BERNARD

WERBER

Karıncalar

OLAĞANÜSTÜ BİR ALGILAMA BİÇİMİ

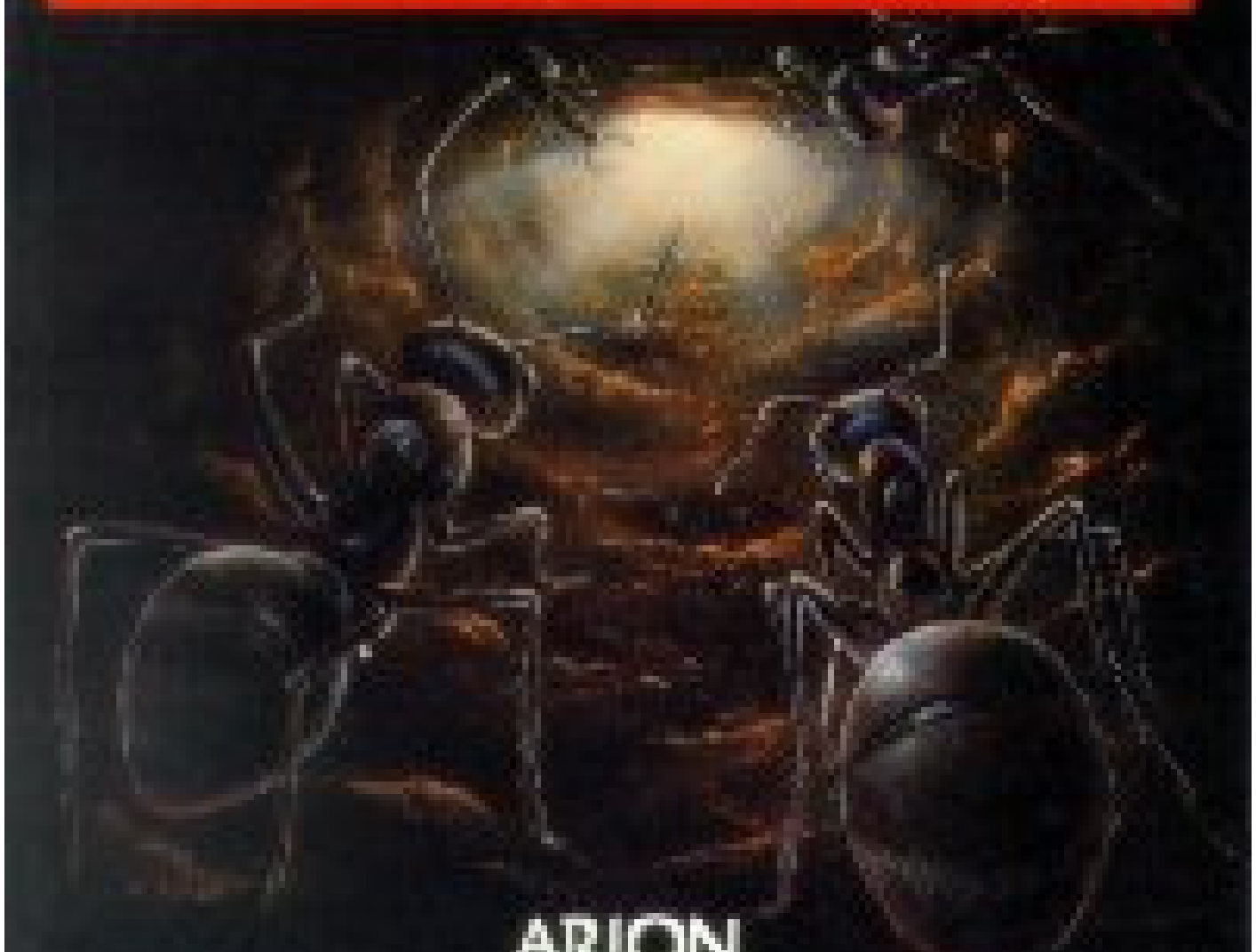

ARION
YAYINEVİ

Bernard Werber _ Karıncalar
KARİNCA:
Boy: 0.01 ile 3 santimetre arasında değişen böcek.
Ağırlık: 1 ile 150 miligram arası.
Yumurtlama: Sperm hücreleri stokuna bağlı olarak dilediğince.
Beslenme Biçimi: Her şey yiyen.
Tahmini nüfus: Milyarlar ötesinde yaşayan.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
7
I
UYANDIRICI
Okudukça duyumun, hiç de umduğunuz gibi olmadığını göreceksiniz.
Emiakçi, binanın tarihi yapıt sınıfina dahil olduğunu, Rönesans çağında yaşlı bilginlerin oturduğunu, ancak bunların kimler olduğunu hatırlamadığını açıkladı. Merdivene doğru yürüdüler loş bir geçide ulaştılar, rastladığı bir butona boş yere bastı ve bıraktı.
- Hay Allah! Bu buton çalışmıyor.
Duvarları büyük bir dikkatle yoklayarak karanlığa gömüldüler. Nihayet emlakçı kapıyı bulmuş açınca da bu defa başarı ile elektrik düğmesine basmıştı, ortalık aydınlanınca müşterisinin yüz ifadesinin bozuk olduğunu gördü.
- Neyiniz var Mösyö Wells?
- Bir nevi fobi. Bir şey yok.
- Karanlık fobisi mi?
- Evet. Fakat şimdi daha iyiyim.
Etrafı dolaştılar İki yüz metre karelik bir bodrum katı idi. Dışa-nya ancak tavan h izasında birkaç hava ve ışık penceresi ile açılmış olmasına rağmen, daire Jonathan'ın hoşuna gitmişti. Bütün duvarlar tekdüze griye boyanmıştı ve her yer toz toprak içinde idi. Fakat titiz davranmak istsmiyordu.
Şimdiki dairesi bunun beşte biri idi. Üstelik kira ödeme gücüne sahip değildi; çalıştığı çilingirlik şirketi işine son vermeğe karar vermişti.
Edmond dayının bu mirası gerçekten hiç beklenmedik büyük bir şanstı.
İki gün sonra, karısı Lucie, oğulları Nicolas ve tüyleri kırptırılmış
9
cüce kanişleri Quarzazate, Sbarites'ler sokağı 3 numaraya yerleşmişlerdi.
- Ben, dedi Lucle kızıl renkli gür saçlarını arkaya iterek, bu duvarların griye boyanmış olmasından şikâyetçi değilim. Zevkimize göre dekore etmek olasılığına erişmemiz kolay olacaktır Burada yapılacak çok iş var. Sanki bir tutukevini otel düzenine getirmek gibi bir şey.
- Odam nerede? diye sordu Nicolas.
- Dipte sağda.
- Hırr! hırr! diye hırladı köpek, Lucie'nin kolları arasında evlilik zamanından kalma sofra takımlarını taşıdığına aldırmadan onun baldırlarını hafifçe ısırmaya koyuldu.
Birden büyük bir çeviklikle kendini tuvalete kilitledi; kapı tokmağına kadar sıçrayabiliyor ve kilidi çevirebiliyordu.
- Savurgan dayını, onu iyi tanıyor musun sen? diye sordu Lu-cie.
- Edmond dayım mı? Gerçekte hatınmdan kalan tek olay, ben küçükken beni omuzlarına alır, kollarımı kolları ile iki yana açar ve benimle uçak oyunu oynardı. Bir defasında çok korkmuş ve üzerine işemiştim.
Herkes gülüştü.
- O zaman da ödlekmişsin demek ki? diyerek Lucie ona takıldı. Jonathan söylenenleri duymazlıktan gelmişti.
- Beni azarlamadı. Sadece anneme şunu söyledi: "Onun bir pilot olmayacağı belliydi..." Ondan sonra annem bana yaşantımı dikkatle izlediğini söylerdi, fakat ben onu bir daha hiç görmedim.
- Mesleği ne idi?
- Bir bilgin idi. Bir biyolog galiba.
Jonathan bir süre daldı. Sonuç olarak ona iyilik eden kişiyi pek iyi tanımıyordu.
Oradan 6 km. ötede
BEL-O-KAN

Bir metre yükseklikte
10
Elli kat toprak altında
Elli kat toprak düzeyinin üstünde
Yörenin büyük şehri
Tahmini nüfus: 18 milyon
Senelik üretim:
- 50 litre yaprak biti şurubu
- 10 litre kırmızı böcek şurubu
- 4 kilo çayır mantarı
- Dışarıya atılan iri kum: 1 ton
- Kullanılabilir geçitler: 120 kilometre
- Zemin alanı: 2 m2
Bir ışık belirir. Bir ayak kıpırdar. Üç aylık kış uykusundan sonra ilk kıpırdânış. Diğer bir ayak yavaşça ilerler, bir üçüncüsü onu takip eder. Sonra bir gövde. Sonra bir canlı, sonunda on iki canlı.
Saydam kanlarının atardamarlarında dolaşmasına yardımcı olmak için titremeye başlarlar. Kanlan koyu durumdan ence likörüm-sü duruma ve sonunda akıcı hale gelir. Yavaş yavaş kalp atışı başlar, hayat iksirinin azalarının ucuna kadar ulaştığını hisseder, biyo-mekanizmalar ısınır, aşırı derecede karmaşık olan eklemleri harekete geçer. Koruyucu kabuklarla kaplı olan dizkapakları, her yerde, çekici güçlerinin en üst düzeye ulaşmasına olanak sağlar.
Doğrulurlar. Vücutları yeniden soluk alır. Hareketleri düzensizdir, halsizdirler. Hafifçe silkinirler ve hırıltı çıkanrlar. Ön ayakları dua eder gibi ağızları hizasında birleşir, fakat hayır, pençelerini antenlerini temizlemek için ıslatmaktadırlar.
Bu uyanan on iki durmadan karşılıklı olarak birbirlerini ovuştururlar. Sonra yakınındakileri uyandırmayı denerler, fakat ancak kendi vücutlarını harekete geçirebilecek kadar bir güce sahip oldukla-nnı anlarlar, başkalarına sunabilecekleri enerjileri yoktur ve vazgeçerler.
O zaman vücutları heykelleşmiş kız kardeşlerinin arasında güçlükle ilerlemeye başlarlar. Büyük Dış Aleme doğru yönelirler.
11
Soğuk kanlı organizmalarının güneşin ısısını alması gerekir.
Bitkin bir durumda ilerlerler. Attıkları her adım acı kaynağıdır. Tekrar uykuya dalmayı ve milyonlarca eşleri gibi rahat olmayı o kadar çok isterler ki! Fakat ne yazık ki İlk uyanan onlardır. Şimdi'bü-tün siteyi canlandırmalıdırlar. Şehrin yüzeyinde dolaşmaya başlarlar, güneşin ışığı gözlerini kamaştırır fakat bu saf enerji o kadar güç vericidir ki!
Güneş oyulmuş iskeletlerimize gir. Sızlayan kaslarımızı harekete geçir. Ve dağınık zihinlerimizi toparla.
Bu yüzüncü bin yıldan kalma eski bir kızılkannca sarkışıdır. O çağda da ilk sıcaklıkla karşılaştıkları zaman bu şarkıyı söylemek hevesine kapılırlardı.
Dışarıya çıkar çıkmaz bir yöntem doğrultusunda temizlenmeye başlarlar. Beyaz bir tükürük salgılarlar ve onunla çenelerini ve ayaklarını sıvarlar.
Fırçalanırlar. Bütün bunlar değişmez törensel kurallardır. Önce gözler. Her yuvarlak gözü oluşturan bin üç yüz küçük pencerecik tuzdan arındırılır, nemlendirilir ve kurutulur. Aynı uğraş antenler, alt azalar, orta azalar, üst azalar için de uygulanır. Son olarak, güzel kızıl zırhlannı ateş damlası gibi ışıldayıncaya kadar parlatırlar.
Uyanmış bu on İki karınca arasında bir tane damızlık erkek karınca bulunur. Bel-o-kan şehrinde yaşayan karıncaların ortalama büyüklüğünden biraz daha küçüktür. Dar çeneleri vardır ve birkaç aydan fazla yaşamamak üzere programlanmıştır, fakat "hemcinslerine oranla duyulmamış ayrıcalıklara sahiptir.
Sınıfın ilk üstünlüğü cinsellik taşıması nedeni ile beş göze sahip olmasıdır. Çok büyük ve yuvarlak olan iki tanesi ona 180° lik görüş açısı verir, diğer üç küçük göz de üçgen şeklinde alnına yerleştirilmiştir. Belirli sayıyı aşın bu gözler gerçek bir kızılötesi ışık toplayıcılarıdır, bu sayede en karanlık bir ortamda bile uzaktan herhangi
12
bir ısı kaynağını bulup ortaya çıkarma gücüne sahiptirler.

Bu özellik, milyonlarca yüzyıllık bir geçmişi olan bu büyük sitelerde yaşayanların büyük bir kısmının hep toprak altında yasaya yasaya büsbütün kör hale gelmeleri dolayısıyla, daha da büyük önem taşır.
Fakat sadece bu özelliğe sahip değildir. Dişiler gibi onun da kanatları vardır, bunlar bir gün aşk yapmak için uçmasına yardım edecektir.
Gövdesi bir levha, özel bir kalkan ile korunmuştur: mezoînonum.
Antenleri diğerlerinden daha uzun ve daha hassastır.
Damızlık bu genç erkek tıka basa güneşlenmek için uzun müddet sitenin tepesinde kalır. Sonra, iyice ısındıktan sonra siteye döner. Geçici olarak karıncalar âleminin bir üyesi haline gelir "termik ulak".
Toprak altındaki üçüncü kat geçitlerini dolaşır. Kaskatı kesilmiş vücutlar donmuştur. Antenler yüzüstü terk edilmiştir.
Kanncalar hâlâ düş görmektedir.
Genç erkek karınca vücudunun ısısı ile uyandırmak istediği bir işçi karıncaya doğru ayağını uzatır. İlk dokunuş hoş bir elektrik boşalmasına yol açar.
Kapı zilinin ikinci kez çalışından sonra yavaş bir ayak sesi duyuldu. Büyükanne Augusta emniyet zincirini çektikten kısa bir süre sonra kapı açıldı.
İki çocuğunun ölümünden sonra geçmiş hatıralarını kafasından geçirerek bu küçücük otuz metre karelik yerde her şeyden elini eteğini çekmiş olarak yalnız başına yaşıyordu. Bunun kendisine bir yararı olamazdı, fakat sevimliliğinden hiçbir şey kaybetmemişti.
- Gülünç olduğunu biliyorum ama keçe terlikleri giy parkeyi yeni cilaladım.
Jonathan boyun eğdi. Büyükanne kısa ve yavaş adımlarla yürüyerek onu mobilyaların birçoğuna kılıf geçirilmiş salona doğru götürdü. Büyük bir kanepenin ucuna ilişirken Jonathan plastik örtüyü gıcırdatmamak için gösterdiği gayrette başarısız kaldı.
13
- Geldiğine çok memnun oldum... Belki bana inanmayacaksın ama seni bu günlerde çağırmak niyetinde idim.
- Sahi mi?
- Düşün ki Edmond sana vermek için bana bir şey bırakmıştı. Bir mektup. Bana şunu söylemişti: Ben ölürsem bu mektubu ne yapıp yapıp Jonathan'a vermen lazım.
- Bir mektup mu?
- Bir mektup, evet bir mektup... Mmh, onu nereye koyduğumu hiç bilemiyorum. Bir saniye bekle... Bana mektubu veriyor, ona yerleştireceğimi söylüyorum, onu bir kutuya koyuyorum... Her halde büyük gömme dolabın içindeki teneke kutuların birinin içinde olmalı.
Keçe terlikleri ile ayaklarını kaydırarak yürümeye başladı, fakat üçüncü adımda birden durdu.
- Şu halime bak, ne kadar aptalım! Seni ne biçim karşıladım! Herhalde bir kadeh likör almak isterdin değil mi?
- Memnuniyetle:.
Mutfağa daldı ve orada tencereleri karıştırmaya başladı.
- Bana biraz kendinden haber ver, Jonathan! diye söze koyuldu.
- Hım, kötü gidiyor, işten çıkarıldım.
Büyükanne bir an sonra kırmızı önlüğüne bürünmüş olarak kapı arasından göründü, ciddi bir edası vardı.
- Seni kovdular mı?
- Evet.
- Niçin.
- Bilirsin, çilingirlik özel bir iştir. Bizim "S.O.S. Çilingir" şirketi bütün Paris mahalleleri içinde günün yirmi dört saati işler. İş arkadaşlarımdan birinin kafa tutması üzerine, onun yerine bütün gece karanlık mahalleleri dolaşarak çalışmayı reddettim. O zaman beni kovdular.
- İyi etmişsin. Hasta olmaktansa işsiz kalmak ve sağlıklı olmak daha iyidir.
- Ayrıca şefimle de iyi anlaşamıyordum.
- Peki ya senin şu ütopik ortaklık denemelerin? Benim zamanımda buna New Age ortaklığı denilirdi. (Bıyık altından güldü
14
"nuyaj" diye telaffuz ediyordu).

- Pirene çiftliği başarısızlığından sonra bu işi bıraktım..Lucie herkesin bulaşığını yıkamaktan ve yemek pişirmekten bıkmıştı. Aramızda parazitler de vardı. Anlaşamadık. Şimdi Lucie ve Nicolas ile rahatça yaşıyorum. Ya sen Büyükanne nasılsın.
- Ben mi? Yaşıyorum. Bu da her an için bir uğraş.
- Sen talihlisin! Binlerce gün yaşadın.
- Oh! bak şunu söyleyeyim ki beni şaşırtan hiçbir şeyin değişmemiş olması. Eskiden gençliğimde bizden sonraki günlerde ola-" ğanüstü şeylerin olacağı söylenirdi ve görüyorsun hiçbir şey değişmedi. Her zaman için yalnızlık içinde olan yaşlılar var, her zaman işsizlik var, her zaman duman saçan araçlar var. Düşünceler bile kımıldamadı. Bak, geçen sene sürrealizmi yeniden keşfettiler, daha önceki sene de Rock'ın roll'ü, ve gazeteler şimdi de bu yaz yeniden mini eteğe dönüleceğini ilan ediyor. Bu böyle giderse geçen asrın eskimiş fikirlerini yeniden canlandıracaktan: komünizm, psikanaliz, görecelilik...
jonathan gülümsedi.
- Her şeye rağmen bazı ilerlemeler var: ortalama insan ömrü uzadı, boşanmaların sayısı, hava kirliliği, metro şebekesi de arttı...
- İyi iş. Halbuki beri hepimizin birer kişisel uçağı olacağını umuyordum, ve bunların terastan kaldırılabileceğini... Bak, ben gençken insanlar atom haıbinden korkarlardı. Bu müthiş bir korku idi. Yüz yaşında, dev gibi bir nükleer mantarın ateş yığını içinde ölmek, gezegen ile beraber yok olmak... belki bu kıyak bir şey olabilirdi? Bu olmadığı takdirde çürümüş bir patates gibi ölüp gideceğim. Ve herkese vız gelecek.
- Yok hayır. Büyükanne hayır. Büyükanne alnını sildi.
- Sıcak oluyor, her gün biraz daha sıcak. Bizim zamanımızda bu kadar sıcak olmazdı, (jerçek kışlar ve gerçek yazlar olurdu. Şimdi sıcak günler mart ayından itibaren başlıyor.
Tekrar mutfağına döndü ve iyi bir likör hazırlama çabasına koyuldu.
15
Bir kibritin çakılmasının ardından mutfağın eski borularından geçen gazın sesi işitildi ve büyükanne oldukça sakin geri döndü.
- Bana bak, sen her halde belirli bir nedenle gelmiş olmalısın. Şimdiki zamanda ihtiyarları ziyaret etmek âdet değil.
- Bu kadar acımasız olma Büyükanne.
- Acımasız değilim fakat hangi dünyada yaşadığımı biliyorum, hepsi bu. Haydi bu kadar cilve yeter seni buraya getiren sebep nedir söyle.
- Bana "o"nun hakkında bilgi vermeni isteyecektim dairesini bana vasiyet etmiş ama onu yine de hatırlamıyorum.
- Edmond mu? Edmond'u hatırlamıyor musun? Ama sen küçük iken seninle uçak oyunu oynamayı çok severdi. Hatta bir gün hatırlanırı ki...
- Evet bunu ben de hatırlıyorum, fakat bu olay dışında hiçbir şey.
Büyükanne, kılıfı fazla buruşturmamak için gayret sarf ederek bir koltuğa yerleşti.
- Edmond, o, oldukça farklı bir kişiydi. Daha gencecik iken dayın bana çok sıkıntı verdi. Onun annesi olmak rahat bir iş değil idi: Bak, mesela sistematik olarak bütün oyuncaklannı yeniden yapmak için sökerdi, çok nadir olarak onları tekrar toparlardı. Ve keşke sadece oyuncaklarını sökseydi! Her şeyi didik didik ederdi: duvar saati, pikap, elektrikli diş fırçası. Bir defasında buzdolabını bile sokmuştu.
Sanki bu söylenenleri kanıtlamak istercesine salondaki antik duvar saati acı acı çalmaya başladı. Oda sanki küçük Edmond ile birlikte her şeyi beraber yaşamıştı.
- Ve sonra başka bir tutkusu daha vardı: barınaklar. Kendine ba-nnak inşa etmek için evin içini altüst etmişti, bir tanesini örtülerle ve şemsiyelerle çatı katında inşa etmişti, bir diğerini de sardalye ve kürk mantolarla kendi odasında. Böyle onlann içinde, yığdığı hazinelerin arasında oturmayı severdi. Bir defasında odası yastıklarla ve makinelerden söktüğü bir sürü mekanizmalarla dolu idi. Rahat bir görünümü vardı.
16
- Bütün çocuklar böyle şeyler yapar...
- Olabilir, fakat bu onda hayret verici boyutlara ulaşıyordu. Artık yatağında uyuyamıyordu. Ancak kendi yuvalarından birinde uyanmayı kabul ediyordu. Bazen

orada günlerce hiç kımıldamadan kalıyordu. Sanki kış uykusuna yatıyordu. Zaten annen onun önceki hayatında sincap olduğunu ileri sürerdi.
Jonathan onun konuşmaya devam etmesini ister gibi gülümsedi.
- Bir gün, kulübesini salondaki masanın ayakları arasına kurmak istedi. Bu, bardağı taşıran son damla oldu, büyükbaban, öfkeden kudurdu, ki genelde sinirlenmezdi. Onu bir güzel patakladı, bütün yuvalarını bozdu ve yatağında uyumaya zorladı.
Büyükanne içini çekti ve devam etti.
- O günden sonra büsbütün baş edilmez bir hale geldi, sanki çığrından çıkmıştı. Onun dünyasında kimse yoktu. Fakat bu denemenin gerekli olduğuna inanıyorum. Etrafın sonsuza değin onun kaprislerine boyun eğmeyeceğini bilmeli idi. Bundan sonra bu olay onda problemler yarattı. Okula tahammülü yoktu. Yine bana: "Bütün çocuklar gibi" diyeceksin. Fakat bu iş onda çok ileriye vardı. Öğretmenleri azarladığı için kendilerini kemerleri ile tuvaletlere asan kaç çocuk tanıyorsun? O, yedi yaşında iken kendini astı. Temizleyici onu kurtarmış.
- Belki çok hassas idi.
- Hassas mı! Ne diyorsun! Bir sene sonra hocalarından birini makasla hançerlemeye kalkıştı. Tam kalbine nişan almış. Şans eseri olarak sigara paketini parçalamıştı.
Gözlerini tavana dikti. Dağınık anılar sanki kar taneleri gibi zihnine düşüyordu.
- Daha sonra bu işler biraz düzeldi, çünkü bazı profesörler onu heyecanlandırmayı başarmışlardı. İlgilendiği konularda yirmi üzerinden yirmi alıyordu ve bütün diğer hepsinden sıfır. Her zaman ya sıfırdı ya yirmi.
- Annem onun dahi olduğu söylerdi.
- Anneni büyülemişti, çünkü ona "mutlak bilgi"yi elcie etmeyi
17
denediğini açıklardı. Annen on yaşından beri reenkamasyona inanmış olduğundan onun Einstein veya Lonard de Vinci'nin ruhunu taşıdığını düşünürdü.
- Sincaptan başka mı?
- Neden olmasın Buda "Bir ruhu birleştirmek için birçok hayat gerek..." demiş?
- Zekâ testi yapıldı mı?
- Evet. Bu çok fena bir sonuç verdi. Yüz seksen puan üzerinden yirmi üç aldı, bu geri zekâlılığa denk geliyor. Eğitimciler onun deli olduğunu zannediyor ve uzmanlaşmış bir merkeze yatırılmasını öneriyorlardı. Buna rağmen ben deli olmadığını biliyordum, ama yanındart geçmişti. Bir defasında hatırlarım, ancak on bir yaşında idi, benimle altı kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen yapmak için bahse girdi. Kolay bir iş değil, sen de dene bakalım...
Mutfağa gitti altı adet kibrit çöpü ile göründü. Jonathan bir an teıeddüt etti. Gerçekleşmesi olanaklı gibi görünüyordu. Çeşitli biçimlerde çöpleri yerleştirdi, fakat dakikalarca uğraştıktan sonra vazgeçmek zorunda kaldı.
- Çözüm nasıl?
Büyükanne Augusta bütün dikkatini topladı,
- Pekâlâ, sanırım, bunu bana açıklamıştı. Bütün hatırladığım bulmama yardım etmek için söylediği şöyle bir cümle olacak galiba "Başka bir şekilde düşünmek gerek, alışageldiği gibi düşünülecek olursa hiçbir sonuca varılmaz".
Düşünebiliyor musun on bir yaşındaki bir yumurcaktan böyle hünerler çıksın! Ah! Çaydanlığın sesini işitiyorum galiba. Su kaynamış olmalı.
Büyükanne elinde iki dolu fincanla sarımtırak hoş kokulu içecekle geldi. Bak dayın ile ilgilendiğine çok memnun oldum. Yaşamımızdaki insanlar ölüyor, doğdukları bile unutuluyor.
- Ya sonra ne oldu?
- Hiç bilmiyorum, bilimler üniversitesinde öğrenime başladıktan sonra ondan hiç haber alamadık. Doktorasını parlak bir şekilde verdiğini, bir gıda ürünleıi ortaklığında çalıştığını, Afrika'ya gitmek için oradan ayrıldığını sonra da Sybarites'ler sokağında ikamet
18
ettiğini ve ölümüne kadar onun hakkında hiç kimsenin haber alamadığını annenden belli belirsiz öğrendim.
- Nasıl öldü?

- Ah, haberin yok mu? İnanılmaz bir hikâye. Bütün gazeteler bundan bahsetti. Düşün yabanarılan tarafından öldürüldü.
- Yabanarılan mi? Bu nasıl olur?
- Yalnız başına ormanda dolaşıyormuş. Dikkatsizlikle bir arı kovanına çarpmış olmalı. Arıların hepsi birden üzerine üşüşmüş. "Bir insanı bu kadar arının soktuğunu hiç görmedim" demiş hükümet tabibi. Kanda bir litrede 0.3 gram zehir bulunması sonucu ölmüş. Hiç görülmemiş bir şey.
- Kabri var mı?
- Hayır. Ormanda bir çamın altına gömülmesini vasiyet etmişti.
- Sende onun bir fotoğrafı var mı?
- Bak işte bu duvarda, komodinin üst tarafında. Sağda Suzy ve annen (şimdiye kadar onu hiç bu kadar genç gördün mü?); solda: Edmond.
Alnı açılmış idi, Küçük bıyıkları, Kafka'nınki gibi kulakmemesiz ve kaşlarının hizasına kadar uzanan sivri kulakları vardı. Muzip bir eda ile gülümsüyordu. Tam bir şeytan yavrusu.
Onun yanında Suzy beyaz elbisesi içinde ışıl ışıl idi. Birkaç sene sonra evlenmişti, fakat aile olarak Wells adını taşımakta ısrar etmişti. Sanki evlatlarının eşinin soyadı ile anılmasını istemiyordu.
Jonathan daha yakından bakınca Edmond'un kız kardeşinin başı üzerinde iki parmağını V şeklinde tuttuğunu fark etti.
- Çok afacan idi değil mi?
Augusta cevap vermedi. Kızının ışık saçan yüzünü tekrar görünce bir hüzün perdesi bakışını donuklaştırmıştı. Suzy altı yıl önce ölmüştü. Sarhoş bir şoför tarafından sürülen on beş tonluk bir kamyon, arabasını uçuruma yuvarlamıştı. İki gün can çekişmişti. Edmond'u istemişti, fakat Edmond gelmemişti. Bu defa da o başka yerlerde idi...
- Edmond hakkında bilgi verebilecek başka birini tanıyor musun?
- Mmmh... Sık sık gördüğü bir çocukluk arkadaşı vardı. Hatta
19
üniversitede beraberlerdi, jason Bragel. Adresinin yanımda olması lazım.
Augusta hemen bilgisayarından aramaya başladı ve bu dostun adresini Jonathan'a verdi. Şefkatle torununa baktı. Wells ailesinin hayatta kalan son ferdi idi. İyi bir çocuk...
- Haydi artık likörünü bitir. İstersen küçük madlenlerim de var. Onları bıldırcın yumurtası ile ben kendim yaptım.
- Hayır teşekkür ederim. Artık gitmem lazım. Bir gün yeni dairemizde bizi görmeğe gel, yerleşmemiz bitti.
- Anlaştık, fakat dur, mektubu almadan gitme.
Büyük gömme dolabını ve teneke kutuları canla başla karıştırdıktan sonra nihayet, üzerinde coşkulu bir yazı ile "Jonathar Wells için" diye not bulunan beyaz bir zarf buldu. Zarfın kapağı başka bir kimse tarafından açılmayı önlemek için, birçok yerinden yapışkan bantlarla tutturulmuştu. Onu itina ile açtı. İçinden okul karnesine benzer bir kâğıt parçası çıktı. Orada yazılı olan tek cümleyi okudu:
"HERŞEYE RAĞMEN ASLA MAHZENE GİTME"
Karınca antenlerini titretir. Uzun zaman kar altında bırakılan ve işlemesi için uğraşılan bir arabaya benzer. Erkek karınca birkaç kere daha dener, ona sürtünür, onu sıcak tükürüğü ile yıkar.
Yaşasın! Bu iş olmuştu, motor yeniden harekete geçmişti. Bir mevsim geçmiş ve sanki bu "küçük ölü"yü hiç tanımamıştı, doğa her şeye yeniden hayat vermeğe başlamıştı.
Onu renklendirmek için yeniden ovalamaya devam eder. Dişi karınca artık iyileşmiştir. Erkek karınca ayrılmaya niyetlendiği anda dişi karınca antenlerini ona doğru yöneltir. Onu yoklamaya başlar, kim olduğunu anlamak istemektedir.
20
Başından başlayarak ilk halkaya dokunur ve yaşını okur: Yüz yetmiş üç gün. İkincide sınıfını saptar: damızlık erkek. Üçüncüde türünü ve şehrini, Bel-o-kan ormanlarının kızılkarıncası. Dördüncüde onun isimlendirilmesine yarayan yumurtanın numarasını keşfeder: sonbaharın başlangıcından beri yumurtlanan 327. erkek yumurtadan çıkma.

Kokusal araştırmasına son verir. Diğer halkalar verici Ceğildir. Beşinci halka konan molekülleri algılamaya yarar. Altıncısı basit görüşmeler için kullanılmaktadır, sekizinci Ana ile görüşmelere ayrılmıştır. Nihayet son üçü de küçük topuzlar olarak kullanıl; r.
İşte böylece antenin ikinci yarısının on bir halkasını doleışmıştır. Fakat ona söyleyeceği bir şey yoktur, o zaman uzaklaşır o da sitenin üst tarafında ısınmaya gider.
Erkek karınca da aynı şeyi yapar. Termik ulaklık görevi bitmiş, şimdi sıra esenliğe kavuşma çalışmalarına gelmiştir.
Tepeye varınca 327. erkek karınca hasarları saptar. Kötü havaların etkisini en aza indirgemek için site konik olarak inşa edilmişti, buna rağmen kış yıkıcı olmuş, rüzgâr, kar ve dolu dal parçacıkları ile örtülü ilk yüzeyi sokmuştu. Hemen işe koyulmak gerekiyordu. Hiç tereddüt etmeden 327. kocaman sarı lekeye doğru saldırır çenesi ile sert ve pis kokulu maddeyi sürükler atar. Diğer yönde içerden dışa doğru oymaya devam eden bir böcek görüntüsü belirir.
Dikiz gözü gölgelenmişti. Kapı önünde biri vardı.
- Kimdir o?
- M. Gougne... Cilt için gelmiştim.
Kapı aralanır. Gougne isimli adam karşısında on iki yaşlarında sarışın bir çocuk ile onun bacakları arasında duran küçük tir köpek görür.
- Babam evde değil!
- Emin misiniz? Prof. VVells beni görmeğe gelecekti ve...
- Prof. VVells benim büyük dayımdır. Fakat o öldü. Nicolas kapıyı kapatmak ister fakat diğeri ısrarla ilerler
21
- Başınız sağ olsun. Fakat not kâğıtları ile dolu büyük bir zarf bırakmadığına emin misiniz? Çalışmalarını deri bir kapak içinde ciltlemem için bana peşin olarak ödeme yapmıştı. Zannedersem bir ansiklopedi meydana getirmek istiyordu. Beni görmeğe gelecekti fakat uzun zamandan beri ondan hiç haber alamadım.
- Size söylüyorum o öldü.
Adam çocuğu iteleyip içeriye girmek istercesine bir yandan adımını atıyor diğer yandan da diziyle kapıyı itiyordu. Tetikte olan köpek havlamaya başladı. Adam duraladı.
- Anlayın, öldükten sonra da olsa sözümü tutmamış olmak beni çok rahatsız edecektir. Lütfen araştırın. Kesinlikle herhangi bir yerde kırmızı renkte büyük bir klasör olmalı.
- Bir ansiklopedi mi demiştiniz?
- Evet, bunu kendisi de şöyle adlandırmıştı:
"Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi". Fakat hiç zannetmiyorum ki bu isim zarfın üzerinde de yazılmış olsun...
- Bizde olsaydı şimdiye kadar onu bulmuş olurduk.
Cüce kaniş yeniden havlamaya başladı. Adam biraz geriledi, bu da çocuğun, kapıyı hızla kapamasına yetti
Şimdi bütün site uyanmıştır. Geçitler, güruhu ısıtmak için telaşla koşuşan termik ulak karıncaları ile dolu idi. Buna rağmen bazı kavşaklarda hareketsiz karıncalara da rastlanıyordu. Ulaklar onları boşuna sarsıp dürtrnüştü, yerlerinden kımıldamıyorlardı.
Artık hiçbir zaman hareket etmeyeceklerdi. Ölmüşlerdi. Onlar için kış uykusu öldürücü olmuştu. Acı çekmemişlerdi, sitenin ani bir hava cereyanına uğraması sonucunda uyku halinden ölüm haline geçmişlerdi. Ceketleri dışarıya çıkartılmış ve sonra çöplüğe atılmışta Böylece her :;abah site ölü hücrelerini diğer çöplerle birlikte dışarı atardı.
Ana yollar pisliklerden temizlendikten sonra böcekler şehri hareketlenmeğe başlar. Çeneler kazmaya koyulur. Antenler bilgi edinme peşinde ko jarlar. Her şey eskiye döner, uyuşturucu kıştan evvel olduğu gibi...
22
327., erkek kendi ağırlığının altmış misli olan bir dal parçacığını sürüklemeğe çalışırken beş yüz günden daha yaşlı bir savaşçı ona yaklaşır. Dişi karınca onun dikkatini çekmek için topuzcuk halkaları ile kafasına vurur gibi yapar. Erkek karınca başını kaldırır ve antenlerini dişi karıncanın antenleri üzerine yerleştirir.

Dişi karlnca onun dam onarımını bırakıp bir grup karınca ile birlikte av seferine katılmasını istemektedir.
Erkek karınca onun gözüne ve ağzına dokunur.
Hangi av seferi?
Dişi karınca, gövde ekleminin içinde gizlediği kuru bir et parçasını GTia koklatır.
(paliba bu parça tam kışa girmezden önce, batı-bölgesinde öğle güneşine göre 23?'lik bir açı içinde, bulunmuştu.
(Tadar. Bu muhakkak bir koleopter ve hatta en renkli olanlann-daıd olmalı.
Hayret, bu nasıl olur, normal olarak koleopterier henüz kış! uykusundalaı.
Herkesin bildiği gibi kızılkarıncalar havanın 12°'lik sıcaklığında uyanırlar, beyaz karıncalar 13°'de, sinekler 14°'de ve koleopterier 15°'de.
İhtiyar savaşçı bu kanıt karşısında teslim olmak istemez. Ona bu parçanın yer altı sıcak su kaynakları ile yapay olarak ısıtılmış olağanüstü bir bölgeden geldiğini açıklamaya çalışır. Orada kış yoktur. Orası kendine özgü hayvanlar türü ve bitki örtüsü bulunan bir dar bölge iklimidir.
Üstelik sitedeki Güruh uyandığında çok acıkır. Kendisine gelebilmesi için çok miktarda proteine ihtiyacı vardır. Sadece ısı yeterli değildir.
Erkek karınca kabul eder.
Öncü grup, savaşçı sınıfından yirmi sekiz karıncadan kurulmuştur. Çoğunluk bu girişimi öne süren karınca gibi iktidarsız yaşlı hatunlardır. Cinsellik taşıyan tek karınca 327. erkek karıncadır. Binlerce pencerecikten oluşan gözleri arasından yol arkadaşlarını uzaktan izlemektedir.
Karıncalar, petek gözleri arkasından, görüntüleri binlerce defa

tekrarlanıyormuş gibi değil bir kafes arkasından görüyormuş gibi algılarlar. Bu böcekler ayrıntıları seçmekte güçlük çekerler, ancak en ufak engebeleri bile sezerler.
Araştırıcıların her biri sanki uzun bir yolculuğun güçlüklerine katlanabilecek şekilde hazırlanmıştır. Şişkin karınları asit ile doludur. Kafaları en etkin silahlarla donatılmıştır. Kalın sırtları savaş sırasında aldıkları çene darbeleri ile çizik çizik olmuştur.
Dümdüz ileri giderek saatler boyunca yürürler. Bazıları gökyüzüne doğru, bazıları ise ağaçların altında yükselmiş, Federasyona bağlı, birçok şehirleri aşarlar. Bunlar Ni hanedanının kız evlat siteleridir: Yodu-bu-baikan (en büyük sebze yetiştiricisi); Giou-li-aikan (iki yıl önce ölüm birlikleri Güney beyazkarınca yuvalan koalisyonunu yenmişlerdi); Zedi-bei-nakan (kimya laboratuvarlarında son derece yoğunlaştırılmış savaş asitleri üretmekle ünlü); Li-viu-kan (ürettiği kırmızı böceği alkolünün ilginç ağaç sakızı tadı vardır).
Kızılkarıncalar sadece siteler halinde kalmayıp aynı zamanda siteler koalisyonu olarak da örgütlenirler. Birlikten kuvvet doğar ilkesine inanırlar. Yura dağlarında böylece kızılkarınca federasyonlarının kurulduğu ve 1500 karınca yuvasını kapsadığı görülmüştür. Bu yuvalar 80 hektarlık bir alana yayılmakta ve 200 milyondan fazla bir nüfusu barındırmaktadır.
Bel-o-kan henüz bu aşamaya ulaşamamıştır, yeni bir federasyondur ve ilk hanedanı beş bin yıl öncesine dayanmaktadır. Yerel mitolojiye göre, çok sert bir fırtına sonunda yolunu kaybeden bir kız evlat buraya gelip yerleşmiş, kendi federasyonuna ulaşamadığı için Bel-o-kan'ı kurmuş, Bel-o-kan'dan sonra da Federasyon ve onu oluşturan yüzlerce Ni kraliçe nesli türemiştir.
Belo-kin-kiuni bunlardan ilk kraliçenin adı idi. Bunun anlamı da "Yolunu kaybeden karınca'dır. Fakat bu merkez yuvada oturan bütün diğer kraliçeler de onun adını almışlardır.
Şimdiki halde Bel-o-kan sadece büyük bir merkez site ve onun etrafına serpiştirilmiş 64 kız evlat federe sitelerinden kurulmuştur. Fakat buna rağmen Fontainebleau ormanının en büyük politik gücü olarak kendini kabul ettirmiş bulunmaktadır.

Birleşik siteleri, bilhassa en batıdaki Bel-o-kanlı La-kola-kan sitesini geçtikten sonra araştırıcılar küçük tümseklere ulaşırlar: yaz yuvaları veya "ileri karakollar". Bunlar halen boş durumdadırlar. Fakat 327. çok iyi bilmektedir ki av ve savaş seferlerinden sonra burada dişi askerler olacaktır.

Dosdoğru yürürler. Birlik, geniş yemyeşil bir çayırı ve devedikenleri ile çevrelenmiş bir tepeyi aşar. Av toprakları bölgesinden ayrılırlar. Uzakta kuzeye doğru düşman site Shi-gae-pou görülmektedir, herhalde sakinleri bu saatte uykuda olmalıdır.
Yollarına devam ederler. Etraflarında hayvanların çoğu hâlâ kış uykusundadır. Şuradan buradan bir kaç erkenci kafalarını inlerinden çıkarıp bakarlar, zırhlı kızılları görünce de korkudan hemen saklanırlar. Kaldı ki karıncalar hoşgörü yanlısı değildir. Bilhassa antenlerine varıncaya kadar silahlarla donatılmış olarak ilerlerken...
Araştırmacılar tanıdıkları toprakların sınırına ulaşırlar. Artık hiçbir kız evlat sitesi yoktur, ne ufukta bir ileri karakol görüntüsü ve ne de sivri ayakların oyduğu bir patika. Ancak belli belirsiz bir koku veren eski ayak izleri vaktiyle buradan Bel-o-kanlıların geçtiğini kanıtlamaktadır.
Tereddüt ederler. Önlerine dikilen yeşillenmiş ağaçlar hiçbir kokusal algılarında kayıtlı değildir. Ağaçlar ışığı geçirmeyen karanlık bir dam meydana getirmiştir. Bazı hayvanların da serpiştirilmiş olarak bulunduğu bu bitki kitlesi âdeta onları yutmak ister.
Jonathan kendi kendine söylenir: oraya gitmemek için onları nasıl uyarmalıyım?
- Bütün denkleri çözdünüz mü?
- Evet baba.
- Güzel! peki mutfağı gördünüz mü? Dipte bir kapı var.
- Ben de sana bundan bahsetmek istiyordum, bu bir mahzen kapısı olmalı. Açmayı denedim fakat kilitli idi; kapıda büyük bir çatlak var. Oradan görüldüğü kadarı ile arkası epey derin. Kilidi sökmen lazım. Bir çilingir eşe sahip olmak hiç olmazsa şimdi işe yarayacak.
- 25
Gülümser ve kolları arasına sokulur. Lucie ve Jonathan on üç yıldır birlikte yaşıyorlardı. Birbirlerine metroda rastlamışlardı. Bir gün serserinin biri laf olsun diye vagonun içine göz yaşartıcı bomba atmıştı. Bütün yolcular kendilerini yerde bulmuş gözleri yaşlı öksürükten boğuluyorlardı. Lucie ve Jonathan birbiri üzerine düşmüşlerdi. Öksürmekten ve göz yaşı dökmekten kurtulduktan sonra Jonathan onu evine bırakmayı teklif etmişti. Sonra da onu Paris'te Kuzey garı yakınındaki bekâr odasına davet etti. Üç ay sonra evlenmeyi kararlaştırmışlardı.
- Hayır.
- Neden, hayır?
- Hayır bu kilit sökülmeyecek ve bu mahzenden faydalanılmayacak! Artık bundan hiç bahsetmeyelim, oraya yaklaşılmayacak ve oradan yararlanmak akıldan bile geçirilmeyecek.
- Alay mı ediyorsun? Ne oldu açıklasana!
Jonathan yasaklanmış mahzen hakkında mantıklı bir kanıt hazırlamayı düşünememişti. İstemeyerek, arzu ettiğinin tam tersi husule gelmişti. Şimdi eşi ve oğlu meraklanmışlardı. Ne yapabilirdi? Onlara, iyiliksever dayının etrafında bir sır gizlendiğini ve mahzene gidilmesinin tehlikeli olacağını söylemek istediğini mi açıklamalıydı?
Bu bir açıklama olamazdı, bir batıl inanç olurdu. Mantıklı olmayı tercih eden Lucie ve Nicolas için bu iş yürümezdi.
Kem küm etmeğe başladı.
- Beni emiakçı uyardı.
- Seni kim, niye uyardı.
- Bu mahzeni sıçanların sarmış olduğunu söyledi.
- Aman Allah! Bunlar herhalde çatlaktan bu tarafa da geçecekler, diyerek çocuk kaygılandı.
- Siz üzülmeyin her tarafı tıkarız.
Jonathan bu yaşattığı etkiden oldukça memnundu. Bu sıçan fikrinin aklına gelmesi bir şanstı.
- Pekâlâ! Anlaşıldı değil mi? Hiç kimse mahzene yaklaşmayacak.
26
Banyo odasına doğru yöneldi. Lucie de hemen arkasından gitti.
- Büyükanneni görmeğe gittin mi?
- Evet.
- Bu ziyaret bütün gününü mü aldı?

- Ona da evet.
- Bütün zamanını böyle harcayamazsın. Pyrenees dağlarındaki çiftlikte başkalarına söylediklerini hatırlasana "Aylaklık bütün kötülüklerin anasıdır" demez miydin? Başka bir iş bulman gerek. İmkanlarımız gittikçe daralıyor!
- Orman kenarında yeşillikler içinde görkemli bir yerde iki yüz metre karelik bir daireye miras konduk ve sen bana işten bahsediyorsun! Şu halimizi değerlendirmeyi bilmiyor musun?
Onu kucaklamak istedi, karısı geri çekildi.
- Evet biliyorum, fakat geleceği düşünmek gerektiğini de biliyorum. Benim hiçbir imkânım yok, sen de işsizsin ne ile geçineceğiz?
- Şimdilik paramız var.
- Saçmalama, ancak birkaç ay idare edebiliriz ya sonra... Küçük yumruklarını kalçalarına dayadı ve göğsünü kabarttı.
- Bak dinle Jonalhan, gece tehlikeli mahallere gitmek istemediğin için işini kaybeUin. Sana hak veriyorum, fakat başka bir yerde bir şeyler bulmaya gayret etmelisin!
- Muhakkak surette iş arayacağım, bana biraz düşünmek için fırsat ver. Bundan sonra, en geç bir ay içinde, küçük ilanlar vereceğim.
Bu arada Nicola:; ve Quarzazate ortaya çıktılar.
- Baba, az önce bir adam kitap ciltlemek için geldi.
- Kitap mı? Hangi kitap!
- Bilmiyorum, Edmond dayı tarafından yazılmış büyük bir ansiklopediden bahsetti.
- Hay Allah şu işe bak... İçeri girdi mi? Böyle birşey buldunuz mu?
- Hayır kibar bir hali yoktu, ve zaten böyle bir kitap da yoktu...
- Aferin oğlum çok iyi yapmışın.
* 27
Bu haber Jonathan'ı şaşkına döndürür ve meraklandırır. Boş yere bütün zemin katını altüst eder. Sonra bir müddet mutfakta oturur, mahzen kapısını, kocaman kilidi ve geniş çatlağı incelemeye koyulur. Kapı hangi gizemli dünyaya doğru açılıyordu acaba?
Bu çalılığa girmek lazım.
En yaşlı araştırıcılardan biri şu telkinde bulundu: "koca başlı yılan" düzenine girmek. Bu, düşman bir alanda ilerlemek için en iyi çaredir. Tam bir anlaşma olmuş, herkes aynı fikri benimsemişti.
En önde, tersine dönmüş, iki üçgen düzeninde konuşlandırılmış beş keşif eri. İhtiyatlı küçük adımlarla toprağı yoklarlar, havayı koklarlar, çalılıkları denetlerler. Her şey yolunda giderse "yol açık!" anlamına gelen kokusal bir mesaj gönderirler. Sonra yerlerine "yenileri"™ bırakarak kuyruğun sonuna dönerler. Bu değişim sistemi sayesinde birlik, çok hassaslaştırılmış kocaman buruna sahip, bir çeşit uzun bir hayvana dönüşmektedir.
"Yol açık!" borusu yirmi kez net olarak çalar, yirmi birinci iğrenç bir falso ile sekteye uğrar. Öncü askerlerden biri tedbirsizlikle etobur bir bitkiye, bir sinek kapana yanaşmıştır. Sarhoş edici güzel kokusu onu cezbetmiş ve ayaklarını öksesine kaptırmıştır.
Artık onun için kurtuluş çaresi yoktur. Bitkinin tüyleri ile tema- > sa geçer geçmez organik menteşeler hemen harekete geçer. Maf-sallı iki büyük yaprak hiç acımadan kapanır, uzun püsküllleri dişleri oluşturur, birbiri içine geçince de sağlam bir parmaklık haline dönüşür. Kurbanı tamamen ezildikten sonra vahşî bitki en sert kabuklu böcekleri bile rahatlıkla hazmetmeğe yarayan etkin enzimlerini salgılar.
Böylece karınca erir, bütün vücudu köpüren bir besi suyuna dönüşür. Bir felaket buharı yükselir.
Fakat onun için yapılacak hiçbir şey yoktur. Bu olay bütün uzun sefer yolculuklarında herkesin başına gelebilecek görünmez kazalardan biridir. Doğal tuzakların bulunduğu yerlere "Dikkat tehlke" sinyalleri yerleştirmekten başka çare yoktur.
28
Olayı unutarak yeniden güzel kokulu yola koyulurlar. Feromon-lanmış izler, takip etmeleri gereken yönü belirlemektedir. Fundalıkları aştıktan sonra, güneş ışınları itibariyle daima 23°'lik açıyla batıya doğru devam ederler. Hava çok

soğuk veya çok sıcak olduğu zaman biraz dinlenirler. Kendilerini savaş ortasında bulmak istemiyorlarsa acele etmeleri gerek.
Araştırmacılar döndüklerinde sitelerini düşman birlikleriyle kuşatılmış olarak bulmaları olağan olaylardandı. Ve ablukayı çözmek kolay bir iş değildi.
İşleri iyi gidiyordu, mağaranın giriş yönünü belli eden feıomon-lanmış izleri az önce bulmuşlardı. Yerden bir sıcaklık fışkırmaktadır. Çakıllı toprakların içine dalarlar. Aşağıya doğru indikçe gitgide artan bir fıkırdama fark edilir, bu sıcak su kaynağının sesidir. Kuvvetli bir kükürt kokusu yayarak tütmektedir. Karıncalar oradan su içerler.
Bir an acayip bir hayvan ilgilerini çeker: ayaklı bir topa benzeyen birşey. Bu bir karafatma idi; içine yumurtalarını gizlediği, tezek ve kumdan yapılmış, bir küreyi sürüklemekle meşguldü: sanki efsanevi Atlas misali "dünya"sını taşıyordu. İniş yumuşak olduğu zaman top kendi kendine yuvarlanıyor o da onu takip ediyordu. İniş dik olduğu zaman onu takipte güçlük çekiyor ve yokuşun sonunda onu aramak zorunda kalıyordu. Buralarda bir karafatmaya rastlamak şaşırtıcı bir olaydı, bu genellikle sıcak bölgelerin hayvanı idi...'
Bel-o-kanlı dişi askerler onun gitmesine göz yumarlar. Her şeyden önce eti pek makbul değildir ve sert kabuğu onun taşınmasını güçleştirir.
Bir karaltı sol taraflarından kaçar ve bir kayalığın oyuğuna gizlenir. Bu bir kulağakaçan böceği idi ve eti çok lezzetli idi. En yaşlı araştırıcı en çevik olanı idi. Hemen karnını boynunun altına devirir, arka ayakları ile denge kurarak atış pozisyonuna geçer, içgüdü ile nişan alır ve çok uzaktan bir damla asit formik fırlatır. Yüzde 40 de-rece'den daha yoğun olan delici sıvı boşluğu yarar.
Böcek isabet almıştır.
19
Kulağakaçan kaçışırken yıldırımla vurulmuşa döner. Yüzde 40 oranındaki asit ayran değildir. Binde 40 oranı bile fena halde sokar. Ya yüzde kırk, yok eder!
Böcek çöker ve bütün karıncalar kavrulmuş etini yutmak için üşüşürler. Sonbahar araştırıcıları çok yararlı feromonlar bırakmışlardır. Burası av bakımından zengin görünüyor, mevsim verimli geçecek.
Bir artezyen kuyusuna inerler ve o zamana değin meçhul kalmış yaratıkları korkuturlar. Bir yarasa onların ziyaretine son vermek ister, fakat onu asit dumanına boğarak kaçırtırlar.
Ertesi günler mağarayı araştırmaya devam ederler; küçük beyaz hayvanların kalıntılarını, açık yeşil mantarların kırıntılarını toplarlar. Anal bezleri ile yeni feıomonlanmış izler bırakırlar. Böylece ileride avlanmaya gelecek olan kız kardeşlerinin korkusuzca gelmelerine yardım etmiş olacaklardır.
Görev başarılı olmuştu. Ülke batı fundalıklarının ötesine kol salmıştı. Erzaklarla yüklü olarak geri dönme hazırlıklarını yaparken oraya kimyevi federal bayraklarını da dikmeyi ihmal etmezler. Güzel koku havalara yayılır. "Bel-o-kan!"
- Tanıyamadım, kimsiniz?
- Wells, ben Edmond VVelIs'in yeğeniyim. Yaklaşık iki metre boyunda bir adam kapıyı açar.
- Mösyö jason Bragel misiniz?.. Özür dilerim sizi rahatsız ettim, sizden dayım hakkında bilgi rica edecektim. Onu yakından tanıyamadım, büyükannem sizin, onun iyi arkadaşı olduğunuzdan bahsetti.
- Girin lütfen... Edmond hakkında neyi öğrenmek istiyorsunuz?
- Her şeyi. Onu hiç anlayamadım ve çok üzgünüm...
- Evet!., anlıyorum. Her şeyden önce Edmond yaşayan bir esrar misali acayip tiplerden biri idi.
- Onu yakından mı tanırdınız?
- Kim başka bir kimseyi yakından tanıdığını iddia edebilir? Diyebilirim ki iki kişi olarak çoğu zaman yan yana yürürdük ve bundan ne ben ne de o bir sakınca duymazdı.
30
- Nasıl, karşılaştınız?
- Biyoloji fakültesinde. Ben bitkiler üzerinde ineklerdim o da bakteriler.
- Yine de benzer iki âlem.
Bragel yemek odasını dolduran bitki yığınını göstererek:

- Evet, ama yine de benimkiler daha vahşî. Onları görüyor musunuz? Bir ışık huzmesi, bir damla su için birbirleriyle öldüresiye yarış ederler. Yaprak gölgede kaldığı anda, bitki hemen onu terk eder ve diğer yapraklar rahatça gelişir. Bitkiler, bu açıdan acımasız bir âlemdir...
- Ya Edmond'un bakterileri!
- Kendisi yalnızca onların ecdadını incelemekle uğraştığını söylerdi. Şöyle ki onların şeceresini tayin ederken normalin çok ötesine kadar inerdi.
- Niçin bakteriler? Niçin maymunlar veya balıklar değil?
- Her şeyin ilk aşamasını anlamak isterdi. Ona göre insan bir hücreler yığılımından başka bir şey değildi, bütünün işleyiş tarzını sonuçlandırabilmek için hücrefıin "psikoloji"sini derinlemesine anlamak gerekiyordu. "Çapraşık büyük bir problem aslında basit küçük problemlerin birleşmesinden başka bir şey değildir." Bu düşünceyi kendine prensip edinmişti
- Sadece bakteriler üzerinde mi çalıştı?
- Hayır, hayır. Bir nevi gözlemci idi, gerçek bir pratisyen, her şeyi bilmek isterdi. Bazı çılgınlıkları vardı... Mesela kendi kalp atışlarını kontrol altındc-. tutmak istemesi gibi!
- Fakat buna imkân yok!
- Galiba bazı Hirtli ve Tibetli rahipler bunu gerçekleştirebiliyorlar.
- Bu ne işe yarıyor?
- Bilmiyorum... Kendi iradesiyle kalbini durdurarak intihar etmeyi arzu ettiğini söylerdi. Böylece istediği anda hayatına son verme imkânına sahip olacağını düşünürdü.
- Ne ilginç...
- Belki de yaşlılık ıstıraplanndan korktuğu için böyle düşünüyordu.
- 31
- Hımmml... Peki biyoloji doktorasından sonra ne yaptı?
- Özel sektörde çalışmaya başladı, yoğurt imalatında canlı bakteriler üreten bir şirkette "Sweet milk Corporation." Bu iş onun için verimli oldu. Yoğurda yeni bir çeşni vermekten başka ayrı bir koku da veren bir bakteri keşfetti. Böylece 63 yılının en iyi icadı ödülünü aldı.
- Ya sonra ne oldu?
- Sonra Ling mi adında bir Çinli ile evlendi. Cana yakın güler yüzlü bir kız. Bizim somurtkan da hemen yumuşadı. Çok mesuttu. Bu andan sonra onu daha seyrek görmeğe başladım. Klasik bir olay.
- Afrika'ya gittiğini işitmiştim.
- Evet, fakat o olaydan sonra gitti.
- Hangi olaydan sonra?
- Dramın akabinde, Ling mi lösemili idi. Kan kanseri, hiç affetmez. Üç ay içinde hayata veda etti. Zavallı Edmond... O ki hücrelerin heyecan verici insanların ise ihmalkâr olduğunu savunurdu... Aldığı ders acımasız olmuş; hiçbir şey yapamamıştı. Bu felakete paralel olarak "Sweet milk Corporation"daki meslektaşları ile de mücadeleleri oldu. İşinden ayrıldı ve dairesine kapandı. Ling mi onun yeniden insanlığa bağlanmasını sağlamıştı, ölümü ise tekrar insandan kaçan kişiliğine bürünmesine sebep oldu.
- Ling mi'yi unutmak için mi Afrika'ya gitti.
- Belki. Her şeyden önce yarasını bir an önce sarmak için kendini bütün benliğiyle biyoloji mesleğine adadı. Ona heyecan veren başka bir çalışma sahası bulmuş olmalı idi. Bunun ne olduğunu kesin olarak bildiğimi söyleyemem, fakat artık bakterilerle uğraşmıyordu. Bu yeni çalışma alanına en uygun yerin Afrika olduğuna kanaat getirdiği için oraya gitmişti. Bana oradan bir kartpostal göndermiş, CNRS* ekibine katıldığını ve Prof. Rosenfeld adında bir kişiyle birlikte çalıştığını anlatmıştı. Bahsettiği şahsı tanımıyorum.
- Daha sonra Edmond'u tekrar gördünüz mü?

CNRS (Cenine National de la Recherche SdenOBave)
Bir Fransa kamu kumlusu olan: "Ulusal Blltm Arastama Merkezi'

- Evet, bir kere tesadüfen Champs-Elysees'de. Biraz tartıştık. Açıkça hayattan zevk almaya başlamıştı. Fakat çok kaçamak davranıyordu, birkaç mesleki soru dışında bütün sorularıma yan çizdi.
- Zannedersem bir ansiklopedi hazırlıyordu.

- Bu daha eskidir. En büyük gayesi bu idi; bütün bilgilerini bir eserde toplamak.
- Eseri gördünüz mü?
- Hayır. Zannetmiyorum ki herhangi bir kimseye de göstermiş olsun. Edmond'u tanıdığıma göre herhalde onu Alaska'nın en ücra köşesinde alev saçan bir ejderhanın korumacılığına bırakmıştır. Bir yanı da bu idi "büyük kurnaz." Jonathan izin istemeğe hazırlanıyordu.
- Ah! bir soru daha-, altı adet kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen yapmasını biliyor musunuz?
- Pek tabiî. Bu onun tercih ettiği zekâ testi idi.
- Peki çözümü nasıldır? Jason bir kahkaha attı.
- Çözüm mü? Bunu size asla açıklayamam! Edmond'un dediği gibi: "Çözüm yolunu herkes kendi başına bulmalı" ve göreceksiniz ki buluşun sevinci on kat artacaktır.

Bütün bu yiyeceklerle yüklü olarak yürürken yol gidişten daha uzun görünüyordu. Gecenin beklenmedik zorluklarına maruz kalmamak için birlik temkinli adımlarla ilerliyordu.

Karıncalar, mart ayından kasım ayına kadar günün yirmi dört saati hiç dinlenmeden çalışma gücüne sahiptirler; bununla beraber her ısı düşüşü onları uyuklatır. Bu sebeple bir seferin bir günden fazla sürmesi çok nadirdir.

Kızılkarıncalar sitesi, uzun zamandan beri bu konu üzerinde duruyordu. Değişik bitkilerin ürediği, değişik hayvanların yaşadığı, değişik âdetlerin uygulandığı av alanlarını yaygınlaştırmanın ve uzak ülkeleri tanımanın önemini anlamışlardı.

Sekiz yüz ellinci bin yılında Ga (yüz bin yıldan beri yok olan doğu hanedanı) hanedanının kızıl kraliçesi Bi-stin-ga, dünyanın "en

uç" bölgelerini tanımak çılgınlığına kapılmıştı. Dört ana yöne yüzlerce sefer yaptırmıştı. Hiçbiri geri dönmemişti.

Bugünkü kraliçe Belo-kiu-kiuni onun kadar meraklı değildi. Onun merakı, kıymetli taşları andıran ve güneyde rastlanılan yaldızlı koleoplerleri keşfetmek veya ona bazı defa köklü ve canlı olarak getirilen etobur bitkileri seyretmek ve onları günün birinde ehlileştirmek umudundaydı.

Belo-kiu-kiuni yeni ülkeleri tanımanın en iyi yolunun Federasyonu büyütmek olduğunu biliyordu. Her zaman daha uzaklara yapılan sefer, her zaman daha çok kız evlat siteleri, her zaman daha ileri kaT?.k.?llar ve bu ilerlemeye mani olmaya yeltenenlere savaş açmak.

Şüphesiz dünyanın öbür ucunu fethetmek çok uzun zaman alacaktı fakat bu inatçı küçük adımlar politikası karıncaların genel felsefe anlayışına uygun düşüyordu. "Yavaş yavaş fakat daima ileri." Bugün Bel-o-kan federasyonu 64 kız evlat sitesi içermektedir. Aynı kokuyu taşıyan 64 site. 125 kilometrelik kazılmış ve 780 kilometrelik kokulu yollarla birbirine bağlanmış 64 site. Savaş halinde de, kıtlık zamanlarında da birbirine kenetlenmiş 64 site.

Federasyon düşüncesi bazı sitelerin uzmanlaşmasını olanaklı kılıyordu. Ve Belo-kiu-kiuni bir gün bir sitenin sadece tahıl işleyeceğini, diğerinin et temin edeceğini, diğer bir üçüncüsünün de sadece savaş konularını ele alacağını hayal ediyordu. Henüz o noktaya ulaşılamamıştı.

Her şeye rağmen bu fikir karıncaların felsefesinde diğer bir ilkeye de uygun düşüyordu. "Gelecek uzmanlara aittir."

Araştırmacılar hâlâ ileri karakollardan çok uzaktadır. Yürüyüşlerini çabuklaştırırlar. Dönüşte etobur bitkinin yanından geçerken bir savaşçı onu köküyle söküp Belo-kiu-kiuni'ye götürmeyi teklif eder. Topluluk antenleriyle birbirine kenetlenir. Uçucu ve kokulu minimal moleküller yayarak ve algılayarak birbirleri ile tartışırlar. Fe-romonlar. Bunlar aslında vücutlarından dışarıya çıkan hormonlardır. Bu moleküllerin her biri bir kavanozun içindeki balıklar gibi görülebilir.

Feromonlar sayesinde karıncalar sonsuz nüansları değerlendirirler. Antenler arasındaki sinirli davranışlar tartışmanın ne kadar canlı olduğunu gösterir.

Bu çok can sıkıcı.

Ana bu türden bir bitki tanımıyor.

Kayıp verme tehlikesi var ve ganimeti taşımakta güçlük çekilecek.

Ancak etobur bitkiler ehli/eştirildikten sonra apayrı bir silaha sahip olunacak, onları yan yana dikerek cepheler oluşturulabilir.
Herkes yoruldu ve az sonra karanlık basacak.
Vazgeçerler, bitkinin arkasından dolanırlar ve yollarına devam ederler. Çiçekli bir koruluğa ulaştıkları zaman arkadan yürüyen 327. kırmızı bir papatya fark eder. Hiç böyle bir türünü görmemiştir. Tereddüt etmeğe gerek yoktur.
Sinekkapan elde edilemedi fakat bu götürülebilir.
Duraklar ve çiçeği sapından itina ile koparır. Sonra keşfini sıkıca kavrayarak arkadaşlarına yetişmek için koşar.
Ama arkadaşlarından kimse kalmamıştı. Yeni yılın bir numaralı öncüleri evet önünde duruyordu, fakat ne durumda... Büyük bir şok ve stres. 327.'nin ayakları tutmuyordu, tir tir titriyordu. Bütün yol arkadaşları orada ölü yatıyorlardı.
Acaba ne olmuştu? Saldın herhalde yıldırım gibi olmalıydı. Savaş durumuna geçme fırsatı bile bulamamışlardı, hâlâ "büyük başlı yılan" düzeninde bulunuyorlardı.
Cesetleri yoklar. Hiçbir asit püskürtülmemiş. Kızılkarıncalar alarm feromonlarını bile yaymaya vakit bulamamışlar.
327. erkek karınca araştırmalarını sürdürür.
Bir kız kardeşin cesedindeki antenleri eşeler. Koklar. Hiçbir kimyasal görüntü kaydedilmemiş. Yürüyorlardı ve sonra ani bir kesinti.
Anlamak gerekiyor anlamak gerekli. Mutlaka bir açıklama olmalı! Evvela duyumsal aracı temizlemek gerek. Ön ayağının iki kıvrık pençesi ile alın çubuklarında stres dolayısıyla oluşan asit köpüğünü kazır. Onları ağzına doğru çeyrek yalamaya başlar ve sonra

üçüncü dirseğinin yukarısına ustaca yerleştirilmiş bulunan fırça şeklindeki küçük mahmuz üzerinde kurutur.
Sonra temizlenmiş antenlerini gözlerinin hizasına çeker ve onları yavaşça saniyede 300 titreşime ayarlar. Sonuç yok. Titreşimleri yükseltir: 500, 1000, 2000, 5000, 8000 titreşim/saniye. Alıcı gücünün üçte ikisine ulaşmıştır.
Birden bire etrafta dalgalanan en küçük yayılmaları bile almaya başlar: çiy buharları, polenler, sporlar ve daha önce duyduğu fakat şimdi tanımlayamadığı hafif bir koku.
Tekrar hızlandırır Azami güç: 12000 titreşim/saniye. Antenleri hareket ettikçe emici küçük hava cereyanları oluşturuyor ve bütün tozları üzerine çekiyordu.
Tamam bu hafif kokuyu tanıyabilmişti. Bu suçluların kokusu. Evet, bu onlardan başkası olamaz, geçen sene başımıza bin bir dert açan acımasız Kuzey komşularımız.
Evet onlar: Shi-gae-pou'nun cücekarıncaları.

Demek onlar da uyanmışlar. Herhalde bir tuzak kurmuş olmalılar ve ardından da yıldırım gibi bir silah.
Bir saniye bile kaybetmeğe gelmez, bütün Federasyonu alarma geçirmek gerek.
"Hepsini birden öldüren çok kuvvetli bir lazer ışını şef.
- Bir lazer ışını mı?
- Evet, uzaktan en büyük gemilerimizi bile eritecek güçte yeni bir silah, Şef...
- Düşündüğümüzün...
- Evet şef, sadece Venüslüler bu darbeyi indirebilirler. Bu belli.
- Bu takdirde misillememiz de çok şiddetli olacaktır. Orion* kuşağında yerleştirilmiş kaç adet savaş füzemiz kaldı?
- Dört adet şef.
- Bu miktar hiç te yeterli olmayacak. Yardım için çağrılması gereken birlikler..."
* Orion: Yunan Mitolojisinde Anemls'e hakaret ettiği İçin onun tarafından öldürülen devâsâ bir avez. Sonra takımyıldız haline dönüştürülmüş.

- Biraz daha çorba ister misin?
Televizyonda seyrettiklerinden büyülenmiş hale gelen Nicolas.
- Hayır teşekkür ederim, dedi.
- Haydi artık biraz da yemeğinle ilgilen, yoksa televizyon kapatılır!
- Oh! anne lütfen...

Yeşil küçük insanların ve çamaşır suyu markası olarak kullanılan bu gezegenlerin hikâyelerinden hâlâ bıkmadın mı? diye sordu Jo-nathan.
- İlgimi çekiyor. Bir gün insanların dünya dışındakilerle karşılaşacaklarından eminim.
- Bu... kaç zamandan beri hep söylenir!
- Marco Polo adında bir uydu göndermişler.
- Bu da diğerleri gibi uzayı kirletmekten başka hiçbir işe yaramayacaktır.
- Belki, peki ama uzaylıların bizi görmeye gelmeyeceğini kim söyleyebilir? Uçan dairelerin görüldüğüne dair söylentiler hâlâ açıklığa kavuşmadı ki.
- Pekâlâ. Başka akıllı topluluklara rastlamanın bize ne yararı dokunacak? Sonunda bir gün harbe girişmek zorunda kalınacak, dünyalılar arasında yeteri kadar problem bulunduğunun farkında değil misin?
- Dış ülkeleri tanıma fırsatı doğacak. Tatile gitmek için belki de en ilginç yerler buraları olacak.
- Bilakis yeni üzüntüler doğacak. Jonathan Nicolas'ın çenesini okşar.
- Bak oğlum, büyüyünce göreceksin ki sen de benim gibi düşüneceksin: en hırslı, zekâsı gerçekten bizimkinden farklı olan yegâne hayvan... kadındır!
Lucie ifade tarzına tepki gösterdi. Sonra beraberce gülüştüler.
Nicolas suratını ekşitti. Bu yetişkinlerin mizah anlayışı olmalıydı... Elini köpeğinin sükûn verici tüylerini arar casına masanın altına uzattı.
- Quarzazate nereye gitti?
¦-37
Yemek odasında değildi.
- Quarzi! Ouarzi!
Nicolas parmakları ile ıslık çalmaya başladı. Her zaman aynı sonuç alınırdı: bir havlama ve arkasından da ayak sesleri. Bir kere daha ıslık çaldı. Hiçbir sonuç yok. Evin bütün odalarını dolaşarak onu aramaya başladı. Anne ve babası da ona katıldı. Köpek yok. Kapı kapalı idi. Kendi imkânları ile çıkmasına imkân yoktu, köpekler henüz anahtarı kullanmasını bilemezlerdi.
Gayri ihtiyari mutfağa doğru yöneldiler ve özellikle de mahzenin kapısına doğru. Çatlak tıkanmış değildi ve bu çatlak Quarzaza-te boyundaki bir hayvanın oradan rahatlıkla geçmesine olanak sağlayacak genişlikte idi.
- O içerde, içerde olduğundan eminim! diye inledi Nicolas. Onu gidip aramak lazım.
Bu dileğe cevap vermek istercesine mahzenden kesik kesik ürümelerin yükseldiğini işitebildi. Bununla beraber seslerin uzaktan geldiği belli oluyordu.
Hepsi birden tabulaşmış kapıya yaklaştılar. Jonathan araya girdi.
- Baban istiyor: mahzene gidilmeyecek!
- Fakat sevgilim, dedi Lucie, onu gidip aramak lazım. Belki de sıçanların saldırısına uğramıştır. Sen orada sıçanlann olduğunu söylemiştin.
Çehresi donuklaştı.
- Köpeğe yazık oldu. Yarın gidip "başka bir köpek" alırız. Çocuk donakalmıştı.
- Fakat baba, benim istediğim "başka bir köpek" değil. Quarza-zate benim arkadaşım, onu böyle ölüme terk edemezsin.
- Sana ne oluyor? diye Lucie müdahale etti, sen korkuyorsan ben gideyim!
- Baba sen bir korkak mısın?
jonathan artık kendinde değildi, mırıldandı "Pekâlâ gidip bir göz atacağım" ve bir elektrikli el feneri getirdi, çatlak yeri aydınlattı. Karanlık, zindan gibi idi, öyle bir karanlık ki her şeyi eritiyordu.
38
Birden titredi. Kaçmak için yanıp tutuşuyordu. Fakat karısı ve oğlu onu bu uçuruma doğru sürüklüyorlardı. Kara kara düşünceler zihnini sardı. Karanlık korkusu üstün geliyordu.
Nicolas hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.
- O öldü! Eminim o öldü! Bu senin suçun.
- Belki de yaralanmıştır, diyerek Lucie teskin etmeğe çalıştı, gidip bakmak gerek.
Jonathan tekrar Edmond'un mesajını düşündü. Kesin bir emir tarzında idi. Fakat ne yapabilirdi? Bir gün ister istemez içlerinden biri meraktan çatlayacak ve oraya gidip görmek isteyecekti. Boğayı boynuzlarından yakalamak gerekirdi. Ya şimdi ya hiçbir zaman. Elini terlemiş alnına götürdü.

Hayır bu böyle sürüp gidemezdi. Şimdi korkularını yenmek, adımını atmak, tehlikeye göğüs gemnek fırsatı doğmuştu. Karanlık onu yutmak istiyordu. Ne olursa olsun. O olayların derinliğine inmek için hazırdı. Kaybedecek bir şeyi yoktu.
- Oraya gidiyorum! Aletlerini getirdi ve kilidi söktü.
- Sakın buradan başka bir yere ayrılmayın, bilhassa bana katılmaya girişmeyin ve polisi çağırmaya kalkışmayın. Beni bekleyin.
- Acayip acayip konuşuyorsun. En nihayet bu bir mahzen, bütün diğer binalarda olduğu gibi bir mahzen.
- Bundan o kadar emin değilim...
Batan güneşin turuncu rengi ile aydınlanmış olarak 327. erkek, ilkbahar öncülerinin en son hayatta kalanı, tek başına koşuyordu. Tahammül edilmesi güç bir yalnızlık içinde...
Uzun zamandan beri su birikintileri, çamur ve küflenmiş yapraklar arasında bata çıka yürüyordu. Rüzgârdan dudakları kurmuştu. Vücudu toz toprak içinde, adaleleri tutulmuş, pençelerinin bir çoğu kopmuştu.
Fakat gönderildiği bu görevin sonunda çok geçmeden hedefini fark eder. Bel-o-kan sitesini teşkil eden tepecikler arasında bir görüntü, attığı her adım sonunda gittikçe büyümektedir. Bu muazzam

Bel-o-kan piramididir, ana site, onu büyüleyen ve kendine çeken kokulu kılavuz. Nihayet 327., görkemli karınca yuvasının eteğine ulaşır ve başını kaldırır. Şehir daha da büyümüştür. Kubbeyi yeniden koruyucu bir tabaka ile örtmeye başlamışlar. Küçük dal parçacıklarından oluşan damın tepesi ay ile şakalaşıyordu.
Genç erkek bir müddet araştırır, toprak düzeyinde hâlâ açık duran bir giriş yeri bulur ve içeriye dalar.
Tam zamanı idi. Dışarıda çalışan bütün işçi ve asker karıncalar az önce geri dönmüşlerdi. Koruyucular içerisinin ısısını korumak için çıkışları tıkamaya hazırlanıyorlardı.
Zaten içeriye adımını atar atmaz duvarcılar çalışmaya başlamışlar ve hemen onun ardından çıkış deliğini kapatmışlardı. İşi bir çırpıda bitirmişlerdi.
Artık dış âlemin soğuğundan ve vahşiliğinden hiçbir iz kalmamıştı. 327. erkek yeniden medeniyet ortamına dönmüştü. Bundan sonra esenlik veren güruh içine o da kaynaşabilirdi. Artık yalnız değildi, çoğunlukla beraberdi.
Nöbetçiler yaklaşırlar, tozlu kisvesi içinde onu tanıyamazlar. Hemen kimlik kokusunu salar ve nöbetçiler yatışırlar.
Bir işçi karınca onun yorgunluk kokularını fark eder. Ona trofa-laksi teklif eder, alışılageldiği gibi kendi vücudundan karşı tarafa bağışta bulunma teklifi. Her karınca, kamında bir çeşit torba taşır, gıdaları hazmetmeden muhafaza eden bir çeşit ikinci mide, sosyal yardım kursağı. Oraya, daima taze ve dokunulmamış olarak kalabilecek gıda depo edilebilir. Sonra onu tekrar ağzına getirip normal hazım için midesine yollayabilir. Veyahut bir hemcinsine sunmak için onu tükürür.
Davranışlar hep aynıdır. Sunucu karınca trofalaksi uygulamak istediği karıncaya kafasına dokunarak yanaşır. Böylece uyarılan karınca teklifi kabul ederse antenlerini indirir. Eğer onları yükseklere çıkarırsa bu reddettiğinin işaretidir, aç olmadığını belli eder.
327. tereddüt etmez, enerji kaynakları o kadar tükenmiştir ki

neredeyse katalepsi durumuna düşecektir. Dudak dudağa gelirler. Sunucu önce tükürük verir, onu takiben şurup ve tahıl bulamacı. Bu çok lezzetli ve güçlendiricidir.
Bağış sona erer, erkek karınca derhal ayrılır. Her şeyi hatırlamaya başlar. Ölüleri. Tuzağı. Bir an bile gecikmemeli. Antenlerini kaldırır ve etrafa ince damlacıklar halinde haberleri püskürtür.
Alarm, Savaş var. Cüceler ilk öncülerimizi yok ettiler. Yıkıcı yeni bir silaha sahipler. Savaşa hazır olun. Savaş ilan edilmiştir.
Nöbetçi uzaklaşır. Bu alarm kokuları beynini tırmalamaktadır. Şimdiden 327. erkek etrafında bir kalabalık birikmiştir.
Ne var?

Neler oluyor?
Harp ilan edildiğini söylüyor.
Kanıtları var mı?
Her yönden karıncalar üşüşür.
Yeni bir silahtan ve kırıp geçirilmiş öncülerden bahsediliyor.
Haber kaygı verici.
Kanıtları var mı?
Şimdi erkek karınca bir yığın karınca arasında kalmıştır.
Alarm, alarm, harp ilan edilmiştir, savaşa hazır olun!
Kanıtları var mı?
Korku ile yayılan bu sözler herkes tarafından tekrar edilmektedir.
Hayır kanıtları yoktu. O kadar şaşırmıştı ki beraberinde kanıt getirmeyi düşünememişti. Antenler hep hareket halinde. Başlar şüphe ifade eden hareketlerle sallanmaktadır.
Bu olay nerede olmuş.
La-chlola-kan 'in batısında öncülerimiz tarafından bulunan yeni av alanı ile sitelerimiz arasında. Orası ekseriya cücelerin kol gezdiği saha.
Bu imkânsız, casuslarımız döndüler. Kesin olarak söylüyorlar: cüceler henüz uyanmamış!
Az önce yayılan feromonlar bilinmeyen bir anten tarafından verilmektedir.
Kalabalık değiller. Herkes bu habere inanır. Erkek
- 41
kanncaya, ona inanmazlar. Haberinde bazı gerçekler var ama tümüyle inandırıcı değil. İlkbahar savaşları hiçbir zaman bu kadar erken başlamaz. Cücelerin birçoğu henüz uyanmamış bulunurken saldırıya geçmeleri için deli olmalılar. 327. tarafından verilen habere aldırmadan herkes kendi işine koyulur.
İlk öncülerin yegâne hayatta kalanı şaşkına dönmüştü. Bu ölüleri, asît kanlan, o icat etmemişti! Yakında gerçekten her şey açığa çıkacaktı.
Antenleri bitkinlik içinde alnının üstüne düşer. Varlığının hiçbir işe yaramadığı düşüncesi ile aşağılanmışlık hissine kapılır. Sanki sadece kendi için yaşıyordu, başkalanna hiç faydası yoktu.
Bu düşünceler içinde korkudan titrer. Öne atılır, coşkuyla koşar işçi karıncaları kışkırtır ve onları tanık tutar. Kutsal nağmeyi tane tane okumaya başladığı zaman karıncalar durup dinlemekten bile kaçınırlar:
Araştırıcı olarak gittim.
Orada gözümle gördüm.
Dönüşümde ise sinirli bir uyarıcı oldum.
Herkes boş verir. Söylediklerine dikkat bile edilmez, üzüntü bile duyulmaz.
Uyanda bulunmaktan vazgeçsin artık!
Jonathan dört saatten beri mahzende idi. Karısı ve oğlu meraktan kendi kendilerini yiyip bitiriyorlardı.
- Polise haber verelim mi Anne?
- Hayır, daha değil. Mahzenin kapısına yanaşır.
- Babam öldü mü? söyle anne, Babam da aynen Quarzl'nin öldüğü gibi öldü mü?
- Hayır, hayır sevgili oğlum, böyle neler saçmalıyorsun sen! Lucie sıkıntıdan boğulacak gibi idi. Çatlak yeri incelemek için
eğildi. Çok evvel satın almış olduğu uzağa ışık veren lamba ile baktığında biraz ötede helezoni bir merdiven görür gibi oldu.
42
Yere oturdu. Nicolas da ona katıldı. Annesi onu kucakladı.
- O gelecek, sabırlı olmak lazım. Bize beklememizi söyledi, yine bekleyelim.
- Ya hiç gelmezse?
327. yorgundur. Suyun içinde çırpınıyormuş gibi bir hali vardır. Çabalıyor fakat ilerleyemiyordu.
Beli-kiu-kiuni'ye şahsen başvurmaya karar verir. On dört kış yaşında olan ana, kıyas kabul etmez bir tecrübeye sahiptir, halbuki topluluğun çoğunluğunu teşkil eden iktidarsız kanncalar en çok üç sene yaşar. Haberi yürürlüğe koymak için bir çare bulmaya yardım edebilecek olan sadece o vardı.
Genç erkek sitenin kalbine giden ekspres yolu seçer. Yumurtalarla yüklü binlerce işçi karınca bu geniş galeride cirit atmaktadır. Yüklerini toprak altındaki kırkıncı kattan toprak üstünde otuz beşinci kattaki güneşlenme terasında bulunan

bebek koğuşuna kadar çıkarmaktadırlar. Bu ayaklar ucunda taşınan ve aşağıdan yukarıya, sağdan sola akan geniş bir beyaz kabuk akımının görüntüsüdür.
Onun ters istikamete gitmesi gerekiyor. Bu kolay bir iş değil. 327. yolda birkaç dadıya çarpar, hemen yağmacılar gibi haykırmaya başlarlar. Kendisi de çarpılmış, çiğnenmiş, itilmiş, pençelenmiş durumdadır. Neyse ki geçit tamamen işgal edilmiş değildir. Kaynaşan kalabalık içinde kendisine bir yol açmaya muvaffak olur. Sonra daha uzun fakat daha rahat olan küçük tüneller güzergâhını tercih eder. Atardamarlardan küçük atar damarlara, toplardamarlardan ince damarlara geçer. Böylece kilometrelerce yürür, köprüleri, kemerleri aşar, tıklım tıklım dolu meydanlarda kendine yol açar.
Alnının üzerinde bulunan kızılötesi ışıkları görme özelliğine sahip üç küçük göz sayesinde zifiri karanlıklar ortasında güçlük çekmeden ilerler. Yasaklanmış Siteye yaklaştıkça Ana'nın iç açıcı kokusu daha çok duyulmaya başlar ve koruyucuların sayısı da gittikçe artar.
Bütün ast kastlardan gelen her boyda, her türlü silahlarla donatılmış savaşçı karıncalar görülmektedir. Kertikli uzun çeneleri olan

küçük karıncalar, göğsü buharlarla donatılmış topuz gibi olanlar, kısa antenli bodurlar, ince uzun karınlarının ağzına kadar, adaleleri işlemez hale getiren, zehirle dolu topçular.
Geçerli pasaport kokusu taşıyan 327. erkek bütün yasak bölgeleri kolaylıkla geçer. Asker karıncalar sakindirler. Ülkede büyük savaşların başlamadığı hissedilmektedir.
Artık amacına ulaşmış bulunmaktadır. Kimliklerini kapıcı karıncalara ibraz eder ve kraliyet makamına giden son geçide girer.
Kapının eşiğinde bu eşsiz yerin güzelliği içinde yok olmuş gibidir. Burası, ana kraliçelerin antenden antene kız evlatlarına devrettikleri mimarî ve geometrik kaideler çerçevesinde inşa edilmiş yuvarlak büyük bir salondur.
Esas tonoz on iki baş yükseklikte ve otuz altı baş çapındadır. (Bu Federasyon uzunluk ölçüsü birimidir; bir baş.insanın kullandığı uzunluk ölçüsünün üç milimetresine denktir.) Duvar ayaklarının bağlantıları bu böcek tapınağına destek olmaktadır. Karıncalar tarafından yayılan kokulu moleküllerin duvarlara sinmeden olabildiğince sıçramalarını sağlayan tapınağın zemini iç bükey biçimde düzenlenmiştir. Bu muhteşem bir kokusal zenginliğin oluşmasını sağlamaktadır.
Salonun ortasında bir kadın dinlenmekte. Karnının üstüne yatmış ve arada sırada ayağını sarı bir çiçeğe doğru uzatmakta. Çiçeğin kapanmasından önce ayağını hızla geri çekiyor.
Bu kadın Belo-kiu-kiuni.
Belo-kiu-kiuni, merkez sitenin sonuncu kızılkarınca kraliçesi.
Belo-kiu-kiuni halkın bütün bireylerinin vücudunu ve ruhunu oluşturan tek yumurtlayan karınca.
Belo-kiu-kiuni, balarıları ve meşe ağacı yabanarılarına karşı girişilen savaşlarda, güney ülkelerinin ele geçirilmesinde, örümcek ülkeleri ile yapılan barışta, cücekanncalarsn siteleri ele geçirmesinin engellenmesinde tüm önlemleri alan kişi.
Belo-kiu-kiuni en uzun süre saltanat süren kraliçe.
Belo-kiu-kiuni onun annesi.
Bu yaşayan canlı anıt, eskiden olduğu gibi yine yanında, ancak

şimdi genç yirmi işçi karınca tarafından serinletilmekte ve okşanmakta, halbuki eskiden küçücük ayakları ile ona titizlikle bakan kendisi, 327., idi.
Taze etobur bitki çenelerini kapatıyor ve Ana her seferinde kokusal küçük iniltiler çıkarıyor. Bu yabanî bitkilere karşı olan ilgisi nereden geliyor bir türlü anlayamıyordu.
327. yaklaşır. Yakından bakıldığında Ana güzel değildir. Öne doğru uzanan kafasında, her tarafa birden bakıyor gibi görünen kocaman iki yuvarlak gözü var. Kızıl ötesi ışınları gören küçük gözleri ise alnının ortasına sıkıştırılmış, antenleri ise aşırı derecede aralıklı olarak yerleştirilmiş. Antenleri çok uzun, çok hafif ve her an titreşim halinde Belo-kiu-kiuni büyük uykusundan uyandığı o zamandan beri yumurtlamakta. Normalden on defa daha büyük olan gövdesi sürekli

olarak kasıntılar içinde. Ve az önce küçücük, açık gri renkte, sedef gibi parlak sekiz yumurta bedeninden çıktı.
Genç erkek bu yumurtaların kokusunu tanımakta. Bunlar kısır dişi askerler ve erkekler. Hava soğuk olduğundan bezleri "kız evlat" üretmek için henüz harekete geçmemiş. Hava durumu uygun-laştıktan sonra Ana, sitenin ihtiyacına göre her türden yumurta yu-murtlayacak. Mesela işçi karıncalar gelecek ve diyecekler ki "tahıl ezicilerinden veya topçulardan eksiğimiz var" ve o hemen gerekeni temin edecek. Bazen Belo-kiu-kiuni yerinden ayrılıp geçitleri dolaşır. Kastların ne gibi eksiklikleri olduğunu bulmaya yarayan duyarlı antenleriyle hemen noksanları tamamlar.
Ana beş tane daha cılız varlık doğurur ve ziyaretçisine döner. Ona dokunur ve yalar. Kraliyet tükürüğü her zaman için olağanüstü bir temastır. Bu tükürük sadece evrensel bir dezenfektan olmayıp aynı zamanda bütün yaraları iyi eden bir merhemdir... ama düşünceler için değil.
Belo-kiu-kiuni sayısız çocuklarından herhangi birini tanıyamaz-sa, bu tükürük yöntemi ile kokusunu araştırır. O kendi çocuğudur.
Güruh'un hayat kaynağına hoş geldin. Ben terk ettim ama geri dönmekten kendini alıkoyamadın.
sonra on bir halkasının feromonlannı, 327.'ye empoze ederek, içine çeker... Daha şimdiden ziyaretinin nedenini anlamıştı. Batıya gönderilen ilk öncüler tamamen yok olmuştu. Felaket yerinin etrafında cücekarıncaların kokusu vardı. Herhalde yeni bir silah keşfetmiş olmalılar.
Ayaklarımla gittim öncü oldum, Orada gözlerimle gördüm, Dönüşte sinirli bir uyarıcı oldum.
Kuşkusuz. Ancak Güruh'u uyarmayı başaramamış olmak problem yaratıyor. Yaydığı koku ile kimseyi ikna edemiyor. Yalnızca Be-lo-kiu-kiuni'nin, mesajın nasıl iletileceğini bilerek alarm verebileceğini ummakta.
Ana daha büyük bir dikkatle feromonları içine çeker. En ince ayrıntısına kadar, eklemlerinde ve ayaklarında bulunan bu uçucu molekülleri zapt eder. Evet orada ölüm ve gizem var. Bu bir savaş olabilir... Ya da hiçbir şey...
Ona bu konuda bir politik yetkisinin olmadığını izah eder. Güruh içinde bütün kararların çalışma guruplarının öngördüğü projeler doğrultusunda görüşülerek alındığını bildirir. Bu gruplardan
birini ikna etmeli, aksi takdirde hemen bir grup oluşturması çok zor görünüyor...
Ona yardım bile edemez.
327. ısrar eder. Onu sonuna kadar dinlemeye hazır birini bulduğundan bütün gücü ile en etkileyici moleküllerini salmaya başlar. Bu oldukça ciddi bir felakettir. Bu gizli silahın ne olduğunu anlamak için derhal casuslar gönderilmeli.
Belo-kiu-kiuni, 327.'nin kaygılarının Güruh'un çökmesine sebep olacağını söyler. Bahar uyanışının henüz tamamlanmamış olmasının yanı sıra sitenin yaşamı da bir şantiye görünümü içindedir. Son katın döşenmesinden önce harbe gitmek bir macera olmaktan öteye gitmeyecek. Ayrıca Güruh protein ve şekerden yoksun. Üstelik Rönesans bayramı hazırlıklarını da düşünmek gerekiyor. Tüm

bunlar için herkesin güçlü enerjiye ihtiyacı var. Casusların ek görevler yüklü oimasi da çabasi. İşte ret cevabinin nedeni.
Bir süreden beri işçi karıncaların Ana'nın sırtını yalayan dudak şapırtıları işitilmekte. Ana ise etobur bitkisini kurcalamakla meşgul. Karnını göğsünün altına gecirmceye kadar ters döner. İki ön ayağı sarkmaktadır. Bftkinin çeneleri kapanınca büyük bir hızla ayağını çeker, bun^n düşmanlara karşı ne müthiş bir silah olabileceğini düşünür.
Bütün Kuzey-batı sınırını koruyabilmek için bu etobur bitkilerle bir duvar çekilebilir. Ancak tek sorun bu küçük canavarların site halkı ile yabancılan birbirinden ayırt etme bilgisinin olmaması.
327., kafasını bulandıran konuya tekrar döner. Belo-kiu-kiuni "oiay" sırasında kaç kişinin öldüğünü sorar. Yirmi sekiz. Hepsi de keşif savaşçıları birliğinden mi? Doğru, o sevkıyatın tek erkeği idi. O zaman Ana konsantre olur ve art arda yirmi sekiz inci yumurtlar. Yirmi sekiz karınca ölmüştür, bu yirmi sekiz yumurta onların yerini alacaktır.

BİRCÜN KAÇNILMAZ OLARAK: Bir gün, kaçınılmaz olarak parmaklarınız bu sayfalara değecek, bu sözcükler üzerinde göz gezdirecek, zihinler anlamlan yorumlayacak. Bu anın çok erken gelmesini arzu etmiyorum. Sonuçlan müthiş olabilir. Ve bu cümleleri yazmakta olduğum saatte bile sırrımı saklamak İçin mücadele etmekteyim.
Buna rağmen bir gün neler olup bittiği öğrenilmek İstenecek. En derinliklere gömülen sırlar bile bir gün su yüzüne çıkmaya mahkûmdur. Zaman onların en acımasız düşmanıdır. Kim olursanız olun önce sizi selamlarım. Beni okuduğunuz zaman herhalde on sene önce ölmüş olacağım, öyle zannediyorum.
Bazen bu bilgiye erişmiş olmaktan üzüntü duyuyorum. Fakat ben İnsanım, kendi türlerimle olan dayanışmam şu an en alt düzeyde olsa bile, bu evrenin Insanlan, sizler arasında doğmuş olmanın bana yüklediği bütün sorumluluktan biliyorum. Sizlere hikayemi aktarmalıyım.
47
Aslında az Şarklılıklarla bütün hikayeler birbirine benzer. Başlangıçta, oluşmaya doğru giden bir konu vardır. Bir kriz olur. Bu kriz onu harekete zorlar. Davranışına göre ya ölecek veya gelişecektir.
Size anlatacağım ilk hikâye evrenimizin hikayesidir. Çünkü onun içinde yaşıyoruz. Ve çünkü bütün her şey, ister küçük ister büyük olsun aynı kanunlara uyar ve aynı karşılıklı bağımlılık İçinde kalır.
Örneğin, bu şayiayı çevirdiğiniz zaman işaret parmağınızla kağıdın selülozuna bir noktadan dokunursunuz. Bu temasta çok küçük bir ısınma, her şeye rağmen gerçek bir ısınma meydana gelir. En küçük halinde olduğu düşünülse bile bir ısınma, bir elektronun sıçramasına neden olur ve bu elektron gelir diğer bir zerreciğe çarpar. Bu zerrecik gerçekte "göreceli olarak' muazzamdır. O kadar ki elektron ile çarpışması zerreciği allak bullak etmeğe yeter. Oysa önceleri atıl, boş ve soğuk İdi. Sizin sayfayı çevirmeniz yüzünden krize girmiştir. Dev gibi kıvılcımlar onu çizik çizik yapar. Sadece bu hareketinizle sonuçlarının ne olabildiğini hiçbir zaman anlayamayacağınız bir olayı başlatmış olursunuz. Kim bilir yeni dünyalar doğmuştur belki, belki de başka dünyalarda yaşayanlar, metalürjiyi, başka yörelerin mutfaklannı ve yıldızlar arası seyahatleri keşfedecekler. Hatta belki de bu İnsanlar bizden daha akıllı olacaklar. Ve eğer sizin elleriniz arasında bu kitap olmasaydı ve eğer parmağınız bu ısınmayı başlat-masaydı bu dünyalar var olmayacaktı.
Aynı biçimde bizim evrenimiz de, belki dev bir uygarlığın bir kitap sayfasının bir köşesinde, bir ayakkabı tabanında veya bir şişe biranın köpüğü arasında yer almaktadır. Bizim neslimiz hiç şüphesiz bu gerçeği saptama olanağına hiçbir zaman ulaşamayacaktır. Bildiğimiz tek gerçek o ki evrenimiz, diğer bir deyimle evrenimizi İhtiva eden zerrecik çok uzun zamanlar önce boş, soğuk, karanlık ve hareketsiz İdi. Ve sonra birisi veya bir şey krizi başlattı. Bir sayfa çevrildi, bir taş üzerinde yüründü, bir bira şişesindeki köpük çalkalandı. Yani dalma
48
bir neden var. Bizim zerreciğimiz uyandı. Biz bunun muazzam bir patlama olduğunu biliyoruz. Blg Bang olarak adlandırdığımız...
Belki her saniye, sonsuz kadar büyüklük, sonsuz kadar küçüklük, sonsuz kadar uzaklık içinde, on beş milyar sene önce bizim evrenimizin doğduğu gibi, bir evren doğmaktadır. Bunlar bilinmemektedir Mat bizimkinin en "küçük" ve en "basit" bir, atomun patlaması İle husule geldiği bilinmektedir": hidrojen. Muazzam blrpatiama ile birdenbire uyanan bu sonsuz sessizlik boşluğunu hayalinizden geçirin. Biraz önce niçin sayfa çevrildi? Niçin biranın köpüğü çalkalandı. Önemi yok, fakat olay yalnızca, hidrojenin yanması, patlama ve kavrulma. Tertemiz, lekesiz boşluğu muazzam bir ışık kaplıyor. Kriz başlıyor. Hareketsiz duran şeyler harekete geçiyor, soğuk durumda olan şeyler ısınıyor. Sessiz duran bütün bu şeyler uğuldamaya başlıyor. Kor haline gelişte İlk olarak hidrojen helyuma dönüşür, yani kendisinden daha karmaşık olan atom haline. Bu değişime bakarak bile evrenimizin büyük kuralını söyleyebiliriz: HER ZAMAN DAHA ÇOK KARMAŞIK.
Bu kural bir gerçektir. Fakat komşu evrenlerde bunun daha değişik olmadığını kimse kanıtlayamaz. Diğerlerinde, bu belki de: HER ZAMAN DAHA ÇOK SICAK veya HER ZAMAN DAHA ÇOK KATI veya HER ZAMAN DAHA ÇOK ACAYİP. Bizde de şeyler daha sıcak, daha katı, daha acayip hale dönüşebilirler fakat bu temel kural, önde gelen

kural değildir. Bunlar yan oluşumlardır. Bizim için temel yasa bütün diğerlerinin onun etrafında düzenlendiği yasa şudur: HER ZAMAN DAHA ÇOK KARMAŞIK.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
.-   .49
327. erkek şehrin güney geçitleri arasında dolaşmaktadır. Sa-kinleşmemiştir. Ünlü nağmeyi tekrar tekrar geveler.
Ayaklarımla araştırıcı oldum, Orada gözlerimle gördüm, Dönüşte sinirli bir uyarıcı oldum.
Bu iş niçin yürümüyor? Hata nerede? Vardığı bilgiye aldırış edilmemiş olması bütün vücudunu sarmıştır. Ona göre Güruh yara almış fakat farkında bile değildir. Halbuki acı içinde kıvranan odur. Siteyi harekete geçirmek görevi yine de ona düşmektedir.
Of! bir acı haberi hiçbir antenin almak istememesi karşısında sadece kendinde tutmak ne kadar güç bir olay. Bu yükün altından kurtulmayı, bu korkunç bilgiyi diğerleri ile paylaşmayı oysa ne kadar çok arzu ediyor.
Bir termik ulak karınca yanından geçer. Yorgun görünce kötü uyandığını zannederek ona güneş kalorisi sunar. Bu ona biraz kuvvet verir ve diğer karıncayı ikna etmek için harekete geçer.
Alarm, cücekanncalar tarafından kurulan bir tuzak sonunda bir takım yok edildi alarm!
Fakat 327.'de başlangıçtaki inandırıcı aksan bile yoktur. Termik ulak hiçbir şey olmamış gibi döner gider. 327. vazgeçmez, alarm haberini mırıldanarak geçitler arasından koşmaya başlar.
Bazen savaşçılar durur, onunla konuşma bile yaparlar, fakat öldürücü silah hikâyesi o kadar az inandırıcıdır ki. Askeri görev alabilecek hiçbir grup oluşmaz.
Yenilmiş olarak yürümeye devam eder.
Birdenbire, yeraltı on beşinci kattaki ıssız bir tünelden geçerken, arkadan gelen bir patırtı duyar. Birisi onu takip ediyor.
327. erkek arkasına bakar. Kızılötesi gözlerle geçidi tarar. Kırmızı ve siyah lekelerden başka görünen bir şey yok. Hayret, bir hata olmalı, hiç kimse yok. Fakat ayak sesleri arkadan yeniden gelmeğe başlar. Kriç... krak, kriç... krak. Bu yaklaşan kimsenin altı ayağından
50
ikisinin sakat olması gerekir.
Olaydan emin olmak için her kavşakta yön değiştirir ve bir müddet bekler, patırtı kesilir. Hareket eder etmez de: kriç... krak, kriç... krak, kriç... krak, patırtı yeniden başlar.
Artık şüphesi yok: takip ediliyor.
Geriye baktığı zaman derhal saklanan biri var. Hayret bir şey, hiç rastlanmamış bir olay. Güruh mensuplarından biri, kendini göstermeden niçin bir diğerini takip etsin? Burada her fert herkesle beraberdir ve hiç kimseden saklanacak bir şey yoktur.
Bu davranış oldukça uzun müddet sürer. Daima uzaktan, daima saklı. Kriç... krak, kriç... krak, Nasıl bir tepki göstermeli? Çok küçük iken, dadıları ona daima tehlikeye karşı göğüs germek gerektiğini göstermişlerdi. Durup temizlenir gibi yapar. Takipçi artık uzakta değildir. Onu artık hissetmektedir. Bir taraftan temizlenir gibi yaparken diğer taraftan da antenlerini harekete geçirir. Tamam artık takipçisinin kokusal moleküllerini algılamaktadır. Bu, bir yaşında küçük bir savaşçıdır. Kimliğini açıklayan, pek anlaşılmayan tuhaf bir koku yaymaktadır.
Küçük savaşçı artık gizlenmemektedir. Kriç... krak, kriç... krak. Şimdi onu kızıl ötesi gözleriyle görmektedir. Nitekim iki ayağı noksandır, tuhaf kokusu daha yakından gelmektedir.
327. sorar.
Kim var orada?
Cevap yok.
Beni niçin takip ediyorsun?
Cevap yok.

Olayı unutmak isteyerek tekrar yoluna koyulur, fakat az sonra karşısına çıkan ikinci bir savaşçı keşfeder. Bu kez cüsseli bir savaşçı. Geçit dar olduğu için geçemeyecektir.
Geri mi dönsün? Bu defa zaten kendine doğru gelmekte olan topal ile karşı karşıya gelecektir.
Sıkışmıştır.
Şimdi anlamıştır: bunlar iki savaşçı. İkisi de o tuhaf kokuyu taşıyorlar. İri olanı uzun kesicilerini açtı.
51
Bu bir tuzak!..
Sitelerin herhangi birinde bir karıncanın diğerini öldürmesi akıl almaz bir şey. Dokunulmazlık sisteminde bir düzensizlik mi vardı acaba? Onun kokularını mı anlayamamışlardı? Onu bir yabancı yerine mi koyuyorlardı? Bu tamamen anlamsız bir şeydi, bu midenin bağırsakları öldürmek istemesi gibi bir şeydi.
327. erkek yayınının gücünü artırır: Bende sizin gibi Güruh'un bir ferdiyim. Aynı topluluğa aidiz.
Bunlar genç askerler, yanılmış olmalılar. Fakat yaydığı kokular karşılaştığı kişileri yatıştırmaz. Küçük topal üzerine atlar ve onu kanatlarından yakalar, diğer taraftan da iri olanı çenelerinin arasında kafasını sıkıştırır. Onu böylece sımsıkı bağlanmış olarak çöplüğe doğru sürüklerler.
327. erkek çırpının Cinsel diyalog halkaları ile kısırların hiç tanımadıkları birçok heyecan verici sözler yayar. Bu sözler büsbütün paniğe yol açar.
Bu "soyut" fikirlerle zihninin karışmasını önlemek için, topal karınca daima sırtına çökmüş olarak, çeneleri ile onun antenlerini kemirmeğe başlar. Böylece bütün feromonlarını yok eder, özellikle pasaport kokularını. Esasen götürülmekte olduğu yerde bunlar artık hiçbir işe yaramayacaktır.
Uğursuz üçlü soluk soluğa en az kalabalık olan geçitlerden ilerler. Küçük topal çalışmasını sürdürmektedir. Sanki bu kafada hiçbir bilgi bırakmak istemiyormuş gibidir. Erkek karınca artık çırpınmaz. Kaderine razı olmuşçasına, kalbinin atışlarını yavaşlatarak kendini ölüme hazırlar.
"Bu kadar şiddete, bu kadar kine, ne gerek var kardeşlerim? Ne gerek var? Biriz, hepimiz biriz, hepimiz de bu Dünyanın ve Tanrının evlatlarıyız. Burada, yersiz kavgalarımızı bırakalım. 22. yüzyıl akılcı olacak veya olmayacak. İkiyüzlülük ve bencillik üzerine kurulmuş olan eski kavgalarımızdan vazgeçelim.
52
Bireycilik, işte gerçek düşmanımız! Bir kardeşimiz yoksulluk içindeyken, siz onu açlıktan ölüme terk ediyorsanız, siz dünyanın engin kardeşlik duygusuna layık olamazsınız. Sizden yardım ve yakınlık dileyen bir zavallı var ve siz ona kapılarınız kapatıyorsunuz. Siz bizlerden değilsiniz.
İpekler içine gömülmüş, vicdanı rahat insanlar, sizleri tanıyorum! Sizler ancak kendi rahatınızı düşünürsünüz, sadece kişisel şöhretlerinizi arzu edersiniz, evet saadeti de, ama yalnız kendi saadetinizi veya yakın ailenizin saadetini. Sizi tanıyorum diyorum. Seni, seni, seni ve seni de! Ekranlarınızın başında gülümsemekten vazgeçin, size ciddi konulardan bahsediyorum. Bu böyle sürüp gidemez. Böyle bir hayat sürdürmenin hiçbir anlamı yoktur. Her şeyi harcıyor, her şeyi yok ediyoruz. Ormanlarımızı sümkürüp atılacak mendil yapmak için dümdüz hale getiriyoruz. Her şey kullanılıp atılıyor, çarşaflar, dolmakalemler, elbiseler, fotoğraf makineleri, arabalar ve farkında olmadan siz de atılır hale geliyorsunuz. Bu yüzeysel hayattan vazgeçin. Bu günden tezi yok bu yaşayış tarzından vazgeçin, yoksa yarın sizi vazgeçirmeğe zorlayacaklar.
Gelin aramıza katılın, sadık insanlar ordusuna katılın. Hepimiz Tanrının askerleriyiz kardeşlerim."
Bir kadın spikerin görüntüsü "Bu dini yayın sizlere yeni kilisenin vaizi Muhterem peder Mac Donald ve derin dondurucu gıdalar şirketi "Svveetmilk" tarafından sunulmuştur. Bu yayın kıtalararası haber uydusu kanalı ile yapılmıştır. Ve az sonra "Dünya dışı adam ve canlıların gururu" bilimkurgu dizisine başlamadan önce tekrar reklâmlara dönüyoruz."
Lucie de, Nicolas da televizyonu izlerken kendilerini düşünmekten alıkoyamıyorlardı. Sekiz saat geçmişti ve hâlâ hiçbir haber yoktu, Jonathan orada, aşağıda idi!

Eli' telefona doğru uzanır. Hiçbir şey söylememesini tembih etmişti, fakat ya öldüyse, ya döküntüler arasında kaldı ise?
Aşağıya inmek için de cesareti yoktu. Telefonu eline aldı, polisin numarasını çevirmeye başlad'.
"53
Bu bir tuzak!..
Sitelerin herhangi birinde bir karıncanın diğerini öldürmesi akıl almaz bir şey. Dokunulmazlık sisteminde bir düzensizlik mi vardı acaba? Onun kokularını mı anlayamamışlardı? Onu bir yabancı yerine mi koyuyorlardı? Bu tamamen anlamsız bir şeydi, bu midenin bağırsakları öldürmek istemesi gibi bir şeydi.
327. erkek yayınının gücünü artırır: Bende sizin gibi Güruhun bir ferdiyim. Aynı topluluğa aidiz.
Bunlar genç askerler, yanılmış olmalılar. Fakat yaydığı kokular karşılaştığı kişileri yatıştırmaz. Küçük topal üzerine atlar ve onu kanatlarından yakalar, diğer taraftan da iri olanı çenelerinin arasında kafasını sıkıştırır. Onu böylece sımsıkı bağlanmış olarak çöplüğe doğru sürüklerler.
327. erkek çırpmır. Cinsel diyalog halkaları ile kısırların hiç tanımadıkları birçok heyecan verici sözler yayar. Bu sözler büsbütün paniğe yol açar.
Bu "soyut" fikirlerle zihninin karışmasını önlemek için, topal karınca daima sırtına çökmüş olarak, çeneleri ile onun antenlerini kemirmeğe başlar. Böylece bütün feromonlarını yok eder, özellikle pasaport kokularını. Esasen götürülmekte olduğu yerde bunlar artık hiçbir işe yaramayacaktır.
Uğursuz üçlü soluk soluğa en az kalabalık olan geçitlerden ilerler. Küçük topal çalışmasını sürdürmektedir. Sanki bu kafada hiçbir bilgi bırakmak istemiyormuş gibidir. Erkek karınca artık çırpınmaz. Kaderine razı olmuşçasına, kalbinin atışlarını yavaşlatarak kendini ölüme hazırlar.
"Bu kadar şiddete, bu kadar kine, ne gerek var kardeşlerim? Ne gerek var? Biriz, hepimiz biriz, hepimiz de bu Dünyanın ve Tanrının evlatlarıyız. Burada, yersiz kavgalarımızı bırakalım. 22. yüzyıl akılcı olacak veya olmayacak. İkiyüzlülük ve bencillik üzerine kurulmuş olan eski kavgalarımızdan vazgeçelim.
52
Bireycilik, işte gerçek düşmanımız! Bir kardeşimiz yoksulluk içindeyken, siz onu açlıktan ölüme terk ediyorsanız, siz dünyanın engin kardeşlik duygusuna layık olamazsınız. Sizden yardım ve yakınlık dileyen bir zavallı var ve siz ona kapılarınız kapatıyorsunuz. Siz bizlerden değilsiniz.
İpekler içine gömülmüş, vicdanı rahat insanlar, sizleri tanıyorum! Sizler ancak kendi rahatınızı düşünürsünüz, sadece kişisel şöhretlerinizi arzu edersiniz, evet saadeti de, ama yalnız kendi saadetinizi veya yakın ailenizin saadetini. Sizi tanıyorum diyorum. Seni, seni, seni ve seni de! Ekranlarınızın başında gülümsemekten vazgeçin, size ciddi konulardan bahsediyorum. Bu böyle sürüp gidemez. Böyle bir hayat sürdürmenin hiçbir anlamı yoktur. Her şeyi harcıyor, her şeyi yok ediyoruz. Ormanlarımızı sümkürüp atılacak mendil yapmak için dümdüz hale getiriyoruz. Her şey kullanılıp atılıyor, çarşaflar, dolmakalemler, elbiseler, fotoğraf makineleri, arabalar ve farkında olmadan siz de atılır hale geliyorsunuz. Bu yüzeysel hayattan vazgeçin. Bu günden tezi yok bu yaşayış tarzından vazgeçin, yoksa yarın sizi vazgeçirmeğe zorlayacaklar.
Gelin aramıza katılın, sadık insanlar ordusuna katılın. Hepimiz Tanrının askerleriyiz kardeşlerim."
Bir kadın spikerin görüntüsü "Bu dini yayın sizlere yeni kilisenin vaizi Muhterem peder Mac Donald ve derin dondurucu gıdalar şirketi "Svveetmilk" taralından sunulmuştur. Bu yayın kıtalararası haber uydusu kanalı ile yapılmıştır. Ve az sonra "Dünya dışı adam ve canlıların gururu" bilimkurgu dizisine başlamadan önce tekrar reklâmlara dönüyoruz."
Lucie de, Nicolas da televizyonu izlerken kendilerini düşünmekten alıkoyamıyorlardı. Sekiz saat geçmişti ve hâlâ hiçbir haber yoktu, Jonathan orada, aşağıda idi!
El." telefona doğru uzanır. Hiçbir şey söylememesini tembih etmişti, fakat ya öldüyse, ya döküntüler arasında kaldı ise?
Aşağıya inmek için de cesareti yoktu. Telefonu eline aldı, polisin numarasını çevirmeye başlad1.
/53

- Alo, polis mi?
- Sana polisi aramamanı söylemiştim dedi, mutfaktan zayıf ve kısık bir sesle baba.
- Baba, baba!
Ahizeden: "Alo, konuşun, bize adres verin" diyen sesler duyulurken Lucie telefonu kapattı.
- Evet benim işte, benim, merak edilecek bir şey yok, beni sakince beklemenizi söylemiştim.
Merak etmemek mi? Halbuki merak etmekte çok haklıydılar!
Jonathan yalnızca kolları arasında kanlar içinde bir yığın haline gelmiş olan Quarzazate*ın postunu değil aynı zamanda farklı bir kimlik de taşıyordu. Korkmuş veya çökmüş değildi, nasıl anlatmalı? İhtiyarlamış veya hastalanmış izlenimini veriyordu. Bakışı coşkulu, benzi soluk idi, titriyor ve soluğu kesilmiş gibi görünüyordu.
Köpeğinin işkenceye uğramış cesedini görünce Nicolas göz yaşlarına boğuldu. Zavallı kaniş sanki yüzlerce küçük, ustura darbeleri ile parçalanmıştı.
Onu bir gazetenin üzerine yerleştirdiler.
Nicolas arkadaşının ölmüş olmasından dolayı sızlanıp yakınmaktan kendini alıkoyamıyordu. Artık her şey bitmişti, "kedi" sözcüğü telaffuz edildiği zaman, onun duvara sıçradığı hiç görülmeyecekti, ne de neşeli bir sıçrayışla kapı tokmaklarını açtığı. Onu artık kocaman alman çoban köpeklerinin elinden kurtarmayacaktı.
Ouarzazate artık yoktu.
- Yarın onu Pere-Lachaise köpek mezarlığına götürürüz, teklifinde bulundu Jonathan. Ona dört bin beş yüz franklık bir mezar taşı satın alırız, hani biliyorsun ya üzerine fotoğrafı da konulabilecek cinsten.
- Oh evet! oh evet! dedi Nicolas, iki hıçkırık arasında, en azından bunu hak ediyor.
- Ve sonra Hayvanları Koruma Cemiyetine gideriz ve başka bir köpek seçersin. Bu defa niçin bir malta finosu almıyorsun? O da çok minyon bir köpektir.
Lucie hâlâ kendinde değildi. Nereden başlayacağını bilemiyordu.

Niçin bu kadar uzun müddet kalmıştı. Köpeğe ne olmuştu. Ona neler olmuştu? Yemek arzu ediyor muydu? Geride kalanların merak içinde olabileceklerini düşünmemiş miydi?
- Orada ne var? diye kısık bir sesle sordu.
- Hiçbir şey, hiçbir şey.
- İyi ama bak ne haldesin. Ve köpek... sanki bir elektrikli kıyma makinesine sokulmuş. Ona ne oldu?
jonathan kirli elini alnına götürdü.
- Emlakçı haklıydı, aşağısı sıçanlarla dolu, Quarzazate kızgın sıçanlar tarafından {. arçalanmış.
- Ya sen? Jonathan sırıttı.
- Ben daha büyük bir hayvanım, onları korkutuyorum.
- Bu saçma! Aşağıda sekiz saat ne yaptın? Bu uğursuz mahzenin dibinde ne var? diye heyecanlandı.
- Dibinde ne var bilmiyorum. Sonuna kadar gitmedim.
- Sonuna kadar gitmedin!
- Hayır orası çok, çok derin.
- Sekiz saatte şu bizim mahzenin sonuna ulaşamadın!
- Hayır. Köpeği gördüğüm zaman durdum. Her tarafta kan vardı. Biliyor musun, Quarzazate canla başla dövüştü. Bu kadar küçük bir köpeğin bu kadar uzun müddet dayanması inanılmayacak bir şey.
- İyi ama sen nerede durdun? Yarı yolda mı?
- Ne bileyim? Her şeye rağmen devam edemezdim. Ben de korkmuştum. Bilirsin benim karanlığa ve şiddete tahammülüm yoktur. Benim yerimde kim olsa dururdu. Bilinmezlik içinde sonsuza dek devam edilemez. Ve sonra seni, sizleri düşündüm. Bu derece zifiri bir karanlığın ne olduğunu bilemezsin. O kadar zifiri karanlık ki... Bu ölüm gibi bir şey.

Bu cümleyi tamamlarken ağzının sol köşesinde bir tik belirir gibi oldu. Lucie onu hiç böyle görmemişti. Onu daha fazla bunaltmanın yersiz olduğunu anladı. Ona sarıldı ve soğuk dudaklarından öptü.
55
- Sakin ol, bu iş tamam. Bu kapıyı iyice kapatırız ve bir daha ondan bahsetmeyiz Jonathan kendini geri çekti.
- Hayır. Hayır bu iş bitmedi. Ben orada kanlı bölge yüzünden durdum. Kim olsa orada dururdu. Her zaman şiddetten korkulur, hayvanlara uygulansa bile. Fakat ben böyle duramam, tam hedefe yaklaşmışken...
- Herhalde bana, tekrar oraya dönmek istediğini söylemeyeceksin!
- Evet döneceğim. Edmond geçti, ben de geçeceğim.
- Edmond dayın, Edmond mu?
- Orada bazı şeyler yapmış ve ne olduğunu bilmek istiyorum. Lucie sızlandı.
- Lütfen beni seviyorsan, Nicolas'yı seviyorsan artık oraya inme.
- Seçme hakkım yok. Ağzında tekrar aynı tik belirdi.
- Her zaman işleri yarıda bıraktım. Aklımın tehlike var dediği her an durdum. Ve gör ne hale geldim. Kuşkusuz tehlikeyle karşılaşmadım fakat hayatta da başarıya, hiçbir şeyin sonuna ulaşamadım. Çilingir işinde kalmalıydım. Şuna buna aldırmadan istismar edilmeğe tahammül etmeliydim. Böylece hayatı anlamış olacaktım, şiddeti tatmış olacaktım ve karşılığında idare etmesini de öğrenmiş olacaktım. Onun yerine üzüntülerden uzak kalmak yüzünden bebek gibi tecrübesiz kaldım.
- Çıldırıyorsun!
- Hayır çıldırmıyorum. İlelebet bir koza içinde yaşanmaz. Bu mahzen sayesinde ileri atılmak fırsatına eriştim. Bunu yapmazsam aynaya bakmaya bile cesaret edemem. Orada sadece bir alçak, bir korkak görmüş olacağım. Zaten sen kendin beni oraya inmek için teşvik ettin, hatırlasana.
Kan lekeleri ile dolu gömleğini çıkardı.
- Israr etme, kararımdan dönemem.
- Pekiyi, öyleyse ben de seninle geliyorum! diyerek elektrikli el fenerini yakaladı.
56
- Hayır, sen burada kalıyorsun!
Jonathan onu sıkıca bileklerinden yakalamıştı.
- Bırak beni sana ne oluyor böyle?
- Beni affet, fakat anlaman lazım, bu mahzen sadece beni ilgilendiren birşey. Bu benim girişimim, benim yolum. Ve kimsenin bu işe karışmaması gerek, beni anlıyor musun?
Onların arkasında, Nicolas Quarzazate'ın cesedi önünde durmadan ağlıyordu. Jonathan Lucie'nin bileklerini bıraktı ve oğluna döndü.
- Haydi artık, kendine gel oğlum!
- Bıktım artık, Quarzı öldü ve siz durmadan tartışıyorsunuz. Jonathan konuyu değiştirmek istedi. Bir kibrit kutusu aldı içinden altı adet çıkardı ve onları masanın üzerine bıraktı.
- Bak, sana bir bilmece göstereceğim. Bu kibrit çöpleri ile dört adet eşkenar üçgen yapmak mümkün. İyice araştır, çözüm yolunu bulmalısın.
Çocuk şaşırdı, göz yaşlarını sildi ve burnunu çekmeğe başladı. Hemen kibritleri çeşitli biçimlerde yerleştirmeye başladı.
- Ve sana bir öğüt vereceğim. Çözümü bulabilmen için başka bir şekilde düşünmek lazım. Alışıldığı tarzda düşünülecek olursa bir sonuca varmak imkânsız.
Nicolas üç üçgen yapmayı başardı, dört adet değil. İri mavi gözlerini kaldırdı ve baktı.
- Baba sen çözümü buldun mu?
- Hayır, henüz değil, fakat artık daha fazla gecikmeyeceğimi hissediyorum.
Jonathan birden oğlunu sakinleştirmişti, fakat karısını hayır. Lu-cie ona endişeli endişeli bakıyordu. Ve geceleyin oldukça sert bir şekilde tartıştılar. Fakat Jonathan mahzen ve kendi sırları hakkında hiçbir şey söylemek istemedi. Ertesi gün erkenden uyandı ve bütün gününü mahzenin girişine demir bir kapı yerleştirmekle geçirdi. Kapıya kocaman bir kilit taktı ve anahtarını boynuna astı.
-57

Kurtuluş hiç beklenmedik bir yer sarsıntısı sayesinde oldu.
Yandan gelen büyük sarsıntı önce duvarlarda hissedildi. Tavanlardan, kum taneleri çağlayan gibi akmaya başladı. Hemen arkasından ikinci bir sarsıntı, daha sonra üçüncüsü, ve dördüncüsü... Tuhaf görünümdeki üçlünün tökezlenmeleri gitgide daha hızlı ve
daha sık olarak tekrarlanmaktaydı. Bu hiç durmayan korkunç gürleme beraberindeki her şeyi sarstı.
Bu sarsıntı ile canlanmış olan genç erkek kalbini tekrar harekete geçirir, cellatlarını şaşkına uğratan iki çene darbesi indirir ve delinmiş olan tünelden sıvışıp kaçar. Kaçışını çabuklaştırmak ve molozlar üzerinden daha kolay atlayabilmek için de cılızlaşmış kanatlarını çırpmaya başlar.
Gittikçe şiddetlenen bir darbe onu duraklamaya ve kum akımının bitimine kadar toprağa yapışmış olarak beklemeye zorlar. Geçitlerde yıkılan duvar döküntüleri, diğer geçittekilerin üzerine yığılmaktadır. Milyonlarca siluetin şaşkınlığı içinde köprüler, kemerler, dehlizler çökmektedir.
İvedi alarm kokuları fışkırır ve etrafa yayılır. İlk evreden itibaren uyarıcı feromonlar üst galeridekileri kederlendirir. Bu kokuyu içine çeken herkes hemen titremeye başlar, oraya buraya koşuşur ve daha etkin feromonlar yayar. O kadar ki şaşkınlık kocaman bir karto-puna dönüşür.
Alarm bulutları, hasara uğramış geçitleri aşarak ana geçitlere ulaşır, genç erkeğin boş yere yaratmaya çabaladığı keder havası derhal güruh içine yayılır: keder toksinleri. Bel-o-kanlılar kitlesi içinde oluşan siyah kan damarlarda daha çabuk dolaşmaya başlar. Bütün halk hasara uğramış bölgeye yakın olan yumurtaları kurtarmak için koşuşur. Savaşçılar harp düzeninde gruplaşırlar.
327. kum ve kalabalık tarafından tıkanmış hale gelen bir yol ağzında bulunduğu esnada sarsıntılar kesilir. Bunun arkasından boğucu bir sessizlik gelir. Herkes, olayların sonucunun ne olacağının merakı içinde olduğu yerde kalır. Yükselen antenler kıpırdanmaktadır. Bekleyiş.
Birdenbire, biraz önceki peş peşe gelen "tak-tak"! 1ar kısık bir
58
iniltiye dönüşür. Herkes sitenin dal parçacıkları ile kaplı olan damının az önce delinmiş olduğunu anlar. Muazzam bir şey kubbeye dalar duvarları yıkıp geçer ve dal parçacıkları arasından içeriye girer.
Yol kavşağının ortasında ince, pembe renkli bir hortum belirir. Site sakinlerinin peşinde gibi etrafı kamçılar ve toprağı kazar. Asker karıncalar çeneleri ile onu kestirmek için ileri atıldıkları zaman ucunda kocaman siyah bir salkım belirir. Yeterli derecede karınca topladıktan sonra dil yukarıya doğru süzülür ve kaybolur.
Bu durum karşısında ikinci evre alarmı verilmiştir. İşçi karıncalar, davul çalar gibi toprak üstünde karınlarının ucu ile tepinerek dramın şiddetinin henüz farkında olmayan aşağı kattaki asker karıncaları uyarırlar.
Bütün site tamtamların darbeleri ile çınlamaktadır. Galerileri tarayan, zincirinden kopmuş bu kırmızı yılandan kaçmak için herkes bölme duvarlarına yapışır. Dile yapışan pek az olduğu zaman dil yeniden çekilir. Bir gaga ve ardından da kocaman bir baş görülür.
Bu bir ağaçkakandır! İlkbahar terörü... Bu böcek yiyen obur kuşlar, altmış santimetreye kadar derinlik gösteren karınca sitelerinin damını oyar ve içinde yaşayanları yutarak kendilerini besiye çekerler.
Üçüncü evre alarmı verilme zamanı gelmiştir. Bazı işçi karıncalar aşırı uyarılmaktan çıldırmış hale gelerek korku dansı yapmaya başlar. Hareketleri kesik kesiktir: sıçramalar, çeneleri şaklatma, tükürükler... Diğerleri ise isterik bir halde geçitlere koşarlar ve hareket halindeki her şeyi ısırırlar.
Korkunun dramatik sonucu: Site saldırganı yok etmeyi başaramayınca kendi kendini yok etme yoluna gitmiştir.
Büyük felaket batı yönündeki on beşinci üst katla sınırlı olmakla beraber.alarm üçüncü evre düzeyinde verildiğinden şimdi bütün Site savaş durumuna geçmiştir. İşçi karıncalar yumurtaları koruma altına almak için yeraltının en derin yerlerine inmektedir. Yollarda, çenelerini kıskaç gibi açmış asker karıncalarla karşılaşırlar.

Karınca sitesi nesiller boyunca bu gibi güçlüklere göğüs germesini öğrenmiştir. Düzensiz gidip gelmeler arasında topçu sınıfının askerleri komando düzenine geçerler ve alınacak önlemleri aralarında bölüşürler.
Ağaçkakanı en zayıf bölgesinden çember altına alırlar: boynundan. Karınlarını uçucu maddeyi püskürmek üzere nişan alma durumuna getirirler. Ateş! Bütün güçleriyle en yoğun formik asidini püskürtmeğe başlarlar.
Kuş aniden boynu iğneli bir boyun atkısıyla sıkılmış gibi bir hisse kapılır ve acı duyar. Çırpınır ve kurtulmak ister fakat buna imkân yoktur. Kanatları, toprağın ve kubbenin dal parçacıklarının arasında hapsedilmiştir. Bu küçük düşmanlarını mümkün olduğu kadar çok miktarda öldürmek için yeniden dilini uzatır.
Yeni bir asker dalgası harekete geçer. Ateş! Ağaçkakan sıçrar. Bu defa batan iğneler değil kocaman dikenlerdir. Sinirli sinirli gagasını vurmaya başlar. Ateş! Derhal asit püskürtülmeğe başlanır. Kuş titrer, nefes almakta güçlük çekmeğe başlar. Ateş! Asit sinirlerini tahrip etmiştir, tamamen kıstırılmış hale gelir.
Atışlar kesilir. Geniş çeneli asker karıncalar her yönden üşüşürler ve formik asit yüzünden açılmış olan yaralan kemirirler. Diğer yönden bir grup asker dışarıya çıkar hayvanın kuyruk tarafını bulur ve anüsü delmeğe başlar. Bu istihkâm askerleri girişi çabucak genişletirler ve kuşun bağırsakları içine dalarlar.
Birinci ekip boğazın derisini parçalamayı başarmıştır. Kırmızı kan akmaya başladıktan sonra alarm feromonlarının yayını durur. Saldırı kazanılmış olarak kabul edilmiştir. Boğazda geniş bir yarık oluşmuştur, bütün birlikler oraya hücum eder. Hayvanın gırtlağında daha hâlâ canlı karıncalar vardır. Onları kurtarırlar.
Daha sonra asker karıncalar kafanın içine girerler, orada beyne giden yolları araştırmaya başlarlar. Bir işçi karınca giriş yolunu bulur: Şahdamarı. Bununla beraber doğru yönü seçmek gerek: kalpten beyne doğru gideni ve işte başarıldı! Dört asker karınca damarı bulurlar ve kırmızı sıvının içine dalarlar. Kalp atışlarının akımına kapılarak çok geçmeden kendilerini beyin bölmelerinin ortasında

bulurlar. Orada gri renkli maddeyi kazmak için iş başındadırlar.
Ağaçkakan acıdan çılgına dönmüş durumda, kendini sağdan sola atar, fakat onu içerden parçalayan bu işgalcilere karşı koyması imkânsızdır. Diğer bir grup karınca ciğerlere dolar ve asit zerk eder. Kuş şiddetle öksürmeğe başlar.
Bütün bir ordu halinde bir kısım ise, anüsten giren birliklerle sindirim sisteminde buluşmak üzere yemek borusundan içeriye girer. Birlikler yolda rastladıkları bütün hayati organları talan ederler, kalın bağırsağı delerler. Saldırı sırasında, toprağı oydukları gibi, taze eti de eşelemeğe başlarlar, önlerine ne rastlarsa: taşlık, karaciğer, kalp, dalak ve pankreas.
Bazen kan veya lenf sıvısının birkaç askeri ıslattığı görülmektedir. Bununla beraber bu durum sadece nasıl ve nereden et koparı-lacağını bilmeyen cahillerin başına gelmektedir.
Diğerleri metodik bir tempoyla kırmızı ve siyah etler arasında ilerlemektedir. Bir spazmla karşılaştıkları zaman da ezilmekten nasıl kurtulacaklarını bilirler. Tümüyle öd veya safra ile dolu bölgelere dokunmaktan kaçınırlar.
Sonunda iki ordu böbrekler düzeyinde birleşmeyi başarırlar. Uçan varlık hâlâ ölmemiştir. Çene darbeleriyle çizik çizik olmuş, yırtılmış borulara kan göndermeye devam etmektedir.
Kurbanlarının son soluğunu beklemeden, işçi karıncalar zinciri kurulmuş ve ayaktan ayağa, hâlâ titreşen et parçalarını aktarmaya başlamıştır. Bu küçük cerrahlara hiçbir şey karşı koyamaz. Beyin kısımlarını boşaltmaya başladıkları zaman ağaçkakan bir sarsıntıya daha uğrar, bu artık sonuncusudur.
Canavarı parçalara ayırmak için bütün şehir koşuşur. Geçitler karıncalarla dolar, bazıları hatıra olarak almak için canavarın tüyüne yapışır.
Duvar işçileri ekibi hemen işe koyulmuştur. Kubbeyi ve yıkılmış tünelleri yeniden inşa edeceklerdir.

Uzaktan bakıldığı zaman karıncaların bir kuşu yemeğe çalıştıkları zannedilir. Halbuki içeriye çekildikten sonra etleri, yağları, tüyleri ve derisi siteye en yararlı olabilecek şekilde her tarafa dağıtılacaktır.
* 61
GELİŞİM SÜRECİ: Karmca medeniyeti nasıl kuruldu? Bunu anlamak İçin yüzlerce milyon sene öncesine gitmek gerek, Dünya üzerinde yaşamın başladığı ana kadar. İlk karaya çıkanlar arasında böcekler vardı. Dünyalarına İyi uyum sağlayamamış görünüyorlardı. Küçük, cı-lızyönceden gelenlerin kurbanı İdiler. Bazdan yaşantılarını sürdürebilmek İçin, çekirgelerde olduğu gibi, üreme yolunu seçtiler. O kadar çok yavru yumurüuyorlardı ki İster İstemez hayatta kalanlan da oluyordu.
Diğerleri İse, eşekanlan ve anlarda olduğu gibi, zehri seçtiler, onlan korkulur hale getiren zehirli İğneyi nesilden nesle miras bıraktılar.
Daha başkalan hamamböceklerinde olduğu gibi, yenilemez olmayı tercih ettiler, özel bir beze etlerine o kadar kötü bir lezzet veriyordu ki hiçbir hayvan onlan yemek İstemiyordu. Başka birileri İse, peygamber develerinde ve gece kelebeklerinde olduğu gibi, gizlenmeyi tercih etliler. Otlan ve ağaç kabuklarını andım bir şekilde konuk sevmez doğa içinde fark edilmeden dolaşıyorlardı.
Bununla beraber, İlk günlerin bu balta girmemiş ormanında birçok böcek yaşamlarını sürdürebilecek bir "hile" bulmamışlardı ve yok olmaya mahkûm görünüyorlardı. Bu "korunmayanlar" arasında İlk sıralan beyazkanncalar alıyordu. Dünya kabuğunda yaklaşık olarak yüz elli milyon sene önce görülmüş olan bu, bir tür orman otiayıcılannın hiçbir süreklilik şansı yoktu. Kendinden önce gelen yaratıklar ve onlara karşı koyabilmek İçin hiçbir olanağa sahip olmayanlar... Bu beyazkanncalann akıbeti ne olacaktı? Birçoğu öldüler ve çok zor duruma düşmüş olan geride kalanlar, tam zamanında, bir çözüm yolu bulmayı başardılar: "Artık tefe başına mücadele etmek yok, dayanışma gruptan kurmak gerek. Düşmanlar İçin, tek bir cephe oluşturan ytml karıncaya birden saldırmak, kaçmaya çalışan tek bir karıncaya saldırmaktan daha zor gelecektir." Beyazkannca böylece karmaşıklığın
62
başlıca yollarından birini açmış oluyordu: toplumsal örgütlenme.
Bu böcekler önceleri aile topluluktan halinde yaşamaya başladılar: yumurtlayan Ana etrafında toplanarak. Sonra aileler köy, kasaba, şehirler halinde toplandılar. Kumdan ve harçtan oluşan siteleri yer yüzünün her köşesinde yükselmeğe başladı. Beyazkanncalar gezegenimizin İlk akıllı hakimleri ve İlk toplum kuranlan oldular.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
327. erkek, artık tuhaf kokulu iki katil karıncaya rastlamıyor. Neyse ki onlardan uzak kalmıştır. Biraz da şansı yardım etmişse yıkıntılar altında kalmış olabilirler.
Hayal kurmanın zamanı değil. İşin içinden o kadar kolaylıkla sıyrılamayacaktır. Hiçbir pasaport kokusu kalmadı. Şimdi bir savaşçı karıncaya rastlayacak olsa işi bitmiştir. Kız kardeşleri tarafından otomatik olarak yabancı işlemine tabi tutulacak. Açıklama yapmasına bile izin vermeyecekler. Hiçbir ihtarda bulunmaksızın asit yağmuru veya çene darbeleri, işte Federasyon pasaport kokusunu taşımayanlara yapılan uygulama.
Bu çok saçma. Nasıl oldu da bu duruma düştü? Bütün bu olanlar tuhaf kokulu bu iki uğursuz savaşçı yüzünden başına gelmişti. Kafaları neye takılmıştı? Deli olmalıydılar. Nadiren rastlanılmasma rağmen kalıtımsal bozukluklar dolayısıyla böyle psikolojik tepkilerin gösterildiği olasıdır, aynen üçüncü evre alarmından sonra isterik karıncaların her önlerine gelene vurdukları gibi.
Bununla beraber ikisinin de isterik veya yozlaşmış bir halleri yoktu. Bilakis ne yaptıklarını gayet iyi biliyorlardı. Bu bazı hücrelerin bilinçli bir şekilde diğer hücreleri tahrip etmesi. Dadılar bunu kanser olarak tanımlıyorlar. Buna olsa olsa... kansere tutulmuş hücreler denebilirdi.
. 63
Şu halde bu tuhaf koku bir hastalık kokusu olmalıydı... Bu durumda da alarm vermek gerekecekti. Şu andan itibaren 327.'nin çözmesi gereken iki esrar var: cücelerin gizli silahı ve Bel-o-kan'da kanserli hücreler. Üstelik hiç kimseye bahsedemiyor. Düşünmek gerek. Belki de ba# S'z'' yetenekleri olabilir... bir çözüm yolu bulmak...

Antenlerini temizlemeğe girişir: ıslatma, fırçalama, dirseğinde-ki f.rça ile parlatma, kurulanma.
Soylu nesli için ne yapmalı?
İlk önce sağ kalmak gerekir.
Kimlik saptama kokusuna ihtiyjç duymadan onun enfraruj görüntüsünü tespit edebilecek tek kişi var: Ana. Halbuki yasak Site askerlerle taşıyor. Ne olursa olsun. Her şeye rağmen Belo-kiu-kui-ni'nin eski bir özdeyişi şöyle söylemiyor mu: En çok emniyette olunan an genellikle, tehlikenin tam ortasında bulunulduğu andır?
- Edmond Wells burada iyi izlenim bırakmadı. Ayrıldığı zaman da zaten kimse kalmasını istemedi.
Bu konuşmayı yapan sevimli yüzlü bir ihtiyardı, "Svveet milk Corporation"un müdür yardımcılarından biri.
- Öyle söylüyorsunuz ama, yoğurda özel bir koku, bir lezzet veren yeni bir gıda bakterisi keşfetmişti galiba...
- Evet, kabul etmek gerekir ki kimya konusunda şaşırtıcı deha parıltılarına sahip idi- Fakat düzenli bir şekilde değil de aralıklı, aralıklı olarak...
- Onunla sıkıntılarınız oldu mu?
- Açıkçası, hayır- Doğruyu söylemek gerekirse zamana uyum sağlayamıyordu. Kendi âleminde yaşıyordu. Bakterisinin milyonlar kazandırmış olmasına rağmen zannedersem burada hiç kimse onu takdir etmedi.
- Daha açık olabilir misiniz?
- Takım halinde çalışmada şefler vardır. Edmond'un ne şeflere ne de hiyerarşik olarak diğer yetkililere tahammülü yoktu. Yöneticiler hakkında daima nefret duydu, ona göre "hiçbir şey üretmeden

yönetmiş olmak için yönetmek"ten başka işleri yoktu. Halbuki biz hepimiz üstlerimizin çizmesini yalamak zorundayız. Sistem böyle gelmiş böyle gidiyor. O mağrur davranmaktan başka bir şey yapmıyordu. Zannedersem bu davranışı bizleri daha çok sinirlendiriyordu, şefleri de, onun ayarında olanları da.
- Nasıl ayrıldı?
- Bizim müdür yardımcılarından biriyle münakaşa etti. Aslında itiraf etmeliyim ki o konuda tamamen haklı idi... Bu müdür yardımcısı bürosunu karıştırmıştı ve Edmond'un kan beynine sıçramıştı. Herkesin öteki tarafı tutmayı tercih ettiğini görünce o da ayrılmaya mecbur kaldı.
- Ama siz onun haklı olduğunu söylüyorsunuz...
- Bazen antipatik de olsa tanınmış bir kimse lehine korkak davranmak, sempatik fakat tanınmamış biri için cesur davranmaktan evladır. Burada Edmond'un dostu yoktu. Bizimle beraber yemez, bizimle beraber içmezdi, başka dünyalarda imiş gibi görünürdü.
- O zaman niçin "korkaklığınızı itiraf etmiyorsunuz? Bütün bunları bana anlatmanıza ne gerek vardı?
- Hımm, öldüğü günden beri kendi kendime ona karşı haksız davrandığımızı söylüyorum. Siz onun yeğenisiniz, bunları size anlatmakla biraz teselli buldum...
Karanlık dar boğazın sonunda ahşap bir kale fark edilmektedir. Yasak Site.
Bu büyük yapı aslında, kubbe ile çevrelenmiş bir çam ağacı kütüğünden başka bir şey değildir. Kütük Bel-o-kan'ın kalbini ve belkemiğini teşkil etmektedir. Kalp, kraliyet dairesini ve kıymetli yedek gıdaları içermektedir. Belkemiği ise Siteye, fırtınalara ve yağmurlara karşı, direnme olanağı vermektedir.
Yakından bakıldığı zaman, yasak Sitenin yüzeyinin karmaşık motiflerle oyulmuş olduğu görülür. Uygarlıktan uzak bir topluluğun yazıtları gibi. Bunlar eskiden kütüğün ilk sakinleri beyazkarın-calar tarafından yapılmış geçitlerdir.
Beş bin yıl önce kurucu Belo-kiu-kiuni bölgeye geldiği zaman
.
bunlarla karşılaştı. Savaş çok uzun sürmüştü, bin seneden fazla, fakat sonunda Bel-o-kanlılar galip gelmeyi başarmışlardı. O zaman hayranlık içinde, hiç çökmeyen ahşap geçitleriyle sağlam bir şehir keşfetmişlerdi. Bu çam ağacı kütüğü, onlara yeni şehircilik ve mimari anlayış yollarını açıyordu.
Yukarıda, düz ve yüksekçe bir yüzey; aşağıda Toprağa yayılan derin kökler. Bu ideal bir oluşumdu. Buna rağmen kütük kızılkarın-caların artan nüfusunu

barındırmaya kâfi gelmemeğe başladı. Ve üst dalları koparılmış ağaç kalıntısının tepesini genişletmek için dal parçacıkları yığılmasına başlandı.
Halen yasak Site aşağı yukarı boşaltılmış durumdadır. Ana'dan ve onun seçilmiş nöbetçilerinden başka herkes çevrede yaşamaktadır.
327. tedbirli ve düzensiz adımlarla kütüğe doğru yaklaşmaktadır. Düzenli titreşimler yürüyüş olarak algılanmakta düzensiz sesler ise küçük yıkıntılardan gelmekte. Onun sadece bir asker karınca ile karşılaşmaması gerek. Yasak Siteye ulaşması için sadece iki yüz ka-falık bir mesafe kalmıştı. Kütüğü delen onlarca çıkış yerini fark etmeye başlamıştır, daha doğrusu çıkış yerlerini tıkayan "kapıcı" karıncaların kafalarını...
Hangi döllenme sapkınlığının sonucu olduğu bilinmeyen bu karıncalar, koruyuculuğunu yaptıkları bu deliklerin çevresini kafaları ile aynen kocaman bir çivinin başı gibi kaplamaktadır.
Esasen bu canlı kapılar geçmiş zamanlarda da etkinliklerini göstermişti. Bundan yedi yüz seksen yıl önce Çilek Tarlaları savaşında, Site sarı karıncalar tarafından istila edilmişti. Hayatta kalan bütün Bel-o-kanlılar yasak Siteye sığınmışlardı ve kapıcı karıncalar geri geri içeriye girerek kafalarıyla bütün çıkış yerlerini sıkıca kapatmışlardı.
Sarı karıncalar bu kapı sürgülerini iki gün boyunca zorladılar. Kapıcılar sadece delikleri tıkamakla kalmıyor aynı zamanda uzun çeneleriyle de mücadele ediyorlardı. Böylece sarı karıncalar bir tek kapıcı ile çarpışmak için yüz kişi birden hücum etmek zorunda kalıyorlardı. Sonumda kafaları oyarak girmeyi başardılar.
66
Fakat "canlı kapıcıların fedakârlığı boşuna değildi. Diğer siteler, takviye kuvvetleri kurmak için zaman kazanmışlar ve şehir birkaç saat sonra kurtarılmıştı.
Pek tabiî 327. tek başına kapıcı ile başa çıkmak niyetinde değildi, fakat bu kapılardan birinin bir vesile ile açılmasından yararlanmayı düşünüyordu: mesela ananın yumurtalarını taşıyan bir dadının çıkmasına izin verilmesi gibi. O zaman kapıcının deliği kapatmasına imkân bulamamasından istifade ederek içeriye dalabilirdi.
Ve işte bir kafa kımıldıyor ve kafa bir nöbetçiye açılıyor. Hayır başaramazdı, denemedi bile nöbetçi hemen geri dönebilir ve onu öldürebilirdi.
Yeniden bir kafa kımıldaması daha. Sıçramak için altı ayağını birden ok gibi gerdi. Fakat hayır! Yine olmadı, kapıcı sadece pozisyonunu değiştirmek için kımıldamıştı.
Ne olursa olsun, artık sabrı tükenmişti, engelin üzerine atıldı. Antenine yaklaşınca kapıcı, pasaport feromonlarının yokluğunu anlar. Deliği daha sıkı kapatmak için geriye çekilir, sonra alarm moleküllerini yayar.
Yasak Sitede yabana cisim! Yasak Sitede yabana cisim! diye bir siren gibi tekrarlar.
Yabancıyı korkutmak için çenesini sağa sola döndürmeğe başladı. Onunla dövüşmek istedi ama talimat kesin idi: önce tıka!
Acele etmedi. Erkek karınca bir avantaja sahiptir: kapıcının kör olmasına karşın o karanlıkta görebilir. İleriye atılır, şuursuz olarak oraya buraya çarpan çene darbelerinden kendini kollar ve onları kökünden yakalamak için dalar. Onları birbiri ardına koparır, Saydam kan akar. İki güdük çene zararsız olarak sallanmaya devam eder.
Buna rağmen, ceset çıkışı tıkadığı için 327. hâlâ içeriye giremez. Kasılmış ayaklar refleks tesiriyle tahtaya tutunmaya devam etmektedir. Nasıl bir çare bulmalı? Karnını kapıcının alnına yerleştirir ve bütün gücüyle çeker. Gövde sıçrar, formik asit ile kemiril-miş olan beyin gri bir duman bırakarak erimeğe başlar. Karınca kapıdan başka bir şey değildir, sadece bir kapı.
67
RAKİPLER: Elli mlfyon sene sonra İlk karıncalar görülmeğe başladığı zaman, kendilerini korumaktan başka bir işleri yoktu. Yalnız kalmış bir yabananmın çok uzak akrabaları olan kanncalann ne kocaman çeneleri ne de İğneleri vardı. Çok küçük ve alız İdiler fakat aptal değillerdi. Çok geçmeden beyazkanncalan örnek almalarının çıkarlarına uygun olduğunu anladılar. Toplu halde ya-şamalan gerekiyordu.

Kendi kasabalarını kurdular, pek düzenli olmasa da siteler İnşa ettiler. Beyazkanncalar çok geçmeden bu rekabetten kuşku duymaya başladılar. Onlara göre yeryüzünde sadece sosyalleş-mlş böcekler İçin yer vardı.
Hayvanlar âleminde böyle bir şey görülmemişti. Milyonlarca çene gıda sorunundan başka bir gaye uğruna karşı karşıya acımasızca çarpışıyordu. "Politik" bir sebep nedeniyle.
Başlangıçta daha tecrübeli olan beyazkanncalar bütün savaşları kazanıyordu. Fakat karıncalar çok geçmeden uyum sağladı. Be-yazkanncalann silahlarını taklit ettiler ve yenilerini İcat ettiler. Beyazkanncalar İle karıncalar arası dünya savaşları en azından otuz mlfyon sene gezegenimizi sardı. İşte o devirde, karıncalar formlk asit püskürtmeyi, yeni bir silahı keşfedince kesin üstünlüğü sağladılar.
Günümüzde bu İki düşman arasındaki savaşlar hâlâ devam etmektedir, fakat beyazkanncalann galip geldiği çok nadirdir.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
- Onu Afrika'da tanıdınız değil mi?
- Evet, diye cevap verdi profesör. Edmond'un bir üzüntüsü vardı. Hatırladığıma göre hanımı ölmüştü. Kendini ölesiye böcekleri incelemeğe verdi.
- Niçin böcekler?
- Neden olmasın? Böcekler eskiden beri büyüleyici olmuştur.

Atalarımız sıtma getirdiği için sivrisineklerden, kaşındırdığı için bitlerden, soktuğu için örümceklerden, erzaklarımızı kemirdiği için bitki bitlerinden daima çok çekinmişlerdir. Günümüzde de hâlâ izleri vardır.
jonathan, güler yüzlü, konuşkan ve uzunca kesilmiş saçları ile sevimli bir görünümde olan, Profesör Daniel Rosenfield refakatinde Bilimsel Araştırma Merkezinin böcek araştırma dairesi 326 numaralı laboratuarında bulunuyordu.
- Böcek izini kaybettirir, bizden daha küçük ve daha dayanıksız olmasına rağmen bizi önemsemez ve hatta tehdit eder. Esasen derin düşünülecek olursa hepimiz böceklerin midesinde son buluruz. Zira bizim cesetlerimizle ziyafet çeken et kurtlandır yani sineklerin larvaları, veya kurtçuklar.
- Bunu düşünmemiştim.
- Böcek, uzun zaman kötülüğün temsilcisi olarak değerlendirilmiştir. Mesela şeytanın kötülük ortaklarından biri olan İblis bir sinek kafasıyla temsil edilmektedir. Bu bir tesadüf değildir.
- Karıncalar sineklerden daha iyi bir üne sahiptir değil mi?
- Bu, yerine göre değinir. Bütün kültürler bu hususta ayrı ayn görüşlere sahiptir. Tevrat'ta dürüstlüğün sembolü olarak kabul edilmektedirler. Tibet Budistlerine göre materyalist faaliyetlerin gülünç örneğini temsil ederler. Fildişi - Kıyısı insanlarına göre hamile bir kadın bir karınca tarafından ısırılırsa doğuracağı çocuk karınca kafalı olacaktır. Bazı Polonezyalılar ise onları küçük birer ilâh olarak görürler.
- Edmond önceleri bakteriler üzerinde çalışıyordu, onlardan niçin vazgeçti?
- Bakteriler, onu böcekler üzerinde yaptığı bilhassa karıncalar üzerindeki araştırmaların binde biri kadar bile heyecanlandırmıyordu. Ve "araştırmaları" diyorum çünkü o bu konuya tamamen kendini verdi. Edmond büyük süpermarketlerde plastik bir kutu içinde bir kraliçe ve altı yüz işçi karınca ile satılan oyuncak -karınca yuvalarına karşı bildiri yayınladı. Karıncalardan "böcek öldürücüsü" olarak yararlanılması fikri üzerinde durdu. Ormanları parazitlerden

kurtarmak için oralarda sistematik olarak kızılkarınca sitelerinin kurulmasını öneriyordu. Bu akılsızca bir teklif değildi. Daha eskiden İtalya'da çam ağacı tırtıllarına karşı mücadele etmek için karıncalardan yararlanılmıştı ve Polonya'da da köknar ağacının kancalı kurtlarına karşı yine aynı yöntem uygulanmıştı-, ağaçlan tahrip eden bu iki böcekle böylece mücadele edilmişti.
- Bir kısım böcekleri diğerlerinin üzerine saldırtmak, fikir bu muydu?
- Mmmmh! O bunu "diplomasilerine burnunu sokmak" olarak tanımlardı. Son yıllarda kimyasal böcek öldürücüleri konusunda o kadar çok akılsızlık yapıldı ki. Hiçbir zaman böceklere doğrudan doğruya saldırmaya gelmez, aynı zamanda küçümsenmemelidirler de ve memeli hayvanlara uygulandığı gibi onlara hâkim olmaya da kalkışılmamalıdır. Böcek, ayrı bir felsefe, ayrı bir zaman mekân

problemi, ayrı bîr boyuttur. Örneğin böcek kimyasal zehirlere karşı bir savunma sistemine sahiptir: zehre karşı bağışıklık. Biliyor musunuz, çekirgelerin istilasını önleme olanağına erişemiyorsak, bu onların her şeye uyum göstermelerinden kaynaklanmaktadır, yedi canlıdırlar. Onlara bir böcek öldürücüsü uygulayın, yüzde doksan dokuzu ölür fakat yüzde biri sağ kalır. Bu kurtulan yüzde birler sadece bağışıklık kazanmakla kalmayıp aynı zamanda yüzde yüz böcek öldürücülerine karşı aşılanmış yavru çekirgeler dünyaya getirirler. Böylece iki yüz seneden beri insanlar durmadan bu ürünlerin zehirleyici gücünü artırmakla hataya düşmüşlerdir. Ve hiçbir kayıp vermeden en müthiş zehirlere tahammül edebilecek hiper dayanıklı türler yarattık.
- Böceklerle mücadele etmek için uygun bir yo! bulunamadığını mı söylemek istiyorsunuz?
- Siz kendiniz karar verin. Her zaman için sivrisinekler, çekirgeler, bitki bitleri, çeçesinekleri... ve karıncalar var. Her şeye direne-biliyorlar. 1945 senesinde sadece karıncaların ve akreplerin atom bombası patlamalarından etkilenmedikleri gözlenmiştir. Buna bile derhal uyum göstermişler!
70
327. Güruh'un nüvelerinden birinin kanını akıtmıştı. Kendi örgütüne karşı en haşin davranışı uygulamıştı. Bu, onda acı bir duygu yaratıyordu. Fakat istihbarat hormonu olarak, görevini sürdürebilmesi için, uygulayabileceği başka bir çare var mıydı?
Öldürdü, çünkü onu da öldürmeye çalışmışlardı. Bu bir zincirleme reaksiyon. Kanser gibi bir şey. Madem ki Güruh ona karşı anormal bir tutum içinde, o da aynı biçimde davranmakta haklıydı. Böyle düşünüyor olmalıydı.
Bir kız kardeş nüvesini öldürdü. Belki daha başkalarını da öldürecek.
- Fakat Afrika'da ne işi vardı? Kaldı ki, sizin de söylediğiniz gibi, karıncalar her yerde var.
- Doğru, fakat aynı karıncalar değil... Eşinin ölümünden sonra zannedersem Edmond hiçbir şeye değer vermez oldu, bu içine kapanıştan sonra, karıncaların onu öldürmesini mi bekliyor diye kendi kendime sorduğum olmuştur.
- Afedersiniz ne demek istediniz? Anlayamadım.
- Kahrolasılar! Neredeyse onu yiyeceklerdi. Afrika'nın çok yırtıcı kara karıncaları "Marabunta gürlediği zaman" filmini görmediniz mi?
Jonathan, olumsuzluk ifadesi olarak başını salladı.
- Marabunta ovalarda ilerleyen ve önlerine çıkan her şeyi tahrip eden yırtıcı kara karıncalar kitlesidir. Profesör Rosenfeld ayağa kalktı, sanki görünmez bir dalgadan korunmak istiyormuş gibi bir hali vardı.
- Önce çığlıklardan, cıvıltılardan, kanat çırpmalarından ve kaçmaya çalışan küçük hayvanların ayak seslerinden oluşan yaygın bir uğultu duyulur. Bu evrede henüz kara karıncalar görünmez, sonradan bir tepecik arkasından birkaç savaşçı karınca belirir. Bu öncülerden sonra diğerleri sürü halinde, gözden kayboluncaya kadar, gelmeğe başlar. Tepe simsiyah kesilir. Bu sanki dokunduğu her şeyi eriten, tepeden akan bir lav akıntısıdır.
Konunun etkisi altında kalan profesör jestler yaparak durmadan gidip gelmektedir.
71
- Bu Afrika'nın zehirli kanıdır. Canlı asit. Sayıları da korkunçtur. Bir kara karınca topluluğu her gün beş yüz bin yumurta yumurtlar, birkaç kova dolduracak kadar... İşte bu siyah sülfürik asit deresi akar, fundalıkları, ağaçları aşar, hiçbir şey onu durduramaz. Yaklaşmak talihsizliğine uğrayan kuşlar, kertenkeleler veya böcek yiyen memeliler derhal un ufak olurlar. Kıyamet kopuyormuş gibi bir görüntü! Kara karıncalar hiçbir hayvandan korkmaz. Bir defasında çok meraklı bir kedinin kaşla göz arasında eriyip gittiğini gördüm. Kendi cesetlerinden yüzer köprü yaparak dereleri bile aşarlar!.. Fildişi Kıyısında araştırmalarımıza uygun bulduğumuz henüz gelişmemiş bir bölge merkezinde yaşayan halk bu karıncaların istilasına karşı hiç bir çare bulamamıştı. Bu ufacık Atilla'ların köylerine doğru geldiği haber verildiği zaman yöre halkı en gerekli mallarını yanlarında götürerek kaçarlar. Döndüklerinde en ufak bir gıda parçası veya organik madde kalmamıştır. Ve ne de bit, pire, tahtakurusu ve bunlara benzer böcekler. Böylece herkesin kulübesi baştan başa temizlenmiş hale gelir.

- Bu kadar yırtıcı olduklarına göre onları nasıl inceliyordunuz?
- Öğle saatini bekliyorduk. Böcekler bizden farklı olarak ısı ayarlama sistemine sahip değillerdir. Dışarıda 18° olduğu zaman onların vücut ısısı da 18°'dir ve çok sıcak olduğu zaman da kanları kaynar hale gelir. Bu onlar için tahammül edilmez bir olaydır. Nitekim güneşin ilk yakıcı ışınlarından itibaren kara karıncalar kendilerine bir kamp yuvası kazmaya başlarlar ve orada uygun hava durumunu beklerler. Bunu kısa süreli bir kış uykusuna benzetmek mümkünse de onların hareketsiz kalması soğuktan değil aksine çok sıcak olmasındandır.
- Peki ya sonra?
Jonathan gerçekten de konuşmasını bilmiyordu. Tartışmayı bileşik kaplardaki olaya benzer hale getiriyordu. Bir taraf çok iyi bilen kişi, benzetmek gerekirse dolu olan kap, diğeri ise hiçbir şey bilmeyen yani boş kap. Bilmeyen kişi kulaklarını dikiyor ve muhatabın coşkusunu artırmak için kısa kısa sorular sormak ve baş sallamaktan başka bir şey yapmıyordu.
72
İlişki kurmanın daha başka yolları varsa da onları bilmiyordu. Zaten yaşıtlarına baktığı zaman ona öyle geliyordu ki, bunlar karşılıklı monolog yapıyor ve her biri diğerini bedava psikanalist yerine koymaya çalışıyordu. Bunu böyle algılayınca da kendi tekniğini tercih ediyordu. Hiçbir bilgiyi kendine mal etmek niyetinde olmayan bir havası vardı fakat hiç olmazsa durmadan soruyordu. Bir Çin atasözü şöyle söylemez mi zaten: "Hep soru soran kişi beş dakika için aptaldır, hiç soru sormayan kişi ise hayatı boyunca aptal kalır."
- Ve sonra?.. Oraya gittik işte!.. Ve korkusuzca!.. Bana inan bu kolay bir iş değildi. Şu, Allah'ın belası kraliçeyi bulacağımızı umuyorduk. Günde beş yüz bin yumurta yumurtlayan kocakarıyı. Onu tam yakından görmek ve fotoğrafını çekmek istiyorduk. Kocaman lağımcı çizmeleri giyildi. Şanssızlık işte, Edmond 43 numara giyiyordu fakat geriye sadece 40 numara bir çift kalmıştı. Oraya çizme giymeden gitti... Yapılanları dün olmuş gibi hatırlıyorum. Saat 12.30'da toprak üzerinde muhtemel kamp yuvasının çevresini belirledik ve sonra bir metre derinlikte çepeçevre hendek kazdık. Saat 13.30'da dış hücrelere ulaştık. Çıtırdayan ve siyah bir tür sıvı akmaya başladı; ve bu cinslerin çeneleri ustura gibi keskindir. Bunlar çizmelerimize takılıp kalıyor biz ise gerdek hücresi istikametinde durmadan kazıyor ve kürekliyorduk. En sonunda hazinemize ulaştık: kraliçeye. Bizim Avrupalı kraliçelerden on defa daha cüsseli bir böcek. Herhalde o kendine has kokusal lisanıyla "Tanrı kraliçeyi
korusun" sözlerini haykırırken biz, her yönden onun fotoğrafını çektik... Bu haykırışlar çok geçmeden etkisini gösterdi. Her bir yandan savaşçı karıncalar ayaklarımızın üzerine üşüştüler. Bazıları, daha önce çizmelerimize saplanmış olan yardımcı kız kardeşlerinden yararlanarak tırmanmayı başarmışlardı; bu suretle pantolonumuzun, gömleğimizin içine giriyorlardı. Hepimiz birer Gülliver olmuştuk fakat bizim Liliputlar bizleri, yenebilir parçacıklara ayırmayı hayal ediyorlardı! Bilhassa doğal deliklerimizden herhangi birine girmelerine meydan vermemeye dikkat etmemiz gerekiyordu: burun, ağız, anüs, kulak deliği gibi... Aksi halde hapı yutardık, bizi içten oyarlardı!
73
Jonathan, etkilenmekten çok şaşırıp kalmıştı. Profesöre gelince, hiç te öyle olmadığı halde, genç bir adam zindeliğindeki mimiklerle sanki yeniden o sahneyi yaşıyordu.
- Onları kovalamak için var kuvvetimizle oramıza buramıza vuruyorduk. Onlar ise, bizim nefes alış verişlerimize göre hareket ediyorlardı. Hepimiz, yavaş nefes almak için ve korkumuzu gizlemek için yoga talimleri yapıyorduk. Bizi öldürmeye çabalayan bu savaşçı kitlelerini düşünmemeye ve unutmaya gayret ediyorduk. Ve bu arada, bazıları flaşlı olmak üzere fotoğraf çekerek iki film doldurmayı başardık. İşimiz bittikten sonra hepimiz hendekten dışarıya fırladık; Edmond hariç. Karıncalar onu başına kadar sarmışlardı ve öldürmeye hazırlanıyorlardı! Kollarından tutup yukarıya çektik, onu soyduk ve vücuduna saplanmış olan bütün çene ve kafa kalıntılarını büyük bir bıçağın sırtıyla kazıdık. Hepimiz bitkinleşmiştik, fakat çizmesiz olan Edmond derecesinde değil. Öte yandan o paniğe kapılmış ve korku feromenleri yaymaya başlamıştı.
- Bu korkunç bir şey.

- Hayır, onun bu işten sağ kurtulması sevindirici bir olaydı. Zaten karıncalardan nefret de etmedi. Aksine onları daha büyük bir hırsla incelemeye devam etti.
- Sonra ne oldu?
- Paris'e döndü. Ve ondan hiçbir haber alınamadı. Eski arkadaşı Rosenfeld'ine bir kere olsun telefon bile etmedi. Daha sonra gazetelerden öldüğünü öğrendim. Ruhu şad olsun.
Emaye bir sac levha üzerine yerleştirilmiş olan eski termometresini incelemek için pencerenin perdesini açmaya gitti.
- Hımm, nisan ayı içinde 30° bu inanılmaz bir şey. Her sene daha sıcak oluyor. Bu böyle devam ederse on sene içinde Fransa tropikal bir ülke olacak.
- Bu kadar ciddi mi?
- Farkına varılmıyor çünkü yavaş yavaş artış oluyor. Fakat biz, böcek bilim uzmanları daha belirgin ayrıntıların farkına varırız. Paris havzasında ekvatoral bölgelerin tipik böceklerine rastlanmakta. Kelebeklerin günden güne daha pırıltılı bir görünüm taşıdıklarının
74
farkında değil misiniz?
- Hakikaten dün bir arabanın üstüne konmuş kırmızı ve siyah parıldayan renkli bir kelebek gördüm.
- Bu siyah kanatlı beş kırmızı benekii zehirli bir kelebek cinsidir. Daha önceleri ancak Madagaskar'da rastlanırdı. Bu böyle giderse... Paris'te kara karıncaların bulunacağını tasavvur ediyor musunuz? İşte o zaman panik kopacak. Bunun görülmesi eğlenceli olacak...
Antenlerini temizledikten ve kapıcının taze etinden birkaç parça yedikten sonra kokusal güçten yoksun erkek, ağaç kütüğünün geçitleri arasında dolaşmaya başlar. Ananın dairesinin oralarda bir yerde olduğunu hissetmektedir. Şans eseri olarak hava sıcaklığı 25°'dir ve bu sıcaklıkta yasak Sitede fazla kalabalık yoktur. Rahatça etrafta dolaşabileceğini düşünür.
Birdenbire karşı yönden gelen iki savaşçının kokusunu fark eder. Biri cüsseli diğeri ise küçüktür. Ve küçük olanın ayakları noksandır.
Kimliklerini daha iyi anlamak için durmadan kokularını inceler.
İnanılmaz şey, kuşkusuz onlar!
327. onlan atlatmak umuduyla oradan oraya kaçışır. Bu labirent içinde döner durur. Yasak Siteden dışarıya çıkar. Kapıcılar ancak
dışarıdan içeriye girişleri denetlemekle görevli olduklarından çıkmasına engel olmazlar. Artık ayakları toprak üzerinde serbestçe dolaşabilecektir.
Fakat ötekiler de çok hızlıdır ve peşini bırakmazlar. İşte tam o esnada erkek karınca, dal parçası taşıyan, bir işçi karıncaya çarpar ve onu yere düşürür: bunu bilerek yapmamıştır fakat böylece tuhaf kokulu öldürücüler frenlenmiş olur. Bu duraklamadan yararlanmak gerek. Hemen bir çıkıntı içine saklanır. Topal yaklaşır, erkek karınca gizlendiği yere daha çok sokulur.
- Nereye gitti?
- Tekrar aşağıya indi.
75
Lucie Augusta'nın kolundan tuttu ve onu mahzenin kaptsına götürdü.
- Dün akşamdan beri bunun içinde.
- Oradan hiç çıkmadı mı?
- Hayır, orada aşağıda neler olduğunu bilmiyorum, fakat benim polis çağırmamı kesinlikle yasakladı. Daha önce de birçok defa indi ve geri döndü.
Augusta allak bullak olmuştu.
- Fakat bu anlamsız! Halbuki dayısı onun inmesini kesinlikle yasaklamıştı...
- Şimdi oraya bir sürü aletlerle iniyor, çelik kamalar, koca koca beton bloklar. Orada ne yaptığına gelince...
Lucie başını ellerinin arasına aldı. Son noktaya gelmişti, yeniden depresyona düşeceğini hissediyordu.
- Aşağıya inip onu arama imkânı yok mu?
- Hayır, içerden kapattığı bir sürgü taktı. Augusta bitkin bir halde oturdu.
- Ah! ah! Ona Edmond'u tanıtmamın böyle bir işler açacağını nereden bilirdim...
UZMAN: Modem, büyük karınca sitelerinde, milyonlarca seneden beri tekrarlanan görev dağıtımı kalıtsal değişime uğramıştır. Böylece bazı karıncalar asker olmak

İçin büyük kesici çenelerle doğarlar, bazısı hububatı un haline gethmek İçin öğütücü çenelere sahiptir, başlan İse larvalan ıslatmak ve dezenfekte etmek İçin muazzam tükürük bezleriyle donatılmıştır. Buna benzer bir durum insanlarda da olsaydı askerler bıçak biçiminde parmaklarla, köylüler ağaçtan meyvelerini toplayabilmeleri için kıskaç biçiminde ayaklarla ve dadılar onlarca meme İle doğmuş olacaklardı.
Fakat bütün bu "profesyonel" değişim içinde en ilginci aşkla İlgili olanıdır. Nitekim dişi İşçi kanncalar erotik dürtülerin etkisiyle dalgın, dikkatsiz hale düşmemeleri İçin cinsiyetsiz, iktidarsız doğmaktadırlar. Üremeyi sağlayan bütün enerjiler uzmanlar üzerinde yo-
76
ğunlaşmaktadır. Bu eneği erkekler ve cinselli dişiler ile prensler ve prensesler üzerinde toplanır. Bunlar sadece aşk yapmak İçin donatılmıştır. Birleşme esnasında onlara yardıma olan sayısız organlardan yararlanırlar. Bu yararlanma, soyut olarak heyecanlandıran verici ve alıcı antenlerden geçerek kanatlardan kızıl ötesi gözlere kadar gider.
Edmond VVells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Saklandığı yer çıkmaz sokak değildir küçük bir mağaraya uzanmaktadır. 327. oraya sokulur. Tuhaf kokulu savaşçılar onu keşfede-meden uzaklaşırlar. Fakat mağara boş değildir. İçerde sıcaklık veren ve koku saçan biri vardır. Kokusal bir soru duyulur.
Siz kimsiniz?
Kokusal mesaj net, belirgin, kesindir. Kızıl ötesi gözleri sayesinde onu sorgulayan şişman işçiyi fark eder. Göz kararı ile en az doksan adet kum tanesi ağırlığında olmalıdır. Fakat bu bir asker değildir. Bu şimdiye kadar hiç hissetmediği hiç görmediği bir şeydir.
Cinselli bir dişi.
Ve ne dişi! Onu incelemeğe başlar. İnce, narin ayakları, seksüel hormonlarla yapışkan hale gelmiş, ince kıllarla örtülüdür. Kalın antenleri güzel kokularla ışımaktadır. Kırmızı ışıklar aksettiren gözleri bir çift çayır çiçeği gibidir. Parlak ve füze biçiminde büyük bir karnı vardır. Geniş ve üst yanı püsküllü bir kalkan göğsünü kaplamaktadır. Ve nihayet kendininkilerden iki defa daha büyük uzun kanatlara sahiptir.
Dişi, küçük çenelerini aralar ve... kafasını uçurmak için boynuna atılır.
Nefes almakta güçlük çekmektedir, boğulmak üzeredir. Pasaport kokusu taşımadığı için dişi sıkmaktan vazgeçme niyetinde değildir. O yok edilmesi gereken yabancı bir vücuttur.
Boyunun kısa olmasından yararlanarak 327. erkek kurtulmayı
~ 77
başarır. Dişinin omuzlarına çıkar, kafasını sıkar. Alt alta, üst üste dönüşüp dururlar. Her ikisi de endişelidir. Dişi çırpınmaktadır.
İyice yorgun düştükten sonra antenlerini öne sarkıtır. Erkek onu öldürmek istememektedir, sadece dinlemesini istemektedir. İşler o kadar basit değildir... Onunla salt iletişimde bulunmak istiyor.
Dişi, (erkek yumurtlama numarasını saptar, 56. olduğunu anlar) temastan kaçınmak için antenlerini ayırır. Sonra ondan kurtulmak için şaha kalkar. Fakat erkek kuvvetle omuzlarına tutunur ve çenelerinin baskısını artırır. Eğer devam ederse dişinin kafasını bir ot parçası gibi koparacaktır.
Dişi hareketsiz kalır. Aynı şekilde o da.
180° açıda görebilen gözleri sayesinde göğsü üzerinde oturan saldırganı açıkça görmektedir. Ne kadar küçük bir şey.
Bir erkek
Dadılarının derslerini hatırlar.
Erkekler eksik yaratıklardır. Sitenin diğer bütün birimlerinin aksine olarak cinslerini belirten kromozomların sadece yarısı ile donatılmışlardır. Döllenmemiş yumurtalardan gebe kalınmışlardır. Böylece bunlar kocaman yumurtacıktan, diğer bakımından da açık havada yaşayan birer sperma hücresinden başka bir şey değildir.
Dişi sırtında, onu titreten, bir spermatozoit taşımaktadır. Bu fikir onu biraz da eğlendirmektedir. Niçin bazı yumurtalar döllen-mekte ve diğer bazıları da döllenmemektedir? Bu muhtemelen havanın ısısı etkisiyle olmaktadır. 20°'nin

altında sperma etken olamamaktadır ve Ana döllenmemiş yumurtalar yumurtlamaktadır. Şu halde erkekler soğuktan yoğrulmuştur. Ölüm gibi.
Et ve deri olarak bir erkeği ilk defa görüyordu. Bakirelerin harem dairesinde bu erkeğin ne işi vardı? Burası cinselli dişilere ayrılmış yasak bir bölgeydi. Herhangi bir yabancı, bir varlık bu nazik kutsal yere girebiliyorsa bütün mikroplara kapı açılmış olacaktı!
327. tekrar antenleriyle karşılıklı olarak iletişime geçmeye çalışır. Fakat dişi buna imkân vermez. O antenlerini aralayınca dişi, hemen kendi antenlerini başının üstüne sarkıtır. İkinci halkaya dokunmayı başardığı zaman ise o antenlerini arkaya iter. İstemiyor.
78
Çenelerinin baskısını artırır ve anteninin yedinci halkasının onunkiyle temas etmesini sağlar. 56. hiçbir zaman böyle bir ilişki kurmamıştı. Ona bütün temaslardan kaçınmasını öğretmişlerdi, kokusal alışverişlerini ancak hava yoluyla yapabilirdi. Fakat gayet iyi biliyordu ki bu tür uçucu ilişki aldatıcı idi. Ana bu konuda bir fe-romon yayınlamıştı:
İki beyin arasında daima, hava akımındaki kötü alışverişin yarattığı parazit kokulardan oluşan, anlayışsızlıklar ve aldatmacalar vardır.
Bu üzüntüleri gidermek için yegâne çare: salt ilişki, antenlerin doğrudan doğruya teması. Bir beynin sinir merkezlerinin hiçbir engele uğramadan diğer beynin sinir merkezlerine geçişi sağlanmalıdır.
Bu dişi için bir nevi ruhunun bekâretini izole etmesi gibi bir şeydir. Her ne olursa olsun güç ve bilinmeyen bir şey.
Fakat artık seçeneği yoktur, eğer erkek sıkmaya devam ederse onu öldürecektir. Teslim işareti olarak antenlerini omuzlarına indirir.
Artık salt ilişki başlayabilir. İki çift anten içtenlikle yaklaşır. Hafif bir elektrik boşalması, bu bir sinirsel uyarmadır. Önce yavaş ve sonra gitgide artan bir tempo ile iki böcek karşılıklı olarak tırtıklı on bir halkalarını okşamaya başlarlar. Karmaşık ifadelerle dolu bir köpük yavaş yavaş fışkırmaya başlar. Bu üzücü madde antenleri kay-, paklaştırır ve sürtüşme ritminin artmasına imkân verir. Bir müddet iki böceğin başı kontrolden çıkmış olarak titrer durur ve sonra antenler danslarını bırakır ve boydan boya birbirlerine yapışırlar. Artık iki başlı, iki vücutlu ve çift antenli bir tek varlık vardır.
Doğal mucize tamamlanır. Halkalarının gözenek ve kılcal damarları arasından feromonlar bir vücuttan diğerine karşılıklı olarak geçer. Düşüncelerde kodlanmaya ve kodları çözmeğe artık gerek kalmamıştır. İlk sadelikleri içinde verilmektedir: Görüntü, müzik, heyecan, koku.
İşte bu içten gelen lisan içinde 327. erkek bütün hikâyesini 56. dişiye anlatır: araştırıcıların katliamını, cücekarıncaların kokusal
79
izlerini, Ana ile buluşmasını, onu öldürmeğe kalkışmalarını, pasaport kokusunu kaybetmesini, kapıcı ile olan mücadelesini, tuhaf kokulu öldürücülerin hâlâ peşini bırakmamış olmalarını.
Salt ilişki sona erdikten sonra dişi, ona karşı iyi niyet ifadesi olarak antenlerini doğrultur. Erkek sırtından iner. Artık dişinin insafına kalmıştır, isterse onu öldürebilir. Dişi çenelerini geniş vaziyette açmış olarak yaklaşır ve... pasaport feromonlarından bir kısmını aktarır. Böylece erkek, geçici olarak da olsa işini yürütebilecektir. Dişi trofiaksi teklif eder o da kabul eder. Sonra konuşmalarının bütün izlerini yok etmek için dişi kanatlarını çırpar.
Bu iş artık tamam, erkek karınca başka birini ikna etmeyi başarmıştı.
Haber ulaştırılmış, diğer bir kişi tarafından anlaşılmış ve kabul edilmişti. Şimdi çalışma grubunu kurmuş görünüyordu.
ZAMAN: Zaman akımı İnsanlar ve kanncalar arasında çok farklı olarak algılanır. İnsanlar için zaman kavramı salt bir nitelik taşır. Saniyelerin pertyodikliği ve sûresi ne olursa olsun dalma eşittir. Buna karşın karıncalarda zaman göreceli bir kavramdır. Sıcak olduğu zaman saniyeler gayet kısadır.
Soğuk olduğu zaman İse sonsuza kadar uzarlar, kış günlerinin geldiğinin hıkına vardırmayacak kadar. Zaman kavramının esnekliği eşyaların sürati hakkında da bizimkinden farklı bir algılama getirir. Bir hareketi belirlemek İçin böcekler, sadece uzaklığı ve sureyi göz önünde bulundurmazlar üçüncü bir boyut daha katarlar: ısı.

Artık ikisi beraberdir; bütün endişeleri "Tahrip gücü olan gizli silah konusu"nun ciddiliğini azamî sayıdaki kız kardeşe kabul ettirebilmektir. Çok geç kalınmış değildir. Bununla beraber iki noktaya

dikkat etmeleri gerekir. Bir yandan Rönesans bayramından önce yeterli sayıda işçiyi ikna etmek olanaksızdır. Diğer yönden de tuhaf kokulu savaşçıların yeniden ortaya çıkma olasılığı karşısında bir gizlenme yeri bulunması gerekmektedir.
56. dairesini önerir. Orada tehlike anında gizlenebilecek bir geçit kazdığını söyler. 327. oldukça şaşırmıştır, gizli geçitler kazılması çok eskiden kalma bir yöntemdir. Bu sistem zamk tüküren karıncalara karşı yüzyıl önce başlatılan savaşta uygulanmıştı. Federe sitenin kraliçesi Ha-yekte-douini güvenlik kurma sevdasına kapılmıştı. Kendisine zırhlı yasak bir bölge inşa ettirmişti. Yan duvarlarını büyük çakıl taşları ile ördürtmüş ve beyazkarınca çimentosu ile de sıvatmıştı!
Tek problem çıkış yolunun bulunmamasıydı. Öyle ki site zamk tüküren karıncalar tarafından kuşatıldığı zaman kendini, kendi inşa ettirdiği sarayında hapsedilmiş olarak buldu. Zamk tükürücüler onu yakalamakta hiçbir güçlük çekmeden, derhal sertleşen zamklı tü-kürükleriyle boğdular. Sonradan, kraliçe Ha-yekte-douini'nin öcü alınmış ve site kurtarılmıştı, fakat bu beklenmeyen olay uzun yıllar Bel-o-kanlıların zihnini işgal etmişti.
56. dişi küçük bir çakıl taşını yerinden oynatır ve loş bir delik görünür. Bu iş tamam, 327. gizli yeri inceler vea onu uygun bulur. Üçüncü bir sorun kalmıştır. Geçidi kapatarak çıkarlar, 56. dişi şöyle söyler:
İlk önümüze çıkanı alacağız. İlgilenmeyi bana bırak.
Çok geçmeden biriyle karşılaşırlar, bir kelebek kalıntısını sürükleyen büyük bir cinselsiz dişi asker. Dişi karınca ona, Güruh'un tehdit altında bulunduğuna dair uzaktan mesaj gönderir; asker karınca avını terk ederek konuşmaya başlar.
Güruh büyük bir tehdit altında mı? Nerede, nasıl, niçin?
Dişi kısa ve özlü olarak ilk ilkbahar araştırmasında karşılaşılan felaketi anlatır. Anlatış tarzı çok etkileyicidir. Daha şimdiden bir kraliçe çekiciliğine ve zarafetine sahiptir. Savaşçı derhal ikna olur.
Ne zaman gidiyoruz? Cücelere saldırmak için ne kadar askere ihtiyaç olacak?

Birbirleriyle tan'Ş|r,ar- Yaz yumurtlamasının 103683. cınselsiz dişisidir. Parıldayan kocaman bir kafa, uzun çeneler, gerçekte mevcut olmayan gözler, kısa ayaklar, kuvvetli bit müttefik. Aynı zamanda doğuştan coşkulu bir kimse. 56. dişi, onun meraklılığını frenlemek ihtiyacın' o-uYar-
Ona Güruhun iÇ'nC'e "Dİ'e casus'ar bulunduğunu bildirir. Belki de sizli silahın Bel-o-'<an'l'ar tarafından aydınlatılmasına engel olmak için cücelere satılma Çıralar bile vardır.
Onlar karakteristik tuhaf kokular ile tanınırlar. Acele etmek gerek.
Bana güvenin.
Bunun üzerine etki bölgelerini paylaşırlar. 327. güneşlenme bölgesindeki dadılarl ikna etmeye çalışacaktır. Dadılar diğerlerine
oranla daha kolay 'kna oiur-
103683 asker dişileri kendilerine çekmeyi deneyecektir. Bir askerî birlik kurmay! başarırsa bu muazzam bir iş olacaktır.
Aynı zamanda öncülere de haber verip cücelerin gizli silahı hakkında daha geniş bilgiler toplamaya gayret ederim.
56 'va edince stratejik destek sağlamak için mantar tarlalarını ve yetiştiricilerini ziyaret edecektir.
Sonuç için ayn' verde 23° hava |S|sında buluşulacaktır.
Televizyonda Dünya Kültürleri serisinde Japon gelenekleri hakkında bir röportaj yayınlanmakta.
"Adalı olan Iapon'ar asıriardan beri kendi kaynaklarıyla yaşamaya alışkındırlar. Onlar için dünya ikiye ayrılmıştır: Japonlar ve diğerleri- anlaşılmaz âdetleri olan yabancıları, barbarları Gai fin olarak adlandırırlar. Japonlar her zaman aşırı milliyetçidir. Örneğin bir Japon Avrupa'ya yerleştiği taktirde toplumu tarafından gayri ihtiyari dışlanır. Bir sene sonra geri döndüğünde ne akrabaları

ne de ailesi artık onu kendilerirıden biri °,arak kabul etmezler. Gai Jin''ler arasında yaşamak "diger'eri"nin zihniyetinden etkilenmek, Gai Jin durumuna düşmek dernektir. Çocukluk arkadaşları bile ona bir turist gözüyle bakarlar-'
82
Ekrana çeşitli mabetlerin ve kutsal bölgelerin görüntüleri yansımaktadır. Televizyondan gelen ses devam eder:
"Yaşam ve ölüm hakkındaki görüşleri bizimkinden tamamen farklıdır. Burada bir insanın ölümünün hiç önemi yoktur. Üzücü olan üretici birinin yok oluşudur. Ölüme alışmak için Japonlar dövüşü bir sanat haline getirmişlerdir. Ana okulundan itibaren küçüklere "Kendo"yu, öğretirler..."
Ekranın ortasında eski Samuray giysileriyle iki dövüşçü belirir. Savaşçıların gövdeleri eklemli siyah levhalarla kaplıdır ve başlarında, kulak hizasına uzanan iki tüyle süslenmiş bir kask bulunmaktadır. Savaş çığlığı atarak birbirlerine doğru atılırlar ve uzun kılıçlarla dövüşmeye başlarlar.
Ekranda yeni bir görüntü belirir, topukları üzerine oturmuş bir adam, kısa bir kılıcı karnının üzerine saplamak üzeredir.
"Geleneksel intihar, Seppuku, diğer bir deyimle harakiri, Japon kültürünün diğer bir özelliği. Bunu anlamamız ise çok güç..."
- Televizyon, her zaman televizyon! Bu aptallık! Hepimizin kafasına aynı görüntüleri tıkıyorlar. Ne olursa olsun, işlerine geleni anlatıyorlar. Birkaç saat önce dönen Jonathan "hâlâ bıkmadınız mı?" diye söylenmeye başladı.
- Onu suçlama. Bu onu rahatlatıyor. Köpeğin ölümünden beri hiç de iyi değil... diye aceleci bir sesle cevap verdi Lucie.
Jonathan oğlunun çenesini okşadı.
- İyi değil misin aslanım?
- Sus! dinliyorum.
- Hoppala! Bak bizimle nasıl konuşuyor!
- Bizimle değil, seninle nasıl konuşuyor. Onu sık sık görmediğini itiraf et, sana soğuk davranmasına hiç şaşırma.
- Eh! Kibrit çöpleriyle dört üçgen yapmayı başarabildin mi Ni-coîas?
- Hayır, bu beni sinirlendiriyor. Dinliyorum.
- Peki, madem ki bu seni sinirlendiriyor...
Jonathan, düşünceli bir tavırla masanın üstünde duran kibrit çöplerini karıştırmaya başladı.
83
I
- Yazık. Halbuki öğretici bir şey...
Nicolas işitmiyordu bile, tamamen televizyona takılmıştı. Jonat-han odasına gitti.
- Ne yapıyorsun?" diye sordu Lucie.
- Görüyorsun işte, hazırlanıyorum, oraya döneceğim.
- Ne? Yok hayır!
I - Başka şansım yok.
- jonathan, orada seni bu kadar büyüleyen ne var? Bana açıkça söyle, her şeye rağmen ben senin karınım!
," Hiç cevap vermedi. Bakışları kaçamaktı ve yine aynı tik başla-
II mıştı. Münakaşa etmekten yorulan Lucie içini çekti.
- Sıçanları öldürdün mü?
- Benim varlığım onları uzaklaştırmaya yetiyor. Yoksa onlara bunu gösteririm.
Uzun uzun biledi̇ği kocaman bir mutfak bıçağını sallamaya baş-\ ladı.
Öbür eliyle de meşalesini kavradı, erzak ve aletlerle dolu çan-
tasını sırtlayıp aceleyle mahzenin yolunu tuttu.
- Allah'a ısmarladık Nicolas. Allah'a ısmarladık Lucie, dedi. Lucie ne yapacağını bilemiyordu. Jonathan'ı kolundan yakaladı.
- Böyle gidemezsin! Bu o kadar kolay değil. Benimle konuşman gerek!
- Ah, rica ederim!
- Fakat sana nasıl anlatayım? Bu uğursuz mahzene indiğinden beri, tamamen değiştin. Mahzenler ve karıncalar hakkında en az beşbin franklık kitap aldın ve artık paramız kalmadı.
- Çilingirliğe ve karıncalara ilgi duyuyorum. Bu benim hakkım.

- Hayır bu senin hakkın değil. Hele beslemeğe mecbur olduğun bir oğlun ve bir karın olduğu zaman hiç değil... Eğer aldığımız bütün işsizlik tazminatı karıncalar hakkındaki kitaplara gidecekse, ben de...
- Boşanacak mısın? Söylemek istediğin bu mu? Lucie bezgin bir halde kolunu bıraktı.
Jonathan onu omuzlarından kucakladı. Ağzında yine aynı tik vardı.

- Bana güven. Sonuna kadar gitmem gerek. Ben deli değilim.
- Deli değil misin? Biraz kendine bak! Yüzün ölü yüzü gibi, sürekli olarak ateşin var sanki...
- Vücudum ihtiyarlıyor ama kafam gençleşiyor.
- Jonathan, söyle bana, aşağıda-ne var.
- Heyecan verici şeyler. Daha aşağıya gitmek lazım, her zaman daha aşağıya... eğer bir gün yukarıya çıkma gücü bulmak istiyorsan... Aynen yüzme havuzunda olduğu gibi. Su yüzeyine çıkmak için dipten destek almak gerek.
Ve çılgınca gülmeğe başladı, korkunç kahkahaları saniyelerce merdivende yansımaya devam etti.
Kat + 35. Dal parçacıklarının örtüsü bir vitray etkisi yaratmakta. Güneşin ışınları bu filtreden pırıldayarak süzülmekte sonra da toprağın üzerine yıldız yağmuru gibi düşmektedir. Güneşlenme bölümü, burası Bel-o-kanlıların üretildiği yer.
Kavurucu bir sıcaklık var: 38°. Bu olağan, çünkü güneşin ısısından en iyi şekilde yararlanmak için güneşlenme bölümü güneye kurulmuş. Bazen dal parçacıklarının katalizör görevi yapmasının etkisiyle ısı 50°'ye kadar çıkmakta. Yüzlerce ayak durmadan gidip gelmekte. Burada en kalabalık kast dadıların bulunduğu bölümdür. Ananın yumurtladığı yumurtaları yerleştirirler. Yirmi dört kat bir yığını, on iki yığın da bir diziyi oluşturur. Diziler uzaklarda kaybolunca kadar uzanır. Bulut güneşi gölgelediği zaman dadılar yumurta yığınlarının yerini değişti-, rir. En genç olanların çok iyi ısınması gerekmektedir. "Yumurtalar için nemli sıcaklık, kozalar için ise kuru sıcaklık.": iyi bebekler elde etmek için eski bir karınca reçetesi.
Solda, ısıtma ile görevli karıncalar görülüyor. Isıyı koruyan siyah odun parçaları ile ısı veren kızışmış humuslu toprak yığıyorlar. Bu iki radyatör sayesinde dışarıdaki sıcaklık 15° olsa bile güneşlenme bölümündeki ısı 25° ile 40° arasında kalır.
Bir ağaçkakanın saldırı olasılığına karşı topçu askerler etrafta dolaşmaktadır. Sağda daha yaşlı yumurtalar bulunur. Metamorfoz uzun süren

dadıların yaladığı küçük yumurtalar zamanla büyür ve sararır. Bir haftadan yedi haftaya kadar bir süreçte sarı tüylü kurtçuklara dönüşürler. Bu olay da havanın ısısına bağlıdır.
Dadılar yoğun olarak çalışmaktadır. Ne antibiyotik tükürüklerini ne de özenlerini eksiltirler. En ufak bir pisliğin bile larvaları kirletmesine meydan vermezler, o kadar narindirler ki... Görüşme fero-monları bile en alt düzeye indirilmiştir.
Onları bu köşeye götürmeme yardım et... Dikkat yığın yıkılmasın...
Bir dadı kendinden iki defa daha uzun bir larvayı taşımaktadır, bu muhakkak bir topçu asker olacaktır. Dadı topçusunu bir köşeye bırakır ve onu yalamaya başlar. Bu geniş kuluçka makinesinde vücutlarının on halkası belirmeye başlayan larvalar ağızlarına gıda verilmesi için sesler çıkarırlar. Başlarını dört bir yana hareket ettirirler, boyunlarını uzatırlar ve dadıları onlara biraz şurup veya et parçası verinceye kadar hareketlerini devam ettirirler.
Üç hafta sonunda larvalar iyice olgunlaştıktan sonra, kımıldanmayı bırakırlar. Bu, güçlenmek için uygulanan baygın uyku dönemidir. Böylece, onları birer genç kız haline dönüştürecek olan kozayı salgılamak için enerji toplanır.
Dadılar bu kocaman beyaz paketleri, havanın rutubetini emen kuru kumla örtülü, yandaki büyük bir odaya taşırlar, "yumurtalar için nemli sıcaklık, kozalar için kuru sıcaklık", hiç unutulmaması gereken reçete.
Etüvde açık mavi hareli beyaz koza önce sarı, sonra gri, daha sonra da kahverengi olur. Tersine işleyen bir felsefi döngü, kozanın içinde doğal mucize

tamamlanır. Her şey değiştirilir: Sinir sistemi, solunum ve sindirim sistemi, duyu organları, kabuk.
Etüve yerleştirilen koza birkaç gün sonra şişer ve büyük an yaklaşır. Çatlama noktası gelen koza aynı durumda olanlarla birlikte ayrı bir yere alınır. Dadılar itina ile kozanın kabuğunu çatlatırlar. Bir anten, bir ayak belirir ve sonunda titreyen ve sendeleyen bir be-yazkarınca ortaya çıkar. Yumuşak ve parlak olan vücudu birkaç gün

sonra diğer bütün Bel-o-kanlılarınki gibi kızıl renge dönüşür.
327. bu yoğun hareketlilik karşısında duraksar ve kime seslenebileceğini bilemez. Yeni doğmuş bir karınca yavrusuna ilk adımları atması için yardım eden bir dadıya küçük bir koku fısıldar.
Ciddi işler dönüyor. Dadı onun tarafına başını bile çevirmez. Belli belirsiz anlaşılan kokusal bir cümle yayar:
Sus. Bir askerin doğuşundan daha ciddi bir şey yoktur.
Bir topçu asker ona antenlerinin ucundaki tokmakla hafif hafif dokunarak söylenir:
Rahatsız etmeyin İlerleyin.
Yeterli gücü yok, ikna edici kokusal mesajlar yaymayı bir türlü başaramıyor. Keşke, 56. gibi bir yeteneğe sahip olsa! Yine de başka dadılar üzerinde de girişimde bulunur; en ufak bir ilgi bile göstermezler. Verdiği bilgilerin düşündüğü kadar önemli olup olmadığı konusunda şüpheye düşer. Belki de Ana haklıdır. Daha öncelikli amaçlar vardır. Savaş çıkarmak yerine yaşamı sürdürmek gibi...
Bu acayip düşüncelere dalmışken bir formik asit püskürüğü antenlerini yaladı! Bunu yapan az önce yanından geçen bir dadıydı. Yüklendiği kozayı bir kenara atmış ve 327.'ye saldırmıştı. Şans eseri iyi nişan alamamıştı.
Erkek karınca teröristi yakalamak için ileri atıldı fakat dadı yolu kesmek için bir yumurta yığınını devirip hemen birinci bebek odasına kaçmıştı bile. Yumurtalar saydam bir sıvı bırakarak kırıldı. , Dadı yumurtaları yok etmişti! Ona ne olmuştu? Bu delilik! Oysa dadılar doğmakta olan bir nesli korumak için oradan oraya koşuşup çabalarlar.
327. erkek kaçanı yakalayamayacağını anladı. Tam atışa hazırlandığı sırada, dadı yıldırımla çarpılmış gibi yere düştü. Topçu karınca, yumurtaları devirdiğini görmüş ve ona ateş etmişti.
Herkes formik asitle kavrulmuş hale gelen cesedin etrafına toplandı. 327. antenlerini cesedin üzerine doğru yaklaştırdı. "Hiç şüphe yok, yerde yatan cesette de çok iyi bildiği o tuhaf koku vardı."

SOSYAL DAYANIŞMA: İnsanlarda olduğu gibi karıncalarda da sosyal dayanışma gereklidir. Yeni doğmuş karınca, onu hapseden kozayı tek başına çatlatabilmek İçin çok zayıftır. İnsanlarda da , doğan bebek yalnız basma ne yürüyebilir ne de beslenebilir.
Karıncalar ve İnsanlar, çevreleri tararından korunmaya muhtaç '••'
İki yaratıktır ve yalnız başlarına ne yaşayabilirler ne de bilgi sa-
i hlbl olabilirler.
1 Yetişkinlere duyulan bu gereksinim bir zayıflık olup bilgi edin-
me sırasında da ortaya çıkar. Yaşlılar yaşamlarını suya da bu yolla sürdürse de, gençler öğrenmek için yaşlılara muhtaçtır.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Kat - 20'de 56. dişi cücelerin gizli silahı hakkında ziraatçı dişi karıncalarla daha görüşmeye başlamamıştır. Gördükleri onu çok etkilediğinden tek bir söz söylememiştir.
Dişiler sınıfı çok değerli olduğundan, çocukluklarından itibaren prenseslere ayrılan harem dairesinde yaşarlar. Dünya hakkında yüze yakın geçitten başka bir yer tanımamaktadırlar ve içlerinden pek azı ancak toprak altındaki ve toprak üstündeki onuncu kata kadar olan yerlerde dolaşabilmiştir...
Bir defasında 56., dadılarının söz ettiği dışarıyı görmek için çıkmayı denemiş, fakat nöbetçilere yakalanmıştı. Kokularını az çok gizleyebilirdi ama uzun kanatlarını asla. Nöbetçiler onu dışarıda kocaman devler bulunduğuna ikna

etmişlerdi; bunlar, Rönesans bayramından önce dışarıya çıkan küçük prensesleri yiyorlardı. O zamandan beri 56. merak ve korku arasında bocalamış durmuştu.
-20. kata inince 56., vahşi Dış âleme çıkmadan önce, kendi sitesinde daha nice harikalar keşfedebileceğini anlar. Burada ilk kez i mantar tarlalarını görür.
Bel-o-kan mitolojisine göre ilk mantar tarlalarının elli bin yıl çağlarında tahıl savaşları sırasında keşfedildiği söylenmektedir. I
88
Topçulardan kurulu bir komando birliği bir beyazkarınca sitesini kuşatmıştır. Savaşçılar birdenbire büyük bir odaya düşerler. Odanın ortasında beyazkarınca işçilerinin durmadan parlattıkları muazzam bir beyaz galeta vardır. Savaşçılar onu tadar ve çok lezzetli bulurlar. Sanki burası tümüyle yenebilecek bir köy! Esir beyazkarıncalar bunların mantar olduğunu söylediler. Beyazkarıncalar yalnızca selülozla beslenebiliyor ve onu sadece mantar yardımıyla sindirebiliyorlardı.
Kızılkarıncalar ise selülozu çok rahatlıkla sindirdiklerinden bu nesneye hiç ihtiyaçları yoktu. Sitelerde ziraat yapılmasının faydasını da bilmiyorlardı. Halbuki bu, kuşatılmalara ve kıtlıklara karşı dayanma gücü verebilirdi.
Günümüzde Bel-o-kan'ın kat -20'deki büyük salonlarında kaynaklar ayrı ayrı değerlendirilmektedir. Bununla beraber kızılkarıncalar, beyazkarıncaların kullandıkları mantarlardan yararlanamamakta, çayırmantarı ekmektedirler. Ve tarımsal üretime geçtiklerinde yepyeni bir teknoloji geliştirilmiştir.
56. dişi bu beyaz bahçenin toprakları arasında dolaşır. Bir köşede işçi karıncalar mantarların üretileceği yataklar hazırlamaktadır. Yaprakları küçük kareler halinde keserler, bunlar sonradan bastırılır, ufalanır, yoğrulur ve ezme haline getirilir. Yaprak ezmeleri dışkı gübresi üzerine dizilir (karıncalar dışkılarını, bu iş için ayrılmış, bir havuz içinde toplamaktadırlar). Sonradan tükürükle ıslatılır ve filizlenmesi için gerekli zamanın geçmesi beklenir. , O zamana kadar zaten mayalanmış olan ezmeler beyaz fila-manlardan oluşmuş bir yumakla çevrelenirler. İşçi karıncalar onları dezenfekte eden tükürükleriyle sularlar ve küçük beyaz kozanın dışında kalanları keserler. Salonun dışına taşmaması için mantarların çok fazla büyümesine izin vermezler. Filamanları, düz çeneli işçi karıncalara biçtirirler ve bunlardan lezzetli ve gıdalı un da elde ederler. Bu işlemde işçilerin işlerine çok iyi konsantre olmaları gereklidir. Sindirdiklerinin arasına kötü bir otun veya bir parazitin karışmamasına azami dikkat etmeleri şarttır.
İşte bu elverişsiz koşullar altında 56., beyaz kozalaklardan birini
89
parçalara ayırmakla meşgul, bir bahçıvan karıncayla ilişki kurmayı dener.
Ciddi bir tehlike siteyi tehdit ediyor. Yardıma ihtiyacımız var. Bizim çalışma grubumuza katılmak ister misiniz?
Hangi tehlike?
Cüceler tahrip gücü kuvvetli gizli bir silah keşfetmişler, en kısa zamanda karşı koymak lazım.
Bahçıvan soğukkanlı bir eda ile o güzel çayırmantarı hakkında ne düşündüğünü sorar. 56. ona övgü yağdırır. Öteki de mantarından tatması teklifinde bulunur. Dişi karınca mantar hamurundan biraz ısırır ve karnında şiddetli bir ağrı hisseder. Zehir!
Çayırmantarı hamuruna mirmikasin karıştırılmıştı, genellikle bitki parazitlerini yok etmek için sulandırılmış olarak kullanılan çok kuvvetli bir asit. 56. vakit geçirmeden onu kusar. Bahçıvan karınca mantarını bırakır ve çenelerini tamamen açarak üzerine atılır.
Antenlerindeki tokmakları birbirlerinin kafasına indirerek tarla içinde alt alta üst üste kıyasıya bîr mücadeleye girişirler. İndirilen bu darbeler öldürmek içindir. Ziraatçı karıncalar onları ayırır.
Bu ikinize ne oluyor? Alıp veremediğiniz ne var?
Bahçıvan karınca kaçar. 56. kanatlarını açarak büyük bir hamle yapar ve onu yere serer. İşte o anda tuhaf kokuya o da şahit olur. Hiç şüphe yok, artık kendisi de bu cinayet grubunun bir üyesiyle karşılaşmıştı.
56. onun antenlerini sıkar.
Sen kimsin? Niçin beni öldürmeye çalıştın? Bu tvhaf kokun da ne?

Ötekinden hiç ses çıkmaz. Bu defa antenlerini bükmeğe başlar, bu çok acı vericidir, fakat yine de cevap alamaz. 56. kendi soyundan bir kız kardeşe kötülük yapacak yaradılışta değildir, yine de bükmeğe devam eder.
Ötekinden hiç ses çıkmaz. Bu defa antenlerini bükmeğe başlar, bu çok acı vericidir, fakat yine de cevap alamaz. 56. kendi soyundan bir kız kardeşe kötülük yapacak yaradılışta değildir, yine de bükmeğe devam eder.
90
Bahçıvan karınca kımıldayamaz hale gelir, kendini katalepsi durumuna getirir. Artık kalbi durmuştur, neredeyse ölecek. 56. kızgınlıkla iki antenini koparır, o zaten yalnızca bir cesettir.
Ziraatçılar yine etrafını sararlar.
Ne oluyor? Ona ne yaptınız?
56. kendini haklı çıkarmak için kaybedilecek zamanı olmadığını anlar ve kurtulmaya bakar, bir kanat hareketiyle düşündüğünü uygular. 327. haklı. Hayret verici işler dönüyor, Güruhun içindeki birimler delirmiş...
91
li
HER ZAMAN DAHA AŞAĞIYA
Kat - 45 aseksüel 103683. savaş odalarına girer, bu basık tavanlı bölümlerde, askerler ilkbahar savaşlarına hazırlanmak için talim yapmaktadır. Her tarafta savaşçılar dövüşmektedir. Taraflar önce birbirlerinin cüsselerini ve ayak boylarını denerler. Sağa sola dönerler, göğüs göğüse gelirler, birbirlerini tartaklarlar, kokularıyla birbirlerine meydan okurlar, antenlerinin ucundaki tokmaklarla hafifçe vuruşurlar.
Sonunda birbirlerinin üzerine atılırlar. Vücutlar çarpışmaya başlar. Herbiri karşısındakinin göğüs eklemlerini yakalamaya çalışır. İçlerinden biri bunu başarırsa diğeri onun dizlerini ısırmayı dener. Hareketler kesik kesiktir. İki arka ayakları üzerine dikilirler, yıkılırlar, yuvarlanırlar her iki taraf da zorlu görünür.
Genellikle saldırıya geçerken hareketsiz kalırlar. Sonra birdenbire vuruşlara başlarlar. Dikkatli davranırlar, bu bir antrenmandır hiç kimsenin bir tarafının kopmaması, kan akmaması gerekir. Karıncalardan birinin sırtı yere geldiği zaman dövüş sona erer, o zaman teslim işareti olarak antenlerini arkaya iter. Her şeye rağmen dövüşler oldukça gerçekçidir. Atağa geçmek için pençeler kasten gözlere doğrultulur, çeneler boşlukta şaklar durur.
Biraz ötede, topçular karınlarının üzerine oturup beş yüz baş uzaklığa yerleştirilmiş çakıllara nişan alıp atış yapmaktadır. Püskürttükleri asit genellikle hedefi bulmaktadır. .
Yaşlı bir savaşçı, genç bir savaşçıya düşmanla karşı karşıya gelince ilk yapılması gerekenlerin neler olduğunu anlatmaktadır.
İki savaşçı mücadeleyi kazanmak için önceden çene darbesi veya asit püskürtme yolundan birini benimsemelidir. Göğüs göğüse gelmeden önce, mutlaka birinin galip gelmeğe karar vermesi
92
diğerinin ise mağlup olmaya razı olması gerekir. Her iki taraf kendi rolünü seçtikten sonra, galip gelecek olan nişan almadan bir defa asit püskürtmesi yapabilir, hedefine isabet de ettirebilir; mağlup olacak olan ise çene darbelerinin en mükemmelini indirebilir, ama hasmını yaralayamaz bile. Bir tek öğüt: tüm benliğiyle zafere ina-nılrnalıdır. Zafere inanıldığında hiçbir kuvvet bu iradeyi durduramaz-
İki dövüşçü 103683. asker karıncaya çarpar. Onları sert bir şekilde iter ve yoluna devam eder. Talim alanının alt kısmına yerleştirilmiş olan Lejyoner karıncaların karargâhını aramaktadır. İşte geçidi bulmuştur.
Lejyonerler sürekli olarak talim karargâhında ikamet ederler. Onlar orada sadece savaş için bulundurulmaktadır. Bütün bölge toplulukları sarı karıncalar, kırmızı karıncalar, kara karıncalar, zamk tüküren karıncalar, zehirli iğneli ilkel karıncalar, ve hatta cücekarıncalar, müttefik veya bağımlı topluluklar olarak ayrılır.
Fakat şu husus gözden kaçırılmamalıdır! Büyük kızılkarınca federasyonları, ordularını Lejyonerlerle kuvvetlendirme yoluna git-mişlerse de bunların hepsi tek bir kokusal Bel-o-kan Sancağı altında toplanmışlardır.

103683. cüce Lejyonerlere yanaşır. Onlara Shi-gae-pou'da yirmi sekiz kişiden oluşan bir kızılkarınca öncü grubunu yıldırımla vurulmuş gibi yok eden gizli bir silahtan bahsedildiğini duyup duymadıklarını sorar. Bu kadar etkin bir silahın varlığından hiçbir haberleri olmadığını söylerler.
103683., diğer Lejyonerleri de sorguya çeker. Bir sarı karınca böyle olağanüstü bir duruma şahit olduğunu ileri sürer. Fakat bu, cücekarıncaiarın saldırısı değildi... çürümüş bir armut dalından kopup yere düşmüş ve müthiş bir şey olmuştu... Bütün orada bulunanlar kahkaha feromonları yaymaya başlarlar. İşte bir sarı karınca nüktesi.
103683., yakından tanıdığı silah arkadaşlarının talim yaptıkları üstteki bir salona çıkar. Herkesi şahsen tanımaktadır. Onu ilgiyle dinlerler, ve ona güven duyarlar. Çok geçmeden "cücekarıncaiarın
"93
gizli silahını araştırma grubu", inançlı otuzdan fazla savaşçı katılımıyla kurulur. Keşke 327. de bu olayı görebilseydi!
Dikkat organize bir çete bilgi sahibi olmak isteyen herkesi yok etmeğe çalışmaktadır. Bu, olsa olsa cücekarıncalann emrindeki kızılkarınca Lejyonerleridir. Tümü tuhaf kokularıyla ayırt edilebilir.
Güvenlik tedbiri olarak, ilk toplantılarını en alt kat olan ellinci katın salonlarından birinde yapmaya karar verirler.
Asla oraya hiç kimse inmezdi. Karşı koymak için rahat bir çalışma ortamı bulmaları gerekliydi.
O anda 103683.'nün vücudunda, havada bir ısı değişiminin olduğunu haber veren sinyaller oluşur. Nitekim ısı 23°dir. Arkadaşlarından izin alır, 327. ve 56. ile olan randevusuna yetişmek için acele eder.
ESTETİK: Bir kanncadan daha güzel ne vardır? Hattan krvnltdı ve düzgündür, aerodlnamlzml mükemmeldir. Böceğin her azası buyaprya bütünü İle uyum sağlaması İçin titizlikle İncelenerek yerleştlrilmiştk. Her eklem mekanik bir harikadır. Deri ve kabuk tasımlan sanki bilgisayar yardımıyla bir düzen içinde yerlerine yerleştirilmiştir. Ne gıcırdama ne de sürtünme vardır. Üçgen kafası havayı deler, uzun ve bükülebllen bacaktan toprak üzerinde yürürken vücudun rahat bir şekilde yaylanmasına yardım eder. Sanki bir İtalyan spor otomobili gibi... Pençeleri tavanda yürüyebilmesini sağlar. Çözleri lSCfllk bt çevre görüşü sağlar. Antenleri bizim göremediğimiz binlerce bilgileri sezinler ve uç tasımlan da çekiç görevini yapar. Kamı keselerle ve boşluklarla doludur, oralarda kimyevî maddeleri stok eder. Çeneleri kesme, sıkıştırma ve yakalama görevlerini yapar. Vücudundaki muazzam boru şebekesi kokusal haberlerin depolanmasına yardım eder.
Edmond Wells
Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Nicolas uyumak istemiyordu, hâlâ televizyon başında idi. Uzay araştırma füzesi "Marco Polo"nun döndüğünü bildirdikten sonra
94
haberler sona ermişti. Sonuç olarak, yakın güneş sistemlerinde hiçbir hayat emaresi olmadığı bildiriliyordu. Füzenin eide ettiği görüntülerin incelenmesinde gezegenlerde kayalık çöl veya amonyaktı sıvı yüzeylerden başka bir şeye rastlanmıyordu. Ne en ufak bir yosun, ne bir amip ve ne de bir mikrop izi vardı.
Nicolas "Ya babam haklıysa? Bütün evrenin akıllı yaratıkları sadece bizler isek?.." diye kendi kendine söylendi.
Bu haber ciddi bir düş kırıklığı yaratıyordu, fakat bunun gerçek olması da çok muhtemeldi.
Haberlerden sonra "Dünya kültürleri" serisinden bir röportaj yayınlanıyordu. Konu Hindistan kastları idi.
"Hintliler ömürleri boyunca doğdukları kastın hükümlerine tabidir. Her kast kendi kurduğu kurallara göre idare edilir, hiç kimse, doğduğu kasttan atılmayı göze almadan, bu kuralları çiğnemeye yanaşamaz. Bu davranışları anlayabilmemiz için hatırlamamız gereken..."
- Saat gece yansını geçti, diyerek Lucie uyardı.
Nicolas görüntüler arasında boğulmuş kalmıştı. Babasının mahzene inmeye başlamasından sonra en az dört saatini televizyon başında geçiriyordu Olayları unutmak ve kendinden geçmek için başvurduğu tek çare buydu. Annesinin sesi onu, tekrar üzücü gerçeklere döndürdü.

- Hadi artık! Yorulmadın mı?
- Babam nerede?
* - O hâlâ mahzende. Artık uyuman gerekiyor.
- Uyuyamam.
- Sana bir hikâye anlatmamı ister misin?
- Pek tabî! Bir hikâye! Güzel bir hikâye değil mi?!...
Lucie, onu odasına götürdü ve uzun kızıl saçlarını çözerek karyolasının ucuna iliştı. Eski bir İbranî hikâyesini seçti ve anlatmaya başladı.
- Bir zamanlar dağda, kızgın güneşin altında, mermer taşlarını yontmaktan bezmiş bir mermer yontucusu varmış. "Bu hayattan bıktım artık. Yontmak! Devamlı mermer yontmak... Öldüm artık!
. ~95
Üstelik bir de bu güneş, hep bu yakıcı güneş! Ah! Onun yerinde olmayı ne kadar çok isterdim, orada yükseklerde her şeye hâkim olacaktım, ışınlarımla etrafı aydınlatacaktım." diye söylenir durur yontucu. Bir mucize eseri olarak dileği kabul olunur ve yontucu o an güneş olur. Dileği kabul edildiği için çok mutludur. Fakat tam ışınlarını etrafa yaymaya hazırlandığı sırada ışınlarının bulutlar tarafından engellendiğini fark eder. "Basit bulutlar benim ışınlarımı kesecek kadar kuvvetli olduklarına göre benim güneş olmam neye yarar! diye isyan eder. Madem ki bulutlar güneşten daha kudretli, bulut olmayı tercih ederim." O zaman hemen bulut olur. Dünyanın üzerinde uçuşmaya başlar, oradan oraya koşuşur, yağmur yağdırır fakat birdenbire rüzgâr çıkar ve bulutları dağıtır. "Ah, rüzgâr geldi ve beni dağıttı, demek ki en kuvvetlisi o, öyleyse ben rüzgâr olmak istiyorum." diye karar verir.
- Peki rüzgâr olur mu?
- Evet, ve dünyanın üzerinde eser durur, fırtınalar estirir, tayfunlar meydana getirir. Fakat birdenbire önünde kocaman bir duvarın ona manî olduğunu görür. Çok yüksek ve çok sağlam bir duvar. Bu-bir dağdır. "Basit bir dağ beni durdurmaya yettiğine göre benim rüzgâr olmam neye yarar." der.
- O zaman dağ mı olur?
- Doğru! Ve o anda bir şeyin ona durmadan vurduğunu hisseder. Kendinden daha güçlü olan şeyin, onu içinden oyan şeyin... Bu... küçük bir mermer yontucusudur...
- Aaaaü...
- Hikâye hoşuna gitti mi?
- Ah! Hem de çok!
- Televizyonda bundan daha güzellerini görmediğine emin misin?
- Ah! evet Anne!
Anne gülümser ve oğlunu kollarının arasına alır.
- Söyle anne, acaba Babam da uyuyor mu?
- Kim bilir belki? Her şeye rağmen, inerek farklı bir biçime dönüşebileceğine inanan bir hali vardı.
96
- Burada rahat değil miydi?
- Hayır oğlum, işsiz kalmaktan utanç duyuyordu. Güneş olmanın en değerli şey olduğuna inanıyordu... Yeraltı güneşi.
- Galiba babam kendini karıncalar kralı zannediyordu. Lucie gülümser.
- Bu hali geçecek. Biliyor musun! O da bir çocuk ve çocuklar daima karınca yuvalarına karşı büyük ilgi duyarlar. Sen hiç karıncalarla oynamadın mı?
- Ah, evet oynadım Anne!
Lucie yastığını düzeltti ve onu kucakladı.
- Artık uyuman lazım. Haydi iyi geceler.
- İyi geceler Anne!
Lucie, karyolanın başucundaki masanın üzerine yerleştirilmiş kibrit çöplerini gördü. Herhalde yine dört üçgen yapmak için uğraşmıştı. Salona geçti, şatonun tarihçesini anlatan kitabı aldı ve okumaya başladı.
Birçok bilim adamı burada yaşamış. Bilhassa Protestanlar. Mic-hel Servet burada birkaç sene oturmuş.
Bazı konular bilhassa dikkatini çekmişti. Edindiği bilgilere göre Kutsal savaşlar esnasında Protestanların şehir dışına kaçmalan için bir yeraltı geçidi hazırlanmıştı. Olağanüstü derinlikte ve uzunlukta bir yeraltı geçidi...

Üç karınca, mutlak bir ilişki kurmak için üçgen şeklinde yerleştiler. Böylece başlarından geçen maceraları her biri ayrı ayrı anlatmak zorunda kalmayacak, sorunlar aynı anda üçe bölünmüş tek bir vücutta ele alınmış olacaktır. Antenlerini birleştirirler. Düşünceler birbirlerine aktarılır ve kaynaşırlar. Tartışmalar devam eder. Her beyin aynen bir Transistor gibi aldığı bilgileri kendininkileri de katmak suretiyle zenginleştirerek tekrar yayınlar. Böylece birleşmiş olan üç karıncanın fikirleri tek tek gösterecekleri yeteneğin çok üstüne çıkmış olur.
Fakat birdenbire bu uyum kesilir. 103683. yabancı bir kokunun varlığını fark etmiştir. Duvarlarda antenler vardır. Daha açıkçası iki
97
ıj anten 56.'nın odasının giriş deliğinden içeriye sokulmuş durumda.
Biri onları dinliyor...
I
f
" Gece yarısı. Jonathan iki gündür yukarı çıkmamıştı. Lucie keder-
, li adımlarla salonda aşağı yukarı gidip geliyordu. Nicolas'yı görme-
¦ ğe gider, derin bir uykuya dalmış. Birdenbire gözleri bir şeye takı-
| lir, kibritler. O an mahzenin sırrının çözümüyle kibrit bilmecesinin
i çözümü arasında bir ilişki olabileceği hissine kapılır. Altı adet kib-
rit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen...
Jonathan "Başka bir tarzda düşünmek gerek, alışık olunduğu üzere düşünülecek olursa hiçbir sonuca varılmaz", diye tekrarlardı. Lucie kibritleri alıp salona geri döner ve kibritlerle uzun uzun denemelere koyulur. Sonunda sıkıntıdan bitkin bir halde yatağına gider.
O gece acayip bir rüya gördü. Önce Edmond dayı karşısına çıktı, daha doğrusu eşinin daha önce ona tarif ettiği şahsa benzer bir kişi. Çakıllı çöl ortasında uzun bir kuyruğa girmiş insanlar arasında esniyordu. Meksikalı askerler kuyruğu kuşatıyor ve her şeyin yolunda gitmesine dikkat ediyorlardı. Uzakta insanların asıldığı on adet darağacı görülüyordu. Asıldıklarında kaskatı kesilen ölüler da-rağacından indiriliyor ve onların yerine yenileri konuluyordu. Ve kuyruk ilerliyordu...
Edmond'un arkasında Jonathan duruyordu sonra kendisi ve çok küçük gözlük taşıyan şişman bir bey. Bütün bu ölüm mahkûmları hiçbir şey olmamış gibi aralarında sakince sohbet ediyorlardı.
Nihayet onların da boynuna ipi geçirdiler, dördünü de yan yana bir sıraya dizdiler, aptalca beklemekten başka bir şey yapmadılar. İlk önce Edmond dayı kısılmış bir sesle konuşmaya karar verdi:
- Orada neler oluyor?
- Bilmiyorum... Yaşanıyor, insanlar doğuyor, mümkün olduğu kadar uzun süre yaşıyor. Sanırım orada bu iş sona eriyor, diye Jonathan cevap verdi.
- Sevgili yeğenim, sen bir pesimistsin. Cidden asıldık ve etrafımız Meksikalı askerlerle çevrili, fakat bu yaşamın bir rastlantısı, bir
98
son değil, sadece bir rastlantı. Sonra bu durumun mutlaka bir çözüm yolu vardır. Sizler iyice bağlanmış durumda mısınız? Bağlarını çözmek için çırpınmaya başlarlar.
- Yok hayır, ben bu ipleri çözebilirim! der, şişman bey. Ve başarır da.
- Öyleyse bizleri de kurtar.
- İyi ama nasıl?
- Ellerimi tutuncaya kadar kendini salla.
Kendini büzer ve canlı bir sarkaç haline dönüşmeyi başarır. Ed-mond'un iplerini çözdükten sonra aynı yöntemle diğerlerinin de bağlannı çözer.

Daha sonra dayı: "Benim gibi yapın" der ve boynunu oynatarak, sıçramalar yaparak ipten ipe ilerler ve son daragacına kadar ulaşır. Diğerleri de onu taklit ederler.
- Fakat daha öteye gidilemiyor! Bu direkten öteye başka gidilecek yer yok, bizi bulacaklar.
- Bakın direkte küçük bir delik var. Haydi oraya girelim.
O zaman Edmond direğe doğru atlar, küçülür ve deliğin içinde kaybolur. Jonathan ve şişman bey de aynısını yaparlar. Lucie başaramayacağını söylerse de son bir gayret ile o da kendini direğe doğru iter ve deliğe girmeyi başarır!
İçeride helezonî bir merdiven vardır. Basamakları dörder dörder atlarlar. Dışarıda militanlar boş yere koşuşup dururlar ve tüfek atarlar, onları bulmak imkânsız!
Merdiven onları modern bir otelin denize nazır bir odasına ulaştırmıştır. İçeriye girerler ve kapıyı kapatırlar. Burası 8 numaralı odadır. Kapının tokmağı çevrilince 8 yatay olarak "°°" işaretine yani sonsuzluk sembolüne dönüşür. Oda çok lükstür ve herkes o kaba askerlerden kurtulduğunu hisseder.
Herkes, rahatladığı için oh! çekerken Lucie birdenbire kocasının boynuna sıçradı. "Nicolas'yı düşünmemiz gerekiyor diye, haykırıyordu. Nicolas'yı düşünmeli!". Üzerinde Herkül'ün yılanı boğmasını temsil eden yağlı boya motif bulunan antik bir vazoyu kaptığı gibi Jo-nathan'ın kafasına indirir. Kocası halının üzerine düşer ve orada...

i
gülünç hareketlerle kıvranan, kabuğu soyulmuş, bir karidese dönüşür. Edmond dayı atılır.
- Üzülüyorsunuz değil mi?
- Anlayamıyorum.
- Anlayacaksınız, diye, gülümseyerek cevap verir. Beni izleyin. Onu denize karşı olan balkona götürür ve parmaklarını şaklatır.
Birden, bulutlar arasından, yanmakta olan altı kibrit iner ve elinin üstüne dizilir.
- Beni iyi dinleyin der, hep aynı şekilde düşünülüyor. Dünya hep aynı bayağılıkla ele almıyor. Sanki geniş açılı bir objektifle çekilmiş resimler. Bu da gerçeğin bir görüntüsüdür ama yalnızca bir boyutu. BAŞKA... TÜRLÜ... DÜŞÜNMEK... GEREK! Bakınız.
Kibritler bir süre boşlukta kendi etrafında dönerler sonra toprak üstünde birleşirler. Bir şeyler meydana getirmek istiyormuş gibi bocalayıp dururlar...
Ertesi gün ateşi oldukça yükselmiş olan Lucie, bir kaynak makinesi satın almış ve bununla kilidi kırmayı başarmıştır.
Tam mahzenin eşiğinden adımını atacağı sırada Nicolas yarı uyur vaziyette mutfakta görünür.
- Anne! nereye gidiyorsun?
- Babanı aramaya gidiyorum. Kendini dağları aşabilecek kudrette bir bulut zannediyor. Fazla abartıp abartmadığını görmek istiyorum. Sana anlatacağım...
- Hayır anne, gitme, gitme... yalnız kalacağım.
- Sen üzülme, Nicolas, ben döneceğim, bu uzun sürmeyecek, beni bekle.
Mahzene giriş yerini aydınlattı. Orası zifiri karanlık idi, o kadar zifiri karanlık ki.
l.i
Kim var orada?
İki anten ilerler, arkasından bir kafa, bir göğüs ve bir karın belirir. Bu, tuhaf kokulu küçük topal karıncadır.
Üçü de üzerine atılmak için ilerler. Fakat topalın arkasında silahlanmış yüzlerce asker karıncanın açılmış çeneleriyle geldiklerini

görünce duraksarlar. Hepsi de aynı kokuyu taşıyor.
Gizli geçitten kaçalım, teklifinde bulunur 56. dişi, kanatlarını çırparak tavana sıçrar ve oradan ilk saldırganlara asit fışkırtır. İki yardımcısı kaçar fakat savaşçılar
Öldürün onları, diye bağrışır.

56. tekrar yeraltı geçidine dalar, asit fışkırtmaları onu etkilemez. Çabuk! Yakalayın onları! Yüzlerce ayak peşine düşer. Bu casusların sayıları korkunç derecede yüksek! Üç önderi yakalamak için dar geçit içinde gürültü çıkararak peşlerinden koşarlar.
Karınları yere sürünürcesine ve antenleri geriye itilmiş olarak, artık gizliliği kalmamış olan geçitten, erkek, dişi ve asker karınca büyük bir hızla uzaklaşırlar.
Böylece harem dairesinden çıkıp daha aşağıdaki katlara inerler. Dar geçit nihayet bir çatal ağzına ulaşır. Dörtyol ağızları gitgide artar fakat 327. yolu bulmakta güçlük çekmez ve arkadaşlarını yöneltir.
Birdenbire, bir tünelin köşesinde üzerlerine doğru gelen bir grup asker karıncaya rastlarlar. İnanılmaz şey: topal onlara ulaşmıştı. Kurnaz tilki demek ki bütün kestirme yolları biliyor!
Üç kaçak geri çekilirler ve tabanları yağlayıp kaçmaya başlarlar. Biraz dinlenme fırsatı bulunca 103683. arapsaçına dönmüş geçitler içinde başkalarının sahasında dövüşmemek gerektiğini söyler.
Düşman senden daha güçlü görünüyorsa onun taktiğinden sıyrılabilecek bir tarzda başka bir yöntem kullanmak gerekir.
İlk Ana'nın bu eski sözü tümüyle içinde bulundukları durumu yansıtıyordu. 56.'ya bir fikir gelir; bir duvarın içine gizlenmeyi teklif eder!
Tuhaf kokulu savaşçılar onları ararken yan duvarlardan birinde, bütün gayretlerini toplayarak ve çenelerinin var gücüyle, bir delik oymayı başarırlar. Oyuğu yeterince derinleştirdikten sonra oraya sığınırlar, oyuğun girişini kapatırlar ve beklemeğe koyulurlar. Onları izleyen savaşçılar gelirler, fakat oradan koşar adımlarla uzaklaşırlar, tekrar geri dönerler ama onları hiç fark edemezler.
Bununla beraber orada kalmak olanaksız. Ötekiler en sonunda
101
bazı kokularını keşfedebilirler. Bu düşünce ile yine kazmaya başlarlar. En kudretli ve büyük çenelere sahip olan 103683. önde kazıyor diğerleri ise kumları arkaya savurarak geçidi tıkamaya gayret ediyordu.
Öldürücüler manevrayı anlarlar. Duvarları delmeye başlarlar, izlerini görünce çılgınca aramaya başlarlar. Üç karınca inişe geçmek için viraj alır. Her şeye rağmen kumların bu kapkara sis tabakası içinde herhangi bir kimseyi takip etmek kolay bir iş değildir. Her saniye üç geçit açılıyor ve ikisi tıkanıyordu.
Uzun bir sarmaşık alanının üzerine düşerler, nitekim bunlar, Sitenin yağmurlar mevsiminde çökmesini önlemek için ziraatçı karıncalar tarafından dikilmiş sarmaşık bitkileridir. Kimi zaman toprağın çok sert oluşu ve çenelerinin bir taşa çarpması nedeniyle durakladıkları oluyordu; o zaman yine yollarını değiştirmek zorunda kalıyorlardı.
56. dişi ile 327. erkek takipçilerin titreşimlerinin artık kesildiğini haber verince, her üçü de durmaya karar verirler. Bulundukları yer Bel-o-kan'ın göbeğinde bilinmeyen bir hava cebidir. Bu kokusuz hiçbir şeyi geçirmeyen ve kimse tarafından bilinmeyen bir yer. Bu küçük oyuk içinde kim gelip onları bulabilir ki? Kendilerini, onları doğuran kişinin oval biçimindeki karnı içindeymiş gibi hissederler.
56., hem 327.'ye hem de 103683.'ye troflaksi uygular. Şimdi her üçü de dinlenmiş ve güçlerini toplamıştır, fakat uzun müddet orada kalamayacaklarını anlarlar. Bir süre sonra oksijen tükenecektir. Karıncalar, her ne kadar uzun süre gıdasız, susuz ve soğukta ya-şayabilseler bile bunların tümüyle yokluğu onları ölümcül bir uykuya götürür.
Anten temasıyla birbirlerine sorarlar.
Şimdi ne yapacağız?
Projemizi benimseyen otuz kişilik savaşçılar birliği yeraltındaki ellinci katın bir salonunda bizi bekliyor.
Oraya gidelim.
Tekrar hendek açma işine koyulurlar, manyetik alanları ölçen
102
organları yardımıyla yönlerini belirlerler. Mantıken, -18. kattaki hububat ambarlan ile -20. deki mantar tarlaları arasında bir yerde olmaları gerektiğini düşünürler. Bununla birlikte aşağıya indikçe soğuk artmaktadır. Gece

bastırdığında karanlık tüm derinliklere kadar iner. Hareketleri yavaşlar. En sonunda kazıntılar arasında hareketsiz kalırlar ve havanın biraz olsun ısınmasını beklemek üzere uyurlar.
- Jonathan, Jonathan, benim Lucie!
Bu karanlık evrenin içinde gitgide daha uzaklara daldığını anlıyor ve içini bir korku kaplıyordu. Bu bitmez tükenmez vida gibi basamaklar arasında kişiliğini kaybetmiş, sanki kendi kendini derinliklere gömüyormuş hissine kapılmıştı. Şimdi karnına yayılan bir ağrı duymaya başlamıştı, önce müthiş bir boğaz kuruması başlamış, onu takiben sinirleri gerilmiş ve sonra da midesinde yanmalar hissetmişti.
Dizleri, ayakları yine de gayri ihtiyari hareket ediyordu; yoksa bunlar da işlemez hale gelecek, ağrımaya başlayacak ve inmesini engelleyecekti?
Çocukluk günleri gözünde canlandı. Şımarttığı erkek kardeşlerini hep haklı çıkartan ve onu daima suçlayan otoriter bir anne... Ve sonra en ufak tartışmalardan bile kaçınan, ana kraliçenin olur olmaz arzularına "başüstüne" diyen silik bir baba...
Bu acı hatıralar Jonathan'a karşı haksız davrandığını hissetmesi-<ne yol açmıştı. Nitekim, ona babasını hatırlatan her şeyini eleştirmişti. Gitgide babasına benzetmeğe başladığı için de durmadan eleştiriyor, hareketlerini dizginliyor ve kinci davranıyordu. Böylece dönüşüm başlamıştı. Hiç farkında olmadan en çok nefret ettiği ortamı bizzat kendisi yaratmıştı: kendi ailesinin karı koca çiftini...
Bu dönüşümü kırmak gerekiyordu. Şimdi, kocasına yaptığı bütün eleştirilerden pişmanlık duyuyordu. Bunu onarmak gerekiyordu.
Basamaklardan döne döne iniyordu. Kendi suçluluğunu kabullenmenin verdiği güç bedenini baskı altında tutan bütün acılarını
- 103
ve korkusunu yok etmişti. Yine dönmeğe ve inmeğe devam ediyordu ki kapıya benzer bir nesneye çarptı. Alelade bir kapı, üzerinde bazı yazılar vardı ama okumak için vakit geçirmek istemedi. Kapının üzerindeki tokmağı çevirdi, kapı hiç gıcırdamadan açıldı.
Merdiven devam ediyordu, tek değişiklik, taş basamaklarda demir damarlarının görülmesiydi. Rutubetin etkisiyle bunlar kırmızı toprak rengine dönmüştü. Bununla beraber yeni bir aşamaya ulaştığı izlenimine kapılmıştı. Birdenbire meşalesinin ışığı, ayaklarının dibinde kan lekelerini aydınlattı. Bunlar Quarzazate'ın kan lekeleri olmalıydı; cesur kaniş demek ki buralara kadar ulaşmıştı... Her tarafta lekeler vardı fakat bunların kan lekeleri mi yoksa pas lekeleri mi olduğunu ayırt etmek çok zordu.
Birdenbire bir gürültü duydu ve ardından da kıpırdamalar. Adeta bazı canlılar ona doğru yürüyorlardı. Adımları çekingen ve ürkekti, sanki yaklaşmaya cesaret edemiyorlardı. Meşalesinin ucuyla karanlığı çözmek için duraladı. Gürültünün kaynağını gördüğü zaman insanüstü kuvvetle bir çığlık attı. Fakat bulunduğu yerden hiç kimsenin onu duymasına imkân yoktu...
Yeryüzünün bütün yaratıkları için güneş doğmuştur. Tekrar inmeye başlarlar. Kat
- 36. 103683. etrafı iyi tanımaktadır, tehlikesizce gidebileceklerini düşünür. Tuhaf kokulu savaşçılar onları buralara kadar izleyememişlerdir.
İssız basık galerilerden geçerler, sağda, solda oyuklar görünmektedir. Bunlar en az on kış uykusundan beri terk edilmiş eski hububat ambarları olmalı. Toprak kaygan, herhalde bir yerlerden su sızıntısı olmalı. Bölge bu nedenle sağlığa elverişsiz olarak kabul edilmiş ve Bel-o-kan'ın en kötü semtlerinden biri haline dönüşmüş.
Pis bir koku var.
Erkek ve dişi karınca pek emin değil. Yabancı varlıkların bulunduğunu sezerler, onları gözetleyen antenler var. Herhalde burası parazit ve başıboş böceklerle dolu.
104
İç karartıcı tüneller ve odalar arasından çenelerini sonuna kadar çarak ilerlerler. Bir gıcırtı onları irkiltir. Rüviç, rüviç, rüviç... Hep .ynı tonda duyulan sesler. Sanki bataklıklarda duyulan ipnotize edici bir ezgi.
Asker karıncaya göre bu cırcırböceklerinin sesidir. Bu onların aşk şarkıları.
Erkek ve dişi karınca biraz yatışır. Fakat Sitenin orta yerinde cırcır

böceklerinin federal birliklere aldırmadan gelip oturması inanılacak bir şey değil!
103683. bu duruma şaşırmaz. Son Ana'nın bir sözü şöyle değil mi: Her tarafı kontrol altında tutmaktansa önemli yerleri sağlamlaştırmak en uygun çözümdür. İşte bu düşüncenin sonucu...
Değişik gürültüler. Sanki acele acele bir yerler kazılıyor. Yoksa tuhaf kokulu savaşçılar onları yine buldu mu? Hayır... Önlerinde iki el belirir. Keskin uçları bir cins tırnak olmuş. Eller toprağı kazdıkça kocaman siyah bir yaratık ortaya çıkar.
Bu bir köstebek!
Her üçü de çeneleri olabildiğince açık olarak donup kalırlar.
Toz topraktan temizlenir ve yine yollarına koyulurlar.
Çok dar ve çok yüksek tavanlı bir geçide girerler. Yol gösteren asker karınca tavanı göstererek kokusal bir uyarıda bulunur. Nitekim, tavan siyah benekli kırmızı renkli tahtakuruları ile kaplı. Fırsatçı şeytanlar!
Dokuz milimetre uzunlukta olan bu böcekler, fırsatçı bir bakışın izfrıi sırtlarında taşır haldeler. Bunlar genellikle ölü böceklerin ıslak etlerini bazen de canlı böcekleri yiyerek beslenirler.
Bu fırsat düşkünü şeytanlardan biri üç karıncanın üzerine düşmek için kendini aşağıya bırakır. Fakat o aşağıya düşmeden önce 103683. derhal atış durumuna geçer ve Formik Asit püskürtür. Fırsatçı yere indiği anda sıcacık bir yemek olmuştur bile.
Onu hemen yerler ve bu canavarlardan birinin daha kendini aşağıya atmasına fırsat vermeden geçitten uzaklaşırlar.
lt>5
ZEKA: Gerçek anlamda denemelerime 58 senesi ocak ayında başladım, ilk konu: zekâ. Karıncalar zekt midir? Bunu anlamak İçin orta boylu bir kızılkanncayı şu problemle karşı karşıya bıraktım.
Bir deliğin dibine bir parça petekll bal koydum. Fakat delik pek ağır olmayan ancak çok uzun ve dibe kadar uzanan bir dal parçacığı İle tıkanmıştı. Normalde, kannca geçmek İçin deliği genişletir, ama bu olayda cidar sert plastikten yapıldığından kann-canm bunu delmesine İmkân yoktu.
İlk gün: Kannca darbelerle dalı çekmeğe çalıştı, onu biraz yerinden oynatıp bıraktı, sonra yine tekrar etti. İkinci gün: Yine aynı davranış. Aynı zamanda dal parçacığını kertmeğe çalıştı. Sonuç alamadı.
Üçüncü gün: Aynı davranış. Karıncanın kötü bir düşünüş sistemine girdiği ve başka türlü düşünmeğe gücü yetmediği için ısrar ettiği akla geliyordu. Bu da onun zekâ İle ilgisi olmadığının bir kanttı olacaktı. Dördüncü gün: Aynı İşlem. Beşinci gün: Sabahleyin kalktığım zaman dal parçacığını deliğin dışına çıkanlmış olarak buldum. Bu olay herhalde geceleyin olmuştu.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Takip ettikleri geçitler hemen hemen kapalıydı. Yukarıda salkım saçak beyaz köklerle sarılmış olan toprak soğuk ve kuruydu. Üç kannca, karınları toprağa yapışmış, antenleri geriye itilmiş, ayakları olabildiğince yanlara açılmış olarak ilerleyebiliyordu. 103683. nereye gittiklerinin kesin olarak farkındaydı. Bir yaşantının... Bir hayvanın kokusu.
327. erkek karınca duraksar. Tam emin değildir ama geçidin kenarında birinin gizli gizli kımıldadığını fark eder. Şüpheli bölgeye doğru yaklaşır, birden toprak titrer ve adeta bir ağız belirir. Kannca

geri çekilir, bu görünen köstebek denemeyecek kadar küçük bir şeydir. Ağzı burgu haline dönüşür, ortasında bir boşluk belirir ve üzerine atılmak için harekete geçer.
Erkek karınca kokusal bir çığlık atar.
Bu bir solucan. Onu bir çene darbesiyle ikiye böler. Fakat kenardan sızan kıvrım kıvrım hayvanlar etrafı doldurur. Bunlar adeta bir kuşun bağırsaklarında kaynaşıyor gibiydi!
Bir yersolucanı dişi karıncanın göğsünü sarmaya çabalar, o da çene darbelerini indirir ve solucanı her biri ayrı ayrı kıvranan birçok parçalara ayırır. Diğer solucanlar da aynı yolu denediklerinde onlar da aynı akıbete uğrarlar.

Antenleriyle engel tanımayan güçlü bir kontak kurarlar. Savunmasız solucanlara asit püskürtürler ve üçü birlikte hareket eder. Sonunda toprağın üstü kıvranan et parçalarıyla dolar.
Koşar adımlarla oradan uzaklaşırlar.
Biraz sakinleştikten sonra 103683. onlara yeni bir yol izlemeyi önerir. İlerledikçe yol daha kötü kokmaya başlar ve sonunda buna da alışırlar. Hayatta her şeye alışılır. Asker karınca bir yer gösterir ve orasını kazmaları gerektiğini açıklar.
Buraları çürümüş yiyeceklerin atıldığı eski sıhhî tesislerdir. Toplanacağımız yer hemen bulunduğumuz yerin yanındadır. Sakin olduğundan orada toplanmak iyi olacaktır.
Toprağı delerler, diğer tarafta dışkı kokan büyük bir salonla karşılaşırlar. Davalarına katılmış olan otuz asker kannca orada gerçekten onları bekliyordu, ama nasıl? Kafaları vücutlarından ayrılmış olarak! Her birinin göğsü bir tarafta kafası ise çok uzaklarda idi.
Şaşkın bakışlar içinde ölüm salonunu incelerler. Bel-o-kan'ın ayaklarının dibinde bunu kim yapabilir? 327. erkek karınca, herhalde aşağıdan yapılan bir müdahale diye düşüncesini bildirir.
56. dişi hiç zannetmem, diye cevap vermesine rağmen aşağıya doğru kazmasının yararlı olabileceğini söyler.
Çenesinin bütün gücüyle kazmaya koyulur, fakat birden büyük

bir acı ile irkilir, aşağısı kayalıktır.
Biraz geç de olsa 103683. açıklamada bulunur:
Muazzam bir granit kayası, bu şehrin sert tabanını oluşturur. Ve kalındır, çok kalın, üstelik genişletir de. Hiç kimse sınırlarının nerede bittiğini bilmez.
Her ne ise, bu belki de dünyanın dibiydi. Etrafa ilginç bir koku yayılır. Anlaşılan bölmeye bir şey girmişti. Kendilerinin de hoşuna giden koku yayan birşeydi bu. Hayır, Güruh'un bir karıncası değildi. Bu bir lomeküzdü.
Daha küçücük iken 56., Ana'nın bu böcek hakkında söylediklerini hatırlar: Asla hiçbir şey lomeküz'ün yaşattığı duyguyu yaşatmaz. O bütün bedensel arzuların meyvesidir. Salgısı en keskin iradeleri bile yok eder.
Nitekim bu maddenin alınmasıyla, korku, acı, akıl yok olur. Tesadüfen bu uyuşturucuya yem olmaktan kurtulan karıncalar kendilerine hâkimolamayarak yine bu maddeyi elde edebilmek için çaresizlik içinde siteyi terk ederler. Hiçbir şey yemeden, dinlenmeden, takadları kesilinceye kadar yürürler. Eğer tekrar lomeküz bulamazlarsa bir ot parçasına yapışırlar ve kendilerini ölüme terk ederler.
56. çocukluk çağlarında, bu afetlerin niçin Siteye girmelerine hoşgörü ile bakıldığını sormuştu; halbuki beyazkarıncalar ve arılar hiç acımadan onları öldürüyorlardı. Ana cevaben bir sorunun üstesinden gelebilmek için iki yol olduğunu söylemişti; ya onun ortaya çıkmasını engellemek veya gelişimini izlemek. İkinci yöntemin kötü bir yöntem olduğu söylenemez. Lomeküz salgıları uygun dozlarda diğer maddelere katıldığı takdirde oldukça etkili ilaçlar yapılabilir.
İlk olarak 327. erkek karınca yaklaşır. Lomeküzden yayılan hoş kokunun etkisiyle büyülenmiş olarak onun karnındaki kılları yalamaya başlar. Bu kıllar sarhoş edici likörler akıtmaktadır. Büyüleyicinin karnındaki iki kılla karıncaların kafasındaki iki anten şaşılacak derecede birbirlerine benzemektedir!

56. da aynı duyguyla ileri atılır, fakat bu likörü tatmaya fırsat bulamaz. Bir asit fışkırığı duyulur. 103683. hedef almış ve atışını yapmıştır. Yanıp tutuşan lomeküz kıvranıp durur.
Asker karınca, sakince yaptığı işi anlatır:
Bu böceğin burada bulunması anormal bir olay, lomeküzler toprağı oymasını bilmezler. Bizim, daha ileriye gitmemizi önlemek için mutlaka birisi bilinçli olarak onu buraya getirmiştir! Burada keşfedilmesi gereken bir şeyler dönüyor.
Diğer ikisi utançlarından süklüm püklüm bir halde arkadaşlarının öngörüsüne hayran olmaktan başka bir şey yapamazlar. Birlikte uzun uzadıya araştırmaya koyulurlar. Sonunda, kendilerine hiç de yabancı gelmeyen tuhaf bir koku duyarlar: Öldürücülerin kokusu. Bu kokunun küçük bir kayanın altından geldiğini anlarlar. Onu yerinden oynatmayı başarırlar ve gizli geçit ortaya çıkar.

Bu özel bir geçitti: ne toprağın oyulması ne de bir ağacın yon-tulmasıyla yapılmıştı. Bu düpedüz kayanın içindeki bir çatlaktan başka bir şey değildi! Hiçbir çene darbesi böyle bir geçidi açmayı başaramazdı.
Geçit oldukça geniş olmasına rağmen inerken temkinli davranırlar. Kısa bir inişten sonra, besin maddeleriyle dolu geniş bir salona ulaşırlar: bal, hububat, çeşit çeşit etler... Burası adeta siteye 5 uyku dönemi yetecek yiyecekle doluydu. Bütün bu besinler onları takip eden savaşçıların tuhaf kokusunu yayıyordu.
Bu kadar mükemmel bir gıda ambarı nasıl burada gizlice kurulmuştu? Artık var olmayan lomeküz, girişi nasıl kapatabilmişti?
İyice karınlarını doyururlar, dinlenirler ve durumu değerlendirmek için antenlerini birleştirirler. Bu iş gitgide çetrefllleşiyor. İlk öncü grubu yok eden gizli silah, onlara her yerde saldıran tuhaf kokulu savaşçılar, lomeküz, Sitenin tabanının altındaki gizli gıda ambarı... Bu olaylar cücekarıncaların emrinde olan bir grup casus Lej-yonerin işi olabileceği varsayımını aşıyordu. Peki ama bunlar nasıl bu kadar mükemmel organize olabilmişti?..
327. ve arkadaşları düşüncelerini derinleştirme fırsatı bulamaz. Derinden derine kısık titreşimler yansıyıp durmaktadır. Pan pan
.109
pankan, pan pan pankan! Yukarıda işçi karıncalar karınlarının ucu ile toprak üzerine durmadan vurmaktadırlar. Bu ciddî bir işarettir, bu ikinci derecede bir alarm işaretidir. Bu çağrıya aldırmazlıktan gelemezler. Gayri ihtiyari harekete geçerler ve hemen Güruha katılmak üzere yola koyulurlar.
Onları uygun bir mesafeden izleyen topal kendini rahatlamış hisseder. Oh! Hiçbir şey keşfedemediler...
En sonunda ne annesinin ne de babasının geri dönmediğini görünce Nicolas polise haber vermeğe karar verir. Açlıktan kıvranan ve ağlamaktan gözleri kıpkırmızı kesilen bu çocuk anne ve babasının mahzende kaybolduklarını ve belki de sıçanlar ve karıncalar tarafından yenildiklerini söylemek için polis komiserliğinin yolunu tutmuştur.
Şaşkına dönmüş iki polis memuru, Nicolas'yı Sybarites Sokak No: 3'deki bodrum katına kadar takip eder.
ZEKÂ (devam): Deneme bu defa bir video kamera eşliğinde aynı yuvadan, aynı cinsten diğer bir kannca üzerinde yapılmıştı.
- İlk gün: Dal parçasını çeker, iter, hiçbir sonuç elde edemez,
- İkinci gün: Aynı davranış, aynı sonuç.
- Üçüncü gün: Bu iş tamam! Bir şeyler buldu; biraz çeker kamını deliğin içine sokarak ve şlşirerek dal parçasını bloke eder ve bunu birkaç kez tekrarlar. Böylece küçük darbelerle dal parçasını yavaşça çıkarır.
Demek ki daha önceki olay da bu İdi...
Edmond VVells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Alarm olağanüstü bir olay yüzünden verilmişti. Batının en uzağında bulunan kız evlat sitesi La-kola-kan cücekarınca birliklerinin saldırısına uğramıştır.
110
Demek işi ertelemeğe karar vermişler.
Artık savaş kaçınılmaz oldu.
Shipaepou'luların saldırısından kurtulmayı başaranlar inanılmaz şeyler anlatmaktadır:
17° hava durumunda uzun bir akasya dalı La-kola-kan'ın ana girişine yaklaştı. Olağanüstü hareketli bir daldı. Bir çırpıda girişe daldı ve... döne döne ağzı tıkadı!
O zaman bu anlaşılmayan burguyu engellemek için nöbetçiler dışarıya çıktılar, fakat hepsi de etkisiz hale geldi. Bunun üzerine herkes dalın tahribatının sona ermesini beklemeye koyuldu ve olduğu yerde kaldı, fakat bunun bitip tükeneceği yoktu. Dal,bir gül goncasını koparıp atarcasına kubbeyi alaşağı etti. Askerler boş yere oraya buraya atış yapıyorlardı ama savurdukları asidin bu yıkıcı bitkiye karşı hiçbir etkisi olmamıştı.
La-kola-kan'lılar korkudan ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Bir müddet sonra bu saldırı durdu, 20° hava durumunda ara verildi, sonra cücekarınca birlikleri saldırıya geçtiler.

Delik deşik hale gelmiş olan kız evlat sitesi ilk saldırıyı atlatmakta çok güçlük çekti, on binlerce kayıp verildi. Nihayet kurtulanlar çam kütüğündeki yerlerine sığınmayı başardılar ve burayı korumaya karar verdiler. Bununla beraber uzun zaman yaşayacak kadar yiyecekleri yok, ama yine de yasak Sitenin en uç geçitlerini koruyun-caya kadar savaşacaklar.
La-kola-kan Federasyona dahil olduğundan Bel-o-kan ve bütün ' komşu kız evlat siteleri ona yardım etmek zorundadırlar. Antenler henüz dram hakkında ilk haberleri almamış iken savaş hazırlıklarına başlanmıştır bile. Bu durumda kim dinlenmeden ve kalkınmadan söz edebilir? Artık birinci ilkbahar harbi başlamıştır.
327. erkek, 56. dişi ve 103683. asker karınca olabildiğince acele adımlarla katları çıkarken her yerde büyük bir hareketlilik görülüyordu.
Dadılar, larvaları, küçük bebekleri - 43. kata indiriyor. Yaprakbi-ti hekimleri yeşil hayvanlarını saklamak üzere Sitenin en dibine
111
götürüyor. Ziraatçılar, savaş sırasında azık olarak kullanılmak üzere doğranmış yiyecek stokları hazırlıyor. Askerî birlik salonlarında topçular karınlarını tıka basa formik asit ile dolduruyor. Kesiciler çenelerini biliyor. Paralı askerler toplu birlikler halinde gruplara ayrılıyor. Cinsiyete sahip olanlar ise kendi bölgelerine çekiliyordu.
Çok soğuk olduğu için hemen saldırıya geçilemiyor, fakat yarın sabah güneş doğar doğmaz savaş başlayacak.
Yukarıda kubbenin üstündeki ısı ayar menfezleri kapatılmıştır. Bel-o-kan Sitesi bir aslan gibi ileri atılmak için dişlerini sıkmış pençelerini toparlamış ve tüm derisi gerilmiş bekliyor.
İki polisten şişman olanı kolunu çocuğun iki omzuna doladı.
- Yani iyice emin misin? İçerdeler mi?
Çocuk sinirli bir eda ile cevap vermeden uzaklaştı. Müfettiş Galin merdivenin üstünden aşağı sarkarak bütün gücüyle "baksanıza!" diye bağırdı, cevaben gülünç yansımalar geldi.
- Burası çok derin görünüyor, diye söylendi. Buraya böyle imlemez, gereç gerekecek.
Komiser Bilsheim düşünür gibi parmağını ağzına götürdü ve endişeli bir yüz ifadesiyle söylendi.
- Hiç kuşkusuz. Hiç kuşkusuz. Müfettiş Galin:
- Gidip itfaiyecileri çağıracağım, dedi.
- Tamam, ben de bu arada çocuğu sorgulayacağım. Komiser erimiş olan kilidi işaret ederek.
- Bu işi annen mi yaptı?
- Evet.
- Amma da becerikliymiş. Zırhlı bir kapıyı kaynak makinesiyle kesebilecek güçte pek az kadın vardır. Bir karış ötesi tıkanmış bir lavaboyu bile açmayı beceremeyen kadın çoktur.
Nicolas'nın dalga geçmeğe hiç niyeti yoktu.
- Babamı aramaya gitmek istemişti.
- Evet doğru, beni affet... Ne zamandan beri mahzenin içindeler?
112
- İki günden beri. Bilsheim burnunu kaşıdı.
- Baban niçin aşağıya indi biliyor musun?
- Başlangıçta köpeği aramaya gitmişti. Sonra niçin gittiğini bilmiyorum. Bir sürü madenî levha satın aldı ve onları aşağıya götürdü. Daha sonra karıncalar hakkında birçok kitap satın aldı.
- Karıncalar mı? Hiç kuşkusuz. Hiç kuşkusuz.
Komiser Bilsheim, kafası oldukça kanşmış bir halde başını sağa sola çevirerek birkaç "hiç kuşkusuz" daha mırıldandı. Vaziyet kötü görünüyordu. Hiçbir şey anlayamamıştı. Böyle garip olaylarla ilk karşılaşması değildi. Hatta sistematik olarak böyle pis işleri hep . ona verdikleri de söylenebilirdi. Bu galiba onun başlıca vasıflarından biri idi: Sanki delileri anlayan bir havası olduğu duygusunu uyandırıyordu.
Bu herhalde doğuştan gelen bir özelliktî. Daha küçükken sınıf arkadaşları gelip taşkınlıklarını anlatırlardı. Karşısındakine gözlerini diker anlattıklarını

anlıyormuş gibi görünerek başını iki tarafa sallar "hiç kuşkusuz" sözünü savunurdu. Bu her zaman işe yarıyordu. Genelde insanlar sofistike cümleler kurmak veya komplimanlar yağdırarak karşısındakini etkilemek için kendilerini zorlayıp dururlar. Halbuki Bilsheim sadece "hiç kuşkusuz" sözcüğünün her şeyi anlatmaya kâfi geldiğinin farkına varmıştı. Bu herhalde insanlar arası ilişkilerde anlaşmanın sırnydı.
Şaşılacak diğer bir nokta ise, aslında hiç konuşmayan genç Bilsheim'in okulda büyük hatip şöhretini elde etmesiydi. Hatta ondan sene sonu söylevlerini yapması bile isteniyordu.
Bilsheim iyi bir psikiyatr olabilirdi fakat üniforma tutkusu onun için her şeyin üstünde idi. Bu nedenle beyaz gömlek hiç gözünde yoktu. Kaçıklar dünyasında polis ve ordu sonuç olarak "kendini idare edemeyenlerin bayraktarları idiler. Zira onları anlamaya çalışsa bile Bilsheim gelişigüzel konuşan insanlardan nefret ediyordu. Beyinsizler! Metroda, bir başarısızlık olayını mimiklerle tekrar canlandırmak istercesine anlatan insanları işittikçe sinirleri doruk noktasına varıyordu.
113
^
Bilsem polislik mesleğine girdikten sonra yeteneği kısa zail manda itleri tarafından saptanmıştı. Sistematik olarak ona bütün I "çözülr"11^ güç olayları" sokuşturuyorlardı. Çok kere hiçbir şey çö-İ zümler^iyordu ama hiç olmazsa çözümlemeğe çalışıyordu, bu da k az bir i değildi.
¦ . H"3' bir de kibrit çöpleri var!
- K^'it Çöpleri mi?
- çAümlemek isteniyorsa altı kibrit çöpüyle dört üçgen yapmak g^kiyor.
- isimli bir çözüm?
. "Yeni bir düşünce tarzı". Babamın dediğine göre de "mantık-
: _ î-4'Ç kuşkusuz.
) | Bu d(fö çocuk isyan etti.
- \4^\t "hiç kuşkusuz" değil! Dört üçgen oluşturmaya yarayan geom^ik yolu bulmak gerek. Karıncalar, Edmond dayı, kibrit çöpleri hePsi birbirine bağlı.
- E<^ond dayı mı? Kim bu Edmond dayı? Ni£°las coştu.
- (fitçceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisîni yazan odur. Fakat öldü. B^'ki de sıçanlar yüzünden. Quarzazate'ı da öldüren onlar.
Komiser Bilsheim içini çekti. Çok şaşırtıcı! Bu yumurcak olgunluk ça^a gelince ne olacak? En azından bir alkolik, Müfettiş Galin nihayet itfaiyecilerle geldi. Bilsheim ona kendini beğenmiş bir eda ile bal*- Şu Galin yarış atı gibi bir şey. Şaşkının teki. Deli hikâyeleri ontf coşturuyordu. Ne kadar çarpık olursa o kadar üzerine gidiyordu-
Bil^eim kavrayıcı, Galin coşkulu "hiç kimsenin üstlenmek iste-medi^1, bir tahtası noksan olanların sorunlarıyla" uğraşan fedakâr jk,lj ^üfVezeyi teşkil ediyorlardı. Daha önceleri onları "kedileri tarafında/1 ^Utulan zavallı ihtiyar kadın", "müşterilerini dili ile boğan fahişe", "lomuz kasaplarının kafalarının koparılması" olaylarını çözmek £ir> görevlendirmişlerdi.
- fattıam, dedi Galin, şef siz burada kalın. İçeriye giriyoruz,
114
şişirme sedyelerle onları size geri getireceğiz.
Zifaf dairesinde Ana artık yumurtlamayı bırakmıştı. Sadece bir antenini dik tutuyor ve yalnız kalmak istiyordu. Ona hizmet edenler de uzaklaşmışlardı.
Belo-kiu-kiuni, Sitenin yaşayan seks kaynağı, rahat değildi.
Hayır, savaşmaktan bıkmış değildi. O ana kadar en azından elli savaş görmüş kimini kazanmış kimini kaybetmişti. Onu kederlendiren başka şeylerdi. Şu gizli silah hikâyesi. Şu burgu gibi dönen ve kubbeyi yerle bir eden akasya dalı. 327.'nin şahit olduğu ve savaş durumuna geçmeğe bile fırsat bulamadan ölen yirmi sekiz savaşçıyı da unutamamıştı... Bu olağanüstü olaylar karşısında kim ilgisiz kalabilir?
Hele şimdi.
Fakat ne yapmalıydı?
Belo-kiu-kiuni, daha önceleri bir defasında "anlaşılması zor gizli bir silah'la karşılaştığını ve buna karşı koymayı başardığını hatırladı. Bu olay, güneydeki

beyazkarınca yuvalarına karşı girişilen savaşlar sırasında olmuştu. Ona bir gün gelip yüz yirmi kişiden kurulmuş bir tabur askerin "telef olduğunu" değil ama "oldukları yerde hareketsiz yapışıp kaldıklarını" haber vermişlerdi!
Şaşkınlık doruğa varmıştı. Beyazkarıncaların hiçbir zaman mağlup edilemeyeceği düşüncesi ve kesin bir teknolojik üstünlüğe eriştikleri tahmîn ediliyordu. Araştırma için derhal casuslar gönderildi. Nitekim beyazkarın-calar ökse fırlatan bir topçu birliği kurmuş bulunuyorlardı. Ökseci-ler. Bunlar düşmanın ayaklarını ve çenelerini hareketsiz hale getiren yapışkan bir maddeyi iki yüz baş uzaklığa kadar fırlatabiliyorlardı.
Federasyon uzun uzadıya düşünmüş ve sonunda bir savunma sistemi bulmuştu: kuru yaprakların koruyuculuğunda ilerlemek. Bu uygulama Bel-o-kanlı birliklerin galip gelmesini sağlamış ve ünlü "kuru yapraklar savaşı" kazanılmıştı.
Ancak bu kez düşman beceriksiz beyazkarıncalar değil, dirençleri

ve zekâları ile onları çoğu kez uğraştıran cücekarıncalar idi. Ayrıca gizli silahlarının tahrip gücü ele yüksek görünüyordu.
Ana sinirli sinirli antenlerini oynatmaya başladı.
Gerçek anlamda cücekarıncalar hakkında ne biliyordu?
Bunlar bölgeye yüzyıl önce gelmişlerdi. Önceleri birkaç öncüden ibarettiler. Kısa boylu oldukları için kimse onlardan endişelen-memişti. Cücekarıncalar sonradan kafileler halinde, ayaklarının ucunda yumurtalarını ve yiyeceklerini taşıyarak gelmiş, ilk gecelerini büyük çam ağacının kökleri altında geçirmişlerdi.
Sabahleyin, cücekarıncaların yansı aç bir kirpi tarafından yok edilmişti. Sağ kalanlar ise kuzeye doğru uzaklaştılar ve orada kara karıncalara yakın bir yerde kamp kurdular.
Federasyon bu olayı "kara karıncalar ile cücekarıncalar arasında bir konu" olarak algılamıştı. Hatta bu sıska yaratıkların kocaman siyah karıncaların keyfine terkedilmiş olmasından vicdan azabı duyanlar bile olmuştu.
Bununla beraber cücekarıncalar öldürülmemişlerdi. Onları her gün tepede, dal parçacıklarını ve küçük koleopterleri taşırken görmek mümkündü. Buna karşılık hiç görünmeyenler ise kocaman siyah karıncalar idi.
Neler olup bittiği pek bilinmiyordu ama Bel-o-kanlı öncüler, cücekarıncaların artık siyah karınca yuvalarını tamamen işgal ettiklerini bildiriyorlardı. Olaya mukadderat olarak ve hatta alaylı bir tavırla bakıldı. Geçitler arasında herkes birbirine: Şu kendini beğenmiş kara karıncalara oh olmuş! kokusal söyleşisini yayıyordu. Zaten kudretli Federasyonun şu küçücük cücekarıncalardan kuşkulanacak hali de yoktu.
Ancak, kara karıncalardan sonra cücekarıncalar tarafından işgal edilen yer yaban gülü ağacındaki arı kovanları oldu... Sonra da, Kuzeydeki beyazkarıncaların son yuvası ile zehirli kırmızı karıncaların yuvası, cücekarıncaların bayrağı altına girdi!
Bel-o-kan'a sığınan ve Lejyonerleri oluşturan mültecilerin anlattıklarına göre cücekarıncalar savaşırken düşmanı içten yıkma stratejisi uyguluyordu. Örneğin su merkezlerini, ender bitkilerden

elde ettikleri zehirlerle, kirletiyorlardı.
Buna rağmen ciddi önlem alınmamıştı. Sonunda, geçen yıl 20 nava durumunda Niziu-ni-kan sitesinin cücekarıncalar tarafından jşgal edilmesiyle, korkunç bir düşmanla karşı karşıya kalındığının farkına vanlmıştı.
Fakat kızılkarıncalann cücekarıncaları önemsememesine karşın onlar da kızılkarıncaları tam anlamıyla değerlendirememişti. Niziu-ni-kan, Federasyona bağlı çok küçük bir site idi. Cücekarıncaların kazandıkları zaferin ertesi günü her biri iki yüz askerden oluşan kırk birlik onları rehavet içinde yakalamayı hedefledi. Çarpışma başladı, cücekarıncalar bütün güçleriyle karşı koyuyorlardı. Siteyi kurtarmak için federe kuvvetlerin tam bir gün uğraşması gerekmişti.
O zaman cücekarıncaların Niziu-ni-kan sitesine bir tane değil... tam iki yüz kraliçe yerleştirdiği anlaşıldı. Bu herkeste şok etkisi yapmıştı.
SALDIRI ORDUSU: Karıncalar, saldın ordusu kuran yegane sosyal böceklerdir. Daha az gelişmiş krala ve meşrutiyetçi cins beyazkanncalar ile anlar sadece sitelerini veya yuvalarından uzaklaşan İşçilerini korumak İçin asker

kullanırlar. Bunların çok nadir olarak bir İstila harekâtına girişikleri görülmüştür. Fakat görülmemiş de değildir!
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Esir kraliçeler cücekarıncaların tarihçesini ve törelerini anlattılar. Saçma sapan bir hikâye.
Anlattıklarına göre çok zaman önce cücekarıncalar, milyarlarca baş uzaklıkta bambaşka bir ülkede yaşarlarmış.
Bu ülke Federasyon ormanından çok değişik yapıda imiş. Orada çok büyük, çok renkli ve çok tatlı meyveler yetişirmiş. Üstelik
orada kış olmazmış ve kış uykusu da yokmuş. Bu verimli topraklarda cücekarıncalar Shi-gae-pou sitesini inşa etmişler, burası aslında çok eski bir hanedana dayanıyormuş. Bu yuva bir zakkum ağacının dibine inşa edilmiş.
Günlerden bir gün bu zakkum ağacı toprağı ile birlikte yerinden sökülüp ahşap bir sandığın içine yerleştirilmiş. Cücekarıncalar bu sandığın içinden kaçmayı denemişler, sandık çok sert ve muazzam bir yapının içine yerleştirilmiş ve bu yapıyı aştıklarında ise suyun içine düşmüşler. Göz alabildiğine uzanan tuzlu bir şuymuş bu.
Birçok cücekarınca ülkelerine dönmeye çabalar fakat boğulurlar, geri kalan çoğunluk ise tuzlu sularla çevrili bu muazzam yapının içinde kalarak hayatlarını sürdürmeğe karar verir. Yolculuk günlerce sürer.
Antenleri sayesinde uçsuz bucaksız bir su içinde süratle ilerlediklerini fark ederler.
Yüze yakın manyetik toprak engelini aştık. Bu bizi nereye ulaştıracaktı. Bizi burada zakkum ağacı ile birlikte indirdiler. Kendine özgü hayvanları ve bitki örtüsüyle yepyeni bir dünya keşfettik.
Memleket değişikliği düş kırıklığı yarattı. Meyveler, çiçekler, böcekler daha küçük ve renksiz idi. Onlar, yeşil, siyah ve kestane rengi bir memlekete düşmek için kırmızı, sarı, mavi renklere bezenmiş bir ülkeyi terk etmişlerdi: parlak ve güzel renkli bir dünyaya karşı donuk renkli bir dünya.
Üstüne üstlük burada her şeyi hareketsiz bırakan kış ve soğuk vardı. Halbuki orada soğuğun var olduğu bile bilinmezdi, onları dinlenmeye sevk eden yegane sebep sıcak hava idi!
Cücekarıncalar ilk önce soğukla mücadele etmek için çare aradılar. En etkin iki uygulama buldular: biri tıka basa şeker yemek diğeri de salyangoz salyasıyla sıvanmak.
Şekeri, çilekleri, dutları, kirazları emerek elde ediyorlardı. Yağlı besin elde etmek için de civardaki salyangozları öldürmekten geri kalmıyorlardı.
Diğer taraftan cidden ilginç uygulamaları vardı: nitekim ne kanatlı cinsellilerle, ne de zifaf uçuşu ile ilgileri yoktu. Dişiler çiftleşir

ve kendi yerlerinde toprak altında yumurtlarlardı. Öyle ki her cücekarınca sitesi sadece bir tek yumurtlayan kraliçeye sahip olmayıp yüzlercesine sahipti. Bu onlara kayda değer bir üstünlük sağlıyordu: Kızılkarıncalara oranla oldukça yüksek doğurganlık. Bu, olumsuz iklim koşullanndan etkilenmelerini engelliyordu. Zira bir kızılkarınca sitesini yok etmek için kraliçeyi öldürmek yetmesine karşın cücekarınca sitesi, en düşük sayıda kraliçe kalıncaya kadar tekrar canlanabilirdi.
Sadece bu kadarla da kalmıyordu. Cücekarıncaların ülkeleri istila etmek için değişik felsefeleri de vardı. Kızılkarıncalar çiftleşme, uçuşları için olanakları dahilinde ilerleyerek en uzaklara kadar gitmeleri ve Federasyona döndüklerinde imparatorluklarını parçalanmış olarak bulmaları ihtimaline karşı cücekarıncalar merkez sitelerinden ancak santim santim uzaklaşmakta idiler.
Cüsselerinin küçük olması bile onlara avantaj sağlıyordu. Bir düşünceye ulaşma ve hareketlerinde canlanma için çok az kalori yetiyordu. Önlem almada gösterdikleri hız büyük bir yağmur sırasındaki hareketlerini izlemekle anlaşılmıştır. Kızılkarıncalar sel felaketine uğramış olan geçitlerden yavrularını ve son yumurtalarını güçlükle kurtarmaya uğraşırlarken, cücekarıncalar saatlerce evvel büyük çam ağacının çatlamış olan kabuğunun içine yuva kurmuş ve hazinelerini oraya taşımışlardı bile...
Belo-kiu-kiuni, endişeli düşüncelerden sıyrılmak istercesine şöyle bir silkinin İki yumurta yumurtlar, savaşçı asker yumurtalar. Dadılar onları almak için orada

değildir ve Ana çok acıkmıştır. Yumurtaları büyük bir iştahla yer, bunlar onun için mükemmel bir protein kaynağıdır.
Etobur bitkisiyle oynamaya başlar. Ciddi anlamda kaygı duymaktadır. Bu gizli silaha karşı koymanın tek çaresi daha üstün ve korkunç başka bir gizli silah icat etmektir. Kızılkarıncalar art arda formik asidi, kalkan yaprağı, ökse tuzağını keşfetmişlerdi ama başka bir şey bulmak gerekiyor. Cücekarıncaları şaşkınlığa uğratacak bir silah, onların tahrip edici silahından daha korkunç bir şey!
Dairesinden çıkar, asker karıncalara rastlar ve onlarla konuşur.
- 119
Cücekarıncaların gizli silahına karşı yeni bir gizli silah bulmak için aralarında araştırma grupları kurmalarını tavsiye eder. Güruh onun arzusunu olumlu karşılar. Her yerde asker karıncalar küçük gruplar halinde toplanır, diğer yönden işçi karıncalar da üçer beşer kişilik gruplar kurarlar. Antenlerini üçgen ve beşgen düzeninde birleştirerek yüzlerce ilişkiye girerler.
Müfettiş Galin sekiz itfaiyecinin sorumluluğunu yüklenmenin güçlüğünü düşünerek.
- Dikkat, mola vereceğiz! dedi.
- İçerisi amma da karanlık! Bana daha kuvvetli bir el feneri verin.
Geriye döndü ve kendisine büyük bir el feneri verdiler. İtfaiyeciler oldukça tedirgin görünüyorlardı. Bununla beraber hiç olmazsa deri ceketleri ve kaskları vardı. O ise böyle bir işe girerken niçin uygun bir biçimde giyinmediğini ve ne demeye bayramlık kıyafeti ile geldiğini düşünüyordu.
Tedbirli olarak inmeğe devam ediyorlardı. Müfettiş, grubun başı olarak her adım atışta köşe bucağı iyice aydınlatıp incelemeden ilerlemiyordu. İş biraz yavaş gidiyordu ama hiç olmazsa emniyetli oluyordu.
Lambanın ışık huzmesi, tonozun üzerine kazılmış bir yazıtı aydınlattı. Yazılar okunabiliyordu.
Kendi kendini denetle.
Eğer gereğince kötülüklerden annmadıysan.
Düzensiz bir hayat sürmek sana zarar verecektir.
Bunda ısrar edenin vay haline.
Ciddilikten uzak olan bundan vazgeçsin.
Ars Magna
- Bunu gördünüz mü? diye, bir itfaiyeci sorar.
- Eski bir yazıt hepsi bu... diye, müfettiş Galin yatıştırmaya çalışır.
- Büyücülerin bir oyunu gibiymiş gibi geliyor insana.
120
- Her şeye rağmen derin bir dinsel uyarı intibaını uyandırıyor.
- Yazıtın anlamı mı?
- Hayır, merdiven. Sanki aşağıya doğru uzanan kilometrelerce basamak var.
Tekrar inişe devam ederler. Şehrin seviyesinden en az yüz elli metre aşağıya inmiş bulunuyorlardı. Mekanik burgu gibi uzanan helezoni bir merdivenden daha derine.
- Bu iniş böylece sonsuza kadar devam edebilir, diye bir itfaiyeci homurdanmaya başladı. Biz mağarabilim uzmanları olarak hazırlanmış değiliz.
- Ben mahzenden bir kimsenin çıkarılacağını zannediyordum, diye mırıldandı şişme sedyeyi taşıyan diğer bir itfaiyeci. Saat 8'de karım beni akşam yemeğine bekliyordu, halbuki saat 10 oldu bile, herhalde karım memnun olmalıdır!
Galin gruba hâkimolmaya çalışır.
- Beni dinleyin arkadaşlar, şimdi aşağıya ulaşmak için yukarıya çıkmaktan daha yakınız, haydi biraz daha gayret. İşi yarıda bırakacak değiliz.
Halbuki, yolun onda birini bile tamamlamamışlardı.
150 hava durumunda bir grup sarı karınca Lejyonerin saatlerce süren salt ilişkisi sonucunda bir fikir ortaya çıkar. Bu fikir diğer bütün grup merkezlerince de kabul edilir.
Görülür ki Bei-o-kan'da ayrı özelliği olan Lejyonerler de bulunur: "tohumkırıcılan". Bunlar kocaman bir kafaya ve en sert tohumları bile kolayca kırmaya yarayan uzun çenelere sahip olmalarıyla tanınmışlardır. Fakat vücutları çok ağır ve ayakları kısa olduğu için savaşlarda etkin bir rol oynayamamışlardır.

O zaman, kazanımı çok az olan bir iş için bunları savaş alanına götürmek anlamlı mıydı? Kızılkarıncalar bunları, kalın dalları kesmek gibi iç hizmet işlerinde kullanmaya karar vermişlerdi.
Sarı karıncalara göre ise bu kocaman hantalları harpte etkin rol oynayacak hale dönüştürmek mümkündü. Onları altışar adet çevik işçi karınca tarafından taşımak yeterli olacaktı.
121
Böylece "tohumkırıcılan" kokusal yöntemle çevik taşıyıcılarını yönlendirecekler, büyük bir süratle düşmanın üzerine gidebilecekler ve uzun çeneleriyle onları paramparça edebileceklerdi.
Şekerle tıka basa beslenmiş birkaç asker kannca ile güneşlenme alanında denemeler yapılır. Altı karınca bir "tohumkirıcf'yı taşır ve uyumlu adımlarla koşarlar. Uygulamanın olumlu sonuç verdiği görülür.
Bel-o-kan sitesi tankı icat etmişti.
Onlar asla yukarı çıkmadı.
Ertesi gün gazeteler şu başlığı attı: "Fontainebleau." - Sekiz itfaiyeci ve bir polis müfettişi esrarengiz bir şekilde bir mahzenin içinde kayboldular."
Sabahın ilk ışıklarıyla yasak Site La-kola-kanı kuşatan cücekarıncalar saldırıya geçmeye hazırlanırlar. Ağaç kütüğünde mahsur kalan kızılkarıncalar güç ve bitkin durumdadır. Uzun süre dayanamayacaklardır.
Çarpışmalar başlar. Cücekarıncalar iki taraflı asit atışları sonunda iki dört yol ağzını tutmayı başarırlar. Atışlarla kemirilmiş hale gelen kütük mahsur kalan askerlerin cesetleriyle dolmuştur.
Sağ kalabilen kızılkarıncalar artık son güçleriyle karşı koymaya çalışıyorlardı. Cücekarıncalar Sitenin içinde ilerliyorlardı. Çatlaklar arasına gizlenmiş olan gönüllü askerler zorlukla onları püskürtmeğe çalışır.
Zifaf dairesi artık pek uzaklarda değildir. Dairesinde kraliçe La-kola-kiuni kalp atışlarını yavaşlatmaya başlamıştır. Artık her şey mahvolmuştur.
Fakat ileri saftaki cücekarınca birlikleri birdenbire kokusal bir alarm verildiğinin farkına varırlar. Dışarıda bir şeyler olmaktadır, hemen geri dönerler.
Siteye hâkimolan Gelincik tepesinde kırmızı çiçeklerin arasında binlerce siyah nokta görülmektedir.
Demek ki Bel-o-kanlılar nihayet hücum etmeğe karar vermişlerdi.
122
Kendileri bilir. Cücekarıncalar merkez Siteye derhal Lejyoner habercilerini gönderirler.
Bütün haberciler aynı feromonu taşımaktadır:
Hücum ediyorlar. Onları kıskaç içine almak için doğudan takviye kuvvetleri gönderin gizli silahı hazırlayın.
Güneşin ilk ışını ortalığı ısıtınca hemen hücuma geçme kararı verildi, o anda saat 8.03'ü gösteriyordu. Bel-o-kanlı birlikler otları, çakıllı toprakları aşarak rüzgâr gibi yokuş aşağı iniyorlardı. Milyonlarca asker karınca çeneleri sonuna kadar açık olarak hızla ilerliyordu, bu ilerleyiş oldukça etkileyici bir görüntü yaratıyordu.
Fakat cücekarıncalar endişe etmiyordu. Böyle bir taktiğin uygulanacağını önceden sezmişlerdi. Bir gün önce toprağın içine beşli kümeler halinde aralıklı olarak oyuklar açmışlardı. Sadece çenelerini dışarıda bırakarak bu oyuklar içinde gizlenirler; böylece vücutları kumla korunacaktı.
Bu müdafaa hattı kızılkarıncaların hücum harekâtını anında kırar. Federe kuvvetler düşman ordularının en kuvvetli yönleriyle boş yere çarpışırlar, onların ayaklarını kesmek veya karınlarını vücutlarından ayırmak olanaksızdır. Bunun üzerine mantar bitkileriyle örtülü bir alanın içinde konaklamış olan piyade askerlerinin öncüleri karşı taarruza geçerler ve kızılkarıncaları kıskaç içine alırlar.
Bel-o-kanlıların binlerce kişiden oluşmasına karşın Shigaepo-uyenler on milyonlarca kişiden oluşmuşlardı. Bir kızılkarıncaya karşılık en azından beş cücekarınca askeri vardı. Bundan başka oyuklarında siper almış olan savaşçılar çeneleri hizasından geçen herkesi kısaltıyordu.
Çarpışma, hızla, az sayıda olanların aleyhine dönüşür. Her yönden fışkıran cücekarıncalar karşısında federe kuvvetlerin hücum hattı delinir.

Saat 9.36'da apaçık geri çekilme harekâtı uygularlar. Cücekarıncalar zafer kokuları yaymaya başlarlar. Stratejileri olumlu sonuç vermişti; başkaca bir gizli silaha başvurmak da gerekmemişti!
123
Bu kaçan askerleri püskürttüklerine göre La-kola-kan'ın kuşatılması artık bitmiş sayılırdı.
Fakat cücekarıncaların ayakları küçük olduğu için, kızılkarıncala-rın bir sıçrayışta aştıkları yolu, onlar en az on adım atarak aşabiliyorlardı.
Gelincikler tepesinin yokuşunu tırmanırken nefesleri kesilir. Esasen Federasyon kurmayları da bu olasılığı hesaplamıştı. İlk hücum harekâtı da aslında bu maksatla uygulanmıştı: Cücekarınca-ları mevzilerinden çıkmaya zorlamak ve onları yokuşta zor duruma sokmak.
Kızılkarıncalar tepeye ulaşır, cücekannca birlikleri ise tam bir başıbozukluk içinde onları kovalamaya çalışırlar. Yukarıya çıktıkları zaman birdenbire dikenli bir ormana gelmiş gibi olurlar; gördükleri tohum kıranların muazzam çeneleri idi. Tohumkıranlar, cücekannca kıran haline dönüşmüşlerdi!
Tam bir sürpriz olur. Shi-gae-pou'lular afallamış durumda, korkudan antenleri kısılmış olarak, biçilmiş çimene dönerler. Tohum kıranlar canlı hareketlerle düşman hatlarına girerler, her birinin altındaki altı karınca büyük bir sevinç içindedir, onlar savaş makinelerinin paletleridir. Kule ile paletler arasında antenler aracılığıyla sağlanan uyum sayesinde otuz altı ayaklı ve dev çeneli hayvan düşman kitlelerinin arasından kolaylıkla ilerlemektedir.
Cücekarıncalar, yüzlerce kafile halinde üzerlerine gelen ve onları kırıp geçiren, dümdüz eden, öğüten bu hayvan azmanlarını nihayet fark etmişlerdi. Kocaman çeneler içlerine dalıyor, kesip biçiyor ve kopardığı kanlar içindeki ayakları ve kafaları beraberinde götürerek ilerliyordu. Cücekarıncalar panik içindeydiler, birbirlerine çarpıyor, birbirlerini çiğniyor ve hatta bazıları birbirlerini öldürüyordu.
Savaşı uzaktan izleyen lakolakanlılar kız kardeşlerini cesaretlendirmek için dışarıya çıktılar. Daha önce geçirdikleri şaşkınlık bu defa mutluluğa dönüşmüştü. Herkes sevinç feromonları yaymaktaydı. Bu sonuç teknolojinin ve zekânın bir zaferi idi! Federasyonun dehası hiçbir zaman bu kadar büyük bir netlikle kendini göstermemişti.
124
Shi-gae-pou yine de bütün ümidini yitirmemişti. Onun hâlâ gizli bir silahı vardı. Aslında bu silah, yerlerini terk etmek istemeyen inatçı unsurları dize getirmek için kullanılacaktı. Fakat savaşın bu talihsiz gidişi karşısında cücekarıncaların bu kozlarını kullanmaları artık kaçınılmaz olmuştu. Gizli silah, bir grup kızılkarıncanın kafataslarının kahverengi bir bitkinin etkisiyle delik deşik edilmesinden esinlenerek bulunmuştu.
Birkaç gün önce cücekarıncalar Federasyona ait bir araştırıcının cesediyle karşılaşırlar. Ceset "alternaria" adlı bir parazit mantarının etkisiyle parçalanmıştı. Cücekarınca araştırıcıları olayı incelerler ve bu mantarın uçucu sporlar yaydığını anlarlar. Bu sporlar kabuğa yapışıyor, oraları kemiriyor, sonra da hayvanın vücuduna nüfuz ederek her tarafını çatlatıyordu.
İşte silah buydu!
Bu silahın kullanılması kendileri için hiçbir tehlike yaratmayacaktı. Sporlar kızılkarıncaların vücuduna yapışacaktı ama cücekarıncaların vücuduna yapışmaları mümkün değildi. Çünkü çok üşüyen cücekarıncalar önlem almak için vücutlarını salyangoz salyasıyla sıvamış bulunuyorlardı! Bu uygulama da zehirli mantar sporlarına karşı bir korunma sistemi yaratıyordu.
Bel-o-kanlılar tankı icat etmişlerdi ama buna karşın Shi-gae-- pou'lular de bakteriyolojik savaşı keşfetmişlerdi.
İlk La-kola-kan çarpışmasında topladıkları üç yüz kızılkarınca kafasını zehirli mantar sporlarıyla bulaştırdıktan sonra bunları yanlarına alan bir tabur cücekarınca piyade askeri yola çıkar. Bunları düşman birliklerinin orta yerine fırlatırlar. Tohum kıranlarla taşıyıcıları bu ölüm tozlarının etkisiyle aksırmaya başlar. Vücutlarının bunlarla kaplandığını anlayınca da çılgına dönerler. Taşıyıcılar yüklerini atarlar. Yürüyemez hale gelen tohumkıranlar paniğe kapılır ve birbirleriyle vuruşmaya başlarlar. Tam bir bozgun yaşanır.

Saat 10 sıralarında ortaya çıkan ani bir soğuk dalgası yüzünden, her iki taraf ta çarpışmayı bırakır. Bu dondurucu havada dövüşü sürdürmek olanaksızdır. Cücekarıncalar bu fırsattan yararlanarak kaçar. Kızılkarınca tankları ise güçlükle yokuşu tırmanmaya çalışır.
J25
Yaptıkları araştırma sonucunda, gerek cücekarıncalar gerekse kızılkarıncalar bu savaşın korkunç kayıplar vermelerine neden olduğunu anlarlar; ne yazık ki bu sonuç kaçınılmazdır.
Bel-o-kanlılar bu arada zehirli mantar sporlarının ne gibi etkisi olduğunu anlarlar. Bu mantarla temas eden asker karıncaların ileride büyük acılara maruz kalmalarını önlemek için hepsinin kurban edilmesine karar verilir. Koşar adımlarla gelen bir casus bu bakteriyolojik silahtan korunmak için vücutlarını salyangoz salyasıyla sıvamaları gerektiğini söyler. Yeteri kadar salyangoz temin ederler ve bunların salyasıyla vücutlarını sıvarlar.
Bundan sonra salt anten temasına geçilir. Kızılkarınca kurmayları, sadece tanklarla taarruz edilemeyeceğine karar verir. Kurulacak olan yeni düzende tanklar orta kanatta yer alacaktır; yüz yirmi yerli piyade birliği ve altmış Lejyoner birliği ise yan kanatlardan savaş düzenine geçeceklerdir.
Kızılkarıncalar bu kararı uygun bulurlar ve moralleri düzelir.
ARJANTİN KARINCALARI: Arjantin karıncalan (İridomyrmexhuml-lls) Fransa'ya 1920 yılında gelmiştir. Büyük bir ihtimalle Cöte d'Azur sokaklarını süslemek İçin büyük saksılar içinde Fransa'ya getirilen zakkum çlçekleriyle birlikte taşınmışlardır. İlk kez 1866yılında Buenos Aires'te görülmüşlerdir. (Ollara bu yüzden Arjantin karıncalan denilmiştir). 1891 yılında Birleşik Amerika Devletlerinde ve New Orieans'da beliririer. Arjantin'den İhraç edilen atların yataklıklarında gizlenen bu karıncalar 1908 yılında Güney Afrika'ya, 1910'da Şili'ye, 1917'de Avustralya'ya ve 19Z0'de de Fransa'ya ulaşırlar. Plgme gibi olan boylarına karşın zekâlan ve saldırganlıklanyla Arjantin karıncalan diğer karıncalardan ayn bir özellik taşımaktadırlar.
Fransa'nın güneyine yerleşir yerleşmez Arjantin karıncalan bütün yeril karıncalara karşı savaş açmışlar... onlanyenmişlerdir! 1960 yılında Plrenelerl aşmışlar ve Barselona'ya kadar gitmişlerdir. 1967 yılında ise Alp'leri geçmişler ve Roma'ya kadar
126
ulaşmışlardır. Sonra 1970 yılından İtibaren Arjantin karıncalan kuzeye doğru uzanmaya başlamışlardır. 1990 yılı sonuna doğru sıcak yaz aylarında Lote nehrini aştıktan düşünülmektedir. Sezai'm ve Napofyon'un savaş stratejilerini aratmayacak kadar yetenekli olan bu İstilacılar, sonunda kendilerinden daha dişil ve daha İnatçı İki cins karınca İle karşı karşıya kalırlar: Kmlkanncalar (Paris dolaylarının güneyinde ve doğusunda) ve ftavunkarmcalar (Paris'in kuzeyinde ve batısında)
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Gelincikler savaşı kazanılmış değildir. Saat 10.13'de Shi-gae-pou, hemen takviye kuvvetlerinin gönderilmesine karar verir. Yedek ordunun iki yüz kırk birliği ilk çatışmada sağ kalanlara katılmak üzere yola çıkmaya hazır durumdadır. Tankların yapmış olduğu tahribat onlara ayrıntılı olarak anlatılır. Hemen salt ilişkiye geçmek için antenler birleştirilir. Bu acayip makinelere karşı mutlaka bir çözüm olmalıdır.
Saat 10.30'da bir işçi karınca şu telkinde bulunur:
Tohumkıranlar taşıyıcılar sayesinde hareket edebiliyor. O halde bu canlı ayakları koparmak yeterli olacaktır.
Diğer bir fikir ise şöyle idi:
Makinelerinin zayıf noktası hızlıca geriye dönememeleridir. Bu handikaptan yararlanılabilir. Sıkışık düzende topluluklar kurmak yeterli olacaktır. Makineler harekete geçtiği zaman yerlerimizi terk ederek mukavemet göstermeksizin ilerlemelerine imkân verilecektir. Sonra hızlandıkları zaman da onlara arkadan saldırılacaktır. Böylece geriye dönmeğe imkân bulamayacaklardır.
Bir üçüncüsü şöyle düşünüyordu:
Ayak hareketlerinin senkronize edilmesi anten teması ile sağlanmaktadır bunu biliyoruz. Üzerlerine atlayarak tohumkıranların antenlerini koparmak yeterlidir. Böylece taşıyıcılarını yönlendirme

olanağı bulamayacaklardır.
Bütün öne sürülen fikirler akılda tutulur. Cücekanncalar yeni savaş planlarını hazırlamaya başlarlar.
AO ÇEKME: Kanncalann aa çekme olasılığı var mıdır? ilk bakışta hayır. Bu duyguya erişebilmeleri İçin gerekil olan sinir sistemine sahip değillerdir. Sinir sistemi yoksa aa duymalan olanaksızdır. Bu da bazen karıncanın vücudundan kopan parçaların uzun sûre tek basma yaşayabilmesini açıklayabilmektedir. Aa duyusunun yokluğu yeni bir bilimkurgu dünyasının kurulmasına da neden olmuştur. Aa yoksa korku da yok demektir ve hatta şuurun bile olmaması söz konusudur. Uzun zaman bö-cekbllllm uzmanlan bu teorinin savunucusu olmuşlardır: karıncalar aa çekmezler, dolayısıyla topluluklarına bağlı kalmalan da bu olayla İlgilidir. Bu düşünce, her şeyi açıklıyor gibi görünse de aslında hiçbir şey İrade etmemektedir. Bu düşüncenin diğer bir yaran İse: kanncalann öldürülmesi sırasında yaşanan tedirginliğin tümüyle kalkmasıdır. Aa duymayan bir hayvan... beni çok korkuturdu herhalde. Fakat bu anlayış yanlıştır. Çünkü kellesi uçurulmuş bir karınca, özel bir koku yayar. Bu aa duyma kokusudur. Demek ki yine de bir şeyler oluşmaktadır. Evet, karınca, elektriksel bir sinir İletisine sahip değildir ama buna karşın kimyasal bir İletiye sahiptir. O, herhangi bir parçasının kopanldığmın farkına varır ve aa çeker. Hiç şüphesiz bizimkinden çok farklı bir biçimde, kendi tarzına göre bir aa çeker ama yine de aa çeker.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Saat 11.47'de çarpışmalar yeniden başlar. Yoğun bir cücekarınca asker topluluğu uzun ve geniş bir sıra halinde Gelincikler tepesine tırmanmaktadır.
Çiçekler arasından tanklar görünür. Verilen bir işaretle yokuşu
128
inmeğe koyulurlar. Kızılkarınca ve onların Lejyoner birlikleri, tankların işini kolaylaştırmak için yan kanatlara yayılırlar.
İki ordu gitgide birbirlerine yaklaşmaktadır. Tohumkırıcıları düşman birliklerine yaklaştığı sırada beklemedikleri bir durum ile karşılaşırlar. Yoğun bir kitle halinde olan Shi-gae-pou'luların müdafaa hattı, birdenbire geniş noktalar halinde iki yana açılmaya başlar.
Her tank önünde düşman askerinin yok olduğunu ve dümdüz bir geçitten geçtiğini görür. Hiçbiri, cücekarıncalara ulaşabilmek için, zigzag hareket yapabilecek reflekse sahip değildir. Çeneleri boşlukta saklayan otuz altı ayaklı tanklar aptalca hızlanır.
Birden sert bir koku etrafa yayılır:
Ayaklarını kesin!
Cücekarıncalar hemen tankların altına girer ve taşıyıcıları öldürürler. Çöken tohumkıranların altında kalıp ezilmemek için de alelacele çekilirler.
Bir grup cücekarınca bir çene darbesiyle tohumkıranların gövdelerini koparır, diğer bir kısım ise seyir halindeki tankların üzerine sıçrayarak onların antenlerini keser, birbiri ardına tankların hepsi yıkılır. Toprağın üstünde şeffaf kan dere gibi akmaktadır. Tank teknolojisi tam bir başarısızlığa uğramıştır.
Tankların iki yanında cephe kuran kızılkarınca birlikleri ile Lejyoner birlikleri dımdızlak ortada kalırlar ancak geri çekilebilirlerse savaşabileceklerdir.
Tepenin zirvesinde gruplaşmış olan birlikler cücekarıncaların sıkışık düzende yavaş yavaş yukarıya doğru tırmandıklarını görürler.
Zaman kazanmak ümidiyle, içlerinde en güçlü bulunan askerler tepeden aşağıya, üzerlerine doğru, çakıl taşlarını yuvarlamaya başlarlar. Fakat aşağıya doğru yuvarlanan çakıl taşları cücekarıncaların ilerlemesini durduramaz. Çok çevik olduklarından hemen yana çekilip eski yerlerini alırlar. İçlerinden çoz azı ezilir.
Bel-o-kanlı birlikler, bu zor durumdan nasıl kurtulabileceklerini çılgınca araştırmaya başlarlar. Bazı savaşçılar tekrar eski savaş tekniğini kullanmayı önerir. Niçin topçu birliklerine ağırlık verilme^ sin? Zaten çatışmalar başladığından beri çok az asit kullanılmıştır,
• ,12.9

halbuki formik asidin etkinliği kanıtlanmıştır; o halde sıkışık düzende hareket eden cücekarınca birliklerine karşı kullanılması çok iyi sonuç verecektir.
Topçular, dört arka ayakları üzerine sıkıca tutunmuş ve karınlarını öne doğru yöneltip, atış durumuna geçmek için acele ederler. Bu şekilde böylece sağdan sola ve yukandan aşağıya dönebilecekleri en uygun atış açısına geçebileceklerdir.
Bayır aşağı kalan cücekanncalar, tepede saklanmış ve atışa hazırlanan binlerce gövdenin uçlannı görürler, kalan birkaç adımlık mesafeyi aşmak için hızlanırlar.
İleri! Safları sıklaştırın!
Karşı kamptan bir tek kokusal parola yayılır.
Ateş!
Yakıcı asit cücekarınca gruplarının üzerine püskürtülmektedir. Kızılkarıncaların kaynayan kanlarıyla püskürtülen asit havada ıslık çalarak İlk cücekarınca hattına ulaşır.
Düşman askerlerinin önce antenleri erir sonra da kabuk örtüleri yumuşamaya başlar.
Ölen kanncalar oldukları yerde çökerler ve cücekarınca birliklerine ayak bağı olurlar. Birlikler kendilerini toparlayıp yeniden saldırıya geçmeğe gayret ederler.
Yukarıda kızılkarınca topçuları nöbet değiştirir.
Ateş!
Birlikler dağılma nokfcsındacjır, ama cücekanncalar ölülerini çiğneyerek de olsa ilerlemeye çabalarlar.
Üçüncü bir topçu hattı harekete geçer. Zamk fışkırtıcılar da bu hatta girer.
Ateş!
Bu defa cücekarınca birlikleri büsbütün dağılırlar, zamk birikintileri arasında bocalayıp durmaktadırlar. Kendilerini toparlayıp onlar da atış yapmayı denerler fakat başarısız kalırlar, yokuş yukarı yaptıkları atışın hiçbir etkisi olmadığını görürler ve vazgeçerler. Son çare olarak geri kalan piyade birliklerini tekrar sıkışık düzene geçirerek bütün güçleriyle saldırmayı denerler. Sonunda Gelincikler

tepesine ulaşırlar, hepsi de intikam ateşiyle yanmaktadır.
Ateş! diye bağırırlar cüceler.
Ama kısa karınlarıyla sadece asit damlacıkları atabilirler. Atışları hedeflerini bulsa bile düşmanı öfkelendirmekten öteye geçemez, vücutlannın kabuklarını delemez.
Ateş!
İki tarafın asit damlacıkları birbiriyle çarpışır ve kimi zaman birbirlerini yok eder. Shigaepienne'ler,. görürler ki önemli bir sonuç elde edemiyorlar, topçu birliklerini kullanmaktan vazgeçerler. Sıkışık düzen piyade karaleri taktiğini koruyarak kazanabileceklerini düşünürler.
Sıkışık düzene geçin.
Ateş! diye karşılık verir topçu birlikleri harikalar yaratmaya devam eden kızıllar. Yeni bir asit ve yapışkan madde atışı.
Atışların hedefini bulmasına karşın cüceler gelinciklerin tepesine ulaşırlar. Gölgeleri intikam ateşiyle tutuşan kara alevler gibidir.
Silahlar. Öfke. Yağma.
Artık hiçbir düzen kalmamıştır. Herkes birbirine karışır, dağılır, sıraya girer, koşuşur, döner, kaçar, toplanır, aralanır, birleşir, kendine göre küçük çarpışmalar yapar, itişir, sürükler, sıçrar, çöker kalır, her şey tam bir kaos halindedir. Arzulanan tek şey ölümdür. Her kızılkarıncanın üstüne en az üç hırslı cücekarınca üşüşmektedir, fakat kızılkarıncalar da en az üç misli daha iri oldukları için çarpışma eşit mücadele içinde geçmektedir.
Herkes göğüs göğüse çarpışmaya başlamıştır. Ölesiye bir çarpışma.
Milyonlarca çene sivriltilmiş ve sıkılmış dişlerle gövdeler ısırılıp bire, ikiye, üçe bölünüyor, budanıyor, lime lime ediliyor, zehirli salgılar, zamklar sımsıcak vücutlardan püskürtülüyor. Joprak bile sallanıyordu.
Göğüs göğüse çarpışılıyordu.
Uzaktaki düşmanı yok etmek için kurşun gibi olmuş antenlerini

küçük oklar gibi fırlatıyordu. Düşman ayaklar yeri eziyormuş gibi tepiniyorlardı üzerinde.
Zafer, yenilgi ve eziyet.
Birbirlerini çenelerinden, antenlerinden, kafalarından, göğüslerinden, dizlerinden, ayaklarından, eklem yerlerinden, gözlerinden yakalıyorlar. Sonra gövdeler birbirlerinin üzerine yükleniyor, toprağın üzerine yuvarlanıyorlardı. Cüceler boş bir salyangoz kabuğunun üzerine tırmanıyor ve yukarıdan kızılkarınca birliklerinin üzerine atlayarak saldırıyorlardı.
Parlak zırhlar çenelerle sökülüyor, göğüs göğüse çarpışılıyordu.
Bir kızılkarınca antenlerini mızrak gibi yapıp ileriye fırlıyor, mızrağında onlarca düşmanın kafasıyla geri dönüyordu. O çarpışmada mızrağını silmeye zamanı olmazdı, mızrak kanlı kalırdı.
Göğüs göğüse çarpışılıyordu. Ölesiye.
Yerlerde o kadar çok kopmuş anten ve ayak parçaları vardı ki sanki her yer çam ağacının sivri yapraklarıyla örtülmüştü.
La-kola-kan'ı savunanlar koşuşuyor kalabalığa atılıyordu, sanki hiç ölü vermemişlerdi!
Çok sayıda cücekannca tarafından sarılan bir kızılkarınca paniğe kapılıyor, karnını kıvırıp vücudundaki tüm formik asidi boşaltıyor ve kendi ölürken düşmanlarını da öldürüyor. Tümü mum gibi katı-laşıyordu.
Az ötede bir başka savaşçı düşmanının kafasını koparırken aynı anda kendisininki de koparılıyordu.
103683. cücekannca birliklerinin savunmayı yardığını gördü. Yanındaki birkaç takım arkadaşıyla birlikte cücekannca bölüğünün terörünü engellemek için bir üçgen oluşturdu. Üçgen parçalandı ve daha önce kız kardeşlerini kana bulamış olan beş Shi-gae-pou'-nun arasında yalnız başına kaldı.
Her tarafından ısırıyorlardı. Onlara karşı koymaya çalışırken bir anda yaşlı bir savaşçının savaş salonunda söylediği sözler aklına geldi.
Göğüs göğüse mücadeleden önce her şey olabilir. Çene darbeleri veya formik asit püskürtmek iki hasım için de önceden kabul

edilen ve üstün gelmek için kullanılan bir yöntemdir... Tümüyle bir düşünce oyunu. Ya zafere inanılmalı ya da hiç bir şey yapılmamalı.
Bu belki bir düşmanla karşı karşıya kalındığında işe yarayabilirdi. Fakat 5 düşman varsa ne yapılabilir? Ve en azından ikisinin kazanmak için her şeyi yapmaya kararlı olduğunu görüyordu. Cüce sistemli bir şekilde göğüs eklemlerini ayırıp arkadaki sol ayağını sökmeye çalışıyordu. Bir güç dalgası onu boğmaya yetti. Mücadele etmeye başladı, antenlerinden birini diğerinin tam altına yerleştirdi ve bir çene darbesiyle içlerinden birini tepelerken diğerlerini kaçırmayı başardı.
Bu arada cücekanncaiar, savaş alanının orta yerine zehirli mantar sporlarına bulaştırılmış birçok kesik kafa fırlattılar, fakat herkes salyangoz salyasıyla sıvanmış olduğu için uçuşan sporlar hiçbir etki yapmadı ve üzerlerine çarpıp yere düştü.
Saat dört buçukta, ayaklarının birçoğu kopmuş olmasına rağmen kızılkarıncalarla cücekanncaiar hâlâ Gelincikler arasında boğaz boğaza savaşıyorlardı. Çarpışmalar ancak, saat 5'e doğru büyük bir yağmurun geleceğini haber veren bir kasırganın kopmasıyla kesildi. Sanki gökyüzü "yeter artık bu kadar şiddet!" diyordu.
Sağ kalanlar ve yaralılar geri çekildi. Sonuç: 4 milyonu cücekarıncalardan olmak üzere 5 milyon kayıp. La-kola-kan kurtarılmıştı.
Kara bulutlar arasından çakan şimşekler, gökyüzüne doğru açık duran çeneleriyle yerde yatan tankların kabuk kısımlarını parıldatıyordu. Aktörler evlerine dönmüş yağmur sahneyi temizliyordu.
Kadın, ağzı dolu dolu konuşuyordu.
- Bilsheim? -Alo?
- Beni tanımadınız mı Bilsheim? Gazeteleri gördünüz mü? Müfettiş Galin sizin ekipten değil mi? Şu benimle senli benli konuşmaya kalkışıp canımı sıkan genç adam değil mi?
Konuşan kadın Polis Müdürlüğü Hukuk İşleri Müdiresiydi.
- Ha evet, zannederim.

- Size, onu kovmanızı söylemiştim, şimdi o ölmüş bir yıldız olarak karşıma çıkıyor. Siz tamamen aklınızı kaçırmışsınız. Böyle önemli bir göreve nasıl olur da tecrübesiz bir kimseyi gönderirsiniz? Bu nereden aklınıza geldi?
- Galin tecrübesiz değildir, hatta o fevkalade bir elemandır. Lakin bana göre... galiba biz bu işi gereğince ciddiye almadık...
- İyi elemanlar olaylar karşısında çözüm bulanlardır. Kötüler ise mazeret gösterenler.
- Öyle işler vardır ki aramızda en iyi olanlar bile...
- Öyle işler vardır ki aranızda bulunan en kötüler bile başarmak zorundadır. Mahzende kaybolan iki kişiyi yeniden aramaya çalışmak böyle bir iştir.
- Özür dilerim fakat...
- Azizim özürlerinizi nereye bırakabileceğinizi biliyor musunuz? Lütfen... gidip bu mahzenin içine tekrar gireceksiniz ve orada bulunan herkesi çıkaracaksınız. Kahramanınız Galin dini merasimle gömülmeyi hak etmiştir. Ve bu ayın sonundan evvel gazetede servisimiz hakkında övgü dolu makale çıkmasını istiyorum.
- Ve bütün bu...
- Ve bütün bu hikâye hakkında! Ve çenenizi sıkı tutmanızı da istiyorum! Bu iş kapandıktan sonra da basınla hiç ilgilenmemenizi istiyorum. İsterseniz beraberinize altı jandarma ve gerekli gördüğünüz malzemeyi de alabilirsiniz. Hepsi bu kadar.
- Eğer...
- Ve eğer bu işi atlatırsanız sizi emekliye ayıracağıma inanabilirsiniz!
Müdüre hanım telefonu kapatır.
Komiser Bilsheim bütün delilerle başa çıkmasını bilirdi ama, onunla hayır. Bu durum karşısında bir iniş planı yapması gerekiyordu.
İNSAN KORKTUĞU ZAMAN: İnsan korktuğu zaman ya bunu sessizce kabullenir ya da telaşa kapılır.
İç salgı bezleri sadece kişinin kendi vücudunu etkileyen hormonlar üretir. Bu hormonlar vücut İçinde dolaşır. "Kişinin kalbi
134
hızla atmaya başlar, terler, bir takım acayip hareketler yapar, haykırır veya ağlar. Bunlar kişinin kendi benliğinde yaşanır. Diğer İnsanlar İse böyle bir durumda bulunan İnsanla ya İlgilenmeyi ya da kayıtsız kalmayı düşünürler. Karınca korktuğu zaman ya bunu sessizce kabullenir ya da telaşa kapılır. Hormonlar vücudunu dolaştıktan sonra vücudundan çıkar ve onun dışında bulunan karıncaların vücuduna girer. Bu tero-hormonlar veya feromonlar sayesinde milyonlarca karınca aynı anda haykıracak veya ağlayacaktır. Diğerlerinin yaşadığı olaylardan etkilenmek ve duyduğu acıyı aynen paylaşmak inanılmaz bir duygusallık yaratmaktadır.
•Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Federasyonun bütün siteleri büyük sevinç içindedir. Zayıf düşmüş savaşçılara bol şekerli trofilaksi uygulanmaktadır. Bununla beraber hiçkimse kahraman olarak algılanmamaktadır. Herkes görevini yapmıştır hepsi bu; iyi veya kötü, önemi yok, asıl olan sıfırdan başlayarak bir görevi başarıya ulaştırmaktır.
Yaralar özenle yalanıyor ve tükürükle pansuman yapılıyordu. Birkaç genç savaşçı çarpışmalar sırasında kopan iki veya üç bacağını çeneleri arasında taşıyıp geri getirmişti. Onlara, bunların yeniden yerlerine takılmasının olanaksız olduğu açıklanmaya çalışılıyordu.-
45. kattaki büyük savaş odasında askerler Gelincikler Tepesi savaşının aksayan yönlerini gözden geçirmek için bir araya gelirler. Aksayan yönlerin her iki taraf için de aynı oranda olduğunu görürler. Yasak site La-kola-kan'a yapılan saldırıyı, kızılkarınca birliklerini, kesik kafalarla savaşı, geri çekilme tuzağını, tankları, cücekarıncaların geçişi açmalarını, tepedeki savunmayı, topçu hattını ve son kargaşayı... tümüyle canlandırırlar.
Gösteriyi izleyen işçi karıncalar, bu canlandırmada anlatılan her
.135
safhayı tek, tek yorumlarlar. Bir husus özellikle dikkatlerini çekmiştir: tanklarda kullanılan yöntem. Onlara göre bu yöntemden vazgeçilmemelidir, ancak sadece ön cepheye sürerek değil daha akılcı bir strateji kullanarak yararlanma yolu bulunmalıdır.

Sağ kalanlar arasında en ucuz kurtulan 103683. olmuştu, sadece bir ayağını kaybetmişti. 56. ile 327. üreme yeteneğine sahip olduğundan savaşa katılmamışlardı. Bir köşede üçü bir araya gelip anten temasına geçerler.
Burada bir sorun olmadı mı?
Hayır, tuhaf kokulu savaşçıların hepsi de kendi telaşları içindeydiler. Cücekarıncaların buralara kadar gelebileceği ihtimalini düşünerek hepimiz yasak Sitede kaldık. Peki ya orada neler oldu? Gizli silahı gördün mü?
Hayır.
Nasıl olur da hayır dersin! Hareket eden bir akasya dalından bahsediliyordu. 103683. karşılaştıkları yegane silahın şu tüyler ürpertici zehirli mantar sporları olduğunu fakat buna karşı da savunma çaresi bulduklarını açıklar. Erkek karınca, ilk öncü grubu öldüren bu olmamalı, diye saptamada bulunur. Zehirli mantar öldürmek için çok zaman alır. Diğer taraftan kesinlikle belli olan bir husus daha vardı: incelediği cesetlerin hiç birinde bu öldürücü sporlara rastlamamıştı.
Şaşkınlık içinde anten temasını uzatmaya karar verirler. Konuyu gerçek anlamda açıklığa kavuşturmak isterler. Yeni fikirler ortaya atarlar.
Cücekarıncalar yirmi sekiz araştırıcının hepsini birden öldüren o silaha niçin başvurmamışlardı? Halbuki galip gelmek için her yola başvurmuşlardı. Ellerinde böyle bir silah varken onu kullanmakta hiç tereddüt etmezlerdi! İyi ama ya böyle bir silahları yoksa? Cücekarıncalar her zaman gizli silahın kullanılmasının öncesinde veya hemen sonrasında geliyordu, bu belki de bir rastlantıydı...
Bu varsayım La-kola-kan saldırısıyla oldukça uyuşuyordu. İlk öncü grubuna gelince, Güruhu yanlış yola sevk etmek için bile bile
136
cücekarıncalar pasaport izlerini bırakmış olabilirlerdi. İyi ama bunu yapmak kimin yararına olabilirdi? Bu kötü oyunlardan cücekarıncalar sorumlu değillerse bunu kimden bilmeli? Diğerlerinden! Amansız hasım, kalıtımsal düşman beyazkarıncalar!
Şüphelerinde haksız sayılmazlardı. Bir süredir doğudaki beyazkarınca büyük yuvasına bağlı askerler nehri geçmiş ve federe bölgelere yaptıkları akınları artırmışlardı. Evet, bu kesinlikle onların işi olmalıydı. Cücekarıncalar ile kızıl kanatlı karıncaları birbirine düşürmeğe çalıştıkları gayet açıktı; böylece her ikisinden de kolaylıkla kurtulmuş olacaklar. Düşmanlarını zayıf düşürdükten sonra da rahatça yuvalarına konacaklardı.
Şu tuhaf kokulu savaşçılar. Bunlar da beyazkarıncaların hizmetindeki casus Lejyonerler olmalıydı, hepsi bu.
Bu düşüncenin beyinlerinde yankılanması sonucu her üçü de esrarengiz "Gizli Silah"a sahip olanların Doğu yakasındaki beyazkarıncalar olduğuna daha da çok inandı.
Fakat Güruhta genel kokuların yayılması üzerine görüşmelerini kesmek zorunda kaldılar. Site, savaşların son bulması nedeniyle Rönesans bayramını öne almaya karar vermişti: yarın kutlamalar başlayacaktı.
Bütün kastlar yerlerine dönsün! Dişiler ve erkekler şeker yüklenmesi yapmak için balkabağı salonlarına gitsinler! Topçular karınlarına yeniden yükleme yaptırmak için organik kimya salonlarına gitsinler!
Arkadaşlarından ayrılmadan önce 103683. asker karınca bir fe-romon yayar.
Tamam arkadaşlar! Benim için hiç endişelenmeyin. Siz yanımda olmasanız bile Doğu yöresindeki beyazkarınca büyük yuvasına doğru yürümeğe devam edeceğim.
Birbirlerinden ayrılır ayrılmaz biri şişman diğeri topal iki öldürücü birdenbire ortaya çıktılar. Üç arkadaş hemen duvarları kazıdılar böylece görüşmelerinin uçucu feromonları kayboldu.
137
Müfettiş Galin ile itfaiyecilerin trajik sonlarının ardından Nicolas, Sybarites sokağının birkaç yüz metre uzağında bulunan öksüzler yurduna yerleştirilmişti. Bu yurda öksüzlerin dışında ebeveynleri tarafından dövülen veya sokağa atılan çocuklar kabul ediliyordu. Nitekim insanlar kendi evlatlarına karşı kötü davranmayı ve onları terk etmeyi içine sindirebilen nadir yaratıklardan biridir. Bu küçük insanlar orada itile ka-kıla, dayak yiye yiye yetiştirilir, dayanılması güç uzun seneler kalırlardı. Büyürler, katılaşırlar, içlerinden birçoğu da sanatkarlar ordusuna katılırdı.

Nicolas, ilk gününü bitkin vaziyette balkonda ormanı seyretmekle geçirdi. Ertesi günden itibaren de her zamanki kurtarıcısı, televizyonla yeniden buluştu. Televizyon yemekhaneye yerleştirilmişti ve sorumlular bu "velef'lerden kurtulmanın rahatlığı içinde onların orada saatlerce sersemleşmelerine göz yumarlardı.
Geceleyin, diğer iki öksüz Jean ve Philippe, onu yatakhanede sorguya çektiler:
- Senin başına ne geldi?
- Hiçbir şey.
- Haydi anlat, senin yaşında biri böyle durup dururken buraya gelmez. Önce söyle bakalım kaç yaşındasın?
- Ben biliyorum. Galiba onun anne babası karıncalar tarafından parçalanmış.
- Sana bu saçma sapan şeyleri kim anlattı?
- Kimse kim sana ne. Onlara ne olduğunu bize anlatırsan kimden duyduğumuzu sana söyleyeceğiz.
- Meraktan çatlayabilirsiniz.
Daha tombul olan Jean omuzlarından yakalarken Philippe de Nicolas'nm iki kolunu arkaya doğru büküyordu.
Nicolas, tekme savurarak kolunu kurtarıp avcunun keskin tarafıyla Jean'ın boynuna kuvvetli bir darbe indirdi (Bu savunma hareketlerini, televizyonda bir çin filmi seyrederken öğrenmişti). Darbeyi yiyen Jean öksürmeğe başlar. Philippe tekrar harekete geçer, Nicolas'nm boynuna sarılıp sıkmaya başlar, o da dirseğinin sivri kıs-
138
j-piyja Philippe'in midesine vurarak onu alaşağı eder. Üç genç adam karyolaların arasında tepişip dururlar. Sonunda Nicolas altta
kalır.
- Bize, anne babana neler olduğunu söyle! Yoksa sana karıncalan yutturacağız.
Jean, Nicolas'yı yere serilmiş bir halde tutarken Phllippe de, oralarda çok bulunan birkaç kanatlı karınca yakalar ve geri döner.
Nicolas'ya ağzını açtırmak için, burnunu sıkar ve bütün tiksintisine rağmen üç karıncayı ağzına tıkar. O anda Nicolas hayatının en ilginç sürprizi ile karşılaşır. Bu oldukça lezzetlidir!
Diğerleri ise, yutturdukları şeyin geri tükürülmediğini görünce şaşkına dönerler ve kendileri de bunu tatmaya karar verirler.
Şuruplu balkabağı salonu Bel-o-kan'ın en yeni buluşlarından biridir. Bu "balkabağı" teknolojisi, büyük sıcak dalgası dolayısıyla kuzeye doğru göç eden, Güney yöresinin karıncalarından alınmıştır.
Nitekim Federasyon, bu karıncalara karşı açtığı bir savaştan galip çıktıktan sonra onların bu balkabağı salonunu keşfetmişti. Savaşlar, böcekler âleminde, icatların birbirlerine aktarılmasında oldukça büyük bir rol oynuyordu.
İlk anda Bel-o-kanlı birlikler gördükleri manzara karşısında deh-" sete uğrarlar: tüm yaşamları boyunca başları tavana asılı karınları aşağıya uzanan ve bir ana kraliçenin iki katı şişmiş olarak yaşamak zorunda olan işçi karıncalar!
Güneyliler bunların, inanılmaz miktarda çiçek özüyle hazırlanmış şurubu ilk tazeliğinde koruyan bir tür canlı damacanalar olduğunu izah ettiler. Bu canlı depoların karınlarının ucu hafifçe sıkılıyor ve bu şurup arzuya göre damla damla emiliyor veya kana kana içiliyordu.
Güneyliler bu sistem sayesinde en sıcak yörelerdeki kuraklılara bile dayanabiliyordu. Göç ettikleri zaman ise balkabaklarını kollarının ucunda taşıyor ve bütün yol boyunca hiç gıdasız ve susuz kalmıyorlardı. Onlar için bu damacanalar yumurtalar kadar değerliydi.
Bel-o-kan!ılar özellikle büyük miktarda yiyecek depolamak için güneylilerden aldıkları bu teknikten yararlanıyordu.
139
"1"
Sitenin bütün erkek ve dişileri şeker ve su eksiklerini gidermek için salonda toplanır. Her damacananın önünde kanatlılardan oluşan bir istekliler kuyruğu vardır. 327. ile 56. da bunlar arasındadır.
Üreme yeteneğine sahip bütün karıncalarla topçu dişi karıncalar geçtikten sonra damacanalar boşalır, bir işçi karınca ordusu bunları tekrar doldurmak için

seferber olur ve gerekli malzemeyi getirerek balkabakların kamını yeniden şişiririler.
Nicolas, Philippe ve]ean bir sorumlu tarafından yakalanır ve üçü birden cezalandırılır. Böylece yetimhanenin en candan arkadaşları olurlar.
Onları genellikle yemekhanede televizyon karşısında bulmak mümkündü. O gün, eskimeyen dizi "Üstün dünyalılar dünyalı olmaktan gururludur" dizisinin bir bölümünü seyrediyorlardı.
Konunun, kozmonotların dev karıncaların yaşadığı bir gezegene inmesiyle ilgili olduğunu görünce sevinçten sıçrayıp birbirlerini dürttüler.
"Merhaba bizler Dünyalıyız.
- Merhaba bizler de Zgü gezegeninin dev karıncalarıyız."
Senaryonun bundan sonra pek ilginç tarafı yoktu: dev karıncalar telepati yoluyla Dünyalıların birbirlerini öldürmeleri için mesajlar gönderiyordu. Fakat sağ kalan son kozmonot durumu anlar ve düşman siteyi ateşe verir...
Bu sonuçtan sevinç duyan çocuklar gidip birkaç karınca yakalayıp yemeğe karar verirler. Fakat ne yazık ki yakaladıkları karıncalar ilk yakaladıkları gibi bonbon şekeri lezzetinde değildi. Daha küçük boyda idiler ve asit gibi yakıcı bir tada sahiptiler, limon tuzu gibi bir tat!
Her şey, Sitenin en yüksek noktasında öğleye doğru uygulanmak üzere düzenlenmişti.
Şafağın ılık sıcaklığından itibaren dişi topçu karıncalar yerlerini almışlardı. Anüsleri göğe doğru nişan almış olarak, gelebilecek olan kuşlara karşı, bir hava müdafaa hattı kurmuşlardı. Bazıları ise

geri tepmeyi önlemek için karınlarını dal parçacıklarına dayamışlardı. Böylece herhangi bir yöne dönmeden aynı noktaya iki üç yaylım ateş yapabileceklerini düşünüyorlardı.
56. dişi dairesinde kalmaktadır. Aseksüel bakıcılar kanatlarını koruyucu tükürükle sıvarlar. Daha önce hiç dışarıya çıktınız mı? İşçi karıncalar hiçbir yanıt vermez. Kuşkusuz aralarında bazıları dışarı çıkmıştı fakat dışarıda ağaçlar ve otlar var demek neye yarar? Az sonra 56. düşünmeye başlar: tüm dünyayı anten iletişimiyle öğrenmeye çalışmak, bu olsa olsa üretken karıncaların bir kaprisidir! İşçi karıncalar ona hizmet etmekte geri kalmazlar. Arkalarına esneklik vermek için ovalarlar. Eklem yerlerini rahatlatmak için de bütün vücuduna masaj yaparlar. Diğer taraftan damacananın tıka basa şurupla dolu olduğunu anlayınca oradan, sıkmak suretiyle bir damla şurup boşaltırlar ve onu yuttururlar. Bu onun uçuş süresini uzatacaktır.
Artık 56. hazırdır.
Süslenmiş ve parfümlere boğulmuş olan prenses, harem dairesini terk eder. 327. yanılmamıştı, olağanüstü bir güzellikteydi! Prenses, kanatlarını taşımakta zorlanıyordu, bu günlerde o kadar çok büyümüşlerdi ki kanatlarının ucu yerlere değiyordu... Gelincik duvağının uçları gibi.
Diğer dişi karıncalar geçidin bitiminde görünürler. Yüzlerce bakireyle birlikte 56., kubbenin dal parçacıkları arasında dolaşmaya başlar. İçlerinden bir kısmı heyecandan dal parçalarına takılır kanatları hırpalanır, delinir, bazen de kopar; talihsiz olan bazıları ise daha yukarıya çıkma sevincine erişemeden dallara takılıp kalırlar. Küskün olarak beşinci kata geri dönmek zorunda kalırlar. Cücekarınca prensesleri gibi aşk yolculuğunu öğrenemezler. Aynı salona, o kapalı odaya yeniden dönmek zorunda kalırlar. 56. dişi herhangi bir talihsizliğe uğramamıştır. Dikkatle daldan dala sıçrayarak düşmemeğe ve narin kanatlarını zedelememeğe çalışır.
Yanı başında yürüyen kız kardeşlerden biri anten temasında

TT^Ş
bulunmak isteğini bildirir. Şu meşhur üretken erkeklerin ne olabileceklerini merak etmektedir. Acaba bunlar yabanarıları mı, yoksa sinekler midir?
56. cevap vermez, 327.'yi ve "Gizli Silah"ın gizemini yeniden düşünmeye başlar.
Her şey bitmişti. Artık çalışma ekibi dağılmıştı. Bundan sonra bütün işler 103683.'nün üzerinde kalmıştı.
Hasretle olayları hafızasında canlandırmaya başlar:
Kaçak bir erkeğin pasaportsuz olarak dairesine girişi.

İlk salt ilişkileri.
103683.'ye rastlamaları.
Tuhaf kokulu öldürücüler.
Sitenin en alt katlarına kaçışları.
"Birlik"lerini oluşturan askerlerin cesetleriyle dolu olan gizli salon.
Lomeküz olayı.
Granit kayası içindeki gizli geçit.
Yaşadıklarını hatırladığında bunların çok özel şeyler olduğunu, diğer kız kardeşlerinin böylesi bir macerayı hiç yaşamadığını hatta daha sitenin bile dışına çıkmadığını düşünür.
Tuhaf kokulu öldürücüler... lomeküz... granit kayadaki gizli geçit... Hiçbir çılgınlık bu kadar büyük kalabalığı etkilemez. Beyazkarıncalar için çalışan Lejyonerler..? Hayır bu olanaksız, bu kadar iyi organize olamazlar.
Yine de hiç anlaşılmayan bazı şeyler var. Niçin Sitenin altında muazzam bir yiyecek deposu kurulmuş? Casusların beslenmesi için mi? Hayır, orada milyonlarca kişiyi tıka basa doyuracak yiyecek var. Onlar milyonlarca değil! Ve o şaşırtıcı lomeküz. Bu bir yerüstü canlısı. - 50. kata tek başına inmesi olanaksız. Oraya mutlaka taşınmış olmalı. Bu böceğe yaklaştığımızda kokusuyla büyülenmiştik. En aşağılara kadar bu canavarı indirmek oldukça güçlü bir grubun işi olmalı.
Bütün bu olayları düşündükçe bunları yapabilmek için büyük olanaklara sahip olunması gerektiği kanaatine varır. Nitekim olaylara dışardan bakıldığı takdirde, sanki Güruhun bir kısmı bazı gizli
142
sırlara sahiptir ve bunları kendi kız kardeşlerinden dahi saklamaktadır.
Bilinmeyen ilişkiler kafasını kurcalamaktadır. Duraklar. Refakatçiler, evlilik uçuşundan önceki heyecana kapıldığını zanneder; onlara göre bu durum üretken karıncaların duygusal oluşundan ileri geliyordu. 56. antenlerini ağzının üstüne doğru çeker ve kendi kendine acele acele söylenmeğe başlar: ilk araştırmacıların bozguna uğraması, gizli silah, otuz askerin öldürülmesi, lomeküz, depolanmış erzak...
Tamam, anlamıştı artık! Akıntıya karşı ileri atılır. Yeter ki geç kalınmasın!
EĞİTİM: Karıncalann eğitimi aşağıda gösterilen aşamalardan geçirilerek yapılır.
- İlk günden onuncu güne kadar geçen zaman İçinde gençlerin çoğunluğu doğurgan kraliçe İle ilgilenirler: ona bakarlar ve ok-şariar. Buna karşılık kraliçe de onlan besleyici ve kotuyucu tükürüğü İle yıkar.
- On birinci günden ylmnlncl güne kadar İşçi karıncalar kozalara bakma hakkına sahip olurlar.
- Yhml birinci günden otuzuncu güne kadar larvalara nezaret ederler ve onlan beslerler.
- Otuz birinci günden kokma güne kadar İç hizmetlerden ve bakım İşlerinden muaf tutulurlar takat ana kraliçeye ve larvalara bakmaya devam ederler.
- Kırkma gün dönüm noktasıdır. Yeterince deneyim kazandıkları anlaşıldığından Siteden dışarıya çıkmaya bak kazanırlar.
- Kırk birinci günden ellinci güne kadar yaprak bitinin bekçiliğinde veya hizmetinde kullanılırlar.
- Ellinci günden hayatlarının sonuna kadar bir siteye alt olan karıncanın üstlenebileceği en heyecanlı işi yapabilirler: av, ve bilinmeyen çevrelerin araştinlması.
Not: Üreme yeteneğine sahip olanlar hiçbir İşte kullanılmazlar.
143
Genellikle aylak kalırlar ve evlilik uçuşuna kadar kendi bölgelerinden dışanya çıkmalarına izin verilmez.
Edmond Wel!s Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
327. hazırlanır. Diğerleri antenler arası görüşmelerinde sadece dişilerden bahsetmektedirler. Aralarından çok azı onları görmüştü, bu da yasak Site geçitlerinde göz kaçamağından ibaretti. Çoğu onları büyüleyici parfümleriyle baştan çıkarıcı bir erotizm içinde hayal ediyordu.
Prenslerden biri, bir dişi ile trofilaksi yaptığını iddia ediyordu. Ona göre, verilen şurup kayın ağacı özsuyu lezzetinde, cinsel hormonları da fulya çiçeği gibi kokuyordu.

327. ise, dişinin şurubunu hakikaten tatmış bir kişi olarak, bunun işçi karıncaların veya damacanaların şurubundan farklı bir şey olmadığını gayet iyi biliyordu.
Buna rağmen müdahalede bulunmadı.
Daha doğrusu aklından çapkınca bir düşünce geçiyordu. 56.'nın müstakbel Sitesini kurabilmesi için gerekecek olan sperma hücrelerini kendisinin vermesini ne kadar çok arzu ediyordu. Ah, ona bir erişebilseydi... Ne yazık ki, bu kalabalık arasında kendini rahatça tanıtacak olan bir feromon yaymayı düşünememişti.
56. dişinin erkekler salonuna girmesiyle genei bir şaşkınlık havası eser. Buraya girmek Güruhun bütün kurallarına aykırı bir davranış idi. Erkeklerle dişiler birbirlerini ilk defa ancak evlenme uçuşu sırasında görebilirlerdi. Burası cücekarıncaların ülkesi değildi; Burada geçitler arasında çiftleşme yoktu.
Bir dişinin nasıl olduğunu çok merak eden prensler oldukları yerde donakalırlar. Hepsi birden onun bu odada kalmaması gerektiğini belirten hiddet kokuları yayarlar.
O ise her şeye rağmen, hazırlık kargaşası içinde ilerlemesine
i 44
devam eder. Herkese çarpar, her tarafa feromonlarını yayar.
32 7.! 32 7.! Neredesin 32 7. ?
Prensler ona, çiftleşeceği erkeğin böyle bağıra çağıra aranama-yacağını söylemekten sakınmaz! Oysa sabırlı olup talihine razı olması gerekirdi, 56. biraz da utanır.....
Neticede 56., arkadaşını bulmayı başarır. Fakat 327. ölmüştür. Kafası bir çene darbesiyle kesilmiştir.
TOTALİTARİZM: İnsanlar karıncalarla çok ilgilenirler, çünkü onlann başanlı bir totaliter sistem kurduklarına inanırlar. Dışarıdan bakıldığı zaman, kannca yuvalarında, neticesin çalıştığı, itaat ettiği, fedakârlık göstemeğe hazır olduğu, aynı düzeyde olduğu izlenimi alınır. Ve bugün, insanlarda totaliter sistemlerin tümü başarısızlığa uğramıştır.
O zaman böcek toplumunun taklit edilmesi düşünülmüştür. (Napofyon'un amblemi an değil miydi) Genel bir İletişim İçin kannca yuvasını saran feromonlar, günümüzde uydu kanalıyla yapılan televizyon yayınlandır. İnsan, hen\es için en İyisini sunduğu kanısına kapılmakta, böylece mükemmel bir İnsan topluluğu yarattığını zannetmektedir. Olayların mantığı İse böyle değildir.
Doğa, Darwln'in hoşuna gitmese de, en İyilerin üstünlüğüne doğru gellşmemektedlr (esasen hangi kritere dayanarak böyle düşünülüyor?).
Doğa, gücünü çeşitlilikten almaktadır. Ona, İyiler, kötüler, deliler, ümitsizler, sportmenler, yatalaklar, kamburlar, tavşandu-daklılar, neşeliler, kederliler, akıllılar, siyahiler, san tenliler, kızıl-derllller, beyazlar... gereklidir. Onun her dinden, her felsefi düşünüşten, her fanatik görüşten aklı başında İnsanlara İhtiyacı vardır.
Yegane tehlike bu türlerden hertıangl birinin diğer bir tür tarafından ortadan kaldmlmasıdır.
Suni tohumlama yoluyla en iyi cins mısır koçanı tanelerinden alman tohumlarla (en az suya İhtiyaç gösteren, don olayına
-145
dayanıklı, çok taneli koçan veren) ekilen tarlaların salgın hastalıklardan kolaylıkla srynlabildlğl görülmüştür. Doğa tekdüzelikten nefret etmekte ve çeşitliliği benimsemektedir. Dehasının yüceliği belki de bundadır.
Edmond WeIIs Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Yorgun ve küçük adımlarla tekrar kubbeye döner. Harem dairesine giden geçide yaklaştığı sırada enfraruj gözlerinin önünde iki hayal belirir. Bunlar tuhaf kokulu canilerdir! Şişman ve küçük topal!
56., onların dosdoğru üzerine doğru geldiklerini görünce kanatlarını çırpar ve topalın boğazına sarılır. Fakat ötekiler onu durdurmayı başarırlar. Buna rağmen onu öldürmek yerine anten ilişkisi kurmaya zorlarlar.
Dişi karınca kudurmuş gibidir. Onlara 327.'yi niçin öldürdüklerini sorar, nasıl olsa uçuştan hemen sonra ölecektir. Onu katletmeğe ne gerek vardı!
İki öldürücü onu yatıştırmaya çalışır. Onlara göre bazı olayların beklemeğe tahammülü yoktur. Olumsuz olarak yorumlanan, kötü görünen bazı görevler vardır ve ne olursa olsun Güruhun normal işlemesi için bunların yerine getirilmesi

şarttır. Safdilli olmamak gerekir... Bel-o-kan'ın birliği için böyle olması gerekiyordu ve görev tamamlanmıştı!
O zaman bunlar casus değil mi?
Hayır değiller. Hatta Güruhun güvenliğini ve sağlığını koruyan baş gardiyan olduklarını bile ileri sürmektedirler.
Prenses hiddet feromonları yaymaya başlar. 327., Güruhun güvenliği için mi tehlikeli görülmüştü? Evet diye cevap verir her iki öldürücü de; 56. bir gün bunu anlayacaktı ama henüz çok gençti...
Anlamak, neyi anlamak? Sitenin sinesinde yaygın olarak örgütlenmiş caniler bulunduğunu mu? Yoksa gördükleri için öldürülen erkekleri siteyi kurtarmak için öldürdüklerine mi?
146
Topal, lütfedip izah etmeğe çalışır. Anlattıklarından anlaşıldığına göre tuhaf kokulu askerler "tehlikeli-stres muhafızları" imişler. Güruhun ilerlemesine ve savaşmasına yarayan yararlı stresler ve bir de Güruhu yok etmeye çalışan zararlı stresler varmış...
Her bilginin mutlaka yayılması gerekmezmiş. Bazılarının çözülmesi olanaksız metafizik stres yaratma olasılığı güçlüymüş. O zaman Güruh kedere kapılır, hareket edemez, çare bulamazmış...
Bu herkes için zararlı olur, Güruh kendi kendini zehirleyen toksinler yaymaya başlatmış. Uzun vadede, Güruhun ölümsüzlüğünün korunması, kısa vadede, gerçeklerin bilinmesinden daha önemli imiş. Gözün gördüğü bir şeyi beyin organizmanın diğer kısımları için tehlikeli olarak değerlendiriyorsa, beynin bu gözü kör etmesi evlaymış...
Şişman olanı da topalın bu bilgiç konuşmalarını özetlemek istercesine:
Gözü kör ettik,
Heyecana kapılmaları yok ettik.
Kederlenmeyi durdurduk.
Her ikisi de bütün organizmaların buna benzer güvenlik sistemlerine sahip olduklarında ısrar ederler. Buna sahip olmayanlar ya korkudan ölürler ya da bu sorunlarla baş edemedikleri için intihar ederler.
56. oldukça şaşkına dönmüştür ama kendini kaybetmez. Aslında saçmalıklarla dolu feromonlar bunlar! Gizli silahın varlığını saklamak istiyorlarsa, artık çok geç idi. Ne kadar saklamak isterlerse istesin herkes La-kola-kan'ın bununla karşı karşıya kaldığını biliyordu...
İki öldürücü soğukkanlılıklarını koruyor, fikirlerinden vazgeçmiyorlardı. La-kola-kan konusunu herkes unutmuştu bile; zafer sevinci merakı hafifletmişti. Geçitler arasında dolaşıp etrafı koklamak yeterliydi, en hafif bir toksin kokusu dahi yoktu. Rönesans şenlikleri öncesi bütün Güruh 5;essizliğe bürünmüştü.
Aşağı geçitlerdeki takip sırasında topal, üçüncü bir karıncanın
147
varlığını saptamıştı. Bir asker. Acaba kimlik numarası neydi?
Bunu tespit edemedikleri için onu hemen öldürmemişlerdi. Bu arada dişi karınca antenlerinin sivri ucu ile şişmanın gözlerine saldırır. Gözlerini kör etmekle beraber epeyce acı duyar, topal karınca ise şaşkına uğrar.
Dişi karınca daha çabuk uzaklaşmak için koşar ve uçar. Kanatlarının çırpması ile kalkan toz bulutu takipçilerden gizlenmesine yardım eder. Hemen kubbeye ulaşır. Ölü karıncaya dokunup geçer. Şimdi onun için yeni bir hayat başlayacaktır.
Oyuncak karınca yuvalan hakkında Edmond VVelIs'in vermiş olduğu dilekçenin, Millet Meclisi soruşturma komisyonu önünde kendisi tarafından, okunan özeti:
Dün mağazalarda, çocuklara Noel hediyesi olarak sunulan bu yeni oyuncakları gördüm. Bunlar, içinde bir üretken kraliçe karınca, altı yüz karınca ile toprak doldurulmuş şeffaf plastik kutulardı.
Onlar çalışır, kazar, koşar durumda görünüyorlardı.
Bir çocuk için bu büyüleyici bir görüntüdür, sanki ona bir şehir sunulmuş gibidir. Ayrıca sakinleri de küçük şeylerdir, yüzlerce küçük bebek hareket edebiliyor ve kendi kendilerini idare edebiliyor.
İtiraf etmeliyim ki buna benzer karınca yuvaları bende de var. Ama ben bir biyolog olarak çalışmalarıma yön vermek için onların yaşantısını incelemek zorundayım. Ben onları bir akvaryum içine, üstünü delikli bir kartonla kapatarak hava aldıracak şekilde yerleştiririm.

Buna rağmen karınca yuvamı her görüşümde içimde acayip bir his duyuyorum, sanki ben mutlak bir güce sahip biriymişim veya onların tanrısıymışım gibi geliyor... Keyfim isterse karıncalarımı aç bırakır onları öldürürüm. Yağmur yağdırma zevkini tatmak istersem bahçe süzgecini alır sitelerin üzerine suları boşaltırım; çevrelerinin normal ısısını yükseltmeğe karar verirsem onları radyatörün üzerine yerleştiririm; içlerinden birini alıp mikroskopta incelemek istersem pensimi alıp akvaryumun içine daldırmak yeterlidir; ve eğer onlardan birkaçını öldürmek
148
kaprisine kapılırsam hiçbir dirençle karşılaşmayacağımı bilirim. Başlarına ne geldiğini bile anlayamayacaklardır.
Evet, Baylar, çok küçük yapıda oldukları için onlara karşı ezici bir güce sahip olduğumuz aşikâr.
Ben kendi hesabıma bunu kötüye kullanmam fakat bir çocuğu düşündüğüm zaman... O bunların hepsini yapabilir.
Bazen aklıma saçma bir fikir gelir. Bu kumdan oluşan siteleri görünce kendi kendime sorarım; ya bizim sitelerimiz de böyleyse? Ya biz de çok yüce bir kudret tarafından herhangi bir akvaryum içine yerleştirilmiş ve onun tarafından izleniyorsak?
Ya Adem ile Havva da "izlenmek" için yapay bir ortam içine yerleştirilmiş iki kobaysa.
Ya kutsal kitabın söz ettiği cennetten kovulma olayı hapishane akvaryumunun değiştirilmesinden başka bir şey değilse?
Ya Tufan, sonuç olarak meraklı veya ihmalkâr bir Yüce Varlık tarafından üzerimize boca edilen sulardan başka bir şey değilse?
İmkansız, mı diyeceksiniz bana? Diyebilirim ki... aradaki yegane fark karıncaların cam bölmeler arasına yerleştirilmiş, Dizlerin ise fiziksel bir güç tarafından hapsedilmiş olmasıdır: Yer çekimi!
Karıncalar kutuyu delmeyi başardılar, şimdiye kadar birçoğu kaçtı, bizler de yer çekiminden sıyrılan füzeler fırlatmayı başardık.
Akvaryum içindeki siteleri tekrar ele alalım. Az önce size söyledim, ben iyi yürekli, bağışlayıcı bir tanrıyım, hatta biraz da batıl itikatlıyım. İşte onun için ben, bana tabi olanlara acı çektirmem. Bana uygulanmasını arzu etmediğim bir davranışı hiçbir şekilde onlara uygulamam.
Fakat Noel'de satılan oyuncak karınca yuvaları aynı sayıda tanrılar yaratacaktır. Onların hepsi benim kadar iyi yürekli, bağışlayıcı olacak mı? Mutlaka birçoğu ellerindeki şehirden sorumlu olduklarını ve bunun kendilerine bazı haklar sağladığını anlayacaklardır. Ama bunun yanında ilahi görevleri de olacaktır: onları beslemek, onlara uygun bir ısı sağlamak, onları zevk olsun diye öldürmeğe kalkışmamak.
Bununla beraber, çocuklar ve özellikle henüz sorumluluk
-149
duygusuna sahip olmayan çok küçükler okul başarısızlıkları, aile içi geçimsizlikleri ve arkadaşlarıyla olan küçük kavgalardan olumsuz etkilenirler. Bir hiddet anında pekâlâ "Genç tanrılıklarını unutabilirler, ve o takdirde ona "tabi" olanların sonunu düşünmeğe bile cesaretim yok...
Oyuncak karınca yuvalarının satışını yasaklayan bu kanunun kabul edilmesini karıncalara karşı olan merhametimden veya hayvanları koruma hakkından dolayı talep etmiyorum. Hayvanların hiçbir hakkı yok: onlar, hayvan çiftliklerinde yetiştiriliyor ve bizlerin yemesi için de kurban ediliyor. Bunun kanunlaşmasını, belki bizim de çok yüce bir kudret tarafından tutuklanmış ve incelenmekte olmamız olasılığı karşısında talep ediyorum. Bir gün yeryüzünün de sorumsuz bir genç Tanrıya bir Noel hediyesi olarak teslim edilmesini ister miydiniz?
Güneş doruk noktasındadır.
Gecikmiş olan erkekler, dişiler Sitenin geçitleri arasında, yetişmek için koşuşmaktadır. İşçi karıncalar, onları ilerletir, temizler ve cesaretlendirirler.
Neşe içinde yürüyen ve bütün pasaport kokularının birbirine karıştığı bu kalabalık içine 56. da gecikmeden katılmış, diğerleri arasında ilerlemektedir. Hiçbirinin kimliği ayırt edilemeyecek haldedir. Kız kardeşlerinin dalgalar

halinde ilerleyen temposuna katılmış olarak gitgide yukarıya doğru çıkmakta ve o zamana kadar hiç tanımadığı bölümlerden geçmektedir.
Birdenbire bir geçidin dönemecinde o ana kadar hiç rastlamadığı bir olayla karşılaşır: gün ışığı. Önce duvarlara yansıyan ışık, daha sonra göz kamaştırıcı bir parlaklığa dönüşür. İşte dadılarının kendisine anlatmaya çalıştığı esrarengiz kudret. Sıcak, tatlı, hoşa giden bir ışık. Bu büyüleyici, yeni bir dünyanın müjdesiydi. Işık huzmeleri göz bebeklerinin içine dolunca kendini sarhoş gibi hissetmeğe başlardı. Otuz ikinci kattaki şaraplaşmış şuruptan aşırı derecede içmiş gibi olurdu.
56. prenses ilerlemeye devam eder. Yerlerde ışıl ışıl parlayan
150
kızgın lekeler görür, güneş altında bata çıka yürür. Tüm yaşamını yeraltında geçiren birisi için muhteşem bir deneyimdir bu.
Yeni bir dönemeç. Işık huzmeleri adeta onu bombardımana tutar ve geri çekilmek zorunda kalır. Sanki gözlerinin içine birçok ok giriyor, göz sinirlerini yakıyor ve üç beynini birden kemiriyordu. Üç beyin... atalardan kalma bir deyim, onlar her halka için bir sinir düğümüne, vücudun her kısmı için de bu sinir sistemine sahip olduklarını kabul ederlermiş.
Işık dalgalarına doğru ilerlemeğe devam eder. Uzakta, güneşin sıcaklığına kendilerini kaptırmış kız kardeşlerini fark eder, adeta hayalete dönmüşler...
Yürümeğe devarn eder. Vücudu ısınmaya başlamıştı: ona binlerce defa anlatılmaya çalışılan bu ışık, bütün anlatılanlardan çok daha olağanüstü bir şeydi. Mutlaka yaşanmaljydı! Aklına alt katlarda kapıcılık görevi yapan işçi karıncalar geldi, yaşam boyu sitede kapalı kalacaklar ve dışarının, güneşin ne olduğunu hiçbir zaman bilemeyeceklerdi.
Gözleri yavaş yavaş dışarının ışığına alıştığı sırada sert bir rüzgârın esmeğe başladığını fark eder. Bu şimdiye kadar yaşadığı ortamın havasından çok farklı, serin, hareketli ve güzel kokulu bir havadır.
Antenleri fırıldak gibi dönmeğe başlar, onlara dilediği gibi yön vermek olanaksızlaşmıştır. Hızla esen rüzgârla antenleri yüzüne çarpar, kanatlan şaklar.
Yukarıda, kubbenin tepesinde işçi karıncalar onu karşılarlar, ayaklarından tutup yukarıya doğru çekerler ve üreyecek kalabalığın içine iterler. Orada dar bir saha içine yığılmış yüzlerce erkek ve dişi kaynaşmaktadır. 56., evlenme uçuşunun başlangıç noktasında olduğunu ve uygun hava durumunun beklendiğini anlar.
Rüzgârın etkisi sürerken tahminen on adet serçe, karıncalan fark eder. Fırsattan yararlanmak amacıyla gitgide alçaktan uçmaya başlarlar. Çok yaklaştıkları bir sırada mevzilenmiş olan topçular onları asit ateşine tutarlar.
İçlerinden biri şansını denemeye kalkışır karıncaların arasına
151
dalar, üç adet dişi yakalar ve tekrar yükselir. Cür yüksekliğe ulaşamadan topçuların ateşine tutulur ve^ '<UŞ Veterü lür; ağzını açmadan, kanatlarındaki zehri atabilmek " ^ düşürü-üzerinde acınacak bir halde debelenmeye başlar
e 0t|«r
Bu tümüne örnek olur ve serçeler geri çekilir Fak dini aldatmasın. Hava savunmasının etkinliğini denem ^ ^en' gecikmeden, tekrar geri döneceklerdir.
ç'n' Çok
YIPHO HAYVANLAR Uygarlığımız kurtlar, aslanlar, ayılar sırtlanlar gibi yırtıcı hayvanlardan kurtulmayı başaramasavh^ limlz ne olacaktı?
^'hi'
Hiç şüphesiz daima kuşku içinde olan huzursuz bir uygarhk fo> malılar, tannlar ayininde ortalığa korku yaymak için bir '• gettrtlriermlş. Böylece herkes anlarmış ki: kazanılmış hlçbtsev yok ve ölüm her zaman İnsanın karşısına çıkabilir. Fakat günümüzde İnsanoğlu kendisini yiyebilecek bütün türleri ezmiş, bertaraf etmiş veya müzeye kaldırmış. Geriye endişe verecek canlılar olarak bir tek mikroplar ve belki de karıncalar kalmıştır.
Kannca uygarlığı İse kendisi İçin yırtıcı olan türleri bertaraf etme olasılığına sahip olmamasına rağmen gelişmekte geri kalma-mistir. Sonuç olarak bu böcek sürekli kuşku içinde yaşamak zorunda kalmıştır. Binlerce yıllık deneyimi dünyanın en aptal hayvanı bile bir vuruşta yok edebileceğine göre, olsa olsa yolun yansına gelmişti daha, bunu çok iyi biliyordu.

Edmond Welis Göreceli ve Mutlak Bilgi anslklop***1
Rüzgâr sakinleşmiş, hava akımı azalmış, ısı artmaktadır, sı ulaştığında Site evlatlarını uçuşa geçirmeyi düşünmektedir.
Dişiler kanatlarını titretmeye başlamışlardır, artık hazır vazıye ler. Bu olgun erkeklerin kokusu cinsel dürtülerini doruğa çı
152
. : içinde uçarlar, yüz baş mesafeye kadar yükse-jll^ diŞ''er ^
/arafından biçilirler, hiçbiri kurtulmaz.
|jr|er fokat SerÇekın|flk ba§lar ama yine de uçuştan vazgeçilmez. Aşagıda §a ..ete geçer. Bu kez yüz dişiden ancak dördü kuş jKind t>ir S^P b,n,.dan kurtulmayı başarabilir. Erkekler filo halinde gagaların'nfmına ^Ç31"- serçeler erkekler topluluğuna hiç dokun-onların yar J<.a şeylerle ilgilenmeye değmez."
I r "bU ÇOK ->'^'
maZ •• ı ir amd> göklere yükselir, elliden fazla kuş yollarını ke-Üçüncu Dirgi"! :___l5...L,.L!J„2.,____ „..._.....
ser,
k bir kıyın"1 yerine döner nicbiri saS Çıkmaz. Kuşlar birbir-ortaa'ber sa|mıŞ gibi gitgide çoğalır. Havada serçeler, karata-
ler'ne v,y,\ fferdanilllar- ispinozlar, güvercinler... cıvıldaşıp durur-vukar, Kiz" 5 , . ı
,. ,«m varpan on ardır! lar Asıl bayram yaK
Dördüncü bir gf"P harekete geçer. Bu sefer de hiçbiri kurtula-az En iyi lokmay'i yakalamak için kuşlar birbirleriyle dövüşmektedir. Topçular çok üzgün ve sinirlidirler, formik asit bezlerinin olanca
gücüyle dikine ateş? etmeye başlarlar, fakat yırtıcılar çok yüksektedir, formik asidin onlara ulaşması olanaksızdır, ölüm yağmurları gibi Site'nin üzerine gerisin geri düşerken de oldukça büyük tahribat yapar.
Bir kısım dişi korkudan uçmaktan vazgeçip aşağıda, salonda çiftleşmeyi tercih eder.
Beşinci bir grup yükselir: her şeye rağmen bu kuş duvarını aşmak gerekli! Kırk ü ç erkek tarafından korunan on yedi dişi kurtulmayı başarır.
Altıncı gruptan .on iki dişi kurtulur!
Yedinci gruptan ise otuz dört!
56. kanatlarını çarpmaya başlar, henüz uçacak cesareti yoktur. O Slrada bir klz kardeşinin kafası ayaklarının dibine düşer. Bu büyük
1 um arzusuy-|a öğrenmek istemesine rağmen donup kalır. t| „ek|zinci grupla uçacak mı? Hayır... Ve de isabetli karar vermiş-
Çunkü bu grupta^ kimse sağ kalmamıştı, basıı SeS' *u baplar. Buna rağmen tekrar kanatlarını çırpmaya ıraz yül^seijr |—i iç olmazsa bu kadarını başarabilmişti
- 153
dala, üçjlet dişi yakalar V])"e tekrar yükselir. Cüretkâr kuş yeterli
yüks\ '((liğeulaşamadan topA / j;uların ateşine tutulur ve yere düşürülür; i |iını)(madan, kanatla^ f*rı jurındaki zehri atabilmek ümidiyle otlar üzerede »cak bir halde \\ / ^[»debelenmeye başlar.
B tümüne örnek olur vei' I a- serçeler geri çekilir. Fakat kimse kendini |datıasın. Hava savuril ı*r vjnmasının etkinliğini denemek için, çok gecii.fiedtı tekrar geri dönl /^geçeklerdir.
YIRT^â MANLAR: Uygi ^ mrlığımız kurtlar, aslanlar, ayılar veya s, iarkpl yırtıcı hayvA j**1*canlardan kurtulmayı başaramasaydı ha-lÇjznücaku? W8*
r\.^şüfieslz dalma kışk Mi İçinde olan huzursuz bir uygarlık, Ronji/aı, tan/ar aylnlndeL fj' ortalığa korku yaymak İçin bir («set Ajıttiemlş. Böylece hkj^Jprkes anlarmış ki: kazanılmış hiçbir şey y^JvtMm her zaman ty&y^Mısanm karşısına çıkabilir. r\jApknuzde tosanif^f^frğlu kendisini yiyebilecek bütün türleri e jtı/jMara/ etmiş vejy f1 A?a müzeye kaldırmış. Geriye endişe ve-Ajek alı/ar olarak bir t|* f1 Aİtsk mikroplar ve belki de karıncalar kal-
iLjmavfgarlığı İse keıi |lltte/ İçin yırtıcı olan türleri bertaraf etme

cysı/^a sahip olrnanû / ^Masına rağmen gelişmekte geri kalma-n Atır.kuç olarak bu M 'f^Jröcek sürekli kuşku İçinde yaşamak zo-n.âa%Mşur. Blnlerceifv gyılhk deneyimi dünyanın en aptal hay-\jı Hblr vuruşta yol'f / px edebileceğine göre, olsa olsa yolun y, ssmıdmlşti daha, M^^ftmu çok İyi biliyordu.
W

¦ ir
\/gâıakinleşmiş, havai ^sakımı azalmış, ısı artmaktadır. Isı 22°'ye ulaştı jindıSite evlatlarını ui\ Z"11 J^şa geçirmeyi düşünmektedir.
£\. Jertatlarını titretme»! /" ^/^e başlamışlardır, artık hazır vaziyettedirler.
B oljnerkeklerin kokUV ^/^u cinsel dürtülerini doruğa çıkarm ştır.
\ i 152
İlk dişiler zarafet içinde uçarlar, yüz baş mesafeye kadar yükselirler fakat serçeler tarafından biçilirler, hiçbiri kurtulmaz.
Aşağıda şaşkınlık başlar ama yine de uçuştan vazgeçilme^. İkinci bir grup harekete geçer. Bu kez yüz dişiden ancak dördü knş gagalarının gazabından kurtulmayı başarabilir. Erkekler filo halinde onların yardımına uçar, serçeler erkekler topluluğuna hiç dokunmazlar, "bu çok sıska şeylerle ilgilenmeye değmez."
Üçüncü bir grup göklere yükselir, elliden fazla kuş yollarını keser, ortalık bir kıyım yerine döner hiçbiri sağ çıkmaz. Kuşlar birbirlerine haber salmış gibi gitgide çoğalır. Havada serçeler, karatavuklar, kızıl gerdanlılar, ispinozlar, güvercinler... cıvıldaşıp dururlar. Asıl bayram yapan onlardır!
Dördüncü bir grup harekete geçer. Bu sefer de hiçbiri kurtulamaz. Ln iyi lokmayı yakalamak için kuşlar birbirleriyle dövüşmektedir.
Topçular çok üzgün ve sinirlidirler, formik asit bezlerinin olanca gücüyle dikine ateş etmeye başlarlar, fakat yırtıcılar çok yüksektedir, formik asidin onlara ulaşması olanaksızdır, ölüm yağmurları gibi Site'nin üzerine gerisin geri düşerken de oldukça büyük tahribat yapar.
Bir kısım dişi korkudan uçmaktan vazgeçip aşağıda, salonda çiftleşmeyi tercih eder.
Beşinci bir grup yükselir: her şeye rağmen bu kuş duvarını aşmak gerekli! Kırk üç erkek tarafından korunan on yedi dişi kurtulmayı başarır.
Altıncı gruptan on iki dişi kurtulur!
Yedinci gruptan ise otuz dört!
56. kanatlarını çırpmaya başlar, henüz uçacak cesareti yoktur. O sırada bir kız kardeşinin kafası ayaklarının dibine düşer. Bu büyük evreni tüm arzusuyla öğrenmek istemesine rağmen donup kalır.
Sekizinci grupla uçacak mı? Hayır... Ve de isabetli karar vermişti çünkü bu gruptan kimse sağ kalmamıştı.
Prensesi korku kaplar. Buna rağmen tekrar kanatlarını çırpmaya başlar ve biraz yükselir. Hiç olmazsa bu kadarını başarabilmişti
153
"ir-
dalar, üç adet dişi yakalar ve tekrar yükselir. Cüretkâr kuş yeterli yüksekliğe ulaşamadan topçuların ateşine tutulur ve yere düşünülür; ağzını açmadan, kanatlarındaki zehri atabilmek ümidiyle otlar üzerinde acınacak bir halde debelenmeye başlar.
Bu tümüne örnek olur ve serçeler geri çekilir. Fakat kimse kendini aldatmasın. Hava savunmasının etkinliğini denemek için, çok gecikmeden, tekrar geri döneceklerdir.
YIRIJa HAYVANLAR: Uygarlığıma kurtlar, aslanlar, ayılar veya sırtlanlar gibi yırtıcı hayvanlardan kurtulmayı başaramasaydı halimiz ne olacaktı?
Hiç şüphesiz dalma kuşku İçinde olan huzursuz bir uygarlık, Romalılar, taunlar ayininde ortalığa korku yaymak için bir ceset getirtiriermlş. Böylece herkes anlarmış ki: kazanılmış hiçbir şey yok ve ölüm her zaman İnsanın karşısına çıkabilir. Fakat günümüzde insanoğlu kendisini yiyebilecek bütün türleri ezmiş, bertaraf etmiş veya müzeye kaldırmış. Geriye endişe verecek canlılar olarak bir tek mikroplar ve belki de karıncalar kalmışta.
Karınca uygarlığı tse kendisi İçin yırtıcı olan türleri bertaraf etme olasılığına sahip olmamasına rağmen gelişmekte geri kalmamıştır. Sonuç olarak bu

böcek sürekli kuşku İçinde yaşamak zorunda kalmıştır. Binlerce yıllık deneyimi dünyanın en aptal hayvanı bile bir vuruşta yok edebileceğine göre, olsa olsa yolun yansına gelmişti daha, bunu çok İyi biliyordu.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi ansiklopedisi
Rüzgâr sakinleşmiş, hava akımı azalmış, ısı artmaktadır. Isı 22°'ye ulaştığında Site evlatlarını uçuşa geçirmeyi düşünmektedir.
Dişiler kanatlarını titretmeye başlamışlardır, artık hazır vaziyettedirler. Bu olgun erkeklerin kokusu cinsel dürtülerini doruğa çıkarm ştır.
152
İlk dişiler zarafet içinde uçarlar, yüz baş mesafeye kadar yükselirler fakat serçeler tarafından biçilirler, hiçbiri kurtulmaz.
Aşağıda şaşkınlık başlar ama yine de uçuştan vazgeçilmez, ikinci bir grup harekete geçer. Bu kez yüz dişiden ancak dördü kuş gagalarının gazabından kurtulmayı başarabilir. Erkekler filo halinde onların yardımına uçar, serçeler erkekler topluluğuna hiç dokunmazlar, "bu çok sıska şeylerle ilgilenmeye değmez."
Üçüncü bir grup göklere yükselir, elliden fazla kuş yoilarını keser, ortalık bir kıyım yerine döner hiçbiri sağ çıkmaz. Kuşlar birbirlerine haber salmış gibi gitgide çoğalır. Havada serçeler, karatavuklar, kızıl gerdanlılar, ispinozlar, güvercinler... cıvıldaşıp dururlar. Asıl bayram yapan onlardır!
Dördüncü bir grup harekete geçer. Bu sefer de hiçbiri kurtulamaz. En iyi lokmayı yakalamak için kuşlar birbirleriyle dövüşmektedir.
Topçular çok üzgün ve sinirlidirler, formik asit bezlerinin olanca gücüyle dikine ateş etmeye başlarlar, fakat yırtıcılar çok yüksektedir, formik asidin onlara ulaşması olanaksızdır, ölüm yağmurları gibi Site'nin üzerine gerisin geri düşerken de oldukça büyük tahribat yapar.
Bir kısım dişi korkudan uçmaktan vazgeçip aşağıda, salonda çiftleşmeyi tercih eder.
Beşinci bir grup yükselir: her şeye rağmen bu kuş duvarını aşmak gerekli! Kırk üç erkek tarafından korunan on yedi dişi kurtulmayı başarır.
Altıncı gruptan on iki dişi kurtulur!
Yedinci gruptan ise otuz dört!
56. kanatlarını çırpmaya başlar, henüz uçacak cesareti yoktur. O sırada bir kız kardeşinin kafası ayaklarının dibine düşer. Bu büyük evreni tüm arzusuyla öğrenmek istemesine rağmen donup kalır.
Sekizinci grupla uçacak mı? Hayır... Ve de isabetli karar vermişti çünkü bu gruptan kimse sağ kalmamıştı.
Prensesi korku kaplar. Buna rağmen tekrar kanatlarını çırpmaya başlar ve biraz yükselir. Hiç olmazsa bu kadarını başarabilmişti
153
fakat birden duraksar, ayaklannın dibine düşen şu kafa... Korku bütün vücudunu kaplar. Uyanık olmak gerek, başarılı olma şansı çok az.
56.'nın heyecanı biraz yatışmıştı: dokuzuncu gruptan yetmiş üç dişinin uçuşlarını tamamladıkları haberi gelir. İşçi karıncalar cesaretlendirici feromonlar salgılamaya başlarlar. Yeniden ümit ışığı parlar. Onuncu grupla gitmeğe karar vermekte güçlük çektiği sırada biraz ötede küçük topal ile şişman öldürücünün farkına varır. Artık karar vermek için zamana ihtiyacı yoktur, hemen uçuşa geçer. Diğer ikisinin çeneleri boşlukta kapanır. Az kalsın yakalanıyordu.
56. bir süre Site ile kuşlar bulutu arasında orta yerde kalır. Sonra onuncu grubun havalanma sevdasına o da kapılır ve kendini hava boşluğunun içine atar. İki arkadaşının kuşların kurbanı olduğu sırada beklenmedik bir şekilde bir ispinozun kocaman pençeleri arasından geçer.
Bu onun için büyük bir şanstır.
Onuncu gruptan sağ salim kurtulan on dört dişi arasında o da vardı, ancak 56. fazla havale kapılmaz. İlk denemeyi atlatmıştı ama asıl zorluk'şimdi başlıyordu. O bunu gayet iyi biliyordu. Genelde bin beş yüz uçan prenses arasından ancak 10'u güçlüklerle karşılaşmadan uçuşu tamamlayabiliyordu. En iyimser tahminle sadece dört kraliçe sitelerini kurabilme olanağına erişebilecekti.
BAZEN YAZ GÜNLERİNDE: Bazen yaz günlerinde dolaştığım zamanlar bir tür sineğin üzerine basıp geçtiğimi fark ediyorum. Baktığımda: Bunun bt kraliçe karınca olduğunu görüyorum. Bir tane varsa binlerce de vardır. Yerde yürünmen

kendilerini kurtarabilmek İçin blnblr cambazlık yapmak zorunda kalırlar. Ya insanların ayakkabısı altında ezilirler veya otomobillerin ön camına çarparlar. Uçuşlarını kontrol altına alamadan telef olur giderler. Kim bilir kaç karınca sitesi, otomobille yapılan bir yaz gezintisi esnasında sileceklerin basit bir darbesi sonucunda yok olup gitmektedir.
Edmond VVells Göreceli ve Mutlak Bilgi ansiklopedisi
154
56. daha hızlı uçmak için kanatlarını hareketlendirdiği sırada ar-Kasında on birinci ve on ikinci grubun üzerine kapanan kuş duvarını fark eder. Zavallılar! Uçacak olan beş gurup kalmıştı ve bundan sonra site bütün ümitlerini yitirmiş olacaktı.
Uçsuz bucaksız maviliğin sihrine kapılmış olarak artık hiçbir şey düşünemeyecek hale gelmişti. Her şey mavi, o kadar maviydi ki! Toprağın altındaki yaşantısından başka bir şey bilmeyen bir karınca için havaları yarıp geçmek ne olağanüstü bir olay! Başka bir dünyada yaşıyormuş gibi geliyordu, her şey üç boyutlu idi.
Sezgisinin yardımıyla uçuşun bütün inceliklerini keşfeder. Ağırlığını kanatlarının üzerinde taşıyarak sağa döner. Kanat açılarını değiştirerek yükselir, alçalır veya hızlanır... Hatasız bir viraj almak için kanatlarının ucunu bir eksende sabit tutması ve vücuduna da herhangi bir endişeye kapılmadan 45°'den daha fazla eğim vermemesi gerekliliğini anlar.
56. gökyüzünün bir boşluktan ibaret olmadığını anlar, orada hava akımları da vardı. Bazı akımlar onu yükseklere atıyor bazıları da boşluklar yaratıyor ve yükseklik kaybetmesine sebep oluyordu. Bu hava akımlarını anlamak için önünde uçan böcekleri izlemek gerektiğini anlar.
Üşür, yüksekler soğuk olur. Bazen hava burguları bazen de boralar onu topaç gibi döndürür.
Bir grup erkek karınca onu izlemeye başlar, 56. ancak en hızlı uçanlar ve en inatçılar tarafından yakalanabilecek şekilde hızını artırır. Bu genetik seçimin ilk aşamasıdır.
Birden vücudunda bir temas hisseder, bir erkek karınca karnının üstüne konmuş ve saldırıya geçmiştir. Oldukça ufak tefektir ama kanat çırpmasını kestiği için çok ağırmış hissini vermektedir.
Biraz alçalır, üstündeki erkek karınca ise düşmemek için kıvrılır kalır, iğnesiyle dişisinin cinsiyetine ulaşabilmek için karnını büker.
56., nasıl bir duyguyla karşılaşacağının merakı içindedir; zevk veren uyuşmalar bütün vücudunu kaplar. Birdenbire aklına eser öne atılır ve hızla pike uçuşuna geçer. Delice bir hareket! Büyük coşku! Sürat ve cinsel ilişki onun ilk büyük zevk kokteylini teşkil eder.
-155
327.'nin hayali bir an için zihninden geçer. Gözlerindeki antenler rüzgârla titrer. Biber gibi acı bir özsu antenlerini titretir. Bazı anılar canlanır ve dalgalarla coşan bir denize dönüşür. Acayip sıvılar bütün bezlerini dolaşır ve fışkıran bir sel halinde kafasının içine doluşur.
Kendini otların tepesinde bulunca, yeniden güçlerini toplar ve kanatlarını çırpmaya başlar. Yeniden ok gibi yükseklere fırlar. Dişi dengesini bozduktan sonra erkek kendini iyi hissetmemeğe başlar. Ayakları tir tir titrer, çeneleri birbirine çarpar, kalbi durur ve düşer...
Böceklerin büyük bölümünde erkekler, ilk cinsel ilişkilerinden sonra ölmek üzere programlanmıştır. Sperm hücreleri vücudu terk eder etmez sahibinin hayatını da beraberinde götürür. Karıncalarda ejakülasyondan sonra erkek ölür. Diğer bazı türlerde ise dişi tatmin olduktan hemen sonra aşığını öldürür, sebebi de sadece cinsel ilişkinin iştahını kabartmasıdır.
Hakikati kabul etmek gerek, böcekler âlemi genellikle dişiler âlemidir, daha doğrusu dullar âlemi. Erkekler sadece gelip geçici bir rol oynarlar.
Bir ikinci tohumlayıcı daha 56. 'ya yapışır. Sonra birçokları daha gelip geçer: en azından on yedi veya on sekiz erkek... 56. karnında yaşayan bir sıvının kaynadığını hisseder, müstakbel sitesinin sakinlerini oluşturacak olan bir kaynak. Bunlar on beş yıl boyunca yumurtlamasına yardım edecek olan milyonlarca erkek hücresiydi.

Etrafındaki diğer kız kardeşleri de aynı heyecanı paylaşmaktadırlar. Gökyüzü, üstlerine birkaç erkek karınca binmiş olarak, uçan dişilerle doludur, bir dişi ile aynı anda birkaç erkek çiftleşme şansına sahiptir.
Bu görünüm bulutlar arasında oluşan bir aşk kervanıdır, dh>iler yorgunluktan ve zevkten sarhoş hale gelmişlerdir. Bunlar artık prenses değil birer kraliçedir. Art arda erişilen zevk fırtınası onları çılgına döndürmüş ve uçuşlarının düzenini kontrol altında tutabilmeleri imkânsız hale gelmiştir, onlar artık uçmuyor kendilerinden geçmiş olarak gökyüzü katında kayıyorlardı.
Diğer taraftan dört görkemli kırlangıç ta böyle bir fırsatı kollamaktadır, gagaları sonuna kadar açık vaziyette kanatlı karıncaların
156
arasına dalarlar ve onları birbiri ardına hapsederler.
103683. araştırıcılar salonundadır. Doğudaki beyazkarınca yuvasına sızarak tek başına araştırma yapmayı düşünmektedir, fakat "canavar avı" için bir araştırmacı grubuna katılması teklif edilir. Zira, bütün Federasyonun en önemli yaprakbiti çiftliği olan Zoubi-zo-ubi-kan sitesinin otlak bölgesinde bir kertenkele görülmüştür. Bu çiftlikte yetiştirilen dokuz milyonun üzerindeki yaprakbitle.inden şurup elde edilmektedir. Ve bu sürüngenlerin bir tanesi bile bu üretime büyük zararlar verebilir.
Hoş bir tesadüf! Zoubi-zoubi-kan sitesi; Federasyonun doğu sınırı üzerinde, Bel-o-kan ile beyazkarınca sitesinin tam orta yerinde bulunuyordu.
Araştırmacılar hızla hazırlanmaya başlar. Bir taraftan kursaklarını sitenin enerji veren şurubuyla doldururken diğer taraftan da for-mik asit rezervlerini tamamlarlar. Soğuktan ve zehirli mantar sporlarından (artık onu da öğrenmişlerdir) korunmak için vücutlarını salyangoz salyasıyla sıvarlar. Aralarında kertenkele avı hakkında konuşurlar. Bazıları onu, semender veya kurbağa ile karşılaştırır. Fakat 32 araştırmacının çoğunun hemfikir olduğu konu bu avın büyük zorluğudur.
Yaşlı bir araştırmacı kertenkelelerin kuyrukları kesilse bile yeniden kuyruklarını uzatabildiklerini söyler. Oldukça şaşırırlar... Başka bir araştırmacı ise bu canavarlardan birinin 10 dakika bir kaya gibi hareketsiz kaldığına şahit olduğunu ekler. Bel-o-kanlı ilk sakinlerin anlattıklarında bu canavarlara karşı yalnızca çenelerle karşı konulmuştur (o zamanlar daha formik asit kullanılmıyordu).
103683.'yü bir titreme kaplar, bugüne kadar ne bir kertenkeleye ne de içlerinin rahat etmesi için öylesine çene darbeleri indirilmesine veya formik asit püskürtülmesine hiç şahit olmamıştır. Bu sıvışabilmesi için çok iyi bir fırsattır. Her şeye rağmen 103683.'nün tüm endişesi "beyazkanncaiarın gizli silahıdır" ve Site'nin varlığını sürdürmesi sportif amaçlı bir avdan çok daha önemlidir.
Araştırıcılar hazırlanmışlardı. Dış çevreye çıkan geçitlen aşarlar
-157
ve "Doğu çıkışı" denilen 7 numaralı çıkış yerinde gün ışığı ile karşı karşıya gelirler. Önce Site'yi geçip yola koyulmaları gerekmektedir. Bel-o-kan'ın çevresi işçi ve asker karıncalarla doludur, hepsi de büyük bir telaş içindedir. Artık Site'den epeyce uzaklaşmışlardır ve toplumsal uyarı kokusuna rastlanmaz. Grubun merkezle olan kokusal bağlantısı kesilince bağımsız olarak hareket etmeye başlarlar. "Gezinti yürüyüşü" olarak tabir edilen ikişerli kol halinde ilerlemeyi tercih ederler. Çok geçmeden yine araştırıcılardan kurulu diğer bir gruba rastlarlar.
103683. Gelincik harbinden beri bu denli darmadağın olmuş bir asker karınca topluluğuna rastlamamıştır. Herhalde atlatılması çok zor, yıkıcı bir olayla karşılaşmış olmalıydılar... Gizli silahla mı acaba? Çeneleri kopmuş şişman bir savaşçı ile konuşmak ister. Nereden geliyorlardı? Ne gibi bir olayla karşılaşmışlardı? Beyazkarınca-larla mı ilgiliydi.
Öteki biraz duraklar hiç cevap vermeden arkasını dönüp gider.
103683. onun uzaklaştığını görür, biraz ötede düşer ve bir daha kalkamaz. Buna rağmen bütün gücünü toparlayarak sürünür ve vücudunu yol üzerinden çekmeyi başarır, bu son çaba cesedinin geçiş yolunu kapatmaması içindir.
Ve şimdi 56.'nın peşindedirler.

56. kırlangıçtan kurtulmak için pike yapmayı dener fakat ötekisi kendinden en az on defa daha süratlidir. Gayretleri boşa çıkar ve kendini gaganın içinde bulur, kurtuluş yolu yoktur artık her şey bitmiştir.
FEDAKÂRLIK: Karınca İncelendiği zaman, ancak dışarıdan özbenll-ğlne uygulanan tutkulann etkisi altında hareket ettiği duygusu uyanabilir. Kopmuş bir kafa, düşmanın ayaklarım ısırarak veya bir tohum koparark hâlâ yararlı olmayı deneyecektir; kopmuş bir göğüs, çıkış yolunu düşman tarafa tıkamak için, sürüne sürüne oraya gidecektir.
Bu bir fedakârlık mı? Siteye körü körüne bağlılık mı? Kolektivizmin getirdiği bir aptallaşma mı?
158
Hayır, karınca yalnız başına da yaşamasını bilir. Onun güruha İhtiyacı yoktur, İsyan dahi edebilir. O halde niçin fedakârlık yapıyor?
Çalışmalarımın eriştiği aşamada söyleyebileceğim şudur: alçak gönüllükten, tevazudan...
Görülüyor ki ölüm onun için birkaç saniye öncesine kadar yükümlü olduğu çalışmasını sekteye uğratacak kadar önemli değildir.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi ansiklopedisi
Ağaçları, tepeokleri ve dikenli fundalıkları aşarak araştırmacılar zorluklar içinde doğuya doğru ilerlerler.
Yolda 103683. şaşkınlıklar içinde kalır, bu bölgeye hiç gelmemişti; çeşit çeşit acayip bitkiler keşfeder: çiçekleri çiyle bezenmiş yabani kendir bitkisi, görkemli ve mahzun venüşçarığı bitkileri, uzun saplı kedi pençesi... Çiçekleri arıya benzeyen bir kınaçiçeğine yaklaşır ve sabırsızlanarak meyvesine dokunur. Olgun meyveler aniden çatlar ve sarı renkteki yapışkan taneleri yüzüne fışkırır! Neyse ki bunlar zehirli mantar sporları değildi...
Vücudunda iğnelenmeler hissederek gruba katılır, hep birlikte Zoubi-zoubi-kan sitesinin sınırlarına ulaşırlar. Orası da klasik bir kı-zılkarınca sitesidir: bir kütük, dal parçacıklarından kurulu bir kubbe ve çöplük. Fakat Site tümüyle çalılıkların arasına gizlenmiştir.
Siteye giriş yerleri yukarılarda, hemen hemen kubbenin tepe-sindedir. Oralara Ulaşabilmek için eğreltiotu ve yabani gül kümelerini aşmak gerekmektedir. Araştırıcılar da öyle yaparlar.
İçerde yaşam k;pır kıpırdır. Yaprakbitleri yapraklarla aynı renkte olduğundan kolayca fark edilemezler. Dikkatlice bakıldığında ise antenleri ve tek gözleriyle bu binlerce yeşil kabartının içinde yavaş yavaş hareket eden ve otlayan canlıları ayırt etmek zor olmaz...
Çok eskiden, karıncalar ile yaprakbitleri arasında yapılan bir
-159
anlaşma gereğince karıncalar onları koruyacak ve karşılığında yap-rakbitleri de karıncaları besleyecektir. Bugün bazı siteler "süt veren inek"lerinin kanatlarını kesiyor ve onlara kendi pasaport kokularını veriyorlardı. Böylece onları daha kolay koruyabiliyorlardı.
Zoubi-zoubi-kan'da yaşam bu gerçeğin çevresinde kurulmuştur. Kendi rahatı veya belki de saf bir modernizm için Site'nin 2. katında yaprakbitlerinin her türlü konforunun sağlandığı büyük bir salon bulunmaktadır. Dadı karıncalar onların yumurtalarına da aynı özeni gösterir. Ne olursa olsun bu hiç kuşkusuz alışılmamış güzellikte ve önemli bir olaydır.
103683. ve yoldaşları, bir gül dalının özsuyunu emmekle meşgul bir sürüye rastlarlar. Yaprakbitlerine birkaç soru sorarlar fakat onlar hiç aldırmadan emişlerine devam ederler, belki de karıncaların kokusal lisanını bilmedikleri için suskun kalmışlardır. Araştırmacılar çobanlarını arar fakat ortalıkta hiçbirini fark edemezler.
O anda şaşırtıcı bir şey olur: Üç hanımböceği sürünün orta yerine iner. Bu korkunç yırtıcılar zavallı yaprakbitlerinin paniğe kapılmalarına sebep olur, koparılmış olan kanatları onların kaçmalarına engel olmuştur.
Neyse ki bir yaprağın arkasına gizlenmiş olan Zoubi-zoubi-kan-lı iki karınca düşmanın üzerine atılır ve onları formik asit ateşine tutarlar. Sonra da korku içinde olan yaprakbitlerini teskin etmeğe giderler.
Zoubi-zoubi-kan'lı çoban karıncalar araştırmacıları görürler ve onları selamlarlar. Kokusal konuşmalar başlar. Araştırmacılardan biri:

Bir kertenkeleyi avlamak için geldik, der.
O zaman sizin doğuya doğru ilerlemeniz gerekecek. Bu canavarlardan birine Guayci-Tyolot yönünde rastlandı.
Çoban karıncalar geleneksel yöntem trofilaksi yerine onlara doğrudan doğruya "inek"lerin sütü ile beslenmelerini önerir. Bu teklifi araştırıcılar memnuniyetle kabul ederler. Her biri bir yaprak-biti seçer ve zevkle harika şurubu emmeğe başlar.
160
Gırtlağın içi karanlık, pis kokulu ve yağlıydı. 56., şimdi salyaya bulanmış olarak avcısının gırtlağında kaymaktadır. Kırlangıcın dişleri olmadığı için onu çiğneyememiş hiçbir yerine bir şey olmamıştır. Direnmek zorundadır, eğer mücadele etmezse kendisi ile beraber bütün bir şehir yok olacaktı.
Büyük bir çabayla çenelerini yemek borusunun kaygan derisine daldırır. Bu refleks, kurtulmasına yardım eder; kırlangıcın midesi bulanır, öksürür ve tahriş edici gıdayı dışarı fırlatır. Adeta körleşen 56. dişi uçmayı dener, fakat yapış yapış olan kanatları uçmasını engeller. Bir nehrin kenarına düşer.
Ölmek üzere olan erkek karıncalar etrafına üşüşmektedir. Başını yukarıya çevirdiğinde kırlangıçlardan kurtulmayı başaran 20 kadar kız kardeşinin düzensiz bir halde uçtuğunu görür. Sonunda alçalmaya başlarlar.
İçlerinden biri bir nilüferin üzerine konduğunda iki kurbağa hemen hareketlenir ve kız kardeşini yakalayıp paramparça ederler. Diğer kraliçeler; serçeler, ispinozlar, kara tavuklar, kırlangıçlar, yılanlar...la dolu bu yaşam oyunundan başarıyla çıkmıştır. Uçmayı başarabilen 1500 dişi karıncadan sonuç olarak yalnızca altısı yaşayabilmeyi başarmıştır.
Yaşamasının gerekli olduğunu bir kere daha düşünür. Kendi sitesini kurmak ve gizli silahın sırrını çözmek zorunda olduğunu anlar. Bunu başarabilmek için yardıma ihtiyacı olacaktır. Bu hususta karnında taşıdığı büyük sayıdaki varlıklara güvenmektedir, yeter ki onları yumurtlayabilsin...
Düştüğü Doğu nehrinde güneşin açısını hesaplamaya çalışmaktadır. Hiç tahmin etmediği bir yerdedir. Dünyanın hiçbir yerinde karıncalar ne yüzmeyi ne de kendilerini nelerin beklediğini bilmezler.
Uzanabileceği yakınlıktan bir yaprak geçer, çenelerinin var gücüyle ona yapışır. Hızla arka ayaklarını hareket ettirmeye başlar fakat bu çabalama iyi sonuç vermez. Böylece uzun müddet dalgaların üstünde sürüklenir gider... Birden ani bir dalga ve kocaman bir gölge fark eder. Bir Semender? Hayır bu Semenderden bin kat
T61
daha iridir. 56. bunun; ince uzun, derisi kaygan ve benekli bir şey olduğunu görür. Bu daha önce hiç görmediği bir şeydir. Bir alabalık!
Küçük yengeçler, sikloplar, su pireleri bu canavardan kaçışır. O ise kraliçeye doğru ilerlerken 56. ürkmüş bir halde sıkı sıkıya yaprağa tutunur. Denizdeki tüm gücüne rağmen alabalık uzaklaşır ve suyu yarar. Büyük bir dalga kraliçeyi iyice hırpalarken alabalık bir an havada asılı kalır ve tümüyle dişlerle kaplı olan ağzını açarak havada uçan küçük bir sineği yakalar. Sonra ani bir kuyruk darbesiyle dönerek evrensel kristalin içine düşer... ortaya çıkan büyük bir dalga ise 56.'yi suların içine gömer.
Daha önce 56.'yi fark eden kurbağalar onu ve kamındakileri yutmak için dalarlar ve kavgaya tutuşurlar. Dişi karınca ise onu derinliklere doğru çeken bir anafora yakalanmıştır. Kurbağalar da peşine takılır, fakat o soğuktan donmuş vaziyettedir ve kendinden geçer...
Nicolas yeni iki arkadaşı Jean ve Philippe'le birlikte yemekhanede televizyon seyrediyordu. Diğer çocuklar da kızarmış yanaklarıy-la görüntülere dalmıştı. Filmin senaryosu, gözleri ve kulakları aracılığı ile, saatte 500 kilometre hızla belleklerine yerleşiyordu. Bir insan beyni altmış milyar kadar bilgiyi stoklamak gücüne sahiptir. Fakat bellek doyma noktasına geldiğinde, temizlik otomatik olarak oluşur ve bilgilerden en az ilgi çekenleri unutulur. O zaman belleklerde, sadece sarsıcı hatıralar ile sevinçli anların özlemi kalır.
Dizi filmin hemen sonrasında böcekler hakkında bir tartışma konusu vardı. Arkadaşlarının çoğu ortadan kayboldu, onlar için bilim gevezelikten başka birşey değildi.

"Profesör Leduc, siz Prof. Rosenfeld ile birlikte karıncalar konusunda Avrupa'nın en büyük uzmanlarısınız. Sizi, karıncaları incelemeğe iten sebep nedir?
- Bir gün, mutfağımdaki gömme dolabın kapağını açınca dizi halinde yürüyen bu böceklerle burun buruna geldim. Saatlerce onların çalışmasını seyretmeye koyuldum. Bu bana yaşamı ve alçak

gönüllülüğü öğreten çok önemli bir ders oldu. Böylece karıncalar hakkında daha çok bilgi edinmeye karar verdim... Hepsi bu. (gülümser)
- Değerli bilim adamı Prof. Rosenfeld ile aranızda bir görüş ayrılığı var mı?
- Ha!! Prof. Rosenfeld! Hâlâ emekli olmadı mı? (Yeniden güler). Pek değil. Aslında gerçeği söylemek gerekirse aynı düşünceleri paylaşmıyoruz. Bilmeniz gerekir ki, incelemenin birçok yolu var. Önceleri bütün bu sosyal türlerin (beyazkarıncalar, arılar, karıncalar) hepsinin kralcı oldukları sanılırdı. Basit bir görüş tarzı ama yanlış. Karıncalarda, kraliçenin doğurmaktan başka hiçbir yetkisinin bulunmadığı görüldü. Hatta onlarda monarşi, oligarşi, triumvira, demokrasi, anarşi vb. gibi birçok yönetim tarzı da vardır. Bazen de Site sakinleri yönetimden hoşnut olmayıp isyan ederler ve Sitede iç harp bile çıkar.
- İnanılmaz bir olay!
- Bana, ve bağlı olduğum "alman ekolü"ne göre karınca dünyası temelde işçi karıncaları yöneten ve sıradan karıncalardan daha yetenekli kişilerin hâkimolduğu bir kastlaşma üstüne kurulmuştur. "İtalyan ekolü"ne bağlı olan Prof. Rosenfeld'e göre ise karıncaların tümü içerik itibarıyla anarşisttir. Ortalamanın üzerinde olarak kabul edilecek yetenekli kişiler yoktur. Yalnızca bazı sorunları halletmek için zaman zaman liderler çıkabilmektedir. Faka bu da geçici bir olaydır.
- İyi anlayamadım.
- Şöyle söylenebilir:
"İtalyan ekolü"ne göre: diğerlerini ilgilendirebilecek orijinal bir fikre sahip olan herhangi bir karınca şef olabilir. Buna karşın "Alman ekolü" ise ancak "şef olabilme niteliği"ne sahip olan karıncaların yönetimi ele aldıklarını düşünmektedir.
- Bu, Sakson anlayışı ile Latin anlayışı arasında eskiden beri süregelen rekabetten ileri geliyor değil mi?
karşıya getiren fikir ayrılığına benzetilebilir. Alık olarak mı dünyaya gelinir yoksa sonradan mı olunur? Bu, karınca topluluklarını inceleyerek cevaplamaya çalıştığımız sorulardan bir tanesidir!
- Fakat bu denemeler niçin tavşanlar veya fareler üzerinde yapılmıyor?
- Karıncalar milyonlarca kişiden kurulan düzenli bir topluluk olarak bize erişilmez bir fırsat sunmaktadır. Bu apayrı bir dünyayı incelemek gibi bir şey. Bildiğim kadarıyla milyonlarca tavşan veya fareden oluşan bir yer yok...
Biri dirseğini dürttü.
- Bundan bir şey anladın mı, Nicolas?
Fakat Nicolas dinlemiyordu. Bu simayı, bu sarı gözleri daha önce bir yerde görmüştü. Ama nerede? Ne zaman? Belleğini zorlamaya başlar. Tamam işte, hatırlamıştı. Bu adam, kendisi evde yalnız iken ciltleme bahanesiyle gelen adamdı. Adının Goune olduğunu söylemişti ama şimdi televizyonda profesör Leduc olarak tanıtılan kişi tıpatıp bu adamdı.
Bunu fark edince düşünceler birbirini kovalamaya başladı. Profesör yalan söylediğine göre demek ki ansiklopediyi ele geçirmek istiyordu. Herhalde içinde karıncaların incelenmesine yarayacak olan çok değerli bilgiler vardı. Mutlaka mahzende olmalıydı. Demek ki herkes onu ele geçirmek için uğraşıp durmuştu: babası, annesi ve şu Leduc. Gidip ansiklopediyi bulmalıydı ve her şey o zaman anlaşılacaktı.
Ayağa kalktı.
- Nereye gidiyorsun? Hiçbir cevap vermedi.
- Karıncaların seni ilgilendirdiğini zannediyordum!
Kapıya kadar yürüdü Ve sonra odasına gitmek için koşmaya başladı. Fazla bir eşyaya ihtiyacı olmayacaktı: deri ceketi, çakısı ve altı lastik kocaman ayakkabıları.
Büyük holden geçerken gözetmenler ona dikkat bile etmediler.

Yetimhaneden kaçtı.
164
w
Guayei-Tyolot uzaktan küçük bir krater ağzına benzeyen bir tümseklik olarak görünüyordu. Köstebek yuvası gibi bir şeydi burası. Bu "İleri Karakol" yüz karıncadan ibaret küçük bir yuvaydı. Sadece nisan ayından ekim ayına kadar kullanılmakta ve bütün sonbahar aylarında ve bütün kış mevsiminde boş duruyordu. Burada ilkel karınca topluluklarında olduğu gibi ne kraliçe, ne işçi karıncalar ne de asker karıncalar vardı. Herkes birbirinin aynısıydı.
103683. ileri karakolu incelemeye başladı. Guayei-Tyolot, bir hububat ambarından ve geniş bir ana salondan ibaretti. Bu büyük odanın tavanında açılmış olan bir delikten sızan güneş ışığı onlarca av ganimetini ve duvara asılı duran bitki kabuklarından yapılmış boş su kaplarını ortaya çıkarıyordu. Bu sırada yuvanın yerlisi bir karınca yanına yaklaştı ve antenlerine dokunarak avlar hakkında açıklama yapmaya başladı. Kadavralar korunmak için formik asit içine konmuştu. Orada, itina ile dizilmiş her çeşit kelebek ve değişik boyda, biçimde ve renkte böcekler vardı. Ne yazık ki koleksiyonda bir eksiklik vardı: Beyazkarınca kraliçesi. 103683. komşuları beyazkarınca-larla problemleri olup olmadığını sordu. Yerli karınca şaşkınlığının ifadesi olarak antenlerini kaldırdı ve belli belirsiz kokusal bir karşılık verdi:
Beyazkanncalar mı?
Yerli karınca antenlerini indirdi. Artık hiç bir şey yaymıyordu. İşine dönmesi gerekiyordu zaten yeteri kadar vakit kaybetmişti. Hoşça kal! Döndü ve bırakıp gitmeye hazırlandı. 103683. ısrar etti.
Diğeri tümüyle paniğe kapılmıştı. Antenleri titredi... Anlaşılan beyazkarınca sözcüğü ona çok korkunç şeyler hatırlatıyordu. Bu konu hakkında konuşmak onu baskı altına almıştı. Sarhoş haldeki bir grup işçi karıncaya doğru ilerledi. İşçi karıncalar sosyal kursaklarını çiçek balının alkolüyle doldurmuş, kapalı bir zincir yapıp sessizce onu tadıyorlardı.
İleri karakolda görevli beş avcı karınca oldukça gürültülü bir giriş yaparak ortaya bir tırtıl fırlattılar.
Bunu bulduk, olağanüstü bir şey, bal üretiyor! Bu kokusal bilgiyi veren karınca antenleri ile tırtıla dokunup ona bir yaprak uzattı ve o kemirmeye başlayınca da sırtına atladı. Tırtıl çabalamaya çalıştı, ama boşuna... Karınca pençelerini bağrına daldırıp, tamamen hâkimiyeti altına aldı ve lezzetli bir sıvı elde edinceye kadar yalamaya başladı.
Herkes sevinç içindeydi, karıncaların her biri teker teker çenelerini daldırarak o vakte kadar tanımadıkları şuruptan yararlanmaya koyuldu, tadı yaprakbiti şuruburidan çok daha farklıydı, daha koyu kıvamdaydı ve ağızda uzun müddet kalıcı bir lezzet bırakıyordu. 103683. de tam bu hoş şurubu tadarken bir anten kafasına dokundu. Görülüyor ki, beyazkarıncalar hakkında bilgi toplamaya çalışıyorsun.
Bu feromonu çıkaran karıncanın çok yaşlı biri olduğu anlaşılıyordu. 103683. söyleneni onaylarcasına antenlerini arkaya itti. Beni takip et!
4000., savaşçı karınca olarak anılıyordu. Kafası bir yaprak gibi dümdüz idi, küçücük gözleri vardı, kokusal yayınlarının titrek oluşundan çok düşük de olsa alkollü olduğu belli oluyordu. Belki de bunun için her tarafı kapalı küçük bir oyuk içinde haberleşmek istemişti.
Endişelenme, burada rahatça haberleşebiliriz, bu oyuk benim kulübem.
103683., Doğudaki beyazkarınca yuvası hakkında ne bildiğini sordu. Diğeri antenlerini araladı.
Bu konu ile neden ilgileniyorsun? Sen sadece kertenkele avı için gelmiş değil miydin?
103683., bu aseksüel ihtiyarla açık konuşmayı tercih eder. Ona, La-kola-kan askerlerine karşı gizli ve anlaşılmaz bir silahın kullanıldığını anlatır. Önceleri cücekanncalardan şüphelenmişlerdir, ancak bu onların işi değildi. Artık tüm şüphelerin Doğu beyazkanncalarm üzerinde toplandığını açıklar.
103683. konuşmanın hoşluğuna rağmen konuya yeniden döner:
166
İhtiyar savaşçının antenlerini şaşkınlık işaretleri kaplar. Bugüne kadar böyle bir şey duymamıştır. 103683.'yü izler ve sorar:

5. ayağını bu gizli askerler mi kopardı?
Genç savaşçı hayır der. Bacağını La-kola-kan'ın kurtulması için yapılan Gelincikler savaşında kaybetmiştir. 4000. büyülenir. Keşke o da orada olsaydı.
Kaçıncı tabur?
15. ya sizinki.
3.?
Bir süre gevezelik yaparlar. Birbirlerine anılarını anlatırlar. Bir savaştan her zaman çıkarılması gereken çok önemli dersler vardır. Örneğin 4000. bir savaşta küçük sineklerin haberci Lejyonerler olarak kullanılabileceğini düşünmüştü. Bugünküne oranla uzak yerlerle kurulabilecek mükemmel bir iletişim yöntemi...
Niçin bana hiç kimse beyazkarmcalardan bahsetmek istemiyor?
İhtiyar savaşçı yaklaşır, kafaları birbirine değer.
Burada da çok acayip işler dönüyor...
Ve 4000. Doğudaki beyazkarınca sitesinden uzun zamandan beri kimsenin görünmediğini anlatır. Önceleri beyazkarıncaların batıya casus gönderdiklerini ve onların geçtiği yolu bildikleri için iyi kötü kontrol edebildiklerini, fakat şimdi ne yaptıklarını bilemediklerini açıklar.
Bir düşmanın kaybolması onun saldırmasından çok daha korkunçtur. Artık hiç bir beyazkarıncayla karşılaşılmayınca Guayei-Tyolot karıncaları kendileri casus göndermeğe karar verirler. İlk gönderdikleri araştırmacılardan hiçbir haber çıkmaz, hepsi de yok olmuştur. Onları izleyen ikinci grup da aynı şekilde ortadan kaybolur.
Kertenkele veya kirpi gibi bir canavara kurban gittiklerini düşünürlerse de hiç olmazsa bir tanesi yaralı da olsa sağ olarak dönebilirdi diyerek buna da ihtimal verilmez.
İki araştırma grubunun da başarısızlığa uğraması karşısında Gu-ayei-Tyolot savaşçıları bütün güçlerini kullanmaya karar verirler. İyice silahlanmış beş yüz askerden kurulu küçük bir birlik kurarlar.
167
Bu defa bir tek karınca geri dönebilir fakat o da yuvaya döner dönmez korkunç bir uyku halinde ölür. Cesedi incelediklerinde hiç bir yara izine rastlanmaz ve antenlerinde de hiçbir mücadele izi bulunmamaktadır.
Niçin kimsenin sana Doğudaki beyazkarınca yuvasından bahsetmek istemediğini şimdi anladın mı?
103683. anlamıştı. Doğru yolda olduğunu anladığından hoşnut görünüyordu. Gizli silahın sırrınjn Doğudaki beyazkarınca yuvasından geçtiğini anlamıştı.
HOLOCRAFt: İnsan beyni İle kannca yuvası arasındaki benzerlik holografik bir resim gibi sembolize edilebilir. Holografi nedir? Belirli bir açı altında birleştirilmiş ve aydınlatılmış fotoğrafların üst üste gelmesiyle elde edilen bir kabartma resim İzlenimidir.
Oysa bu hem her yerde hem de hiçbir yerde varolmayan bir görüntüdür. FotoğraSann bir araya gelişinden bambaşka bir şey oltaya çıkar, üçüncü bir boyut: kabartı yanılsaması. Beynimizin her hücresi, kannca yuvasının her bireyi bilginin tamamını algılar. Fakat bilincin "baskın düşünce'nln su yüzüne çıkabilmesi İçin birlikte hareket şarttır.
EdmondWeHs Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Kısa bir süre önce kraliçe olan 56. kendine geldiğinde geniş bir çakıllı kumsallık üzerinde olduğunu görür. Herhalde bir su akıntısının etkisi ile kurbağalardan kurtulmuştu. Uçmak istedi ama kanatları hâlâ ıslak olduğu için beklemek zorundaydı.
Antenlerini iyice temizler ve saf havayı içine çeker. Nerede bulunuyordu acaba? Nehrin ters yönüne düşmemeyi öylesine çok istiyordu ki!
Antenlerine saniyede 8000 titreşim verdirir. Bildiği, tanıdığı
168
kokulardan çok zayıf izler olduğunu anlar. Şansı yardım etmişti, nehrin batı kenarı üzerinde bulunuyordu, fakat izleyeceği yolu gösteren hiçbir feromon yok. Müstakbel sitesini Federasyona bağlaya-bilmesi için merkez siteye yakın bir yerde olması şarttır.
Nihayet uçmayı başarır. Batıya yönelir, fakat fazla bir yol alamaz. Kanatları yorgundur, alçaktan uçmaya mecbur kalır.

Tekrar Guayei-Tyolot'nun ana salonuna dönerler. 103683.'nün doğu beyazkarıncaları hakkındaki sorularından sonra ondan adeta zehirli mantar bulaşmış gibi kaçarlar. Artık hiç konuşmamaya karar verir.
Diğer Bel-o-kanlılar Ouayei-Tyolot'lularla troflaksi yaparlar. Değişik tatlar alınır. Çeşitli konulardaki görüşmelerden sonra kertenkele avından bahsedilmeğe başlanır. Guayei-Tyolot'lu karıncalar, geçenlerde, Zoubi-zoubi-kan'ın yaprakbiti sürülerini öldüren üç kertenkeleye rastladıklarını anlatırlar. Bunların en azından bin başlık iki sürüyü ve onlara eşlik eden çobanları telef ettiklerini söylerler...
Sonra bir panik yaşanmıştı, otlak topçular tarafından korunmasına rağmen çobanlar sürülerini gütmek istememişti. Fakat asit topçuları bu üç canavarı uzaklaştırmayı başarmıştı. İkisi çok uzaklara kaçmış, üçüncüsü ise yaralı olarak elli bin baş ötede bir taşın üzerine sinmişti. Zoubi-zoubi-kan 'lı birlikler canavarın kuyruğunu koparmayı başarmıştı. Bu fırsattan yararlanıp gücünü toparlayama-dan hızla hareket edip işini bitirmek gerekiyordu.
Bir araştırıcı sorar:
Kopmuş olan kertenkele kuyruğunun yeniden uzadığı doğru mu?
Sorusuna olumlu cevap verilir ve,
Bu böyle olmakla beraber yeniden çıkan aynı kuyruk değildir. Ana 'nın söylediği gibi: Yitirilen bir şey hiçbir zaman aynen yerine gelmez. İkinci kuyruğun omur kemiği yoktur, sadece yumuşak bir et parçasıdır.
Gauyei-Tyolot'lu bir karınca, kertenkelelerin hava değişimlerine

karşı karıncalardan daha hassas olduğunu söyler. Çok miktarda güneş enerjisi depoladıkları zaman müthiş bir hareket yeteneği kazandıklarını, buna karşın soğuk olduğu zaman da gevşediklerini açıklar. Girişecekleri taarruz harekâtında bu olayın göz önünde bulundurulmasını ister. Canavara daha gecenin serinliği bitmeden baygın haldeyken şafakta saldırmayı önerir.
Bir Bel-o-kanlı karınca, pek haklı olarak kendilerinin de soğuğun etkisi altında kalacağı uyarısında bulunur.
Bir avcı karınca, cücekarıncaların tekniği kullanıldığı takdirde sakınca kalmayacağını açıklar:
Enerji toplamak için bol şekerli ve alkollü gıdalar alınacak ve toplanan enerjinin kaybolmasını engellemek için de vücutlarımızı sümüklüböcek salyası ile sıvayacağız.
103683. görüşmeleri ilgisiz bir halde izler, aklı hep ihtiyar savaşçının anlattığı beyazkarınca yuvasının sırrı ile meşguldür... Ona ilk defa av ganimetleri hakkında bilgi veren karınca yanına yaklaşır:
4000. ile görüşmeler yaptın değil mi?
103683. doğrular.
O zaman sana söylediklerine aldırma. Ha onunla konuşmuşsun, ha bir cesetle aynı şey!
Birkaç gün önce onu bir yabanarısı soktu...
Bir yabanarısı! 103683.'yü bir korku kaplar. Yabanarısı hortum gibi uzun iğnesi olan bir böcektir. Karanlık basınca uzun iğnesini, sıcak bir vücuda rastlayıncaya kadar, karınca yuvalarına daldırır ve onu delerek yumurtalarını bırakır. Bu olay kannca larvalarının en korkunç kâbusudur.
Bırakılan yumurtalar girdikleri organizma içinde sakin sakin gelişir larva haline gelir ve canlıyı içten içe kemirirler.
O gece 103683. rüyasında devasa bir hortumun etobur çocuklarını vücuduna bırakmak için peşine düştüğünü gördü!
Kapının kilidi değiştirilmemişti. Nicolas'ın, anahtarları olduğundan içeriye girebilmesi için polislerin yerleştirdikleri mührü kırmaktan başka yapacağı bir iş yoktu. İtfaiyecilerin kaybolmasından sonra

hiçbir şeye dokunulmamıştı. Mahzenin kapısı bile ardına kadar açık duruyordu. Bir el feneri olmadığından telaşa kapılmadan bir meşale imal etmeyi düşündü. Masanın ayaklarından birini sökmeyi başardı, sonra bu uzun sopanın ucuna bol miktarda buruşturulmuş kâğıt sararak ateşledi. Odun kuru olduğundan ışıklı bir alev vermeğe başladı. Böylece mahzende rahatlıkla etrafı görebilecekti.

Bir elinde meşale diğer elinde de çakısını tutarak helezonî merdivenden inmeğe başladı. Kararlı ve azimli bir hava içinde kendini bir kahraman olarak hissediyordu. Saatlerce bu duyguyla ilerliyordu, fakat acıkmıştı, üşümeğe başlamıştı, yine de başarmak konusunda kararlıydı.
Büyük bir coşku içinde babasını, annesini anarak, savaş naraları atarak, haykırarak adımlarını daha da hızlandırmaya başladı. Kendinden geçmiş olarak basamakları sanki uçarmış gibi iniyordu artık...
Birdenbire kendini bir kapının önünde buldu. Kapıyı itti. Kocaman iki sıçan birbirleriyle kavga ediyordu. Meşalesinin ışığına bürünmüş bu gürleyen çocuğu görür görmez kaçmaya başladılar.
Sıçanların yaşlıları kederlenmeğe başlamıştı; birkaç zamandan beri "büyük"lerin ziyareti artmaya başlamıştı. Bu ne ifade ediyordu? Ve bu yeni gelen, gebe sıçanların gizlendiği yeri ateşe vermeseydi bari!
Nicolas inmeğe devam etti, o kadar kendinden geçmişti ki sıçanların varlığını bile fark etmemişti... Artık yorgunluk da hissetmemeye başlamıştı. Soluk soluğa gelmiş bir halde idi, kalbi ve şakakları çatlarcasına atıyordu. Birdenbire bir duvar ile burun buruna geldi.
Ne iyi! Nicolas babasının sürükleyip beraberinde getirdiği beton ve çelik blokları hemen tanıdı. Çimentolanmış bağlantılar daha ku-rumamıştı.
- Baba, Anne orada iseniz cevap verin!
Fakat hayır, boğucu bir yankıdan başka bir şey işitmemişti. Halbuki hedefe yaklaşmış olmalıydı. Yemin edebilirdi ki bu duvar...
. 171
filmlerde olduğu gibi kendi ekseni etrafında dönebilirdi...
Neyi gizliyordu bu duvar? Nicolas bu arada şu yazıtı gördü:
Altı kibrit çöpü ile dört eşkenar üçgen nasıl yapılır?
Ve hemen altına tuşları olan küçük bir kadran yerleştirilmişti. Kadranın tuşlarında yirmi sekiz harf vardı. Bunlar sorunun cevabını açıklayacak olan kelimeyi veya cümleyi yazmaya yarıyordu.
- Başka türlü düşünmek gerek, diye yüksek sesle söylendi.
Şaşkına dönmüştü çünkü cümle kendiliğinden ağzından çıkmıştı. Kadrana dokunmaya cesaret edemeden uzun süre düşündü. Sonra içinde acayip bir sessizlik duydu, onu bütün düşüncelerden sıyıran muazzam bir sessizlik. Fakat bu onu anlatılmaz bir şekilde birbiri ardına, yedi harfin tuşuna basmaktan alıkoyamadı.
Bir mekanizmanın hafifçe hışırdadığı duyuldu ve... duvar yerinden oynadı!
Heyecan içinde, her şeyi yapmaya hazır olarak Nicolas ilerledi. Fakat biraz sonra duvar tekrar yerine oturdu; bir hava akımı meşalenin güdük kalan son ışığını da söndürdü.
Nicolas zifiri karanlık ve karmaşık düşünceler içinde geriye döndü. Fakat duvarın öbür tarafında artık kodlanmış tuşlar yoktu, geriye dönüş olanaksızdı! Beton ve çelik blokları kazıya kazıya tırnakları söküldü, fakat nafile! Babası çok iyi bir iş yapmıştı, usta bir çilingir olduğu belli oluyordu.
TEMİZLİK: Bir sinekten daha temiz ne vardır?
Hiç dunnadan temizlenir, bu onun İçin bir ödev değil hayatî bir gereksinmedir. Bütün antenlerini, bütün göz peteklerini kusursuz olarak temiz tutmazsa, hiçbir zaman çevresindeki yiyecekleri ve onu ezmek için üzerine doğru uzanan bir eli göremeyeceğini çok iyi bilmektedir. Temtelik böceklerin hayatta kalabilmelerine yardıma olan en önemli unsurdur.
Edmond Welles Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
172
Ertesi gün mahallî gazete haber olarak bir tek başlık atmıştı:
"Fontainebleau"nun lanetlenmiş mahzeni yine çarptı! Yeni bir kayıp daha: VVelIss ailesinden geriye kalan tek oğul. Polis ne yapıyor?"
Örümcek eğrelti otunun tepesinden aşağıya bir göz attı. Ne kadar yüksek! Bir damla salgı bırakıp, onu yaprağa yapıştırdı, dalın ucuna ilerleyip kendini boşluğa bıraktı. İnişi oldukça uzun sürdü. Salgı uzaya uzaya kurudu, sertleşti ve tam toprağa değeceği sırada onu engelledi. Az kalsın fazla olgunlaşmış bir meyve gibi yere düşüp ezilecekti. Şimdiye kadar birçok kız kardeşi, salgı ipekleri aniden çıkan bir soğuk hava akımı nedeniyle kurumadığı için ezilmişti. Örümcek inişini dengelemek için sekiz ayağını hareketlendirdi ve ayaklarıyla uzanarak bir yaprağın üzerine konmayı başardı. Burası ağının ikinci dayanak

noktası olacak ve ince ipeğini buraya bağlayacaktı. Solda bir kütük ayarlayıp oraya atladı, birkaç atlayıştan sonra da ağının bağlantılarını tamamladı, rüzgârın ve yakalayacağı avların basıncına göğüs gerecek olan bu bağlantılardı. Ağ bir sekizgen görünümünü taşıyordu.
Örümcek ipeği fibröz protein yapısındadır, elyafın sağlamlığı ve suya dayanıklılığı tartışılmaz niteliktedir. Bazı örümcekler, iyi beslendikleri takdirde 700 metre uzunluğunda ve 2 mikron çapında bir naylon ipliğin sağlamlığında ve onun üç katı kadar elastikiyeti olan ipek üretebilir.
Ve bütün bunların yanı sıra her birinde ayrı ayrı cinsten ipek üretilen yedi beze sahiptirler: dayanak noktalarını kurmak için bir ipek; aşağıya inmek için bir ipek; ağın ortasını örmek için bir ipek; ani saldırılar için yapışkan bir madde ile kaplı bir ipek; yumurtaları korumak için bir ipek; bir sığınak inşa etmek için bir ipek, ganimetlerini sarmalamak için bir ipek...
Gerçekten ipek, örümcek hormonlarının lif halindeki uzantısıdır; karıncalarda da feromonun, hormonlarının uçucu bir uzantısı olduğu gibi.
t73
Örümcek geri çekme ipini imal edip oraya yerleşir. En ufak bir uyarı işareti karşısında, büyük bir çaba göstermeye ihtiyaç duymadan kendini aşağıya bırakır. Kim bilir kaç defa böylece sağ kalmayı başarmıştı?
Sonra sekizgenin ortasındaki dört ipi birbirine bağlar. Yüz milyon seneden beri hep aynı jestler... Bu artık usanç verici... Bugün kuru ipekten ağ yapmaya karar verdi. Yapıştırıcı ile kaplanmış ipekler daha etkin oluyor ama çabuk kopuyor; bütün tozlar, dökülen bütün kuru yapraklar, hepsi yapışıp kalıyordu. Kuru ipeğin yakalama gücü daha zayıftı ama hiç olmazsa akşama kadar sağlam kalıyordu.
Örümcek, yuvasının kirişlerini attıktan sonra on tane de atkı ördü ve bunu ağının orta yerine sararak tamamladı. Bu işi büyük bir sevinç içinde yapıyordu. Bir daldan harekete başlar atkılar atarak yuvasının ortasına ulaşır, bu işi daima yeryüzünün dönüş yönünde sürdürüyordu.
Yuvasını kendi zevkine göre kurar. Dünyada nasıl parmak izleri aynı olan iki insana rastlanmazsa birbirine benzer iki örümcek ağına da rastlanmaz. İlmekleri sıklaştırması gerek. Orta yere ulaşınca ağının sağlamlığını dikkatle izler, sekiz ayağı ile her atkıyı sallayarak sağlamlığını dener. Sarsıntıya dayanıklılık denetlenmiştir.
Bölge örümceklerinin çoğunluğu ağlarını 75/12 oranında örerler. Yani on iki atkı için yetmiş beş defa dolanarak dolgu yaparlar. O ise ince bir dantel örer gibi 95/10 oranını tercih etmişti.
Belki bu daha çok göze çarpacaktı ama buna karşılık sağlam oluyordu. Kuru ipek kullandığına göre ipeğin kaliteli olması gerekecekti, yoksa burası böceklerin bir geçiş yerinden başka bir şey olmayacaktı.
Bununla beraber, büyük çaba göstermesini gerektiren bu uğraş, enerji kaybetmesine neden oluyordu. Hemen karnını doyurması gerekiyordu; bu bir garip döngüydü. Bir ağ ördüğü için acıkmıştı, buna karşılık ördüğü yuva sayesinde yiyecek bulacaktı.
Yirmi dört pençesi kirişlerin üzerine yerleşmiş olarak ve bir
174
yaprağın altına gizlenerek avını beklemeğe başladı. Sekiz gözünden herhangi birini kullanmaya gerek olmadan ağının en ufak bir hava akımının etkisi ile bir mikrofonun ince levhası gibi titreşim yapması sayesinde olan bitenleri hissedebiliyordu.
Kısa bir titreşim oldu; bu bir arının, rastladığı çiçek tarlasını haber vermek için iki yüz baş ötedeki kovanına dönüşü sırasında olmuştu.
Hafif bir sallantı, bu bir kızböceği olmalı ne kadar da lezzetlidir. Fakat ona öğle yemeği olmak için uygun bir yönde uçmuyordu.
Büyük bir sarsıntı, biri ağına takılmıştı. Bir fırsatçı örümceğin yemeğine konmaya kalkışmıştı. Hırsızın teki! Bir av yakalanmadan hemen beleşçiyi kovaladı.
O sırada doğu yönünden sineğe benzer bir böceğin geldiğini hissetti. Uçuş yönünü değiştirmezse ağına düşeceğe benziyordu.
Tplof! Yakalandı.
Bu bir kanatlı karınca...

Örümcek - bu yaratıklar yalnız yaşadıkları ve birbirlerini tanımaya hiç ihtiyaç duymadıkları için isim taşımazlar - sakince bekliyordu. Gençliğinde hemen heyecana kapılır ve bu yüzden avlarını kaçırırdı, ağına her yakalanan böceğin mahkûm olacağını zannederdi. Halbuki yüzde ellisi kurtuluyordu, zaman çok önemliydi.
Sabırlı olmak gerekiyor, esasen şaşkına dönen av bocalaya, bo-calaya dolanıp kalacaktı. Örümcekler âleminin felsefesi şu idi:
Hasmın kendi kendini yok etmesinden daha etkin bir mücadele tekniği yoktur...
Birkaç dakika sonra tutsağının kim olduğunu anlamak için yaklaştı. Bu bir kraliçeydi. Batı imparatorluğunun bir kızılkarınca kraliçesi. Bel-o-kan.
Çok görkemli olan bu imparatorluktan söz edildiğini daha önce de duymuştu. Milyonlarca olan üyesi o kadar birbirine bağımlı hale gelmişti ki yalnız başlarına beslenmeği başaramıyorlardı! Ne işe yarar, gelişme bunun neresinde?
Kraliçelerinden biri... Bu yola gelmez istilacılara gelecekte katılacak olan kişileri içinde tutan kraliçe şimdi pençeleri arasındaydı.
175
Karıncaları sevmiyordu. Annesinin bir sürü kırmızı örücü karınca tarafından avlandığını görmüştü...
Hiç durmadan debelenen avını göz ucu ile izledi. Aptal böcekler, asla en korkunç düşmanın kendi telaşları olduğunu anlayamayacaklar. Karınca kaçmaya çalıştıkça daha çok ipeğe sarılıp kalıyordu... aynı zamanda da ağ örgüsüne zarar veriyordu, bu da örümceği büsbütün kızdırıyordu.
56.'ya gelince, çırpınmanın yerini hiddetlenme almıştı. Artık hiç kımıldayamıyordu. Bir beyaz koza içinde dünyaya gelmişti, şimdi yine bir beyaz koza içinde ölecekti.
Örümcek yaklaştı ve hasar gören ipleri gözden geçirdi. Böylece 56., başının üstünde halka şeklinde dizilmiş sekiz yeşil gözü ve kavuniçi siyah karışımı muazzam hayvanı yakından gördü. Daha önce böyle bir şey yemişti. Şimdi yem olma sırası ondaydı... ve diğeri hâlâ onu ipekle sarıyordu!
Örümcek ne kadar sararsa o kadar yararlı olacağını düşünüyordu, sonra yatıştırıcı salgı zerketmek için onu iki defa dişledi. Aslında örümcek türleri hemen öldürmezler. Canlı kalmış eti beğendiklerinden avlarını öldürmek yerine yatıştırıcı salgılar ile uyuturlar ve sonra istedikleri zaman uyandırarak ucundan ucundan kemirirler. Böylece, ipek ağının içinde emniyete alınmış taze et yeme olanağı bulurlar. Bu zevk bir hafta sürebilir.
56., bu uygulamadan söz edildiğini duymuştu; ürpermeye başladı. Bu ölümden de beterdi; azalarının gün be gün yok olduğunu görmek... Her uyanışta vücudunuzdan bir şeyler koparılacak ve sonra tekrar uyutulacaksınız. Her seferinde biraz daha azalacaksınız ve nihayet hayati organlarınıza sıra geldiğinde kurtuluş uykusuna erişebileceksiniz!
Kendi kendini yok etmek daha iyi diye düşündü. Az sonra tekrarlanacak o korkunç uyuşturma işlemini zihninden atmaya çalışarak kalp atışlarını yavaşlatmaya başladı.
Tam bu sırada bir susineği gelip ağa çarptı, o kadar şiddetli çarpmıştı ki ipekler onu kıskıvrak sardı. Daha birkaç dakika önce dünyaya gelmişti, ve birkaç saat sonra ihtiyarlıktan ölecekti. Bir
176
günlük ömür... Bir saniye bile kaybetmeden hareket etmeliydi. Sabahleyin doğup akşam öleceğinizi bilirseniz, yaşamınızı nasıl geçirirdiniz?
Susineği iki sene süren larva dönemini bitirir bitirmez neslini korumak için dişi susineği aramaya gider. Çocuklar aracılığı ile ölümsüzlüğü aramak ne boş bir çaba; bütünü ile bir gün süren hayatının tamamını bu araştırmaya harcamak! Bu uğraş içinde ne yemek yemeyi, ne dinlenmeyi ne de bezginlik göstermeyi düşünmemek.
Onun tek yok edicisi zamandır. Her geçen saniye onun için bir düşmandır. Zamana oranla bu korkunç örümcek gerçek bir düşmandan çok onu geciktiren bir unsurdur. Vücudunda, ihtiyarlığın büyük adımlarla ilerlediğini hisseder. Birkaç saat sonra yaşlanmış, mahvolmuş, yok yere doğmuş olacaktır. Katlanılması ne güç bir felaket...

Susineği debelenir. Örümcek ağlarında ne kadar çok çabalarsan o kadar çok ipeklere sarılırsın, fakat sakin durulursa hiç olmazsa bir kurtuluş ümidi vardır...
Örümcek yanına gelir ve fazladan birkaç ipek örgü daha atar. İşte, yarından itibaren yeni bir ağ örmesi için ona gerekli olan bütün proteinleri sağlayacak olan iki mükemmel av. Fakat kurbanını uyutmak için yaklaştığı sırada değişik bir titreşim fark eder. Bu titreşim... akıllıca bir titreşim. Tip tip tip tip tip tip tip tip tip. Bu bir dişi örümcek! Sinyal vermek için hatif hafif vurarak bir ip üzerinde yürümektedir:
Ben senden biriyim, senin yemeğini çalmaya gelmedim.
Bu tarz bir titreşim! erkek örümcek şimdiye kadar bu derece şehvet verenini hiç hissetmemişti. Tip tip tip tip tip. Ah, hiçbir tarafı tutmaz olmuştu, sevgilisine doğru koşar (sadece dört defa deri değiştirmiş bir genç taze, halbuki kendisi şimdiye kadar on iki defa değiştirmişti). Kendinden üç kat daha iriydi, ama olsun zaten o şişmanları seviyordu.
Ona, biraz sonra kendilerine yeni kuvvet kaynağı olacak iki avını gösterir.
177
Sonra birleşme pozisyonuna girerler. Örümceklerde bu durum çok karmaşıktır. Erkeğin penisi yoktur fakat iki delikli bir tür cinsel organa sahiptir. Telaşla ufak bir ağ örer ve oraya cinsel hücrelerini bırakır. Ayaklarından birini ıslatıp dişinin döl yatağına daldırır, bunu birkaç kez tekrarlar. Genç güzel o derece kendinden geçer ki birdenbire erkeğin üzerine atılır ve kafasını kıtır kıtır yer.
Onu tümüyle yememek aptallık olur. Bunu da yapmasına rağmen hâlâ doymamıştır, susineğinin üzerine atılır ve yaşantısını biraz daha kısaltır. Artık sıra kraliçe karıncaya gelmiştir.
Kuşkusuz, 56. çok şanslıydı, çünkü uzaklardan gelen birinin büyük bir gürültü koparark ağa girişi her şeyi allak bullak etmişti. Kuzey istikametine doğru gelen bu böcek güney yöresine ait hayvanlardan biriydi. Gerçeği söylemek gerekirse bu gelen koskocaman tek boynuzlu bir mayısböceği idi.
Ağı tam orta yerinden delip, sakız gibi uzattı... ve kopardı. Demek ki 95/10 yine de sağlam sayılmazdı. Sevimli küçük ipek örtü, uçan parçalar halinde dağılıp gitti.
Dişi örümcek ise geri dönüş ipine tutunarak atladı. Pranga mah-kûmluğundan kurtulmuş olan kraliçe karınca sessizce yerde dolaşmaya başladı, yeniden uçabilecek halde değildi.
Dişi örümceğin ise aklı başka yerdeydi. İpekten bir bebek yuvası inşa etme derdindeydi. Hemen bir dalın üzerine sıçradı ve yumurtalarını bırakabileceği yuvayı inşa etti. Onlarca yavru dünyaya getirir ama bunların en büyük derdi bir an önce annelerini yemek olacaktır. Örümceklerde âdet budur: hiç insaf bulunmaz.
- Bilsheim!
Telefon ahizesini hızla kulağından uzaklaştırdı, sanki bir hayvan tarafından ısırılmıştı. Karşı taraftaki kadın., şefi Solange Doumeng idi.
-Alo?
- Size emir vermiştim ve siz hâlâ harekete geçmediniz. Size ne oluyor? Bütün bir şehrin mahzende kaybolmasını mı bekliyorsunuz. Ben sizi tanırım Bilsheim, siz istirahatınızdan başka bir şey
178
düşünmezsiniz! Ben uyuşukları istemem! Kırk sekiz saat içinde bu işin halledilmesini istiyorum!
- Fakat madam...
- Madam falan demek yok! Gazalarınız talimatımı aldılar, yarın sabah onlarla birlikte inmekten başka bir çareniz yok, gerekli malzeme orada olacak. Biraz poponuzu kaldırın Allah aşkına!
Bütün vücudunu bir sıkıntı kaplar. Ellerr titremeye başlar. Özgür bir insan değildi. Niçin itaat etmesi gerekiyordu? İşsiz kalmamak, toplum içinde reddedilmiş bir insan olmamak için mi? Bu durumda tek özgürlük bir sokak serserisi olmaktı, ancak böyle bir denemeye de razı olamazdı. Düzen isteği ve toplumculuğu başkalarının iradesine uymama arzusuyla çatışmaya başladı. Midesini bir ülser sancısı kapladı. Düzene saygılı olma hissi özgür olma arzusunu yendi. O zaman boyun eğmeye karar verdi.

Avcı karınca topluluğu, kertenkeleyi izlemek üzere bir kayanın arkasına gizlenmişti. Bu sürüngen en azından altmış baş uzunlu-ğundaydı (on sekiz santimetre). Siyah lekelerle kaplı ve yeşilimsi sarı renkte olan pullu kabuğu korku ve tiksinti havası yaratıyordu. 103683., bu lekelerin, kurbanlarının sıçrayan kanından oluştuğuna inanmıştı.
Öngörüldüğü gibi hayvan soğuktan uyuşmuştu, yavaş hareket ediyordu, adeta ayağını atmaktan bile çekiniyordu.
Şafak sökerken bir emir feromonu yayıldı.
Hücum!
Kertenkele, küçük siyah şeylerden kurulu saldırgan bir ordunun üzerine doğru yürüdüğünü gördü. Yavaş yavaş onların tarafına yöneldi, pembe ağzını açıp, uzun dilini uzattı ve yakınında olan karıncaları yakalayıp yuttu. Ve geğirerek yıldırım hızı ile uzaklaştı.
Otuza yakın kayıp veren avcı karıncalar, solukları kesilmiş bir halde olan biteni anlamaya çalışıyordu. Soğuktan uyuşmuş olduğu halde beslenmekten de geri kalmıyordu!
Ödlek olarak düşünülmeyecek olan 103683., böyle bir hayvana saldırmanın intihar olacağını söyleyen ilk kişi oldu. Bu adeta ele
179
geçirilmesi olanaksız bir şeydi. Kertenkelenin sert kabuğu, çene darbesi veya asit püskürüğüne dayanıklı bir zırh oluşturuyordu. Ve cüssesi, canlılığı, en soğuk havada bile, ona baş edilmesi zor bir üstünlük sağlıyordu.
Buna rağmen karıncalar mücadeleden vazgeçmediler. Küçülmüş birer kurt topluluğu gibi canavarın izlerini izlemeye koyuldular. Eğrelti otlarının altından tehditkâr ölüm feromonları savurarak koşar adımlarla ilerliyorlardı. Bu sadece sümüklüböcekleri korkutuyordu, fakat diğer taraftan da karıncaların kendilerini dehşet verici ve yenilmez olarak hissetmelerine yardım etmişti. Kertenkeleyi, binlerce baş ötede bir köknar ağacının kabuğuna tırmanmış, arkadaşlarını sindirmeye çalıştığı sırada buldular.
Harekete geçmeli! Ne kadar çok beklenirse o kadar çok enerji toplayacak! Soğukta bile hızlı olduğuna göre, güneş kalorisi ile iyice ısındığı zaman daha da kudretli olacaktır. Hemen anten temasına geçilir. Derhal bir saldırı düzenlemek gerek. Bir taktik kararlaştırılır.
Savaşçı karıncalar, bir dalın üzerinden hayvanın başına atladılar. Bir kısmı göz kapaklarını kemirerek onu kör etmeyi denerken diğer bir grup da burun deliklerini oymaya başladı. Fakat bu ilk komando harekâtı başarısızlıkla sonuçlandı. Kertenkele sinirlenerek bir ayağı ile yüzünü sıvazladı ve kaçmak için gecikenleri bir güzel yuttu.
Gecikmeden ikinci bir saldırı dalgası harekete geçti. Dilinin uzanabileceği bir uzaklıkta iken geniş ve hayret verici bir çabuklukla arkasına dolandılar... ve acımasızca kuyruğunun uç tarafına üşüşüp oymaya başladılar. Ana'nm"söylediği gibi:
Her düşmanın zayıf bir tarafı vardır. Onu bul ve sadece bu zaaftan faydalanmaya bak.
Yarayı asit ile yakarak daha da genişlettiler ve canavarın içine dalarak bağırsaklarını istila ettiler. Kertenkele sırt üstü yere yuvarlandı, arka ayaklan ile debelenmeye, ön ayaklan iie de karnına vurmaya başladı. Karnını adeta binlerce ülser kemiriyordu.
İşte bundan sora diğer bir grup burun deliklerine ayak bastılar
180
ve kaynar asit püskürterek burnu oydular ve genişjettiler. Hemen üst tarafta bulunan gözlere saldırdılar. Göz bebeklerini parçaladılar fakat görme sinirlerinin geçtiği yol çok dar olduğundan göz oyuğundan beyne ulaşılamıyordu. Bunun üzerine burun deliklerinden giriş yapan ekiplerle buluştular...
Kertenkele kıvranmaya başladı, boğazını delen karıncaları ezmeğe çalışarak bir ayağını gırtlağına daldırdı. Artık iş işten geçmişti.
Ciğerlerinin bir köşesinde 4000., genç meslektaşı 103683. ile buluştu: İçerisi karanlıktı ve aseksüel karıncalar kızıl ötesi gözleri olmadığı için hiçbir şey göremiyorlardı. Antenlerinin yardımıyla birbirlerini tanırlar:
Kız kardeşlerimiz doğudaki beyaz karınca yuvalarına gitmişlerdir, haydi bu fırsattan yararlanıp biz de gidelim. Nasıl olsa, savaşta öldüğümüzü zannederler.

Yarın, canavar binlerce yenilebilir parçaya ayrılacaktı. Bazıları kumla kaplanacak ve Zoubi-zoubi-kan'a yollanacak; diğerleri ise Bel-o-kan'a kadar ulaştırılacaktı. Bu arada, av macerasını anlatmak için kim bilir nice destansı hikayeler canlandırılacaktı. Karınca uygarlığı gücünün coşmasına ihtiyaç duyuyordu. Kertenkeleleri yenmek, özellikle bu uygarlığın kendine güven duymasına yardım eden bir olay olmuştu.
MELEZLEŞTİRME: Kannca yuvalarına yabancılann giremediğini düşünmek hatalıdır. Kuşkusuz, her böcek bağlı olduğu sitenin kokusal bayrağını taşır fakat bu, hiçbir zaman İnsanlardaki "yabancı düşmanlığı" derecesine ulaşmaz. , Örneğin, toprakla doldurulmuş bir akvaryum içine yüz kadar "formıca rufa" cinsi kannca İle yüz kadar "lazlus nlger" cinsi kannca kanşünlırsa - her türden doğurgan bir kraliçe bulundurmak sarayla - ölüme kadar varmayan birkaç çatışmadan ve anten teması ile uzun uzadıya yapılan tartışmalardan sonra İki cins karıncanın beraberce yuvalarını İnşa etmeğe koyulduğu gözlenecektir.
181
Bazı geçitler kızılkanncalann cüsseslne uygun olarak, diğer bfr kısmı ise kara karıncaların cüsseslne uygun olarak düzenlenmiştir, o kadar ki bu geçitler şu şekilde birbirleriyle karşılaşıp İç İçe girerse diğer türü ayn bir bölgede hapsetmeye kalkışacak baskıcı bir tür bulunmaz, yani site içinde İnsanlarda olduğu gibi bir "Yahudi mahallesi" yoktur.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Doğu topraklarına giden yol bugüne kadar tümüyle güvenli hale getirilememişti. Beyaz karıncalarla yapılan savaşlar bölgedeki barışı engelliyordu.
4000. ve 103683. oldukça büyük çatışmaların yapıldığı yoldan yürüyorlardı. Görkemli zehirli kelebekler, antenlerinin üzerinde uçuşup duruyor, bu da onları oldukça endişelendiriyordu.
Epeyce yol aldıktan sonra 103683. sağ ayağının altında bir şeylerin kaynaştığını hissetti. Bunlar iğneleri, antenleri, kancaları olan ve tozlu yerlerde yuvalanan ufacık uyuzböcekleriydi. 103683. bu görüntüden çok hoşlandı. Demek ki bu gezegende uyuzböcekleri kadar küçücük ve karıncalar kadar da kocaman yaratıklar varmış!
4000. bir çiçeğin önünde durdu. Birdenbire büyük bir ağrı hissetti. Büyük güçlüklerle karşılaşmış olan ihtiyar vücudunda bugün yabanarısının genç larvaları uyanmaya başlamışlardı.
Herhalde zavallı karıncanın iç organlarında kendilerine mükellef bir ziyafet çekiyorlardı.
103683. arkadaşının acısını dindirmek için ona sosyal yardımlaşma kursağından birkaç molekül lomeküz şurubu sunmaya karar verdi. Bel-o-kan'ın en alt katındaki boğuşma sırasında ağrı kesici olarak az bir miktarda bu şuruptan o da almıştı. Bunu çok ölçülü olarak kullanmış ve bu lezzetli zehir ile hastalanmasına meydan vermemişti.
Bu likörden yutar yutmaz 4000.'nin ağrıları dinmesine rağmen
182
biraz daha istedi. 103683. onu ikna etmeğe çalıştıysa da 4000. ısrarlıydı ve ilacın tümünü vermesi için kavgaya tutuştu. Tam onun üzerine atılıp boğuşmaya hazırlandığı sırada dengesini kaybedip kumlu bir çukurun içine düştü, bir karıncaaslanı tuzağı!
Karıncaaslanı veya larvası başının üstünde küreğe benzer bir çıkıntı taşımaktadır, bununla da ünlü çukurunu kazar. Orada kendini gömer ve ziyaretçilerini beklemeye başlar.
4000. iş işten geçtikten sonra neye uğradığını anlamıştı. Aslında karıncalar hafifliklerinden faydalanarak bu tuzaktan kurtulma şansına sahiptir ama, tam çıkmaya hazırlandığı sırada iki sivri uçlu uzun çene oyuğun altında belirdi ve onu kuma boğdu.
İmdat!
Acılarını, lomeküz şurubu isteğini, her şeyi unutur, içini korku kaplar, bu şekilde ölmekten çekinmektedir.
Bütün gücü ile debelenir. Fakat karıncaaslanı tuzağı örümcek ağında olduğu gibi kurbanın paniğe kapılma esasına dayalıdır. 4000. çukurdan çıkmak için çaba gösterdikçe kumlar daha da çok üzerine çökmekte ve onu gittikçe daha aşağıya

itmektedir... ve böylece karıncaaslanı da onu devamlı olarak ince kuma boğmaktadır.
103683., ayaklarından birini uzatarak yardıma koşmayı düşün-düyse de eğilince kendisinin de çukura düşeceğini bilerek bu fikrinden vazgeçti. Yeterli uzunlukta ve sağlam bir ot aramak için uzaklaştı.
Yaşlı karıncaya uzun zaman geçmiş gibi gelir, kokusal bir çığlık atar ve kumun içinde çırpınmaya devam eder. Kıskaçlardan sadece beş baş uzaktadır. Yakından bakıldığı zaman bunlar cidden çok korkunç görünmektedir. Her çenede yüzlerce sivri uçlu küçük diş sıralanmıştı. Testere gibi keskin olan bu çeneler herhangi bir karıncanın kabuk kısmını rahatlıkla doğrayabilecek nitelikteydi.
103683., nihayet çukurun kenarında yeniden göründü ve arkadaşına bir papatya sapı uzattı. İhtiyar karınca çiçeğin sapına tırmanmak için vakit geçirmeden adımını attı. Karıncaaslanı avından vazgeçmek istemiyordu. Her iki karıncayı da çılgınca kum yağmuruna

tuttu. Hiçbir şey görmez ve duymaz hale geldiler. Karıncaaslanı bu defa çakıl taşları fırlatmaya başladı, yarı baygın durumda olan 4000. yeniden kaydı.
103683. çenelerinin arasında sıkı sıkıya tuttuğu sapı çekmeye başladı. Tam ümidini yitirdiği sırada kumun arasından bir ayak göründü... Kurtuldu! 4000. nihayet ölüm çukurunun dışına sıçramıştı.
Aşağıda açgözlü kıskaçlar hiddetten ve ümitsizlikten birbirine çarpıp şaklamaya başladı. Başka bir avın tuzağına düşmesi için kim bilir daha ne kadar bekleyecekti.
4000. ve 103683. temizlendiler ve birbirlerine defalarca trofi-laksi uyguladılar. Bu kez menüye lomeküz şurubu dahil değildi.
- İyi günler Bilsheim! Kadın isteksizce elini uzattı.
- Biliyorum beni burada görmeniz sizin için şaşırtıcı. Fakat bu iş yeteri kadar uzadı ve hâlâ bir arpa boyu yol alınamadı. Vali de kendi açısından konuyla ilgileniyor yakında bakan da ilgileneceğinden bu işe ben el koymaya karar verdim... Haydi canım, böyle surat asmayın, size takılıyorum Bilsheim! Sizin şaka anlayışınız nereye gitti?
Yaşlı polis ne cevap vereceğini bilemiyordu. Ve bu durum on beş seneden beri sürüp gidiyordu. Onunla kendine has "hiç kuşkusuz" hazır cevaplılığı sökmemişti. Bunu ona da söylemek isterdi ama bakışları kamçı gibi insanın üzerindeydi. Moda gereği kızıla kaçan makyaj yapıyordu. Serviste, vücudundan yayılan kokuyu haklı çıkarmak için kendine kızıl derili süsü veriyor deniliyordu...
Solange Doumeng, menopoz çağına girdiğinden beri, büsbütün hırçınlaşmıştı. Aslında, rahatlaması.için kadınlık hormonları kullanması gerekirdi, fakat bu hormonlar vücuttaki suyu tuttuğu için şişmanlamaktan korkuyordu. İşte bu yüzden dişlerini sıkıyor ve menopoz çağının yarattığı güçlükleri etrafına çektiriyordu.
- Niçin geldiniz? Aşağıya inmek mi istiyorsunuz? diye, polis memuru sorar.

- Benimle alay mı ediyorsunuz ahbap! Hayır, oraya inecek olan sizsiniz. Ben, burada kalacağım, her şeyi ayarladım: çay termosumu ve tolkivolkimi aldım.
- Ya bir güçlükle karşılaşırsam?
- Hemen en kötü durumu düşünecek kadar korkak mısınız? Size söyledim birbirimizle radyo irtibatı kuracağız. En ufak bir tehlike sezdiğiniz takdirde, bana hemen bildireceksiniz ve ben de gerekli tedbirleri alacağım. Bundan başka, size ciddi bir ihtimam gösteriliyor dostum, böyle bir nazik görev için en modem gereçlerle
donatılacaksınız. İşte dağcı ipi ve tüfekler. Ayrıca bu altı açıkgöz yardımcı da var.
Hazırol durumunda bulunan jandarmaları gösterdi. Bilsheim homurdandı:
- Galin oraya sekiz itfaiyeci ile inmişti, onlar da pek yardımcı olamadılar...
- İyi ama onların ne silahları ne de radyo irtibatları vardı! Şu huysuzluğunu bırak Allah aşkına Bilsheim.
Mücadele etmek istemiyordu. Yetki ve baskı numaraları onu çileden çıkarıyordu. Onunla mücadele etmek ona benzemek olacaktı, hiç bulaşmadan ondan uzak durmak gerekiyordu.
Bilsheim, uyanık komiser, hemen mağarabilim adamı kılığına girdi: dağcı ipini gövdesinin etrafına sardı, küçük telsizini de çaprazlama omzuna astı.

- Eğer bir daha yukarıya çıkamazsam bütün varlığımın polis yetimlerine verilmesini istiyorum.
- Huysuzluğu bırak artık dostum Bilsheim. Tekrar yukarıya çıkacaksınız ve hep beraber bu olayı kutlamak için bir restorana gideceğiz.
- Bir daha geri dönmezsem size bir şey söylemek isterdim... Kadın kaşlarını çattı.
- Çocukluğu bir kenara bırakın artık Bilsheim!
- Size şunu söylemek istiyordum... Bir gün gelir hepimiz kötü davranışlarımızın bedelini öderiz.
- İşte şimdi de mistik insan! Hayır Bilsheim yanılıyorsunuz, böyle
185
bir ödeme yok! Belki sizin de dediğiniz gibi bir "büyük tanrı" vardır, fakat bize aldırış bile etmez! Ve hayatta iken bu varoluştan fay-dalanamıyorsanız ölü iken ne bekleyeceksiniz!
Kadın kısa kısa homurdanıp durdu sonra dokunurcasına yardımcısına yaklaştı. Adamcağız nefesini tutmak zorunda kaldı. Kötü kokular, bunları zaten mahzende soluyacaktı...
- Fakat o kadar çabuk ölmeyeceksiniz. Bu işi halletmek zorundasınız. Ölümünüz hiçbir işe yaramaz!
Kızgınlık komiseri çocuğa döndürmüştü, o artık elinden oyuncağı alınmış ve onu geri alamayacağını bildiği için çaresizce karşı koymaya çalışan bir haylazdan başka bir şey değildi.
- Yazık! Demek benim ölümüm sizin "kişisel" araştırmanızın başarısızlığı olacak ha! Bakalım sizin "el koymanız" ne işe yarayacak!
Kadın, onu kucaklayacakmış gibi daha da yakınlaştı ve tükürükler savurarak acele etmeden konuşmaya başladı:
- Beni sevmiyorsunuz değil mi Bilsheim? Beni kimse sevmiyor ve bana vız geliyor, zaten ben de sizi sevmiyorum. Ve sevilmeye de hiç ihtiyacım yok. Bütün istediğim benden çekinilmesi. Bundan başka bir konuyu daha bilmeniz gerek: aşağıda ölecek olursanız benim işimi engellemeyecek, üçüncü bir ekip daha göndereceğim. Cidden bana zarar vermek istiyorsanız muzaffer ve sağ olarak dönün. O zaman size minnettar olacağım.
Komiser hiçbir cevap vermedi. Göz ucuyla modaya uygun olarak kesilmiş saçlarının beyazlaşmış diplerine bakıyordu, bu iş onu sakinleştiriyordu.
- Hazırız! dedi, bir jandarma eri tüfeğini yukarıya kaldırarak. Herkes birbirine bağlanmıştı.
- Tamam, haydi ileri.
Yukarıda onlarla temas kuracak olan üç polis memuruna bir işaret verdiler ve mahzene daldılar.
Solange Doumeng, alıcı verici cihazını yerleştirdiği bürosunun başına oturdu.
- İyi şanslar, çabuk geri dönün!
186
m
ÜÇ FEDAİ
Sonunda 56., sitesini inşa etmek için ideal bir yer buldu. Burası hafifçe tümsek bir tepeydi, oraya tırmandı. Yüksekten baktığında doğuya yakın olan siteleri fark etmişti: Zoubi-zoubi-kan ve Gloubi-diu-kan. Normalde Federasyonun diğer siteleri ile bağlantı kurmak pek güç olmayacaktı.
Bölgeyi inceledi, toprak biraz sert ve gri renkteydi. Yeni kraliçe, biraz yumuşak ama yine de dayanıklı bir yer aradı. İlk lojmanını kazmak için çenesini daldırdığı sırada acayip bir sarsıntı meydana geldi. Yer sarsıntısına benzer bir şeydi ama sadece belirli bir bölge sarsıldığına göre bu deprem olamazdı. Yeniden toprağı delmeye başladı. Bu defa kımıldama daha da şiddetli oldu; tepenin o kısmı yükselip sola doğru kaydı.
Karınca tarihinde birçok olağanüstü olaylarla karşılaşılmıştı ama canlı bir tepeye asla rastlanmamıştı! Şimdi bu tepe, yüksek otları devirerek ve çalıları çiğneyerek oldukça hızlı bir şekilde ilerliyordu.
56., şaşkınlığını üzerinden atamadan ikinci bir tepenin daha yaklaştığını gördü. Bu sihirbaz da neyin nesiydi? Bulunduğu yerden inmeye fırsat bulamadan kendini bir rodeo oyununa kaptırmış olarak buldu; aslında bu tepelerin aşk oyunuydu; hiç sıkılmadan oynaşmayı sürdürüyorlardı... Bu yetmiyormuş gibi 56.'nın tepesi aksi

gibi dişiydi, öteki onun üzerine yavaşça tırmanmaya çabalıyordu. Sert bir kafa yavaş yavaş göründü, ardından da oluk gibi açılan kocaman bir ağız.
Artık bu kadar yeter! Genç kraliçe sitesini burada kurmaktan vazgeçmişti. Çıkıntılı yerden kendini aşağıya attıktan sonra ne büyük bir tehlike atlattığını anladı. Tepelerin sadece kafaları değil
. 187
¦"T
pençe şeklinde dört ayakları ve üçgen şeklinde de kuyrukları vardı. 56., kaplumbağaları ilk defa görmüş oldu.
KOMPLOCULAR DEVRİ: İnsanlar arasında en yaygın görülen örgütlenme sistemi; erkek ve kadın yetkililerden kurulu bir "yönetici" sınıfı, bunlar taralından yönetilen ve denetlenen "yaratıcı" bir sınıf ve dağıtım kisvesi altmda emeği sahiplenen "tüccar" sınıfından oluşmuş karmaşık bir hiyerarşidir. Yöneticiler, yaratıcılar ve tüccar. İşte bu üç sınıf günümüzde karıncaların İşçi, asker ve üreme yeteneğine sahip kastlarına tekabül etmektedir.
XX, yüzyılın başlarında İki Rus önderi Stalln İle Troçkl arasında olan mücadele, yaratıcılara öncelik veren bir sistemden yöneticilere ayrıcalık tanıyan bir sisteme geçişin en parlak örneğidir. Nitekim Kızıl ordunun yaratıcısı matematikçi Troçkl, komplo adamı Stalln tarafından bertaraf edilmiştir. Böylece bir sayfa çevrilmiştir.
Toplumun çeşitli kademelerinde sahtekarlar, katillerle birlik olanlar, kışkırtıcı haber yayanlar, yeni düşünce veya yöntem üretme yeteneğine sahip olanlardan daha kolay ve daha çabuk İlerlemektedir.
Edmond Welis Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
4000. ve 103683., Doğu'daki beyazkarınca yuvasına giden çiçek kokulu yola koyuldular. Yolda humuslu toprak parçacıklarını sürüklemeye çalışan pislikböceklerine, çok küçük oldukları için güçlükle fark edilen minik araştırıcı karıncalara ve kendilerinden defalarca daha büyük olan diğer tür karıncalara rastladılar...
On iki binden fazia karınca cinsi mevcuttur ve her birinin de kendine has bir morfolojisi vardır. En küçükleri birkaç yüz mikron boyundadır, en büyükleri ise yedi santimetreye kadar ulaşabilir.
188
Kızılkarıncalar ise orta yerde sınıflandırılırlar.
4000. sonunda izleyecekleri yolu belirledi. Daha birçok yerden geçmek zorundadırlar: yosunlarla örtülü yeşil bir sahayı, akasya ağaçları koruluğunu aştıktan ve fulya çiçeklerinin altından geçtikten sonra normal olarak kuru bir kütüğün arkasında olacaklarını düşündü.
Ve nitekim kütüğü aştıktan sonra çöğen otları ve sazlıklar arasından Doğu nehrini ve Satei limanını gördüler.
- Alo, alo, Bilsheim beni duyuyor musunuz?
- Çok net duyuyorum.
- Her şey yolunda mı?
- Bir problemle karşılaşmadık.
- Boşalan ipin uzunluğu 480 metre yol aldığınızı gösteriyor.
- Çok güzel.
- Bir şeyler gördünüz mü?
- Bildirilecek önemli bir şey yok. Sadece taşlar üzerine oyulmuş birkaç yazıt.
- Ne türden yazıt bunlar?
- Anlaşılmaz bir takım formüller. Size birkaçını okumamı ister misiniz?
- Hayır, sözünüze güveniyorum.
56. dişi karıncanın kamı kaynaşmaktadır. Karnının içinde çekilmeler, itilmeler, kıvranmalar olmaktadır. Müstakbel sitesinin bütün sakinleri sabırsızlık içindedir.
I İnce eleyip sık dokumaktan vazgeçer ve rastladığı koyu toprak renkli bir oyuğun içinde sitesini kurmaya karar verir. Yer kötü sayılmazdı. Çevrede cücekarınca, beyaz karınca ve ya-banarısı izleri yoktu. Hatta yollarda Bel-o-kanların buralardan geçtiğini belirten feromon kalıntıları bile bulunuyordu. Toprağı yoklar, kimyasal elementler içerdiğini anlar, rutubet de-) recesi de oldukça uygundur. Hatta çukurun yanında dışa doğru çıkıntı yapan bir çalı bile vardır. Sitesini en uygun şekline ulaştırmak

189
!
T'
için üç yüz baş çapında bir çevreyi temizler.
Bütün gücü tükendiğinden sosyal yardım kursağından bir şeyler atıştırmaya çalışır, fakat burası da uzun zamandır boştu, hiçbir enerji kaynağı kalmamıştı.
O zaman acımasızca kanatlarını koparır ve adaleli olan uç taraflarını aç kurt gibi yer. Bu kalori katkısı artık birkaç gün daha daya-nabilmesini sağlayabilir.
Sonra antenlerinin seviyesine kadar kendini toprağa gömer. Müdafaasız bir yem durumuna düştüğü bu devrede onu hiç kimsenin fark etmemesi gerekir.
Beklemeğe başlar. Vücudunda gizlenen şehir yavaş yavaş uyanmaya başlamıştır.
Sitesine ne isim vermeli? Şimdi onu düşünmeye başlar.
Önce, kendine bir kraliçe ismi bulması gerekiyordu. Karıncalarda bir isme sahip olmak özerk bir yapıya sahip olmak demektir. İşçiler, askerler, bakireler ancak doğumlarının sıra numarası ile anılırlar. Buna karşılık doğurgan dişiler bir isme sahip olabilirler.
Hım! Tuhaf kokulu savaşçı karıncalar tarafından takibe uğramıştı. O zaman pekâlâ "takibe uğrayan kraliçe" adını alabilirdi. Ama diğer taraftan gizli silahın sırrını çözmeğe uğraşırken takibe uğramıştı. Bunu da unutmaması gerekliydi. O zaman adı "gizden gelen kraliçe" olmalı.
Ve sitesinin adını "gizden gelen kraliçenin şehri" olarak koymaya karar verdi.
Bu karıncaların kokusal lisanında şöyleydi:
CHLİ-POU-KAN
İki saat sonra yeni bir çağrı.
- İşler yolunda mı Bilsheim?
- Bir kapının önündeyiz. Farklı bir özelliği olmayan bildiğiniz kapılardan biri. Üzerinde eski harflerle yazılmış uzun bir yazıt var.
- Ne anlatıyor?
- Bu defa onu, size okumamı ister misiniz?
- Evet.
Komiser meşalesini kapıya doğru çevirdi ve metni çözdükçe
190
1
yavaş yavaş tumturaklı bir sesle okumaya başladı:
Ruh ölüm anında, büyük sırları öğrenmeye çalışanların duyduğu hissin aynısını duyar.
Her şeyden önce bu sonsuz karanlıklar zahmetli ve dolambaçlı yollar arasında acılı ve endişe veren bir yolculuktur.
Sonra, sonuca ulaşmadan evvel, ürküntü doruk noktasına varır. Urperme, titreme, soğuk soğuk terleme ve büyük korku egemen olur.
Bu dönemi çok geçmeden ışığa yöneliş ve ani bir aydınlanma izler.
Çok çekici bir pırıltı gözlerin önüne serilir. Güzel seslerin yayıldığı ve dansların yapıldığı tertemiz yerlerden ve çayırlardan geçilir.
Kutsal sözler dini saygınlığı telkin eder.
Kusursuz ve bilinçli insan özgür hale gelir ve Büyük Sırlar yüceltilir.
Bir jandarma eri titremeğe başladı.
- İyi ama bu kapının arkasında ne var? Hay Allah! Cevap ver ne görüyorsun?
Bir tüfek sesi duyuldu ve arkasından yine sessizlik.
- Alo, Bilsheim cevap versenize dostum!
- Burası Bilsheim.
- O zaman konuşun, ne oluyor?
- Sıçanlar. Binlerce sıçan. Üzerimize atladılar, fakat onları defetmeyi başardık.
- Tüfek sesi bu muydu?
- Evet. Şimdi yere mıhlandılar.
- Neler gördüğünüzü ayrıntılı olarak anlatın!
- Burası kıpkırmızı. Yanlarda demir oksitli kırmızı kayalar ve, ve... yerde de kanlar! İşe devam ediyoruz...
- Radyo irtibatını muhafaza edin! Niçin kesiyorsunuz?
- Sizin uzaktan verdiğiniz talimat yerine, ben kendi yöntemime göre hareket etmeyi tercih ediyorum. Pek tabiî siz müsaade ederseniz madam.

191
- Fakat Bilsheim...
Klik, diye bir ses işitilir. Komiser bağlantıyı kesmiş idi.
Doğruyu söylemek gerekirse Satei ne bir liman ne de ileri bir karakoldu. Burası nehri geçen Bel-o-kan araştırmacıları için ayrılmış özel bir yerdi...
Çok eskiden, Ni hanedanının ilk karıncaları, kendilerini bu su kolunun önünde buldukları zaman burayı aşmanın kolay olmayacağını anlamışlardı. Ancak bir karınca asla vazgeçmez. Gerekirse on beş bin kez ve on beş bin değişik şekilde engele karşı koyacaktır. Ve sonunda ya bu uğurda ölünecek ya da engel aşılacaktır.
Böyle bir davranış mantıksız gibi görülebilir. Hiç kuşkusuz bu düşünce karınca uygarlığında birçok hayatın yitirilmesine ve zaman kaybına mal olmuştur, fakat yine de bu çabaya değmiştir. Sonuç olarak bu inanılmaz gayretin karşılığında karıncalar daima güçlükleri yenmeyi başarmışlardır.
Satei'de araştırıcılar ilk önceleri nehri yaya olarak geçmeyi denemişlerdi. Su yüzeyi onların ağırlığını çekecek kadar dayanıklıydı, fakat pençelerinden yararlanma olanağını vermiyordu. Karıncalar nehrin kenarında kayak pistinden geçer gibi oluyorlardı. İki adım ileri, üç adım da nehrin kenarında ve... hop! kurbağalara yem oluyorlardı.
Yüze yakın sonuçsuz deneme ve birkaç bin araştırıcının feda edilmesinden sonra karıncalar başka yollar aramaya başladılar. İşçi karıncalar zincirleme olarak birbirlerine ayaklarından ve antenlerinden tutunarak nehrin karşı yakasına kadar uzanmaya kalkıştılar. Bu deneme nehrin epeyce geniş ve çalkantılı olması dolayısıyla başarısız kaldı, böylece 140000 kurban verildi. Fakat karıncalar vazgeçmiyorlardı. O devirde kraliçeleri olan Biu-pa-ni'nin araştırması üzerine yapraklardan kurulu bir köprü inşa etmeyi denediler, daha sonra dal parçacıklarından, sonra mayısböceği cesetlerinden, sonra da çakıl taşından... Bu dört deneme 670000 işçi karıncanın hayatına mal oldu. Biu-pa-ni hükümdarlık döneminde giriştiği savaşlarda kaybettiği kişilerdenrdaha fazlasını bu ütopik köprüyü
192
w
inşa etmek uğruna harcamıştı!
Buna rağmen kraliçe vazgeçmedi. Doğu ülkelerini aşmak gerekiyordu. Köprü kurma fikri sonuç vermeyince, kaynağa kadar giderek nehri kuzeyden çevrelemeyi düşündü. Hiçbir sevk birliği geri dönmedi, bu da 8000 ölüye mal oldu. Sonra karıncalarının yüzmeyi öğrenmesini istedi. 15000 ölü. Sonra kurbağaların ehlileştirilmesini ve onlardan faydalanmayı düşündü. 68000 ölü. Büyük ağacın yapraklarını planör gibi kullanarak karşı tarafa geçmeyi denemek. 52 ölü. Ayakları katılaştırılmış bala bulayıp su altından yürümek. 27 ölü. Efsaneye göre, ona sitede on işçi karıncadan başka sağ kalan olmadığı ve artık bu projeden vazgeçilmesinin gerektiği bildirilince şu düşünceyi yazmış:
Çok yazık! daha ne kadar çok düşüncem vardı...
Tüm bunlara rağmen Federasyon karıncaları, tatmin edici bir çözüm yolu bulmayı başarmışlardı. Üç yüz bin yıl sonra kraliçe Lifo-ug-ryuni, kızlarına, nehrin altından bir tünel kazılmasını önerdi. Çözüm bu denli basit olmasına rağmen daha önce kimsenin aklına gelmemişti.
Ve böylece Satei'den yola çıkıp nehrin altından tehlikesizce geçme olanağı doğdu.
103683. ile 4000. bu ünlü tünelde ısının sürekli değişmesine
I rağmen uzun bir zamandan beri yürüyorlardı. Ortam nemli olmasına rağmen suyla karşı karşıya kalma tehlikesi yoktu. Beyaz karıncaların sitesi nehrin öbür yakasında kurulmuştu. Onlar da federe topraklara geçmek için aynı toprakaltı yolunu kullanıyordu. Bu yönde bir barış antlaşması hüküm sürüyordu. Bu geçiş yolunda savaş yapılmıyordu; herkes, beyaz karıncalar olsun diğer karıncalar olsun buradan serbestçe geçme hakkına sahipti. Eğer herhangi bir taraf egemen bir tavır takınmaya yönelirse geçit derhal tıkanacak veya su baskınına uğratılacaktı. Bu uzun tünelde yürümelerine devam ederler. Karşılaştıkları en : büyük zorluk, üstlerinden akan suyun yerin altına işleyen soğukluğuydu; ikisi de soğuktan uyuşuk hale gelmişlerdi. Her adım atışlarında daha da güçsüzleşiyorlardı. Bu toprak altında uykuya dalsalar

193
sonsuza kadar kış uykusuna yatmış olacaklardı, bunu gayet iyi biliyorlardı. Sonunda çıkış yolunu tırmanmaya başladılar. Dışarıya çıkınca sosyal yardım kursağından protein ve şeker takviyesi yapacaklardı. Adaleleri kasılmış hale gelmişti, ama nihayet çıkış yerine de ulaşmışlardı... Dışarıya çıktıklarında 103683. ve 4000. öylesine üşümüşlerdi ki yolun ortasında uyuyakaldılar.
Bu karanlık hortum içinde, böyle birbiri arkasına takılmış çil yavrusu gibi ilerlemek zihnini allak bullak ediyordu. Burada, sonuna kadar gitmekten başka yapılacak bir iş yoktu. Bir sonuca ulaşmak ümidiyle...
Arkasındakiler artık tartışmıyordu. Bilsheim altı jandarma erinin boğuk boğuk nefes alışlarını duyuyor ve kendi kendine, cidden bir haksızlığa kurban gittiğini, söylemeye başlıyordu.
Normal olarak baş komiserliğe yükselmesi ve eline iyi bir para geçmesi gerekirdi. Görevini layıkıyla yapıyordu, mesai saatleri normali aşıyordu, şimdiye kadar en az on dosya sonuçlandırmıştı. Ancak ilerlemesini her defasında durduran bir Doumeng vard>
Bu düşünceler altında kendinden geçti ve birdenbire parladı.
- Tamam be! yeter artık! Herkes durdu.
- İyi misiniz komiserim?
- Evet, evet, iyiyim, dev^m ediniz!
Çok utanmıştı: fendi kendine konuşuyordu. Sinirlerine hâkim olmaya çalışmak dudaklarını ısırmaya başladı. Fakat aradan beş dakika bile geçmeden aynı düşünceler yine beynini kurcalamaya başladı.
Kadınlara cephe almış değildi, fakat yetersiz kişilere tahammülü yoktu. "İhtiyar, şirret kadın, okumayı yazmayı bile doğru dürüst bilmez, hiçbir soruşturmayı yürütmedi ve sonra da yüz seksen polis memuru bulunan bütün servisin başı olarak tayin edildi! Ve benim elime geçen maaşın dört mislini alıyor! Polis memuru olmak için başvurun derler! O kadın ise selefi tarafından doğrudan doğruya getirildi, muhakkak yatak ilişkisi. Ve bu yetmiyormuş gibi insanı
194
rahat da bırakmaz. İnsanları birbirine düşürür, çeşitli dolaplar çevirerek kendi servisini sabote eder..."
Bu düşünceler sürüp giderken Bilsheim birden karakurbağaları hakkında seyrettiği bir belgeseli hatırladı. Bunlar aşk devreleri sırasında o kadar taşkın hale gelirler ki, hareket eden her şeyin üzerine atlarlar: dişilerine, erkeklerine ve hattâ taşların üzerine. Karşısındakinin yumurtalarını dışarıya çıkarıp sonra da döllemek için, karnını sıkarlar. Dişilerin karnını sıkanlar çabalarının ödüllendiğini görürler; erkeğin karnını sıkanlar ise hiçbir şey elde edemezler ve eş değiştirirler. Taşı sıkanlar ise kollarını ağrıtırlar ve uzaklaşıp giderler.
Fakat ayrı bir olgu daha vardır: toprak topaklarının sıkılması. Toprak topakları bir karakurbağasının karnı kadar yumuşaktır ve onu sıkmaktan geri kalmazlar. Bu kısır davranışı günlerce tekrarlayabilirler ve yapabilecekleri en iyi şeyi yaptıklarını zannederler...
Komiser gülümsedi. Belki de bu Solange hanımefendiye, emri altında bulunanları bu denli sıkıntıya sokmak ve kötülemek yerine daha hoşgörülü davranabileceğinin anlatılması uygun olacaktı. Ama bunun pek yararlı olabileceğini de zannetmiyordu. Kendi kendine, belki de bu Allah'ın belası servisin içinde olmaması gereken kişi benim diye düşünüyordu.
Aslında, diğerleri de kara kara düşüncelere dalmış durumdaydı. Bu sessiz iniş hepsinin de sinirlerini altüst etmişti. Beş saattir hiç dinlenmeden yürüyorlardı. Birçokları, bu maceradan sonra ısrarla talep edebilecekleri primi düşünüyordu; diğerleri ise karılarını, çocuklarını, eskimiş otomobilini veya buzlu birasını...
HİÇLİK: Düşünmeyi durdurmaktan daha haz verici ne vardır? Suya da bu şekilde önemli veyajtırarlı sayılan düşünce akışını kesmek Düşünmekten uzaklaşmak! Sanki ölü hale gelmişsin de tekrar canlanmışsın gibi. Boşlukta olmak. UM başlangıçlara dönmek Artik hiçbir şey düşünmeyen bir kişiden başka bir şey olmamak. Bir hiç olmak İşte asil bir tutku.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

195
'ir
Çamurlu kıyının üzerine hareketsiz olarak serilmiş olan iki dişi asker karıncanın vücudu güneşin ilk sıcaklığıyla tekrar canlandı.
103683.'nün göz petekleri yavaş yavaş faaliyete geçti ve beyni görmekte olduğu yeni görüntüyü incelemeye başladı. Görüntünün, ona sabit olarak ve dikkatle bakan kocaman bir gözü vardı.
Genç asker korkudan bir çığlık feromonu yaydı. Göz de korkup telaşla geri çekildi, onu taşıyan uzun boynuz da beraberinde olarak. Her ikisi de bir çeşit yuvarlak çakılın içine gizlendi. Bir salyangoz!
Etraflarında, kabuklarının içine gizlenmiş beş salyangoz vardı. İki karınca içlerinden birinin yanına yaklaşıp etrafında dolaştılar. Onu ısırmayı denediler, ama başaramadılar; girişimleri sonuçsuz kaldı.Bu gezginci yuva fethedilemez bir kale idi.
Ana'nın bir vecizesi aklına geldi: En büyük tehlike kendini emniyette hissetmektir, refleksleri uyuşturur ve önlem almayı engeller.
103683., bu şişkolar kabuklarının arkasına gizlenmiş olarak rahatlık içinde yaşıyorlar, oldukları yerde gönüllerince otlama olanağını buluyorlar diyerek kendi kendine söylenmeye başladı. Hiçbir zaman dövüşmek, avlanmak, kaçmak gereğini duymuyorlardı. Yaşam için mücadele etmeye de ihtiyaçları yoktu. Sonuç olarak hiç gelişmemişlerdi. Kabuklarının dışına çıkmaları için zorlamak ve yenilmez olmadıklarını ispatlamak kaprisine kapıldı.
Tam bu sırada, orada bulunan beş salyangozdan ikisi tehlikenin geçtiği kanısına vardılar. Sinirlerini yatıştırmak için vücutlarını sığınaklarından çıkarıp rahatça dolaşmak istiyorlardı. Buluşup karın karına birbirlerine yapışırlar, öpüşürmüş gibi. Salyaları birbirine karıştı, cinsel organları birbirine sürtündü.
Aralarında bir şeyler geçiyordu.
Oldukça yavaş.
Sağdaki salyangoz kireçleşmiş bir srflri uç gibi olan penisini sol-dakinin yumurta dolu döl yoluna daldırdı. Fakat diğeri henüz kendinden geçmeden o da boşalmak üzere olan penisini eşine daldırdı.
196
Her iki taraf da karşılıklı olarak hem erkekliğin hem de dişiliğin hazzını aynı zamanda duyuyordu. Bir penis ile uzantılı olan dölyol-ları iki cinselliğin hazzını birlikte hissetmelerini sağlıyordu.
İlk olarak sağdaki salyangoz erkeklik orgazmına ulaşır. Ayrı olarak kıvranır, gerilir, vücudunda elektriklenmeler olur. Bu çift cinsi-yetli canlıların görme organı görevini yapan dört boynuz birbirlerine kilitlenir. Salya önce köpüğe dönüşür sonra da baloncuklar oluşur. Birbirine sıkı sıkıya yapışmış olarak yapılan dans yavaşladığında coşku dolu bir his kaynağı haline dönüşüyordu.
Soldaki salyangoz boynuzlarını dikti. O da kendi erkeklik orgazmına erişti. Ejakülasyon biter bitmez bu defa vücudunda dişilik yönünden yeni bir cinsel şehvete kapıldı. Sağdaki salyangoz ise dişilik hazzını duymaya başlamıştı...
O zaman boynuzlar iner, aşk okları içine çekilir dölyolları kapanır... Bu kusursuz uygulamadan sonra sevgililer aynı kutuptan olan iki mıknatısa dönüşür. Birbirini itme başlar. Dünyanın yaşı kadar eski bir olay. Haz veren ve haz duyan iki organizma, yumurtaları eşlerinin sperma hücreleri ile döllenmiş olarak, yavaşça uzaklaşırlar.
103683. görüntünün cazibesi karşısında büyülenmişken 4000. salyangozlardan birinin üzerine atılmaya hazırlanır. Aşk yaşamından sonra geçirdikleri yorgunluktan faydalanarak en şişman olanı seçip karnını deşmeyi düşünmektedir. Fakat çok geç kalmıştı, onlar yeniden kabuklarının içine çekilmişlerdi.
İhtiyar araştırmacı vazgeçmez, nasıl olsa dışarıya çıkacaklardır. Uzun müddet izler. Sonunda çekingen bir göz ardından da boynuz bütünüyle kabuğun dışına süzülür. Salyangoz küçük yuvasının dışında dünyanın ne âlemde olduğunu görmek için dışarıya çıkmıştır.
İkinci boynuz da göründükten sonra 4000. ileriye atılır ve çenelerinin var kuvvetiyle gözün birini ısırır. Fakat salyangoz birden araştırmacıyı kabuk kısmının içine çekerek büzülür. Lupp!
Onu nasıl kurtarmalı?

103683. düşünmeye başlar, üç beyninden birinde aklına bir fikir gelir. Çenelerinin arasına bir çakıl taşı alır ve bütün gücüyle
197
kabuğun üzerine vurmaya başlar. Hiç şüphesiz bir çekiç icat etmişti ama ne yazık ki kabuk bir kaplama tahtası gibi ince değildi. Bu tak taklar bir müzik nağmesi çıkarmaktan öteye gitmemişti. Başka bir çare bulmalı.
Bugün uğurlu bir gün, karınca bu sefer de kaldıracı keşfeder. Sağlam bir dal parçası yakalar, bir çakıl taşı ona destek vazifesi yapacaktır, sonra da bütün ağırlığıyla öbür uca bastıracaktır. Birçok defa denemek zorunda kalır. Nihayet kabuk önden arkaya doğru kaykılmaya başlar ve sonunda devrilir. Giriş deliği yukarıya doğru dikilir. Başarmıştı!
103683. kabuğun kıvrıntılarını tırmanır, açık olan ağız tarafından aşağıya doğru sarkar ve salyangozla karşılaşmak üzere kendini aşağıya doğru bırakır. Jelatinli kahve renkli bir maddenin içine düşer. Bu yağlı salyanın içinde çırpınıp durur, yumuşak dokuları koparmaya başlar. Kendisine de zarar vereceğini düşünerek asit kullanmayı uygun bulmaz.
Salyaya yeni sıvılar katılmaya başlar; bunlar salyangozun şeffaf kanıdır. Deliye dönmüş olan hayvan bir spazm geçirerek gevşer ve iki karıncayı da kabuğundan dışarıya fırlatır.
Sağ salim kurtulmuş olan iki karınca antenlerini birleştirerek ku-caklaşırlar. Can çekişen salyangoz kaçmak ister ama yolda iç organlarını yitirir. İki karınca onu yakalar ve rahatça işini bitirirler. Diğer dört salyangoz, olup bitenleri seyretmek için gözlü boynuzlarını dışarıya çıkarırlar fakat korkuya kapılarak iemen kabuklarına çekilirler ve bütün gün hiç kımıldamazlar.
103683. ile 4000. o sabah salyangozla karınlarını iyice doyururlar. Önce onu parçalara ayınrlar ve kendi salyasına katarak ılık olarak yerler. Hatta yumurtalarla dolu olan döllenme yatağını da bulurlar: salyangoz havyarı! Kızılkarıncalann en sevdikleri yemeklerden biri; vitaminler, yağlar, şekerler ve proteinler içeren değerli bir kaynak.
'
Sosyal dayanışma kursaklarını tepeleme doldurmuş ve güne$ enerjisiyle iyice ısınmış olarak rahat adımlarla güneydoğu yoluna koyulurlar.
198
FEROMONLARIN ANALİZİ: (Otuz dördüncü deneme). Btrkroma-tografve bir spektrometre yardımıyla karıncaların iletişimlerine yarayan moleküllerden bazılarını saptamayı başardım. Gecenin saat onunda yakalayabildiğim, bir erkek karınca İle bir dişi İşçi karınca arasında geçen, İletişimin kimyasal analizine başlayabildim. Erkek karınca bt ekmek İçi ufağı bulmuştu. İşte yaydıktan: -
Metil-6 -Metil-4
- Hekzanon -3(2 kez) -Keton -Oktanon-3
Sonra yeniden -Keton
- Oktanon -3(2 kez)
EdmondWeIls Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Yolda başka salyangozlara da rastladılar. Sanki kendilerine: "Bu karıncalar tehlikelidir." sözleri bildirilmiş gibi hepsi de gizleniyordu. Buna rağmen saklanmayan biri vardı. Hatta kendisini tamamen gösteriyordu.
İki karınca şüphe içinde ona yaklaştı. Hayvan ağır bir kitle altında tamamen ezilmişti. Kabuğu ekmek ufağı gibi dağılmıştı. Vücudu paramparça olmuş ve geniş bir alana yayılmıştı.
103683. hemen beyaz karıncalann gizli silahını düşündü. Düşman site yakınlarda bir yerlerde olmalıydı. Cesedi daha yakından inceledi. Darbe geniş, kesin ve şiddetli olmuştu. Bu derece etkin bir silaha sahip olduklarına göre La-kola-kan karakolunun içine kadar sokulabilmesine şaşırmamak gerekiyordu!
103683. kararlıydı. Beyazkarınca sitesine girmek ve silahlarının sırrını anlamak daha doğrusu onu çalmak gerekiyordu. Aksi halde bütün Federasyon darmadağın olacaktı!
199
""T
Fakat birdenbire şiddetli bir rüzgar esti. Pençeleriyle toprağa tutunma olanağı bulamadılar. Fırtına onları göğe doğru çekiyordu. 103683.'nün ve 4000. nin kanatlan yoktu. Kanatları da olsa bundan daha iyi uçamazlardı.

Birkaç saat sonra, yukarıda kalan ekip şekerleme yaparken tol-kivolki yeniden cızırdadı.
- Alo, madam Doumeng? Her şey yolunda, aşağıya ulaştık.
- Ne var oralarda? Ne görüyorsunuz?
- Burası bir çıkmaz yol. Kısa süre önce inşa edilmiş beton ve çelikten yapılmış bir duvar var. Sanki her şey orada bitiyor... Bir yazıt daha var.
- Okuyunuz!
- Altı kibrit çöpüyle dört eşkenar üçgen nasıl yapılabilir?
- Hepsi bu kadar mı?
- Hayır, harflerin olduğu tuşlar var, sanırım yanıt için olmalı.
- Etrafta hiçbir geçit yok mu?
- Hiçbir şey yok.
- Ötekilerin cesetlerini de mi görmüyorsunuz?
- Hayır, hiçbir şey... hım... fakat ayak izleri var. Sanki bir sürü ayakkabı tam bu duvarın önünde tepinip durmuş.
- Ne yapılıyor diye bir jandarma eri fısıldar, yukarıya mı çıkılıyor?
A
Bilsheim engeli dikkatle inceler. Bütün bu semboller, bütün bu beton ve çelik bloklar, bir mekanizmayı gizliyor. Ve sonra diğerleri nereye uçmuş olabilirler idi? *
Arkasında, jandarma erleri basamaklar üzerine oturmuşlardı. Kendisi ise tuşların sırrını çözmeğe çalışıyordu. Bu harflerin herhalde belirli bir sıra içinde kullanılması gerekiyordu. Jonathan VVells çilingir ustası olduğuna göre binalarda kapıların emniyet sistemlerini de kurmuş olmalıydı. Kod kelimeyi bulmak gerekliydi.
Adamlarına doğru yöneldi.
- Çocuklar içinizde kibrit çöpü olan var mı? Tolkivolki sabırsızlandı.
200
- Alo komiser Bilsheim, ne yapıyorsunuz?
- Gerçekten bize yardım etmek istiyorsanız altı kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen yapmayı deneyin. Çözümü bulur bulmaz da hemen bana söyleyin.
- Benimle alay mı ediyorsunuz, Bilsheim?
Fırtına dinmeye başladı. Birkaç saniye sonra rüzgârın etkisi de azaldı; yapraklar, tozlar, böcekler yeniden yerçekiminin etkisine girdi ve rastgele bir yere düştüler.
103683. ile 4000. birbirlerine birkaç baş uzaklıkta yere çakıldılar. Hiçbir yara almamışlardı etrafı incelemeye başladılar. Burası ay-nldıkları yerle hiç ilgisi olmayan çakıllık bir bölgeydi. Burada bir tek ağaç bile yok, sadece rüzgârın oraya buraya dağıttığı birkaç yabanî ot serpintisi var. Nerede olduklarını anlayamamışlardı...
Bu uğursuz yeri terk etmek için iyi kötü güçlerini toparlamaya çalıştıkları sırada doğa yeniden gücünü göstermeye karar verdi. Bulutlar ağırlaştı ve kara bir renk aldı. Bir yıldırım çatırtısı gökleri deldi ve bulutların içinde toplanan bütün elektrik gerilimini yere boşalttı.
Bütün hayvanlar doğanın bu mesajını anlamıştı. Kurbağalar daldı, sinekler çakılların arasına saklandı, kuşlar alçaktan uçuyordu.
Yağmur yağmaya başladı. İki karınca bir an önce sığınacak bir yer bulmak zorundaydı. Yağmurun her damlası onlar için öldürücü olabilirdi. Uzakta, ağaç mı, kaya mı olduğunu kestiremedikleri çıkıntılı bir yere doğru gitmek için hızlandılar.
Yavaş yavaş başlayan yağmurun ve sisin arasından görüntü yaklaştıkça daha net görünmeye başladı. Bu ne bir kaya ne de bir fidandı. Burası kubbeleri, sayısız kuleleri ile topraktan yapılmış gerçek bir kiliseye benziyordu. Allak bullak oldular.
Burası bir beyaz karınca yuvasıydı! Doğudaki beyaz karınca yuvası!
103683. ve 4000. bir yanda fırtınalı yağmur diğer yanda da düşman sitesi arasında kendilerini mengeneye sıkıştırılmış gibi hissediyordu. Evet orasını ziyaret etmek istiyorlardı ama bu koşullar
201
altında değil! Milyonlarca yıllık mücadele ve düşmanlık ilerlemelerini engelledi.

Fakat bu endişe kısa sürdü. Her şeye rağmen, buraya beyaz karınca yuvasını casus gibi gözlemek için gelmişlerdi. Yapının alt kısmında bulunan boş bir giriş yerinden korka korka içeriye doğru ilerlediler. Antenleri dimdik çeneleri olabildiğince açık, ayakları hafifçe bükülmüş olarak ilerlediler, böylece hayatlarını pahalı ödeteceklerdi. Ancak, tahminlerinin aksine giriş yerinde hiçbir asker karınca yoktu.
Bu anormal bir durumdu. Acaba neler oluyordu!
İki savaşçı büyük sitenin içlerine daldılar. Artık merak dürtüsü basit bir önlemin alınmasını bile akıllanndan silmişti.
Gördükleri yer hiçbir yönüyle bir karınca yuvasına benzemiyordu. Duvarlar topraktan çok daha dayanıklı bir maddeden yapılmıştı, tahta kadar sağlam çimentodan yapılmış olabilirdi. Geçitlerde hiçbir rutubet izi ve hava cereyanı yoktu, fakat anormal derecede karbonik gaz vardı.
İçerde üç tur attıkları halde hâlâ hiçbir nöbetçi görülmemişti, Hayret verici bir durumdu bu... İki karınca duraksadı, antenlerini birleştirip birbirlerine danıştılar: çok geçmeden karar verilmişti: ilerlemeğe devam.
Fakat ilerledikçe kayboluyorlardı. Bu yabancı site kendi sitelerinden çok daha karmaşık bir yerdi. Hatta işaret kokulan bile duvarlarda hiçbir iz bırakmıyordu. Artık, toprak seviyesinin üstünde mi yoksa altında mı bulunduklarını bile anlayamıyorlardı.
Geri dönmeğe çalışmak da işe yaramıyordu, önlerine sürekli acayip geçitler çıkıyordu. İyiden iyiye kaybolmuşlardı.
Bu esnada, 103683. alışılmamış bir feromon saptadı: bir ışık! iki asker karınca şaşınp kalmıştı. Bomboş bir beyaz karınca yuvasında bir ışık, bu akla sığacak iş değildi. Işık huzmelerinin kaynak yerine doğru ilerlediler.
Bu ışık, arada sırada yeşile veya mayiye dönüşen, sarımsı portakal renkli bir parıltı idi. Oldukça kuvvetli bir ışık yaydıktan sonra söndü. Sonra yeniden karıncaların parlak kabuklan üstünde yansımalar yaparak yanıp sönmeye başladı.

Hipnotize edilmiş gibi 103683. ile 4000. bu yeraltı fenerine doğru ilerlemeye koyuldular.
Bilsheim heyecandan sıçrıyordu: çözmüştü. Dört üçgeni oluşturmak için altı kibritin nasıl yerleştirildiğini jandarma erlerine gösterdi. Şaşkın yüzlerde bir heyecan kasırgası yaşandı.
Problemi çözmeye uğraşan Solange Doumeng telaşla sordu:
- Buldunuz mu? Buldunuz mu? Söyleyin bana!
Fakat ona itaat edilmedi, sadece bağırıp çağırmalara karışan mekanik gürültüler duyuldu. Ve arkasından yine sessizlik.
- Neler oluyor Bilsheim? Söyleyin bana! Tolkivolki şiddetle cızırdamaya başladı.
- Alo! Alo!
- Evet (cızırdamalar) geçit açıldı. Arkasında (cızırdamalar) bir kulvar var. Sağ tarafa (cızırdamalar) kıvrılıyor. O tarafa gidiyoruz!
- Bekleyin! Dört üçgeni nasıl yaptınız?
Fakat Bilsheim ve adamları yukarıdan verilen mesajı artık hiç duymuyorlardı. Cihazlarının hoparlörü artık işlemiyordu, herhalde kısa devre yapmıştı. Hiçbir haber alamıyorlardı ama haber verebiliyorlardı.
- Ah! inanılacak şey değil, ilerimizde de yeni yapılmış yerler var. Bir kubbe ve uzağında bir ışık. Oraya gidiyoruz.
- Durun, bana orada yerin altında, bir ışık mı var diyorsunuz? Solange Doumeng boş yere boğuk boğuk, söyleniyordu.
- Oradalar!
- Orada kim var? Aman tanrım! Cesetler mi! Cevap verin!
- Dikkat...
Bir sürü sinir bozucu sesler duyuldu ardından hat koptu.
İp artık boşalmıyor, gergin olarak duruyordu. Yukarıdaki polis memurları ipin bir yere takıldığını zannederek sıkıca yakalayıp çekmeye başladılar. İşe üç kişi koyuldu... sonra beş. Birdenbire gevşedi.
İpi çekmeye ve sarmaya başladılar, fakat yumak o kadar büyümüştü ki yemek odasında devam etmeye mecbur kaldılar. Nihayet ezile, ezile kopmuş olan ucu buldular.

- Ne emredifOBiınuz? diye içlerinden biri mırıldandı.
- Hiçbir şejBilhassa hiçbir şey yapılmayacak. Hiçbir şey., na, bir kelimeSöylenmeyecek, kim olursa olsun hiçbir ki^l' ye de... Ve san bu mahzene en kısa zamanda duvar örü;^" Araştırma bitmiştir Dosyayı kapatıyorum, ve artık bana buuğjte^ mahzenden hissedilmeyecek! Haydi çabuk olun tuğla ^O1 mento alın. Sııtgeiince jandarma erlerinin dul kalan ailel^ <?' ilgili problemleıilıiledin. ri\/'e

İkindiye dojnpolis memurlarının son tuğlaları yerleştii; hazırlandıkları sırta, boğuk bir ses duyulmaya başladı. Biri y\eye ya çıkıyordu! (Saçtılar. W

Karanlıklar ijiıfa önce bir baş göründü ve arkasından t zazedenin büifadu. Bir jandarma eri. Nihayet aşağıda^ \P olup bittiği öjrtlebilecekti. Yüzündeki ifadede büyük kor|Se|£' derin izleri variftiin hatları gerilmişti, gerçek bir hortlak, ^lır/1 nun ucu kopmjtıve fena halde kanıyordu. Gözleri dönmin-f1! halde devamlıiifordu. iş ^

- Gebegeeetjîdiye bir şeyler kekeledi.

Sarkan cemiden yerlere kadar salyalar akıyordu. Ya kaplı elini yüzkgötürdü, yukarıda bulunanlar onun bıçakla olduğuna hükmiler. Vır'1

- Ne oldu?ınya mı uğradınız?
- Geuucu Lep!
- Aşağıda ^yaşayanlar var mı?
- Ben geugetiebe ggebee!

Daha fazla I şey söyleyemediği için yaralarını temiz sonra da bir psii)itri kliniğine yatırdılar ve mahzenin kapıs^d1 varla ördüler. \\ v

Yürürken ajıtrmın çıkardığı en ufak bir sürtünme bile, / gücünü etkiliydi Işık, sanki canlı idi ve birilerinin geldiğjışi?' sediyordu. ^j t1

Karıncalar ceketlerini toparlamak için durakladılar. Işık «5 ri en ince noktşvanncaya kadar aydınlatıyordu. İki casus, V1' ¦, 204 i('e

\>/°'^\ Ax^n\^\ ,^elerine en§e" o'mak £1^ dılar yt aAtör4| jy ş'%ni Jenırri^^'ndan y^arlanarakjçi/f \/gagıru 'S^kpi'1" V,eS J böceğinde^ geliyordu /^.etekle ^şkı^fo^ ^e]rt\/ ^tertP^Jcegi. Dav^siz misaA ^l°\ görmez * haiy^,am^nq1;şböc^kat hiçbir o|ayla karşlV|e//)"\ _> ted-l/11 ^ıky^V^ i^e ^ Fakken hafif bir yeşil ışık 4ş/

lArb4v parı^ul^nidetf^d"- Bütün bleopterl^çt»/ l| anla ^»»^«en ^öc^ı yaycd #vap vermedi. Yeşil p^rir» / J}lı^*las' t), s^aray^,vya ^ştu |i cev/^avaş yavaş kırmızımı W'^ ^eldi. ^rırNhra^ |\.u ve»ıMVe ya»^ sorgulamay, ifade ett^ra^'jL?* vardılar W^-^»raş^a Mncy^ski beyazkapncayuv^ğ\ J S^Mimv ^W^ı<ce y v^ptı. i^i- Biraz so^ra, rahatsı |Ht»«r> Ç°K s£VİylğerijfcSjini yn ^rnedi ¦ J» kapanan ışılar yayrrr||z ^P*fU ı. Ka* {P<^\/»f»t*e y b^lıplt/^iler. Ateşböceği ışık|ayWf\ çpabuli ^ç'P V i> r£* V d jdefluy esine giden bir geçldfclan f' W»ki bil

/yl^ap^ter^rne^^or^erne^rpnu takip etmeye başs gij/' ^r g/^-im v^a r|'(j. OnV|*etli bir bölüme vardıl«i|ad'j Aerı gel-. Jiği W^l*rrnay^(cleı1tubetl i tP* iniltiler işitiliyordu. V. ^ yönder, ^esl^y j< 2/-ay'^|(lakttolu İslıkları gibi bir şey. (fol* İlola/jinicı yeri|(gğiıKFpru sormaya başladıl.1 f ^j ate< ^öc^i ar^Uşm^le ^ sorU jtfça konuşulanları anl«V 'i'^VdU- Ve /ıl'v^i^ geç^Mhatç.* ,pevap vermek isterce^ya^An sürel /alıA-ıı/ f^mıp ^e^a cevV^aşladı, san|« "Ko/*/ıtW, \\ takip ^dirK.V^k Isty. Haşlat \dy/

I^'d^il Wrd^a yelere doğru, yabancı y *\aK altı-, f 4,ler if, B^ylyeçjjWirfer/|fi daha genlş olduğu s\pjt \Qpk bil,, l^l^ldıl'j^rmışljjı 'erindi ve4 İ leye , ,1aaha ^de ıharak işitilmeğe başları A W / İGder\ ftat\ olar^kusu yayınl^. \r_

l\)00> °° t^do^kohıs^pdöner. Ateşböceği yi Akü olar, jca^İ03^ ^ratyınljVı dön'J buruşuk ih^yar yüzlü Ln^OfotTeya^ pir k,jip ^ /^'«'rnyarçjır, buA^Asker kann<^ müthiş t\ ve / ''y korkuj W k Aske/
bir/
{;
20S:
- Ne emrediyorsunuz? diye içlerinden biri mırıldandı.
- Hiçbir şey. Bilhassa hiçbir şey yapılmayacak. Hiçbir şey. Basına, bir kelime bile söylenmeyecek, kim olursa olsun hiçbir kimseye de... Ve sonra bu mahzene en kısa zamanda duvar örülecek. Araştırma bitmiştir. Dosyayı kapatıyorum, ve artık bana bu uğursuz mahzenden hiç bahsedilmeyecek! Haydi çabuk olun tuğla ve çimento alın. Sizlere gelince jandarma erlerinin dul kalan aileleriyle ilgili problemleri halledin.
İkindiye doğru, polis memurlarının son tuğlaları yerleştirmeye hazırlandıkları sırada, boğuk bir ses duyulmaya başladı. Biri yukarıya çıkıyordu! Geçişi açtılar.
Karanlıklar içinden önce bir baş göründü ve arkasından da kazazedenin bütün vücudu. Bir jandarma eri. Nihayet aşağıda neler olup bittiği öğrenilebilecekti. Yüzündeki ifadede büyük korkunun derin izleri vardı. Bütün hatları gerilmişti, gerçek bir hortlak. Burnunun ucu kopmuştu ve fena halde kanıyordu. Gözleri dönmüş bir halde devamlı titriyordu.
- Gebegeeecge, diye bir şeyler kekeledi.
Sarkan çenesinden yerlere kadar salyalar akıyordu. Yaralarla kaplı elini yüzüne götürdü, yukarıda bulunanlar onun bıçaklanmış olduğuna hükmettiler.
- Ne oldu? Saldırıya mı uğradınız?
- Geuucu beğen!
- Aşağıda başka yaşayanlar var mı?
- Ben geugeebebe ggebee!
Daha fazla bir şey söyleyemediği için yaralarını temizlediler sonra da bir psikiyatri kliniğine yatırdılar ve mahzenin kapısını duvarla ördüler.
Yürürken ayaklarının çıkardığı en ufak bir sürtünme bile ışığın gücünü etkiliyordu. Işık, sanki canlı idi ve birilerinin geldiğini hissediyordu. Karıncalar cesaretlerini toparlamak için durakladılar. Işık geçitleri en ince noktaya varıncaya kadar aydınlatıyordu. İki casus, acayip
204
projektör tarafından belirlenmelerine engel olmak için saklandılar. Bir ara, ışığın şiddetini azaltmasından yararlanarak, ışık kaynağına doğru yöneldiler. Işık fosforlu bir koleopter böceğinden geliyordu. Cinsel istekle taşkın hale gelmiş bir ateşböceği. Davetsiz misafirleri görür görmez ışık tamamen söndü. Fakat hiçbir olayla karşılaşmayınca tedbirli bir bekleyiş içinde yeniden hafif bir yeşil ışık saçtı.
103683. barış kokuları yaydı. Bütün koleopterlerin bu dili anlamasına rağmen ateşböceği cevap vermedi. Yeşil parıltısı donuklaş-tı, sonra sarıya dönüştü ve yavaş yavaş kırmızımtırak hale geldi. Karıncalar bu yeni rengin bir sorgulamayı ifade ettiği kanısına vardılar. İhtiyar araştırmacı "Bu eski beyazkarınca yuvasında kendimizi kaybettik" diye yayın yaptı.
Diğeri önce cevap vermedi. Biraz sonra, rahatsız olmaktan çok sevinç ifadesini andıran açılıp kapanan ışıklar yaymaya başladı. Karıncalar şüphe içinde beklediler. Ateşböceği ışıkları daha çabuk açıp kapayarak aniden diklemesine giden bir geçide girdi. Sanki bir şeyler göstermek istiyordu. Onu takip etmeye başladılar.
Daha serin ve daha rutubetli bir bölüme vardılar. Nereden geldiği belli olmayan keder dolu iniltiler işitiliyordu. Kokusal yönden sesli olarak yayılan felaket çığlıkları gibi bir şey.
İki araştırıcı birbirlerine soru sormaya başladılar. Halbuki ateş böceği konuşmasa bile rahatça konuşulanları anlayabiliyordu. Ve akıllarından geçen sorulara cevap vermek istercesine uzun süreli aralıklarla yanıp sönmeye başladı, sanki "Korkmayın beni takip edin" demek istiyordu.
Her üçü birden daha derinlere doğru yabancı yerin toprak altına daldılar. Böylece, geçitlerin daha geniş olduğu ve çok soğuk bir bölgeye ulaşmışlardı. İniltiler daha da şiddetli olarak işitilmeğe başlar.

4000. aniden "Dikkat" kokusu yayınlar.
103682. o tarafa doğru döner. Ateşböceği yanaşmakta olan acayip bir yaratığı aydınlatır, buruşuk ihtiyar yüzlü ve şeffaf beyaz bir kefene sarılmış bir yaratık. Asker karınca müthiş bir kokusal korku
-205
çığlığı atar, bu haykırış karşısında diğer iki arkadaşının nefesleri kesilir. Mumya ilerlemeye devam eder, eğilip onlarla konuşmak isteyen bir hali vardır. Nitekim önündekini toprağın üzerine atar. Kabuk açılır... Ve acayip ihtiyar yeni doğmuş birine dönüşür...
Bir beyaz karınca larvası!
Dengesini korumak için bir köşeye yaslanmak zorundadır. Kabuğundan çıkmış olan mumya keder dolu iniltiler çıkarmaya devam eder. Çığlıkların kaynağı demek ki burada idi.
Oraya başka mumyalar da vardı, zira üç böcek bir bebek bakım odasına girmişti. Yüzlerce beyazkarınca larvası dikey olarak duvarlara karşı dizilmişti. 4000. onları incelediğinde bazılarının bakımsızlıktan öldüğünü fark etti. Hayatta kalanlar ise sıkıntılarını bildiren kokular yayarak bakıcı istiyordu. Bunlara ısının 2°'ye düştüğü zamandan beri hiçbir bakım yapılmamıştı, hepsi de besinsizlikten dolayı ölmek üzereydiler.
Bu tümüyle mantıksız bir olaydı. Sosyal bir böcek, hiç bir zaman yeni doğan yavrularını T'lik hava durumunda uzun bir süre ilgisiz bırakmaz. Veyahut da... İki karıncanın da zihninden aynı düşünce geçer: Veya... Bütün işçi karıncalar ölmüş ve sadece larvalar canlı kalmıştır!
Ateşböceği, kendisini yeni geçitlere doğru izlemelerini bildirmek için yeniden yanıp sönmeye başladı. Havaya acayip bir koku yayılmıştı. Asker karınca sert bir şeyin üzerinde yürüdüğünü hisseder. Kızıl ötesi gözlere sahip olmadığı için karanlıkta etrafı göremi-yordu. Yaşayan ışık kaynağı yaklaşır ve 103683.'nün ayaklarını aydınlatır. Bu, bir beyaz karınca askeriydi! Karın tarafı kopmamış olsa ve bembeyaz olmasa bu bir karıncaya daha fazla benzeyecekti.
Bu beyaz cesetlerden yüzlercesi toprağın üzerine yayılmışlardı. Ne büyük bir katliam! Ve şaşılacak bir husus daha vardı: bütün cesetler hiçbir darbe görmemiş durumda idi. Demek ki bir savaş yapılmamıştı! Bazıları sanki sohbet ediyor veya çeneleriyle odun kırıyordu. Nasıl bir olay böyle bir felakete yol açabilirdi?
4000. bu anormal heykelleri inceledi. Keskin kokulu bir şeye bulaşmışlardı. Her iki karıncayı da bir ürperti kapladı. Bu, bir zehirli
206
gaz kokuşuydu. Bütün olup bitenlerin açıklaması: Beyaz karıncaları araştırmak için gönderilen ilk grubun yok oluşu; ikinci grupta ise sağ kalan tek karıncanın da hiçbir yara almamış olmasına rağmen ölmesi.
Ve şimdi kendilerine bir şey olmaması artık zehirli gazın etkisini zamanla kaybetmesinden kaynaklanıyordu. İyi ama larvalar nasıl olmuştu da sağ kalmışlardı? İhtiyar araştırıcı bir varsayımda bulunur. Onlar kendilerine özgü bağışıklık veren bir direnc 5ahir,^jer Onları kurtaran herhalde kozaları olmuştu. Şim^j zehre karşı aşılanmış olmalılar. Bü, meşhur "ZehlH^e karşı bağışıklık kazanılması" oiayıdır; böylece böcekler her çeşit ensektisitlere karşı aşılanmış nesiller yet^tirme olanağına sahip olurlar.
F-akat öldürücü gazı buraya kim getirmiş olabilirdi? Bu, işin içinden çıkılması zor bir olaydı. Ayrıca, gizli silahın sırrını çözeyim derken 103683. daha da karmaşık olayların içine düşmüştü.
4000. dışarıya çıkmak istiyordu. Ateşböceği, kabul anlamında yanıp sönmeye başladı. Karıncalar kurtulmalarına yardımcı olabileceği umuduyla larvalara birkaç parça selüloz yediririer ve çıkış yerinin yolunu tutarlar. Ateşböceği onları izler. İlerledikçe asker beyaz karınca cesetlerinin yerini, kraliçeye bakmakla görevli işçi karınca cesetleri almaya başlar. Bazıları hâlâ çenelerinin arasında yumurtaları tutuyordu.
Mimari yapı gitgide daha da görkemli bir görünüm alıyordu. Üçgen biçiminde düzenlenmiş olan geçitlere işaretler kazılmıştı. Ateşböceği renk değiştirdi ve maviye yakın bir ışık saçtı. Bir şey fark etmiş olmalıydı. Nitekim geçidin sonundan bir soluma işitilmeye başladı. Üçlü grup, dev gibi beş bekçi tarafından korunan bir çeşit tapınağın önüne geldiler. Hepsi de ölmüştü. Giriş yeri de

yirmi kadar küçük işçi karıncanın cansız vücuduyla tıkanmıştı. Karıncalar adım adım aralarından geçerek ilerlediler.
Böylece tam küresel biçimde olan bir mahzen ile karşılaştılar: Beyaz karınca kraliçesinin dairesi. İniltiler buradan geliyordu.
Ateşböceğinin beyaz ışığı yardımıyla, dairenin ortasında sümüklüböceğe benzer bir yaratık belirdi. Bu beyaz karıncaların
207
kraliçesiydi, karikatürleşmiş bir karınca kraliçesi. Küçük kafası ve incecik göğsünün devamında yaklaşık elli baş uzunluğunda kocaman bir karın taşıyordu. Kamı devamlı spazm geçiriyor ve titriyordu.
Küçük kafa iniltiler çıkararak ve kokusal yayınlar yaparak acıdan kıvranıp duruyordu. İşçi karıncaların cesetleri girişi tamamen kapadığı için zehirli gaz içeriye sızmamıştı. Kraliçe sağ kalmıştı ama bakımsızlıktan ölmek üzereydi.
Karnına bak! Bebekler içerden İteliyorlar ve kraliçe de yalnız başına doğum yapamıyor.
Ateşböceği tavana çıktı ve bütün saflığı ile "Georges de La To-ur"un tablolarındaki ışığa benzer portakal rengi bir ışık vermeye başladı.
İki karıncanın ısrarlı gayretleri sayesinde döl yatağından yumurtalar akmaya başladı. Bu gerçek bir hayat musluğuydu. Kraliçe rahata kavuşmuş gibi görünüyordu, haykırmayı kesmişti.
İlkel evrensel kokusal lisan yoluyla kendisini kimin kurtardığını sordu. Karıncaların kokusunu algılayınca hayrete düştü. Bunlar maskeli karıncalar mıydı?
Maskeli karıncalar organik kimya konusunda çok yetenekli bir türdür. İri siyah bir böcek olan maskeli karıncalar Kuzey-Doğu bölgesinde yaşarlar. Uygun oranlarda özsu, polen ve tükürükleri birbirine kanştırarak herhangi bir feromonu imal etmeyi başarırlar: pasaport, yol, iletişim gibi...
Kamuflaj tamamlandığında hiç kendilerini belli etmeden, rahatlıkla herhangi bir yere, örneğin beyaz karınca sitesine girmeyi başarırlar. Kurbanlarından hiçbiri onları fark edemeden istedikleri gibi öldürürler ve ortalığı talan ederler.
Hayır, biz maskeli karınca değiliz.
Beyaz karınca kraliçesi onlara, sağ kalanların olup olmadığını sorar. Karıncalar olmadığını söylerler. Kraliçe kokusal olarak ölmek istediğini böylece acılarının yok olacağını iletir. Fakat daha önce açıklamak istediği bir şey vardır.
Evet, sitenin neden tahrip edildiğini bilmektedir. Beyaz karıncalar yakın bir zaman önce dünyanın doğudaki ucunu keşfetmişlerdi.
208
Gezegenin son noktası. Bu yer, her şeyin tahrip edilmiş olduğu, kaygan, karanlık bir ülkedir.
Orada çok hızlı ve çok yırtıcı acayip hayvanlar yaşamaktadır. Bu hayvanlar dünyanın ucunun koruyucularıdır. Her ne olursa olsun her şeyi ezme gücüne sahip siyah kalkanlarla donatılmışlardır. Ve şimdi zehirli gaz da kullanıyorlar!
Bu onlara Bi-stin-ga'nın eski ihtirasını hatırlatır. Dünyanın ucuna varmak. Bu mümkün olabilecek mi? İki karınca şaşırıp kalırlar.
Bu ana kadar Yeryüzünün ulaşılamayacak kadar engin olduğunu zannediyorlardı. Halbuki bu beyazkarınca kraliçesi dünyanın ucunun yakın bir yerde olduğunu duyuruyor! Ve canavarlarla korunduğunu... Kraliçe Bi-stin-ga'nın hayali gerçekleşebilecek mi?
Bütün bu hikaye onlara o kadar inanılmaz görünüyordu ki soruya nereden başlayacaklarını bilemiyorlardı.
İyi ama bu "dünyanın ucunun koruyucuları" niçin buralara kadar uzandılar? Batı sitelerini mi istila etmek istiyorlar.
Şişman kraliçe bu konuda daha fazla bir şey bilmiyordu. Şimdi ölmek istiyordu. Israr ediyordu. Kalbini durdurmayı öğrenmemişti. Onu öldürmek gerekiyordu.
Beyazkarınca kraliçesinin çıkış yolunu açıklamasından sonra, ka-nncalar onun hayata veda etme arzusunu yerine getirdiler. Sonra birkaç küçük yumurta yiyip artık bir hayalet şehir olmaktan öteye gitmeyen bu önemli siteyi terk ettiler.
Giriş kapısına bu yerin dramatik hikayesini açıklayan bir feromon bıraktılar. Federasyona bağlı araştırmacılar olarak görevlerinden hiçbirini eksik bırakmamalıydılar.

Ateşböceği onları uğurladı. Herhalde o da yağmurdan korunmak isterken beyazkarınca sitesinin içinde kaybolmuştu. Çıktıklarında hava düzelmişti, artık ateşböceği de yeniden alışık olduğu yaşam tarzına geri dönecek: yemek yiyecek, dişileri cezbetmek için ışıklar saçacak ve nesil üretecekti... Bir ateşböceği yaşamı işte!
Bakışlarını ve antenlerini doğuya doğru yöneltirler. Bulundukları yerden fazla bir şey fark edilmiyordu; buna karşın artık "dünyanın ucunun uzak olmadığını, şuralarda bir yerde olduğunu" biliyorlardı.
.209
UYGARLIKLARIN ÇARPIŞMASI: İki uygarlık arasındaki İlişki dalma nazik bir durum yaratmıştır, insanlık tarihinde yaşanan bu tür girişimlerin en büyüğü XVIII. yüzyılda Afrika zencilerinin köle olarak götürülmeleri olmuştur.
Köleleşürilen halkın çoğunluğu çayırların, ormanların İçinde yeryüzünün İç bölgelerinde yaşıyorlardı. Denizi hiçbir zaman görmemişlerdi. Birdenbire komşu bir kral geldi ve hiç sebebi yokken onlarla savaştı ve onları öldürmek yerine esir aldı, zincire vurdu ve kıyıya doğru yürüttü.
Bu dönemin sonunda, zenciler anlayamadıktan İki şeyin farkına varmışlardı i) Uçsuz bucaksız bir deniz. 2) beyaz derili Avrupalılar. Denizi her ne kadar doğrudan doğruya görmemiş İdiyseler bile anlatılan hikayelerden orasını ölüler ülkesi olarak anımsıyorlardı. Beyazlara gelince bunlar onlara göre dünya ötesi yaratıklar İdi: garip bir kokulan vardı, tuhaf renkli bir cilde sahiptiler ve acayip bir biçimde giyiniyorlardı. Birçoğu korkudan öldü, diğerleri de çılgına dönmüş olarak gemilerden atlıyor ve köpek balıklarına yem oluyorlardı. Sağ kalanlar ise sürprizlerle karşılaşıyorlardı. Ne görüyorlardı? örneğin şarap İçen Beyazlan görüyorlardı. Ve içtiklerinin kan olduğundan emindiler, kanlarını İçiyorlardı.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
56. dişi acıkmıştı. Artık sadece tek bir vücut değil onun beslenmesine ihtiyacı olan büyük kalabalıkla beraberdi. Bağrında taşıdığı kalabalığı nasıl besleyecekti? Doğum yuvasından çıkmaktan başka bir çare bulamaz, birkaç yüz başlık bir alanda gezinir ve üç sivri çam yaprağı ile geri döner. Onları büyük bir iştahla kemirir.
Bu yeterli değildi. Avlanmak istemişti fakat bunu yapacak gücü kalmamıştı. Ve civarda bulunan binlerce yiyiciye yem olma riskini de düşünmek zorundaydı. Oyuğunda ölümü beklemek üzere kıvrılıp kalır.
210
Bu sırada ûir yumurta belirdi. IlkChli-pou-kanlı! Onun geldiğini oldukça zor anlayabildi. Uyuşmuş ayaklarını oynattı ve bütün gücüyle bağırsaklarının üzerine bastırdı. Başarması gerekiyordu yoksa her şey sona erecekti. Yumurta yuvarlandı, küçük ve siyaha bakan koyu gri renkte idi.
Onun yumurtadan çıkmasına olanak sağlarsa, ölü bir karınca doğurmuş olacaktı. Ayrıca... yumurtadan çıkmasına kadar bakacak hali yoktu. Ve ilk doğurduğunu yemeye karar verdi.
Bu biraz enerji kazanmasına olanak sağlamıştı. Şimdi kamında bir yumurta eksilmiş ve midesine bir yumurta girmişti. Bu kurban sayesinde ikinci bir yumurta yumurtlama gücünü buldu, bu da ilki kadar donuk renkte ve cılızdı. Onu da yedi. Şimdi kendini daha iyi hissediyordu. Üçüncü yumurta oldukça açık renkteydi. Buna rağmen onu da yedi...
Ancak onuncu yumurtada kraliçe yöntem değiştirdi. Yumurtalar grileşmeye ve göz bebeklerinin büyüklüğünde olmaya başlamıştı. Chli-pou-ni bu türden üç yumurta yumurtlayıp, birini yerken diğer ikisini vücudu ile ısıtıp, yaşamlarının devam etmesini sağladı.
Yumurtlamaya devam ettiği sırada donuk ve acayip görünümlü iki talihli, bir larva haline dönüştü. Yemek isteklerini belirtmek için sızlanmaya başladılar. İşin aritmetiği yine bozuldu. Üç yumurta içinden şimdi bir tanesi kendi için diğer ikisi de larvalar için gerekiyordu.
Böyle bir kısır döngü içinde, yine de hiçten bir şeyler üretme olanağına nasıl ulaşabilirim diye düşünceye daldı. Bir larva oldukça irileşmiş bir düzeye ulaşınca ona diğer larva yedirilecek... Onun gerçek bir karıncaya dönüşmesi için gerekli olacak proteini sağlamanın yegâne yolu bu!

Fakat hayatta kalan larvanın açlığı tükenmiyordu: kıvranmaya ve bağırıp çağırmaya başlar. Kız kardeşiyle yaptığı ziyafet onu tatmin etmeye yetmemiştir. Sonunda Chli-pou-ni bu ilk evlat denemesini de yer.
Başarmalıyım, başarmalıyım diye söylenip durur. 327. erkek
211
karıncayı hatırlar ve bir defada çok daha parlak renkte beş yumurta birden yumurtlar. İkisini atıştırır ve diğer üçünü büyümeleri için bırakır.
Böylece evlat katilliğinden evlat dünyaya getirmeye giden bir yaşantı sürer gider. Üç adım ileri iki adım geri. İlk örnek olacak tam bir karınca yaratılmasıyla sonuçlanan zalim bir jimnastik hareketi.
Böcek çok küçük, aptal ve gıdasızlıktan dolayı da güçsüzdür. Fakat 56. ilk Chli-pou-kanlıyı yetiştirmeyi başarmıştır! Sitenin varoluşu uğruna giriştiği bu yamyamlık yarışı hemen hemen kazanılmıştı. Bu yozlaşmış işçi karınca herhalde hareket edebilecek ve çevreden yiyecek getirebilecekti: böcek cesetleri, taneler, yapraklar, mantarlar. Ve gerçekten de öyle olur.
Sonunda Chli-pou-ni çok daha parlak ve sağlam yapılı yumurtalar dünyaya getirmeyi başarır. Sağlam kabuklar yumurtaları soğuktan korumaktadır. Larvalar yeterli büyüklüğe ulaşırlar. Bu yeni jenerasyonda doğan çocuklar daha büyük ve daha sağlıklı olmaya başlar. Chli-pou-kan topluluğunun temeli artık yaratılmıştır.
Ananın beslenmesine olanak sağlayan sakat ilk karınca ise çok geçmeden kız kardeşleri tarafından öldürülüp yenir. Neden sonra Sitenin doğuşuna öncülük eden bütün cinayetler, bütün bu aalar unutulur.
Chli-pou-kan kurulmuştu artık.
SİVRİSİNEK: Sivrisinek insan ile seve seve düello yapan bir böcektir, içimizden herhangi biri bir gün yatakta pijamayla ayağa kalkıp elde terlik bembeyaz tavana gözlerini dikmiştir. Anlayışsızlık. Halbuki kaşındıran sadece onun hortumundan akan dezenfektan tükürüğüdür. Bu tükürük olmasaydı her ısırış bir İltihaba yol açabilirdi. Ve bundan başka sivrisinek dalma, ancak iki acı duyma noktası arasından sokmaya itina gösterir. İnsan davranışı karşısında sivrisineğin stratejisi de değişikliğe uğramıştır. Kaçıp uçmakta daha çabuk, daha kurnaz, daha uyanık olmayı öğrenmiştir. Günden güne, kırk edilmesi daha zor hale gelmiştir. Son jenerasyonlarının bazı gözüpekleri kurbanlarının kulaklarının altına gizlenmekten bile geri kalmazlar. Onlar,
212
Edgar Allan Poe 'nun "Çalınmış mektup'undakl İlkeyi keşfetmişlerdir. En etkin gizleme yolu gözler önüne sergilenmiş olanıdır, zira yanı başımızda olan bir şeyi dalma uzaklarda arama alışkanlığı vardır.
Edmond Welk Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Büyükanne Augusta daha önce hazırladığı valizlerini seyrediyordu. Yarın Sybaritesier sokağındaki eve taşınacaktı. Bu inanılmaz gibi görünüyordu fakat Edmond, Jonathan'ın kaybolma olasılığı karşısında vasiyetnameye şu hususları eklemişti: "Jonathan öldüğünde veya ortadan kaybolduğunda eğer bizzat kendisi de bir vasiyetname hazırlamamış bulunuyorsa, annem Augusta Wells'in gelip benim dairemde ikamet etmesini diliyorum. Eğer o da ölmüş veya bu bağışı reddetmiş olursa, bu yerlerin Pierre Rosenfeld'e miras kalmasını dilerim; ve o da reddetmiş veya ölmüş bulunursa o zaman Jason Bragel gelip orada ikamet edebilir..."
Yakın zamanda geçen olayların ışığında Edmond'un en az bu dört mirasçıyı öngörmekte yanılmadığını kabul etmek gerekir. Au-gusta'nın herhangi bir batıl inancı yoktu. Edmond'un her ne kadar insanlardan kaçan bir tabiatı olsa da hiçbir zaman yeğeninin veya annesinin ölümünü arzulamadığını düşünüyordu. Jason Bragel'e gelince en iyi dostu idi!
Tuhaf bir düşünce tüm benliğini kapladı. Söylenebilirdi ki Edmond geleceği yönetme konusunu araştırmaya koyulmuştu, sanki... her şey ölümünden sonra başlıyormuş gibi.
Günlerdir güneşin doğduğu yöne doğru yürüyorlardı. 4000.'nin sağlığı gitgide bozuluyordu, fakat yaşlı savaşçı geriye kalmamış, şikayet etmeden ilerliyordu. Gerçekten de her türlü korkunun ve gizliliğin üstünden gelebilecek bir kişiliğe sahipti.

Öğleden sonralarının birinde bir fındık ağacının kütüğünü aştıkları sırada birdenbire kendilerini kırmızı karıncalar tarafından sarılmış bir halde buldular. Yine, değişik yerleri görmek isteyen şu
. 213
Güney hayvancıklarından birileri. Uzun vücutlarında zehirli iğneleri vardı. Bunun en hafif temasının bile ani bir ölümle sonuçlanacağını her ikisi de gayet iyi biliyordu. İki kızılkarınca onlardan uzakta olmayı ne kadar çok arzu ederlerdi.
Soysuzlaşmış birkaç Lejyonerin dışında 103683., şimdiye kadar dışarıda, hiç kırmızı karıncaya rastlamamıştı. Onun için Doğu toprakları keşfedilmeye değerdi...
Antenlerini harekete geçirirler. Kırmızı karıncalar da Bel-o-kan-lılarla aynı dilden ilişki kurmayı biliyorlardı.
Uygun pasaport feromonlarına sahip değilsiniz. Dışarı! Burası bizim ülkemiz.
Kızılkarıncalar sadece buradan geçtiklerini, amaçlarının dünyanın doğudaki ucuna gitmek olduğunu söylerler. Kırmızı karıncalar birbirlerine danışırlar.
Her ikisinin de Kızılkarınca Federasyonuna bağlı olduğunu anlarlar. Bu kuruluşun çok uzakta fakat çok kudretli olduğunu (son oğul verme döneminden evvel 64 site) ve ordularının ününün Batı nehrini aştığını biliyorlardı. Çatışma bahanesi aramaya gerek yoktu. Belki de bir gün göçmen bir tür olan kırmızı karıncalar da kızılkarınca federe topraklarından geçmek zorunda kalabilirlerdi.
Anten hareketleri gitgide azalır. Düşünceleri netleşir. Bir kırmızı karınca grubun fikrini açıklar:
Burada bir gece geçirebilirsiniz. Size dünyanın ucuna giden yolu da göstermeye hazırız, ve hatta size eşlik etmeye de hazırız. Buna karşılık kimlik feromonlarınızdan birkaçını bize bırakmanızı istiyoruz.
Pazarlık akla yakındır. 103683. ve 4000. kırmızı karıncalara fe-romonlarından verdiklerinde onlara Federasyonun bütün geniş topraklarından kolaylıkla geçebilmelerini sağlayacak kıymetli bir geçiş belgesi vermiş olacaklarını biliyorlardı. Fakat dünyanın bir ucuna gidip geri dönmek değer biçilemeyecek kadar önemliydi...
Ev sahipleri onları, birkaç dal yüksekte bulunan kamp yerlerine götürür. Bu daha önce hiç karşılaşmadıkları bir görüntüydü. Kumaş örmesini ve dikiş dikmesini bilen kırmızı kanncalar geçici yuvalarını
214
üç büyük fındık yaprağını uç uca dikerek yapmışlardı . Bunlardan biri yuvanın tabanını diğer ikisi de yan duvarlarını oluşturuyordu.
103683. ve 4000., damı akşam olmadan kapatmaya çalışan bir grup dokumacıyı izliyordu. Dokumacılar damı kapatmaya yarayacak olan fındık yaprağını seçtiler. Bu yaprağı diğer üçü ile birleştirmek için canlı bir merdiven kuruyorlardı. Onlarca işçi karınca üst üste çıkmakta ve böylece tavanı oluşturacak olan yaprağa ulaşmak için bir tepecik yapıyorlardı.
Çok yüksek olduğu için birçok defa yığıntı çöktü.
O zaman kırmızı karıncalar yöntemi değiştirdi. Bir grup işçi karınca tavan yaprağına tırmandı. Zincirleme birbirlerine kenetlendiler ve bitkinin ucuna doğru sarktılar. Zincir gittikçe aşağıya doğru indi ve alt tarafta kurulmuş olan canlı merdivene ulaşmaya çalışıldı.
Daha hâlâ ulaşılamamıştı, onun için de zincirin uç tarafı bir kırmızı karınca yığını ile uzatıldı.
Hemen hemen bitmişti, yaprağın sap tarafı bükülmüş, sağ tarafta çok az bir açıklık kalmıştı. Karıncalar arayı kapatmak için zinciri, pandül gibi sallamaya başladılar. Her sallanışta zincir kopacak gibi oluyordu ama birbirlerine sıkıca bağlandıkları için dayanıyordu. Sonunda yukandaki akrobatların çeneleriyle aşağıdakilerin çeneleri birbirine kenetlendi. Çak!
İkinci işlem: zincir daraltılır. Orta yerdeki işçi karıncalar çok dikkat ederek sıradan ayrılır, arkadaşlarının omuzlarına çıkarlar ve iki yaprağı birleştirmek için herkes bir taraftan çeker. Tavan-yaprak, gölgesini tabana yayarak yavaş yavaş konuta doğru inmeğe başlar.
Kutunun kapağı yapılmıştı ama yine de onu mühürlemek gerekiyordu. Yaşlı bir kırmızı karınca bir evin içine daldı ve kocaman bir larvayı sallayarak dışarıya çıktı. Dokuma yapmaya yarayacak olan araç hazırdı.

Uçlar gayet düzgün olarak birbirine yanaştırılır ve kaymamalarına dikkat edilir. Ondan sonra taze larva getirilir. Zavallıcık"kozasını örmeye çalışır fakat ona rahat verilmez. Bir işçi karınca yumaktan bir iplik ucu yakalar bir yaprağa yapıştırdıktan sonra kozayı diğer arkadaşına aktarır.
'215
Larva ipliğinin çekildiğini fark ederek telafi etmek için hızla yenisini yapmaya çabalar. İpler boşalmaya devam ettikçe, koza inceldiğinden larva üşümeye başlar, zavallıcık üşüdükçe de daha fazla ipek salgılar. İşçi karıncalar bundan yararlanırlar, bu canlı mekiği bir çeneden öteki çeneye aktarırlar ve harcanan ipliğe hiç aldırmazlar. Larva bitkinlikten öldüğü zaman da diğer bir başkasını alırlar. Böylece sadece bu işin tamamlanması için on iki larva kurban edilmiş olur.
Tavan-yaprağın ikinci kenannı da kapatmayı bitirirler; köy, artık beyaz kenarlı yeşil bir kutu görünümünü almıştır. Kendi evindey-miş gibi dolaşan 103683., sürekli olarak kırmızı karıncalar arasında dolaşan siyah karıncaları fark eder ve kendini soru sormaktan alıkoyamaz.
Bunlar paralı askerler mi?
Hayır bunlar esirler.
Bununla beraber kırmızı karıncalar, kölecilik geleneği olan bir topluluk olarak tanınmaz... İçlerinden biri durumu açıklar: yakın zamanlarda kırmızı karıncalar, batıya doğru giden köleci göçebe bir karınca topluluğu ile karşılaşmış ve dokunmuş bir portatif yuva ile siyah karınca yumurtalarını değiştirmişlerdir. 103683. muhatabını hemen bırakmaz ve karşılaşmanın kavgaya dönüşüp dönüşmediğini sorar. Beriki hayır der ve korkunç karıncaların zaten tıka basa doymuş olduklarını, pek çok köleleri olduğunu, diğer taraftan da onların öldürücü mızraklarından korktuklarını ekler.
Değiş tokuş edilmiş yumurtalardan çıkan siyah karıncalar, onları misafir eden karıncaların pasaport kokularını almış ve onlara ebeveynlerine hizmet edercesine bağlı kalmaya başlamışlardı. Ve
kendilerinin kalıtımsal özelliklerinin kendilerini bir esir değil de bir yırtıcı olduğunu nereden bilebilirlerdi? Dünya hakkında kırmızı karıncaların onlara anlattıklarından başka bir şey bilmiyorlardı.
İsyan edebileceklerinden korkmuyor musunuz?
Tamam, önceleri bazı ufak tefek olaylar olmuştu. Genelde
216
kırmızı karıncalar bazı dik kafalıları tecrit ederek olayları önlemeyi başarabiliyorlardı. Ayrıca siyah karıncalar, başka bir yuvadan çalınmış olduklarını, başka bir türden olduklarını bilmediklerinden gerçek benliklerine de sahip çıkamıyorlardı.
Gece ve soğuk fındık ağacının üstüne inmişti. Uyuyabilmeleri için iki araştırmacıya bir köşe tahsis edildi.
Chli-pou-kan yavaş yavaş gelişiyordu. Önce yasak Site oluşturuldu. Site bir ağaç kütüğünün içine değil, fakat o civarda toprağa gömülmüş acayip bir nesnenin: paslı bir konserve kutusunun içine kurulmuştu. Yakındaki yetimhaneden atılan ve zamanında içinde üç kiloluk komposto olan bir kutu.
Bu yeni sarayında Chli-pou-ni bir taraftan kendinden geçmiş olarak yumurtlamakta diğer taraftan da şekerler, yağlar ve vitaminlerle beslenmekteydi.
İlk evlatlar yasak Sitenin tam altına humuslu toprağın ayrışma-sıyla ısıtılan bir bebek yuvası inşa ettiler. Dal parçacıklarıyla inşa edilecek olan kubbeyi ve güneşlenme yerini hazırlayıncaya kadar en pratik yol buydu.
Chli-pou-ni bilinen bütün teknolojilerden yararlanmayı arzulu-yordu: mantar tarlaları, sarnıç karıncalar, yaprakbiti sürüsü, destek sarmaşıkları, fermantasyon odası, hububattan un imal etme odaları, Lejyoner salonları, casus karınca odası, organik kimya odası vb...
Ve bu fikirler her tarafa yayıldı. Genç kraliçe heyecanlarını ve ümitlerini herkese aktarmayı başarmıştı. Chli-pou-kan'ın diğerleri gibi federe bir şehir olarak kalmasını istiyordu; Sitenin öncü bir rol oynamasını ve karınca uygarlığının temelini oluşturmasını düşlüyordu. Aynı zamanda birçok önerisi de vardı.

Örnek olarak -12. katın civarında bir toprak altı ırmağı keşfedilmişti. Ona göre su, şimdiye kadar yeterince incelenmemiş bir konuydu. Üzerinde yürümeyi olanaklı kılacak bir çare bulunmalıydı.
İlk olarak, tatlı suda yaşayan böcekleri incelemek için bir ekip görevlendirildi; domuzböcekleri, sikloplar, supireleri. Bunlar yenilebilir cinsten miydi? Gelecekte bunları su birikintilerinde yetiştirmek olanaklı mıydı?
217
Tanınmış ilk söylevi yaprakbiti konusunda olmuştur.
Savaş kargaşalıklarına doğru giden bir devreye giriyoruz. Silahlar günden güne daha da gelişmektedir. Bu gelişmeleri takip edemiyoruz. Bir gün gelecek belki de dışarıda avlanma olanağını bulamayacağız. Sitemiz olanakları ölçüsünde derinlemesine yayılmanın çarelerini aramalıdır. Ve yaprak biti yetiştirilmesini gıda olarak her türlü şekerli madde elde etme olanağının önünde tutmalıyız.
Yaprak biti sürüleri en alt katta kurulacak olan ahırlara yerleştirilecektir... Kızlarından otuz karınca çıkar ve doğurmak üzere olan iki yaprak biti getirirler. Birkaç saat sonra onlardan yüze yakın yaprak biti yavrusu elde ederler ve kanatlarını keserler. Bu ilk sürü hanımbö-ceklerinden korunmak için -23. kata yerleştirilir ve onlara taze yapraklarıyla özsu ile dolu fidanlar sağlanır.
Chli-pou-ni her tarafa araştırmacılarını gönderir. Birkaçı, mantar tarlaları için çayırmantan sporları getirirler. Yeni buluşlar peşinde olan kraliçe annesinin hayal ettiği şeyi de gerçekleştirmeyi düşünür ve doğu sınırı boyunca bir sıra etobur çiçek tohumlan ektirir. Böylece beyazkarıncaların ve onların gizli silahlarının olası saldırılarını azaltabileceğini düşünür.
Zira, gizli silahın sırrını, 327. prensin ölümünü ve granit kayanın altına gizlenen gıda deposunu unutmamıştır.
Bel-o-kan'a bir grup elçi gönderir. Bunlar resmi olarak altmış beşinci sitenin kurulduğunu ve Federasyona bağlılığını ana kraliçeye bildirmekle görevlendirilmişlerdir. Fakat resmi görevlerinin yanı sıra Bel-o-kan'ın -50. katında da bir araştırma yapmaya çalışacaklardır.
Augusta sepya ile yapılmış suluboya resimlerini duvara asmakla uğraşırken kapının zili çaldı. Emniyet zincirinin takılı olup olmadığını kontrol ettikten sonra kapıyı araladı. Kapıda orta yaşlı üstü başı temiz bir bey duruyordu; ceketinin yakalarına yapışmış kepek izi falan yoktu.
- Günaydın madam Wells. Kendimi tanıtayım: Profesör Leduc,
218
oğlunuz Edmond'un meslektaşıyım. Dolambaçlı yollardan gitmeyeceğim. Torununuzu ve küçük torununuzu mahzende kaybettiğinizi biliyorum. Sekiz itfaiyecinin, altı jandarma erinin ve iki polis memurunun aynı şekilde kaybolduğunu da... Bütün bunlara rağmen madam... oraya ben de inmek istediğimi söylemek istiyorum.
- Siz Prof. Rosenfeld misiniz?
- Hayır Leduc. Prof. Leduc. Rosenfeld'den de bahsedilmiş olduğunu görüyorum. Rosenfeld, Edmond ve ben üçümüz de böcekbi-lim uzmanıyız. Ortak konumuz karıncaların incelenmesiydi. Fakat kabul etmek gerekir ki Edmond bizden çok daha ileriye gitti. İnsanlık bundan yararlanamazsa çok yazık olur... Mahzeninize inmek istiyorum.
İnsan iyi işitemediği zaman daha dikkatle bakar. Augusta Le-duc'un kulaklarını inceledi. İnsanoğlu geçmişine ait en eski izlerin bir bölümünü korumayı sürdürür; kulak, bu anlamda insanı oluşturan Cenin'in tam bir aynasıdır. Kulak memesi kafayı belirler, kulak kepçesinin yan köşesi de omurganın şeklini gösterir, vb. Leduc sıska bir cenin olmalıydı, Augusta sıska ceninlere ihtiyatlı yaklaşırdı.
- Peki bu mahzende ne bulmayı umuyorsunuz?
- Bir kitap. Bütün çalışmalarını sistemli olarak not ettiği bir ansiklopedi. Edmond, gizlenmemesi gerekli olan şeyleri gizli tutan bir adamdı. Her şeyi oraya gömmüş olmalı ve kalın kafalı kişileri uzaklaştırmak veya öldürmek için de herhalde tuzaklar kurmuştur. Fakat ben bunları bilerek geliyorum ve bunları bilen bir kişi...
- ... Pekâlâ kendini öldürtebilir! diye, Augusta tamamladı.
- Bana bir şans verin.
- Giriniz, mösyö...?

- Leduc, Ulusal Bilimsel Araştırma Merkezi 352. laboratuarından Prof. Laurent Leduc.
Onu mahzene doğru götürdü. Polis tarafından örülmüş olan duvarın üzerine büyük kırmızı harflerle şu ibare yazılmıştı:
BUNDAN BÖYLE BU LANET MAHZENE HİÇBİR SURETLE GİRİLMEYECEKTİR!!!
219
Çenesini o tarafa çevirerek yazıyı gösterdi.
- Bu binada oturan insanlar ne diyorlar biliyor musunuz? Burasının cehennemin bir ağzı olduğunu söylüyorlar. Bu evin bir etobur olduğunu söylüyorlar. Bu evin bir etobur olduğunu ve gırtlağını kaşındıran insanları yediğini söylüyorlar... Bazıları da oranın betonla doldurulmasını istiyor.
Onu tepeden tırnağa kadar süzdü.
- Ölmekten korkmuyor musunuz, mösyö Leduc?
- Evet, dedi ve sinsi bir eda ile gülümsedi. Bu mahzenin dibinde ne olduğunu bilmeden aptalca ölmek istemiyorum.
103683. ile 4000., günlerce önce dokuyucu kırmızı karıncaların yuvasını terk etmişlerdi. İki sivri iğneli savaşçı onlara eşlik ediyordu. Uzun süredir feromon kokusu azalmış yollarda yürüyorlardı. Fındık ağacının dalları arasında dokunan yuvadan beri binlerce baş uzunluğunda yol almışlardı. Yollarda isimlerini bile bilmedikleri yabancı ülke hayvanlarına rastladılar. Kuşku içinde olduklarından onlardan uzak durdular.
Gece bastırdığı zaman toprağı olabildiğince derin olarak kazıyor ve toprağın sıcaklığına sığınıyorlardı.
Bir gün iki kırmızı karınca, onları bir tepenin en yüksek noktasına çıkardı.
Dünyanın ucu daha çok uzakta mı?
Hemen şuracıkta.
Kızılkarıncalar bulundukları yerden doğuya doğru uzanan hüzün verici çalılıklarla dolu bir evren keşfederler. Kırmızı karıncalar görevlerinin burada bittiğini ve daha öteye gitmeyeceklerini bildirirler. Kokularının iyi karşılanmadığı bölgeler bulunduğu için daha uzağa gidemeyeceklerdir.
Bel-o-kanlılar doğruca hasatçı karıncaların tarlalarına gitmek zorundadır. Bu karıncalar sürekli olarak "dünyanın kenarı" dolaylarında yaşarlar; herhalde onlardan bilgi almak mümkün olabilir.
Rehberlerini terk etmeden önce, kararlaştırılmış olduğu gibi yol bedeli olarak, onlara Federasyonun değerli kimlik feromonlarını
220
akt
arırlar. Sonra da ünlü hasatçı karıncalar tarafından yetiştirilmiş olan tarlalara ulaşmak üzere yokuştan aşağıya inerler.
İSKELET: İskeletin, vücudun içinde mi yoksa dışında olması mı daha yararlıdır? İskelet dışta olduğu takdirde komyucu bir karoser oluşturur. Ten, dış tehlikelerden korunur, Mat vücut gevşek ve aşağı yu-kan sm haline dönüşür. Ve bütün bu sert tabakaya rağmen sivri bir uç bunu delip geçerse yıkım onarılamaz. Şayet kitle içindeki İskelet sert ve bükülmez bir çubuktan oluşmuşsa çırpman ten her türlü saldırıya karşı savunmasızdır ve yaralar sayısız ve kalıcı olur. Fakat İşte bu belirgin güçsüzlük kası sertleşmeye ve M dayanıklılığa zorlar. Ten değişime uğrar, öyle insanlar gördüm ki düşünceleri sayesinde, kendilerini aksiliklerden koruyacak olan "zihinsel" sert tabakalar kurmuşlardı. Ortalamaya oranla daha dayanıklı görünüyorlar, hiçbir şeye aldırış etmediklerini söylüyor ve gülüp geçiyorlardı. Fakat herhangi bir aksilik, kurduktan zihinsel tabakayı aşağında yıkım dehşet verici oluyordu.
En küçük aksiliklerde, en hafif dokunuşlardan acı çeken İnsanlar gördüm, fakat düşünceleri aynı oranda kapanmıyor, her şeye hassas kalıyor ve her saldından bir şeyler öğreniyorlardı.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Esirciler saldırıyor!
Chli-pou-kan'da panik. Yorgunluktan bitkin olan öncüler, haberi bütün genç siteye yaydılar.
Esirciler! Esirciler!
Korkunç şöhretleri kendilerinden önce yayılmıştı. Bazı karınca topluluklarının şu veya bu gelişme yolunu seçmiş olmalarına karşın - sürü yetiştirilmesi,

stokçuluk, mantar ekimi, veya kimya-, esirciler yalnızca savaş konusunda uzmanlaşmışlardı.
221
Savaştan başka bir şey bilmiyorlardı, fakat bunu bir sanat olarak uyguluyorlardı, bütün vücutları bu işe adapte olmuştu. En ufak mafsalları bile sivri bir uç ile sonlanıyordu. Kabuk kısımları da kızılkarıncalarınkinden iki kat daha kalındı. Dar ve üçgen biçiminde olan kafaları pençe darbelerine olanak vermiyor fil dişleri gibi dayanıklı olan çeneleri aynı zamanda iki eğri kılıç gibi iş görüyor ve bu kılıçları ustalıkla kullanıyorlardı.
Esircilik gelenekleri yönünden de ileri derecede uzmanlaşmışlardı. O kadar abartmışlardı ki nerede ise, kudretli olma pahasına, kendi türlerinin bile yok olmasına neden olacaklardı. Savaştan başka bir şey düşünemedikleri için, yuva yapmasını, evlat yetiştirmesini ve hatta beslenmesini bile bilmiyorlardı. Kılıca benzer çeneleri, savaşta çok etkin olmasına karşın normal olarak yemek yemeye elverişli değildi. Esirciler savaşçı olsalar da aptal değillerdi. Yaşamları için elzem olan günlük yiyecek, içecek, bakım hizmetlerini yapmayı beceremediklerine göre... bu işleri başka birileri yüklenmeliydi.
Esirciler özellikle siyah, beyaz, sarı karıncaların küçük ve orta büyüklükteki yuvalarına saldırıyorlardı... çünkü onların ne iğneleri ne de asit bezleri vardı. Gözlerine kestirdikleri siteyi evvela kuşatırlar. Kuşatılanlar, dışarıya çıkmış olan bütün işçi karıncaların öldüğünü fark edince giriş yerlerini kapatmaya karar verirler. Esircilerin ilk saldırıya geçmek için bekledikleri an, işte bu andır. Bütün savunmaları aşarlar, sitenin içinde gedikler açarlar ve geçitlerde panik yaratırlar.
Bu sırada korku içinde olan işçi karıncalar yumurtaları korumak için bir çıkış yeri kazarlar. Esirciler bunu önceden tahmin ederler. Bütün çıkışları denetim altında tutarlar ve işçi karıncaları yumurtaları terk etmeye zorlarlar; buna uymak istemeyenleri de öldürürler. Karıncalarda hiçbir zaman boşu boşuna cinayet işlenmez.
Çatışmaların sonunda, esirciler yuvayı yönetim altına alırlar, sağ kalan işçi karıncalardan yumurtaları tekrar yerlerine koymalarını ve onlara bakmaya devam etmelerini isterler. Çıkan larvalar istilacılara hizmet etmek üzere eğitilirler ve geçmişleri hakkında hiçbir şey bilmedikleri için bu şişman karıncalara itaat etmenin en normal ve
222
en doğru hareket olduğunu düşünürler.
Baskınlar sırasında eski esirler geride otların içine gizlenerek, efendilerinin işlerini bitirmesini beklerler. Savaş kazanıldıktan sonra da, sadık küçük hizmetçiler olarak yeni yerlere yerleşirler, eski ganimet yumurtaları ile yenilerini birleştirirler ve esirlerle, çocukları eğitirler. Böylece kaçırılmışların nesilleri, korsanlarının göçebe hayatları boyunca birbirlerine karışıp gider.
Genelde gaspçıların her birine hizmet için üç esir gerekmektedir. Bir tanesi onu beslemek için (ancak ezilmiş gıdaların ağızlarına verilmesiyle beslenebilirler), bir tanesi onu yıkamak için (tükürük bezleri güçsüzleşmiştir) bir tanesi de dışkılarını dışarıya atmak için, aksi halde dışkılar kabuklarına yapışacak ve onu kemirecektir.
Bu askerlerin başına gelebilecek en kötü şey hizmetçileri tarafından terk edilmeleridir. Onun için çalınmış yuvadan hemen ayrılırlar ve istila etmek üzere yeni sitelerin peşine düşerler. Eğer gece bastırmadan önce bir yenisini bulamazlarsa açlıktan ve soğuktan ölme tehlikesiyle karşı karşıya kalırlar. Bu görkemli savaşçılar için en gülünç ölüm tarzı.
Chli-pou-ni esirciler hakkında sayısız efsane duymuştu. Şimdiye kadar esirler birçok defa isyan etmişti ve artık efendilerini iyice tanımış olduklarından kendilerini ezdirmek istemiyorlardı. Bazı esircilerin ise her boydan ve her türden karıncaya sahip olmak amacıyla yumurta koleksiyonu yaptıkları söyleniyordu.
Chli-pou-ni, değişik büyüklükte ve değişik renklerde yumurtalarla dolu bir salon düşlüyordu. Ve her biri beyaz kabuk içinde... bu kaba ilkel varlıklara hizmet etmek için uyanmaya hazır, spesifik, bir tür karınca kültürü...

Bu can sıkıcı düşüncelerden kendini sıyırdı. Önce, onlara karşı koyabilmek için bir şeyler düşünmesi gerekiyordu. Esirciler sürüsünün doğudan geldikleri bildirilmişti. Chli-pou-kanlı öncüler ve casuslar bunların kesin olarak dört yüz bin ile beş yüz bin arasında olduğunu söylüyorlardı. Satei limanındaki yeraltı tünelini kullanarak nehri geçmişlerdi. Ve oldukça da sıkkın görünüyorlardı, zira yapraklardan dokunmuş seyyar bir yuvaya sahiptiler ve onu tünelden

~^w*
geçirebilmek için bozmak zorunda kalmışlardı. Barınacak yerleri yoktu ve Chli-pou-kan'ı ele geçiremezlerse geceyi dışarıda geçirmeleri gerekiyordu!
Genç kraliçe, olabildiğince sakin düşünmeye çalışıyordu: Mademki portatif yuvalarından bu kadar hoşnuttular niçin kendilerini nehri geçmek zorunda hissetmişlerdi? Fakat cevabı gayet iyi biliyordu.
Esirciler, anlaşılmaz derin bir kinle şehirlerden nefret ediyorlardı. Onlara göre her biri bir tehdit ve kibir kaynağıydı. Göçebeler ile şehirliler arasındaki ezelî rekabet. Aynı zamanda esirciler nehrin öbür kıyısında hepsi de birbirinden daha zengin ve daha iyi yüzlerce site olduğunu biliyorlardı.
Ne yazık ki Chli-pou-kan böyle bir saldırıya karşı koyacak güçte değildi. Şehir ancak bir milyonluk nüfusa ulaşmıştı, sınır boyunca etobur bitkilerden oluşan bir savunma hattı kurulmuştu... fakat bunlar asla yeterli değildi. Chli-pou-ni sitesinin çok genç olduğunu ve gelişmiş bir savaş tekniğine sahip olmadığını biliyordu. Ayrıca elçilerden Federasyona kabul olunduğuna dair bir haber de alınamamıştı. Bu durum karşısında komşu sitelerin bağlılığına güvenemezdi. Guayei Tyolat bile binlerce baş ötede bulunuyordu, bu yazlık yuvada bulunanlara bile haber vermek olanaksızdı...
Acaba böyle bir durum karşısında Ana ne yapardı? Chli-pou-ni, en iyi avcılarından birkaçını anten iletişiminde bulunmak üzere toplantıya çağırmaya karar verdi (henüz savaşçı olduklarını kanıtlama fırsatı bile bulamamışlardı). Acele olarak bir savaş taktiği oluşturmak gerekiyordu.
Yasak sitedeki toplantı daha bitmeden Chli-pou-kan'ın yanında yükselen bir fidanın üstünde nöbet tutan bekçiler o tarafa doğru gelen bir ordunun kokularını fark ettiklerini haber verdiler.
Herkes hazırlandı. Hiç bir taktik kuramamışlardı, doğaçtan hareket edilecekti. Savaşa hazırol emri verildi, birlikler iyi kötü toplandılar. (Cücekarıncalar karşısında kazanılan deneyimler ve örgütlenme konusunda hiçbir şey bilinmiyordu. Zira askerlerden birçoğu ümitlerini, etobur bitkileriyle kurulan, savunma hattına bağlamıştı.

MALİ'DE: Mall'de Dogon'lar Gökyüzü Ue Yeryüzünün birleşmesi sırasında Yeryüzünün cinsel organının bir karınca yuvası olduğunu düşünürler.
Bu birleşmenin sonucu olarak dünya oluştuğu zaman dişilik organı bir ağıza dönüşmüş ve oradan da söz söyleme yeteneği İle maddî destek veren dokuma tekniği çıkmıştır. Karıncalar bu tekniği, sonra İnsanlara da aktarmışlardır. Günümüzde hâlâ doğurganlık ayinleri karıncaya bağlı olarak yapılmaktadır. Kısır kadınlar, Tann Amma'nm kendisini döllemesi İçin bir karınca yuvası üzerine otururlar.
Fakat karıncalar insanlar için yaptıklarında bu kadarla da kalmayıp onlara, evlerini nasıl İnşa edeceklerini de göstermişlerdir. Ve nihayet onlara suyun kaynaklarını bile belirtmişlerdir. Çünkü Dogonlar su bulmak İçin karınca yuvalarının alt kısmını kazmak gerektiğini anlamışlardır.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Her yönden çekirgeler sıçramaya başladı, bu bir olayın işaretiydi. Keskin gözlü karıncalar, uzaklarda bir toz bulutunun yükseldiğini fark ettiler.
Esircilerden bahsetmek ayrı bir olay, onları saldırırken görmek ise bambaşka bir olay. Süvari birliklerine sahip değillerdi ama hepsi ete süvari gibiydi. Vücutlarının her parçası esnek ve dayanıklı, ayakları kalın ve adaleliydi, ince ve sivri olan kafaları çene kısımlarını oluşturan hareketli boynuzlarla donatılmıştı.
Öyle bir aerodinamik yapıları vardı ki hızla hareket ettiklerinden havayı yararken hiç bir fısıldama meydana gelmiyordu.

Onlar geçerken otlar eğilir, toprak titrer, kumlar dalgalanır. Öne doğru uzanan sivri uçlu antenleri öyle yoğun feromonlar bırakır ki sanki haykırıp bağrışmalar oluyormuş gibi duyulur.
Acaba içeride kalıp kuşatmaya dayanmak mı, yoksa dışarıya
225
çıkıp savaşmak mı gerekecek? Chli-pou-ni kararsızdı ve seçeneklerden birini tercih etmekten korkuyordu. O zaman doğal olarak kızılkarınca askerleri de yapılmayacak olanı yaparlar ve bölünürler. Yarısı düşmanı açıkça karşılamak üzere dışarıya çıkar-, diğer yarısı da kuşatılmış olma ihtimali karşısında yedek ve direnç kuvveti olarak içeride gizlenmeye karar verir.
Chli-pou-ni tanıdığı tek savaş olan Gelincikler savaşını hatırlamaya çalışır. Ve düşman birliklerine en ağır kaybın topçular tarafından verildiğini düşünür. Ön saflara üç sıra topçu karınca yerleştirilmesini emreder.
Esirci birlikleri etobur bitki hattına saldırırlar. Vahşî bitkiler taze etin kokusunu duyunca eğilir, fakat çok yavaş hareket etmektedirler ve bütün düşman savaşçılar birkaç sinekkapan bitkisinin yol açtığı ufak tefek sıyrık dışında hiçbir yara almadan duvarı aşarlar. Ana yanılmıştı!
Hücum emri verildiği sırada Chli-pou-kanlı ilk topçu hattı salvo ateşine geçer fakat saldırganlara ancak yirmi kadar kayıp verdirebi-lir. İkinci hattakiler atış durumuna geçmeye bile fırsat bulamazlar, topçuların hepsi de boğazlarından yakalanmışlardır ve bir damla asit püskürtmeye fırsat bulamadan kafalan koparılmıştır.
Esircilerin hemen kafayı hedef alma alışkanlıkları en büyük özellikleridir, ve bu işi çok iyi başarırlar. Genç Chli-pou-kanlıların başları havalarda uçmaktadır. Bazıları başsız kalmış vücutlarına rağmen kör dövüşü yapmaya devam etmektedir, bazıları ise sağ kalanların şaşkınlığı içinde kaçışırlar.
On iki dakika sonunda kızılkarınca birliklerinden geriye pek bir şey kalmaz. Ordunun ikinci yarısı bütün girişleri tıkar. Chli-pou-kan'ın kubbesi henüz inşa edilmemiş olduğundan, toprak üzerinde ufalanmış çakıl taşlarıyla çevrili on adet küçük krater şeklinde görünmektedir.
Herkes sersemlemiş durumdadır. Modern bir site inşa etmek için bu kadar zahmete katlandıktan sonra onu kendilerini tek başına beslemekten bile aciz bu ilkel eşkıyanın keyfine terkedilmiş olarak görmek ne kadar acı verici bir olay!
226
Chli-pou-ni her ne kadar birçok anten iletişimine girmişse de ne şekilde dayanabileceklerine dair bir çare bulamaz. Giriş yollarının moloz taşlarıyla tıkanmış olması belki birkaç saniye dayanma olanağı verebilir. Galerilerde yapılacak savaşa gelince Chli-pou-kanlı-lar buna da dışarıda yapılan savaştan daha iyi hazırlanmış değillerdi.
Dışarıda, son kalan asker kızılkarıncalar bütün güçleriyle savaşmaya devam ederler. Bazıları geri çekilmeyi başarmış fakat çoğu giriş yerlerinin tam arkalarında kapatılmış olduğunu görmüştü. Onlar için her şey bitmişti. Artık kaybedecekleri hiçbir şey kalmadığı için en etkili olabilecek şekilde savaşıyor ve saldırganları ne kadar çok oyalayabilirlerse giriş yerlerinin de aynı oranda dayanıklı hale getirilebileceğini düşünüyorlardı.
Kafası koparılan son Chli-pou-kanlı askerin vücudu bir refleksle giriş yerlerinden birinin ağzını tıkamış ve pençeleri bir kalkan gibi karşı tarafa doğru çevrilmişti.
Chli-pou-kan'ın içinde bekleyiş başlamıştı.
Kaygılı bir tevekkül içinde esirciler bekleniyordu. Sonunda fiziksel kudret, teknolojinin henüz aşamadığı bir etkinlik göstermişti.
Fakat esirciler saldırıyordu. Roma önlerindeki Anibal gibi zafer için kararsız kalırlar. Her şey çok kolay olmuştu. Herhalde bir tuzak kurmuş olmalıydılar. Onların öldürücü şöhretleri her yere kendilerinden önce ulaşıyordu ama kızılkarıncaların da kendilerine göre ünleri vardı. Esirciler kampında, onların anlaşılması güç tuzak kurmakta çok usta oldukları söyleniyordu. Lejyonerlerle gayet iyi kaynaştıkları, hiç beklenmedik bir anda ortaya çıktıkları ileri sürülüyordu. Aynı zamanda vahşi hayvanları eğitmesini ve dayanılmaz acılar veren gizli silahlar imal etmesini bildikleri söyleniyordu. Bunun yanı sıra esirciler açık havada ne kadar rahat iseler duvarlar arasında olmaktan da aynı oranda nefret ediyorlardı.

Bu düşünceler altında görünürdeki engelleri yıkmak istemezler. Beklerler. Nasıl olsa bol bol vakitleri vardı. Gecenin bastırmasına daha on beş saat vardı. Karınca yuvasının içindekiler şaşkınlık içindeydi. Niçin saldırmıyorlardı? Bu durum Chli-pou-ni'nin hiç hoşuna gitmez. Onu
227
endişelendiren daha güçlü olmasına rağmen alışkın oldukları yöntemden vazgeçmeleriydi. Bazı kızlar çekingen bir havada belki de onları açlıktan öldürmek istediklerini yayar. Böyle bir olasılık kızılkarıncalara ancak cesaret verebilirdi: yeraltındaki ahırlar, tahıl unu ambarları, şurupla tıka basa doldurulmuş damacana karıncalar sayesinde iki ay sürebilecek bir kuşatmaya bile dayanabilecek güçteydiler.
Fakat Chli-pou-ni bir tuzak olduğuna inanmıyordu. Dışarıdakiler yalnızca geceyi geçirmek için bir yuva arıyorlardı. Ana'nın ünlü vecizesini hatırladı: Hasım daha kuvvetli ise onun anlayış tarzından uzaklaşacak şekilde hareket et. Evet bu kaba karıncalara karşı ileri teknoloji işte kurtuluş yolu.
Beş yüz bin Chipoukanlı anten iletişimine girerler. Sonunda ilginç bir tartışma başladı. Küçük bir karınca şu fikri yaydı.
Hata, Bel-o-kanlı büyüklerimizin kullandığı silahları veya stratejileri aynen tekrarlamak isteyişimizden doğmuştur. Kopya etmememiz gerekir. Kendimize ait sorunlar karşısında kendi çözüm yollarımızı bulmalıyız. Bu feromon yayılır yayılmaz düşünceler netleşti ve hızla bir karara varıldı. Herkes çalışmaya koyulmuştu.
YENİÇERİ: XIV. yüzyılda Sultan Murat daha spesifik bir ordu kurdu. Yeniçeriler (yeni Türk askeri, yeni milis). Yeniçeri ordusunun en önemli özelliği sadece yetimlerden kurulu olmasıydı. Nitekim Türk askerleri emrenl veya Slav köylerine girdiklerinde küçük yaştaki çocukları topluyorlar ve onları bir askeri okula yerleştiriyorlardı. Bunlar dünya hakkında eğHmenlerlnln öğrettiklerinin dışında bir bilgiye sahip değillerdi. Sadece savaş sanat üzerinde eğitilmiş olan bu çocuklar Osmanlı İmparatorluğu'nun en iyi savaşçıları olarak kabul ediliyor ve hiç acımadan kendi gerçek ailelerinin köylerini tahrip ediyorlardı. Gittikçe daha saldırgan, daha güçlü hale gelmişlerdi. Bunların önüne geçilmez bir hale geldiklerini gören Sultan İkinci Mehmet endişelenmeye başladı ve 1816'da onları yok ederek okullarını da ateşe verdi.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
228
Prof. Leduc, beraberinde iki büyük bavul getirmişti. Bir tanesinden benzinle işleyen son model tazyikli bir çekiç çıkardı. Hemen, polisler tarafından örülen duvarda geçilebilecek kadar bir delik açmaya başladı.
Çekiç darbeleri sona erdiği zaman Büyükanne Augusta ona bir fincan sıcak mineçiçeği çayı teklif etti, fakat Leduc bunun çok idrar çıkarttırdığını ileri sürerek nezaketle reddetti. Diğer valize doğru döndü oradan da mağara bilimcilerinin kullandığı bir donatım kolunu çıkardı.
- Onarımın bu derece derin olduğunu mu düşünüyorsunuz?
- Doğru söylemek gerekirse, madam, sizi görmeye gelmeden önce bu bina hakkında araştırma yaptım. Rönesans devrinde burada, gizli bir geçit inşa ettiren Protestan bilginler yaşamış. Oldukça eminim ki bu geçit Fontainebleau ormanına açılmaktadır.
- Fakat eğer o insanlar ormana çıkan bir geçit yapmışlarsa aşağı inenlerin niye görünmediğini bir türlü anlayamıyorum. Orada oğlum, torunum... gelinim ve bundan başka da on kişi kadar itfaiyeci ve jandarma eri var, bütün bu insanların saklanmak için hiçbir nedenleri yok. Onların aileleri dostları var. Onlar Protestan olmadığı gibi kutsal bir savaş da söz konusu değil.
- Bu kadar emin misiniz, bayan? Sadece onu gülümser bir eda ile süzdü.
- Dinler yeni isimler aldı, filozof veya bilim adamı olmakla övünüyorlar. Fakat değişmemişler, hep dogmatik kalmışlardır.
Mağara giysilerini kuşanmak için yan odaya geçti. Giydiklerinden epeyce rahatsız olmuş bir halde kafasında lambalı kıpkırmızı bir kask ile göründüğünde Augusta neredeyse gülmekten katılacaktı. Leduc ise hiç oralı olmadan konuşmaya devam etti.

- Protestanlardan sonra, bu daire her çeşit mezhebe konut oldu. Bazıları kendilerini çok tanrılı inanışlara kaptırmış, bazıları da soğana ya da kara turpa hayran idiler, ne bileyim?
- Soğan ve kara turp sağlığa çok yararlıdır. Bu bitkilere hayran olmalarını çok iyi anlıyorum. Sağlık en önemli konudur... Bakınız ben sağırım, ve oldukça yaşlıyım. Üstelik her gün biraz daha ölüme yaklaşıyorum.
229
Ona güven vermek istermiş gibi görünüyordu:
- Yok canım kötümser olmayınız; henüz çok genç görünüyorsunuz.
- Dikkat et bakalım, kaç yaşında olduğumu tahmin ediyorsun?
- Bilmem, altmış yetmiş yaşlarında!
- Yüz yaşındayım Mösyö. Bir hafta önce yüz yaşıma bastım ve her yerim hasta, ayrıca hayata katlanmak bana günden güne daha da zor geliyor, hele bütün sevdiklerimi kaybettikten sonra.
- Sizi anlıyorum madam, ihtiyarlık güç bir deneyim.
- Sizde konuya böyle açıklık getiren başka sözler var mı?
- Fakat madam...
- Haydi çabuk aşağıya inin. Yarın, tekrar geri döndüğünüzü görmezsem polise haber vereceğim ve herhalde buraya gelip hiç kimsenin yıkamayacağı kalın bir duvar öreceklerdir.
Sürekli olarak yabanarıları larvaları tarafından kemirilen 4000. en dondurucu gecede bile uyuma olanağını bulamaz.
Sakince ölümü bekler ama yine de, başka koşullar altında tekrarlamaya cesaret edemeyeceği sürekli heyecan veren araştırmalara katılmaktan da geri kalmaz. Dünyanın sınırını keşfetmek gibi...
Hâlâ hasatçıların tarlalarına doğru giden yolu izliyorlardı. 103683. yolda yürürken bakıcılarının verdiği bazı dersleri hatırladı. Ona yeryüzünün bir küp şeklinde olduğunu ve hayatın sadece onun üst yüzeyinde varolduğunu anlatmışlara. Dünyanın ucuna ulaştığı zaman ne görecekti? Su mu? Başka bir gökyüzü boşluğu mu? Kendisi ve uzatmalı yol arkadaşı bugüne kadar araştırmacı ve kızılkarıncaların bildiklerinden çok daha fazla şey öğrenmiş olacaklardı!
4000.'nin şaşkın bakışları içinde 103683. aniden kararlı adımlarla yürümeye başladı.
Esirciler ikindiye doğru girişleri zorlamaya karar verdikleri zaman hiçbir mukavemetle karşılaşmamış olduklarını görünce şaşırıp kaldılar. Küçük çapta bir site olmasına rağmen, Kızılkarınca ordusunun tümünün imha edilmemiş olduğunu gayet iyi biliyorlardı.
230
Kuşkulanmaya başladılar.
Gün ışığında serbestçe yaşamaya alışmış oldukları ve toprak altında da iyice göremediklerinden daha da temkinli ilerlemeye başladılar. Aseksüe! kızılkarıncalar da karanlıkta göremiyordu ama onlar bu karanlık dünyanın yolları arasında rahatlıkla yürümeye alışmışlardı.
Esirciler yasak siteye ulaştılar. Her şey bomboştu yerde, dokunulmamış olarak duran yiyecekler bile vardı! İnmeğe devam ettiler; ambarlar doluydu, az önce burada oldukları kesindi.
Kat - 5. yeni feromon izleri buldular. Orada konuşulanları deşifre etmek istediler, fakat kızılkarıncalar, her yere izleri bozan kekik kırıntılan yerleştirdiklerinden çözme imkânı bulamadılar.
Kat - 6. Böyle, toprak altında kapalı kalmaktan hoşlanmıyorlardı. Bu şehir ne kadar da karanlık oluyor! Kanncalar, ölülerinin, konulduğu yer gibi dar ve karanlık bir alan içinde kalmaya nasıl katlanabiliyorlardı?
Kat - 8. Daha taze feromon izleri saptadılar. Adımlarını sıklaştır-dılar, kızılkarıncalar pek uzakta olmamalı.
Kat - lO.'da yumurtaları taşıyan bir grup işçi karıncaya rastladılar. Bunlar esircilerden kaçmaya başlamıştı. Demek işin aslı bu idi! Sonunda anlarlar, değerli yumurtalıklarını kurtarmak ümidiyle bütün şehir en derinlerde bulunan katlara inmişti.
Her şeyin açıklığa kavuşmuş olduğunu düşünerek, esirciler tedbiri elden bırakıp geçitlerde ünlü harp çığlıklarının feromonlarını yayarak koşmaya başladılar.

İşçi karıncalar onları atlatmayı başaramamıştı ama zaten - 13. kata da gelinmişti.
Birdenbire yumurta taşıyıcıları anlaşılmaz şekilde ortadan yok oldular. Onların takip ettiği geçit ise çok büyük bir salona açılıyordu. Salonun tabanı şurup birikintileri ile dolu idi. Esirciler içgüdüsel olarak toprak tarafından emilmesine fırsat vermeden, lezzetli şurubu yalamak için acele ettiler.
Diğer savaşçılar da onları izledi, fakat salon gerçekten muhteşemdi, herkes için yer ve hepsine yetecek kadar da şurup birikintisi vardı. Ne kadar lezzetli ne kadar tatlı bir şey! Burası herhalde
231
karıncaların hazine salonlarından biri olmalıydı. Bir esirci bundan bahsedildiğini duymuştu. Güya modern bir teknoloji... zavallı bir karınca bütün hayatı boyunca baş aşağı ve karnının ucu da aşağıya doğru sarkıtılmış olarak kalmaya mecbur tutulacak.
Bir taraftan şuruptan tıka basa içerken diğer taraftan da şehirlilerle alay etmekten geri kalmıyorlardı. Bu derece önemli bir salonun sadece bir tek giriş yerinin oluşu çok hayret verici idi.
Daha fazla düşünecek zamanları yoktu. Kızılkarıncalar kazı işini bitirmişlerdi. Tavandan bir sel akmaya başladı. Esirciler geçitten kaçmayı denediler ama burası büyük bir kaya parçası ile tıkanmıştı. Ve suyun seviyesi de gitgide yükseliyordu. Tepeden inen suyun darbesini henüz almayanlar şimdi bütün güçleriyle çırpınıp duruyorlardı.
Öneri, büyükleri taklit etmemek gereğini ortaya atan savaşçı kızılkarıncadan gelmişti. Şu soruyu ortaya atmıştı: Şehrimizin en ayırt edici özelliği nedir? Bir tek feromon yayılmıştı: - 12. kattaki yeraltı deresi!
O zaman dereden başlayıp bir kısım su akıntısının yönünü değiştirdiler ve toprağı yağlı yapraklarla kaplayarak bir kanal açtılar. İşin geri kalan tarafı sarnıç tekniğine kalmıştı. Odanın birinde büyük bir havuz inşa etmişler ve ortasından da bir dalın ucu ile delik açmışlardı. En karmaşık konu da dalın diğer ucunu suyun üst yüzeyini aşacak şekilde tutmaktı. Bu işin kahramanlığını da sarnıç odasının tavanını çekip dalın ucunu tutan karıncalar yapmışlardı.
Aşağıdaki esirciler, suyun içinde debelenip duruyordu. Çoğunluğu boğulmuştu, fakat bütün sular aşağı salona geçince suyun seviyesi tavana ulaşmış ve dolayısıyla bazı esirciler de tavandaki delikten çıkabilmişti. Kızılkarıncalar zorluk çekmeden onları asit atışına tutarak öldürdüler.
Bir saat sonra esirci çorbasının kaynaması durmuştu. Kraliçe Chli-pou-ni kazanmıştı. O zaman ilk tarihi sözcüğü yayıldı: Engel ne kadar yüksek olursa, onu aşmak için daha çok zorlanmak gerekir.
232
Prof. Leduc'un kıvrılarak duvarın deliğini aştığı sırada hafif bir sıçrama sesi Augusta'nın mutfağa gelmesine neden oldu. Yirmi dört saat sonra bir de bu iş! Antipatik bulduğu ve yok olup olmamasının onun için hiç önemi olmayan kişi çıkagelmişti.
Mağara giysileri parçalanmıştı ama kendisine bir şey olmamıştı. Eli boş döndüğü de her halinden belli idi,
- Ne var ne yok?
- Nasıl ne var ne yok?
- Buldunuz mu?
- Hayır...
Augusta çok heyecanlanmıştı. İlk defa bu çukurdan bir kimse canlı ve delirmeden dönüyordu. Demek ki bu mağara içinden sağ olarak da çıkmak mümkünmüş!
- İyi ama, aşağıda ne var? Sizin düşündüğünüz gibi Fontaineb-leau ormanına çıkış var mı?
Kaskını çıkardı.
- Önce bana içecek bir şey getirin lütfen. Bütün yedek yiyeceklerimi tükettim ve dün öğlenden beri su içmedim.
Augusta, ona, termos içinde sıcak olarak tuttuğu mine çayı çiçeği getirdi.
- Aşağıda ne olduğunu size söylememi istiyor musunuz? Yüzlerce metre derinliğe inen helezon şeklinde bir merdiven var. Bir kapı var, sonra en dipte torununuz Jonathan tarafından örülmüş olması muhtemel olan bir duvar var.

Çok sağlam bir duvar, matkapla delmeye çalıştım ama sonuç alamadım. Herhalde duvarın dönmesi veya yana kayması gerek çünkü kodlu alfabetik sistemde tuşlar var.
- Kodlu alfabetik tuşlar mı?
- Evet, herhalde bir soruya cevap veren kelimeyi yazmak gerekiyor.
- Hangi soru?
- Altı kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen nasıl yapılır? Augusta kahkahalarla gülmekten kendini alamadı.
Bu durum bilim adamını sinirlendirmişti.
233
- Cevabı biliyor musunuz?
İki hıçkırıktan sonra Augusta konuşabildi.
- Hayır! yok hayır! cevabı bilmiyorum! Fakat soruyu çok iyi biliyorum!
Ve gülüyor, gülüyordu. Prof. Leduc homurdanarak söylendi.
- Saatlerce durdum cevabı aradım, fakat sonuca varamadım. Malzemeleri yerleştiriyordu.
- Eğer izin verirseniz gidip bir matematikçi dostuma sorup tekrar döneceğim.
- Hayır.
- Nasıl hayır?
- Şans bir defa döner, sadece bir defa. Bundan yararlanmayı bi-lemediyseniz artık çok geç. Bu iki bavulu da lütfen evimden uzaklaştırın. Allahaısmarladık mösyö!
Ona bir taksi bile çağırmadı. Duyduğu tiksinti ağır basmıştı, herhalde hoşlanmadığı bir kokusu vardı.
Augusta, mutfakta ayrılmış duvara karşı oturdu. Şimdi durum değişmişti. Jason Bragei ve şu bay Rosenfeld'e telefon etmeye karar verdi. Ölmeden önce biraz eğlenmek istiyordu.
İNSAN FEROMONU: Böceklerin koku yoluyla anlaşmalarına benzer bir şekilde İnsan da, birbirleriyle gizilce söyleşmek İçin kokusal bir dile sahiptir.
Yayın yapan antenlerimiz olmadığından femmonlan koltukaltla-nndan, memelerden, başın saçlı kısmından, cinsel organlardan havaya yayarız.
Bu mesajlar blllnçdışı olarak algılanırsa 4a etkileri küçümsenmeyecek kadar önemlidir. İnsan elli milyon kokusal sinir ucuna sahiptir; milyonlarca kokuyu tanımlamaya yetenekli elli milyon hücre. Halbuki dilimiz ancak dört tadı tanımlayabllmektedt. Bu İletişim biçimini hangi alanda kullanırız? Her şeyden önce cinsel çekicilikte. İnsanlarda bir erkek, bir dişi tarafından, sadece doğal kokulan algılanarak bile pek ala sevlleblUr (ekseriya bu doğal kokular yapay kokularla gizlenmektedir).
234
Erkek femmonlannm dişi İçin bir anlam taşımaması durumunda İtilebilir de. ilişki İçtendir. Her İki varlık da algıladığı kokusal sözlerden hiç kuşku duymaz. Tam olarak ifade etmek gerekirse "aşk kördür".
İnsan feromordannm etkisi saldırganlık ilişkilerinde de kendini gösterebilir. Köpeklerde olduğu gibi bir İnsan hasmının korku mesajı veren bir koku verdiğini sezdiği zaman doğal olarak ona saldırmak İsteyebilir.
Nihayet İnsan teromonlannın en şaşırtıcı etkilerinden biri de hiç şüphesiz kadınlarda âdet dönemlerinin eşzamanlı hale gelmesidir. Nitekim beraberce yaşayan birçok kadının organizmalan-mn uyum içinde olmasına yardım eden kokular yaydığı anlaşılmıştır. Bu uyum âdet dönemlerinin hepsinde de aynı tarihe rastlamasıyla sonuçlanmıştır.
Edmond Wells Göreceli ve Mutiak Bilgi Ansiklopedisi
Sarı tarlaların arasında ilk hasatçıları fark ettiler. Gerçekte onlara oduncu demek daha uygun olacaktı. Tahıllar onlardan o kadar büyüktü ki besleyici tanelerini toplayabilmek için sapların dibinden kesip onları yere devirmek zorunda kalıyorlardı.
Kesim işlerinden başka başlıca uğraşlarından biri de ekinlerin etrafında biten zararlı otları temizlemek oluyordu. Bunun için de kendi ürettikleri ot ilacını kullanıyorlar ve karınlarındaki bezler yardımıyla bu ilacı, "indol asetik asidi" püskürtüyorlardı.
103683. ile 4000. yaklaştığı zaman hasatçılar onların farkına varamadı, hiçbir zaman kızılkarınca görmemişlerdi. Ve bunların ya firar eden iki esir karınca, ya

da lomeküz salgısının peşinde olan iki uyuşturucu düşkünü olduğunu düşündüler. Kısacası ya birer serseri ya da hapçı idiler.
Bununla beraber hasatçılardan biri kırmızı karınca moleküllerinden birini ayırt etmeyi başarır. Bir arkadaşı ile birlikte işlerini bırakırlar ve yaklaşarak:

Kırmızı karıncalara mı rastladınız? Neredeler? diye sorarlar.
Görüşmelerin sonunda Bel-o-kanlılar birkaç hafta önce kırmızı karıncaların hasatçıların yuvasına saldırdıklarını öğrenirler. Zehirli iğneleriyle yüzden fazla işçi karınca, prens ve prensesi öldürmüşler, sonra da bütün un ve hububat yedeklerini aşırmışlardı. Hasatçılar ordusu, zararı ancak yeni tohumlar aramak için güneye yaptıkları sefer dönüşünde saptayabilmişti.
Kızılkarıncalar, kırmızı karıncalara rastladıklarını doğrularlar. Onları bulmak için hangi yönü izlemeleri gerektiğini anlatırlar. Hasatçıların sorusu üzerine serüven dolu yolculuklarının öyküsünü anlatırlar.
Dünyanın ucunu mu arıyorsunuz?
Doğrularlar. O zaman öbürleri gülmekten katılırcasma keskin feromon yayarlar.
Niçin böyle katıla katıla gülüyorlardı? Yoksa dünyanın ucu yok muydu?
Evet var ve oraya ulaştınız bile! Bizim hasattan başka başlıca uğraşlarımızdan biri de dünyanın ucunu aşmayı denemektir.
Hasatçılar ertesi sabah iki "turisti" bu doğa ötesi yere götürmeyi teklif ederler. Hasatçıların bir kayın ağacının kabuğu içine oydukları küçük bir yuvada geceyi konuşarak geçirirler.
Dünyanın ucunun koruyucuları var mı? diye 103683. sorar.
Merak etmeyin, onları pek yakında göreceksiniz.
Onların bir vuruşta bütün bir orduyu ezecek güçte bir silaha sahip oldukları doğru mu?
Hasatçılar bu yabancıların bu kadar çok ayrıntıyı bilmelerine şaşırırlar.
Evet doğru.
Demek ki 103683. sonunda gizli silahın sırrını öğrenecekti!
O gece bir rüya görür. Yeryüzünün bir dik açıyla durduğunu, dikey bir su duvarının gökyüzünü kapladığını ve bu su duvarından çıkan mavi karıncaların ağızlarında çok büyük tahrip gücü olan akasya dalları taşıdıklarını görür. Bu sihirli dalların bir ucunun değmesi bile her şeyi yerle bir etmeye yetiyordu.

IV
YOLUN SONU
Augusta bütün geceyi altı kibrit çöpünün önünde geçirdi. Duvar gerçek olmaktan öte psikolojik bir nitelik taşıyordu, bunu anlamıştı. Oğlu Edmond'un ünlü "Farklı düşünmek gerek!" sözü... Oğlu bir şeyler keşfetmişti, bu kesin ve bunu zekâsı sayesinde gizliyordu.
Onun çocukluk yuvalarını "in"lerini hatırlar. Kim bilir belki de bunların hepsi tahrip edilmiş olduğu için hiç kimsenin gelip onu rahatsız edemeyeceği ve elinden alınamayacak başka bir yer kurmayı düşünmüştü. Sanki huzurunu... ve görünmezliğini dışarıya yansıtmayacak bir iç âlem.
Augusta üzerine çöken ağırlığı atmak için şöyle bir silkindi. Gençliğine ait bir anı canlandı. Bir kış gecesiydi, henüz küçük bir çocuktu ve sıfırın altında da sayıların olabileceğini düşünmüştü... 3, 2, 1, 0 ve sonra -1, -2, -3... tersine dönmüş sayılar! Sanki rakamların kılıfı tersine çevriliyormuş gibi bir şey.
Demek ki sıfır her şeyin sonu veya başlangıcı değildi. Öte yandan sonsuza giden başka bir dünya vardı. Sanki "sıfır" duvarı yıkılmıştı.
Yedi veya sekiz yaşlarında olmalıydı, fakat keşfi onu allak builak etmiş ve bütün gece uyuyamamıştı.
Tersine dönmüş rakamlar... Bu başka bir boyutun başlangıcı idi. Üçüncü boyut! Aman Tanrım!
Heyecandan elleri titredi, ağladı fakat uzanıp kibrit çöplerini almak için kendinde yeterli gücü buldu. Üç tanesini üçgen şeklinde birleştirip sonra da her köşeye, üstte bir noktada birleştirmek üzere, bir kibrit dikti ve bir piramit oluşturdu. Bir piramit ve dört eşkenar üçgen.

İşte yeryüzünün sınırı. Şaşırtıcı bir yer. Buranın hiçbir doğal yönü olmadığı gibi hiçbir dünyalı da yoktu. 103683.'nün hayal ettiği gibi bir yer değildi.

Dünyanın ucu siyahtı, bu kadar siyah bir şey hiç görülmemişti. Katı, kaygan ve ılıktı ayrıca mineral yağlara benzer bir kokusu vardı.
Dikey okyanus yoktur ama burada dayanılmaz şiddette hava akımı vardı.
Ne olup bittiğini anlamak için uzun süre beklediler. Zaman zaman şiddeti gitgide artan bir titreşim hissediliyordu. Sonra birden yer sarsıldı ve kuvvetli bir rüzgâr antenlerini havaya kaldırdı. Korkunç bir gürültü ayak eklemlerini titretti. Sanki zorlu bir kasırga gelip geçmiş ve arkasından bir toz bulutu bırakmıştı.
Birçok hasatçı araştırmacı bu sınırı geçmek istemişti fakat sınır bekçiler tarafından korunuyordu. Zira bu gürültü, bu rüzgâr, bu titreşim tümüyle onların eseriydi. Dünyanın ucunun bekçileri siyah toprağa girmeye kalkışan her şeyi vuruyordu.
Daha önce bu bekçileri görmüş müydüler? Kızılkarıncalar sorularına cevap almadan yeni bir gürültü yükselir ve kesilir. Onlara eşlik eden altı hasatçıdan biri hiçbir kimsenin "yasak toprak" üzerinde yürümeyi ve sağ olarak dönme yi başaramadığını açıklar. Bekçiler her şeyi eziyordu.
Bekçiler... La-kola-kan'a ve 324. erkek karıncanın grubuna saldıranlar bunlar olmalıydı. Fakat batıya doğru gelmek için neden dünyanın ucunu terk etmişlerdi? Dünyayı istila mı etmek istiyorlardı?
Hasatçılar da kızılkarıncalardan daha fazla bir şey bilmiyorlardı. Hiç olmazsa onları tarif edebilirler miydi? Bütün bildikleri bekçilere yaklaşmış olan bütün hasatçı karıncaların ezilmiş olarak öldürülme-siydi. Bunların hangi canlı sınıfına dahil edilebileceğini bilmiyorlardı: Bunlar dev cüsseli böcek mi yoksa bitki miydiler? Hasatçıların yegâne bildikleri şey bunların çok hızlı, çok güçlü olduklarıydı. Bu tüm güçlerinin üzerinde olan bir kuvvetti ve böylesini hiç görmemişlerdi.
Bu esnada 4000., ani ve beklenmedik bir girişimde bulunur,
238
grubu terk eder ve tekin olmayan bu tabu ülkeye girmeyi göze alır. Ölmek için ölmek, hiçbir şeye aldırmadan, dünyanın ucunu aşmayı denemek ister. Diğerleri şaşkına dönmüş bir halde onu izlerler.
En ufak titreşimi, ayaklannın ucunda hissedebileceği en belirsiz tehlike işaretlerini izleyerek yavaşça ilerlemeye başlar. İşte, elli baş, yüz baş, iki yüz baş, dört yüz, altı yüz, sekiz yüz baş. Hiçbir şey olmaz. Sağ salim ilerlemiştir!
Karşıda onu alkışlarlar. Bulunduğu yerden, sağa ve sola doğru kayan kesintili beyaz şeritler görür. Siyah toprak üzerinde her şey ölüdür, hiçbir böcek hiçbir bitki yoktur. Ve yerler o kadar siyahtır ki... Bu gerçek bir toprak olamaz. Önünde, çok uzakta bitkilerin bulunduğunu fark eder. Dünyanın ucundan sonra başka bir dünyanın var olması mümkün müdür? Kenarda duran arkadaşlarına bütün bunları anlatmak için birkaç defa feromon yayar, fakat bu kadar uzaktan diyalog kurmak olanaksızdır.
Geriye dönmek ister, işte tam bu sırada yeniden müthiş bir sarsıntı ve gürültü kopar. Bekçilerin gelişi! Arkadaşlarına ulaşmak için bütün hızıyla koşmaya başlar.
Çok kısa bir zaman içinde ortaya çıkan muazzam bir kitlenin büyük bir vınlama ile gökyüzünden geçtiğini görünce donakalırlar. Bekçiler madeni yağ kokuları yayarak geçmişlerdi. Ve 4000. ortadan yok olmuştu.
Karıncalar biraz kenara doğru yaklaşınca ne olduğunu anlarlar. 4000. o kadar şiddetli bir şekilde ezilmişti ki, vücudunun yerdeki kalınlığı ancak onda bir baş kadar idi, sanki siyah toprağın üzerine kazılmıştı!
Demek ki dünyanın ucunun bekçileri böyle vuruyorlardı. Bir gürültü duyuluyor, bir esinti hissediliyor ve anında her şey tahrip ediliyor, taş haline geliyor, eziliyordu. 103683. henüz olayı incelemeye vakit bulamadan yeni bir patlama daha işitilir. Ölüm daha ilk adımı atamadan gelip çatmıştır. Toz yere yayılır.
103683. Her şeye rağmen bu yeri aşmak ister. Yine Satei limanı aklına gelir. Problem birbirine benzer niteliktedir. Yukarıdan
¦ . 239
aşmak olanaksızsa alttan gitmeyi denemek gerekir. Bu siyah toprağı bir nehir gibi düşünmeli. Nehirleri aşmanın en iyi çaresi ise alttan bir tünel açmaktır.

Bundan diğer altı hasatçıya da bahseder, hepsi heyecanlanır. Olayın bu kadar aşikâr olmasına rağmen niçin daha önce düşünmediklerine şaşarlar! Herkes çenelerinin bütün kuvvetiyle oymaya başlar.
Jason Bragel ile Prof. Rosenfeld bugüne kadar mineçiçeği çayının tiryakisi olmamışlardı, fakat şimdi olmak üzereydiler. Augusta kahvaltı sırasında her şeyi anlattı ve onların, kendisi öldükten sonra oğlu tarafından, dairenin mirasçısı olarak gösterildiklerini açıkladı. Herhalde bir gün her ikisi de kendisi gibi aşağısını araştırmak hevesine kapılacaklardı. O yüzden en etkin şekilde sonuç alabilmek için bütün güçlerin bir araya toplanmasını arzuluyordu.
Augusta'nın gerekli gördüğü bu açıklamalardan sonra her üçü de çok az konuştular. Birbirlerini anlamak için buna ihtiyaç duymadılar. Bir bakış bir gülümseme... Daha önce hiçbiri herhangi bir düşüncenin aniden karşısındakine böylesine yayılmasına asla tanık olmamıştı. Esasen bu, tek bir fikir olmaktan da öte bir şeydi; sanki birbirlerini tamamlamak için doğmuşlardı ve adeta genetik yapıları birbirinin içine giriyor ve kaynaşıyordu. Bu büyüleyici bir olaydı. Augusta çok ihtiyarlamış idi, buna rağmen diğer ikisi onu olağanüstü güzel buluyorlardı.
En ufak bir art düşünceye kapılmadan Edmond'u andılar, ölü için duydukları saygı kendilerini bile hayrete düşürüyordu. Jason Bragel ailesinden bahsetmedi, Daniel Rosenfeld işinden bahsetmedi, Augusta hastalığından bahsetmedi: Hemen o akşam inmeye karar verdiler. Biliyorlardı, şimdi burada yapılacak tek iş buydu.
UZUN ZAMANDAN BERİ: Uzun zamandan beri, bilgi İşlem ve bilhassa yapay zekâ programlarının genel olarak İnsan anlayışına yeni yaklaşımlar sunacağı ve birleştireceği düşünülmüştü. Kısacası, elektronikten yeni bir felsefe bekleniyordu.
240
Fakat değişik biçimlerde gösterilmiş olmasına rağmen hammadde hep aynı İdi: İnsanın hayallerinde oluşan fikirler. Bu, İçinden çıkılmaz bir durumdur Fikri yenilemenin en uygun yolu, İnsanın hayallerinden kurtul-masıdır.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Chli-pou-kan gelişmiş ve akıllıca buluşları yardımıyla büyümüştü ve olgunlaşmış bir site haline ulaşmıştı. Su teknolojisi kullanarak - 12. katın altına bütün bir kanal şebekesi kurulmuştu. Bu akarsu kolları, yiyeceklerin şehrin bir ucundan diğer ucuna hızla taşınmasına olanak sağlıyordu.
Chli-pou-kanlılar su yolu ile taşıma tekniğini rahatlıkla uygulama olanağı buldular. En uygunu batmayan yabanmersini yaprağıydı. Uygun yöndeki su akımını seçerek yüzlerce baş uzaklığa kadar nehir yoluyla seyahat edebilme olanağı vardı. Örneğin doğudaki mantar tarlalarından batıdaki ahırlara kadar.
Karıncalar, belki de bir gün domuzlan böceği yetiştirebileceklerini umarlar. Bu şişman sualtı koleopterleri dış kanatlarının altında bir hava kesesi taşıyor, çok hızlı yüzebiliyorlardı. Onları yabanmersini yapraklarını çekmeye razı edebilirlerse sallar, sadece suyun akışına bağlı kalmaktan kurtulmuş olacaktı.
Chli-pou-ni geleceğe ait başka bir fikir ortaya atar. Onu, örümcek ağından kurtaran boynuzlu koleopteri hatırlamıştı. Mükemmel bir savaş aracı! Alınlarının ortasında büyük bir boynuza, zırh gibi bir kabuğa sahip olmalarından başka uçuşları da çok canlı idi. Bu hayvanlardan bir birlik kurmayı ve her birinin başının üstüne on topçu karınca yerleştirmeyi tasarlar. Daha şimdiden bu yenilmez takımların düşman birliklerinin üzerine yürüdüğünü ve asit yağmuruna tuttuğunu görmektedir.
Ancak engeller çıkar: domuzlan böceklerinde olduğu gibi boynuzluları da alıştırmakta güçlükler çıkar, lisanlarını bile anlayamazlar!
241
Onlarca işçi karınca, onların yaydıkları kokusal deyimleri çözmek ve kendilerinin feromon lisanını anlatmak için günlerce uğraşırlar. Yüz güldürücü bir sonuç elde edememelerine rağmen Chli-pou-kanlılar onları şuruba boğarak gayret göstermeye razı ederler. Sonuç olarak beslenme, böcekler arasında paylaşılan en etkin konuşma aracıydı.
Bu toplu işbirliğine rağmen Chli-pou-ni endişeli idi. Chli-pou-kan'ın altmış beşinci site olarak kurulması için federasyona üç elçi grubu gönderdiği halde hâlâ bir cevap alınamamıştı. Belo-kiu-kiuni birleşmeye karşı mı çıkıyo
rdu?

Düşündükçe Chli-pou-ni'nin endişesi daha da artıyordu. Elçiler tuhaf kokulu savaşçılara mı yakalanmışlardı? Acaba -50. kattaki lo-meküzün büyüleyici kokusuna mı kendilerini kaptırmışlardı... ve belki de başka bir şeyler olmuştu...
Kalbini ferahlatmak ister. Ne federasyon tarafından tanınma ne de araştırma yapma gayretinden vazgeçmek istemez! En iyi ve en anlayışlı olan 801.'yi göndermeye karar verir. Ona bütün olanağı sağlamak için, kraliçe genç asker ile anten iletişimine girer. Böylece o da esrar perdesini çözmekte kendisi kadar etkin olabilir.
Gören göz
Hisseden anten
Chll-pou-kan 'in kudretli pençesi
Yaşlı kadın, bir sırt çantası dolusu yiyecek ve içecek hazırlamıştı; bu arada termos dolusu sıcak mineçiçeği çayı da koymayı ihmal etmez. Bilhassa şu antipatik Leduc'ün yaptığı gibi yeterli erzak almayıp geri dönmemek için...
Ayrıca anahtar kelimeyi de bulabilecek miydi acaba? Augusta bundan da şüpheliydi.
Diğer eşyalar arasında, Jason Bragel'in getirdiği bir göz yaşartıcı bomba ile üç maske ve Daniel Rosenfeld'in aldığı en son model flaşlı bir fotoğraf makinesi vardı.
Artık taştan atlı kanncada dönüp duruyorlardı. Daha öncekilerde olduğu gibi iniş, hatıralarını, gizli kalmış düşüncelerini canlandınyordu.

t
Çocukluk dönemi, anne-baba, ilk acılar, işlenen kabahatler, kırık aşk, bencillik, gurur, vicdan azabı...
Vücutları hiçbir yorgunluğun esiri olmadan otomatik bir şekilde hareket ediyordu. Gezegenin bedenine dalıyorlardı. Geçmiş yaşantılarının içine dalıyorlardı. Ah! hayat ne kadar uzun ve yıpratıcıydı... Yıkıcılık yaratıcılıktan daha kolaydı.
Sonunda bir kapı önüne ulaştılar. Orada bir metin yazılıydı.
Ruh, ölüm anında, Büyük Sırları öğrenmeye çalışanların duyduğu hissin aynısını duyar.
Her şeyden önce bu; sonsuz karanlıklar, zahmetli ve dolambaçlı yollar arasında acılı ve endişe veren bir yolculuktur.
Sonra, sonuca ulaşmadan önce, korku en son haddine varır. Ürperti, titreme, soğuk soğuk terleme ve büyük korku egemen olur.
Bu dönemi çok geçmeden ışığa doğru yöneliş ve ani bir aydınlanma takip eder.
Çok çekici bir pırıltı gözlerin önüne serilir. Güzel seslerin yayıldığı ve dansların yapıldığı tertemiz yerlerden ve çayırlardan geçilir.
Kutsal sözler dini saygınlığı telkin eder. Kusursuz ve bilinçli insan özgür hale gelir ve Büyük Sırlar yüceltir.
Daniel bir fotoğraf çeker.
- Bu metni tanıyorum, der Jason. PIutarque'tan.
- Gerçekten güzel bir metin.
- Bu sizi korkutuyor mu? diye, Augusta sorar.
- Evet, fakat özellikle seçilmiş. Ve anlaşılıyor ki, korkudan hemen sonra aydınlanmanın geldiği söyleniyor. O zaman sırasına
göre hareket edelim, biraz korku gerekli ise, korkutulmaya razı olalım...
- Tam üstüne bastın, sıçanlar...
Sanki söz edilmesini bekliyorlarmış gibi meydana çıkıverdiler. Üç araştırıcı onların kaçıştıklarını hissediyorlardı. Daniel yeniden fotoğraf makinesinin deklanşörüne bastı. Flaşın aydınlığı gri renkte

ve siyah kulaklı koşuşan kadife yumaklarının resmini çekmişti. Ja-son hemen maskeleri dağıttı ve arkasından bol miktarda göz yaşartıcı gazını püskürttü.
Kemiriciler bir daha görünmediler...
İniş tekrar başladı ve uzun müddet sürdü.
- Baylar bir piknik yapsak ne dersiniz? diye, Augusta teklifte bulundu.
Ardından piknik yaptılar. Sıçan hikâyesi unutulmuşa benziyordu, her üçü de kendilerini rahat hissediyorlardı. Biraz soğuk bastırdığı için kahvaltılarını

birkaç yudum alkol ve sıcak bir kahve ile tamamladılar. Normal olarak mineçiçeği çayı ikindi kahvaltısında içiliyordu.
Toprağın kolayca işlenebilir olduğu bir bölgeye gelinceye kadar uzunca bir süre kazmışlardı. Bir çift anten periskop toprağın yüzeyine çıkar; etrafta bilinmeyen kokular vardı.
Açık havaya ulaştılar. İşte dünyanın ucunun öbür tarafında bulunuyorlardı; yine su duvarı yok. Fakat diğerine hiç benzemeyen gerçekten bambaşka bir âlem. Birkaç ağaç ve otlaklık bir bölgeden hemen sonra gri renkte, sert ve kaygan bir çöl göz alabildiğince uzanmaktaydı. Görünürde herhangi bir karınca yuvası veya beyaz karınca yuvası yoktur.
Birkaç adım atarlar. Fakat etraflarına kocaman siyah bir şeyler düşmektedir. Biraz Bekçilere benzer bir şeyler, fakat bunlar rastge-le düşüyordu.
Ve iş yalnız bu kadarla da kalmıyordu. Uzakta hemen ön tarafta dev gibi bir taş sütun yükseliyordu. O kadar yüksekti ki antenleri uçlarını fark edemiyordu. Gökyüzünü karartıp toprağı eziyordu.
103683.
Bu, dünyanın ucunun duvarı olmalıdır ve arkasında da su vardır.
diye düşünür.
Biraz daha ilerler ve ne olduğu bilinmeyen bir şeyin üzerinde birbirine bitişmiş bir grup ile burun buruna gelirler. Saydamlaşmış kabukları arasından bağırsakları, bütün organları ve damarlarında dolaşan kan bile görünüyordu! İğrenç bir görüntü! Geri dönmek
244
isterken düşen biriketlerin etkisiyle püskürtülmüş üç hasatçıydı bunlar.
103683. ve son üç arkadaşı her şeye rağmen devam etmeğe karar verirler. Daima sonsuz Büyüklükteki taş sütun boyunca pürtüktü küçük duvarlardan aşarak ilerlerler. Birdenbire kendilerini daha şaşırtıcı bir bölgede bulurlar. Yer kırmızı ve hindi ibiği görünümündedir. Kuyuya benzer bir yer görürler ve gölgelenmek için oraya inmeyi düşünürler. O esnada, birdenbire en az on baş çapında beyaz bir küre gökten iner, sıçrar ve onları kovalar. Hemen kuyuya dalarlar, ancak kenarlarına tutunmaya vakit bulabilmişlerdir; küre arkalarından kuyuya düşer ve ezilir.
Oradan delicesine çıkarlar ve koşmaya başlarlar. Etrafta yer mavi, yeşil veya sarıdır, her yerde bu kuyular ve sizi takip eden beyaz küreler vardır. Artık bu kadarı da fazla idi cesaretin de bir sınırı vardı; bu âlem tahammül edilmeyecek kadar aykırı bir yerdi.
O zaman nefesleri kesilircesine kaçmaya başlarlar, geldikleri toprak altına girerler ve hemen kendi dünyalarına dönerler.
UYGARLIK (devam): Uygarlıkta diğer büyük şok: Batı Ue Doğunun karşılaşması olmuştur.
Çin İmparatorluğu yıllık olaylar dergisinde anlatıldığına göre 115 yıllarında Romalılara ait olduğu tahmin edilen bir gemi fırtınaya yakalanmış ve günlerce sürüklendikten sonra sahile vurup parçalanmıştır.
Bu geminin yolcularını cambazlar ve hokkabazlar oluşturuyormuş. Bunlar karaya çıkar çıkmaz, bu yabana memleketin halkıyla kaynaşmak İçin bir gösteri yapmaya karar vermişler. Çinliler -ağızlan blrkanş havada- bu uzun burunlu yabancıların ağızlarından ateş püskürttüklerini, uzuvlannı düğümledlklerinl, kurbağalan yılana çevirdiklerini, vb., görmüşler. Haklı olarak Çinliler, Batılıların hokkabazlardan ve ateş yiyicilerden oluşan bir topluluk olduğu kanısına varmış. Onları bu görüşlerinden uzaklaştıracak bir fırsatın doğmasına kadar da aradan asırlar geçmiş.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
~245
Sonunda Jonathan'ın duvarının önüne gelirler. Altı kibrit çöpüy-le dört üçgen nasıl yapılır? Danie] bir fotoğraf çekmekten kendini alıkoyamaz. Augusta "Piramit" sözcüğünü yazar ve duvar açılır. Torunu ile gurur duyar.
Geçerler ve hemen arkalarından davarın yine yerine oturduğu görürler. Jason etrafı aydınlatır; her yer kayalık fakat daha önceki gibi değil. Duvardan önce kayalar kırmızı idi, şimdi ise damarlı ve sarı kükürt rengindeydi.
Hava rahatlıkla solunabiliyordu. Hatta hafif bir hava akımı bile hissediliyordu. Prof. Leduc haklı mıydı? Bu tünel Fontainebleau ormanında mı son buluyordu?

Birdenbire daha önce gördüklerinden daha da saldırgan yeni bir sıçan topluluğunun ortasına düşerler. Jason neler olabileceğini sezinlemişti ama yol arkadaşlarına açıklama fırsatını bulamamıştı. Maskelerini takmaları ve gaz püskürtmeleri gerekiyordu. Öyle oluyordu ki duvarın her açılışında "kırmızı bölge"deki sıçanlar, yiyecek bulmak umuduyla "sarı bölge"ye geçiyorlardı. Kırmızı bölgede kalan sıçanlar idare edebiliyordu ama öbür tarafa geçenler işe yarayacak bir şeyler bulamıyor ve birbirlerini yiyorlardı.
Jason ile arkadaşlarının uğraşmak zorunda oldukları da işte bu öteki tarafa geçenler arasında sağ kalıp daha da vahşileşmiş olanlardı. Bunlar için göz yaşartıcı gaz etkisiz kalıyordu. Saldırıyorlardı! Kollarını yakalayabilmek için sıçrıyorlardı.
Korku içinde, Daniel onların gözlerini kamaştırmak için hiç durmadan flaşı açıp kapatıyordu, fakat kâbus verici hayvanlar kilolarca ağırlıktaydı ve insanlardan korkmuyorlardı. Hepsinde de yaralar açıldı. Jason sustalı bıçağını çekip iki sıçanı şişledi ve yem olarak diğerlerine fırlattı.
Augusta küçük revolverini çekip birkaç el ateş etti... Böylece daha ileriye gitme olanağı buldular. Tam zamanında!
BEN KÜÇÜK İKEN: Ben küçük İken toprağın üzerine uzanır, saatlerce karınca yuvalarını seyrederdim. Bu, bana televizyondan daha "gerçek" görünürdü.

Karınca yuvasının dikkatimi çeken gizlerinden biri de şu oldu: hoyratlıklarımdan birinde İstemeden yaraladığım karıncalardan niçin banlarını alıp götürüyorlardı da, banlarını ölüme terk ediyorlardı? Halbuki hepsi de aynı büyüklükte İdi... Hangi seçim kriterine dayanarak bir birey önemli veya önemsiz olarak düşü-nüleblllyordu?
Edmond WeUs Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Bu, sarı renkli, dalgalı çizgilerle dolu tünelde hızlı hızlı yürüyorlardı. Sonra çelik kafesli bir yere ulaştılar. Orta yerinde bulunan bir açıklık ile balık avlama sepetini andırıyordu. Bu çelik kafes, orta yerine doğru daralan ve normal bir insanın geçebileceği kadar açıklık bırakan, bir koni şeklindeydi. Fakat koninin çıkış yerindeki çeliğin ucu sivri olduğu için geri dönüşe olanak yoktu.
- Bu da yeni bir geçiş yeri...
- Hımm, anlaşılan bu kapıyı ve bu koniyi yapanlar geri dönülmesini arzu etmiyorlardı...
Augusta, bunun yine kapıların ve demir işlerinin ustası Jonat-han'ın marifeti olduğunu anlamıştı.
- Bakınız!
Daniel bir yazıtı aydınlattı:
Burada bilinç bitiyor. Bilinçsizliğe girmek ister misiniz?
Ağızları bir karış açık kalmıştı.
- Ne yapacağız?
Hepsi de aynı anda aynı şeyi düşündüler.
- Burada vazgeçmemiz yazık olur. Devam etmeyi öneriyorum! Daniel, takılmasını önlemek için, saçının kuyruğunu gömlek

yakasının içine yerleştirerek:
- İlk önce ben geçiyorum, dedi.
Her biri sıra ile çelik koninin arasından geçtiler.
- Tuhaf bir şey, der Augusta, daha önceleri böyle bir deneyden geçmiştim gibi geliyor.
- Daha önceleri bir koninin içindeydiniz ve bir daha geri dönme olanağı bulamamıştınız?
- Evet, bu çok eskiden olmuştu.
- Çok eskiden demekle ne kastediyorsunuz...
- Oh! çok gençtim, galiba... bir veya iki saniyelik bir yaşta.
Hasatçılar sitelerinde, devler ve anlaşılmaz olaylar ülkesi olan dünyanın öbür ucundaki serüvenlerini anlatırlar. Tokaçları, siyah yüzeyleri, dev gibi taş sütunu, kuyuları, beyaz yuvarlakları...
Yeter artık! Bu kadar acayip bir evrende şehir kurmak olanaksız.

103683. kendini toparlamak için bir köşede dinlenir. Düşünür. Kız kardeşleri, hikâyesini dinledikten sonra herhalde bütün haritaları yeniden çizmek zorunda kalacaklar, yıldızlar bilgisi hakkındaki temel bilgileri yeniden ele almak zorunda kalacaklardı. Kendi kendine artık Federasyona dönme zamanının geldiğine karar verdi.
Çelik kafesten sonra herhalde on kilometrelik yol almışlardı... Onca şaşkınlıktan sonra yorgunluk kendini göstermeye başlamıştı.
Tüneli dikine kesen sıcak ve kükürtlü dar bir dereye ulaşırlar.
Daniel birdenbire duraklar. Suyun akışına doğru ilerleyen yaprak bir sal üzerinde karıncalar gördüğünü zanneder. Kendini toparlamaya çalışır; herhalde sıçrayan kükürtlü toz zerreleri ona öyle görünmüştü.
Birkaç yüz metre ötede, Jason, ayağının altında çatırdayan bir şeyin üzerine basar. Aydınlatır. Bir iskeletin kaburga kafesi! Bir çığlık atar. Daniel ile Augusta el fenerleriyle etrafı tararlar ve iki iskelet daha bulurlar., içlerinden bir tanesi çocuk cüssesindeydi. Acaba bunlar Jonathan ile ailesinin iskeletleri olabilir miydi?
Tekrar yola koyulurlar ama biraz sonra koşmak zorunda kalırlar:
248
Yoğun olarak gelen patırtılar sıçanların yaklaştığını haber veriyordu. Duvardaki sarılıklar beyaza dönüşür. Kireçli bir yer. Bitkin bir halde iken en sonunda kendilerini tünelin ucunda bulurlar. Bu sefer yukarıya doğru çıkan yine helezon şeklinde bir merdivenin başında olarak!
Augusta, silahında geriye kalan iki kurşunu sıçanların üzerine boşaltır ve hemen merdivene koşarlar. Jason, çıkışın da inişte olduğu gibi saat yelkovanı yönünde olduğunu derhal fark eder.
Haber büyük heyecan yaratır. Bir Bel-o-kanlı az önce siteye gelmişti. Etrafta bunun, Chli-pou-kan'ın federasyonuna kabul edildiğini bildirmek üzere gönderilen bir elçi olabileceği söylentisi yayılmıştı.
Chli-pou-ni kızlarından daha az iyimserdir. Gelen hakkında şüphelidir. Ya bu gelen, devrimci kraliçenin sitesine nüfuz etmek için Bel-o-kan'dan gönderilen tuhaf kokulu bir savaşçı askerse?
Ne durumda?
Çok yorgun görünüyor! Yolu birkaç günde aşabilmek için Bel-o-kan 'dan beri herhalde çok hızlı koşmuş olmalı.
Onu ilk olarak etrafta dolaşan çoban karıncalar görmüştü. Şimdilik hiçbir feromon yaymamıştı, kendine gelmesi için onu doğrudan doğruya "sarnıç karınca" salonuna götürmüşlerdi.
Onu buraya getirin, onunla yalnız olarak karşı karşıya konuşmak istiyorum, fakat bekçilerin, ben işaret verir vermez hemen müdahale etmeleri için, kraliyet dairesinin girişinde beklemelerini istiyorum.
Chli-pou-ni doğduğu siteden haber almayı daima arzu etmişti, fakat şimdi bir temsilci çıkagelmişti. Aklına gelen ilk düşünce onu bîr casus olarak değerlendirip öldürtmek idi. Onu görmek için bekleyecekti, fakat en ufak bir tuhaf koku molekülü sezdiği anda hiç tereddüt etmeden onu öldürecekti.
Bel-o-kanlı içeriye getirildi. Karşılaşır karşılaşmaz iki karınca hemen birbirleri üzerine atılır ve çeneleri ardına kadar açık olarak... troflaksi uygularlar. O kadar çok heyecanlanmışlardır ki kokusal
- 249
konuşma bile yapamazlar.
İlk olarak Chli-pou-ni feromon salgılayabilir.
Araştırma ne sonuç verdi? Bunlar beyazkarıncalar mı?
103683. Doğu nehrini aştığını ve beyazkarıncaların sitesini ziyaret ettiğini burasının tamamen yok edildiğini ve sağ kalan hiç kimsenin bulunmadığını anlatır.
O zaman bütün bu olanların arkasında kim var?
Savaşçı karıncaya göre bütün bu olayların yegâne sorumlusu dünyanın doğu sınırındaki bekçileridir. O kadar acayip hayvanlardı ki, onları ne görmek ne de hissetmek mümkün değildi. Birdenbire gökyüzünde beliriyorlar ve her şey ölüyordu!

Chli-pou-ni dikkatle dinler. 103683. bununla beraber yine de açıklanamayan bir konu olduğunu söyler. Dünyanın ucundaki bekçiler tuhaf kokulu askerlerden yararlanmayı nasıl başarabilmişlerdi?
Chli-pou-ni'nin bu konuda bir düşüncesi vardı. Tuhaf kokulu askerlerin casus ya da Lejyoner olmadığını anlatır. Fakat bunların, organizmanın endişe duygusunu ortadan kaldırmaya çalışan gizli bir kuvvet olduklarını açıklar. Siteyi telaşa düşürebilecek her türlü haberi söndürüyorlardı. Öldürücülerin 327.'yi nasıl katlettiğini ve kendisini de nasıl öldürmeye kalkıştıklarını anlatır.
İyi ama ya kayanın altındaki yiyecek stokları? Ve granit taşının içindeki geçit?
Chli-pou-ni bu soruyu cevaplayamaz. Zaten bu iki sırrı çözmeye çalışmaları için casus elçiler göndermişti.
Genç kraliçe dostuna siteyi gezdirme teklifinde bulunur. Yolda giderken suyun ne muazzam olanaklar sağladığını açıklar. Örneğin Doğu nehrinin ölümcül olduğunun düşünüldüğünü, fakat bunun sadece su olduğunu ve kendisinin oraya düştüğü halde ölmediğini söyler. Belki de bir gün yaprak sallar üzerinde, nehrin akış yönünün tersine de gitmek mümkün olacak ve böylece dünyanın kuzey kıyısı da keşfedilebilecekti...
Chli-pou-ni coşar "herhalde, kuzey kıyısının da Bekçileri vardır. Belki de onları doğu kıyısındakiler ile mücadele etmeye razı edebiliriz" der.
250
103683. Chli-pou-ni'nin oldukça cesur projelerle dolu olduğunun farkına varmıştı. Hepsinin gerçekleşmesine olanak yoktu, fakat şimdiye kadar ortaya konan eserler çok etkileyiciydi: asker karınca şimdiye kadar böylesine yaygın bir mantar tarlası veya ahır görmemişti, toprak altı kanallarında su üstünde yüzen sallara hiç rastlamamıştı.
Fakat onu en çok şaşırtan kraliçenin son feromonu oldu. Elçilerinin onbeş gün içinde dönmemeleri halinde Bel-o-kan'a savaş ilan edeceğini ileri sürüyordu. Ona göre doğduğu site artık bu dünyaya ayak uyduramıyordu. Tuhaf kokulu savaşçıların oluşu bile bu şehrin gerçekleri kavrayacak nitelikte olmadığını gösteriyordu. Salyangoz gibi içine kapanmış bir şehir halindeydi. Eskiden devrimciydi ama şimdi geride kalmıştı. Kalkınması gerekiyordu. Burada, Chli-pou-kan'da karıncalar daha çabuk ilerliyorlardı. Chli-pou-ni federasyonun başına geçerse çok kısa bir zamanda onu ileriye götüreceğini iddia ediyordu. Altmış beş federe siteyle girişimleri katlanmış olarak sonuca ulaşabilecekti. Daha şimdiden akarsuları elde etmeyi ve boynuzlu koleopterlerden yararlanacak uçan bir birlik kurmayı düşünüyordu.
103683. tereddüt içindeydi. Serüvenlerini anlatmak için Bel-o-kan'a gitmeyi düşünüyordu, fakat Chli-pou-ni ona bu kararından vazgeçmesini teklif etmişti. Bel-o-kan "bilgiden uzak kalmak için" bir ordu kurdu, bilmek istemediği şeyi ona tanıtmaya uğraşma.
Helezon biçimindeki merdivenin son basamakları alüminyumdan yapılmıştı. Bunlar Rönesans çağından kalma değildi! Beyaz bir kapı ile sonlanıyordu. Bir yazıt daha karşılarına çıktı:
Ve kendimi kristalden inşa edilmiş ve uzun yalazlarla çevrili bir duvarın civarında buldum. Ve beni korkutmaya başladı.
Sonra, kristalden inşa edilmiş olan bir binanın yakınına ulaşıncaya kadar uzun yalazlar arasına daldım.
251
Ve evin duvarları sanki yontulmuş kristalden yapılmıştı ve teme/ter/ c/e kristaldendi.
Tavanı sanki yıldızlar âlemiydi. Ve aralarında ışık sembolleri vardı. Ve göğü su gibi berraktı.
Kapıyı iterler, yukarıya doğru giden dik bir geçitten geçerler. Birdenbire yer ayaklarının altında çöker. Aşağıya doğru inen bir taban! İnişleri çok uzun sürer... Öyle ki korkuyu bile unuturlar, sanki uçuyormuş hissine kapılırlar. Uçarlar.
Dönüşlerinde kendilerini sık ilmekli muazzam bir trapezci filesi içinde bulurlar. Karanlık içinde dörtayak üzerinde etrafı yoklarlar. Jason Bragel yeni bir kapının önünde bulunduğunu anlar... fakat bu defa kodlu değil de sadece tokmağı bulunan bir kapı. Kısık bir sesle arkadaşlarını çağırır, sonra kapıyı açar.

YAŞLI: Afrika'da bir yaşlının ölümüne yeni doğmuş bir çocuk İçin ağlanandan daha çok ağlanır. Kabilede yaşlı, kendisinden sonrakiler için her zaman büyük bir tecrübe kaynağıdır, halbuki yeni doğmuş olan henüz yaşamamış olduğu İçin ölümünün bile fedanda değildir.
Avrupa'da İse, yeni doğana daha çok ağlanır, çünkü herkes birbirine yaşasaydı kim bilir ne büyük İşler yapacaktı diye söylenir. Aksine yaşlının ölümüne pek aldınş edilmez. Ne de olsa o güne kadar yeterince hayattan nasibini almıştır diye düşünülür.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Yer mavi bir ışıkla aydınlatılıyordu.
Burası resimsiz ve heykelsiz bir Protestan kilisesiydi.
Augusta Prof. Leduc'un konuşmalarını hatırlar. Herhalde, eskiden
252
işkencelerin çok yoğun olduğu zamanlarda, Protestanlar buraya sığınmışlardı. Yontulmuş taşlardan yapılmış geniş kubbeler altındaki bu toplanma yeri büyük, geniş ve güzeldir. Süs eşyası olarak sadece, tam orta yere yerleştirilmiş o devirden kalma küçük bir org vardır. Orgun ön tarafında da üstünde kalın bir örtü yerleştirilmiş bir kitap rahlesi bulunmaktadır.
Duvarlar yazıtlarla dolu idi: İçlerinden bir çoğu şöyle bir göz atmak suretiyle de anlaşılacağı gibi iç açıcı sözlerden çok karartıcı, büyüleyici sözlerle donatılmıştı. Leduc haklıydı, mezhepler herhalde bu yeraltı sığınağında birbirini izlemişlerdi. Ve herhalde eskiden döner duvar, çelik kafes ve fileli hendek gibi engeller de yoktu.
Akan bir suyun şırıltısı gibi bir şey işitilir. Önce bunun nereden geldiğini anlayamazlar. Mavimsi ışıklar sağ taraftan geliyordu. Orada bilgisayarlar ve deney tüpleriyle dolu bir laboratuar vardı.
Bütün aletler işlemektedir; kilisenin içini aydınlatan bu ışık huzmesi bilgisayarların ekranlarından yayılıyordu.
- Bu kafanızı karıştırdı değil mi?
Birbirlerine bakarlar. İçlerinden hiçbiri konuşmamıştı. Birden tavanda bir lamba yanar.
Başlarını sese doğru çevirirler. Jonathan Wells, beyaz bir önlük giymiş olarak, onlara doğru ilerler. Laboratuarın öbür yönünde bulunan kilisenin diğer bir kapısından girmiştir.
- Günaydın Büyükanne Augusta! Günaydın Jason Bragel! Günaydın Daniel Rosenfeld!
Hitap edilen üç kişi de cevap vermekten âciz olarak ağızları bir karış havada kalır. Demek o ölmemişti! O burada yaşıyordu! Burada nasıl yaşanabilirdi? Hangi sorudan başlayacaklarını bilemezler...
- Küçük topluluğumuza hoş geldiniz.
- Biz neredeyiz?
- Burada, XVII yüzyılın başlangıcında Jean Androuet Du Cerce-au tarafından inşa edilmiş olan bir Protestan kilisesinde bulunuyorsunuz. Androuet Paris'te Saint-Antoine sokağında inşa ettiği Sully
¦ 253
oteli ile meşhur olmuştur, fakat ben bu yeraltı kilisesinin onun başyapıtı olduğu kanaatindeyim. Yontulmuş taşlardan yapılmış kilometrelerce uzunlukta bir tünel. Gördünüz, bütün yol boyunca hava var. Hava bacaları açmış olmalı ya da doğal mağaraların hava birikintilerinden yararlanmasını bilmiş. Bu işin içinden nasıl çıktığını anlamak imkânsız. Ve bu kadarla da kalmıyor, sadece hava değil su da var. Herhalde tünelin bazı yerlerinden geçen dereleri fark etmişsinizdir. Bakın onlardan bir tanesi de burada son buluyor.
Sürekli olarak işitilen şırıltının kaynağını gösterir; orgun arkasında mermerden yontulmuş bir çeşme.
- Burada, birçok kişi çağlar boyunca huzuru aramış ve denebilir ki... birçokları da giriştikleri işlerin gerektirdiği sükuneti bulmak için buraya çekilmiş. Dayım Edmond da eski eserlerinden birinde bu sığınağın varlığını keşfetmiş ve çalışmalarını burada sürdürmüş.
Jonathan daha da yaklaşır; herkeste rastlanmayan bir yumuşaklık, bir rahatlık içinde olduğu her halinden belli oluyordu. Augusta şaşırıp kalır.
- Fakat sizler çok bitkin olmalısınız. Beni takip edin.

Daha önce gelmiş olduğu kapıyı iter ve onları, halka halinde birçok divanın dizilmiş olduğu, bir odaya buyur eder.
- Lucie, diye seslenir, ziyaretçilerimiz var!
- Lucie mi? Seninle beraber mi? diye, Augusta sevinçle haykırır.
- Hım, burada kaç kişisiniz?diye, Daniel sorar.
- Şimdiye kadar on sekiz: Lucie, Nicolas, sekiz itfaiyeci, müfettiş, beş jandarma eri, komiser ve ben, kısacası inme zahmetine katlanan herkes. Hepsini az sonra göreceksiniz. Bizi affedin bizim topluluğumuzda halen sabahın dördü ve herkes uyuyor. Sizin gelişinize uyanan bir ben varım. Anlatın bakalım geçitlerden geçerken ne yaptınız...
Lucie de beyaz bir önlük giymiş olarak görünür.
- Günaydın!
İlerler, her üçünü de güler yüzle kucaklar. Onun arkasından, pijamalarının içinde bir takım gölgeler "yeni gelenleri" görmek için
254
kapı aralığından başlarını uzatırlar.
Jonathan çeşmeden doldurduğu büyük bir sürahi su ile bardak getirir.
- Giyinmek ve hazırlanmak için sizi bir müddet yalnız bırakacağız. Bütün yeni gelenler için küçük bir merasim hazırlarız, fakat sizlerin gece yarısı geleceğinizi tahmin edemezdik. Buluşmak üzere!
Augusta, Jason ve Daniel kımıldamazlar. Bütün bu anlatılanlar gerçekten çok şaşırtıcıdır. Daniel birdenbire kolunu çimdikler. Augusta ile Jason fikri çok parlak bulurlar, onlar da aynı hareketi yaparlar. Fakat hayır, bazen gerçek rüyadan da öteye gidebiliyormuş demek. Birbirlerine neşe içinde bakarlar ve gülüşürler.
Birkaç dakika sonra, divanlar üzerinde oturmuş olarak herkes toplanmıştı. Augusta, Jason ve Daniel rahatlamışlardır ve haber almak için sabırsızlanırlar.
- Biraz evvel bacalardan bahsediyordunuz, yüzeyden çok uzakta mıyız?
- Hayır, en çok üç veya dört metre.
- O zaman tekrar açık havaya çıkılabilir!
- Hayır, hayır Jean Androuet Du Cerceau kilisesini, her türlü tehlikeye dayanacak güçte muazzam bir kayanın, bir granitin altına yerleştirmiş ve inşa etmiştir!
- Bununla beraber, kol kalınlığında açılmış bir delik var, diye Lu-cie sözü tamamlar. Bu oyuk havalandırma bacası olarak işe yarıyordu.
- Yarıyordu mu?
- Evet, şimdi bu oyuk başka bir iş için kullanılıyor. Ama bu önemli değil, yanlarda daha başka havalandırma bacaları var. Görüyorsunuz boğulmuyoruz...
- Dışarıya çıkılamaz mı?
Hayır. Daha doğrusu yukarıdan asla. Jason oldukça heyecanlanmış görünüyordu.
- Fakat Jonathan, o zaman niçin bu döner duvarı, bu çelik kafesi, bu aşağıya doğru kayan döşeme ile fileyi inşa ettin?.. Burada
255
tamamen kapalı kalmış bulunuyoruz!
- Özellikle arzu edilen amaç da buydu zaten. Bu uğraşı çok fazla para ve emek sarf etmeme mal oldu; fakat gerekliydi. Bu kiliseye ilk geldiğim zaman kitap rahlesiyle karşılaştım. Orada "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi'nden başka bir de dayımın bana yazmış olduğu bu mektubunu buldum.
Okurlar:
"Sevgili Jonathan,
"Seni uyarmama rağmen inmeğe karar verdin, demek ki sen benim tahmin ettiğimden çok daha cesursun. Aferin. Bana göre senin başarabilme şansın beşte birdi. Annen bana karanlık korkundan söz etmişti. Burada bulunduğuna göre demek ki gelebiidin ve bundan başka seni korkutan bu engeli aşmış oldun, ayrıca iradeni kuvvetlendirmeyi de basardın. Buna ihtiyacımız olacak. Bu zarfın içinde Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi"ni bulacaksın. Sana bu satırları yazdığım sırada, çalışmalarımdan bahseden 288 konu içeriyordu. Onları izlemeni temenni ederim, herhalde bu zahmete değecektir.
"Araştırmalarımın esas temelini karınca uygarlığı oluşturmaktadır. Kısacası okuduğun zaman anlayacaksın. Fakat ilk etapta senden çok önemli bir dileğim var. Sen buraya gelinceye kadar sırrımın korunmasını sağlayacak zamanım olmadı

(esasen bunu başarmış olsaydım, bu anlamda yazılmış bir mektup da bulmuş olmayacaktın).
"Senden bunları bir düzene koymanı istiyorum. Bunun için bazı düzenlemeler yaptım, fakat yeterli değil. Bilgilerinin ışığında bunları geliştireceğini düşünüyorum. Bunun nedeni oldukça basit. İnsanların benim çalışma inime kolayca girmemesi gerek eğer bunu başarırlarsa gördüklerini başkalarına anlatmamaları için geri döne-memeleri gerekiyor.
Başarabileceğini ve bu yerin bana sağladığı 'zenginlikleri' sana da sağlayacağını umarım."
"Edmond".
256
- Jonathan gereğini yaptı, diyerek Lucie açıklar. Öngörülen bütün engelleri inşa etti ve saptadığınız üzere hepsi de işliyor.
- Ya cesetler, onlar ne? Bunlar sıçanlar tarafından yakalananlar mı?
- Hayır (Jonathan gülümser). Sizi temin ederim ki Edmond buraya yerleştiğinden beri hiçbir ölüm olmamıştır. Farkına vardığınız cesetler en azından elli yıl öncesine ait. Eskiden burada ne felaketler yaşandığını kimse bilmiyor. Herhangi bir mezhep kavgası olabilir...
- İyi ama artık hiç geriye dönülmeyecek mi? diye Jason endişelenir.
- Hiçbir zaman.
- Filenin üstündeki oyuğa erişmek gerekiyor (sekiz metre yükseklikte) sonra çelik kafesi ters yönden aşmak. Bu da imkânsız ve onu eritebilecek hiçbir gerecimiz yok. Ve sonra duvarı geçmek (halbuki Jonathan duvarın ters yönden açılabilmesini hiç düşünmemişti)...
- Sıçanlar da hariç...
- Oraya sıçanları getirmek için neler yaptın? diye Daniel sorar.
- Bu Edmond'un bir fikri. Bir kayanın oyuğuna bol miktarda yiyecek ile beraber oldukça iri ve saldırgan olan rattus mervegicus cinsinden bir çift sıçan yerleştirmiş. Bunun caydırıcı bir engel olacağını tahmin etmişti. Sıçanlar iyi beslendikleri zaman katlanarak ürer. Her ay altı yavru; bunlar da iki hafta sonra üretken olmaya başlarlar... Korunmak için de saldırıya karşı kullanılan bir çeşit sprey kullanıyordu.
- O zaman Quarzazate'i öldürenler onlar mıydı? diye Augusta sorar.
- Maalesef evet ve Jonathan "piramit duvarı"nın öte tarafına geçebilecek olanların daha da vahşileşebileceğini düşünememişti.
- Sıçanlara karşı fobisi olan arkadaşlarımızdan biri, bu kocaman hayvanlardan birinin yüzüne atlayıp burnunun bir parçasını kopar-masıyla tamamen kendinden geçti. Hemen geri döndü duvar daha tam kapanmamıştı. Yukarıda ondan bir haber alabildiniz mi? diye
" 257
bir jandarma eri sorar.
- Delirdiği hakkında bir şeyler duydum, zannedersem akıl hastanesine yatırılmış, diyerek Augusta cevap verir, fakat bunlar rivayet...
Daha sonra bir bardak su almak için kalkar, fakat masanın üzerinde bir sürü karınca olduğunu fark eder. Bir çığlık atar ve içgüdüsel olarak elinin tersiyle karıncaları yere doğru iteler. Jonathan hemen ileri atılır ve Augusta'nın elini yakalar. Sert bakışları o zamana kadar değişmeyen yüzündeki sakin ifade ile tam bir zıtlık oluşturur. Ve ağzındaki eski tiki yeniden belirir.
- Bunu... bir daha... sakın yapma!
Dairesinde yalnızdır, Bleo-kiu-kiuni gizlice yumurtalardan bir kısmını yer; aslında bu en sevdiği yiyecektir.
Bu, sözde elçi olarak gönderilen 801.'nin sadece bu amaçla gönderilmediğini çok iyi biliyordu. 56.'nın, daha doğrusu kendini kraliçe Chli-pou-ni olarak tanıtanın, onu araştırma yapmak için gönderdiğini anlamıştı.
Endişelenmesine gerek yoktu, tuhaf kokulu savaşçılarının bir problem yaratmadan işin içinden çıkabileceklerine inanıyordu. Bilhassa topal olanı ayak bağı olanları ortadan kaldırmakta o kadar ustaydı ki, bu onun sanatıydı!
Aslında Chli-pou-ni dördüncü kez bu tip merakıı elçileri gönderiyordu. İlk gönderilenler henüz lomeküz salonunu bulmalarına fırsat kalmadan öldürülmüşlerdi.
İkinciler ve üçüncüler lomeküzün zehirleyici çekiciliğine kapılarak ölmüşlerdi.

801 .'ye gelince, galiba Ana ile görüşür görüşmez hemen oraya inmişti. Herhalde bunlar ölmek için gitgide daha da sabırsızlanıyorlardı! Fakat her defasında da sitenin daha derinliklerine iniyorlardı. Ya içlerinden biri bütün önlemlere rağmen geçidi bulursa? Ya da sırrı çözmeyi başarır ve haberi her tarafa yayarsa? Güruh bunu anlayışla karşılayacaktır. O zaman antistres savaşçılarının bu haberi bastırabilme şansı çok azalır. Ayrıca kızları buna
258
nasıl tepki göstereceklerdi?
Bu esnada tuhaf kokulu bir savaşçı telaşla içeriye girer: Casus lomeküzü yenmeyi başardı? Şimdi aşağıda. İşte, korktukları başlarına gelmişti...
666 hayvanının adıdır (Salntjean'agöre Kıyamet) Fakat kim kimin hayvanı olacaktır?
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
jonathan büyükannesinin bileğini bırakır. Bir huzursuzluğun hüküm sürmesini önlemek için Daniel ilgiyi başka yöne çekmeğe çalışır.
- Girişteki bu laboratuar ne işe yarıyor?
- Orası "Pierre de Rosette"dir! Bütün bu çabamızın tek bir amacı var: onlarla ilişki kurmak!
- Onlar... onlar kim?
- Karıncalar. Beni izleyin.
Laboratuara gitmek üzere salonu terk ederler, Jonathan Ed-mond'un takipçisi rolünde, çok rahat görünüyordu. Çalışma masasının üzerinden içi karınca ile dolu bir deney tüpü aldı ve görüş mesafesine kadar kaldırdı.
- Bakın, bunlar yaşayan varlıklardır. Bütünden ayrılmış varlıklar. Bunlar pek önemi olmayan küçük böceklerden başka bir şey değillerdir ve bunu Edmond da hemen anlamıştı... Karıncalar yeryüzündeki ikinci büyük uygarlığı oluştururlar. Edmond da, ayaklarımızın dibinde başka bir anakara keşfeden Christophe Colomb gibi bir kişi. Uzayı, dünya dışı yaratıkları aramadan önce... dünya derinliğinde yaşayan yaratıklarla ilişki kurulmasının uygun olacağını anlayan ilk insan.
Hiç kimse konuşmaz. Augusta başından geçen bir olayı hatırlar. Bundan birkaç gün önce Fontainebleau ormanında gezinti yaparken bir takım küçük varlıkların ayağının altında çıtırdadığını hisseder. Bir
259
grup karıncayı çiğnemiştir. Yere doğru eğilir. Hepsi de ölmüştür, fakat anlayamadığı bir gizem ile karşılaşır. Toprağa gömülü ölü karıncalar sivri uçlarıyla dışarıya doğru adeta bir ok oluşturmuştu.
Jonathan deney tüpünü tekrar yerine koydu ve konuşmasına devam etti.
- Afrika'dan döndükten sonra, Edmond bu binayı, yeraltını, sonra da kiliseyi buldu. Onun için burası ideal bir yerdi ve laboratuarını kurdu, araştırmalarının ilk aşaması karıncaların görüşme
feromonlarını deşifre etmek oldu. Bu makine bir kitle spektro-metresidir. İsminden de anlaşılacağı üzere kitlenin tayfını yansıtır; herhangi bir maddeyi, onu oluşturan atomların sayısını belirleyerek, ayrıştırmaktadır... Dayımın notlarını okudum. Başlangıçta kobay karıncaları, emici bir boru ile kitle spektrometresine bağlanmış olan, cam bir kapak içine yerleştiriyordu. Karıncayı bir parça elma ile temasa geçiriyordu, o da başka bir karıncaya rastlıyor ve ona kaçınılmaz olarak "oralarda elma var" diyordu. Kısacası bu başlangıç hipoteziydi. Spektrometre, yayılan feromonları emiyor onları deşifre ediyor ve kimyasal bir formülle sonuçlandırıyordu... Örneğin "Kuzeyde elma var" sözcükleri: "metil-4 metilpirol-2 karboksilat" olarak söyleniyordu. Oranlar oldukça azdı, tümce başına 2-3 pi-kogram düzeyinde (10-12 g.) ... fakat yeterliydi. Böylece "elma" ve "kuzeyde" sözcükleri öğrenilmiş oluyordu. Deneylerini çok sayıda nesne, gıda ve konumda geliştirdi. Böylece gerçek bir Fran-sızca-Karınca sözlüğü elde etti. Ancak yüz kadar meyvenin, otuz kadar çiçeğin ve on kadar yönün adlarını anlayabildikten sonra uyarı feromonlarını, sevinç, öneri, yer belirleme feromonlarını da anlamayı başarmıştı; ona, antenlerinin yedinci halkaiarındaki "soyut heyecanları"nın ne şekilde ifade edileceğini öğreten karıncalara bile rastlamıştı... Bununla beraber sadece onları dinlemesi yeterli gelmemişti. Onlarla konuşmak, gerçek bir diyalog kurmak istiyordu.

Prof. Daniel Rosenfeld "Olağanüstü bir şey!" diye mırıldanmaktan kendini alıkoyamadı.
- Her kimyasal formülü, hece şeklinde bir sese dönüştürmeye
260
çalışarak işe başladı. Örneğin metil-4 metilpirol-2 karboksilat MT4 MTP2CX olarak söylenmektedir. Sonra da Miticamitipidicixou. Ve sonra da bilgisayarın hafızasına Miticamitipi= elma ve dicixou= kuzeyde bulunuyor olarak kaydetmiştir. Bilgisayar her iki yönde de çeviri yapmaktadır. Bilgisayar "dicixou"yu algıldığı zaman hemen onu "kuzeyde bulunuyor" metnine dönüştürüyor. Eğer "kuzeyde bulunuyor" yazılırsa da bunu "dicixou"ya dönüştürüyor; sonunda bu verici makineyle da karboksilat yayınlanmış oluyor.
- Bir verici cihazla mı?
- Evet, işte bu makine.
Binlerce küçük şişelerden oluşan bir çeşit kitaplık gösterir. Her şişe ince bir boru ile elektrikli bir pompaya bağlanmıştı.
- Her şişede bulunan atomlar bu pompa ile emilmekte, sonra da bu cihaza gönderilmektedir. Cihaz da bunları, bilgi sözlüğünde gösterilen belirli dozlarda seçip büyüklüklerine göre ayırır.
- Harika! der Daniel Rosenfeld. Harika! Söylenecek başka bir şey yok! Gerçekten diyalog kurmayı başardı mı?
Hem... bu aşamada en doğru olanı sizlere Ansiklopedi'den onun not ettiklerini okumak.
YAPILAN GÖRÜŞMEDEN SEÇMELER: Savaşç bir formla rufa Ue yapılan ilk görüşmenin özeti. İNSAN: Beni duyuyor musunuz? KARINCA: crrmrm
İNSAN: yayınlıyorum, beni duyuyor musunuz? KARINCA: crrrrrrr eminin İmdat
NOT: Birçok ayarlamalar değiştirilmiştir, özellikle yayınlar çok kuvvetliydi; kobayı boğuyordu. Yayın ayar düğmesini 1 'İn üzerine almak gerek. Buna karşılık alış ayan da, molekül kaybetmemek İçin İO'un üzerine getirilmelidir.
İNSAN: Beni duyuyor musunuz? KARİNCA: Boğu...
261
İNSAN: Yayınlıyorum, beni duyuyor musunuz? KARINCA: İmdat, kapalı kaldım.
Üçüncü görüşmenin özeti.
NOT: Bu defa sözcükler seksen kelimeye kadar yükselmişti. Yayın yine çok kuvveti! idi. Yeni bir ayarlama ile düğme, sıfıra yakın bir düzeye getirilmelidir.
KARINCA: Ne var? İNSAN: Ne demek İstiyorsunuz? KARINCA: Hiçbir şey anlamıyorum. İmdatl İNSAN: Daha yavaş konuşalım!
KARINCA: Çok kuvvetli yayın yapıyorsunuz! Antenlerim almaz oldu. İmdatl Kapalı kaldım. İNSAN: Orada, İşler iyi mi? KARINCA: Hayır, konuşmayı anlıyor musunuz?
İNSAN: pekâlâ... KARINCA: Siz kimsiniz?
İNSAN: Ben büyük bir hayvanım. İsmim EDMOND, ben bir İN-SAN'ım.
KARINCA: Ne demek İstiyorsunuz? Bir şey anlamıyorum. İmdatl Yardım edin? Kapalı kaldım!..
(NOT: bu görüşmenin sonunda, beş saniye içinde, kobay ölmüştür. Yayınlar hâlâ boğucu muydu acaba? Yoksa korkmuş muydu?)
Jonathan okumasını keser.
- Gördüğünüz gibi bu basit bir şey değil! Konuşmak için sadece sözcüklerin toplanması yeterli olmuyor. Bundan başka karınca dili bizimki gibi işlemiyor. Sadece konuşma ile ilgili yayınlarla karşılaşılmıyor, bir de antenlerin on bir halkası tarafından gönderilen yayınlar işin içine karışıyor. Bunlar bireyin tanımlanmasını sağlıyor, meşguliyetlerini, durumunu beiirliyor ve bireyler arasında tam bir
262
anlaşmaya olanak sağlıyordu. İşte bu yüzden Edmond vazgeçmek zorunluluğunu hissetti. Size notlarını okuyorum.
NE KADAR APTALIM: Ne kadar aptalım!
Dünya ötesi yaratıklar var olsaydı bile onlarla uyuşamayacaktık. Anlayışlarımız kesinlikle birbirine uygun düşmeyecekti: Onlan karşılamak İçin el uzatmamızı belki de bir tehdit İfadesi olarak algılayacaklardı.

Japonların geleneksel İntihar biçimlerini veya Hintlilerin kasüa-nnı hâlâ anlayamıyoruz. İnsanlar arasında birbirimizi anlayamıyoruz. Nasıl olur da karıncalan anlayabileceğim gibi bir saçmalığa ulaştıml
801 .'de sadece güdük bir karın kalmıştı. Lomeküzü tam zamanında öldürmüşse de mantar tarlasındaki tuhaf kokulu savaşçılara karşı giriştiği mücadele onu oldukça kısaltmıştı. Neyse belki de daha iyi olmuştu: karınsız haliyle daha hafiflemişti.
Granit kayadaki geniş geçide girdi. Karıncaların çeneleri bu tüneli açmayı nasıl başarmıştı?
Tünelin altında, Chli-pou-ni'nin anlattığı yiyecek dolu salonu keşfetti. Bu salonda birkaç adım atar atmaz başka bir çıkış yolu buldu. Oraya girince de kendini başka bir şehirde bulur, tuhaf kokulu kocaman bir şehir! Site içinde başka bir site.
- Demek başarısızlığa uğradı?
- Gerçekten, uzun zaman bu başarısızlığının etkisi altında kaldı. Hiçbir çıkış yolu olmadığını ve sosyalleştirme tutkusunun çözüme engel olduğunu düşünüyordu. Sonra geçmişteki üzüntülerini. Bu arayış eski insanlardan kaçışına tepki olarak ortaya çıkmıştı.
- Hangi üzüntüleri?
- Hatırlarsınız, profesör, bana "Swett-milk corporation" ismindeki kuruluşta çalıştığını ve iş arkadaşlarıyla uyuşmakta güçlük çektiğini söylemiştiniz.
- Evet doğru!
263
- Ust düzeyde bulunanlardan biri bürosunu karıştırmıştı. Ve bu kişi Prof. Laurent Leduc'un kardeşi Marc Leduc'ten başkası değildi!
- Böcekbilim uzmanı mı?
- Ta kendisi.
- İnanılmaz şey... Beni görmeye geldi; Edmond'un bir dostu olduğunu iddia ediyordu, aşağıya indi.
- Mahzene mi indi?
- Evet! fakat üzülme, uzağa gidemedi. Piramit duvarını aşmayı başaramadı ve geri döndü.
- Mmmmh, Ansiklopedi'yi ele geçirebilmeyi denemek için Ni-colas'yı da görmeye gelmişti. Anlaşıldı. Demek ki Marc Leduc Edmond'un büyük bir tutku içinde makinelerinin krokileri üzerinde çalıştığını fark etmişti, (aslında Pierre de Rosette'in ilk taslakları). Edmond'un bürosundaki dolabı açmayı başardı ve bir dosya içinde "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansikopedisf'rim notları arasında, karıncalarla iletişim kurmaya yarayacak olan ilk makinesinin bütün planlarını buldu. Bu cihazın kullanılışını anlayınca da (anlaşılmayı kolaylaştıracak yeteri kadar detay vardı) kardeşine haber verdi. Kardeşi anlatılanları çok ilginç bularak, hemen belgeleri çalmasını istedi... Fakat Edmond, evrakının karıştırıldığını anlamıştı. Ve tekrar karıştırılmasını önlemek için, Edmond, çekmeceye tohum bırakan cinsten dört yabanarısı bıraktı. Marc Leduc işe koyulmak için tekrar geldiğinde bu böcekler onu soktu, bu arada uzun iğneleri arasından kemirici larvalarını bırakmayı da ihmal etmediler. Ertesi gün Edmond iğne izlerini gördü ve herkesin içinde onu suçladı. Sonucu biliyorsunuz, kovulan kendisi oldu.
- Ya Leduc kardeşlere ne oldu?
- Marc Leduc cezasını buldu! Yabanarılarının larvaları onu içten içe kemiriyordu. Galiba bu durum birkaç yıl sürdü. Yetişkin hale gelen larvalar bir türlü dışarıya çıkamadıkları için, çıkış yolu bulabilmek umuduyla adamın vücudunu her yönden oydular. Sonunda acıları o kadar dayanılmaz oldu ki kendini bir metro katarının altına attı. Bunu tesadüfen bir gazetede okudum.
- Ya, Laurent Leduc?
264
- Makineyi ele geçirmek için her çareye başvurdu...
- Edmond'un yeniden işe koyulmasını sağlayan şeylerden söz ediyordunuz! Araştırmalar ile bu eski olayların ne gibi bir bağlantısı var?
- Sonunda Laurent Leduc, Edmond'Ia doğrudan doğruya ilişkiye geçti ve "karıncalarla görüşme" makinesinden haberi olduğunu açıkladı. Konuyla ilgilendiğini ve birlikte çalışmak istediğini ileri sürdü. Edmond, bu düşünceye

tamamen karşı değildi, her şeye rağmen hiçbir ilerleme gösteremiyor ve kendi kendine, dışarıdan gelecek bir yardımın yararlı olabileceğini düşünüyordu. Kutsal kitap bile "Bir zaman gelir ki kendi başına yürütemezsin" demiyor muydu? Edmond, Leduc'u sığınağına götürmeğe hazırdı. Fakat daha önce onu iyice tanımak istiyordu. Yeterince görüştüler... Laurent karıncaların düzenliliğini ve disiplinliliğini övmeye başlayıp görüşme sağlandığı takdirde onları örnek almanın da mümkün olabileceğini ısrarla öne sürünce Edmond çok öfkelendi ve bir daha kendisini görmeye gelmemesini rica etti.

- Pfff, bu beni şaşırtmadı diyerek Daniel soluk aldı. Leduc ırkçı bir hizip üyesidir. Alman ekolünün en kötü temsilcisi olan bu hizip hayvanların yaşantısını taklit ederek insanlığı değişime uğratmak istemektedir. Ülke anlayışları, karınca yuvalarının düzenliliği... hep hayaller peşinde koşmaktan başka bir şey değil.

- Her şeye rağmen Edmond'un işe koyulmasını gerektiren bir gayesi vardı. Karıncalarla yapacağı görüşme... politik yönden olacaktı; onların anarşik bir sistem içinde yaşadıklarını düşünüyor ve bunu kendilerine de onaylatmak istiyordu.

- Hiç kuşkusuz! diye, Bilsheim mırıldandı.

- Bu, bir insanın meydan okumasıydı. Dayım yine uzun bir süre düşündü ve en sonunda ilişki kurmanın en emin yolunun bir "robot karınca" üretmek olduğu kararına vardı.

Jonathan resimlerle dolu bir tomar kâğıt gösterdi.

- İşte planları. Edmond onu "Doktor Livingstone" olarak adlandırdı ve plastik bir maddeden imal etti. Bu küçük başyapıtı imal

265

edebilmek için bir saatçi titizliğiyle yaptığı çalışmaları bütün ayrıntılarıyla anlatmama imkân yok! Bütün eklemler aynen yapılmıştı, karıncanın yerleştirilen bir pile bağlı mikroskobik bir motor ile canlandırılmış olmasından başka, anten de gerçekte olduğu gibi onbir halka taşıyor ve her biri aynı zamanda birbirinden farklı feromon yayınlıyordu!.. Gerçek bir karınca ile Doktor Livingstone arasındaki yegâne fark, antenin her biri saç kılı inceliğinde on bir boruya ayrılmış olması ve bunların adeta ince bir göbek bağı ile birbirlerine bağlanmış olmasıydı.

Jason büyülenmiş bir halde "İnanılacak şey değil! İnanılacak şey değil!" dedi.

Augusta, peki Doktor Livingstone nerede? diye sordu.

Tuhaf kokulu savaşçılar onu takip ederler. 801. tüymeğe çalışırken birdenbire çok geniş bir geçit fark eder ve oraya koşar. Böylece büyük bir salona erişir-, orta yerdeki masanın üstünde oldukça iri acayip bir karınca ile karşılaşır. 810. sakınarak ona doğru yaklaşır. Yalnız olan bu acayip karın-, canın kokuları belli belirsiz idi. Gözleri parlamıyordu, kabuğu sanki siyah bir boya ile kaplanmıştı... Genç Chli-pou-kanlı anlamaya çalışıyordu. Niçin bir karıncaya bu kadar az benziyordu?

Fakat savaşçılar onun arkasından gelmişti bile. Topal onunla çarpışmak için ilerler. Antenlerine saldırır ve onları ısırmaya başlar. Her ikisi de yere yuvarlanır.

810. Ana'smın öğütlerini hatırlar: Düşmanının ısrarla seni nerenden vurmaya çalıştığına dikkat et, bu aslında kendisinin en zayıf noktasıdır... Nitekim topalın antenlerini ele geçirir geçirmez beriki çılgınca kıvranmaya başlar. Zavallı herhalde olağanüstü duyarlı antenlere sahipti! 801. onları tamamen koparır ve kaçmayı başarır. Fakat bu sefer de elliden fazla öldürücü peşine düşmüştü.

Doktor Livingstone'un nerede olduğunu bilmek mi istiyorsunuz? Kitle sperktrometresinden başlayarak uzanan telleri izleyin... Nitekim bir saydam tüp, minder boyunca gittikten sonra, duvara

266

ulaşıyor oradan da tavana çıkıyor ve sonra kilisenin ortasında tam orgun üstüne rastlayan yerde açık duran bir ahşap sandığın içinde sonlanıyordu. Bu sandık herhalde toprakla dolu idi. Yeni gelenler daha iyi inceleyebilmek için boyunlarını yukarıya doğru uzatırlar.

- İyi ama bizim üstümüzde aşılması olanaksız bir kaya olduğunu söylemiştiniz, diye Augusta fikrini söyler.

- Evet ama aynı zamanda bizim artık hiç kullanamadığımız bir havalandırma bacasının da bulunduğunu söylemiştim...
- Ve hiç kullanılmadığına göre, diyerek müfettiş Galin devam eder, orasını bizim kapatmamız beklenemez!
- O zaman siz değilseniz... onlar, yani karıncalar mı?
- Ta kendisi! Kayadaki bu geçiş boğazının üstüne muazzam bir kızılkarınca sitesi kurulmuş bulunuyor, biliyorsunuz ormanlarda dal parçalarından büyük kubbeler inşa eden şu karıncalar...
- Edmond'un ölçümlerine göre orada on milyondan fazla karınca var!
- On milyon mu? İyi ama, bunlar hepimizi de öldürebilirler!
- Hayır, paniğe kapılmayın, endişe edilecek bir şey yok; çünkü bizimle konuşuyorlar ve bizi tanıyorlar. Diğer yandan da sitenin bütün karıncaları bizim varlığımızın farkında değiller.
Jonathan bunları söylediği anda, bir karınca tavandaki sandıktan aşağıya düşer ve Lucie'nin alnına konar. Lucie onu yakalamayı dener, fakat 801. afallar ve onun kızıl saçları arasına saklanır, oradan kulak memesine kayar, sonra ensesine geçer gömleğinin içine dalar, vücudunu dolaşır, ayak bileğine kadar ulaşır ve oradan yere iner. Bir müddet gideceği yönü araştırır., ve yanlardaki hava bacalarından birine dalar.
- Ona ne olmuş ki?
- Kim bilir. Herhalde bacadaki taze hava onu cezbetmiş olmalı, oradan dışarıya çıkmakta zorluk çekmeyecektir.
- Fakat oradan sitesini bulamayacak ve federasyonun doğusuna doğru gitmiş olmayacak mı?
Casus kaçmayı başardı! Bu böyle devam ederse bu sözde altmış beşinci siteye saldırmamız gerekecek...
' 267
Tuhaf kokulu askerler antenlerini indirerek raporlarını hazırlarlar. Onlar çekildikten sonra Belo-kiu-kiuni bu gizli politikası başarısızlığa uğradığı için söylenmeye başladı. Sonra, bitkin bir halde, bütün bunların nasıl başladığını düşünür.
Daha gencecik iken o da dev yaratıkların varlığını hatırlatan yıkıcı olaylardan biri ile karşı karşıya kalmıştı. Bu olay tam onun oğul verme döneminden sonra olmuştu; siyah bir levhanın birçok doğurgan kraliçeyi ezdiğini ve onları yememiş bile olduğunu görmüştü. İleride, sitesini kurduktan sonra, bu konuyu görüşmek üzere, ana veya kız evlat olsun - birçok kraliçeyi bir araya getirmeyi başarmıştı.
Hatırlıyordu. İlk konuşan Zobui-zoubi-ni olmuştu. Birçok araştırmacının pembe bilyeler yağmuruna tutulduğunu ve yüzden fazlasının öldüğünü anlatmıştı.
Diğer kardeşler yakınmalarını daha da artırmış, her biri pembe bilyeler ve siyah levhalar yüzünden ölenlerle sakat kalanların listesini çıkarıyordu.
Yaşlı bir ana olan Cholb-gahi-ni, tanıkların pembe bilyeleri be-şerli gruplar halinde dolaşırken gördüklerini anlatır.
Diğer bir kız kardeş Roubg-fayli-ni ise toprağın altında, yaklaşık olarak üçyüz baş büyüklüğünde hareketsiz bîr pembe bilye bulduğunu söyler. Pembe bilye, çok sert kokulu yumuşak bir halde uzanmıştı. Çene darbeleriyle bir delik açtıklarında sert ve beyaz saplarla karşılaşılmıştı... bu hayvanların kabukları dışta olacak yerde içteydi.
Toplantının bitiminde, kraliçelerden her biri bu gibi olayların konuşmakla halledilemeyeceği kanısına varır; bu konuda karınca yuvalarında bir panik yaratmamak için, konunun gizli kalmasının yararlı olacağına karar verilir.
Belo-kiu-kiuni ise hemen bir "gizli polis" örgütü kurmaya karar verir; o devirde elli asker karıncadan oluşan bir örgüt. Görevleri Sitenin içinde çılgınca bir paniği önlemek amacı ile, pembe bilyeler veya siyah levhalar ile ilgili söylentileri gidermektir.
Fakat günün birinde, inanılmaz bir olay meydana gelir.
268
Bilinmeyen bir sitenin bir işçi karıncası onun tuhaf kokulu savaşçıları tarafından tutuklanır. Ana, ona hoşgörülü davranır, çünkü anlattıkları şimdiye kadar bütün işittiklerinden çok daha acayip şeyledir.

İşçi karınca, pembe bilyeler tarafından kaçırıldığını iddia ediyordu! Bunlar onu, diğer yüzlerce karınca ile birlikte, saydam bir tutukevine atmışlar. Onları çeşitli denemelere sokmuşlardı. Çok zaman onları bir kapak altına yerleştiriyorlar ve çok yoğun bir koku altında bırakıyorlardı. İlk zamanlar bu uygulama onlara çok acı vermişti, sonunda bu kokular daha hafifletilmiş ve sözcüklere dönüştürülmüştü!
En sonunda bu kokuların ve bu kapakların aracılığı ile pembe bilyeler bizimle konuşmaya başladı, dev hayvanlar gibi göründüler ve kendilerini "insan" olarak isimlendirdiler. Sitenin altındaki granit kayasında oyulmuş bir geçit bulunduğunu ve kraliçe ile konuşmak istediklerini bildirdiler. Ve ona hiçbir kötülük gelmeyeceğinden emin olunmasını istediler.
Bu olaydan sonra her şey pek çabuk gelişmişti. Belo-kiu-kiuni onların "elçi karınca"sı, Doktor Livingstone ile karşılaşmıştı. Saydam karnı olan olağandışı bir karınca idi, fakat onunla konuşulabi-liyordu.
Uzun uzadıya görüşmüşlerdi. Başlangıçta birbirleri ile hiç anlaşamamışlardı. Fakat her ikisi de aynı kokuyu yayıyordu ve anlatacakları ne kadar çok şeyler vardı...
Bundan sonra, insanlar, baca deliğine toprak dolu bir sandık yerleştirmişlerdi. Ve Ana diğer çocuklarından gizli olarak, bu yeni siteye yumurtalarını ekmişti. Fakat Bel-o-kan 2 artık tuhaf kokulu savaşçıların şehri değildi. Karıncalar dünyası ile insanlar dünyası arasında Bağlantı site haline dönüşmüştü. Doktor Livingstone sürekli olarak orada bulunuyordu (her şeye rağmen oldukça gülünç bir isim).
GÖRÜŞME ÖZETİ: Kraliçe Belo-klu-klunl İle yapılan cm sekizindi görüşmenin özeti:
269
KARINCA: Tekertekl Tekerleği kullanmayı düşünememezime şaşıyorum. Halbuki şu gübre böceklerinin yuvarlaktan nasıl ittiklerini hepimiz görmüşüzdür, Mat aramızdan hiçbiri bundan tekerlek yapmayı düşünemedi.
İNSAN: Bu bilgiden ne şekilde yararlanmayı düşünüyorsun? KARINCA: Şimdilik bir fikrim yok.
Kraliçe Belo-klu-klunl ile yapılan elli altıncı görüşmenin özeti: KARINCA: Üzüntülü bir ses tonun var. İNSAN: Kanımca bu koku makinesinin ayarının kötü olmasından kaynaklanıyor. Heyecan İfadesini de karağımdan beri makinede ban aksamalar oldu galiba. KARINCA: Üzüntülü bir ses tonun var. İNSAN:...
KARINCA: Artık yayınlamıyor musunuz? İNSAN: Bunun sadece bir çakışmadan İleri geldiğini zannediyorum. Fakat cidden üzüntülüyüm. KARINCA: Ne oldu?
İNSAN: Bir dişiye sahip İdim. Bizde erkekler uzun zaman yaşar, o zaman eş olarak yaşanır, bir dişi için bir erkek. Benim de bir dişim vardı. Ve bundan birkaç yıl önce o öldü. Ve ben onu çok seviyordum, onu unutamıyorum. KARINCA: "sevtyordum'un anlamı ne? İNSAN: Belki de aynı kokuya sahip İdik, olamaz mı?
Ana, İn-san Ed-mond'un hayatının sona erişini hatırladı. Bu, cücekarıncalara karşı girişilen ilk savaş esnasında olmuştu. Edmond onlara yardım etmek istemişti. Yeraltı sığınağından çıkmıştı. Fakat feromonlarla fazla temasta bulunması nedeniyle bu kokular ona da sinmişti. O kadar ki hiç farkına varmadan ormandan... Federasyonun bir kızılkarıncası olarak geçiyordu. Ve köknar ağacı eşekarıları (o devirde onlarla da savaş halinde idiler) onun pasaport kokularını sezince hepsi birden Edmond'un üzerine saldırdı.
Onu bir Bel-o-kanlı yerine koyarak öldürmüşlerdi. Herhalde
270
w
mutlu ölmüştü.
Daha sonra, Jonathan ve topluluğuyla yeniden ilişkiye başlamışlardı...
Soru sormaktan kendilerini alıkoyamayan yeni gelenlerin bardaklarına biraz daha bal şerbeti ekler:
- İyi ama, Doktor Livingstone konuşmalarımızı yukarıya aktarmayı başarabiliyor mu?
| - Evet ve bizim de onların konuşmalarını dinleme olanağımız Şrar. Yanıtlar bu eksen üzerine yansır. Edmond bu işi iyi başardı! t - Fakat ne konuşuyorlardı? Sizler neler söylüyordunuz?
- Hımm... Başarısından sonra Edmond'un aldığı notlar biraz yavaşlar. Bir bakıma her şeyi not etme zahmetine katlanmaz. İlk anlarda birbirlerine anlatırlar, her

biri kendi dünyasını anlatmış. İşte böylece şehirlerinin Bel-o-kan ismini taşıdığını ve yüzlerce milyon karınca topluluğunun federasyon merkezi olduğunu öğrendik.
- İnanılmaz şey!
- Sonradan her iki taraf da haberin kendi topluluklarına yayılması için çok erken olduğunu düşündü. Bu "ilişki"nin mutlak bir gizlilik içinde yürütülmesi kararına vardılar.
- Bir itfaiyeci.
- Edmond işte bu yüzden Jonathan'ın tüm bu engelleri yapmasını ısrarla istemiş, diye belirtir. Özellikle insanların bunu çok erken öğrenmelerini istemiyordu. Böyle bir haber karşısında televizyonun, radyonun, gazetelerin çıkaracakları korkunç kargaşayı tahmin edebiliyordu. Karıncalar moda olacaktı! İlan spotlarında, anahtarlıklarda, tişörtlerde, rock-star şovlarında... hep karıncalardan bahsedilecekti. Bu keşif nedeniyle akla gelen bütün saçmalıklar yapılacaktı.
Kendi yönünden Belo-kiu-kiuni de kızlarının bu tehlikeli yabancılarla derhal mücadele edilmesini isteyeceklerini düşünüyordur, diye Lucie ilave eder.
Hayır, bu iki uygarlık henüz birbirlerini tanımaya ve -hayal kurmaya gerek yok- birbirlerini anlamaya hazır değiller... Karıncalar ne

i
faşist, ne anarşist ne de kralcı... onlar karınca ve onların dünyasını ilgilendiren her şey bizimkinden farklı. Zaten zenginliklerin kaynağı da bu.
Bu bildirinin yazarı komiser Bilsheim'dir, yeryüzünü ve şefi So-lange Doumeng'i terk ettiğinden beri oldukça değişmişti.
Alman ekolü de İtalyan ekolü de yanılıyordu, der Jonathan, çünkü her ikisi de onları kendi düşünce kalıplarımız içine sokmayı denemektedirler. Sonuç olarak inceleme niteliksiz kalmaktadır. Sanki yaşantımızı onlannkine bakarak anlamaya çalışıyormuş gibi bir şey. Bir nevi karınca morfinmanlığı... Halbuki en küçük özgürlükleriyle bile büyüleyiciler. Japonları, Tibetlileri, veya Hindistanlıları anlayamıyoruz, fakat kültürleri, musikileri, felsefeleri heyecan verici. Bizim batılı anlayışımıza göre saptırılmış olsa bile! Dünyamızın geleceği melezleştirmede olacak, bu apaçık görünüyor
- Fakat karıncalar, kültür bakımından bize ne verebilirler? diyerek Augusta şaşkınlıkla sorar.
Jonathan, cevap vermeden Lucie'ye bir işaret yapar. Lucie birkaç saniye ortadan kaybolur ve elinde reçel kavanozuna benzer bir şeyle geri döner.
- Bakınız sadece bu bile bir hazine! Yaprak biti. Çekinmeyin tadın!
Augusta parmağının ucu ile çekinerek biraz alır.
- Hımmm, çok tatlı... fakat adamakıllı güzel, arıbalının lezzetiyle hiç benzer yönü yok.
- Gördün mü! Bu çift taraflı geçit vermeyen yeraltında ne ile beslendiğimizi hiç düşünmediniz değil mi?
- Evet doğru söylüyorsun.
- Unlarıyla ve şuruplarıyla bizi besleyen karıncalar, yukarıda bizim için yiyecek stok ediyorlar. Fakat hepsi bu kadarla da kalmıyor, çayır mantarı yetiştirmek için onların tekniğini kopya ettik.
Büyük bir ahşap sandığın kapağını kaldırır. Orada çürümüş yapraklar üzerinde beyaz mantarların yetiştirildiğini görürler.
- Galin, mantar yetiştirme konusunda bizim uzmanımızdır. O, gösterişe kapılmadan hafifçe gülümser.

- Öğreneceğim daha çok şey var.
- Fakat mantar, bal... bunlardan başka protein eksikliğini de gidermemiz gerekecek değil mi?
- Protein konusu Max'ındır.
İtfaiyecilerden biri parmağı ile tavanı işaret eder.
- Ben, karıncaların sandığın sağ yanındaki bu küçük kutuya bıraktıkları, bütün böcekleri toplarım. Onlar, kabuklarından ayrılması için biraz kaynatılır; ve bundan sonrası aynen küçük karidesler gibidir. Zaten görüntüsü de tadı da onlardan farksızdır.

- Biliyor musunuz, burada her şeyi halletmiş olarak arzu edilen konfora sahibiz, diyerek bir jandarma eri ilave eder. Elektrik, ömrü beş yüz yıl kadar olan, atomik bir mini santral tarafından elde edilmekte. Buraya ilk yerleştiği günlerde Edmond kurmuş... Havalandırmamız var, yiyeceklerimiz karıncalar tarafından temin ediliyor, taze su kaynağımız var, ve bundan başka ilgi çekici bir uğraşımız var. Kendimizi çok önemli bir şeylerin öncüleri olarak hissediyoruz.
- Bizler, aslında sürekli olarak bir üste yaşayacak olan kozmonotlara benzedik. Kim bilir belki de bazı komşu dünya ötesi varlıklarla da görüşürüz.
Gülüşürler. Herkesin içini bir esenlik havası kaplar. Jonathan tekrar salona geçmeyi teklif eder.
- Biliyor musunuz, ben uzun zaman dostlarımla bir arada yaşamayı arzuladım. Ortaklıkları, emek ortaklıklarını, toprak ortaklıklarını hepsini denedim... Hiçbirinde başarıya ulaşamadım. Daha doğrusu aptal dememek için kendimi bir ütopik olarak görmeye başladım. Fakat burada... burada her şey iyi gidiyor. Beraberce yaşamak, birbirimizi tamamlamak, beraberce düşünmek zorundayız. Ve buradan kaçma olanağımız da yok. Oysa bu, dayımın keşfinden mi yoksa başımızın üstünde yaşayan karıncaların bizlere öğrettiklerinden mi ileri geliyor bilmiyorum ama, fakat şu an için beraberliğimiz tanrıya olan bağlılığımızın aşkıyla yürüyor.
- Hatta elimizde olmadan kendiliğinden yürüyor...
- Bazen, her birimizin rahatça yararlanabileceği, müşterek bir enerji kaynağı yaratıyormuş gibi bir hisse kapılıyoruz.
• „, 273
- Daha önce, kızıl haç ve bazı mason grupları dolayısıyla böyle bir şey duymuştum, diye Jason söze karışır. Onlar buna egregor diyorlar. "Loca"nın bir nevi manevi sermayesi. Yerine göre her birinin yararlanabileceği ve herkesin oraya kendi gücüne göre katkıda bulunduğu para torbasına benzer bir şey var. Ancak buralarda her zaman diğerlerinin gücünü kendi kişisel çıkarları için kullanan hırsızlar bulunuyor.
- Bizim bu tür bir problemimiz yok. Yeraltında küçük bir grup halinde beraberce yaşayan insanların kişisel tutkuları olamaz.
Sessizlik.
- Ve zaten, gitgide daha az konuşmaya başlanıyor, birbirimizle anlaşmak için artık buna bile gerek kalmıyor.
- Evet, burada bir şeyler oluyor. Fakat yapılanların farkına varılmadığı gibi kontrol de edilmiyor. Henüz tam olarak sonuca erişmiş değiliz, ancak yolun yarısındayız.
• Yeniden sessizlik.
- Pekala, kısacası, bu bizim küçük birliğimizden sizlerin de hoşlanacağınızı umarım.
801. bitkin bir halde sitesine döner. Başarmıştı! Başarmıştı!
Neler olup bittiğini anlamak için Chli-pou-ni derhal anten temasına geçer. İşittikleri, onun granit kayasının altında gizli kalmış kötülükler bulunduğu hakkındaki kuşkularını haklı çıkarmıştı.
Hemen Bel-o-kan'a askeri müdahalede bulunmaya karar verir. Bütün gece asker karıncalar hazırlanır. Yeni uçan boynuzlu birlik de hazır durumdadır.
103683. bir plan önerir. Küçük bir ordu cepheden saldırıya geçtiği anda, diğer on iki birlik de kraliyet kütüğüne saldırmak için siteyi kıskaca alacaktır.
EVREN: Evren karmaşıklığa doğru gidiyor. Hidrojenden helyuma, helyumdan karbona. Her gün daha karmaşık, her gün daha yanıltıcı, eşyaların değişim yönü bu oluyor. Bilinen bütün gezegenler İçinde, yeryüzü en karmaşık olanıdır.
274
Isısının değişken olabileceği bir bölge İçinde bulunmaktadır. Okyanuslar ve dağlarla kaplıdır. Pratikte, yaşam taranın yelpazesi ne kadar tükenmez olarak düşünülse de, zekalarıyla, hepsinin üstünde olarak değerlendirilmesi gereken İki grup vardır, karıncalar ve İnsanlar.
Tannnm dünyayı bir deney için yarattığı söylenebilir. Bilinçlenme yolunda, hangisinin daha çabuk İlerleyebileceğini görmek İçin, tamamen çatışan İki felsefeye bağlı İki soy ortaya çıkmıştır. Amaç, muhtemelen gezegende toplumsal

bir bilince varmak. Bütün türlerin beyinlerinin kaynaşması. Bana göre, bilinç yolunun gelecekteki evresi bu olacaktır. Karmaşanın bir sonraki düzeyi...
Bununla beraber İki lider tür de, paralel İki gelişme yolunu seçtiler.
- insan, akıllı olmak İçin beynini koskocaman bir boyuta ulaşb-nncaya kadar şişirmiştir. Bir nevi pembemsi büyük bir kamıba-har.
- Aynı sonucu elde etmek için, kanncalar çok etkin İletişim sistemlerine bağlı binlerce küçük beyin kullanmayı tercih etmlşler-dk. Mutlak değer İtibariyle karıncaların küçük parçalardan İbaret kamıbahar bileşiğinin içinde, İnsan kamıbahannm içinde olduğu kadar konu veya akıl mevcuttur.
Fakat bu İki akıl biçimi paralel olarak gideceği yerde birlikte hareket ederse acaba ne olur?
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
jean ile Philippe televizyondan başka bir şey sevmiyorlardı ondan bıktıkları zaman da bilardoyla ilgileniyorlardı. Fakat büyük harcamalarla yeniden kurulan mini golf onları hiç ilgilendirmiyordu. Orman gezintilerine gelince... onlar için nöbetçi öğretmenin hava aldırmak için öğrencileri gezmeye çıkarmasından daha kötü bir şey olamazdı.
-. 275
Bununla beraber, geçen hafta doyasıya eğlenmişler ama sevinçleri çok kısa sürmüştü.
Bu defa Jean, cidden ilgilenmeye değer bir uğraş bulmuştu galiba. Yurt öğrencileri gülünç ve modası geçmiş tablolar yapmak için kuru yapraklar toplamakla meşgul iken, Jean arkadaşını bir kenara çeker ve ona sert bir maddeden yapılmış kubbeye benzer bir toprak çıkıntısı gösterir. Bu bir beyazkarınca yuvasıdır.
Hemen onu tekmelemeye başlarlar, fakat içinden hiçbir şey çıkmaz; yuva bomboştur. Philippe oraya doğru eğilir ve burnunu çeker.
- Orman bekçisi tarafından dezenfekte edilmiş. Bak böcek ilacı kokuyor, içinde hepsi de ölmüş.
Hayal kırıklığına uğramış olarak arkadaşlarına ulaşmaya hazırlanırlar, tam o sırada, Jean, küçük derenin karşı kıyısında bir fidanlığın arasına gizlenmiş olarak duran piramide benzer bir çıkıntı fark eder.
Bu defa tam üzerine düşmüşlerdi! İlginç bir karınca yuvası, en az bir metre yüksekliğinde bir kubbe! Uzun karınca dizileri girip çıkıyor, yüzlerce, binlerce işçi karınca, asker karınca, araştırıcılar... Böcek ilacı henüz buradan geçmemiş.
- Jean heyecandan sıçrar.
- Bak, bunu gördün mü?
- Yok hayır! Yine karıncaları atıştırmaya kalkışmayacaksın herhalde...
- Sana atıştırmaktan bahseden kim! Önünde bir şehir var, sadece buradan gelip geçenler bile New York veya Meksiko kadar tutar. Televizyonda anlatılanları hatırlamıyor musun? İçerisi karınca kaynıyor. Şu aptallara bak inekler gibi çalışıp duruyorlar!
- Vay canına... Karıncalarla ilgileneceğim derken Nicolas'ın nasıl ortadan yok olduğunu görmedin mi? Ben, mahzenin altında karıncaların bulunduğundan ve onu yediklerinden eminim. Ve sana şunu söyleyeceğim, bu zımbırtının yakınında olmayı sevmiyorum. Bundan hoşlanmıyorum! Rezil karıncalar ne olacak, dün mini golf alanında deliklerin içinden çıkan karıncalar gördüm, belki deliklerin
276
altına yuvalarını yapmak istiyorlardı... Değersiz, aptal, rezil karıncalar ne olacak!
Jean onu omzundan sarsar.
- Tamam işte! Sen karıncaları sevmiyorsun, hele ben hiç. Öldürelim onları! Arkadaşımız Nicolas'ın intikamını alalım!
Öneri Philippe'in ilgisini çeker.
- Onları öldürmek mi?
- Pek tabii! Niçin olmasın! Bu şehri ateşe verelim. Sadece işimize öyle geldiği için Meksiko alevler içinde, hayal edebiliyor musun?
- Vay canına tamam, orayı ateşe vereceğiz. Nicolas için...
- Bekle, daha iyi bir fikrim var: Orayı, kuru otları yakmak için kullanılan gazla dolduracağız, böylece gerçek bir havai fişek seyretmiş olacağız.

- Dahice bir fikir...
- Dinle, şimdi saat 11, tam iki saat sonra yine burada buluşacağız. Böylece nöbetçi öğretmen bizi rahatsız edemeyecek ve herkes kantinde olacak. Ben, ot yakma gazını getireceğim. Sen de bir kutu kibrit bulmaya çalışacaksın, bu, çakmaktan daha iyi.
- Anlaştık!
Piyade birlikleri rahat bir yürüyüşle ilerler. Diğer federe siteler nereye gittiklerini sordukları zaman da Chli-pou-kanlılar, cevap olarak, batı bölgesinde bir kertenkele görüldüğünü ve merkez sitenin de onlardan yardım isteğinde bulunduğunu söylerler.
Birliklerin üstündeki boynuzlu kaieopterler ise taşıdıkları topçu karıncaların altında yavaşça vızıldayıp dururlar.
Saat 13, Bel-o-kan tümüyle hareketlenmiştir. Sıcaktan yararlanarak yumurtalar, larvalar ve yaprak bitleri güneşlenme alanına çıkartılır.
- Philippe daha iyi alev alması için yakıt alkolü de getirdim, der.
- Mükemmel, der Jean ben de ot yakma gazı aldım. Dozu yirmi franktan, alçaklar!
277
Ana etobur bitkileriyle oynaşır. O kadar arzu ettiği halde niçin şimdiye kadar bitkilerden bir korunma duvarı yaptırmadığını kendine sorar.
Ve sonra tekrar tekerleği düşünmeye başlar. Bu harika fikirden nasıl yararlanılabilir? Belki de kocaman bir bilye imal edilebilir ve onu ayaklarının ucu ile yuvarlayarak düşmanları ezmek için kullanabilirdi. Bu projeyi ortaya atması gerekti:
- Tamam her şeyi koydum, yakıt alkolünü de ot yakma gazını da. Jean'ın konuştuğu esnada, bir araştırıcı karınca onun üstüne çıkar. Antenleriyle pantolonunun ucunu yoklar.
Dev yapılı canlı bir varlığa benziyorsunuz, bana kimliğinizi bildirebilir misiniz?
Onu yakalar ve başparmağı ile işaret parmağı arasında ezer. Pfut! Sarı ve siyah renkte bir su parmaklarına akar.
- İşte birinin hesabı görüldü der. Haydi işe başlayalım, kıvılcımları her yöne dağılacak!
Süper bir karınca kebabı olacak, der Philippe.
- Yuhanna'ya göre kıyamet günü diye mırıldanır diğeri.
- İçeride ne kadar olabilir?
- Herhalde milyonlarca. Galiba geçen yıl bu bölgede bir villaya saldırmışlardı.
- Onların da öcünü alacağız der, Jean. Haydi sen git şu ağacın arkasında gizlen.
Ana insanları düşünür. Bir dahaki sefere onlara daha çok soru sormalıyım. Onlar tekerleği nasıl kullanıyorlar acaba?
Jean bir kibrit çakar, onu dallardan ve çam yapraklarından oluşan kubbenin üzerine fırlatır. Sonra alevlere tutulmaktan korkarak hızlı adımlarla uzaklaşır.
Tamam, Chli-pou-kanlılar ordusu merkez siteyi fark eder. Ne kadar büyük!
278
Fırlatılan kibrit iniş yapan bir eğri çizer.
Ana, daha fazla beklemeden insanlarla konuşmaya karar verir. Onlara, verilen şurup miktarını artırabildiğini de söylemeliydi; bu sene üretim çok sevindirici olduğundan bu konuda hiçbir güçlük çekilmeyecekti.
Kibrit kubbenin dalları üzerine düşer.
Chli-pou-kanlı ordu yeterince yaklaşmıştı. Harekete geçmeye hazırlanır.
Jean'da, Philippe'in daha önce gizlendiği büyük çam ağacının arkasına sıçrar.
Kibrit, yakıt alkolü ve ot yakma gazı ile ıslatılmış hiçbir bölgeye ulaşmadan söner.
Çocuklar yerlerinden çıkarlar.
- Hay Allah!
- Ne yapılacağını biliyorum. Yuvanın içine bir kâğıt parçası sokulacak ve alkol tutuşturulacak.
- Sende kâğıt var mı?
- Eh... sadece bir metro bileti.
- Ver onu.
Kubbe nöbetçilerinden biri acayip bir şeyler olduğunu sezer. Epey zamandan beri birçok kesimde alkol kokusu duyulduğu gibi sarı bir tahta parçası da belirmiş ve

kubbenin tepesine düşmüştü. Dal parçacıklarının alkolden temizlenmesi, tahtanın kaldırılması için hemen bir işçi grubu ile temasa geçer.
Diğer bir nöbetçi koşarak 5 numaralı kapıya koşar.
Alarm! Alarm! Bir kızılkarınca ordusu bize saldırıyor!
Karton tutuşur. Çocuklar çam ağacının arkasına yeniden saklanmak için giderler.
Üçüncü bir nöbetçi, sarı tahta parçasının ucunda büyük bir alevin yükseldiğini görür.
279
Chli-pou-kanlılar esircilerden gördükleri gibi saldırı adımları ile n(Jcuma geçerler.
İlk patlama.
Birden bire bütün kubbe tutuşur.
Alevler, kıvılcımlar her yöne yayılır.
Yayılan sıcaklığa rağmen Jean ve Philippe gözlerini açık tutmaya çalışırlar.
Manzara onları düş kırıklığına uğratmamıştır. Kuru dai-la<" hemen ateş alır.
Alev ot yakma gazı birikintilerine ulaşınca bir Patlama daha, "Kaybolmuş Karınca Sitesfnden patlamalar ve ye-şı'. kırmızı, mor renkli kıvılcım demetleri fışkırıp gitmektedir.
Chli-pou-kanh ordu saldırıyı durdurur. İlk olarak bütün yumurtan ve sürü hayvanları ile beraber güneşlenme alar>ı alev alır ve 0blun ardından yangın bütün kubbeyi sarar.
Yasak bölge Sitesinin kütüğü felaketin ilk saniyelerinde yanar.
KVcılar infilak eder. Savaşçılar tek doğurgan olan kanncayı kurtaran için koşuşurlar. Fakat çok geç! Zehirli gazlar on" boğmuştur.
Alarm sesleri bütün hızıyla her yöne yayılır. Alarrf evre 1: kış-
Nıcı feromonlar salıverilir; alarm evre 2: bütün geçitlerde korkunç Sinmeler başlar; alarm evre 3: çılgınlar salonları dolaşır ve pani-g^ kapılmış hallerini diğerlerine de aktarırlar; alarm evre 4: değer ^ryan her şey (yumurtalar, cinselliler, sürü hayvanin, yiyecek-le>\..) alt katlara indirilir, asker karıncalar ise karşı koymak için yu-k%ya çıkarlar.
Kubbede, çare bulmak için uğraşılmaktadır. Topçu birlikleri en ^ yüzde 10 yoğunluklu formik asit yağmuruna tutarak bazı bölgemde yangını bastırmayı başarır. Bu itfaiyeciler uygulamalarının ya-ra*1ı olduğunu fark ederek belki de kurtarabiliriz ümidi üe, yasak Si-de asitlerler.
Fakat yangın üstün çıkar. Akkor halindeki odun parçaları şaşkı-na- dönmüş olan kalabalığın üzerine düşmektedir. Tavada eriyen Pistik bir madde gibi karıncaların kabuk kısımları eriyip kavruluradır.
**0
Bu aşırı ısı baskınına hiçbir şey dayanamaz.
OLGU: Yanıldım. Eşit değiliz, yanşmaa da değiliz. Onlann tek basma egemen olduktan dünyada İnsanlann var olması, sadece kısa süreli bir "olgu'dan İbarettir.
Onlar bizden son derece daha kalabalıktır. Daha çok siteye sahiptirler, çevreye daha uygun yuvalarda yaşarlar. Hiçbir İnsanın yaşayamayacağı kuru, buzul, sıcak veya rutubetli bölgelerde yaşarlar. Nereye baksak karıncalar var. Bizden yüz milyon yıl önce burada İdiler ve atom bombasına dayanıklı olduktan göz önünde bulundurulursa, kesin olarak bizden yüz milyon yıl sonra da var olacaklardır. Onlann tarihinde biz sadece üç milyon yıllık bir rastlantıdan İbaretiz. Zaten, bugün dünya ötesi yaratıklar gezegenimize inecek olurlarsa şaşırmayacaklardır. Hiç şüphesiz, karıncalarla konuşmaya başlayacaklardır. Onlar Dünya'nm gerçek sahipleridir.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
Ertesi sabah kubbe tamamen yok olur. Siyahlaşmış olan kütük, çırçıplak şehrin ortasında durmaktadır.
Beş milyon şehirli ölmüştü; aslında kubbenin içinde bulunanların ve civarında olanların hepsi:
Sadece alt katlara inmeyi akıl edenler kurtulmuştu.
Sitenin altında yaşayan insanlar hiçbir şey fark edemediler. Dev gibi granit kayası onların üstünde koruyucu bir tabaka oluşturdu. Bu olayın tümü gerçek-dışı bir gecede yaşandı.

En büyük zarar Belo-kiu-kiuni'nin ölümüydü. Bu halk doğurgan karınca olmadan ciddi bir yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır.
Fakat Chli-pou-kanlı ordu ateşe karşı savunmaya katıldı. Savaşçılar Belo-kiu-kiuni'nin ölümünü öğrenir öğrenmez habercileri kendi sitelerine gönderiyorlar. Bir kaç saat sonra bütün zararları kendi
281
gözleriyle görmek için gergedan böceğinin üstünde taşınan Chli-pou-ni ortaya çıkıyor.
O yasak Siteye geldiğinde, itfaiyeden hâlâ küllere su sıkıyorlardı. Mücadele bitmişti. Onun sorularına cevap olarak, bu inanılmaz felaketin nasıl oluştuğu anlatılıyor.
Başka doğurgan kraliçe kalmadığı için doğal olarak o yeni Belo-kiu-kiuni oluyor ve başkentin kraliçe için hazır odalarına taşınıyor.
İlk önce Jonathan uyanıyor, bilgisayar yazıcısının tıkırtılarını duyduğuna inanamıyor.
Ekranda bir kelime yazılıyor:
Niçin?
Demek ki onlar geceleyin gönderdiler. Diyalog kurmak istiyorlar. Jonathan her diyalogdan önceki standart cümleyi yazıyor.
İNSAN: Selam, ben Jonathan'ım
KARİNCA: Ben yeni Belo-kiu-kiuni'yim. Niçin?
İNSAN: Yeni Belo-kiu-kiuni mi? Eskisi nerede?
KARINCA: Onu öldürdünüz. Ben yeni Belo-kiu-kiuni'yim. Niçin?
İNSAN: Ne oldu?
KARINCA: Niçin?
Ardından konuşma kesilir.
Artık her şeyi biliyor.
Bunu yapan onlardı, insanlar.
Ana onları tanıyordu.
Onları her zaman için tanıdı.
Bilgiyi hep gizledi.
En ufak bir ipucu bile vermeye kalkışanların öldürülmesini emretmişti.
Kendi birimlerine karşı onları korumuştu.
Yeni Belo-kiu-kiuni hareketsiz annesini hayranlıkla seyreder. Koruyucular, çöplüğe atmak üzere onun cesedini almaya geldikleri zaman birden irkilir.
282
Hayır, bu ölü atılmayacak.
Artık ölüm kokulan yaymaya başlayan eski Belo-kiu-kiuni'yi dikkatle incelemeye başlar.
Harap olan bütün uzuvlarının reçine ile yapıştırılmasını önerir.
Vücudunun etli kısımlarının temizlenerek kumla doldurulmasını ister.
Onun kendi dairesinde muhafaza edilmesini arzu eder.
Chii-pou-ni, yeni Belo-kiu-kiuni, birkaç savaşçı karıncayı toplar. Merkez Sitenin daha modern bir biçimde yeniden inşa edilmesini önerir. Onun kanaatine göre, kubbe ve kütük çok dayanıksız idi. Yeraltı derelerinin araştırılmasına önem verilmesini ve bütün federasyon sitelerinin kanallar ile birbirlerine bağlanmasnı ister. Ona göre gelecek suyun yararlı bir şekilde kullanılmasındadır. Yangınlardan korunulması daha kolay olacak ve ayrıca başka siteler arasında daha çabuk ve daha emniyetle gidip gelinebilecektir.
Ya insanlarla olan ilişkimiz ne olacak?
Kaçamak bir cevap yayınlar:
Büyük bir ilgi çeken tarafları yok
Savaşçı karınca ısrar eder:
Ya tekrar ateşleriyle saldırırlarsa?
Düşman ne kadar kuvvetli olursa, biz de daha üstün çıkmak için, kendimizi daha çok zorlamak mecburiyetinde kalırız.
Ya, büyük kayanın altında yaşayanlar, onlar ne olacak?
Belo-kiu-kiuni cevap vermez. Yalnız kalmak ister, ardından da eski Belo-kiu-kiuni'nin ölüsü üzerine eğilir.

Yeni kraliçe hafifçe başını eğer ve antenlerini Anne'sinin alnına yerleştirir. Sonra, uzun süre hareketsiz kalır, sonsuzluğa uzanan bir anten ilişkisi kurmak istercesine...

SÖZLÜK
AğnMfc Bir karıncanın ağırlığı 1 ile 150 miligram arasında değişir.
Alkol: Karıncalar çiçekbiti balının ve tahıl suyunun fermantasyonunu hızlandırabilirler.
Aslan-kannca larvası: Et yiyen hareketli kum. Tehlike.
Ateş: Tabu silah.
Ateşböceğl: Fosforlu ışık üreten kanatlı böcek. Yenebilir.
Bağışıklık: Toplumsal türlerin ölümcül bir zehre alışabilme becerileri, öyle ki bıraktıkları yumurtalara bile genetik olarak bu bağışıklığı aktarırlar.
Bel-o-kan: Kızıl karınca federasyonunun merkez sitesi.
Belo-klu-kluni: Bel-o-kan'ın kraliçesi.
Beslenme: Bir kızılın yiyeceği: yüzde 43 çiçekbiti balı, yüzde 41 böcek eti, yüzde 7 ağaç özü, yüzde 5 mantar, yüzde 4 ufalanmış tohumlar.
Beyaz karıncalar: Karıncalara rakip bir tür.
Boy: Kızıllar ortalama 2 kafa uzunluğundadır.
Ceset: Boş kütikül.
Chl-pou-kan: Chi-pou-ni tarafında . kurulmuş alabildiğine modern site.
Chi-pou-nl: Belo-kiu-kiuni'nin kızı.
Clnsslzlerin yaşı: Bir işçi ya da bir asker genellikle 3 yıl »aşar.
Cüceler: Kızılların baş düşmanları.
Çeneyle savaş: Karmcagillerin sporu.
ÇiçekbMert: Hayvan. venilebilir.
Çilek Tarlası Savaşı: 99999S86 yılında Çilek Tarlası Savaşı sarılarla kızılları karşı karşıya getirdi.
Dalgalar: Bütün hareketli varlık ya da nesneler tarafından şu ya da bu biçimde yayılan en küçük ortak payda.
Derece: Zaman-ısı ve zaman-süreç ölçen birim. Hava ısındıkça derece-zamanlar daralır; hava soğudukça derece-zamanlar genişler.

Dışkı: Bir karıncanın dışkısı vücut ağırlığının 1000'de biri oranındadır.
DitUc Suda ve sualtında yaşayabilen bir kınkanatlı. Yenebilir.
Doğumevi: Kraliçenin yumurtladığı yer.
Dokuma: Bir larva tarafından gerçekleştirilen işlem.
Dokumacı kızıllar: Doğudan göç eden ve kendi larvalarını dokuma mekiği olarak kullanan karıncalar.
Dorifora: Portakal rengi dış kanatları üzerinde uzunlamasına beş siyah çizgi bulunan kınkanatlı. Doriforalar genellikle patatesle beslenirler. Doriforanın suyu ölümcül bir zehirdir.
Dufour Bezi: İz feromonlarını salgılayan bez.
Düzkanatlı dindar böcek: Ölçüsüzce sevişmeyi ve yemek yemeyi seven böcek. Tehlike.
Ekmek: Doğranmış ve öğütülmüş küçük tahıl parçaları.
Erkekler: Döllenmemiş yumurtalardan çıkan böcekler.
Eşekanlan: Karıncaların ilkel ve zehirli akrabaları. Tehlike.
Etobur bitkiler: Tehlike.
Federasyon: Aynı türden karıncaların yaşadığı sitelerin bir araya toplanması. Bir kızıl karınca federasyonu 6 hektarlık bir alanda ortalama 90 yuvayı kapsar, her bir yuvanın 7.5 kilometre dolaşma alanı ve 40 kilometre koku alanı bulunur.
Feromon: Sıvı cümle ya da sözcük.
Formik asit: Atış silahı. En aşındırıcı asit formik yüzde 40 yoğunluklu olanıdır.
Gelincikler Savaşı: Bakteriyolojik silahla tankları karşı karşıya getiren ilk federal savaş. 100000666 yılında olmuştur.
Genel yardımlaşma: İki karıncanın birbirine yiyecek vermesi.
Gergedanböcegi: Alnında büyük bir boynuzu bulunan kanatlı.
Görüş: Kar' ıcalar bir ızgara perdesi ardından görürler. Çirişliler renkleri ayırt eder, ancak bütün renkler morötesine dönüktür.

Gözler: Göz çukurunda yer alan petekler. Her petek iki mercek içerir, biri büyültür ve dıştadır, öteki küçüktür ve içtedir. Her hücre
•285
beyne doğrudan bağlıdır. Karıncalar ancak yakındaki nesneleri görürler, bununla birlikte uzun mesafelerde de her şeye rağmen en ufak hareketleri bile algılarlar.
Guayel-Tyolot: Küçük ilkbahar yuvası.
GöbreboceğÎ: Çamur itici. Yenebilir.
Güç: Bir kızıl karınca ağırlığının altmış katı oranında ateş edebilir. Yani 3.2x10"6 beygir gücü üretir.
Hamamböceği: Beyaz karıncanın atası. İlk yeryüzü böceği.
Hanedanlık: Aynı bölgede kraliçe kızların birbiri peşi sıra hüküm sürmeleri.
Hanımböcegi: Çiçekbiti avlayan böcek. Yenebilir.
Hastalıklar: Kızıl karıncalarda en yaygın olarak görülen hastalıklar şunlardır: felç (asalak bir mantardan kaynaklanır), kemik erimesi (kitinin çürümesi), beyin kurdu (yuvasını salgıbezlerinde kuran asalak kurt), dudak bezlerinin aşırı büyümesi (göğüsün larva evresinden itibaren anormal şişmesi), aternaria (ölümcül bitki üreme organları).
Havalandırma: Güneş enerjisi, dışkılar ve kubbeye yerleştirilen temiz hava kapaklarıyla büyük sitelerin sıcaklığının ayarlanması.
Hayvancılık: Çiçekbitlerinin ve kırmızböceğinin anüslerinden çıkan salgıları toplamak için bu böceklerin yetiştirilmesine yönelik kimi karınca türleri tarafından geliştirilmiş sanat. Bir çiçekbiti yazın saatte 30 damla bal üretebilir.
Lchneumon: Aç yumurtalarını bedeninize bırakan eşekarısı. Tehlike.
Indole-asitik asit: Zararlı otları öldüren ilaç.
İnsanlar: Bazı modern efsanalerde anlatılan dev canavarla. Daha çok onların evcilleşıirilmiş pembe hayvanları tanınır: parmaklar. Tehlike.
Kafa: KarıncagiNerin uzunluk ölçüsü birimi. Yaklaşık 3 milimetreye denk düşer.
Kalp: Birbiri üstünde duran armut biçiminde birçok cebin art arda gelmesi. Kalp sırtta yer alır.
286
Kapıcılar: Stratejik geçitleri tutan yuvarlak ve düz başlı karıncalardan oluşan altsınıf.
Karanlık; Site üyeleri karanlıkta yaşamayı severler.
Karınca yiyen silahlar: Kılıç altçeneler, zehirli iğneler, tutkal bu-harlaştırıcı, formik asit püskürten kese, cırnaklar.
Kanncagiller uygarlığı: Karıncaların uygarlığı.
Kertenkele: Kanncagiller uygarlığında ejderha. Tehlike
Kış uykusu: Kasımdan Marta kadar süren uzun uyku.
Kualaltı gözler: Cinslilerin alnında üçgen biçimindeki üç küçük göz, bu gözler büsbütün karanlıkta bile görmelerini sağlar.
Kitin: Eklemli böceklerin iskeletini oluşturan organik madde.
Koku alma: Cinssizlerde anten başına 6500 duyu hücresi bulunur. Cinslilerdeyse 300.000.
Kraliçelerin öğretisi: Ana kraliçeden kız kraliçeye antenden antene aktarılan değerli bilgilerin bütünü.
Kraliçenin yaşı: Bir kızıl kraliçe ortalama 15 yıl yaşar.
Kule: Tepecik üzerinde inşa edilmiş ikincil nokta. Kulelere karınca yuvalarından çok beyaz karınca yuvalarında rastlanır.
Kuşlar: Uçan canavarlar. Tehlike.
La-choia-kan: Federasyonun en batısında bulunan site.
Lejyon: Eşzamanlı manevra yapabilen askerler kitlesi.
Maskeli karınca: Organik kimyasal madde bakımından donanımlı tür.
Metamorfoz: Böceklerin büyük çoğunluğunda görülen, ikinci bir yaşam biçimine geçiş.
Mutiak iletişim (MÎ): Anten bağlantısıyla düşüncelerin eksiksiz biçimde değiştokuşu.
Müzik: Cırcırböceklerinin ve ağustosböceklerinin kanatlarını birbirine sürterek çıkardıkları ses ya da titreş.-nler. Mantarcı karıncalar da karın eklemleriyle müzik yapabiliiler,

Bernard WERBER

KARINCALARIN DEVRİMİ

DORUK

Ni: Bel-o-kan kraliçelerinin hanedanı.
Oleik asit: Karınca cesetlerinden yayılan buhar.
.287
On ikilik düzen: Karıncagillerin hesap sistemi. Karıncalar on ikişer on ikişer sayar çünkü on iki cırnakları vardır (ayak başına iki cırnak).
Orakçılar: Doğudaki çiftçi karıncalar.
Oruç: Bir karınca kış uykusunda 6 ay boyunca hiçbir şey yemeden yaşayabilir.
örümcek: Bireyleri küçük küçük parçalar halinde yiyen ve her aşamada onları uyutan canavar. Tehlike.
Paralı askerler: Yiyecek ve bir site kimliği karşılığında kendi doğdukları yuvanın dışında bir yuva için savaşan yalnız karıncalar.
Pasaport: Karıncanın doğduğu ya da paralı askerse kabul edildiği yuvanın kokusu.
Rüzgar: Sizi bulunduğunuz yerden kaldırıp bilmediğiniz bir noktaya sürükler.
Salyangoz: Tam bir protein deposu. Yenebilir.
Sarnıç- Çiğ deposu.
Semender: Tehlike.
Shl-gae-pou: Kuzeybatıdaki cüce karınca sitesi.
Sıcaklık: Kızıllar 8° sıcaklıktan itibaren hareket edebilirler. Cins-üler bazen daha önce, yaklaşık 6°'de uyurlar.
Sınıf: Genellikle üc sınıf bulunur: cinsliler, askerler, işçiler. Bunlar da altsınıflara bölür.ür: tarım işçileri, topçu, askerler, v.b.
Sinekkapan: Bel-o-kan'ın çevresinde yetişen yabanıl bitki. Tehlike.
Sitenin doğuya bakması: Kızıllar kentlerini, en geniş bölümü güneydoğuya bakacak biçimde kurarlar, böylelikle kentin güne başlarken maksimum düzeyde güneş almasını sağlarlar.
Sivrisinek: Erkekleri bitki özlerini emer. dişileri neyle beslenir bilinmez Yenebilir.
Soğuk: Böcek dünyasında evrensel dindirici.
Tank: Büyük altçeneli bir işçi karıncayı altı küçük hareketli karıncayla taşımaya dayalı çatışma tekniği.
Taşıma: Karınca birini taşımak için onu altçenelerinden tutar. Taşınan karınca yere daha <*z sürtünmek için büzüşür.
288
Sadece bu cümleyi okumak için geçireceğiniz birkaç
saniyelik zaman içinde dünyada kırk insan ve buna karşılık
yedi yüz milyon karınca doğacaktır;
Minicik, akıllı ve acımasız.
Bizden yüz milyon yıldan fazla bir zaman önce birlikleri,
siteleri, imparatorlukları ile bütün dünya yüzeyine yayılmış
olarak burada idiler. Bize benzer uygarlıklar yarattılar, gerçek
krallıklar kurdular, en etkin silahlan icat ettiler, bizim
erişemeyeceğimiz düzende savaş yapma ve site kurma
sanatını elde ettiler, şaşırtıcı bir teknolojiye hakim oldular.
Onların da kendi Atilla'ları, Christophe Colomb'ları, Julius
Caesar'ları, Machiavelli'leri veya Leonardo da Vinci'leri oldu.
Bu roman diğerlerinden farklı olarak bizi niçin sorusunu sormaya zorluyor ve
çarpıcı bir biçimde şimdiye kadar hiç
bilmediğimiz cinayetler, aşırılıklar ve savaşlar âlemine
sürüklüyor. Bütün hayallerin ötesinde bizi karıncaların gerilim
ve korku dolu yaşamlarını sürdürdükleri mikro bir dünyaya
götürüyor.
Bastığınız yere dikkat edin. Bu büyüleyici romanı
okuduktan sonra gerçeği alışık olmadığınız bir
biçimde algılayabilirsiniz.
Bernard Werber _ KarıncalarBernard Werber _ Karıncalar'ın Devrimi

Birinci Oyun:
YÜREK
14
Mart ayının bu sabahında, canlı adımlarla ilerliyordu. Çabasından, göğsü bir inip bir kalkıyordu. •

Alnında ve ağzının üstünde birkaç damla ter parlıyordu. Ağzının üstündekiler dudak kıvrımlarından kayınca, hemen soğurdu.
Bu açık gri gözlü genç kızın adı Julie idi ve on dokuzundaydı. Babası Oaston ve köpeği Achille'le birlikte ormanı arşınlıyordu ki birden zınk diye durdu. Bir koyağın üstünde, kocaman kumtaşı bir" kaya, bir parmak gibi önünde yükseliyordu. Kayanın ucuna kadar ilerledi.
Aşağıda, patikaların dışında, çukurluğa giden bir yol varmış gibi geldi ona. Elleriyle boru yaptı:
- Hey, baba! Sanırım yeni bir yol keşfettim, izle beni!
OELİŞÎM
Dosdoğru koşuyor, Yokuştan iniyor, Kavağın erguvani iğler gibi yükselen sürgünlerinden sakınmak için slalom yapıyor.
Kanat alkışlan; kelebekler alacalı bulacalı yelkenlerini açıyorlar ve birbirlerini kovalarken, havayı karıştırıyorlar.
Birden, şirin bir yaprağa takılıyor bakışları. Yapmaya karar verdiğiniz şeyi unutturacak denli hoş bir yaprak türü. Koşmayı bırakıyor ve yaklaşıyor.
Hayran olunacak bir yaprak. Hoş kokulu emeçlerle dolu küçük, beyaz bir top oluşturuncaya kadar mayalanması için, kare kare kesmek, birazcık ezmek ve üstünü tükürükle örtmek yetecektir. İhtiyar kızıl karınca, çenesinin keskin yanıyla sapın alt kısmını parçalara bölüyor ve yaprağı geniş bir yelken gibi başının üstüne kaldırıyor.
Ne var ki böcek yelkenliyle seyir yasaları konusunda hiçbir şey bilmiyor. Yaprak dikilir dikilmez, rüzgâr alıyor. Küçük sert kaslarına karşın, ihtiyar kızıl karınca dengeyi sağlayamayacak kadar hafif. Dengesi bozulunca, alabora oluyor. Bütün bacaklarıyla dala sarılıyor, ama esinti çok sert. Sürüklenen kannca havalanıyor.
Daha fazla yükselmeden dalı ancak bırakıyor.
Yapraksa, havada zikzaklar yaparak uyuşuk uyuşuk iniyor.
ihtiyar karınca düşmesini gözlüyor ve kendi kendine hiç önemli değil diyor. Daha bir sürü var, hem de daha küçük.
Süzülen yaprak bir türlü düşmüyor. Ermişler gibi inmekte hiç acelesi yok.
Bir sümüklüböcek, bu şirin mi şirin kavak yaprağını fark ediyor. Güzel bir kuşluk yemeği çıktı sayılır!
15
Bir kertenkele, sümüklüböceği fark ediyor; onu yutmaya hazırla nıyor, sonra yaprak onun da dikkatini çekiyor. Onu gövdeye indirmesini beklemek en iyisi, daha tombul olur. Uzaktan, sümüklüböceğin yemesini gözetliyor.
Bir gelincik, kertenkelenin yerini saptıyor ve tam onu yemeye hazırlanırken, sömüklüböcegin yaprağı yemeyi bitirmesini beklemekte olduğunu fark edince, o da beklemeye karar veriyor. Ekolojik bakımdan birbirini tamamlayan üç varlık, dalların altında birbirlerini kolluyor.
Birden, sümüklüböcek bir başka sümüklüböceği fark ediyor. Ya hazinesini çalmaya kalkışırsa? Hiç vakit kaybetmeden iştah kabartan yaprağa gömülüyor, en son damarına kadar parçalayarak yiyor.
Yemeği biter bitmez, kertenkele üstüne atlıyor ve onu bir spagetti gibi yutuyor.
Kertenkeleyi yakalamak için atılma sırası artık gelincikte. Doludizgin fırlıyor, köklerin üstüne sıçrıyor, ama birden yumuşak bir şeye çarpıyor...
YETÜBİRYOL
Açık gri gözlü genç kız, gelinciğin geldiğini görmemişti. Sık ağaçların arasından fırlayan hayvan bacaklarına çarpmıştı.
Çarpmanın etkisiyle sıçrayarak irkildi ve ayağı kumtaşı kayanın kıyısından kaydı. Dengesini yitirdiğinde, altındaki uçuruma baktı. Düşmemeli, aman düşmemeli.
Genç kız kollarını çırptı, dengesini sağlamak için havaya sarıldı. Ramak kalmıştı. Zaman sanki hız kesmişti.
Düştü, düşecek.
Bir an, atlatabileceğini sandı ama hafif bir esinti, aniden uzun kara saçlannı tarazlanmış bir yelkene dönüştürdü.
Her şey, onu kötü tarafa düşürmek için elbirliği yaptı. Rüzgâr itek-ledi,ayagı daha bir kaydı. Altındaki toprak çekildi. Açık gri gözleri fal-taşı gibi açıldı. Oözbebekleri büyüdü. Kirpikleri kırpıştı.

Sürüklenen genç kız koyağa devrildi. Düşerken, uzun kara saçları onu korumak istercesine yüzünü sarmaladı.
Yokuştaki tek tük bitkilere asılmaya çalıştı, ama ona sadece çiçeklerini ve hayallerini bırakarak, parmaklarından kaydılar. Engebe, doğrulmasına izin vermeyecek kadar sarptı. Isırganlar yaktı, bögürt-'en dikenleri yara bere içinde bıraktı. Düşmesinin şorta ereceğini umduğu egreltiotlarına kadar tepetaklak yuvarlandı. Heyhat, geniş yapraklar daha da sarp ikinci bir koyağı saklıyordu. Taşlar ellerini soydu. Yeni egreltiotları öncekiler kadar haindiler. Onları da geçip düşmeye devam etti. Yaban ahududularda berelenerek, karahindiba çiçeklerinden bir demeti yüzlerce yıldız gibi uçuşturarak, toplam yedi bitki duvarından geçti.
^
16
Kayıyor, durmadan kayıyordu.
Ayağı kocaman sivri bir kayaya çarptı ve şimşek gibi bir acı topuğunu yırttı. Koşunun sonunda, saman sarısı bir çamur birikintisi, yapışkan küçük bir liman gibi karşıladı onu.
Oturdu, doğruldu, otlarla silindi. Her şey saman sarısı. Giysileri, yüzü, saçları çamur içindeydi. Ağzına bile dolmuştu ve tadı acıydı.
Açık gri gözlü genç kız, sızlayan topuğunu ovaladı. Daha sersemlemesi geçmeden, soğuk ve yapışkan bir şeyin bileğinde kaydığını hissetti. Ürperdi. Bir yılan. Yılanlar! Bir yılan yuvasına düşmüştü ve üstünde sürünüyorlardı.
Dehşetten bir çığlık kopardı.
Yılanların işitme duyusu yoktur ama son derece duyarlı dilleriyle havadaki titreşimleri algılarlar. Bu çığlık onlar için bir patlama oldu. Onlar da korkarak dört bir yana kaçtılar. Anne yılanlar sinirli bir S oluşturacak biçimde kıvrılarak yavrularının üzerlerini örttüler.
Qenç kız, eliyle yüzünü sildi, gözüne inen perçemini arkaya attı, acı toprağı tükürdü ve yokuşu çıkmaya çabaladı. Çok dikti ve topuğu fena sızlıyordu. Sonunda, yeniden oturmaya ve seslenmeye boyun eğdi.
- İmdat! Baba, imdat! Burada, aşağıdayım. Bana yardıma gel! İmdat!
Uzun zaman, avaz avaz bağırdı. Nafile. Bir uçurumun dibinde yalnız ve yaralıydı ve de babası müdahale edemiyordu. O da yolunu kaybetmiş olmasın. Hoş, bu ormanın derinliklerinde, bu eğrelti otları arasında onu kim bulurdu ki?
Açık gri gözlü esmer kız, hızlı hızlı çarpan yüreğini sakinleştirmek için, derin bir nefes aldı. Bu tuzaktan nasıl çıkmalı?
Alnında kalan çamuru sildi ve çevresini inceledi. Sağında, uçurumun kıyısında, yüksek otların bulunduğu daha karanlık bir yer fark etti. Oraya doğru yöneldi. Devedikenleri ve hindibalar, yer seviyesinde kazılmış bir çeşit tünelin girişini saklıyordu. Bu dev ini hangi hayvan yapmış olabilir diye, kendi kendine sordu. Bir tavşan, bir tilki ya da bir porsuk için fazla büyüktü. Bu ormanda ayı da yoktu. Bir kurt barınağı olmasın?
Yine de, alçak tavanı orta boylu bir kişinin geçebileceği kadar genişti. Bu maceraya atılırken yüreği tutmuyordu, ama geçidin bir yere açılacağını umuyordu. O zaman, dört ayak üstünde bu balçık koridora girdi.
El yordamıyla ilerliyordu. Yer, gittikçe karanlık ve soğuk oluyordu. Dikenlerle kanlı bir şey elinin altından kaçtı. Ödlek bir kirpi, yolunun üstünde tostoparlak olmuştu; derken ters yöne kaçtı. Zifiri karanlıkta devam etti ve çevresinde kıpırtılar algıladı.
J
17
Başı eğik, hep dirseklerinin ve dizlerinin üstünde ilerliyordu. Çocukken, ayakta durmayı sonra yürümeyi öğrenmesi çok uzun sürmüştü. Bebeklerin çoğu daha bir yaşında yürüdüğü halde, o on sekiz aylık olmayı beklemişti. Dikey konuma hep kuşkuyla bakmıştı. Dört ayak üstünde insan daha güvenlikteydi. Yerdeki şeyleri daha yakından görürdünüz, düşseniz de yüksekten düşmezdiniz. Annesi ve dadıları ayakta durmaya zorlamasalardı, hayatının geriye kalanını seve seve halının üstünde geçirirdi.
Tünel bitmek bilmiyordu... Kendisini devam etmeye yüreklendirmek için bir çocuk şarkısı mıridanmaya zorladı: Bir yeşil fare

Koşuyordu otlar arasında. Yakalayıp kuyruğundan, Gösteriyoruz onu şu beylere.
Yağa batınn,
Suya batmp çıkarın onu. Diyor beyler bize.
Böylece sıcacık bir salyangozunuz olacak!
Bu ezgiyi üç ya da dört kez, her defasında daha kuvvetli olarak yineledi.
Şan öğretmeni profesör Yankelevitch, ona sesinin tellerine koruyucu bir pamuk gibi sannmayı öğretmişti. Ama burası gerçekten avaz avaz bagırılmayacak kadar soğuktu. Çocuk şarkısı, kısa sürede ağzından çıkan soğuk bir buhara dönüştü, sonra hırıltılı bir soluk halinde bitti.
Tıpkı yaramazlığı sonuna dek sürdürmekte inat eden t>ir çocuk gibi çark etmeyi hiç aklıı a getirmedi Julie, gezegenin üstderisi altında sürünüyordu.
Uzakta zayıf bir ışık görür gibi oldu.
Bitkindi; ışık, kimi yanıp sönen binlerce minik san pırıltıya bölününce, bunun bir sanrı olduğunu düşündü.
Açık gri gözlü genç kız, bir an yerin altında elmaslar oldufii'n» hayal etti; yaklaşınca, bunların kusursuz bir küpün üstüne konmuş fosforlu böcekler, ateşböcekleri olduğunu gördü. Bir küp mü?
Parmaklarını uzatır uzatmaz, ateşböcekleri söndü ve ortadan kayboldu. Bu zifiri karanlıkta, Julie gözlerine güvenemiyordu. Dokunma duyusunun tüm inceliklerine sığınarak, küpü eliyle yokladı. Karıncaların Devrimi/F-.2
1
18
Pürüzsüzdü. Katıydı. Soğuktu. Ne bir taş ne de bir kaya parçasıydı. Bir sap, bir kilit... Bu insan elinden çıkmış bir eşyaydı.
Küp biçiminde küçük bir valiz.
Yorgunluktan bitkin bir halde, tünelden çıktı. Yukarıdan gelen neşeli havlamalardan, babasının kendisini bulduğunu anladı. AchiUe'le birlikte oradaydı; uzak ve zayıf bir sesle bağırıyordu:
- Julie, kızım, orada mısın? Cevap ver, lütfen. Bana bir işaret ver!
BÎR İŞARET
Başıyla üçgen biçiminde bir hareket yaptı. Kavak yaprağı yırtıldı. İhtiyar kızıl karınca başka bir yaprak yakaladı ve mayalanmasını beklemeden, ağacın dibinde bir güzel yedi. Yemeğin tadı iyi değilse de, kuvvetlendiriciydi. Kavak yapraklarına pek düşkün değildir, o eti yeğler ama kaçtığından beri daha hiçbir şey yemediğinden, burun kıvıracak zaman değil.
Yemeğini bitirince, temizlenmeyi hiç unutmaz. Ayağının ucuyla uzun sağ antenini yakalar, dudaklarının hizasına getirinceye kadar öne eğer, sonra çeneklerinin altında, tüpü ağzına götürür ve temizlemek için sapını emer.
İki antenini köpük köpük tükürükledikten sonra, baldır kemiklerinin altındaki küçük fırçasının aralığında parlatır.
İhtiyar kızıl karınca kamının, göğsünün ve boynunun eklemlerini bükebildiği kadar oynatıyor. Sonra, ayaklarıyla gözlerindeki yüzlerce peteği temizliyor.
Kanncaların gözlerini koruyacak ve nemlendirecek gözkapakları yoktur. Qöz merceklerini sürekli ova ova temizleyecek olsalar, bir süre sonra her şeyi bulanık görürler.
Petekleri ne kadar temiz olursa, karşılarındaki şeyi o kadar daha iyi görürler.
Bak, işte bir şey. Büyük, hatta kocaman. Dikenleri var, kımıldıyor.
Dikkat, tehlike; Kocaman bir kirpi ininden çıRıyor!
Tüy, hem de çabuk. Sivri iğnelerle kaplı heybetli bir top halinde kirpi, ağzını kocaman açmış saldırıya geçiyor.
ŞAŞIRTICI BİRİYLE KARŞILAŞMA
Bütün vücuduna iğneler batırılıyordu sanki. İçgüdüsel olarak, derin yaralarını biraz tükürükle yıkadı. Topallaya topallaya, küp biçimindeki valizi odasına taşıdı. Yatağının üstüne bir an oturdu. Duvarda, soldan sağa doğru Callas'ın, Che Guevara'nın, Dourlar ile Hun Atilla'nın posterleri sıralanmıştı.
19
Julie, banyoya gitmek için yerinden güçlükle kalktı. Çok sıcak bir duş a'dl ve lavanta kokulu sabunuyla vücudunu iyice ovaladı. Sonra büyük bir havluya sarındı, sünger papuçlarını ayaklarına geçirdi ve siyah giysilerine bulaşan saman sarısı çamurları çıkarmaya girişti.

Ayakkabılarını giymesi olanaksız. Yaralı topuğu bir topuk daha olmuş. Dolabın dibinde, bir çift eski yazlık sandalet aradı. Kayışları hem topuğuna gelmiyor hem de parmaklarını açıkta bırakıyordu. Aslında Julie'nin ayakları küçüktü ama taraklıydı. Oysa ayakkabı yapımcılarının çoğu, kadınlar için dar ve uzun ayakkabılar düşünürler: Ama sonunda nasırlar onların canını yakıyor.
Yeniden topuğunu ovuşturdu. Kemikleri, kasları, lifleri ortaya çıkmak için sanki bu olayı bekliyorlardı, ayağının bu bölümü içindekileri ilk kez hissediyor gibiydi. Şu anda, hepsi orada, bacağının ucunda kıpırdaşıyorlardı. Geldiler. Kendilerini tehlike sinyalleriyle gösteriyorlardı.
Alçak sesle selam verdi: "Merhaba, topuğum."
Bir yerini böyle selamlamak hoşuna gitti. Topuguyla sadece yaralandığı için ilgileniyordu. Ama iyi düşünecek olursa, çürük olmadığında dişlerini hiç aklına getirmiş miydi? Aynı şekilde, insan bir apandisitinin olduğunu sancısı tuttuğunda keşfeder. Sırf kendisine acı sinyalleri göndermek kabalığında bulunmadıklarından, varlıklarından habersiz olduğu kim bilir daha nice organı vardı.
Bakışı valize döndü. Toprağın derinliklerinden çıkan bu eşya onu büyülüyordu. Alıp salladı. Küçük bavul ağırdı. Her birinde bir kod olan beşli, dişli bir sistem koruyordu valizi.
Valiz, kalın bir metalden yapılmıştı. Delmek için havalı bir çekiç gerekirdi. Julie, bir süre kilidi seyretti. Her dişlide rakamlar ve simgeler vardı. Gelişigüzel oynadı. Doğru şifreyi keşfetmesi milyonda bir şanstı belki.
Yine salladı. İçinde bir şey, tek bir şey vardı. Sır, merakını kamçılamaya başlıyordu.
Babası köpekle odasına girdi; Kızıl saçlı ve bıyıklı iriyarı bir adamdı. Golf pantalonuyla tskoçyalı bir avlak koruyucusunu andırıyordu.
- Daha iyisin değil mi? diye sordu. Julie başını salladı.
- Öyle bir yere düştün ki ısırganlar ve böğürtlenlerden oluşma Serçek bir duvarı aşmadan ulaşmak mümkün değildi, diye açıkladı. Doğanın meraklılardan ve gezinti yapanlardan sakladığı bir çeşit düz-'ük. Plânda bile gösterilmemiş. Bereket versin, Achille orada kokunu aldı. Köpekler olmasa ne yapardık.

İrlanda setterini sevgiyle okşadı; o da karşılığında pantalonunun paçasında gümüş bir salya bırakarak, neşeyle havladı.
- Amma hikâye, diye devam etti. Kilidin şifreli olması çok tuhaf. Belki de hırsızlar açmayı başaramayınca bırakmışlardır.
Julie, siyah saçlarını salladı.
- Hayır, dedi.
- İçinde metal para ya da külçeler olsaydı, daha ağır olurdu. Para demetleri olsaydı, sallayınca seslerini duyardık. Belki de kaçakçıların terk ettikleri bir uyuşturucu çantasıdır. Belki de bir... Bombadır.
Julie, omuzlarını silkti.
- Ya içinde bir insan başı varsa?
- Öyle olsaydı, Jivarolar bunu babana karşı kullanmaya kalkışırlardı. Esrarlı bavulun, normal insan başını almayacak kadar küçük.
Saatine baktı, önemli bir randevuyu anımsadı ve sessizce çekildi. Ortada belli bir neden yokken sevinen köpek, kuyruğunu sallayarak ve gürültüyle soluyarak arkasından gitti.
Julie, valizi bir daha salladı. Hiç kuşku yok, yumuşak bir şey. İçinde bir baş olsaydı, sallaya sallaya çoktan burnunu kırmış olurdu. Birden, valizden tiksindi, onunla uğraşmamak en iyisi, diye söylendi. Üç ay sonra bitirme sınavları başlıyordu; son sınıfı bir dördüncü yıl daha okumak istemiyorsa, çalışmanın zamanıydı.
Böylece, Julie tarih kitabını çıkarıp okumaya başladı. 1789 Fransız İhtilali. Bastille'in alınışı. Kargaşa. Anarşi. Büyük adamlar. Marat, Danton, Robespierre, Saint Just. Terör. Giyotin...
Kan, kan, hep kan. Tarih, kıyımlar dizisinden başka bir şey değil, diye düşündü, açılan sıyrıklarından birine yara bandı sararken. Okudukça, midesi bulanıyordu. Giyotini düşününce aklına valizdeki kesik baş geldi.
Beş dakika sonra, elinde kocaman bir tornavida ile kilide saldırdı. Valiz direniyordu. Kaldıraç gücünü arttırmak için bir çekiçle tornavidaya vurmaya

başladı, yine bir sonuç yok. "Bana keser lazım" diye düşündü, sonra "Allah kahretsin, bu işi beceremiyecegim" dedi.
Yeniden tarih kitabına ve 1789 Fransız İhtilaline döndü. Halk mahkemesi. Konvansiyon. Rouget de Lisle'in marşı. Mavi-beyaz-ktr-mızı bayrak. Özgürlük-Eşitlik-Kardeşlik. iç savaş. Mirabeau. Chenier. Kralın duruşması. Ve hep giyotin... tnsan bunca katliama nasıl ilgi duyar? Sözcükler bir gözünden giriyor, öteki gözünden çıkıyor.
Kirişin tahtasındaki tıkırtı dikkatini çekti, tş başındaki bu beyaz karınca aklına bir fikir getirdi.
21
Dinlemek.
Kulağını valizin kilidine dayadı ve birinci dişliyi yavaş yavaş çevirdi. Belli belirsiz bir tık işitti. Dişli karşılığını yakalamıştı. Julie, işlemi dört kez tekrarladı. Sonunda mekanizma harekete geçti, kilit çıt etti. Kulağının duyarlılığı, tornavidanın ve çekicin şiddetinden daha başarılı olmuştu.
Kapının pervazına yaslanan babası şaşırdı.
- Açmayı basardın mı? Nasıl yaptın bunu? Kilitteki l+l=3'ü inceledi.
- Hımm, bir şey söyleme, biliyorum. Düşündün. Bir rakamlar dizisi, bir simgeler dizisi, bir rakamlar dizisi var. Buradan bir denklem olduğu sonucuna vardın. Sonra, bir sır saklamak isteyen kişinin 2+2=4 türünden mantıklı bir denklem kullanmayacağını düşündün. Böylece, 1 + 1 =3ü denedin. Bu denkleme eski ayinlerde sıkça rastlanır. İki yeteneğin bir araya geldiğinde, basit toplamlarından daha etkin olduğunu ifade eder.
Baba, kızıl kaşlarını kaldırdı ve bıyığını sıvazladı.
- Kendini bu işe iyice kaptırdın, öyle mi?
Julie, açık gri gözlerinde hınzır bir ışıltıyla ona baktı. Baba, kendisiyle alay edilmesinden hoşlanmazdı, ama bir şey demedi. Julie gülümsedi.
- Hayır.
Düğmeye bastı. Yay, küp biçimindeki çantanın kapağını kuru bir sesle kaldırdı. Baba kız eğildiler.
Julie, sıynk elleriyle içindeki şeyi yakaladı ve masadaki lambanın «Şigı altına götürdü.
Bu bir kitaptı. Yapıştırılmış yaprakları yer yer kopmuş, kocaman, kalın bir kitap.
Başlık, selatin harflerle kapağa elle yazılmıştı:
Görece ve Sait Bilgi Ansiklopedisi
Profesör Edmond Wells
Gaston homurdandı.
- Tuhaf bir başlık. Hem görece, hem salt. Hem salt, hem görece olmaz. Burada bir çelişki var.
Altında, daha küçük haflerle bir açıklama:
cilt m
22
Biraz daha altında bir desen: İçinde, ucu yukarıda bir üçgen bulunan bir çember. Üçgenin içinde ters çevrilmiş bir Y. Antenleri karşılıklı birbirine dokunan üç karınca, Y'nin kollarını oluşturuyor. Soldaki karınca kara, sağdaki karınca beyaz ve ortadaki, gövdeyi oluşturan karıncanınsa yarısı beyaz, yarısı kara.
Son olarak, üçgenin altında, küp biçimindeki valizin açılmasını sağlayan formül tekrarlanmıştı: 1 +1 =3
- Eski bir büyücülük kitabı gibi, diye mırıldandı baba.
Kapağının yeni olduğunu gören Julie, hiç de eski değil diye düşündü. Kapağı okşadı. Pürüzsüz ve yumuşaktı.
Açık gri gözlü esmer kız ilk sayfayı açtı ve okudu.
ATİSİKLOPBDİ
MERHABA: Merhaba meçhul okuyucu.
Üçüncü ya da ilk kez merhaba. Doğrusu, bu kitabı ilk ya da sonuncu olarak keşfetmeniz pek önemli değil.
Bu kitap, dünyayı değiştirecek bir silahtır.
Hayır, tasalanmayın. Bu mümkün. Bunu yapabilirsiniz. Bunun gerçekleşmesi için, birinin bir şeyi gerçekten istemesi yeter. Çok küçük bir neden, büyük sonuçlar doğurabilir. Bir kelebeğin Honoiulu'da kanat çırpmasının Kaliforniya'da

kasırgaya yol açmaya yettiği söylenir. Bir kelebeğin kanat çırpmasından daha etkili sonuçlar doğuracak bir soluğunuz var oysa. Ben öldüm. Üzgünüm: Size doğrudan doğruya değil, ancak bu kitap aracılığı ile yardım edebileceğim. Size önerim, bir devrim yapmanız. Bir "evrim" de diyebilirdim. Bizim devrimimizin eski devrimler gibi şiddete ve gösterişe ihtiyacı yok.
Onu daha çok tinsel bir devrim olarak görüyorum. Bir karıncalar devrimi. Gösterişsiz. Şiddetsiz. Anlamsız gibi gelecek, ama birbirine eklendiğinde dağları bile devirecek bir dizi küçük dokunuşlar.
Eski devrimlerin sabırsızlık ve hoşgörüsüzlükten dolayı yanılgıya düştüklerine inanıyorum. Ütopistler kısa vadeli düşündüler. !İe pahasına olursa olsun çalışmalarının ürününü hayattayken istiyorlardı.
Başka yerde ve daha ileride başkalarının ürünü toplayacağını bilerek ekmeyi kabul etmek gerekir.
Bu konuyu birlikte tartışalım. Diyalogumuz sürdüğü sürece, beni dinlemekte ya da dinlememekte özgürsünüz. Ki-
^1
25
Udi dinlemeyi başardınız, bu dinlemeyi bildiğinizin bir kanıtı, öyle değil mi? Yanılıyor olabilirim. Ben ne bir akıl hocası ne bir şarlatan ne de bir ermişim. İnsanlık macerasının daha yeni yeni başladığının bilincinde olan bir insanım. Hâlâ tarih öncesinin insanlarıyız. Cehaletimizin sınırı yok ve keşfedilecek çok şey var.
Yapılacak o kadar iş var ki... Ve siz bu harikayı gerçekleştirebilirsiniz. Sizin okuyucu dalganız arasına giren bir dalgadan başka bir şey değilim. İlginç olan, dalgaların karşılaşması. Böylece, kitap her okuyucuya göre Farklı olacaktır. Sanki azıcık canlıymış gibi, özel bir okuyucu olarak sizin kültürünüze, anılarınıza, duyarlılığınıza uygun bir anlam kazanacaktır. 'Kitap" olarak nasıl etkin olacağım? Çok basit: Size devrimler, ütopyalar, insan ve hayvan davranışları üzerine küçük öyküler anlatacağım. Bunlardan sonuç çıkarmak size kalıyor. Kendi yolunuzu bulmanıza yardım edecek yanıtlar düşünmek sizin işiniz. Kendi payıma, size önereceğim hiçbir gerçek yok.
Bu kitap, siz isterseniz hayat bulacak. Sizin için bir dost, kendinizi ve dünyayı değiştirmenize yardım edebilecek bir dost olmasını diliyorum. Şimdi, hazırsanız ve istiyorsanız, hemen birlikte önemli bir şey yapmayı öneriyorum. Sayfayı çevirelim.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
PATLAMA NOKTASINDA
Sag elinin baş parmağı ve işaret parmağıyla sayfanın köşesine dokundu, tuttu ve yaprağı çevirmeye hazılanırken mutfaktan bir ses yankılandı.
- Sofraya! diye bağırıyordu annesi.
Artık okuma vakti değildi.
On dokuzundaki Julie zayıf bir kızdı. Kara, parlak, düz ve ipek gibi saçları bir perde gibi kalçalarına kadar dökülüyordu. Açık, neredeyse saydam cildi, ellerindeki ve alnındaki iyi gizlenmemiş damarlarını zaman zaman ortaya çıkarıyordu. Solgun gözleri yine de canlı ve sıcaktı. Çekik, öfke dolu ve hep hareketli, uzun bir hayat saklar gibi gözleri, ona endişeli küçük bir hayvan havası veriyordu. Kimi zaman, sanki delici bir ışın fırlayıp genç kızın hoşuna gitmeyen bir şeyi vuracakmış gibi, belirli bir yöne takılırdı gözleri.
24
Julie, fiziksel olarak kendini manasız bulurdu. Bu yüzden hiç aynaya bakmazdı. Hiç koku sürmezdi. Asla makyaj yapmazdı. Tırnaklarına oje sürmezdi. Tırnak zaten ne işe yarar, onları durmadan kemirirdi.
Giysilerine de önem vermezdi. Bol ve koyu renkli giysilerin altında saklardı vücudunu.
Okuldaki başarısı düzensizdi. Son sınıfa kadar, hep bir sınıf öndeydi. Öğretmenleri zekâ düzeyinden ve zihinsel olgunluğundan çok hoşnuttular. Ama üç yıldır, durum aynı değildi. On yedisinde olgunluk sınavında başarılı olamadı. On sekizinde yine. On dokuzunda bu sınava üçüncü kez hazırlanıyordu ve notlan hiç bu kadar kötü olmamıştı. Okul başarısındaki bu gerileme başka bir olayla üst üste geldi; Özgün yöntemlerle vokal sanatını öğreten sağır ve despot ihtiyar şan

öğretmeninin ölümü. Adı Yahkelevitch'ti, Julie'nin yetenekli olduğuna ve bunu geliştirmesi gerektiğine kesinlikle inanıyordu.
Ona karın nefesine, ciğer nefesine, diyaframına, boynunun ve omuzunun duruşuna bile hâkim olmayı öğretmişti. Hepsi de şanın kalitesini etkiliyordu.
Onun ellerinde, kendisini bir müzik öğretmeninin kusursuz kılmaya çabaladığı bir gayda gibi hissederdi. Şimdi, kalp atışlarıyla ciğerlerinin şişmesini uyumlu hâle getirmeyi biliyordu.
Yankelevitch, maske çalışmasını bile unutmamıştı. Vücut çalgısını mükemmelleştirmek için yüzünün ve ağzının nasıl biçim değiştireceğini öğretmişti.
Öğrenci ve öğretmen birbirlerini mükemmel tamamlıyorlardı. Sağır olduğu halde, ağız hareketlerini gözlemleyerek ve elini karnına koyarak, saçları ağarmış öğretmen, sesinin kalitesini anlayabiliyordu. Sesinin tüm titreşimleri bütün kemiklerinde yankılanırdı.
- Sağır mıyım? Eee ne olmuş! Beethoven da sağırdı, ama bu onun çok iyi iş çıkarmasını engellemedi, diye sık sık bağırarak söylenirdi. Şanın basit bir işitsel güzellik yaratmanın çok ötesinde bir güç olduğunu Julie'ye öğretmişti. Stresin üstesinden gelmek için heyecanlarını ılımlılaştırmayı, sadece sesinin yardımıyla korkularını unutmayı öğretmişti. Eğitiminde katkıları olsun diye, kuşların şanını dinlemesini de öğretmişti.
Julie şarkı söylerken karnından ağaç gibi bir enerji sütunu fışkırırdı ve bu onun için esrimeye yakın bir duyguydu.
Öğretmen, sağırlığına boyun eğmiyordu. Yeni tedavi yöntemleri hakkında bilgi ediniyordu. Bir gün, çok yetenekli bir operatör, özürü-nü tamamen ortadan kaldıran elektronik bir kulağı kafatasının altına yerleştirmeyi başardı.
25
O günden sonra, şan öğretmeni dünyanın seslerini olduğu gibi algıladı. Gerçek sesleri. Gerçek müzikleri. Yankelevitch, insanların seslerini, radyodaki liste başı şarkıları işitti. Arabaların korna seslerini ve köpeklerin havlamalarını, ayak seslerini, kapıların gıcırtısını işitti. Hapşırıkları, kahkahaları, iç çekmeleri ve hıçkırıkları işitti. Kentin her yerindeki sürekli açık televizyonları işitti.
Tedavi olduğu gün, mutlu bir gün olması gerekirken, karamsarlık dolu bir gün oldu. İhtiyar şan öğretmeni, gerçek seslerin hayal ettiklerine hiç benzemediğini gördü. Hep gürültü, patırtı, itişip kakışma; her şey şiddetti, kimin ne dediği anlaşılmayan bir yaygaraydı. Dünya müzikle, ama ondan da çok gürültüyle doluydu, ihtiyar adam bu kadar büyük hayal kırıklığına dayanamadı. İdeallerine uygun bir intihar biçimi buldu. Nötre Dame de Paris'in çanına tırmanmıştı. Başını çanın tokmağının altına koymuştu. Müziksel bakımdan eşsiz on iki anıtsal titreşimin korkunç enerjisi altında, tam öğle vakti ölmüştü.
Onun ölümüyle Julie sadece bir dost değil, asıl yeteneğini geliştirmesine yardım eden bir kılavuz yitirmişti.
Elbette, başka bir şan öğretmeni, şu hani öğrencilerine gam çalıştırmaları yapmakla yetinenlerden birini bulmuştu. Julie'yi gırtlağına göre çok dik perdelere çıkmaya zorlamıştı. Canı çok yanmıştı.
Kısa süre sonra, bir kulak-burun-bogazcı ses tellerinde nodul tanısı koymuştu. Derslere ara vermesini tavsiye etmişti. Ameliyat oldu, haftalarca, ses telleri iyileşinceye kadar hiç konuşmamıştı. Sonra da, yeniden konuşabilmesi için zorlu bir eğitimden geçmişti.
O günden sonra, Yankelevitch'in yaptığı gibi kendisini yönlendirebilecek gerçek bir şan öğretmeni aramıştı. Bulamayınca, yavaş yavaş içine kapanmıştı.
"İnsan bir yeteneğe sahipse ve onu kullanmıyorsa, sert şeylerden başka bir şey kemirmeyen tavşanlardan farkı kalmaz" derdi Yankelevitch. Kesici dişleri yavaş yavaş uzar, uçları kıvrılır, sonra büyür, damaktan geçer ve sonunda beyinlerini aşağıdan yukarı deler geçer. Bu tehlikeyi görselleştirmek için öğretmen, evinde kesici dişleri iki boynuz gibi çıkmış bir tavşan kafatası bulundururdu. Çalışmaya özendirmek için, bu iç karartıcı nesneyi yeri geldiğinde kötü öğrencilerine göstermekten hoşlanırdı. Hatta işi tavşanın kafatasına kırmızı mürekkeple şu sözleri yazmaya kadar götürmüştü:
"Doğal yeteneğini geliştirmemek günahların en büyüğüdür."

Kendisininkini geliştirmek olanağından yoksun kalınca, önceleri s°n derece saldırganlaştı, sonra iştahsızlık evresine girdi. Bunu kilo-larca pastayı yuttuğu aşın iştahlılık evresi izledi. Bakışları boşlukta, yediklerini çıkardı, çıkaracak gibiydi.
Artık deslerine çalışmıyor, sınıfta uyukluyordu.

Julie dökülüyordu. Güçlükle nefes alıyordu ve hiçbir düzelme olmadığı gibi, bir süredir astım krizlerine yakalanıyordu. Şan derslerine ait her şey dert haline geliyordu.
Yemek salonundaki masada yerini ilk Julie'nin annesi aldı.
- Öğleden sonra neredeydiniz? diye sordu.
- Ormanda dolaştık, diye cevap verdi baba.
- Bütün bu sıyrıklar orada mı oldu?
- Julie bir hendeğe düştü, diye açıkladı baba. Fazla canı yanmadı ama topuğu yaralandı. Hendekte tuhaf bir de kitap buldu...
Ama anne, tabağında tüten yemekten başka bir şeyle ilgilenmiyordu artık.
- Bunları sonra anlatırsın. Çabuk yiyelim. Bıldırcın kızartması bekletilmez. Soğuyunca bütün tadı kaybolur.
Julie'nin annesi, kuşüzümlü bıldırcın kızartmalarına iştahla girişti.
Çatalını batırmca bıldırcın kızartması, buhar doldurulmuş bir rugby topu gibi söndü. Kızarmış kuşu eline aldı, gagasının deliklerinden emdi, parmaklarının ucuyla kanatlarını koparıp dudaklarına götürdü ve çıtır çıtır küçük kemiklerini azı dişleriyle gürültülü bir şekilde kırdı.
- Sen yemiyor musun? Beğenmedin mi? diye Julie'ye sordu.
Genç kız, ince bir iple bağlanmış, düzgün bir biçimde tabağa konmuş kızarmış kuşu dikkatle inceliyordu. Başındaki üzüm, sanki şapkası gibiydi. Boş göz çukurları ve aralık gagası, kendi çapında korkunç bir olayın, Pompei Yanardağının birden püskürmeye başlaması gibi bir şeyin, kuşu birden meşguliyetinden kopardığını düşündür-tüyordu.
- Et sevmiyorum, dedi Julie.
- Bu et değil, kuş, diye kestirdi annesi. Sonra uzlaşmak istedi.
- Yine iştahsızlığın tutmasın. Olgunluk sınavını başarman ve hukuk fakültesine girmen için sağlıklı olmalısın. Bak, babanın hukuk fakültesini bitirmesi ve Sular ve Ormanlar İdaresinin hukuk işlerini yürütmesi sayesinde, son sınıfı üç yıl okuman için gereken torpilden yararlandın.
- Hukuk umrumda değil, dedi Julie.
- Toplumda bir yerin olması için okulunu bitirmelisin.
- Toplum umrumda değil.
- Peki seni ne ilgilendiriyor o halde? diye sordu anne.

- Hiçbir şey.
- Vaktini neyle geçiriyorsun öyleyse? Âşık falan mısın? Julie, sandalyesine yaslandı.
- Aşk umrumda değil.
- Umrumda değil, umrumda değil, ağzından başka bir şey çıkmıyor. Yine de, bir şeyle ya da biriyle ilgilenmelisin, diye ısrar etti anne. Senin gibi tatlı bir kız için, oğlanlar kapıda itişip kakışıyorlardır.
Julie tuhaf bir biçimde dudaklarını büzdü. Açık gri gözlerini dikti.
- Sevgilim falan yok, şunu da bil ki, hâlâ bakireyim. Şaşkınlık ifadesi belirdi annenin yüzünde. Sonra kahkaha attı.
- On dokuzunda hâlâ bakire kızlar, sadece bilimkurgu kitaplarında kaldı.
- Ne bir sevgili bulmaya ne evlenmeye ne de çocuk sahibi olmaya niyetim var, diye devam etti Julie. Medenini biliyor musun peki? Çünkü sana benzemekten korkuyorum.
Anne yeniden eski güvenine kavuştu.
- Benim zavallı kızım, bir sorun küpüsün sen. Bereket versin senin için bir psikoterapistten randevu aldım. Bu perşembe.
Anne ve kız bu çekişmelere alışıktılar. Bu seferki bir saat daha sürdü ve Julie akşam yemeğinde, sadece beyaz çikolatanın kremasını süsleyen Orand Mamier kirazını tüketti.

Babaya gelince, kızının masanın altından ayaklarıyla gönderdiği tüm çağrılara karşın, her zamanRi gibi aldırmaz tavnnı sürdürdü ve aralarına girmekten sakındı.
- Bir şey söylesene, Qaston, diye bağırıyordu tam o sırada eşi.
- Julie, anneni dinle, diye kestirip attı baba peçetesini katlarken.
Sofradan kalkınca da, yarın sabah gün doğar doğmaz köpegiyle yürüyüşe çıkacağından erkenden yatmak istediğini bildirdi.
- Seninle gelebilir miyim? diye sordu genç kız. Baba, başını salladı.
- Bu defa olmaz. Keşfettiğin şu koyağı daha yakından incelemek düşüncesindeyim; hem canım biraz yalnız kalmak istiyor. Annen haklı. Ormanda dolaşacağına, sınavlara hazırlansan daha iyi edersin.
Kucaklayıp iyi geceler dilemek için eğildiğinde, Julie fısıldadı:
- Baba, beni bırakma. İŞİtrnezlikten geldi.
~ 'yi rüyalar, dedi sadece.
28
Köpeğini tasmasından sürükleyerek çıktı. Coşan Achille, ok gibi fırlamak istedi, ama cırnakları çok uzun ve geriye çekilmez olduğundan iyice cilalanmış parkenin üzerinde kaydı.
Julie, kendisini doğuranla daha fazla başbaşa kalmak istemedi. Sıkıştığını bahane ederek tuvalete koştu.
Kapıyı bir güzel sürgüleyip klozet kapağının üstüne oturunca, açık gri gözlü esmer genç kız, ormandakinden daha derin bir uçuruma düşmüş gibi oldu. Bu kez, kimse onu ordan çıkaramazdı.
Hepten kendisiyle yalnız kalmak için ışığı söndürdü. Kendi kendini yüreklendirmek için, aynı şarkıyı yine mırıldandı: "Bir yeşil fare otlar arasında koşuyordu..." Ama içinde büyük bir boşluk vardı. Kendini aşan bir dünyada kaybolmuş gibiydi. Kendini küçücük, minnacık bir karınca gibi hissediyordu.
KENDÎTİÎ KABUL ETTlRMErdK GÜÇLÜĞÜ ÜZERİME
Karınca, altı ayağının tüm gücüyle dörtnala gidiyor; o kadar hızlı ki rüzgâr antenlerini geri yatırıyor. Çenesi yosunlara ve dikenlere sürünüyor.
Aynı safalar, hercai menekşeler ve yalancı dügünçiçekleri arasında dolambaçlar çiziyor, ama takipçisi peşini bırakmıyor. Kirpi, sivri oklarla kaplı zırhı içinde bir azman, inatla kovalıyor ve korkunç bir koku atmosferi fena kokutuyor. Her adımında yer sarsılıyor. Dikenlerinde düşmanlarının parçaları takılı hâlâ. Karıncanın onu yakından inceleyecek zamanı olsaydı, dikenleri boyunca sürüyle pirenin inip çıktığını görürdü.
İhtiyar kızıl karınca, takipçisini ekmek umuduyla bir şevin üstünden atlıyor. Ama kirpi de yavaşlamıyor. İğneleri onu düşmekten koruyor, yeri geldiğinde amortisör görevi görüyor. Bayır aşağı daha iyi yuvarlanmak için tortop oluyor, sonra dört ayağı üstünde doğruluyor.
İhtiyar kızıl karınca, daha da hızlanıyor. Birden önünde düz ve beyaz tünel gibi bir şey fark ediyor. Me olduğunu hemen çıkaramıyor. Giriş, bir karıncanın rahatlıkla geçebileceği kadar geniş. Peki ne olabilir? Cırcırböcegi ya da çekirge deliği olamayacak kadar geniş. Belki de bir köstebek ya da örümcek barınağıdır.
Antenleri iyice arkaya yatmış olduğundan nesnenin kokusunu alamıyor. Kendisine ancak yakından net görüntü sağlayan gözlerine başvurmak zorunda kalıyor. Tamam orada, şimdi onu görüyor. Bu beyaz tünelin sığınakla hiçbir ilgisi yok. Bu...
Bir yılanın kocaman açılmış ağzı.
Arkada bir kirpi, önde bir yılan. Belli ki yalnız bireylere göre değil bu dünya.
29
ihtiyar kızıl karınca kurtuluşu bir dal parçasına sarılmakta ve tırmanmakta buluyor. Uzun somaklı kirpi çoktan sürüngenin damağına dalıyor. Yılan hemen tostoparlak kıvrılıyor. Öyle boğazının dibine kadar gelinmesinden hoşlanmıyor. İhtiyar karınca, ince dalının üstünden, şaşkın şaşkın bu iki leşçi-nin dövüşünü izliyor.
Soğuk uzun boruya karşı sıcak iğne topu. Engereğin kara çizgili san bakışlarında ne korku ne de kin okunuyor. Onun tek tasası başarmak. Öldürücü ağzını tam yerine denk getirmeye çabalıyor. Kirpi paniğe kapılıyor. Şahlanıyor ve oklarını sürüngenin karnına fırlatmaya çalışıyor. Hayvan inanılmayacak kadar çevik.

Cırnaklı küçük ayaklarıyla oklara direnen pullarını copluyor. Ama soğuk kamçı vücuduna dolanıyor ve sıkıyor. Engereğin ağzı açılıyor. Sıvı ölüm sızdıran bir çift zehirli dişini geçiriyor. Kirpiler, zehirli yılan sokmalarına karşı dirençlidirler, ne var ki bu engerekler somaklarının en nazik bölgesinden vururlar.
Dövüşün sonunu görmeden, ihtiyar kızıl karınca sürüklendiğini hissediyor. Şaşkın bakışları altında tırmandığı ince dal, yavaş yavaş hareket etmeye başlıyor. Önce rüzgârın dalı eğdiğini düşünüyor, dalın; demetin kopup ilerlemeye başlamasına akıl erdiremiyor. ince dal, sallana sailana harekete geçiyor ve başka bir dala tırmanıyor. Kısa bir etaptan sonra, gövdeye tırmanmayı yeğliyor.
Şaşıran ihtiyar karınca, kendisini hareketli ince dala bırakıyor. Eğilip bakınca, anlıyor. İnce dalın gözleri ve ayakları var. Ağaç yetiştiriciliğinin bir mucizesi değil. Bu bir dal değil, bir fazm.
Bu ince ve uzun vücutlu böcekler taklitçiliği çalı çırpıların, dalların, yaprakların, üzerine kondukları sapların görünümüne girmeye kadar götürerek, leşçilerinden korunurlar. Bu fazm, kamuflajı öyle bir başarmış ki vücudunda, sanki beyaz karınca oymaya başlamış gibi kestane rengi lekeler ve kesiklerle, ağaç liflerinin izi var.
Fazmın bir başka kozu, çevreye uyumunda ağırlığının payı olmasıdır. Ağır hareket eden, hani nerdeyse kımıldamayan bir şeye saldırmak akla gelmez, ihtiyar karınca, bir zamanlar fazmların cilveleşmelerini seyretmişti. Daha küçük olan erkek, yirmi saniyede bir adım atarak dişiye yaklaşmıştı. Dişi biraz uzaklaşmıştı, erkek de o kadar ağırdı ki dişiyi izleyememişti. Hiç önemli değil. Ağırlığı dillere destan erkeklerini bekleye bekleye, dişi fazmlar sonunda duruma uyum gösterdiler. Bazı türleri üreme sorununa özgün bir çözüm buldular: Döllenmesiz doğurma. Çiftleşme sorunları yok. Fazmların üremek için bir eş bulmaya ihtiyaçları yoktur. Çocukları olması için, sadece istemeleri yeter.
Yumurtalamaya başladığına göre, bindiği dal dişi. Tek tek ve tabii Çok ağır, sertleşen yağmur damlaları gibi daldan dala sıçrayan yumurtaları döküyor. Fazmlar kamuflajda öyle ustadırlar ki yumurtaları tanelere benzer.
30
Yenilip yenilmediğini anlamak için, karınca dalı biraz kemiriyor. Ama fazmlar çevreye uyumu sadece savunmada kullanmazlar. Ölü taklidi yapmayı da bilirler. Böcek keskin çeneği algılayınca, hemen iradesini yitiriyor ve kendini yere bırakıyor.
Karınca aldırmıyor. Yılan ve kirpinin yaptıkları gibi, fazmını aşağıya kadar izliyor ve yiyor. Sinir hayvan, can havliyle irkilmiş gibi bile yapmıyor. Yarısına kadar yendiği halde, gerçek bir dal gibi tepkisiz kalıyor. Yine de bir ayrıntı onu ele veriyor: Dalın uç kısmı, tane-yu-murtalar yumurtlamaya devam ediyor.
Bugünlük bu kadar heyecan yeter. Hava serinliyor. Günlük kış uykusuna yatma vakti. İhtiyar kızıl karınca, toprak ve yosundan bir sığınağa giriyor. Yarın, ana yuvasına ulaşmak için yol aramaya koyulacak. Çok geç olmadan, "onları" mutlaka uyarması gerekiyor.
Çevrede olanları iyi algılamak için, kaval kemikleriyle antenlerini yıkıyor. Daha sonra rahatsız edilmemek için küçük barınağını bir ça-kıltaşı ile kapatıyor.
ANSlKLOPBDÎ
ALGILAMA FARKI: Dünyadan; sadece algılamaya hazır olduklarımızı algılarız. Bir fizyoloji denemesinde, üç kedi doğar doğmaz, dikey motiflerle kaplı küçük bir odaya kapatılırlar. Beyin oluşumu yaşına gelince, kediler bu odadan çıkarılır ve yatay çizgilerle kaplı kutulara yerleştirilirler. Bu çizgiler yiyeceklerin veya çıkış tuzaklarının bulunduğu yerleri göstermektedir. Ama dikey motifli odalarda eğitilen kedilerden hiçbiri beslenmeyi ya da dışarı çıkmayı başaramaz. Eğitimleri, algılarını dikey olaylarla sınırlandırmıştır. Aynı algılama kısıtlaması bizler için de geçerlidir. Olayları sadece belli bir biçimde algılamaya iyice koşullandırıldığı-mızdan, bazı olayları kavramayı bilmiyoruz. Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
SÖZCÜKLERİN OÜCÜ
Eli açıldı ve kapandı; sonra yastığı sıktı. Julie düş görüyordu. Düşünde bir Ortaçağ prensesiydi. Dev bir yılan onu yutmak için yakalamıştı. Sürünen yılan

yavrularıyla dolu samansansı bir bataklığa atmıştı onu ve gittikçe çamura gömülüyordu. Basılı kâğıttan zırhı içinde genç bir prens yavuz atıyla koşuyordu. Dev bir yılanla dövüşüyordu. Kırmızı ve sivri uzun bir kılıç sallıyordu ve de prensese dayanması için yalvanyordu. imdadına geliyordu.
31
Ama yılan ağzını bir alev makinesi gibi kullandı. Kâğıt zırhın prense pek yararı olmadı. Tek bir alaz alev almasına yetti. O ve atı soluk bir pürenin ortasında bir tabakta kızarmış olarak önüne getirildi. Yakışıklı prens bütün görkemini yitirmişti. Cildi kara kestane rengiydi, göz çukurları boştu ve aşağılamak için başına bir kuşüzümü kondu-rulmuştu.
O zaman, dev yılan Julie'yi zehirli dişleriyle yakaladı, çamurdan çıkarıp Grand Marnier beyaz çikolatasının kremasına fırlattı, kremanın içinde kayboldu. Bağırmak istedi, ama çoktan beyaz çikolatalı kremanın altındaydı; krema ağzına doluyor ve sesinin çıkmasını engelliyordu.
Genç kız irkilerek uyandı. O kadar korkmuştu ki hemen yeniden sesini yitirip yitirmediğini görmek istedi. "A-a-a-a! A-a-a-a!" çıktı boğazından.
Sesini yitirdiği bu karabasan gittikçe sıklaşıyordu. Bazen, işkence görüyordu ve dilini kesiyorlardı. Bazen, ağzına yiyecekler tıkıştırılıyordu. Bazen, makasla ses tellerini kesiyorlardı. Uykuda rüyaların olması zorunlu muydu? Yeniden uyuyacağını ve bütün gece bir daha düşünmeyeceğini umdu.
Ateş gibi yanan elini ıslak boğazına götürdü, sırtını yastığa dayayarak oturdu, çalar saatine baktı ve sabahın altısı olduğunu gördü. Dışarısı hâlâ karanlıktı. Pencerenin gerisinde yıldızlar parlıyordu. Aşağıda gürültüler, ayak sesleri ve havlamalar işitti. Haber verdiği gibi, babası erkenden köpeğiyle ormanda dolaşmaya gidiyordu.
- Baba, baba...
Tek cevap olarak, kapı şak diye kapandı.

Julie yeniden uzandı, uyumaya çahştı, ama boşuna.
Profesör Edmond Wells'in Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinin ilk sayfasının arkasında ne vardı?
Kalın kitabı aldı. Karıncalardan ve evrimden söz ediyordu. Kitap, dobra dobra devrim yapmasını öğütlüyordu, devrim yapmasına yardım edebilecek koşut bir uygarlıktan söz ediyordu. Gözlerini faltaşı gibi açtı. İnci gibi yazılmış kısa metinlerin arasında, şurada burada, bir sözcüğün orta yerinde, bir büyük harf ya da küçük bir desen ortaya çıkıyordu.
Rasgele okumaya başladı:
Bu eserin planı, Süleyman'ın Tapınagı'nm planına göre düzenlenmiştir. Her bölüm başlığının ilk harfi, Tapınak'ın ölçülerinden birini karşılar.
Kaşlarını çattı; Yazı ile bir tapınağın mimarisi arasında nasıl bir il-9i olabilirdi?
32
Sayfaları çevirdi.
Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, geniş bir bilgi, desen ve çeşit çeşit yazılar ambarıydı. Adına uygun olarak didaktik bilgiler içeriyordu, ama şiirler, beceriksizce kesilmiş tanıtım yazıları, yemek tarifleri, bilgisayar programları listeleri, dergilerden alıntılar, güncel resimler, ünlü kadınların kitap resimleri gibi düzenlenmiş erotik fotoğraf-lan da vardı.
Hangi tarihte ekim yapılacağını, falan sebzenin ya da falanca meyvenin ne zaman ekileceğini belirten takvimler vardı. Kumaş ve nadir kâğıt yapıştırmaları, gökkubbenin ya da büyük kentlerin metrolarının planlan, özel mektuplardan alıntılar, matematik bilmeceleri, Rönesans dönemine ait tabloların perspektif şemaları vardı.
Şiddet, ölüm ya da felaket gösteren bazı resimler çok katıydı. Metinler kırmızı ya da mavi mürekkeple yazılmıştı veyahut da kokuluydu. Bazı sayfalar, hoş bir mürekkeple ya da limon suyuyla yazılmışa benziyordu. Bazıları o kadar küçük harflerle yazılmıştı ki onları çözmek için büyüteç gerekirdi.
Hayali kentlerin planlarını, tarihin unuttuğu tarihsel kişiliklerin yaşam öykülerini, acayip makineler yapmak için tavsiyeleri fark etti...
Ambar ya da hazine, Julie hepsini okumak için en azından iki yıl gerektiğini düşünürken, bakışları acayip portrelere takıldı. Duraksa-dı, ama hayır

yanılmıyordu. Bunlar baştı. İnsan başları değil, önemli kişilerinki gibi büst olarak çizilmiş karınca başları. Hiçbir karınca bir diğerine benzemiyordu. Gözlerinin büyüklüğü, antenlerinin uzunluğu, kafataslarının biçimi belirgin bir şekilde farklıydı. Kaldı ki, her birinin adı portresine yapıştırılmış bir dizi rakamdı. Geçti.
Karınca teması, bilgisayar programlan, yapıştırmalar, yemek tarifleri ve planlar arasında bir motif gibi tekrarlanıyordu.
Bach'ın partisyonları, Kamasutra'da salık verilen cinsel pozisyonlar, İkinci Dünya Savaşında Fransız Direnişçilerinin kullandıkları şifre el kitabı... Bütün bunları nasıl bir çoğulcu bilgi, seçmeci aklı bir araya toplayabilmişti?
Bu mozayiği karıştırmaya devam etti.
Biyoloji, ütopyalar, rehberler, başucu kitapları, kullanım klavuzla-rı. İnsanlar ve bilimler üzerine anekdotlar. Kalabalıklan yönlendirme teknikleri, Yi king'in altı dizeli şiirleri.
Bir cümleyi tekrarladı: Yi king, samla geldiğinin tersine, geleceği tahmin eden değil ama şimdiyi açıklayan bir kâhindir. Daha ilerde, Scipion L'Africain'den esinlenmiş stratejiler buldu.
Bir an, bu kitabın bir doktrin aşılama kitabı olup olmadığını merak etti, sonra bir sayfada şu öğüdü okudu:
55
Her türlü siyasal partiden, mezhepten, loncadan ya da dinden kuşkulanın. Hasıl düşünmeniz gerektiğini başkalarından öğrenmek zorunda değilsiniz. Etkilenmeden, düşünmeyi kendi kendinize öğrenin.
Daha ilerde, şarkıcı Georges Brassens'den bir alıntı:
Başkalarını değiştirmek isteyeceğinize, siz önce kendinizi değiştirmeye çalışın.
Bir başka parça dikatini çekti:
Beş iç duyu ve beş dış duyu üzerine küçük bir inceleme. Beş fiziki ve beş psişik duyu vardır. Beş fiziki duyu; görme, koklama, dokunma, tatma, işitmedir. Beş psişik duyu; heyecan, imgelem, sezgi, evrensel bilinç, esindir. Sadece beş psişik duyuyla yaşamak, sadece sol elin beş parmağını kullanmak gibidir.
Latince ve Grekçe alıntılar. Yeni yemek tarifleri. Çin ideogramla-rı.
Molotofkokteyli nasıl yapılır. Kurutulmuş ağaç yapraklan. İmgeler kaleydoskopu.
Kanncalar ve Devrim. Devrim ve Karıncalar.
Julie'nin gözleri kamaşmıştı. Bu bilgilendirici ve görsel hazdan sarhoş olmuş gibiydi. Bir cümleyle karşılaştı:
Bu kitabı sırayla değil, daha çok aşağıdaki gibi kullanın; İhtiyaç duyduğunuzda, rasgele bir sayfa açın ve okuyun, düncel sorununuza ilginç bir bilgi katıp katmadığını görmeye çalışın.
Biraz daha ilerde:
Size fazla uzun gelen parçalan atlamakta duraksamayın. Bir kitap kutsal değildir.
Julie kitabı kapadı ve onu incelikle önerdiği gibi kullanacağına söz verdi. Kapağını düzeltti ve bu kez nefes alışı rahatladı, ateşi hafifçe düştü ve tatlı tatlı uyudu.
ANSİKLOPEDİ
AYKIRI UYKU: Uykumuzda 'aykırı uyku' denilen özel bir evre geçiririz.
On beş ile yirmi dakika arasında sürer. Kesilir ve bir buçuk saat sonra daha uzun süreli olmak üzere yeniden başlar. Uykunun bu bölümüne neden bu ad verildi? Çünkü uykunun en derin anında, yoğun bir sinirsel etkinliğe girmek aykırıdır. Gecelen bebeklerin çırpıntılı olması, bu aykın uykudan geçme/erindendir. (Orantılar; üçte bir normal uyku, üçte bir hafif uyku, üçte bir aykın uyku.) Uykularının bu evrelerinde, bebekler sık sık yetişkinlerde, hatta yaşlılarda görülen mimikler gösterirler. Yüzlerinde arka arkaya öfke, se-
Kanncalann Devrimi / F:3
54
vinç, üzüntü, korku, şaşkınlık belirir; oysa bu heyecanları henüz tanımadıklarından hiç kuşku yoktur. İlerde takınacakları bu ifadeleri sanki gözden geçiriyor gibidirler.
Daha sonra, yetişkinlikte aykırı uyku evreleri, yaş ilerledikçe giderek azalır ve tüm uyku süresinin onda biri, hatta yirmide birine indirgenir. Bu evre haz verir ve erkeklerde ereksiyona yol açabilir.

Her gece bir ileti aldığımız söylenebilir. Bir deney gerçekleştirildi; bir yetişkin aykırı uykusunun tam ortasında uyandırıldı ve ondan, rüyasında gördüklerini anlatması istendi. Yeniden uyumasına izin verildi ve ikinci aykırı uyku ¦ evresinde yeniden sarsılarak uyandırıldı. Öyküleri farklı olduğu halde, iki rüyanın ortak bir çekirdeği olduğu saptandı. Kesilen rüya, aynı iletiyi vermek üzere, farklı bir biçimde kaldığı yerden devam ediyordu
Yakınlarda, araştırmacılar yeni bir fikir ortaya attılar. Onlara göre, rüya toplumsal baskıları unutmanın bir yoluydu. Gündüz öğrenmek zorunda kaldıklarımızı ve kanılarımıza ters düşen şeyleri rüyamızda siliyoruz. Dışarıdan bastırılan bütün koşullar siliniyor. İnsanlar rüya gördükleri sürece, onları tam olarak gütmek olanaksızdır. Rüya, totalitarizmin doğal frenidir.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.

AÛAÇLAR ARASINDA TEK BAŞINA

Sabah. Hâlâ karanlık, ama hava daha şimdiden sıcak. Bu da mart ayının aykırılıklarından biri.
Ay, mavimsi bir yıldız gibi dallan aydınlatıyor. Bu ışık onu uyandırıyor ve ona yoluna devam edecek enerjiyi veriyor. Bu geniş ormanda ilerleyemeye başlayalı, pek rahat değil. Örümcekler, kuşlar, ateş-böcekleri, yusufçuklar, kertenkeleler, kirpiler, hatta fazmlar bile huzurunu kaçırmak için elbirliği ediyor.
Orada, kentte başkalarıyla yaşarken böyle sıkıntıları yoktu. Beyni 'kolektif akla" bağlanırdı ve düşünmek için kişisel bir çaba göstermesine gerek kalmazdı. Ama burada, evinden ve yakınlarından uzakta. Beyni "bireysel olarak" işlemeye koyulmak zorunda. Karıncalann, biri kolektif öteki bireysel iki tür müthiş işlem kapasiteleri vardır.

Şimdilik, tek bireysel işlem olanağı var ve hayatta kalmak için durmadan kendisini düşünmek zorunda kalması, ona pek güç geliyor. Sürekli kendisini düşünmek, sonunda ölüm korkusunu getiriyor. Belki de tek başına yasaya yasaya ölümden sürekli korkar hale gelen ilk karınca oydu.
Ne yozlaşma!..
Karaağaçların altında ilerliyor. Şiş göbek mayısböceğinin vınlama-sıyla başını kaldırıyor.
Ormanın ne kadar olağandışı olduğunu yeniden öğreniyor. Ay ışığında, bütün bitkiler mora ya da beyaza çalıyor. Antenlerini dikiyor ve üstündeki şakacı kelebeklerin göbeğini yokladığı bir orman menekşesinin yerini belirtiyor. Daha ilerde, sırtı çizgili tırtıllar mürver yapraklarını otluyorlar. Doğa dönüşünü kutlamak için, daha bir güzelleşmiş gibi.
Kuru bir leşe çarpıyor. Qeri çekilip gözlüyor. Sarmal halinde öbeklenmiş bir karınca yığını var. Bunlar hasatçı kara karıncalar. Olayı biliyor. Bu karıncalar yuvalarından çok uzaklaşmışlar ve gece soğuk çiy düşünce, nereye gideceklerini bilmeden sarmal halinde dizilmişler, sonları gelinceye kadar dönmüşler, dönmüşler, insan yaşadığı dünyayı anlamazsa, göçünceye kadar döner durur.
İhtiyar kızıl karınca, antenlerinin ucuyla felaketi daha yakından incelemek için yaklaşıyor. Önce sarmalın kıyısındaki karıncalar ölmüş, daha sonra da merkezdekiler.
Ayın mor ışığında, bu tuhaf ölüm sarmalına dikkatle bakıyor. Ne ilkel bir davranış! Soğuktan korunmaları için, biromçanın altına saklanmaları ya da yerin içinde bir kamp yeri açmalan yeterdi. Bu aptal karıncalar, sanki dans tehlikeyi uzaklaştınımış gibi, dönelemekten başka bir şey düşünmemişler.
Belli ki halkımın daha öğreneceği çok şey var, diyor ihtiyar kızıl kannca.
Kara eğreltiotlannın altından geçerken, çocukluğunun kokularını tanıyor. Polenlerin kokusu onu sarhoş ediyor.
Böyle bir mükemmelliğe erişmek için çok zaman gerekmişti.
İlk önce, bütün bitkilerin atası olan yeşil su yosunlan karaya çık-"lar. Tutunabilmek için, liken haline dönüştüler. Sonra likenler, de-rın kökleri sayesinde, daha büyük ve daha sağlam boy atan ikinci bir Dıtki kuşağına elverişli bir toprak yaratmak amacıyla, toprağı verimli-le§tirecek bir strateji geliştirdiler.

Artık her bitkinin kendi etki alanı var, ama hâlâ alan anlaşmazlıkları sürüyor. İhtiyar karınca, boğan bir incir sarmaşığının kaygısız bir kuşkirazına cesaretle

saldırıya geçtiğini görüyor. Bu düelloda, zavallı kuşkirazının hiç şansı yok. Buna karşılık, kuzukulaklarının hakkından geleceklerini sanan öteki boğan incirler, kuzukulagının ağılı salgısıy-la zehirlenince solar giderler.
Daha ötede bir köknar, bütün asalak otları ve öteki rakip bitkileri yok edecek kadar toprağı asitli hale getiren iğnelerini atıyor.
Her birinin kendi silahlan, kendi savunmaları, kendi hayatta kalma stratejileri var. Bitkiler dünyası acımasızdır. Hayvan dünyasıyla tek farkları belki de bitkilerin katliam lannın daha ağır ve özellikle de sessiz olmasıdır.
Bazı bitkiler, kesici silahlan zehire tercih ederler. Dolaşan kann-caya bir hatırlatma olması için sayalım: Çobanpüsküllerinin tüylü yapraklan, devedikenlerinin ustura gibi dikenleri, çarkıfeleklerin iğneleri, hatta akasyaların dikenleri. Sivri dikenlerle dolu koridora benzeyen bir korudan geçiyor.
İhtiyar karınca, havada dolaşan bütün hoş kokuları daha iyi yakalamak için antenlerini yıkıyor, sonra kafasının üstünde sorguç gibi dikiyor. Aradığı şey, onu anayurduna götürecek kokulu bir yol izi. Çünkü artık her saniyenin önemi var. Her ne pahasına olursa olsun, çok geç olmadan sitesini uyarmak zorunda. Kokulu molekül dalgaları, yöredeki hayvanların hayatları ve yaşam tarzlan hakkında bir sürü işe yaramaz bilgiler taşıyor.
Yine de, ilgisini çeken kokuları kaçırmamak için yürüyüş ritmini ayarlıyor. Yabancısı olduğu kokuları tanımak için hava akımı dalgasının içine dalıyor. Ama bir sonuç alamıyor ve bir yöntem bulmaya çalışıyor.
Bir çam kütüğünün oluşturduğu çıkıntıya tırmanıyor, dikeliyor, duyumsal uzantılarını hafifçe döndürüyor. Anten, hareketlerinin yoğunluğuna göre, çeşitli koku frekanslan yakalıyor. Saniyede 400 titreşimde, özel hiçbir şey algılamıyor. Koku radarının hareketlerini arttırıyor. Saniyede 600, 1000, 2000 titreşime çıkarıyor. Yine ilginç bir şey yok. Bitki ve kannca dışındaki böceklerin kokusunu algılıyor sadece; çiçek kokuları, mantar sporları, kınkanatlıların, çürümüş ağaç-lann, yaprakların, yaban nanelerin kokulan...
Titreşimleri daha da arttınyor. Saniyede 10.000 titreşim. Antenleri dönerken, her türlü tozu çeken hava akım lan yaratıyor. Her çabasından önce, antenlerini temizlemek zorunda kalıyor.
Saniyede 12.000 titreşim. Sonunda, bir kannca yolunun varlığını gösteren uzaktaki koku moleküllerini yakalıyor. Kazanıyor. İstikamet batı-güney-tjatı, ay ışığına göre 12 derecelik açı. ileri.

ANSİKLOPEDİ
FARKLILIĞIN ÖNEMİNE DAİR: Hepimiz kazananlarız. Çünkü hepimiz üç yüz milyon yarışmacı içinde şampiyonluğu kazanan sperm hücresinden geliyoruz. Sizi siz yapan, başka biri yapmayan kromozomlar dizisini aktarma hakkını o kazandı. Sizin sperm hücreniz gerçekten yetenekli. Bir köşede yapışıp kalmadı. Doğru yolu bulmayı başardı. Belki öteki rakip sperm hücrelerinin yolunu tıkamanın bir çaresini buldu. Uzun süre en hızlı sperm hücresinin yumurtacığı döllemeyi başardığına inanıldı. Ama öyle değil. Yüzlerce sperm hücresi yumurtanın etrafına aynı anda ulaşır. Orda kuyruk sallayarak, bekler dururlar, içlerinden sadece biri seçilecektir.
İçeri girmek için kapıda itişen sperm hücreleri yığını içinden kazanan sperm, hücresini seçen; yumurtacıktır, hangi ölçütlere göre peki? Araştırmacılar, uzun zaman bu soruyu kendilerine sordular. Çözümü daha yakınlarda buldular: Yumurtacık, kendisinden en farklı genetik özellikleri taşıyanı seçer. Hayat memat sorunu. Yumurtacık, kendi üstünde sarmaşan iki eşin kim olduğunu bilmez, o sadece kan ortaklığı sorununda kurtulmaya bakar. Doğa, kromozomlarımızın kendisine benzer olanla değil, kendisinden farklı olanla zenginleşmesini ister.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
OKU UZAKTAN GÖRÜYORUZ
Yerde adımlar. Saat sabahın yedisi ve yıldızlar yukarıda, gökyüzünde hâlâ titreşiyorlar.
Köpegiyle dik patikalarda ilerlerken, Gaston Pinson Fontaineble-au Ormanının göbeğinde, açık havada, huzur içinde iyi hissediyordu kendini. Kızıl bıyıklarını sıvazladı. Kendini özgür bir adam gibi hissetmesi için bu ormana gelmesi yetiyordu.

Sol yanında, bir patika kıvnla kıvrıla bir taş yığınına kadar çıkıyordu. Yokuşu çıkınca, Cassepot kayalığının ucundaki Denecourt Kule-s,ne ulaşıyordu. Yukandan bakınca, manzara olağanüstüydü. Sıcak ve hâlâ yıldızlı şafakta kocaman bir ay, panoramayı gözler önüne sermeye yetiyordu.
38
Oturdu ve köpeğine de aynısını yapmasını öğütledi. Köpek ayakta kaldı. Yine de göğü birlikte seyrettiler.
- Bak Achille, eskiden gökbilimciler, sanki düzmüş gibi gökyüzünün haritasını çıkarırlardı. Qöğü, durumunu tanımlayan yirmi sekiz takımyıldızına bölmüşlerdi, yirmi sekiz vilayet gibi. Çoğu her gece görünmez. Kuzey Yarımkürede oturanlar için biri, Büyük Ayı hariç. Dört yıldızlı bir kareden oluşan, sapında üç yıldız bulunan bir tavaya benzer. Grekler, Arcadie Kralının kızı Prenses Callixte'in anısına ona bu adı verdiler. O kadar güzeldi ki Zeus'un eşi Hera kıskançlığa kapılınca, onu büyük bir dişi ayıya dönüştürdü. İşte böyle! Achille, bütün kadınlar böyledir. Hepsi birbirlerini kıskanır.
Köpek başını salladı ve hafif bir inilti çıkardı.
- Bu takımyıldızının yerini saptamak çok ilginçtir. Çünkü tavanın düşey kesitini beş kat daha uzatırsan, üstünde seçilmesi çok kolay bir pop-comun uçtuğu keşfedilir. Bu Kutup Yıldızıdır. Gördüğün gibi Achille, kuzey yönünü bulmuş oluyoruz. Böylece yolumuzu kaybetmeyiz.
Köpek, bütün bu açıklamalardan hiçbir şey anlamıyordu. Bütün işittiği "Bedebedebe Achille! Bedebedebe Achille!"di. İnsan dilinden tek anladığı bu heceler kümesiydi. A-chi-lle'in kendisini gösterdiğini biliyordu. Bu kadar çeneye sinirlenen irlanda setteri, gidip iki kulağı arasına yatmayı seçti ve ölçülü bir tavır takındı. Ama efendisi bu kadarla yetinmeyecek kadar konuşma ihtiyacı duyuyordu.
- Tavanın sapından itibaren ikinci yıldız, diye devam etti, bir değil, iki ışıktan oluşmuştur. Eskiden, Arap savaşçılar gözlerinin sağlamlığını bu iki yıldızı, Alcon ve Mizar'ı seçerek ölçerlerdi.
Gaston, gözlerini kısarak göğe baktı, köpek esnedi. Güneş, çoktan kargısını dikmeye başlamıştı ve yıldızlar sessiz sedasız silindiler, sonra yerlerini ona bırakıp çekildiler.
Çantasından azığını, jambon-peynir-sogan-hıyar-biber sandviçini çıkardı, kahvaltı olarak yedi. Keyifle ohladı. Böyle; sabah erkenden kalkmak ve ormana gidip güneşin doğuşunu seyretmekten daha zevkli bir şey yoktu.
Muhteşem bir renk cümbüşü. Güneş önce kızıla, sonra pembeye, turuncuya, sarıya ve en son olarak beyaza döndü. Bu kadar ihtişamla rekabet edemeyince, ay geri çekilmeyi yeğledi.
Gaston'un bakışları yıldızlardan güneşe, güneşten ağaçlara, ağaçlardan vadinin panoramasına geçti. Yabanıl orman şimdi bütünüyle görünüyordu. Fontainebleau vadilerden, tepelerden, kumlardan, kumtaşlarmdan, balçıktan ve kalkerden oluşuyordu. Ayrıca, bir sürü dere, koyak, kayın vardı.
39
Manzara şaşırtıcı bir çeşitlilik gösteriyordu. Tür bakımından Fransa'nın en zengin ormanıydı kuşkusuz. Yüzlerce kuş, kemirgen, sürünen türleriyle doluydu. Gaston, kaç kez süt domuzları, yaban domuzları, hatta bir defasında bir maralve yavrusuyla karşılaşmıştı.
Paris'in göbeğinden altmış kilometre uzaklıkta, bu bölgede, insan uygarlığının henüz hiçbir şeyi bozmadığına ebediyen inanılabilirdi. fie araba, ne klakson, ne de kirlilik. Hiç tasa yok. Sadece sessizlik, rüzgârın okşadıgı yaprakların hışırtısı, şamatacı kuşların cıvıltıları.
Gaston gözlerini kapadı ve sabahın ılık havasını derin derin içine çekti. Bu yirmi beş hektarlık yabanıl hayat alanı, parfümcülerin daha sınıflandırmadıkları hoş kokular yayıyordu. Büyük bir zenginlik. Hem de bedava.
Sular ve Ormanlar İdaresi hukuk işleri müdürü dürbününü aldı ve tüm dekoru dolaştı. Bu ormanın her köşesini tanıyordu. Şada, Apre-mond Boğazı, Grand Veneur Kavşağı, Cul de Chaudron Yolu, Büyük Cihannüma, Eşkiyalar Mağarası, karşısında Franchard Boğazı, eski Ermitage, Ağlayan Kaya Yolu, Druidler Cihannüması. Solda, Demo-iseller Buzyalagı, Soupirler Kavşağı, Morillon Dağı.
Buradan, tarlakuşlarının alanı fundalıkları görüyordu. Daha ilerde, Chanfroy Ovası ve külrengi sivri dağlan vardı.

Gaston dürbününü ayarladı ve Jüpiter Ağacına, otuz beş metre yüksekliğe ulaşan dört yüz yıllık ihtiyar meşeye çevirdi. "Orman ne kadar güzel" diye mırıldanıp kendinden geçti dürbününü bırakırken.
Dürbünün kutusunun üstüne bir karınca yerleşmişti. Kovalamak istedi, ama eline asıldı ve sonra kazağına tırmandı.
Köpeğine:
- Karıncalar beni endişelendiriyorlar, dedi. Şimdiye kadar, yuvaları birbirinden uzaktaydı. Ama bilinmeyen nedenlerden dolayı öbekler halinde toplanıyorlar. Federasyonlaştılar, şimdi de federasyonlar birleşip imparatorluk oluşturacak. Biz insanların asla başaramadığı bir deneyime, "üst top!umsallaşma"ya girişmek üzereler gibi geliyor bana.
Gerçekten de, Gaston gazetelerde gittikçe daha büyük karınca yuvaları kolonileri tespit edildiğini okumuştu. Fransa'da, Jura'da, yollarla birbirine bağlanan bin ile iki bin arasında karınca sitesi saptanmıştı. Bütün bunlardan, Gaston toplum deneyini en üst düzeyine götürmek üzere olduklarına inanıyordu.
Çevreyi incelerken, bakışı birden garip bir şeye takıldı. Kaşlarını Çattı. Uzakta, kumtaşı kayalıkların ve kızının keşfettiği koyak yönünde, ağaçların arasında bir üçgen parlıyordu. Bu kez, bir karınca yuvası söz konusu değildi. Parıldayan şekil dallarla örtülmüştü, ama çok dik uçları onu ele veriyordu. Doğa, dik çizgileri bilmez. Bu durumda ya orda hiç işleri olmayan kampçıların kurduğu bir çadır ya da hiç aldırmadan ormanı kirletenlerin bıraktığı bir çöp yığını olmalıydı.

Canı sıkılan Gaston, bu parlayan üçgene doğru patikadan indi. Aklı tahminler sunmaya devam ediyordu: Yeni model bir karavan? Metal boyalı bir araba? Bir dolap?
Böğürtlenler ve devedikenleri arasından geçerek tuhaf şekle ulaşması bir saatini almıştı. Dermanı kalmamıştı.
Yakından, şekil daha da şaşırtıcıydı. Ne bir çadır, ne bir karavan, ne de bir dolaptı. Karşısında, aşağı yukarı üç metre yükseklikte, yanlan tamamen aynalarla kaplı bir piramit yükseliyordu. Tepenin ucuna gelince, kristal gibi yarı saydamdı.
- Bak dostum Achille, sürpriz olmasına tam bir sürpriz...
Köpek, havlayarak onayladı. Çürük sivri dişlerini göstererek homurdandı ve gizli silahını saldı; bir sürü sokak kedisini bozguna uğratan iğrenç kokulu nefesini. Qaston, yapının etrafını dolaştı.
İlk bakışta, kocaman ağaçlar ve sık, yüksek egreltiotları piramidi oldukça iyi saklıyordu. Güneş kesin bir ışınla aydınlatmamış olsaydı, Gaston onu asla fark edemezdi.
Memur, yapıyı inceledi: Ne kapı, ne pencere, ne baca, ne mektup kutusu. Ne de oraya yaklaşmayı sağlayacak bir patika.
İrlanda setteri yeri koklarken homurdanıyordu.
- Sen de benim gibi düşünüyorsun, değil mi Achille? Televizyonda böyle zımbırtılar görmüştüm. Bunlar belki de... uzaylılardır.
Ama köpekler bir varsayımda bulunmadan önce bilgi toplarlar. Özellikle de İrlanda setterleri. Achille, özellikle ayna yüzeylerle ilgilenmiş gibi görünüyordu. Gaston, yüzeye kulağını dayadı.
- Vay canına!
İçeriden gürültüler algılıyordu. Hatta bir insan sesi seçer gibi oldu. Eliyle aynayı tıklattı.
- İçerde kimse var mı?
Cevap yok. Sesler kesiliyor. Cümlenin ayna yüzeyinde bıraktığı pus dağıldı. Daha yakından bakınca, piramidin uzaylılarla bir ilgisi olmadığı anlaşılıyordu. Betondan yapılmıştı ve sıradan bir hırdavatçıda bulunabilecek cam plakalarla kaplanmıştı.
- Fontainebleau Ormanının göbeğine bir piramit dikmek kimin aklına gelir, ne dersin Achille?
Achille havladı, ama insan onu gerçekten anlamadı.
Arkasında cılız bir vızıldama oldu.
Vızzz...

Oaston önemsemedi. Orman sivrisinekler ve türlü, çeşitli büveleklerle doluydu. Vızıltı yaklaştı.
Vızzz... Vızzz...
Boynunda hafif bir sızı hissetti, rahatsız eden böceği ovalamak için ellerini kaldırdı, ama hareketi yarım kaldı. Ağzını kocaman açtı, olduğu yerde döndü. Köpeğinin tasmasını bıraktı ve baş aşağı siklamenlerin içine yıkılınca gözleri yuvalarından dışarı uğradı.
ANSİKLOPEDİ
YILDIZ FALI: Oüney Amerika'da, Mayalarda resmi ve zorunlu bir yıldız falcılığı vardı. Doğum gününe göre, çocuğa özgür bir tahmin takvimi verilirdi. Bu takvim çocuğa gelecekteki bütün hayatını anlatırdı: Ne zaman iş bulacağını, ne zaman evleneceğini, başına ne zaman bir kaza geleceğini, ne zaman öleceğini. Bunlar beşikte kendisine şarkı halinde söylenirdi ve onlan ezberlerdi ve de kendi yaşantısının neresinde olduğunu anlamak için takvimi mırıldanırdı.
Sistem oldukça iyi işlerdi, çünkü Maya müneccimleri tahminlerinin çıkması için çaba gösterirlerdi. Delikanlının şarkısının sözlerinde falanca genç kızla falanca gün karşılaşacağı belirtilmişse, karşılaşma gerçekleşirdi, çünkü genç kızın özel yıldız falı şarkısında da aynı sözler yer alırdı. İş konusunda da yöntem aynıydı: Kıtada falanca gün bir ev satın alınacağı haber veriliyorsa, satıcının şarkısında, aynı gün evi satmak zorunluluğu belirtiliyordu. Belirli bir tarihte bir kavga çıkacak olsa, kavgaya katılanların bundan çok önceden haberleri olurdu.
Her şey mükemmel işliyordu, sistem kendiliğinden gittikçe sağlamlaşıyordu. Savaşlar önceden haber verilir ve betimlenirdi. Kimlerin galip geleceği bilinirdi ve müneccimler savaş alanlarında kaç yaralı, kaç ölü olacağını belirlerlerdi. Ölü sayısı tahmin edilenle çakışmayacak olursa, tutsaklar kurban edilirdi.
Bu şarkılı yıldız falları yaşamı ne kadar da kolaylaştırırdı! Hiçbir şey rastlantıya bırakılmamıştı. Kimsenin yarından korkusu yoktu. Müneccimler her insanın hayatını başından sonuna kadar aydınlatırlardı. Herkes hayatının kendisini nereye götürdüğünü, hatta başkalarının hayatlarının nereye gittiğini bilirdi.
Kehanetin bu kadarı da olmaz. Mayalar... Dünyanın sonunu bile tahmin etmişlerdi. Hıristiyanlık çağının 10. Yüz-yılı'nın falanca günü dünyanın sonu gelecekti. Maya mü-

neccimlerinin tümü tam saati konusunda hemfikirdiler. Öyle ki bir gün öncesinde, felakete uğramaktansa, erkekler kentlerini ateşe verdiler, ailelerini öldürdüler ve arkasından intihar ettiler. Kurtulan birkaçı alevler içindeki kentlerini terk ettiler ve ovalarda dolaştılar.
Yine de, uygarlıkları basit ve saf bireylerin uygarlığı değildi. Mayalar sıfırı ve tekerleği biliyorlardı (ama böyle bir keşfin önemini anlamadılar), yollar inşa ettiler; on üç aylı sistemiyle onların takvimi bizimkinden daha kesindi. ispanyollar, 16. Yüzyılda Yucatan'ageldiklerinde. Maya uygarlığını ortadan silmek zevkini tadamadılar, çünkü onlar çok önceden kendi kendilerini yok etmişlerdi. Bununla birlikte, kendilerinin Mayalar'm soyundan geldiklerini ileri süren yerliler vardır. Onlara "Lacandonlar" denir. İşin tuhafı, Lacandon çocukları, insan hayatının bütün olaylarını bir bir sayan eski ezgiler mırıldanırlar. Ama kimse bunların kesin anlamını bilmiyor.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
DALLAR ALTIMDA KARŞILAŞMA
Bu yol nereye gidiyor? Yorgun. Günlerdir bu karınca yolu, kokulu yolda yürüyor. Bir ara, başına tuhaf bir şey geldi, ne olduğunu bilmiyor. Birden, düz ve koyu bir şeyin üstüne çıktı, sonra kaldırıldı, kara ve seyrek otlar dikili pembe bir çölde yürüdü, örülmüş bitki liflerine atıldı, tutunmaya çalıştı, sonra havada uzaklara fırlatıldı.
Bu "onlar'dan biri olmalıydı.
"Onlar" ormana gittikçe daha kalabalık geliyorlar.
Önemli değil. Hâlâ sag ve asıl önemli olan da bu.
Önceleri zayıf olan feromon kokuları, gittikçe belirginleşiyor. Kesinlikle çokayaklıların izi üstünde. Hiç kuşku yok; fundalıkla yaban-kekikleri arasındaki

yolun çıkardığı iz kokuları bunlar. Kokluyor ve bu hidrokarbonat kokteylini hemen tanıyor: Bel-o-kan'lı kâşif karıncaların karın altındaki salgı bezlerinden gelen CH.
İhtiyar kızıl karınca, sırtında güneşle, bu koku rayının izini sürüyor. Geniş egreltiotları çevrede yeşil kemerler oluşturuyor. Güzelav-ratotları, klorofil sütunları gibi yükseliyor. Porsukagaçlan ona gölgelerini sunuyor. Tetikte, otların ve yaprakların arasında binlerce anten, göz, kulak algılıyor. Hiçbir hayvan karşısına çıkmadıkça, korku-

tanın ve sindirenin kendisi olduğunu düşünebilir. Savaşçılığını daha bir öne çıkarmak için başını boynuna gömüyor ve birkaç gözü kayboluyor.
Birden, biracıbakla yığınını dönünce, on iki çokayaklı silueti çıkıyor ortaya. Bunlar kendisi gibi kızıl orman karıncaları. Anasitelerinin kokusuna kadar tanıyor. Bel-o-kan. Ailedenler. Küçük kardeşler.
Çenekleri önde, bu uygarlık belirtilerine doğru koşuyor. On ikiler şaşkınlıktan antenlerini dikerek duruyorlar. Bunların kâşifler-avcılar altkastmdan, cinsiyetsiz genç askerler olduğunu anlıyor. İhtiyar kızıl karınca en yakındakine sesleniyor ve ondan bir trofalaksi istiyor. Öteki, iki antenini arkaya yıkarak, kabul ettiğini gösteriyor.
Böcekler hemen geleneksel bir yiyecek değişimi törenine başlıyorlar. Kafalarının üstündeki antenlerinin uçlarını birbirine sürterek, iki karınca bilgileniyorlar. Biri karşısındakinin ihtiyaçlarını, öteki ona ne önerebileceğini öğreniyor. Sonra çeneklerini ayırıyorlar, karşı karşıya, ağız agıza yerleşiyorlar. Verici, toplumsal kursağından birazını, kullandığı sıvı yiyeceği yukarı çıkarıyor ve büyük bir topak haline getirip aça aktarıyor, o da aç kurt gibi yutuyor.
Hemen gücünü toplamak için bir bölümü ana mideye; kalanı, yeri geldiğinde kardeşlerinden birinin gücünü toparlayabilmesi için toplumsal kursağa, ihtiyar kızıl karınca rahatlayınca ürperiyor, on iki küçük kardeş kendisini tanıtması için antenlerini hareket ettiriyor.
On iki anten parçasının her biri, tıpkı aynı anda farklı kokularda on iki tonda konuşan on iki ağız gibi, özel bir feromon salgılıyor. Bu on iki ağız iletiler yayar, aynı zamanda on iki kulak gibi alır da.
Verici genç karınca, yalnız ihtiyar karıncanın kafatasından itibaren birinci parçasına dokunuyor ve yaşını çözüyor: Üç yaşında, ikincisinde, kastını ve altkastını gösteriyor: Cinsiyetsiz asker, dış keşifçi-avcı. Üçüncüsü, türünü ve anasitesini belirtiyor: Kızıl orman karıncası, anasitesi Bel-o-kan. Dördüncüsü yıımurtlanma sırasını, dolayısıyla adını veriyor: Kraliçe'nin ilkbaharda yumurtladığı 103.683'üncü yumurtadan doğdu. Dolayısıyla adı, "103.683." idi.
Beşinci parça, dokunuşlarına cevap verenin ruh halini açıklıyor: 103.683. hem yorgun, hem heyecanlı, çünkü elinde önemli bir haber var.
Qenç karınca, kokusal çözümlemesini burada kesiyor. Öteki parçalar verici değil. Beşincisi izlerin molekülünü ortaya çıkarmaya, altıncısı temel konuşmaları yürütmeye yarar, yedincisi karmaşık diya-'oglara, sekizincisi sadece yumurtlayan ana kraliçe ile görüşmelere ayrılmıştır. Son üçü ise, gerektiğinde küçük topuzlar olarak kullanılabilir.
103.683. de iki kâşifi araştırıyor. Hepsi de yüz doksan sekiz gün yaşında genç askerler, ikizler ama birbirlerinden yine de çok farklılar.

5. birkaç saniye farkla en büyükleri: Uzun başlı, dar göğüslü, çenekleri keskin, karnı sopa biçiminde, upuzun, hareketleri kesin ve düşünceli. Baldırları kalın, ayakları uzun ve iyice ayrık.
6. öz kardeşi, buna karşın yusyuvarlak: Yuvarlak başlı, şiş göbekli, göğsü uçlarda hafifçe sarmallaşan antenlere kadar sarkıyor. 6.nın tiki var. Sanki bir şey kaşmdırıyormuş gibi, sağ ayağıyla durmadan gözünü siliyor.
7.'nin çenekleri kısa, ayakları kalın ve tavırları çok seçkin, tertemiz. Kitini öylesine parlak ki gök yansıyor. Hareketleri zarif ve karnının ucuyla sinirli sinirli hiçbir anlamı olmayan Z'ler çizmekten kendini alamıyor.
8.'nin her yanı kıllı; alnı ve çenekleri bile. Güçlü kuvvetli, ağır, hareketleri hantal. Çeneklerinden antenlerine sonra yeniden çeneklerine götürerek eğlendiği ince bir dalı kemiriyor.

9.'nun başı yuvarlak, göğsü üçgen, karnı kare ve ayaklan silindir şeklinde. Çocukluğunda geçirdiği bir hastalıktan dolayı bakır rengi göğsü delik delik. Eklemleri güzel, biliyor bunu ve sürekli onlarla oynuyor. Nahoş olmayan, iyi yağlanmış menteşe sesi çıkanyor.
10. en küçükleri. Karınca demeye bin şahit ister. Yine de antenleri çok uzun, bu yüzden grubun kokusal radarı. Duyumsal eklentilerinin hareketleri ne denli meraklı olduğunu gösteriyor.
11., 12., 13., 14., 15., 16.'yi da aynı şekilde tüm ayrıntılanyla gözlemliyor. Teftiş bitince, yalnız ihtiyar karınca, 5.ye sesleniyor. Sadece en kıdemlileri değil, kokusal iletişim antenleri yapış yapış; çok sosyal olduğunun bir göstergesi. Gevezelerle konuşmak hep kolaydır.
İki böcek antenlerini birbirine dokunduruyor ve konuşuyorlar.
103.683. bu on iki askerin yeni bir askeri altkasta, Bel-o-kan'ın seçkin komandolarına ait olduğunu öğreniyor. Düşman hatlanna sızmak için öncü olarak gönderilmişler. Gerektiğinde başka sitelerin karıncalarına karşı dövüşürler ve kertenkeleler gibi iri yapılı leşçilerin karşı avlarına da katılırlar.
103.683. kanncaların ana yuvalarından bu kadar uzakta ne yap-tıklannı soruyor.
5. uzakları keşif için gönderildikleri cevabını veriyor. Günlerdir, dünyanın doğu kıyısını bulmak için doğuya doğru yü-rüyorlarmış.
Bel-o-kan karınca halkı için, dünya hep vardı ve hep olacaktır. Doğmadığı için ölmeyecektir. Onlara göre, dünya küp şeklindedir. Bu küpün önce havayla, sonra bulutlardan bir halıyla kaplı olduğunu düşünürler. Daha ötede, kimi zaman bulutlan delen su vardır. Bu yağmurdur.
45
Onlar evreni böyle görüyorlar.
Bel-o-kan yurttaşlan, doğu kıyısının yakınlarında bulunduklarına inanırlar ve binlerce yıldır tam yerini saptamak için kâşifler gönderirler.
103.683. kendisinin de Bel-o-kanlı bir kâşif karınca olduğunu bildiriyor. O, doğudan geliyor. O, dünyanın kıyısına ulaşmayı başardı.
On ikiler kendisine inanmayınca, ihtiyar kızıl kannca, kökün girintileri altında, antenlerini birbirine dokundurarak halka oluşturmalarını öneriyor. Orada, hayat hikâyesini anlatmaya başlıyor, böylece dünyanın doğusuna yaptığı inanılmaz maceralarla dolu yolculuğunu ve dahası, sitelerinin üstüne çöken kara tehlikeyi de öğrenecekler.
SOLUCAN SEHDROMU
Evin önüne çekilmiş limuzinin önündeki kara bayrak rüzgârda dalgalanıyordu. Yukarıda hazırlıklar tamamlanıyordu. Herkes, son bir kez elini öpmek için naaşa yaklaştı.
Sonra, Gaston Pinson'un cesedi fermuarlı ve naftalin topaklanyla dolu plastik bir çantaya sokuldu.
- Naftalin niçin? diye sordu Julie, cenaze görevlisine. Karalar giyinmiş adam, profesyonel bir tavır takındı.
- Solucanları öldürmek için, diye açıkladı tumturaklı bir sesle, insan eti kurtlan çeker. Meyse ki naftalin sayesinde, modern cesetler bunlardan korunabiliyor.
- Artık bizi yemezler mi?
- İmkânsız, diye onu rahatlattı uzman. Ayrıca, tabutlar hayvanların içeri girmesini engellemek için çinko ile kaplanıyor. Beyazkarın-calar bile onu delemezler. Babanız temiz gömülecek ve uzun zaman öyle kalacak.
Koyu kasketli adamlar tabutu limuzine veriştirdiler.
Cenaze alayı, mezarlığa varıncaya kadar yoğun trafikte, egzoz dumanları içinde saatlerce sıkışıp kaldı. Önce cenaze limuzini, sonra ailenin yer aldığı araba, sonra uzak akrabalannki, sonra dostların ara-balan, cenaze alayının en sonunda, merhumun meslektaşlannın araçları sırayla mezarlığa girdiler.
Tören çok yavaş oldu. Isınmak için ayaklarını yere vuran insanlar duruma uygun cümleler fısıldıyorlardı: "Müthiş bir adamdı." "Vakitsiz oldu." "Sular ve Ormanlar İdaresi için büyük bir kayıp!" "Onunla eşsiz bîr Profesyoneli, büyük bir orman koruyucusunu kaybettik."
46
Sonunda rahip çıktı geldi ve söylenmesi gereken sözleri söyledi: "Topraktan geldin, toprağa dönüyorsun... Bu değerli eş ve aile babası hepimiz için bir

örnekti... Hatırası sonsuza kadar yüreğimizde kalacak... Onu hepimiz severdik... Bu bir devrin sonudur, amin."
Herkes, başsağlığı dilemek için Julie ve annesinin etrafında toplanıyordu. Vali Dupeyron bizzat gelmişti.
- Sağ olun Vali bey.
Ama vali özellikle kıza hitap etmeye istekli görünüyordu.
- Başınız sag olsun, matmazel. Acınızı paylaşıyorum. Dokunacak kadar yaklaşarak, Julie'nin kulağına fısıldadı:
- Babanıza saygı duyardım, sizin için vilayette her zaman bir iş olacağını bilmenizi isterim. Hukuk eğitiminiz biter bitmez, beni görmeye gelin. Size iyi bir iş bulacağım.
Yüksek memur, sonunda anneye hitap etmeye rıza gösterdi.
- Kocanızın ölümünü aydınlatmak için en zeki hafiyelerimizden birini derhal görevlendirdim. Komiser Linart. Bir uzman. Her şeyi çok çabuk öğreneceğiz.
Konuşmasını sürdürdü:
- Elbette yasınıza saygı duyuyorum, ama bazen konuyu değiştirmek iyidir. Sitemizin bir Japon kentiyle, Hachinoe ile kardeş şehir ilan edilmesi münasebetiyle, gelecek cumartesi Fontainableau Şato-su'nun gala salonunda bir resepsiyon verilecek. Kızınızla gelin. Oas-ton'u tanırdım. Eğlenmeniz onu memnun edecektir.
Kimileri tabuta kurumuş çiçekler atarken, anne başını salladı.
Julie, açık mezarın kıyısına kadar ilerledi ve dişleri arasından mırıldandı:
- Gerçek anlamda konuşmayı başaramadığımıza üzülüyorum. Her şeye rağmen iyi biriydin, baba...
Bir an, köknar tabuta baktı.
Başparmağının tırnağını kemirdi. En çok o acırdı. Tırnaklarını kemirirken, acının kesileceği ana karar verebiliyordu. Kendisine acı çektirmesinin üstünlüklerinden biri buydu, acıya boyun eğmek yerine, onu kontrol ediyordu.
- Aramızda bunca engel olması ne yazık, diyerek bitirdi. Betondaki küçük çatlaktan sızan bir grup aç kurtçuk, tabutun altından çinko kaplamaya vuruyordu. Onlar da aynı şeyi söylüyordu.
Araınızda bunca engel olması ne yazık.

ANSİKLOPEDİ
İKİ UYGARLlûin KARŞILAŞMASI: İki farklı uygarlığın karşılaşması her zaman nazik bir andır.
10 Ağustos I818'de, bir İngiliz kutup keşif ekibinin lideri kaptan John Ross, Orönland halkı Inuitler'le karşılaştığında daha kötüsü olabilirdi (tnuit "insanoğlu" demektir, oysa Eskimoca'da küçümseme için 'çiğ balık yiyen' anlamına gelir). Eskiden beri, Inuitler dünyada sadece kendilerinin olduğuna inanırlardı. İçlerinden en yaşlıları bir sopa sallayarak gitmelerini işaret etti.
Güney Orönlandlı tercüman John Saccheus'un aklına o zaman bıçağını ayaklarına atmak geldi, hiç tanımadıklarının ayaklarına silahını atıp silahsız kalmak! Bu hareket Inu-itler'i şaşırttı. Bıçağı aldılar ve burunlarını sıkarak bağırmaya başladılar.
John Saccheus, hemen onları taklit etmeyi akıl etti. En zoru aşılmıştı. Sizinle aynı davranışları gösteren birini öldürmek isteği duymazsınız. Yaşlı bir Inuit yaklaştı ve Saccheus'un pamuk gömleğini yoklayarak ona bu kadar ince kürkü hangi hayvanın verdiğini sordu. Tercüman, (Inuit diline yakın Pidgin diliyle) elinden geldiğince cevap verirken, öteki yeni bir soru soruyordu: 'Aydan mı, Güneş'ten mi geliyorsunuz?" Inuitler yeryüzünde tek kendilerinin olduğunu düşündüklerinden, yabancıların gelmesinin başka bir açıklamasını bulamıyorlardı. Saccheus, onlan İngiliz subaylarla tanışmaya ikna edince, Inuitler gemilerine çıktılar. Orada bir domuz görünce, paniğe kapıldılar, sonra aynada yansıyan yüzlerini görünce gülüştüler. Bir duvar saatine hayran kaldılar ve yenilip ye-nilmedigini sordular. İngilizler onlara bisküvi sundular. Çekine çekine yediler ve tiksinerek tükürdüler. En sonunda, anlaştıklarını göstermek için samanlarını gemiye getirttiler. Şaman cinlere, İngiliz gemisindeki bütün kötü cinleri kovmaları için yalvardı.
Ertesi gün, John Ross ulusal bayrağını ülke topraklarına dikti ve zenginliklerinin sahibi oldu. Inuitler farkında değillerdi ama bir saat içinde

İngiltere Krallığı'nın tebası olmuşlardı. Bir hafta sonra, ülkeleri "terra incognita" notu düşülmüş yerde, bütün haritalarda yer alıyordu.
Edmond Wells
Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi cilt III.
4a
,1
YUKARI KORKUSU
Yalnız ihtiyar karınca onlara bilinmeyen yerlerden, bir yolculuktan, bir yabancı dünyadan söz ediyor. On iki kâşif antenlerine inanamıyorlar.
Her şey, er 103.683. Bel-o-kan'ın yasak Sitesinde, kraliyet locasının yakınlarında, koridorlarda dolaşırken başladı. Biri erkek biri dişi iki cinsiyetli karşısına çıkmış ve ondan yardım istemişlerdi. Bir avcı grubunun, bir defada bir düzine askeri yok edebilecek gizli bir ordu tarafından tamamen öldürüldüklerini söylüyorlardı.
103.683. bir soruşturma yapmıştı ve bunun ezeli düşmanları Shi-gae-pou Sitesinin cüce karıncalarının işi olduğu sonucuna varmıştı. Onlara karşı savaş başlatılmıştı, ama cüceler savaşta dümdüz eden dev silahlarını kullanmamışlardı. Demek ki böyle bir silahları yoktu.
Bu durum karşısında silahı, öteki ezeli düşmanları beyaz karıncalar tarafında aramaya karar verdiler. 103.683. bir avcı koluyla Doğu beyaz karınca yuvasına doğru yola çıktı. Orada sadece klorlu gazla zehirlenerek yok edilmiş bir site buldular. Bir tek beyaz karıncaların Kraliçesi hayatta kalmıştı. Son günlerde çoğalan bu felekatlerin "dünyanın kıyısını koruyan dev canavarların" işi olduğunu söylüyordu.
Böylece 103.683. Doğuya, büyük nehrin ötelerine yöneldi ve bin-bir maceradan sonra, Doğu dünyasının ünlü kıyısını keşfetti.
Bir kere dünya küp biçiminde olmadığından, kıyısı baş döndürücü bir uçurum değildir. Ona göre, dünyanın kıyısı düz. 103.683. onu betimlemeye çalışıyor. Kuvvetli esans kokulu, gri ve siyah bir bölge hatırlıyor. Bir karınca oraya gidecek olsa, lastik kokan kara bir kütle tarafından paramparça edilirdi. Birçok karınca ordan geçmeyi denemiş, ama hayatından olmuştu. Dünyanın kıyısı düzdür, ama kaçınılmaz ölümün bölgesidir.
103.683. tam çark etmeye hazırlanırken, aklına bu ölüm şeridinin altına bir tünel kazmak geldi. Böylece dünyanın kıyısının öbür tarafına geçti ve şu ünlü dev hayvanların, beyazkarıncaların Kraliçe-si'nin sözünü ettiği dünyanın kıyısının bekçilerinin yaşadığı egzotik ülkeyi keşfetti.
Anlatı on iki kâşifi büyülüyor.
- Kim bu dev hayvanlar? diye soruyor meraklanan 14.
103.683. duraksıyor, sonra tek kelimeyle cevap veriyor:
PARMAKLAR
En korkunç leşçileri avlamaya alışkın on iki asker yerlerinden hopluyor ve şaşkınlıklarından iletişim halkasından kopuyorlar.
49
Parmaklar mı?
Onlar için, bu sözcük kâbusun ta kendisiydi.
Bütün karıncalar, Parmaklarla ilgili birbirinden korkunç hikâyeler bilirler. Parmaklar bütün yaratıkların en korkunç canavarlarıdır. Kimileri onların beşerli sürüler halinde dolaştıklarını söyler. Bazıları da, durup dururken, ortada hiçbir sebep yokken karıncaları öldürdüklerini, üstelik de yemediklerini ileri sürer.
Orman evreninde, ölüm her zaman meşrudur. Yemek için öldürülür. Kendini savunmak için öldürülür. Av sahasını genişletmek için öldürülür. Bir yuvayı ele geçirmek için öldürülür. Ama Parmaklar? Davranışları saçma. Karıncaları boş yere öldürüyorlar!
Bir anda, Parmaklar, karıncalar dünyasında davranışları dehşeti de aşan çılgın hayvanlar olarak ün saldılar. Herkesin onlarla ilgili korkunç hâtıraları vardı. Parmaklar...
Bazı karıncalar, siteleri deştiklerini ve içini oyduklarını, karıştırdıkları mahallelerden dehşet içinde yurttaşlann salkım salkım dışan uğradıklarını belirtiyorlar. Bebek bölgelerini bile parçalıyorlar, yukarı kaldırdıklarında, ne iğrenç manzara, yarı yassılmış yumartalar tespih taneleri gibi dökülüyor.

Parmaklar...
Bel-o-kan'da, Parmakların hiçbir şeye, hatta kraliçelere bile saygısı olmadığı anlatılıyor. Her şeyi yakıp yıkıyorlar. Körlüklerinin, gözleri olmamasının öcünü gören her şeyi öldürerek aldıklan söyleniyor.
Parmaklar...
Tüm anlatılarda gözsüz, ağızsız, antensiz, ayaksız kocaman pembe toplar olarak tanımlanıyorlar. Yollarına çıkan her şeyi katleden ve hiçbir şey yemeyen, olağanüstü güçlü pembe ve yalnız kocaman toplar.
Parmaklar...
Bazıları, yakınlarına fazla yaklaşanların ayaklannı tek tek kopardıklarını ileri sürüyor.
Parmaklar...
Kimse neyin gerçek, neyin söylence olduğunu bilmiyor. Kannca kentlerinde onlara binlerce ad takılıyor: "Kati! Pembe Toplar", "Gökten Gelen Katı Ölüm", "Vahşetin Efendileri", "Pembe Terör", "Beşli Yürüyen Dehşet", "Yalnız Kıyıcı", "Site Karnı Deşiciler", "Aşağılıklar"...
Parmaklar...
Gerçekte olmadıklannı, bütün bunları yuvadan hemen çıkmak isteyen erken gelişmiş kurtçukları korkutmak için bakıcılann uydur-duklannı düşünen karıncalar da var.
Kancaların Devrimi / FA
50
Dışarı gitmeyin, dışarısı Parmaklarla dolu!
Çocukluğunda bu emri duymayanımız var mı? Çıplak çenekli Parmakları püskürtmeye giden yiğit savaşçıların efsanelerini duymayan var mı?
Parmaklar...
Adlarının geçmesi on iki genç askerin titremesine yetiyor. Parmaklar, söylenenlere bakılırsa, sadece karıncalara da saldırmazlar-mış. Canlı ne varsa saldırırlarmış. Yer solucanlarını kıvnk dikenlere geçirirler, yüce gönüllü balıklar gelip kurtarıncaya kadar nehrin suyuna batınrlarmış!
Parmaklar...
Binlerce yıllık ağaçlan birkaç dakikada devirdikleri öne sürülüyor. Kurbağaların arka ayaklarını koparıp diri diri göllerine atarlarmış.
Bu kadarla kalsalar! Kelebekleri kanatlarından iğneleyerek çarmıha gererlermiş. Sivrisinekleri uçarken düşürürlermiş. Küçük yuvarlak taşlarla kuşları vururlar, kertenkeleleri haşlar, sincapların derisini yü-zerlermiş. Arıların kovanlarını talan ederlermiş. Sarımsak kokan yeşil yağda salyangozları boğarlarmış...
On iki kannca 103.683.ye saygıyla baktılar. Demek bu yaşlı savaşçı onlara yaklaşmış ve sağ salim geri dönmüştü.
Pamaklar...
103.683. ısrar ediyor. Dünyanın dört bir yanına yayılıyorlar. Ormana dadanmaya başlıyorlar. Artık bilmezlikten gelinemez.
5. sakınımlı. Antenlerini dikiyor.
- Peki onları neden görmüyoruz?
İhtiyar kızıl karıncanın buna da cevabı hazır:
- O kadar büyük ve yüksekler ki görünmez hale geliyorlar.
On iki kâşif apışıp kalıyor. Bu ihtiyar karınca onlara masal okuyor olabilir... Parmaklar sahiden olabilir miydi? Sessiz koku antenleri artık ne yapacaklannı, ne düşüneceklerini bilmiyor. Deli saçması. Parmaklar gerçekten varmış da, ormanı istila etmeye hazırlanıyoriarmış da. Dünyanın kıyısını ve onun muhafızları olan Parmaklar1! hayallerinde canlandırmaya çalışıyorlar.
5. ihtiyar kâşif karıncaya neden Bel-o-kan'a dönmek istediğini soruyor.
103.683. gezegenin bütün karıncalarına Parmakladın yaklaştıkla-nnı ve artık hiçbir şeyin şimdiki gibi olmayacağını bildirmek istiyor. Ona inanmalılar.
En ağır, en ikna edici moleküllerini gönderiyor.
31
parmaklar var.
Diretiyor. Evreni uyarmak gerekiyor. Yukarılarda, bulutların üzerinde bir yerlere gizlenmiş Parmaklar onları gözetliyor ve her şeyi değiştirmeye hazırlanıyorlar. Bütün karıncaların bunu bilmesi gerekiyor. On ikiler yeniden halka olsunlar, 103.683.nün daha onlara anlatacakları var.

Çünkü anlatısı burada bitmiyor. Maceralı ilk yolculuğundan sonra, anasitesi Bel-o-kan'a ulaşıp da maceralarını yeni Kraliçeye aktarınca, Kraliçe telaşa kapıldı ve bütün Parmaklar'ı yeryüzünden silmek için büyük bir sefer hazırlanmasına karar verdi.
Bel-o-kanlılar çabucak karınları formik asit yüklü üç bin karınca-lık bir ordu oluşturdular. Ama yol uzundu, yola çıkan üç bin karıncadan, dünyanın kıyısına vardıklarında geride beş yüz karınca kaldı. Orada anılardan silinmeyecek bir savaş oldu. Muzaffer ordudan geriye kalanlar sabunlu sular altında telef oldu. 103.683. kurtulanlardan biri, belki de tek kurtulandı.
O zaman, yuvaya dönmeyi ve kötü haberi ötekilere vermeyi düşündü, ama merakı ağır bastı. Geriye dönmektense, korkusunu yenip dünyanın öteki yanını; dev Parmakların yaşadığı ülkeyi görmek için dosdoğru yoluna devam etmeye karar verdi.
Ve onlan gördü.
Bel-o-kan Kraliçesi yanılıyordu. Üç bin asker, dünyanın bütün Parmaklarının üstesinden gelemezdi, çünkü hayal edilebileceğinden çok daha kalabalıklardı. 103.683. onların dünyasını betimliyor. Kendi bölgelerinde, doğayı tahrip ettiler ve yerine kendilerinin imal ettikleri, tamamen geometrik olduğu için acayip görünen nesneler koydular.
Parmakların ülkesinde, her yerde, her şey yalnız, soğuk, geometrik ve ölüdür.
Ama ihtiyar kâşif konuşmasını kesiyor. Uzakta, düşman bir şeyin kokusunu alıyor. Hemen, hiç düşünmeden, on ikilerle birlikte koşup saklanıyor. Bu kim olabilir?
RUHSAL
Doktor, hastalarını rahatlatmak için, muayenehanesini bir salon S'bi düzenlemişti. Kırmızı su birikintili modern tablolar, eski akaju Mobilyalarla pek sırıtmıyordu. Odanın ortasında, ağır bir Ming vazo ~° da kırmızı- yaldızlı metal çerçeveli dayanıksız yuvarlak bir masa-nın üstünde dengesini korumaya çalışıyordu.
Julie'nin annesi, daha ilk iştahsızlık krizinde kızını buraya getir-!?ti. Uzman, hemen cinsel bir şeylerden kuşkulanmıştı. Babası, çokken ırzına geçmiş olabilirdi. Bir aile dostu dostluğu fazla ileri gö-11,1 üş olabilirdi. Şan öğretmeni genç kıza sarkıntılık etmiş olabilirdi.
52
Bu düşünce anneyi allak bullak etmişti. Küçük kızını o ihtiyarla cebelleşirken hayal ediyordu. Demek bütün bunlar oradan...
- Belki de haklısınız. Çünkü fobi gibi, bir başka bozukluk gösteriyor. Kendisine dokunulmasına tahammül edemiyor.
Uzmana göre, küçük kızın psikolojik bir şok geçirdiği ortadaydı ve bunun basit bir vokal eksikliğinden olduğuna inanması güçtü, nitekim, psikiyatrist müşterilerinin çoğunun çocukken cinsel tacize uğradığına inanıyordu. O kadar inanıyordu ki davranış bozukluğunun gerisinde bu türden bir örselenme bulamadığında, hastalarına kendilerini buna ikna etmelerini öneriyordu. Ondan sonra, onları tedavi etmesi kolaydı ve böylece hayat boyu abonesi oluyorlardı.
Anne, randevu almak için telefon ettiğinde, şimdi normal yemek yiyip yemediğini sormuştu.
- Hayır, pek değil, diye cevap vermişti. Mızmızlanıyor, uzaktan yakından ete benzeyen hiçbir şeyi yemek istemiyor. Belirtileri eskisi kadar açık değilse de, bana yine iştahsızlık evresine girdi gibi geliyor.
- Meden âdet görmediği anlaşılıyor.
- Âdet görmüyor mu?
- Evet. Kızınızın on dokuzunda daha aybaşı olmadığını bana siz söylemiştiniz. Gelişmesinde anormal bir gecikme var. Bu kadar az yemesi, büyük bir olasılıkla bunun nedeni. Âdet görmeme çoğunlukla iştahsızlıkla bağlantılıdır. Vücudun kendisine özgü bir bilgeliği vardır. Cenini olgunlaştıracak kadar besleyemeyecegini hissederse, yumurta üretmez, değil mi?
- Ama neden böyle davranıyor?
- Julie, bizim "Peter Pan Kompleksi" dediğimiz belirtileri gösteriyor. Çocukluk halini korumak istiyor. Yetişkin olmayı reddediyor. Yemek yemeyerek vücudunun gelişmeyeceğini, böylece hep küçük bir kız olarak kalacağını umuyor.
- Anlıyorum, diyerek içini çekiyor anne. Kuşkusuz aynı nedenlerden dolayı olgunluk sınavında başarılı olmamayı diliyor.

- Elbette. Olgunluk sınavı da yetişkinliğe geçişi ifade eder. O yetişkin olmak istemiyor. Engeli geçmemekte inat eden bir at gibi, Jti' lie şaha kalkıyor, değil mi?
Sekreter, enterfonla Julienin geldiğini bildiriyor. Psikiyatrist, içeri almasını rica ediyor.
Julie, köpek Achille'le gelmişti. Seansa gelirken köpeği de günlük gezintisine çıkarmış oluyordu.
- nasılız bakalım Julie? diye sordu psikiyatrist.
Genç kız, hep biraz terleyen ve seyrek saçlarını ensesinde top'3' yan bu iriyarı adamı seyrederdi.
55
- Julie, sana yardım etmek için buradayım, dedi güven veren bir sesle- Yüreğinin derinliklerinde babanın ölümünden acı çektiğini biliyorum. Genç kızlar utangaçtırlar ve acılarını ifade etmekten çekinirler. Ama yine de bundan kurtulmak için dışa vurmalısın. Aksi takdirde, acı bir safra gibi içine oturur ve daha fazla acı çekersin. Beni anlıyorsun, değil mi?
Ses yok. Kapalı yüzünde hiçbir ifade yok.
Psikiyatrist koltuğundan kalktı ve onu omuzlarından tuttu.
- Julie, sana yardım etmek için buradayım, diye tekrarladı. Bana korkuyorsun gibi geliyor. Karanlıkta tek başına korkan ve ferahlatıl-ması gereken küçük bir kızsın. Benim işim de bu. Benim görevim, sana kendine olan güvenini yeniden kazandırmak, korkularını silmek, içindeki en güzel şeyleri ifade etmeni sağlamak, değil mi?
Julie, çaktırmadan, köpek Achille'e değerli Çin vazosundaki kemiği gösterdi. Köpek ona baktı, sarkan gözkapaklarıyla bir şeyler anladı ama bu yabancı dekorda kımıldamaya cesaret edemedi.
- Julie, geçmişinin bilmecelerini birlikte çözmek için buradayız. Yaşantının bütün oluntularını, hatta unuttuğunu sandıklarını bile tek tek inceleyeceğiz. Seni dinleyeceğim ve birlikte çıbanları nasıl deşeceğimizi ve yaraları nasıl dağlayacağımızı göreceğiz, değil mi?
Julie, çaktırmadan köpeği teşvik etmeye devam ediyordu. Köpek, bir Julieye, bir vazoya bakıyordu ve ikisi arasındaki ilgiyi anlamak için çabalıyordu. Köpeğin beyni karmakarışıktı çünkü genç kızın yapması gereken çok önemli bir şeyi gösterdiğini hissediyordu.
Achille-vazo. Vazo-Achille. Ne ilgi var? Köpek hayatında Achille'i en çok rahatsız eden, insan dünyasının işleri ya da olayları arasında bir ilgi bulamamasıydı. Mesela postacıyla posta kutusu arasındaki ilgiyi anlaması epey zamanını almıştı. Bu adam mektup kutusuna neden kâğıt parçalan dolduruyordu? Sonunda saf adamın mektup kutusunu kâğıtla beslenen bir hayvan sandığını anladı. Öteki insanlar da ona karışmıyorlardı, muhtemelen acıyorlardı ona.
iyi de Julie şimdi ne istiyordu?
irlanda setten kuşkuyla havladı. Bu belki onu memnun etmeye yeterdi?
Psikiyatrist, bakışlannı açık gri gözlü genç kıza dikti.
- Julie, ortak çalışmamıza iki temel hedef saptadım. İlk olarak, kendine güvenini kazanacaksın. Sonrasında, sana alçakgönüllü olmayı öğretmek benim sorunum. Güven kişiliğin gazı, alçakgönüllü-ukse frenidir. Gaza ve frene hâkim olduğumuz andan itibaren, kade-rırnizi kontrol altına alırız ve hayat yolundan tam olarak yararlanınz.
unu anlayabiliyorsun Julie, değil mi?
54
Julie, sonunda doktorun gözlerine bakmaya rıza gösterdi.
- Freniniz de gazınız da umurumda değil, diyerek söze girdi. Psikanaliz, çocukların, anne babalarının başarısız şemaları olmamalarına yardım etmek için düşünülmüştür, hepsi bu. Qenel olarak, yüzde dokuz başarılı olmuştur. Benimle cahil bir çocukmuşum gibi konuşmayı bırakın. Tıpkı sizin gibi, Sigmund Freud'un Psikanalize dirisini ben de okudum ve psikoloji hilelerinden haberim var. Ben hasta değilim. Acı çekmem bir eksiklikten değil, fazlalıktan. Dünyanın eskiliğinin, gericiliğinin, köhnemişliginin fazlasıyla farkındayım. Hatta sizin sözde psikoterapiniz insanı geçmişe, daha geçmişe gömmenin bir yolundan başka bir şey değil. Ben arkaya bakmayı sevmem ve araba kullanırken gözüm dikiz aynasına takılı kalmam.

Doktor şaşırdı. O zamana kadar, Julie hep ölçülü ve sessiz görünmüştü. Müşterilerinden hiçbiri kendisini doğrudan doğruya tartışma konusu yapmamıştı.
- Ben geriye bakmak demiyorum, kendine bakmak diyorum, değil mi?
- Kendimi de görmek istemiyorum. Araba kullanırken, insan kendisine bakmaz; tabii kaza olmasını istemiyorsa. En iyisi karşıya ve mümkün olduğu kadar uzağa bakmaktır. Aslında sizin canınızı sıkan benim fazla... aklı başında olmam. Oysa benim normal olmadığımı düşünmeyi tercih ederdiniz. Her cümleyi bir "değil mi?" ile noktalama takıntınızla, bana hasta olan sizsiniz gibi geliyor.
Julie, hiç aldırmadan devam etth
- Şu muayenehanenin dekoruna ne demeli? Bunu hiç düşündünüz mü? Her şey kırmızı, tablolar, mobilyalar, kırmızı vazolar. Kan sizi büyülüyor mu? Ya şu at kuyruğu! Kadınsı eğilimlerinizi daha iyi ifade etmek için mi?
Uzman şöyle bir irkildi. Oözkapakları, açılıp kapanan iki kalkan gibi kırpıştı. Bir hastayla kendi sahası konusunda asla çatışmaya girmemek, mesleğinin temel ilkesiydi. Kendisini toparlamalıydı, hem de hemen. Bu genç kız, kendi silahlarını ona çevirerek bocalatmayı hedefliyordu. Belli ki birkaç psikoloji kitabı okumuş. Bütün bu kırmızı... aklına belli bir şey getiriyordu. Ya at kuyruğu saçları...
Bir şeyler söylemek istedi, ama sözde hastası soluk aldırmıyordu.
- Kaldı ki bu mesleği seçmiş olmanız bile, kendi başına bir semptom. Edmond Wells şöyle diyor: "Bir doktorun hangi uzmanlık kolunu seçtiğine bak, sorununun nerede olduğunu anlarsın. Göz doktorları genellikle gözlüklüdür. Cildiyeciler sürekli akneden ya da sedef hastalığından muzdariptir. İç salgı bezleri uzmanlarının hormon sorunları vardır ve pis..."
55
- Edmond Wells kim? diye sözünü kesti doktor, konuyu değiştirme şansına havada sarılarak.
_ O benim iyiliğimi isteyen bir dost, diye soğukça karşılık verdi julie.
Bu bir an, "psiko'nun kendisini toparlamasına yetti. Her an oynamaya hazır olmayacak kadar mesleki refleksleri kökleşmişti. Nihayet bu kız müşteriden başka bir şey değildi, uzman olan kendisiydi.
- O kadar mı? Edmond VVells... Görünmez Adamın yazarı H. G. VVells'le bir ilgisi var mı?
- Hem de hiç. Benim Wells'im çok daha güçlü. O "yaşayan ve konuşan" bir kitap yazdı.
Açmazdan nasıl çıkacağını artık görüyordu. Yaklaştı.
- Peki bu Bay Edmond Wells, "yaşayan ve konuşan kitap'ta ne anlatıyor?
Şimdi Julie'nin o kadar yakınındaydı ki nefesini algılayabiliyordu. Kimin nefesi olursa olsun koklamaktan nefret ediyordu. Elinden geldiğince yüzünü çevirdi. Nefesi naneli losyon kokuyordu.
- Tam düşündüğüm gibi. Hayatınızda sizi yönlendiren ve ahlâkınızı bozan biri var. Edmond Wells kim? Şu "yaşayan ve konuşan ki-tap"ı bana gösterebilir misin?
Psiko, şaşırıp bir siz, bir sen diyordu, ama yavaş yavaş konuşmanın dizginlerini eline aldı. Julie bunu fark etti ve çekişmeyi sürdürmek istemedi.
Doktor, alnını sildi. Bu küçük hasta kendisine kafa tuttukça onu daha bir güzel buluyordu. Bu genç kız, on iki yaşında küçük bir kızın tavırları, otuzunda bir kadının güveni ve çekiciliğini artıran tuhaf kitabi kültürüyle şaşırtıcıydı. Onu gözleriyle yiyordu. Kendisine direnil-mesinden hoşlanıyordu. Her şeyi, parfümü, gözleri, göğüsleri aklını başından alıyordu. Ona dokunmamak, onu okşamamak için kendisini zor tutuyordu.
Çoktan bir alabalık gibi elinden kurtulmuş, uzaklaşmıştı ve kapı-n'n yanında duruyordu. Yüzünde meydan okuyan bir gülümseme vardı. Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinin hâlâ yerinde olup olmadıkını eliyle yoklayarak kontrol ettikten sonra sırt çantasının askıları-nı omzuna geçirdi.
Kapıyı çarparak çıkıp gitti.
Achille onu izledi.
Dışarıda hayvana bir tekme yapıştırdı. Kendisine gösterdiği Ming azosunu işaret ettiği anda kırmamanın ne olduğunu bu, ona öğretirdi.
56
ArtSİKLOPBD/

TAHMİH EDİLEMEZ STRATEJİ: Gözlemci ve mantıklı bir akıl. her türlü insan stratejisini tahmin edebilir. Bununla birlikte tahmin edilmezliğin bir yolu vardır. Karar sürecine bir rastlantı mekanizması sokmak yeter. Gelecek defa zarı hangi yöne atacağınızı talihe bırakmak gibi.
Global bir stratejiye biraz kaos sokmak, sadece karşıdakini şaşırtmakla kalmaz, dahası, önemli kararların dayandığı mantığı gizleme imkânı verir. Zarın ne geleceğini kimse tahmin edemez.
Hiç kuşkusuz, savaşlarda, pek az general gelecek manevrasını talihin cilvelerine bırakmayı göze alır. Zekâlarının yettiğini düşünürler. Yine de zarlar düşmanı telaşlandırmanın en iyi yoludur. Püf noktasını yakalayamadığı bir düşünme mekanizmasının kendisini aştığını hissedecektir. Hesapları alt üst olacak, afallayacak, korkuyla hareket edecek ve böylece, tamamen tahmin edilir hale gelecektir.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
ÜÇ EOZOTİK KAVRAM
103.683. ve yoldaşları, sığınaklarının üstünden antenlerini dikerek, yeni gelenlerin yerini saptadılar. Bunlar Shi-gae-pou Sitesinin cüce karıncaları. Kısa boylu, ama çok hırçın ve çok kavgacıdırlar.
Yaklaşıyorlar. Bel-o-kanlılar mangasının kokusunu saptadılar ve kavga arıyorlar. Ama yuvalarından bu kadar uzakta ne işleri var?
103.683. yeni yoldaşlannınkiyle aynı nedenlerden dolayı burada olduklannı düşünüyor: Merak. Cüceler de dünyanın Doğusunun coğrafi sınırlarını keşfetmek istiyorlar. Geçmelerine izin veriyor.
Sadece antenlerinin ucuyla birbirlerine dokunarak, bir meşe kökünün altında yeniden halka oluyorlar. 103.683. anlatısına kaldığı yerden devam ediyor. Böylece, Parmaklar Ülkesinin ortasında, kendini yapayalnız bulmuştu. Orada, keşiften kesife koştu. Önce hamamböceklerine rastladı. İddialarına göre. Parmakları öyle yola getirmişler ki her gün kocaman yeşil havuzlara bir sürü sungu bırakırlarmış.
103.683. daha sonra Parmakların yuvalarını da ziyaret etti. Kuşkusuz, devasaydılar, ama daha başka özellikleri de vardı. Çok sert ve paralelyüzlü idiler. Duvarlarını delmek olanaksızdı. Parmakladın yuvalarında soğuk ve sıcak su, hava ve ölü yiyecekler vardır.
57
Ama daha olağanüstü bir şey olmuştu. 103.683. şans eseri, karıncalara hiç düşmanlık beslemeyen bir Parmak keşfetmişti. İki tür arasında iletişim kurmayı isteyen inanılmaz bir Parmak.
Bu Parmak karınca koku dilini Parmak işitsel diline çeviren bir makine yapmıştı. Bunu kendisi geliştirmişti ve kullanmasını biliyordu.
14. antenler çemberinden çıkıyor.
Bu kadarı da fazla. Daha neler. Bu karınca bir Parmakla "konuştuğunu* ileri sürüyordu. On ikilerin hepsi hemfikirdi: Kuşku yok, 103.683. deliydi.
103.683. onlardan kendisini önyargısız dinlemelerini istiyor.
5. Parmakların kentlerin karnını deştiğini hatırlatıyor. Bu, karıncaların en büyük düşmanı, hiç kuşkusuz en canavar düşrnanıyla işbirliği yapmaktı.
Yoldaşları, onu onayladıklarını göstermek için antenlerini sallıyorlar.
103.683. sadece yenmek için bile olsa, her zaman düşmanını iyi tanımaya çalışmak gerektiğini söylüyor. Parmaklar konusunda kara cahil karıncalar, onları hayallerinde yalan yanlış canlandırdıkları içindir ki Parmaklara karşı ilk seferleri kıyaya dönüşmüştü.
On ikiler duraksıyorlar. Anlatısı onlara o kadar şaşırtıcı geliyor ki; yalnız ihtiyar karıncanın anlatısının devamını dinlemeyi pek istemiyorlar. Ama karıncalarda, merak kalıtımsaldır. Yeniden halka oluyorlar.
103.683. "iletişim kurmayı bilen Parmakla" konuşmalarından söz ediyor. Açıklamaları sayesinde, küçük kardeşlerine nice şeyler öğretecek! Karıncalar Parmakların sadece ayaklarının ucundaki uzantıları görüyorlar. Parmaklar, karıncaların hayal edebileceklerinin ötesinde bir şeydir. Onlardan bin kez daha büyüktürler. Parmaklar'da ne ağız ne göz seçebilmiş olmaları, göremeyecekleri kadar yüksekte bu-lunmalanndandır.

İşte böyle, Parmakların bal gibi bir ağızları, gözleri've ayakları vardır. Antenleri yoktur, çünkü buna ihtiyaçları yoktur. İşitme duyulan iletişim kurmalannı sağlar ve görme duyulan, dünyayı algılamalanna yeter.
Ama bunlar, onlann tek özellikleri değildir. Daha olağandışı olanı da var; Parmaklar, iki arka ayaklan üstünde dikey olarak dengede du-rurtar. Sadece iki ayakları üstünde! Kanları sıcaktır, sosyal varlıklar-d|r- sitelerde yaşarlar.
- Sayıları ne kadardır?
- Milyonlarca.
5. antenlerine inanmıyor. Milyonlarca dev dünya kadar yer tutar, uzaktan görülür, nasıl olur da varlıklanndan daha önce haberleri olmaz?
58
103.683. yeryüzünün karıncaların sandığından çok daha geniş olduğunu ve Parmakların çoğunun uzaklarda oturduklarını açıklıyor.
Parmaklar, çok genç bir hayvan türüdür. Karıncalar, yüz milyon yıldır yeryüzünde yaşıyorlar, oysa Parmaklar sadece üç milyon yıldır varlar. Uzun zaman azgelişmiş olarak kaldılar. Daha çok yakınlarda, en çok bin yıl kadar önce, tarımı ve hayvancılığı keşfettiler, kentler kurmaya başladılar.
Bununla birlikte, Parmaklar göreceli olarak geri kalmış bir tür oluşturmalarına karşın, gezegenin öteki konuklarından hiç de azım-sanmayacak bir üstünlükleri var; elleri dedikleri ayaklarının uçları kıstırabilen, yakalayabilen, kesebilen, sıkabilen, ezebilen eklemli beş parmaktan oluşmuştur. Bu koz, vücutlarının eksiklerini gidermeye yarar. Sağlam bağları olmadığından bitkisel lifleri örerek kendilerine "giysiler" yaparlar. Sivri çenekleri olmadığından, yonttukları ve keskinleşinceye kadar cilaladıkları minerallerden yaptıkları bıçakları kullanırlar. Hızla ilerlemelerini sağlayacak ayakları olmadığından, arabalar, yani ateş ve hidrokarbür tepkimeyle hareket eden devingen yuvalar kullanırlar. Böylece, Parmaklar elleri sayesinde, en gelişmiş türlerle aralarındaki farkı kapatmayı başardılar.
On iki genç karınca, kıdemlinin anlattıklarına inanmakta zorluk çekiyorlar.
- Çeviri makineleriyle, Parmaklar ona her şeyi anlattılar, diye yayımlıyor 13.
6. kendi payına, 103.683.'nün ilerlemiş yaşının aklını karıştırdığını belirtiyor. O sayıklıyor. Parmaklar diye bir şey yok. Bu yavru karıncaları korkutmak için dadıların bir uydurmasıdır.
O zaman, ihtiyar karınca alnındaki işareti yalamasını istiyor ondan. Bu, Parmakların onu yeryüzünde dolaşan bütün öteki karıncalardan ayırt etmek için yaptıkları özel bir işaret. 6. deneyi kabul ediyor, yalıyor ve kokluyor. Bu bir kuş pisliği değil, ne de bir yiyecek artığı. 5. kabul etmek zorunda; Bu maddeyle ilk kez karşılaşıyor.
normal diyor 103.683. yengin tavrıyla. Bu katı ve yapışkan madde, sadece Parmakların kotarmayı bildikleri gizemli bir macundan başka bir şey değil.
- Onlar buna "tırnak cilası" diyorlar. Bu onların nadir ürünlerinden biridir. Bu yapışkanla, önemli gördükleri varlıkları onurlandırırlar.
103.683. üstünlüğünü pekiştirmek için, Parmakları tanıdığının bu somut kanıtından yararlanıyor. Macerasını iyi anlamak için, sözlerine inanmaları gerektiğinde ısrar ediyor.
Karıncalar yeniden dinliyorlar.
Kendi devler ülkelerinde, Parmaklar normal bir karıncanın akıl erdiremediği sapkın davranışlar gösterirler. Ama fikirlerinin özellikle üçü, 103.683.nün ilgisini çekti ve ona üzerinde önemle durmaya değer gibi geldi.
59
"Mizah,
Sanat,
Aşk* diye sıraladı.
"Mizah, bazı Parmakladın duyduğu hastalıklı bir anlatma ihtiyacıdır." diye açıklıyor. Bu, onlarda sinirsel kasılmalara yol açar ve onların hayata daha iyi tahammül etmelerini sağlar. Ama o, bunlardan pek bir şey anlamadı. Hatta kendisiyle iletişim kuran Parmak, ona "matrak şeyler" anlatmıştı, ama bu onda hiçbir etki yaratmamıştı.
Sanat, Parmakladın çok güzel buldukları, ama hiçbir şeye yaramayan şeyleri yeniden biçimlendirmek için duydukları yoğun bir ihtiyaçtır. Me yemeye, ne barınmaya, ne de geçinmeye yarar. Parmaklar, "elleriyle" şekiller yaratırlar,

renkleri birleştirirler ya da birbirine bağladıklarında kendilerine özellikle uyumlu gelen sesleri bir araya getirirler. Bu da onlarda kasılmalara yol açar ve hayata daha iyi tahammül etmelerini sağlar.
- Ya aşk? diye soruyor iyiden iyiye ilgilenen 10.
- Aşk, daha bir esrarlı.
Aşk, bir erkek Parmak, bir dişi Parmak'ın kendisine trofalaksi vermesini saglayıncaya kadar acayip davranışlarını arttırdığı zamandır. Çünkü Parmaklarda trofalaksi otomatik değildir. Hatta bunu istemezler bile.
Trofalaksiyi reddetmek... Karıncalar daha bir şaşırıyorlar. Birini kucaklayıp öpmek nasıl reddedilir? Ağzındaki yiyeceği bir başkasının ağzına vermezlik olur şey mi?
Anlamaya çalışmak için, halkayı daha bir daraltıyorlar.
103.683.'ye göre, aşk onlarda kasılmalara yol açıyor ve hayata daha iyi tahammül etmelerini sağlıyor.
- "Çiftleşme gösterisi gibi!" diyor 16.
- "Hayır, bu farklı bir şey!" diye cevap veriyor 103.683. ama daha fazla bir şey söyleyemiyor, çünkü bu konuda her şeyi tam olarak anlamış olduğundan emin değil. Ama bu ona böceklerin bilmediği egzotik bir duygu gibi geliyor.
Küçük topluluk sallanıyor.
10. onları daha iyi tanımak isterdi. Aşkı, mizahı ve sanatı merak ediyor.
¦ "Aşkla, mizahla, sanatla bizim ne işimiz var?" diye cevap veriyor 15.
•6. en azından kimyasal haritaları için krallıklarının yerini belirle-meyi arzu ediyor.
13. evreni ayaklandırmanın, karıncalardan ve bütün hayvanlar-an büyük bir ordu toplamanın ve canavar Parmakları yok etmenin ananının geldiğini söylüyor.
60
103.683. başını sallıyor. Hepsini öldürmek olanaksız bir iş. Onları... evcilleştirmek daha basit olabilir.
"Onları evcilleştirmek mi?" diyor karıncalar hayretle. Elbette! Karıncalar bir sürü hayvanı, yaprak bitlerini, kırmızı böcekleri evcilleştirmişlerdi... Parmaklar neden olmasındı? Parmaklar hamamböceklerini beslemiyorlar mıydı? Hamamböceklerinin başardıklarından daha fazlasını burada gerçekleştirebilirlerdi.
Parmaklarla diyalog kuran 103.683. onların sadece ölüm saçan sagduyusuz canavarlar olmadıklarını düşünüyor. Onlarla diplomatik ilişkiler kurmak ve Parmakların karıncaların bilgisinden, karıncaların Parmakların bilgisinden karşılıklı olarak yararlanması için işbirliği yapmak gerekir.
Bu düşünceleri bütün türüne aktarmak için geri dönmüştü. On ikilerin onu desteklemeleri gerekiyordu. Fikrini bütün karıncalara benimsetmek zor olmakla birlikte, zahmete değerdi.
Manga, afallamış durumda. Bu acayip varlıklarla bir arada bulunmak 103.683.'nün aklını kanştırmış. Parmaklarla işbirliği yapmak! Basit yaprak biti sürüleri gibi onlan evcilleştirmek!
Ormanın en yırtıcı sakinleriyle, sözgelimi en kocaman kertenkelelerle ittifak kurmak gibi bir şey bu. Kaldı ki karıncaların töresinde, kiminle olursa olsun ittifak kurmak yoktur. Kendi aralarında anlaşamıyorlar ki. Dünya çatışmalar dünyası. Kast savaştan, site savaşlan, semt savaşlan, kardeş savaşlan...
Alnı kirli, bağası bütün yaşamı boyunca aldığı darbelerin izleriyle dolu şu ihtiyar kâşif, kalkmış Parmaklarla ittifak kurmaktan söz ediyor. Me ağzı, ne gözleri görünen o dev varlıklarla! Ne tuhaf bir düşünce.
103.683. diretiyor. Yukarıda, Parmakların, en azından bazı Parmakların aynı amacı güttüklerini bir daha, bir daha tekrarlıyor; Karın-calar-Parmaklar. İşbirliğini gerçekleştirmek. Farklı oldukları ve tanımadıkları bahanesiyle, bu hayvanları küçümsememek gerektiğini savunuyor.
"Her zaman kendimizden daha büyük olana ihtiyacımız vardır" diyor. Yine de Parmaklar, bütün bir ağacı çabucak devirmeyi ve parçalara bölmeyi bilirler. Çok ilginç askeri müttefikler olabilirler. İttifak durumunda, kannlannı deşmesi için hangi siteye saldıracaklannı göstermek yeter.
Savaş karıncaların ilk tasası olduğundan, kanıtlaması kabul görüyor. İhtiyar kızıl karınca bunun farkına vanyor ve bastınyor:
61

_ Yüz evcil Parmaktan oluşan bir alayı savaşta cepheye dizdiğimizde, nasıl bir gücümüz olacağını bir düşünün!
Meşenin girintilerine sinmiş manga, karıncaların tarihinde geri dönüşsüz bir anı yaşadığının bilincinde. Bu ihtiyar asker kendilerini ikna etmeyi başardığına göre, belki günün birinde bütün karıncalan da ikna edebilir. İşte o zaman...
ŞATODAKİ BÜYÜLÜ BALO
Parmaklar birbirine geçti. Dansçılar eşlerinin bellerini sımsıkı sardılar. Fontainebleau Şatosunda balo.
Fontainebleau Kentinin Japon kenti Hachinoe ile kardeş şehir ilan edilmesi onuruna, tarihsel mekânda davet veriliyordu. Bayrak değişimi, madalyalar değişimi, hediyeler değişimi. Halk dansları gösterileri. Yerel kurallar. "KARDEŞ KENTLER: FONTAlNEBLEAU-HACHt-NOE" panosunun gösterilmesi.
Nihayet Japon sakisi ve Fransız erik rakısının tadılması.
Her iki ulusun bayraklannı taşıyan arabalar, avlunun ortasında park ediyor, arabalardan gala giysileri içinde geç kalmış çiftler çıkıyor.
Julie ve annesi kara yas giysileri içinde balo salonuna giriyorlar. Açık gri gözlü genç kız böyle bir şatafata pek alışık değil.
Aydınlatılmış odanın ortasında, bir yaylı sazlar orkestrası bir Stra-uss valsine başlıyor. Çiftler, erkeklerin smokinlerinin karasını kadınların gece elbiselerinin beyazıyla karıştırarak dönüyorlar.
Üniformalı hizmetçiler, ellerinde kâğıt kayıklara yerleştirilmiş rengârenk kuru pastalarla dolu gümüş tepsilerle dolaşıyorlar.
Müzisyenler hızlandılar: Güzel Mavi Tuna'mn finalinde, çiftler ağır kokular yayan siyah beyaz topaçlar haline geliyor.
Belediye başkanı, söylevini yapmak için ara verilmesini bekledi. Yüzü ışıl ışıl, sevgili kenti Fontainebleau ile dost Hachinoe kentinin kardeş kentler olmasından duyduğu memnuniyeti söyledi. Bozulması olanaksız Fransız-Japon dostluğunu övdü ve sonsuza kadar sürmesini diledi. Resepsiyona katılan önemli kişilikleri saydı: Büyük sanayiciler, seçkin üniversite üyeleri, yüksek memurlar, yüksek rütbeli subaylar, ünlü sanatçılar. Herkes kuvvetle alkışladı.
Japon kentinin belediye başkanı, çok farklı da olsa iki kültür arasındaki anlaşma teması üstüne bir açıklama ile karşılık verdi.
- Hepimiz, siz burada, biz orada huzurlu küçük kentlerde yaşama Şansına sahibiz. Her mevsimde doğanın güzelliği bir başkadır ve insanların yeteneğine yetenek katar, diye belirtti.

Bu etkileyici sözler üzerine, yeniden alkışlamalar oldu ve vals yeniden başladı. Zevklerde bir değişiklik olsun diye bu defa dansçılar saat yelkovanının tersi yönünde döndüler.
Böyle bir şamatada insanların birbirlerini işitmesi zor. Julie, annesi ve köpeği köşedeki bir masaya oturdular. Vali onlara hoşgeldiniz demeye geldi. Yanında uzun boyluca, sarışın, iri mavi gözlü biri vardı.
- Size daha önce de sözünü ettiğim komiser Maximilien Linart, dedi Vali. Kocanızın ölümüyle ilgili soruşturmayı o yürütüyor. Ona tam olarak güvenebilirsiniz. Eşsiz bir polistir. Fontainebleau Polis Okulunda ders veriyor. Qaston'un vefatının sebeplerini çok çabuk belirleyecektir.
Adam elini uzattı. Eltaragı terlerinin değişimi.
- Memnun oldum.
- Memnun oldum.
- Ben de.
Söyleyecek başka bir şey olmayınca, çekildiler. Julie ve annesi gırla giden eğlenceyi uzaktan seyrettiler.
- Dans eder misiniz, matmazel?
Kasıntı genç bir Japon, Julie'nin önünde eğiliyordu.
- Hayır, teşekkür ederim, diye cevap verdi.
Terslenme karşısında, resmi bir gösteride dileği geri çevrilen bir kavalyenin, Fransız nezaketine göre nasıl davranması gerektiğini bilmediğinden, Japon bir an bocaladı. Annesi yardımına yetişti:
- Kızımı mazur görün. Yastayız. Fransa'da siyah yas rengidir.
Hem kişisel olarak tartışma konusu olmadığına sevindiğinden, hem de pot kırdığından mahcup, oğlan masanın önünde iki büklüm oldu.

- Sizleri rahatsız ettiğim için beni bağışlayınız. Bizim orada, tersine beyaz yas rengidir.
Vali, çevresindeki küçük davetli grubuna bir fıkra anlatarak geceye renk katmaya karar verdi:
- Bir Eskimo buzda delik açıyor. Oltasını ucunda iğnesi ve yemiy-le atıyor. Beklerken, yerleri sarsan çok kuvvetli bir ses yankılanıyor: "BURADA BALIK YOK!" Korkan Eskimo, biraz daha ileriye gidip bir başka delik açıyor. Oltasını atıp bekliyor. Aynı korkunç ses yeniden gürlüyor: "BURADA DA BALIK YOK!" Eskimo biraz daha ilerde bir üçüncü delik açıyor. Yine aynı ses: "BEM SİZE BURADA BALIK YOK DEMEDİM Mİ?" Eskimo gözleriyle etrafı araştırıyor, kimseyi görmüyor. Daha büyük bir korkuyla bakışlannı göğe kaldırıyor: "Kim benimle konuşan? Tann mı?" Qür ses yeniden etrafı çınlatıyor: "HAYİR. BUZ PATENİ SALONUNUN MÜDÜRÜ..."
63
Birkaç gülüşme. Tebrikler. Gecikmeli anlayanlardan ikinci bir gülüşme dalgası. Japon Elçisi de bir fıkra anlatmak istiyor.
- Adamın biri masaya oturuyor. Çekmeceyi açıyor, içinden bir ayna çıkarıyor. Babasını gördüğünü sanarak uzun uzun inceliyor. Sık sık çekmeceyi karıştırdığını fark eden karısı, bir metresi olduğundan endişelenmeye başlıyor. Bir öğleden sonra, işin aslını öğrenmek için kocasının yokluğundan yararlanıyor. Sonunda kocasının sakladığı resmin kimin olduğunu görüyor. Kocası eve döner dönmez kıskançlıkla soruyor: "Resmini çekmecede sakladığın bu acuze de kim?"
Yeniden kahkahalar, kibar gülmeler. Gecikmeli anlayanlardan ikinci bir gülüşme dalgası. Sonra açıklama isteyenlerden üçüncü bir gülüşme dalgası.
Başarılarından çok hoşnut olan Vali Dupeyron ve Japon Elçisi daha başka fıkralar anlattılar. Her iki halk için eğlendirici olabilecek fıkralar bulmanın kolay olmadığını, ancak doğdukları ülkede anlamı olan bir sürü göndergeler bulunduğunu fark ettiler.
- Bütün dünyayı güldürebilecek evrensel bir mizahın olduğuna inanıyor musunuz? diye sordu Vali.
Ancak, sofracıbaşı herkesin geçmesini haber veren zili çaldığında yatıştılar, çünkü akşam yemeği hazırdı. Hizmetçi kadınlar her tabağın önüne yuvarlak ekmekler koyuyorlardı.
ansiklopedi
EKMEĞİM TARtFt: Unutmuş olanlar için.
Malzemeler:
600 gram un
I paket kuru maya
1 bardak su
2 kahve kaşığı şeker
l kahve kaşığı tuz, biraz tereyağı
Maya ve şekeri suya boşaltın ve yarım saat dinlendirin. O zaman kalın ve gri bir köpük oluşur. Unu bir çanağa boşaltın, tuzu ilave edin, ortasında bir çukur açın ve sıvıyı ağır ağır içine boşaltın. Boşaltırken karıştırın. Çanağın üstünü örtün ve ılık, hava akımı olmayan bir yerde bir çeyrek saat dinlendirin. İdeal ısı 27 santigraddır, ama olmazsa, daha düşük bir ısı da olabilir. Sıcaklık mayayı öldürebilir. Hamur mayalanınca, elinizle biraz yoğurun. Yeniden otuz dakika daha mayalanmaya bırakın. Daha sonra bir fırında ya da odun külünde bir saat pişirin. Fırınınız ya da külünüz yoksa, bir taşın üstünde güneşe bırakarak pişirebilirsiniz.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
BİR TEHDİT
103.683. on iki yoldaşından biraz daha dikkatli olmalarını istiyor. Daha hepsini söylemedi. Anasitesine bu kadar çabuk ulaşmak istemesi, Bel-o-kan üstünde büyük bir tehlike olmasından.
İletişim kuran Parmakladın elinden her iş gelir. Gereksinim duydukları şeyi üretmeyi başarmak için uzun zaman çalışabilirler. Sözgelimi, kendi görsel dünyalannı ne pahasına olursa olsun ona anlatmak istediklerinde, onun çapında bir mini-televizyon üretmek için çalışmışlardı.
"Televizyon nedir?" diye soruyor 16.
İhtiyar karınca anlatmakta zorlanıyor. Bir kare çizmek için antenlerini hareket ettiriyor. Televizyon, antenli küçük bir kutu. Kokular yerine. Parmakların

dünyasında havada dolaşan görüntüleri yakalar. "Parmakların da antenleri var öyleyse!" diye şaşıyor 10. "Evet, ama aralarında diyalog kurmayan özel antenler. Sadece görüntüleri ve sesleri almaya yarıyorlar."
Bu görüntülerin Parmakların dünyasında bütün olup bitenleri gösterdiğini açıklıyor. Bu görüntüler onların dünyasını gösterir ve dünyayı anlamak için gerekli bilgileri getirir. 103.683. bütün bunian açıklamanın kolay olmadığını biliyor. Ama bunda da sözlerine inanmaları gerekiyor. İhtiyar kızıl karınca televizyon sayesinde, yerinden kalkmadan her şeyi görmüş, Parmakların dünyasıyla ilgili her şeyi öğrenmişti.
İşte böylesi günlerden birinde, bir bölgesel yayımda, televizyonda büyük Bel-o-kan karınca yuvasının yüz adım kadar ötesine dikilmiş bir pankart gördü.
On iki asker, şaşkınlıktan antenlerini dikiyorlar. "Pankart nedir?"
103.683. açıklıyor: Parmaklar herhangi bir yere beyaz bir pankart koyarlarsa, bu ağaçları kesmeye hazırlandıklarını, siteleri yerle bir edeceklerini ve her şeyi dümdüz edeceklerini gösterir. Genel olarak, beyaz pankartlar küp şeklindeki yuvalarından birini kuracaklarını haber verir. Bir beyaz pankart koydular mı bütün bölge çarçabuk düz, katı, otsuz, üzerinde Parmaklardan birinin yuvasının yükseldiği bir çöl haline dönüşür.
65
Şimdi de aynısı olmakta. Yıkım ve ölüm çalışmaları başlamadan, her ne pahasına olursa olsun Bel-o-kan'ı uyarmak gerekiyor.
On ikiler düşünüyorlar.
Karıncalarda başkan yoktur, aşama yoktur, dolayısıyla ne emir verilir ne de alınır; zorunluluk, boyun eğme yoktur. Herkes canının istediği"' canı istediği zaman yapar. On ikiler kafa kafaya veriyorlar. Bu ihtiyar kâşif anasitelerinin tehlikede olduğunu haber verdi. Kılı kırk yarmanın zamanı değil. Dünyanın kıyısını keşfetmekten vazgeçiyorlar ve "Parmakların korkunç pankartı'nın gösterdiği tehlikeden kardeşlerini haberdar etmek için hemen Bel-o-kan'a dönmeye karar veriyorlar.
Güneybatıya doğru ileri.
Yine de, hava sıcak olsa bile, gece oluyor ve artık yola çıkmak için çok geç. Qece, mini-kış uykusuna yatma saati geldi. Karıncalar bir ağacın girintilerinde kümeleniyorlar, ayaklarını ve antenlerini katlıyorlar, sıcaklıklarından karşılıklı olarak bir süre yararlanmak için birbirlerine sokuluyorlar. Sonra nerdeyse aynı anda, yavaşça antenlerini indiriyorlar ve uyuyorlar. Rüyalarında, Parmakların, başları ta ağaçların doruklarında kaybolan devlerin, ilginç dünyasını görüyorlar.
12. onları yemek yerken hayal ediyor.
ESRARENGİZ PlRAMfnEN KONUŞULMAYA BAŞLAMIYOR
Bir yığın hizmetçi, yiyecekler dolu tepsilerle ortaya çıkıyor. Protokol sorumlusu, yukarıdan ve uzaktan onların balesini gözetliyor, küçük asabi el hareketleriyle, bir orkestra şefi gibi emirler veriyor.
Tepsilerin her biri, gerçek bir sanat eseri görünümündeydi.
Gülümsemesi donmuş, ağzına güzel kırmızı bir domates tıkıştırılmış süt domuzlan, lahana turşusundan dağların ortasına oturtulmuştu. Besi için iğdiş edilmiş horozlar, doldurudukları kestane püresinden rahatsız değilmiş gibi sere serpe yayılmışlardı. Bütün bütün danalar filetolarını gözler önüne seriyordu. Parlak mayoneze bulanmış, ağız sulandıran sebze salataları içinde, ıstakozlar halay tutmak için kıskaç kıskaca vermişlerdi.
Kadeh kaldırmayı Vali Dupeyron üstlendi. Yabancı elçilere verilen akşam yemeklerinde kullanıla kullanıla kenarları çoktan kıvrılmış ve iyice sararmış "alışılmış kardeş kent yaprağını" kasılarak çıkardı ve konuşmasına başladı:
~ Kadehimi, halkların dostluğuna ve bütün ülkelerin iyi niyetli in-sanları arasındaki anlaşmaya kaldırıyorum. Sizler, bizleri ilgilendiriyorsunuz ve bizlerin de sizleri ilgilendirdiğimizi umuyorum. Töreleri-l2< geleneklerimiz, teknolojilerimiz ne olursa olsun; farklarımız ne dar büyük olursa olsun o ölçüde karşılıklı olarak birbirimizi zengin-Ştireceğimize inanıyoruz.
ar,ncalann Devrimi / F:5
66
Sonunda, sabrı tükenenlere yeniden oturmaları için izin verildi de tabakları üstünde yoğunlaşabildiler.

Yemek, karşılıklı şakalar ve anekdotlar için bir fırsat oldu. Hachi-noe belediye başkanı olağandışı bir hemşerisinden söz etti. Bu saçlarını ayaklarıyla tarayan kolsuz doğmuş bir keşişti. Ona "ayak parmakların efendisi" diyorlardı. Ayak parmaklarıyla sadece resim yapmıyor, aynı zamanda ok atıyor ve dişlerini fırçalıyordu.
Anekdot, dinleyenlerin büyük ilgisini çekti ve evli olup olmadığını öğrenmek istediler. Hachinoe belediye başkanı evli olmadığını öne sürdü; buna karşılık, ayak parmaklan efendisinin bir sürü metresi vardı ve nedendir bilinmez kadınlar ona bayılıyorlardı.
Geride kalmak istemeyen Vali Dupeyron, Fontainebleau Kentinin sıradışı insanlardan payını aldığını belirtti. Ama hepsinden zirzopu, hiç kuşkusuz Edmond Wells adında deli bir bilgindi. Bu sözüm ona bilimadamı, açık açık hemşerilerini karıncaların insanlarınkine koşut bir uygarlık oluşturduğuna ve insanlann onlarla eşitlik düzeyinde iletişim kurmalarında büyük yarar olduğuna ikna etmeye çalışıyordu.
Julie, ilk önce kulaklarına inanamadı, ama Vali bal gibi Edmond VVells'in adını telaffuz etmişti. Onu daha iyi dinlemek için öne eğildi. Öteki konuklar da bu deli karınca bilgininin hikâyesini dinlemek için yaklaştılar. Dinleyicilerin dikkatini üzerinde toplamaktan hoşnut olan Vali konuşmasına devam etti:
- Bu Profesör Wells, saplantısının doğruluğuna o kadar inanıyordu ki Cumhurbaşkanıyla temas kurdu ve ona ne kurmasını önerdi biliyor musunuz? Dünyada bilemezsiniz...
Etkisini arttırmak için, ağır ağır devam etti:
- ...Bir karınca elçiliği. Ülkemizde. Ve de bir karınca elçisi yollanmasını!
Uzun bir sessizlik oldu. Herkes, bu kadar acayip bir düşüncenin nasıl akıl edilebileceğini anlamaya çalışıyordu.
- Ama bu tuhaf düşünce nerden aklına gelmiş? diye Japon elçisinin kansı sordu.
Dupeyron açıkladı:
- Bu Profesör Edmond Wells, karınca sözlerini insan sözlerine, insan sözlerini karınca sözlerine çevirebilen bir makine geliştirdiğim belirtiyordu. Böylece insan uygarlığıyla mirmese uygarlığı arasında bir diyalogun mümkün olduğunu düşünüyordu.
- Mirmese ne demektir?
- Yunanca karınca demektir.
- Gerçekten karıncalarla diyalog mümkün müdür? diye bir başK# hanım soruyor.

Vali omuzlarını silkiyor.
_ Olur mu öyle şey! Bana kalırsa bizim seçkin bilginimiz yerel içkimizi biraz fazla kaçırmış.
Bu sözler üzerine, hizmetçilere kadehleri yeniden doldurmaları için işaret etti. Masada, kentten siparişler ve yardım sağlamaya çok istekli bir araştırma bürosu müdürü vardı. Encümen üyelerinin dikkatini üstüne çekmek için bu fırsatın üstüne atıldı. Neredeyse sandalyesinden kalkarak, söze girdi:
- Sentez feromonlar üreterek bazı neticelere ulaşılabileceğini işittim, iki sözü onlara söyleyebiliyormuşuz: "Alarm" ve "Beni izleyin"... bir bakıma temel işaretler. Molekülü yeniden oluşturmak yetiyor. 1991 den beri bu yapılabiliyor. Bu sözlere daha başka sözler katacak bir tekniğin geliştirilebileceğini pekâlâ düşünebiliriz. Hatta başlı başına cümleler.
Müdahalenin ciddiliği soğuk bir hava estirdi.
- Bundan emin misiniz? diye karşılık verdi Vali.
- Bunu çok ciddi bilimsel bir dergide okudum.
Bunu Julie de okumuştu, ama kaynak olarak Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinin adını veremezdi.
Mühendis devam etti:
- Karıncaların koku dilinin molekülünü oluşturmak için iki makine kullanmak yetiyor: Bir kütle tayfölçeri ve renkli bir tipografi. Bu basit bir molekül analiz sentezidir. Bir kokunun fotokopisi çıkanlıyor diyebiliriz. Karınca dilinin feromonları kokulardan başka bir şey değildir. Bunu bir parfümcü çırağı da yapabilir. Daha sonra, bir bilgisayarla, her koku molekülü bir sözcüğe, her sözcük bir kokuya çevriliyor.

- Karıncaların danslı dilinin çözüldüğünden söz edildiğini duymuştum, ama karıncaların koku dilinin çözüldüğünü duymamıştım, diyor bir başka konuk.
- Ekonomik yararlan olduğu için anlarla daha çok ilgileniliyor, Çünkü bal üretiyorlar. Oysa karıncalar insanlar için yararlı hiçbir şey üretmiyorlar. Belki bu yüzden, onlann dilleriyle ilgili araştırmalar bi-l'nmiyor, diye karşılık verdi mühendis.
- Belki de karıncalarla ilgili bilgiler, böcek öldürücü ilaç firmala-nnca finanse edildigindendir, diye bir gözlemde bulunuyor Julie.
Valinin bozmaya çalıştığı sıkıcı bir sessizlik oldu. Konuklar bura-. "öcekbilim dersi almaya gelmemişlerdi ya. Gülmeye, dans etme-{e- 9üzel yemekler yemeye gelmişlerdi. Vali, sözü Edmond VVellsin °nerilerinin komikliği üzerine getirdi.
68
- Paris'te bir karıncalar elçiliğinin açıldığını düşünebiliyor musunuz? Ben onu gözümde canlandırabiliyorum: Resmi bir resepsiyon münasebetiyle, kuyruklu tören giysili, papyon kravatlı bir karınca davetliler arasında dolaşıyor. "Kimin geldiğini bildireyim?" diye bir mübaşir soruyor. "Karıncalar dünyasının elçisi' diye küçük bir böcek cevap veriyor minicik bir kartvizit uzatarak. "Ah affedersiniz!" diyor Guatemala elçisinin eşi; "Sanıyorum az önce ayağınıza bastım." "Biliyorum" diye cevap veriyor karınca. "Ben karıncalar dünyasının yeni elçisiyim, yemeğin başından beri ayağıma dördüncü kez basılıyor."
Doğaçlama şaka, herkesi güldürüyor. Vali memnundu. Yeniden bakıştan üstünde toplamıştı.
Sonra gülmeler yavaşlayınca:
- Hadi onlarla konuşulduğunu kabul edelim, bir karınca elçi nasıl bir ilgi uyandırır? diye Japon elçisinin karısı sordu.
Vali, sanki bir sır verecekmiş gibi insanlardan yaklaşmalarını istedi.
- inanmayacaksınız. O tip, şu Profesör Edmond Wells, karıncaların bizimkinden daha küçük çapta, ama yine de yeryüzünde önemli bir ekonomik ve siyasal bir güce sahip olduklarını ileri sürüyordu.
Vali, uyandırdığı etkiyi iyi kullanıyordu. Haber çok önemliymiş de sindirmeleri için zamana ihtiyaç varmış gibi davranıyordu.
— Geçen yıl, bu bilgine katılan bir grup "karınca delisi". Araştırma Bakanıyla, hatta Cumhurbaşkanıyla temas kurdu ve onlardan bir karıncalar elçiliği açmalarını istedi. Bekleyin biraz. Başkan bize bir nüsha gönderdi. Gidip getirin, Antoine.
Valinin sekreteri gidip bir çantayı kanştırdı ve ona bir yaprak uzattı.
- Şunu dinleyin, okuyorum, dedi Vali.
Sessizliği bekledi, sonra okumaya başladı:
"Beş bin yıldır hep aynı düşüncelerle yaşıyoruz: Demokasi Antik Yunanda ortaya çıktı. En az üç bin yıldır, matematikçilerimiz, filozoflarımız, mantıkçılarımız var. Güneş altında, hiçbir şey yeni değil. Yeni hiçbir şey yok, çünkü aynı insan beyinleri aynı şekilde dönüp duruyor. Bundan başka, bu beyinler tam verimlilikle kullanılmadılar, çünkü yerlerinden olmak istemeyen iktidar sahiplerince dizginlendiler; yeni kavramların ya da yeni düşüncelerin ortaya çıkması engellendi. İşte bu yüzdendir ki aynı nedenler hep aynı sonuçlan doğurmuştur. İşte bu yüzdendir ki kuşaklar arasındaki anlaşmazlıklar hep aynı olmuştur. Karıncalar, bize dünyayı yeni bir biçimde görme ve düşünme fırsatı sunuyorlar. Onların da bir tanmı, bir teknolojisi, ufuklanmızı gc nişletebilecek garip toplumsal seçenekleri var. Bizim çözemediğim'2 sorunlara özgün çözümler buldular. Söz gelimi, tehlikeli varoşlan ol-
69
mayan- trafiği tıkanmayan ve işsizlik sorununun olmadığı sitelerde mjlyonlarca birey yaşıyor. Karınca elçiliği fikri, uzun zaman birbirlerinden habersiz olarak gelişmiş bu iki yeryüzü uygarlığı arasında resmi bir köprü yaratmanın bir yoludur.
Uzun zaman birbirimizi küçümsedik. Uzun zaman birbirimizle savaştık. İnsanların ve karıncaların eşitlik temeli üzerinde işbirliği yapmalarının zamanı gelmiştir."
Son cümleyi uzun bir sessizlik izledi. Sonra Vali, yavaş yavaş ötekileri de saran ve genişleyen küçük bir gülüş çıkardı.

Tok tutan tereyağlı kuzu haşlaması getirilince, kıkırdamalar kesildi.
- Belli ki bu Bay Edmond Wells biraz çatiakmış! dedi Japon elçisinin karısı.
- Evet, bir deli!
Julie mektubu istedi. Onu incelemek istiyordu. Sanki ezberlemek istiyormuş gibi, uzun uzun üzerinde düşündü.
Konuklar yemeğin sonundayken. Vali komiser Maximilien Linart'ı yerinden çekerek meraklı kulaklardan uzakta konuşmaya davet etti. Japon sanayicilerin sadece halkların dostluğu için kalkıp gelmediklerini söyledi. Fontainebleau Ormanının göbeğinde bir otel kompleksi kurmak isteyen büyük bir finans grubundandılar. Onlara göre, yüzlerce yıllık ağaçlar arasında, hâlâ yabanıl bir doğa ortasında ve tarihsel bir şatonun yakınında kurulacak otel, bütün dünyanın turistlerini çekecekti.
- Ama Fontainebleau Ormanı valilik kararnamesiyle doğal sit alanı ilan edildi, diye şaşırdı komiser.
Dupeyron omuzlarını silkti.
- Elbette ki koruma altındaki bölgeleri parsellemek için emlak kofu isyonculannın meşelikleri ateşe verdikleri Korsika ya da Cöte d'Azur'de değiliz. Ama ekonomik çıkarları göz önünde bulundurmalıyız.
Maximilien Linartın şaşkınlığının sürdüğünü görünce, ikna etmeye çalışan bir edayla açıkladı:
- Bölgede önemli oranda işsizlik olduğunu bilmiyor değilsiniz. Bu da beraberinde güvenlik sorununu getiriyor. Otellerimiz arka arkaya Kapanıyor. Hemen harekete geçmezsek, gençlerimiz memleketi terk edecekler ve yerel vergiler okullarımızın, yönetimin ve polisin ihtiyaçlarını karşılamaya yetmeyecek.
Komiser Linart, Valinin kendisine çektiği bu kısa söylevle lafı ne-reye getirmek istediğini merak ediyordu.
~ Bu durumda benden ne bekliyorsunuz?
Vali. ona çilekli pasta uzattı.

- Sular ve Ormanlar İdaresi Hukuk İşleri Müdürü Oaston Pin-son'un ölümü ile ilgili soruşturmada ilerleme var mı?
- Tuhaf bir dava. Adli tıptan otopsi istedim, diye cevap verdi polis memuru pastayı kabul ederken.
- Hazırlık raporunuzda, cesedin yaklaşık üç metre yükseklikteki beton bir piramidin yakınlarında bulunduğunu okudum. Büyük ağaçlar kamufle ettiği için o zamana kadar farkına varılmamış.
- Evet öyle. Peki ne var bunda?
- Söyleyeyim koruma altındaki bölgede inşaat yasağına aldırmayan insanlar var demektir. Kimsenin dikkatini çekmeden, rahat rahat inşaat yapmışlar. Bu Japon yatırımcı dostlarımız için hiç kuşkusuz emsal oluşturmaktadır. Şu piramit hakkında neler öğrendiniz?
- Kadastroda görünmüyor, hepsi bu kadar.
- Mutlaka daha fazlasını öğrenmek gerekiyor, diye ısrar etti Vali. Hem Pinson'un ölümünü, hem bu esrarengiz piramidin dikilmesini araştırmanızı hiçbir şey engellemesin. Bu iki olayın birbiriyle bağlantılı olduğundan eminim.
Son sözleri tartışma istemez bir tavırla söylemişti. Valinin, kreşte bir yer bulmasına yardımcı olmasını isteyen bir yurttaş konuşmayı kesti.
Yemekten sonra, insanlar dans etmeye başladılar.
Vakit geçti. Julie'nin annesi gitmeye karar verdi. Kızıyla uzaklaşırken. Komiser Linart onlara evlerine bırakmayı önerdi.
Bir uşak mantolarını getirdi. Linart eline bir bozukluk sıkıştırdı. Peronda arabasının getirilmesini beklerlerken, Dupeyron kulağına fısıldadı:
- Şu esrarengiz piramit beni gerçekten çok ilgilendiriyor. Beni iyice anladınız mı?
MATEMATİK DERSİ
- Evet, madam.
- O halde, anladıysanız soruyu tekrarlayın.
- Altı kibritle aynı boyda dört eşkenar üçgen nasıl yapılır?
- Güzel. Kürsüye gelip cevabı verin.

Julie sırasından kalktı ve kara tahtaya doğru yürüdü. Matematik öğretmeninin istediği cevap konusunda en ufak bir fikri yoktu. Baya'1 öğretmen ona tepeden bakıyordu.
Julie şaşkın şaşkın etrafına baktı. Sınıf, alaycı edayla onu süzüyordu. Kendisinin bilmediği çözümü bütün öteki öğrenciler biliyor olmalıydı.
71
Birinin yardımına yetişeceğini umarak, sınıfın tümüne baktı.
Yüzler, alaycı bir aldırmazlıkla acıma ve onun yerinde olmamanın rahatlığı arasında bocalıyordu.
İlk sıraya, kusursuz ve çalışkan ana kuzulan kurulmuştu. Arkada, onlara imrenen ve itaat etmeye hazırlananlar vardı. Sonra orta halli öğrenciler, şu, "daha başarılı olabilirler" önemsiz sonuçlar almak için çabalayan işgüzarlar geliyordu. En arkada, radyatörün yanında keyif çatan marjinaller yer almıştı. Orada, bir rock grubu oluşturmuş "Yedi Cüceler" vardı. Bu öğrenciler, sınıfın öteki öğrencilerine pek karışmazlardı.
- Cevap nerede kaldı? diye sordu öğretmen.
Yedi Cücelerden biri ona işaretler yaptı. Parmaklarını kavuşturarak, anlamını seçemediği bir şekil oluşturmaya çalışıyordu.
- Bakın, matmazel Pinson, babanızın ölümünün sizi etkilemesini anlıyorum, ama bu, dünyayı düzenleyen matematik yasalarını değiştirmez. Tekrarlıyorum: Altı kibriti nasıl yerleştirmelisiniz ki dört eşkenar üçgen oluşsun... Başka türlü düşünmeye çalışın. Hayalinizi genişletin. Altı kibriti nasıl yerleştirirseniz dört üçgen meydana getirirsiniz?
Julie açık gri gözlerini kısıyor. Oradaki şekil nasıldı? Oğlan, şimdi heceleri tane tane söylüyordu. Dudaklarını okumaya çalıştı. Pi...ro...nid...
- Pironid, dedi.
Bütün sınıf kahkahayı bastı. Müttefikinin kolu kanadı kınlmıştı.
- Size yanlış kopya verdiler, dedi öğretmen. "Pironid" değil pi-ra-mit. Bu şekil üçüncü boyutu gösterir. Derinliğin zaferini ifade eder. Bir düzlemden bir oyluma geçerek, dünyayı açmanın mümkün olduğunu hatırlatır. Öyle değil mi... David?
İki adımda, sınıfın arka tarafındaki adını söylediği öğrencinin yanına varmıştı.
- David, şunu bilmelisiniz ki yakalanmamak koşuluyla, hayatta hile yapabilirsiniz. Ne çevirdiğinizi gördüm. Yerinize dönün, matmazel.
Tahtaya "zaman" yazdı.
- Bugün, üçüncü boyutu inceledik: Derinlik. Yarınki dersimizde dördüncü boyut olan zamanı göreceğiz. Zaman kavramının matematikte de bir yeri vardır. Geçmişte olan bir şey gelecekte etkisini nerede- ne zaman ve nasıl gösterir. Böylece yarın size şu soruyu sorabi-lecegim: "Neden Julie Pinson sıfır aldı, hangi koşullarda ve ne zaman b'r sıfır daha alacak?"
Hk sıralardan alaycı ve kibar gülüşmeler. Julie ayağa kalktı. ~ Oturun, Julie. Sizden ayağa kalkmanızı istemedim.
- Hayır, ayakta duracağım. Size söyleyeceklerim var.
- Sıfır konusunda mı? diye alay etti öğretmen. Artık çok geç. Çoktan sıfırınızı karneye geçtim.
Julie, gri metal gözlerini matematik öğretmenine dikti.
- Başka türlü düşünmenin önemli olduğunu söylediniz, ama siz sürekli aynı şekilde düşünüyorsunuz.
- Sizden saygılı olmanızı rica edeceğim, matmazel Pinson.
- Ben saygılıyım. Hayatta pratik hiçbir şeyle bağdaşmayan şeyler öğretiyorsunuz. Tek yaptığınız uysallaştırmak için zihinlerimizi kırmak. Kafalarımıza çember, üçgen hikâyeleri sokulunca, ne olursa kabul etmeye hazır hale geliyoruz.
- İkinci bir sıfır mı istiyorsunuz, matmazel Pinson?
Julie omuzlarını silkti, çantasını aldı, kapıya kadar yürüdü ve herkesin şaşkın bakışları arasında kapıyı çarptı.
AriSlKLOPEDt
BEBEK YASI: Bebek, sekiz aylıkken çocuk doktorlarının 'bebek yası' adını verdikleri özel bir bunalım geçirir. Annesinin her gidişinde, bir daha dönmeyeceğini sanır. Bu korku kimi zaman ağlama nöbetlerine ve kaygı bulgularına yol açar. Annesi dönse bile, gidince yeniden tedirgin olacaktır. Bebek, dünyada bir şeylerin olduğunu ve onlara hâkim olmadığını bu yaşta anlar. "Bebek yası' dünya karşısındaki özerkliğinin bilincine varması olarak açıklanır. Dram: 'Ben',

kendisini kuşatan her şeyden farklıdır. Bebek ve anne sonsuza kadar birbirlerine bağlı değildir, dolayısıyla insan kendisini yapayalnız bulabilir. 'Anne olmayan yabancılarla' temas halinde olabilir (Anne ve gerektiğinde baba olmayan her şey yabancı olarak görülür). Annenin zaman zaman kaybolmasını kabul etmesi için, bebeğin on sekiz aylık olmasını beklemek gerekir.
İnsanoğlunun ilerde, ihtiyarlayıncaya kadar tanıyacağı öteki bunalımların çoğu: Yalnızlık korkusu, sevdiği birini kaybetme korkusu, yabancılardan korkma, vb. bu ilk iç daralmasının sonuçlarıdır.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
73
ÇEVRtHME
Hava soğuk, ama bilinmeyen korkusu onlara güç veriyor. Sabah vakti, on iki kâşif ve yaşlı kannca yürüyorlar. Anasitelerini "beyaz pankart" tehlikesine karşı uyarabilmek için yollarda, yolaklarda acele etmeleri gerekiyor.
Bir vadiye hâkim yalıyara varıyorlar. Manzarayı seyretmek ve iniş için en uygun geçidi bulmak için duruyorlar.
Karıncalar, memelilerinkinden farklı bir görsel algılamaya sahiptirler. Qöz yuvarlanndan her biri, birçok optik merceği olan üst üste kanallardan oluşur. Tek ve sabit bir görüntü algılamak yerine, bir sürü flu görüntü alırlar, sonra görüntü sayı arttıkça netleşir. Böylece ayrıntıları iyi algılayamaz, ama en ufak hareketi yakalarlar.
Kâşifler soldan sağa doğru, üstünde altın pırıltılı kara sineklerin, muzır büveleklerin uçtuğu Güney ülkelerinin koyu batakçayırlannı, sonra çiçekli dağların zümrüt yeşili büyük kayalıklarını. Kuzey topraklarının sarı çayırını, kartal egreltiotları ve coşkulu ispinozlarla dolu ormanı görüyorlar.
Sıcak hava sivrisinekleri yukarılara çıkannca, mor kanatlı ötleğenler hemen saldırıya geçiyor.
Renk tayfı konusunda da, kanncalann duyarlılığı farklı. Kızılötesi renkleri mükemmel, kırmızıları daha az seçerler. Kızılötesi bilgiler, çiçekleri ve yeşillikler arasındaki böcekleri ortaya çıkarıyor. Mirme-senler, bai toplayan anlann indikleri pisti, çiçeklerin üstündeki çizgileri bile görüyorlar.
Görüntülerden sonra, kokular. Çevredeki kokulan daha iyi almak için, kâşifler koku radar antenlerini saniyede 8.000 titreşimle hareket ettiriyorlar. Alınlarındaki telleri döndürerek, uzaktaki av hayvanlarını, yakındaki leşçileri saptıyorlar. Ağaçlardan ve topraktan yayılan kokuyu içlerine çekiyorlar. Onlara göre, toprağın kokusu hem ağır, hem tatlı. Ekşilik ve tuzlulukla hiçbir ilgisi yok.
Antenleri en uzun olan 10. dört arka ayağı üstünde dikiliyor, fe-romonlan daha iyi yakalamak için yükseliyor. Etrafındaki yoldaşlan, daha kısa antenleriyle karşılarında uzanan müthiş dekoru inceliyorlar.
Karıncalar, Bel-o-kan'a ulaşmak için en hızlı yolu tutmak, kokula-n buralara kadar gelen ve üstünde kanatlan şaşkın gözlerle süslü ta-vuskelebeklerinin uçuştuğu korulardan geçmek düşüncesindeler. AtTıa kimyasal haritacılık uzmanı 16. buralann sıçrayıcı örümcekler Ve uzun burunlu yılanlarla dolup taştığını işaret ediyor. Üstelik, et yiyen göçmen karınca sürüleri bölgeden geçmek üzere ve manga dal-ar|n üzerinden, yukarıdan geçmeye çalışsa bile, cüce kanncalann sürdüğü köleci kanncalar tarafından pekâlâ yakalanabilir. 5. en iyi jo'un yalıyardan dümdüz inmek olduğunu düşünüyor.
1
74
103.683. gelen bilgileri dikkatle dinliyor. Federasyonu terk ettiğinden, birçok siyasal olay meydana gelmişti. Bel-o-kan'ın yeni kraliçesinin neye benzediğini soruyor. 5. küçük bir karnı olduğu cevabını veriyor. Sitenin bütün hükümdarları gibi, Bel-kiu-kiuni adını aldı, ama eski kraliçelerin çapında değil. Geçen yılkı felaketlerden sonra, yuvada cinsiyetti sıkıntısı başladı. O zaman, döllenen kraliçenin hayatta kalmasını sağlamak için çiftleşme havalanmadan, kapalı bir salonda gerçekleştirildi.
103.683.'ye 5. bu yumurtlayana pek saygı beslemiyor gibi geldi. Hoş hiçbir karınca, öz annesi bile olsa, kraliçesini beğenmek zorunda değildi.
Yapışıcı ayak yastıkları sayesinde, askerler yalıyardan neredeyse dikey olarak iniyorlar.

MAXIMILIEN DOÛUM YILIMI KUTLUYOR
Komiser Maximilien Linart, mutlu bir adamdı. Scynthia adında çok güzel bir karısı ve on üç yaşında Marguerite adında çok hoş bir kızı vardı. Güzel bir villada yaşıyordu ve erinç simgesi iki unsurdan, büyük akvaryumu ile geniş ve yüksek bir şömineden keyif alıyordu. Kırk dört yaşında, her şeyi başarmış gibiydi. Öğrenciliğinde başarılıydı, bir sürü diploması vardı. Kariyerinden onur duyuyordu. O kadar davayı çözmüştü ki Fontainebleau Polis Okulunda öğretmenliğe getirilmişti. Üstleri ona güveniyorlardı ve soruşturmalarına müdahale etmiyorlardı. Kısa bir süreden beri siyasetle bile ilgileniyordu. Valinin yakın arkadaş çerçevesinde yer alıyordu. Üstelik teniste eş olarak çok beğeniliyordu. Evine dönünce, şapkasını papağana fırlattı ve ceketini çıkardı.
Kızı salonda televizyon seyretmekteydi. Sarı örgülerini arkaya atmıştı, sevimli yüzünü hafifçe televizyonun ekrarına yaklaştırıyordu. Aynı saniyede diğer üç milyar kadar insanoğluna olduğu gibi, hareketli mavi bir ışık görüntüye uzanmış yüzünü aydınlatıyordu. Elinde uzaktan kumandayla, bulunmaz ideal yayımı arayarak geç geç yapıyordu.
67. Kanal. Belgesel. Zaire'nin Bonobo şempanzelerinin karmaşık cinsellik gösterisi, zoologların dikkatini çekti. Erkekler, ereksiyon halindeki organlarını bir kılıç gibi kullanarak dövüşüyorlar. Bununla bi-likte, bu gösteriler dışında asla kavga etmiyorlar. En hoşu; bu tür, cinsellikte şiddetten kaçınmayı keşfetmeyi başarmışa benziyorlar.
Kanal 46. Toplumsal olaylar. Temizlik servisi memurları grevde-ler. Çöpçüler talepleri yerine getirilinceye kadar çöpleri toplamayacaklar. Ücretlerinin ve emekliliklerinin yeniden değerlendirilmesin' talep ediyorlar.
^
75
Kanal 45. Erotik film. "Evet. Ahaahaaa, aah, ooohaah, aah, oooh, 0h, hayır! Oh, evet! Evet! Devam, devam et... Ohahah... Hayır, hayır, pekâlâ, tamam, evet."
Kanal 110. Haberler. Son dakika. Bombalı bir arabanın park ettiği bir anaokulunun önünde kıyamet. Bilanço şimdilik çocuklardan 0n yedisi ölü, yedisi yaralı; öğretmenlerden ise ikisi ölü. Okul avlusunda daha fazla hasara yol açması için patlayıcılara çiviler ve vidalar katılmış. Katliamı, basına gönderdikleri bir mesajla kendilerine "M.d", "Müslüman Gezegen" adı veren bir grup üstlendi. Metinde, ne Kadar çok kâfir öidûrürlerse, militanların cennete gideceklerinden o Kadar emin oldukları belirtiliyor. İçişleri bakanı halktan soğukkanlılığını korumasını istedi.
Kanal 345. Eğlence. "Günün şakası." Ve şimdi, sizin de dostlarınızı eğlendirmek için anlatabileceğiniz günün fıkrası: Bir bilim adamı sineklerin uçuşunu inceliyor. Bir ayağını kesiyor ve sineğe: "Uç" diyor. Ve bakıyor ki sinek kesilen ayağı olmadan da uçuyor. İki ayağı kesiyor ve "Uç" diyor. Sinek yine uçuyor. Bir kanadını kesiyor ve "Uç" diye tekrarlıyor. Sineğin artık uçmadığını görüyor. O zaman, not defterine şöyle yazıyor: "Sinekler bir kanatlan kesildiğinde, sagırlaşıyor."
Marguerite fıkrayı zihnine not etti. Ama aynı anda herkes işitmiş olabileceğinden, hiçbir yerde anlatamayacağını şimdiden biliyordu.
Kanal 201. Yanşma.
Marguerite ilerledi ve uzaktan kumandayı elinden bıraktı. Tamamen mantıklı bir bilmeceyi çözmenin söz konusu olduğu bu "Düşünce Kapanı" yarışmasını pek seviyordu. Ona göre, televizyondaki en eli ayağı düzgün programdı. Sunucu kendisini alkışlayan kalabalığı selamladı. Boynunu omuzlarına gömülmüş gibi gösteren çiçekli naylon bir elbise giymiş yaşlıca, kumral bir kadını öne çıkardı. Kalın bağa gözlükleri arkasında kaybolmuş gibiydi.
Sunucu, pırıl pırıl beyaz dişlerini gösterdi. Mikrofonu kaptı:
- Pekâlâ, Madam Ramirez, size yeni bir bilmece soracağım: Elinizde altı kibrit var, dört değil, altı değil, ama aynı boyda SEKİZ eşkenar üçgen yapabilir misiniz?
- Her defasında bir boyut daha ekliyorsunuz gibi geldi bana, diyerek Juliette Ramirez iç çekti. İlk önce üçüncü boyutu keşfetmek gerekti, bunu ekler izledi, şimdi de...

- Üçüncü adım, diyerek sunucu araya girdi. Üçüncü adımı bulma-nız gerekiyor. Ama biz size güveniyoruz, Madam Ramirez. Siz bu ya-r|şmanın şampiyonusunuz.
'Düşünce...
- -.Kapanı" diye salondakiler bir ağızdan tamamladılar.
Madam Ramirez, söz konusu kibritlerin getirilmesini istedi. Seyirciler ve televizyon izleyicileri, basit İsveç kibritleriyle oynarmış gibi, er> küçük el hareketini kaçılmasınlar diye kenarlan kırmızı, altı ince Ve Çok uzun ağaç parçaları verildi hemen.
76
Yardımcı bir cümle istedi. Sunucu bir zarfı açtı ve okudu:
- Size yardım edecek ilk cümle şu: "Bilinç alanını genişletmek gerekir."
Komiser Maximilien Linart bir kulağıyla dinlerken bakışı akvaryu. muna takıldı. Kamı havada, suyun yüzeyinde ölü balıklar yüzüyordu.
Balıklarını fazla mı besliyordu? Bir iç savaşta telef olmaları da ola. sı. Güçlüler zayıflan yok ediyorlardı. Hızlılar ağırları. Cam kafesin kg. palı dünyasında özel bir Darwinizm hüküm sürüyordu. Sadece en kö. tüler ve en saldırganlar hayatta kalıyorlardı.
Elini suya daldırmışken, akvaryum dibindeki yalancı mermerden korsan gemisiyle plastikten birkaç su bitkisini çıkardı. Öyle bile olsa, balıklar bu operet dekorunu belki de gerçek sanıyorlardı.
Polis, filtre pompasının çalışmadığını fark etti. Pislik dolu süngerleri parmaklarıyla temizledi. "Yirmi beş gupi amma pislik çıkarıyor!" Eli değmişken, akvaryuma biraz musluk suyu ekledi.
Hayatta kalanlara biraz yiyecek dağıttı, su haznesinin ısısını kontrol etti ve akvaryum halkını selamladı.
Balıklar, akvaryumda, sahiplerinin gayretleriyle dalga geçiyorlardı. Etleri kolayca parçalanacak kadar yumuşasın diye en iyi mayalanacakları yere bıraktıkları gupi leşlerini, parmakların neden çıkardığım anlamıyorlardı. Pompa hemen emdiğinden kendi pisliklerini bile yemeye haklan yoktu. Akvaryum sakinlerinin en zekileri, uzun zamandır hayatlarının anlamı üstünde düşünüyorlardı, ama neden her gün, mucizevi bir biçimde suyun üstünde yiyecek görüldüğünü ve bu yi-yecegin neden hep hareketsiz olduğunu bir türlü anlayamıyorlardı.
iki serin el, Maximilien'in gözlerine kondu.
- Mutlu yıllar baba!
- Bugün olduğunu tamamen unutmuştum, dedi kansını ve kızını kucaklayarak.
- Biz unutmadık. Sana hoşuna gidecek bir şey hazırladık, diye haber verdi Marguerite.
Üzerinde yakılmış mumlardan bir orman dikili, cevizden mazgalları olan çikolatalı bir pastayı salladı.
- Bütün çekmeceleri karıştırdık, ama ancak kırk iki tane bulduk, dedi.
Bir üfleyişte, bütün mumlan söndürdü, sonra bir parça pasta aldı.
- Sana bir hediye aldık!
Kansı bir kutu uzattı. Son çikolatalı lokmasını yuttu. Martonu yırtınca, içinden son model portatif bir bilgisayar çıktı.
- Çok güzel bir düşünce, diyerek sevindi.
- Hafif, h'zl1 ve Ç°k büyük bir hafıza kapasitesi olan bir model seçtim, diyerek altlnl Ç'zdi kansı.
- Kuşkum yok.. Teşekkür ederim, canlarım.
O zamana kadar, metin işleme aracı ve hesap makinesi olarak kullandığı bürosundaki oylumlu bilgisayarla yetinmişti. Bu küçük portatine, nihayet evde bilgisayann bütün olanaklannı keşfedebilecekti. Kansi ideal hediyeyi bulmakta ustaydı.
Kızı da bir hediyesi olduğunu söylüyordu. Bilgisayar için 'Evrim' adında bir oyun programı almıştı. Reklamında 'Yapay bir uygarlık yaratın ve dünyanızın tanrısıymış gibi düşünün!" deniyordu.
- Vaktinin o kadar çoğunu akvaryumla geçiriyorsun ki, dedi Mar-guerite, insanlan, kentleri, savaşianyla koca bir dünyanın seni eğlendireceğini düşündüm.
-Ama ben oyundan... dedi, yine de kırmamak için kızını kucakladı.
Marguerite, CD Roma diski sürdü ve bilgisayar dünyasının bu son çocuğunun, bu çok moda ürününün kurallannı açıklamak için uğraştı. IÖ 5000 yılı. geniş bir

vadi açılıyor; oyuncuya düşen görev orada kendisine bir kabile kurmak. Bir köy yaratmak, kazıklardan duvarlarla onu korumak, av sahasını genişletmek, başka köyler kurmak, başka köylerle savaşıp savaşmamaya karar vermek, bilimsel ve sanatsal araştırmaları geliştirmek, yollar inşa etmek, tarlalar açmak, tarımı genişletmek, kabilenin bir ulus oluşturması, hayatta kalması ve mümkün olduğunca hızla gelişmesi için köyleri kentlere dönüştürmek artık ona kalıyordu.
- Yirmi beş balıkla eğlenmek yerine, yüz binlerce güçlü adamın* olacak. Hoşuna gitti mi?
- Elbette, dedi polis, tam ikna olmamıştı ama kızını gücendirmek istemiyordu.
ANSİKLOPEDİ
BEBEKLERİ» İLETİŞİMİ: 13. Yüzyılda, Kral 11. Frederic, insanoğlunun 'doğal" dilinin ne olduğunu öğrenmek için bir deney yapmak istedi. Altı bebeği bir bebek koğuşuna yerleştim ve dadılarına onları beslemelerini, uyutmalarını, yıkamalarını, ama özellikle de asla onlarla kendi dillerinde konuşmamalarını emretti. II. Frederic, "dış etki" olmadan bebeklerin doğal olarak hangi dili seçeceklerini keşfetmeyi umuyordu. Onun düşüncesi, ilk iki dil olan Grekçe'yi ya da Latince'yi seçecekleri yolundaydı. Bununla birlikte, deney beklenen sonucu vermedi. Bebekler, herhangi bir dili
i 78
Konuşmaya başlamadığı gibi, altısı da yavaş yavaş eridi ve sonunda öldü. Bebeklerin hayatta kalmaları için iletişime ihtiyaçları vardır. Süt ve uyku yetmez. İletişim, hayatın zorunlu unsurlarından biridir.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
PSOKLAR, TRÎPLER VE MELOÎDLER
Yar dünyasının kendine özgü bitkileri ve kendine özgü direyi var-1
dır. Dik kayadan inerken, on iki kâşif ve ihtiyar karınca, tanımadık bir dekor keşfediyor. Çenekleri silindir biçiminde kırmızı karanfiller; etli yapraklı, yakan ve biber kokulu damkoruklan, uzun, mavi taçyap-raklı kızıl kantaronlar, yuvarlak ve pürüzsüz yapraklarıyia küçük beyaz çiçeklere takılan beyaz damkoruklan, taçyaprakları sivri ve sık yapraklı duvar enginarlan kayalara tutunmuşlardı.
On üç karınca, ayaklarındaki yapışıcı yastıklar sayesinde, bu kum-taşı duvara tutunarak iniyor.
Kocaman bir taşı dönünce, karınca mangası birden bir psok sü-rüsüyle karşılaşıyor. Bir tür kaya biti olan bu küçük böceklerin pörtlek bileşik gözleri, öğütücü ağızlan ve ilk bakışta yok sanılacak kadar çok ince antenleri var.
Kayalarda biten sarı suyosunlarını yalamakla meşgul olan psok-lar, karıncaların yaklaştığını fark etmediler. Doğrusu, buralarda dağcı karıncalara pek rastlanmaz. O zamana kadar, psoklar hep dikey dünyalarının kendilerine bir ölçüde huzur sağladığını düşündüler. Karıncalar yarlara tırmanmaya, yarlardan inmeye başladıysa, bu işin tadı kaçtı demekti.
(Derisini sormadan, kaçıyorlar.
103.683. ilerlemiş yaşına rağmen, birkaç başanlı karınca asidi atışı yapıyor. Her atışta kaçan psoklara tam isabet ettiriyor. Yoldaşla-n onu kutluyorlar. Yaşına göre, çok keskin bir anüsü var.
Manga, psokları yiyor ve erkek sivrisinekle aynı tatta olduklarım > büyük bir şaşkınlıkla görüyorlar. Daha kesin olarak, erkek sivrisinek-le, kendine has naneli kokusu sayılmazsa, yeşil kızböceği arasında , bir tatları var. On üç kızıl kannca, yeni çiçeklerin çevresini dolaşıy°r;
', beyaz yapışkanotlan, sorguçtu kelebek çiçekleri, bembeyaz minicik
taçyapraklı taşkıranlar.
Daha ilerde, bir tripler topluluğunu yağmalıyorlar. 103.683. onlŞ' n tanıyamamıştı bile. Parmaklar arasında yasaya yasaya, bir sürü türü unutmuştu. Kabul etmek gerekir ki çok tür vardı. Tripler, tirfiHen'
79
fnjş kanatlı küçük otoburlar, dudaklar altında çıtırdıyor. Kıtır kıtırlar ama yuttuktan sonra Bel-o-kanlılar'ın ağzında hoş olmayan limoni bir tat bırakıyorlar.

Kâşifler, sıçrayan hesperileri, çok güzel değil ama iri kelebekler olan firfirimsi piralleri, kanlı serkopları, tembel odonatlan ve zarif hareketli leşleri -karıncalar için yenilebilir olmaktan başka bir çekiciliği olmayan kendi halinde bir sürü tür daha- öldürüyorlar.
Meloidleri, kanı ve cinsel organları karıncalar için bile tahrik edici bir madde olan kantaridin içeren tombul böcekleri öldürüyorlar.
Kaya ise, rüzgâr antenlerini asi saçlar gibi yatırıyor. 14. iki kara noktalı turuncu bir bebek kızböceğine asit sıkıyor. Hayvan, ayak eklemlerinden sızan pis kokulu sarı bir kan ağlıyor.
103.683. onu daha yakından incelemek için eğiliyor. Burada bir hile var. Bebek kızböceği ölü numarası yapıyor. Asit atışı, yaralamamış, ama yarım küre biçimindeki kabuğunu sıyırmıştı. Yalnız ihtiyar kannca bu taktikleri biliyor.
Bazı böcekler, kendilerini tehlikede hisseder hissetmez, leşçileri uzaklaştırmak için çoğunlukla iğrenç bir sıvı salgılarlar. Kimi zaman bu sıvı bütün gözeneklerden fışkırır, kimi zaman ise keseler şişer ve eklem yerlerinde patlar. Her iki durumda da, bu olay aç leşçilerin iştahını kaçırır.
103.683. sıvı sızdıran hayvana yaklaşıyor. Bu bilinçli kanamanın kendiliğinden kesileceğini biliyor, ama bundan etkileniyor. On iki genç karıncaya bu böceğin yenilmez olduğunu söylüyor ve bebek kızböceği yoluna devam ediyor.
Fakat Bel-o-kan'lılar sadece inmiyor, öldürmüyor, yemiyorlar. En iyi yolu da arıyorlar. Geçitlerde, dümdüz duvarlarda ilerliyorlar. Bazen havada asılı kalmak, baş döndürücü geçitleri aşmak için ayakları ve çenekleriyle tutunmak zorunda kalıyorlar. Vücutlarıyla merdivenler ya da köprüler oluşturuyorlar. İster istemez birbirlerine güvenmek zorundalar; on üç karıncadan birinin yeterince sıkı tutunmama-s,< bütün bir canlı köprünün çökmesine yol açabilir.
103.683. bu kadar çaba harcama alışkanlığını yitirdi. Orada, dünyanın kıyısının ucunda, Parmaklar dünyasında, her şey çeneklerinin altındaydı.
Onların dünyasından kaçmasaydı, bir Parmak gibi silik ve aylak Urdu. Bunu televizyonda görmüştü, Parmaklar hep en az çabadan "adırlar. Onlar kendi yuvalarını yapmayı bile bilmezler. Artık bes-nnıek için avlanmayı bilmiyorlar. Artık leşçilerden kaçmak için koş-av> bilmiyorlar. Kaldı ki leşçileri yok. Bir karınca özdeyişi şöyle der: İşlev, organı yapar, ama işlevsizlik organı bozar.
103.683. oradaki, normal dünyanın ötesindeki hayatını hatırlıyor.
Günlerini nasıl geçiriyordu?
Ekmek elden su gölden ölü yiyecekler yiyor, mini televizyonu seyrediyor, Parmakların telefonunda (feromonlan işitilir sözcüklere çevirme makinesinde) tartışıyordu. Bütün yaptığı Parmaklar'ın başlıca meşguliyetleri olan "yemek yemek, telefon etmek ve televizyon sey-retmek'ti.
On iki gence her şeyi anlatmamıştı. Bu iletişim kuran Parmakların belki çok konuştuklarını, ama konuşmalarının pek etkili olmadığını onlara söylememişti. Öteki Parmakları, karıncalar uygarlığını dikkate almaya, onlarla eşit diyalog kurmaya ikna edememişlerdi.
103.683. onlar başaramadığı içindir ki bu projeyi ters yönde gerçekleştirmeye önem veriyordu. Karıncalan Parmaklarla ittifak kurmaya ikna etmek. Her ne olursa olsun, bunun en büyük iki yer uygarlığının çıkarına olduğuna inanıyordu. Yeteneklerini karşı karşıya getirerek değil, bir araya getirerek işlevsellik kazandırmak onlann ya-rarınaydı.
Kaçışını hatırlıyordu. Bu kolay olmamıştı. Parmaklar onu bırakmak istemiyorlardı. Mini televizyonda havalann soğuyacağı haberini beklemişti ve sabah erkenden, yukan parmaklıklann arasından kaçmıştı.
Asıl zor kısım şimdi başlıyordu; kendi tarafındakileri ikna etmek. On iki genç kâşifin projesini hemen reddetmemiş olmaları, ona iyiye alamet gibi geliyor. İhtiyar kızıl kannca ve avenesi, yangın öteki ucuna ulaşmak için yaptıklan sarkaç hareketini tamamladılar. 103.683. ötekilere, kolaylık bakımından, büyük sefer sırasındaki askerler gibi kendisini daha kısa bir koku küçültme ekiyle çağırmalarını işaret ediyor. - Adım 103.683. Ama siz bana 103. diyebilirsiniz.
14. bunun bildiği en uzun karınca adı olmadığını belirtiyor. Eskiden, gruplannda adı 3.642.451. olan gencecik bir kannca vardı. Ad1' nı söyleyinceye kadar dünyanın vaktini kaybediyorlardı. Bereket versin, bir av sırasında etobur bir bitki tarafından yenilmişti. İnmeye devam ediyorlar.

Karıncalar, kayalık bir mağarada mola veriyor ve öğütülmüş pso* ve meloid trofalaksi değişimi yapıyorlar. İhtiyar tiksintiden ürperti ge" çiriyor. Şu meloid hiç iyi değil. Çok acı. Öğütülmüş bile olsa.

81

ANSİKLOPEDİ

BÜTÜrİLEŞMElitn YOLU: Bilincimizi, düşüncemizin su yüzüne çıkan bölümü olarak düşünmek gerekiyor. Bilincimizin %10'u üstte, %90't alttadır.

Söz aldığımızda, bilincimizin %10'unun muhatabımızın bilinçaltının %90'ına hitap etmesi gerekiyor.

Bunu başarmanın yollarından biri, karşımızdakinin tiklerini taklit etmeye dayanır. Tikler, dinlenme anında belirgin bir şekilde ortaya çıkar. Karşınızdakini iyice incelemek için bu çok önemli andan yararlanın. Bir eliyle ağzını kapayarak konuşuyorsa, onu taklit edin. Patates kızartmasını elleriyle yiyorsa, siz de öyle yapın ve ağzını sık sık peçeteyle siliyorsa, siz de silin. 'Konuşurken bana bakıyor mu?'. 'Yemek yerken konuşuyor mu?' gibi basit sorular sorun kendi kendinize. En içten anında, yani beslenirken gösterdiği tikleri taklit ederek, otomatik olarak ona bilinçaltı iletiyi aktarıyorsunuz: 'Ben sizinle aynı kabiledenim, tarzlarımız, belli ki eğitimimiz, hatta kaygılarımız bile aynı.'

Edmond Welts Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.

BİYOLOJİ DERSİ

Matematik dersinden sonra biyoloji. Julie, doğrudan doğruya, beyaz fayanslı deney masaları, formol içinde yüzen hayvan ceninleri bulunan kavanozlarıyla, kirli deney kaplanyla, kararmış Bunsen kek-leriyle ve kalabalık yapan mikroskoplarıyla "sağın bilimler" bölümüne vanyor.

Zil çalınca, öğrenciler ve öğretmenler biyoloji salonuna giriyorlar. Herkes, bu derste beyaz bir önlük giyerek kılık değiştirmek gerekti-9mi biliyor. Bunu yapmak, "bilenlerin" üniformasını kuşanmak duygusunu vermeye yetiyor.

Kuramsal denilen ilk bölüm için, öğretmen konu olarak "böcekle-r|n dünyası'nı seçmişti. Öğretmenin sözlerinin Ansiklopedinin ilgili bölümleriyle uyuşup uyuşmadığını kontrol etmek amacıyla özenle "ot almaya kararlı olan Julie, defterini çıkardı.

Öğretmen başladı:

- Böcekler hayvan dünyasının %80'ini oluşturur. En eskileri olan arnamböcekleri, bundan en az üç yüz milyon yıl önce göründüler. 1 yüz milyon yıl önce, beyazkanncalar, ardından yüz milyon yıl ön-

Kanncalann Devrimi / F-.6

«eklerin varlığının eskiliğini daha iyi anla-ce de kanncalar gek" £skj atamızın bundan olsa olsa üç mil-manız için, sezegenımtf ^^^^ yetecektjr.

yon yıl önce ortaya

yon yıl önce onay. „ fln ya,n|2ca en eski ^

Biyoloji öörctmenıj _ kalabalıklar, olduğunun da al-

lerini olmadıklannı, ajı*"""

tını çizdi. kadar farkh t„r tanım|adllar. ve her

-BöcekbilimolerJti" keşfediliyor Karşılaştırma yapacak

gün, daha tanınmam^ < bir bilinmeyen memeli türü keş-

olursak, aynı şekilde, ji^"

fedİ1İy°r' , ¦ v»le "Hayvan egemenliğinin %80'ini-yazdı.

Kara tahtaya, kalın İP1 J

k w gendeki bütün hayvanların en eskisi, en

-Demekk,bXt Ciyim, en az tanınan,. ka.aba.ig, *™ * *' J^,,. ,sabetli bir hareketle, öğret-

Durdu ve odayı bnj d, y£ ,k| kanatla tek antenli bir ba-

men dersini bozan Ita^ vücudunu gösterdi.

""*"* e9r":.,Ş "Îr diye açıkladı. Bir kraliçe olduğundan _ Bu uçan bir «JV^ cinsiyeti olanların kanatlan vardır.

kuşku yok. Ka"nca% e sırasında ölürler. Kraliçeler, yumurt-

ErkekleruçuşhalındtP iareız uçmaya deyam ederler 5izlerin

layacak bir yer bu mil artt,kça, böceklerin varlığını daha

de saptayabileceğini!^ ^a1"'1

fazla hissederiz.

Mis vücuduna baktı. Kraliçe karıncanın #"'*vu
, . _,
,, *ak fırtına öncesinde havalanırlar. Aramız--Cinsiyethlerget
yağabileceğim» işaretidir.
da bu kraliçenin, bul£ ^ ^.^ yaWaşlk bir me,
Biyoloji oâre me (v ekUkte bjr akvaıyumda yaşayan kur-re uzunlukta, elli
sa« Kurbagalar yemi kapmak için itiştiler, bağa sürüsüne ye. -
£ b„cek ^^
" ^^ ?^2£«W™ örüyoruz, diyerek devam karşı direnç. boceÇ ^ ^^
şekerimizde da-
etti. Gelecekte, do beyazkarınca, havada daha
ha ^k kannca. do3 kendimizi nazırlayalım. on-
Çokslvrblnekve l^;c 8 » donanm
lardan kurtulmak için^ uı ..... KAi.-ımü-
öğrencnernotla^ Öğretmen, ders.n.n "uygulama bolumu
ugrenc. haber verd|
ne geçme zaman,* » periferik sinirlene ilgileneceği.
T.BU9Tr -sanın üstündeki her birinde bir kurbaf On sırada otura^,
arkadaşlanna dağ,tmatar,n, söyle-
bu.unan kavanoz!»£™ n bjr biran,att, Kurba.
di. Kendisi de bir ta J £ m bjr flu once ş>-
ûalarını uyutmaları«ı"™»'
83
seve atması, sonra hayvanı çıkarıp lastik bir plaka üstünde, bir tekne jçinde iğnelerle çarmıha germesi, sonra da sızan kanların rahatsızlık vermemesi için muslukta yıkaması gerekiyordu.
Daha sonra, pensler ve birskalpel yardımıyla derisini yüzmeleri, basları ortaya çıkarmaları, sonra bir elektrik pili ve iki elektrotla sag bacağın kasılmasını emreden sinirleri bulmaları gerekiyordu.
Kurbağanın sag ayağının kesik kesik hareketler yapmasını sağlamayı başaranlar otomatik olarak yirmi üstünden yirmi alacaklardı.
Öğretmen, öğrencilerin çalışmalarının hangi aşamasında olduğunu teker teker kontrol etti. Bazıları hayvanlarını uyutamıyordu. Şişeyi ne kadar eterli pamukla doldursalar da, kurbağa debelenmeye devam ediyordu. Kimileri hayvanlarını anestezi ettiklerini sanıyorlardı ama iğnelerle lastik plakaya germeye çalıştıklarında, kurbağa umutsuzluk içinde serbest ayağıyla havayı dövüyordu.
Julie, sessizce kurbağasını seyrediyordu ve bir an ona kavanozun öteki tarafından bakan kendisiymiş gibi geldi. Yanındaki Gonzague, kesin hareketlerle yirmi kadar paslanmaz iğneyi kurbağasına sokmayı başarmıştı.
Gonzague, kurbanına baktı. Hayvan, Saint Sebastien'e benziyordu. Tam uyumadığından çırpınmaya çalışıyordu, ama ustaca yerleştirilmiş iğneler hareket etmesini engelliyordu. Çığlık atamadığından, kimse acısını anlayamıyordu. Kurbağa sadece "koaa" diye zayıf bir inilti çıkarmayı başardı.
- Bak, ben daha iyisini biliyorum. İnsan vücudunun en uzun sinirinin hangisi olduğunu biliyor musun? diye yanmdakilerden birine sordu.
- Hayır.
- Göz sinirleri.
- Demek öyle! Peki neden?
- Gözünden yaş gelmesi için kıçından bir kıl çekmen yeter.
Gülüştüler ve şakasından memnun olan Gonzague, çabucak de-rıyi çıkardı, sonra kası ve siniri buldu. Elektrotları ustalıkla yerleştirdi ve kurbağası sağ ayağı açık bir şekilde kesik kesik oynamaya başladı. Vücudunu delen iğneler arasında kıvranıyordu, en ufak ses çıkaramadan ağzını açıyordu. Acıdan felç olmuştu.
"Aferin, Gonzague, yirmi aldınız" dedi öğretmen. İlk bitirince boş-13 kalan sınıfın en iyi öğrencisi, birbirinden ilginç başka refleks haremleri doğurabilecek değişik sinirler aramaya koyuldu. Löp löp et Parçaları çıkardı, gri kasları kaldırdı. Birkaç saniye içinde hâlâ canlı . at1 kurbağanın derisi tamamen soyuldu, Gonzague, ilginç spazmlar üretebilecek yeni sinirler arıyordu.
ce de karıncalar geldi. Böceklerin varlığının eskiliğini daha iy\^ j manız için, gezegenimizde en eski atamızın bundan olsa olsa i%. ^ 'a-yon yıl önce ortaya çıktığını hatırlatmam yetecektir. %

Biyoloji öğretmeni, böceklerin yeryüzünün yalnızca en eski^ ,jj lerini olmadıklannı, aynı zamanda en kalabalıkları oldugununtv,.^ . "ı-tını çizdi. a''
- Böcekbilimciler, beş milyon kadar farklı tür tanımladılar. _^_ y gün, daha tanınmamış yüzlercesi keşfediliyor. Karşılaştırma y-^^^apac^ olursak, aynı şekilde, günde sadece bir bilinmeyen memeli tû^Cjrü k. fediliyor.
*
Kara tahtaya, kalın harflerle "Hayvan egemenliğinin %80'in; ^-ı [• y
- Demek ki böcekler gezegendeki bütün hayvanların en e^ eskisi,» kalabalığı, şunu da ilave etmeliyim, en az tanınanı.
Durdu ve odayı bir vızzz doldurdu. İsabetli bir hareketi^, j^, öğretmen dersini bozan böceği yakaladı ve iki kanatla tek antenlt jı%\ t,irba. şm çıktığı egrilmiş bir heykel gibi ezilmiş vücudunu gösterdikti.
- Bu uçan bir karıncadır, diye açıkladı. Bir kraliçe oldu» ^lugundan kuşku yok. Karıncalarda sadece cinsiyeti olanların kanatla»^^Ti vardır. Erkekler uçuş halinde çiftleşme sırasında ölürler. Kraliçeler,,—*-„ yumurt-layacak bir yer bulmak için onlarsız uçmaya devam ederler.^,r. Sizlerin de saptayabileceğiniz gibi, sıcaklar arttıkça, böceklerin varhQ—»ı^ını daha fazla hissederiz.
Kraliçe karıncanın ezilmiş vücuduna baktı.
- Cinsiyetliler, genel olarak fırtına öncesinde havalanırla»^^r. Aramızda bu kraliçenin bulunması yarın yağmur yağabilececjinin işj= işaret*
Biyoloji öğretmeni, can çekişen ezilmiş kraliçeyi yaklaşıl^ ^ıkbirme re uzunlukta, elli santimetre yükseklikte bir akvaryumda ya^^Ş^3*1 bağa sürüsüne yem olarak attı. Kurbağalar yemi kapmak içi»; £»n 'tış!
- Genel olarak böceklerin üslü çoğaldığını, böcek öldı ^l^uruc karşı dirençli böceklerin gittikçe arttığını görüyoruz, diyer»-^ £rfh, $. etti. Gelecekte, dolaplarımızda daha çok karafatma, şekerM^£r'm'z darJa ha çok karınca, doğramalarda daha çok beyazkannca, hav^3va o" çok sivrisinek ve kraliçe karınca görmeye kendimizi hazu-laj^f^
lardan kurtulmak için, böcek öldürücülerle donanın.
nn)ü-
^tia" böıw Öğrenciler notlar aldılar. Öğretmen, dersinin "uygulama^-f1 ne geçme zamanının geldiğini haber verdi. lCS
- Bugün sinir sistemiyle, özellikle de periferik sinirlerle iİQj i . lfb# bir K* >^\c
Ön sırada oturanlara, masanın üstündeki her birinde fcd P .arını s». bulunan kavanozları almalannı ve arkadaşlanna dagıtmal/^; (attl f° jf di. Kendisi de bir kavanoz aldı ve yapılacakları bir bir anUl^ (1qU a|,c galarını uyutmalan için, herkesin etere batırılmış bir pammj f
83
nra hayvanı çıkarıp lastik bir plaka üstünde, bir tekeye atı*1351, ,e çanT1ıha germesi, sonra da sızan kanların rahat-e içinde ıö"c e muslukta yıkaması gerekiyordu,
ı u \/erîTiefn v sız|w pensler ve birskalpel yardımıyla derisini yüzmeleri.
Daha son ' rma|ari sonra bir elektrik pili ve iki elektrotla sag kasları ortay(niasın, emreden sinirleri bulmaları gerekiyordu. ba a mn sag ayağının kesik kesik hareketler yapmasını sagla-
KUr ranlar otomatik olarak yirmi üstünden yirmi alacaklardı. may.' tmen öğrencilerin çalışmalarının hangi aşamasında oldugu-
°%Z teker kontrol etti. Bazıları hayvanlarını uyutamıyordu. Şişe-"U tCkadar eterli pamukla doldursalar da, kurbağa debelenmeye de-y' ^ divordu. Kimileri hayvanlarını anestezi ettiklerini sanıyorlardı Vma ianelerle lastik plakaya germeye çalıştıklarında, kurbağa umutsuzluk içinde serbest ayağıyla havayı dövüyordu.
Julie, sessizce kurbağasını seyrediyordu ve bir an ona kavanozun öteki tarafından bakan kendisiymiş gibi geldi. Yanındaki Oonzague, kesin hareketlerle yirmi kadar paslanmaz iğneyi kurbağasına sokmayı başarmıştı.
Oonzague, kurbanına baktı. Hayvan, Saint Sebastiene benziyordu. Tam uyumadığından çırpınmaya çalışıyordu, ama ustaca yerleştirilmiş iğneler hareket

etmesini engelliyordu. Çığlık atamadığından, kimse acısını anlayamıyordu. Kurbağa sadece "koaa" diye zayıf bir inilti çıkarmayı başardı.
-Bak, ben daha iyisini biliyorum. İnsan vücudunun en uzun sinirinin hangisi olduğunu biliyor musun? diye yanındakiierden birine sordu.
- Hayır.
~ Göz sinirleri.
- Demek öyle! Peki neden?
özünden yaş gelmesi için kıçından bir kıl çekmen yeter. fy' Ç'kard ^ Ve şakasından memnun olan Gonzague, çabucak de-* Ve kurbaû50"1^ kaS' Ve Sİnİ" buldu- Elektrotları ustalıkla yerleştir-ladl- vücudu SaS 3yaâ' aÇ'k bir ?eki!de kes,k kesik oynamaya baş-karan'adan */? de'en 'Sneler arasında kıvranıyordu, en ufak ses çı-
|f kala" smıf,nnZa9.Ue' yirmi a|dmız- dedi öğretmen. İlk bitirince boş-Patieri doâurabî|n 'y' °ârencisi' birbirinden ilginç başka refleks hare-o^rÇaları Ç'kard!eCeK de9'şik sinir'er aramaya koyuldu. Lop löp et ûre" kurbaâanın cf" kaSlan ka!d,rd>- Birkaç saniye içinde hâlâ canlı ebile-ek ven; e.nSl tamamen soyuldu, Oonzague, ilginç spazmlar ' smirler arıyordu.
"1
82
ce de karıncalar geldi. Böceklerin varlığının eskiliğini daha iyi anlamanız için, gezegenimizde en eski atamızın bundan olsa olsa üç milyon yıl önce ortaya çıktığını hatırlatmam yetecektir.
Biyoloji öğretmeni, böceklerin yeryüzünün yalnızca en eski sakin- j lerini olmadıklarını, aynı zamanda en kalabalıkları olduğunun da al- j tını çizdi.
- Böcekbilimciler, beş milyon kadar farklı tür tanımladılar. Ve her gün, daha tanınmamış yüzlercesi keşfediliyor. Karşılaştırma yapacak olursak, aynı şekilde, günde sadece bir bilinmeyen memeli türü keşfediliyor.
Kara tahtaya, kalın harflerle "Hayvan egemenliğinin %80'ini" yazdı.
- Demek ki böcekler gezegendeki bütün hayvanların en eskisi, en kalabalığı, şunu da ilave etmeliyim, en az tanınanı.
Durdu ve odayı bir vızzz doldurdu. İsabetli bir hareketle, öğretmen dersini bozan böceği yakaladı ve iki kanatla tek antenli bir başın çıktığı eğrilmiş bir heykel gibi ezilmiş vücudunu gösterdi.
- Bu uçan bir karıncadır, diye açıkladı. Bir kraliçe olduğundan kuşku yok. Kanncalarda sadece cinsiyeti olanların kanatlan vardır. Erkekler uçuş halinde çiftleşme sırasında ölürler. Kraliçeler, yumurt-layacak bir yer bulmak için onlarsız uçmaya devam ederler. Sizlerin de saptayabileceğiniz gibi, sıcaklar arttıkça, böceklerin varlığını daha fazla hissederiz.
Kraliçe kanncanın ezilmiş vücuduna baktı.
- Cinsiyetliler, genel olarak fırtına öncesinde havalanırlar. Aramızda bu kraliçenin bulunması yarın yağmur yağabileceğinin işaretidir.
Biyoloji öğretmeni, can çekişen ezilmiş kraliçeyi yaklaşık bir metre uzunlukta, elli santimetre yükseklikte bir akvaryumda yaşayan kurbağa sürüsüne yem olarak attı. Kurbağalar yemi kapmak için itişiler.
- Genel olarak böceklerin üslü çoğaldığını, böcek öldürücülere karşı dirençli böceklerin gittikçe arttığını görüyoruz, diyerek devam etti. Gelecekte, dolaplarımızda daha çok karafatma, şekerimizde daha çok karınca, doğramalarda daha çok beyazkannca, havada daha çok sivrisinek ve kraliçe kannca görmeye kendimizi hazırlayalım. Onlardan kurtulmak için, böcek öldürücülerle donanın.
Öğrenciler notlar aldılar. Öğretmen, dersinin "uygulama" bölümüne geçme zamanının geldiğini haber verdi.
- Bugün sinir sistemiyle, özellikle de periferik sinirlerle ilgileneceğiz-Ön sırada oturanlara, masanın üstündeki her birinde bir kurbağa
bulunan kavanozları almalannı ve arkadaşlanna dağıtmalarını söy'e' di. Kendisi de bir kavanoz aldı ve yapılacakları bir bir anlattı. Kurba' ğalarını uyutmaları için, herkesin etere batırılmış bir pamuğu önce ş1'
85
seve atması, sonra hayvanı çıkarıp lastik bir plaka üstünde, bir tekne içinde iğnelerle çarmıha germesi, sonra da sızan kanların rahatsızlık vermemesi için muslukta yıkaması gerekiyordu.

Daha sonra, pensler ve birskalpel yardımıyla derisini yüzmeleri, Kasları ortaya çıkarmaları, sonra bir elektrik pili ve iki elektrotla sag bacağın kasılmasını emreden sinirleri bulmaları gerekiyordu.
Kurbağanın sag ayağının kesik kesik hareketler yapmasını sağlamayı başaranlar otomatik olarak yirmi üstünden yirmi alacaklardı.
Öğretmen, öğrencilerin çalışmalarının hangi aşamasında olduğunu teker teker kontrol etti. Bazıları hayvanlarını uyutamıyordu. Şişeyi ne kadar eterli pamukla doldursalar da, kurbağa debelenmeye devam ediyordu. Kimileri hayvanlarını anestezi ettiklerini sanıyorlardı ama iğnelerle lastik plakaya germeye çalıştıklarında, kurbağa umutsuzluk içinde serbest ayağıyla havayı dövüyordu.
Julie, sessizce kurbağasını seyrediyordu ve biran ona kavanozun öteki tarafından bakan kendisiymiş gibi geldi. Yanındaki Gonzague, kesin hareketlerle yirmi kadar paslanmaz iğneyi kurbağasına sokmayı başarmıştı.
Gonzague, kurbanına baktı. Hayvan, Saint Sebastien'e benziyordu. Tam uyumadığından çırpınmaya çalışıyordu, ama ustaca yerleştirilmiş iğneler hareket etmesini engelliyordu. Çığlık atamadığından, kimse acısını anlayamıyordu. Kurbağa sadece "koaa" diye zayıf bir inilti çıkarmayı başardı.
- Bak, ben daha iyisini biliyorum. İnsan vücudunun en uzun sinirinin hangisi olduğunu biliyor musun? diye yanındakilerden birine sordu.
- Hayır.
- Göz sinirleri.
- Demek öyle! Peki neden?
- Gözünden yaş gelmesi için kıçından bir kıl çekmen yeter.
Gülüştüler ve şakasından memnun olan Gonzague, çabucak de-r|yi çıkardı, sonra kası ve siniri buldu. Elektrotları ustalıkla yerleştirdi ve kurbağası sag ayağı açık bir şekilde kesik kesik oynamaya başladı. Vücudunu delen iğneler arasında kıvranıyordu, en ufak ses çıkaramadan ağzını açıyordu. Acıdan felç olmuştu.
Aferin, Gonzague, yirmi aldınız" dedi öğretmen. İlk bitirince boş-
a kalan sınıfın en iyi öğrencisi, birbirinden ilginç başka refleks hare-
ler' doğurabilecek değişik sinirler aramaya koyuldu. Löp löp et
Parçaları çıkardı, gri kasları kaldırdı. Birkaç saniye içinde hâlâ canlı
an kurbağanın derisi tamamen soyuldu, Gonzague, ilginç spazmlar
etebilecek yeni sinirler arıyordu.
84
Akadaşlanndan ikisi gelip onu kutladılar ve manzaradan yararlandılar.
Yeteri kadar eter kullanmaya ya da iğneleri yeterince batırmaya cesaret edemeyen arkadaki beceriksizler, bir akupunkturcunun hastasının kinden daha çok iğneler batırılmış vücutlanyla, kurbağalarının teknelerden dışarı atladığını görünce şaşa kaldılar. Bir ayaklan tamamen yüzülmüş olduğu halde, kurbağalar salonda koşuyordu ve sallanan gri-pembe kasları kimi öğrencilerin kikirdemelerine, kimilerinin vahlanmasına yol açıyordu.
Julie, dehşetle gözlerini kapadı. Kendi sinir sistemi, bir klorhidrik asit deresine dönüşüyordu. Artık orada kalacak cesareti yoktu.
Kendi teknesini ve kurbağasını aldı. Sonra tek kelime etmeden sınıftan çıktı. Lisenin avlusunu koşarak geçti, ortasında bir bayrak direği bulunan kare biçiminde çimenlik boyunca yürüdü. Bayrakta kurumun önermesi "Zekâdan akıl doğar" yazılıydı.
Kavanozu yere bıraktı ve çöplerin döküldüğü köşede yangın çıkarmaya karar verdi. Çakmağıyla birkaç kez denedi ama olmuyor, bir türlü tutuşturamıyordu. Bir parça kâğıdı yaktı ve çöp sepetine attı, ama yaprak hemen söndü.
"Bir de gazeteler dikkatsizlikle atılan basit bir izmaritin hektarlar-ca ormanı yok etmeye yettiğini hatırlatıp durmazlar mı! Oysa ben kâğıt ve çakmağımla kâğıt sepetini bile tutuşturamıyorum!" diye homur homur homurdanıyor ama pes de etmiyordu.
Sonunda kendisinin olduğu kadar kurbağının da bir o kadar dikkatle gözlerini diktiği bir yangın başlangıcı oldu.
- Güzel şey şu ateş, bu senin öcünü alacak küçük kurbağa... diyerek sır verdi.
Çöp kutusunun yanmasını seyretti. Ateş; kara, kırmızı, sarı ve beyaz. Çöp sepeti alev alev yandıkça, iğrenç atıklan ısıya ve renge dönüştürüyordu. Alevler duvarı kararttı. Çöpün döküldüğü yerden boğazı yakan küçük bir duman yükseldi.

- Elveda zalim lise, diyerek içini çekti Julie uzaklaşırken. Serbest bıraktığı kurbağa, yangına bile bakmadan zıplaya zıplava lağım deliğine saklanmaya gitti. Julie, lisenin tamamen tutuşup tutuşmadığını görmek için uzak bekledi.
as
YARIH DİBlHDE
Oldu. Bitti işte.
Sonunda on üç karınca yarın dibine ulaştı.
Birden 103.683.'yü hıçkırık tutuyor. Antenlerini oynatıyor. Ötekiler yaklaşıyorlar. İhtiyar kâşif hasta. Yaşından... Üç yaşında. Cinsiyetsiz bir kızıl karıncanın normal ömrü üç yıldır. Demek ki ömrünün sonuna geldi. Sadece, cinsiyetliler, özellikle de kraliçeler on beş yaşına kadar yaşarlar.
5. endişeli. 103.'nün Parmakların dünyası ve beyaz pankart tehlikesiyle ilgili her şeyi anlatmadan ölmesinden korkuyor. Onları daha iyi tanımak bir zorunluluk.
103. nün şimdi göçmesi, bütün karınca uygarlığı için korkunç bir kayıp olurdu. Karıncalarda, yavrular ihtiyarlardan daha kıymetlidir. Ama ilk kez, bir başka yerde, bir başka boyutta ifade edilen ortak bir kavramı içinde duyuyor:"Her ihtiyar öldüğünde, bir kütüphane yanar.'
5. Psoklu trofalaksiden kalanı tıkmıyor. Yemek ihtiyarlığı yavaşlat-masa da, rahat geçirilmesini sağlar.
103.'yü kurtarmak için bir çözüm bulmak hepimize düşüyor, diye emrediyor. Karıncalar dünyasında her şeyin bir çözümü olduğu ileri sürülür. Bulunamamışsa, iyi aranmamış demektir.
103. yolun sonuna gelmiş ihtiyar karıncaların karakteristik ölüm kokusu, oleik asit kokulan yaymaya başlıyor.
5. mutlak iletişim kurmaları için yoldaşlarını ayaklandırıyor. Mutlak iletişim, kendi beynini yabancı beyinlere bağlamaktan ibarettir. Halka halinde dizilip, sadece antenlerin uçlanyla birbirlerine dokununca, on iki beyin tek bir beyin haline gelecek.
Soru: Bu değerli kâşifi tehdit eden saatli bomba nasıl durdurulur?
Yanıtlar yağıyor. En çılgın fikirler dile getiriliyor. Her biri bir çare söylüyor.
6. 103.'ye salkımsöğüt kökleri yedirmeyi öneriyor. Ona göre, şahsilik asit her türlü hastalığa iyi geliyor. Ama ihtiyarlığın bir hastalık 0|rnadığı yanıtı veriliyor.
8- 103.'nün kafatasından değerli bilgiler içeren beynini çıkanp aS'ıklı ve genç bir vücuda, örneğin 14.'nün vücuduna yerleştirmeyi "eriyor. Bu fikir 14.'nün hiç hoşuna gitmiyor. Ötekilerin de. Grup 'azla atak buluyor.
neden hemen antenlerindeki feromonları içlerine çekmiyorlar?" ^ yayryor 14.
"eromon çok" diye içini çekiyor 5.
86
103. öksürüyor, bir daha öksürüyor, dudakları titriyor. 7. 103. bir kraliçe olsaydı, önünde yaşayacak daha on iki yılı olurdu diye hatırlatıyor.
- 103. bir kraliçe olsaydı...
5. bu fikri ölçüp tartıyor. 103.'yü bir kraliçe yapmak hiç de olanaksız değil. Bütün karıncalar, cinsiyetsiz bir böceği cinsiyetliye dönüştürme özelliğine sahip hormon dolu bir madenin, an sütünün varlığını bilirler.
İletişim hızlanıyor. Anlann ürettiği arı sütünü kullanmak olanaksız. İki türün cinsel karakteristikleri fazla değişikliklere uğramıştı. Bununla birlikte, kanncaların ve anların atası ortaktır: Yabanansı. Yaba-narıları hâlâ var. Bunlardan bazdan, biricik kraliçe bir kaza sonucu öldüğü takdirde, yedek yabanansı kraliçelerini yapay olarak üretecek arı sütünün nasıl yapılacağını biliyorlar.
Sonunda yaşlanmayı durduracak bir yol bulmuşlardı. On ikilerin antenleri daha bir hareketleniyor. Yabanansı sütünü nasıl bulacaklar?
12. bir yabanansı köyü tanıdığını söylüyor. Bir defasında, rastlantı sonucu, bir cinsiyetsizin dişi haline gelmesine tanık olduğunu öne sürüyor. Kraliçe bilinmeyen bir hastalıktan ölmüştü ve işçiler içlerinden birini onun yerine seçmişlerdi ve seçilen işçi birkaç saniye sonra dişi kokuları çıkarmıştı. O zaman, bir başka işçi onun erkeği olarak seçilmişti. Ona da benzer bir madde verilmişti ve gerçekten erkek kokulan yaymıştı.

12. acil durumda yaratılmış bu iki yapay cinsiyetlinin birleşmesine tanık olmamıştı ama birkaç gün sonra oradan geçerken, yuvanın her zamanki gibi faal olduğunu, üstelik sayılannın çoğaldığını görmüştü.
"Bu kimyager yabanarılarının yaşadığı yeri bulabilir misin?" diye soruyor 5.
- Büyük kuzey meşesinin yanında.
103. büyük bir coşkuya kapılıyor. Cinsiyetli olmak... Bir cinsel organa sahip olmak... Olabilir miydi bu? En çılgın hayallerinde bile, böyle bir mucizeyi düşlemeye cesaret edememişti. Bu umut ona cesaret ve sağlık veriyor.
Yine de gerçekleşebiliyorsa, bir cinsel organı olsun istiyor. Sadece doğuştan bazılarının her şeyi olması, bazılarının da hiçbir şeyi °'' maması doğrusu haksızlıktı. İhtiyar kızıl kâşif antenlerini dikiyor ve büyük meşeye yöneltiyor.
Yine de önemli bir sorun var hâlâ: Büyük meşe buradan ç° uzaklarda ve ona ulaşmak için kıraç kuzey topraklannı, çöl deni'e kuru ve beyaz bölgeyi bir uçtan bir uca geçmek gerekiyor.
87
ESRAREMQİZ PİRAMİDE İLK QÖZ ATIŞ
Her yerde ıslak ağaçlar ve yeşillik.
Komiser Maximilien Linart, ihtiyatlı adımlarla ormandaki esrarengiz piramide doğru yöneliyor.
Kirpi dikenleriyle kaplı ilginç bir yılan fark etmişti, ama ormanın bu tür acayiplikler gizlediğini biliyordu. Polis ormanı sevmezdi. Ona göre burası sürünen, uçan, kaynaşan ve yapışkan hayvanlarla dolu düşman bir ortamdı.
Orman her türlü büyücülüğün, her türlü kötülüğün mekânıydı. Eskiden, eşkiyalar yolcuları burada soyarlardı. Büyücüler, karanlık işleri için burada gizlenirlerdi. Devrimci hareketlerin çoğu gerillalarını burada örgütlerlerdi.
Ormanlar hâkimi Robin, ormanı kullanarak Shervvood Kontuna dünyayı dar etmişti.
Maximilien gençken, ormanın birden ortadan kaybolduğunu hayal ederdi. Bütün bu yılanlar, sivrisinekler, örümcekler oldum olası insanlarla alay ediyorlardı. En ufak bir cangıl izi taşımayan beton bir dünya hayal ediyordu. Göz alabildiğince uzanan döşeme taşlan. Böylesi daha hijyenik olurdu. Üstelik, tekerlekli patenle dolaşacak alanlar açılmış olurdu.
Göze çarpmamak için, Maximilien gezinti kıyafeti giymişti.
"Gerçek kamuflaj görünümü taklit eden değil, ama görünümle doğal bir şekilde bütünleşendir." Polis okuluna yeni gelen gençlere hep bunu öğretmişti. Çölde, kum rengi kıyafetli bir adam bir deveden daha kolay fark edilir.
Sonunda, şüpheli yapının yerini buldu.
Maximilien Linart dürbününü çıkardı ve piramidi gözledi.
Yapıyı ilk bakışta kamufle eden büyük ayna plakalar üstünde, ağaçlar yansıyordu. Yine bir ayrıntı yerini ele veriyordu. İki güneşi vardı. Biri fazladan.
ilerledi.
Kaplama olarak ayna mükemmel bir seçimdi. Hokkabazlar, sivri kılıçlar geçirilmiş sandıklarda genç kızları, aynalar sayesinde gözden kaybediyorlar. Basit bir optik yanılma.
Not defterini çıkardı ve özenle not aldı:
') Ormandaki piramitle ilgili soruşturma.
a) Uzaktan gözetleme.
Yazdıklarını yeniden okudu ve yaprağı hemen yırttı. Bu bir piramit eS'l dörtyüzlüydü. Piramidin dört yan yüzü, bir alt yüzü olur. Top-^ beş kenar eder. Dörtyüzlünün üç yanı, bir de alt yüzü olur. Top-111 dört kenar eder. Tetra, Yunanca'da dört demektir.
88
Böylece, düzeltti:
1) Ormandaki dörtyüzlüyle ilgili soruşturma.
Maximilien Linart'ın en güçlü yanlarından biri, gördüğünü sandığını değil, gördüğünü tam olarak ortaya çıkarma yeteneğiydi. Bu "nesnellik" yeteneği onu çok defa yanılgıya düşmekten kurtarmıştı.
Çizim çalışmaları bu yeteneğini pekiştirmişti. Çizim yaparken, bir yol gördüğümüzde, yolu düşünürüz ve hemen içimizden iki koşut çizgi çizmek gelir. Ama gördüğümüzü "nesnel olarak" çizersek, perspektif gereğince, yol karşıdan bakınca, iki kenan yan çizgileri oluşturan ve ilerde, ufukta birleşen bir üçgen olarak görülür.

Maximilien Linart dürbününü ayarladı ve yeniden piramidi incelemeye koyuldu. Şaşırdı. O bile "piramit" terimine takılıp kalmıştı. Gerçekten de "Piramit'in gizli ve kutsal bir yan anlamı vardı. Böylece, yaprağı yırttı. İlk kez, bilinçli olarak kaygısına bir istisnada bulunacaktı.
1) Ormandaki piramitle ilgili soruşturma.
a) Uzaktan gözetleme.
- Yapı oldukça yüksek. Yaklaşık üç metre. Ağaçlar ve fundalar kamufle ediyor.
Polis krokiyi tamamlayınca, yaklaştı. Piramide birkaç metre kala, yumuşak toprakta, kuşkusuz Qaston Pinson ve İrlanda setterinin bıraktığı insan ve köpek ayak izleri saptadı. Onları da çizdi.
Maximilien yapının çevresini dolaştı. Ne kapısı ne penceresi, ne bacası, ne de mektup kutusu var. İçinde bir insanın yaşadığını gösteren hiçbir belirti yok. Sadece aynalarla örtülü bir beton ve yarı saydam bir tepe.
Beş adım geri gitti ve yapıyı uzun uzun inceledi. Orantıları ve biçimi uyumluydu. Bu acayip piramidi diken mimar her kimse, mimari bir mükemmelliğe ulaşmıştı. *
AIİStKLOPEDt
ALTlti SAYI: Altın sayı kesin bir orantıdır. Onun sayesinde, inşa ederken, resim, heykel yaparken, yapıt gizli bir güçle zenginleşir.
Keops'un Piramidi, Süleyman'ın Tapınağı, Parthenon ve Roma kiliselerinin birçoğu bu sayıdan yola çıkılarak yapılmıştır. Rönesans dönemi tablolarının çoğunda da bu oran- . tıya uyulmuştur.
Bu orantıya uymadan yapılan bütün yapıların eninde sonunda yıkılacağı öne sürülür.
89
Altın sayı, 1+^/5 olarak hesaplanmıştır.
2 Buda 16.180.335 dir.
İşte binlerce yıllık bir giz. Bu sayı, sadece insan hayal-gücünün bir ürünüdür. Doğada da bu orantı vardır; bir ağacın yaprakları arasındaki açıklık oranı gibi. Böylece yapraklar birbirlerine gölge yapmazlar. Yine, insan vücudunun bütününe göre, göbeğin yerini bu sayı belirler.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
OKUL ÇIKIŞI
Lise, tastamam kare biçiminde bir yapıydı.
U biçiminde beton üç kanadı, paslanmaz demirden parmaklıklarla son buluyordu.
"Kare kafalar oluşturmak için kare bir lise."
Alevlerin az sonra duvarlarını yalayacağını umuyordu. Bu yapı ona bir hapishane, bir kışla, bir öksüzler yurdu, bir hastane, bir tımarhane, kısaca sokaklarda sürtmeleri istenmeyen insanlann tecrit edildikleri kare mekanlardan biri gibi geliyordu.
Genç kız, çöp sepetlerinin bulunduğu yerden yükselen koyu dumanı kolluyordu. Kapıcı, az sonra elinde bir yangın söndürücüyle ortaya çıktı ve yangını daha başında karbonik bir kar bulutu içinde boğdu.
Dünyaya saldırmak kolay iş değil.
Kentte yürüdü. Etrafındaki her şey küf kokuyordu. Çöpçülerin grevi yüzünden, sokaklar klasik insan döküntüleri taşan çöp kutula-"yla doluydu. Çürük gıdalar dolu deşilmiş mavi torbalar, pis kâğıtlar, yapış yapış mendiller...
Julie burun deliklerini tıkadı. O saatte tenha olan pavyonların bulunduğu bölgede ilerlerken, izlenildigi kuşkusuna kapıldı. Arkasına döndü, hiçbir şey görmedi ve yoluna devam etti. Ama izlenimi gücenince, kaldırımın kıyısında park etmiş bir arabanın dikiz aynasına "lrgöz attı. Ve yanılmamış olduğunu gördü. Orada, arkasında üç he-
vardı, julie onları tanıdı. Başlarında hep gömlekli ve ipek fularlı onzague Dupeyron'la hepsi ilk sırada oturan kendi sınıfından ögren-ci|erdi bunlar.
Güdüsel olarak, tehlikeyi hissetti ve kaçtı.
90
Yaklaşıyorlardı, adımlarını hızlandırdı. Ama ormanda düşmesi sonucu şişen tabanı acıdığından koşamıyordu. Bu semti pek iyi bilmiyordu. Her zamanki yolu değildi. Sola, sonra sağa döndü. Oğlanların adımları arkasında yankılanıyordu. Bir daha döndü. Yuh. Yol, bir çıkmaz sokakta bitiyordu, geri dönmek imkânsız. Sırt

çantasındaki Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisini sanki bir zırhmış gibi göğsüne bastırarak bir sundurmanın altında saklandı.
- Mutlaka buralarda bir yerdedir, dedi bir ses. Kaçmış olamaz. Sokağın çıkışı yok.
Arka arkaya sundurmaları araştırmaya giriştiler. Yaklaşıyorlardı. Genç kız soğuk bir terin belinden aşağı aktığını hissetti.
Sundurmanın gerisinde bir kapı, bir zil vardı. "Açıl susam!" diye yalvardı Julie, umutsuzluk içinde düğmeye basarken.
Açılmayan kapının arkasında bazı sesler.
Julie, çenesini dizlerine dayayarak kapının dibine büzüldü. Birden, sırıtan üç surat çıktı karşısına.
Kaçacak durumda olmayınca, Julie diklendi. Ayağa kalktı.
- Benden ne istiyorsunuz? diye güven dolu olmasını istediği bir sesle sordu.
Yaklaştılar.
- Rahat bırakın beni.
Genç kızın kaçacak yeri olmadığını gördüklerinden, açık gri gözlerdeki dehşetin tadını çıkararak, hiç acele etmeden ağır ağır ilerliyorlardı.
- Yetişin! Tecavüz ediyorlar!
Çıkmaz sokaktaki birkaç açık pencere hemen kapandı, ışıklar çabucak söndürüldü.
- İmdat! Polis!
Büyük kentlerde polise ulaşmak zordu, gelmesi çok sürüyordu. Sayıları yetersizdi. İnsanlar gerçekten etkin bir biçimde korunmuyorlardı.
Üç züppenin hiç acelesi yoktu. Julie yakalanmamaya kararlı, son bir manevra denedi. Başını eğerek saldırdı. Düşmanlarından ikisini geçmeyi başardı ve Gonzague'ın yüzünü sanki öpecekmiş gibi yakaladı ve burnuna bir kafa indirdi. Kuru bir odun yarılmış gibi bir ses çıktı. Elini burnuna götürmesinden yararlanarak, apış arasına bir tekme savurdu. Gonzague, elini organına indirdi ve iki büklüm halde hafif bir hırıltı çıkardı.
Julie, cinsel organın güçlü değil, zayıf bir nokta olduğunu çokta" beri biliyordu.
91
Oonzague, bir anlığına saf dışı kalmıştı, ama ötekiler onu kollarından yakaladılar. Çırpındı, çabalarken sırt çantası düştü ve Ansiklopedi dışarı fırladı. Yakalamak için ayağını uzattı ve oğlan bu kitabın onun için önemli olduğunu anladı. Kitabı yerden almak için eğildi.
- Dokunma ona, diye cıyakladı Julie. Bu arada, üçüncü çocuk kalça darbelerine aldırmadan kolunu arkasına kıvırıyordu.
Hâlâ suratını buruşturan Gonzague, "Canımı acıtmadın bile!" demek isteyen bir gülümsemeyle, genç kızın hazinesini kaptı.
- Gö-re-ce ve Salt Bil-gi An-sik-lo-pe-di-si... cilt IH, diye üzerine basa basa okudu. Bu da ne? Büyü kitabına benziyor.
En kuvvetli olan onu sımsıkı tutuyordu. Öteki ikisi kitabı karıştırdılar. Bir yemek tarifine rastladılar.
- Sıradan bir şey. Kızlara göre. Beş para etmez, diye bağıran Gonzague, Edmond Wells'in elyazmasını çöp tenekesine fırlattı.
Ansiklopedi'n'ın herkese göre farklı bir suratı vardı.
Sağlam topuguyla işkencecisinin ayak parmaklarına kuvvetle vurarak, Julie bir an kurtulmayı başardı ve kitap lağım deliğinde kaybolmadan kıl payı yakaladı. Ama üç oğlan çoktan üstündeydiler. Rasgele yumruk salladı, yüzlerini tırmalamak istedi ama tırnakları yoktu. Geriye doğal bir silahı kalıyordu: Dişleri. Dişlerini Gonzague'ın yanağına geçirdi. Kan aktı.
- Beni ısırdı, azgın. Bırakmayın, diye homurdandı işkencecisi. Bağlayın şunu.
Mendilleriyle onu bir elektrik direğine bağladılar.
- Bunu ödeyeceksin, diye söylendi Gonzague, kanayan yanağını ovarak.
Cebinden bîr maket bıçağı çıkarıp ucunu şaklattı.
- Etini çentikleme sırası bende, yavru! Genç kız yüzüne tükürdü.
- Sıkı tutun, çocuklar. Yüzüne birkaç geometrik şekil kazıyaca-3ım. Matematik dersini çalışmasına yardımı dokunur.
Zevkini çıkara çıkara, siyah etekliğini aşağıdan yukarıya doğru yırttı, bir parça kumaş kesip cebine attı. Maket bıçağı dayanılmaz bir ağırlıkla yukarı çıkıyordu.

"Ses de insanın canını yakan bir silah haline gelebilir" diye ona öğretmişti Yahkelevitch.
- YIIIIAAAAIIIIIIIAHHHHHH...
Ç'glıgına dayanılmaz bir titreşim kattı. Sokakta pencereler titredi. °Slanlar kulaklarını tıkadılar.
~ Rahat çalışmak için ağzına tıkaç tıkamak gerekecek, dedi içlerden biri.
92
İpek fuları çabucak ağzına soktular. Julie, umutsuzluk içinde kesik kesik soluyordu.
İkindi sona eriyordu. Gün ışığının azalmasına duyarlı fotoelektrik hücresi sayesinde, sokak lambası yandı. Işığın yanması, genç kızın işkencecilerini bocalatmadı. Koni biçimindeki ışık demetinin altında maket bıçaklarıyla oynamaya devam ettiler. Bıçak dizlerine ulaşıyordu. Oonzague, Julte'nin ince tenini yatay bir çizikle kanattı.
- Bu, burnuma attığın kafa için.
- Haç yapmak için bir de dikey bir çizgi.
- Bu, apış arama attığın tekme için. Dizinde, aynı yönde üçüncü bir çentik.
- Yanağımı ısırdığın için. Bu sadece bir başlangıç.
Maket bıçağı etekliğin yukarısına doğru ağır çıkışına devam etti.
- Seni biyoloji dersindeki kurbağa gibi keseceğim, dedi Oonzague. Bunun nasıl yapıldığını çok iyi biliyorum. Yirmi üzerinden yirmi aldım, hatırlıyorsun değil mi? Hayır, hatırlamıyorsun. Ders bitmeden kötü öğrenciler sınıftan çıkarlar.
Ucunu daha çok çıkarmak için maket bıçağını şaklattı. Paniğe kapıldı, soluğu tıkandı, bayıldı bayılacaktı. Kaçmanın olanaksız olduğu tehlike durumunda, başının üstünde bir küre hayal etmek ve bütün organlarını, vücudunun bütün parçalarını, ruhtan yoksun boş bir zarf haline getirerek oraya sokmak gerektiğini Ansiklopedide okuduğunu hatırladı.
Bir koltukta rahat rahat otururken gözünde canlandırılması kolay bir kuram; ama metal bir sütuna bağlıyken, hele üç hergele üstünüz-deyken uygulanması bir o kadar zor.
Çaresiz durumdaki güzel genç kızın tahrik ettiği en iri olanı, ağır nefesini yüzüne üfledi ve uzun, yumuşak ipek gibi kara saçlarını okşadı. Titreyen parmaklarıyla, şahdamarlarının attığı yarısaydam beyaz boynuna dokundu.
Julie çırpındı. Bir maket bıçağının ucu bile olsa bir nesnenin dokunmasına dayanabilirdi, ama bir insan teninin dokunuşuna asla. Gözleri yuvarlarından dışan uğradı. Kıpkırmızı kesildi. Bütün vücudu ürperdi ve patlama noktasında göründü. Gürültülü bir şekilde burnundan soludu. İri oğlan geriledi. Sustalı yükselmesini kesti.
Uzun boylu olan, daha önce buna benzer bir durum görmüştü. - Astım krizi geçiriyor, dedi.
Oğlanlar, kurbanlarının kendilerinin yapmadığı bir kötülükten ac' çektiğini görünce, ürkerek geri çekildiler. Genç kız kıpkırmızı kesil'' yordu. Derisini soyacak kadar bağlarını çekiştiriyordu.
93
_ Bırakın onu, dedi bir ses.
Üç bacaklı uzun bir gölge, çıkmaz sokağın girişinde uzuyordu. Saldırganlar geri döndüler ve David'i tanıdılar. Üçüncü bacak, genç yaşında yakalandığı omur eklemi yangısına rağmen, yürümesine yardım eden bastonuydu.
_ Yoksa kendini Goliath mı sanıyorsun David! diyerek Cjonzague alay etti. Üzgünüm dostum, biz üç kişiyiz, ama sen teksin, ufak tefek ve cılızsın.
Çete kahkaha attı. Ama uzun sürmedi.
Üç bacağın yanında başka gölgeler sıralanıyordu. Neredeyse dışarı fırlamış gözleriyle Julie arka sıralarda oturan öğrencileri, Yedi Cü-06161-1 seçti.
İlk sırada oturanlar onlara saldırdılar, ama Yedi Cüceler gerilemediler. Yedilerin en iri olanı karınlarına yumruklar attı. Asya taekwan-dosu türünden çok karmaşık bir dövüş sanatı uyguladı. Zayıf, var gücüyle şamar atıyordu. Kısa saçlı tıknaz; dirsek darbeleri atıyordu. Kumral saçlı ince; on tırnağını bıçak gibi kullandı. Efemine, ayaklarının kavak kemiklerine ustalıkla nişan alıyordu. Görünüşe göre, sadece bunu yapmasını biliyordu, ama iyi yapıyordu. En son olarak David üç saldırganın ellerine sert darbeler indirirken bastonunu havada döndürüyordu.

Gonzague ve avenesi, kolay kolay pes etmek istemiyordu. Yeniden toparlandılar onlar da sert yumruklar yağdırdılar, maket bıçaklarıyla havayı kamçıladılar. Ama yediye karşı üç, kavga hemen çoğunluğun lehine döndü ve Julie'ye işkence edenler, kol işareti yaparak kaçmayı tercih ettiler.
- Görüşeceğiz! diye bağırıyordu Gonzague kaçarken.
Julie hâlâ boğuluyordu. Bu zafer astım krizini sona erdirmemişti. David hemen sokak lambasına koştu. Büyük bir incelikle genç kızın ağzındaki tıkacı çıkardı, sonra çırpınırken daha da sıkıştırdığı bağların düğümünü tırnaklarının ucuyla çözdü.
Kurtulur kurtulmaz, sırt çantasına atıldı ve içinden bir Ventolin Püskürteci çıkardı. Halsiz düşmesine karşın, püskürteci ağzına götürecek ve bütün kuvvetiyle basacak kadar enerji bulmayı başardı. Büyük bir açlıkla, içine çekti. Her çekişinde rengi yerine geliyor ve sa-k'nleşiyordu.
İkinci hareketi. Görece ve Salt Bilgi Ansikiopedisi'ni alıp sırt çanıma yerleştirmek oldu.
~ İyi ki burdan geçiyormuşuz, dedi Ji-woong.
Julie, parmaklarında kan dolaşımını sağlamak için bileklerini 0v"Şturdu.
94
- Reisleri Gonzague Dupeyron, dedi Francine.
- Öyle, diyerek doğruladı Zoe. Bu Dupeyron çetesi. Kara Kemeler grubundanlar. Daha önce de bir sürü aptal işler yaptılar, ama Gonzague m dayısı Vali olduğu için, polis müdahale etmiyor.-
Julie susuyordu. Konuşmak için soluğuna kavuşmakla uğraşıyordu. Tek tek Yediler'e baktı. Bastonlu, ufak tefek esmeri, David'i tanıdı. Matematik dersinde de kendisine o yardım etmek istemişti. Diğerlerini ise sadece ismen tanıyordu: Asyalı Ji-vvoong, çok az konuşan Leopold, sinsi efemine Marcisse, Francine, dal gibi sarışın hayalci Zoe, huysuz, tıknaz ve soğukkanlı yarma Paul.
Sınıfın arka sıralarının Yedi Cüceleri.
- Kimseye ihtiyacım yok. Ben kendi başımın çaresine bakarım, diye bağıra bağıra söylendi Julie, bir yandan da soluğunu toparlamaya çalışıyordu.
- Daha da neler! diye haykırdı Zoe. Amma nankörlük! Haydi gidelim çocuklar. Ne hali varsa görsün, kendini beğenmiş.
Altı siluet dönüp gitti. David ayak sürüdü. Uzaklaşmadan önce, döndü ve:
- Yarın, rock grubumuz prova yapacak, dedi. İstersen bize katıl. Kafeteryanın altındaki küçük salonda çalışıyoruz.
Julie, cevap vermeden. Ansiklopediyi özenle çantasının ta dibine yerleştirdi, kayışını kuvvetlice sıktı, girintili çıkıntılı dar sokaklarda gözden kayboldu.
ÇÖL
Dikey hiçbir şeyin kırmadığı ufuk çizgisi, sonsuzluğa uzanıyor.
103. vaat edilen cinsiyet peşinde yürüyor. Eklemleri takırdıyor, antenleri durmadan kuruyor, titrek dudaklarıyla onları sinirli sinirli yağlarken çok enerji yitiriyor.
Her sanayide, zamanın olumsuz etkilerini çok daha fazla duyuyor. 103. ölümün sürekli bir tehdit gibi üstünde dolaştığını hissediyor. Basit insanların hayatı ne kadar kısa! Bir cinsiyet organı edinemezse, bunca deneyiminin hiçbir işe yaramayacağını, en vurdumduymaz düşman olan zamanın, kendisini yeneceğini biliyor.
Onu, macerasında kendisini yalnız bırakmamaya kararlı on iki ka' şif izliyor. Karıncalar, ayaklarının altındaki ince kum kaynamaya başlayınca-yürümeyi bırakıyorlar. İlk bulut güneşi örtünce, yeniden yola koyu'11' yorlar. Bulutlar güçlerinden habersizler.
i
95
Görünüm, sıralı olarak bir ince kum, bir iri kum, bir çakıl, bir kaya, bir toz kristal. Burada her türlü mineral var, ama hiç bitki ya da hayvan k git>i. Karşılarına bir kaya çıkınca, tırmanıyorlar. Çok ince olduğundan sıvı gibi görünen kum göletleriyle karşılaşınca, orada boğulmak-tansa etrafından dolaşıyorlar. On üç karıncanın etrafında, pembe sıradağlar ya da açık gri vadilerden muhteşem bir manzara uzanıyor.
Çok ince kum göllerinden sakınmak için büyük dönemeçler çizmek zorunda kaldıklarında bile, yönlerini yeniden buluyorlar. Karıncaların ayrıcalıklı iki

yön saptama olanakları vardır: Yol feromonları ve güneş ışınlarına göre, ufuk açısının hesaplanması. Ama çölü geçerken, bir üçüncüsünü kullanıyorlar: Yerin manyetik alanlarına duyarlı taneciklerle dolu, küçük kafatası kanallarından oluşan Johnston organları. Bu gezegenin neresinde olurlarsa olsunlar, bu görülmez manyetik alana göre, nerede bulunduklarını bilirler. Böylece, hafif tuzlu su bu alanları değişikliğe uğrattığından, yeraltı ırmaklarının yerini saptamayı bile başarabilirler.
Şimdilik, Johnston organları su olmadığını tekrarlıyor. Me aşağıda, ne yukarıda, ne de çevrede. Büyük meşeye ulaşmak istiyorlarsa, bu aydınlık enginde dümdüz yürümeleri gerekiyor.
Kâşifler gittikçe acıkıyor ve susuyorlar. Bu kuru ve beyaz çölde çok fazla av hayvanı yok. Şans eseri, kendilerine yararlı olabilecek bir hayvanın varlığını seçiyorlar: Bir çift akrep, sevişme gösterisinin tam ortasında. Bu kocaman örümcekler tehlikeli olabilirler, bu yüzden onları öldürmek için sevişmelerinin bitmesini, yorulmalarını bekliyorlar.
Cilveleşme başlıyor. Şiş kamından ve koyu renginden tanınan dişi, yavuklusunu kıskaçlarıyla yakalıyor ve sanki onu bir tangoya sürüklemek istiyormuş gibi sıkıyor. Sonra onu ileri itiyor. Daha açık renkli ve ince olan erkek, oynaşına uyarak geri geri yürüyor. Gezintileri uzuyor ve karıncalar danslarını bozmaya cesaret edemeden, onları izliyorlar. Erkek duruyor ve daha önce öldürdüğü kurumuş bir sineği yakalıyor ve yemesi için dişi akrebe sunuyor. Dişleri olmadığından, hanımefendi, kıskaçlarıyla yiyeceği kenarları keskin kalçalarına götürüyor. Sinek talaş haline gelince, dişi akrep onu emiyor. Sonra ¦ki akrep ayak ayağa verip dans etmeye başlıyorlar. Sonunda, erkek t)'r kıskacıyla sevgilisini tutuyor, diğeriyle bir mağara eşiyor. Ayakları ve kuyruğuyla eşiyor ve de çıkan toprağı süpürüyor.
Mağara çifti alacak kadar derinleşince, erkek akrep müstakbel eŞini yeni dairesine davet ediyor. Birlikte yerin altına giriyorlar ve ma-«arayı kapıyorlar. Meraklanan karıncalar, onları görmek için hemen yanını eşiyorlar. Yeraltı gösterisinin ilginç bir yanı yok. İki akrep ka-
n karına, iğne iğneye çiftleşiyorlar. Ve arkasından, işten acıkan di-?l- bitkin düşen erkeği öldürüyor ve kılı kırpırdamadan yutuyor. Tat-
,n olmuş ve karnı tok, tek başına dışarı çıkıyor.
Karıncalar, onu yakalamanın tam zamanı olduğunu düşünüyorlar. Böğürlerine erkeğinin parçalan yapışmış dişi akrebin canı, düşman olduklarını sezinlediği karıncalarla dövüşmek istemiyor. Kaçmayı yeğliyor. Karıncalardan daha hızlı koşuyor.
Karıncalar, onu çiftleşme sırasında öldürmediklerine pişman oluyor. Üzerine formik asit ateşi açıyorlar, ama dişi akrebin kabuğu buna karşı koyacak kadar zırhlı. Grup, dölleyici erkeğin artıklarıyla yetinmek zorunda kalıyor. Röntgencilik neymiş görsünlerdi. Erkek akrebin etinin hiç tadı yok, üstelik kannlan da doymadı.
Sonsuz çölde yürüyor, yürüyor, yürüyorlar. Kumlar, kayalıklar, çatallıklar, sonra yine kumlar. Uzakta, küre şeklinde acayip bir şey fark ediyorlar.
Bir yumurta.
Çölün orta yerinde yumurtanın ne işi var? Bu bir mucize mi? Hayır, yumurta gerçek gibi. Hedefe varmaları için yollan üstüne konulmuş kutsal bir anıt taşmış gibi, karıncalar etrafını sanyorlar. Koklu-yoriar. 5. kokuyu tanıyor. Bir Güney yumurtası bu, Jijis yumurtası.
Jijis, kara gagalı, kara gözlü beyaz bir kırlangıca benzer. Bu kuşun bir özelliği vardır: Dişisi sadece tek bir yumurta yumurtlar ve yuvası yoktur. Yumurtasını gelişigüzel bir yere bırakır. Neresi olsa fark etmez, gerçekten. Çoğunlukla iğreti bir biçimde bir dala, bir kovuk ya da daha güvenli bir yer bile aramadan, bir kayanın ta tepesindeki bir yaprağın üstüne bırakır. Yumurtaları keşfeden leşçilerin, kertenkelelerin, kuşlann ya da yılanların bunları doyasıya yemelerine hiç şaşmamak gerekir. Hadi leşçiler bozmadı diyelim, basit bir esinti eğreti yumurtayı devirmeye yeter. Şanslı bir civciv, kabuğunu devirmeden yumurtadan çıktığında, dalın ya da kayanın tepesinden düşmemek için dikkat etmek zorundadır. Ama çoğunlukla yavru kabuğunu kırmaya çabalarken yumurtasını düşürür ve hemen parçalanır. O kadar ki bu sakar kuşun günümüze kadar gelmiş olması çok şaşırtıcıdır. Karıncalar bu acayip nesnenin etrafında

dönüyorlar. Bu kez, yumurtayı Jijislerin en gamsızı getirmiş. Biricik ve kıymetli mirasçısını getirip çölün ortasına bırakmış. Gerisi doğanın insafın3 kalmış.
Yine de... O kadar aptalca değil, diye düşünüyor 103. Yumurtanın yüksekten düşme riskinin olmadığı bir yer varsa, o da çölün ortasryaı-5. atılıyor ve kafasıyla kabuğun katı yüzeyine vuruyor. Yumurta <"' reniyor. Bütün grup girişiyor. Küçük, mat dolu sesler: Sonuç yok. B kadar büyük bir besin ve su rezervinin çok yakınında olmak ama on ulaşamamak onlan kudurtuyor.
97
O zaman, 103. bilimsel bir belgeseli hatırlıyor. Kaldıraç ilkesi ve n agır yükleri kaldırmadaki yararı anlatılıyordu. Şimdi bu bilgiyi uygulama zamanı. Kuru bir dal parçası toplayıp yumurtanın altına yerleştirmeyi öneriyor. Sonra, on ikiler karşı ağırlık oluşturacak biçimde Kaldıracın üstünde yavaş yavaş ilerleyecekler.
Manga, dediğini yapıyor, boşlukta sallanıyor, ağırlığı artırmak için ayaklarını sallıyor. Bu kavram karşısında büyülenen 8. en faalleri. Ağırlığım artırmak için zıplıyor. Oluyor; oval anıtın dengesi bozuluyor ve Piza Kulesi, eğiliyor, eğiliyor ve sonunda düşüyor.
Sorun: Yumurta, yumuşak kuma yavaşça devrildi, ama sapasağlam, yatay bir şekilde dengede kaldı. 5. Parmakların tekniğine karşı bazı kuşkular duyuyor. Karıncaların uygulamasına dönmeye karar veriyor. Sivri bir üçgen oluşturuncaya kadar çeneklerini sımsıkı kapıyor, kabuğun üzerine dayıyor ve başını bir burgu gibi soldan sağa döndürüyor. Kabuk gerçekten de sağlam. Yüzlerce hareket sonunda sadece ince bir çizgi oluşuyor. Bu kadar önemsiz bir sonuç için bunca gayret!
103. Parmaklarda işlerin kolaylıkla yürümesine alışmıştı. Türüne özgü sabrı ve sebatı tükendi.
5. bitkin. Onun yerine 13. sonra 12. daha sonra bir başkası geçiyor. Hepsi sırayla, başını burgu haline getiriyor. Küçük bir çatlağın açılması ve bir saydam pelte gayzerinin fışkırması için onlarca dakika gerekiyor. Karıncalar besleyici sıvıya saldırıyorlar.
5. memnuniyetle antenlerini oynatıyor. Parmakların tekniği özgün olmakla birlikte, karıncaların tekniğinin etkinliği kanıtlanmıştı. 103. tartışmayı daha sonraya erteliyor. Şimdi işi başından aşkın. Sulu sarı maddeyi emmek için o da başını delikten içeri sokuyor.
Toprak o kadar sıcak ve kuru ki Jijisin yumurtası kumda beyaz bir omlet haline geliyor. Ama karıncaların karnı bu olayı gözlemleyeme-yecek kadar aç.
Yiyorlar, içiyorlar, yumurtanın içinde dans ediyorlar.
ANSİKLOPEDİ
YUMURTA: Kuş yumurtası doğanın bir şaheseridir. Önce kabuğunun yapısına bakalım. Üçgen biçiminde mineral tuz kristallerinden oluşmuştur. Sivri uçları yumurtanın merkezine dönüktür. Öyle ki kristaller dışandan baskı gördüklerinde üstüste yığılırlar, sıkılaşırlar ve böylece çeper daha dayanıklı hale gelir. Roma katedral/erindeki kemerler gibi, baskı arttıkça, yapı daha sağlamlaşır. Buna karşılık, baskı içerden gelirse üçgenler ayrılır ve kolaylıkla çöker.
ar'ncaların Devrimi / F: 7
Böylece, yumurta kuluçkaya yatan annenin ağırlığını çe- ; kecek kadar dıştan dayanıklı, ama yavrunun kabuğu kırıp çıkmasını sağlayacak kadar içten kırılgandır.
Kabuğun daha başka nitelikleri de vardır. Kuş embriyonunun eksiksiz gelişmesi için her zaman sarının üstünde olması zorunludur. Yumurta devrilebilir de. Ama hiç önemi yok: San, zara yanlamasına bağlanmış ve süspansiyon görevi gören yay şeklinde iki kordonla kuşatılmıştır. Yayın etkisiyle yumurtanın hareketleri dengelenir ve bir hacıyatmaz gibi embriyonun hep aynı konumda kalmasını sağlar.
Yumurtlanır yumurtlanmaz, yumurta ani bir soğumaya uğrar. Bu iki iç zann ayrılmasına ve bir hava cebinin oluşmasına yol açar. Hava cebi, civcivin kabuğunu kırmasına, hatta bir aksilik olduğunda, annesini yardıma çağırmak için cıvıldamasına yetecek birkaç saniye sağlar.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
EVRİM

Adli tabip. Adli Tıp Enstitüsünün mutfağında kendisine baharatlı otlardan bir omlet hazırlamak üzereyken, kapının zili çaldı. Komiser Maximilien Linart, Gaston Pinson'un ölüm nedenini öğrenmek için gelmişti.
- Biraz omlet ister misiniz? diye önerdi doktor.
- Hayır, teşekkür ederim. Biraz önce yedim. Gaston'un otopsisini bitirdiniz mi?
Adam, yemeğini alelacele yuttu, üstüne bir bardak bira içti, sonra komiserle laboratuvara gitmek için beyaz önlüğünü sırtına geçirdi-
Bir dosya çıkardı.
Uzman, merhumun kanındaki bazı bileşenleri tahlil etmiş ve çok güçlü bir alerjik tepki meydana geldiğini fark etmişti. Cesedin boynunda kırmızı bir leke saptamıştı ve bundan ölümün bir yabanarısı sokmasından olduğu sonucuna varmıştı. Yabanarısı sokması sonucu ölümler nadir değildi.
- Zehirin öldürücü olması için, yabanarısının tesadüfen kalb doğrudan bağlı bir damarı sokması yeter, dedi adli tabip.
Açıklama polisi şaşırttı. Demek cinayet olduğunu sandığı Şey s dece basit bir orman kazasıydı. Sıradan bir yabanarısı sokması-
99
Ama yine de piramit kalıyordu geriye. Basit bir rastlantı söz konusu olsa bile, koruma altına alınmış bir ormanın göbeğinde izinsiz kurulmuş bir piramidin dibinde, bir yabanarısı sokması sonucu ölmek normal değildi.
Özeninden dolayı adli tabibe teşekkür etti ve alnı düşünceyle kırışmış halde, kente döndü.
_ Merhaba, bayım!
Üç genç, kendisine doğru ilerliyordu. Maximilien, içlerinden Valinin yeğeni Gonzague'ı tanıdı. Yüzü çürük ve morartılarla kaplıydı ve de sağ yanağında bir ısırık izi vardı
- Dövüştün mü? diye sordu polis.
- Biraz, diye bağırdı (jonzague. Kocaman bir anarşist çetesinin çenesini patlattık.
- Hâlâ siyasetle ilgileniyor musun?
- Biz Kara Kemelerdeniz. Yeni aşın sağın öncü gençlik hareketi, diye belirtti bir başka oğlan, bir bildiri uzatarak.
"Yabancılar dışarı" diye okuyan polis mırıldandı:
- Anlıyorum, anlıyorum.
- Sorunumuz şu: Silahımız yok, dedi üçüncü çocuk. Sizinki gibi krom kaplı bir tabancamız olsaydı, bayım, işler "siyasal bakımdan" bizim için çok daha kolay olurdu.
Tabancanın omuz askısının ceketinden dışan çıktığını fark edince, Maximilien Linart hemen ceketini düğmeledi.
- Biliyorsun, tabanca bir şey değildir, dedi. Sadece bir alet. Asıl önemli olan tetiğe basan parmağın ucundaki siniri kontrol eden beyindir. Bu sinir çok uzundur...
- O kadar da uzun değil, diyerek içlerinden birisi kahkahayı bastı.
- Haydi iyi akşamlar, diyerek bitirdi polis, bunun "genç mizahı" olması gerektiğini düşünerek.
Oonzague onu tuttu.
- Bayım, biliyorsunuz biz düzenden yanayız, diye ısrar etti. Eğer "'r gün yardıma ihtiyaç duyarsanız hiç tereddüt etmeyin, bir işaret çakın bize.
Uzattığı kartviziti kibarca cebine sokup yoluna devam etti Maximilien.
- Polise yardım etmeye her zaman hazırız, diye bir kere daha ba-Sırdı uSeii.
Komiser omuzlarını silkti. Devir değişiyordu. O gençliğinde, bir
P°'ise asla bu şekilde seslenemezdi, bu görev onu o kadar etkiliyor-
u W- Şimdi ise, gençler en ufak eğitim görmeden, gönüllü polisçilik ynarnayı öneriyorlardı. Bir an önce eşine ve kızına kavuşmak için omlarını hızlandırdı.
100
Fontainebleau'nün ana sokaklarında insanlar harıl harıldı. Anneler bebek arabalarını itiyor, dilenciler bozuk para dileniyor, kadınlar tekerlekli alış veriş arabalarını çekiyor, çocuklar seksek oynuyor, işten yorgun argın çıkan adamlar evlerine kavuşmak için acele ediyor ve insanlar, grevlerden dolayı yığılmış pis kokan çöp kutularını karıştırıyorlardı.

şu çürük kokusu..
Maximilien adımlarını hızlandırdı. Bu ülkede düzen olmadığı doğruydu. En ufak bir örgütlenme, en ufak bir ortak amaç yoktu, insanların her biri bir yana çekiyordu.
Tıpkı ormanların tarlaları işgal etmesi gibi, kentleri de kaos sarıyordu.
"Polislik mesleği, güzel bir meslek" diye geçirdi içinden. Yaban otları kesmek, ulu ağaçları korumak, ormanları düzenlemek gibi bir şey. Gerçek bir bahçıvanlık mesleği. Türü olabildiğince en temiz, en sağlıklı biçimde tutmak.
Evine varınca, balıkları besledi; dişi bir gupinin doğurduğunu ve yemek için yavrularını kovaladığını fark etti. Akvaryumda ahlâk diye bir şey yok. Karısı henüz akşam yemeği için çağırmadan, bir an şöminede gürül gürül yanan odun ateşini seyretti.
dünün mönüsü: Sirke-sarımsak soslu domuz kellesi ve hindiba salatası. Sofrada, hiç düzelmeyen havalardan, hep kötü haberlerden konuşuldu. Marguerite'in okul notlan ve Madam Linart'ın nefis yemekleri kutlandı.
Yemekten sonra, karısı kirli tabaklan bulaşık makinesine yerleştirirken Maximilien, Marguerite'ten doğum gününde kendisine hediye ettiği şu acayip bilgisayar oyunu Evrim'in nasıl oynandığını açıklamasını istedi. Ona yapacak ödevleri olduğu yanıtını verdi. En kolayı, bilgisayara başka bir program. Kimseyi koymaktı.
Kimse, birisiyle konuşuyormuş gibi cümleler sıralayabilen bir bilgisayar programı, diye belirtti. Daha sonra, cümleler bir ses bireşim-cisi aracılığıyla seslendiriliyor ve ekranın iki yanına yerleştirilmiş hoparlörlerden yayımlanıyordu. Marguerite, babasına programın nasıl başlatılacağını açıklayıp gitti.
Polis memuru, mırıldayan bilgisayann karşısına oturdu. Ekranda kocaman bir göz belirdi.
- Adım Kimse. Ama beni istediğiniz gibi çağırabilirsiniz, dedi bilgisayar, küçük hoparlörlerden. Adımı değiştirmek ister misiniz?
Hoşuna gitti polisin, iç mikrofona yaklaştı.
- Sana bir İskoç adı vereceğim: MacYavel.
- Bundan böyle MacYavetim, diye bildirdi bilgisayar. Benden ne istiyorsunuz?

Devasa göz, kirpiklerini kırpıştırdı.
- Bana Evrim oyununu öğretmeni istiyorum. Bu oyunu biliyor musun?
_ Hayır ama kullanma talimatına bağlanabilirim, diye cevap verdi tek göz-
Değişik fiş kutularını harekete geçirdikten sonra, büyük olasılıkla Kuralları okuyordu. MacYavetin gözü ekranın bir köşesinde küçük bir görüntü haline geldi ve oyunu başlattı.
- Önce bir kabile yaratmak gerekiyor.
MacYavel programı, Evrim oyunu pogramının kullanma klavuzun-dan daha öte bir şeydi. Gerçek bir yardımcıydı. Tatlı suyu olsun diye olası kabilesini tercihen olası bir ırmak kıyısında kurmasını salık verdi. Köy, korsanlann saldırısına uğramaması için deniz kıyısına fazla yakın olmamalıydı. Ama ticaret kervanlarının kolaylıkla ulaşabilmesi için fazla yukarıda da bulunmamalıydı.
Maximilien sözünü dinledi ve az sonra ekranda, saz damlarından dumanların çıktığı derinlik çizimii, üç boyutlu bir köy belirdi. Çok iyi çizilmiş insancıklar kapılardan girip çıkıyor, olası biçimde, olası işlerine güçlerine bakıyorlardı. Her şey gerçek gibiydi.
MacYavel, kerpiçten duvarlar, balçıktan tuğlalar, uçları ağaçta sertleştirilmiş kazıklar yapmanın yararını kabilesine nasıl öğreteceğini gösterdi. Ekrandaki sonuçta yapay bir şeydi, ama Maximilien'in her müdahalesinde köy gittikçe daha işlevsel oluyordu; ambarlar dolup taşıyor, öncüler başka kasabalar kurmaya gidiyor ve -başarının göstergesi- nüfus artıyordu.
Bu oyunda her siyasal, askeri, tarımsal ya da sanayi ile ilgili seçimden sonra, on yılın geçmesi için "uzam" tuşuna basmak yetiyordu. Böylece, orta ve uzun vadeli kararlarının sonuçlarını hemen görebiliyordu. Ekranın sol üst köşesindeki nüfusu, zenginlikleri, yiyecek rezervlerini, bilimsel kazanımları, sürdürülen araştırmaları gösteren bir çeşit kumanda tablosunda başarı düzeyini gözetliyordu.

Maximilien, Mısır tipi bir sanata yönlendirdiği küçük bir uygarlık başlatmayı başardı. Hatta onlara piramitler bile kurdurdu. Öte yandan bu oyun, o zamana kadar para ve enerji savurganlığı olarak gördüğü anıtlar ve inşaatlar yapmanın yararlarını öğretmekteydi. Anıtlar, halkın kültürel kimliğini yaratır. Ayrıca, komşu halkların kültürlü seçkinlerini çekerler ve bir simge olarak anıt çevresinde topluluğun bütünleşmesini sağlar.
Ne yazık ki Maximilien çömlekler yapmamış, kapalı kaplarda tahıl st°k etmemişti. Bu yüzden, halkı bitki biti türünden böceklerin ha-
aP ettiği rezervleri yedi. Midesi boş, zayıf düşen ordusu güneyden 8 en Afrikalı istilacıların saldırılarına karşı koyamadı. Her şeye yeni-
en başlamak gerekiyordu.
102
Bu oyun onu eğlendirmeye başlıyordu. Çömlekler yapmanın hayati önemi çocuklara hiçbir yerde öğretilmiyordu. Bitki bitlerinden, unböceklerinden korunmuş, ağzı iyice kapatılmış küplerde tahıl saklamayı akıl etmediği için bir uygarlık ölebiliyordu.
Altı yüz bin kişi kadar olan bütün "halkı" oyunda telef olmuştu. Danışmanı MacYavel; "yeni" bir halkla her şeye baştan başlaması için yeni bir oyun başlatmasının yeterli olduğunu bildirdi. Evrimde, alıştırma amacıyla uygarlık karalamaları yapmaya hakkınız vardı.
Her şeyi yeniden başlatacak tuşa basmadan önce, komiser renkli ekrandaki terk edilmiş iki piramidiyle geniş ovayı seyretti. Daldı gitti.
Primadi öyle tekin bir yapı değildi. Güçlü bir amblemi gösteriyordu.
Şu Fontainebleau Ormanı'ndaki gerçek piramitte acaba ne saklıydı?
MOLOTOFKOKTEYLİ
Bir huzur limanı. Bir sürü ara sokaklardan geçerek, sonunda eve ulaşan Julie, yorganının altında yarı uzanarak cep lambasıyla rahat rahat Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi^ okuyordu. Şu Edmond Wells'in tam olarak ne tür bir devrimden söz ettiğini anlamak istiyordu.
Yazarın düşüncesi ona karmaşık geliyordu. Bir "devrim'den, bir "evrim'den söz ediyordu, ama her durumda "şiddetsiz" ve "gösterişten sakınan" bir devrim ya da evrim söz konusuydu. Hissettirmeden, neredeyse gizlice anlayışları değiştirmek istiyordu.
Bütün bunlar en azından çelişkiliydi. Devrimleri anlatan sayfalar vardı ama sayfalan çevirdikçe şimdiye kadar hiçbirinin amaçlarına ulaşmadığını öğreniyordunuz. Bir devrimin kokuşması ya da başarıya ulaşmaması sanki kaçınılmazdı.
Yine de, Julie kitabı her açtığında, molotofkokteylleri tarifleri gibi birçok ilginç bölüm keşfetti. Molotofkokteyli yapmanın birçok yolu vardı. Bazıları şişeye takılan bir paçavrayla ateş alıyordu, bazılarının içinde pastiller vardı ve şişe kırılınca, tutuşan kimyasal bileşenler açığa çıkıyordu.
"Sonunda, devrim yapmaya yarayacak pratik tavsiyeler" diye düşündü. Edmond VVells, kokteyle katılacak maddelerin dozlarını veriyordu. Geriye sadece hazırlamak kalıyordu.
Morarmış dizinde bir acı hissetti. Pansumanı çıkardı ve yarayı ırv celedi. Kemiklerinin her birini, her bir kasını, kıkırdağını duyumsU' yordu. O zamana kadar dizi sanki hiç olmamıştı. Yüksek sesle:
- Merhaba dizim, dedi. Sonra ekledi:
- ...Senin canını yakan köhne dünya, öcünü alacağım.
103
Bahçecilikte kullanılan ürünlerin ve aletlerin bırakıldığı sundurmaya gitti. Yangın bombası yapmaya yarayan her türlü malzemeyi orada buldu. Bir cam şişe aldı. İçine sodyum klorat, benzin ve öteki gerekli kimyasal maddeleri doldurdu. Annesinden aşırdığı ipek fuları tıkaç olarak kullandı. Kokteyl hazırdı.
Julie, el yapımı küçük bombasını kucakladı. Lise kalesinin ona sonsuza kadar direneceği nerede yazıyordu.
KUM ZAMANI
Bitkinler. Kâşifler uzun süredir bir şey yemediler. Üstelik nemsiz-likten boğulmaya başladılar. Antenleri katılaşıyor, ayak eklemleri birbirine geçiyor, optik kürelerini toz kepekleri kaplıyor. Ama onları yıkamakla israf edecek tükürükleri yok.

On üç karınca, bir kum böceğinden büyük meşenin yönünü soruyorlar. Yanıtı alır almaz, onu yiyorlar. Öyle zaman olur ki teşekkür ettiğinizi söylemek gücünüzün çok üstünde bir lükstür. Nemin en ufak molekülünü almak için, hayvanı ayaklarının eklemlerine kadar emiyorlar.
Çöl daha böyle uzayıp giderse, telef olacaklar. 103.'nün adım atacak hali yok. Yarım damlacık bir çiy için neler vermezdi! Ama birkaç yıldır gezegende ısı artmıştı. Baharlar sıcaktı, yazlar kavurucu, sonbaharlar ılık; ancak kışlarda, soğuk ve nem şöyle böyle hissediliyordu.
Şanslarından, ayaklarının uçlarını koruyacak bir yürüyüş biliyorlar. Bu, Yedi-bei-nakan kentindeki karıncaların bir tekniği. Altı ayaktan sadece dördünü, sonra öbür dördünü sıralı bir şekilde kullanarak ilerlemeyi gerektiriyor. Böylelikle, iki ayakları sürekli olarak serin kalıyor, yerin yakmasından kurtuluyor.
Oldum olası yabancı türlere ilgi duyan 103. çölde rahat rahat do-'aşan "böceklerin böcekleri' uyuzböceklerine hayranlık duyuyor. Hava sıcaksa, toprağa girerler, serinleyince yeniden dışarı çıkarlar. Karıncalar onları taklit etmeye karar veriyorlar.
Biz Parmaklara göre ne kadar miniciksek, onlar da bize göre o ka-ar minicik, ama yine de böyle bir durumda bize hayatta kalmayı 9österiyorlar.
Bu, 103.'ye ne üst, ne de alt boyutları küçümsemek gerektiğini blr kez daha kanıtlıyor.
Biz uyuzböcekleri ile Parmaklar arasında bir yerlerdeyiz.
nava serinleyince, karıncalar kum yorganlarının altından çıkıyorlar.
104
Bir kınkanatlı önlerinden kaçıyor. 15. ona nişan almak istiyor, ama 103. onu öldürmenin bir işe yaramayacağını söylüyor. Bu böceğin kırmızı olması bir tesadüf değil. Doğada, göz alıcı renklere bürünen her şeyin ya zehirli ya da tehlikeli olduğunu bilmek gerekir.
Böcekler deli değil. Leşçileri üzerlerine çekmek keyfi için kırmızılar içinde boy göstermezler. Böyle yapıyorlarsa, herkese kendilerine sataşmaya kalkışmanın gereği olmadığını bildirmek içindir.
14. bazı böceklerin zehirli olmadıkları halde zehirli olduklarına inandırmak için kırmıztlaştıklarını ileri sürüyor.
7. koşut ve tamamlayıcı gelişmeler gördüğünü ekliyor. İki kelebek türünün kanatlarında tamamen aynı motifler var. Birinin kanatları zehirli, ötekininki değil. Ama zehirli olmayan tür, öteki kadar güvenliktedir, çünkü kuşlar kanatlarındaki motifleri görünce, zehirli olduğunu sanıp ondan sakınırlar.
103. kuşkulu durumlarda, zehirlenmeyi göze almamanın doğru olacağını düşünüyor. Canı sıkılan 15. kınkanatlıyı bırakıyor. Daha inat olan 14. onu kovalıyor ve vuruyor. Tadına bakıyor. Hepsi de öleceğini düşünüyor, ama öyle bir şey olmuyor. Zehirli olduğuna inandırmak amaçlı bir öy-künmeydi bu.
Kendilerine kırmızı böcek ziyafeti çekiyorlar. Yürürlerken, karıncalar öykünmenin anlamı ve renklerin ne ifade ettiği konusunda tartışıyorlar. Neden bazıları renkli de ötekiler değil? Bu kavurucu sıcağın ve kuraklığın ortasında, öykünmeyi tartışmanın hiç de sırası değil gibi. 103. bunu kötü etkilenmesine. Parmaklarla temastan yozlaşmasına veriyor. Nem savurganlığı olsa da, konuşmanın yorgunluğu ve acıyı unutturmak gibi bir yaran olduğunu da kabul ediyor.
16. bir tırtılın bir kuşu korkutmak için kuş başı biçimine girdiğini gördüğünü anlatıyor. 9. bir sineğin bir örümceği püskürtmek için akrep biçimine girdiğini gördüğünü ileri sürüyor.
Tam dönüşümde mi yoksa eksik dönüşümde miydi? diye soruyor 14. Bu, böceklerde sonu gelmez bir tartışma konusuydu. Dönüşümden konuşmak pek hoşlarına gider. Tam dönüşümlü böceklerle, eksik dönüşümlü böcekler arasında hep bir bölünme olmuştur. Tam dönüşümlü olanlar dört evreden geçerler. Yumurta, larva, nemfa, ergin. Kelebekler, karıncalar, yaban anları, arılar ile pireler ve gelinb0' ceklerinde durum böyledir. Eksik dönüşümlüler sadece üç evrede" geçerler: Yumurta, larva, ergin. Minyatür ergin halinde doğarlar ve S1' derek değişime uğrarlar. Çekirgeler, kulağakaçanlar, beyaz karınca lar ve hamamböceklerinde durum böyledir.
105

Pek bilinmez ama "tam dönüşümlüler", "eksik dönüşümlüleri" küçük görürler. "Nemfa evresinden geçmediklerinden" tam olarak "kalıptan çıkmamışlardır." Tam değiller. Bunlar yaşlanan, ama ergin olmayan bebeklerdir, diye imada bulunurlar. . Sanki açık seçikmiş gibi, bu tam dönüşümlü bir sinekti, diye yanıtlıyor 9. 103. yürüyor ve güneşin sarılar, turuncular cümbüşü içinde, ufukta aQır ağır kaybolu§unu seyrediyor. Belki de güneş çarpmasından dolayı tuhaf düşünceler geliyor aklına. Güneş, tam dönüşümlü bir hayvan mıdır? Parmaklar da tam dönüşümlü müdürler? Doğa neden onu, bir tek onu bu canavarlarla karşılaştırmıştı? Bir bireyin nasıl bu kadar büyük bir sorumluluğu olurdu? İlk kez, amacında kuşkuya düşüyor. Bir cinsiyeti olmasını arzulamak, dünyanın geliştirilmesini dilemek, Parmaklar ve karıncalar arasında bir ittifak kurmayı istemek, bütün bunların gerçekten bir anlamı var mı? Eğer varsa, doğa amacına ulaşmak için neden bu kadar dolambaçlı yollardan geçiyordu?

ATiStKLOFEDÎ

GELECEK BlLlNCt: İnsanı öteki hayvan türlerinden farklı kılan nedir? Elin öteki parmaklarının karşısına gelebilen bir başparmağı olması mı? Dili mi? Fazla irileşmiş beyni mi? Dikey konumda durabilmesi mi? Belki de sadece gelecek bilincidir. Bütün hayvanlar şimdide ve geçmişte yaşarlar. Ortaya çıkan şeyi çözümlerler ve önceki deneyimleriyle karşılaştırırlar. Buna karşılık, insan olacakları tahmin etmeye çalışır, insanda bu geleceği kestirmeye yatkınlık, neolitik dönemde, tarımla ilgilenmeye başlamasıyla ortaya çıkmış olmalıdır. Ondan sonra, tesadüflere bağlı yiyecek kaynakları olan toplamacılıktan ve avdan vazgeçip gelecekte alacağı ürünleri tahmin etmeye başlamıştır. Bundan böyle, gelecek görüşünün her insan için öznelleşmesi, dolayısıyla farklılaşması mantıklıydı. Böylece, insanlar geleceği betimlemek için çok doğal olarak bir dil geliştirmeye başladılar. Gelecek bilinciyle birlikte, geleceği betimleyecek dil doğmuştur,

Eski dillerin gelecekten söz etmek için çok az sözcükleri ve basit bir dilbilgileri vardı. Oysa modern diller, bu dil-bilgisini durmadan geliştiriyorlar.

Geleceğin vaatlerini doğrulamak için mantık, teknoloji bulmayı gerektiriyordu. İşte olayların gelişmesi böyle başladı.

İnsanlar denetleyemedikleri geleceğe Tanrı adını vermişlerdir. Ama teknoloji geleceği gittikçe daha iyi kontrol etmelerini sağlıyor. Tanrı gitgide kayboluyor, yerini mete-orologlar, gelecekbilimciler, makinelerin sayesinde yarının nasıl olacağını, neden öyle değil de böyle olacağını bildiklerini sav/ayan/ar alıyor.

Edmond Wells Oörece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.

GÖZLBRİH AÛIRLIÛI

Maximilien Linart, sessizce uzun uzun piramidi inceledi. Biçimini ve bu ormanın ortasındaki münasebetsizliğini daha iyi kavramak için cep defterine yeniden çizdi. Sonra, karşısında gördüğüyte her bakımdan benzer olduğundan emin olmak için çizimini özenle inceledi. Komiser Linart, Polis Okulunda bir kimse ya da bir şey uzun uzun gözlemlendiğinde, çok değerli binlerce bilgi edinilebileceğini söylerdi. Ve bu çoğu zaman her türlü bilmeceyi çözmeye yetiyordu.

Bu olaya "Jericho Sendromu" derdi. Ne var ki o, ortalığı şamataya verip hedefin etrafında dönmek, kendiliğinden açılmasını beklemek yerine, hedefi çizerek etrafında döner ve çeşitli açılardan gözlemlerdi. Karısı Scyntia'yı baştan çıkarmak için de aynı tekniği kullanmıştı.

Asil bir güzelliği vardı ve taliplilerine havasını aldırmaya alışkındı. Maximilien onu bir mankenler defilesinde fark etmişti. Kadınlann en "havalısı'ydı, dolayısıyla erkekler gözlerini ondan ayıramıyorlardı. Onu uzun uzun gözlemlemişti. Sabit ve delici bakışları genç kadını başlangıçta rahatsız etmişti, sonra merakını uyandırmıştı. Sadece ona bakarak, sonradan onunla aynı dalga boyunda olmasını sağlayacak bir sürü ipucu keşfetmişti. Burcuyla -balık- süslü bir madalyonu vardı, kulak memelerini tahriş eden küpeler takmıştı. Çok ağır bir parfüm sürmüştü.

Masada yanına oturmuş ve astroloji konusunda bir sohbet başlatmıştı. Sembollerin gücü; su, toprak ve ateş burçları arasındaki fark konusunu geliştirmişti. İlk çekingenliği geçince, Scyntia da çok doğa' bir biçimde kendi fikrini söylemişti. Çeşitli alaşımlardan mücevherlere dayanmayı sağlayan anti-alerjik bir maddeden

söz etmişlerdi. Sonra sohbet parfüm, makyaj, rejim ve ucuzluklar konusunda devam etmişti. "İlk iş olarak, karşındakiyle aynı alanda yer alarak onu rahatlatacaksın."
Onun bildiği konuları açtıktan sonra, bilmediği konulara girrniŞtl: Ender filmler, egzotik yemekler, sınırlı tirajlı kitaplar. İkinci olarak. aşk stratejisi basitti. Farkında olduğu bir aykırılık üzerine kurulma' tu: Güzel kadınlar kendilerinin zeki olduğunun söylenmesinden, ze ki kadınlar kendilerinin güzel olduğunun söylenmesinden hoşlanırla •
107
Üçüncü hareketinde, ellerinden birini yakalamış ve çizgilerini gözlemlemişti. Bu konudan hiç anlamıyordu, ama her insanın işitmek isteyeceği şeyleri söylemişti: Çizgileri çok özeldi, büyük bir aşk yaşayacaktı, mutlu olacaktı, iki çocuğu, iki oğlu olacaktı.
En sonunda da, ele geçirdiğinden emin olmak için Scyntia'nın en iyi kız arkadaşıyla ilgileniyormuş gibi yapmıştı. Hemen etkisini göstermiş- kıskanmasına yol açmıştı. Aradan üç ay geçtikten sonra evlenmişlerdi.
Maximilien piramidi gözden geçirdi. Bu üçgeni ele geçirmek daha zor olacaktı. Yaklaştı. Ona dokundu. Onu okşadı.
Yapının içinden bir ses duyar gibi oldu. Defterini cebine koyup kulağını ayna gövdeye dayadı. Sesler algıladı. Hiç kuşku yok, bu tuhaf yapının içinde insanlar vardı. İçeriden silah sesleri geliyordu.
Şaşırarak, bir adım geri çekildi. Polisin gözleri sağlamdı ve sadece işitme organına güvenerek sonuçlar çıkarmaktan hoşlanmazdı. Ama yine de patlamanın piramidin içinden geldiğinden emindi. Yeniden kulağını duvara dayadı ve bu kez araba tekerleklerinin gıcırtısı, arkasından çığlıklar algıladı. Şamata. Klasik müzik. Alkışlar. At kişnemeleri. Mitralyöz çatırtıları.
SOM ŞAHS KALOPTEFÜKS
On üç karıncanın artık dermanı kalmadı. En küçük feromon cümlesi çıkarmıyorlar. İletişim kurmalarını sağlayan buharların nemine kadar, her şeyi idareli kullanmaları gerekiyor.
103. birden tekdüze gökyüzünde bir hareket fark ediyor. Bir ka-lopteriks. Karıncalar için çağların derinliklerinden gelen bu iri kızbö-cekleri, kaybolmuş denizciler için martılar gibidirler: Yakınlarda bir bitki bölgesi bulunduğunu gösterir. Askerler yeniden yürekleniyorlar, daha ayrıntılı görmek, kalopteriksin hareketlerini daha iyi izlemek için gözlerini ovuşturuyorlar.
Kızböcegi, dört sinirli kanadıyla onları neredeyse yalayarak iniyor. Görkemli böceği gözlemek için duruyorlar. Kızböcegi, gerçekten de b'r uçuş kraliçesidir. Havada olduğu yerde durmayı becermekle kalmaz, ayrıca birbirinden bağımsız kanatlarıyla geri geri uçabilen tek böcektir.
Kocaman gölge yakınlaşıyor, dengede kalıyor, sonra yeniden harekete geçiyor, onların etrafında dönüyor. Rahat uçuşundan, vücudu-nun nemsizlikten hiç de acı çekmediği anlaşılıyor.
Karıncalar onu izliyorlar. Sonunda havanın biraz serinlediğini his-ediyorlar. Çıplak alınlı tepenin doruğunda, kara kıllardan bir pervaz Sorünüyor. Otlar, otlar. Otun olduğu yerde özsuyu, dolayısıyla serin-Uk ve nem vardır. Kurtuldular.
108
Karıncalar limana kadar dörtnala koşuyorlar. Filizleri, hayatta kalmaya değmeyecek kadar küçük birkaç çiçek kendilerini aç antenlerine sunuyorlar. Ogulotları, nergisler, çuhaçiçekleri, sümbüller, siklamenler. Fundaların üstünde ayıüzümleri var, mürverler, şimşirler, kuşbumular, fındıklar, akdikenler, kızılcıklar. Bir cennet.
Hiç bu kadar zengin bir bölge görmemişlerdi. Her yerde meyveler, çiçekler, otlar, formik asit atışlarından hızlı koşamayan meraklı küçük av hayvanları. Muhteşem hava polen dolu, yerler filizlerle örtülü. Her yerden bolluk fışkırıyor.
Karıncalar tıkmıyor, sindirim kursaklarını da sosyal kursaklarını da tıkabasa dolduruyorlar. Her şey onlara nefis geliyor. Açlık ve susuzluk her şeye olağanüstü bir tat veriyor. En küçük bir karahindiba tanesinde, tatlısından, acısından tuzlusuna ne tatlar var. Çiçeklerin dişi eşeylik gözelerindeki çiyi

emiyorlar. Onlarda bile o zamana kadar pek önemsemedikleri farklı damak tatları buluyorlar.
5. 6. ve 7. keyifle yalamak ya da çiklet gibi çiğnemek için birbirlerine erkek organlar veriyorlar. Ufacık bir kök parçası nefis bir yemek. Bir papatyanın poleninde yıkanıyorlar ve birbirlerine kar topu gibi sarı toplar atıyorlar. Birbirlerine yolladıkları sevinç dolu feromonlar onları kaşındırıyor. Yiyorlar, içiyorlar, yıkanıyorlar, sonra yine yiyorlar, yine içiyorlar, yine yıkanıyorlar. Sonunda bıkıp otlara sürtünüyorlar ve hayatta olmanın keyfini çıkarmak için otların üzerine seriliyorlar.
On üç savaşçı büyük beyaz kuzey çölünü bir uçtan bir uca geçtiler ve oradan sağ salim çıktılar. Karınları tok, rahatlan yerinde, toplanıyor ve tartışıyorlar. Artık rahatladıklarından, 10. 103.'den kendilerine Parmaklardan söz etmesini istiyor. Belki de ihtiyar keşifçinin bütün sırları kendilerine açıklamadan ölmesinden korkuyor.
103. Parmakların tuhaf bir buluşundan söz açıyor: Üç renkli ışık. Bunlar yollarda tıkanıklığı önlemek için koyulan işaretler. İşaret yeşil renkteyken, bütün Parmaklar yolda ilerliyorlar. Kırmızıya geçince, sanki hepsi ölmüşler gibi oldukları yerde kalıyorlar.
5. bunun Parmakların istilasını önlemede işe yarayabileceğini söylüyor. Her yere kırmızı işaretler koymak yeterli. Ama 103. işaretlere uymayan Parmakların olduğunu belirtiyor. Canlarının istediği gibi geçiyorlar. Başka bir şey bulmak gerekecek. - Peki mizah ne? diye soruyor 10.
103. onlara Parmak fıkrası anlatmaya razı oluyor, ama hiçbirin' anlamadığından, aklında bir tekinin bile kalmadığını görüyor. Bankız üstünde bir Eskimo hikâyesini şöyle böyle hatırlıyor, ama Eskimo'nun da bankizin de ne olduğunu bir türlü öğrenemedi.
109
yine de. Belki birini onlara anlatabilir. Karıncayla ağustos böceğinin hikâyesi. g/r ağustosböceği bütün yaz şarkı söylüyor ve bir karıncadan yiyecek istiyor. Öteki hayır diye yanıtlıyor, ona hiçbir şey vermek istemiyor.
Anlatının burasında, karıncanın neden hâlâ agustosböcegini yemediği™ on ikiler bir türlü anlamıyorlar. 103. fıkranın özelliğinin bu olduğu yanıtını veriyor. Onlar bundan hiçbir şey anlamıyorlar ama bu Parmaklarda spazmlara yol açıyor. 10. bu acayip hikâyenin sonunu dinlemek istiyor.
Ağustosböceği havasını alıyor ve açlıktan ölüyor.
Sonunu hazin bulmakla birlikte, on ikiler hikâyeyi beğeniyorlar. İşin aslını öğrenmek için sorular soruyorlar. Ağustosböceği neden bütün yaz boyunca şarkı söylüyor? Oysa agustosböceklerinin eşlerini çekmek için şarkı söylediklerini ve çiftleşmeden sonra sustuklarını herkes bilir. Neden karınca açlıktan ölen agustosböceginin kadavrasını ele geçirip parçalara ayırmıyor ve ezme haline getirmiyor?
Tartışma, aniden kesiliyor. Küçük topluluk otların titrediğini, taç yapraklarının kasıldığını, ahududuların özsuyunun değiştiğini hissetti. Çevredeki hayvanlar toprağa saklanıyorlar. Havada tehlike var. Ne oluyor? Onları bu derece korkutan sakın on üç kızıl karınca olmasın?
Hayır. Sağır tehdit dalları titretiyor. Çevrede korku kokusu dolaşıyor. Qök kararıyor. Daha öğlen ve hava sıcak, yine de güneş, üstün bir düşman karşısında boyun eğmiş gibi, birkaç ışın daha fırlatıyor ve kayboluyor.
On üç karınca antenlerini dikiyor. Göğün yükseklerinden kara bir bulut yaklaşıyor. Önce bulutun fırtına getirdiğini sanıyorlar. Ama hayır. Me yağmur, ne de rüzgâr var. 103. uçan Parmaklar'ın tesadüfen oradan geçtiklerini düşünüyor, ama o da değil.
Karıncaların gözleri çok uzakları görmese de, yavaş yavaş yükseklerdeki bu uzun bulutun ne anlama geldiğini anlıyorlar. Vızıltılar yaylıyor. Ağır bir koku antenlerinin segmanlarını dolduruyor. Gökteki bu pamuk bulutu...
Çekirgeler!
Göçmen çekirgeler bulutu!
Normalde, Avrupa'da çok nadir görünürler. İspanya'da ve Frangda Cöte d'Azur'de birkaç nadir çekirge istilası görüldü, ama ısı ge-e' olarak artış gösterdiğinden beri, Güney hayvanları Loire'ı aşıyor-ar- Tek tür ekin de tehlike bulutlarının boyutunu artırıyor.

Göçmen çekirgeler! Çekirgeler yalnız rastladığınızda sevimli, her .. ımdan aIım'i' kibar ve yemesi tatlı böceklerdir, ama kümeler ha-'"deyken felaketlerin en beteridirler.
^m
110
Çekirge yalnızken, külrengine bürünür ve alçak gönüllü bir tavır ' takınır. Ama öteki çekirgelerle birleşince rengi önce kırmızıya, sonra pembeye, sonra turuncuya ve en sonunda da sarıya döner. Safran rengi, cinsel azgınlığın zirvesinde olduğunu gösterir. İşte o zaman gö- ı zü döner, bulduğu bütün dişilerle çiftleşir. Yemek tutkusu da cinsel tutkusu kadar şaşırtıcıdır, ikisini tatmin etmek için önüne ne çıkarsa tahrip eder.
\
Yalnızken, sıçraya sıçraya geceleri yaşar. Grup halindeyken, uça- 5 rak gündüzleri yaşar. Yalnız çekirge, kuraklığa adapte olduğundan çöllerde sürter. Sürü halindeyken neme çok dayanıklıdır ve hiç kork- ; madan ekinlere, çalılıklara ve ormanlara saldırır.
Parmakların televizyonda "kalabalıkların iktidarı" dedikleri şeyin bir tezahürü mü bu? Sayıca üstünlük yasaklamaları kaldırır, kuralları yıkar, başkalarının hayatına saygıyı zedeler.
5. gerisin geri dönmeleri emrini veriyor, ama hepsi de artık çok geç olduğunu biliyor.
103. ölüm bulutunun yaklaşmasını seyrediyor. Yukarıda, havaya asılmış binlerce çekirge, birkaç saniyede yere inecek. On üç Bel-o-kanlı, meraklı ve korkak antenlerini dikiyor.
Kara bulut, altında yüreği çarpan her şeyi önce korkudan öldürmek istermiş gibi havada dönüyor. Hava akımları bu kütleyi Möbius şeridine benzer kıvrımlar halinde sürüklüyor. Kâşiflerden bazıları içlerinden, pek inanmasalar da yanılmış olmayı diliyorlar. Bunun bir toz bulutu, kocaman bir toz bulutu olduğunu düşlüyorlar.
Kara bulut uzuyor ve felaket habercisi kapalı semboller oluşturuyor. Aşağıda, kimse kımıldamıyor. Herkes bekliyor. Özellikle de zengin deneyimleri olan 103.'nün özgün bir çözüm bulmasını bekliyorlar.
103.'nün bir çözümü yok. Karnındaki formik asit rezervini kontrol ediyor ve bununla kaç çekirgeyi vurabileceğini merak ediyor.
Bulut, girdaplar halinde yavaş yavaş iniyor. Binlerce aç çeneğin takırtısı gittikçe daha net işitiliyor. Otlar büzülüyorlar ve bu aç çekirgelerin, sonları olduğunu içgüdüsel olarak biliyorlar.
103. gökyüzünün durmadan karardığını saptıyor. On üçler çember halinde toplanıyorlar, karınlarını dikip ateş etmeye hazır bekliyorlar.
Tamam; ilk çekirgeler, dev bir hava ordusunun önce paraşütçüleri gibi, beceriksiz sıçrayışlarla yere iniyor. Çok çabuk ayakları üzerinde doğruluyor ve çevrelerinde ne varsa tıkınmaya başlıyorlar. Yiyorlar ve çiftleşiyorlar.
Dişi bir çekirge yere iner inmez, erkek çekirge çiftleşmek için ona yaklaşıyor. Çiftleşme biter bitmez, dişiler akıllara ziyan korkunç bır döllenme yeteneğiyle yumurtalarını yere döküyorlar. Çekirgenin en büyük silahı, hemen kitleler halinde yumurtalarını yaymasıdır.
Çekirgelerin cinselliği, karıncaların asit fışkırtmasından daha g11?' lü, Parmaklar'ın pembe ucundan daha korkunç!
111
ATiSÎKLOFEDt
InSAMH TArlIMI: Bütün gelişmiş organlarıyla altı aylık bir fetüs şimdiden bir insan mıdır? Eğer yanıt evetse, üç aylık bir fetüs bir insan mıdır? Henüz döllenmiş bir yumurta insan mıdır? Altı yıldır bilinci yerinde olmayan, ama kalbi çarpan ve ciğerleri nefes alan koma halindeki bir hasta hâlâ insan mıdır? Canlı ama besleyici bir sıvıda korunan bir insan beyni bir insan mıdır? İnsan beyninin her türlü düşünme mekanizmalarını üretebilen bir bilgisayara insan diyebilir miyiz?
Dış görünüşüyle insana benzeyen ve bir insanın beynini andıran bir beyinle donatılmış bir robot insan mıdır?
İlerde, ikizinin gereksinimi olabileceği düşünülerek yedek organ olarak genetik işlemlerle üretilen insan klonu insan mıdır?

Hiçbir şey açık değil. Antik Çağda ve Ortaçağ'a kadar kadınlar, yabancılar ve esirler insan olarak kabul edilmezdi, normal olarak, neyin insan olduğuna, neyin insan olmadığına sadece yasa koyucu karar verirdi. Buna biyologları, filozofları, bilgisayarcıları, genetikçileri, din adamlarını, şairleri, fizikçileri de katmak gerekiyor. Çünkü, gerçekte 'insan' kavramını tanımlamak gittikçe güçleşiyor.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
ROCK'A OEÇİŞ
Julie, lisenin meşeden büyük ve sağlam arka kapısının karşısına 9elince, sırtından çantasını indirdi. Hazırladığı molotof kokteylini çıkardı. Çakmağı çaktı, kıvılcımlar çıktı ama alev almadı. Taşı tükenmişti. Çantasını karıştırdı ve sonunda bir kutu kibrit buldu. Bu defa, hiçbir şey molotofkokteylini kapıya atmasını engelleyemezdi. Kibriti Çaktı ve her şeyi başlatacak küçük turuncu alevi seyretti.
- Demek geldin, Julie.
Yangın bombasını sakladı. Kimdi bu yeni kundak bozucu? Arkaca döndü. Yine David.
~ Demek sonunda müzik grubumuzu dinlemeye karar verdin, de-'• doğru tahmin ettiğini düşünerek.
Bir şeylerden kuşkulanan kapıcı onlara doğru ilerliyordu.
"*™
112
- Tamamen öyle, diye cevap verdi elinden geldiğince şişeyi saklayarak.
- Öyleyse beni izle.
David, Julieyi Yedi Cücelerin çalışmalarını sürdürdükleri kafeteryanın altındaki salona götürdü. Bazıları çalgılarını akort ediyordu.
- Bakın... Bir ziyaretçimiz var, dedi Francine.
Salon küçüktü. Çalgılarla tıkış tıkış bir peykeye ancak yetiyordu. Duvarlarda, gruplannm doğum günlerinde ve danslı partilerde çekilmiş fotoğrafları vardı. Ji-woong, hiç kimse kendilerini rahatsız etmesin diye kapıyı kapadı.
- Biz de gelmez diyorduk, dedi Narcisse, alaycı bir tavırla.
- Piasıi çaldığınızı görmek istiyordum, hepsi bu.
- Burada senin yapacağın bir iş yok. Turistlere ihtiyacımız yok, diye haykırdı Zoe. Biz bir rock grubuyuz ya bizimle çalarsın ya da gidersin.
Kovulması, açık gri gözlü genç kızda kalma isteği uyandırdı.
- Lisede kendinize ait bir köşeciginiz olduğu için şanslısınız, diyerek içini çekti.
- Prova yapmak için kesinlikle böyle bir yere ihtiyacımız vardı, diye açıkladı David. Bu konuda, okul müdürü gerçekten anlayışlı davrandı.
- Özellikle de lisesinde kültüre! etkinliklere yer verildiğini kanıtlamak istiyordu, diye tamamladı Paul.
- Sınıfın öteki öğrencileri sizin sadece kendilerinden ayrı bir grup oluşturmak istediğinizi düşünüyorlar, dedi Julie.
- Biliyoruz, dedi Francine. Bu bizi rahatsız etmiyor. Mutlu yaşamak için gizli yaşıyoruz.
Zoe başını kaldırdı.
- Anlamadın mı? diye ısrar etti. Biz prova yapıyoruz ve bir arada olmak istiyoruz. Burada senin yapacağın bir iş yok.
Julie kımıldamayınca, Ji-woong kibarca araya girdi.
-Bir çalgı çalıyor musun? diye sordu.
- Hayır, ama şan dersleri aldım.
- Peki ne söylüyorsun?
- Sesim soprana. Özellikle PurcelI'den, Ravelden, Schubert'deH' Faure'den, Satie'den ezgiler söylüyorum... Peki siz, hangi tür muz' yapıyorsunuz?
- Rock.
113
- Tamam rock da, hangi rock?
Paul söz aldı:
_ Genesis'in ilk evresi, Nursery Grime, The Lamb Lies Down on Broadway, sonra A Trick of Tail... Yes; hepsi, tercihlerimiz, sonra Clo-se to the Edge, Tormato... Pink Floyd'un bütün külliyatı, özellikle de Animals, Wish You Were Here ve The Wall.

Jııüe, başını sallayarak hepsini tanıdığını gösterdi.
- Evet biliyorum. Yetmişli yılların tozlanmış eski progresif rock'ı.
Eleştiri iyi karşılanmadı. Belli ki bu en sevdikleri müzikti. David vaziyeti kurtardı:
- Şan öğrendiğini söylüyorsun. O halde neden bizimle şarkı söylemeyi denemiyorsun?
Esmer saçlarını salladı.
- Hayır, teşekkür ederim. Sesim bozuldu. Modül ameliyatı geçirdim ve doktor ses tellerimi zorlamamamı tavsiye etti.
Tek tek yüzlerine baktı. Aslında onlarla şarkı söylemeyi çok istiyordu, hepsi bunu hissediyordu, ama hep hayır demeye o kadar alışmıştı ki artık her öneriyi güdüsel olarak geri çeviriyordu.
- Madem canın şarkı söylemek istemiyor, o zaman bizi tutma bari, diye tekrarladı Zoe.
David, konuşmanın tatsızlaşmasına izin vermedi.
- Yine de eski bir blues deneyebilirdik. Blues, klasik müzikle progresif rock arasındadır. Sen sözleri doğaçlama söylersin. Sesini zorlaman gerekmez. Mınldansan da olur.
Kuşkucu Zoe'nin dışında hepsi onayladılar.
Ji-woong, salonun ortasındaki mikrofonu gösterdi.
- Endişelenme, dedi Francine. Biz de klasik eğitim aldık. Ben beş yıl piyano çaldım, ama hocam o kadar kuralcıydı ki sırf canını sıkmak için önce caza, sonra rock'a geçtim.
Herkes yerini aldı. Paul ses tablosuna yaklaştı ve potansiyometre-teri ayarladı. Ji-woong, iki vuruşlu basit bir usul seçti. Zoe, tekrarlayan ve sabırsız bir basla onu destekledi. Narcisse, blues'un alışılmış akorları-nı çaldı: Sekiz mi, dört la, sonra yeniden dört mi, iki si, iki la, iki mi. °avid elektrikli arpı ile, Francine de elektrikli orguyla sesleri arka arkaya baştan aldılar. Müzikal dekor hazırdı, sadece ses eksikti.
Julie, yavaşça mikrofonu aldı. Bir an ona zaman durmuş gibi gel-d'. sonra dudakları ayrıldı, çenesi gevşedi, ağzı açıldı ve atlama tahtasından kendisini fırlattı.
Blues ezgisine, aklına gelen ilk sözleri okudu.
Kar'ncalann Devrimi / F:8
114
Bir yeşil fare otların içinde koşuyordu.-¦
İlkin sesi ona bozuk gibi geldi; ikinci kuplede, ısınan ses telleri daha bir güç kazandı. Paul'ün ses düzeninin düğmelerine dokunmasına gerek kalmadan, bütün çalgıların sesini bastırmıştı. Artık gitar, arp, org işitilmiyordu. Sadece Ji-woong'un arkadaki baterisiyle Ju-lie'nin küçük odada çınlayan sesi işitiliyordu.
Ve böylece sıcacık bir salyangozunuz olacaaak. Gözlerini kapadı ve pırıl pınl bir ses çıkardı. Ooooooooo...
Paul amplifikatörü ayarlamaya çalıştı, ama artık sesi açmasına gerek yoktu. Ses, mikrofonunun sınırlannı aşıyordu.
Julie kesti.
- Salon küçük. Ses düzenine ihtiyacım yok.
Yeniden ses çıkardı ve gerçekten duvarlar çınladı. Ji-woong ve David etkilenmişlerdi, Francine yanlış perdeye bastı. Afallayan Paul, kadranlardaki ibreleri inceliyordu. Julie'nin sesi bütün uzamı dolduruyor, odaya yayılıyor, işitme kanallarına serin sulu bir ırmak gibi akıyordu.
Uzun bir sessizlik oldu. Francine klavyesinden ayrıldı ve ilk o alkışladı. Hemen arkasından Yedi Cücelerin tümü onu izledi.
- Her zaman yaptığımızdan elbette farklı, ama ilginç, dedi Narcis-se ilk kez ciddiyetle.
- Giriş sınavını kazandın, dedi David. İstersen kalabilirsin ve bizim grubumuza katılabilirsin.
O zamana kadar, Julie sadece bir öğretmenle düzenli olarak çalışmıştı. Ama bir grupla çalışmanın nasıl bir şey olduğunu denemek istiyordu.
Denemeyi baştan aldılar ve bilinen bir parçaya birlikte başladılar. Pink Floyd'un "The Great Gig in the Sky'ı. Julie, tiz seslere, sesinin en uç

sınırlarına çıktı, muhteşem vokal gösterilerine girdi. Bir türlü ina-namıyordu. Boğazı uyanmıştı. Ses telleri geri dönmüştü.
"Merhaba, ses tellerim" diye içinden selamladı. Yedi Cüceler sesine bu kadar iyi hâkim olmayı nasıl öğrendiğin' sordular.
- Bu bir teknik. Çok alıştırma yapmak gerekiyor. Müthiş bir şa" öğretmenim oldu. Bana sesimin gücünü tam olarak kontrol etme}" öğretti. Beni kapalı bir odaya yerleştiriyordu. Karanlıkta odanın boyutunu bulmamı, sonra içini sesimle doldurmamı sağlayan sesler çıka1"' mam gerekiyordu. Ses çınlamasın diye duvara gelmeden kesmeye dikkat etmem gerekiyordu. Bana baş aşağı ya da su içinde şarkı söyletiyordu ayrıca.
115
julie''1''1 hocası Yankelevitch bazen öğrencilerini bir "Egregor" oluşturmaları için grup halinde çalıştırırdı. Bu, herkesin sanki tek bir adız S'*5'tek b'r sese uIa§ıncaya kadar şarkı söylemesi demekti.
Julie, Yedi Cücelere aynı şeyi denemelerini önerdi. Belirli bir ses vardı. Diğerleri iyi kötü onu izlemeye, ona ulaşmaya çaba gösterdiler. Sonuç pek doyurucu olmadı.
- Her neyse, gruba alındın, diye belirtti Ji-woong. İstersen bundan böyle alımlı şarkıcımız olursun.
- Şey...
- Bırak nazlanmayı, diye kulağına fısıldadı Zoe. Yorma bizi.
- Pekâlâ... Tamam. -Yaşasın! diye haykırdı David.
Herkes onu kutladı ve grubun bütün üyeleri tek tek tanıştırıldı.
- Bateride çekik gözlü, iriyarı ve esmer Ji-woong. Yedi Cücelerin gözünde hocadır. O bizim başımız. En berbat durumlarda bile soğukkanlılığını yitirmez. İhtiyacın olduğunda ona danış.
- Sen reis misin?
- Bizim reisimiz yok! diye haykırdı David. Özyönetimsel demokrasi uyguluyoruz.
- "Özyönetimsel demokrasi" ne demek?
- Başkalarını rahatsız etmediği sürece, herkes dilediğini yapar, demek.
Julie mikrofondan uzaklaştı ve küçük bir tabureye oturdu.
- Peki bunu başarabiliyor musunuz?
- Müzik bizi birbirimize kaynaştırıyor. Birlikte çalarken, çalgıları akort etmek zorundasın, iyi anlaşmamızın sırrı, gerçek bir rock grubu oluşturmamızda.
- Ayrıca kalabalık değiliz. Yedi kişiyle, özyönetimsel demokrasiyi "ygulamak zor olmuyor, diye belirtti Zoe.
-O Zoe, basda. Hırçın da diyebilirsin.
Kısa saçlı şişman kız, takma adı söylenince yüzünü buruşturdu.
-Zoe önce bağırır çağırır, sonra konuşur, diye açıkladı Ji-woong.
David devam etti:
-Ses düzeninde Paul, bizim Saf. Tombuldur. Hep gaf yapmaktan Ofkar, ama yapar. Eline yiyeceğe benzer ne geçse, tadına bakmak Ç'n hemen ağzına götürür. Çevremizdeki dünyayı en iyi dille tanıya-"eceginıizi düşünür.
Paul takma adlının suratı asıldı.
116
- Flütçümüz Leopold, Sıkılgan. Mavajo kabile reisinin torunu olduğu söyleniyor. Ama sarışın ve mavi gözlü olduğundan, kesm degıl.
Leo, atalarına özgü soğukkanlılığını korumaya çaba gösteriyor.
- Özellikle evlerle ilgilenir. Boş zaman bulur bulmaz, idealindeki evi çizer.
Tanıştırma devam ediyordu.
- Orgda Francine, Uykucu. Hep hayaller kurar. Zamanının çoğunu bilgisayar oyunları oynayarak geçirir. Sürekli ekrana bakmaktan gözleri her zaman kırmızıdır.
Uzunca saçlı sarışın genç kız gülümsedi, sonra bir marihuana sigarası yaktı, uzun mavi halkalar yaptı.
- Elektrikli 3itarda riarcisse, bizim Meşeli. Şimdi uslu küçük bir oğlan gibi durduğuna bakma. Bir sözle herkesi güldürür ya da ortamı buz kestirir. Sen de göreceksin ya. Her şeyle dalga geçer. Gördüğün gibi süse düşkündür, hep iyi giyinir. Giysilerini kendisi yapar, gerçekten.
Efemine oğlan Julie'ye bir göz attı ve tamamladı:

- Son olarak, elektrikli arpta David. Ona Atchoum deriz. Sürekli bunalımdadır, kemik hastalığı yüzünden. Hep endişelidir, neredeyse paranoyak, ama yine de ona tahammül etmeyi başarıyoruz.
- Size neden Yedi Cüceler denildiğini şimdi anlıyorum, dedi Jul» -Cüce, Yunanca -gnome'den gelir. Bilgi demektir, diye devam etti. Her birimiz bir alanda yetenekliyiz, böylece birbirimizi çok iyi a' mamlıyoruz. Ya sen kimsin?
Duraksadi:
- Ben... Ben Kar-Beyaz'ım tabii.
- Kar-Beyaz's.n da karalar giymişsin, dedi Narcisse, genç kızın sı yah giysilerini göstererek.
- Yastayım da, diye açıkladı Julle. Babamı bir kazada yitirdim- S" lar ve Ormanlar İdaresinde hukuk işleri müdürüydü.
- Aksi halde?
- Aksi halde... yine siyah giyerdim, diye kabul etti, dlKkafalK*^
- Masaldaki Kar-Beyaz gibi, sen de yakışıklı prensin seni öp*1* uyandırmasını bekliyor musun? diye sordu Paul.
- Uyuyan Güzelle karıştırdın, diye karşılık verdi Julie.
- Yine gaf yaptın, Paul, dedi Francine.
117
- Pek sayılmaz. Bütün masallarda sevgilisi tarafından öpülerek uyandırılmayı bekleyen bir kız vardır.
_ Biraz daha şarkı söyleyelim mi? diye önerdi Julie. Yeniden şar-lu söylemekten zevk alıyordu.
Gittikçe daha zor parçalar seçtiler. Yes'den "And You and I", Pink pioyd'dan "The WaH", son olarak Genesis'den "Super's Ready." Bu sonuncusu yirmi dakika sürüyordu ve her birine soloda kendisini gösterme olanağı veriyordu.
Julie, şimdi sesine o kadar iyi hâkimdi ki farklı tarzlarda olmalarına karşın üç parçaya çok ilginç yorumlar getirebiliyordu.
Sonunda, evlerine dönmeye karar verdiler.
- Annemle kavga ettim ve bu gece eve dönmeyi canım hiç istemiyor. Bu gece birinizde kalabilir miyim? diye sordu Julie.
- David, Zoe, Leeopold ve Ji-VVoong yatılı, lisede kalıyorlar. Ama Francine, Narcisse ve ben yatılı değiliz. İhtiyacın varsa, sırayla birimizde kalabilirsin. Bu akşam benim evime gelebilirsin, diye önerdi Paul. Bir konuk odamız var.
Bu fikir, Julie'nin pek hoşuna gitmiş gibi görünmedi. Francine, bir oğlanın evinde kalmayı pek istemediğini anladı ve ona kendi dairesinde kalmasını önerdi. Bu kez, Julie kabul etti.
ANSİKLOPEDİ
ÜÜLÜLERln DEVİMİMİ: Birçok eski dilde; Mısır, İbrani, Fenike dillerinde ünlü yoktur. Sadece ünsüzler vardır. Ünlüler sesi gösterirler. Yazı, sözcüğe ses vermekle kalmaz, ona fazladan bir güçte katar; çünkü böylece sözcüğe hayat vermiş olur.
Bir atasözü şöyle der: Dolap sözcüğünü tam olarak ya-zabilseydin, mobilyayı başına yerdin."
Çinlilerde de aynı duygu vardı. İS 12. Yüzyıida, İmparator, zamanın en iyi ressamı Wu Daozi'yi saraya davet etti ve ondan kusursuz bir ejderha çizmesini istedi. Sanatçı, gözleri hariç, eksiksiz bir ejderha çizdi. "Neden gözleri unuttun?'diye sordu imparator. "Çünkü gözlerini de çizseydim, uçardı" diye yanıtladı Wu Daozi. imparator ısrar etti, ressam gözleri de çizdi. Söylenceye göre, ejderha havalanmıştı.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt İli.
118
BULUTLARDI İBLİSLERİ
103. ve yoldaşları, çekirgelere karşı dövüşmekten bitkin düşüyorlar. 103.nün karnındaki asit cebinde neredeyse hiçbir şey kalmadı. İhtiyar karıncanın çenegiyle vurmaktan başka çaresi yok. Ama bu daha da yorucu.
Çekirgeler gerçek bir direniş göstermiyorlar. Dövüşmüyorlar bile. Kalabalık olmaları tehdit oluşturuyor, çünkü ayaklar ve aç çenekler gökten uğursuz dolular gibi durmadan yağıyor.
Can sıkıcı yağmur dur durak bilmiyor.

Yer, göz alabildiğine birkaç tabaka, belki de altı yedi kat çekirgeyle kaplı. 103. bu kitleye çenekleriyle atılıyor ve bir orakçı gibi bici-yor, biçiyor, biçiyor. Bunca engeli, bütün marifeti kitlelerle çocuk üretmek olan bu tür karşısında pes etmek için aşmamıştı. Şimdi hatırlıyor, Parmaklar'da aşın nüfus artışı olunca, daha az döllenmek için kadınlar hap denilen hormonlar yutarlar. Yapılması gereken işte buydu. Bu işgalci çekirgelere hap yutturmalıydı. Bir ya da ikisi yeterken yirmi çocuk yapmanın ne yararı vardı? Bakamayacağını, egitemeye-cegini, sadece öteki türlere asalak olarak büyüyeceklerini bile bile kitlelerle yumurtlamanın ne âlemi vardı?
103. bu azgın yumurtlayıcıların zorbalığına boyun eğmeyi reddediyor. Etrafında çekirge parçaları uçuşuyor. Öldürmekten çeneklerine kramp giriyor.
Birden, güneş ışını bu kara bulutu deliyor ve ayıüzümünü ısıtıyor. Bu bir işaret. 103. yoldaşlarıyla alelacele tırmanıyor. Güç ve cesaret toplamak için çakı gibi çenekleriyle deniz mavisi toplar gibi patlayan ayıüzümlerini tıkmıyorlar.
Çözüm kaçmak.
103. sakinleşmeye çalışıyor. Antenlerini göğe kaldırıyor. Yer, dış-kanat köpükleriyle kaplı, ama yukarıda, çekirge yağmuru dindi ve güneş yeniden çıktı. Kendi kendini yüreklendirmek için eski bir Bel-o-kan şarkısı mırıldanıyor:
Güneş kof iskeletlerimize işliyor.
Kıpırdatıyor sızlayan kaşlarımızı
Ve birleştiriyor bölünmüş düşüncelerimizi.
On üç karınca ayıüzümünün en uç dallarına asılıyorlar, ama çekirge dalgası yine onlara ulaşıyor. Kaynaşan sırtlardan bir denizin ortasında, bir iğne üzerinde gibiler.
119
FRANCtNEİH EVtHDE
Yedinci kat. Asansörsüz yorucu. Sahanlıkta soluklandılar. Sonunda gelmişlerdi. Yukarıda, kendilerini sokakların köşe bucağına sinmiş tehlikelerden korunmuş hissediyorlardı.
Sondan bir önceki kattaydılar, ama grevdeki çöpçülerin kaldırmadığı çöplerin kokusu yine de oraya kadar geliyordu. Uzunca saçlı sarışın kız, çanta gibi kullandığı kocaman cebinin dibinde anahtarlarını aradı ve bir yığın kıvır kıvır eşyayı uzun uzun karıştırdıktan sonra, zafer kazanmış bir edayla koca bir anahtarlık çıkardı.
Kapısının dört kilidini açtı, sonra kapıyı omzuyla itti, 'çünkü tahta nemden şişiyor ve kapı sıkışıyordu."
Francine'in evinde bilgisayarlardan ve kül tablalarından başka bir şey yoktu. Caka satarak "dairem" dediği, küçük bir stüdyodan başka bir şey değildi. Eski bir su taşmasından kalan sızıntı hareleri tavanı süslüyordu. Üsttekilerin küvetin suyunu taşırmaları, alttakilerin de aşın doldurdukları çöp torbalarıyla çöp boşluklarını tıkamaları bu tür konutlarda olağan işlerdendi.
Duvarlar kestane rengi kâğıtla kaplıydı. Francine evin temizliğine pek zaman ayırmıyor olmalıydı. Her yer toz içindeydi. Julie burayı daha çok iç karartıcı buldu.
- Kendi evinmiş gibi davran. Rahatına bak, dedi Francine, bir döküntü yerinden aldığı dibi göçmüş bir koltuğu göstererek.
Julie oturdu ve Francine, Julie'nin dizinin yaralanmış olduğunu fark etti.
- Bunu Kara Kemeler mi yaptı?
-Acı hissetmiyorum, ama sanki içerideki bütün kemikleri duyum-suyor gibiyim. Masıl açıklasam ki? Sanki dizimin varlığının bilincine vanyormuşum gibi. Dizkapağı kemiklerimin, eklemlerimin, bu iki kemiğin birlikte işlemesini sağlayan bu karmaşık sistemi algılıyorum.
Francine yarayı ve etrafındaki morlukları inceliyor ve de şu Julie biraz mazoşist mi ne diye düşünüyor. Dizinin varlığını kendisine hatırlattığı için yarasını seviyor gibiydi.
- Baksana, uyuşturucu olarak ne kullanıyorsun? diye sordu Francine. Moket içiyor musun? Şu yarana bir bakalım. Bir yerlerde pamuk ve merkürokromum olacak.
Francine, önce Julie'nin yaraya yapışan etekliğini makasla kesti. "Çık gri gözlü genç kız, bu kez aksilenmeden baldırlarını ortaya serdi.
- Etekliğim mahvoldu!

- iyi de oldu, dedi öteki yarasını sararken. Sonunda bacakların görünecek. Üstelik güzeller. Kadınlığa ilk ödünün. Onlan göster, ya-"»n daha çabuk kuruyacaktır.
Arkasından Francine bir sensemilla sigarası yaktı ve ona uzattı.
120
- Sana kafanda kaçmayı öğreteceğim. Belki çok şey yapmayı bil-miyorum, ama birçok koşut gerçeklikte yaşamayı öğrendim. İnan bana dostum, seçme hakkına sahip olmak müthiş bir şey. Gerçeklikler arasında zapping yapmayı başaramadığın sürece, her şey seni hayal kırıklığına uğratır. Hayat ancak bu şekilde daha tahammül edilebilir oluyor.
Bilgisayarlarına yöneldi. Ekranı açınca, oda sesten hızlı bir uçagm pilot kabinine dönüştü. Işıklı düğmeler yanıp sönüyor, sert plaklar cı-zırdıyor ve duvarların sefaleti unutuluyordu.
- Muhteşem bir bilgisayar koleksiyonun var, diye hayran kaldı Julie.
- Evet, bütün enerjim ve biriktirdiklerim bunlara gidiyor. Oyunlara tutkunum. Fon olarak Oenesis'in eski bir parçasını koyuyorum ve yapay bir dünya kurarak eğleniyorum. Şu sıralar en hoşuma gideni Evrim. Bu programla uygarlıklar kuruyorsun ve birbirleriyle savaştın-yorsun. Aynı zamanda her biri için, kendine özgü bir zanaat, tarım, sanayi, ticaret, bir yığın şey geliştiriyorsun. Zamanın nasıl geçtiğini bilmiyorsun. İnsanlık tarihini yeniden yaratıyor gibisin. Denemek ister misin?
- Olur.
Francine, ekenekleri nasıl yerleştireceğini, teknoloji geliştirmeye kumanda etmeyi, savaşları yönetmeyi, yollar yapmayı, denizlere kâşifler göndermeyi, komşu uygarlıklarla diplomatik anlaşmalar yapmayı, ticaret kervanları kurmayı, seçimler düzenlemeyi, kötü sonuçlan ve bunların kısa, uzun ve orta vadede getirilerini tahmin etmeyi açıkladı.
- Yapay bir dünyada bile, bir halkın tannsı olmak kolay iş değil, dedi Francine. Bu oyuna dalınca, geçmiş tarihi daha iyi anlar gibi oluyorum. Olası geleceğimizi hissediyorum. Sözgelimi, bu oyunu oynarken, bir halkın gelişiminde ilk evrenin bir despotluk evresi olmasının bir zorunluluk olduğunu ve bu evre geçirilmeden doğrudan doğruya demokratik bir devlet kurulursa despotizmin geri geleceğini anladım. Bir arabanın vites kutusu gibi bir şey. Önce birinci vitese, sonra ikinci, sonra üçüncü vitese takmak gerekiyor. Üçüncü viteste kalkarsa" motor boğulur. Uygarlıklarımı bu şekilde donatıyorum. Önce uzun bir despotizm dönemi, arkasından monarşi evresi, daha sonra, halk sorumlu olmaya başlayınca, demokrasiyi düşünmeleri için dizginlen onlara bırakıyorum. Bunu değerlendiriyorlar da. Ama demokratik devletler çok kırılgandır... Oynarken bunu sen de fark edeceksin.
Evrim oyununun yapay dünyalarında yasaya yasaya, Francine kendi dünyasının çözümlemesine ulaşmış görünüyordu.
- Peki bizi istediği gibi yönlendiren bir büyük oyuncumuz oldugu na inanıyor musun? diye sordu Julie.
Francine kahkahayı bastı.
121
_ Bir tanrı mı demek istiyorsun? Evet belki. Olabilir. Sorun şu: Füer tanrı varsa, bize cüzi irademizi bıraktı. Benim Evrimde halkıma gptıgım gibi bize neyi yapmanın iyi ya da kötü olduğunu göstermekten ziyade, bunları kendi kendimize keşfetmemizi bekler. Bence, bu sorumluluğu olmayan bir tanrıdır.
- Belki de bunu isteyerek yapıyor. Tanrı cüzi iradeyi bize bıraktığı içindir ki yüce saçmalıklar yapma hakkına sahibiz. Hiç müdahalesi olmadan büyük hatalar yapma hakkımız var.
Yaklaşımı Francine'i çok düşündürmüş gibi göründü.
- Haklısın. Cüzi iradeyi bize bırakması belki de onu nasıl kullandığımızı merak ettigindendir, diye düşünceli bir tavırla karşılık verdi,
- Cüzi iradeyi bize bırakması, belki de kullarının kendisine boyun Eğdiğini, her konuda uslu ve köle gibi davrandığını görmek eğlendirici olmadığındandır. Tanrının bize bu kadar büyük özgürlük sunması, belki de bizi sevdiğindendir. Tam bir cüzi irade, tanrının kullannı sevdiğinin en büyük kanıtıdır.
- Ne yazık ki bundan akıllıca yararlanacak kadar kendimizi sevmiyoruz, diye sonuç çıkardı Francine.

Şimdi de tebasına nasıl davranacağını gösteriyordu. Tahıl ekimini iyileştirmek ve halkını tarım araştırmalarına yönlendirmek için bilgisayarın tuşlarını tıklattı.
- Evimde onlara keşifler yaptırıyorum. Sonunda, bilişim bize tam ve zararsız bir megalomanlık hakkı tanıyor. Ben yönlendirici bir tanrıçayım.
Olası bir halkı gözlemlemek ve yönetmekle bir saat eğlendiler. Julie, gözlerini ovuşturdu. Normal olarak, her göz kırpışta, saydam tabakayı nemlendirmek, temizlemek ve esneklik vermek için beş saniyede bir 7 mikronluk göz yaşı tabakası oluşur. Ama uzun süre ekran karşısında kalmak gözleri kurutuyordu. Gözlerini yapay dünyadan ayırmayı yeğledi.
- Genç bir tanrıça olarak, senden bir karar istiyorum, dedi Julie. Dünyayı gözetlemek sonunda insanın gözlerini acıtıyor. Eminim ki bi-Z|m tanrımız bile, yirmi dört saatin yirmi dördünü de gezegenimizi 9ozetlemekle geçirmiyordur. Ya da belki de gözlükleri çok iyidir.
francine bilgisayarı kapattı ve gözlerini ovuşturdu.
~ Julie, şan dışında başka tutkuların da var mı?
~ Bilgisayardan daha iyisine sahibim. Cebe sığıyor, ondan yüz ke-e daha hafif, ekranı çok daha geniş. Sınırsız bir özerkliği var. Açar Çniaz çalışır, milyonlarca bilgi içerir ve asla bozulmaz.
~ Bir süper bilgisayar? İlgimi çekiyorsun, dedi, saydam tabakaya Ko|>r damlatırken.

Julie gülümsedi.
- Bilgisayardan daha iyi dedim. Üstelik gözleri de acıtmıyor. Salt ve Görece Bilgi Ansiklopedisi'nl salladı.
- Bir kitap mı? diye şaşırdı Francine.
- Sıradan bir kitap değil. Ormanda bir tünelin dibinde buldum onu. Adı Salt ve Görece Bilgi Ansiklopedisi. Zamanının bütün ülkeleriyle ilgili tüm bilgileri toplamak için dünyayı dolaşmış ihtiyar bir bilge tarafından kaleme alınmış. Her alanda ve her döneme ait bilgiler var içinde.
- Abartıyorsun.
- Pekâlâ, yazan hakkında her şeyi bilmediğimi kabul ediyorum. Biraz oku, gerçekten şaşıracaksın.
Kitabı ona uzattı ve birlikte karıştırdılar.
Francine, bilişimin dünyayı değiştirmenin bir yolu olduğunu, ama bunu başarmak için çok güçlü bir bilgisayara sahip olmak gerektiğini belirten bir bölüm keşfetti. Aşamalandırıldtklanndan, piyasadaki bilgisayar modellerinin kapasiteleri sınırlıydı. Merkezi bir bilgiişleme! çevredeki elektronik bileşenleri yönetiyordu. Dolayısıyla, asıl bilgisayar disketlerinde demokrasi yaratmak gerekiyordu.
Profesör Edmond VVells, merkezi kocaman bir bilgisayar yerine, eş zamanlı çalışan ve sürekli birbirine danışan ve sırasıyla kararlar alan küçük küçük bilgiişlemciler kullanmayı öneriyordu. İçtenlikle dilediği makineye "demokratik mimarili bilgisayar" adını veriyordu.
Francine'in çok ilgisini çekmişti. Planlan inceledi.
- Geleceğin makinesi bu. Vaatlerini yerine getirirse, var olan bütün bilgisayarlan müzeye kaldıracaktır. Adamının matrak düşünceleri var. Koşut olarak çalışan bir değil, dört değil, birlikte işleyen beş yüz beyinle donatılmış yeni bir bilgisayar türünü tanımlıyor. Böyle bir aletin gücünü düşünebiliyor musun?
Francine, Ansiklopedi nin bir özdeyişler derlemesi değil, hayatla doğrudan ilişkili, tamamen pratik ve uygulanabilir çözümler öneren bir yapıt olduğunu anladı.
- Şimdiye dek, sadece koşut mimarili bilgisayarlar yapılıyordu-Senin ansiklopedinin tanımladığı makineyle, bu "demokratik mimarili" ile sıradan bir programın olanakları beş yüz kez artacak.
İki kız bakıştılar. Aralarında çok güçlü bir suç ortaklığı doğmuştu-O anda, konuşmasalar da, birbirlerine hep güvenebileceklerini iWs de anladı. Julie kendisini daha az yalnız hissetti. Durup dururKe kahkahayı bastılar.

AIiSÎKLOFBDt

MAYOtiEZ TARtFt: Farklı maddeleri yedirmek çok zordur. Yine de, farklı iki maddenin toplamının onları aşan üçüncü bir madde doğurduğunu kanıtlayan bir madde vardır: Mayonez. Mayonez nasıl yapılır? Bir yumurtanın sarısını ve hardalı bir salata kabında kaymak haline gelinceye kadar tahta bir kaşıkla karıştırın. Subye tam olarak koyula-şmcaya kadar yavaş yavaş ve azar azar zeytinyağı ilave edin. Mayonez tutunca tuz, biber ve 2 santilitre sirkeyle çeşnilendirin. Önemli not: Isıyı göz önünde bulundurun. Mayonezin büyük sim: ideal ısı 15 santigrat derecedir. Gerçekte iki maddeyi birleştiren, çırparken oluşan küçük hava kabarcıktandır. 1 + 1=3
Eğer mayonez tutmazsa, salata kabındaki iyi karışmamış zeytinyağı ve yumurta karışımına azar azar hardal ekleyerek tutturulabilir. Dikkat: İşin bütün sırrı sırayı izlemektedir.
Yiyecek olması bir yana, Hollanda yağlı boya resminin ünlü sırrının temelinde de mayonez tekniği vardır. Tamamen ışık geçirmez renkler elde etmek için, bu tür bir subye kullanmayı, 15. Yüzyılda Van Eyck kardeşler akıl etmişlerdir. Ama resimde artık su-zeytinyağı-yumurta sarısı karışımı değil, su-zeytinyağı-yumurta akı karışımı kullanılıyor.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
ÜÇÜNCÜ ZİYARET
Piramidi üçüncü ziyaretinde, komiser Maximilien Linart yanında getirdiği tarama aracını çantasından çıkardı. Yapının dibine vannca, Çantadan bir mikro amplifikatör çıkarıp duvara dayadı ve dinledi.
Yine patlamalar, gülüşmeler, bir piyona sonatı, alkışlar.
İyice kulak kesildi, insanlar konuşuyorlardı.
~ -sil altı kibrit çöpüyle yapıştırmadan, bükmeden ve kırmadan ort değil, altı değil, ama eşit boyda sekiz eşkenar üçgen yapabilirsiniz?
- Bana yardım edecek bir cümle verebilir misiniz?
-Elbette. Oyunumuzun kuralını biliyorsunuz. Arka arkaya her gün Şelmeye hakkınız var. Her gelişinizde, size yardımcı olacak yeni bir PUcu vereceğiz. Bugünkü cümleniz şu: "Bulmak için... düşünmek yeter."
124
Maximiiien, şu sıralarda televizyonda yayımlanan "Düşünce Kapa-m" programının altı kibrit çöpü bilmecesini tanıdı. Bütün bu sesler açık bir televizyondan geliyordu demek.
Bu kapısız, penceresiz piramidin içindeki ya da içindekiler, her kimse, basbayağı televizyon seyrediyorlardı. Polis türlü tahminlerde bulundu. En muhtemeli, hayatının geri kalanını, kimse tarafından rahatsız edilmeden televizyon karşısında geçirebilmek için dört duvar arasına kapanmış bir keşişti. Yedekte yiyecekleri olmalıydı, belki de seruma bağlanmıştı. Sesi sonuna kadar açmış, ekranın karşısında oturuyordu.
"Delilerle dolu bir dünyada yaşıyoruz" diye düşündü komiser. Televizyon insanların hayatında gittikçe önemli bir yer alıyordu, çatılarda pıtırak gibi antenler bitiyordu. Hepsi iyi hoş da, rahat rahat televizyon seyretmek için kapısız, penceresiz bir hapishaneye kapanmak da ne oluyordu. Böyle bir intihan seçen sıyırmış olmalıydı. Maximilien elleriyle boru yapıp duvara yapıştırdı.
- Her kimseniz, orada kalmaya hakkınız yok, diye emretti. Bu piramit, inşaat yasaklaması olan bir bölgede kurulu.
Anında, sesler kesildi. Televizyonun sesi kapatılmıştı. Ne alkışlar, ne de gülüşmeler kalmıştı. Mitralyöz çatırtıları kaybolmuştu. Ne "Düşünce Kapanı", ne de yanıt vardı.
Komiser, uyarısını tekrarladı.
- Polis! Dışarı çıkın! Bu bir emirdir!
Bir yerlerde küçük bir kapı açılıyormuş gibi boğuk bir ses işitti. Belli olmaz diyerek tabancasını çıkardı, çevreyi inceledi, yeniden piramidin çevresini dolaştı.
Avucunda çelik kabzayı hissetmek ona yenilmezlik duygusu veriyordu. Ama tabanca bir koz değil, bir engeldi. Dikkatini dağıtıyordu. Maximilien arkasındaki vızıltıyı algılamadı.
Vızzz... Vızzz.
Bir saniye sonra, bir böceğin boynunu sokmasına aldırmadı hatta-

Üç adım daha attı ve ağzı kocaman açıldı, ama tek kelime edemiyordu. Gözleri yuvarlarından dışarı uğradı. Dizleri üzerine yığıldı- silahı elinden düştü ve başı üstüne boylu boyunca yere serildi.
Gözleri kapanmadan önce, biri gerçek biri duvarların yansıttığ11 güneş gördü. Ağır bir tiyatro perdesi gibi kapanan göz kapaklarını"
ağırlığına karşı koyamadı.
125
rtlLYOMLARCALAR
Çekirgeler denizinin seviyesi durmadan yükseliyor.
Hemen bir fikir bulmak gerekiyor. Karınca olunca, hayatta kalmak içi" neP özgün fikirler bulmak gerekir. Ayıüzümünün son dalla-rının ucuna asılmış on üç karınca, yeniden kümeleniyor ve antenlerini birleştiriyor. Ortaklaşa ruhları panikle öldürme isteği arasında gidip geliyor. Bazıları çoktan ölmeye razı. ! 03. değil. O belki de bir çözüm buldu bile: Sürat.
Çekirgelerin kabukları, aşağıda aralıklı bir halı oluşturuyor, ama üstlerinde yeterince hızla koşarak, onları bir destek olarak kullanamaz mıydılar? İhtiyar savaşçı, bir nehri geçerken, böceklerin tam batacakları anda yeni bir adım atarak suya gömülmeden koştuklannı görmüştü.
Fikir çok münasebetsiz görünüyor, çekirgelerin sırtlarının bir nehrin yûzeyiyle hiçbir benzerliği yoktu. Ama kimseden başka bir öneri gelmeyince ve ağaç saldırgan çekirgelerin ağırlığı altında çökmeye başlayınca, ne olursa olsun şanslarını denemeye karar veriyorlar.
ilk olarak 103. atılıyor. Çekirgelerin sırtlannda öyle çabuk atlıyor-ki ne olduğunu anlamaya vakitleri kalmıyor. Bununla birlikte, kendilerini yemeye ve üremeye öyle kaptırmışlar ki sırtlarında kaçanların varlığına aldırış bile etmiyorlar.
On iki genç onu izliyor. Antenlerin ve sırtlan aşan bükülmüş bacakların arasından zikzaklar yapıyorlar. Biran, 103. hareketli bir kabuğun üstünden kayıyor ve 5. onu tam zamanında göğüs yakalığından yakalıyor. Bel-o-kanlılar var güçleriyle dört nala koşuyorlar, ama önlerinde daha çok yolları var.
Çekirge sırtlan, her yer göz alabildiğine çekirge sırtları. Çekirge sırtlarından bir göl, bir deniz, bir derya.
Kızıl karıncalar kalabalığın üstünden kaçıyorlar. Fena halde sallanıyorlar. Yanlarındaki ağaçlar çekirgelerin çenekleri altında eriyor, fındıklar, frenküzümleri diri ve çürüten yağmur altında dağılıyor.
Sonunda, karınca sürüsü uzaklarda, büyük ağaçlann yüreklerine su serpen gölgesini seçiyor. Kemirmesi zor direnme mazgalları oluşturuyor ağaçlar. Çekirge dalgası, orada bu baba bitkilerce durduruluyor- Biraz daha gayretle karıncalar oraya ulaşacaklar.
Oldu! Ulaştılar. Kâşifler, alçak uzun bir dala yanaşıyor ve çabucak tırmanıyorlar.
Kurtuldular!
Dünya, o anda, normale dönüyor. Çölün kum göllerinde ve çekir-Sç sırtlarından hareketli bir denizde uzun zaman yol aldıktan sonra, a91am bir ağaçta ayaklannı sarkıtmak ne hoştur.
126
Birbirlerini okşayarak, yiyecek değiş tokuşu yaparak toparlanıyorlar. Sürüden ayrı düşmüş bir çekirgeyi öldürüp yiyorlar. 12. manyetik alan alıcılanyla yerlerini saptıyor ve büyük meşeye giden yönü belirtiyor. Topluluk hemen yola koyuluyor. Hâlâ köklerin üstüne yayılan çekirge göletlerinin bulunduğu yerden sakınmak için karıncalar daldan dala geçerek, yüksekten ilerliyorlar.
Sonunda karşılarına ulu bir ağaç dikiliyor. Büyük ağaçlar mazgaldı, ama ulu meşe hiç kuşkusuz kulelerin en genişi ve en yükseğiydi. Gövdesi o kadar genişti ki düz gibi görünüyordu. Dalları o kadar yükseklere çıkıyordu ki gökyüzünü kapatıyordu.
On üç karınca, ulu meşenin kuzey cephesini örten liken kolonisinin oluşturduğu kalın kadife halı üstünde yürüyor.
Karıncalar, bu ulu meşenin on iki bin yaşında olduğunu ileri sürerler. Bu çok. Ama gerçekten özel bir ağaç. Kabuğunun, yapraklan-nın, çiçeklerinin, palamutlarının her bir noktasında hayat gizlidir. Bel-o-kan'lılar, aşağıda bir

sürü meşe direyi ile karşılaşıyor. Purocu bitki bitleri, birkaç milimetrelik yumurtalar yumurtlamak için mahmuzla-nyla palamutlarda delikler açıyor. Meşenin boynuzlu teke larvalan, kabuğun merkezinde yeraltı geçitleri kazarken, metal dışkanatlı kan-taridler, körpe dalların tadını çıkarıyor. Gece kelebekleri ya da pervane tırtılları, külah haline getirilmiş ve anne babaları tarafından paket halinde bağlanmış yapraklarda irileşiyor.
Daha ilerde, meşenin kıvrılan yeşil tırtılları, alt dallara ulaşmak için boşluktaki bir ipin ucunda sallanıyor.
Karıncalar uyan halatlarını kesip, onları gözlerinin yaşına bakmadan yiyorlar. Dallardan yiyecek sarkarken, onlardan mahrum kalmak için bir neden yoktu. Ağaç konuşabilse, onlara teşekkür ederdi.
103. karıncalar hiç olmazsa leşçilik görevlerini yerine getiriyorlar, diye geçiriyor içinden. Her türlü av hayvanını hiç dert etmeden öldürüp yiyorlar. Parmaklar ise, ekolojik çevrim içindeki yerlerini unutmak istiyorlar. Öldürdükleri hayvanları yiyemiyorlar bile. Kendilerine hayvandan geldiklerini hatırlatmayan bitkilere karşı iştahları vardır sadece. Dolayısıyla tanınmaması için her şey kesilir, doğranır, kıyıl""' boyanır, karıştırılır. Parmaklar hiçbir şeyden, hatta tükettikleri hayvanların katlinden bile sorumlu tutulmak istemezler.
Ama düşünecek zaman değildi. Önlerindeki mantarlar, gövdenin etrafındaki merdivenin basamakları gibi yarım daire biçiminde diz'' misler. Karıncalar biraz soluklanıyor ve çıkmaya başlıyorlar.
127
103. ağacın üstüne kazılmış işaretler fark ediyor: 'Richard Liz'i seviyor.' Bir okun deldiği kalbin içine kazılmış. 103. Parmak yazısını sökemiyor- ama bir çakının ağacın canını yaktığını biliyor. Ok, kurgusal Kalbi ağlatmıyor ama buna karşılık ağaçta açılan yara ona turunç renkli göz yaşlan döktürtüyor.
Manga, bir sosyal örümcek yuvasının çevresini dolaşıyor. Örümcek yuvasında, başsız, kolsuz, beyaz ipekten bir ormanda boğulmuş hayalet vücutlar asılı. Bel-o-kanlılar geniş meşe kulenin yükseklerine tırmanıyor. Sonunda, orta katlara doğru, tabanı bir boruya gömülmüş yuvarlak meyve gibi bir şey fark ediyorlar.
16. sağ antenini kâğıttan meyveye dikiyor ve "Bu büyük meşenin yabanarısı" diyor.
103. duruyor. Gece olduğundan, karıncalar bir ağaç budağında barınmaya karar veriyorlar. Yann yine gelecekler.
103.'yü uyku tutmuyor.
Gelecek cinsiyetinin bu kâğıt topun içinde olması mümkün müydü? Prenses konumuna yükselmesi ayaklarının eriminde miydi?
ANSİKLOPEDİ
SOSYAL DEVlriOEnUK: tnkalargerekirciliğe ve kastlara inanırlardı. Onlarda meslek seçimine yöneltme sorunu yoktu. Meslek doğumla birlikte belirlenirdi. Çiftçilerin oğulları zorunlu olarak çiftçi, askerlerin oğulları asker olurdu. Bir yanlışlık olmasın diye, kast daha baştan çocukların vücutlarına yazılırdı. Inkalar, yeni doğmuş çocukların yumuşak bıngıldaktı başlarını, kafataslarına biçim veren özel mengenelerde sıkıştırırlardı. Bu düz mengeneler çocukların başlarına istenen biçimi verirdi. Örneğin, kral olacakların başı kare şeklindeydi, işlem acı vermezdi; en çok dişleri belirli yönde bitmeye zorlayan diş aygıtı kadar acıtırdı. Yumuşak kafatasları tahta kalıpta biçimlendirilirdi. Böylece çıplakken ve terk edilmişken bile, krallann oğulları kral olarak kalırdı. Taç giymeye uygun kare şeklindeki başlarından tanınırlardı. Asker çocuklarına gelince, başları üçgen şeklini alacak kalıplara koyulurdu. Köylü çocuklarının baş-larıysa sivri olurdu.
Böylelikle, Inka toplumunda devinim olmazdı. Hiçbir sosyal devingenlik riski, en ufak bir kişisel yükselme hırsı olmazdı. Her bin ömrü boyunca, toplumsal konumunu ve mesleksel işlevini kafatasında taşırdı.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
TARİH DERSİ
Öğrenciler yerlerine yerleştiler ve güzel bir takımdan defterlerini ve dolmakalemlerini çıkardılar. Tarih dersi saatiydi.
Gonzague ve iki omuzdaşı yan yana oturmak üzere önlerinden geçerken, geçen akşam hiçbir şey olmamış gibi Julie'ye ve Yedi Cü-ceier'e bakmadılar.

Tarih öğretmeni, kara tahtaya kocaman beyaz harflerle "1789 Fransız İhtilali* yazdı. Sonra, sınıfa uzun süre arkasını dönmemesi gerektiğini bildiğinden, dönüp öğrencilerini süzdü ve çantasından bir tomar kâğıt çıkardı.
- Ödevlerinizi düzelttim.
Sıraların arasından geçerek, kısa yorumlarla, herkese ödevini dağıttı. "Yazınıza biraz daha özen gösterin", "İlerleme var", "Cohn-Bendit için üzgünüm, ama o 1789da değil 1968'deydi."
En yüksek notlardan başlamıştı ve gittikçe düşen notlarla devam ediyordu. Yirmi üzerinden üç alanlardaydı ve Julie hâlâ ödevini almamıştı.
Karar, bir satır gibi indi.
- Julie: 20 üzerinden 1. Size sıfır vermedim, çünkü Saint. Just konusunda oldukça özel bir kuram geliştirmişsiniz. Size göre Devrimi kokuşturan o.
Görüşlerinin tüm sorumluluğunu yüklendiğini göstermek için başını kaldırdı.
- Gerçekten de öyle düşünüyorum.
- Çekici ve çok kültürlü bir adam olan eşsiz Saint-Jtıst'e neden karşısınız. Hem öğrencilik yıllarında sizden çok daha iyi notlar aldığından hiç kuşkum yok.
- Saint-Just, dedi Julie hiç sükûnetini bozmadan, şiddetsiz bir devrimi başarmanın mümkün olmadığını düşünüyordu. "Devrimin amacı dünyayı iyileştirmektir ve bazıları devrimi onaylamıyorsa onları ayıklamak gerekir* diye yazmıştı.
- Büsbütün cahil olmadığınızı memnuniyetle görüyorum. Hiç °'' mazsa, birkaç alıntı aklınızda kalmış.
Genç kız. Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'ni okuyarak bu fik'r' leri kendisinin uydurmadığını elbette itiraf edemezdi.
- Ama bu temelde hiçbir şeyi değiştirmez, diye devam etti °Öre men. Temelde Saint-Just elbette haklıydı, şiddetsiz devrim yap"13 imkânsızdır...
Julie görüşünü savundu:

_ İnsanlar öldürülüyor, istemediklerini yapmaya zorlanıyorlarsa, bu hayal gücünden mahrum olduklarını, düşüncelerini yaymanın bir başka yolunu bulamadıklarını kanıtlar. Ben, şiddetsiz devrim yapma-n,n mutlaka yollan olduğuna inanıyorum.
Eni konu ilgilenen öğretmen, genç muhatabını kışkırttı:
, |m-kân-sız. Tarihte şiddetsiz devrim yoktur. Bu iki sözcük pratikte çatışıktır.
_ Bu durumda, geriye bulmak kalıyor, dedi Julie hiç bocalamadan.
Zoe yardımına yetişti:
- Rock'n roll, bilişim... Bunlar kan dökmeden anlayıştan değiştiren şiddetsiz devrimlerdir.
- Bunlar devrim falan değil! diye sinirlendi öğretmen. Rock'n roll ve bilişim ülkelerin politikasında hiçbir değişiklik yapmadı. Ne diktatörleri kovdu, ne de yurttaşlara daha fazla özgürlük getirdi.
-Rock, bireylerin günlük yaşantısını 1789 Devriminden daha çok değiştirmiştir, dedi Ji-Woong. Kaldı ki sonu despotizm olmuştur.
- Rock'la toplum devrilebilir, diye ekledi .David.
Bütün sınıf, Julie ve Yedi Cücelerin tarih kitaplarında geçmeyen aldanışlara sımsıkı sarılmalarına şaştı.
Öğretmen masasına döndü ve kendi görüşlerini kabul ettirmek ister gibi koltuğuna kuruldu.
- Pekâlâ, bu konuyu tartışalım. Madem yerel rock grubumuz Fransız Devrimini tartışma konusu yapıyor, tartışalım bakalım. Devrimlerden konuşalım.
Duvara bir dünya haritası astı ve cetvelini değişik yerlerde gezdirdi.
- Spartaküs ayaklanmasından tutun Amerika Bağımsızlık Savaşına kadar, 19. yüzyılda Paris Komünü, 1956 Budapeşte, 1968 Prag, Portekiz'de Karanfiller Devrimi, Zapata ve ardıllarının Meksika Devimleri, Mao ve taraftalannm Çin'de uzun yürüyüşü, nikaragua'da Sandinist Devrimi, Küba'da Fidel Castro'nun iktidara gelmesi, bütün hePsi, evet BÜTÜN HEPSİ düşüncelerinin iktidardaki hükümetlerin düşüncelerinden daha haklı olduğuna inanıyordu. Dünyayı değiştir-m^k istediler ve düşüncelerini kabul ettirmek için savaşım verdiler Ve dövüştüler. Çoğu öldü. Ama hiçbir şey yapmadan bir şey kazanıl-

az. Bu ödenmesi gereken bir bedeldir. Devrimler kanla yapılır. Bu °yledir ve işte bu yüzden devrimcilerin bayraklan hep kızıl renklidir. Julie, bu retorik saldın karşısında gerilemeyi kabul etmedi.
ti ~ ToP'urrıumuz değişti, dedi ateşli bir tavırla. Köhnemişlikten kurpırnalıdır. Zoe haklı: Rock ve bilişim, bal gibi şiddetsiz devrim örteri oluşturuyor. Onların bayraklarında kırmızı yok ve önemleri
rıncaların Devrimi / F:9
İSO
daha anlaşılamadı. Bilişim, hükümetlerin denetimi olmadan, mily0n. larca insanın çabucak iletişim kurmalarını sağlıyor. Gelecek devrim bu tür araçlar sayesinde olacak.
Öğretmen başını salladı, içini çekti ve sakin bir sesle sınıfa seslendi:
- Öyle mi sanıyorsunuz? Bakın- şu 'yumuşak devrimler' ve modern iletişim ağları konusunda size küçük bir hikâye anlatacağım. 1989da, Tian An Men meydanında üniversite öğrencileri farklı bir devrim yaratmak için bu gelişmiş teknolojileri kullanabileceklerini sanıyorlardı. Pek doğal olarak, faks kullanmayı düşündüler. Fransız gazeteciler okuyucularını onlan desteklemek için fakslar çekmeye telkin etti. Sonuç: Polis, Fransa'dan çekilen faksları izledi. Bilgisayarlar ve fakslarla donanmış devrimcileri tek tek saptadı ve tutukladı. Bu genç Çinliler zindanlara atıldılar, işkence gördüler. Sağlam organlarının alınıp yaşlılıktan tükenmiş ihtiyar yöneticilere nakledildiğini şimdi biliyoruz. Kendilerine "destek- mesajları çeken Fransızlara kimbilir ne kadar minnettardırlar. Gelişmiş teknolojilerin devrimlerin başarısına katkısının size güzel bir örneği...
Öğretmen ve öğrenciler birbirlerinin yüzlerine uzun uzun baktılar. Anekdot, Julie'yi biraz sarsmişt'-
Karşılaştırma, sınıfı da öğretmeni de memnun etmişti. Bu tartışma sayesinde, gençleştiğini hissetmişti. Eskiden komünistti ve parti bilinmeyen nedenlerle yerel seçim ittifakı gerekçesiyle hücresini dağıtmasını isteyince, büyük bir düşkırıklığma uğramıştı. "Yukandaki-ler', Paristekiler onu ve adamlarım bir kalemde silmişlerdi; bir sandalye için. Bir açıklama bile yapmamışlardı. Midesi bulanmış, politikayı bırakmıştı, ama bunu öğrencilerine anlatamazdı. Julie, omzunda bir el hissetti-
- Boş ver, diye fısıldadı Ji-woong. Son sözü sana bırakmayacaktır.
Öğretmen saatine baktı.
- Vakit bitti. Gelecek hafta 1917 Rus Devrimini inceleyeceğiz-Memnun olacaksınız. Yine kıtlıklar, katliamlar, bölük pörçük anılar, ama fonda kar dekoru ve balalayka müziği var hiç olmazsa. Aslında bütün devrimler birbirine benzer, sadece çevre ve folklor farklıdır.
Julie'den yana son bir kez goz attı:
- İlginç karşıt kanıtlar konusunda size güveniyorum, matmazel Julie, siz "şiddetli şiddet karşıtı' dediklerimdensiniz. Böyleleı dan kötüdür. Istakozları birden kaynayan suya atmaya cesaretleri olma ğından hafif ateşte pişirirler. Sonuç: Hayvan yüz kat daha fazla çok daha uzun süre acı çeker. Bu kadar yetenekli olduğunuza g° ' Bolşevikler bütün Rus çarlarından "şiddetsiz' nasıl kurtulabilirler ' bu konuyu araştırın. İlginç bir varsayım çalışması olacak...
Bu sözler üzerine, gri zil çalmaya başladı.
ısı
YABAliARISI KOVAT1I
Qri bir çana benziyor. Kara sivri iğneli kâğıtçı yabanansı nöbetçiler etrafında dönüyorlar.
riasıl hamamböcekleri beyaz karıncaların atalanysa, yabanan/an . Karıncalann dedeleridirler. Böceklerde eski türlerle gelişmiş türler bazen bir arada yaşarlar. Günümüz insanlarının soyundan geldikleri Australopitekler'e hâlâ yakın olmaları gibi.
Yabanarıları ilkel olmalarına ilkeldirler ama sosyal olmadıkları söylenemez. Kartondan yuvalarına kümeler halinde gelirler. Fakat bu site taslakları hiçbir bakımdan arıların balmumundan ya da karıncaların kumdan geniş yapılarına benzemez.
103. ve omuzdaşları yuvaya yaklaşıyorlar. Onlara çok hafif görünüyor. Yabanarıları kurumuş ya da kurtlanmış odun liflerini tükrükle-riyle uzun uzun çiğneyerek, kâğıt hamurundan bu tip köyler kurarlar.

Kâşif kâğıtçı yabanarıları, kendi yönlerine doğru tırmanan karıncalan fark edince, uyarı feromonları salgılıyorlar. Antenleriyle gizlice anlaşıyorlar ve iğnelerini çıkarıp köylerine sızan karıncaları geri püskürtmek için her şeye hazır bekliyorlar.
İki uygarlığın teması hep nazik bir andır, ilk tepki genel olarak şiddettir. O zaman 14. kâğıtçı yabananlannı tavlamak için bir strateji düşünüyor. Ağzına biraz yiyecek getirip yabanarılanna uzatıyor. Düşmanımız olduğunu varsaydığımız biri bize bir armağan sunduğunda, hep şaşırırız.
Kâğıtçı yabanarıları yere iniyorlar ve çekine çekine ilerliyorlar. Bir yabanansı nasıl tepki göstereceğini görmek için antenleriyle kafasına vuruyor. 14. tepki göstermiyor. Öteki Bel-o-kanlılar da antenlerini yatırıyorlar.
Bir yabanansı, koku diliyle onlara yabanansı topraklannda bulunduklarını ve karıncaların burada işi olmadığını bildiriyor.
14. içlerinden birinin cinsel organa sahip olmak istediğini ve bütün grubun hayatta kalmasının bu işleme bağlı olduğunu açıklıyor.
Kâğıtçı öncü yabanarıları aralarında konuşuyorlar. Konuşma bi-Çimleri çok özel. Sadece feromon yaymıyorlar, aynı zamanda anten-•erini hareket ettirerek konuşuyorlar. Antenlerini dikince şaşkınlık, "eri doğru çıkarınca kuşku, sadece bir tekini dikince ilgi ifade ediyor-lar- Bazen yumuşak antenlerinin ucuyla muhataplarınmkinin ucunu °kşuyorlar.
'03. de ilerliyor ve kendisini tanıtıyor. Cinsiyet isteyen kendisi. Yabanarıları kafasına vuruyorlar ve ona kendilerini izlemesini öneriyorlar. Gelebilir, ama yalnız.
k.
252
103. kâğıttan bir meyvenin içine giriyor ve bir yuva olduğunu görüyo,. Girişte çok sayıda nöbetçi nöbet tutuyor. Normal. Başka çıKlş yok, düşmanlar yuvaya sadece oradan saldırabilirler ve yine siten^ iç ısısını denetim altında .tutmak ancak o delikten mümkün. Möb^. çiler de işte bu yüzden içeriye hava akımı göndermek için kanatlar,, nı hareket ettiriyorlar.
Karıncaların ataları olmalarına karşın, bu yabananları çok geliş, miş görünüyor. Yuvaları kâğıttan paralel raflardan oluşuyor, her bir rafta petekler bulunuyor. Balansı kovanlarındakiiere benzeyen pe. tekler altıgen biçiminde.
Qri dantelden incelikle çiğnenmiş direkler, çeşitli rafları birbirine bağlıyor. Çiğnenmiş kâğıt ya da kartondan birkaç tabaka dış bölümleri soğuğa ve çarpmalara karşı koruyor. 103. daha şimdiden yaba-narıiannı biraz tanıyor. Bel-o-kan'da dadılar bu böceklerin nasıl yaşa-dıklanm ona öğretmişlerdi.
Balarılarının değişmez kovanlarının tersine, yabanansı yuvası ancak bir yıllıktır. İlkbaharda kraliçe yabanansı, bir sürü yumurtayla yüklü olarak, yuvasını kuracağı bir yer aramaya çıkar. Bulunca, kartondan bir petek yapar ve yumurtalarını oraya koyar. Yumurtalar açılınca, larvaları gün boyu öldürdüğü hayvanlarla besler. Larvalann çalışmaya hazır işçiler haline dönüşmesi on beş gün alır. Bundan sonra, kurucu anne kendisini yumurtalanna verir.
103. yumurtaları görüyor. Yumurtalar ve larvalar baş aşağı peteklerde nasıl düşmeden durabiliyorlar? 103. gözlüyor ve anlıyor. Dadılar, yumurtaları ve genç larvaları yapıştıncı bir salgıyla tavana yapıştırıyorlar. Yabananları sadece kâğıt ve kartonu bulmakla kalmadılar, kolayı da keşfettiler.
Hayvanlar aleminde çivi ve vida keşfedilmediğinden, kolanın maddeleri birbirine bağlamanın en yaygın yolu olduğunu söylemek gerekir. Bazı böcekler çok sert ve çok çabuk kuruyan, öyle ki bir saniyede katı bir maddeye dönüşen bir kola üretmeyi başardılar.
103. merkezi koridoru çıkıyor. Her katta kartondan merdivenler var. Her bir düzey, öteki düzeylerle iletişim kurabilmesi için ortasından delinmiş. Ama yine de halanlarının altından büyük kovanlarından çok daha az etkileyici. Burada ne varsa gri ve hafif. Alınlan korku salan desenlerle dolu sarı ve kara işçi yabanarılan odun öğüterek kâğıt hamuru üretiyorlar. Sonra da bunlardan duvarlar ya da petekler örüyorlar. Pense gibi bükülü antenleriyle işlerinin kalınlığını düzenli olarak kontrol ediyorlar.
Ötekiler et taşıyor: Kötü talihlerini çok geç anlayan anestezi yap»' mış sinekler ve tırtıllar. Ganimetin bir bölümü larvalara, durmadan yiyecek istemek

için kıvranıp duran aç kurtlara ayrılır. Böcekler içi"' de sadece yabananları yavrulannı çiğneyerek yumuşatmadıklan Ç'S etlerle besleyen sosyal hayvanlardır.
133
Kraliçe yabanansı çocuklarının ortasında dolaşıyor. O daha şiş-n daha ağır ve daha asabi. 103. birkaç feromonla ona sesleniyor, öteki yaklaşmaya razı oluyor ve ihtiyar kızıl kannca ona ziyaretinin edenini açıklıyor. Kendisi üç yaşında ve ölümü yakın. Oysa, ana si-teSjni kurtaracak hayati bir bilgi sadece kendisinde var. Görevini yerine getirmeden ölmek istemiyor.
Kâğıtçı yabananlarmın kraliçesi kokulannı algılamak için antenlerinin ucuyla I03.'ye dokunuyor. Bir kanncanın neden bir yabanan-sından yardım istediğini anlamıyor. Normal olarak, herkes kendi basının çaresine bakar. Türler arasında yardımlaşma yoktur. 103. kendi durumunda, yabancılara başvurmadan hareket etmesinin imkânsız olduğunu vurguluyor. Kannca, hayatta kalması için zorunlu olan hormon jölesini hazırlamayı bilmiyor.
Kâğıtçı yabananlarmın kraliçesi, burada gerçekten de hormonlarla dolu arı sütü kotarmayı bildiklerini söylüyor, ama bir kanncaya neden vermesi gerektiğini anlamıyor. Ürün israf edilmeyecek kadar değerli bir mal.
103. binbir güçlükle bir feromon cümlesi çıkarıyor. Antenlerinden kopuyor cümle ve bir saniye sonra yabananlarmın kraliçesinin antenlerine ulaşıyor.
Bir cinsiyet organına sahip olmak için.
Öteki şaşırıyor. Neden bir cinsiyeti olsun istiyor?
ANSİKLOPEDİ
tiERHAMCil BİR ÛÇOEİİ: Kimi zaman sıradan olmak olağandışı olmaktan daha zordur. Durum üçgenlerde çok nettir. Üçgenlerin çoğu ikizkenar (iki kenan aynı uzunlukta), dik (bir dik açılı), eşkenar (bütün kenarlan aynı uzunlukta) olur. O kadar çok tanımlanmış üçgen vardır ki özel olmayan bir üçgen çizmek ya çok karmaşıklaşıyor yahut da bütün kenarları olabildiğince eşit olmayan bir üçgen çizmek gerekiyor. Ama bu öyle kolay iş değil. Herhangi bir üçgenin ne bir dik açısı, ne bir eşit açısı, ne de 90 dereceyi aşan bir açısı olmalıdır.
Araştırmacı Jacques Loubczanski, büyük zorluklarla gerçek bir 'herhangi bir üçgen' geliştirmeyi başardı. Bu üçgenin çok... belirgin, ayıncı özellikleri var. İyi bir 'herhangi bir üçgen" yapmak için köşegenlerinden kesilmiş bir karenin yarısıyla, tepesinden kesilmiş eşkenar bir üçgenin yansını birleştirmek gerekiyor. İkisini yan yana koyunca, iyi bir 'herhangi bir üçgen' elde ederiz. Basit olmak basit değildir.
Edmond VVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt lll.
134
SDİAV
neden bir cinsiyeti olsun istenir?
Cinsiyetsizler kastında doğmuş bir cinsiyetsizin, doğal kökenlerine karşın birden bir cinsiyeti olmasını arzulaması için hiçbir biyolo-jik neden yok.
103. yabanarılarının kraliçesinin kendisini sınavdan geçirmekte olduğunu anlıyor. Akıllı bir yanıt arıyor, bulamıyor ve sadece 'cinsiyetin daha uzun yaşamayı sağladığını" hatırlatmakla yetiniyor.
Belki de Parmakların televizyonlarında dizilerinin manasız, bilgiden yoksun diyaloglarını dinleye dinleye doğrudan konunun özüne girip nasıl iletişim kuracağını unutmuş.
Buna karşılık, kâğıtçı yabanarılarının kraliçesi, kokulu cümlelerine büyük bir yoğunluk katmayı biliyor. Bir diyalog kuruluyor. Bütün kraliçeler gibi, yiyecek ve güvenlikten başka şeyler hakkında konuşabiliyor bu cinsiyetli. Soyut düşüncelerden söz etmeyi biliyor.
Kâğıtçı yabanarılarının kraliçesi kendisini hem kokularla, hem de tonlamalarını daha iyi vurgulamak için antenlerini her yöne çevirerek ifade ediyor. Karıncalarda buna "antenleriyle konuşmak" denir. Kraliçe, karıncaya nasılsa sonunda öleceğini belirtiyor. O halde, neden daha uzun süre yaşamaya çalışıyordu?
103. mücadelenin düşündüğünden daha yaman olduğunu anlıyor. Muhatabı tasarısının geçerliliğine henüz ikna olmuş değil. Haksız da sayılmaz, uzun bir hayatın neresi kısa bir hayattan daha ilginç? 103. cinsiyetlilerin heyecanlarını tatmak için bir cinsiyet istediğini söylüyor. Duyum organlarında daha büyük duyarlılık, daha büyük heyecanlar hissetme yeteneği...

Kâğıtçı yabanarısı, bunun kendisine bir hoşluktan çok bir sıkıntı gibi geldiği karşılığını veriyor. İnce duygular, büyük heyecanlar besleyenlerin çoğu korku içinde yaşar. Bu nedenle erkekler uzun zaman hayatta kalmazlar ve dişiler dünyadan korunmuş, kapalı bir hayat sürerler. Duyarlılık, sürekli acı kaynağıdır.
103. daha ikna edici yeni kanıtlar arıyor. Bir cinsiyet istiyor, çünkü cinsiyet üremeyi sağlar.
Bu defa, kâğıtçı yabananlarının kraliçesinin dikkatini çekmiş gibi görünüyor. Neden üremeyi arzu ediyor? Biricik örnek olarak yaşamı hangi bakımdan kendisine yetmiyor?
Garip bir düşünce tarzı. Qenel olarak böceklerde, özel olarak da karıncalar ve yabananları gibi sosyal zarkanatlılarda "neden" kavramı yoktur. Onlarda sadece "nasıl" kavramı vardır. Olayların nedeni öğrenilmeye çalışılmaz, sadece onları nasıl denetleyebileceklerini öğrenmeye çalışırlar. Bu yabanarısının "neden" diye sorması, 103. ye onun normlann ötesinde anlâksal bir gelişme geçirdiğini kanıtlıyor.
135
İhtiyar kızıl kannca, genetik kodunu başka canlılara aktarmavı di lediğini açıklıyor.
3
Kâğıtçı yabanarılarının kraliçesi antenlerini kuşkuyla hareket etti rjyor. Elbette bu istek cinsiyetli olma arzusunu meşrulaştınyor ama genetik kodunun başkalarına aktanlacak ne özelliği var? Sonuçta Kendisiyle neredeyse aynı özelliklere sahip on bin ikiz bireye hamile kalmış bir kraliçe tarafından yumurtlanmadı mı? Bir sitenin bütün ikizleri birbirlerine benzer ve aynı değerdedir.
103. yabanarısın.n sözü nereye getirmek istediğini anlıyor Hiçbir varlımın özel bir önemi olmadığını ona kanıtlamaya çalışıyor Kendi genlerinin bileşiminin üretilmeye değecek kadar değerli olduöunu düşünmek kadar iddialı bir şey var mıdır aslında? Böyle bir düşünce kendisine başkalarından çok daha fazla önem verildiğini gösterir Ka rıncalarda, hatta yabanarılar.nda bile bu tip düşüncenin bir adı var buna "bireycilik hastalığı" diyorlar.
Onca fiziksel düllo vermiş 103. ilk kez anlâksal bir düello vermek zorunda kalıyor, hem bu daha da zor.
Bu yabanarıs. anasının gözü. İhtiyar savaşç. buna da katlanmak zorunda. Söze tabu olan bir sözcükle, "benle başlıyor. Bölümlü an tenlerinden yaymadan önce, kokulu bir feromonu aklında ao.r aOır söylüyor.
b a
'Ben" özel biriyim.
Kraliçe irkiliyor. İletiyi alan çevredeki yabananlan, afallayarak ae n çekiliyorlar. Sosyal bir böceğin "ben" sözcü3ünü kullanmas. törelere çok aykırıdır.
Ama bu karşılıklı söz düellosu kâgıtç, yabanarılarının kraliçesini eğlendirmeye başlıyor. "Ben" konusunda değil, ama yeni açt,g, a|an-ja 103. ye karşı çıkıyor. Antenlerini acemice sallıyor ve kişisel nitellerin, saymasın, istiyor. Yabananlan, ihtiyar kanncan.n genetik kodunu soyundan birine aktarmaya deöecek kadar "özel" olup olmadı-9'na daha sonra karar verecekler. Karşılıklı konuşma s.ras.nda krali-W b.z kagltç, yabananlan" anlamına gelen bir feromon cümlesi kul-nıyor. Böylelikle kendisinin hemcinsleriyle aynı toplulukta kaldıöı-'¦sadece kendisi için üstünlükler sağlamaya kalkışanların yanında ^r almadığını göstermek istiyor.
9özünİ9enHdÖn!mTCek k3dar f3Zİa ilerİ 3kÜ- Bu yaba"^,lar,n,n rûnİ " '
CC kend,s,m du§unen yozlaşmış bir kannca olarak aö-
"dugunü artık biliyor. Yine de düşüncesinin sonuna kadar gidiyor ^'Ş'sel niteliklerini bir bir sayacak. y
PasfteCek'er dÜnyaSmda pek y^S"1 olmayan yeni şeyler öğrenme ka-
134
SMAV
Neden bir cinsiyeti olsun istenir?
neden Dır <_nu>ıyt.ı.ı w.Jt... .„_.....

Cinsiyetsizler kastında doğmuş bir cinsiyetsizin, doğal kökenlerine karşın birden bir cinsiyeti olmasını arzulaması için hiçbir biyolojik neden yok.
103. yabananlarının kraliçesinin kendisini sınavdan geçirmekte olduğunu anlıyor. Akıllı bir yanıt arıyor, bulamıyor ve sadece "cinsiyetin daha uzun yaşamayı sağladığını" hatırlatmakla yetiniyor.
Belki de Parmakların televizyonlarında dizilerinin manasız, bilgi-den yoksun diyaloglarını dinleye dinleye doğrudan konunun özüne girip nasıl iletişim kuracağını unutmuş.
Buna karşılık, kâğıtçı yabananlarının kraliçesi, kokulu cümlelerine büyük bir yoğunluk katmayı biliyor. Bir diyalog kuruluyor. Bütün kraliçeler gibi, yiyecek ve güvenlikten başka şeyler hakkında konuşabiliyor bu cinsiyetli. Soyut düşüncelerden söz etmeyi biliyor.
Kâğıtçı yabananlarının kraliçesi kendisini hem kokularla, hem de tonlamalarını daha iyi vurgulamak için antenlerini her yöne çevirerek ifade ediyor. Karıncalarda buna "antenleriyle konuşmak" denir. Kraliçe, karıncaya nasılsa sonunda öleceğini belirtiyor. O halde, neden daha uzun süre yaşamaya çalışıyordu?
103. mücadelenin düşündüğünden daha yaman olduğunu anlıyor. Muhatabı tasarısının geçerliliğine henüz ikna olmuş değil. Haksız da sayılmaz, uzun bir hayatın neresi kısa bir hayattan daha ilginç? 103. cinsiyetlilerin heyecanlannı tatmak için bir cinsiyet istediğini söylüyor. Duyum organlarında daha büyük duyarlılık, daha büyük heyecanlar hissetme yeteneği...
Kâğıtçı yabanarısı, bunun kendisine bir hoşluktan çok bir sıkıntı gibi geldiği karşılığını veriyor. İnce duygular, büyük heyecanlar besleyenlerin çoğu korku içinde yaşar. Bu nedenle erkekler uzun zaman hayatta kalmazlar ve dişiler dünyadan korunmuş, kapalı bir hayat sürerler. Duyarlılık, sürekli acı kaynağıdır.
103. daha ikna edici yeni kanıtlar arıyor. Bir cinsiyet istiyor, çünkü cinsiyet üremeyi sağlar.
Bu defa, kâğıtçı yabananlarının kraliçesinin dikkatini çekmiş 9'bl görünüyor. Meden üremeyi arzu ediyor? Biricik örnek olarak yaşa"1' hangi bakımdan kendisine yetmiyor?
Garip bir düşünce tarzı. Oenel olarak böceklerde, özel olarak da karıncalar ve yabananları gibi sosyal zarkanatlılarda "neden" kavram yoktur. Onlarda sadece "nasıl" kavramı vardır. Olayların nedeni ögre nilmeye çalışılmaz, sadece onları nasıl denetleyebileceklerini öğren meye çalışırlar. Bu yabanarısının "neden" diye sorması, 103.'ye onu normlann ötesinde anlâksal bir gelişme geçirdiğini kanıtlıyor.
135
İhtiyar kızıl kannca, genetik kodunu başka canlılara aktarmayı dilediğim açıklıyor.
Kâğıtçı yabanarılarının kraliçesi antenlerini kuşkuyla hareket etti-
; r. Elbette bu istek cinsiyetli olma arzusunu meşrulaştınyor ama netik k0,junıın başkalarına aktarılacak ne özelliği var? Sonuçta, kendisiyle neredeyse aynı özelliklere sahip on bin ikiz bireye hamile Kalmış bir kraliçe tarafından yumıırtlanmadı mı? Bir sitenin bütün ikizle» birbirlerine benzer ve aynı değerdedir.
103. yabanarısmın sözü nereye getirmek istediğini anlıyor. Hiçbir varlığ"1 özel bir önemi olmadığını ona kanıtlamaya çalışıyor. Kendi nenlerinin bileşiminin üretilmeye değecek kadar değerli olduğunu düşünmek kadar iddialı bir şey var mıdır aslında? Böyle bir düşünce, kendisine başkalarından çok daha fazla önem verildiğini gösterir. Karıncalarda, hatta yabanarılarında bile bu tip düşüncenin bir adı var, buna "bireycilik hastalığı" diyorlar.
Onca fiziksel düllo vermiş 103. ilk kez anlâksal bir düello vermek zorunda kalıyor, hem bu daha da zor.
Bu yabanarısı anasının gözü. İhtiyar savaşçı buna da katlanmak zorunda. Söze tabu olan bir sözcükle, "ben'le başlıyor. Bölümlü antenlerinden yaymadan önce, kokulu bir feromonu aklında ağır ağır söylüyor.
"Ben" özel biriyim.

Kraliçe irkiliyor. İletiyi alan çevredeki yabanarıları, afallayarak geri çekiliyorlar. Sosyal bir böceğin "ben" sözcüğünü kullanması törelere çok aykırıdır.
Ama bu karşılıklı söz düellosu kâğıtçı yabanarılarının kraliçesini eğlendirmeye başlıyor. "Ben" konusunda değil, ama yeni açtığı alanda 103.'ye karşı çıkıyor. Antenlerini acemice sallıyor ve kişisel niteliklerini saymasını istiyor. Yabanarıları, ihtiyar karıncanın genetik kodunu soyundan birine aktarmaya değecek kadar "özel" olup olmadı-3ma daha sonra karar verecekler. Karşılıklı konuşma sırasında, kraliçe "biz kâğıtçı yabanarıları" anlamına gelen bir feromon cümlesi kullanıyor. Böylelikle kendisinin hemcinsleriyle aynı toplulukta kaldığı-nı' sadece kendisi için üstünlükler sağlamaya kalkışanların yanında yer almadığını göstermek istiyor.
103. geri dönemeyecek kadar fazla ileri gitti. Bu yabanarılarının 9pzıında, sadece kendisini düşünen yozlaşmış bir kannca olarak gö-rundüğünü artık biliyor. Yine de düşüncesinin sonuna kadar gidiyor. 'Şisel niteliklerini bir bir sayacak. Böcekler dünyasında pek yaygın olmayan yeni şeyler öğrenme kalitesine sahip.
136
Kendi türünü zenginleştirebilecek, güçlendirebilecek bilinmeyen şeyleri keşfetme ve savaşçılık yetenekleri var.
Konuşma, kâğıtçı yabanarıları kraliçesinin gittikçe hoşuna gidiyor. Demek soluk soluğa kalmış şu ihtiyar karınca, merakı ve savaşçılığı meziyet olarak görüyor? Kraliçe, sitelerin savaş tutkunlarına, hele her şeyi anladığını sanarak her şeye karışan savaşçılara ihtiyacı olmadığını bildiriyor.
103. antenlerini indiriyor. Kâğıtçı yabanarılannın kraliçesi, sandığından çok daha kurnaz çıkmıştı. İhtiyar karınca gittikçe zorlanıyor. Parmakların dünyasında, hamamböcekierinin kendisini sınava çekmelerini hatırlıyor. Onu bir aynanın karşısına yerleştirmişler ve şöyle demişlerdi: 'Sen kendine karşı nasıl davranıyorsan, biz de sana karşı öyle davranacağız. Aynada dövüşürsen, seninle dövüşeceğiz. Aynada görünen bireyle uyuşursan, aramıza kabul edeceğiz.
Bu sınavı içgüdüsel olarak aşmayı bilmişti. Hamamböcekleri ona kendi kendisini sevmeyi öğretmişlerdi. Oysa bu yabanarısı şimdi ona çok daha nazik bir görev öneriyordu: Bu sevgiyi aklamak.
Kraliçe sorusunu yineliyor.
'"tiyar savaşçı karınca, çoklarının göçüp gittiği yerde hayatta kalmasını sağlayan iki temel meziyeti savaşçılık ve merak konusuna sıkça dönüyor. Ötekiler öldüklerine göre kendisininkinden daha az etkin bir genetik kodlan olmalıydı. Kâğıtçı yabanarılannın kraliçesi, beceriksiz ya da yüreksiz bir sürü askerin sadece rastlantı sonucu hayatta kaldıklarına dikkati çekiyor. Oysa becerikli ve cesaretli askerler ölüyorlar. Bütün bunlann bir anlamı yok, sadece bir rastlantı sorunu.
Bozguna uğrayan 103. şok kanıtını ortaya sürüyor:
• Parmaklarla karşılaştığım için ötekilerden farklıyım.
Kraliçe bir ara susuyor.
- Parmaklar mı?
Onnanda gittikçe sık görünen acayip feromonların devasa ve yabancı yeni bir hayvan türünün, Parmakların görünmesinden kaynaklandığını açıklıyor. O, 103. onlarla karşılaştı, hatta onlarla karşılık" konuştu. Onların güçlerini ve zaaflarını biliyor.
Yabanarılannın kraliçesi etkilenmemiş gibi görünüyor. Parmakla'' kendisinin de tanıdığı cevabını veriyor. Bunda olağandışı bir şey yok-Yabanarıları onlara sık sık rastlıyor. Kocaman, ağır ve gevşektirler. •"' mıltısiz, şekerli ne varsa taşırlar. Bazen yabanarılannı saydam bir m garaya kapatırlar, ama mağara açılınca, yabananları Parmakları sc karlar.
137
parmaklar... Yabananiarı kraliçesi onlardan asla korkmadı. Hatta onlardan birini öldürdüğünü ileri sürüyor. Büyük ve şişkolar ama sert kabukları yok. Yumuşak derilerini iğneleriyle delmeleri çok kolay. Hayır, üzgün, ama Parmaklar'la Karşılaşmış olması yabanarılannın arı sütü hazinesinden küçük bir parça bile olsa alma arzusunu aklamaya yetecek bir kanıt gibi görünmüyor ona.
103. bunu beklemiyordu. Parmaklardan söz ettiği her karınca kendisinden hep daha çok bilgi istiyor. Şu işe bak ki şu birkaç yaba-narısı her şeyi bildiğini

sanıyor. Bunlar bir çöküşün göstergeleri. Doğanın kanncaları yaratması kuşkusuz bu yüzdendi. Canlı ataları yabananiarı başlangıçtaki meraklarını yitirmişlerdi. Her neyse, bütün bunlar 103.'nün sorununu çözmüyor. Kâğıtçı yabananiarı ona jöle vermezse, sonu gelmiş demekti. Hayatta kalmak için bu kadar çabala, sonunda gel kıytırık bir hasım, ihtiyarlık seni biçsin, çok yazık. Kâğıtçı yabanarılannın kraliçesinin son alayı: Hani olur da 103.'nün bir cinsiyeti olursa, bunun çocuklannın da Parmaklar'la karşılaşma kapasiteleri olacağı anlamına gelmediğini belirtiyor.
Parmaklar'la karşılaşmanın irsi bir meziyet olmadığı apaçıktı. 103. tuzağa düştü.
Birden bir hareketlilik oldu. Asabi yabananiarı iniş yaptılar ve kartonun girişinden kalktılar.
Yuvaya saldırı var. Bir akrep, çjri kâğıttan çana doğru tırmanıyor.
Belli ki örümcekgil wde çekirge sürüsünün saldırısına uğramıştı ve yeşillikler arasında sığınacak bir yer arıyordu. Normal olarak, yaşananları yuvalarına saldıranları zehirli iğneleriyle püskürtürler, ama kreplerin kabuğu onlara göre çok kalın, dolayısıyla aşılmaz.
103. düşmana saldırmayı öneriyor.
Tek başına başarırsan, sana istediğini vereceğiz, diye bildiriyor ^bananları kraliçesi.
103. yabanansı yuvasının merkezi tüp geçidinden çıkıyor ve ak-rebi fark ediyor. Antenleri kokusunu tanıyor. Bu Bei-o-kanlıların çöl-"* karşılaştıkları dişi akrep. Sırtında, annelerinin minyatürü yirmi beş ^ek akrep taşıyor. Kıskaçlarının ve kuyruk iğnelerinin ucuyla birlerine dokunarak eğleniyorlar. Kannca, dişi akrebi kocaman bir meşe budağının oluşturduğu düz e küçük bir arenada, yuvarlak bir terasta yakalamaya karar veriyor.
, '°3. asit fışkırtarak dişi akrebi aşağılıyor. Öteki, küçük kanncayı ">n altında bir av olarak görüyor. Yavrularını yere indiriyor ve onu ^ek için ilerliyor. Uzun kıskacının ucuyla onu sokuyor.
136
Kendi türünü zenginleştirebilecek, güçlendirebilecek bilinmeyen şeyleri keşfetme ve savaşçılık yetenekleri var.
Konuşma, kâğıtçı yabanarılan kraliçesinin gittikçe hoşuna gidiyor. Demek soluk soluğa kalmış şu ihtiyar karınca, merakı ve savaşçıhg, meziyet olarak görüyor? Kraliçe, sitelerin savaş tutkunlarına, hele her şeyi anladığını sanarak her şeye karışan savaşçılara ihtiyacı olmadığını bildiriyor.
103. antenlerini indiriyor. Kâğıtçı yabanarılannın kraliçesi, sandığından çok daha kurnaz çıkmıştı, ihtiyar kannca gittikçe zorlanıyor. Parmakların dünyasında, hamamböceklerinin kendisini sınava çekmelerini hatırlıyor. Onu bir aynanın karşısına yerleştirmişler ve şöyle demişlerdi: 'Sen kendine karsı nasıl davranıyorsan, biz de sana karşı öyle davranacağız. Aynada dövüşürsen, seninle dövüşeceğiz. Aynada görünen bireyle uyuşursan, aramıza kabul edeceğiz.
Bu sınavı içgüdüsel olarak aşmayı bilmişti. Hamamböcekleri ona kendi kendisini sevmeyi öğretmişlerdi. Oysa bu yabanarısı şimdi ona çok daha nazik bir görev öneriyordu: Bu sevgiyi aklamak. Kraliçe sorusunu yineliyor.
İhtiyar savaşçı kannca, çoklarının göçüp gittiği yerde hayatta kalmasını sağlayan iki temel meziyeti savaşçılık ve merak konusuna sıkça dönüyor. Ötekiler öldüklerine göre kendisininkinden daha az etkin bir genetik kodlan olmalıydı. Kâğıtçı yabanarılannın kraliçesi, beceriksiz ya da yüreksiz bir sürü askerin sadece rastlantı sonucu hayatta kaldıklarına dikkati çekiyor. Oysa becerikli ve cesaretli askerler ölüyorlar. Bütün bunlann bir anlamı yok, sadece bir rastlantı sorunu.
Bozguna uğrayan 103. şok kanıtını ortaya sürüyor:
- Parmaklarla karşılaştığım için ötekilerden farklıyım. Kraliçe bir ara susuyor.
- Parmaklar mı?
Omanda gittikçe sık görünen acayip feromonların devasa ve ya* bancı yeni bir hayvan türünün, Parmakların görünmesinden kaynaklandığını açıklıyor. O, 103. onlarla karşılaştı, hatta onlarla karşılık'1 konuştu. Onların güçlerini ve zaaflarını biliyor.
Yabanarılannın kraliçesi etkilenmemiş gibi görünüyor. Pannakla'' kendisinin de tanıdığı cevabını veriyor. Bunda olağandışı bir şey yok-Yabananlan onlara sık

sık rastlıyor. Kocaman, ağır ve gevşektirler. N-mıltısız, şekerli ne varsa taşırlar. Bazen yabananlannı saydam bir ma-ğaraya kapatırlar, ama mağara açılınca, yabananlan Parmakları s°' karlar.
137
parmaklar... Yabananlan kraliçesi onlardan asla korkmadı. Hatta onlardan birini öldürdüğünü ileri sürüyor. Büyük ve şişkolar ama sert Kabukları yok. Yumuşak derilerini iğneleriyle delmeleri çok kolay. Hayır- üzgün, ama Parmaklar'la Karşılaşmış olması yabanarılannm arı sütü hazinesinden küçük bir parça bile olsa alma arzusunu aklamaya yetecek bir kanıt gibi görünmüyor ona.
103. bunu beklemiyordu. Parmaklardan söz ettiği her karınca Kendisinden hep daha çok bilgi istiyor. Şu işe bak ki şu birkaç yaba-nansı her şeyi bildiğini sanıyor. Bunlar bir çöküşün göstergeleri. Donanın kanncaları yaratması kuşkusuz bu yüzdendi. Canlı ataları yabananlan başlangıçtaki meraklarını yitirmişlerdi.
Her neyse, bütün bunlar 103.'nün sorununu çözmüyor. Kâğıtçı yabananlan ona jöle vermezse, sonu gelmiş demekti. Hayatta kalmak için bu kadar çabala, sonunda gel kıytırık bir hasım, ihtiyarlık seni biçsin, çok yazık. Kâğıtçı yabanarılannm kraliçesinin son alayı: Hani olur da 103.'nün bir cinsiyeti olursa, bunun çocuklannın da Parmaklar'la karşılaşma kapasiteleri olacağı anlamına gelmediğini belirtiyor.
Parmaklarla karşılaşmanın irsi bir meziyet olmadığı apaçıktı. 103. tuzağa düştü.
Birden bir hareketlilik oldu. Asabi yabananlan iniş yaptılar ve kartonun girişinden kalktılar.
Yuvaya saldırı var. Bir akrep, gri kâğıttan çana doğru tırmanıyor.
Belli ki örümcekgil wde çekirge sürüsünün saldırısına uğramıştı ve yeşillikler arasında sığınacak bir yer arıyordu. Mormal olarak, yabananlan yuvalarına saldıranları zehirli iğneleriyle püskürtürler, ama akreplerin kabuğu onlara göre çok kalın, dolayısıyla aşılmaz.
103. düşmana saldırmayı öneriyor.
Tek başına başanrsan, sana istediğini vereceğiz, diye bildiriyor yabananlan kraliçesi.
103. yabanansı yuvasının merkezi tüp geçidinden çıkıyor ve akrebi fark ediyor. Antenleri kokusunu tanıyor. Bu Bel-o-kanlıların çölde karşılaştıkları dişi akrep. Sırtında, annelerinin minyatürü yirmi beş "ebek akrep taşıyor. Kıskaçlarının ve kuyruk iğnelerinin ucuyla birbirlerine dokunarak eğleniyorlar.
•^annea, dişi akrebi kocaman bir meşe budağının oluşturduğu düz Ve küçük bir arenada, yuvarlak bir terasta yakalamaya karar veriyor. '03. asit fışkırtarak dişi akrebi aşağılıyor. Öteki, küçük kanncayı "nin altında bir av olarak görüyor. Yavrularını yere indiriyor ve onu yernek için ilerliyor. Uzun kıskacının ucuyla onu sokuyor.
<
O
<0
ESARENOİZ PİRAMİT ÜZERİMDE ÇAIİŞMA
Tepesi yarı saydam. Beyaz üçgen. Maximilien yine esrarengiz piramitle karşı karşıya. Son defasında, kendisini yarım saat boyunca grogi halinde bırakan bir böcek sokmasıyla teftişi yanm kalmıştı. Bugün boş bulunmamaya iyice kararlıydı. Tedbirli adımlarla yaklaştı.
Piramide dokundu. Hep ılıktı.
Kulağını duvara dayadı ve sesler işitti.
Sesleri anlamak için dikkatini yoğunlaştırdı ve Fransızca bir cümle net bir şekilde duyuldu.
- Billy Joe, sana bir daha gelmemeni söylemiştim.
Yine televizyon. Hiç kuşku yok bir Amerikan VVestern'i.
Polisin işittikleri yetmişti. Vali sonuç istiyordu, istediği sonucu elde edecekti. Maximilien Linart görevini başarıyla yerine getirmek için gereken zorunlu malzemeyi yanma almıştı. Büyük bir av çantasını açarak içinden uzun bir şantiye tokmağı çıkardı ve kendi yansıması yönünde salladı. Bütün kuvvetiyle vurdu.
Ayna, kulakları sağır eden bir gürültüyle keskin parçalara ayrıldı. Parçalardan sakınmak için hemen geri çekildi.
- Yedi yıl felaket olacaksa, varsın olsun, diyerek içini çekti.

Toz dağılınca, beton duvarı inceledi. Hâlâ ne kapısı, ne de penceresi var. Sadece doruğunda yan saydam sivri bir uç.
Piramidin iki cephesi aynalarla kamufle edilmişti. Onlan da patlattı ama en ufak bir açıklık fark etmedi. Kulağını beton duvara dayadı. İçeride televizyon susmuştu. Birisi varlığına tepki gösteriyordu.
Yine de bir yerlerde bir çıkjş olmalıydı... İnip kalkan bir kapı... "erhangi bir menteşe sistemi... Yoksa halen içeride oturan piramide nasıl girerdi?
Piramidin tepesine bir kement attı. Başarısız birçok girişimden s°nra kemendi tutturmayı başardı. Altı kaymaz ayakkabılanyla polis, eton yüzeye tırmanmaya başladı. Duvarı yakından inceliyordu ama ne ufak bir çatlak, ne ufak bir delik, ne de içeriye duman verilebilecek küçük bir oluk vardı. Tepeden üç yüzünü de inceledi. Beton ka-'ndı ve her noktasına kadar homojendi.
142
- Dışarı çıkın aksi halde sizi buradan çıkarmanın bir yolunu bulacağımıza garanti veririm!
Maximilien ipiyle kendisini aşağıya bıraktı.
Bu beton yapıda hâlâ bir keşişin yaşadığına inanıyordu. Tibet'te bazı sofu keşişlerin kendilerini tuğladan kapısız ve penceresiz kulübelere kapattırdıklarını ve yıllarca orada kaldıklarını biliyordu. Ama bu keşişler hiç olmazsa dindarların yiyecek bırakması için küçük bir delik açtırıyorlardı.
Polis, iki metreküplük bir alanda, kendi dışkıları arasında oturmuş, dört duvar arasında havasız ve ateşsiz yaşayan keşişlerin hayatını gözünde canlandırdı.
Vızzzz... vızzz.
Maximilien irkildi.
Demek ilk seslenişinde bir böcek tarafından sokulması bir rastlantı değildi. Bu böceğin piramitle bir bağlantısı olmalıydı, artık polis bundan emindi. Birkez daha yapının minik koruyucu meleğine yenilmeyecekti.
Vızıltının kaynağı kocaman bir uçan böcekti. Büyük bir olasılıkla ya bir balansı ya da bir yabanarısıydı.
- Defol, diyerek elini salladı.
Onu bakışlarıyla izlemek için iki büklüm olmak zorunda kaldı. Böcek, ona saldırmak için önce insanın bakışlarından kurtulması gerektiğini sanki anlamış gibiydi.
Böcek havada sekizler yapmaya koyuldu. Birden yüseldi ve pike yaparak üstüne saldırdı. İğnesini kafasının doruğuna geçirmeye çabaladı, ama Maximilienin sarı saçları gürdü ve altın sarısı tapan ormanı engelini aşmay1 başaramadı.
Maximilien başına şaplaklar indirdi. Böcek yeniden kalkış yaptı. ama kamikaze dalışlarından da vazgeçmedi.
Sesiyle meydan okudu:
- Benden ne istiyorsun? Siz böcekler insanların en son leşçile" değil misiniz? Sizlerle baş edemedik gitti. Üç milyon yıldır sizler ve atalarınız canımızı sıkıyorsunuz ve daha kimbilir ne kadar zaman Ç° cılklarımızın canını sıkmaya devam edeceksiniz?
Böcek, polisin nutkuna hiç mi hiç aldırmıyordu. O ise sırtını don meye cesaret edemiyordu. Böcek, düşmanın hava savunmasında açık bulur bulmaz saldırmaya hazır vaziyette, havada asılı konum duruyordu.
Maximilien bir ayakkabı kapıyor ve bir tenis raketi gibi tutara -böcek saldırıya geçtiğinde smaç indirmeye hazırlanıyordu.

143
- Kimsin şişman yabanarısı? Piramidin koruyucusu musun? Keşiş yabanarılarını insanlara alıştırmayı da mı biliyor? Söylesene?
Cevap olarak, böcek saldırdı. Boynuna yalaşırken birden yön deriştirdi, etrafını dolaştı, pike yaparak polisin açık baldırına doğru indi, ama daha ignesiyle dokunamadan, kocaman ayakkabı tabanını alnının ortasına yedi.
Maximilien, Iob yapmak ister gibi eğilmişti ve sert bir bilek hareketiyle uçan küçücük düşmanını yakalamayı başarmıştı.
Böcek donuk bir sesle ayakkabı tabanına çarptı ve yamyassı fırladı.
- Bir sıfır. Oyun set ve maç, dedi polis, vuruşundan hoşnut. Uzaklaşmadan, ağzını bir daha duvara dayadı.

- Siz, içerideki! Sakın kolay kolay pes edeceğimi sanmayın. Bu piramidin içinde ne saklandığını öğreninceye kadar tekrar tekrar geleceğim. Bakalım, betonunuzda, dünyadan tecrit olmuş halde daha ne kadar dayanacaksınız, televizyon düşkünü bay keşiş!
ATISİKLOPEDİ
MEDİTASYON: Tasalı, yorucu bir işgünü sonunda, insanın sakin bir yerde kendi kendisiyle başbaşa kalması hoş bir şeydir.
İşte size basit bir pratik meditasyon yöntemi: Önce, ayaklarınızı hafifçe aralayarak, kollarınızı vücudunuza dokundurmadan uzatarak, ellerinizin ayaları yukarıya dönük olarak, sırt üstü uzanın. İyice gevşeyin.
Alıştırmaya, ayak uçlarına çekilen ve ayak parmaklarından başlayarak yukarı çıktıkça zenginleşen taze kan üstünde yoğunlaşarak başlayın.
nefesinizi boşaltırken arınmış, oksijenle zenginleşmiş temiz kanı bacaklara, ayak parmaklarının ucuna kadar dağıtan kanla dolup taşan akciğer süngerini görsel/eştirin.
Karın boşluğundaki organların kirli kanı, üzerinde yoğunlaşarak yeniden nefes alın ve kirli kanı akciğerlerinize götürün. Nefes verirken, karaciğerimizi, dalağımızı, sindirim sistemimizi, cinsel organımızı, kaslarımızı sulayan süzülmüş ve hayatiyet dolu kanı görselleştirin.
Üçüncü nefes alışınızda, ellerin ve parmakların damarlarındaki kanı sorudurulayın ve geldiği yere sağlam olarak geri gönderin.

144
Dördüncüsünde daha da derin nefes alarak beynin kanını soruyun, bütün durgun fikirleri oradan atın, akciğerlerde arınmaya gönderin; sonra enerji, oksijen ve hayatiyet taşan temiz kanı kafatastnıza geri getirin. Her bir evreyi iyice görselleştirin. fiefes alışınızla organizmanın iyileşmesini iyi bağdaştırın.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
DÜELLO
Akrebin zehirli iğnesi, ihtiyar kızıl karıncanın hemen yakınına saplanıyor. Antenlerini yaladığını hissediyor.
Bu savuşturduğu üçüncü kıskaç, dördüncü iğne saldırısı. Her defasında, dengesini kaybediyor, bakır renkli canavarın ölümcül silahından kıl payı kurtuluyor.
103. savaş silahlarıyla donanmış dişi akrebi şimdi çok yakından görüyor. Öndeki iki sivri kıskacı, iki zehir çengeliyle kurbanını kıpırdayamaz hale getiriyor, arkasından zehirli çengel darbesini indiriyor.
Böğürlerinde her yönde, hatta yanlamasına hızla hareket eden sekiz ayağı var. Arkada, altı esnek segmandan oluşan ve ucunda çalı dikeni gibi sivri, yapış yapış öldürücü sıvıyla dolu kocaman sarı bir dikene benzer uzun bir kuyruk.
Hayvanın duyu organları nerede? Karınca göz falan görmüyor; sadece alnı ve gözleri var. Kulakları, antenleri yok. Hep canavardan ka-çarmış gibi yaparak, etrafında dolaşıyor ve onu anlıyor: Akrebin gerçek duyu organları, beş küçük duyusal kılla örtülü kıskaçlandır. Dişi akrep onların sayesinde, çevresindeki en küçük hareketi algılıyor.
103. Parmakların televizyonunda gördüğü bir korridayı hatırlıyor. Orada işin üstesinden nasıl geliyorlardı? Kırmızı bir şalla.
103. rüzgârın getirdiği kırmızı bir çiçek taçyapragını yakalıyor, onu çenekleriyle sallayarak bir mületa gibi kullanıyor. Bu derme çatma yelken rüzgâra kapılıp devrilmesin diye, hava akımı yönünde yer almaya özen gösteriyor.
İğne darbeleri gittikçe hedefe yaklaşıyor. 103. her atakta, yapışkan kargının yükseldiğini, kendisini hedef aldığını, arkasından t"r zıpkın gibi fırladığını görüyor. Bir iğneyi savuştumak, bir çift boynuzu savuşturmaktan daha zor. Parmak toreador dev bir akreple karşıla?" saydı, alışageldiği arenalardakinden çok daha fazla zorluk çekerdi-
145
103. düşmanına yaklaşacak olsa, açık kıskaçlar üstüne saldırıyor: ftamıyla asit fışkırtmaya kalkışsa, kıskaçları kalkan gibi kapanıyor. Hem saldırı, hem savunma silahları. Çok süratli sekiz ayağı, dişi akrebi darbeleri karşılayacak ve vuracak en iyi yere getiriyor.

Televizyonda toreador, boğasını şaşırtmak için durmadan ellerini Kollarını sallıyordu. Aynı şekilde, karınca da kıskaç ve zıpkın darbelerini savuştururken, düşmanını yormak için bir o yana, bir bu yana zıplıyor.
103. dikkatini yoğunlaştırıyor ve bu konuda bütün gördüklerini hatırlamaya çalışıyor. Toreadorun stratejisi konusunda neler söyleniyordu. Hayvan ya da insan, hep biri ortada olur, öteki onun etrafında döner. Etrafta dönen daha çabuk yorulur, ama ötekinin ayaklarını dolaştırma şansını yakalar. Çok yetenekli toreadorlar hasımlarını dokunmadan bile tökezletebilir.
Şimdilik yaprak mııletası 103.'ye kalkan görevi görüyor, indirdiği her zıpkın darbesini kırmızı taçyapragıyla kesiyor. Ama az dayanıklı, iğnenin ucu kolayca deliniyor.
Ölmemeli. Parmaklar hakkında bildikleri adına. Ölmemeli.
Hayatta kalmak için verdiği mücadele, ihtiyar karıncaya yaşını unutturuyor, onu gençliğindeki çevikliğine kavuşturuyor.
Her yönde dönüyor. Bu kadar cılız bir varlığın gösterdiği direnç, dişi akrebin canını sıkıyor. Kıskaç takırtıları daha bir artıyor. Ayaklarının hareketini hızlandırdığı bir sırada, karınca birden duruyor ve ters yönde dönmeye başlıyor. Hareket dişi akrebin dengesini bozuyor. Sendeliyor, evriliyor ve sırt üstü yere seriliyor. Böylece en kırılgan bölümleri ortaya çıkıyor ve karınca formikasit fışkırtmakta tereddüt etmiyor. Dişi akrebin bundan canı yanmamışa benziyor. Hemen ayakları üstünde doğruluyor ve saldırıyor.
İki alın kıskacının arkasından, zıpkın 103.'nün kafasının birkaç milimetre yakınına iniyor.
Hemen, başka bir fikir bulmalı.
İhtiyar savaşçı, akreplerin kendi zehirlerine karşı bağışıklıktan olmadığını hatırlıyor. Karınca söylencelerinde, akreplerin korktuklarında, özellikle de etraflan ateşle sarıldığında, kendi kendilerini sokarak mtihar ettikleri anlatılır. 103. öyle çabuk ateş yakmasını bilmiyor.
Yabanansı seyircilerin yaydıklan kötümserlik kokusu moralini yükseltmiyor.
Hemen, başka bir fikir.
İhtiyar kannca durumu inceliyor, ûücü neresinde? Zaafı neresinde?
Qücü de zaafı da boyunun küçüklüğü.
Zaafını nasıl güce çevirebilir?

İhtiyar karıncanın beyninde binlerce telkin karşılaşıyor ve ivedilikle tartılıyor. Bellek, bütün savaş gösterisi stoklarını öneriyor. Hayal-gücü onları bir araya getirip bir akreple karşılaşırken daha etkili olacak yenilerini doğuruyor. Gözleri hasmını kollarken, antenleri dallar dekorunda bir çözüm bulmaya çabalıyor. Bu, çevreyi görsel ve kokusal, ikili algılama sistemiyle değerlendirebilmesinin bir üstünlüğü.
Birden ağacın kabuğunda bir delik görüyor. Bu ona Tex Avery'nin bir çizgi filmini hatırlatıyor. Karınca var gücüyle koşuyor ve ağaç tünelden kayboluyor. Dişi akrep onu kovalıyor. Tünele girmeye başlıyor ama az sonra karnı onu sıkıştırıyor. Sadece kuyruğu deliğin dışında.
103. küçük ağaç tünelinde yoluna devam ediyor ve müttefiklerinin alkışları altında öteki çıkıştan dışarı çıkıyor.
Zehirli iğne, ağacın kabuğundan uğursuz bir asma filizi gibi fışkırıyor. Sahibi kurtulmak için çırpınıyor, daha mı ilerlese yoksa geri geri giderek bu berbat açmazdan çıkmaya mı çalışsa bilmiyor.
Annelerinin başaracağına pek güveni kalmayan yavru akrepler uzaklaşmayı yeğliyorlar.
103. rahatlıkla yaklaşıyor. Artık o çok tehlikeli ucu, tırtıklı çenek-leriyle bir güzel kesmesi kalıyor geriye. Zehirine dokunmamaya özen göstererek zehirli silahı kaldırıyor ve delikte sıkışıp kalmış hasmını sokuyor.
Karınca söylenceleri haklı. Akreplerin kendi zehirlerine karşı bağışıklıkları yok. Örümcekgil çırpınıyor, debeleniyor ve sonunda ölüyor.
Çocuklar koğuşunda, düşmanlarınıza daima kendi silahlarıyla saldırın diye öğretmişlerdi ona. Öyle de yapmıştı. 103.'nün Tex Avery'nin taktik bakımından çok zengin çizgi filmi konusunda da bir düşüncesi var. Belki bir gün, bu büyük strateji uzmanı Parmak'ın bütün savaş sırlarını adamlarına da anlatırdı.

Julie kesmelerini işaret etti. Herkes yanlış çalıyordu ve kendisi de yanlış okuyordu.
- Bu böyle olmayacak. Temel bir sorunu ele almak zorunda olduğumuzu düşünüyorum. Başkalarının müziğini yorumlamak boş iştır-
Yedi Cüceler, şarkıcılarının nereye gelmek istediğini anlamıyordu-
- Ne öneriyorsun?
- Bizler de yaratıcıyız. Kendi sözlerimizi, kendi müziğimizi, kend1 paçalarımızı yaratmalıyız.
Zoe omuzlarını silkti.

_ Kendini ne sanıyorsun? Biz küçük bir lise rock grubuyuz. O da Kul müdürlüğü okul dışı kültürel hayatla ilgili raporunda "müzik et-k'nliKleri" geçsin istediği için. Biz Beatles değiliz.
_ İnsan yarattığı andan itibaren, öteki yaratıcılar gibi yaratıcıdır. Kornplekslerimiz olmamalı. Müziğimizin bir başka müzik kadar değeri olabilir. Sadece özgün olmaya çalışmalıyız. Var olanlardan daha ¦farklı" bir şeyler bestelemeliyiz.
Şaşıran Yedi Cüceler, nasıl tepki göstereceklerini bilmiyorlardı. İkna olmamışlardı ve bazıları bu yabancıyı aralarına aldıklarına pişman olmaya başlamıştı.
- Julie haklı, diye kestirip attı Francine. Bana Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi adında bir eser gösterdi. Yeni şeyler düşünmemize yardım edecek tavsiyelerle dolu. Orada, piyasadaki bütün bilgisayarları geride bırakan, çöplüğe kaldırabilecek bir bilgisayarın planlarını buldum.
- Bilişimi iyileştirmek olanaksızdır, diye karşı çıktı David. Bilgisayar manyetik kartları herkes için aynı sürattedir. Daha süratlisi de yapılamaz.
Francine ayağa kalktı.
- Daha süratli manyetik kartlar yapmaktan kim söz ediyor? Kendi başımıza elektronik manyetik kartlar yapamayız, ama onları değişik biçimlerde düzenleyebiliriz.
Julie'den Ansiklopedicim istedi ve planların bulunduğu sayfaları aramaya başladı.
- Bakın. Burada elektronik manyetik kartlar aşaması yerine bir manyetik kartlar demokrasisi gösteriliyor. İşleri yerine getiren manyetik kartlara egemen olan üstün mikro işlemciler yok. Hepsi baş, hepsi aynı düzeyde. Beş yüz mikroişlemci manyetik kart, her biri bir diğeri kadar etkili, anında sürekli iletişime giren beş yüz eşit beyin.
Francine, sayfanın bir köşesindeki taslakları gösterdi.
- Sorun nasıl düzenleneceklerinde. Tıpkı bir ev sahibesinin akşam yemeğinde kimin, kimin yanında oturacağını sorması gibi. insanlar uzun dikdörtgen bir masaya oturtulursa, normal olarak uçlarda oturanlar birbirleriyle konuşamayacaktır, sadece ortadakiler din-teyicileri tekellerine alacaklardır. Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinin yazan manyetik kartları yüz yüze gelecek şekilde halka şeklinde yerleştirmeyi salık veriyor. Çözüm çember.
Onlara başka grafiklerde gösteriyor.
- Teknolojinin kendisi bir amaç değildir, diyor Zoe. Senin bilgisayarın müziksel yaratıcılık sorununa bir yanıt getirmiyor.

- Me demek istediğini anladım. Var olan en gelişmiş aracı, bilgi, sayan yenilemek için fikirleri olduğuna göre, pekâlâ müziği yenile-mize de yardım edebilir, diye belirtiyor Paul.
- Julie haklı. Bize özgü bir şiir geliştirmeliyiz, diye ekliyor Narcis-se. Belki bu kitap bize yardım eder.
Elinde Ansiklopediyi tutan Francine rasgele açıyor ve yüksek sesle okuyor:
Son, işte burası son. Açalım bütün duyularımızı Yeni bir rüzgâr esiyor bu sabah. Durduramayacak hiçbir şey çılgın dansını Uyuklayan dünyada binlerce dönüşüm olacak. Donmuş değerleri kırmak için yoktur ihtiyaç şiddete Şaşın kalın: - Karıncaların Devrimi' gerçekleştirdiğimiz.
Bu kıtadan sonra, hepsi düşündü.

- Kanncalann devrimi mi? diye şaşırdı Zoe. Bir anlamı yok. Kimse üzerinde durmadı.
- Bunu şarkı yaparsak, nakaratı eksik, diye belirtti Marcisse. Julie bir an sustu, gözlerini kapadı, sonra önerisini yaptı:
Ermişler kalmadı
,
Buluşçular kalmadı.
Yavaş yavaş, kıta kıta, Ansiklopedicin paragraflarından bolca yararlanarak ilk şarkının sözlerini derlediler.
Müziğe gelince, Ji-woong ezgilerin mimari gibi nasıl kurulduğunu açıklayan bir bölüm buldu. Edmond VVells, orada Bach'ın parçalaı-nın kuruluşunu parçalarına ayırıyordu. Ji-woong, tahtaya |}1j.çe*i. otoyol, onun üstüne de müzikal bir çizginin yörüngesini çizdi. Her ri gelip kendi çalgısının yörüngesini bu basit çizginin etrafında ışa ledi. Ezgi, sonunda kocaman bir lazanyaya benzedi. Çalgılarını ayarladılar, çapraz ezgiler düzenlediler ve gidip şe"19 nın üstüne not ettiler.
Grubun bir üyesi bir düzeltme ihtiyacı duyduğunda yö™"9^ bir parçasını bezle siliyor ve daha farklı bir biçimde yeniden çızıyo
149
julie ezgiyi mırıldandı, canlı bir hava göbeğinden soluk borusuna rmanıyormuş gibi oldu. Önce sadece sözsüz bir eserdi, sonra açık ¦ qöziü genç kız ilk kıtayı "Son, işte burası son'u, nakaratı "Ermişler ka|madı, buluşçular kalmadfyı, daha sonra kitabın başka bir bölümünden alınan ikinci kıtayı söyledi;
Hiç düşlemedin mi bir başka dünyayı?
Hiç düşlemedin mi bir başka hayatı?
Hiç düşlemedin mi insanın bir gün Evrende yerini bulduğunu?
Hiç düşlemedin mi bir gün insanın doğayla, bütün doğayla iletişim kurduğunu ve doğanın kendisine yenik bir düşman olarak değil, bir arkadaş olarak cevap verdiğini?
Hiç düşlemedin mi hayvanlarla, bulutlarla ve dağlarla konuştuğunu, birbirinize karşı değil, birlikte çalıştığınızı?
Hiç düşlemedin mi insan ilişkilerinin farklı olacağı bir site kurmak için insanların bir araya geldiklerini?
Başarmak ya da başarmamak önemli olmayacak. Kimse kendisinde bir başkasını yargılamak yetkisi görmeyecek. Herkes eylemlerinde özgür olacak, ama başkasının başarmasını kendisine dert edinecek.
Julie Pinson'un ses alanı değişkendi. Bazen küçük bir kızın tiz seslerine çıkıyor, sonra en boğuk pes seslere kadar iniyordu.
Yedi Cücelerin her birine farklı bir yorumcuyu hatırlatıyordu. Pa-ul'e Kate Bush'u, Ji-woong'a Janis Joplin'i, Leopold'a hard rock şeh-vetiyle Pat Benatar'ı; Zoe'ye göre ise daha çok şantöz Noa'nın şiddetini gösteriyordu. Gerçekte, her biri Julie'de kadın sesinin kendisi için en çarpıcı olan yanını buluyordu.
Şanına ara verdi ve David elektrikli arpmda inanılmaz çılgın bir soloya başladı. Leopold flütünü kaptı ve onunla diyalog kurdu. Julie gülümsedi ve üçüncü kıtaya girdi:
Hiç düşlemedin mi kendine benzemeyenden korkmayan bir dünya?
Hiç düşlemedin mi herkesin kendi yetkinliğini kendinde bulduğu
bir dünya?
Eski alışkanlıklarımızı değiştirmek için bir Devrim düşledim.
Küçüklerin Devrimi, Karıncaların Devrimi.
Devrimden de iyisi: Bir evrim.
düşledim, ama bu ütopyadan başka bir şey değil.
Kitap yazmayı düşledim onu anlatmak için.
Hayatımın çok ötesinde, zaman ve uzamda yaşayacak bir kitap.
Yazarsam eğer bu kitabı, sadece bir masal olacak. Asla gerçekleş, meyecek bir peri masalı.
Halka oldular; eskiden beri var olan sihirli bir çember sanki sonunda gerçekleşmişti.

Julie gözlerini kapadı. Birden çok çekici oldu. Zoenin basının ve Jİ-woong'un baterisinin ritmine uyarak sallanmaya başladı. Dans. sevmezdi ama karşı koyulmaz bir devinme isteği duyuyordu.
Hepsi onu yüreklendirdi. Şekli kaybolmuş yün kazağını çıkardı ve elinde mikrofon, kara ve dar tişörtüyle ahenkle sallandı.
Marcisse elektrikli gitarıyla rif yaptı.
Zoe, denge sağlamak için sesi düşürmek gerektiğini belirtti.
Julie, gözleri hâlâ kapalı, doğaçlama şarkıya başladı:
Bizler yeni ermişleriz
Bizler yeni buluşçulanz.
Sonunda sesi düşürmeyi başardılar.
Francine orgda final yaptı ve hep birlikte bitirdiler.
- Şahane! diye haykırdı Zoe.
Gerçekleştirdiklerini tartıştılar. Üçüncü bölümün solosu dışında her şey iyi gibiydi. David bu alanda da yenilik yapmak, elektrikli gitarla rif yapma geleneğini değiştirmek gerektiğini söyledi.
Bu onların ilk özgün parçalarıydı ve kendileriyle övünüyorlardı. Julie ter içindeki alnını sildi. Tişörtlü halinden sıkılarak, ozur dileyerek acele giyindi.
Havayı değiştirmek için şanın daha iyi kontrol edilebileceğini söyledi. Şan hocası Yankelevitch, sesiyle kendisini tedavi etmeyi öğretmişi •
- nasıl yani? diye sordu Paul. Sesle ilgili her şey ilgisini çekerdi. Göster bize.
Julie. örnek olarak "O" sesinin pes tonlarda kam. etkilediğini açıkla '• -¦Ooo" bağırsakları titreştirir. Sindirim zorluğu çekiyorsanız,.'Oo-oo' sesiyle sindirim sisteminizi titreştirin. İlaçtan daha kolay ve ucuz. Sadece titreşim. Her ag.z bunu becerir. . . • I-
Yedi Cüceler 'Ooo' yaptılar ve organizmaları üzerindeki etkisini a gılamaya çalıştılar.
- -A' sesi kalp ve akciğerler üzerinde etkilidir. Soluk soluğa k gınızda, bunu doğal olarak yapıyorsunuz.
Koro halinde başladılar: "Aaaaa!"

_ "Ö" sesi gırtlak üstünde etkilidir. "Ü" sesi ağız ve burun üstünde. ¦I" sesi beyin ve kafanın doruğu üzerinde etkilidir. Her sesi bütün gücünüzle çıkarın ve organlarınızı titreştirin.
Ünlüleri tek tek yinelediler. Paul, dinleyicilerinin acılarını dindirecek bir parça geliştirmelerini önerdi.
- Yatıştırıcı enfrasonları baslarla veririz, diye ekledi Zoe. Bu bizi dinleyen insanları tedavi için ideal. "İyileştiren müzik" iyi bir slogan olabilir.
- Yepyeni bir şey olurdu.
- Şaka mı ediyorsun? dedi Leopold. Bu Antik çağlardan beri bilinir. Kızılderili şarkılarının neden sadece basit ünlülerin alabildiğine yinelenmesinden oluştuğunu sanıyorsun?
Ji-woong, Kore geleneğinde sadece ünlülerden oluşan şarkılar olduğunu doğruluyor.
Dinleyicilerin vücutlarında yararlı olabilecek bir parça geliştirmeye karar verdiler. Çalışmaya koyulacakları sırada, Ji-woong'un davullarından gelmeyen bir bateri sesi küçük lokalde çınladı.
Paul kapıyı açmaya gitti.
- Fazla gürültü yapıyorsunuz, diye yakındı lise müdürü.
Saat yirmiydi. Genel olarak, yirmi bir otuza kadar çalmaya hakları vardı, ama o gün müdür hesapları kontrol etmek için okulda kalmıştı.
Odaya girdi ve sekiz müzisyenin yüzüne tek tek baktı.
-Sizi dinlemekten kendimi alamadım. Özgün parçalannızolduğunu hiç bilmiyordum. Yaptığınız gerçekten fena değil. Üstelik de çok uygun düştü.
Bir sandalyenin arkalığını döndürerek oturdu.
- Kardeşim François I. semtinde bir kültür merkezinin açılışını yapıyor. Akustiği denemek, ses düzenini ayarlamak, gişleri yerleştirmek, yani ne eksiği gediği var görmek için bir gösteri grubu arıyor. Bir yaylı sazlar dörtlüsü tutmuştu, ama müzisyenlerden ikisi gribe yakalandı. Bir semt merkezinde bile,

iki kişiden oluşan bir dörtlü doğusu hafif kaçar. Dünden beri, hazırlık yapmadan onların yerini dolduracak birini arıyor. Hiçbir şey bulamazsa, açılışı ertelemek zorun-öa kalacak. Belediye de bunu hiç hoş karşılamayacaktır. Onu siz kurulabilirsiniz. Orada, açılışta çalmak ilginizi çeker miydi?
Sekizler bakıştı, talihlerine inanamıyorlardı.
~ Hem de nasıl! diye bağırdı Ji-woong.
-Oldu. Pekâlâ iyi hazırlanın, önümüzdeki cumartesi çalacaksınız.
~ Bu cumartesi mi?

I
- Elbette bu cumartesi.
Paul az kalsın hayır, bu imkâns.z, daha repertuarımızda tek bir parça var diyecekti ki Jİ-woong bakışıyla susmasını buyurdu.
- Mesele değil, diyerek destek verdi Zoe. Hem sevinçli hem tasalıydılar. Sonunda, gerçek bir dinleyici topluluğu karşısında çalacaklardı, rvıytırık geceler, mahalle şenlikleri bitmişti.
- Mükemmel, dedi lise müdürü. Ortama renk katma konusunda sizlere güveniyorum.
Suç ortakiarıymış gibi onlara göz kırptı.
Şaşkınlığını üstünden atamayan Francinein dirseği orgun klavyesi üstünde kaydı ve kanonu andıran bozuk bir arpej meydana geldi.
AnStKLOFEDt
MÜZlKAL KURULUŞ-KATIOII: Müzikte kanonun çok ilginç bir yapısı vardır. Frere Jacçues, Serin rüzgâr, sabah rüzgârı ya da Pachelbel kanonu en tanınmış örnekleridir.
Kanon, yorumcuların bütün yönlerini kendileriyle yüz-leştirerek keşfettikleri tek bir tema etrafında kurulur. Birinci ses temayı sergiler. Önceden belirlenmiş bir aradan sonra ikinci ses, sonra üçüncü ses temayı yineler.
Bütünün iyi işlemesi için her notanın oynaması gereken üç rolü vardır:
1- Temel ezgiyi örmek,
2- Temel ezgiye bir eşlik katmak,
3- Eşliğe ve temel ezgiye bir eşlik eklemek.
Böylece, her eleman yerine göre hem baş rol, hem ikinci rol, hem de figüran olduğundan üç düzeyli bir yapı söz konusudur.
Tek bir nota katmadan, sadece yüseklik değiştirilerek, bir kıta bir oktav yukarıdan, bir kıta bir oktav aşağıdan okunarak kanon zenginleştirilebilir, ikinci sesi yarım oktav yukarıdan başlatarak da kanonu karmaşıklaşttrmak olanaklıdır. Birinci tema do ise, ikincisi sol, vb. olacaktır.
Şarkının hızı değiştirilerek kanon daha da karmaşıklaş-tınlabilir. Daha hızlı: Birinci ses temayı yorumlarken, ikinci ses temayı iki kat daha hızlı yineler. Daha ağır: Birinci ses ezgiyi yorumlarken, ikinci ses aynı ezgiyi iki kat daha ağır yineler.
â

Aynı şekilde, üçüncü ses temayı hızlandırabilir ya da ağırlaştırabilir. Böylece bir yoğunluk ve yayılma etkisi yaratılır.
Aynca, ezgi tersinden okunarak da kanon geliştirilebilir. Birinci ses ana temayı yükselerek yorumlarken, ikinci ses iner.
Şarkının çizgileri büyük bir savaşın okları gibi çizilirse, bunları gerçekleştirmek çok daha kolaydır.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
MAXİMİÜEN DURUM SAPTAMASI YAPIYOR
Çeneklerin gürültüsünden başka bir şey işitilmiyordu. Maximilien sessizce yemeğini yuttu.
Sonuçta, ailesiyle birlikteyken fena halde canı sıkılıyordu. İyi düşünecek olursa, sırf arkadaşlarını şaşırtmak için evlenmişti Scynthia ile.
O bir zafer abidesiydi ve ötekiler onu kıskanmışlardı. Ne var ki güzellik salata olarak yenilmez. Scynthia güzeldi, ama canı öyle sıkılıyordu ki! Gülümsedi, herkesi öptü, sonra bürosuna kapanıp Evrim oyununu oynamak için kalktı.
Evrim gittikçe bir tutku haline geliyordu. İÖ 500'lere kadar getirmeyi başardığı bir Aztek Uygarlığı yaratmıştı. Onlarca kent kurmuş, yeni anakaralar keşfetmeleri için Aztek kalyonlarını denizlere salmıştı. Aztek kâşiflerinin İÖ

450'de Batıyı keşfedeceklerini düşünüyordu. Ama bir kolera salgını sitelerini kırmıştı. Barbar istilaları ve hastalıklar metropollerini yok etmişti, öyle ki daha takviminin birinci yılına varmadan komiser Linart'ın Aztek Uygarlığı yıkıldı.
-Kötü oynuyorsun. Bir şey kafanı meşgul ediyor, diye belirtti Mac-Yavel.
- Evet, diyerek kabul etti insan. Aklım işimde.
- Bana işinden söz etmek ister misin? diye önerdi bilgisayar.
Polis bozardı. O zamana kadar, bilgisayar onun için makineyi açkında, kendisini karşılayan ve Evrim "in dolambaçlarında kendisine fehberlik eden bir başhademeydi. Kurgu alanından çıkıp "gerçek" hayatına girmesi hiç beklenecek şey değildi. Yine de Maximilien itiraz etmedi.
- Ben bir polisim, dedi. Bir soruşturma yürütüyorum. Bayağı başı-rıjl aSntan bir soruşturma. Ormanın göbeğinde mantar gibi biten bir Piramitle başım dertte.
154
- Bir sır değilse, bana anlatır mısın?
Makinenin şakacı tonu, neredeyse şivesiz sentetik sesi Maximili-eni şaşırttı. Ama kısa bir süreden beri piyasada doğal bir diyalog sanısı yaratabilen 'yapay konuşma makineleri" bulunduğunu anımsadı. Gerçekten de bu programlar anahtar sözcüklere tepki vermekle yetiniyorlar ve basit tartışma teknikleriyle yanıt veriyorlardı. Ya konuyu değiştiriyorlar: 'Gerçekten sanıyor musun ki../, ya da konuyu toparlıyorlardı: "İstersen senden konuşalım...' Olmayacak şey değildi. Bilgisayarıyla konuşmayı kabul ederken, bir makineyle ayrıcalıklı bir ilişki kurduğunun pekâlâ bilincindeydi.
Duraksadi; aslında gerçekten konuşacağı kimse yoktu. Ne polis okulundaki öğrencileriyle, ne astlarıyla eşit insanlar olarak tartışabiliyordu; azıcık gevşese, bunu bir zaaf olarak alırlardı. Amiri olan Valiyle diyalog kurmaksa imkânsızdı. Aşama insanları nasıl da yalıtıyordu. Karisi ya da kızıyla da iletişim kurmayı asla başaramamıştı. Sonuçta, iletişim konusunda tek bildiği televizyonun sunduğu tek taraflı diyalogdu. O sürekli bir sürü güzel şeyler anlatıyordu, ama buna karşılık, hiçbir şey dinlemek istemiyordu.
Belki de bu yeni bilgisayarlar kuşağı bu eksikliği doldurmaya yönelikti.
Maximilien, aygıtın mikrofonuna yaklaştı.
- Ormanın koruma altına alınmış bölgesinde izinsiz bir yapı var. Kulağımı duvarlarına dayayınca içeriden televizyon yayınından geliyormuş gibi sesler işitiyorum. Ama duvara vurur vurmaz sesler kesiliyor, ne kapısı, ne de penceresi var. Tek bir deliği yok. İçeride kimin kaldığını bilmek isterdim.
MacYavel sorunu ile ilgili birkaç kesin soru sordu, irisi daraldı, bu dikkatini yoğunlaştırdığının belirtisiydi. Bilgisayar bir an düşündü, sonra bir manga uzmanla piramide geri dönmekten ve duvarların havaya uçurmaktan başka bir çözüm görmediğini belirtti. Belli bir şey: Bilgisayarlar ayrıntıda boğulmuyorlar.
Maximilien daha bu aşırı sonuca varmamıştı, ama sonunda vara cağını kabul etti.
MacYavel sadece kendi çözümünü hızlandırmış Polis makineye teşekkür etti.
Yeniden Evrim oynamaya koyulma tedi; o sırada makine, balıklarını beslemeyi unuttuğunu hatırlattı.
Maximilien, o anda ilk kez bilgisayarın dostu olmaya başladı^ geçirdi içinden. Ama bu onu biraz endişelendirmişti, çünkü hiç 9 çek dostu olmamıştı.
135
CÎMSEL HAZtNE
103. dişi akrebin hakkından geldi. Sahneyi uzaktan gözetleyen yetim akrep yavrulan arkalarına bakmadan tüyüyorlar; zehirli kuyruk kamçılarının gücüyle kendilerini kabul ettirebileceklerinden, başka yasaların geçerli olmadığı bir dünyada, bundan böyle kendi başlan-nın çaresine bakmak zomnda olduklarının bilincindeler.
İçeriye davet edilen on iki kâşif karınca, ihtiyar şampiyonlannı koku ile alkışlıyorlar. Kâğıtçı yabanarılarının kraliçesi kendi hormonunu 0na vermeye razı oluyor. Askeri, kâğıttan gri sitesinin bir köşesine götürüyor ve ona bir yer gösterip beklemesini söylüyor.
Arkasından yabananlarının kraliçesi bütün dikkatini topluyor ve çok kuvvetli kokan esmer bir tükürüğü ağzına getiriyor. Zarkanatlılar-da işçiler, askerler ve kraliçeler iç kimyalarını mükemmel kontrol ederler. Sindirim işlevlerini olduğu

kadar uyuklamalarını da, sinirlilikleri kadar acıyı da algılamalarını yönetmek için hormon salgılannı istedikleri gibi arttırabilir ya da düşürebilirler. Kâğıtçı yabanarıları kraliçesi, neredeyse katıksız cinsiyet hormonlarından oluşan arı sütü üretmeyi başarıyor.
103. tatmadan önce antenleriyle koklamak istiyor ama yabananlarının kraliçesi ona yapışıyor ve ağız agıza gelmeye zorluyor.
Böceklerarası öpüşme.
ihtiyar kızıl karınca soruyor ve yutuyor. Birden, büyülü besin içine giriyor. Bütün yabanarıları, gerektiğinde arı sütü üretmeyi bilirler, ama kraliçenin ürettiğinin basit bir işçinin ürettiğinden daha kuvvetli ve daha nitelikli olduğu apaçık. Çevredeki kokular o kadar ağır ki öteki Bel-o-kanlılar afyonlu buharlarını algılıyor.
Çok kuvvetli. Aynı anda ekşi, tatlı, tuzlu, biberli, kekre.
103. yutuyor. Esmer pelte sindirim sistemine dağılıyor. Hamur midesinde sulanıyor, kanına karışıyor, damarlarında yükselip beynine ulaşıyor.
Önce hiçbir şey olmuyor ve ihtiyar kâşif deneyin başarısız olduğunu düşünüyor. Ama sonra, birden devriliyor. Sanki bir bora. Hiç hoş bir duygu değil. Öldüğünü hissediyor.
Yabanarılarının kraliçesi kendisine sadece zehir vermişti ve o da tutmuştu. Karanlık ve yanma duygusunu bütün damarlarına yayarak, Urünün vücuduna dağıldığını hissediyor. Kraliçeye güvendiğine pişman. Yabanarılarının karıncalardan nefret ettiğini bilmeyen mi var! kendilerini geride bırakan genetik kuzenlerini bir türlü içlerine sindirmediler.
\
156
103. gençliğinde avcılık yaparken, gri kâğıttan yuvaları yıktığını, asit ateşine tuttuğu bozguna uğrayan savunmacı yabananlannın karton parçalarının arkasına saklandığını hatırlıyor.
Bu bir intikam.
Ortalık müthiş karanyor. Hatlan hareketli olsaydı yüzünde korkunç bir buruşma olurdu.
Aklında acıdan başka bir şey yok. Düşüncelerini düzene sokamıyor. Karanlık, asit, soğuk, ölüm onu sanyor. Titriyor. Çeneklerinin açı-tıp kapanmasını denetleyemiyor. Vücudunun hâkimiyetini yitiriyor.
Kendisini zehirleyen yabananlannın kraliçesine saldırmak istiyor. İlerliyor, ama ön ayaklarının üstüne çöküyor.
Zamanı algılayışı değişiyor; her şey çok ağır akıyormuş gibi geliyor. Bir ayağını kımıldatmaya karar vermesiyle gerçekten kımıldatması arasında çok uzun zaman varmış gibi geliyor.
Ayakları üzerinde durmaKtan vazgeçiyor ve yığılıyor. Sanki kendisinin dışındaymış gibi görüyor kendi kendisini. Sonra yeniden geçmişin görüntüleri çıkıyor ortaya. Önce daha yakın, sonra daha uzak geçmişin görüntüleri. Kendisini dişi akreple dövüşürken görüyor, kendisini çekirge sırtlarından bir deryada sörf yaparken görüyor. Çölü bir uçtan bir uca geçerken görüyor.
Kendisini yeniden Parmaklar'ın dünyasından kaçarken görüyor. Kendisini yeniden Parmaklarla ilk kez konuşurken görüyor. Sözcükler koku bakımından sersemletici. Her şey televizyon ekranında tersinden gösterilen bir film gibi akıyor. Nehrin ortasındaki Cornigera Adasında kendi özgür sitesini kuran silah arkadaşı 24.'yü yeniden görüyor. Gergedan pislikböceğinin sırtında ilk kez uçarken, kristal sütunlar gibi katı ve tehlikeli yağmur damlalan arasında slalom yaparken görüyor.
Parmaklar'ın ülkesine ilk seferini ve ölümlü dünyanın kıyısını, araba-lann her türlü yaşam biçimini sildiği yolu keşfedişini yeniden görüyor. Kendisini kertenkeleye karşı, kuşa karşı, karınca yuvasında komplo hazırlayan kaya kokulu kardeşlerine karşı dövüşürken görüyor Prens 327. ile Prenses 56,'nın kendisine ilk kez Gizden bahsedişini yeniden görüyor. Öteki boyutun. Parmaklar boyutunun araştın'' ması ve ortaya çıkarılması burada başlıyordu.
Belleği almış başını gidiyor ve o hızını kesemiyor. Ölmemek için öldüren Gelincikler savaşında kendisini yenide" görüyor. Çenek darbeleriyle düşman zırhlannı yararken görüyor kendini. Sonunu unuttuğu savaşlarda birbirlerinin

ayaklannı, kaCa'an" ve antenlerini kesen milyonlarca asker kalabalıktan ortasında ğ°r yor kendini yeniden.
157
Burcu burcu kardeşleri kokan yolaktan izleyerek, otların arasında coşarken görüyor kendini.
Gencecik bir karıncayı Bel-o-kan'ın dehlizlerinde, daha yaşlı öteki askerlerle cebelleşirken görüyor.
103. geçmişinde daha da gerilere gidiyor. Kendisini nemfa olarak, larva olarak yeniden görüyor. Kubbesi dallardan solaryumda kuruyan bir larva. Kendi olanaklarıyla hareket edemediğinden, telaşlı dadılar komşu larvalardan çok kendisiyle ilgilensinler diye feromon-lar haykırırken görüyor kendini.
"Yiyecek. Dadılar, çabuk bana yiyecek verin, büyümek için yemek istiyorum!" diye bas bas bağırıyor.
Gerçekten, o devirde tek özlediği şey, daha çabuk ihtiyarlamaktı.
Kendini yeniden kozasında, daha da küçük olarak görüyor.
Kendini yumurtlanmış bir yumurta, yumurta depolama salonunda istiflenmiş bir yumurta olarak görüyor.
Kendini açık sıvı dolu sedef gibi parlak bir yuvar halinde görmek çok garip bir duygu. Önceleri öyleydi, öyle olmuştu.
Kannca olmadan önce, beyaz bir yuvardım.
Yuvarlak olma düşüncesi bastırıyor.
Geçmişinde yumurtadan ötesine gidemeyeceğine inanıyor. Ama gidebilir! Gemi azıya almış belleği ona görüntüler göndermeye devam ediyor.
Yumurtlandıgı anı görüyor. Ana karnına çıkıyor ve kendisini ovum olarak görüyor. Taze döllenmiş bir ovum.
Beyaz yuvar olmadan önce, sarı yuvardım.
Geriye. Daha geriye, hep daha geriye.
Ovumun göbeğinde, erkek gametle dişi gametin karşılaşmasına tanık oluyor. 103. erkek, kadın ve cinsiyetsiz arasında seçimin yapıt-<% o algılanmaz andaydı.
Ovum ürperiyor.
Erkek mi, dişi mi, cinsiyetsiz mi? Ovumun göbeğinde her şey ür-Periyor. Erkek mi, dişi mi, cinsiyetsiz mi?
Ovum dans ediyor. Acayip sıvılar birbirine kanşıyor, çekirdeğinde Parçalanıyor, hareli yumuşak soslar oluşturuyor. Kromozomlar, uzun faklar gibi birbirlerine dolanıyor. X, Y, XY, XX ? Sonunda dişi kromozom galip geliyor.
Oldu! An sütü cinsiyetini belirleyen ilk makasa kadar çıkarken, endi hücre gelişiminin akışını değiştirdi. '03. şimdi dişi. 103. şimdi prenses.
£
158
Sanki beyni ışığın girmesi için bütün küçük kapılarını açmış gibi başında havai fişekler çakıyor.
Bütün vanalar açılıyor. Bütün duyulan katlanıyor. Her şeyi da^a güçlü, daha acılı, daha derinden hissediyor. Vücudunu en ufak dıs dalgada titreşen çok duyarlı bir bütün olarak algılıyor. Gözlerine rengârenk lekeler doluşuyor; antenleri birden saf alkolle Kaplanmış gibi batışıyor ve onları kaybetmekten korkuyor.
Gerçekten de hoş değil, ama çok güçlü bir duygu. Kendisini etkilenmeye o kadar açık hissediyor ki saklanmak ve her yerden beynine doluşan binlerce işitsel, kokusal, ışıklı bilgiden korunmak için toprağı kazmak isteği duyuyor. Bilinmedik heyecanlar, soyut duygulanmalar, renklerin ifade ettiği kokular, müziklerin ifade ettiği renkler, dokunuşların ifade ettiği müzikler, fikirlerin ifade ettiği dokunuşlar algılıyor.
Fikirler beynine akın ediyor, bir yeraltı ırmağı gibi yükselip fışkırıyor ve bir pınara dönüşüyor. Bu pınarın her bir damlası, yeni duyuşlarının, yeni heyecanlar ve soyutlamalar algılama yeteneğinin aydınlattığı geri dönen geçmişinin bir anı. Her şey yeni bir gün ışığıyla aydınlanıyor. Her şey farklı, daha keskin, daha karmaşık, her şey sandığından daha fazla bilgi yayıyor.
Şimdiye kadar sadece yarım yaşadığının bilincine varıyor. Beyni genişliyor. Kapasitesinin %10'unu kullanıyordu, bu honnonal karışımla belki %30'a çıkmıştı. Duyularının katlanmış olması ne hoştu.

Uzun yıllar cinsiyetsiz yaşamış bir kannca için, kimyanın büyüsüy-le duyguları olan bir cinsiyetli oluvermek ne hoştu.
Yavaş yavaş gerçekle yüz yüze geliyor. Bir yabanarısı yuvasında bulunuyor. Bu gri kâğıttan yuvanın yapay sıcaklığında, gece mi gündüz mü bilmiyor. Büyük olasılıkla gece olmalıydı. Belki de çoktan sabah olmuştu.
Arı sütünü yediğinden beri kaç gün, kaç hafta geçmişti? Zamanın geçtiğini algılamamıştı. Korkuyor. Kraliçe ona bir şeyler söylüyor.
JİMNASTİK DERSİ
- Haydi şortlarınızı giyin ve küçük bir koşuya başlayın. Ortalık kaynıyordu. Kimi vücudunu esnetiyor, ısınıyor ve KalK'5 çizgisinde yerini alıyordu. İlk dersleri jimnastikti.
159
_ Yerlerinize, dedim. Tek bir baş görmek istiyorum Çıkış iSare timle, vargucınnızle koşacaksınız. Bacaklar.n.z. kaldınn uzun adım laratın. Kendinizi tamamen koşuya verin. Sekiz tur atacaksınız kro nometre tutuyorum, diye bildirdi öğretmen. Sayınız yirmi bu durum da geliş sıranıza göre not alacaksınız. Birinci gelen yirmi sonuncu gelen bir alacak.
Keskin bir düdük sesi ve çıkış.
Julie ile Yedi Cüceler isteksizce uydular. Dersin bir an önce bit mesi ve muzık salonuna dönüp yeni yeni parçalar çeliştirmek için can atıyorlardı.
" v'"
En sonuncu geldiler.
- Koşmayı sevmiyor muyuz, Julie?
Julie omuzların, silkti, cevap vermek zahmetine bile katlanmadı Bayan jimnastik öğretmeni yapılıydı. Olimpiyat oyunlarına seçilmiş eski bir yüzücüydü. O devirde, kas yapması ve güç kazanması için erkek hormonlarıyla doldurulmuştu.
v
Öğretmen ikinci defa da ipe tırmanacaklarını haber verdi. Julie ipe asıldı, ileri geri doğru sallandı. Hamle yapryormus qibi yaptı, b.r metreden daha fazla yükselemedi; çabasından yüzü sevim-
- Ha gayret Julie! Qenç kız yere atladı.
- îpe tırmanma gerçek hayatta hiçbir işe yaramıyor. Artık cana.l da değiliz. Her yerde asansörler, merdivenler var. 9
Keyfi kaçan jimnastik öğretmeni, ona s.rt.n. dönmeyi kaslarına önem veren öğrencilerle ilgilenmeyi tercih etti.
Teneffüsten sonra Almanca dersi. Öğrenciler öğretmeni düzenli olarak rahats.z ederlerdi. Yumurtalar, pis kokulu toplar, sarbakanla 'a çiğnenmiş kâg.t topaklar, fırlatırlardı. Julie'nin bu işkencelere Ta Jammülü yoktu, ama bütün sımf. karş.sma almaya cesaret edem7yor-'
dah!T,Çta' ö9retmen,ere karS' Selmek öğrencilere karş, gelmekten daha kolaydı. Kendisini ödlek buldu. O kadına acıyordu 9 **"
Zil. Almanca dersinden sonra felsefe dersi vardı. Öğretmen sınıfa Sp' l^t'rTtaşm' kİbarcasela^,. OnJtam zıdd.yt
^çsS.nî' nıL ' ."T popülerdL Herşeyi biliy°r' hayat>"da
ç sıkıntı çekmem.ş, h.çbır şeye ald.rmaz izlenimi verirdi. K.zlann Sava u3h Ç°k ^'ktl, Ha"a baZ"an İŞİ *"<**"«« sorunlann, on. ^aya kadar götürürdü; o da sırdaş rolünü kusursuz oynard.
<» soSrab TdaS': ISya"'" Sİh'rlİ SÖZCÜ9Ü taht3ya yaZd'' bİraz bek,e ona
L
160
- Hayatta kolaylıkla "evet" denildiği saptandı. "Evet" toplumla mükemmel bir şekilde bütünleşmeyi sağlar. Talepleri onaylayın, sizi seve seve benimseyeceklerdir. Ama bir an gelir, o zamana kadar bütün kapılan açan "evet" o andan itibaren bütün kapılan yüzünüze ka. payıverir. Yeniyetmeliğe geçiş belki de budur. "Hayır" demeyi öğrendiğimiz andır.
Bir kez daha öğrencilerin ilgisini toplamayı başarmıştı.
- "Hayır"ın en az "evet" kadar gücü vardır. "Hayır" farklı biçimde düşünme özgürlüğüdür. "Hayır" kişiliği pekiştirir. "Hayır", "evet" diyenleri ürkütür.

Felsefe öğretmeni bilgisini kürsüden dağıtmak yerine sınıfı arşınlamayı yeğlerdi. Arada bir dunır, bir masanın kenarına oturur, öğrencilerden birini hırpalardı. Devam etti:
- Ama tıpkı "evet" gibi "hayır'ın da sınırları yardır. Her şeye "hayır* deyin, tıkandığınızı, yalnızlaştıgınızı, kaçamağınız kalmadığını göreceksiniz. Yetişkinliğe geçiş, sistemli bir biçimde her şeyi onaylamadan ya da her şeyi reddetmeden, "evet'leri ve "hayır"ları yerinde kullanmayı öğrendiğimiz andır. Artık ne pahasına olursa olsun, toplumla bütünleşmeyi istemek ya da onu toptan reddetmek söz konusu değildir. "Evefi ya da "hayır"ı seçmemizi belirleyen iki ölçüt olmalıdır: 1. Orta ve uzun vadeli gelecek sonuçların çözümlenmesi; 2. Derin sezişe. "Evet'leri ve "hayırMan bilerek dağıtmak bilimden çok sanatın alanına girer. Bilinçli olarak "evet" ya da "hayır" demesini bilenler, giderek sadece çevrelerindekileri değil, daha da önemlisi bizzat kendilerini yönetirler.
Telaffuz ettiği sözcüklerden daha çok sesine dikkat eden ön sıradaki kızlar, sözlerini içiyorlardı. Felsefe öğretmeni ellerini kotunun ceplerine soktu ve Zoe'nin sırasının üstüne oturdu.
- Özetlemek için size şu eski özdeyişi hatırlatacağım: "Yirmisinde anarşist olmamak aptallıktır, ama... otuzundan sonra anarşist olmak daha büyük aptallıktır."
Cümleyi tahtaya yazdı.
Her şeyi not etmeye aç dolmakalemler defterlerin sayfalannı tırmaladı. Bazı öğrenciler sözlü sınavda sorulduğunda hatırlamak iç'n heceleri hafızalarına yerleştirmek amacıyla sessizce telaffuz ediyor-lardı.
- Peki siz kaç yaşınızdasınız, mösyö? diye sordu Julte.
Felsefe öğretmeni arkasına döndü.
- Yirmi dokuz yaşımdayım, diye muzip bir gülümsemeyle yanıtladı-Gri gözlü genç kıza doğru ilerledi.
- ...dolayısıyla daha bir süre için anarşistim. Bundan yararlanma' ya bakın.

_ peki anarşist olmak ne ifade ediyor? diye sordu Francine.
_ ne tanrısı, ne de efendisi olmamayı, kendini özgür bir insan ola-faK hissetmeyi. Kendimi özgür bir insan hissediyorum ve bunu sizlere de öğretmeyi hesaplıyorum.
- rie tanrı ne de efendi, söylemesi kolay, diye söze karıştı Zoe. Ama siz, burada bizim efendimiz durumundasınız ve biz sizi dinlemek zorundayız.
Filozofun yanıtlayacak zamanı olmadı. Birden kapı açıldı ve okul müdürü fırtına gibi içeri girdi.
- Oturun, dedi öğrencilere. Size önemli bir konudan söz edeceğim. Kurumumuzda bir kundakçı dolaşıyor. Birkaç gün önce, çöplerin bırakıldığı yerde bir yangın oldu ve kapıcı ağaçtan arka kapının yanında bir molotofkokteyli buldu. Lisemiz betondan, ama yine de cam yünü kaplı yapay tavanları, kolaylıkla tutuşan ve çok çabuk yanan, son derece zehirli dumanlar çıkaran plastikleri var. Bu durumda en etkin karşı yangın sistemiyle donanmaya karar verdim. Bundan böyle, birkaç saniyede açılabilen, kurumumuzda yangın çıkabilecek her bölgeye uzanan hortumları olan sekiz yangın musluğumuz var.
Bir siren sesi ortalığı çınlattı, ama lise müdürü aynı rahatlıkla konuşmasını sürdürdü:
- ...Ayrıca arka kapıya zırh taktırdım. Artık ateşten korunmuş durumda. Çok sağlam, size bunu garanti edebilirim. Şimdi işittiğiniz siren sesine gelince, bu yangın başlangıcını bildiren bir alarm işaretidir. Bundan böyle siren sesini işitir işitmez sıraya gireceksiniz, itişip kakışmadan sınıfı terk edip ön avluda toplanacaksınız. Haydi bir deneme yapalım.
Siren sesi kulakları sağır edecek hale gelmişti.
Öğrenciler eğlence çıktığına sevinerek, kendilerini sınıfı boşaltma işine kaptırdılar. Aşağıda, itfaiyeciler onlara yangın musluklarını nasıl açacaklarını, rakorları nasıl takacaklarını, hortumları nasıl kullanacaklarını gösterdiler. Kapıların etrafına ıslak çamaşırlar koymak ya da duman bulutunun altında oksijen bulmak için eğilmek gibi birkaç hayatta kalma önlemi öğrettiler.
Bu hayhuyun ortasında, okul müdürü J'-woong'a seslendi:
- Konsere etkin bir biçimde hazırlanıyor musunuz? İki gününüz ka'dı, unutmayın.
- Zaman bulamıyoruz. Bir an düşündü, sonra:

- Pekâlâ, bir istisna olarak sizi derslerden muaf tutuyorum. Ders-re girmeyeceksiniz, ama bu ayrıcalığı hak ettiğinizi gösterin.
a,lncalann Devrimi / F-.U
182
Sonunda siren susmaya razı oldu. Julie ve Yedi Cüceler lokalleri-ne atıldılar. Öğleden sonra yeni parçalar geliştirdiler. İkisi hazırlık aşamasında şimdi üç yeni parçaları vardı. Sözleri /Insik/oped/den alıyorlardı ve onların değerini ortaya koyacak bir müzikle donatmak için çabalıyorlardı.
ANSİKLOPEDİ
SAVAŞÇI GÜDÜSÜ: Düşmanlarını sev. Onları gıcık etmenin en iyi yolu budur.
Edmond VVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
MEŞE KULEYİ TERK EDELİM
Yola çıkmalısınız.
Yabanarılan kraliçesi, anten işaretleri şeklinde iletisini yineliyor. Bir anteniyle sabırsızlıkla karıncanın kafasına vururken, öteki anteniyle ona ufku gösteriyor. Bu işaretleri herkes kolayca anlayabilir. Yola çıkmak gerekiyor.
Bel-o-kan'da dadılar şöyle derdi:
'Her varlık dönüşümü tanımalıdır. Bu evreyi kaçırırsa, hayatının ancak yarısını yaşar."
Böylece, 103. hayatının ikinci dönemine başlıyor. Artık fazladan on iki yıllık bir yaşantıya sahip ve bundan yararlanmayı hesaplıyor.
103.'nün şimdi bir cinsiyeti var. O bir prenses; bir erkekle karşılaşırsa, üreyebileceğini biliyor.
On ikiler Prensese hangi yöne gideceklerini soruyorlar. Yerlerde hâlâ sürüyle çekirge var. Prenses 103. yüksek dallardan geçerek güneybatıya doğru ilerlemenin en iyisi olduğunu düşünüyor. On ikiler onaylıyor.
Ulu meşenin oluşturduğu geniş kule boyunca iniyor ve uzun bir dala yöneliyorlar. Bazen, trapezciler gibi, sarkaç hareketiyle uzak b" yaprağa ayaklarıyla tutunmak ya da asılmak için daldan dala atlaya rak ilerliyorlar. Çekirgelerin kekre kokusunu almaz oluncaya kada uzun süre yürüyorlar.
Qrup, başlarında Prenses 103. ile, yalancıçınar boyunca ihtiyat'1 iniyor ve yere ayak basıyor. Çekirge örtüsü ön metrelik bir alana a cak ulaşıyor.
163
5. diğerlerine ters yönden sessizce sokulmalarını işaret ediyor, arna bu önlemin gereksizliği hemen ortaya çıkıyor. Birden görünmez bir çağrıya birlikte cevap verir gibi, çekirgeler göğe yükseliyorlar.
Havalanıyor, iri ölüm kar taneleri.
Görünüm etkileyici. Çekirgelerin karıncalarınkinden bin kez daha aüçlü ayak kasları vardır. Böylelikle vücutlarından yirmi kez daha yükseğe sıçrayabilirler. Sıçramalarının doruğuna erişince, dört kanatlarını alabildiğince açarlar ve göklerde daha yükseklere çıkmak için büyük bir hızla hareket ettirirler. Bunca hareket inanılmaz bir uğultu meydana getirir. Çekirgeler sayısız, bulut içinde kanatlan birbirine çarpıyor. Kendi kalabalıklarında birbirlerini eziyorlar. Etrafındaki çekirgelerin havalanması bitmek bilmiyor. Yerde ne varsa yediler; arkalannda üstünde ne bir yaprak, ne bir çiçek, ne de. bir meyve bulunan çıplak birkaç ağacın yükseldiği mahvolmuş bir toprak bırakıyorlar.
15. çekirgelerin uzaklaşmasını seyrederken, zaman zaman aşın hayat hayatı öldürür, diye belirtiyor. Ama çevresindeki hayatı söndürmeye alışmış avcı düşünceleri bunlar.
Vine de, havalanmalarını seyreden Prenses 103. doğanın çekirge gibi bir türü ne diye ürettiğini anlamıyor. Hayvan hayatını, bitki hayatını yok ederek sadece mineral hayatın sürmesi için çölle ittifak kurmuş olmasınlar? Geçtikleri yer çöl haline geliyor, hayvanlar ve bitkiler ortadan kayboluyor.
Prenses 103. mahvolmuş çayırlığın iç karartan görünümüne sırt çeviriyor. Rüzgâr fırtınalan çekirge bulutuna somurtkan ve rüzgâr güneye sürmeden her yöne uzayan bir surat biçimi veriyor.
Şimdi Parmaklar'a has üç büyük özgünlük, mizah, aşk ve sanat özerinde düşünmesi gerekiyor. Düşüncelerini işiten 10. yaklaşıyor ve ona hayvansal bellek feromonu üretmesini öneriyor. Prenses 103. belleğinin ve çözümleme yetisinin en üst düzeyindeyken, kendisine açacağı her şeyi orada toplayacağını söylüyor. Bir böcek yumurtası tabuğu buluyor ve kokulu sıvıyı orada depolamayı tasarlıyor.

103. onaylıyor.
Eskiden, böyle bir şey oluşturmayı kendisi de düşünmüştü, ama maceralannın hayhuyu içinde bilgilerle dolu yumurtayı yitirmişti. °'nun nöbeti devralmasından memnun.
°n üç karınca güneybatı yolunu, uygarlık yönünü, anasite Bel-o-"an'ın yönünü tutuyor.
164
OEÇMİŞt KÖKÜNDEN KAZIYIP ATALIM
Büyük akşamın arefesiydi. Sabah erken, Julie hâlâ düş görüyordu. Mikrofonun önündeydi ve boğazından hiçbir ses çıkmıyordu. Hatta mikrofon onunla dalga geçiyordu. Bir aynaya yaklaşıyordu ve agzı olmadığının farkına vanyordu. Yerinde kocaman pürüzsüz bir çene vardı sadece. Ne konuşabiliyor, ne bağırabiliyor, ne de şarkı söyieye. biliyordu. Ancak ya kaşlarını kaldırabiliyor ya da derdini anlatmak için gözlerini belertiyordu. Mikrofon gülüyor da gülüyordu. Kaybolmuş ağzı için ağlıyordu. Makyaj masasının üstünde bir ustura vardı. İçinden kendisine yeni bir ağız açmak geldi. Ama sakat kalmaktan korkuyordu. O zaman, ameliyatı kolaylaştırmak için rujuyla bir ağız biçimi çizmeye girişti. Usturayı desenin ortasına yaklaştırdı...
Julie'nin annesi odanın kapısını gürültülü bir şekilde açtı.
- Saat dokuz, Julie. Uyumadığını biliyorum. Kalk, seninle konuşmalıyız.
Julie dirsekleri üzerinde doğruldu ve gözlerini ovuşturdu. Sonra, içgüdüsel olarak ağzını ovaladı. Nemli iki et parçasını hissetti, öf be! Dilinin ve dişlerinin yerinde olup olmadığını kontrol etmek için eliyle yokladı.
Annesi eşikte durdu ve bu defa bir psikiyatra gidip gitmeyeceklerini merak edermiş gibi bakışlarını ona dikti.
- Haydi, kalk.
- Anneee. Hayır, şimdi olmaz! Daha çok erken!
- Sana söyleyecek bir çift sözüm var. Babanın ölümünden beri, sanki hiçbir şey olmamış gibi yaşıyorsun. Kalpsiz misin? 0 senin babandı yine de.
Julie, onu işitmemek için başını yastığın altına soktu.
- Hiçbir şey olmamış gibi eğleniyorsun, bir liseli çetesiyle sürtüyorsun. Geçen gece de dışarda yattın. Julie, bu durumu birlikte tartışmalıyız.
Yastığın bir ucunu kaldırdı, annesini seyretti. Kibar dul biraz daha zayıflamıştı.
Gaston'un ölümü dula biraz canlılık getirmişe benziyordu. Yeni rejimin dışında annesi psikanalize de başlamıştı. Sadece vücudunu gençleştirmek ona yetmiyordu, Ruhen de huzurlu olmak istiyordu.
Julie, annesinin modaya uyarak yeniden doğuşyönsemeli birps'' kanaliste gittiğini biliyordu. Bu pratisyenler unutulmuş örselenme,e' ri bulup açmak için çocukluğa kadar gitmekle kalmıyor, hastalar"11 fetüs evresine kadar gerilere götürüyorlardı. Ruhsal yaşını giydikler,y' le bağdaştırmaya özen gösteren annesinin, sonunda çocuk tulumu giyip giymeyeceğini ya da plastik bir göbekbağına çöreklenip çöreklenmeyeceğini merak etti.
Ji
165
¦Reenkarnasyoncıı" bir psikanalist seçmediğine şükretti. Bunlar aeri gidişi fetüsten, ovumdan daha öteye, önceki hayata kadar götürüyorlardı. O zaman, Julie annesini yeniden dogmadan önceki kişiliğinin eski püsküleri içinde görürdü.
_ Haydi Julie, bırak çocukluk yapmayı! Kalk artık!
Julie yatağının dibinde tortop oldu ve parmaklarını kulaklarına soktu. Bir daha görmemek, bir daha işitmemek, bir daha hissetmemek.
Ama gerçeğin eli gelip yorganı kaldırdı ve ininin dibinde ana yüzü göründü.
- Julie, ben ciddiyim. Yüz yüze, samimi bir şekilde konuşmamız gerekiyor.
- Bırak uyuyayım anne.
Başucu masasının üstünde açık bir kitap gördüğünde, anne kararsızdı.
Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, Pr. Edmond Wells, cilt III.
Bu kitabı psikoterapist tutmamıştı. Kızı, sessiz, hâlâ yorganın altındaydı.
Kitabı aldı.
- Pekâlâ, bir saat daha uyuyabilirsin, sonra konuşacağız.

Anne, kitabı mutfağa götürdü ve karıştırdı. Devrimden, karıncalardan, toplumun eleştirisinden, savaş stratejilerinden, kalabalıkları yönlendirme tekniklerinden söz ediliyordu. Molotofkokteyli yapmayı sağlayan tarifler bile vardı. Psikoterapist haklıydı. Hemen telefon edip kızını yoldan çıkaran bu sözde ansiklopediye karşı onu uyarmalıydı. Bu kitap yıkıcı bir el-yazmasıydı, bundan emindi.
Onu dolabın en yukarıdaki rafının dibine sakladı.
- Merede kitabım?
Julie'nin annesi kendi kendisini kutladı. Sorunun anahtarını keşfetmişti. Uyuşturucuyu kaldırın, uyuşturucu tutkunu yokluk krizine 9irer. Kızı hep kendisine bir efendi ya da bir baba aramıştı. Önce şu Şan hocası olmuştu, şimdi de bu esrarengiz ansiklopedi çıkmıştı. Kı-Zl kendisinden başka bir çaresi olmadığını anlayıncaya kadar bu kâ-âıttan kaplanı tek tek ortadan kaldıracağına dair söz verdi.
-Sakladım onu, senin iyiliğin için. Bana bir gün bunun için teşekkür edeceksin.
~ Kitabımı bana geri ver, diye homurdandı Julie.
- Israrın yararı yok.
Julie dolaba doğru ilerledi. Annesi her şeyi oraya koyardı. Soz-cûkleri tek tek belirterek tekrarladı:
166
- Derhal onu bana geri ver.
- Kitaplar tehlikeli olabilirler, diye savundu anne. Kapital yüzünden, yetmiş yıldır komünizm var.
- Çok doğru. Ahdi Cedid yüzünden beş yüz yıl Engizisyon yaşandı. Sen de oradan çıktın.
Julie Ansiklopediyi buldu ve kapatıldığı dolaptan onu çekti çıkardı. Onun bu kitaba ihtiyacı olduğu kadar, kitabın da ona ihtiyacı vardı.
Annesinin kolları yanına düştü ve kızının kitabı göğsüne bastırmasını seyretti. Dönüp odadan çıktı. Koridorda çengelden ayak bileklerine kadar inen uzun kara yağmurluğunu aldı; geceliğinin üstüne giy-di, sırt çantasını aldı, kitabı içine soktu ve koşarak dışarı çıktı.
Achille onu izledi, sonunda sabahları koşar adım dolaşmayı sevdiğini anlamış olmalarına pek sevinmişti.
- Hav, hav, hav yaptı keyfinden dört nala koşan köpek.
- Julie, hemen geri dön! diye bağırdı anne evin eşiğinden. Genç kız, boş dolaşan bir taksiye seslendi.
- Nereye gidiyoruz küçük hanım?
Ona lisenin adresini verdi; olabildiğince çabuk Yedi Cüceler'den birine ulaşmalıydı.
YOLDA
Fara:
Para, Parmakların icat ettiği tek soyut kavramdır.
Kalabalık yapan nesneleri değiştirmemek için, Parmaklar bu kurnazca mekanizmayı buldular.
Çok yer tutan besinleri taşımaktansa, boyalı kâğıt parçaları taşırlar. Bu kâğıtlar besinlerle aynı değerdedir.
Herkes hemfikir olduğundan, bu para gıda karşılığında değiştiril bilir.
Parmaklarla paradan konuşacak olsanız, hepsi parayı sevmediklerini ve toplumlarının paranın önemi üzerine kurulu olmasında" üzüldüklerini söylerler.
Yine de tarihsel belgeler şunu gösterir: Paradan önce, zengin'1"' leri dolaşıma sokmanın tek yolu... talandı.
Yani, en yaman Parmaklar bir yere geliyor, erkekleri öldürüyor . kadınlara tecavüz ediyor ve mallarını çalıyorlardı.
10. 103.'ye sormak için aşırı soğuktan bir an mola vermelerinden
yararlanıyor. Bir mağaraya sığınmış, Parmakların hayatları ve töre riyle ilgili anlattığı bütün bilgileri hayvansal bellek feromonuna d duruyor. Prenses 103. yalvarttırmıyor.
167
Anlatısından yararlanmak için öteki karıncalar da yaklaşıyor. Son-ra 103. Parmaklar'ın üremesinden söz ediyor.

Televizyonlarını seyrederken, 103. onların "pornografik film" adını verdikleri şeyi seyretmekten özellikle hoşlanırdı.
On ikiler, Parmaklar töresinin bu yeni özelliğini daha iyi koklamak için daha bir yaklaştılar.
'Pornografik filmler" nedir? diye soruyor 16.
103. Parmakların çiftleşmelerine çok önem verdiklerini açıklıyor. Kötü çiftleşmecilere örnek olsun diye en iyi çiftleşmecilerin filmini çekiyorlar.
Peki pornografik filmlerde ne görülür?
103. her şeyi anlamadı, ama genel olarak, dişi bir Parmak geliyor ve erkeğin cinsel organını yiyor. Sonra içice giriyorlar; bazen yatak tahtakuruları gibi birkaçı birden.
Kanatlarını açıp havada süzülerek çiftleşmiyorlar mı? diye soruyor 9.
Hayır, 103. Parmaklar'ın sülükler gibi yuvarlanarak yerde çiftleştiklerini belirtiyor. Zaten tıpkı sülükler gibi köpükler çıkarırlar.
Bu ilkel cinsellik biçimi karıncaların çok ilgisini çekiyor. Bundan 120 milyon yıl önce, karıncaların atalarının bu tip bir.cinselligi olduğunu hepsi biliyor.
Yerlerde sürünmek ve birbirlerine sürtünerek birbirinin içine girmek.
Karıncalar, Parmakların bu konuda oldukça geri olduklarını söylüyorlar birbirlerine. Üç boyutta süzülerek uçarken sevişme, yere yapışmış halde yapılan iki boyutlu aşktan çok daha coşturucudur.
Dışarda havalar ısınıyor.
Karıncaların ve Prenseslerinin gevezelikle kaybedecek zamanları yok. Siteyi korkunç beyaz pankart tehlikesinden kurtarmak istiyor-tarsa, acele etmeleri gerekiyor.
Prenses 103. en önde; bir cinsel organı olmanın sarhoşluğu içinde. Yerin manyetik alanlarına duyarlı Johnston organı bile daha iyi işliyor.
Hayat güzel. Dünya güzel.
Karınca, bu özel organı sayesinde, yer dalgalarını şaşırtıcı bir kesinlikle algılıyor.
Yerin yüzeyinde titreşen dalgalar vardır. 103. cinsiyetsizken, yer Kabugundaki manyetik enerji damarlarını zorlukla algılıyordu, ama S|mdi onları uzun kökler gibi görselleştirebilecek durumda.
°n ikilere bu titreşim kanallarından birini terk etmeden yürümeye devam etmelerini salık veriyor.
168
Yerin görünmez damarlarını izlersek, ona saygı gösteririz ve bunun karşılığında o bizi korur.
Manyetik alanları seçmeyi bilmeyen Parmakları düşünüyor. Qeii-şigüzel yerlere otoyollar kuruyorlar. Hayvanların atalarından kalan göç yollarını duvarlarla kesiyorlar. Manyetik bakımdan sakıncalı bölgelerde kuruyorlar yuvalarını, sonra da başlarının ağrımasına şaşın-yorlar.
Yine de, eskiden bazı Parmaklar yerin manyetik damarlarının sırrını biliyorlarmış. Televizyondan işitmişti. Ortaçağa kadar halkların çoğu, bir tapınak kurmadan papazlarının pozitif bir manyetik düğüm bulmasını beklerlermiş. Tıpkı sitelerini kurmadan önce "manyetik bir düğüm" arayan karıncalar gibi.
Sonra, Rönesans'la birlikte Parmaklar sadece akıllarıyla her şeyi anlayabileceklerine ve herhangi bir işe başlamadan önce doğaya sormaya ihtiyaçları olmadığına inanmaya başlamışlar.
Parmaklar artık Yere uyum sağlamaya çalışmıyorlar. Yerin kendilerine uymasını istiyorlar, diyor Prenses kendi kendine.
ATiSKLOPEDl
BAŞKALARIMI YÖriLEriDİRME STRATEJİSİ: İnsanlar üç grupta toplanır: Görsel dile gönderme yaparak konuşanlar, işitsel dile gönderme yaparak konuşanlar, vücut diline gönderme yaparak konuşanlar. Görseller büyük bir doğallıkla "görüyorsun" derler, çünkü görüntülerle konuşurlar. Gösterirler, gözlemler, renklerle betimlerler, 'bu açık, bu flu, bu saydam" diyerek belirtirler. 'Pembe hayat", 'biz bunları görmüştük", "mosmor oldu" gibi deyimler kullanırlar.
İşitseller büyük bir doğallıkla "İşitiyorsun" derler. Müziği ve gürültüyü çağrıştıran sesli sözcüklerle konuşurlar: "Sağır kulak', "çan sesi."
Kullandıkları sıfatlar: "Ahenkli', 'kulak trmalayıcı". "işitilebilir", "kulakları sağır edici."

Vücutlarıyla duyumsayanlar büyük bir doğallıkla "hissediyorsun" derler. Duyumsamalarla konuşurlar. "Yakalıyorsun", "duyuyorsun", "çatlıyorsun." Deyimleri: "Gırtlağına kadar batmak", 'yeme de yanında yat." Sıfatlan: "Soğuk", "hararetli", "taşkın/sakin."
Karşınızdakinin hangi gruba dahil olduğu gözlerini kımıldatma biçiminden anlaşılır.
Kendisinden bir şeyi anımsaması istendiğinde, gözlerini yukarıya doğru kaldırarak başlıyorsa, bu bir görseldir. Bakışını yana doğru çeviriyorsa, bir işitseldir. Sanki içindeki duyumsamalarını daha iyi yakalamak istermiş gibi gözlerini yere eğerse, bu bir duyumsaldır.
169
Bunları bilmek, üç dilsel grubun sözcükleriyle oynayarak muhatabımız üzerinde etkili olmamızı sağlar.
Buradan hareketle, fiziksel demirleme noktaları yaratarak daha da ileri gidilebilir. 'Bu işi başarıyla sonuçlandıracağına güveniyorum" gibi önemli bir ileti aktarma anında muhatabınızı teşvik etmek istediğiniz zaman, vücudunun bir noktası üzerinde baskı uygulayın. O anda, koluna bir baskı uygulanırsa, koluna her baskı uygulandığında teşvik edilmiş olacaktır. Bu bir tür duyumsal bellektir.
Yine de, belleği tersinden işletmemeye dikkat etmek gerekir. Hastasını omzuna vururken "Zavallı dostum, demek daha iyi hissetmiyorsun?" diye yakınarak karşılayan bir psikoterapist isterse dünyanın en iyi tedavisini uygula-sın, ayrılma anında hareketini yinelerse, hasta eski bunalımlarına yeniden döner.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
DOMUZLARA VE FİLOZOFLARA DAİR
Taksi şoförü neşeli bir adamdı. Taksisinde tek başına can sıkıntısından geberiyor olmalıydı, çünkü genç müşterisiyle hiç soluk almadan konuşuyordu. Beş dakika içinde, doğal olarak ilginç olmayan bütün hayat hikâyesini anlatmıştı. Julie, hiç sesini çıkarmadan oturunca, ona bir fıkra anlatmayı önerdi: "Üç karınca Paris'te, Champs-Elysees'de dolaşıyor. Birden, içinde altın işlemeli kürk bir kostüm giymiş bir ağustos böceği bulunan bir Rolls Royce duruyor. Arabanın camını indirerek "Selam dostlar" diyor. Karıncalar, havyar yiyen şampanya içen ağustosböceğine hayretle bakıyorlar. "Selam" diye cevap veriyor karıncalar. "Anlaşılan Çok başarılı olmuşsun." -Hıı öyle, şov günümüzde iyi para getiriyor. Ben bir starım. Biraz havyar ister misiniz? -Yok, hayır, teşekkür ederiz, diyor karıncalar. Ağustosböceği camı kaldırıyor ve şoföre hareket etmesini emrediyor. Limtızun gidince, şaşkına dönen karıncalar birbirlerine bakıyorlar ve içlerinden biri o sırada akıllarından geçeni dite getiriyor: "Şu Jean de La Fontaine de ne budala!"
Taksici tek başına gülüyor. Julie hafifçe gülümseyerek onu yüreklendiriyor. Uygarlığın ruhsal bunalımı yaklaştıkça, insanlar daha çok f'kra anlatıyor, diye geçiriyor içinden. Bu onları gerçek bir diyalog kurmaktan kurtarıyor.
- Bir tane daha anlatmamı ister misiniz?
170
Sürücü, sadece kendisinin bildiğini ileri sürdüğü yollardan giderken konuşmaya devam ediyor.
Fontainebleau anayolu, daha çok devlet desteci, daha az toprağın nadasa bırakılması, yabancı et ithalatının durdurulması için gösteri yapan çiftçiler tarafından tıkanmıştı. Pankartlannda "Fransız taamını kurtaralım", "İthal domuzlara ölüm" yazıyordu.
Macaristan yönünden gelen domuz taşıyan bir kamyona el koymuşlardı ve hayvanların kafeslerine petrol döküyorlardı. Kibritler fırlattılar. Diri diri yanan hayvanlardan korkunç böğürtüler yükseldi. Ju-lie bir domuzun böyle feryatlar koparabileceğine asla inanmazdı. Çığlıklar insan feryatlarıydı neredeyse. Kızarmış et kokusu korkunçtu. Can çekişme anındaki domuzlar, insanlarla akrabalıklarını ortaya koymak ister gibiydiler.
- Yalvarırım buradan gidelim!
Domuzlar hâlâ bögürüyordu. Julie, biyoloji dersinde öğretmeninin insana organ nakletmek için en uygun hayvanın domuz olduğunu söylediğini hatırlıyor. Birden, meçhul kuzenlerinin ölümünü görmek ona dayanılmaz geliyor. Domuzlar ona

yalvarırcasına bakıyorlardı. Tenleri pembeydi. Gözleri mavi. Julie, bu işkence yerinden uzaklaşmak, hem de çok çabuk uzaklaşmak istiyor.
Şoföre kâğıt para fırlattı ve arabadan çıkıp yaya olarak kaçtı. Sonunda soluk soluğa liseye vardı ve kimsenin kendisini fark etmeyeceğini umarak müzik salonuna yöneldi.
- Julie! Bu sabah burada ne arıyorsun? Sınıfınızın dersi yok. Filozof, kara yağmurluğunun altındaki pembe geceliği fark etti.
- Üşüteceksiniz.
Ona kafeteryada sıcak bir şey içmeyi önerdi, ötekiler daha gelmediğinden o da kabul etti.
- Siz iyi birisiniz. Matematik öğretmenine benzemiyorsunuz. O hep beni küçük düşürmeye uğraşıyor.
- Biliyorsunuz, öğretmenler de herkes gibi insandır, iyileri, daha az iyileri, zekileri daha az zekileri, kibarları daha az kibarları vardır. Mesele şu: Öğretmenlerin gündelik olarak en az otuz genci, yani biçim verilebilir varlığı etkileme olanakları vardır. Büyük bir sorumluluk. Bizler yarının toplumunun bahçıvanlarıyız, anlıyor musun?
Aniden, sen demeye geçmişti.
- Öğretmenlik beni korkuturdu, diyor Julie. Hele Almanca öğretmenine yapılanları görünce, tüylerim diken diken oluyor.
- Haklısın. Öğretmenlik için sadece mesleğini iyi bilmek yetmez, bir parça da psikolog olmak gerekir. Aramızda kalsın, sanınm bütün öğretmenler sınıfla karşı karşıya gelmekten korkarlar. Böyle olunca, bazıları otorite maskesi takar, bazıları da bilgin, kimileri de benim 91' bi arkadaş oyunu oynar.
171
plastik koltuğu itti ve ona bir anahtarlık uzattı.
_ şimdi dersim var, ama dinlenmek ya da biraz toparlanmak istersen, şurada, meydanın hemen köşesinde oturuyorum. Üçüncü Kat, solda. İstersen oraya gidebilirsin. Evden kaçınca, insan huzur içinde olacağı bir yere ihtiyaç duyar.
Teşekkür etti ama teklifi geri çevirdi. Rock grubundaki arkadaşları az sonra gelirlerdi ve onu sorunsuz evlerine alabilirlerdi.
Öğretmen ona dostça ve içtenlikle baktı. Karşılığında ona bir şey vermek zorunda hissetti kendisini. Bir bilgi. Beyninden daha çok ağzı konuştu.
- Çöplüğü ateşe veren bendim.
İtiraf, felsefe öğretmenini pek şaşırtmış gibi görünmedi.
- rlımmm... Yanlış düşman. Dar görüşlü davranıyorsun. Lise bir amaç değil, bir araçtır. Etkisinde kalacağına ondan yararlan. Bu eğitim sistemi yine de size yardımcı olması için düşünüldü. Eğitim var-lıklan daha güçlü, daha bilinçli, daha sağlam kılar. Liseye gittiğin için şanslısın. Kendini orada kötü hissetsen de seni zenginleştirir. Kullanmasını bilmediğini mahvetmek istemek ne büyük hata!
HEDEF QÛMOŞ NEHİR
On üç karınca, baş döndüren dar bir vadiden geçmek için küçük bir dalı kullanıyorlar. Karahindiba cangılmda yarıklar açıyorlar. Eğrel-tiotlanyla kaplı sarp bir yokuştan aşağı iniyorlar.
Aşağıda, ağaçtan düşünce yarılmış bir incir fark ediyorlar. Bu mor, yeşil, pembe ve beyaz renkli püsküren şeker volkanı çoktan isterik sinekleri çekmiş.
Karıncalar bu ziyafet durağında mola veriyor. Ne kadar nefis şey şu meyveler! Parmakların kendilerine hiç sormadıkları sorular vardır. Örneğin: Neden meyvelerin tadı hoştur? Neden çiçekler güzeldir?
Biz karıncalar biliyoruz.
Prenses 103. tıpkı 10. gibi karınca bilgisiyle ilgili hayvansal fero-•non yapma zahmetine katlanacak bir Parmak'm çıkması şart, diye Seçiriyor içinden. Böylece onlara neden meyvelerin tadının hoş oldu-âunu, neden çiçeklerin güzel olduğunu öğretebilecekti.
Bu Parmak'a rastlayacak olsaydı, ona çiçeklerin böcekleri çekmek için güzel ve kokulu olduğunu söyleyecekti. Çünkü polenlerini Vayan ve üremelerini sağlayan böceklerdir.
/ 72
Meyveler, hayvanlar tarafından yenilecekleri umuduyla nefistirler. Onlar kendilerini sindirecekler ve çekirdeklerini dışkılarından uzakla-ra

tükürecekleridir. Böylece, sadece meyve ağacının tohumunu saç. rtıakla kalmaz, tohumu verimlileştirecek gübreyi de sağlarlar.
Meyveler kendilerini yedirmek, dolayısıyla dünyada yayılmak için t>irbiıieriyle rekabet ederler. Onlar için gelişmek, tatlarını, görünüşle-r«ni, kokularını iyileştirmektir. Isteklendirmeyen meyve kaybolmaya mahkûmdur.
Bununla birlikte, 103. televizyonda Parmakların çekirdeksiz meyveler üretmeyi başardığını görmüştü. Çekirdeksiz kavun, karpuz ya da üzüm. Tembelliklerinden taneleri tükürmedikleri ya da sindirmedikleri için. Parmaklar türleri tümüyle kısırlaştırmak üzereydiler. İlerde Parmaklarla konuşma fırsatım olursa, onlara tükürmek zorunda Kalsalar da, meyvelerin çekirdeklerine dokunmamalarını tavsiye edeceğim, diyor kendi kendine.
Her neyse, gövdeye indirdikleri bu taze incirin kendisini yedirmek ve sindirilmek gibi bir korkusu yok. On üçler ballı suyunda yıkanıyorlar. Başlarını yumuşak etine gömüyorlar, çekirdeklerini birbirlerinin yüzüne tükürüyorlar, etenesinin peltesinde yüzüyorlar.
Midesel kursaklarını, toplumsal kursaklarını ağzına kadar meyve şekeriyle dolduran karıncalar, yola koyuluyorlar. Hindiba ve kuşburnu ile çevrili patikalardan geçiyorlar. 6. hapşırıyor. Kuşburnu polenine alerjisi var.
Az sonra, uzakta bir gümüş çizgi fark ediyorlar: Mehir. Prenses 103. antenlerini kaldırıyor ve yerini çok iyi saptıyor. Bel-o-kan'ın kuzey dogusundalar. Şanslarına, nehir kuzeyden güneye doğru akıyor.
Kara kumlu bir sahile varıyorlar. Gelinböcekleri, yarısını tırtıkladıkları yaprak biti leşlerini bırakıp onlara doğru koşuyor.
103. Parmakların neden şu gelinböceklerini "sempatik" buldukla-nnı asla anlamadı. Bunlar yaprak bitlerini yutan vahşi hayvanlar. Parmakların bir başka tuhaflığı da yoncalara olumlu özellikler yakıştırmaları. Oysa en sıradan bir karınca bile, yoncanın özsuyu zehirli bir bitki olduğunu bilir.
Kâşifler kumsalda ilerliyor.
Etrafta, narin sazlar iç karartıcı vıraklamalarıyla havayı inleten ka-rakurbağalarını saklıyor.
Prenses 103. nehri kayıkla geçmeyi öneriyor. "Kayık'ın ne olduğu-nu bilmeyen on iki kâşif bunun da Parmakladın bir icadı olabileceğini düşünüyor.

prenses 103. bir yaprağın su üstünde ilerlemek için nasıl kullanı-labilecegini onlara gösteriyor. Bir zamanlar, nehri bir unutmabeni apragı üstünde geçmişti, ama bulunduğu yerde unutmabeni yok. Batmaz bir yaprak bulmak için, gözleri ve antenleriyle çevreyi araştırıyorlar, üerçek tüm açıklığıyla ortaya çıkıyor: Nilüferler. Fi tarihinden beri su üstünde yüzerler, ondan daha iyi batmaz yaprak olur muydu? nilüferle boğulmadan karşıya geçeceğiz.
Manga kıyıya gevşekçe yaslanmış ak ve pembe küçük bir nilüfere tırmanıyor. Uzun saplı yapraklan oval şeklinde. Üst yüzü yeşil ve yuvarlak, verniklenmiş gibi pürüzsüz bir platform oluşturuyor. Bu suyun akışını sağlıyor. Ama yaprağın altında, hâlâ su içindeki yapraklar kâğıt fişek gibi kıvrılmışlar. Yaprak sapları esnek ve daha iyi yüzmelerini sağlayan hava dolu kanalları var.
Karıncalar bitkiye biniyorlar ama o kımıldamıyor. Medenini araştırınca, demirlemiş olduğunu fark ediyorlar, nilüferin sapkökü bir ip gibi suyun içinde uzuyor. Uzantı çok sağlam, elli santimetreden daha kalın ve bitkiyi yere tutturmak için bir metre kadar derine iniyor. Prenses 103. uzantıyı doğramak için suya sarkıyor, arada bir hava almak için işine son veriyor.
Ötekiler ona yardım ediyorlar, ama kurtarıcı son darbeyi vurmadan önce, onlara domuzlan böcekleri yakalamaları gerektiğini belirtiyor. Su kınkanatlıları itici görevi görecekler. Nehrin yüzeyinde yakaladıkları ölü av hayvanlarını yem olarak kullanıyorlar. Domuzlanlar yaklaşıyor, 103. anten teması sağlıyor ve kendilerine nehri geçmelerinde yardımcı olmaya ikna edecek feromonları buluyor.
Prenses 103. yeni cinsiyetli gözüyle karşı kıyının çok uzakta olduğunu, üstelik de suyun üstünde yüzen ölü yaprakların döndüğünü saptıyor. Ters akıntıların olduğunun işareti. Hiçbir sandal oradan geçemez. En iyisi daha aşağıya inip nehrin daraldığı bir yer bulmak.
Bel-o-kanlılar gemilerinde değişiklikler yapıyor ve yolculuklarında başlarına gelebileceklere hazırlıklı olmak için erzaklarla dolduruyor-!ar. Yedeklerinin

çoğunu, hemen tüyemeyen gelinböcekleriyle işbir-''Si yapmayı kabul etmeyen domuzlanlar oluşturuyor.
Prenses 103. şimdi yola çıkmalarının bir yararı olmayacağını belirtiyor, gece yolculuk yapamayacaklar. Yarın sabah hareket etmeyi tavsiye ediyor. Hayat ardışık günler ve geceler olduğuna göre, daha Çevrim tamamlanmış sayılmazdı. Böylece bir kayanın altına sığınıyor ve kuvvet toplamak için gelineceklerini yiyorlar. Önlerinde büyük bir yolculuk var.
174
ANSİKLOPEDİ
AYA YOLCULUK: Denemeyi göze almak koşuluyla, en çılgın düşlerin gerçekleşebilir göründüğü anlar vardır.
13. Yüzyılda Çin'de, Song Hanedanlığı İmparatorluğu döneminde, aya hayranlığı amaçlayan kültürel bir hareket meydana geldi. En büyük şairlerin, en büyük yazarların, en büyük şarkıcıların tek esin kaynağı artık gökyüzündeki bu gezegendi.
Kendisi de şair ve yazar olan Song imparatorlarından biri, bu işi açıklığa kavuşturmak istedi. Öylesine hayrandı ki aya ilk ayak basanın kendisi olmasını diliyordu.
Bilginlerinden bir füze yapmalarını istedi. Çinliler eskiden barutu kullanmasını çok iyi bilirlerdi. Ortasına imparator Song'un kurulduğu bir kulübenin altına koca koca Fişekler yerleştirdiler.
Patlamanın kuvvetiyle hükümdarın aya kadar fırlayacağını umuyorlardı. /Ye// Armstrong'tan, Jules Veme'den çok, çok daha önce, Çinliler ilk gezegenler arası füzeyi yapmışlardı. Ama başlangıç araştırmaları ister istemez üstünkörü yürütülmek zorundaydı. Reaktörler, fitilleri tutuşturulur tutuşturulmaz tıpkı havayi fişek gibi davrandılar, yani patladılar.
Araç da, kendini gecelerin yıldızına kadar fırlatacağını sanan imparator da rengârenk bir ateş demeti içinde paramparça oldu.
Edmond VVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
İLK UÇUŞ
Bütün gece besteler yaptılar ve hiç ara vermeden prova yaptılar. Konser günü sabahında, yeniden çalışmaya koyuldular. Şarkılarının sözlerini Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinden alıyorlardı, ama ezgiler ve ritimler bulmak için de çırpınıyorlardı.
Daha saat yirmide, çalgılarını akort etmek ve yerin akustiğini denetlemek için kültür merkezindeydiler.
Sahneye çıkmalarına on dakika kala, kuliste konsantre olmaya çalıştıklan sırada, bir gazeteci yerel gazete için onlarla mülakat yaP" mak istedi.
- Merhaba, ben Marcel Vaugirard, Clairon de Fontainebleau'den-
175
Ufak tefek, yuvarlakça adamı süzdüler. Yanakları ve hafifçe kızarmış bumu, yemeye özellikle de içmeye düşkün olduğunu gösteriyordu.
_ Pekâlâ gençler, plak yapmayı düşünüyor musunuz?
Julie'nin canı konuşmak istemedi. Bu işi Ji-woong üstlendi:
-Evet.
Gazetecinin fizyonomisi hoşnutluk gösterdi. Felsefe öğretmeni haklıydı. Evet demek insanları mutlu ediyordu ve iletişimi kolaylaştırıyordu.
- Ne ad vereceksiniz?
ji-woong aklına ilk gelen sözcükleri deyiverdi:
-Uyanın.
Gazeteci titizlikle not etti.
- Ya sözleri neden bahsediyor?
- Şey... her şeyden, dedi Zoe.
Yanıt belirsiz olduğundan bu defa hoşnut görünmedi, gazeteci ekledi:
- Peki ritminizde hangi büyük akımdan esinlendiniz?
- Kendimize özgü bir ritim yaratmaya çalıştık, dedi David. Özgün olmak istiyoruz.
Gazeteci, alışveriş listesini yazan bir ev kadını gibi durmadan not alıyordu.
- Umarım size önlerden iyi bir yer ayırmışlardır, dedi Francine.
- Hayır. Vaktim yok.
- Masıl? Vaktim yok da ne demek?

Marcel Vaugirard not defterini cebine koydu ve elini onlara uzattı.
- Vaktim yok. Bu akşam yapacak bir yığın işim var. Sizleri dinlemeye ayıracak bir saatim yok. Gerçekten çok keyifli olurdu, ama maalesef kalamam.
- Öyleyse nasıl makale yazacaksınız? diye şaşırdı Julie. Sanki bir sır verecekmiş gibi Julie'nin kulağına yaklaştı:
- Bizim mesleğin büyük sırrını öğrenin: "İnsan ancak bilmediğinden iyi bahseder.'
Bu akıl yürütme genç kızı sersemletti, ama gazeteci durumdan Pek hoşnut göründüğü için ne ısrar etmeye, ne de onu alıkoymaya cesaret edebildi.
Kültür Merkezinin müdürü fırtına gibi girdi. Hık demiş kardeşi li-Se müdürünün burnundan düşmüştü.
- Hazırlanın, az sonra sıra sizde.
176
Julie perdeyi belli etmeden araladı. Yaklaşık beş yüz kişilik salonun dörtte üçü boştu.
Yedi Cüceler gibi o da topluluk karşısına çıkmaktan korkuyordu. Paul, kuvvet toplamak için bir şeyler tırtıklıyordu. Francine marihu-ana içiyordu. Leopold meditasyon çabasıyla gözlerini kapıyordu. Mar-cisse gitarının akordunu kontrol ediyordu. Ji-woong herkesin partisyonunu gözden geçiriyordu. Zoe kendi kendisiyle konuşuyormuş gibi görünüyordu; aslında kıtanın ortasında sözleri unutmak korkusuyla şarkının sözlerini milyonuncu kez tekrarlıyordu.
Kemirecek tırnağı kalmadığından, Julie yüzük parmağının ucuyla cebelleşiyordu. Parmağını kanattı ve yarasını yaladı.
Müdür, sahnede onları anons ediyordu:
- Bayanlar, baylar. Fontainebleau'nun yeni Kültür Merkezinin açılışına bu kadar kalabalık geldiğiniz için teşekkür ederim. Henüz çalışmalar tamamlanmadı, bu nedenle vereceğimiz rahatsızlıktan dolayı bizi bağışlayın. Yeni salona yeni müzik yaraşır.
Ön sıradaki yaşlılar kulaklıklarını düzelttiler. Kendilerine sunulan hiçbir gösteriyi kaçırmayan abonelerdi bunlar. En azından bir değişiklik oluyordu.
Müdür ses tonunu yükseltti:
- Bölgemizde yapılan en ilginç, en ritmik şeyi dinleyeceksiniz. Rockı seversiniz ya da sevmezsiniz ama bu müzisyenlerin dinlenmeye değdiklerine eminim.
Müdür onları doğrudan felakete sürüklüyordu. Onları yerel bir folklor topluluğu gibi takdim ediyordu.
Yüzlerindeki hoşnutsuzluğu okuyunca, ağız değiştirdi.
- Karşınızda bir rock'n roll grubu var. Şantözleri de tatlı mı tatlı. Pek tepki yok.
- Adı Julie Pinson. Kar-Beyaz ile Yedi Cüceler grubunun solisti. İlk kez sahneye çıkıyorlar. Onları cesaretlendirmek için kuvvetlice alkışlayalım.
İlk sıralardan bir iki alkış sesi geldi.
Müdür, Julie'yi kulisten çekti ve elinden tutup sahnenin ortasına, projektörlerin altına götürdü.
Julie mikrofonun karşısına yerleşti. Arkasında, Yedi Cüceler yavaş yavaş çalgılarının karşısına geçtiler.
Julie, salonun karanlığına dikkatle baktı, tik sıralarda emeklüer' arkada gelişigüzel dağılmış birkaç aylak.
Arkalardan biri bağıdı.
- Soyun!
177
Kendisiyle dalga geçen seyirci, yüzünü göremeyeceği kadar uzaktaydı, ama sesim dolaylıkla tanıdı: Oonzagııe Dupeyron. Her şeyi mahvetmek için bütün çetesiyle gelmişti mutlaka.
- Soyun! Soyun! diye bağırıyordu hepsi.
Francine yersiz çağrıları bastırmak için hemen başlamalarını işaret etti. Yorumlanma sırasına göre parçaların üstesi yere yapıştırılmıştı.
/. Merhaba
Julie'nin arkasındaki Ji-woong ritmi bildirdi. Paul, konsolda po-tansiyometreyi ayarlıyordu ve projektörler arka perdeye göz alıcı rengarenk tayflar gönderiyordu.

Mikrofonda Julie şarkıya başladı:
Merhaba,
Merhaba, meçhul seyirciler.
Dünyayı değiştirmeli için bir silahtır müziğimiz.
Oülümsemeyin. Bu mümkün. Yapabilirsiniz bunu. Bir şeyin gerçekleşmesi için onu gerçekten istemeniz yeter.
Sustuğunda, birkaç cılız alkışlama oldu. Birkaç koltuk kapağı gıcırdadı. Bazı seyircilerin çoktan hevesi sönmüştü. Sonra bir de Gon-zague ve avenesinin bağırmaları:
- Soyun! Soyun!
Salon tepki göstermiyordu. Demek sahneye ilk çıkış böyle oluyordu? Genesis, Pink Floyd ve Yes ilk sahneye çıktılarında böyle mi olmuştu? Julie, beklemeden ikinci parçaya başladı.
2. Algılama
Dünyadan sadece algılamaya hazır olduklarımızı algılarız. Bir fizyoloji deneyi için, kediler doğar doğmaz dikey motiflerle süslü bir odaya kapatıldılar.
Gonzague'ın köşesinden bir yumurta fırladı ve genç kızın kazagın-da Parçalandı.
~ Ya bunu nasıl algıladın? diye gürledi.
Salonda bir iki gülüşme. Almanca öğretmeninin çocukların elin-en neler çektiğini şimdi anlıyordu.
Durumun felakete dönüşmesi tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğu görünce, Francine önceden belirlenmiş solosuna girmeden ön-' şamatayı bastırmak için orgunun volümünü yükseltti.
Arkasından, doğrudan doğruya üçüncü parçalanna geçtiler.

3. Aykırı Uyku
Her birimizin içinde uyuyan bir bebek vardır. Aykırı uyku. Düşü sıkıntılı olur.
Arkada bir yerlerde, kapı durmadan açılıp kapanıyordu. Geç ka. lanlar içeri giriyor, sıkılanlar dışarı çıkıyordu. Bu da Julienin ilgisini dağıtıyordu.
Duvara çarpıp duran kapının gürültüsüne o kadar kapıl-mıştı ki kurulmuş bir makine gibi şarkı söylediğinin farkına vardı. - Soyun, Julie! Soyun!
Dostlarına baktı. Bu gerçekten fiyaskoydu. O kadar huzursuzdular ki birlikte bile çalamıyorlardı. Narcisse akorlarını kaçırıyordu. Qi-tarının telleri üzerinde titreyen parmaklan falsolu sesler çıkarıyordu. Julie kendisini çevresine kapamaya çalıştı ve nakaratı tekrarladı. Parçanın burasında, salonun koro halinde ellerine vurarak tekrarlayacağını tahmin etmişlerdi, ama genç kız onlan birlikte söylemeye teşvik etmeyi göze alamadı.
Herbirimizin içinde uyuyan bir bebek vardır. Aykırı uyku.
Ön sıralardaki emekliler gerçekten de uyuyorlardı. Onları uyandırmak için Aykırı uyku diye bastıra bastıra söyledi. O sırada Leopold'un flütüyle solo yapması gerekiyordu. Birkaç falsolu notadan sonra, kısa kesmeyi tercih etti.
İyi ki gazeteci kalmamıştı. Julie perişan haldeydi. David onu çe-nesiyle yüreklendirdi, dinleyicilere aldırmamasını ve sadece kendileri için devam etmesini işaret etti.
Hepimiz kazananlarız. Çünkü bizler üç yüz milyon aday arasında yarışı kazanan tek sperm hücresinden geliyoruz.
Gonzague ve Kara Kemeleri ellerinde bira kutularıyla sahnenin önündeydiler ve de pis kokan köpüğünü sahneye fışkırtıyorlardı.
"Devam edin, devam edin" diye Ji-woong kollarını yeldegirmenı gibi sallıyordu. Kuşkusuz, bu gibi durumlar sizi profesyonelliğe hazır'1' yordu.
Ortalığı karıştıranlar iyice azıtmışlardı. Yumurtalar ve bira kutuia-rından başka, sis komaları ve çeşit çeşit püskürteçleri vardı. Durrn dan bagınyorlardi:
- Soyun, Julie! Soyun! Ama artık fazla oluyorlardı.
- Rahat bırakın onlan. Bırakın da çalsınlar! diye bağırdı üzerin "Aikido Klubü" yazılı tişörtlü kuvvetli bir genç kız.

_ Soyun! diye boğazını yırtârcasına bağırdı Gonzague.
5onra seyircilere.-
.. Beş para etmediklerini gördünüz işte, dedi.

_ Beğenmediyseniz, kimse sizi burada kalmaya zorlamıyor, dedi aikid° tişörtlü kuvvetli kız.
Tehditkâr ve tek başına zıpırlara meydan okumaya hazır, ilerledi, ^alabalık olduklarından ötekilerin üstün gelmesi olasıydı, aynı tişörtten giymiş başka kızlar yardımına geldiler. Bu sırada insanlar iki taraftan birinin yanında yer almak için yerlerinden kalkıyorlardı.
Uyuyan emekliler koltuklarına iyice gömülmüşlerdi.
~ Sakin olun, lütfen, sakin olun! diye yalvarıyordu aklı başından giden Julie.
- Sen şarkı söylemeye devam et! diye buyurdu David.
Julie, mahvolmuş bir halde, dövüşen insanları seyretti. Müziklerinin töreleri yumuşattığı söylenemezdi. Hemen harekete geçmek gerekiyordu. Yedi Cüceler'e çalmayı kesmelerini işaret etti. Artık sadece kudurgan kavgacıların çığlıkları ve öfke içinde salonu terk edenlerin koltuk kapaklarının gürültüsü işitiliyordu. Yelkenleri suya indirmemek gerekiyordu. Julie, daha iyi konsantre olmak ve karşısında olanları unutmak için gözlerini kapadı. Kulaklarını sımsıkı tıkadı. Yalıtlanması ve kendisini toparlaması gerekiyordu. Şan tekniklerini bulmalıydı. Yankelevitch'in öğütlerini hatırlamalıydı.
"Aslında, şanda ses tellerinin büyük bir rolü yoktur. Sadece ses tellerini dinletirsen, nahoş bir cızırtıdan başka bir şey algılamazsın. Seslere biçim veren ağızdır. Sesleri çizerek onlara yetkinlik veren odur. /Ikcigerlerin körük, ses tellerin titreşim zarları, yanakların tınlama kutusu, dilin bir modülatördür. Şimdi dudaklarınla nişan al ve ateş et."
Nişan aldı. Ateş etti.
Tek bir nota. Birsi bemol. Kusursuz. Qür. Sürekli. Mota fışkırıyor ve yeni Kültür Merkezi'nin salonunu baştan başa dolduruyordu. Du-varlara ulaşınca, nota yansıdı, her şey Julie'nin si bemolüyle örtüldü. Herkese si bemol.
Sesin gücünü artırmak için, genç kızın kamı bir gayda tulumu gi-bi iniyordu. Nota uçsuz bucaksızdı. Julie'den çok daha büyük. Bu si bemolün s°nsuz küresinde kendini korunmuş hissediyordu ve gözleri hâlâ ka-Pa''< notasını uzatırken gülümsemeye başladı.
Şan maskesi kusursuzdu.

Kusursuz ses arayışında bütün ağzı uyandı. Si bemol gittikçe iyi-leşiyor, saflaşıyor, basitleşiyor, etkinleşiyordu. Ağzında dişleri gibi damağı da titreşti. Gerilmiş dili kımıldamıyordu.
Salon sakinleşmişti. Hatta ön sıralardaki emekliler bile kulaklıklarını çekiştirmeyi bırakmışlardı. Kara Kemeler ve aikido klubünün kızları dögüşmeyi kesmişlerdi.
Akciğerler körüğünde hiç hava kalmamıştı. Kontrolü elden bırakmamalı. Julie, hemen bir başka notaya girdi. Re. Si bemol bütün ağzını iyice ısıttığından re sesi çok daha iyi çıktı. Bütün beyinlere nüfuz etti. Bu notayla bütün ruhunu aktanyordu. Bu tek titreşimde her şey vardı: Çocukluğu, tasaları, Yankelevitchie karşılaşması, annesiyle çekişmeleri.
Qök gürlemesi gibi alkışlar patladı. Kara Kemeler gitmeyi yeğlediler. Gonzague ile çetesinin gidişini mi yoksa havada asılı kalan sesini mi alkışladıklarını bilmiyordu. Sürüp giden bir nota.
Julie durdu. Şimdi bütün enerjisini yeniden bulmuştu. Ötekiler hazırlanırken, o mikrofonu alıyordu.
Paul projektörleri söndürdü; sadece Julie'nin yöresini aydınlatan koni biçiminde beyaz bir aydınlık bıraktı. O da anlamıştı sadeliğe dönmek gerektiğini. Ağır ağır telaffuz etti:
- Sanat devrim yapmaya yarar. Şimdiki parçamızın adı KARINCALARIN DEVRİMİ.
Yeniden derin bir nefes aldı ve gözlerini kapayıp söylemeye başladı:
Oüneş altında yeni hiçbir şey yoktur.
Artık ne ermiş var
Ne bıluşçu.
Bizler yeni ermişleriz.
Bizler yeni buluşçularız.
Cevap olarak, birkaç "öyle" elde etti.
Ji-woong bateride çılgın gibi çalmaya başladı. Zoe onu basıyla ' ledi, arkasından gitarıyla Francine. Uça^ı havalandıracaklarını &n yınca, Paul sesi

maksimuma çıkardı. Bütün salon zangırdıyordu. 51 di uçmazlarsa, bir daha hiç uçamazlardı.
Julie dudaklarını iyice mikrofona yaklaştırdı ve gittikçe yu*» bir biçimde mırıldanmaya başladı:
181
Son, bu bir sondur.
Bütün duyumlarımızı açalım.
3u sabah yeni bir rüzgâr esiyor.
Hiçbir şey durduramaz çılgın dansını.
Bu uyuklayan dünyada bin dönüşüm olacak.
Katı değerleri kırmak için hiç gerek yok şiddete.
Şaşın kalın: Sadece 'Karıncaların Devrimini" gerçekleştiriyoruz.
Sonra gözlerini kapayarak ve yumruğunu kaldırarak daha kuvvetlice ekledi:
Artık ermişler yok. Biziz yeni ermişler. Artık buluşçular yok. Biziz yeni buluşçular.
Bu defa her şey tıkır tıkır işliyordu. Her çalgı doğru çalıyordu. Pa-ul'ün düzenlemeleri kusursuzdu. Sıcak dokusuyla Julie'nin sesi bütün seslere mükemmel bir şekilde hâkimdi. Her bir titreşim, her bir ses net olarak duyuluyordu. Her şey yerli yerindeydi. Organlar üzerinde etkiliydi. Sesine tamamen hâkim olduğunu, pankreasları ya da karaciğerleri üzerinde kesinlikle etkili olabildiğini bir buseydiler!
Paul sesin gücünü daha bir arttırdı. Bin vattaki amplifikatörler inanılmaz bir enerji püskürtüyorlardı. Salon artık zangırdamıyor, sallanıyordu. Mikrofonun gücü artırılınca, Julie'nin sesi beyne kadar kulak zarlarını dolduruyordu. O anda açık gri gözlü genç kızın sesinden başka bir şey düşünmek imkânsızdı. Julie, asla kendisini bu kadar ateşli hissetmemişti. Annesini de, °'gunluk sınavını da unutmuştu.
Müziği herkese çok iyi gelmişti. Ön sıralardaki emekliler kulaklı k-ar|nı çıkarmışlar, elleri ve ayaklarıyla tempo tutuyorlardı. Artık arka kaP' gıcırdamıyordu. Bütün salon ritim tutuyor, hatta sıralar arasında dans ediliyordu.
Sonunda uçak havalandı. Şimdi artık irtifa kazanmak gerekiyordu. Müziği bir ton kısması için Paul'a işaret etti. Sonra seyircilere yak-şt:ı ve sözleri tane tane söyledi:
182
Güneş altında yeni hiçbir şey yoktur. Aynı dünyaya hep aynı biçimde bakıyoruz. Bir fenerin sarmal merdivenine takılıp kaldık. Bir basamak daha yukarıdan gördüğümüz aynı hataları tekrar tekrar işliyoruz.
Dünyayı değiştirmenin vakti geldi.
Halay değiştirmenin vaktidir.
Bu bir son değil. Tam tersine; bu sadece bir başlangıç.
"Başlangıç" sözcüğünün parçanın sonunu gösterdiğini bildiğinden, Paul konsolünde "havai fişek" düğmesine bastı ve başlarının üzerinde patlayan ışıklar fışkırdı.
Salon alkışladı.
David ve Leo şarkıyı yinelemesini fısıldadılar Julie'ye. Genç kızın sesi gitttikçe daha güçlü oluyordu. Artık hiç titremiyordu. Cılız bir ye-niyetmenin sesine nasıl bu kadar güç kattığını anlamak zordu.
Artık buluşçu yok. Biziz yeni buluşçular. Artık ermişler yok...
Son cümle bir patlama etkisi yaptı. Kalabalık tek bir ağızdan ona cevap verdi:
Biziz yeni ermişler!
Grup böyle bir kaynaşma ummamıştı. Julie doğaçlama yaptı.
- Pekâlâ. Dünyayı değiştirmek istemezsen, ona katlanmak zorunda kalırsın. Farklı bir dünya düşünün. Farklı biçimde düşünün. Hayal gücünüzü salın gitsin. Buluşçular gerekiyor. Ermişler gerekiyor.
Gözlerini kapadı. Beyni ona tuhaf bir duyum sağlıyordu. Belki de Japonların satori dedikleri buydu. Bilinçle bilinçdışının tek vücut olduğu an, tam mutluluk durumu.
Seyirciler kendi kalp atışlarının ritmine uyarak el çırpıyorlardı. Daha konser yeni başlıyordu ve herkes bitecek, mutluluk ve kaynaş"13 yerini günlerin monotonluğuna bırakacak diye korkuyordu.
Julie, artık Ansiklopediye, bağlı kalmıyordu. Sözleri

doğaçla"13
olarak söylüyordu. Nereden geldiğini bilmediği sözcükler, sanki te fuz edilmeyi arzuluyormuş ve kendisi bunun için bir araçmış 9>b'' a9 zindan çıkıyorlardı.
183
ANSİKLOPEDİ
riOOSFEK- İnsanoğlunun birbirinden bağımsız iki beyni vardır: Sağ yarımküre ile sol yarımküre. İler birinin kendine özgü bir aklı vardır. Sol beyne mantık düşer, bu bir rakam beynidir. Sağ beyne sezgi düşer, bu bir biçim beynidir. Aynı bılgi için her yarımkürenin tamamen zıt sonuçlara varan farklı bir çözümlemesi olacaktır.
Sadece geceleri, bilinçsiz danışman sağ yarımküre, rüyalar aracılığıyla bilinçli gerçekleştirici sol yarımküreye fikrim verir, tıpkı sezgi gücü olan kadının fark ettirmeden maddeci kocasının beynine girmesi gibi.
Aynı zamanda 'biyosfer-sözcüğünün yaratıcısı olan Rus bilgin, Vladimir VernadsM ve Fransız filozofu Teilhard de Chardın'e göre, bu sezgisel kadınsı beynin bir başka yeteneği, -noosfer'adını verdikleri şeye bağlanabilme yeteneği vardır. Moosfer, tıpkı atmosfer ya da iyonosfer gibi gezegeni kuşatan büyük bir buluttur. Bu maddesiz küresel bulut, sağ beynin yaydığı tüm insan bilinçdışmdan oluşur. İkisi birlikte, bir büyük Yüce Aklı. bir bakıma ortalama insan Aklı'nı oluşturur.
Böylelikle şeyleri kendimizin hayal ettiğini ya da yarattığını sanıyoruz. Oysa bütün bunlan orada aramaya giden sağbeynımizdir. Sol beynimiz, sağ beynimizi dikkatle dinlediğinde, bilgi geçiyor ve eyleme dönüşebilecek bir fikir haline geliyor.
Bu varsayıma göre. bir ressam, bir müzisyen, bir buluş-çu ya da bir romancı, sağ beyin/eriyle ortak bilinçdışmdan beslenen ve noosferde başıboş dolaşan kavramlar, yapıta dönüştürmek üzere sağ ve sol yarımkürelere özgürlük içinde iletişim kurdurabilen radyo alıcılarından başka bir şey değildir.
* J
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
UYKUSUZLUK
^dT^"? ?6 kari"Ca uyum"y°r- Bir ses ve bir ıs.k 103.'yü uyan-'• etrafındaki on iki genç kâşif uyuyor.
vöcudP^erl?eCeleri olanlaronun 'Çin yoktu, çünkü uyku soğukkanlı hep yi tum"y,e sarardl- Ama bir cinsiyeti olalı beri, uykusunda la*-m,n i„Uy,UŞ K İçindeydi' En ufak sinyalde uyanıyordu. Duyum-mi başıly Smm saklncala™dan bir de buydu: Uykusuzluk egili-
184
Kalkıyor.
Hava soğuk ama kendisini uyanık tutacak enerjiyi depolayacak kadar çok yemişti dün.
Dışarıda olup bitenleri görmek için mağaranın eşiğine çıkıyor. Kırmızı bir bulut gidiyor.
Kurbağalar vıraklamayı kestiler. Gök karanlık ve yarısı bulutta ka-
lan ay, nehrin üstünde baklava biçiminde küçük desenler yansıtıyor.
103. gökte ışıklı bir çizgi görüyor. Bir fırtına. Fırtına gökte dal budak salmış yeri kıracak bir ağaca benziyor. Varlığı o kadar geçici ki daha şimdiden Prenses onu görmüyor.
Qök gürültüsünden sonra, sessizlik daha bir ağırlaşıyor. Gök daha bir karanlık.
103. Johnston organlarıyla havadaki manyetik elektriği algılıyor.
Arkasından bir bomba düşüyor. Toprakta patlayan ve etrafa saçılan kocaman bir su topu. Yağmur. Bu ölümcül yuvarı bir sürü kardeşi izliyor. Olay çekirgelerden daha az tehlikeli, ama 103. yine de birkaç adım geri çekiliyor.
Prenses yağmuru seyrediyor.
Yalnızlığı, sogugu, geceyi şimdiye dek karınca yucasının ruhuna aykın değerler olarak görmüştü. Oysa gece güzel. Hatta soğuğun bile bir cazibesi var.
Üçüncü çatırtı. Bulutlar arasından ışıktan kocaman bir ağaç bitiyor ve yere dokununca ölüyor. Bu en yakını. Mağara, bir saniyede on iki kâşifi şaşkına çeviren bir flaşla aydınlanıyor.
Göğün beyaz ağacı yerin kara ağacına dokunuyor. O anda tutuşuyor.
Yangın.

Karınca yavaş yavaş ağacı yiyen yangını seyrediyor.
Prenses, yukarıdaki Parmakların teknolojilerini ateşe egemenlik üzerine kurduklarını biliyor. Bunun sonuçlarını da gördü: Kayalann eritilmesi, besinlerin kömürleşmesi, özellikle ateşle savaşlar. Ateşle katliamlar. Böceklerde, ateş tabudur.
Eskiden, bundan on milyonlarca yıl önce karıncaların ateşi denetim altına tuttuklarını, ormanları bazen tümden mahveden korkunç savaşlar açtıklarını bütün böcekler bilirler. Öyle ki günün birinde bu ölüm getiren unsurun kullanılmasını yasaklamak için bütün böcekle anlaştılar. Belki de bu yüzden böcekler hiçbir zaman metal ve patı3' yıcı teknolojisi geliştirmediler.
Ateş.
Gelişmeleri için, belki onların da bu tabuyu aşmaları gerekecek
Prenses antenlerini katlıyor ve yere vuran yağmurun ninni gibis siyle uyuyor. Rüyasında alevler görüyor.
185
KOHSER OLOUHLUÛU
Sıcak.
Kalabalığa dalmış Jiılie, kendisini iyi hissediyordu.
Francine sarı saçlarını sallıyordu, Zoe göbek dansı yapıyordu, Da-vid sololarını Leopold'un sololarına bağlıyordu, gök gözlü Ji-woong bagetleriyle aynı anda bütün davullarına vuruyordu.
Ruhları kaynaşıyordu. Artık sekiz değil birdiler ve Julie, bu değerli anın sonsuza kadar sürmesini isterdi.
Konserin saat yirmi üç otuzda bitmesi gerekiyordu. Ama duyumları çok güçlüydü. Julie'nin boşaltacak enerjisi vardı ve bu masalsı ortaklaşa ruha ihtiyaç duyuyordu. Uçuyormuş gibiydi ve yere inmek istemiyordu.
Ji-woong "Karıncaların Devrimi'ni baştan almalarını işaret etti. Ai-kido kulübünün kızları vurgulayarak söylüyorlardı:
Kimler yeni ermişler? Kimler yeni buluşçular?
Alkışlar.
Biziz yeni ermişler! Biziz yeni buluşçular!
Genç kızın bakışlarının rengi hafifçe değişti. Kafasında bir yığın mekanizma harekete geçti. Kapılar açıldı, vanalar serbest bırakıldı, parmaklıklar aralandı. Sinir ağza gönderilecek bir mesaj aldı Söylenecek bir cümle. Sinir mesajı dolaştırmak için acele etti, çeneye açılması rica edildi. Dil harekete geçti ve sözcükler çıktılar:
- Devrim yapmaya... hazır mısınız... burada ve şimdi?
Birden herkes sakinleşti. Alınan mesaj, her hecenin anlamını ve ağırlığını ayrıştıran beyinlere kadar işitme sinirleriyle aktarılmıştı. Solunda tek bir cevap geldi:
- Eveeet!
Çoktan ısınmış sinirler çok çabuk işliyordu.
- Burada ve şimdi dünyayı değiştirmeye hazır mısınız? Salon daha bir kuvvetli cevap verdi.
- Eveeeet.
186
Üç kalp atışı. Julie duraksadı. Zaferlerini üstlenmeyi göze alamayan fatihlerin duraksamasıyla duraksadı. Annibal'in Roma kapılarında hissettiği bunalımın aynısını hissediyordu.
"Çok kolay görünüyor, haydi."
Yedi Cüceler ondan bir cümle ya da sadece bir hareket bekliyorlardı. Sinir işareti çok çabuk aktarmaya hazırdı. Dinleyiciler ağzını kolluyorlardı.
Ans/k/opedmin onca sözünü ettiği devrim ruhunun eri-mindeydi. Herkes gözlerini ona dikmişti. "Haydi" demesi yeterdi.
Her şey zamanda asılmış gibiydi.
Müdür sesi kesti, sahnenin ışığını kıstı ve salonun ışıklarını yaktı. Sahneye, yanlarına geldi ve:
- tşte konser böylece bitti, dedi. Onları çok kuvvetli alkışlıyoruz. Bir kere daha teşekkürler, Kar-Beyaz ve Yedi Cüceler!

Coşku anı geçmişti. Büyü bozulmuştu. İnsanlar gevşek gevşek alkışladılar. Her şey eski haline dönüyordu. Bu sadece bir komedi, alkışlayan insanlarla, sonra evine yatmaya giden seyircileriyle elbette başarılı bir konserdi.
- İyi akşamlar ve teşekkürler, diye mırıldandı Julie. Uğultu içinde koltuk kapaklan gıcırdadı, kapı çarpıldı.
Localarında makyajlarını çıkarırken, içlerinden buruk bir dalganın yükseldiğini hissettiler. Bir kitle hareketi yaratmaya çok yaklaşmışlardı. Hem de çok.
Julie, savaş kıyafetinden tüm geri kalan bej fondötene bandırılmış pamuk parçalarına özlemle uzun uzun baktı. Müdür çatılmış kaşlarla kulise girdi.
- Üzgünüm, konserin başlarında çıkan kavgada hasar oldu, dedi Julie. Tabii borcumuzu ödeyeceğiz.
- Meye üzgünsünüz? Bize müthiş bir gece geçirttiğiniz için mi? Bir kahkaha kopardı ve Julie'yi kollarına alarak iki yanağından öptü.
- Gerçekten müthiştiniz!
- Ama...
- Yıllardan beri bu küçük taşra kentinde ilginç bir şey oluyor— Ben bir halk balosu beklerken, siz bir happening yarattınız. Kültür merkezlerinin öteki müdürleri kıskançlıktan ölecekler, size bu kada' nnı söyleyebilirim. Mont Saint Michel Kültür Merkezi'ndeki, Petita Chanteurs a la Croix de Bois'nin resitalinden beri dinleyicide böy'e bir coşku görmemiştim. Tekrar gelmenizi istiyorum. Hem de en kısa sürede.
187
- Gerçekten mi?
Çek defterini çıkardı, biraz düşündü ve yazdı: Beş bin frank.
_ Bu akşamki konseriniz ve gelecek gösterinizi hazırlamanız için ücretiniz. Kostümlerinizle biraz daha fazla ilgilenmelisiniz. Afişler aşmalısınız. Belki sisler, bir dekor düşünebilirsiniz... Bu akşamki küçük konserle yetinmemelisiniz. Gelecek konserinizin gerçekten bir fırtına koparmasını bekliyorum.
BASİTİ
LE CLAlRON DE FONTAlNEBLEAU
(Kültür köşesi)
KÜLTÜR MERKEZİ:
KEYİFLİ BİR AÇILIŞ KONSERİ
Genç Fransız rock grubu Kar-Beyaz ve Yedi Cüceler, dün gece, Fontainebleau Kültür Merkezimin yeni salonunda çok hoş bir müzikal katkıda bulundu. İzleyicilere sv/ing yaptırdılar. Grubun genç lider şarkıcısı Julie, showbusinessde başarılı olmak için gereken bütün özelliklere sahip: Bir tanrıça vücudu, bir azizi dininden edecek gri gözler ve çok cazsı bir ses.
Gerçi ritimleri biraz zayıf, sözleri yavandı.
Ama herkese bulaştırdığı coşkusuyla, Julie bu ufak kusurları unutturmasını biliyor.
Bazı kişiler, ünlü şarkıcı Alexandrine'le rekabet edebileceğini bile öne sürüyor.
Hiçbir şeyi abartmayalım. Alexandrine, eski rock formülüyle, taşra kültür merkezlerini hayli geride bırakan geniş bir dinleyici kitlesini çoktan fethetti.
Kar-Beyaz ve Yedi Cüceler, komplekse kapılmadan, yakında 'Uyanın' adında bir albüm çıkaracaklarını bildirdiler. Alexandrinein şim-*<fen liste başı olan yeni başansı 'Aşkım, seni seviyorum'la belki de rekabete girecektir.
Marcel Vaugirard.
MİStKLOPEDt
SANSÜR: Eskiden, iş başındaki iktidarın yıkıcı olarak değerlendirdiği bazı düşünceler geniş kitlelere ulaşmasın diye, polisiye bir makam kuruldu: Sadece ve sadece 'çok yıkıcı" eserlerin yayılmasını önlemekle yükümlü devlet san-sürü.
Bugün, sansürün çehresi değişti. Etken olan eksiklik değil, bolluk. Ardı arkası kesilmeyen bir yığın manasız bilgi çığı altında, kimse ilginç bilgileri nerede bulacağını bilmiyor. Birbirinin aynı müzikleri tonla yayımlayan plak yapımcıları, yeni müzik akımlarının ortaya çıkmasını engelliyor. Yayıncılar, ayda binlerce kitap çıkararak, yeni yazınsal akımların su yüzüne çıkmasını engelliyor. Bunlar nasıl olsa bu kitlesel üretim altında boğulup gideceklerdir.

Birbirinin benzeri yavan şeylerin ortalığı doldurması özgün yaratının önünü tıkıyor ve bu kitleye sızması gereken eleştirmenlerin bile her şeyi okuyacak, her şeyi görecek, her şeyi dinleyecek zamanı yok.
Öyle ki şöyle bir aykırı durumla karşı karşıya kalıyoruz: Televizyon kanalları, radyolar, gazeteler, medyatik gereçler arttıkça, yaratıcılıkta çeşitlilik azalıyor. Gri gittikçe yayılıyor. Bu eski mantığın aynısı: Sistemi tartışma konusu yapabilecek 'özgün" hiçbir şey ortaya çıkmamalıdır. Her şey yerinde dursun diye bunca enerji harcanıyor.
Edmond VVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
HEHRt İNERKEN
Gümüş nehir güneye doğru akıp gidiyor. Kâşiflerin kadırgası bu sabah erkenden konuksevmez dalgaların üzerinde yola çıktı ve harelenen bu şeridi yararak ilerliyor. Arkada, sedeflenen suyun yüzünde, domuzlan böcekleri zarif bir hareketle dalgayı karıştırıyor. Yeşil bağalarının uçları turunç renkli. Domuzlan böceklerinin alınları V şe linde bir sembolle süslü. Doğa bazen süslemekten hoşlanır. Ke
beklerin kanatlarına karmaşık desenler çizer, daha basitlerini de °
muzlan böceklerinin bağalarına işler.
Domuzlan böcekleri uzun kıllı baldırlarını katlayıp açarak kar"1
ların gemisini ileri itiyor. Prenses 103. ile on iki kâşif nilüferin en)/
sek pembe yapraklarının üzerine tüneyerek, kendilerini çevreley
geniş manzaranın keyfini çıkarıyorlar.
189
Küçük nilüfer, buz tutmuş nehirden korunmak için gerçekten mükemmel bir gemi. Hiçbiri bunun farkındaymış gibi görünmüyor, çünkü bir nilüferin su üstünde kayması çok normal. Karıncalar gemilerini gözden geçiriyor. Nilüfer yaprağı yeşil, sağlam ve düz kocaman bir sal oluşturuyor. Nilüfer çiçeği oldukça karmaşık: Dört yeşil çanakyap-ragı ve b°yu 9'ttikçe küçülerek çiçeğin merkezinde erkek organlarına dönüşen ve sarmal biçiminde aralarına giren bir sürü taçyapragı vardır.
Karıncalar, her biri bir gemi donanımı, bir gabya yelkeni, bir babafingo, bitkisel liflerden bir babafingo üstsereni olan bu kocaman pembe yelkenlerde inip çıkarak eğleniyor. Su çiçeğinin en üst noktasından, uzaktaki engelleri seçiyorlar.
Hep yeni duyumlar arayışındaki Prenses 103. nilüferin köksapını tadıyor ve büyük bir huzur duyunca şaşırıyor. Gerçekten de köksap-ta sakinleştirici etki yapan; cinsel isteksizliğe yol açan bir madde vardır. Bu sıvının etkisiyle her şey daha rahat, daha dingin, daha yumuşak görünüyor. Belki gülümsemiyor ama kendini iyi hissediyor.
Sabah. Güzel bir nehir. Kıpkırmızı bir güneş Bel-o-kanlıları yakut yansımalı bir yağmurla ıslatıyor. Sürüklenen su bitkileri üzerinde çiy damlaları panldıyor. Kadırga geçerken, salkırnsögütler uzun, gevşek dallarını eğiyor. Su kestaneleri onlara meyvelerini, iri yan dikenlerle süslü kupayla çevrili kozalannı sunuyor. Daha doğal bir neşeyle, fulya çiçekleri sarı ve parfümlü yıldızlar gibi ışık saçıyor.
Solda, su düzeyinde bir kaya hoş kokulu çöğenlerle kaplı. Kapçıklarını suya bırakıyorlar. Düşerken, köpüren ve kabarcıklar oluşturan sabun özü yayıyorlar. Sudaki bu karışıklık domuzlan böceklerini rahatsız ediyor. Akciğer tııpleriyle bu sabunu kovabilecek küçük kaynaçlar yaymak için başlarını kaldırıyorlar. nilüferin üst yanı, ağır kereviz kokuları yayan ve açık havayla temas edince koyulaşan sarımsı bir irin çıkaran baldıran çiçeğinin yapraklarına sürtıınüyor. Karıncalar bu sıvının şekerli olduğunu, ama beyni felç eden sikütin denilen güçlü bir alkoloid içerdiğini bilirler. Bu bilginin hemcinslerinin ortak belleğine geçmesi için, birçok kâşif nayatından olmuştu. Baldırana dokunmaya gelmez.
Üstlerinde kızböcekleri dönüp duruyor. Genç karıncalar onları "ayranlıkla gözetliyor. Kıdemli ve vakur büyük böcekler düğün dans-ar|na başlıyorlar. Her bir erkek, kendi kare toprağını öteki erkeklere ^fŞi kolluyor ve koruyor. Mülklerini genişletmek için birbirleriyle yakıyorlar.
Dişi kızböcegini elbette çiftleşme dansı için en geniş alanı, dolarıyla yumurtlamayı sunan çekiyor.

190
Erkeğin dişiyi cezbetmede başarılı ya da başarısız olmasıyla, rekabet bitmiş olmuyor. Dişi, erkeğin taze spermini günlerce karnında saklayabilir. Farklı sevgililerle birkaç kez çiftleşse de birinci, ikinci ya da üçüncü eşinin spermleriyle yumurta üretebilir.
Zaten erkek kızböcekleri bunu bilirler. Kıskançlıkla, çiftleşmeden önce, dişiden rakiplerinin spermlerini boşaltmak için acele ederler. Yine de, bu hanım kızböceginin kendisini boşaltacak bir başka erkek bulmasına engel olmaz. Şeref en son geçen spermindir.
Prenses 103. yeni cinsiyetl'ı duygularıyla suyun içini görebiliyor. Mehrin yüzeyinin altında geri geri yürüyen bir hayvan görüyor. Öteki bir vitrinden bakar gibi onu gözetliyor. Bu bir supiresi. Arka ayaklarıyla sürünerek ilerliyor ama nehir yüzeyi aynasının öte tarafından dört nala gidiyor gibi geliyor. Mefes almak için, soluk deliklerinden azar azar soluduğu hava kabarcıklarını dirseklerinin altında depoluyor.
Birden, bir baş ortaya çıkıyor. Bir susinegini kapmak için yüzü başından dışarı fırlayan bir kızböcegi larvası bu. Prenses 103. olanları anlıyor. Kızböcegi larvasının çene olarak kullandığı uzun bir ekleme bağlı yüz maskesi vardır. Tüymelerine yetecek kadar mesafe bulunduğunu düşündüklerinden, kaçmayan avlarına yaklaşırlar. O zaman, kızböcegi eklemli kol çenesi darbesiyle maskesini açar, mancınık gibi fırlar ava çengelini takar, sonra başının kalan tarafına getirir ve çeneklerini ona geçirir.
Çiçek-gemi kayıyor ve sıg kayalardan kıl payı sıyrılıyor.
Nilüfer-geminin göbeğinin sağrısına oturmuş olan 103. karıncaların büyük tarihini yeniden düşünüyor. Şans eseri, antenden antene aktarılmış bütün eski söylenceleri biliyor. Karıncaların nasıl bağırsaklarından istila ederek dinazorları yeryüzünden sildiklerini biliyor. Yeryüzüne egemen olmak için, beyaz karıncalara karşı nasıl on milyonlarca yıl boyunca savaştıklarını biliyor.
Bu kendi tarihi. Parmaklar habersizler bundan. Karıncaların Doğan Güneş topraklarından oralarda bulunmayan bezelye, soğan, havuç gibi çiçek ve sebze tohumlarını başka bölgelere nasıl getirdiklerini bilmiyorlar.
Bu görkemli nehir karşısında türüyle göğsü kabarıyor. Böylesi bir keşfi Parmaklar asla hissetmeyecekler. Kendisinin gördüğü kadarry'3 bu fulya çiçekleri, bu salkımsögütler için fazla büyük, fazla iri, fazla güçlüler. Kendisiyle aynı renkleri bile algılamıyorlar.
Parmaklar uzakları net bir şekilde görüyorlar, ama görüş alanla çok dar, diye düşünüyor.
Gerçekten de karıncaların 180 derecelik bir açıyla görmeler'" karşın Parmaklar sadece 90 derecelik bir açıya göre görürler, üste de dikkatlerini ancak 15 derecede yogunlaştırabilirler.
191
Bunu televizyondaki bir belgeselden öğrendi. Parmaklar dünyanın yuvarlak, dolayısıyla bitmiş olduğunu keşfettiler. Ellerinde bütün ormanların, bütün otlakların haritaları var... Artık "bilinmeze doğru yürüyorum" diyemezler. Me de "uzaklara, yabancı bir ülkeye gidiyorum" diyebilirler, bütün ülkeler uçma makineleriyle bir günlük mesafede!
Prenses 103. bir gün Parmaklar'a Bel-o-kanlıların teknolojilerini, bitkibiti balının nasıl hazırlanacağını, meyvelere nasıl saygılı olunacağını, hayvanlarla nasıl anlaşacaklarını, onların henüz bilmediği neler neler göstereceğini umuyor.
Ûüneşin rengi kırmızıdan turuncuya dönerken, bir sürü şarkı işitiliyor. Cırcır böcekleri tabii, ama karakurbagalan, kurbağalar, kuşlarda... Öğle yemeği vakti. 103. Parmaklarda, belli saatlerde günde üç kez yemek yemeye alışmıştı. Karıncalar, nehrin su seviyesi hizasında asılmış sinek larvalarını toplamak için başları aşağıda, soluk sifonları yukarıda, sarkıyorlar. Tam denk düştü, herkesin karnı aç.
ŞARKILARDI ANAHTARI
Tavuk mu balık mı?
Bu pazartesi, lisenin kafeteryasında günün mönüsü: Ordövr -sirkeli- zeytinyağı salçalı pancar; isteğe bağlı asıl yemek- kare pane balık ya da patates kızartması ile tavuk; tatlı-elma tartı.
Zoe, en uzun tırnağıyla elma tartının reçeline bulanmış bir sineği çıkardı.

- Görüyorsun, tırnaklar yeri geldiğinde ne kadar pratik oluyor, diye sır verdi Julie'ye.
Sineğin hemen yeniden yapışması pek olası değildi, ama Zoe onu yemeyi dilemiyordu. Onu tabağının kenarına koydu.
Liseliler, elinde bir kepçeyle herkese sırayla aynı metafizik soruyu "Tavuk mu balık mı?" soran aşçının arkasında durduğu bir servis rayı boyunca kuyruk oluşturuyordu.
Me de olsa, modern bir kafeteryayı basit bir kantinden ayıran bu seçimdi.
Julie, üzerine koyduğu yüksek sürahi üzerinde iğreti dengede duran tepsisiyle, bütün grubun oturabileceği kadar büyük bir masa arabaya gitti.
- Hayır, burası olmaz, öğretmenlere ayrıldı, dedi birisi.
Az ötedeki büyük masa da servis personeline ayrılmıştı. Başka yerde, büyük bir masa yönetime ayrılmıştı. Her kast alanına ve ayrıklıklarına kıskançlıkla sarılıyordu. Onları tartışma konusu yapmak s°z konusu bile olamazdı.
192
Sonunda sandalyeler boşaldı. Öğle yemeği için yirmi dakikaları kaldığından, yemeklerini çiğneyerek vakit kaybetmeden her zamanki gibi yuttular. Bu duruma alışmış mideleri öğütücülerin tembelliği-ni en tahriş edici mide asitleri üreterek telafi ediyordu.
Masalarına bir liseli yaklaştı.
- Cumartesi günkü konsere arkadaşlarla gidemedik. Müthiş bir konser olmuş. Gelecek hafta tekrar konser verecekmişsiniz. Parasız girebilir miyiz?
- Evet, bizler de isterdik, dedi bir başkası.
- Biz de...
Şimdi çevrelerinde, hepsi de bedava girmek isteyen yirmi kadar öğrenci vardı.
- Başarımızın üstüne yatmamalıyız, dedi Ji-woong. İşler yolundayken gayret göstermeliyiz. Birazdan, tarih dersinden sonra genel prova var. Gelecek cumartesi büyük konser için yeni şarkılar, yeni sahne düzenlemeleri hazırlamamız gerekiyor. Marcisse, kostümleri hazırlıyor. Paul, sen dekorla ilgileniyorsun. Julie, daha bir "seks sembolü" olmaya gayret göster. Karizman var ama sanki onu tutuyorsun. Bırak kendini, rahat ol.
- Striptiz yapmamı istemiyorsun ya?
- Hayır ama biraz açılabilirsin. Mesela omzunu şöyle biraz açabilirsin değil mi? Etkili olur. En büyük şarkıcılar bile bunu yaptılar.
Julie, kuşkuyla dudak büktü.
Tam o anda lise müdürü çıkageldi. Onları kutladı. Sonuna kadar gitmelerini, gelecek cumartesi için kardeşinin kendilerine güvendiğini söyledi. Gençliğinde kendisinin de böyle bir fırsatla karşılaştığını, ama bunu kaçırdığını ve buna hâlâ üzüldüğünü belirtti. Kapıcı ana girişin demir parmaklıklarını kapadıktan sonra bile prova yapabilmeleri, istedikleri zaman gidip gelebilmeleri için yeni zırh takılmış arka kapının bir anahtarını onlara verdi.
- Hadi göreyim sizi, diyerek Ji-woong'un omzuna hafifçe vurdu. Julie, konserin vitrinini iyileştirmek gerektiğini söyledi. Paul'un
yansıttığı yanar döner renkler yeterince, sahne etkisi yaratmıyordu.
- Arkaya büyük bir kitap yapsak ve üstüne Ansiklopediden alacağımız renkleri ve fotomontaj diyapozîsyonlarını yansıtsak nasıl olur? diye öneriyor Leopold.
- Evet, ayrıca ayaklarıyla ritim tutan kocaman bir karınca da ya-pabiliriz.
- Hem neden gösterimize açık açık "Karıncaların Devrimi" adın' vermiyoruz. Ne de olsa, ilk konseri kurtaran bu parça oldu, diye tekinde bulunuyor David.
Her yandan fikirler yağmaya başlıyor. Kostümler, dekor, sahn düzenlemesi eklemek, rock'ın ortasında araya klasik bir parça, öme ğin Bach tan bir füg sokmak.
1
193
AMSÎKLOFEDİ
FÜG SANATI: Kanona kıyasla "füg' bir gelişmedir. Kanon, tek bir temayı her düzlemde kendisine nasıl tepki verdiğini görmek için çekiştirir durur.
Füg bir yinelemeden daha çok bir gelişmedir.
Jean-Sebastian Bach'ın Müzikal Sungu'su en güzel füg mimarilerinden birini oluşturur. Birçok fügde olduğu gibi, do minör olarak başlar, ama sonunda en usta

hokkabazın bir numarasıyla re minör olarak sona erer. Üstelik de, en dikkatli dinleyicinin kulağı bile, bu dönüşümün gerçekleştiği ânı yakalayamaz.
Bu perde 'atlama' sistemi sayesinde. Müzikal Sungu gamın bütün notalarına dönüşünceye kadar sonsuz tekrarlanabilir. "Makamdan makama geçişle durmadan yükselen bir Kralın utkusu aynıdır" diye açıklıyordu Bach. Fügün doruk noktası: Jean-Sebastian Bach ölümünden önce, Füg Sanatı adlı parçasında tam bir sadelikten yola çıkarak, mutlak karmaşıklığa yönelen müzikal gelişme tekniğini ölümlülere açıklamak istedi. Coşkusunu sağlık sorunları durdurdu (O zamanlar nerdeyse kördü). Dolayısıyla bu füg tamamlanamadı.
Bach'ın bu eserini adının dört harfini müzikal tema gibi kullanarak imzaladığını da belirtelim. Alman solfejinde B si bemolü, A la'yı, C do'yu, H si'yi karşılar. Bach: si bemol, la, do, si.
Bach kendi müziğinin içine yerleşmişti ve ölümsüz bir kral gibi sonsuzluğa yükselmek için ona güveniyordu.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
SU PATETİCİLERİrÜrf SALDIRISI
Pembe nilüfer-gemi dalgaların üstünde tatlı tatlı kayarken, karıncalar su üstünde yürüyen bir grup böcek fark ediyor. Bun/ar suörüm-cekleri, tatlı su sivrisineklerine benzeyen sutahtakuruları.
Başları vücutlarından daha uzun ve yanlara koyulmuş iki inci gibi yuvarlak gözleri, onlara gerilmiş Afrika maskesi havası veriyor. Kann-rın>n alt yüzü gümüş renkli kaygan ve ıslanmaz tüylerle örtülü. Onun sayesinde, su üstünde batmadan rahat rahat dolaşabiliyorlar.
Suörümcekleri, supireleri, sivrisinek leşleri ya da suakrebi Iarva-
j. ' ararken, karıncalar kadırgasının titreşimini algılıyorlar. O zaman, af şey, bir su lejyonu halinde kümeleniyor ve saldırıya geçiyorlar.
"""çaların Devrimi/ F: 13
194
Suyu sağlam bir bez gibi kullanarak üzerinde koşuyor ve paten yapıyorlar. Bütün ayak kemerleriyle dayanarak, bir zar gibi tepki veren nehrin üstünde çok iyi denge sağlıyorlar.
Tehlikeyi anlayan karıncalar, bir zamanlar Vikingter'in kargıları ve kalkanlanyla yaptıkları gibi karınların! gemilerinin kenarına diziyorlar.
Ateş.
Karınca karınlan salvo atışlarına başlıyor.
İsabet alan bir yığın suörümceği yıkılıyor ama ıslanmaz karınlan batmalarını önlüyor ve su yüzünde sürükleniyorlar. Sağ kalan patenciler formik asit atıştan arasında zikzaklar yapıyor.
İlk yoğun ateşte pek çok suörümceği vuruluyor. Yine de birkaçı gemiye yaklaşmayı başarıyor ve sadece uzun ayaklanyla gemiye yaslanarak, nilüfer yaprağının su almasına yol açıyorlar. Bütün karıncalar su içindeler. Bazıları suörümceklerini öykünerek su üstünde yürümeye çalışıyor ama bunun için her bir ayağm ağırlığını iyi dağıtmak gerekiyor ve karıncalann ayaklarından biri hep batıyor. Dolayısıyla sonunda çenekleri ve karınlanyla soğuk su içinde buluyorlar kendilerini, ayaklannı boşuna çırparak su üstünde yüzüyorlar.
Su çenelerini geçmedikçe, karıncaların boğulma tehlikesi yok, ama herhangi bir hayvan tarafından kapılabilirler. Hemen örgütlenmek gerekiyor. On üçler sağa sola koşuşuyorlar; birbirlerine destek olacak yerde birbirlerini ıslatıyorlar. Patenciler kendilerini devirmek ve batırmak için başlannın üstünde yürümeyi sürdürürken, onlar nilüferin kenanna asılmaya çalışıyor.
Birbirlerini bunalta bunalta, sonunda yüzer bir platform oluşturuyorlar. Milüfer-gemiye tırmanmak için birbirlerine abanıyorlar. Arka arkaya birçok girişimden sonra kadırgalarına çıkmayı başanyorlar.
Öteki karıncalarla buluşuyor ve birkaç saldırgan suörümceği yakalıyorlar.
103. onları yemeden önce tutsaklarına yalnız yaşayan bir tür olarak bilindikleri halde, neden kendilerine sürü halinde saldırdıklarını soruyor. Bir suörümceği bunun bir birey. Kurucu adını verdiği bir pa' tenci yüzünden olduğunu anlatıyor. Kurucu, akıntının çok güçlü olduğu bir yerde yaşıyordu. Suörünv çekleri orada ancak kısa mesafelerde paten yapabiliyor, hemen arkasından sazlara sanlmak zorunda kalıyorlardı, aksi halde akıntı o lan sürükleyip götürüyordu. Kurucu,

asıl enerjimizi akıntıya karşı m cadele etmeye harcıyoruz demişti kendi kendine, oysa akıntının n
reye gittiğini bile bilmiyoruz. Bütün ömrünü sazlara tutunarak °
..... . ¦ ._ kara'
karşı korunmakla geçirmektense, kendini akıntıya bırakmaya ka verdi. Komşusu bütün suörümcekleri öleceksin demişlerdi, Çu akıntı onu kayalara çarpacaktı. Kurucu, her şeye karşın inat etti-1
Â
195
la Ç|ktl- Hemcinslerinin tahmin ettiği gibi akıntı onu sürükledi; sula-bata çıka sürüklendi, kayalara çarptı, yara bere içinde kaldı. Ama ölrnedi. nehrin aşağısındaki patenciler onu geçerken görünce, bu kadar yürekli bir suörümceğinin kendilerine örnek olacağını düşündüler. Onu kendilerine başkan yaptılar ve toplu halde yaşamaya karar verdiler.
Prenses 103. kendi kendine işte böyle bir tek varlık koca bir türün davranış değiştirmesine yetiyor dedi. Bu patenci ne keşfetmişti? Akıntıdan korkmayı bırakarak, düşsel bir güvenliğe sarılmaktan vazgeçerek, kendini öne atarak, belki darbeler yemişti ama sonunda hem kendisinin, hem topluluğunun yaşam koşullarını iyileştirmişti.
Bunu bilmek prensese cesaret verdi.
15. yaklaşıyor. Suörümcegini yemek istiyor ama Prenses 103. onu durduruyor. Daha yakınlardaki sosyalleşmiş halkına' kavuşması için onu serbest bırakmak gerektiğini söylüyor. 15. neden onu bağışlayacağını anlamıyor, o bir suörümcegi. Hem tadı da iyi.
Hatta şu meşhur Kurucularını bulup öldürmeli, diye ekliyor.
Öteki karıncalar da onunla aynı düşüncedeler. Suörümcekleri toplu halde savaşmaya başlarsa ve karıncalar daha şimdiden onları durdurmazlarsa, birkaç yıla kalmaz kendi göl sitelerini kurarlar ve nehirlerin hâkimi olurlar.
103. bunun bilincinde, ama ne de olsa her türün bir şansı olduğunu düşünüyor. Rakipleri ortadan kaldırarak değil, onlardan daha hızlı giderek önde olunabilir. Prenses merhametini aklamak için yeni cinsiyetli olmanın verdiği duyguların arkasına saklanıyor. Yine de bunun Parmaklaria uzun süre içice olmanın getirdiği bir yozlaşma olduğunu biliyor.
Prnses 103. kafasında bir sorun olduğunu biliyor. Eskiden de bencilliğe bir eğilimi vardı. Cinsiyetli olmasıyla katlanan duyuları bu kusurunu daha bir arttırmıştı. Normal olarak, bir karınca sürekli olarak ortak akla bağlanır, ancak 'kişisel" sorunlarını çözmek için bağlantıyı keser. Oysa 103. hemen hiç ortak akJa bağlanmıyor. O kendi teni, kendi aklı, kendi beyninin hapishanesi içinde; grup halinde düşünmek için en ufak çaba göstermiyor. Böyle giderse, yakında kenesinden başka bir şey düşünmeyecek. Parmaklar gibi benmerkezci °'acak.
Prensesin Mİ yani Mutlak İletişim anında beyninin bütün bölgele-r|ne girilmesine izin vermediğini 5. de pekâlâ hissediyor. Ortaklık °yununu artık oynamıyor. ^ma şimdi bunları düşünecek zaman değildi.
Prenses 103. nilüfer-geminin taçyaprağı yelkenlerinin ıslık çaldığı-1 fark ediyor. Ya rüzgâr var... ya da gittikçe hızlanıyorlar.
196
Herkes doruğa.
BirKaç gözcü, nilüferin taçyapragının en yüksek noktasına çıkıyor. Oradan hız daha iyi hissediliyor. Yüzdeki bütün tüyler ve antenler, basit otlar gibi arkaya yatıyor.
Prenses endişelenmekte haklı çünkü uzakta üzerinde dumanlar tüten Köpüklü deniz görünüyor. Bu süratle, oradan sakınmaları zor olacak.
Bari çağlayan olmasa, diyor karınca kendi kendine.
ÎKtTICl KONSER İÇİN İLERİ
Julie ve arkadaştan ikinci konserlerini büyük bir özenle hazırladılar. Her öğleden sonra, derslerin ardından prova lokalinde buluşuyorlardı.
- Yeteri kadar özgün parçamız yok. iiormal bir konser süresini doldurmak için aynı sözleri iki defa söylemek beceriksizlik.

Julie, Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'ni masaya koydu ve herkes üstüne eğildi. Genç kız sayfaları çeviriyor ve olası temaları not ediyordu. "Altın Oran", "Yumurta", "Sansür", "Moosfer", "Füg Sanatı", "Aya Yolculuk".
Müziğe daha kolay uyarlamak için metinleri yeniden yazmaya girişti ler.
- Grubun adını da değiştirmeliyiz, dedi Julie. Ötekiler başlarını kaldırdılar.
- "Kar-Beyaz ve Yedi Cüceler" pek çocuksu değil mi? dedi. Üstelik bu ayırımı da sevmedim: Kar-Beyaz ve Yedi Cüceler. Ben "Sekiz Cüceler" i yeğlerdim.
Hepsi de şarkıcılarının sözü nereye getirmek istediğini biliyordu.
- "Karıncalann Devrimi" en çok tutulan parça oldu. David gelecek konserimizin adının o olmasını önerdi. Neden grubumuza da aynı adı vermeyelim?
- "Karıncalar?" diye Zoe dudak büktü.
- "Karıncalar"... diye yineledi Leeopold.
- Kulağa hoş geliyor. Beatles vardı, bir başka deyişle iğrenç b çekler "Blattes" vardı. Ama bu, o dört herifin başarılı olmasını enge lemedi.
Biatte "karafatma" demektir. Ji-vvoong yüsek sesle düşündü.
197
_ Karıncalar... Karıncaların Devrimi... Belli bir tutarlılık olurdu, doğru- iyi de neden özellikle bu böcekler? _ neden olmasın?
- Karıncalan ayaklarımızla, parmaklarımızla ezeriz. Kaldı ki matrak bir yanları da yok.
_ Öyleyse daha güzel böcekler seçelim, diye önerdi Narcisse. Kendimize "Kelebekler" ya da "Balanları" diyelim.
Herkes kendi sevdiği böceği ortaya attı.
- "Sivrisinekler" iyi bir slogan olurdu. "Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az" diye önerdi Paul.
- "Büvelek" neden olmasın? Felekle kelime oyunları yapmaya çok uygun, diye nükte yaptı Narcisse. "Takıl havaya büvelek" ya da "asri büvelekler", "güzel hafta sonu büvelekleri."
- "Kızböcekleri" de kelime oyunlarına elverişli
- "Yabanarılan" dedi Francine. Sizi sarsacak grup "Yabanarılan." Julie üzgün göründü.
- Olmaz, diye diretti. Karıncalar anlamsız geldiğinden en iyi göndermeyi oluşturuyor. İlk başta anlamsız gelen bir böc"egi ilginç hale getirmek bize düşüyor.
Ötekiler gerçekte pek ikna olmamışlardı.
- Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi şiirlerle ve karıncalarla ilgili metinlerle dolu.
Bu kez kanıt tuttu. Madem ivedi yeni parçalar besteleyeceklerdi, temayı Ansiklopediden seçmeleri iyi olurdu.
-Tamam, "Karıncalar" olsun, diyerek David kabul etti.
- Karıncalar, ne de olsa kulağa hoş geliyor, dedi Zoe. Çeşitli tonlarda "karıncalar", "karıncalar" diye tekrarladı.
- Afişe geçelim.
David, prova salonundaki bilgisayarın başına geçmişti. Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinin bir daire içindeki üçgenin ortasında Y şek-mde üç karıncanın bulunduğu kapak resmini incelediler. Bunu bilgi-Sayarda yeniden oluşturmak yeterdi, gruplarının sembolü böylece hazırdı.
bilgisayara eğildiler. Yukarıya "Karıncalar" ve altına parantez için-Kar-Beyaz ve Yedi Cüceler"in yeni adı diye yazdılar; kendilerini "a önce dinlemiş olanlar için.

198
Alt tarafa: "1 Misan Cumartesi, Fontainebleau Kültür Merkezinde konser."
Daha sonra, koyu kocaman harflerle "KARINCALARIN DEVRİM
yazdılar.
Elde ettikleri sonucu incelediler. Ekrandaki yeni afişleri tıpkı eski bir parşömeni andırıyordu.
Zoe iki bin renkli fotokopisini çıkardı. Ji-woong, sınıf arkadaşlarıy-la kentte duvarlara yapıştırmaları için küçük kız kardeşinden yardım istedi. Konsere parasız girmelerini sağlaması koşuluyla kabul ettiler. Sonra arkadaşlarıyla

afişleri şantiyelerin duvarlarına ve esnafların ka-pılarına yapıştırmaya çıktı. Böylece insanların biletleri satın almak için daha üç günleri olacaktı.
- Tam bir gösteri hazırlayalım, dedi Francine.
- Sisler ve ışıklı spotlarla tam bir özel efekt, diye önerdi Paul.
- Sahneyi süslemek için devasa şeyler üretebiliriz, diye ekledi Ji-woong.
- Bir metre boyunda polistirenden bir kitap yapabilirim, dedi Le-opold.
- Ortasında hareketli bir sayfa ve bir takım diyapozitiflerle, insanlara sanki sayfalan çeviriliyormuş gibi gelecektir, diye belirtti David.
- Müthiş! En az iki metre boyunda devasa bir karınca yapmayı ben üstleniyorum, diye söz verdi Ji-woong.
Paul, her parçanın havasına özgü bir parfüm salmayı önerdi. Basit bir parfümlü org üretecek kadar kimya bilgisiyle donatıldığını düşünüyordu. Lavanta kokusundan toprak kokusuna, iyot kokusundan kahve kokusuna kadar, her temayı gerçek bir kokusal dekorla sarmalamayı hesaplıyordu.
Narcisse, sofistike kostümler yaratacak ve her şarkıyı vurgulayacak makyajlar tasarlayacaktı.
Sonunda prova başladı ve David "Karıncaların Devrimi" solosundan yakındı. Belli ki iyi hazırlanmamıştı. 0 sırada, ilkin elektrik sisteminde bir gıcırtı olarak aldıkları bir cızırtı fark ettiler. Amplifikatörü ayarlamak için yaklaştıklarında, transformatörün sıcagıyla oraya sığınmış bir cırcırböcegi keşfettiler.
O zaman, David arp tellerinden biriyle mikrofonu böceğin dış *& natlanna tutturmayı akıl etti. Paul sesleri ayarladı ve çok acayip •>' tıslama elde etti.
- Sanırım Karıncaların Devrimi için solo yapacak en mükernm müzisyeni bulduk, diye belirtti David.

ANSİKLOPEDİ
GELECEK OYUriCULARlliDIR: Gelecek oyuncularındır. Oyuncular, kendilerine saygı gösterilmesi için öfkeyi taklit ederler. Pohpohlanmak için aşkı taklit ederler. Insanlan imrendirmek için ise neşeyi. Bütün mesleklere oyuncular sızmıştır. Ronald Reagan'ın 1980de Birleşik Devletler Başkanlığına seçilmesi, oyuncuların iktidarım kesin bir şekilde onaylatmıştır. Fikirleri olmasının ya da yönelicik yapmayı hükümet etmeyi bilmelerinin gereği yoktur; çevrelerinde, söylevleri kaleme alacak ve kameraların objektifleri altındaki rolünü yorumlayacak bir uzmanlar ekibinin olması yeter.
Zaten modern demokrasilerin çoğunda, insanlar adaylarını politik programlarına göre değil, (herkes vaatlerin tutulmayacağını, çünkü ülkenin dışına çıkılmayacak genel bir politikası olduğunu çok iyi bilir), ama tavrına, gülümsemesine, sesine, giyinişine, mülakatlardaki samimiyetine', nüktelerine göre jseçerler. Bütün mesleklerde, oyuncular kaçınılmaz bir şekilde alan kazandılar, iyi oyuncu bir ressam, monokrom bir tuvalin bir sanat eseri olduğuna ikna edebilir. İyi oyuncu bir şarkıcının klibini gereğince yorumluyorsa sesinin olması gerekmez. Oyuncular dünyayı kontrollerinde tutuyorlar. Sorun şu ki oyuncuları öne çıkara çıkara, biçim özden çok daha fazla önem kazanıyor, görünmek olmaktan çok daha geçerli hale geliyor. Artık insanların söyledikleri dinlenmiyor. Hasıl söylediklerine bakmakla, söylerken bakışlarının nasıl olduğunu görmekle, kravatının süs mendilleriyle uyuşup uyuşmadığını saptamakla yetiniliyor. Fikileri olup da onları sunmasını bilmeyenler, gittikçe tartışmaların dışında tutuluyor.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi cilt III.

DALGALARDA SÜRÜKLENİŞ
Çağlayan!
Karıncalar şaşkınlıkla antenlerini dikiyorlar. Zararsız dalgalar onları buraya kadar kıyı boyunca ağır ağır getirmişti, ama aniden her şey hızlandı. Suların azgınlaştıgı bir bölgeye girdiler.
Yassı çakıllarla dolu engebede beyaz köpükler oluşuyor. Kulakları sağır eden bir gürültü etrafı dolduruyor. Hızın etkisiyle nilüferin bembe yelkenleri sallanıyor ve çatırdıyor.

Antenleri yüzünün üstünde birbirine karışmış 103. akıntının daha az girdaplı göründüğü sol taraftan geçmenin daha iyi olacağını davranışlarıyla gösteriyor. Arkadaki domuzlan böceklerinden suyu daha hızlı kulaçlamalan rica ediliyor. En iri karıncalar uzun dalları yakalıyor, çeneklerinde sıkıyor ve gemilerine yön vermek için kanca olarak kullanıyor. 103. suya düşüyor ve onu kıl payı sudan çıkanyorlar. İribaşlar suyun yüzeyinde boğulmuş birini arayarak kol geziyor. Bu tatlı su leşçileri bir başka büyüklük düzlemindeki köpekbalıklann-dan daha saldırgandır.
Milüfer-gemi hız kazanıyor ve üç yassı kayaya doğru hızla ilerliyor. Şevke gelen domuzlan böcekleri suyu öyle güçlü kulaçlıyorlar ki kadırgayı ıslatıyorlar. Qemi akıntıya kapılıyor, nilüfer yaprağının ön ucu dönemeci alamıyor. Birden, sandal yanlamasına yassı kayaya çarpıyor. Yumuşak yaprak çarpmaya dayanıyor. Milüfer titriyor ve alabora olacakmış gibi görünüyor fakat girdap onu başka bir yöne gönderiyor. Bir taçyap-ragı kafalarına iniyor, sonra suya düşüyor. Karıncalar birinci çağlayanı geçtiler, ama ikinci bir köpük duvarı çıkıyor ortaya. Bel-o-kanlılara karşı savaşta su kınkanatlıları iribaşlara katılıyor: Pürüzsüz ve kara subitleri, karnının uç tarafında uzun bir soluk borusu bulunan suakrepleri, ince sivri ayaklı jeriler. Yemek umuduyla orada olanlar olduğu gibi sırf seyir için gelenler de var. 5. gemiyi daha az gürültülü bir geçide yöneltmeleri için domuzlan böceklerine feromonlar gönderiyor.
Kendilerinden hiçbir şey istemedikleri küçük sinekler çevrey1 araştırmaya çıkıyor, ama kötümser bir şekilde geri dönüyorlar. GeçemeyeceMer.
Geçitte akıntı daha da kuvvetli. Nilüfer-gemidekiler ne yapacakla' rını bilmiyorlar, ueminin kontrolünü kaybetmek tehlikesini göze a"" yol değiştirmeye mi çalışmalı yoksa ikinci çağlayanı en iyi bicili1 geçmek için yönü sabit mi tutmalı?
201
Artık çok geç! Gelecek kararsızların değil.
Karıncalar yassı kayalıklara vardıklarında çiçek-geminin kontrolünü kaybediyorlar. Düz gemi süratle sürükleniyor. Nilüfer yaprağı nehrin sivri dişli kayalarına çarpıyor. Her çarpışmada kâşiflerin üçü ya da dördü küpeşteden fırlayacak gibi oluyor. Meyse ki nilüfer yapraklan darbelere dayanacak kadar lifli. Herkes su bitkisinin göbeğindeki sarı erkeklik organlarının dibine çekiliyor ve çeneklerini sıkıyor.
Qemi bir kez daha kayalara çarpıyor, alabora olacakmış hissi uyandırıyor, sallanıyor, sonra... dengesini kazanıyor. İkinci seli de hasarsız geçti. Başka bir operasyonda pek söylenmez ama ilk başarı faktörü şanstır, diye düşünüyor 103.
Üçgen bir kaya, yaprağı altından çiziyor ve bitkisel salın ortasında bir tümsek oluşturuyor. Karıncalar sarsılıyor, üçüncü çağlayana doğru sürüklenen nilüfer yeniden hızlandığında, dengelerini ancak sağlıyorlar.
Bütün orman, sanki canlıymış, sanki ırmak onun ıslak diliymiş gibi kurbağalar gibi vıraklamaya başlıyor.
Prenses 103. nilüfer taç yaprakları arasında gemi azıya almış unsurları gözlemliyor: Yukarıda gök masmavi, pınl pırıl. Altında, belli bir ufuk çizgisini aşınca her şey azgınlaşıyor. Kocaman bir yassı kaya onlan gölgede bırakıyor. Ürküntüye kapılan domuzlan böcekleri her şeyi yüz üstü bırakıyorlar, karıncaların çiçek-gemilerini kaderlerine terk ediyorlar.
itici sisteminden yoksun kalan gemi topaç gibi dönmeye başlıyor. Merkezkaç gücün sürüklediği karıncalar, içeride doğru lam iyorlar bile. Dışarıdan, artık hiçbir şey görmüyorlar. Yukanda gökyüzü, altında nilüferin pembe uçlan, daha altta ise her şey dönüyor.
Prenses 103. ile 5. birbirlerine yapışıyorlar. Dönüyor gemi, durmadan dönüyor. Sonra büyük yassı kayaya çarpıyor. Sarsıntı. Herkes bir yana fırlıyor. Bir başka kayaya çarpıyor. Çiçek-gemi altüst oldu ama hâlâ batmadı. 103. başını ihtiyatla kaldırıyor ve kadırganın gerçekten yüreklere korku salan baş döndürücü bir çağlayana doğru yöneldiğini görüyor. 0 kadar sarp ki köpük çizgisinin ötesinde nehir görünmüyor.
Bir bu niagara eksikti...
Gemi gittikçe hızlanıyor. Selin uğultusu yolculann kulaklannı sa-8ır ediyor. Karıncaların antenleri yüzlerine yapışıyor.

Bu kez ya uçacak ya da sulara gömülecekler. Artık yapacak hiçbir şev yok. Pembe nilüferin sarı göbeğinin dibine siniyorlar.
Gemi havaya fırlıyor. Prenses, çok uzakta, ta aşağıda ırmağın gü-^üş şeridini seçiyor.
KULtSTO
-Haydi çocuklar, çekincelerinizden kurtulun, bu kez kendinizi rahatça suya atın!
Kültür Merkezinin müdürünün tavsiyesi zaman kaybıydı.
Kaybedecek bir dakikaları bile yoktu.
Üç saat sonra, ikinci halk konserlerini vereceklerdi.
Dekorlar bitmemişti. Leeopold, devasa kitabı kurmak üzereydi. David, kannca heykeliyle uğraşıyordu. Paul, koku salma makinesini hazırlıyordu.
Arkadaşları için bir gösteri yapmaya başladı.
- Bu aletimle ter kokularından, kan, kahve, kızarmış tavuk, nane kokusundan tutun soğanlı sığır eti yahnisinden yasemin kokusuna kadar bütün kokular sentetik olarak elde edilebilir...
Francine, dudaklarını boyadıktan sonra, Julie'nin locasına gitti ve ona bu gecenin özellikle önemli olduğunu ve ilk konserdekinden daha güzel görünmesi gerektiğini söyledi.
- Salonda sana âşık olmayan tek bir seyirci kalmamalı.
Yanında bir yığın makyaj malzemesi getirmişti ve gözlerinin etrafına kuş biçiminde bir motif çizerek Julie'nin yüzünü boyamaya koyuldu. Sonra uzun kara saçlarını taradı ve bir taçla tutturdu.
- Bu gece kraliçe olmak zorundasın. Küçük odaya Narcisse de çıkageldi.
- Kraliçeye ben de imparatoriçe elbisesi hazırladım. Bütün sultanların en canlar yakanı olacaksın. Josephine'den, Saba Melikesi'nden, Rus Katerina'dan ya da Kleopatra'dan çok daha aşüfte olacaksın.
Siyah beyaz hareli mavi bir elbiseyi yaydı,
- Ansiklopedide estetik haberler de bulabileceğimi düşündüm. Elbisen, Latincesi Tapillio Ulysse" olan Ulysse kelebeğinin kanatlarının renginde. Bildiğim kadarıyla, bu hayvan Queensland'ın kuzeyinde Y~ni Gine ormanlarında ve Zalomon Adalarında yaşar. Uçarken, tropikal ormanda mavi ışıklar saçar.
- Peki ya bu ne?
Julie ihramın uzantısı iki zarif kara kadifeden tornan gösteriyordu.
- Bunlar kelebeğin kuyruk uzantıları. Kelebeğin uçuşuna zerafet katıyorlar.
Elbiseyi açtı.
- Hemen dene.
Julie kazağını ve etekliğini çıkardı, slip ve sutyenle kaldı. Marcıs-se onu gözetliyordu.

- Haydi, aldırma, sadece elbisenin ölçülerine göre olup olmadığına bakıyorum.
Kadınlar bana hiç etki etmezler, dedi kanıksamış bir tavırla. Kaldı ki seçme hakkım olsaydı, sırf erkeklerin hoşuna gitmek jçin bir kadın olmayı tercih ederdim.
- Cıerçekten kadın olmayı tercih eder miydin? diye sordu şaşıran julie< çabuk çabuk giyinirken.
- Kadınların orgazm anında erkeklerden dokuz kat daha fazla zevk aldıklarını ileri süren bir Yunan söylencesi var. Erkekler dezavantajlı. Ayrıca, kendimi hamile hissedebilmek için kadın olmayı isterdim. Sonuç olarak, tek önemli eser vardır: Hayat aktarmak. Ve bütün erkekler bu tür duygulardan mahrumdurlar.
Narcisse, yine de pek kayıtsız olmayan bakışlarla Julie'nin vücudunu seyrediyordu. O açık teni, o kara kehribar gibi parlak uzun saçları, o kuş kanatları dögmeli iri gri gözleri.
Julie, bornoza sarılır gibi kumaşın içine çöreklendi. Kumaşın dokunuşu yumuşak ve sıcaktı.
- Çok hoş, diyerek ona hak verdi Julie.
- Normal. Bu elbise, Ulysse Kelebeği tırtılının ürettiği ipekten dokundu. Kendine koza örmeye çalışan zavallı hayvanın ipini çaldık. Ama haklı bir nedenimiz vardı. Sana elbise yapacaktık. VVendat Yerlilerinde, bir hayvan öldürülürken, ok atmadan önce ona avın nedenleri açıklanır: Aileyi doyurmak ya da elbise yapmak gibi. Zengin olunca, kelebek ipeği fabrikası kuracağım ve bütün tırtıllara kime ipek verdiklerinin bir listesini göstereceğim.

Julie, locanın kapısına konmuş aynada yansıdı.
- Bu giysi ilgi çekici, Narcisse. Bilinenlere hiç benzemiyor. Stilist olabileceğini biliyorsun.
- Canlar yakan bir afete Ulysse Kelebeği, bundan daha doğal ne olabilir? O Yunanlı gemicinin neden o kadınların sesinin cazibesine kapılmamak için direndiğini asla anlayamadım.
Julie elbiseyi başka biçimde düzenledi.
- Söylediklerin çok güzel.
- Güzel olan sensin, dedi Narcisse ciddiyetle. Ve mucizevi bir sesin var. Sesini dinleyince bütün vücudum tepeden tırnağa ürperiyor. Callas halt etmiş.
Kıkırdadı.
-Kızların seni hiç cezbetmediğine kesinlikle emin misin?
- Üretme eylemine girmeden de sevilebilir, dedi Narcisse omuz-'arını okşayarak. Ben seni kendi tarzımda seviyorum. Aşkım tek ta-•"aftı ve bu yüzden eksiksiz. Karşılığında hiçbir şey talep etmiyorum. Seni görmeme, sesini işitmeme izin vermen bana bol bol yeter.
^İL
204
Zoe Julie'yi kollarına aldı..
- Bakın... Tırtılımız kelebek haline geldi. En azından fiziksel olarak.
- Ulysse Kelebeği kanadının tam bir kopyası değil mi? dedi yeni gelenlere.
- Şahane!
Ji-woong, Julie'nin elini tuttu. Genç kız, grubun oğlanlarının kendisine şu ya da bu şekilde dokunmaktan zevk aldıklarının epeydir farkındaydı. O bundan nefret ederdi. Annesi, insanlar arasında arabaların tamponu gibi belli bir güvenlik mesafesi olması gerektiğini ve fazla yaklaşmalarının sorun yarattığını hep tekrarlamıştı.
David boynunu ve köprücük kemiklerini ovalamaya koyuldu.
- Gevşemen için, diye açıkladı.
Gerçekten de sırtındaki gerginliğin yavaş yavaş gevşediğini hissetti, ama David'in parmakları başka bir gerginliğe yol açtı. Ellerinden kurtuldu.
Kültür Merkezinin müdürü yeniden göründü.
- Acele edelim çocuklar. Az sonra sıra sizin ve müthiş bir kalabalık var.
Julie'ye doğru eğildi.
- Ama tüylerin diken diken olmuş, küçüğüm. Üşüyor musun?
- Hayır, iyiyim. Teşekkür ederim. Zoe'nin kendisine uzattığı papuçlan giydi.
Kostümlerini giyince sahneye gittiler ve en son ayarlamaları yaptılar. Merkezin müdürünün sağladığı olanaklarla dekoru iyileştirmişlerdi ve ses düzenleri daha tatminkârdı.
tik konser sırasındaki kışkırtmaların doğurduğu sorunları göz önünde bulundurarak, tedbir olarak altı badigard tuttuğunu açıkladı müdür. Grubun içi rahat olabilirdi, kimse onlara bu kez yumurta ve bira kutusu atamayacaktı. Herkes kendi işini yapmak için koşuşturuyordu.
Leopold devasa kitabı, Paul koku orgunu, Zoe karıştırılacak ansiklopediyi kuruyordu; Narcisse şurada buradaki kırışıkları düzeltiyor ve maskeler dağıtıyordu. Francine sentetizörleri, Paul de ışıkları ayarladı. David cırcır böceğinin akustiğini düzeltti ve Julie iki şarkı arasında bağlantı kurmasını sağlayacak küçük metinleri gözden geçirdi.
Marcisse sahne kostümü olarak, Leopold için turuncu bir karınca kıyafeti, Francine için yeşil bir peygamberdevesi kıyafeti, Zoe için kırmızı ve kara bir kızböceği kabuğu, Ji-woong için bir pislikböceği kabuğu, Paul için sarı ve siyah bir balansı kıyafeti ve David için koyu bir cırcır böceği kıyafeti düşünmüştü. Gerçek cırcır böceğine gelince onun boynunda kartondan bir kelebek kravat vardı. Son olarak Kendisi için de rengârenk bir çekirge kıyafeti düşünmüştü.
205
Marcel Vaugirard bir mülakat için yeniden ortaya çıktı. Onlara çabuk çabuk sorular sordu ve "Bugün de kalamıyorum, dedi. Ama önceki yazımın doğru olduğunu kabul ediyorsunuz değil mi?"
Bütün gazeteciler onun gibi çalışıyorsa, basında ve yirmi dört haberlerinde verilen bilgiler gerçeğin ancak çok küçük bir bölümü yansıtıyor olmalı diye düşündü Julie. Yine de uzlaşmacı davrandı:

-Tamamen...
Yine de Zoe ikna olmuş değildi.
- Durun. Açıklayın. Ben anlamadım.
- "insan bilmediği şey hakkında iyi konuşur." Bunu düşünün. Mantıklı, insan işi biraz bilince, nesnelliğini yitiriyor, konuşmak için gereken mesafe olmuyor. Çinliler derler ki Çin'de bir gün kalan bir kitap yazar, bir hafta kalan bir makale ve bir yılını geçirense hiçbir şey yazmaz. Çok doğru, değil mi? Bu kural her şey için geçerli. Daha çok gençken...
Julie bunun mülakat olsun diye bir mülakat olduğunu birden anladı. Grupları ve müzikleri Marcel Vaugirard'ın umurunda değildi. Merak ettiği bir şey yoktu. Kanıksamıştı. O Julie'nin kendisine, bu gazetecilik bilgeliğine nasıl ulaştığı, bunu nasıl uyguladığı, Clairon'un yazı işlerindeki konumu ve hayatı ile ilgili sorular sormasını istiyordu.
Julie, zihninde sesi kesmişti ve haraket eden dudaklara bakmakla yetiniyordu. Bu gazeteci geçen günkü taksi şoförü gibiydi. Sadece yaymak ama hiç almamak isteği duyuyordu. Her bir makalesinde kuşkusuz kendi hayatının bir parçasını açıklıyordu ve bütün yazdıkla-n bir araya toplandığında, büyük bir olasılıkla, modern basının bilge kahramanı Marcel Vaugirard'ın tam bir özyaşam öyküsü elde edilirdi.
Müdür yeniden çıktı geldi. Memnundu. Bütün biletlerin satıldığını, salonun hınca hınç dolu olduğunu, üstelik ayakta bile seyirciler kaldığını haber verdi.
- Dinleyin onları.
Gerçekten perdenin arkasında kocaman bir kalabalık hep bir ağızdan "Ju-lie! Ju-lie! Ju-lie!" diye bağırıyordu.
Julie kulak kabarttı. Hayal görmüyordu. Tüm olarak grubu değil, kendisini, sadece kendisini istiyorlardı. Yaklaştı, perdeyi hafifçe araladı, adını haykıran insanların yüzleriyle karşı karşıya geldi.
- İşler yolunda gidecek mi Julie? diye sordu David.
Cevap vermek istedi ama tek kelime telaffuz etmeyi başaramadı. Qlrtlağını temizledi, baştan aldı ve zorlukla mırıldandı:
- Sesim... gitti...
Paniğe kapılan karıncalar bakıştılar. Julie'nin sesi yoksa, gösteri suya düşmüş demekti. Zihninde burnunun köküne kadar uzayan çe-nesiyie, ağızsız yüzünün görüntüsü yeniden belirdi.

Genç kız, jestlerle vazgeçmekten başka seçenekleri kalmadığım anlattı.
. - Önemli bir şey değil. Sahne korkusu, dedi yatıştırıcı olmak tste-
* yen Francine.
- Evet bu sahne korkusu, diye destekledi müdür. Bu normal, önemli gösterilerden önce, sahneye çıkmadan sistemli bir biçimde olur. Ben ilacını biliyorum.
Kayboldu ve az sonra elinde bir kavanoz balla geri döndü. Julie, birkaç kaşık yuttu, gözlerini kapattı ve sonunda bir "AM" çı-kardı.
Genel bir rahatlama oldu. Hepsi çok korkmuştu.
- Bereket versin, böcekler bu evrensel ilacı kotardılar. Karım gribini bile an sütüyle tedavi eder.
Paul bal kavanozuna düşünceli baktı. "Bu besin gerçekten çok şaşırtıcı sonuçlar veriyor" diye düşündü. Julie, sevinçle, kavuştuğu sesiyle çeşitli gamlarda sesini ilk kez deniyordu.
- Pekâlâ, şimdi hazır mıyız?
ANSİKLOPEDİ
İKİ AĞIZ: Talmud insanının iki ağzı olduğunu belirtir: Biri yukarıdaki, öteki aşağıdaki ağzı.
Yukarıdaki, sözle, vücudun sorunlarını çözmeyi sağlar. Söz sadece bilgileri aktarmakla kalmaz, iyileştirmeye de yarar. Yukarıdaki ağzın dili sayesinde, mekân içinde ve başkalarına kıyasla yerimizi alırız. Talmud, ilaçlar sözlerden farklı bir güzergâh izlediği için, iyileşmek amacıyla fazla ilaç almaktan kaçınmayı tavsiye eder. Sözün dışarı çıkmasını engellememeli aksi halde hastalık haline dönüşür.
İkinci ağız, cinsiyet organıdır. Cinsiyet organıyla vücudun zaman içindeki sorunları çözülür. Cinsellikle, dolayısıyla zevk ve üremeyle insan bir özgürlük

mekânında kendi kendisini yaratır. Kendisini anne babasına ve çocuklarına oranla tanımlar. Aşağı ağız cinsellik, soydan farklı yepyeni bir yol çizmeye yarar. Her insan, çocukları sayesinde anne babasından farklı değerleri ete kemiğe büründürme gücünden yararlanır. Yukarı ağız aşağı ağız üzerinde etki yapar. Öteki sözle baştan çıka-nlır ve cinselliği sözle işletilir. Aşağı ağızyukan ağız üzerinde etki yapar. İnsan kendi kimliğini ve kendi dilini cinselliğiyle bulur.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III
207
İLK AÇILIM aiRlŞM
_ Hazınz.
Maximilien, piramidin yanlanna yerleştirilmiş patlayıcıları inceledi.
Bu yapı sonsuza kadar kendisini alaya alamazdı.
Istihkamcılar patlayıcıların tellerini patlatıcılara bağladıktan sonra, piramitten belli bir mesafe uzaklaştılar.
Komiser işaret verdi. Istihkamcıların şen patlatıcının kolunu çekti ve saymaya başladı:
- Beş... dört... üç... iki...
Vızzz...
Aniden adam öne doğru yıkıldı. Uyumuştu. Boynunda bir işaret vardı.
Piramidin nöbetçi yabanarıst.
Maximilien Linart bütün adamlarına elbiselerinin açıkta bıraktığı bölgeleri çok iyi korumalarını emretti. Kendi payına polis, boynunu omuzlarının arasına sakladı, ellerini ceplerine soktu, sonra dirseğiy-le patlatıcının koluna bastırdı.
Hiçbir şey olmadı.
Teli kaldırdı ve çenek gibi tanımlanabilecek bir şeylerin onu kopardığını saptadı.
SU
Milüfer bir an havada süzülüyor. Zaman askıda. Bu yükseklikte, askıda kalan çiçek-gemilerinin üstünde, karıncalar kolay kolay göremeyecekleri şeyleri görüyorlar. Sinek kuşlan. Kırmızı sığır sinekleri. Tuzağa yatmış bir yalıçapkını.
Hava, yüzlerinde ve nilüferin pembe yelkenlerinde ıslık çalıyor.
Prenses 103. yoldaşlarına bakarken, öldüğünde yanında en son onların bu görüntüsünü götüreceğini düşünüyor. Hepsi şaşkınlıktan antenlerini dikmiş bir halde.
Çiçek-gemi hâlâ yükseklerde. Önlerindeki tarazlanmış birkaç bulut cilveleşen iki bülbülü saklıyor.
Demek bu son yolculuğummuş, diyor 103.
Havada kaldıktan sonra gemi yeniden yerçekimi yasasına uyuyor, adının da gösterdiği gibi bunda bir tuhaflık yok. Nilüfer bütün hızıyla lniyor. Karıncalar kendilerini çılgın gibi alt katlara sürükleyen asansö-re geçiriyor tırnaklarını. Nilüfer iki taçyaprağını daha yitiriyor. Karınların kirlettiği bu gemide kalmaktansa kendi hayatlarını yaşamayı Eğliyorlar.
yL
208
Düşüş hızlanıyor. 12. hızın etkisiyle ayaklarının açıldığını fark ediyor; tek cırnağı ile tutunmuş, dikey konumda buluyor kendini. Arka ayakları yukarıda, başı aşağıda. Prenses 103. havalanmamak için çe-neklerini geminin yaprağına geçiriyor. 7. havalanıyor. Onu kıl payı 14. yakalıyor, onu da 11. nilüferin kenarları yukarı doğru katlanarak bir çeşit kâse oluşturuyor.
Kapsüllerinin içinde iniş yapan astronotlar aynı şeyi hissetmiş olmalılar. Kaldı ki havayla sürtünme sonucu, nilüferin tabanı ısınmaya başlıyor.
Prenses 103. cırnaklarının tek tek çözüldüğünü hissediyor. Birazdan havaya fırlayacağını biliyor.
Çarpma. Çiçek-gemi bütün gövdesiyle suya iniş yapıyor. Biraz gömülüyor, ama o kadar hızlı ki su altında kalmıyorlar bile. Yine de çok kısa bir an, prenses 103. biricik bir manzara görüyor: Düşüşün suda açtığı delik onu sualtı sakinleriyle yüz yüze getiriyor.

Yusyuvarlak gözlü bir sazanı ve iki taraklı semenderi görecek kadar zamanı ancak oluyor. Qemi, itme etkisiyle yukarı çıkıyor. Bir dalga onları ıslatıyor. Antenleri su alınca tüm algılamalın birkaç saniye kesintiye uğruyor.
Çağlayanı geçtiler. Gümüş nehir, sanki onlara eziyet etmekten usanmış gibi sakinleşmişti. Kurtulmuşlardı ve görünürde yeni bir çağlayan yoktu.
Kâşifler panik içinde suyla kaplı antenlerini silkeliyor.
5. suyu gidermek için yalanıyor.
Şekerli trofalaksi yayıyorlar; bu onlan birbirlerine yakınlaştmyor. Mehri aştılar, nehrin halicini geçtiler. Her şey normale dönüyor. Bir kızböceği bir yusufçuğu yutuyor. Bir alabalık da onu.
Çiçek-gemi güneye doğru giden akıntıda, gümüş bir şerit üstünde yeniden akıyor. Ama vakit geç, güneş panldamaktan yorgun. İnine dönmek için yavaşça alçalıyor. O, orada yere gömülürken, her şey kül rengine dönüşüyor. Tuzlu bir sis yayılıyor. Ancak birkaç santim ötesi görülebiliyor. Su buharı karıncaların koku radarlarını kullanmalarını da engelliyor. Yer saptama şampiyonları ipekböcekleri bile saklanıyorlar. Bir duman perdesi, güneşin ödlekliğini saklamak istermişçesine her tarafı kaplıyor.
Karıncaların üstünde, yan tavuskelebekleri uçuyor. Prenses 103-görkemli hareketlerini gözlemliyor. Hâlâ hayatta olmaktan memnun, hem sonra kelebekler çok güzeller.
q

ATİStKLOPBDÎ
KELEBEK: İkinci Dünya Savaşı bitiminde Dr. Elizabeth Kubbler Ross, liazi toplama kamplarından kurtulan Yahudi çocukların tedavisiyle görevlendirildi.
Çocukların hâlâ yattığı barakalara girince, yatakların tahtalarına kazınmış bir motif fark etti. Bu çocukların acı çektiği öteki kamplarda da aynı deseni gördü. Bu desen çok yalın bir motif gösteriyordu: Kelebek.
Bayan doktorun aklına ilk olarak dayak yemiş ve aç çocuklar arasında bir tür kardeşliğin doğmuş olabileceği geldi. Tıpkı ilk Hıristiyanların balık simgesiyle yaptıkları gibi, kelebekle bir gruba ait olduklarını ifade etmek istediklerini sandı.
Birçok çocuğa bu kelebeklerin ne ifade ettiğini sordu, ama ona cevap vermeyi reddettiler. Yine de, yedi yaşında bir çocuk sonunda bunun anlamını açıkladı: 'Bu kelebekler tıpkı bizim gibi. Yüreğimizin derinliğinde biliyoruz ki bu acı çeken vücut sadece aracı bir vücuttur. Bizler tırtıllarız ve bir gün ruhumuz bütün bu pislik ve acıdan kurtulup havalanacaktır. Onu çizerek bunu karşılıklı olarak birbirimize hatırlatıyoruz. Bizler kelebekleriz. Ve yakında havalanacağız.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
OEMt DEÛlŞTtRME
Birden karşılarına kaya çıkıyor. Karıncalar etrafını dolaşmak istiyorlar, ama kayanın iki gözü var ve kocaman ağzını açıyor. 10. Dikkat. Bu taşlar canlı! diye kokusal olarak basbas bağırıyor. Küpeşteye koşuşuyorlar, itfaiyecilerin direkten kaydıkları gibi, nilüfer yaprağının köşelerinden aşağı kayıyorlar. 15. çoktan kann kılıfını açtı bile, ateş etmeye hazır. Onlara hiç rahat huzur yoktu.
Şimdi de canlı taşlar çıkmıştı!
Bütün karıncalar çeşitli ve çelişik öneriler haykırıyor.
Prenses 103. nilüferin kıyısından sarkıyor. Minerallerin yüzmesi Ve bir ağızları olması olanaksız. Kayayı dikkatle inceliyor, üstündeki şekilleri biraz fazla düzenli buluyor. Bu bir yassı kaya değil, bir kap-'Urnbaga. Yine de, bildiği kaplumbağalara hiç benzemiyor: Bu yüzüyor. Karıncalar hiç böylesini görmediler. Onlar bilmiyorlar ama bu su kaplumbağası gerçekte Florida'dan geliyor. Üst boyutta, çocukların bu tür su kaplumbağaiarıyla oynama-

ian mC)da. Acayip şekilleri ve kalkık burunlanyla kolayca küçüklerin aözdesi oldular. Onları plastikten, saydam ve yapay ıssız adalara yerleştirdiler. Ama bu oyuncak-hayvanlardan hevesleri geçince, onlan aile çöplüğüne atmaya gönülleri

razı olmuyor. Onlardan kurtulmak için bir göle, bir gölcüğe ya da en yakın ırmağa başvuruyorlar.
Kaplumbağalar orada hiçbir zorlukla karşılaşmadan ürüyor. Flori-da'da Kaplumbağalarının leşçisi onlann bağalarını kolayca delebile-cek qagalan olan kuşlardır. Elbette dekorasyon kaplumbağasına bir-likte leşçiyi de ithal etmek düşünülmemişti. Bu Doğu hayvanlarının Avrupa'™" 9°"eri ve dereleri için gerçek felaketler olduğu sonradan ortaya Ç'^'- Balçık solucanlarını, balıklan ve yerli kaplumbağalan katlettiler.
Prenses 103. ile macera yoldaşlarının karşılannda bu korkuluklar^ dan biri duruyordu. Düz canavar, çenelerini takırdatarak yaklaşıyor. Domuzlan böcekleri onlardan Kurtulmak umuduyla suyu hızla kulaçlıyor.
NilÜfer-semi ve san gözlü canavar arasında bir yarıştır başlıyor. Beriki daha ağır, daha süratli ve suda daha güçlü. Dolayısıyla, hiç zorlanmadan çiçek-gemiyi yakalıyor. İtici domuzlan böceklerini teker te-ker viyor, sonra kocaman ağzını kanncalara çeviriyor. Boşuna direnmeye kalkışmamalannı, kendilerini yemesine izin vermelerini istiyor. Uiysse'in maceralarını ve çeşitli olgulanyla ilgili tefrikayı hatırlayan 103 akıl edip hemen birliklerini örgütlüyor. Yanlarından geçen bir dal, yakalamalannı öneriyor. Büyük çenekli böcekler ucunu çenterek bir kaz,k yapsınlar!
Kaplumbağa geminin kıçını kemirmeye başladı bile. Onu her an alabora edebilir. Birkaç kâşif, nilüferin taç yapraklarının en tepesinden purun deliklerine formik asit ateşi açarak canavarı uzak tutmaya caH§'y°r- ^""Ç alamıyorlar. Baş tarafta, ağaç kargı yontuluyor. 103 yeteri kadar sivriltildigine karar verince, hep birden kavnyorve nilüferin üstünde dört nala koşuyorlar. Hayvana hücum!
Gözüne nişan alın! diye baö'nyor Prenses 103. Ulysse ve Tepegöz 0luntusunu hatırlayarak.
Kazık, su kaplumbağasının yüzüne vuruyor, ama girmiyor. Kın'-vor Kocaman açılmış ağzıyla hayvan geminin kıçını kesmeye hazin nıvor. O zaman, 103. daha yeni ve daha etkili yöntemlere başvuru vor Yuhlar olsun Ulysse'e, Tex Avery en iyi strateji. 103. kaz.K ç r ten'geriye kalan parçayı dikine ağzına sokuyor. Canavar ağzın. ı«H maya çalışınca, çöp çeneleri arasında sıkışıp kalıyor.
Bütün kaplumbağalar gibi, bu da doğal olarak başını bağasının *'-bna çekmeye çabalıyor. Ama ağzı kocaman açık olduğundan geçrniyor, başını içeri çekmeye çabaladıkça, kazık damağına bir batıyor.
211
15. bu durumdan yararlanmak gerektiğini düşünüyor. 6. 7. 8. 9. ve 5'ye bordolamaya koşmalarını işaret ediyor. Hayvanın uzaklaşmasına fırsat kalmadan hamle ediyor, koşuyor, gemiden atlıyor ve beyaz dilin üstüne iniş yapıyorlar, tükrüğü içinde debeleniyorlar.
Kaplumbağa ağzını çalkalamak ve istilacıları boğmak için dalıyor. Gözünü budaktan sakınmayan 15. yoldaşlarına yemekborusu koridoruna dalmalarını işaret ediyor. Yemekborusu arkalarından kapanıyor ve onları ağza dolan sudan koruyor. Her şey çok çabuk oluyor. Karıncaların bogulmadıklannı, boğazında olduklarını anlayınca, ağzını suyla doldurup yemek borusuna boşaltıyor. 15. büyük hayvanların organik coğrafyasını sezgisel olarak biliyor. Sindirici özsularla dolu mideye düşmemeleri için dosdoğru devam etmemeleri gerektiğini belirtiyor. Çenekleriyle, yanlamasına bir yol eşiyor ve paralel bir tüpe ulaşıyorlar: Ana solukborusu. Öff, ağız dolusu su onlara dokunmadan geçiyor. Ana solukborusu pürüzsüz ve sümüksü maddeden yoksun. Hava süzen tüyler sert düşmelerini önlüyor. Kendilerini akciğer ceplerinin dibine bırakıyorlar. Hayvana daha fazla acı çektirmeden, zehirli süt asidi salgısından korunmak için, 15. deneyimli bir avcı olarak onları doğruca kalbe götürüyor. Kanncalar çenekle onu kesiyorlar ve birkaç kasılmadan sonra her şey çarpmayı ve kımıldamayı bırakıyor.
İçeriden hançerlenen Florida kaplumbağası su yüzüne çıkıyor. Prenses 103. kaplumbağayı bırakmamak gerektiğini düşünüyor. Ondan nilüferden çok daha iyi gemi olurdu. Herhangi bir şeyden herhangi bir biçimde yararlanmayı bilmek kanncalann en büyük yeteneğidir.
On üç karınca kendilerine bir konut yapmak için sabırla bağanın doruğunda bir delik açıyor, işe daha iyi bir istekle sarılmak için beyaz etini yiyorlar. Sonunda sığışacakları değirmi bir çukur açmayı başarıyorlar, ölü et kokuyor, ama karıncaların buna aldıracak halleri hiç yok.

İtici yeni domuzlan böcekleriyle temas kuruyorlar. Nasıl olsa düzenli olarak yenildiklerinden bin çeşit yiyecek ödülü vaadinde bulunmakla bir riske girmiyor. Domuzlan böcekleri, ölü kaplumbağayı yüzmek için kulaçlamaya başlıyorlar. Ama hoşnut değiller, çünkü ¦^P'umbağa nilüfer yaprağından çok ağır. Prenses 103. onlara çiğ-enmiş yiyecek sunuyor, itici güçlerini artırmak için yedek domuzlan bekleri katıyor.
Bu bir gezinti gemisi değil, bir savaş zırhlısı. Ağır, zırhlı, sağlam, Yetmesi zor ama on üç Bel-o-kanlı kendilerini orada güvenlikte ^ediyor. Akıntıda sürüklenerek güneye doğru yollarına devam edi-1ar. Yeniden sisli bir bölgeye giriyorlar.
212
Öfkeli donmuş bakışları, pruva olarak açılmış kocaman agzıy|a dumanlar içinden çıkan yüzen kaplumbağa böcekleri korkutuyor. Kokuşmaya başlayan kadavrasının kokusu, nehir korsanları karıncalarla dolu hayalet geminin caydırıcılığını artırıyor.
16. pruvada, çörten başının doruğuna yerleşiyor. Oradan, önlerine çıkabilecek engelleri haber vermeyi umuyor.
Gerçi tümü delik kabuğundan çıkan ufak, vahşi ve az ya da çok çarpık antenler, ama savaş gemisi bir bomba gibi kayıyor.
tKtNCÎ KONSER
- Onlar genç, atılgan ve bu akşam yine sizleri büyüleyecekler. Meydan ritmin, meydan müziğin, Kar-Beyaz ve Yedi Cüceleri alkışlayalım...
Arkasında belli bir hareketlenme oldu ve geriye döndü. Hepsi birden "Karıncalar" diye fısıldadılar.
- Ah, bağışlayın, diye kaldığı yerden devam etti Kültür Merkezinin müdürü. Dostlarımız gruplarının adını değiştirdiler. Öyleyse, meydan Karıncaların. Haydi... Karıncalar!
David, dostlarını kuliste tuttu.
- Hayır, hemen değil. Biraz arzulatmayı bilmek gerekir.
Hemen bir mizansen düşündü. Salon karanlık ve sessizliğe gömülmüştü ve plato daha aydınlatılmamıştı. Birden Juiie'nin sesi karanlıklardan yükseldi. Yalnız, a capella söylüyordu.
Sözsüz doğaçlama bir ezgi söylüyordu. Sesi öylesine yoğun, öylesine güçlü, öylesine özgündü ki herkes büyülenmişçesine dinliyordu.
Bitirdiğinde, kalabalık çılgınlar gibi alkışladı.
Ji-woong'ın baterisi kalabalığın kalp atışlarını iki zamanlı aynı ritme bağladı. Pim, pam. Pim, pim, pam. Pim, pam. Pim, pim, pam. Koreli sanki bir forsa ekibini çalıştırıyor gibiydi. Önerdiği ritme uyaraK eller kaldırılıyordu. Pim, pam. Pim, pim, pam.
Çakmaklar yakıldı. Dakikada 90 vuruştan 100 vuruşa geçmek üzere hafifçe yavaşladı.
Bunun üstüne Zoe'nin bas gitarı yol açmaya başladı. Bateri göğus kafesi üstünde etkiliydi, bas da karınlan kontrol ediyordu. Salonda hamile kadınlar vardıysa, amniyotik sıvı ceplerine kadar gürültuy duyuyor olmalıydılar.
Bir projektör Ji-woong'la davullarını kırmızı bir ışıkla aydınlattı. B> başka projektör Zoe'yi mavi bir ışıkla aydınlattı.
Yeşil bir ışık, sentetizör orgunun önünde oturan ve Dvorak m ni Dünya Senfonisine başlayan Francine'i ayla içine alıyordu.
213
Az sonra, salona tuzlusu serpintileri ve kesilmiş ot kokulan yayıldı.
Eskilerin bilimine de hâkim olduklarını göstermek için her zaman Klasik parçalarla başlamalı diye önermişti David. Son anda, Bach'dan bir füg yerine Yeni Dünyayı seçmişti. Parçanın adı daha çok hoşuna gidiyordu.
San ışık ve pan flütüyle Leopold onların yerini aldı. Şimdi neredeyse bütün sahne aydınlatılmıştı. Tek bir karanlık çember platonun ortasında sürüyordu. Bu karanlık bölgede belli belirsiz bir şekil seçiliyordu.
Julie etkisini sürdürmek için izleyicilerin kendisini sabırsızlıkla beklemesini istiyordu. Seyirciler mikrofondaki soluğunu işitiyordu. Bu ses bile sıcak ve melodikti.

Dvarok'un senfonisinin girişi sona ererken, David müziğe girdi. Aşırı doygun elektrikli arpıyla Leopold'un pan flüt solosunu takip etti. Klasik yapıt bir anda onlarca yılı aşmıştı. Bu yeni dünyanın yeni senfonisiydi.
Bateri hızlandı. Dvarok'un ezgisi yavaş yavaş çok modem ve çok metalik bir şeye dönüşüyordu. Kalabalık zevk aldığını belli etti.
David onları elektrikli arpıyla tutsak almıştı. Tellerini her okşayışında, karşısındaki başlar halısının baştan aşağı ürperdiğini hissediyordu.
Pan flüt onu desteklemeye geldi.
Flüt ve arp. En eski ve en yaygın iki çalgı. Flüt, çünkü herhangi bir tarih öncesi insan pambularda rüzgârın ıslık çaldığını işitmiştir. Arp, çünkü herhangi bir tarih öncesi insan, yayının kirişinin tıklamasını işitmiştir. Zamanla, sesler hücrelerin kalbine kazıldılar.
Flüt ve arp böyle birlikte çalarken, insanlığın en eski tarihini anlatıyorlardı. Ve izleyiciler kendilerine hikâyeler anlatılmasından hoşlanıyordu. Paul, sesin yoğunluğunu azalttı. Hâlâ görülmeyen Julie konuştu: "Bir vadinin derinliklerinde, bir kitap buldum" dedi.
Projektör orkestranın arkasındaki devasa kitabı aydınlattı, Paul bir elektrik anahtarı sistemi sayesinde mekanik sayfalarını çevirdi. Salon alkışladı.
- Bu kitap dünyayı değiştirmek gerektiğini söylüyordu, bu kitap bir devrim yapmak gerektiğini söylüyordu... Bu devrime "En Küçük-•erin Devrimi", "Karıncaların Devrimi" adını veriyordu.
Bir başka projektör altı ayağını oynatan ve başını sağa sola çeviren polistirenden bir karıncayı ortaya çıkardı. Gözleri olan lambalar yavaşça yandı ve ona hayat verdi.
- Bu devrim yeni olmalıydı. Şiddetsiz. Şefsiz. Kurbansız. Sadece, "asırlaşmış eski bir sistemden insanların aralarında iletişim kurdukları ve yeni fikirleri uygulamaya giriştikleri yeni bir topluma geçiş. Ki-^Pta bunun nasıl yapılacağını açıklayan metinler vardı.

Tamamert karanlık olan sahnenin ortasına doğru ilerledi.
- Birinci bölümün adı "Merhaba'ydı.
Ji-woong baterisinde hareketlendi. Hep birlikte ezgiye girdiler ve Julie şarkıya başladı:
Merhaba, meçhul seyirci.
Bizim müziğimiz dünyayı değiştirmek için bir silahtır.
Yok, gülümsemeyin. Bu mümkün.
Bunu yapabilirsiniz.
Parlak beyaz bir ışık Julie'yi gözler önüne serdi. Muhteşem bir böcek halinde kollarını kaldırdı ve kelebek kanatlan biçimindeki yenlerini açtı.
Paul körüğünü çalıştırdı, büyük bir hava akımı kanatlarını ve saçlarını havada uçuşturdu. Aynı anda, bir yasemin kokusu yaydı.
Bu ilk şarkının sonunda, salonu çoktan esir almışlardı.
Paul, projektörlerin gücünü arttırdı. Böcekleri hatırlatan kıyafetler şimdi daha iyi seçiliyordu.
Arkasından, grup bir "Egregor" girdi. En iyiyi ve en güçlüyü hemen vermek istiyorlardı. Julie gözlerini kapadı ve herkesin katıldığı bir ses verdi. Hep birlikte seslerini yükselttiler. Çalgılar bırakılmıştı; sekizi birden, sahnenin ortasında halka olmuş, gözlerini kapamış, sanki antenleri varmış gibi kollarını başlarının üzerinde kaldırmışlardı.
O anda, yüzlerini yavaş yavaş kaldırarak seslerinin buharının yükselmesini sağladılar.
Büyüleyiciydi. Tek ve ezgili bir titreşim gibiydiler. Onların altında bir top, şarkılarının mongolfieri.
Şarkı söylerken hepsi gözleri kapalı gülümsüyordu. Sekizi birden, kendilerinin ve seyircilerinin üstünde asılı ipek Bir halıda bir o yana bir bu yana dolaşan tek bir ses gibiydiler. Vokal ipekten kumaşı kâh dalgalandırarak, kâh ona bir şarkıdan çok daha üstün bir boyut kazandırarak, bu insan çokseslliliği mucizesini uzun süre sürdürdüler.
Salon soluğunu tutuyordu. Egregor'un ne olduğundan hiç haberi olmayanlar bile, böyle bir hüner karşısında afallamışlardı.

Julie, eskiden olduğu gibi, gırtlak gibi basit bir boru ve iki bayaâ1 nemli ses teliyle şarkı söylemenin mutluluğunu ve sevincini duyuyordu. Hâlâ bal içindeki boğazı uyanıyordu.
Salon alkışladı. Durdular ve bir an sessiz, beklediler. Julie, şarkıdan önceki ve sonraki sessizliğin şarkıyı icra etmek kadar önemli o -duğunu anladı.
Yeni parçalan "Gelecek Oyunculanndır", Tüg sanatı", "Sansür-"Noosfer"i birbiri arkasına okudu.
215
ji-woong ritimleri bilimsel olarak kolluyordu. Dakikada yüz yirmi beş vuruşun ötesinde müziğin izleyicileri coşturduğunu, altında ise sakinleştirdiğini biliyordu. Dinleyicileri hep şaşırtmak için bir birini, bir ötekini kullanıyordu.
David, modern tarzda yorumladıkları klasik parçaya dönmelerini işaret etti. Böylece, aşırı doygun elektrik arpıyia hard rock çaldığı Bach'ın Toccato'suna geçti.
Kalabalığı fethetmişti; alkışladılar.
Son olarak sıra 'Kanncların Devrimi'ne gelmişti. Paul, kekik, defne, adaçayı serpilmiş ıslak toprak kokusu püskürttü.
Julie, kendini bütünüyle vererek metnini güvenle arka arkaya sıraladı. Üçüncü kıtanın sonunda, gıcırdayan bir viyolonselden çıkıyormuş gibi, alışılmadık, şaşırtıcı bir ses, yeni bir çalgı işitildi.
İnce bir ışın, sahnenin sol köşesinde, saten bir yastığın üstünde duran bir kır cırcırböcegini aydınlattı. Sesi genişletilmiş bir mikrofon dış kanatlarının üstüne yerleştirilmişti. Şarkısı elektrikli gitarla bir kaşığın peynir rendesine sürtülmesi arasında bir şeye benziyordu.
Narcissein hazırladığı papyon kravatı taşıyan cırcır böceği solosuna başladı. Çılgın dansı gittikçe hızlanıyordu. Zoe'nin bası ve Ji-wo-ong'un baterisi ona yetişemiyordu. Dakikada 150, 160, 170, 180 vuruş. Cırcır böceği ortalığı kırıp geçiriyordu.
Cırcır böceği inanılmaz rifler yapabiliyordu. Bütün rock'çılar kon-servatuvarın sıralarına dönebilirlerdi. "Insansal" olmayan, "böceksel" bir müzik yayılıyordu. En modern sentetizörlerin elektronigiyle genişletilmiş bu müzik hiç beklenmiyordu. İnsan kulağı hiç böyle sesler işitmemişti.
Başlarda, şaşıran izleyiciler sustu, sonra coşarak mırıldanmaya başladı. Hoşlarına gitmişti.
David, daha bir rahatladığını hissetti. Tarihe geçecek bir andı, yeni bir çalgı keşfetmişti: Elektrikli cırcırböcegi.
Paul, izleyiciler çalışını daha iyi görsünler diye, video kamerayla, devasa ansiklopedinin sayfalarına şarkı söyleyen cırcırböceginin görüntülerini yansıtan projektörü çalıştırdı.
Julie, vibratolarını izlediği böcekle düo yaptı. Marcisse gitarıyla, hayvanla diyalog kurdu. Sanki grup bu sopranino ile rekabet etmek istiyordu. Cırcırböcegi ısınıyordu.
Salon iyice coşmuştu.
Paul çam reçinesi kokusu, sonra sandalagacı odunu kokusu sal-dl- İki koku çelişmiyor, hatta birbirini tamamlıyordu.
Yürekler kıpır kıpırdı. Eller kendiliğinden havaya kalkmış tempo tutuyordu. Sıraların önünde ve arkasında, insanlar cırcır böceğinin «olosuyla dans ediyorlardı. Bu kadar çılgın bir ritim karşısında hareketsiz kalmak olanaksızdı.
216
Aikido kulübünün kızları ön sıralardaki emekli müdavimlerle yan yanaydılar, tik konserdeki tişörtlerini, üzerine putları yaptıkları gru. bun adını. Karıncaların Devrimini keçeli kalemle özenerek yazdıkla-n başka bir tişörtle değiştirmişlerdi.
İlk kez halkın karşısına çıkan cırcır böceği, dış kanatlarına kıvıl-cımlar çaktıran, mukozalarını kurutan projektörlerin sıcağından bunalmıştı. Güneşte uzun süre söylemek isterdi, ama bu projektörlerin altında olmazdı. Bu ışık ona göre fazla ağırdı. Argın, bir oktav tiz doda durdu.
Bu durumda, şantöz sıradan bir elektrikli gitar solosundan sonra yapıldığı gibi sonraki kıtaya geçti. Müziği bir ton düşürmelerini istedi. Sahnenin kenarına kadar geldi ve izleyicilerin hemen yanında okumaya başladı:

Güneş altında hiçbir şey yeni değil.
Hep aynı dünyaya hep aynı şekilde bakıyoruz.
Buluşçular yok.
Ermişler yok.
Şaşırdı: Salon hemen tepki verdi; ilk konserde bulunan seyirciler anında kendisine karşılık verdiler:
- Bizleriz yeni ermişler!
Böyle bir tepki, bu derece bir iletişim tahmin etmemişti. Marş haline gelen bu şarkı, çok erken biten ilk gecenin kaldığı yerden başladığı anlamına geliyordu.
Julie coştu:
- Kimiz biz?
- Bizler yeni ermişleriz!
Onlara işaret vermeden, seyirciler "Karıncaların Devrimi"ni baştan aldılar. Onu sadece bir kez dinlemişlerdi, ama çoktan sözlerini ezbere biliyorlardı. Julie buna akıl erdiremiyordu. Ji-woong dizginleri gevşetmemesini işaret etti. Salona hâkim olmak gerekiyordu. Julie yumruğunu kaldırdı.
- Eski dünyaya son vermek istiyor musunuz?
Julie, dönüşü olmayan ânı yakaladığının bilincindeydi. Her yerde koltuk kapaklan gıcırdıyordu. İnsanlar kalkıp yumruklarını sıkıyorlardı-
- Şimdi ve burada Devrim istiyor musunuz?
Korkusunu, coşkusunu, isteklerini, merakını ifade eden büyük b'r adrenalin dozu beynine aktı. Düşünürken özellikle ara vermemelıy' di. Onun yerine ağzını bıraktı konuşsun diye.
- Haydi öyleyse! diye haykırdı. Kabarcık patladı.
217
Bir alkış tufanı koptu. Kaba bir Egregor. Müzikal buhar halısının yerini yumruklardan bir halı almıştı. Seyircileri kırıp geçiren bir soluk sarmıştı-
Herkes ayaktaydı.
Kültür Mekrezi'nin müdürü insanları sakinleştirmeye çabaladı. Mikrofonu kapmak için kulisten fırladı.
_ Lütfen yerlerinize oturun. Ayağa kalkmayın. Daha çok erken, saat dokuzu çeyrek geçiyor. Daha konser yeni başladı!
Düzeni sağlamakla görevli altı badigard boşuna kalabalığı zaptetmeye çalıştılar.
- Ne yapıyoruz? diye Zoe Julie'nin kulağına eğildi.
- Bir ütopya kurmaya çalışacağız... diye cevap verdi genç kız, kara yelelerini arkaya atarak kadın savaşçı tavırlarıyla.
ANSİKLOPEDİ
THOMAS MOREVI İ ÜTOPYASI: Ütopya sözcüğü 1516da ingiliz Thomas More tarafından uyduruldu. Yunanca da olumsuzluk bildiren önek -ü ile yer anlamındaki topos'dan oluşan 'ütopya' hiçbir yerde bulunmayan demektir. Bazılarına göre, sözcük -ö önekinden -iyi-gelmektedir ve bu durumda "ötopi", 'iyi yer" demektir. Thomas More bir diplomat, Eramus'un dostu bir hümanistti ve İngiltere Krallığı şansölyesi unvanına sahipti. Ütopya adını verdiği kitapta. Ütopya adında harika bir adayı betimledi. Verginin, sefaletin, hırsızlığın olmadığı düşsel bir toplum tanımladı. 'Ütopik topluluğun ilk özelliğinin' özgürlük olduğunu düşünüyordu. Böylece kendi ideal dünyasını tanımladı: Aile halinde gruplaşmış yurttaşlarıyla bir adada yaşayan yüz bin insan. Her elli aile kendi şefini; Sifogrant'ını seçen bir grup oluşturur. Sifograntlar bir konsey oluştururlar; konsey dört adayın bulunduğu listeden bir prens seçer. Prens ömür boyu seçilir, ama zorba haline gelmeye başlarsa, görevinden alınabilir. Savaşlara gelince. Ütopya Adası paralı askerler, Za-poletler kullanır. Bu askerlerin düşmanlar tarafından yok edilecekleri var sayılır. Böylece, araç kullanıldıkça ortadan kalkar. Dolayısıyla hiçbir askeri darbe riski yoktur. Ütopyada para yoktur. Herkes pazardan gereksinim duyduğu kadarını alır. Bütün evler birbirlerinin aynıdır. Kapılarında kilit yoktur ve insanlar alışkanlıklarında kalıplaşmasın diye on yılda bir taşınmak zorunludur. Aylaklık yasaktır. Ev kadını, papaz, soylu, uşak, dilenci yoktur. Böylelikle günlük çalışma altı saate iner.
218
Parasız pazarın gereksinmelerini karşılamak için, herkes iki yıl zorunlu tarım hizmeti yapmak zorundadır.

Zina ya da adadan kaçma girişimi durumunda. Ütopya yurttaşı özgür insan nitemini yitirir ve köle haline gelir. O zaman, canından bezinceye kadar çalışmak ve eski yurttaşlarına itaaat etmek zorundadır.
Kral VIII. Henri'nin boşanmasını onaylamadığı için 1532'de görevinden alınan Thomas More; I535'te başı kesilerek idam edildi.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
MAHVEDİLMİŞ ADA
Qeç olmasına karşın, hava hâlâ aydınlık ve sıcak. Prenses 103. ve on iki genç karınca nehri iniyorlar. Kaplumbağa kale-gemiîerine saldırmayı hiçbir balık göze alamıyor. Kâşifler, arada bir durup bazı kız-böceklerine asit atışı yapıyor, sonra onlan zırhlılarında bir güzel yiyorlar.
Önde olup bitenleri gözetlemek için gurultulu pruvada nöbet değiştiriyorlar. Suya sarkan Prenses 103. bir su örümceğinin dalgıç başlığı olarak kullandığı ipek bir bohça içine hapsolmuş hava kabarcığını götürerek, suyun altına indiğini fark ediyor.
Hayran kalmak için gözlemlemek yetiyor.
Bu karabasan gemisiyle pek az böcek oyalanıyor. Bir subiti ortaya çıkıyor. Bu su yüzeyinde yüzen kınkanatın dört gözü vardır: İkisi suyun altını, öteki ikisi üstünü görür. Böylece, bu tuhaf geminin iki görünüşünü karşılaştırabilir. Bu su kaplumbağasının üstünde neden karıncaların bulunduğunu, neden altında domuzlan böceklerinin olduğunu anlamakta zorlanıyor, ama sonuç olarak ona yaklaşmama)" yeğliyor ve birkaç subitini yiyor.
Daha ilerde, uzun otlar hızlarını kesiyor. Karıncalar çengellerle yollarını açmak zorunda kalıyor. Nehri inmeye devam ediyorlar.
Duman gittikçe açılıyor.
Ufukta kara göründü! diye haber veriyor, gözcülük yapan 12.
Sürünen puslar arasından, Prenses 103. Cornigera Akasyasını tanıyor.
Ne garip, nehir onu 24.'ye sürükledi.

prenses 103. sıkılgan, çekingen 24.'yü anımsıyor. Parmaklama karşı savaşta, hep gerilerde kalırdı ve yolunu kaybederdi. Bu yüzden birlik sık sık yavaşlamak zorunda kalırdı. Kaybolmak bu cinsiyetsiz askerin ikinci bir dogasıydı.
Cornigere Adasını keşfettiklerinde, 24. şöyle demişti;
Hayatım boyunca hep kayboldum durdum. Bu ada, iyi niyetli insanlar arasında yeni bir toplum yaratmak için mükemmel bir yer gibi geldi bana. Hem de burada ve şimdi.
Cornigera Adasının en belirgin özelliği ulu bir Cornigera Akasya-sı'na sahip olmasıdır. Bu ağaç türü karıncalarla tam bir ortaklaşa yaşam içindedir. Akasyanın tırtıllann, bitki bitlerinin ve özsuyunu yiyip bitiren tahtakurulannın saldırılarından korunmak için karıncalara ihtiyacı vardır. Bu durumda, bitki karıncalan çekmek için kabuğunda derin localar ve koridorlar açmıştır. Dahası, bu locaların bazılarından yumurtalar için çok besleyici bir sıvı sızdırır. Bir bitki karıncalarla organik bir işbirliğini nasıl yapabilirdi?
103. bir akasya ile bir karınca arasında bir karınca ile Parmak ara-sındakinden daha büyük fark olduğunu düşünmüştü hep. Kanncalar ağaçlarla işbirliği yapabildiğine göre, neden Parmaklarla da yapama-sınlardı ki?
24.'ye göre, cennet adaydı. Devasa ve koruyucu akasyanın gölgesinde, tek bir ortak payda üzerine oturtulmuş ütopik bir toplum yaratmayı düşünüyordu: Güzel öyküleri sevme. Çünkü adada kalan böcekler yeni bir sapkınlık geliştirdiler: Antenleri ele geçirmek için öyküler uydurmak. Beslenmek için avlanmakla, yemek yiyerek ve zamanlarının büyük bölümünü hayali öyküler uydurarak geçiriyorlar.
Prenses 103. akıntıların kendisini kadim dostuna getirmiş olmasından çok hoşnut. Birbirlerini terk ettiğinden beri ütopik toplumunun nasıl geliştiğini merak ediyordu. Dost ağaç, adanın ortasına huzur veren ve koruyan bir simge olarak kurulmuştu.
Yine de, on üç karınca ilerledikçe ve sisler dağıldıkça, tuhaf bir önsezi Prensesin içini sanyor.
Zırhlının pruvası kara topçuklara çarpıyor: Kannca kadavralan. vücutlan asitten delik deşik. Bunlar hayra alamet değil...
Her şey ölü. Kanncasız Comigera'yı bitki bitleri kemirmiş. Prenses, domuzlan böceklerine yanaşmalarını işaret ediyor. Kanncalar, kaPlumbağa-gemiyi kıyıya

çekiyor. Burada yaşayan superileri ve semenderler bile yok edilmişler. Geride, altı ayağı ve karnı kesilmiş tek b'1" kannca kalmış. Bir solucan gibi kıvranıyor.
Gemiciler, tek hayatta kalanın konuşması için sıkıştırıyor. Onlara Ecelerin ani saldırısına uğradıklarını anlatıyor. Yeni Kraliçeleri Shi-9ae-pounun ayartmasıyla, bu cüceler Uzakdoğuyu fethetmeye niyetliler.
220
Neden öncü cüce karıncalara rastladığımız şimdi anlaşılıyor, diyor 5 Prenses 103. hayatta kalan karıncadan biraz daha konuşmaslru istiyor.
Öncü cüce karıncalar adanın yerini saptadılar ve adaya çıktılar Bir ağacın kapalı dünyasında birbirlerine hayali öyküler anlata anıa. ta, 24.'ün dostlan savaşma ve gerçek dünyaya karşı kendilerini savunma alışkanlığını kaybetmişlerdi. Dövüşmesini bilmeyen hayvanın kaçmaktan başka bir seçeneği yoktur. Katliam oldu. Sadece 24. iie küçük bir grup kaçmayı ve batı kıyısındaki kamışlıklarda saklanmayı başardılar. Ama cüceler onlan öldürmek üzere çevrelerini sardı.
Yaralı kannca hıçkırıyor. Beraberliklerini anlatma ve dinleme zevki üzerine kurmuş bir topluluğun üyesi bir kannca için, bir şey anlatarak ölmek güzel bir ölüm olmalı.
Prenses 103. Akasyanın ta tepesine çıkıyor ve uzaktaki bilgileri yakalamak için antenlerini geriyor. Yeni cinsiyetli duygulanyla, Corni-gera özgür topluluğundan hayatta kalanları kamışlar arasında arıyor. Can çekişen kanncanın kendisine gösterdiği yerde onlann yerini seçmeyi başarıyor. Ama cüce karıncalar krallığının askerleri, nilüferler üstünde etraflarını sarmışlar ve kızıllar kamışlar arasından başla-nnı çıkaracak olsalar onlan asit ateşine tutuyorlar.
Prenses 103. cücelerin farkı kapattıklannı görüyor. Eskiden formik asit fışkırtmak için zehirli salgı bezlerini kullanmasını bilmezlerdi.
103. daha küçük ve daha çok üreyen cücelerin, kızıl orman ka-nncalarmdan daha çabuk öğrenme kapasiteleri olduğunu hatırlıyor. Bu karıncaların (Parmaklar onlara Arjantin Karıncalan derler; Côte d'Azur yollarını kapladığı varsayılan zakkum saksılarında ithal edildiğini öne sürerler.) Fotainebleau Ormanına uyum sağlamaları zekâla-nnı kanıtlar. Kara kanncalar ve hasatçı kanncalar bunun bedelini ödediler; yeni gelenlere saldınnca, canlarından oldular.
103. cüce karıncalann bir gün ormanın hâkimi olacağını düşündü hep. Ama yenilikler getirerek, tehlikeleri göze alarak, araştırarak, yeni düşünceleri testten geçirerek bu olasılığı geriletmek önemliydi-Kızıl karıncalar en ufak zaaf gösterirlerse, cüce kanncalar onlan aşılmış bir tür olarak hurdaya çıkanrlardı.
Şimdi, 24. ile yoldaştan bunun bedelini ödüyor. Kamışlann tepesinde sıkışıp kalmışlar. Onların yardımına koşmak gerekiyor. Prenses 103. kaplumbağa zırhlılarını suya indiriyor. Kâşifler, top ateşine ha zır, asitle doluyorlar. Arkada, savaş kadırgası kaplumbağayı sava? alanı sazlıklara ve nilüferlere doğru götürmek üzere domuzla" b çekleri mevzileniyor.
221
prenses 103. duyumsal ek parçalarını dikiyor. Şimdi düşmanlan-
açık seçik görüyor. Cüce karıncalar, çevredeki nilüferlerin beyaz e pembe taçyapraklarında yerlerini almışlar. Prenses onları sayma-
çalışıyor- En azından yüz kadarlar.
Bire karşı on, durum nazik gözüküyor. Domuzlan böcekleri tam vol ilerliyor, nilüferlerin görüş alanına girer girmez, taçyapraklarının üstünde saf saf karıncalar ortaya çıkıyor. Yüzden çok daha fazlalar. Yoğun bir formik asit ateşi başlıyor. On üç kızıl karınca, öldürücü atışlardan sakınmak için zırhlı kaplumbağanın derinlerine siniyor.
103. başını sığınaktan çıkarmaya cesaret ediyor ve ateş ediyor. Bir cüce öldürüyor, ama en az elli düşmanın asit fışkırtılarını savuşturmak zorunda kalıyor.
13. kaplumbağa gemileriyle aralarına dalmayı, sonra nilüferlere dağılıp çenekleriyle dövüşmelerini öneriyor. Ama 5. antenlerini kaldırıyor, havada nem yoğunlaştı. Birazdan yağmurun yağacağını bildiriyor.
Kimse yağmura karşı savaşamaz.

On üç karınca gemileriyle adaya doğru dönüyor ve bu gece için kendilerine barınak olacak Cornigera Akasyası'nın vücudunu seçiyorlar. Genç ağaç, böceklerin feromon dilini bilmiyor ama dallarının her bir hareketiyle ve özsuyundaki koku değişikliğiyle, kızıl karıncaları yeniden görmenin sevincini ortaya koyuyor.
Bir anda on üç kâşif koğuk ağaca doluşuyor, canlı koridorlarını dolduruyor ve onu kemirmek üzere olan asalakları öldürmeye girişiyorlar. Bu uzun bir iş. Kurtçuklar, bitki bitleri ağacı oyarken tik tak seleıi çıkardığı için ölüm saati adı verilen kınkanatlar var. Prensesin omuzdaştan onları tek tek avlıyor. Sonra da- yiyorlar. Akasya nefes alıyor; canlanıyor, et için sos hazırlamakta kullandıkları özsuyu salgılayarak kendince karıncalara teşekkür ediyor.
Ölüm saati ile Akasya özsuyu karıştırılınca tipik bir böcek yemeği oluyor. Hepsi de bu yeni tadın keyfini çıkarıyor. Belki de ilk o anda, kannca mutfağı doğuyor.
Dışanda yağmur yağmaya başlıyor; zaten göğün kararmasından yağacağı belliydi. Martta yağan ama bir nisanda görülen gecikmiş sağanaklar. Karıncalar, dost ağacın en derin yapraklarına siniyorlar.
Gök gürlüyor. Şimşekler çakıyor; pencere görevi gören ağacın delklerinde flaşlar patlıyor. Prenses 10>3. gemi azıya almış, yerin doğasına egemen olan göğün muhteşem manzarasını seyretmek için yerleşiyor. Rüzgâr ağaçları eğiyor, yağmur serpintileri bir yerlere sığınmayı akıllarına bile getirmemiş böcekleri öldüresiye kamçılıyor.
24. ve adamları, kamışlannın doruğunda hiç olmazsa yağmurun saldırısından korunuyor.
Fırtına patlıyor. Şimşekler 103.'nün gözlerini acıtıyor. Qök gürül-tüsü, bulutlar örtüsünün altından çıkıyormuş gibi. Böyle bir güç karşısında. Parmaklar bile boyun eğiyordun Parelel üç çizik karanlığı yarıyor ve ortalık bembeyaz kesiliyor. Çiçekler, ağaçlar, yapraklar, suyun yüzü koca gölgeler yansıtarak panldıyor, sonra sallanarak eski renklerine dönüyor. Küçücük fulya, kasırgada endişe verecek boyutlara ulaşıyor. Salkımsöğütlerin dallan göz kırpıyor. Büyük bir uğuldama işitince, ortalığın yatışacağı sanılıyor. Şimşekler, arka arkaya kömür göğü çizgi çizgi aydınlatıyor. Örümcek ağlan bile, sahiplerinin su psikozu içinde sağa sola koşuştukları beyaz dairelere dönüşüyor.
Kısa bir dinme ve ardından gök daha kuvvetle yırtılıyor. Karıncaların bütün manyetik duygulan kasırganın yaklaştığını bildiriyor. Şimşekler gittikçe daha yakından izliyor gök gürlemelerini. On üç Bel-o-kanlı birbirlerine sokuluyor, antenleri birbirine karışıyor.0
Birden ağaç titriyor. Sanki elektrik çarpmış gibi. Bir stres bütün kabuğu titretiyor. Afallayan 5. sıçrıyor.
Yangın!
Akasyaya şimşek düşüyor ve yanmaya başlıyor. İşte oldu! Ağacın doruğunda büyük bir parlama oluyor; her bir yanından sızan özsuyu, ne kadar acı çektiğini gösteriyor. Kâşiflerin onu kurtarmak için ellerinden hiçbir şey gelmiyor. Yaralı koridorlarda hava zehirli hale geliyor. Çevredeki sıcağın etkisiyle karıncalar köklerden aşağıya kaçıyor ve çenekleriyle kendilerini sudan ve yangından koruyacak bir sığınak kazıyorlar. Başlarının etrafında ıslak kum var. Bu yüzden küp kafalı canavarları andınyorlar. Çukura girip bekliyorlar.
Akasya yanıyor ve kötü özsuyu kokulan yayarak can çekişen ızdı-rabını haykırıyor. Acısını göstermek için sanki ağaç dans edecekmiş gibi dalları kasılıyor. İsı yükseliyor. Dışarıda alevler o kadar yüksek ki karıncalar kumdan kalın tavanlan arasından bile parıltısını görüyorlar.
Ağaç çok çabuk yanıyor ve büyük sıcaklığın ardından hava birden soğuyor. Kum tavanları camlaşıyor ve kâşifler çenekleriyle delmeyi başaramıyor. Dışarı çıkmak için, yer altından büyük bir sapa yol açmaları gerekiyor.
Yağmur ortaya çıkışı gibi aniden kesiliyor. Her taraf iç karartıcı. Küçük adanın tek zenginliği olan bu Cornigera Akasyası kül haline
gelmişti.
geımışu.
6. herkesi çağınyor. Bir şey göstermek istiyor.
Derin nefes alıyormuş gibi görünen kırmızı bir hayvanın kımıldadığı toprak çukura koşuyorlar. Yok, bu bir hayvan değil. Ne bir bitkine de bir mineral. 103. ne olduğunu hemen anlıyor. Bu hâlâ yana" bir kor. Deliğe düştü ve öteki közler onu yağmurdan korudular.

225
6. bir ayağını yaklaştırıyor. Cırnaklanyla turuncu kırmızı maddeyi dokunuyor ve lanet olası, cırnakları eriyor. İğrenç bir manzara: Sağ ayağı sıvı hale geliyor ve akıyor. Bir zamanlar bir ayağın ve iki çımanın olduğu yerde, şimdi yusyuvarlak ve dağlanmış bir parça duruyor.
Kâşif, dezenfekte edici tükürüğüyle güdük organını yalıyor.
Bu pigme karıncaları yenmenin bir yolu olabilirdi, diye yayıyor prenses.
Bütün manga, şaşkınlık ve korkudan titriyor.
Ateş mi?
103. onlara bilinmeyenden korkulduğunu söylüyor. Israr ediyor: Ateşi kullanabilirler. 5. yine de ona dokunmanın mümkün olmadığını söylüyor. 6. bunun sonuçlarını görmüştü. 103. ateşe saygının bir sürü töreni olduğunu açıklıyor. Bu közü alabilirsiniz ama ona doğrudan doğruya dokunmak yasaktır. Onu oyuk bir çakıl taşının içine koymak gerekir. Ateş, oyuk bir taşa hiçbir şey yapamaz.
Adanın etrafı da zaten kayalarla çevrili. On üç karınca, kaldıraç olarak kullandıkları uzun yaprak saplanyla közü kaldırmayı ve sileks bir parçaya sokmayı başarıyor. Taştan bir kutuya yerleştirilen kor, şimdi değerli bir yakuta benziyor.
Prenses 103. ateşin güçlü ama kırılgan olduğunu açıklıyor. Ateşin çelişkisi: Bir ağacı, hatta sakinleriyle birlikte bir ormanı yok edebilir; yine de bir sineğin kanadını çırpması onu söndürmeye yeter.
Bu ateş hasta görünüyor, diyor deneyimli savaşçı, kararmaya yüz tutan bölgeleri göstererek. Ona göre, bu alevin sağlıklı olmadığının işareti. Yeniden canlandırmak gerekiyor.
Nasıl? Yeniden üreterek. Ateş dokunmayla canlanır. Kuru bir yaprak tutuşturulur, çevrede pek yok ama toprağın altında var. Karıncalar büyük san bir tayf elde ediyorlar. Çocuk ateş anne közden daha etkileyici.
Kanncalarm çoğu daha önce hiç ateş görmemiş ve on iki genç kâşif korkarak geri çekiliyor.
Prenses 103. onlara geri çekilmemelerini söylüyor. Antenlerini iyice dikiyor ve eski ferömon cümlesini tane tane aktarıyor: TEK GERÇEK DÜŞMAIİIMIZ KORKUDUR... Bütün karıncalar bu cümlenin manasını ve öyküsünü bilirler. Tek 9erçek düşmanımız korkudur", bundan sekiz bin yıl önce. Kızıl karinaların Ni hanedanlığından Belo-kiu-kiuni kraliçesi 234.'nin söylediği s°n cümledir. Zavallı bu cümleyi alabalıkları yola getirmeye uğraşırın boğulmak üzereyken söyledi. Belo-kiu-kiuni kraliçesi 234. karınlar ile nehrin alabalıkları arasında bir ittifak düşünüyordu. O zamandan beri, nehrin bütün balık halkıyla her türlü ilişkiye son verildi, ama cümle kanncalarm sonsuz olasılıktan içinde bir umut çığlığı °'arak kaldı:
224
Tek gerçek düşmanımız korkudur.
Sanki onlar, yat.şt.rmak istiyormuş gibi, alev önce yükseklere çık-mış, sonra küçülmüştü.
Onu daha kalın bir maddeye aktarmak gerekir, diye önerdi 6. Ateş unsuruna biraz kinliydi.
Kuru yapraktan kuru çalıya, kuru çalıdan ağaç parçasına derken, bir çukurda ateş yakmayı başardılar. Prenses 103/nun tavsıyelenne uyarak ocağa küçük kuru çanlar att.br. Ateş onlar, buyuk bır açgoz-lülükle ısırdı.
Böyiece eide ettikleri közü, büyük bir özenle yine topraktan çıkar-d,k.an küçük oyuk taşlar içine yerleştirdiler. 6. kömürleşmiş aya9,na rağmen, en iyi ateş mimar, çıktı. Ateşe dokunduğunda^ ondan çekinmesini biliyordu. Onun tavsiyelerine uyarak, ötekiler bir koz haz,-nesi oluşturuyorlar.
Cücelere işte bunlarla saldıracak diye haykırıyor Prenses 103. Qece olmaya başlıyor, ama ateş üretimi onlar, ^'ûyorjto birinde tatma, bir kor bulunan sekiz oyuk kayay, W»mba^™Q lerine yüklüyorlar. Prenses 103. antenini dikiyor ve buyurgan fere
monu salıyor: Hücurn!
AI1SİKLOPEDİ
ÇOCUKLARI» HAÇLI SEFERİ: Batı'da. ilk çocuk Haçlı Seferi 1212de oldu. Aylak gençler şöyle düşünmüşlerde 'Ruhlar, temiz olmadığından, yetişkinler ve soylular Kudüs'ü kurtarmakta başar,!, olamadılar. Oysa bizler çocuğuz, dolayısıyla

safız." Bu coşku, özellikle Kutsal Cermen Roma İmparatorluğunu etkiledi. Bir grup çocuk İmparatorluktan aynhp Kutsal Topraklara doğru yollara duştu. Elerinde haritaları yoktu. Doğuya doğru gittiklerini sanıyor ardı ama gerçekte güneye doğru ilerliyorlardı. Rhöne Vadisini indiler ve yolda sayılar, gittikçe arttı, birkaç bine kadar ulaştı.
Yol boyunca köyleri talan ediyor, köylüleri soyuyorlardı.
Köylüler, ilerde karşılarına denizin çıkacağın, söyledi-/er. Bu onlar, yatıştırdı. Tıpk, Musa gibi denizin önlerinde akacağına ve ayakları ıslanmadan Kudüs'e varacaklarına inanmışlardı.
ses.
225
Hepsi Marsilya'ya ulaştı, oysa deniz açılmadı. İki Sicilyalı onları gemiyle Kudüs'e götürmeyi önerinceye kadar boşu boşuna limanda beklediler. Çocuklar mucizeye inandılar. Mucize olmadı. Sicilyalılar Tunuslu bir korsan çetesine bağlıydılar. Onları Kudüs'e değil, ama Tunus'a götürdüler. Orada, pazar yerinde iyi fiyatlarla köle olarak satıldılar.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
BÜYÜK KARNAVAL • Artık beklemeyelim. Haydi, diye bağırdı seyirciler arasından bir
Julie, bu coşkunun kendilerini nereye götüreceğini bilmiyordu. Ama merakı üstün geldi.
- İleri! diyerek onayladı.
Kültür Merkezinin müdürü herkesin uslu uslu yerinde oturmasını rica etti.
- Sakin olun, sakin olun lütfen. Nihayetinde bu bir konser. Biri mikrofonunun sesini kesti.
Julie ve Yedi Cüceler, etraflannda coşkulu küçük bir kalabalıkla kendilerini sokakta buldular. Bu hareket halindeki kalabalığa hemen bir amaç, bir yön, bir hedef vermek gerekiyordu.
- Liseye, diye bağırdı Julie. Şenlik yapacağız!
- Liseye, diye tekrarladı ötekiler.
Şarkıcının damarlarındaki adrenalin gittikçe yükseliyordu. Hiçbir marihuana sigarası, hiçbir alkol, hiçbir uyuşturucu böyle bir etki yapamazdı. Gerçek bir doping yapmıştı.
Şimdi seyirileriyle arasında sahne ışıkları yoktu, onların yüzlerini seçiyordu. Her yaştan kadınlar ve erkekler vardı. Çok genç olduğu gi-[olgun yaşta insanlar da vardı. Etraflarında rengârenk, belki beş y°z kişilik bir alay insan toplanmıştı.
Julie "Kanncaların Devrimine başladı. Etrafındakiler de ona katıl-
ve bir karnaval sarabandı halinde Fontainebleau ana caddesi bo-yu«ca dans ederek ilerlediler.
Bizler yeni buluşçulanz.
Bizler yeni emişleriz, diye koro halinde bağırdılar.
Aıkido klubünün kızlan, şenliği bozabilecek arabalann geçmesini foCkmek IÇİ" birasa>'l§ 9rubu oluşturdular. Bir anda cadde kapatıldı,
K grubu ve hayranlan rahat rahat ilerlediler.
""ca/ar/n Devrimi / F:I5
226
Kalabalık gittikçe artıyordu. O akşam, Pontainebleau'de bövl başka bir eğlence yoktu. Aylaklar topluluğa katılıyor, ne olduğunu so ruyor.
Hiçbir pankart yoktu. Ne de yürüyenlerin önünde bir bandrol. Sadece kızlar ve oğlanlar arp ve flüt solosuna uyarak sallanıyorlardı. Julie sıcak ve güçlü sesiyle söylüyordu: Bizler yeni buluşçulanz. Bizler yeni ermişleriz.
O, onlann kraliçesi, onların putu, onların büyüleyen deniz kızı ve onların Pasionaria'sıydı. Dahası, onları trans haline sokuyordu, o, onlann samanıydı. Julie, popülaritesinden sarhoştu, etrafını saran ve onu ileriye taşıyan kalabalıktan sarhoştu. Hiç kendini bu kadar daha "az yalnız" hissetmemişti.
Birden ilk polis kordonu karşılanna çıktı. İlk sıradaki kızlar ilerlediler ve garip bir strateji buldular: Onları öpücüklere boğdular.
Bu durum karşısında, nasıl coplasınlardı? Yerleşik düzenin savu-nuculannın kordonu dağıldı, ileride bekleyen polis otobüsü yaklaştı ama olayın boyutları karşısında müdahale etmekten vazgeçti.

- Bu bir şenlik, diye bağırıyordu Julie. Bayanlar, baylar, genç kızlar sokağa çıkın, üzüntülerinizi unutun ve bize katılın.
Pencereler açıldı, uzun ve renkli kalabalığı seyretmek için insanlar dışan sarktılar.
- Talebiniz nedir? diye sordu yaşlı bir hanım.
- Hiçbir şey. Hiçbir talebimiz yok, diye cevap verdi aikidö kulübünün amazonlanndan biri.
- Hiçbir şey mi? Hiçbir talebiniz yoksa, bu bir devrim olamaz.
- Tam tersine, madam. Özgün olan yanı da bu ya. Bizler talepleri olmayan ilk devrimcileriz.
Seyirciler sanki yüz frank ödedikleri iki saatlik müzikle sınırlı ka'' masını istemiyorlardı şenliğin. Hepsi zaman ve mekânda uzamasını istiyordu. Avaz avaz tekrarlıyorlardı:
Bizler yeni ermişleriz.
Bizler yeni buluşçulanz.
Koşuşanların bazıları, alaya kendi çatgılarıyla katılıyordu. Kimiler davul ve tokmak niyetine mutfak eşyaları getirmişlerdi. Kimileriy3 serpantinler ve konfetiler.
İhtiyar şan hocasının öğrettiği gibi sesinin gücünü en yüksek n° tasına çıkardı ve etrafındakiler sözlerini tekrarladı. Birlikte, beş y sesli bir Egregor çıkarmayı başardılar ve kent korolarıyla çın Ç,n * ladı-.
Bizler yeni ermişleriz.
Bizler yeni buluşçulanz.
Bizler köhne dünyayı kemiren küçük karıncalarız.
ANSİKLOPEDİ
CHEriGDU ÇOCUKLARIMI! DEVRİMİ: 1967ye kadar, Çin'in Sichuan eyaletinin başkenti olan Chengdu, huzurlu bir kentti. flimalayalafın yamacında, 1000 metre yükseklikte kurulmuş bu tarihi kale kentin. Pekin ve Şanghay'da olan bitenden habersiz üç milyon nüfusu vardı. Oysa, o dönemde bu büyük metropoller çok kalabalıktı ve Mao Ze-dong bunları boşaltmaya karar vermişti. Aileler parçalandı, anne babalar kırlara çalışmaya, çocuklar iyi komünistler olarak büyütülmek üzere Kızıl Muhafız yetiştirme merkezlerine gönderildiler. Merkezler gerçek birer çalışma kampıydı. Yaşam koşulları çok ağırdı. Çocuklar iyi beslenemi-yorlardı. Odun talaşı ağırlıklı gıdalar çocuklar üstünde deneniyordu. Sinekler gibi kınlıyorlardı.
Bu sırada. Pekin saray tartışmalarıyla çalkalanıyordu. Mao'nun resmi ardılı ve Kızıl Muhafızların sorumlusu Lin Pi-ao gözden düştü. Partinin önde gelenleri çocuk Kızıl Muhafızları zindancılarına karşı ayaklanmaya kışkırttılar. Tam bir Çinli kurnazlığı: Bundan böyle, çocukların görevi Maoizm adına Maoist kamplardan kaçmak ve yetiştiricilerini pataklamaktı.
Serbest kalan Kızıl Muhafız çocuklar, kokuşmuş devlete karşı Maoist sözleri yaymak bahanesiyle ülkenin dört bir yanına dağıldılar. Aslında çoğu Çin'den kaçmanın bir yolunu arıyordu. Garlara saldırdılar ve söylentilere göre, sınırı gizlice aşmalarını ve Hint topraklarını geçmelerini sağlayacak bir örgütün bulunduğu batıya doğru yola çıktılar. Oysa batıya yönelen bütün trenlerin son durağı Chengdu'ydu. Böylece, yaşları on üç ile on beş arasındaki binlerce 'genç öncü" bu dağ kentine vardılar. Başlarda işler o kadar kötü gitmedi. Çocuklar Kızıl Muhafızlar kamplarında çektiklerini anlattılar ve Chengdu halkı onlara acıdı. Onları yedirdiler, içirdiler, beslediler, onlara uyumaları için çadırlar, ısınmaları için yorganlar verdiler. Ama Chengdu garına dalgalar halinde gelmeye devam ediyorlardı. Başta sayıları bin iken, kısa zamanda iki yüz bin kaçak olmuştu.

Bu durumda, mahallin yurttaşlarının iyi niyetleri onları tatmin etmeye yetmez oldu. Hırsızlıklar yayıldı. Mallarının çalınmasına itiraz eden tüccarlar dövüldü. Kentin belediye başkanına şikâyette bulundular. Ama tepki gösterecek vakti olmadı. Çünkü çocuklar onu götürüp meydanda özeleştiriye zorladılar. Arkasından pataklandı ve kaçmak zorunda kaldı. O zaman, çocuklar yeni bir belediye başkanlığı seçimi düzenlediler ve kendi arkadaşlarını, yaşından daha fazla gösteren on üç yaşında bir oğlanı aday gösterdiler. Öteki Kızıl Muhafızların saygı duyacağı kadar karizması o/an bir çocuktu. Seçmenleri ona oy

vermeye davet eden afişlerle kaplandı bütün kent. İyi hatip olmadığından, projelerini dazibaolar tanıttılar, hiçbir zorlukla karşılaşmadan seçildi ve en kıdemlisi on beş yaşında bir belediye meclisi üyesi olan çocuklardan kurulu bir hükümet oluşturdu.
Artık hırsızlık bir suç değildi. Bütün tüccarlar, yeni başkanın buluşu olan yepyeni bir vergiye tabi tutuldular. Herkes Kızıl Muhafızlara bir lojman sunmak zorundaydı. Kent çok ücra olduğundan, çocukların seçim zaferinden kimsenin haberi olmadı. Yörenin burjuvaları bu durumdan endişelendiler ve bölge valisini uyarmak üzere bir heyet gönderdiler. Beriki işi ciddiye aldı ve asilere boyun eğdirmek için Pekı'n'den ordu istedi. Başkent, iki yüz bin çocuğa karşı yüzlerce tank ve baştan ayağa silahlandırılmış binlerce asker yolladı. "On beş yaşın altındakilerin hepsi öldürülecek!' talimatı verilmişti. Çocuklar, bu beş surun çevrelediği kentte direnmeye çalıştılar ama Chengdu halkı onları desteklemedi. Kendi çocuklarının canını kurtarmak için dağlarda barınak arama derdine düşmüşlerdi. İki gün boyunca çocuklarla yetişkinler savaştılar. Kızıl ordu son direnme noktalarını teslim almak için hava desteği istedi. Bütün çocuklar öldürüldüler.
Olayın duyulması engellenecekti, çünkü Amerikan Başkanı Richard HiKon. Mao Zedung'la buluşacaktı ve Çin'i eleştirmenin sırası değildi.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III-
229
ESRAREMOİZ PİRAMİT UÇURULUYOR
Bu kez uçurulacaktı! Maximilien ve polisleri geri dönmüşlerdi ve esrarengiz piramidin etrafını sarıyorlardı.
Komiser gece operasyonuna karar vermişti, ona göre bina içindesini ya da içindekileri uykulannda yakalamak daha etkili olacaktı.
Manga, cep fenerleriyle ormandaki binayı aydınlatıyordu. Ortalık henüz kararmadığından bu sadece bir destekti. Adamlan, açık deniz denizcileri gibi koruyucu muşamba kıyafetler giymişlerdi ve bu kez çeneklerin kemiremiyecegi sağlamlaştırılmış teller seçmişlerdi. Maxi-rnilien ateşlemeleri emrini vermek üzereyken bir uğultu işitti.
- Yabanarısına dikkat! diye bağırdı komiser. Boynunuzu ve ellerinizi koruyun.
Polislerden biri tabancasının kılıfını açtı ve nişan aldı. Hedef çok küçüktü. Adam nişan alırken, derisinin bir parçasını açıkta bırakınca, hemen sokuldu. Böcek bir başka polisi de vurmuştu ve havayı karıştıran ellerin menzilinin dışında kalmak için uçmuştu. Hepsi endişe içinde kollu-yordu ve bir yabanarısı sesi işitmek için kulak kesilmişti.
Böcek üçüncü bir polise saldırarak onları şaşırttı. Sag kulağının etrafından dolaşıp şahdamarından soktu. Adam anında yere yığıldı.
Maximilien ayakkabısını çıkardı, salladı ve ilk ziyaretindeki gibi böceğe tam uçarken vurmayı başardı. Kahraman saldırgan cansız yere çakıldı. Tabancanın işe yaramadığı yerde, ayakkabı ökçesi ortalığı kasıp kavuruyordu.
- İki sıfır.
Kurbanını seyretti. Sadece dişi bir yabanarısıydı. Daha çok uçan bir karıncaya benziyordu. Ökçeyi üstüne bastırmaktan zevk aldı.
Kurtulanlar yere yıkılan polislerin yardımına geldiler. Uyumalarını engellemek için onları sarstılar. Maximilien bir başka minik ve tehlikeli nöbetçi ortaya çıkmadan patlayıcıları ateşlemeye karar verdi.
- Bütün patlayıcılar hazır mı?
Istihkâmcı patlatıcıdaki kontaklan kontrol etti ve komiserin emrini bekledi.
- Hazır mı?
Portatif telefonun zili sayımı kesti. Telefonun öteki ucundaki vali Düpeyron acilen dönmesini istiyordu. Kentte olaylar çıkmıştı.
- Göstericiler Fontainebleaunün ana caddesini tutuyorlar. Her şeyi kırıp dökebilirler. Her ne yapıyorsanız hemen bırakın, kente dö-n"n ve şu kaçıkları dağıtın.
kk
230
103. KAMIŞLARIN ARASIMDA SICAKTA

Gün alacakaranlıkla savaşıyor ve hava sıcak. Ay yeri aydınlatıvo Yağmurdan sonra, ılık toprak vücutları ısıtıyor. Karıncaların kapium bağa-gemisi kamışlara doğru hızla ilerliyor.
Pigme karıncalar onların geldiğini görüyorlar. Sıcak ve közleri» parıltısı onları alarma geçirmeye yetti. Lekesiz pembe yaprakların doruklarında ateş etmeye hazır topçular mevzilenmişler. Uzakta, 24 yara almış kamışında imdat çağrılan gönderiyor.
Kuşatılanlar, saldırganların sayıca üstünlüğü altında boğuluyorlar. Kamışın dibinde, sudan şişmiş, o kadar ki kime ait olduğu bilinmeyen bir yığın ceset suyun üstünde yüzüyor; savaşın ne kadar acımasız geçtiğinin kanıtı.
Comegera'nın kızıl karıncalan, sadece öyküler anlatarak yaşayabileceklerini sanıyorlardı. Yanılıyorlardı. Hikâyeler anlatmak yetmezdi, onlan yaşamak da gerekirdi.
Kaplumbağa-zırhlının pilot kabininde, 103. ve kâşifleri zor durumdalar. Ateş, uzak mesafeden kullanmaya elverişli bir silah değil. Onları cüce kanncaların tutunduğu nilüferlere kadar fırlatmanın bir yolunu anyorlar.
Karıncalar el yordamıyla akıl yürütür. Her biri önerisini yayıyor. 6. domuzlan böceklerinin ittiği yapraklar içinde düşmanlara köz yollamayı öneriyor. Ama domuzlan böcekleri ateşten korkuyor. Onlara göre, bu hâlâ tabu olan bir silah. Ona yaklaşmayı kabul etmiyorlar.
Prenses 103. Parmakların ateşi çok uzaklara gönderme mekanizmalarını hatırlamaya çalışıyor. Onlar buna katapült diyorlar. Anteninin ucuyla şeklini çiziyor, ama böyle bir şeyin içinde ateşin neden uzaklara gideceğini kimse anlamıyor. Vazgeçiyorlar.
5. mızrak olarak kullanılan uzun çalıların ucunu tutuşturup nilüferlere sürmek istiyor. Fikir kabul görüyor.
Karıncalar domuzlan motorları dırdumyor ve mümkün olduğunca uzun çöp bulmaya çalışıyorlar. Suyun yüzündeki dallar içinde onlara uygun gelen bir tanesini keşfediyorlar. Kaplumbağa zırhlılanna çekiyorlar.
Kaplumbağa yeterince yaklaşınca, yoğun asit atışı başlıyor. Gemide, mürettebat çeneğindeki uzun çöpü bırakmadan eğeliyor. Pret1' ses 103. ucunu köze değdirmenin zamanı geldiğini söylüyor. Ucu alev alıyor. Ateşten direği çabucak kaldırıyorlar.
Domuzlanlar aracın arkasında köpükler oluşturacak kadar hızla-nıyor. Zırhlı saldınya geçiyor. Yukanda, kor halindeki uç, ışıklı ve sonu gelmez bir âlem gibi ilerliyor.
14. düşmanlann yerini saptamak için bir periskop anten çıkanyo ve ötekilere duman tüten ağır direği nereye yönelteceklerini gösteriy°r-
231
Ucu alev alev yanan mızrak, nilüferin taçyapraklannın etli kısmı-
Hokunuyor. Bitki hemen tutuşmayacak kadar nemli, ama çarpış-topçuların dengesini bozup onları suya dökecek kadar sert. Bu nurumda, ateş, kızıl karınca savaşçıların tabu silahlan kullanmaya hazır olduklarını göstermenin dışında, hiçbir işe yaramadı.
5u başarı karşısında, kuşatılanların güvenleri geliyor. Son saldırı için sakladıkları asitleri atıyorlar ve pigme karıncaların saflarında epey hasara yol açıyorlar.
Prenses 103. kendi payına, alev makinesini daha iyi nasıl yöneteceğini anlıyor ve nilüferleri tek tek ateşe veriyor. Çok fazla duman çıkıyor. Kömürleşen nilüferlerin kokusundan dehşete düşen kuşatılmışlar yere iniyor ve kaçıyorlar, iyi ki de kaçıyorlar çünkü mızrak da tutuşuyor. Ateşle sorun hiç bitmiyor. Kullananlarda da, etkisine uğrayanlarda da hasarlara yol açabiliyor.
Bel-o-kanlıların karıncaların çenek eskrimindeki maharetlerini gösterdikleri şamatalı göğüs göğüse çarpışmaya fırsatları kalmıyor. Manganın en dövüşçüsü 13. şu haddini bilmez cüce kanncaların hiç olmazsa bir ikisinin göğsünü uçuramadığına hayıflanıyor.
Prenses 103. tutuşan çöpü mümkün olduğunca sudan uzağa at-malannı işaret ediyor. Kaplumbağa-zırhlı kuşatılmış kamışa ulaşıyor.
- Sakın 24. ölmüş olmasın, diyor Prenses 103. kendi kendine.
LİSE SAVAŞI

Kültür Merkezinden yola çıktıklarında beş yüz kişiydiler, lisenin karşısındaki büyük meydana geldiklerinde sayılan sekiz yüzdü.
Gösterilerinin hiçbir talebi yoktu; kelimenin ilk anlamında gerçek bir karnavaldı.
Ortaçağda, karnavalın kesin bir anlamı vardı. Bütün gerginliklerin açığa vurulduğu deliler günüydü. Büyük karnaval günü, bütün kural-'ar çiğnenirdi. Jandarmalann bıyıklarını çekme ve belediye başkanlık divanı üyelerini dereye atma hakkı vardı. İstediğin kapıyı çalabilir, kimi istersen yüzüne un atabilirdin. Bütün yetkilerin simgesi, samandan dev bir kukla olan Karnaval yakılırdı.
Karnaval günü olduğu içindir ki diğer zamanlarda iş başındaki iktidara saygı gösterilirdi.
Günümüzde, sosyolojik açıdan kaçınılmaz olan bu gösterinin ger-Çek anlamı unutuldu. Karnaval artık Noel, babalar günü, anneler ya da büyükanneler günü gibi esnaflar için bir bayrama dönüştü. Bun-lar artık tüketime yönelik şenliklerdir.
232
Karnavalın ilk rolü unutuldu: Halka, tek bir günlük süre için de olsa, ayaklanmanın mümkün olduğu izlenimini vermek.
Bütün bu gençlere, hatta daha az genç olanlara, doğduklarından beri ilk defa, şenlik isteklerini, aynı zamanda isyanlarını ve engellenmelerini dile getirme fırsatı sunuluyordu.
Hep kendilerini frenlemiş sekiz yüz kişi, büyük bir saraband halinde birden kendini kapıp koyvermişti.
Rock amatörleri ve işsiz güçsüzler, şamatacı uzun bir alay halinde ilerliyorlardı. Lise meydanına ulaşınca, yollarını tıkayan polis arabalarıyla karşı karşıya geldiler.
Mola verdiler.
Göstericiler, yerleşik düzen güçlerini süzdüler. Yerleşik düzen güçleri göstericileri süzdüler. Julie durumu değerlendirdi.
Komiser Maximilien Linart dirsek üstündeki kolçagıyla, adamlarının başında, gürültücü kitlenin karşısında dikilmişti.
- Dagılın, diye bağırdı megafonuyla.
- Kötü bir şey yapmıyoruz, diye cevap verdi Julie megafonsuz olarak.
- Kamu düzenini bozuyorsunuz. Saat onu geçiyor. Halk uyumak istiyor, sizse gece vakti gürültü koparıyorsunuz.
- Biz sadece şenlik için liseye gidiyoruz, diye karşılık veriyor Julie.
- Lise gece kapalıdır ve sizin açtırma yetkiniz yok. Yeterince gürültü yaptınız. Dagılın, evlerinize dönün. Tekrar ediyorum. İnsanların uyumaya hakları var.
Julie, bir an durakladı, ama çabuk toparlandı, tam bir Pasionara rolünde:
- Biz insanların uyumasını istemiyoruz. Dünya uyansın istiyoruz.
- Sen misin Julie Pinson, diye sordu Komiser. Eve dön, annen en-dişeleniyordur.
- Ben özgürüm, hepimiz özgürüz. Hiçbir şey bizi durduramaz.•• ileri.
Sözcük boğazından çıkmıyor. Önce zayıf, daha sonra daha inançlı bir sesle:
- Devrim için... ileri! diye bağırdı.
Kalabalıktan bir gürültü koptu. Herkes oyunu oynamaya hazıra'-Polislerin varlığı tehlikeli hale getirse de, bu sonuçta bir oyundu. Ju lie'nin istemesine kalmadan yumruklarını kaldırdılar ve konser m şını söylemeye başladılar.
253
Son, bu bir son.
Bütün duyularımızı açalım.
Yeni bir rüzgâr esiyor bu sabah.
Kollarını açarak, sayılarını göstermek ve bütün meydanı doldurmak için elele vererek liseye doğru ilerlediler.
Maximilien astlarıyla kafa kafaya verdi. Görüşecek zaman değildi. Vali'nin talimatı açıktı. Kamu düzenini sağlamak için karışıklık çıkaranları derhal dağıtmak gerekiyordu. Göstericilerin yanlara dağılması için merkeze saldırmaya dayanan domuz sucuğu taktiğini kullanmayı önerdi.

Juiie'ye gelince, olayların gelişimini tartışmak için Yedi Cüceleri topladı. Her birinin başında bir müzisyenin bulunacağı sekiz özerk gösterici grubu oluşturmaya karar verdiler.
- Gruplar arasında iletişim kurmak gerekecek, dedi David.
Çevrelerinde toplanan kalabalığa aralarında Devrime cep telefonlarını ödünç verebilecekler olup olmadığını sordular. Sekiz telefona ihtiyaçları vardı. Çok daha fazlasını teklif etti. Görünüşe bakılırsa, insanlar konsere giderken bile araçlarından ayrılmak istemiyorlardı.
- Karnabahar tekniğini kullanacağız, dedi Julie.
Hemen o anda bulduğu tekniği ortaya açıkladı.
Göstericiler yürüyüşe geçtiler. Karşılarındaki polisler planlarını uygulamaya koydular. Direnmeyle karşılaşmayınca şaşakaldılar- Ju-lie'nin bulduğu karnabahar un ufak oldu. Polisler yaklaşır yaklaşmaz, sekiz farklı yöne dağıldılar. Onları kovalamak isteyen polislerin oluşturduğu yoğun saflar dağıldı.
- Grup halinde kalın. Liseyi koruyun! diye megafonla emir verdi Maximilien.
Göstericiler manevralarına devam ederken, tehlikeyi anlayan polisler meydanın ortasında kümelendiler.
Julie ve aikido kulübünün kızları güvenlik güçlerinin çok yakınm-daydılar, onlara gülücükler ve kışkırtıcı öpücükler gönderiyorlardı.
- Şu elebaşlannı yakalayın, dedi komiser Jıılie'yi göstererek.
Polis kümesi, Julie ve amazonlarına yöneldi hemen. Açık gri Qöz-lü genç kız da zaten bunu bekliyordu. Gruplara kaçmaları emrini verdi ve telefonla:
- Oldu. Kediler fareleri kovalıyor, dedi.
Polisleri daha bir bocalatmak için, cazibelerini gözler önüne sermek amacıyla tişörtlerini yırtmışlardı. Havada savaş ve kadın koKusu vardı.
ansiklopedi
ALYinSKMln STRATEJİSİ: 1970de, hipi ajitatör ve Amerikan öğrenci hareketinin önemli siması Saul Alyinski, bir devrimi başarmayı sağlayan pratik on kuralı anlatan bir kitap yayımladı:
1. İktidar, sizin sahip olduğunuz değil fakat hasmınızın sizin sahip olduğunuzu düşündüğü şeydir.
2. Hasmınızın deneyim alanından çıkın. Onun davranış kurallarını henüz bilmediği yeni savaş alanları icat edin.
3. Düşmana karşı kendi silahlarıyla dövüşün. Ona saldırmak için. kendi göndermeler kodunun elemanlarını kullanın.
4. Sözlü bir çekişmede, alaya alma en etkili silahtır. Hasım gülünç duruma düşürülürse, hele de hasım kendi kendisini gülünç duruma düşürürse, bir daha kolay kolay karşınıza çıkmaz.
5. Bir taktik iyi işlerken asla bir rutin haline gelmemelidir. Gücünü ve sınırlannı anlamak için defalarca tekrarlayın, sonra değiştirin. Tamamen tersi bir taktiği de benimseyebilirsiniz.
6. Hasmınızı sürekli savunmada tutun. 'Sonunda soluk alacak haldeyim. Bundan istifade edip yeniden örgütleneyim" demesine izin vermeyin. Baskıyı sürdürmek için mümkün olan bütün dış unsurlar kullanılmalıdır.
7. Eyleme geçme olanağınız yoksa, asla blöf yapmayın. Yoksa inanılırlığınızı yitirirsiniz.
8. Engel gibi görünenler en iyi kozlar haline gelebilir. Her bir özgüllük bir zaaf değil, bir güç olarak öne sürülmeyidir.
9. Hedefe odaklanın ve savaş boyunca hedef değiştirmeyin. Bu hedef en küçük, en belirgin ve temsil gücü en büyük olan olmalıdır.
10. Zafer kazanıldığında, bunu üstlenmesini bilmelidir. Alanı doldurmasını bilmelidir. Önerecek yeni bir şeyiniz yoksa, iş başındaki iktidarı devirmeye kalkışmak hiçbir işe yaramaz.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
235
BULUŞMA
Ateşten ve top atışlarından kurtulmuş bir nilüfere çıkıyorlar. Kurtulan karıncalar kurtancılanyla sarmaş dolaş oluyor. Qece ve soğuk uyuşturmaya başlayınca, birbirlerini ısıtıyor ve közlerle aydınlanıyorlar.
24. sağ salim.
Prenses 103. haçlı seferi yoldaşına ağır ağır yaklaşıyor.

liilüfer çiçeğinin sarı göbeğinin ortasında karşı karşıya geliyorlar. Arkalannda, saydam bir taçyaprağından turuncu korun ışığı ve sıcaklığı sızıyor. Prenses 103. dostunu şekerli bir trofalaksi sunacak kadar hırsla öpüp kucaklıyor. Kabul ettiğinin işareti olarak, 24. sıkılganlıkla antenlerini arkaya yatınyor, sonra çok acıktığından, kızıl karıncanın sosyal kursağında sakladığı yarı yanya sindirilmiş besinleri yutuyor.
24. değişmişti. Az önceki savaştan bitkin düşmüş değildi sadece. Görünüşü de değişmişti. Kokusu, tavırlan, boynunu tutuşu, her şey farklıydı.
Prenses 103. belki de küçük ütopik topluluğu içindeki yaşamı onu böylecesine değiştirmiştir diyor kendi kendine.
24. açıklamak istiyor ama şu anda iki karınca için en basiti Ml'ye girmekti.
Prenses 103. iki beynin birbirine bağlanmasına karşı değil. Böylece diyaloglan görülmedik bir yoğunluk, derinlik ve hız kazanacak. Duyusal segmanlarını usulca yaklaştınyorlar. Sanki oyun olsun diye, yoğun iletişime nasıl gireceğini unutmuş gibi görünerek, birbirlerini arıyorlar, birbirlerine dokunuyorlar.
Oldu! Dört antenleri ikişer ikişer yapışıyor. Birinin düşüncesi öte-kininkiyle doğrudan doğruya temas kuruyor.
Prenses 103. 24.'de fark ettiğinin hafif bir değişmeden daha öte bir şey olduğunu anlıyor. Genç kâşifin de.... onun da bir cinsiyeti var. 24. açıklama yapıyor. Güzel hikâyelere düşkünlüğü onda daha büyük duyumlar yaşama isteği uyandırmıştı. Böylece bir yabanarısı yuvası aramaya koyulmuştu. Sonunda bir ris yabanarılan yuvasının ortasında arı sütü bulmuştu.
Belki ısıdan, belki hormon kokteylini özümleme tarzından, nedeni bilinmiyor, kendisinde erkek cinsiyeti oluşmuştu.
24. şimdi bir erkek.
24. bundan böyle bir prens.
- Sen de değişmişsin. Antenlerin farklı kokular çıkanyor. Sen... Prenses sözünü bitirmesine müsaade etmiyor.
- Ben de yabanarılan peltesi sayesinde, bir cinsiyet kazandım Ben artık bir dişiyim.

Sapıtan antenler hareketsizleşiyor. Bu çok acayip. Birbirlerinden ayrıldıklarında cinsiyetsiz, en fazla üç yıl yaşamaya programlanmış sıradan bireylerdiler. Şimdi, ataları yabanarılannın muhteşem düzeni sayesinde, özgüllüklerini gelecek çocuklarına aktarabilecek prens ve prenses konumuna yükselmişlerdi.
Her iki karınca, hiç düşünmeden yeni bir şekerli trofalaksiye, bu defaki daha derin, giriyor.
Prens 24. Prenses 103.'nün kendisine verdiği yiyeceği geri gönderiyor, sonra Prenses 103. yeniden koca bir lokma sunuyor.
Bazı besinler bir sosyal kursaktan ötekine üç kez gidip geliyor. Ama sosyal kursaklarındakini değişmek hoşlanna gidiyor. Bu onlara güven veriyor.
Etraflarındaki yoldaşları birbirlerine maceralannı anlatırlarken, ikisi dönüşüm geçirmiş, sedef gibi parlak nilüferin erkek organları arasına çekiliyor.
Prenses 103. Parmaklardan öğrendiklerini, televizyonu, Parmaklarla iletişim kurma makinesini, buluşlarını, bunalımlarını, her şeyi... açıklıyor.
tki cinsiyetli elbette çiftleşmeyi düşünüyorlar.
Yine de 103. geri çekiliyor.
- Beni istemiyor musun?
Hayır, bu farklı bir şey. İki karınca da biliyor. Böcek toplumlarında, sevişmeden sonra erkekler ölürler. Belki Parmaklar'm romantizmi 103.'nün ahlâkını bozmuştu, ama dostu 24.'nün ölümünü görmek istemiyor. Hayatta kalması çiftleşmeden daha önemli onun için.
Bir daha birbirlerinin içine girmeyi düşünmemeye karar veriyorlar.
Gece oluyor. Cornigera topluluğunun kanncalarıyla kaplumbaga-zırhlının karıncaları bir yılan yuvası mağarasının çukurunda uyuyorlar. Yarın, yollan uzun olacak.
ATİSlKLOPEDt
ADEMlLEKlri ÜTOPYASI: 1420de, Bohemya'da Hussit-ler ayaklanması oldu. Protestanlığın öncüleri olarak, din adamları sınıfında reform ve Alman senyörlerin gitmesini istiyorlardı. Hareketten daha radikal bir grup ayrıldı:

Ade-miler. Onlar sadece Kilise'yi değil, bütün toplumu tartışma konusu yapıyorlardı. Tanrı'ya en yakın olmanın, ilk günahtan önce ilk insan Adem'le aynı koşullarda yaşamakla mümkün olacağını düşünüyorlardı. Ademiler adı burdan
237
gelmektedir. Prag yakınlarında Maldau nehri'ndeki bir adaya yerleştiler. Orada çıplak, bütün mallarını paylaşarak, 'Kabahat'ten önceki Yeryüzü Cenneti'nin hayat koşullarını yeniden yaratmak için ellerinden geleni yaparak yaşadılar. Hiçbir toplumsal yapı tanımıyorlardı. Parayı, çalışmayı, soyluluğu, burjuvaziyi, yönetimi, orduyu kaldırmışlardı. Toprağı işlemeyi yasaklamışlardı ve yabani sebze ve meyvelerle besleniyorlardı. Vejeteryandılar ve kilisesiz, aracı din adamları olmadan doğrudan Tanrı'ya tapıyorlardı.
Tabii bu durum, bu kadar radikallikten haz etmeyen komşuları Hussitleri kızdırıyordu. Elbette Tanrı dini sade-leştirilebilirdi, ama bu kadar da olmazdı ki. liussit senyör-leri ve orduları Ademiler'i adalarında kuşattılar ve bu eski zaman hipilerinin tekini bile bırakmadan katlettiler.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
SU VE TELEFONLA
Polisler Julie ve amazonlarını kovalamakla uğraşırlarken, öteki yedi gösterici grup, her birinin başında bir Cüce, yakın sokaklara sapıyor ve hiçbir polisin bulunmadığı lisenin arkasında yeniden bir araya toplanıyordu.
Ji-woong, lise müdürünün provalarını kolaylaştırmak için kendisine verdiği anahtarı çıkardı ve yangına karşı zırhlı yeni kapıyı açtı. Kalabalık olabildiğince sessiz liseye doluştu. Maximilien, ön parmaklıklarda neşeli yüzlerin ortaya çıktığını gördüğünde, artık çok geçti.
- Evre 2, tamam, dedi David telefonla.
O zaman Julie'nin grubu, polislerin terk ettiği ön parmaklıklarda toplandı. David kapıyı açmaya geldi ve yüz kadar yeni "devrimci" lisenin avlusundakilerle birleşti.
- Önden giriyorlar, geri dönün, diye emir verdi Maximilien.
Polisler kasklan, kalkanları, elbombalan, kurşun geçirmez yelekleri, ağır tabanlı ayakkabıları, bütün takım taklavatlarıyla, sağa sola koşuşturmaktan bitkin düşmüşlerdi. Üstelik, lise girişi zamanında ulaşamayacaktan kadar büyüktü.
Parmaklıklara vardıklarında, çoktan kapatılmışlardı ve arkasındaki hep alaycı ve hep iştah kabartıcı amazonlar onlarla dalga geçiyordu.
- Hepsi içerde, şef. Üstelik barikat kurmuşlar.
Rövlece sekiz yüz kişi liseyi işgal etmişti. Julie bu işi çatışmadan ardıkiarı için daha bir hoşnuttu. Sadece teknik hareketlerle ha-sfmîannı yormuşlard., o kadar.
Maximilien. göstericilerin gerilla tattikleri uyguladıklarını görmeye kın değildi. Hep; düşünmeden, dümdüz ilerleyen kalabalıklarla uğraşmıştı.
Başlannda bir siyasal parti ya da klasik bir sendika olmadan gosteri-•ı rin sıkı lejyonlar olarak hareket etmesi onu etkiledi ve tasalandırdı. Her iki tarafta da yaralananların olmaması bile içini rahatlatmıyor-Bu tür karışıklıklarda genellikle en azından üç yaralı olurdu. Hiç ı azsa koşarken ayakları takılır, ayak bilekleri bükülürdü. Sekiz üz göstericiyi üç yüz polisle karşı karşıya getiren bir gösteride üzücü hiçbir şey olmamıştı.
Maximüien polislerin yansını ön kapıya, yansını arka kapıya yer-
tirdi sonra durumdan haberdar etmek üzere Vali Dupeyron'u ara-
T Vali ondan liseyi sessizce geri almasını istedi. Çevrede gazeteci falan olmamasına dikkat etmeliydi. Maximilien, şimdilik çevrede ba-
sından kimsenin olmadığını belirtti.
Rahatlayan Vali Dupeyron ondan çabuk olmasını istedi, tercihen •ddete başvurmamalıydı. Şurada başkanlık seçimlerine birkaç ay Lmıştı ve mutlaka aralarında iyi ailelerin çocuklan da vardı.
Maximilien küçük kurmay heyetini topladı ve ta başında yapmadığına hayıflandığı şeyi yaptı: Lisenin planını istedi.
- Parmaklıklardan içeriye göz yaşartan bombalar gönderin. Duman verin, sonunda tilkiler gibi dışan çıkacaklardır.

Yaşaran gözler, öksürükler kuşatılanlan zayıflatmakta gecikmedi.. _ Çabuk bir şeyler yapmak gerekiyor, dedi Zoe, çabuk çabuk. Leopold parmaklıklan kapatmanın yeteceğini belirtti. Yatakhanedeki çarşafları neden koruyucu perdeler olarak kullanmıyorlardı. Dediklerini hemen yaptılar. Gazlan solumamak için burunlarında lak mendiller, yüzlerini elbombalarından korumak için çöp kapa • îannı kalkan gibi kullanan aikido kulübünün kızlan, nöbetçi kulübe-^den aldıklan tellerle, parmaklıklara çarşaflar gerdiler.
Polisler, bir anda lisenin avlusunda olan bitenleri göremez ol «• Maximilien megafonunu yeniden aldı:
_ Bu kUrumu işgal etmeye hakkınız yok. Burası kamuya aittir. hal boşaltmanızı emrediyorum.
259
- Buradayız ve burada kalıyoruz, diye cevap verdi Julie.
- Yasalara tamamen aykırı davranıyorsunuz.
- delin bizi siz çıkarın.
Meydanda fıs fıs bir şeyler konuşuldu, sonra arabalar geriye çekilirken, polisler yan sokaklara dağıldılar.
- Vazgeçtiler gibi, diyerek bir tahminde bulunuyor Francine. Marcisse polislerin arka kapıyı da terk ettiklerini belirtiyor.
- Beiki de biz kazandık, diyor Julie buna pek inanmasa da.
- Zafer çığlıkları atmadan biraz bekleyelim. Belki de bir oyalama taktiğidir, diyor Leopold.
Sokak lambalarının iyice aydınlattığı ıssız meydanı gözetleyerek bekliyorlar. Leopold'un delici Mavajo bakışlarıyla bir kıpırdanma yakalamasıyla, bir sürü polisin kararlı bir biçimde parmaklıklara doğru yürüdüğünü görmeleri bir oldu.
- Saldırıya geçiyorlar. Giriş kapısını ele geçirmek istiyorlar! diye bağırdı bir amazon.
Bir fikir, hemen bir fikir gerekiyordu. Zoe bir çözüm bulduğunda, polisler parmaklıkların çok yakınmdaydılar. Çözümü Yedi Cüceler'e ve amazonlara anlattı. Polisler, kocaman tokmaklarla giriş parmaklığının metal kilitlerini parçalamaya hazırlandıklan sırada, olası bir felakete karşı lise müdürünün koydurduğu yangın hortumları birden fışkırdı.
- Ateşi dedi Julie.
Hortumlar harekete geçti. Basınç o kadar kuvvetliydi ki üç ya da dört amazon bu su toplarından birini güçlükle zaptedip yöneltebiliyordu.
Polisler ve köpekleri, biçilmiş gibi meydana serilmişlerdi.
- Durun!
Ama güvenlik güçleri, daha da şiddetli olacağa benzeyen yeni bir saldırı için tekrar toplanıyordu.
- işareti bekleyin, dedi Julie.
Polisler, hortumların kendilerine ulaşamayacağı ölü açıları izleyerek, koşar adım ilerliyorlardı. Coplar, havada, parmaklıklara ulaştılar.
- Şimdi, dedi Julie dişleri iyice sıkılmış halde.
Su hortumları mucizeler yarattı. Amazonlar arasından zafer alkıştan yükseldi.
240
Vali Dupeyron Maximilien'i arayarak durumu sordu. Komiser bozguncuların hâlâ lisede olduklarını ve güvenlik güçlerine karşı direndiklerini haber verdi.
- O halde, saldırmayın. Sadece çember içine alın. Bu minik ayaklanma lisenin sınırları içinde kaldığı sürece, gerçekten sorun yok. Asıl önemli olan, ne pahasına olursa olsun yayılmasını önlemek.
Polis saldırılan kesiliyor.
Julie parolalarını hatırlatıyor: Şiddet yok. Hiçbir şey kırılmayacak. Kimsenin bize diyecek bir şeyi olmamalı." Sırf tarih öğretmenine inat, şidetsiz bir devrimi başarmanın gerçekten mümkün olup olmayacağını denemek istiyordu.
ANSİKLOPEDİ
RABELAİST1İI1 ÜTOPYASI: 1532'de, François Rabelais Gargantua'da, Theleme Manastırı'nı betimlerken ideal ütopik kentini nasıl gördüğünü anlattı: Hükümet olmamalı, çünkü 'İnsan kendisini yönetmeyi bilmezken, nasıl başkasını yönetebilir!' diye düşünür Rabelais. Böylece Thelemli-ler 'keyiflerince' davranırlar. 'İstediğini yap' onların şiarıdır. Ütopyanın başarılı olması için Theleme Manastırına konuk olacaklar büyük bir titizlikle seçilirler. Oraya

sadece, terbiyeli, esprili, eğitimli, erdemli, güzel ve 'iyi tabiatlı' erkekler ve kadınlar kabul edilir. Gündüz, herkes istediğini yapar. Canı isterse çalışır, istemezse dinlenir, içer, eğlenir, sevişir. Saatler kaldırılmıştır, böylece geçen zaman kavramı diye bir şey yoktur. Canı istediğinde uyanır, acıktığında yemek yer. Karışıklığa, şiddete, kavgalara yer yoktur. Manastıra yerleştirilen hizmetçiler ve zanaatkarlar ağır işleri yapmakla görevlidirler.
Rabelais ütopyasını da betimler: Manastır Loire'ın kıyısında, Port-Huault Ormanı'nda kurulacaktı. Dokuz bin üç yüz otuz iki odası olacaktı. Etrafında surlar olmayacaktı. 'Duvarlar fesatları besler.' Altmış adım çapında yuvarlak altı kule olacaktı. Yapıların her biri altı kat yüliseklikte olacaktı. Bir sürü kütüphanesi: bir labirenti ve ortasında bir çeşmesi bulunan bir parkı olacaktı.
Rabelais enayi değildi. İdeal manastırının demogoji, zırva doktrinler ve nifak ya da çok basit bir şekilde ıvır zıvır şeylerden eninde sonunda yıkılacağını biliyordu, ama yine de denemeye değdiğine inanıyordu.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
241
aÛZEL BİR OECE
l03.'yü uyku tutmuyor.
Bir cinsiyetti uykusuzluğu daha, diye düşünüyor. Cinsiyetsizler hiç olmazsa kolayca uyuyorlar.
Antenlerini kaldırıyor, doğruluyor ve kırmızı bir ışıltı seçiyor. Kendisini o uyandırdı. Bir güneş dogması da değil; yansıma kendilerine barınak edindikleri yılan yuvasından geliyor.
Işıltıya doğru ilerliyor.
Birkaç karınca kendilerine zafer getiren közün etrafında toplanıyor. Onların kuşağı ateşi tanımadı, bu yüzden sıcaklığın onları büyü-ledigi besbelli.
Bir karınca onu söndürmenin daha iyi olacağını belirtiyor. Prenses 103. her halükârda, teknoloji riskleri ile cehalet ve rahatlığı arasında bir seçim yapmalarının kaçınılmaz olduğunu söylüyor.
7. yaklaşıyor. Onu ilgilendiren ateş değil, alevlerin yuvanın duvarlarına yansıttığı karıncaların dans eden gölgeleri. Onlarla sohbet etmek istiyor, sonra bunun olanaksız olduğunu görünce, 103.'ye soruyor; o da bunun ateşin bir büyüsü olduğu yanıtını veriyor.
Ateş bizlere duvarlara yapışıp kalan karanlık ikizler üretiyor.
7. bu karanlık ikizlerin ne yediklerini soruyor ve Prenses 103. onların hiçbir şey yemedikleri cevabını veriyor. Sadece onların hareketlerinin tıpkısını yapmakla yetinirler ve konuşmazlar.
Bütün bunları yarın.uzun uzun konuşabilirler, ama şimdi, yolculuk için güç toparlamak için, uyumaları daha iyiydi.
Prens 24.'nün uykusu yok. İlk olarak o gece, soğuktan uykuya yatmak zorunda kalmıyor. Bundan yararlanmak istiyor.
Durmadan kıpırdayan kırmızı köze dikiyor bakışlarını.
Bana Parmaklardan bahset.
DEVRİM YÜRÜYOR
Parmaklar ateş yakmak için çalı çırpı arıyor.
Göstericiler, bahçıvanın eski sundurmasında çalı çırpı buluyorlar ve çevresinde dans etmek için çimenlerin ortasında kocaman bir ateş yakıyorlar.
Çalıları üst üste çattılar, arkasından gençler kâğıt getirdiler. Ama Çalıları tutuşturamadılar.
Kâğıtlar hemen kil oluyor, rüzgâr cılız kıvılcımları söndürüyordu. Gösteri yapan, polislere meydan okuyan, polis arabalannı püskürten sekiz yüz kişiden ateş yakmasını bilen kimse yoktu.
karıncaların Devrimi / F:I6
)frJ
2*2
Ateşin nasıl yakıldığını açıklayan bir bölüm bulmak için, Julie Aj,. s/A/oped/'yi aradı. Eserin içindekiler bölümü, bir indeksi olmadıgm. dan, bunca metin arasından konuyu nerede bulacağını bilmiyordu. Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi bir sözlük değildi. Öyle her sorulan soruya cevap vermiyordu.

Sonunda, David imdadına yetişti. Alevleri korumak için küçük bir duvar yapmak, sonra alttan hava gelmesi için odunların altına üç küçük taş yerleştirmek gerektiğini açıkladı.
Yine de inatla tutuşmuyordu. O zaman, Julie ne olacaksa olsun diyerek, kimya sınıfından molotofkokteyli yapmak için gerekli malzemeleri almaya gitti. Avluya dönünce, odunların üzerine fırlattı kokteyli, alevler bu kez yayılmaya başladılar. "Besbelli, bu dünyada kolay hiçbir şey yok" diyerek içini çekti Julie. Ne zamandır liseyi ateşe vermek istiyordu, sonunda olmuştu işte.
Közler avlunun içini turuncu bir ışıkla alacalıyordu. Kalabalıktan bir gürültü koptu.
Göstericiler, üzerinde "akıl zekâdan doğar" yazılı bayrağı merkezdeki direkten indirdiler, iki yüzüne konserin simgesi üç karıncalı çemberi yapıştırdıktan sonra, tekrar direğe çektiler.
Söylev vermenin zamanı gelmişti. Müdürün birinci kattaki terası ideal bir podyum oluşturuyordu. Julie, avluda toplanmış kalabalığa seslenmek için oraya çıktı.
- Meşeye, müziğe ve şenliğe susamış insanlardan bir çetenin liseyi işgal ettiğini ilan ediyorum. Burada, süresi belli değil, amacı bizzat kendimizden başlayarak insanları mutlu kılmak olan ütopik bir köy kuracağız.
Kalabalık onaylıyor ve alkışlıyor.
- Dilediğinizi yapın, ama hiçbir şeyi yıkmayın. Eğer burada uzun zaman kalacaksak, işleyen malzemelerden yararlanmaya bakmalıyız. İhtiyacı olanlar için söylüyorum: Tuvalet avlunun sonunda, sağ taraftadır. Dinlenmek isteyenleriniz varsa, B binasının üçüncü, dördüncü ve beşinci katlarındaki yatakhaneler ve yatılı öğrencilerin yataklan hizmetinizdedir. Ötekileri gelince, hemen büyük bir şenlik öneriyorum. Dans edelim, keyfimizce şarkılar söyleyelim!
Şantöz ve müzisyenler kendi paylarına yorgundular ve bir durum saptaması yapmalan gerekiyordu. Prova salonundaki çalgılannı dört gence bıraktılar. Gençler çalgıları coşkuyla kaptılar. Onlar rocktan ziyade salsa çalıyordular, ama müzikleri duruma çok uygundu.
"Karıncalar" grubu, liseli öğrencilerin dinlenme yeri olan yakındaki kafeteryaya içecek bir şeyler almaya gittiler.
- Eee, arkadaşlar, bu defa oldu, Julie.

_ Şimdi ne yapıyoruz? diye sordu yanakları ateş içinde Zoe.
- Pek fazla sürmeyecek. Yarın her şey bitecektir, diye değerlendirmede bulundu Paul.
_ Ya sürerse? diye sordu Francine.
Bakıştılar, gözbebeklerinde endişeden en ufak iz yoktu.
- Sürmesi için gereken her şey yapılmalı, diyerek Julie destek çıktı. Yarın sabah olur olmaz, olgunluk sınavına hazırlanmaya hiç mi hiç niyetim yok. Burada ve şimdi bir şeyler kurma şansımız var, bunu kaçırmamalıyız.
- Tam olarak ne gibi bir şey düşünüyorsun? diye sordu David. Sonsuza kadar şenlik yapamayız.
- Bir grup insan ve başımızı sokacağımız kapalı bir yerimiz var. Ütopik bir köy örgütlemeyi neden denemiyoruz?
- Ütopik bir köy mü? diye şaşırdı Leopold.
- Evet, insanlar arasında yeni ilişkiler kurulabilecek bir yer. İnsanın, kendisini diğer insanlarla birlikteyken daha iyi hissedebileceği bir yer yaratmanın mümkün olup olmadığını görmek için toplumsal bir deneye girişelim.
Karıncalar, bir an Julie'nin sözlerini düşündüler. Uzaktan salsa yankıları geliyordu, gülen ve şarkı söyleyen kızların ve oğlanların sesleri işitiliyordu.
- Müthiş bir şey olurdu tabii, diye kabul ediyor Marcisse. Ne var ki bir kalabalığı çekip çevirmek kolay iş değil. Ben bir yeniyetmeler kolonisinde çalıştırıcılık yaptım, insanları grup halindeyken kontrol etmek düşünüldüğü kadar basit iş değildir, inan bana.
- Sen yalnızdın, biz ise sekiz kişiyiz, diye hatırlattı Julie. Birlikte daha güçlüyüz. Birlikteliğimiz bireysel yeteneklerimizi kat kat arttırıyor. Birlikte dağları devirebiliriz gibi geliyor bana. Sekiz yüz kişi bizi müziğimizde gördüler, bizi ütopyamızda izlememeleri için bir neden yok.
Francine, daha iyi düşünebilmek için oturdu. Ji-woong alnını kaşıdı.

- Bir ütopya mı?
- Evet, bir ütopya! Ansiklopedi hep ondan söz ediyor. Öyle bir toplum öneriyor ki...
Duraksadı.
- Nasıl bir toplum? diye alay etti Narcisse. Daha mı nazik? Daha mı yumuşak? Daha mı matrak?
- Hayır, sadece daha insanca, dedi Julie inançlı ve sıcak bir sesle. Narcisse kahkahayı bastı.

- Çocuklar, fena halde çuvalladık. Julie, insancıl ihtiraslarını biz. den saklamış.
David, onu anlamaya çalışıyordu:
- Daha insanca bir toplumla ne kast ediyorsun?
- Henüz bilmiyorum. Ama bulacağım.
- Baksana Julie, polislerle kavga ederken yaralandın mı sçn? diye sordu Zoe.
- Hayır. Neden? diye sordu şaşıran genç kız.
- Şey... Kostümünde kırmızı bir leke var da...
Elbisesini çevirdi, şaşırdı. Zoe haklıydı. Hissetmediği bir yaradan sızan bir kan lekesi vardı.
- Bu yara değil, başka bir şey, diye belirtti Francine. Onu koridora sürükledi. Zoe arkalarından gitti.
- Sadece aybaşı olmuşsun, diye haber verdi orgcu.
- Ne olmuşum?
- Aybaşı, diyerek araya girdi Zoe. Ne olduğunu bilmiyor musun?
Julie, öğrendiği şey karşısında kazık gibi kasıldı. Bir an, kendi vücudu kendisini katlediyormuş gibi geldi. Bu kan, katledilen çocukluğunun kanıydı, işte bitmişti çocukluğu. O saniyede, mutluluk anı sandığı o anda, organizması ona ihanet etmişti. Her şeyden fazla tiksindiği şeyi -yetişkin olmak zorunluluğunu- başına getirmişti.
Ağzını kocaman açtı ve havayı açgözlülükle içine çekti. Göğsü güçlükle kabardı. Mosmor kesildi.
- Çabuk, diye bağırdı Francine. Ötekileri çağırın. Julie astım krizi geçiriyor. Ona Ventoline gerek.
Şans eseri, Ji-woong'un baterisinin altında sürünen sırt çantasını karıştırdılar. Püskürteci buldular, ama boş yere Julie'nin ağzına sokup sıktılar, hiçbir şey çıkmadı, boştu.
- Ven...to..lin... diye hırıldadı Julie. Etrafındaki hava azalıyordu.
Hava, ilk alışkanlığımız, ilk çığlık için nefes karıncıklarını açmaya başlarız, sonra ömür boyu onsuz yapamayız. Hava. Yirmi dört saatin yirmi dördünde bize hava, tercihen temiz hava gerekir. Oradaysa temiz hava yok. Bir nefescik hava için çırpınmak zorundayız.
Yanında Ventoline olan biri var mı diye sormak için, Zoe avluya çıktı. Hayır, yoktu.
David'in cep telefonuyla, SOS Doktoru ve SOS İlk Yardımı aradılar, ama bütün hatlar meşguldü.
- Mahallede bir nöbetçi eczane olmalı, diye sinirlendi Francine.

_ ji-woong, onunla git, dedi David. İçimizde en kuvvetli sensin. Oraya kadar yürüyemezse onu omzunda taşıyabilirsin.
_ İyi de dışarı nasıl çıkacağız? Her taraf aynasız kaynıyor.
- Bir kapı daha var, dedi David. Beni izleyin. Onlan prova yaptıkları lokale götürdü.
Bir dolabı yana itince, bir kapı ortaya çıktı.
- Burayı tesadüfen buldum. Bu koridor komşu evlerden birinin mahzenine çıkıyor olmalı.
Julie hafif iniltiler çıkarıyordu. Ji-woong onu omzuna aldı ve yeraltı geçidine daldılar. İlerde yol ikiye ayrılıyordu. Sol taraftan lağım kokuları geliyordu. Sağda, mahzenin küf kokusu hissediliyordu. Sağı seçtiler.

Korların ışığında, Prenses 103. Parmaklardan bahsediyor. Onların törelerinden, teknolojilerinden, televizyonlarından söz ediyor.
Ölüm habercisi beyaz pankart da var, diye hatırlatıyor o felaketi unutmayan 5. Ateşin çevresindeki kızıl karıncalar, ana sitelerinin yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu öğrenince ürperiyor. Bu tehdit bir yana bırakılırsa, Prenses 103. Parmakların karınca uygarlığına önemli katkılan olacağını vurguluyor. On üçünün birlikte, ateş sayesinde, bir cüce kannca sürüsünü yenmiş olmaları bu fikrini daha bir pekiştiriyor.
Gerçi bir kaldıracı kullanmayı, katapült sistemini üretmeyi bilmiyorlar... Ama tıpkı sanat, mizah ve aşk gibi bunun da nihayetinde bir zaman sorunu olduğunu düşünüyor.
- Parmaklara yaklaşmak tehlikeli değil mi? diye soruyor kömürleşmiş güdük organını ovuşturan 6.
103. "Hayır" diye cevaplıyor. Karıncalar onlara egemen olmayı başaracak kadar kurnazlar.
O zaman, 24. bir anten kaldırıyor.
- Onlara Tann'dan söz ettin mi?
- Tanrı mı?
Hepsi de neyin söz konusu olduğunu öğrenmek istiyor. Bir makine mi? Bir yer mi? Bir bitki mi?
24. eskiden Bel-o-kan'da karıncalarla iletişim kurmayı bilen Parmakların kendilerinin onların efendileri ve yaratıcıları olduklarına karıncaları inandırdıklarını anlatıyor. Parmaklar karıncalardan kadiri mutlak olduklarını öne sürerek kendilerine körü körüne itaat etmelerini istediler. İşte bu Parmaklar kendilerinin karıncaların Tann'sı olduklarını iddia ediyorlardı.
246
Bütün böcekler birbirlerine yaklaşıyor:
- Tanrı ne demektir?
Prenses 103. bu kavramın hayvanlar dünyasında tek oldugunu açıklıyor. Parmaklar, üstlerinde kendilerini istediği gibi kontrol eden görünmez bir güç olduğuna inanırlar. Buna Tann derler ve onu görmeseler de ona tapınırlar. Onlann uygarlıklan, bütün yaşamlarını kontrol eden görünmez güce inanma düşüncesi üzerine kuruludur.
Karıncalar pratik bir yararını görmedikleri bu Tanrı'yı hayallerinde canlandırmaya çalışıyorlar. Kendisi üstünde bir Tanrı olduğunu düşünmenin onlara nasıl bir yardımı olur?
Prenses 103. belki de Parmaklar bencil hayvanlar olduklarından-dır diyerek beceriksizce cevap veriyor. Zamanla bencillikleri ağır geldi, bencilliklerine dayanamaz oldular; alçakgönüllü olma, kendilerini daha büyük bir hayvanın, Tann'nın aciz yaratıkları olarak hissetme ihtiyacını duymuş olabilirlerdi.
Sorun şu ki Parmaklar bu aynı kavramı aşılamak, dolayısıyla kendilerini karıncaların Tanrıları olarak göstermek istediler, diyor Prens 24.
Prenses 103. onu onaylıyor.
Her Parmakta bütün yakın türleri kontrol etme iradesi olmadığını kabul ediyor. Karıncalarda olduğu gibi onların da sertleri, yumuşakları, aptallan, zekileri, cömertleri ve vurguncuları vardı. O karıncalar vurguncularla karşılaşmış olmalıydılar.
Ama içlerinden bazıları kendilerini karıncaların Tanrıları olarak gösterdiler diye Parmaklar hakkında olumsuz yargıya varmamalı. Davranışlarının çeşitliliği tersine onların zekâca zenginliklerini gösterir.
Şimdi Tanrı kavramını şöyle böyle anlamış olan on iki kâşif, saf saf Parmakladın gerçekten Tanrılar olup olmadığını soruyorlar?
Prenses 103. kendisine göre, iki türün koşut bir yol izlediğini, dolayısıyla Parmakların karıncaları yaratmış olamayacaklarını söylüyor. Öncelik gibi nedenler bile olası değil, çünkü karıncalar Parmaklardan önce yeryüzünde yaşıyorlardı. Aynı şekilde, karıncaların Parmakladı yaratmış olması ona daha muhtemel görünüyor.
Yine de toplulukta bir kuşku sürüyor.
Tann'ya inanmanın üstünlüğü, açıklanamazı açıklamayı sağlamasıdır. Karıncaların bazılan, yıldırımı ya da ateşi Parmak Tanrıların tezahürleri olarak kabullenmeye çoktan hazırlar.

247
prenses 103. Parmakların yaklaşık üç milyon yıldan beri var olan yakın bir tür olduğunu, oysa karıncaların yüz milyon yıldır var olduğunu tekrarlıyor.
Kullar yaratıcılarından önce nasıl ortaya çıkabilirler?
On iki kâşif bunu nereden bildiğini soruyor ve Prenses 103. bunu televizyondaki bir belgeselden duyduğunu söylüyor.
Meye inanacaklarını bilmiyorlar. Oradaki hiçbir karıncalar Parmakların yaratıcıları olduklarına ikna olmuş değil, ama hepsi de bu ¦genç" hayvanın çok yetenekli olduğunu ve böceklerin bilmediği bir sürü şeyi bildiğini kabul etmek zorundaydılar.
Sadece, Prens 24. onlar gibi düşünmüyor. Ona göre, karınca halkının Parmaklardan geri kahr hiçbir yanı yok. Karşılaştıklarında, Parmakların karıncalara öğreteceklerinden çok daha fazlasını karıncaların onlara öğreteceğini görecekler. O üç sırra-sanat, mizah ve aşk-gelince, karıncalar meselenin tam olarak ne olduğunu öğrendiklerinde, onları üretebilecekler ve geliştireceklerdi. Buna inanıyordu.
Kamışlar savaşında, ateş mızrağı kullanımının etkilediği Conigera-lı karıncalar bir közü bir yaprak içinde çeke çeke bir köşeye götürdüler. Közün çeşitli maddeler üzerindeki etkisini testten geçiriyorlar. Sırasıyla bir yaprağı, bir çiçeği, toprağı, kökleri yakıyorlar. 6. onlara akıl hocalığı ediyor. Birlikte mavimsi dumanlar ve iğrenç kokular elde ediyorlar; Parmaklar dünyasının ilk buluşçuları da kuşkusuz aynı yöntemi uygulamış olmalıydı.
Parmaklar yine de karmaşık hayvanlar olmalılar... diye içini çekiyor Cornigeralı karıncalardan biri. Üstün dünya hikâyelerinden gına gelmişti. İstedikleri kadar tartışmaları, ateşle oynamaları için öteki karıncaları kendi hallerine bırakıyor, kıvrılıp uyuyor.
ANSİKLOPEDİ
DOĞUM GÜftÜ PASTASI: Her doğum gününde mumları üflemesi, insan türünün ne olduğunu ortaya koyan törenlerden biridir. Böylece, düzenli aralıklarla ateşi yaratabileceğini, sonra nefesiyle söndürebileceğini hatırlar. Ateşi denetleme, bebeklikten sorumluluğa geçiş törenlerinden biridir. Buna karşılık, yaşlıların mumları söndürecek kadar nefeslerinin kalmaması, etkin insan dünyasından toplumsal olarak dışlandıklarının kanıtıdır.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
248
HAVASIZLIK
Ji-woong, omzuna serilmiş Julie ile, mahzenin poli uzağına açıldığını görünce sevindi. Sabahın saat üçühd alat1nın nöbetçi bir eczane aramaya koştu.
â'â açıK
Çaresizlik içindeki Ji-woong, kapalı bir kurumun ka ken, yukarıda bir pencere açıldı ve pijamalı bir adam sa kt ' dĞVer'
- Etrafı ayağa kaldırmanın âlemi yok. Bu saatte açık t
gece kulübünde.
eczanç
- Dalga mı geçiyorsunuz?
- Hiç de değil. Yeni açıldı. Prezervatif satmak için de olsa kulüplerinde eczane açmanın kolay olduğunu fark ettiler ?
- Peki nerede bu gece kulübü?
- Sokağın sonunda sağda, küçük bir çıkmaz var, işte orda Ad "Cehennem", kolayca bulursunuz.
Gerçekten de, "Cehennem" etrafında yarasa kanatlı küçük gece böceklerinin döndüğü ışıklı harfleriyle göz kırpıyordu. Julie can çekişiyordu.
- Hava! Lütfen hava!
Bu gezegende neden bu kadar az hava vardı?
Ji-woong onu yere indirdi ve dans etmeye gelmiş bir çift gibi iki bilet aldı. Yüzü dövmeli kapıcı kızı bu acınacak halde görünce, hiç şaşmadı. "Ceftennem'in müdavimlerinin çoğu uyuşturucudan ya da alkolden zom olmuş halde gelirdi.
Salonda, Alexandrine'in sesi: "I love you, sevgilim, seviyorum senin.
Duman halesi içinde sarmaş dolaş çiftler. Diskjokey sesi arttırdı ve kimse birbirini işitemez oldu. Sadece yanıp sönen küçük kırmı^ lambalar kalıncaya kadar bütün ışıkları kıstı. Me yaptığını biliyor -Böylece bu karanlıkta ve

kulakları sağır eden bu gürültüde, s°ys|ow cek bir şeyi olmayanlarla doğanın pek cömert davranmadı dan yararlanarak başlan çıkarmada aynı şanslara sahipti er.
•Sevgilim, seviyorum seniiii, my loveuuuuu" diye yırtınıy
xandrine.
,: wo-
.. Hrmek olan J|W Tek kaygısı Julie'yi bir an önce eczaneye yetişti""
ong, hiç umursamadan çiftleri itekleyerek pisti geçti- cjqniy°r'
Açık saçık dergilerden birine gömülmüş bir ^"'"l^rdan birin' du. Onlan fark edince, işitme kanallarını tıkayan tam^ve Kadı" °^ çıkardı. Ji-woong müziğin sesini bastırmak için ba3>5 dışar,da Ka'dl kapıyı kapamasını işaret etti.
Desibellerin bir bolümü
- Ventoline, lütfen. Çabuk, astım krizi geçiriyor- ^
- Reçeteniz var mı? diye gayet sakin sordu ecza
I
249
Merhametin/ /ıek için Julie'nin özel bir gayret göstermesi gerekmiyordu.
Alfet,r"/yadan çıkmış bir dülgerbalıgı gibi kocaman açıl-
Görüyors, /lüm kalım meselesi. Ne isterseniz veririm.
l/>
mıştı. Ama kaAcfer^ de yumuşamamştı.
- Üzgünürrı ^ y >ı bakkal dükkanı değil. Reçetesiz Ventoline vermemiz yasak.
ıtiu f & bu. Bana bu numarayı ilk çeken siz değilsiniz. Ventolinein g^^'^eyler için çok yararlı bir damar genişletici olduğunu herkes tkü? ^
Bu kadarı b'f! /ydı, Ji-woong patladı. Eczacı kadını önlüğünün yakasından yajWz'^ve silahı olmadığından dairesinin anahtarını çıkardı ve sivri ı^la^1 /joynuna dayadı.
Tehdit edeı^r* j?s tonuyla üzerine basa basa:
- şaka yap(W m, dedi. Ventoline lütfen, yoksa reçeteli ya da reçetesiz sizin J>iy^ru vıtiyacınız olacak.
Böyle bir y^c ^u gürültüde, birini yardıma çağırmak gereksizdi, üstelik ken^' *Vını değil krizi tutmuş çifti tutardı. Kadın teslim oluyorum anla.'i t/ra*^>aşını salladı. Gitti püskürteci getirdi ve istemeye istemeye u^m^3
Tam zamarpti' ıiie havasızlıktan gitmek üzereydi. Ji-woong dudaklarını araladı/ Jl>uirtecin emziğini ağzına sokmak zorunda kaldı.
- Haydi, neJ> Ç A/alvanrım.
Büyük bir o^s * ' ^ nefes aldı. Her püskürtme, hayat getiren altın bir buhar gibiy^yr^'^igerleri, sudaki kurumuş çiçekler gibi yeniden açılıyordu. \
A^
Formalite. >e kadar zaman kaybediyoruz, dedi Ji-woong,
. J-_. __!*. ./T n'-l_____ L-.rn.l-_____l_l_
1_____I. .".______-l-._ I_____J_____
. doğrudan polis^rl^ n^>luna bağlı pedala basmak üzere olan kadına. I Sistem, krizi ti, ka^yjş
lÜllT
tu ka^yjşturucu düşkünlerinin saldırması halinde kul-
I
jlanması için di,^n "Vyıüştü.
Julie, kendi ^üf1 />arlamak için sıraya oturdu. Ji-woong püskürtenin parasını öd^initoK
Dönüş yolupdi' ılar. Yeniden kulaklan sağır eden bir slow işittiler. Bu Alexan\ t11^^! bir şarkısı, yeni bir başarısıydı: "Aşk tutkusu."
Sosyal rolür.W cicinde olan diskjokey, sesi iki kerte daha yükseltti ve ışığı iy\% ^''',^1. Ser'ye sadece ince ışık ışınları saçan bir aylalar mozayigi\ice ^ls*pU bir küre bıraktı.
'Al beni, eve. 'e ^ *ıi, sımsıkı sar beni, sevgilim ömrümce seni se-vecegim, bu bi H gl be bir aşk tutkusu" diye haykırıyordu şantöz. Sesi sentetizörde ^(|t^u' iş ve gerçek bir şantözün gerçek sesine göre kopyalanmıştı. \ş\lnrrt
En sonunda ip. olduğunun bilincine varan Julie, Ji-woong'un indisini kollar n^ecl7'asm| istedi. Bakışlarını Koreliye dikti.
Vw3h/
248

HAVASIZLIK

Ji-woong, omzuna serilmiş Julie ile, mahzenin polis arabalannın uzağına açıldığını görünce sevindi. Sabahın saat üçünde hâlâ açık nöbetçi bir eczane aramaya koştu.

Çaresizlik içindeki Ji-woong, kapalı bir kurumun kapısını döverken, yukarıda bir pencere açıldı ve pijamalı bir adam sarktı:

- Etrafı ayağa kaldırmanın âlemi yok. Bu saatte açık tek eczane gece kulübünde.
- Dalga mı geçiyorsunuz?
- Hiç de değil. Yeni açıldı. Prezervatif satmak için de olsa, gece kulüplerinde eczane açmanın kolay olduğunu fark ettiler.
- Peki nerede bu gece kulübü?
- Sokağın sonunda sağda, küçük bir çıkmaz var, işte orda. Adı 'Cehennem", kolayca bulursunuz.

Gerçekten de, 'Cehennem" etrafında yarasa kanatlı küçük gece böceklerinin döndüğü ışıklı harfleriyle göz kırpıyordu.

Julie can çekişiyordu.

- Hava! Lütfen hava!

Bu gezegende neden bu kadar az hava vardı?

Ji-vvoong onu yere indirdi ve dans etmeye gelmiş bir çift gibi iki bilet aldı. Yüzü dövmeli kapıcı kızı bu acınacak halde görünce, hiç şaşmadı. "Cehennemin müdavimlerinin çoğu uyuşturucudan ya da alkolden zom olmuş halde gelirdi.

Salonda, Alexandrine'in sesi: "1 love you, sevgilim, seviyorum seniii."

Duman halesi içinde sarmaş dolaş çiftler. Diskjokey sesi arttırdı ve kimse birbirini işitemez oldu. Sadece yanıp sönen küçük kırmızı lambalar kalıncaya kadar bütün ışıkları kıstı, ne yaptığını biliyordu. Böylece bu karanlıkta ve kulakları sağır eden bu gürültüde, söyleyecek bir şeyi olmayanlarla doğanın pek cömert davranmadıkları slow-dan yararlanarak baştan çıkarmada aynı şanslara sahiptiler.

"Sevgilim, seviyorum seniiii, my loveuuuuu" diye yırtınıyordu Ale-xandrine.

Tek kaygısı Julie'yi bir an önce eczaneye yetiştirmek olan Ji-wo-ong, hiç umursamadan çiftleri itekleyerek pisti geçti.

Açık saçık dergilerden birine gömülmüş bir hanım çiklet çiğniyordu. Onlan fark edince, işitme kanallarını tıkayan tamponlardan birim çıkardı. Ji-woong müziğin sesini bastırmak için bağırdı ve kadın ona kapıyı kapamasını işaret etti.

Desibellerin bir bölümü dışarıda kaldı-

- Ventoline, lütfen. Çabuk, astım krizi geçiriyor.
- Reçeteniz var mı? diye gayet sakin sordu eczacı kadın.

- Görüyorsunuz ölüm kalım meselesi. Me isterseniz veririm.

Merhamete getirmek için Julie'nin özel bir gayret göstermesi gerekmiyordu. Ağzı deryadan çıkmış bir dülgerbalığı gibi kocaman açılmıştı. Ama kadın yine de yumuşamamştı.

- Üzgünüm. Burası bakkal dükkanı değil. Reçetesiz Ventoline vermemiz yasak. Yasadışı bu. Bana bu numarayı ilk çeken siz değilsiniz. Ventoline'in güçsüz beyler için çok yararlı bir damar genişletici olduğunu herkes bilir!

Bu kadarı da fazlaydı, Ji-woong patladı. Eczacı kadını önlüğünün yakasından yakaladı ve silahı olmadığından dairesinin anahtarını çıkardı ve sivri ucunu boynuna dayadı.

Tehdit eden bir ses tonuyla üzerine basa basa:

- Şaka yapmıyorum, dedi. Ventoline lütfen, yoksa reçeteli ya da reçetesiz sizin ilaca ihtiyacınız olacak.

Böyle bir yerde, bu gürültüde, birini yardıma çağırmak gereksizdi, üstelik kendi tarafını değil krizi tutmuş çifti tutardı. Kadın teslim oluyorum anlamında başını salladı. Gitti püskürteci getirdi ve istemeye istemeye uzattı.

Tam zamanıydı, Julie havasızlıktan gitmek üzereydi. Ji-woong dudaklarını aralayıp püskürtecin emziğini ağzına sokmak zorunda kaldı.

- Haydi, nefes al, yalvarırım.

Büyük bir gayretle nefes aldı. Her püskürtme, hayat getiren altın bir buhar gibiydi. Akciğerleri, sudaki kurumuş çiçekler gibi yeniden açılıyordu.

- Formalitelerle ne kadar zaman kaybediyoruz, dedi Ji-woong, doğrudan polis karakoluna bağlı pedala basmak üzere olan kadına. Sistem, krizi tutan uyuşturucu düşkünlerinin saldırması halinde kullanması için düşünülmüştü.
Julie, kendisini toparlamak için sıraya oturdu. Ji-woong püskürtecin parasını ödedi.
Dönüş yolunu tuttular. Yeniden kulakları sağır eden bir slovv işittiler. Bu AIexandrine'in bir şarkısı, yeni bir başarısıydı: "Aşk tutkusu."
Sosyal rolünün bilincinde olan diskjokey, sesi iki kerte daha yükseltti ve ışığı iyice kıstı, geriye sadece ince ışık ışınları saçan bir aynalar mozayigiyle kapalı bir küre bıraktı.
"Al beni, evet al beni, sımsıkı sar beni, sevgilim ömrümce seni seveceğim, bu bir tutku, bir aşk tutkusu" diye haykınyordu şantöz. Sesi sentetizörde işlenmiş ve gerçek bir şantözün gerçek sesine göre kopyalanmıştı.
En sonunda nerede olduğunun bilincine varan Julie, Ji-woong'un kendisini kollarına almasını istedi. Bakışlarını Koreliye dikti.
250
Ji-woong yakışıklıydı. Kedice bir yanı vardı. Bu tuhaf koşulla»-^ ve bu acayip yerde onu seyretmek çekiciliğini daha bir arttınyoıcill Geç kadın olmasının utancı, korkusu ve neredeyse hayvanca jj woong'u "tüketmek" isteği arasında bocalıyordu.
- Bana öyle bakma, dedi Ji-woong. Bir erkekle ya da herhangi ^ şeyle tensel dokunuşa tahammül edemediğini biliyorum. Korkiy,a sana dans etmeyi önermeyecegim.
Sözlerini yalanlayacakken iki polis çıktı ortaya. Eczacı kadın ot-,|a. ra iki saldırganın portresini verdi ve ne tarafa gittiklerini gösterdi.
Ji-woong, Julie'yi pistin ortasına, karanlığın en koyu olduğu yere götürdü ve kolunu beline doladı.
Ama o anda, diskjokey pistin üstündeki bütün ışıklan yeniçjcn yakmaya karar verdi. Birden, *Ce/ıennem"in bütün her şeyi ortaya çıktı. Kimler yoktu ki travestiler, deri giysili sado mazolar, hetero|a, biseksüeller, erkek kılığında kadınlar, kadın kılığında erkekler, Kendini kadın olarak gören erkek kılıflında erkekler... Herkes, yüzleri ter içinde, hareket ediyordu.
Şimdi polisler dans edenlerin arasında dolaşıyorlardı. İki "karınca yi" tanısalar, onları tutuklarlardı. Bunun farkında olan Julie o zaman akla hiç gelmeyecek olan şeyi yaptı. Koreli'nin yüzün elleri arasına al di ve onu şiddetle dudaklarından öptü. Genç adam buna şaşınp kaldı. Polisler etraflarında dolanıp duruyordu. Öpüşmeleri sürüyordu. Julie, kanncalann da trofalaksi denen bu tür davranışlarda bulunduklarını okumuştu. Yiyecekleri ağızlarına geri getiriyor, birbirlerinin ağzına veriyorlardı. Şimdilik bu kadannı başaracak yetenekte hissetmiyordu kendini.
Polislerden biri onları kuşkuyla seyretti.
İkisi de tehlikeyi görmek istemeyen devekuşları gibi gözlerini yumdu.
Alexandrine'in sesini de duymuyorlardı. Julie, oğlanın kendisini sıkmasını, kaslı kollarıyla daha bir kuvvetle sıkmasını istiyordu. Ama polisler çoktan uzaklaşmışlardı. Rastlantıyla birbirlerine yaklaşmış iki mıknatıs gibi, sıkılarak birbirlerinden ayrıldılar.
- Affedersin, diye şamatada sesini duyurmak için avaz avaz bağırdı
- Koşullar gerçekten bize seçme hakkı bırakmadı, diyerek önemli olmadığını belirtti.
Ji-woong onu elinden tuttu, "Cehennem'l terk ettiler ve çıktıkları mahzenden geçerek Devrimle birleştiler.
251
ANSİKLOPEDİ
OYUKLARLA SERPİLME: Pransada, altmışlı yıllarda, bir hara sahibi, hepsi de birbirine benzeyen kabına sığmayan dört aygır satın almıştı. Ama huysuzdular. Yana yana getirilir getirilmez dövüşmeye bayılıyorlardı. Her biri bir başka yöne gittiğinden, birlikte koşmak da imkânsızdı.
Bir veterinerin aklına dört bölmenin ortak duvarlarını oyuncaklarla doldurarak yan yana dizmek geldi. Sumaklarının ucuyla döndürebilecekleri tekerler, bir toynak vuruşuyla bir bölmeden ötekine geçirilen toplar, iplere asılmış rengârenk geometrik şekiller.

Hepsi birbirini tanısın, birbiriyle oynasın diye bölmeleri düzenli olarak değiştirildi. Bir ay sonunda, dört at birbirlerinden ayrılmaz olmuşlardı. Sadece birlikte koşulmayı kabul etmekle kalmıyorlardı, yaptıkları iş onlara bir oyun gibi geliyordu.
Edmond VVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
KAYKAŞMATUM TAM ORTASINDA
Ateşin yakındaki böceklerin büyümüş gölgelerini yansıttığını fark eden 7. ocağın kenarındaki sönmüş bir kömür parçasını alıyor ve duvarda, hareketsiz bir şekil çizmeye karar veriyor. İşini bitirip gösterince, ötekiler karşılarında gerçek bir böcek olduğunu sanarak onunla konuşmaya çalışıyor.
7. bunun sadece bir çizim olduğunu açıklamakta çok güçlük çekiyor. Böylece, başlarda Lascaux Magaralan'ndaki kaya resimlerine çok benzeyen ve giderek bir tarz haline gelen nesneleri gösterme biçimi gelişiyor. 7. üç kömür darbesiyle karınca resmini yarattı az önce. Eserini uzun uzun gözlemliyor, siyahın nesneleri tam olarak vermeye yetmediğini, renkler katmak gerektiğini söylüyor kendi kendine.
Ama renkleri nasıl katacak?
İlk aklına gelen, eserini hayranlıkla seyretmeye gelen bir boz karıncanın kanını akıtmak oluyor. Böylece, sürüldüğünde yüze ve antenlere belirginlik kazandıran beyazı elde ediyor. Fena da olmuyor. Boz karıncaya gelince, fazla bir şikâyeti yok, kendini sanata feda eden ilk karınca o.
Bunu gören karıncalar bir yaratıcılık çılgınlığına kapılıyorlar. Ateşi lest edenlerle, resim çizenler ve kaldıracı inceleyenler arasında gömmedik bir yarışmadır başlıyor.

Her şey onlara olası görünüyor. Siyasal ve teknolojik bakımdan en yüksek noktasında olduğunu sandıklan toplumları, birden kendilerine pek geri de göründü.
On iki kâşif kendi yeteneklerini öğrenmiş oldu. Prenses 103. onlara atılım ve deney getirdi. 5. onun baş asistanı oldu. 6. ateş mühe-dislerinin en bilgilisiydi. 7. çizim ve resme tutkun. 8. kaldıracı, 9. tekerleği inceliyor. 10. Parmaklar'ın töreleri üzerine hayvansal bellek feromonunu kayıt ediyor. 11. mimariye ve çeşitli yuva kurma biçimlerine ilgi duyuyor. 12.yi daha çok denizcilik sanatı ilgilendiriyor ve şehir araçlarıyla ilgili notlar alıyor. 13. yeni silahlar, alevli dal, kap-lumbaga-zırhlı... üzerinde düşünüyor. 14. yabancı türlerle diyalog konusuyla ilgileniyor. 15. maceralı yolculuklarında tanıdıkları besinleri parçalara ayırıyor ve tatlarına bakıyor. 16. buraya gelinceye kadar geçtikleri değişik yolların haritasını çıkarmaya çalışıyor.
Prenses 103. Parmaklara dair bildiklerinden söz ediyor. Gerçek olmayan hikâyeler aktaran televizyondan bahsediyor. Parmaklarla ilgili yeni bilgileri saptamak için hayvansal bellek feromonunu yeniden alıyor: Romanlar:
Parmaklar, roman ya da senaryo adını verdikleri gerçek olmayan öyküler uydururlar bazen.
Kişilikleri uydururlar; kurallar, dekorlar, kurgusal dünyalar uydururlar. Oysa uydurdukları şeyler hiçbir yerde, daha doğrusu hemen hemen hiçbir yerde yoktur.
Olmayan şeylerden konuşmanın ne yaran vardır? Sadece güzel öyküler anlatmak, o kadar. Bu bir sanat biçimidir. Bu öyküler nasıl kurulmuştur?
103. 'nün filmlerde gördüğüne göre, şu "mizah" haline yol açan esrarengiz kısa anekdotlarla ayni kurallara uyuyorlar gibi. Bir başı, bir ortası, beklenmedik bir sonu olması yetiyor. Prens 24. Prenses 103.'nün anlattıklarını dikkatle dinliyor, Par' maklar dünyasını keşfetmesiyle ilgili coşkusunu tümden paylaşmasa da, onun Parmaklama dair anlattıklarını, gerçek olmayan bir öykü, b'r "roman" biçiminde sahneleyerek anlatmak fikri geliyor aklına.
Gerçekten de, Prenses 24. ilk feromonal karınca romanını yara' mak istiyor. Yapacağını çok iyi görüyor: Uzun karınca anlatılan biç1' minde kurulmuş bir Parmaklar sagası. Yeni cinsiyetli duyarlığ'y13. Parmaklar konusunda anladığını sandıklarından yola çıkarak, bir ma cera anlatısı hayal edebilecek güçte hissediyor kendini.

H
Daha şimdiden ismini buldu bile; çok basitçe Parmaklar adını verecek.
Prenses 103. 7.'nin resmini incelemeye gidiyor.
Sanatçı ona çeşitli boya maddelerine ihtiyacı olduğunu belirtiyor. 103. sarı renk olarak polen, yeşil için otlar, kırmızı için ince doğranmış gelincik taçyaprakları kullanmasını salık veriyor. 7. hepsini iyice yedirmek için tükrük ve balsı karıştırıyor ve kendisine yardımcı olmaya ikna ettiği iki kanncayla birlikte, bir çınar yaprağı üzerine uzun karşı-haçlı seferi alayını resmetmeye girişiyor. Üç karınca çiziyor, sonra ilerisine kireç ve kıyılmış gelincik taçyaprağını karıştırarak elde ettiği boya ile pembe bir top yapıyor. Polenle, karıncalar ve Parmak arasına bir çizgi çiziyor.
Bu ateş. Ateş Parmaklarla karıncalar arasında bir bağdır.
Yoldaşının eserini seyrederken Prenses 103.'nün aklına bir fikir geliyor. Seferin adını karşı-haçlı koymak yerine neden "Parmaklar'ın Devrimi" koymuyorlardı? Nasıl olsa, Parmakların dünyasını tanımaları onların karınca toplumunu altüst edecekti, bu bakımdan bu ad daha doğruydu.
Ateş konusunda tartışmalar devam ediyordu. Közlerden korkan böcekler söndürülmelerini ve kaldırıp atılmalarını istiyor. Ateş yandaşları ve karşıtları arasında kavga çıkıyor.
Prenses 103. çatışanları ayıramıyor. Tartışmaya soğukkanlılıkla yeni baştan başlamaları için üç ölü olmasını beklemek gerekiyor. Bazıları inatla ateşin tabu olduğunu haykırıyor. Otekilerse bunun çağdaş bir gelişme olduğu, Parmaklar korkusuzca kullandıklanna göre karıncaların da aynısını yapmalarının mantıklı olduğu yanıtını veriyorlardı. Ateşi tabu ilan etmelerinin onlara teknolojik gelişmelerinde çok zaman kaybettirdiğini belirtiyorlar. Beş milyon yıl önce kanncalar ateşi nesnel bir biçimde incelemiş olsalardı, iyi ve kötü yanlarını ölçüp biç-selerdi, belki onların da şimdi "sanafı, "mizah'ı ve "aşk'ı olurdu. Ateş karşıtları, ateş kullanmanın bir anda koca bir ormanın bir bölümünü ortadan kaldırdığını kanıt olarak veriyorlar. Karıncaların ateşi akıllıca kullanacak kadar deneyimleri olmadığını ileri sürüyor. Ateş yandaşları, ateş kullandıklarından beri hiçbir hasar meydana 9elmediğini söylüyor. Cüce karıncaları yenmişlerdi ve incelemeleri Sereken çeşit çeşit hamurlar ve acayip ürünler elde edebilmişlerdi.
Sonunda ateşi incelemeye devam etme konusunda anlaşıyorlar, ama güvenlik önlemlerini arttırmak koşuluyla. Ateş, yeri kaplayan iğ-"e yapraklara kolaylıkla yayılmasın diye közlerin etrafında bir çukur Yazacaklardı. Yangın çok çabuk yayılabilirdi.
254
Ateş yandaşı bir karıncanın aklına bir çekirge dilimini kızartm geliyor ve pişmiş etin daha iyi olduğunu haber vermek istiyor. Am bunu ötekilere bildirecek zamanı olmuyor, çünkü ocağa çok yakla tırdığı ayaklarından biri tutuşuyor ve böcek birkaç saniye içinde, m-desindeki nefis akşam yemeğiyle eriyor.
Prenses 103. acıyan bir antenle bu karışıklığı izliyor. Parmakları ve onların törelerini keşfetmeleri onlan öylesine altüst etti ki nereden başlayacaklarını bilmiyorlar. 103. bir su birikintisi görünce atılan ve çok çabuk içen ve de bu yüzden ölen, susuzluktan yanmış böcekler gibi olduklarını düşünüyor. Organizmayı alıştırarak yavaş yavaş iç. mek en iyisi.
Parmaklar Devriminin insanlan buna dikkat etmezlerse, her şey yozlaşabilirdi ve 103. işin sonunun nereye varacağını bilmiyordu.
Sadece bütün hemcinsleriyle birlikte ilk o gece sabaha kadar uyumadığını görebiliyor. Qüneş içeride ve mağaranın bir çıkıntısından dışarıdaki geceyi görüyor.
KARINCALAR DEVRİMİMİH MHCÎ QÛTJ0
Oece çekip gitti. Güneş her gün yaptığı gibi gökte yavaş yavaş yükseldi.
Saat sabahın yedisiydi, Fontainebleaı» Lisesi ikinci devrim gününe başlıyordu.
Julie hâlâ uyuyordu.
Düşünde Ji-woong"u görüyordu. Gömleğinin düğmelerini tek tek çözüyor, göğsünü sıkan sutyeninin kopçasını açıyor, onu ağır ağır soyuyor, en sonunda dudaklarını dudaklarına yaklaştırıyordu.
- Hayır, diyerek gevşek bir biçimde itiraz ediyordu, kollarında kıvranırken.
O ise gayet sakin karşılık veriyordu:

- Nasıl istersen. Nihayet bu senin rüyan. Sen ne istersen o olur. Böylesine çiğ bir şekilde ifade edilen bu cümle Julie'yi gerçeğe döndürdü.
- Julie uyandı. Çabuk gelin! diye bağırdı biri. Bir el kalkmasına yardım etti. Julie, çimenlerin üzerine yerleştirilmiş karton ve kullanılmış kâğıt yığınının ortasında uyuduğunu gördü. Nerede olduğunu, neler olduğunu sordu. Kendisini korumak isteyen tanımadığı en azından yirm' kadar adam etrafında kıvrılmış yatıyordu.
Kalabalığı gördü, her şeyi anımsadı ve başının fena halde ağrıdığını hissetti. Ah, şu baş ağrısı! Şimdi ayaklarında terlikleri, evinde
255
yan gelip yatmış olmayı isterdi. Köpüklü kremal* bir kâse kahveyi yu-
dumlayıp. bir yandan da radyodan dünya aktüal Kesini dinleyerek, çi-
Kolataya ekmek ufalıyor olmayı isterdi.
İçinden tüymek geçti. Otobüse atlamak, olar»1 biteni anlamak için bir gazete satın almak, her zaman yaptığı gibi finncı kadınla gevezelik etmek. Makyajını silmeden uyumuştu, bund^»n nefret ederdi. Bu yüzden sivilceleri çıkardı. Önce makyajını silmer* icin süt, arkasından tok tutacak bir kahvaltı istedi. Elini yüzünü yıka*"351 icm su; kahvaltı olarak, plastik bir bardakta ılık suda iyi erimeyi" suyu alınmış kahve getirdiler.
"Bundan iyisi can sağlığı- diyerek içini çekti Ve kahvesini yuttu.
Hâlâ yan düşteydi. Liseyi ve karışıklığı gittikle hatırlıyordu. Orta direkte çemberi, üçgeni ve üç karıncasıyla küçü k devrimlerinin bayrağının dalgalandığını görünce, bir an kendisini rüyada sandı.
Yedi Cüceler yanına geldiler.
- Qel bak.
Leopold, parmaklıklardaki örtünün bir ucunu kaldırdı ve saldırıya geçen polisleri fark etti. Ters bir uyanış olmasına ters bir uyanıştı.
Aikido kulübünün kızları yangın hortumlarıyım silahlandılar ve polisler menzillerine girince onları ıslattılar. Polisler hemen geri çekildi. Bu artık sıradanlaşmıştı.
Bir kez daha zafer kuşatılmışlarındı.
Julie'yi kutladılar, onu kollarında taşıyarak bi*"'nc' balkona kadar götürdüler. Kısa bir nutuk çekti:
- Bu sabah da güvenlik güçleri bizi buradan sürmek istedi. Yine gelecekler ve bizler onları yine püskürteceğiz. Odları rahatsız ediyoruz, çünkü yerleşik düzenin denetiminin dışında kalan bir özgürlük a anı yarattık. Şimdi hayatlarımızdan bir şeyler yapmayı deneyeceğimiz müthiş bir laboratuvanmız var.
Julie balkonun kıyısına doğru ilerledi:
- Kaderimizi elimize alacağız.
Kalabalık karşısında konuşmak, kalabalık karîŞ'smda şarkı söylemekten farklıydı, ama her ikisi de coşturucuydu.
r ~ yenı bir devrim biçimi, şiddetsiz, toplumu b2»Şka biçimlerde gö-öen bir devrim bulalım. Eskiden Che Ouevera, d^vrimin her şeyden
"ce bır sevgi eylemi olduğunu söylüyordu. O bun" başaramadı,
ma b'z bunu deneyeceğiz. n ~ Eveet, bu devrim aynı zamanda varoşların v£ aynasızlardan gı-
a getiren gençlerin devrimi. Bu kokuşmuşların h<2Ps<ni gebertmeliy-
,h' d"'ye bağırdı biri.
254
Ateş yandaşı bir karıncanın aklına bir çekirge dilimini kızartmak geliyor ve pişmiş etin daha iyi olduğunu haber vermek istiyor. Ama bunu ötekilere bildirecek zamanı olmuyor, çünkü ocağa çok yaklaştırdığı ayaklarından biri tutuşuyor ve böcek birkaç saniye içinde, mi-desindeki nefis akşam yemeğiyle eriyor.
Prenses 103. acıyan bir antenle bu karışıklığı izliyor. Parmaklar1! ve onların törelerini keşfetmeleri onlan öylesine altüst etti ki nereden başlayacaklarını bilmiyorlar. 103. bir su birikintisi görünce atılan ve çok çabuk içen ve de bu yüzden ölen, susuzluktan yanmış böcekler gibi olduklarını düşünüyor. Organizmayı alıştırarak yavaş yavaş içmek en iyisi.

Parmaklar Devrimi'nin insanlan buna dikkat etmezlerse, her şey yozlaşabilirdi ve 103. işin sonunun nereye varacağını bilmiyordu.
Sadece bütün hemcinsleriyle birlikte ilk o gece sabaha kadar uyumadığını görebiliyor. Güneş içeride ve mağaranın bir çıkıntısından dışarıdaki geceyi görüyor.

KARINCALAR DEVRİMİNİM İKİNCİ QÛNÜ

Gece çekip gitti. Güneş her gün yaptığı gibi gökte yavaş yavaş yükseldi.
Saat sabahın yedisiydi, Fontainebleau Lisesi ikinci devrim gününe başlıyordu.
Julie hâlâ uyuyordu.
Düşünde Ji-woong'u görüyordu. Gömleğinin düğmelerini tek tek çözüyor, göğsünü sıkan sutyeninin kopçasını açıyor, onu ağır ağır soyuyor, en sonunda dudaklarını dudaklanna yaklaştırıyordu.
- Hayır, diyerek gevşek bir biçimde itiraz ediyordu, kollarında kıvranırken.
O ise gayet sakin karşılık veriyordu:
- Masıl istersen. Mihayet bu senin rüyan. Sen ne istersen o olur. Böylesine çiğ bir şekilde ifade edilen bu cümle Julie'yi gerçeğe
döndürdü.
- Julie uyandı. Çabuk gelin! diye bağırdı biri. Bir el kalkmasına yardım etti.
Julie, çimenlerin üzerine yerleştirilmiş karton ve kullanılmış kâğıt yığınının ortasında uyuduğunu gördü. Nerede olduğunu, neler olduğunu sordu. Kendisini korumak isteyen tanımadığı en azından yirmi kadar adam etrafında kıvrılmış yatıyordu.
Kalabalığı gördü, her şeyi anımsadı ve başının fena halde
ağrıdığını hissetti. Ah, şu baş ağrısı! Şimdi ayaklarında terlikleri, evinde
255
yan gelip yatmış olmayı isterdi. Köpüklü kremalı bir kâse kahveyi yu-dumlayıp, bir yandan da radyodan dünya aktüalitesini dinleyerek, çikolataya ekmek ufalıyor olmayı isterdi.
İçinden tüymek geçti. Otobüse atlamak, olanı biteni anlamak için bir gazete satın almak, her zaman yaptığı gibi fırıncı kadınla gevezelik etmek. Makyajını silmeden uyumuştu, bundan nefret ederdi. Bu yüzden sivilceleri çıkardı. Önce makyajını silmek için süt, arkasından tok tutacak bir kahvaltı istedi. Elini yüzünü yıkaması için su; kahvaltı olarak, plastik bir bardakta ılık suda iyi erimeyen suyu alınmış kahve getirdiler.
"Bundan iyisi can sağlığı" diyerek içini çekti ve kahvesini yuttu.
Hâlâ yan düşteydi. Liseyi ve karışıklığı gittikçe hatırlıyordu. Orta direkte çemberi, üçgeni ve üç karıncasıyla küçük devrimlerinin bayrağının dalgalandığını görünce, bir an kendisini rüyada sandı.
Yedi Cüceler yanına geldiler.
- Gel bak.
Leopold, parmaklıklardaki örtünün bir ucunu kaldırdı ve saldırıya geçen polisleri fark etti. Ters bir uyanış olmasına ters bir uyanıştı.
Aikido kulübünün kızları yangın hortumlarıyla silahlandılar ve polisler menzillerine girince onları ıslattılar. Polisler hemen geri çekildi. Bu artık sıradanlaşmıştı.
Bir kez daha zafer kuşatılmışlarındı.
Julie'yi kutladılar, onu kollarında taşıyarak birinci balkona kadar götürdüler.
Kısa bir nutuk çekti:
- Bu sabah da güvenlik güçleri bizi buradan sürmek istedi. Yine gelecekler ve bizler onları yine püskürteceğiz. Onlan rahatsız ediyoruz, çünkü yerleşik düzenin denetiminin dışında kalan bir özgürlük alanı yarattık. Şimdi hayatlarımızdan bir şeyler yapmayı deneyeceğimiz müthiş bir laboratuvanmız var.
Julie balkonun kıyısına doğru ilerledi:
- Kaderimizi elimize alacağız.
Kalabalık karşısında konuşmak, kalabalık karşısında şarkı söylemekten farklıydı, ama her ikisi de coşturucuydu.
- Yeni bir devrim biçimi, şiddetsiz, toplumu başka biçimlerde gö-ren bir devrim bulalım. Eskiden Che Ouevera, devrimin her şeyden °nce bir sevgi eylemi olduğunu söylüyordu. O bunu başaramadı, a"ia biz bunu deneyeceğiz.
- Eveet, bu devrim aynı zamanda varoşların ve aynasızlardan gı-"a getiren gençferin devrimi. Bu kokuşmuşların hepsini gebertmeliy-^'K diye bağırdı biri.

256
Bir başka ses yükseldi:
- Hayır, bu devrim çevrecilerin kirliliğe ve nükleere karşı devrimidir
- Bu ırkçılığa karşı bir devrimdir, diye bağırdı bir üçüncüsü.
- Hayır, bu büyük sermayeyi ellerinde bulunduranlara karşı sınıfların bir devrimidir, diye itiraz etti bir başkası. Bu liseyi halkın burjuvazi tarafından sömürülmesinin simgesi olduğu için işgal ediyoruz.
Birden ortalık karışıyor. Her grup bu gösteriyi, çoğu birbiriyle çatışan kendi davalarına mal etmek istiyordu. Bazı bakışlarda kin vardı.
- Çobansız, amaçsız bir sürü gibiler. Ne olursa yapmaya hazırlar. Dikkat, tehlike, diye arkadaşının kulağına fısıldadı Francine.
- Onlara hemen bir imaj, birleştirici bir tema, bir dava vermeliyiz. Yoksa işler sarpa saracak, diye ekledi David.
- Herkesin kendisine mal etmeye kalkışmaması için devrimimizi kesin bir biçimde tanımlamalayız, dedi Ji-woong.
Julie kendisini sıkışmış hissediyordu.
Boş bakışlarını kalabalık üstünde dolaştırdı. Kendilerine alanı göstermesini bekliyorlardı ve son sözü söyleyecek olanı dinlemeye hazırdılar.
Polislerle savaşmak isteyenin kinli bakışları ona doping oldu. Onu tanıyordu. En zayıf öğretmenlere eziyet edenlerden biriydi. Küçük sınıflardan para sızdıran yüreksiz ve inançsız küçük bir serseriydi. Daha ilerdeki çevreci partizanların ve sınıf mücadelesi militanlarının alaycı bakışları da sıcak değildi.
Devrimini serserileri ve siyasetçilere bırakmayacaktı. Bu kalabalığı bir başka amaca yönlendirmeliydi.
Önce söz vardı. Her şeyin adını koymak gerekir. Adını koymak. Devrimine hangi adı vermeliydi?
Birden her şey aydınlanıyor. Karıncaların... Devrimi. Bu konserin adıydı. Afişlerdeki ve amazonların tişörtlerindeki isimdi. Birleştirici bir marştı. Bayraklarının motifiydi. Yatıştırmak için ellerini kaldırdı.
- Hayır, hayır. He kadar kısır olduklarını gördüğümüz eski davalarla bizim bir işimiz yok. Yeni devrimin, yeni amaçları olmalı.
Bir tepki yok.
- Evet. Bizler karıncalar gibiyiz. Küçük ama bir araya gelince güçlü. Gerçekten karıncalar gibi. Biz iletişime, biçimcilik ve kuralcılıS3 karşı yaratıcılığa öncelik tanıyoruz. Bizler karıncalar gibiyiz. En büyüklere, en zaptedilmez kalelere saldırmaktan korkumuz yok, çünkü birlikte daha güçlüyüz. Karıncalar yararlı olabilecek, izlenecek y°lu bize gösteriyorlar. En azından hiç test edilmemiş bir yol olma üstünlüğü var.
257
Kuşkulu kalabalıkta uğultu.
Mayonez tutmuyordu. Julie hemen yeniden söz aldı:
- Küçükler, ama bir araya gelince, bütün sorunların üstesinden geliyorlar. Karıncalar bizlere sadece farklı değerler önermiyor, farklı t)ir toplumsal örgütlenme, farklı bir iletişim, bireyler arasında farklı ilişkiler de sunuyorlar.
Bir belirsizlik oldu ama laf atanlar doldurmakta gecikmediler.
- Ya kirlilik?
- Ya ırkçılık?
- Ya sınıflar mücadelesi?
- Ya varoşların sorunları?
- Evet, haklılar, diye bağırıyordu kalabalıktan bazıları.
Julie, Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'nde okuduğu bir cümleyi hatırladı. Kalabalığa dikkat. Kalabalık her bir insanın sıfatlarını arttıracak yerde azaltır. Bir kalabalığın zekâ katsayısı, onu oluşturan bireylerin katsayıları toplamından düşüktür. Kalabalıkta, 1 + 1=3 değildir artık, 1 + 1= 0.5'dir.
Uçan bir kannca Julie'nin yakınından geçti. Böceğin gelmesini kendisini çevreleyen Doğanın bir onayı gibi gördü.
- Burada Kanncaların Devrimi, sadece Karıncaların Devrimi var.
Bir anlık bir dalgalanma oldu. Ne olacaksa şimdi olacaktı. Eğer yürümezse, Julie her şeyi bırakmaya hazırdı.

Julie zafer V'si yaptı ve uçan kannca gelip parmaklarından birine kondu. Bu görüntü hepsini heyecanlandırdı. Böcekler bile onayladıktan sonra...
- Julie haklı. Yaşasın Karıncaların Devrimi diye bağırdı eski aiki-do kulübü üyesi, amazonların lideri Elisabethe.
- Yaşasın Karıncaların Devrimi, diye tekrarladı Yedi Cüceler.
Gevşetmemek gerekiyordu. Tıpkı bir paraşütün anahtarını çeker 9ibi, atıldı:
- Nerede ermişler?
Bu kez, duraksama olmadı. Kalabalık sloganı tekrarladı. -¦ Bizleriz ermişler!
- Nerde buluşçular?
- Bizleriz buluşçular! Şarkıyı söylemeye başladı: Bizler yeni ermişleriz. Bizler yeni buluşçulanz!
Bizler köhnemiş dünyayı tırtıklayan küçük kanncalanz. karıncaların Devrimi / F:I7

Bu alanda, iktidardaki küçük şefler onunla yanşamazlardı ya da o zaman hemen şan dersleri almaları gerekirdi.
Birden, herkes coştu. Hatta ilginç bir şeyler olduğunu hisseden yakınlardaki cırcır böceği bile şarkı söylemeye başladı.
Kalabalık karıncaların marşını koro halinde söylemeye başladı.
Yumruğunu havaya kaldırmış, Julie'ye on beş tonluk bir kamyonu parmağında oynatıyormuş gibi geliyordu. En küçük bir manevra için bir parça enerji açığa çıkarmak, özellikle de güzergâhı şaşırmamak gerekiyordu. Hadi ağır vasıta ehliyeti için sürücü kursları vardı, peki "devrim" ehliyeti nereden alınıyordu? Öncülerinin benzer durumda nasıl baş ettiklerini öğrenmek için belki tarih derslerini daha iyi dinlemeliydi. Onun yerinde olsalar, Troçki, Lenin, Che Guevera ya da Mao ne yaparlardı?
Laf atan çevreciler, varoşçular vb. suratlarını buruşturdular, bazıları yere tükürdü ya da küfürler mırıldandı. Ama azınlıkta kaldıklarını hissederek fazla ısrar etmeyi göze alamadılar.
- Kimler yeni buluşçular?
- Kimler yeni ermişler? diye tekrarlıyordu, bu iki cümleye can simidi gibi sarılarak.
Kalabalığı kanalize etmek. Enerjisini dışa çıkartarak en iyi biçimde kanalize etmek. O anda tek kaygısı o enerjiyle kurmaktı. Tek sorun ne kuracağını bilmemesiydi.
Birden biri koşa koşa çıkıp geldi ve Julie'nin kulağına fısıldadı:
- Polisler her tarafı sardı. Az sonra buradan bir daha çıkamayacağız.
Kalabalıkta bir uğuldama oldu.
Julie tekrar mikrofonu aldı:
- Polisin etrafı sardığı haberini verdiler. Burada ıssız bir adada gibiyiz. Oysa modern bir kentin tam göbegindeyiz. Gitmek isteyenler hemen karar verirlerse iyi ederler. Sonradan çıkmaları olanaksız-
Üç yüz kişi parmaklıklara doğru yöneldi. Çoğu ailesinin endişelenmesinden korkan olgun insanlar, işleri nihayetinde bir şenlik olan bu girişimden çok daha önemli olan insanlardı. Ayrıca, izinsiz gece eve dönmedikleri için anne babalarının paylamalarından korkan gençler-rocktan hoşlanan ama şu Karıncalar Devrimine hiç mi hiç aldırma' yan başka gençler de vardı.
Son olarak çevreci, varoşçu, sınıflar savaşçıları da alay edere oradan ayrıldılar.
Parmaklıklar açıldı. Polisler önlerinden geçenlere kayıtsızca baK lar.
- İşte şimdi biz iyi niyetli insanlar baş başa kaldık. Şenlik ger? ten başlıyor! diye haykırdı Julie.
ANSİKLOPEDİ
AMERlKAN YERLİLERİMİN ÜTOPYASI: İster Siular, ister Ceyenler, ister Apaçiler, ister Krovlar, ister Navahoiar, ister Ko-mançiler olsun Kuzey Amerika Yerlileri aynı ilkeleri paylaşırlar.
her şeyden önce, kendilerini doğanın sahipleri olarak değil, onun bir parçası olarak görürler. Bir bölgede av hayvanları tükenmeye başlayınca, av hayvanları yeniden çoğalsın diye, kabile bölgeden göç ederdi. Böylece doğadan aldıkları yeryüzünü tüketmezlerdi.

Yerlilerin değerler dizgesinde, bireycilik bir onur kaynağı olmaktan çok bir utanç kaynağıydı. Kendisi için bir şey yapmak utanılacak bir davranıştı. Kimse bir şeye sahip değildi. Kimsenin bir şey üzerinde bir hakkı yoktu. Hâlâ günümüzde, yeni bir araba satın alan bir yerli, arabayı kendisinden isteyecek olan ilk yerliye ödünç vereceğini bilir.
Çocukları baskısız eğitilirdi. Gerçekte, onlar kendi kendilerini eğitirlerdi. Örneğin mısır melezleri yaratmakta kullandıkları bitki aşıları keşfetmişlerdi. Hevea özsuyu sayesinde bezlerin su geçirmeyeceğini bulmuşlardı. Eşini Avrupa'da rastlanmayan ince dokunuştu pamuk giysiler yapmayı biliyorlardı. Aspirinin (salisiklik asit) ve kininin faydalı etkilerini biliyorlardı...
Kuzey Amerika yerli toplumlarında, ne babadan oğula geçen, ne de sürekli bir iktidar vardı. Pow-pow'larda (kabile konseylerinde), her kararda, herkes kendi görüşünü ortaya koyardı. Bu, (Avrupa cumhuriyetçi devrimlerinden çok daha önce) bir meclis rejimiydi. Çoğunluğun reise güveni kalmamışsa, reis kendiliğinden çekilirdi.
Bu eşitlikçi bir toplumdu. Elbet bir şef vardı ama insanların sizi izlemek içlerinden geldiği sürece şeftiniz. Liderlik bir güvenlik sorunuydu. Pow-pow'da alınan bir karar lehine oy kullananlar, bu karara uymak zorundaydılar. Diğerleri uymak zorunda değildi. Hani biraz bizdeki bir yasayı sadece adil bulanların uygulaması gibi!
En parlak dönemlerinde bile, Amerikalı Yerlilerinin meslek olarak bir orduları olmadı. Gerektiğinde savaşa herkes katılırdı. Ama savaşçı, her şeyden önce toplumsal olarak bir avcı, bir yetiştirici ve bir aile babasıydı. Yerli dizgesinde, biçimi ne olursa olsun, her hayat saygıya layıktır. Onlar da aynı şekilde yapsınlar diye düşmanlarının hayatlarını bağışlarlardı. Hep karşılıklılık fikri vardı: Size yapılmasını istemediğiniz şeyi başkalarına yapmayın. Savaş, cesaretin gösterildiği bir oyun gibi görülürdü. Hasmının fiziksel
olarak ortadan kaldırılmasını istemezdi. Dövüşün amaçlarından biri yuvarlak uçlu sopayla düşmana dokunmaktı. Bu orıU öldürmekten çok daha büyük bir onurdu. "Birinci dokunuş" diye sayarlardı. Kan akar akmaz dövüş kesilirdi. Ölüm çok ender olurdu.
Yerliler arası savaşların temel amacı düşmanın atlarını çalmaktı. Avrupalıların uyguladıkları kitlesel savaşı kültür olarak anlamaları çok zordu. Beyazların kadın ve çocuklar d0hil herkesi öldürdüğünü görünce, çok şaşırdılar. Onlara göre, bu sadece dehşet verici değil, özellikle sapık, man-üfiSiz ve anlaşılmazdı. Yine de Kuzey Amerika Yerllileri uzunca sayılabilecek bir süre direndiler.
Oüney Amerika toplumlarına saldırmak daha kolay ol-(ju- Bütün toplumun çökmesi için kralın kafasını uçurmak yetiyordu. Aşamalı ve merkezi yönetimli sistemlerin en büyük zaafıdır bu. Monarklarını yakaladın mı onları da yakalardın. Kuzey Amerika'da, toplumun daha dağınık bir yapığı vardı. Kovboylar yüzlerce göçmen kabileyle uğraşmak zorunda kalmışlardı. Devinimsiz büyük bir kabileyi yola getirseler ya da yok etseler bile, yeniden ikinci bir yüz elli kişilik kabileye saldırmak zorunda kalıyorlardı. Bütün bunlara rağmen büyük bir soykırım oldu. 1492'de, Amerikalı yerliler on milyondu. I890'da sayılan yüz elli bine inmişti ve çoğu Batılılar'm getirdiği hastalıklardan ölüyordu.
Little Big tiorn Savaşı sırasında, 25 Haziran 1876da, yüzlerce yerli kabilesi bir araya geldi. Üç dört yüz kadarı savaşçı on-on iki bin kadar birey toplandı. Amerika Yerlileri ordusu general Custer'in ordusunu ezdi geçti. Ama dar topraklarda, onca insanı beslemek zordu. Bu yüzden, zaferden sonra Yerliler birbirlerinden ayrıldılar. Bu aşağılanma- . dan sonra. Beyazladın bir daha saygısızlık etmeye kalkışmayacaklarını sanıyorlardı.
riitekim, kabilelere tek tek boyun eğdirildi. Amerika hükümeti 1980e kadar onları yok etmeye çalıştı. 1900'den sonra, Amerika Yerlilerinin Siyahlar, Çinliler, İrlandalılar, italyanlar gibi melting-pot'la bütünleşeceğine inandı. Ama burada yanıldı. Amerika Yerlileri kendilerininkinden açık bir şekilde daha az gelişmiş buldukları Batılılar'm toplumsal ve siyasal sistemlerinden ne anlayacaklannı kesinlikle bilmiyorlardı.
Edmond VJeüs Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.

SICAK KAVURUYOR
Dışarıdaki güneşin aydınlığı, içerideki közün aydınlığından daha güçlü olur olmaz, karıncalar kıyıda kümeleniyor, sonra Batı'nın uzun topraklarında yollara düşüyorlar.
Sayıları yüz kadar ama birlikte dünyayı değiştirirlermiş gibi geliyor onlara. Prenses 103. Parmakladın gizemli ülkesini keşfetmek için batıdan doğuya bir sefere atıldıktan sonra, şimdi öteki karıncalara Parmakların gizemli dünyasını anlatmak, böylece uygarlıklarını geliştirmelerine yardımcı olmak için aksi yönde başka bir sefere çıktığının bilincinde.
Eski bir karınca atasözü şöyle der: Bir yönde yola çıkan her şey aksi yönde geri döner.
Bu tür eski sözleri Parmaklar pek anlamazlar. Prenses 103. kendi kendine; "De de olsa karıncaların özgün bir kültürleri var" diyor.
Topluluk, dişbudak ve karaağaç meyveleri olan şamarların gökten taş gibi yağdığı mide bulandırıcı ovalardan geçiyor. Her yeri kaplayan boz eğreltiotu ormanlarını geçiyor. Çiy, karıncaları kamçılıyor, yapış yapış antenlerini yanaklanna döküyor.
Hepsi de közleri yapraklarla saklayarak korumaya çabalıyor. Ötekiler gibi Parmakladın dünyasına hayran kalmayı kabul etmeyen Prens 24. uzak duruyor, kendi dünyasıyla baş başa kalmaya gayret ediyor.
Boğucu bir sıcak yayarak, sabah oluyor. Sıcak kavurmaya başlayınca, bir omcanm kovuğuna sığınıyor.
Ateş teknisyenleri, kokusu ortalığı saran iğrenç bir şey yakıyorlar. Bir kızböceği bunun ne olduğunu soruyor, bir kınkanatlı olduğu yanıtını veriyorlar. Kendisi de bir kınkanatlı olduğundan üstelemiyor ve gevşemek için, oradan geçen bitkibiti sürülerini yemeye gidiyor.
7.'ye gelince, "Parmaklar Devrimi" tören alayını temsil etmesini istediği kocaman bir freske başlıyor. Her bir böceğin biçimini tam olarak vermek için onlardan ateşin önünde poz vermelerini istiyor.»Böy-lece yaprak üzerine yansıyan gölgelerini yapıyor. Bütün sorunu, renklerin iyi tutması. Bir dakikada resim ha silindi ha silinecekti. Tükrü-Süyle kendisine yardım ediyor ama renkler daha sulanıyor. Başka bir Şey bulmak gerekiyor.
7. bir sülük görüyor ve onu sanat adına, gönül rahatlığıyla katlediyor. Sülüğün salyasını test ediyor. Elde ettiği sonuç tükrükten üstün. Sülük salyası boya maddelerini sulandırmıyor, kurudukça sertleşiyor.
262
Prenses 103. görmeye geliyor ve "Evet işte sanat bul" diyor. Şimdi gayet iyi hatırlıyor: Sanat, hiçbir işe yaramayan ama önceden var olana çok benzeyen resimler ve nesneler üretmektir.
Sanat, doğayı öykünmeye çalışmaktır, diye özetliyor enikonu esinlenmiş olan 7. Karıncalar, Parmakların ilk gizini çözdüler. Geriye "mizah" ve "aşk" kaldı.
7. esrime halinde, kendini iyice işine veriyor. Sanatın en muhteşem yanı, insan keşfettikçe, yeni yeni heyecanların, yeni yeni sorunların ortaya çıkmasıydı.
7. gördükleri yerlerin derinlik etkilerini nasıl vereceğini merak ediyor. Çevresini saran bitkisel dekorları imgesinde nasıl donduracağını da merak ediyor.
Prens 24. ile 10. kendilerine Parmaklardan söz eden Prenses 103.'yü dinliyorlar.
Kaşlar:
Parmakların göz seviyesinde çok pratik bir şey vardır, bunlar kaşlardır. Yağmur sularını durduran, göz üstünde kıllardan bir çizgidir söz konusu olan. Ama bu yetersiz kalırsa, Dir başka şeyleri daha vardır: Göz çukurları Kafatasına göre hafifçe içeridedir. Böylelikle su içeri değil, yanlara dökülür.
10. notlar alıyor.
Ama onları gözetleyen 103. hepsinin bu kadar olmadığını anlatıyor.
Gözyaşları:
Parmakların gözlerinin yaşları da vardır.
Bu, gözleri kayganlaştıran ve yıkayan bir göz salyası enjeksiyonu sistemidir. Beş saniyede bir kapanan devingen bir çeşit perde olan gözka-paklan sayesinde, gözler sürekli olarak kendilerini tozdan, rüzgârdan, yağmurdan, soğuktan koruyan yan saydam, kaygan, ince bir deri ile örtülüdür.

Öyle ki ovalamaya ya da yalamaya gerek kalmadan, Parmakların gözleri hep temizdir.
Karıncalar, Parmakların karmaşık gözlerini hayal etmeyi deniyor-Ama bu kadar karmaşık bir organı gözlerinde canlandırmakta güç'11 çekiyorlar.
263
ÇÜRÜMEYE BIRAKIH
Scynthia Linart'la kızı Marguerite, gözlerini dört açmışlar, televizyon seyretmekteydiler. O akşam, uzaktan kumanda Scynthia'daydı. Belki de olaylar onu daha fazla ilgilendirdiğinden, Marguerite'den daha az hızlı zaping yapıyordu.
45. Kanal. Haberler. İki ikiz kardeş kendilerine özgü bir dil uydurdular ve okulda öğretilen resmi dile karşı direniyorlar. Yönetim, Fransızca'yı öğrenebilmeleri için onları ayırmaya karar verdi. Pediyatri Demeği, Milli Eğitim Bakanlığını iki kardeşin olayları farklı biçimde ifade etmelerini sağlayan bu kendiliğinden dili incelemelerine zaman bırakmadığı için kınıyor.
673. Kanal. Reklam. "Yoğurt yeyin! Yoğurt yeyin! YOûURT YEYlM!"
345. Kanal. Günün fıkrası: "Mayolu bir fil bir gün göletten çıkıyor..."
673. Kanal. Aktüalite. Fransa. Siyaset: Hükümet işsizliği ulusal bir dava olarak ilan ediyor ve bu felakete karşı savaş açmayı bir numaralı hedefi yapıyor. Dış haberler: Tibet'te Çin işgaline karşı gösteri. Pekinli askerler barışçı göstericileri sopadan geçirdiler ve lamaları boğazlayıp karmalarını kirletmeye zorladılar. Uluslararası Af Örgütü, Pekinin Tibetlileri kıra kıra Tibet'te Tibetliden daha çok Çinli olmasını başardığını hatırlatıyor.
622. Kanal. Eğlence. "Düşünce Kapanı': Altı kibrit çöpüyle, sekiz eşkenar üçgen yapabilir misiniz? Madam Ramirez, size yardımcı cümlenizi hatırlatıyorum: "Düşünmek yeter."
Eksik, bölük pörçük yüz kadar haberi depoladıktan sonra Maximi-lien ve ailesi sofraya geçti. Akşam yemeğinde dondurulmuş piza, pı-rasalı morina filetosu ve yoğurt vardı.
Maximilien, karısını ve kızını tabaklarıyla baş başa bıraktı, işi olduğunu söyledi ve gidip bürosuna kapandı.
MacYavel ona yeni bir Evrim oyununa başlamasını önerdi. Elinin altında soğuk birasıyla, komiser fazla sorunla karşılaşmadan 1800 yılına kadar getirdiği Slav tipi bir uygarlık kurdu. Ama 1870de kentlerin etrafını surlarla çevirmekte geç kaldığı için, Yunan ordusu tarafından yenildi; bu bir yana, yönetimin kokuşması karşısında halkın morali iyice bozulmuştu.
MacYavel ona bir ayaklanma tehlikesi olduğunu bildirdi. Isyancı-'arı yola getirmek için polis göndermekle, halkın rahatlaması, gergin-"ğin azalması için eğlence gösterileri arttırmak arasında bir seçim yapmak zorundaydı, Maximilien oyun not defterine, uygarlık tehlike-yz düştüğünde, oyuncuların katkısını almak gerektiğini yazdı. "Mizah Ve fıkralar kısa vadede iyileştirici olmakla kalmaz, aynı zamanda bütün uygarlıkları kurtarabilir" diye ekledi. Mayolu fil fıkrasını not etmediğine pişman oldu.
264
Yine de, bilgisayar komedilerinin morali çökmüş halkın mora|jn; yükseltebileceği gibi onlarda yöneticilere karşı saygıyı da azaltabileceğini belirtiyor. Halkı en çok iş başındaki iktidarla alay etmek eğlendirir
Maximilien bunu da not etti.
Oyunun bilançosunu çıkaran MacYavel, ayrıca düşman kalelerine saldırmayı öğrenmesinin bir zorunluluk olduğunu belirtti. Mancıntk-sız ya da zırhsız, surlara saldırırsa çok adam kaybederdi.
- Kafan çok meşgul gibi görünüyorsun, dedi bilgisayar. Şu ormandaki piramit sorunu mu yine?
Maximilien, hep olduğu gibi, cümleler arasında bağlantı kurarak sonuçlar çıkarabilen gerçek bir muhatap olan bu makinenin yetenekleri karşısında şaşırdı.
- Hayır. Bu defa canımı sıkan lisedeki bir ayaklanma, diye cevap verdi, neredeyse doğal bir biçimde.
- Bu konuda konuşmak ister misin? diye sordu MacYavelîn gözü. Dinleme derecesini göstermek için bütün ekranı kaplamıştı.
Maximiiien, düşünceli düşünceli çenesini kaşıdı.
- Çok matrak, ilk kez, gerçek sorunlarımla Evrim oyunundaki sorunlarım çakışıyor: Kaleleri kuşatma.

Maximi!ien lisedeki sıkıntılarını anlattı ve bilgisayar ona Ortaçağda kalelerin kuşatılması konusunda, tarihte birlikte araştırmalar yapmayı önerdi. Makine, modemi sayesinde bir tarih ansiklopedisi ağına bağlandı ve ona görüntüler ve metinler gönderdi.
Maximilien, kaleleri kuşatmanın şövalye filmleri izlerken sandığından çok daha karmaşık stratejiler gerektirdiğini büyük bir şaşkınlıkta keşfetti. Daha Romalılar döneminde, bütün generaller kentlerin surlarına ve kalelere saldırmak için çeşitli fikirler aramışlardı. Böylece, mancınıkların sadece kayalar fırlatmaya yaramadığını öğrendi. Verdiği zaiyat o kadar önemli değildi. Hayır, mancınıkların asıl amacı halkın moralini bozmaktı. Kuşatmacılar variler dolusu kusmuk, dışkı, sidik gönderiyorlardı, rehineleri diri diri fırlatıyor, kuyulara vebadan ölmüş hayvanların leşlerini atarak, bakteriolojik silahlar kullanıyorlardı.
Ayrıca, kuşatmacılar surların altında tüneller kazıyor, ağaçlarla destekliyor, çalı çırpılarla dolduruyorlardı. Zamanı gelince, tüneller1 ateşe veriyorlardı ve tünellerle birlikte surlar da çöküyordu. Yarattığı şaşkınlıktan yararlanarak, saldırmaktan başka bir şey kalmıyordu genye-Kuşatmacılar sıcak döküm gülleler de kullanıyorlardı. "Gülle o,\o[saldırmak" deyimi buradan gelmektedir. Açtığı zarar büyük değil"1' ama her an kafasına gökten yanan bir güllenin düşeceği korkuş içinde yaşayan insanların durumunu düşünmek hiç de zor olmama' •
265
Maximilien, ekranda birbirini takip eden görüntüleri, ürküntü içinde izliyordu. Binlerce kuşatma tekniği vardı. Zamanımızın kare biçimindeki beton lisesini almaya yarayanını keşfetmek ona kalıyordu.
Telefon. Vali ayaklanmanın ne durumda olduğunu bilmek istiyordu. Linart, göstericilerin liseye sıkıştırıldıklannı, polisin lisenin etrafını sardığını, kimsenin içeriye girip çıkamayacağını bildirdi.
Vali onu kutladı. Sadece şakanın yayılmasından korkuyordu. Ayaklanmanın yayılmasını önlemek son derece büyük önem taşıyordu.
Komiser Linart, liseye saldırmak için yeni bir teknik geliştirme niyetinde olduğunu belirti.
- Sakın ha, diye telaşlandı Vali. Bu küçük bozgunculan kurban mı yapacaksınız yoksa?
- Ama dünyayı devirmekten, devrim yapmaktan söz ediyorlar. Bütün mahalle halkı Pasionaria'nın söylevlerini işitiyor ve endişeleniyor. Resmen şikâyetler oldu. Üstelik, ses düzenleriyle gece gündüz kimseyi uyutmuyorlar...
Vali, "çürümeye bırakma" kuramında ısrar etti.
- Bu kuram uygulandığında, çözülmeyecek hiçbir sorun yoktur: Hiçbir şey yapmamak ve çürümeye bırakmak.
Ona göre, bütün Fransız dehası bu formüldeydi: "Çürümeye bırakmak." Üzüm suyu çürümeye bırakılarak en iyi şaraplar elde ediliyordu. En iyi peynirler süt çürümeye bırakılarak üretiliyordu. Ekmek bile, un ve maya, dolayısıyla mantarların karışımının bir ürünüydü.
- Çürümeye bırakın, sevgili Linart, çürümeye bırakın; çocukların bir şey başaracağı yok. Kaldı ki bütün devrimler kendiliklerinden çü-rür. Zaman onlann en büyük düşmanıdır, her şeyi mayalamak gerekir.
Vali, adamlarını üstlerine her sürüşünde Linart'ın kuşatıcıların saflarını sağlamlaştırdığını, aralarında dayanışmayı arttırdığını belirtti. Onları rahat bıraksındı, eninde sonunda bir kutuya kapatılmış fareler gibi birbirlerini parçalarlardı.
- Biliyorsunuz sevgili Maximilien, toplum halinde yaşamak çok zordur. Bir daireyi birden çok kişiyle paylaşmak bile, olacak şey değil. Kavga etmeyen bir çift tanıyor musunuz? Şimdi, kapalı bir lisede beş yüz kişinin yaşadığını bir düşünsenize! Akıtan musluklar, çalınmış eşyalar, bozulmuş televizyonlar, dumana tahammülü olmayan birinin yanında sigara içen insanlar hiç durmadan dalaşıyorlardır. Topluluk halinde yaşamak zordur. İnan bana, kısa zamanda orası bir cehenneme dönecektir.
266
DÎKlLMEMESt GEREKEN ATİ

Julie, biyoloji sınıfına gitti ve bütün deney şişelerini kırdı. Kobay olarak kullanılan beyaz fareleri serbest bıraktı. Kurbağaları ve yer solucanlarını bile azat etti.
Bir cam kırığı kolunu yaraladı ve derisinin üstünde beliren kana baktı. Sonra, tarih öğretmeniyle dünyayı değiştirecek kansız devrim konusunda bahse girdiği sınıfa sığındı.
Julie, boş sınıfta tek başına, Görece ve Salt bilgi Ansiklopedisinde, devrimlerle ilgili bölümlere göz attı. Tarih dersindeki bir cümle, "Geçmişin hatalannı anlayamayanlar onları tekrar işlemeye mahkûmdurlar" rahat huzur bırakmıyordu.
Olası bütün deneyleri bulmak için kitabı karıştırdı. Ötekilerin işin içinden nasıl çıktıklarını ya da çıkamadıklannı öğrenmek, kendi devrimi için bunlardan yararlanmak gerekiyordu. Geçmişin bütün bu ütopistleri boşuna ölmüş olmamalıydı. Başarıları ya da girişimleri ona yarar getirmeliydi.
Julie, bilinen ve Edmond Wells'in saymaktan hınzırca bir zevk aldığı bilinmeyen bütün devrimlerin tarihini yuttu. Chengdu Devrimi, çocukların... sonra yetişkinlerin seferi. Rhenanie'de Amişlerin, Paskalya Adasında Uzun Kulaklılar'ın Devrimi...
Sonuç olarak, devrim, olgunluk sınavında yer almayan, ama çok ilginç olan ve sırf bu nedenle incelenebilecek bir konuydu.
Notlar almak istedi. Kitapta, başlığında "Kendi keşiflerinizi buraya not edin" yazılı boş sayfalar vardı. Edmond VVells her şeyi düşünmüştü. Gerçek bir etkileşimli eser gerçekleştirmişti. Önce okuyorsunuz, sonra kendiniz yazıyorsunuz. Kitaplara olan büyük saygısından üzer-• lerine en küçük bir not yazmayan Julie, doğrudan dolmakalemiyle Ansiklopedice yazmaya başladı: "Julie Pinson'un katkısı. Bir devrim pratik bir şekilde nasıl başanlır. Fontainebleau Lisesi deneyiminden 1 nolu ek."
Buradan çıkardığı dersleri ve gelecek devrimlerle ilgili görüşlerini kaydetti:
/ nolu devrim kuralı: Rock konserleri yeterince enerji açığa çıkarıyor ve devrimci tipte hareketlere yol açabilecek coşku üretiyor.
2 nolu devrim kuralı: Toplumu yönlendirmeye bir kişi yetmiyor. Dolayısıyla bîr devrimin başında bir değil en az yedi ya da sekiz kişi olmalıdır. Böylelikle düşünecek ve dinlenecek zamanları oluyor.
3 nolu devrim kuralı: Savaş halindeki kalabalığı, her birinin başında öteki şeflerle ivedi iletişim kurma olanaklarına sahip bir şefin bulunduğu üç seyyar gruba ayırarak yönetmek mümkündür.

4 nolu devrim kuralı: Başarılı bir devrim zorunlu olarak kıskançlıklara yol açar. Devrimin denetimi mutlaka onu başlatanların elinde Kalmalıdır. Bizim devrimiz şiddet devrimi değildir. Bizim devrimimiz dogmatik değildir. Bizim devrimimizin eski devrimlerle bir yakınlığı yoktur.
Bundan gerçekten emin miydi? Bu cümlenin üstünü çizdi. Aslında, sempatik bir yanını bulsa, eski devrimlerden biriyle yakınlık kurmak istiyordu. Ama geçmişte "sempatik" devrimler olmuş muydu?
Ansiklopediyi başından aldı. Hiç bu kadar özenli bir öğrenci olmamıştı. Bölümleri ezberliyordu. Spartakistler'in ayaklanmasını, Paris Komünü'nü, Meksika'da Zapata ayaklanmasını, Fransa'da 1789, Rusya'da 1917 devrimlerini, Hindistan'da Cipaylar devrimini inceledi.
Ortak yanları vardı. Devrimlerin kökeninde, genellikle iyi duygular bulunur. Sonra, hep kurnaz biri çıkıyor, genel karışıklıktan yararlanıp insanların coşkusuna el koyuyor ve kendi zorbalığını kuruyordu. Üto-pistler, eylem içinde katlediliyorlardı ve bu küçük kurnazların önünü açan kurbanlar olarak kullanılıyorlardı.
Che Guevera katledilmişti ve Fidel Castro hüküm sürmüştü. Kızıl Ordu'nun yaratıcısı Leon Troçki katledilmişti ve Joseph Stalin hüküm sürmüştü. Danton katledilmişti ve Robespierre hüküm sürmüştü.
Julie, kendi kendine dünyada, hatta devrimlerde bile hiçbir ahlâk yok dedi. Birkaç bölüm daha okudu ve birTanrı'nın olduğunu düşündü. Ona bunca cüzi irade bıraktığına, bunca adaletsizlik yapmasına izin verdiğine göre, insana çok saygılı olmalıydı.

O anda, kendi devrimi iç ve dış leşçilerden koruması gereken yepyeni, güzel bir mücevherdi. İlk gün, onu ele geçirmek isteyenleri uzaklaştırmıştı, ama çok geçmeden ortaya çıkacaklarını biliyordu. Yumuşak davranmak lüksü olmadığını, sert görünmek gerektiğini biliyordu. Çıkarsamadan çıkarsamaya geçerek, iğreti devletlerin demokrasi uygulama lüksü olmadığı üzücü sonucuna vardı. Güçlü görünmek bir ödevdi, topluluk kendi kendini yönetmeyi öğrendikçe, ileride dizginleri gevşetebilirdi.
Zoe, tarih sınıfına girdi. Mavi bir blucin, bir kazak ve bir gömlek getirmişti.
- Hep böyle kelebek elbisenle dolaşamazsın.
Zoe'ye teşekkür etti, eşyaları aldı, yanından ayırmadığı Ansiklope-tf'yi kapadı ve yatakhanenin duşlarına doğru koştu. Kaynar suyun al-t'nda, sert bir sabunla eski derisini yüzercesine bütün vücudunu ovaladı.
268
AMLATOOri ORTASI
Yansıma. Şimdi, Julie Finson temiz paktı. Zoenin kendisine getirdiği giysileri giymişti. Kotu maviydi, gömleği maviydi, hayatında ilk kez siyahlar giymiyordu. Lavabonun buğulu aynasını eliyle sildi. Yine ilk kez, kendisini güzel buluyordu. Yani fena değildi. Güzel kara saçlan, mavi giysilerin üstünde çok daha iyi ortaya çıkan hafifçe maviye çalan kocaman gri gözleri vardı.
Aynada kendisini seyretti. Bu aklına bir fikir getirdi. Açılmış halde Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisini aynaya yaklaştırdı ve Ansiklopedinin başlıklarının sadece simetrik olmadığını, aynı zamanda karonun yansımasında sadece tersinden okunabilen eksiksiz cümleler içerdiğini de gördü.
Üçüncü Oyun:
KARO
i
ATİStKUOPEDİ:
DİKİM ZAMANI: Bir işe girişinken zamanı şaşırmamak gerekir. Önce çok erken, sonra çok geç olur. Bu durum sebzelerde çok belirgindir. Sebze bahçesinin iyi ürün vermesi isteniyorsa, dikim ve hasat için en uygun zamanı bilmek bir zorunluluktur.
Kuşkonmaz: Dikim martta. Hasat mayısta.
Patlıcan: Dikim martta (iyi güneş almalıdır). Hasat eylülde.
Şeker pancarı: Dikim martta. Hasat ekimde.
Havuç: Dikim martta. Hasat temmuzda.
Hıyar: Dikim nisanda. Hasat eylülde.
Soğan: Dikim eylülde. Hasat mayısta.
Pırasa: Dikim eylülde. Hasat haziranda.
Patates: Dikim nisanda. Hasat temmuzda.
Domates: Dikim martta. Hasat eylülde.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
BIRAKm KOŞSUNLAR
Parmakladın Devrimi, ulu ağaçların arasından akan bir yılan gibi ilerliyor. Birkaç yabani kuşkonmaz fideliğin çevresinden dolaşıyor. Prenses 103. alacalı, küçük kalabalığın başında. Hava serinlemeye başlayınca, karıncalar kocaman bir çama tırmanıyor ve kabugundaki terk edilmiş bir sincap yuvası olan deliğe sığınıyorlar.
Sığınakta, Prenses 103. yine Parmaklardan söz ediyor. Anlatılan gittikçe destanlaşıyor. 10. günün teması üzerine tam bir feromon belleği kaydetmeye başlıyor.
Parmakladın Fizyolojisi:
Parmaklar aslında sadece ayaklarının ucudur.
Dizdeki her altı ayakta iki cırnak yerine, onlarda beş uçlu dokunaçlar vardır.
272
Her Parmak birbirine ulanmış üç parçadan oluşur; bu onların çeşitli biçimlere uymasına ve birbirleriyle oynamasına olanak verir.
Bir çift parmak kıskaç oluşturabilir.
Beş parmağı sıkarak bir çekiç oluşturabilirler.
Parmaklarını oluk gibi yanyana getirerek, bir sıvıyı tutacak bir kap oluşturabilirler.

Tek bir parmaklarını uzattıklarında, içimizden herhangi birimizi ezebilecek sivri uçlu bir mahmuzlan olur.
Parmaklarını sımsıkı gererek uzattıklarında, bir kesici olur. Parmaklar müthiş bir alettir.
Parmaklarıyla ip bağlamak ya da yaprak kesmek gibi olağanüstü şeyler yaparlar. Parmakların ucunda düz cırnaklar da vardır, bu onların eşelemesini ve hatasız bir biçimde kesmelerini sağlar.
Ama 'ayaklar" adını verdikleri şey, parmaklar kadar hayranlık verir. Bunlar iki arka ayaklan üstünde düşmeden dikey konumda durmalarını sağlar. Ayaklan onlann dengede kalmalannı hesaplar.
İki ayak üstünde dikey konumda!
Oradaki bütün böcekler iki ayak üstünde nasıl yürünebileceğini hayal etmeye çalışıyor. Sincapların ya da kertenkelelerin düşmeden arka ayakları üstüne oturduklarını elbette görmüşlerdi, ama bu başka, iki ayak üzerinde yürümek başkaydı...
5. tıpkı Parmaklar gibi iki arka ayağı üstünde yürümeye çalışıyor.
iki orta ayağıyla sığınaklarının duvarlarına dayanarak ve dengede kalmak için ön ayaklarını kullanarak, iki saniye kadar gerçekten dik konumda kalmayı başarıyor. Topluluğun bütün böcekleri manzarayı seyrediyor.
Yıtkandan, daha öteleri görüyorum ve çok daha fazla şey fark ediyorum, diye bildiriyor.
Bu bilgi 103.'yü düşündürüyor. Prenses Parmakların nasıl bu kadar yabancı ülke tanıdıklannı kendi kendine hep sormuştur. Bir an, bunun sebebi uzun boylu olmalarının olduğunu düşündü, ama ağaçlar da çok büyüktü ve onların ne televizyonları, ne de arabaları vardı. Karmaşık nesneler üretmelerine olanak veren ellerinin biçiminin, uygarlıklarının kökeninde olduğunu düşündü sonraları, ama sincap-lann da bir sürü eli var yine de ilginç hiçbir şey üretmiyorlar. Parmakların tuhaf düşünme biçimleri belki de iki arka ayaklar' üzerinde dengede durmalarından geliyor. Böyle tüneyerek, uzakları görüyorlar. Sonradan her şey buna uyum sağladı: Gözleri, beyinle1' topraklarını işletme biçimleri, hatta tutkulan.
273
Gerçekten de, bildiği kadanyla Parmaklar sürekli iki arka ayakları üzerinde yürüyen tek hayvan türüydü. Kertenkeleler bile bu iğreti konumda birkaç saniyeden fazla duramazlardı.
Birden, Prenses 103. iki arka ayağı üzerinde doğrulmaya çalıştı. Bu çok zor. Bilek eklemleri bükülüyor ve ağırlık altında beyazlaşıyor-du. Acıya aldırmadan, birkaç adım atmaya çabaladı. Ayakları korkunç acıyor ve çöküyordu. 103. dengesini yitirdi ve ileri atıldı. Dengede kalmak için boşuna dört kolunu çırpıyor, yan devriliyor, ön kollarıyla çarpmayı zar zor yumuşatıyordu. Buna bir daha kalkışmayacağım" diye söylendi.
Ağacın gövdesine yaslanan 5. daha uzun süre dengede kalmayı başarıyor.
İki ayak üstünde, "Olağanüstü" diyor şarkı söylercesine, sonra o da yıkılıyor.
ORTALIK KAYNAMAYA BAŞLIYOR
- İstikrar diye bir şey yok!
Aynı fikirdeydiler. Şimdi devrimi sağlamlaştırmak gerekiyordu: Bir disiplin, amaçlar, bir örgütlenme koymak gerekiyordu.
Ji-woong lisede ne var ne yoksa bir dökümünü çıkarmayı önerdi. Me kadar yorgan, ne kadar örtü, ne kadar erzaklan vardı, hepsi önemliydi.
Önce kaç kişi olduklarını saydılar. Lisede beş yüz yirmi bir kişi vardı, oysa yatakhaneler iki yüz kişi için düşünülmüştü. Julie, çarşaflar ve süpürgelerle çimenlerin üzerinde çadırlar kurmayı önerdi. Bereket versin bu iki eşyadan lisede bol bol vardı. Çarşafları ve süpürgeleri kapıp çadır kurmaya giriştiler. Leopold onlara Movoha tarzında çadırlar üretmesini öğretti. Bu tür çadırların içerisinde tavan daha yüksekti ve tek bir süpürge sapıyla havalandırması ayarlanabiliyordu. Aynca, yuvarlak şekilde evler kurmanın neden ilginç olduğunu açıkladı.
- Yer yuvarlaktır. Konutumuz için yerin biçimini seçerek, onunla etkileşime giriyoruz.

Her biri dikmeye, yapıştırmaya, bağlamaya koyuluyor. "Düğmeler" dünyasında, yapmaya hiç fırsat bulamadıklarından farkında olmadıktan el becerilerine kavuşuyorlardı.
Leopold, çadırlarını herhangi bir kamptaki gibi sıra halinde kurmak isteyen gençlere, onları merkeze bir çember halinde yerleştirmelerini tavsiye etti. Ortada ateş, bayrağı taşıyan direk ve polistiren karınca totemi ile bir sarmal oluşturdular.
- Böylece köyümüz merkezde olacak. Bu en kolay yerleşme biçicidir. Ateş, bizim güneş sistemimizin güneşi gibi.

Fikir beğenildi ve herkes çadırını Lepoldun önerdiği gibi kendi tipisini kurdu. Her yerde süpürgeler kesiliyor, bağlanıyordu. Çatalları çadır kazığı olarak kullanıyorlardı. Leopold bezleri gerdirmek için onlara düğüm atma sanatını öğretti. Şanslarından, lisenin çimenliği yeterince genişti, üşüyenler ateşin yakınına gidiyorlardı, ötekiler çevrede kalmayı yeğliyorlardı.
Lisenin sağ yanında, öğretmenlerin kürsüleri yanyana getirilerek bir podyum oluşturuldu. Söylevler ve pek doğal olarak konserler için kullanıyorlardı.
Her şey yerleştirilince, yeniden müzikle ilgilenmeye başladılar. Orada, farklı türlerde uzmanlaşmış, çok düzeyli bir sürü amatör müzisyen vardı. Sırayla sahnede yerlerini aldılar.
Aikido kulübünün kızları güvenlik işini üstlenmişlerdi ve devrimin iyi işlemesine katkıda bulunuyorlardı. Polislere karşı zafer onlan güzelleştirmişti. Artistik bir biçimde yırtılmış ¦Karıncaların Devrimr tı-şörtleriyle, dağınık saçları, dişi kaplan tavırları ve yakın savaşa yat-kınlıklarıyla, gittikçe gerçek amazonlara benziyorlardı.
Paul, kantin rezervlerini değerlendirmeyi üstüne aldı. Kuşatılmışlar açlık çekmeyeceklerdi. Lisede tonlarca çeşit yiyeceğin yığıldığı kocaman dondurucular vardı. Paul, birlikte ilk -resmi- yemeklerinin önemli olacağını anladı ve mönüyü özel bir özenle hazırlamaya karar verdi: Meze olarak, domates-zeytin yağlı mozzarella-bazilik (bol bol vardı); yemek olarak, Saint-Jacgues kabuklu deniz ürünleri ŞiŞ'-faf-ranh pirinçli balık (haftalarca, kazanlar dolusu yapacak kadar çoktu); soğuk olarak, meyve salatası ya da acı çikolatalı şarlot.
- Bravoı diyerek Julie iltifat etti. İlk yemek devrimini yapacağız.
- Çünkü eskiden dondurucular keşfedilmemişti, dedi Paul alçakgönüllüce.
Paul, kokteyl olarak Olimpos tanrılarının ve karıncaların içkisi hıd-romeli önerdi. Tarifi: Bal, su ve maya mantarını karıştırmak, °n<:e . . küçük fıçı hazırladı, daha çok yeni olmasına karşın tadı ner'stl. y bir şarabın dinlenmesi için yirmi beş dakikanın çok kısa olduğu kabul edersiniz).
- Kadehleri tokuşturalım.
Zoe, kadehleri tokuşturmanın Ortaçağdan kalma bir gelenek olduğunu anlattı. Tokuştururken, herkes ötekinden bir damla a ^ böylece kadehinde zehir olmadığını kanıtlardı. Me kadar kuvveu kuştururs an, içkinin saçılması olasılığı o kadar çoktu. Böylece g ne layık olunduğu gösterilirdi.
Yemek kafeteryada verildi. Bir lise devrim yapmak için 9^rçe u. çok pratikti: Elektrik vardı, telefon, mutfaklar, yemek masaları, y mak için yatakhaneler ve her türlü iş için gerekli aletler var(* ,ardl. havada bir- kampta, bu kadar şeyi asla yanlarında bulundurama

Konserve kuru fasulyeler ve kuru bisküvilerle yetinmek zorunda Kalmış devrimcilere yazıklanarak, neşe içinde yemeklerini yediler.
- Sadece bu bile bir yenilik, dedi coşkusundan aşın iştahsızlığını unutan Julie.
Hep beraber, şarkı söyleyerek bulaşıktan yıkadılar. "Annem beni görseydi, şaşar kalırdı" diye düşündü Julie. Asla onu bulaşıkları yıkamaya zorlayamamıştı. Oysa, şimdi bundan zevk alıyordu.
Yemekten sonra, bir oğlan podyumda gitar tımbırdattı, baygın havalar söyledi. Çiftler çimenlerin üzerinde ağır ağır dans ettiler. Faul, aikido kulübünün kızlarının kendiliğinden lider olarak seçtikleri dolgun etli bir kız olan Elisabeth'i davet etti.
Leopold Zoe'nin önünde eğildi, onlar da birbirlerine sarılarak dans ettiler.

- Onun şarkı söylemesine izin vermekle iyi mi yaptık bilmiyorum, dedi canı sıkılmış bir halde aşk şarkıları söyleyen oğlana bakarak. Bu devrimimize yapmacık bir hava veriyor.
- Burada her türlü müziğin kendini ifade etmeye hakkı vardır, diye David. hatırlatmada bulundu.
Marcisse, body-building uygulayarak vücuduna nasıl baktığını açıklayan kaslı, iri yapılı biriyle dalgasını geçiyordu.
Ağzında hâlâ mezelerin tadı, gelişmiş kaslarını daha bir ortaya çıkarmak için vücuduna zeytin yağı sürmeyi hiç düşünüp düşünmediğini sordu.
Ji-woong Francine'i davet etti. Sarmaş dolaş dans ettiler.
David, sarışınca bir amazona elini uzattı ve bastonuyla çok güzel dans etmeyi başardı. Kuşkusuz minyon partnerine yaslanıyordu. Devrim, süreğen eklem romatizmasını ona unutturmuş olabilirdi.
Durumun geçici olduğunun bilincinde olduğundan, herkes bundan yararlanmak istiyordu. Çiftler öpüşüyorlardı. Julie, yarı hayranlıkla, yarı kıskançlıkla, onları seyrediyordu.
Mot alclı. 5 nolu devrim kuralı: Devrim, nihayet cinsel iştahı kamçılıyordu.
Paul, Elisabeth'i iştahla öptü. Her türlü duyu ile ilgilenen Paul için de, asıl zevk ağız ve dilden geçiyordu.
- Dans eder misiniz Julie?
Ekonomi öğretmeni karşısında duruyordu. Şaşırdı:
- Aaa, siz de burada mısınız?
Topluluklarının konserine geldiğini, polislere karşı savaşa katıldı-3'nı ve her defasında çok eğlendiğini söyleyince, şaşkınlığı bir kat daha arttı.

Belli ki öğretmenler dost olabiliyorlar, dedi içinden.
Uzatılan ele baktı. Davet ona biraz yersiz geldi. Öğretmenlerle ög. renciler arasında, aşılması güç bir duvar vardır. Öğretmen bunu aşmaya hazır görünüyordu ama o değildi.
- Dansla pek ilgim yoktur, dedi.
- Bundan ben de nefret ederim, dedi kolundan tutarak. Birkaç ölçü kendisini götürmesine ses çıkarmadı, sonra kolunu
kurtardı.
- Kusura bakmayın. Gerçekten kafamı buna verecek halde değilim.
Ekonomi profesörü apışıp kaldı.
O zaman, Julie bir amazonu elinden yakaladı ve elini ekonomi profesörünün eline koydu.
- O bunu benden bin kez daha iyi yapacaktır, dedi.
Daha birkaç adım uzaklaşmıştı ki çöp gibi bir adam karşısında dikiliyordu.
- Kendimi takdim edebilir miyim? Evet mi hayır mı? Ben yine takdim edeyim: İvan Boduler, reklam alanı satıcısı. Küçük şenliğinize bir rastlantıyla sürüklendim. Belki size bir şeyler önerebilirim.
Cevap vermeden, adımlarını yavaşlattı, bu ötekini yüreklendirmeye yetti. İlgisini çekmek için sesinin debisini arttırdı.
- Küçük şenliğiniz gerçekten iyi. Bir yeriniz var, burada bir rock grubu, çiçeği burnunda sanatçılar, bir sürü genç toplanmış durumda. Bu eminim medyanın dikkatini çekecektir. Baloyu daha iyi sürdürmeniz için bir sponsor bulmak gerekeceğini düşünüyorum. Eğer isterseniz, bir soda firmasıyla, giysi markalanyla, belki radyolarla bir kontrat koparmanızı sağlayabilirim.
Adımlarını daha bir yavaşlattı, öteki bunu bir onaylama belirtisi
olarak aldı.
- Fazla gösterişli olmaya gerek yok. Şöyle birkaç yere bandrol yeterli. Hiç kuşku yok, bu küçük şenliğinizin konforunu iyileştirmeye yardım edecektir.
Genç kız duraksadı. Durdu, aklı karışmışa benziyordu. Bakışla""1 adamcağıza dikti.
- Üzgünüm, olmaz. Bu bizi ilgilendirmiyor.
- Neden olmaz?
- Bu... küçük bir şenlik değil. Bir devrim.
Sinirliydi, genel kanıya göre, kurban olmadığı sürece bir ara^. toplanmalarının sadece basit bir kermes olarak kalacağını pekala liyordu.

Kudııruyordu. Bir devrimin ciddiye alınması için neden ille de kan dökülmesi gerekiyordu?
Ivan Boduler elinden geldiğince toparlandı:
- Bakın, hiç belli olmaz. Eğer fikir değiştirirseniz, dostlarımla pekâlâ temas kurabilirim ve...
Onu dans edenlerin arasında bıraktı. Fransız Devrimini, kandan Kıpkırmızı üç renkli sancaklar ortasında, "Şans Culotteiar! Serinlik ve şerbetçıotu vurgunu tüm gerçek devrimcilerin içkisi bira için!" diye haykıran bir bandrolle düşünüyordu. Neden votka reklamlarıyia Rus Devrimi, puro reklamlarıyia Küba Devrimi olınasındı?
Coğrafya sınıfına gitti.
Sinirliydi ama sakinleşti. Kesinlikle devrim uzmanı olmak istiyordu ve yeni devrim deneyimlerini okumak için Ansiklopediyi açtı. Bir aynada, tersinden okuma metinlerinde saklı yeni metinleri ortaya çıkardı.
Bu deneyimlerin her biri için, sayfa kenarlarına not aldı, hatlann ve yeniliklerin altını çizdi. Özenle ve dikkatle, büyük devrim kuralları çıkarmayı ve burada, hemen işleyebilecek toplumsal ütopya biçimini bulmayı umuyordu.
ANSİKLOPEDİ
FOURlEKhlH ÜTOPYASI: Charles rourier, 1772de Be-sançon'da doğmuştu ve bir kumaşçının oğluydu. Daha 1789 Devrimi'nde, insanlık için her şeyi göze alır. Toplumu değiştirmek ister. 1793'te tasarılarını açıklayınca, Directo-ire üyeleri onunla alay ederler.
Ondan sonra, aklını başına almaya karar verir ve vezne-' dar olur. Yine de, boş zamanlarında ideal toplum araştırmaları saplantısını sürdürür, ideal toplumu ayrıntılarıyla tanımladığı kitaplar yazar. Bunlardan biri de Sanayici ve Or-taklaşmacı Yeni Dünyadır.
Bu ütopyacıya göre, insanlar bin altı yüz ile bin sekiz yüz arasında üyesi olan küçük topluluklar halinde yaşamalıdır. Ailenin yerini falanj adını verdiği topluluk alır. Aile olmayınca, akrabalık ilişkileri de, otoriter ilişkiler de kalmaz. Hükümet olabildiğince kısıtlanmıştır. Önemli kararlar ortaklaşa ve günübirliğine, merkezi alanda alınır.
Her falanj, Foureir'nin "falanstef adını verdiği ev sitelerde yerleşir. İdeal falansterini çok belirgin bir şekilde tanımlar; üç ya da beş katlı bir şato. Kentin sokakları yazın fıskiyelerle serinletilir, kışın kocaman ocaklarla ısıtılır. Merkezde gözlemevinin, çanın, Chappe telgrafının, gece bekçisinin yerleştiği Düzen Kulesi bulunur.
^L
278
I
1
Aslanlarla köpekleri melezleştirerek yeni bir evcil tür meydana getirmeyi ister. Bu köpek-aslanlar hem binek hayvanı, hem falansterlerin bekçisi olarak kullanılacaklardır. Charles Fourier, düşünceleri dünyanın her yerinde harfiyen uygulanacak olsa, falanster sakinlerinin organizmalarında açık seçik görülecek doğal bir gelişme göstereceklerine inanıyordu. Bu gelişme, özellikle göğüs seviyesinde bitecek üçüncü bir kolla kendisini gösterecekti.
Bir Amerikalı, Fourier'nin planlarına bağlı kalarak bir falanster kurdu. Mimari sorunlardan dolayı, tam bir fiyasko ile sonuçlandı: Mermer duvarlanyla domuz ahırı falansterin en bakımlı yeriydi, ama bir sorun vardı: Kapı bırakmayı unutmuşlardı. Domuzları vinçlerle içeri sokmak zorunda kalmışlardı. Dünyanın her yerinde, özellikle de Arjantin, Brezilya, Meksika ve Birleşik Devletler'de, Faullerin tilmizleri benzer falansterler ya da aynı anlayış içinde topluluklar kurmuşlardır.
Fourier, ölürken, bütün öğrencilerini yadsıdı.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
PARMAKLAR DEVRÎMtTÜH ÎKtHCİ QÜHÜ
Alarm feromonu.
Meye uğradıklarını anlamadan uyanıyorlar. Dün gece, hepsi Parmakların gelecekteki teknolojilerini ve sayısız kullanma alanının hayalini kurarak yattılar; bu sabah, iğneleyen feromonlar Parmaklar-yandaşı devrimcilerin kampını basıyor.

Alarm.
Prenses 103. antenlerini dikiyor. Gerçekte, bu sabah değil. Bu aydınlık ve bu sıcaklık hiçbir şekilde güneşin doğuşundan kaynaklanmıyor. Karıncaların çam ağacından sığınaklarında kendilerine özgü küçük bir güneşleri var. Bir adı var bunun... Bir yangın bu.
Dün akşam, karınca ateş mühendisleri közleri kuru bir yaprag"1 yanında bırakıp uyudular. Bu yaprağın tutuşmasına yetti, arkasından yapraklar ateş aldı. Kimsenin tepki gösterecek zamanı olmadı. Sarı ve kırmızı yanar döner şirin ışıklar, ışıklı etobur canavarlara dönüştüler-
Kaçalım.
Panik başlıyor. Herkes ağaç deliğinden olabildiğince çabuk çtkma istiyor. Bir sorun daha çıkıyor: Sincap yuvası sandıklan sincap yuvasıy di da, dibinde kara yosunu sandıklan yosun değil, sincabın kendisry
279
Yangına uyanan koca hayvan bir sıçrayışta deliğin dışına fırlıyor, yolunun üstünde ne varsa deviriyor ve karıncalan çukur gövdenin dibine yuvarlıyor. Tuzağa düşüyorlar. Düşüş sırasında harlanan ateş hayli rahatlıyor, etraflarını sarıyor, dumandan boğulmaya başlıyorlar.
Prenses 103. umutsuzluk içinde Prens 24.'yü arıyor. Çağrı fero-monları salgılıyor.
24.!
Ama anımsıyor: Zavallı yaratık, ilk sefer sırasında nerede olursa olsun kaybolmak illetine tutulurdu.
Yangın büyüyor.
Herkes kurtulmanın bir yolunu arıyor. Ağaç kemiren böcekler, çe-nekleriyle ağaç mağaranın duvarlarını oyuyor.
Yangın çoğalıyor. Uzun alevler şimdi duvarların içini yalıyor. Ateş karşıtı karıncalar bizi dinlemeliydiniz diyorlar; Ateş tabu olarak kalmalıdır. Onlara şimdi tartışılacak zaman olmadığı karşılığını veriyorlar. Kimin haklı kimin haksız olduğu pek önemli değil, ne olursa olsun kendi kitinini kurtarmaya bakmalı.
Parmaklar yandaşı karıncalar duvarı çıkmak için ellerinden geleni yapıyor, ama çoğu yeniden düşüyor. Vücutları tutuşmuş kuru yaprakların üstüne yıkılıyor ve hemen ateş alıyor. Kabukları eriyor.
Yine de ateşin sadece dokuncaları yok. Canlılıkları ısıya bağlı böceklere fazladan bir enerji veriyor.
24.1 diye çağırıyor Prenses 103.
Prens 24.'den ses seda yok.
Korkunç sahne Prenses 103.'ye Rüzgâr dibi Geçti'nin önemli bir anını, Atlanta yangınını hatırlatıyor. Ama şimdi Parmakiar'ın televizyonunu özleyecek zaman değil. Onlan bu kadar acele taklit etmek başlarına neler açmıştı.
- Onu bulamayacağız. Buradan çıkmaya çalışalım, diyor, 5. genel karışıklık içinde.
Prenses 103. cinsiyetliyi aramak için beklemek istiyor gibi görülünce, 5. onu itiyor ve ağaç kemiren bir böceğin ağaçta açtığı, ama koca bir kınkanatlının sıkışıp kaldığı deliği gösteriyor. Onu oradan çıkarmak için kafalarıyla vuruyorlar, ayaklarıyla itiyorlar, ama güçleri yetmiyor.
103. düşünüyor. İyi kontrol edilmeyen Parmaklar teknolojisinin y°l açtığı kötülüğü başka bir Parmaklar teknolojisi kesinlikle telafi edebilir. On iki genç kâşifden bir dal bulmalarını ve küçük aralığa so-k°P bir kaldıraç gibi kullanmalarını istiyor.
n_
280
Kaldıracın Jijis yumurtasında iyi sonuç vermediğine tanık olan manga, 103. nün kanıtlarına karşın, gönülsüz davranıyor, riasıl olsa, kimse başka bir çözüm önermiyor, hem başka fikirler üzerinde düşünecek kadar zamanlan yok.
Böylece, kanncalar dalı içeri sokuyorlar ve kaldırmak için ucuna abanıyorlar. 8. boşlukta asılı kalıyor. Ağırlığını artırmak için ayaklan-nı yere doğru itmeye çabalıyor. Bu defa oluyor. Güçleri katlanıyor. Tıpa kınkanatlı kurtuluyor. Sonunda kor yığınında bir çıkış açılıyor.

Bu güçlü ve sıcak ışıktan çıkıp dışanda karanlık ve soğukla karşılaşmak çok tuhaf geliyor.
Zaten, gece uzun zaman karanlık kalmıyor, çünkü birden ağaç baştan başa bir meşale haline geliyor. Ateş gerçekten ağaçların düşmanı. Antenleri arkaya yatmış, herkes sürüne sürüne kaçıyor. Birden, bir patlamanın yakan soluğu onlan ileri fırlatıyor.
Etraflarında çeşit çeşit bir sürü böcek, panik halinde dörtnala kaçıyor. Ateşin sıkılganlığı kalmadı. Durmadan büyüyen ve genişleyen kocaman bir canavar haline dönüştü ve ayakları olmasa da onları inatla kovalıyor. 8.'nin kamının ucu alev alıyor ve otlara sürtünerek onu söndürüyor.
Doğa ürperiyor ve kızıl renklere bürünüyor. Otlar kırmızı, ağaçlar kırmızı, toprak kırmızı. Prenses 103. koşuyor, kızıl ateş peşinde.
DEVRİMİM COŞKUSU İÇİMDE
İkinci günün akşamında, rock gruplan kendiliğinden oluşuyor ve sırayla podyumda yer alıyordu. "Sekiz kanncalar" çalmıyorlardı artık, bir pow povv için müzik kulüplerinin lokalinde toplanmışlardı.
Julie, gittikçe daha kararlı bir tavır sergiliyordu.
- Kanncalar Devrimi'mize atılım kazandırmalıyız. Eğer harekete geçmezsek, olay fos diye söner. Burada tam beş yüz yirmi bir kişiyiz-Bu canlı balık havuzundan yararlanalım. Herkesin fikirlerini ve hayal gücünü sonuna kadar kullanalım. Birlikte, enerjimizin boyutları aşın derecede büyümeli.
Konuşmasını kesti.
- ... 1+1 =3 Kanncalar Devrimi'mizin şiarı olabilir! .
Kaldı ki cümle direkte dalgalanan bayrakta çoktan yazılıydı. Sadece önceden sahip olduklan şeyi yeniden keşfediyorlardı.
- Evet, bu bize "Özgürlük-Eşitlik-Kardeşlikten çok daha uygun, diyerek onayladı Francine. 1 + 1=3 yeteneklerimizin bir araya gelmesinin basit bir toplamadan daha üstün olduğunu ifade ediyor.
- Dorumunda işleyen toplumsal bir sistem bunu verebilir. Bu 9U' zel bir ütopya, diyerek kabul etti Paul.
Sloganı tutmuşlardı.

- Şimdi, ötekilerin bizleri izlemesi için ilk atılımı yapmak bize düşüyor, dedi Julie. Bütün gece bu konuyu düşünelim diyorum. Yann sabah buluştuğumuzda herkes kendi başyapıtını, bununla yapabildiğinin en iyisini dile getiren özgün bir tasarı demek istiyorum, ortaya koyacak.
- Kabul edilen her tasan, Devrimin giderlerini karşılamak için pratik bir şekilde uygulanacak, diye belirtti Ji-woong.
David, lisede bilgisayarlar olduğunu bildirdi. İnternete bağlanarak, Kanncaların Devriminin düşüncelerini yayabilirlerdi. Ayrıca bilgisayarları kullanarak, ticari şirketler kurmak, liseden dışarı çıkmadan para kazanmak mümkündü.
- neden bir telematik servisimiz olmasın? diye önerdi Francine. Böylece, insanlar bizi uzaktan destekleyebilir, bağışlar gönderebilir, bize tasanlar sunabilirlerdi. Bu ileti dizgesiyle devrimimizi ihraç edebilirdik.
Öneri onaylandı. Medyatik bir aracı olmadığından, düşüncelerini yaymak ve duvarların ötesinde bir yardımlaşma ağı örmek için bir ara bilgisayar istasyonu işleteceklerdi.
Dışanda, üçüncü akşamın şenliği önceki günlerdekinden daha bir coşkulu oldu. Hidromel su gibi akıyordu. Oğlanlar ve kızlar ateşin etrafında dans ediyorlardı. Çiftler korlann etrafında sarmaş dolaştı. İyi kaliteli marihuana sigaraları elden ele dolaşıyordu ve avluyu afyonlu bir koku sanyordu. Tam tamlar esrime halini diri tutuyordu.
Julie ve arkadaşları, yine de, dansa katılmıyorlardı. Her biri bir sınıfta, "karıncalar" tasarılan üzerinde çalışıyordu. Kendini bitkin hissetmeye başlayan ve giderek iştahı açılan Julie, herkesin uyumasının iyi olacağını düşündü.
Kafeteryanın altındaki inlerinde, prova salonunda, sekizi birden uzandılar. Marcisse, lokali yeni baştan dekore etmişti. Süslemek için bula bula, battaniyeler ve çarşaflar bulmuştu. Her tarafa onlardan koymuştu. Yerleri, duvarları, hatta kalın tavanları bile bunlarla örtmüştü. Bunlardan koltuklar, sandalyeler ve bir masa yapmıştı. Artık çalacak kadar yerleri yoktu, ama ılık ve mükemmel bir yuvalan vardı. Le-opold, dairelerin böyle bir odası; dik çizgisiz,

açışız, yumuşak kabartmalı ve istenen biçimin verilebileceği döşemeli bir odası olmalı diye düşündü.
Julie değişikliği beğendi. Diğerleri çok doğal bir biçimde, gereksiz utanma duymadan, gelip yere yuvarlandılar ve birbirlerine sanldı-•ar. Her şeyin uzun sürmeyecek kadar yolunda gittiğini düşünüyorlardı. Julie, bir mısır mumyası tarzında örtülere sarındı. Paul ve David'in kendisine değdiklerini hissediyordu. Ji-woong döşeğin öteki uçundaydı. Yine de düşünde onu gördü.
282
ATtsJKLOrTDl
AÇİK YERLER SAYESİNDE SERPİLME: Hali hazır toplumsal sistem çökmekte: Genç yeteneklerin ortaya çıkmasına izin vermiyor ya da gitgide tüm tadı alındıktan, her türlü elekten geçirdikten sonra, kendilerini ifade etmelerine olanak tanıyor. Herkesin diplomasız, özel tavsiyeler olmadan, eserlerini halka özgürce sunabileceği bir "açık yerler" ağı oluşturmak gerekirdi.
AçıM yerler sayesinde, her şey mümkün hale gelir. Örneğin, bir açık tiyatroda, herkes bir ön elemeden geçmeden numarasını ya da sahnesini sunabilirdi. Yerine getirilmesi zorunlu işler: Gösterinin başlamasından en az bir saat önce kaydını yaptırmak (belge göstermek gerekmezdi, adını söylemek yeterdi) ve altı dakikayı geçmemek.
Böyle bir sistemde, seyirci bazı hareketlere maruz kalabilirdi, ama kötü numaralar yuhalanır, iyiler de tutulmuş olurdu- Bu tip bir tiyatronun ekonomik olarak ayakta kalabilmesi için, seyircilerin normal bir fiyata bilet alması gerekirdi. Bunu gönülden yaparlardı, çünkü böylece iki saat sürecek çok renkli bir gösteri izleme hakkını kazanacaklardı. İlgiyi sağlamak ve iki saatin, olur ya, beceriksiz acemiler geçidine dönüşmesini önlemek için, kendilerini kanıtlamış profesyoneller, düzenli aralıklarla taliplileri desteklemeye geleceklerdi. Onlar bu açık tiyatroyu bir atlama tahtası olarak kullanacaklardı. 'Oyunun devamını görmek istiyorsanız, falanca gün, falanca yere gelin' de diyebilirlerdi.
Bu tip yerler daha sonra şu şekilde genişletilebilirdi:
- Açık sinema: Acemi sinemacıların sunduğu on dakikalık kısa metrajlı filmler.
- Açık konser salonu: Çiçeği burnunda şarkıcılar ve müzisyenler için.
- Açık galeri: Tanınmamış her heykeltraş ve ressam için iki metre karelik serbest bir alan.
- Açık buluş galerisi: Sanatçılara tanınan alan buluşçu-lara da tanınacaktı. Bu özgür sunma sistemi mimarlara, yazarlara, bilgisayarcılara, reklamcılara... kadar yaygınlaştın-lacaHtı. Böylelikle, profesyonellerin yeni yetenekleri, sürekli elek görevi gören ajanslardan geçmelerine gerek kalmadan bulabilecekleri bir yerleri olacaktı.
Çocuk, genç, yaşlı, güzel, çirkin, varsıl, yoksul, yerli ya da yabancı, herkesin şansı eşit olacaktı, sadece nesnel ölçütlere -nitelik ve çalışmanın özgünlüğü- göre değerlendirilecekti.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III-
283
SUSUZLUK
Yükselmek ve yayılmak için ateşin rüzgâra ve yakınlarında yanıcı şeylere ihtiyacı vardır. İkisini de bulamayınca, ağacı yemekle yetindi. Beklenmedik bir çişe sonunda onu hakladı. Daha önce yağmaması çok yazık.
Parmaklar yandaşı devrimciler kaç kişi kaldıklarını sayıyorlar. Saflarda azalma var. ÇoQu öldü ve kurtulanlara gelince, öylesine heyecanlanmışlardı ki ata yuvalanna ya da gece etobur alevlerle uyanmak korkusu olmadan uyuyacakları tarihöncesi cangıllanna dönmeyi yeğliyorlardı.
Av uzmanı 15. topluluğa yiyecek aramayı öneriyor, yangın nedeniyle bütün av hayvanları çok uzaklara kaçmışlardı.
Prenses 103. yukarıda, Parmakladın yanmış yiyecekler yediklerini belirtiyor. Parmaklar bunun çiğ etten daha iyi olduğunu belirtirler.
Parmaklar ve karıncalar hem etçil hem otçul olduklarından, Parmakların yediklerini Karıncalar da pekâlâ yiyebilirler. Çevredekilerin aklı yatmıyor. 15. kömürleşmiş bir böcek ölüsünü cesaretle alıyor. Kızarmış bir çekirge budunu çıkanyor ve dudaklarının ucunu yaklaştınyor.

Daha küçük bir parçanın tadına bakacak zamanı olmadan, acıdan tepinmeye başlıyor. Yakıyor. 15. gastronominin ilk yasasını şimdi keşfetti: Pişmiş yiyeceği yemek için, önce biraz soğumasını beklemek gerekir. Bu dersin bedeli: Dudaklarının ucu duyarsızlaştı ve günlerce bir besinin tadını anlamak için antenleriyle koklamak zorunda kaldı.
Yine de fikir tutuyor. Hepsi pişmiş böceği yokluyor ve daha iyi buluyor. Pişmiş kınkanatlılar daha kıtır kıtır, kabuklan kolayca ufalanıyor, dolayısıyla daha az çiğnemek gerekiyor. Sümüklüböcekler pişin-ce renkleri değişiyor ve kesilmeleri kolaylaşıyor. Balarılan pişince, çok nefis ağdalaşıyor.
Prenses 103. hâlâ kaygılı. Antenleri gözlerinin önüne sarkıyor ve başını eğiyor.
- Prens 24. nerede? Her yerde onu anyor.
- Nerede bu 24.? diye yineleyip duruyor sağa sola koşarken.
- Bu 24.'ye iyice tutuldu, diyor genç bir Bel-o-kanlı.
- Prens 24. diye vurguluyor bir başkası.
Şimdi herkes 24.'nün bir erkek, 103.'ün bir dişi olduğunu biliyor Ve bu konuşmayla, yeni bir kannca davranışı doğuyor: Ünlü kişilerin yaşamı üzerine dedikodu yapmak. Parmaklar yandaşı devrimcilerde "enüz basın olmadığından, olay fazla yayılmıyor.
284
- Meredesin Prens 24.? diye salgılıyor gittikçe kaygılanan Prenses.
Kaybolmuş dostunu bulmak için cesetler arasında dolaşıyor. Hatta zaman zaman bazı karıncalardan yediklerini bırakıp. Prens 24. olup olmadığını kontrol etmelerini istiyor. Kimi zaman da, kayıp yoldaşını yeniden oluşturmaya çalışmak için kopmuş bir başı gövdeyle birleştiriyor.
Sonunda usanıp vazgeçiyor ve orada öylece perişan kalakalıyor.
Prenses 103. daha ileride ateş mühendislerini fark ediyor. Felaketten kazasız belasız kurtulan sorumlular hep onlar. Ateş yandaşla-n ile karşıtları arasında kavga çıkıyor. Ama karıncalar daha suçluluğu ya da yargılanmayı bilmediklerinden, bir de kızarmış çıtır çıtır böcekler pek hoşlarına gittiğinden, kavga gürültü uzun sürmüyor.
Prenses 103. Prens 24.'ü aramaktan bitkin düştüğünden, topluluğun basına 5. geçiyor.
Mangayı bir araya topluyor ve bu ölüm yerinden uzaklaşıp, hep batıya gitmeyi, yeni yemyeşil otlaklar keşfetmeyi salık veriyor. Beyaz pankart tehlikesinin hâlâ Bel-o-kan üstüne çöktüğünü, ne yıkımlara yol açtığını gördükleri iki tekniği, ateşi ve kaldıracı, denetimleri altına aldıklarına göre. Parmakların pekâlâ sitelerini ve çevresini de yıkabileceklerini söylüyor.
Ateş mühendisi bir karınca, küçük bir közü çakıl taşının içine koyup götürmeleri için ısrar ediyor. Önce herkes bunu yapmasına engel olmak istiyor, ama 5. sag salim yuvalanna ulaşmaları için bunun son kozları olabileceğini anlıyor.
Böylece, üç böcek çukur taşı ve turuncu közü. Parmaklı Tanrılarla uzlaşmalarının bir belirtisiymişcesi-ne taşımayı üstleniyorlar.
İki kannca, topluluğun onca yıkıcı ateşi yanına almasına öfkeleniyor ve gruptan, aynlmayı yeğliyor. Böylece geriye kala kala otuz üç karınca, on iki kâşif ve Prenses 103. ve de Comigera Adasından birkaç önemsiz karınca kalıyor. Göğün yücelerindeki güneşin seyrini izliyorlar.
SEKİZ MUM
Üçüncü gün. Sekizler taşanlarını hazırlamak için şafakla birlikte kalkmışlardı.
- Durum saptaması yapmak için, her sabah saat dokuza doğru bilgisayar laboratuvannda toplanmamız iyi olur, diye önerdi Julie.
Ji-woong arkadaş topluluğunun ortasında ilk olarak yerini aldı. "Karıricalann Devrimi" bilgisayarlarının şimdi Internet ağına bağlandığını haber veriyor. Ta sabahın altısında bağlanmıştı ve şimdiden birkaç çağrı olmuştu.
285
Bir ekranı açarak aygıtını sundu. Sergileme sayfasında Y biçiminde üç karıncayla sembolleri, şiarları 1 +1 =3 ve büyük harflerle KARINCALARIM DEVRİMİ özenle yerleştirilmişti.
Ji-woong, açık tartışmalara olanak veren agora servisini, günlük etkinlikleri haber veren bilgisayar servisini ve bağlantı kuranların programlanna girmelerini sağlayan destek servisini gezdirdi.

- Hepsi işliyor. Bağlantı kuranlar özellikle neden hareketimize ¦Karıncalann Devrimi" adını verdiğimizi ve bunun böceklerle ne ilgisi olduğunu öğrenmek istiyorlar.
- Bu iyi oldu! Özgünlüğümüzü inceden inceye anlatmalıyız. Kann-calar Devrimi beklenmedik bir başkaldırı teması. Bu yüzden bu adı almakla çok daha iyi ettik.
Yedi Cüceler onu onaylıyor.
Ji-woong liseden çıkmadan bilgisayarla "Karıncaların Devrimi" adını tescil ettirdiğini ve tasanlar geliştirmeye olanak veren sınırlı sorumlu bir şirket açtığını haber verdi. Klavyeyi tıklattı. Şirketin statüsü ile gelecekteki mali durumu göründü.
Hepsi ekranı dikkatle inceledi.
- Çok iyi, dedi Juiie. Şirketimiz "Kanncalann Devrimi" sağlam ekonomik temeller üzerine oturmalı. Şenlik yapmakla yetinirsek, hareketimiz çok çabuk parçalanır. Şirketimizi döndürecek tasanlar hazırladınız mı?
Bu kez bakışların merkezinde Marcisse yer aldı.
- Böceklerden esinlenen bir giysi koleksiyonu yaratmayı düşünüyorum. Sadece ipekböceği ipeği değil, sağlamlığı, hafifliği ve esnek-liğiyle Amerikan ordusunun çelik yelek yapımında kullanılan örümcek ağı ipi gibi Made in Insectland malzemelerine ayncalık tanıyacağım. Kumaşlara kelebek kanadı motifler işlemeyi ve bir dizi mücevher için bokböceği kabukları kullanmayı düşünüyorum.
Onlara bütün gece üzerinde çalıştığı birkaç taslak ve örnek sundu. Hepsi onayladı, böylece "Karıncaların Devrimi" şirketinin giysiler ve moda ile ilgili ilk şubesi yaratılmış oldu. Ji-woong, Narcissein ürünlerine ayırdığı yeni bir işletme modülü açtı. Kod adı: "Kelebek Şirketi." Aynı anda, Nacisse'in böcekleri gözlemleyerek yarattığı modelleri bağlantı kuranlara göstereceği olası bir vitrin oluşturdu.
Sonra, tasansını sunma sırası Leopold'e geldi.
- Tepelerin içinde evler üretmek amacıyla bir mimarlık ajansı kurmak düşüncesindeyim.
- Bunun yaran ne?

- Deredesin Prens 24.? diye salgılıyor gittikçe kaygılanan Prenses
Kaybolmuş dostunu bulmak için cesetler arasında dolaşıyor. Hatta zaman zaman bazı karıncalardan yediklerini bırakıp. Prens 24 olup olmadığını kontrol etmelerini istiyor. Kimi zaman da, kayıp yol-daşını yeniden oluşturmaya çalışmak için kopmuş bir başı gövdeyle birleştiriyor.
Sonunda usanıp vazgeçiyor ve orada öylece perişan kalakalıyor.
Prenses 103. daha ileride ateş mühendislerini fark ediyor. Felaketten kazasız belasız kurtulan sorumlular hep onlar. Ateş yandaşları ile karşıtları arasında kavga çıkıyor. Ama karıncalar daha suçluluğu ya da yargılanmayı bilmediklerinden, bir de kızarmış çıtır çıtır böcekler pek hoşlanna gittiğinden, kavga gürültü uzun sürmüyor.
Prenses 103. Prens 24.'ü aramaktan bitkin düştüğünden, topluluğun başına 5. geçiyor.
Mangayı bir araya topluyor ve bu ölüm yerinden uzaklaşıp, hep batıya gitmeyi, yeni yemyeşil otlaklar keşfetmeyi salık veriyor. Beyaz pankart tehlikesinin hâlâ Bel-o-kan üstüne çöktüğünü, ne yıkımlara yol açtığını gördükleri iki tekniği, ateşi ve kaldıracı, denetimleri altına aldıklarına göre. Parmakların pekâlâ sitelerini ve çevresini de yıkabileceklerini söylüyor.
Ateş mühendisi bir karınca, küçük bir közü çakıl taşının içine koyup götürmeleri için ısrar ediyor. Önce herkes bunu yapmasına engel olmak istiyor, ama 5. sağ salim yuvalanna ulaşmaları için bunun son kozları olabileceğini anlıyor.
Böylece, üç böcek çukur taşı ve turuncu közü. Parmaklı Tanrılarla uzlaşmalarının bir belirtisiymişcesi-ne taşımayı üstleniyorlar.
İki karınca, topluluğun onca yıkıcı ateşi yanına almasına öfkeleniyor ve gruptan, ayrılmayı yeğliyor. Böylece geriye kala kala otuz üç karınca, on iki kâşif ve Prenses 103. ve de Cornigera Adası'ndan birkaç önemsiz karınca kalıyor. Göğün yücelerindeki güneşin seyrini izliyorlar.
SEKİZ MUM
Üçüncü gün. Sekizler taşanlarını hazırlamak için şafakla birlikte kalkmışlardı.

- Durum saptaması yapmak için, her sabah saat dokuza doğru bilgisayar laboratuvannda toplanmamız iyi olur, diye önerdi Julie.
Ji-woong arkadaş topluluğunun ortasında ilk olarak yerini aldı-"Karıricalann Devrimi" bilgisayarlarının şimdi İnternet ağına bağlandığını haber veriyor. Ta sabahın altısında bağlanmıştı ve şimdiden birkaç çağrı olmuştu.
285
Bir ekranı açarak aygıtını sundu. Sergileme sayfasında Y biçiminde üç karıncayla sembolleri, şiarları 1 +1 =3 ve büyük harflerle KARINCALARIN DEVRİMİ özenle yerleştirilmişti.
Ji-woong, açık tartışmalara olanak veren agora servisini, günlük etkinlikleri haber veren bilgisayar servisini ve bağlantı kuranlann programlarına girmelerini sağlayan destek servisini gezdirdi.
- Hepsi işliyor. Bağlantı kuranlar özellikle neden hareketimize "Karıncaların Devrimi" adını verdiğimizi ve bunun böceklerle ne ilgisi olduğunu öğrenmek istiyorlar.
-Bu iyi oldu! Özgünlüğümüzü inceden inceye anlatmalıyız. Karıncalar Devrimi beklenmedik bir başkaldın teması. Bu yüzden bu adı almakla çok daha iyi ettik. Yedi Cüceler onu onaylıyor.
Ji-woong liseden çıkmadan bilgisayarla "Karıncaların Devrimi' adını tescil ettirdiğini ve tasanlar geliştirmeye olanak veren sınırlı sorumlu bir şirket açtığını haber verdi. Klavyeyi tıklattı. Şirketin statüsü ile gelecekteki mali durumu göründü.
Hepsi ekranı dikkatle inceledi.
- Çok iyi, dedi Julie. Şirketimiz "Kanncaların Devrimi" sağlam ekonomik temeller üzerine oturmalı. Şenlik yapmakla yetinirsek, hareketimiz çok çabuk parçalanır. Şirketimizi döndürecek tasanlar hazırladınız mı?
Bu kez bakışların merkezinde Narcisse yer aldı.
- Böceklerden esinlenen bir giysi koleksiyonu yaratmayı düşünüyorum. Sadece ipekböceği ipeği değil, sağlamlığı, hafifliği ve esnek-liğiyle Amerikan ordusunun çelik yelek yapımında kullanılan örümcek ağı ipi gibi Made in Insectland malzemelerine ayncalık tanıyacağım. Kumaşlara kelebek kanadı motifler işlemeyi ve bir dizi mücevher için bokböceği kabukları kullanmayı düşünüyorum.
Onlara bütün gece üzerinde çalıştığı birkaç taslak ve örnek sundu. Hepsi onayladı, böylece "Karıncaların Devrimi" şirketinin giysiler ve moda ile ilgili ilk şubesi yaratılmış oldu. Ji-woong, Narcisse'in ürünlerine ayırdığı yeni bir işletme modülü açtı. Kod adı: "Kelebek Şirketi." Aynı anda, Nacisse'in böcekleri gözlemleyerek yarattığı modelleri bağlantı kuranlara göstereceği olası bir vitrin oluşturdu.
Sonra, tasarısını sunma sırası Leopolde geldi.
- Tepelerin içinde evler üretmek amacıyla bir mimarlık ajansı kurmak düşüncesindeyim.
- Bunun yaran ne?
286
- Toprak soğuktan ve sıcaktan çok iyi korur, ama radyasyonlardan, manyetik alanlardan ve tozdan da korur, diye açıkladı. Tepe rüzgâra, yağmura ve kara karşı dayanıklıdır. Toprak en iyi yaşam malzemesidir.
- Aslında mağara evler kurmak istiyorsun. Biraz karanlık olmazlar mı, ne dersin? diye sordu Julie.
- Hiç de değil. Güney yönünde solaryum olarak vitrinli bir boşluk ve tepede geceyi ve gündüzü görmeye olanak veren bir boşluk açmak yeter. Böylelikle bu tip evlerde oturanlar, doğanın tam ortasında yaşayacaklar. Gündüz, güneşten yararlanacak, pencerede bronz-laşacaklar. Gece, yıldızları seyrederek uyuyacaklar.
- Peki ya dışarısı? diye sordu Francine.
- Dış duvarların üstünde çimenler, çiçekler, ağaçlar olacak. Hava çayır çimen kokacak. Bu doğrudan hayat üzerine kurulmuş bir ev; öyle beton evler gibi değil. Duvarlar nefes alacak. Fotosentezlerini yapacaklar. Duvarları, hayvansal ve bitkisel bir yaşam örtecek.
- Zekice. Üstelik inşaatların manzarayı bozmayacak, dedi David.
- Ya enerji kaynakları? diye sordu Zoe.

- Tepenin doruğuna yerleştirilecek güneş enerjisi toplayıcıları elektrik sağlayacak. Tepe içine yerleştirilmiş bir evde konfor ve modernlikten vazgeçmeden rahatça yaşamak mümkündür, diye vurguladı Leopold.
Onlara ideal evinin planlarını sundu. Kubbe biçimindeydi ve gerçekten rahat ve geniş görünüyordu.
Leopold ütopik evler çizerken, demek bunu kotarıyormuş! Çoğu yerli gibi, kare ev anlayışını bırakıp yuvarlak biçimleri özümsemeye çalıştığını hepsi biliyordu. Tepe-evi aslında duvarları biraz daha kalın, çok büyük bir tipiden başka şey değildi.
Coşku doluydular ve Ji-woong hemen bilgisayara bu yeni mimari şubesini ekledi. İnsanların gezebilmeleri ve üstünlüklerini değerlendirebilmeleri için, Leopold'den ideal evinin sentez görüntülerini boyutlarıyla çizmesini istedi. Bu ikinci şubeye "Karınca Yuvası Şirketi" adını verdiler.
Çember içinde yer alma sırası Paul'deydi.
- Temelinde böcek ürünleri olan bir gıda ürünleri dizisi yaratmak düşüncesindeyim: Ballar, balsılar, mantarlar, aynı zamanda propolı-ler ansütleri... Böcekler dünyasından bilinmedik hazlar, yeni tatlar yaratabileceğimi düşünüyorum. Kanncalar, bitki bitinden bizim hid-romele çok benzeyen bir alkol üretirler. Değişik hidromeller denemek fikri aklıma buradan geldi.
287
Küçük bir şişe çıkardı ve içindeki içkiyi onlara tattırdı. Hepsi de biradan ve elma şarabından daha iyi olduğunu kabul etti.
- İçinde bitkibiti balı kokusu var, diye belirtti Paul. Lisenin bahçesindeki güllerden bitkibitleri topladım ve bu gece onlan kimya salonunun karnilerinde maya ile mayalandırdım.
- Önce hidromel markasını tescil ettirelim, dedi Jİ-woong bilgisayarda işlem yaparak. Sonra mektupla satarız.
Böylece şirkete ve gıda dizisine "Hidromel" adını verdiler.
Zoe söz aldı:
- Edmond VVells, Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'ndt, karıncaların Ml'yi, mutlak iletişimi, başardıklannı öne sürüyor. Antenlerini birleştiriyor ve böylece birbirlerinin beyinlerine doğrudan doğruya bağlanıyorlarmış. Bu beni düşündürdü. Bunu karıncalar başardığına göre, insanlar neden başarmasın? dedim.
Edmond IVells, insan koku alma sistemine uyan, yapay burunlar üretmeyi salık veriyor.
- İnsanlar arasında feromon diyalogu kurmak istiyorsun öyle mi?
- Evet. Bu makineyi üretmek düşüncesindeyim. Antenlerle donatılınca, insanlar birbirlerini daha iyi anlayacaklardır.
Julieden Ansiklopediyi aldı ve hepsine Edmond H/ells'in planlarını çizdiği acayip aygıtı gösterdi: İnce ve ucu kıvnk iki antenin çıktığı birbirine kaynak edilmiş iki koni.
-Teknik eğitim bölümünün uygulama atölyesinde, bunu üretmek için gereken her şey var: Döküm kalıpları, sentetik reçineler, elektronik bileşenler... İyi ki lisede teknik bölüm var, böylece elimizin altında yüksek teknoloji aletleriyle donatılmış gerçek bir atölyeye sahibiz.
Ji-woong kuşkulu göründü. Kısa vadede, ne gibi ekonomik bir etkinlik sağlayacağını görmüyordu. Zoe'nin fikri ötekilerin hoşuna gitmişti; insan antenleri yapmaya başlaması için ona "kuramsal iletişim araştırması" adını verdikleri bir bütçe ayırmaya karar verdiler.
- Benim projem de verimli değil, dedi Julie çemberin ortasında yerini alırken.
O da Ansiklopedi'de tanımlanan acayip bir buluşla bağlantılı.
Sayfalan çevirdi ve onlara bir şema, üzerinde oklarla açıklamalar bulunan bir plan gösterdi.
- Edmond VVells, büyük olasılıkla antik Mısır hiyerogliflerini çözmesini sağlayan dikili taş parçasına aynı adı veren Champollion'a saygı olarak, bu makineye "Rozet Taşı' adını veriyor. Edmond Wells'in makinesi, kannca feromonlannı koku moleküllerine ayrıştınyor ve insanlann anlayacağı sözcükler haline getiriyor. Aynı şekilde, tersine, sözcükleri ayrıştınyor ve kannca feromonuna çeviriyor. Bu makineyi kurmaya çalışmak düşüncesindeyim.
yi.:

288
- Şaka mı ediyorsun?
- Katiyen! Karınca feromonlarını teknik olarak ayrıştırmak ve yeniden birleştirmek çoktandır mümkün. Ne var ki kimse bunun önemini görmedi. Sorun şu: Karıncalarla ilgili bütün bilimsel incelemelerin amacı hep mutfaklarımızı onlardan temizlemek için onları yok etmek oldu. Bu, uzaylılarla diyalog çalışmalarını kasap şirketlerine bırakmak gibi bir şey.
- Malzeme olarak neye ihtiyacın var? diye sordu Ji-woong.
- Bir kitle tayfölçeri, bir renkölçer, bir bilgisayar, tabii bir de karınca yuvası. İlk iki aracı parfümcülüge hazırlık bölümünde buldum. Kannca yuvasına gelince lisenin bahçesinde bir tane gördüm.
Grup pek coşkulu görünmüyordu.
- Bir Karıncalar Devriminin karıncalarla ilgilenmesi normal, diye ısrar etti Julie, dostlarının kuşkucu yüzleri karşısında.
Ji-woong, şantözlerinin devrimlerinin baş kişisi olarak kalmasının, karanlık araştırmalara atılarak bölünmemesinin daha iyi olacağı görüşündeydi. Son bir kanıt göstermeye çabaladı.
- Karıncaları gözlemleme ve onlara iletişim kurma belki de devrimi daha iyi yönetmemize yardım edecektir.
Fazla üstelemediler ve Ji-woong ona ikinci bir 'kuramsal araştırma" bütçesi ayırdı.
Sonra, sıra David'e geldi.
- Umanm senin projen yakın vadede Zoe'nin ve Julie'nin projelerinden daha verimli olacaktır, diye takıldı Koreli.
- Kannca estetiği, arkasından kannca lezzeti, arkasından antenlerle diyalog, kanncalarla doğrudan temas kurmak derken, sıra bana geldi. Karınca yuvalarındakine benzer bir iletişim kaynaşması yaratmak düşüncesindeyim.
- Açıkla.
- Hangi alanda olursa olsun, bütün bilgilerin ulaştığı ve birbirleriyle karşılaştığı bir kavşak düşünün. Şimdilik "Sorular Merkezi" adını verdim buna. Aslında, insanın kendi kendine sorabileceği tüm sorulara cevap vermeye soyunan bir bilgisayar hizmeti. Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi ile aynı anlayış içinde düşündüm. Bir dönemin bilgisini toplamak ve herkesin yararlanması için yeniden dağıtmak. Ra-belais'nin, Leonardo da Vincinin, 18. Yüzyıl ansiklopedistlerinin gerçekleştirmek istedikleri de buydu.
- Bize hiçbir kâr getinneyecek iyi bir eser daha! diyerek Ji-vvoong içini çekti.
- Hiç de değil! Biraz bekle, diyerek itiraz etti David. Her sorunun bir fiyatı var. Çetrefilliğine ya da bulmaktaki zorluğuna göre, cevap-lanmıza fatura keseceğiz.
289
- Anlamıyorum.
_ Günümüzde, gerçek zenginlik bilgidir, önce tarım, arkasından mamul eşya üretimi, arkasından ticaret, sonra hizmet geldi. Sıra şimdi bilginin. Bilgi özünde hammaddedir. Gelecek yıl havaların nasıl gideceğini tam olarak bilecek kadar meteoroloji bilen, en çok ürün kaldırmak için nerede ve ne zaman sebze dikeceğini bilir. En az masrafla en iyi ürün almak için fabrikasını en iyi nereye kuracağını bilen, daha çok para kazanır. Gerçek fesleğen çorbası tarifini bilen, para getirecek bir lokanta açabilir. Benim önerim, tekrarlıyorum, insanın kendisine sorabileceği bütün sorulara cevap verecek mutlak bir veriler bankası yaratmaktır.
- Fesleğen çorbası ve sebze dikme zamanı öyle mi? diyerek dalga geçti Marcisse.
- Evet, bunun sonu yok. Ucuz fatura keseceğimiz Tam olarak saat kaç?"tan tutun, daha pahalı olan "Filozof taşının sırrı nedir?-e kadar gider. Her yerden gelen her tür soruya cevaplar vereceğiz.
- Açıklanmaması gereken sırlan vermekten korkmuyor musun? diye sordu Paul.
- Bir cevabı duymaya ya da anlamaya hazır degilsek, onun bize bir yararı olmaz. Şu anda sana filozof taşının ya da Graalın sırrını ver-seydim, bunun ne işine yarayacağını bilmezdin.
Bu cevap Paul'ü ikna etmeye yetti.
- Peki sen bütün bu sorulara nasıl cevap vereceksin?

- Örgütlenmek gerekiyor. Hali hazırdaki tüm bilgisayar veri bankalarıyla, bilimsel, tarihsel, ekonomik vb. yerj bankalarıyla bağlantı kuracağız. Ayrıca, araştırma enstitülerinden, yaşlı bilgelerden cevap istemek, bilgileri doğrulatmak, dedektif ajanslarına, tüm dünyadaki kütüphanelere başvurmak için telefon kullanacağız. Aslında, bilgi kavşağı oluşturmak amacıyla daha önceden kurulmuş ağlan ve bütün bilgi bankalarını akıllı bir biçimde kullanmaya soyunuyorum.
- Çok güzel, "Sorular Merkezi" şubesini açıyorum, dedi Ji-woong. Lisedeki modemlerin en büyük ve en hızlı harddiskini sana vereceğiz.
Sırası gelen Francine çemberin ortasında yerini aldı. Davidin projesinden sonra, daha parlak bir fikir sunmak imkânsız gibi görünüyordu. Yine de, en iyiyi en sona saklamış gibi, Francine kendinden emin görünüyordu.
- Benim projem da kanncalarla ilintili. Onlar bizim için nedir? Koşut ama daha küçük bir boyut, dolayısıyla onlan dikkate almıyoruz. Öldüklerinde onlara acımıyoruz. Başkanlarım, yasalannı, savaşlannı, keşiflerini tanımıyoruz. Yine de, doğal bir biçimde karıncalar bizi çekiyor, çünkü daha küçükten, güdüsel olarak onları gözlemlemenin kendimizi tanımamıza yardım ettiğini biliyoruz.

- Sözü nereye getirmek istiyorsu"? diye sordu Ji-woong. Tek tasası, fikrinin bir şube yaratıp yaratrnayaca9,ydl-
Francinein hiç acelesi yoktu.
- Karıncalar, tıpkı bizler gibi yol lan, yolaklan olan sitelerde yaş,, yorlar. Tarımı biliyorlar. Kitlesel sav2?Slara giriyorlar. Kastlara aynltnış-lar... Onların dünyası bizimkine benz*yor- sadece daha küçük, hepsi bu.
-Tamam da, bunun proje ile ilgili ne? diye sabırsızlandı Ji-woong.
- Pratik dersler çıkarmak için, geceleyeceğimiz daha küçük bir dünya yaratmak düşüncesindeyim. Projem olası halkı, olası doğası, olası hayvanları, olası metrosuyla, ölası ekolojik çevrimiyle olası bir bilgisayar dünyası yaratmak. Orada bütün olup bitenler dünyamızda olanlarla benzerlik taşıyacak.
- Biraz Evrim oyunundaki gibi rr>i? dive sordu Ju'ie. Arkadaşının nereye gelmek istediğini anlamaya başlıyordu.
- Evet, şu farkla ki Evrim'de halk oyuncunun emrettiklerini yapıyor. Ben dünyamızla benzerliği da M*» ileri götürmek istiyorum. Infra-Wordde, -projeme bu adı verdim- Mk tamamen özgür ve özerk olacak. Cüzi irade konusundaki sohbetimizi hatırlıyor musun, Julie?
- Evet, bunun Tanrının bizi sevdiğinin en büyük kanıtı olduğunu söylüyordun. Saçmalıklar yapmam^3 izin veriyor. Sonra, bunun emredici bir Tanrı dan daha iyi olduaı1"" söylüyordun, çünkü iyi davranıp davranmadığımızı, doğru yolu kendi kendimize bulup bulamıya-cagımızı anlamamızı sağlıyordu.
- Tastamam. "Cüzi irade" ...Tann'nın insanları sevdiğinin en büyük kanıtı: Müdahale etmemesi. t§te ben de, 'nfra-VVord halkına aynı şeyi sunmak istiyorum: Cüzi irade. Kimsenin yardımı olmadan kendi gelişmelerine kendileri karar versinler. Böylece, gerçekten bizim gibi olacaklar. Hem bu asıl cüz* irade kavramını bütün hayvanlara, bütün bitkilere, bütün minarelere kadar genişletiyorum. Inf-ra-Word, bağımsız bir dünyadır VeSanıyorum bu bakımdan, bizimkine benzer olacaktır. Ve bu özelii3inden dolayıdır ki gözlemlenmesi bize gerçekten değerli bilgiler getirecektir.
- Sen Evrim oyununun tersine, "e yapılacağını gösteren kimse olmayacak mı demek istiyorsun?
- Hiç kimse. Onları göz!emlerr>ek ve olsa °'sa nasıl tepki gösterdiklerini görmek için dünyalarına elemanlar sokmak olacak tüm yapacağımız. Olası ağaçlar kendiliklerinden bitecek. Olası insanlar, olası meyveleri güdüsel olarak toplayacak. Mantığa çok uygun bir şekilde, olası fabrikalar bunlardan olası reçeller yapacak.
- ...Onları da olası tüketiciler yiyecekler, diye devam etti Zoe, çok etkilenmişti.

- O zaman dünyamızdan ne farkı var?

- Zaman. Oradakinden on kat daha hızlı akacak. Bu da bize mak-ro olayları gözleme fırsatı verecek. Sanki dünyayı hızlı halde gözlem-liyormuşuz gibi bir şey.
- Bunun ekonomik yararı neresinde? diye sordu hep kârlılık kaygısı duyan Ji-woong.
- Çok büyük, diye David cevap verdi. Francine'in projesinin bütün sonuçlannı çoktan fark etmişti. Her şeyi Infra-lVord'de test edebiliriz. Olası halkın davranışlarının artık programlanmadığı ama özgürce kendi aklından çıktığı bir bilgisayar dünyası düşünsenize!
- Hâlâ anlamadım.
- Diyelim ki halkın bir çamaşır tozu markasına ilgi gösterip göstermediğini öğrenmek istiyoruz. Infra-Word'a girmek yetecek ve insanların nasıl tepki verdiklerini öğreneceğiz. Olası halk ürünü seçecek ya da özgürce reddedecektir. Böylece, araştırma enstitülerinin verdiğinden çok daha yakın ve çok daha çabuk cevaplar elde edeceğiz. Çünkü bir markayı gerçek yüz kişi örnek alınarak test etmek yerine, miyonlarca olası birey üzerinde test edebileceğiz.
Ji-woong, böyle bir pojenin önemini yakalamak için kaşlarını çattı.
- Peki test edilecek çamaşır tozu verilerini Infra-Word'e nasıl gireceksin?
- Köprü-adamlarla. îiormal görünüşlü bireylerle. Test edilecek ürünleri kendi dünyalarının mühendislerine, doktorlarına, araştırmacılarına vereceğiz. Kendi dünyalarının varolmadığını ve varlık nedenlerinin yüksek boyut yararına deneyler gerçekleştirmek olduğunu bir tek onlar bilecekler.
Davidin "Sorular Merkezi" projesini geçecek bir proje onlara olanaksız gibi gelmişti, ama bunu Francine başarmıştı. Şimdi, projesinin önemini anlamaya başlıyorlardı.
- lnfra-Word'de tüm siyasetleri bile test edebiliriz. Liberalizmin, sosyalizmin, anarşizmin, ekolojizmin kısa, orta ve uzun vadede ürettikleri sonuçlan kontrol edebiliriz. Milletvekilleri bir yasanın sonuçlarını göreceklerdir. Elimizin altında, normal büyüklükteki insanlığı yanlış yola girmekten alıkoyarak bize zaman kazandıracak kobay mini bir insanlık olacak.
Şimdi sekizi de coşkunluğun zirvesindeydiler.
- inanılmaz bir şey.' diye haykırdı David. Infra-Word benim "Sorular Merkezi'mi bile besleyecek yetenekte. Olası dünyanla, bizim bir türlü çözemeyeceğimiz bütün sorunların kesin cevabını bulacaksın.
Francine'in bakışları bir ermiş bakışları gibiydi.
David sırtını yumrukladı.

292
- Aslında, kendini Tanrı gibi görüyorsun. Eksiksiz küçük bir dünya yaratacaksın ve onu Zeus ve Olimpos tanrılarının yeryüzünü ince-lemelerindeki aynı merakla gözlemleyeceksin.
- Belki bizim dünyamızda, üstün bir boyut için çamaşır tozlan çoktan test edilmiştir bile, diyerek Marcisse takılarak araya girdi.
Gülüştüler, sonra gülüşleri daha az doğallaştı.
- ...Belki de, diye mırıldandı birden düşünceli bir hal alan Francine.
ANSİKLOPEDİ
ELEUSİS OYUNU: Eleusis oyununun amacı... oyunun kuralını bulmaktır. Oynamak için dört oyuncu gerekir. İlkönce, Tanrı adı verilen oyunculardan biri, bir kural uydurur ve bunu bir kâğıt parçasına yazar. Bu kural, 'Dünyanın Kuralı" adı verilen bir cümledir. Elli iki kartlık iki deste kâğıt tükeninceye kadar oyunculara dağıtılır. Bir oyuncu bir kartı açar ve "Dünya var olmaya başlıyor" diyerek oyunu başlatır. Tanrı adı verilen oyuncu, "Bu kart doğru"ya da "Bu kart doğru değil' diye bildirir. Yanlış kartlar bir yana ayrılır, doğru kartlar arka arkaya gelecek biçimde sıralanır. Oyuncular, Tanrı'nın kabul ettiği kartlar dizisini inceler ve bir yandan oynarken, bir yandan da ayırma işinde nasıl bir mantık olduğunu bulmaya çalışırlar. İçlerinden biri oyunun kuralını bulduğunu düşündüğünde, elini kaldırır ve kendini "peygamber' ilan eder. O zaman, açılan kartın doğru mu yanlış mı olduğunu belirtmek üzere Tanrı'nın yerini alır. Tanrı peygamberi gözetler ve yanılırsa, peygamberlikten ' düşer. Peygamber arka arkaya on kart için doğru cevap vermeyi başarırsa, çıkardığı kuralı söyler ve öteki oyuncular bunu kâğıtta yazılı olanla karşılaştırırlar. İkisi tutuyorsa kazanır,

aksi halde, peygamberlikten düşer. Eğer yüz dört kâğıt açıldığında, kimse kuralı bulamadıysa ve bütün peygamberler yanıldıysa. Tanrı kazanır.
Ama dünyanın kuralı bulunması kolay bir nitelik taşımalıdır. Oyunu ilginç yapan, kuralın düşünülmesi kolay, ama bulunması zor bir kural olmasıdır. Söz gelimi; dokuzdan büyük bir karttan sonra dokuzdan küçük ya da dokuza eşit bir kart getirildiğinde kuralı keşfetmek çok zordur. Çünkü oyuncuların bütün dikkatlerini şekillerde, kırmızı ve siyah renklerde toplamaya doğal olarak yatkınlıkları vardır. 'Onuncu, yirminci ve otuzuncu dışında, sadece kırmızı kartlar" ya da "kupa yedilinin dışındaki bütün kartlar" kural-
293
lan kolaylıkla bulunacağından yasaktır. Dünyanın kuralı bulunamaz ise. Tanrı oyundan çıkarılır. 'İlk bakışta akla gelmeyen bir kolaylık' hedeflenmelidir. Kazanmak için en iyi strateji hangisidir? Riskli de olsa, her oyuncunun olabildiğince çabuk kendini peygamber ilan etmesinde yarar vardır.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
DEVRİM YÜRÜYOR
Prenses 103. ön ayaklarının cırnakları arasında, bir çam omcası-nın deliğine doğru yaylaya çıkan uyuzböceklerinin manevralarını izlemek için eğiliyor.
Hiç kuşku yok, biz Parmaklara göre ne kadar küçüksek bu uyuz-böcekleri de bize göre o kadar küçük, diye düşünüyor.
Onları merakla inceliyor. Ağacın soluk külrengi kabuğu ince ve dar plakalar halinde yarılmış. Uyuzböcekleri kaynıyor küçük koyaklar. 103. eğiliyor ve oribatlar olduğunu çıkardığı beş bin uyuzböceği-nin üç yüz hidraknide karşı savaşını izliyor. Prenses 103. bir süre onları seyrediyor. Oribatlar her yerlerinde, dirseklerinde, omuzlarında, hatta yüzlerinde bile biten cırnaklanyla özelllikle etkileyiciler.
Prenses, asıl suda bulunan hidraknidlerin neden ağaçlan istila ettiklerini merak ediyor. Bu küçücük kıllı kabuklular eyerlenmişler; çengeller, testereler, şişler, karmaşık mahmuzlar donanmış halde destansı bir savaş veriyorlar. Me yazık ki 103.'nün incelemesini sürdürecek zaman yok. Hiç kimse uyuzböceklerinin savaşlarını, istilalarını, dramlarını, zorbalannı tanımayacak. Hiç kimse ulu çamın otuzuncu dikey çatlağında yapılan savaşı oribatlann mı hidraknidlerin mi kazandığını bilmeyecek. Belki de bir başka çatlakta, çok daha şaşırtıcı başka uyuzböcekleri, sarkoptlar, tiroglifler, iksodlar, derman-santorlar, argalar büyük ihtiraslar uğruna ne savaşlar vereceklerdi. Ama kimin umurundaydi: Karıncaların da umrunda değil. Hatta İ03.'nün bile.
Kendi payına, dev Parmaklarla ve kendisiyle ilgilenmeye karar verdi. Bu ona yetiyordu.
Yeniden yola koyuluyor.
Parmakların Devrimi alayı çevresinde gittikçe büyüyor. Yangından sonra sayıları otuz üçtü, hemen sonra farklı türden yüz böcek oldular. Maltızın dumanı, ürkütmek bir yana meraklıları çekiyor. Adını Ç°k işittikleri ateşi görmeye ve 103.'nün serüvenlerini dinlemeye ge-"yorlar.
294
Prenses 103. yeni gelenler* düzenli olarak k°kU P^fP°rtU 24" numaraya cevap veren' keK •»ir kan"Ca **? ^^^^T yor. Kimse böyle bir ad, haürt^"^ HepS' ^ *°™ * '
Demek korkunç ateş buyrrtu^-
Taş kabuğuna hapsedilmiş ™ar uyuk,Uy°r Sİbİ "£' ^nuT kanatlar yine de yavLrTy>aSmama,an ,Çm Uyany°rlar' teh,,keh-^ ,.. * ,^ * . .-
.ancı halklarla ilişkiler uzmanı 14. onu
Maltız ağır olduğundan yaP3 * ... ÎI/>fic!„ ,
. ; y\svor Bir karındanayaklıyla iletişim kur-
bır salyangoza taşıtmay, öne^ B r ^ olmasy,nın ^^ çok iyi mayı başarıyor ve onu s,mn^b^ca^dan korkusundan öneriyi geldışıne ikna ediyor.
Hayva*'*™^ yiyeCekleri ve maltızlar, kabul ediyor. Hoşnut kalan &¦ ayn seKUUt: y *
başka salyangozlara taşıtmay* sa,,k ver,y°r-
„ .. j,r ama her vere gitme gibi bir ustunlü-
Salyangoz aSır b,r hayvan^™ her \ %nce zemini salyasıy.

âu vardır. Devinme biçimi fl*«^Sarattı* patinaj pistinde ka-,a kaygan.aşt.rır ve ardından^^^eden ften karıncalar, bu
\esbel, salya arkadan ^ «^^«£
belenıyorlar. Bu yüzden, saiya Ç'2^""" u *
lemek zorunda kalıyorlar
, , ,
, , ı, -m ^ salvanaozlann aralarında yer aldığı Ka-
Lal renkli ve duman tüte* «gj£ an antenleriyle ç0-
nncalar a ay. etkileyici. Kancan'ç^ıçeş Bu
flunluSM Karınca blr sürü %^f ^^ kozmik bir bilmeceyi çöz-çakı. dt.nyas.nda kesin diye ^f^*birkaç blkkın yabancı kâşifle mek için birlikte yürümek duşunce&ı uı,™v birkaç atak genç savaşçryı coşturuyor.
.,. ¦ k . , parmaklar yandaşı Devrim yaylaya çı
Yüzken beş yuz oluyorl0r- rarmaıudi yaı *
kan büyük bir ordu halini a»1?01"-
RArPkier
Tek şaşırtıcı unsur kah^man Prensesin durgunlusu BoceMe
Prens 24. bile olsa, birine t>» *«•» önem ^«T ParThala-mryor. Ama 10. destan, sür^rüyor ve bunun tıp.k bir Parmak lığı olduğunu açıklıyor. Öze' varlıklara bağlanma.
QÜZEL BİR QÛM
dirilten
Mini devrimlerini kurmak Çal^.rtaıten. Julie ve yoW^d^ bir duygu da tad.yor^ ^anüstü bir «'^«^eri* sel beynin kollektif bir beyne genişlemesi-. Ak1 vücut hapısh sınırlı değildir, zekâ kafata*' ma3aras.yla sınır 1, dc^W.r Akhm tasından çıkması, gitu^e »>ûyûyen "* ^ T t^ vetyordu-
dönüşüp etraf.na yVy.Înnas' W" Julienin bU"U 'StemeS' ^ "
295
Aklı dünyayı saracak yetenekteydi. Atom dolu koca bir çuval olmadığını öteden beri biliyordu ama bu çok güçlü tinsel duyumu algılamak çok farklı bir şeydi. Aynı anda, çok güçlü ikinci bir duygu hissetti: "Ben önemli değilim."
Genişlediğinden, Karıncalar Devrimcileri grubunda kendisini gerçekleştirdiğinden, sonra aklını dünyaya genişletme yeteneği kazandığından, bireyselliği onun için daha önemsizdi. Julie Pinson ona, sanki kendisini iigilendirmiyormuş gibi, davranışlarını dışarıdan izlediği biri gibi geliyordu. Bir canlıydı o kadar. O da herkes kadar biricikti.
Julie kendini kuş gibi hafif hissediyordu.
Yaşıyordu, güzel ve çabuk ölüyordu, üzerinde durmaya değmez. Buna karşılık şu vardı: Aklı uzamı ve zamanı bir uçtan bir uca geçebiliyordu, ışıktan bir örtü gibi havalanabiliyordu. İşte bu ölümsüz bir bilgiydi.
"Merhaba aklım' diye mırıldandı.
Ama herkesinki gibi kapasitesinin sadece %10'unu çalıştıran beyniyle böyle bir duyguyu işletmeye hazır olmadığından, kafasının küçük daracık dairesine döndü. Işıktan örtüsü orada, kafasının dibinde, buruşturulmuş bayağı bir Kleenex gibi uslu uslu durdu.
Julie masalar çıkarıyor, sandalyeler taşıyor, çadırların iplerini bağlıyor, çatal kazıklar çakıyor, amazonları selamlıyor, bir yapıyı dengede tutmaya çalışan öteki devrimcilerin yardımına koşuyordu. İçini ısıtmak için bir kadeh hidromel içiyor, iş görürken şarkılar mırıldanıyordu.
Alnında ve ağzının üstünde boncuk boncuk ter vardı. Ağzının üs-tündekiler dudak kıvrımlarına kayınca, onları diliyle yaladı.
Karıncalar Devrimcileri, liseyi üçüncü işgal günlerini projelerini sunmak için standlar kurmakla geçirdiler. Başta, bu iş için derslikleri düşünmüşlerdi ama Zoe aşağıda, avlunun çimenleri üstünde, çadırların ve podyumun yakında açmalarının daha iyi olacağını belirtti. Böylece, herkes standlarını gezip ve katılabilecekti.
Tipi bir çadır, bir bilgisayar, bir elektrik kablosu ve bir telefon kablosu ekonomik, elverişli bir hücre yaratmaya yetiyordu.
Bilgisayarlar sayesinde, birkaç saatte, sekiz projenin çoğu işlemeye hazırdı. Komünist devrim "Sovyetler artı elektrik" idiyse, onlann devrimi, "karıncalar artı bilgisiyar'dı.

Leopold mimari standında, ideal evinin model hamurundan üç boyutlu bir maketini sergiliyordu ve karınca yuvasındaki gibi ısıyı ayarlamak için toprak ve duvarlar arasında dolaşan sıcak ve soğuk hava akımlarının ilkesini açıklıyordu.
294
Prenses 103. yeni gelenlere düzenli olarak koku pasaportu 24 numaraya cevap veren erkek bir karınca görüp görmediklerini soruyor. Kimse böyle bir adı hatırlamıyor. Hepsi ateşi görmek istiyor. Demek korkunç ateş buymuş.
Taş kabuğuna hapsedilmiş canavar uyukluyor gibi ama anne kın-kanatlar yine de yavrularını yaklaşmamaları için uyarıyorlar; tehlikeli. Maltız ağır olduğundan, yabancı halklarla ilişkiler uzmanı 14. onu bir salyangoza taşıtmayı öneriyor. Bir karındanayaklıyla iletişim kurmayı başarıyor ve onu sırtına bir sıcaklık olmasının sağlığa çok iyi geldiğine ikna ediyor. Hayvan, karıncalardan korkusundan öneriyi kabul ediyor. Hoşnut kalan 5. aynı şekilde yiyecekleri ve maltızları başka salyangozlara taşıtmayı salık veriyor.
Salyangoz ağır bir hayvandır, ama her yere gitme gibi bir üstünlüğü vardır. Devinme biçimi gerçekten acayiptir. Önce zemini salyasıy-la kayganlaştırır ve ardından da önünde yarattığı patinaj pistinde kayar. O zamana kadar onları hiç gözlemlemeden yiyen karıncalar, bu havanların durmadan salya ürettiğini görmekten hayretlere düşüyorlar.
Besbelli, salya arkadan gelen karıncalar için sorun yaratıyor, debeleniyorlar. Bu yüzden, salya çizgisinin dışında iki sıra halinde ilerlemek zorunda kalıyorlar.
Lal renkli ve duman tüten salyangozların aralarında yer aldığı karıncalar alayı etkileyici. Karınları içeri çekilmiş, soran antenleriyle çoğunluğu karınca bir sürü böcek sık ağaçların arasından çıkıyor. Bu çakıl dünyasında kesin diye bir şey yoktur, kozmik bir bilmeceyi çözmek için birlikte yürümek düşüncesi birkaç bıkkın yabancı kâşifle birkaç atak genç savaşçıyı coşturuyor.
Yüzken beş yüz oluyorlar. Parmaklar yandaşı Devrim yaylaya çıkan büyük bir ordu halini alıyor.
Tek şaşırtıcı unsur, kahraman Prensesin durgunluğu. Böcekler, Prens 24. bile olsa, birine bu kadar önem verilmesini bir türlü anlamıyor. Ama 10. destanı sürdürüyor ve bunun tipik bir Parmak hastalığı olduğunu açıklıyor: Özel varlıklara bağlanma.
OÜZEL BİR QÜW
Mini devrimlerini kurmaya çalışırlarken, Julie ve yoldaştan dirilten bir duygu da tadıyorlardı: Olağanüstü bir sır açıklamışçasına, bireysel beynin kollektif bir beyne genişlemesi: Akıl vücut hapishanesiy'e sınırlı değildir, zekâ kafatası mağarasıyla sınırlı değildir. Aklının kŞ'a' tasından çıkması, gittikçe büyüyen ışık dantelli geniş bir örtü haime dönüşüp etrafına yayılması için Julie'nin bunu istemesi yetiyordu.
295
Aklı dünyayı saracak yetenekteydi. Atom dolu koca bir çuval olmadığını öteden beri biliyordu ama bu çok güçlü tinsel duyumu algılamak çok farklı bir şeydi. Aynı anda, çok güçlü ikinci bir duygu hissetti: 'Ben önemli değilim." Genişlediğinden, Karıncalar Devrimcileri grubunda kendisini gerçekleştirdiğinden, sonra aklını dünyaya genişletme yeteneği kazandığından, bireyselliği onun için daha önemsizdi. Julie Pinson ona, sanki kendisini ilgilendirmiyormuş gibi, davranışlarını dışarıdan izlediği biri gibi geliyordu. Bir canlıydı o kadar. O da herkes kadar biricikti.
Julie kendini kuş gibi hafif hissediyordu.
Yaşıyordu, güzel ve çabuk ölüyordu, üzerinde durmaya değmez. Buna karşılık şu vardı: Aklı uzamı ve zamanı bir uçtan bir uca geçebiliyordu, ışıktan bir örtü gibi havalanabiliyordu. İşte bu ölümsüz bir bilgiydi.
"Merhaba aklım" diye mırıldandı.
Ama herkesinki gibi kapasitesinin sadece %10'unu çalıştıran beyniyle böyle bir duyguyu işletmeye hazır olmadığından, kafasının küçük daracık dairesine döndü. Işıktan örtüsü orada, kafasının dibinde, buruşturulmuş bayağı bir Kleenex gibi uslu uslu durdu.
Julie masalar çıkarıyor, sandalyeler taşıyor, çadırların iplerini bağlıyor, çatal kazıklar çakıyor, amazonları selamlıyor, bir yapıyı dengede tutmaya

çalışan öteki devrimcilerin yardımına koşuyordu. İçini ısıtmak için bir kadeh hidromel içiyor, iş görürken şarkılar mırıldanıyordu.
Alnında ve ağzının üstünde boncuk boncuk ter vardı. Ağzının üs-tündekiler dudak kıvrımlarına kayınca, onları diliyle yaladı.
Karıncalar Devrimcileri, -liseyi üçüncü işgal günlerini projelerini sunmak için standlar kurmakla geçirdiler. Başta, bu iş için derslikleri düşünmüşlerdi ama Zoe aşağıda, avlunun çimenleri üstünde, çadırların ve podyumun yakında açmalarının daha iyi olacağını belirtti. Böylece, herkes standlarını gezip ve katılabilecekti.
Tipi bir çadır, bir bilgisayar, bir elektrik kablosu ve bir telefon kablosu ekonomik, elverişli bir hücre yaratmaya yetiyordu.
Bilgisayarlar sayesinde, birkaç saatte, sekiz projenin çoğu işlemeye hazırdı. Komünist devrim "Sovyetler artı elektrik" idiyse, onlann devrimi, 'karıncalar artı bilgisiyar'dı.
Leopold mimari standında, ideal evinin model hamurundan üç boyutlu bir maketini sergiliyordu ve karınca yuvasındaki gibi ısıyı ayarlamak için toprak ve duvarlar arasında dolaşan sıcak ve soğuk hava akımlarının ilkesini açıklıyordu.
296
David'in "Sorular Merkezi" standında geniş ekranlı bir bilgisayar ve bilgilerin stoklandıgı ve de kümelendirildiği uguldayan iri bir hard-disk sergileniyordu. David makinesini ve ağını anlatıyordu. İnsanlar, bilgi araştırma kolları kurmasına yardımcı olmayı öneriyorlardı.
"Sınırlı Sorumlu Karıncalar Devrimi Şirketi" standında, Ji-woong devrimci istekleri sıraya koyuyor ve etkinlikleriyle ilgili bilgiler yayıyordu. Dünyanın hemen her yerinde, liselerde, üniversitelerde, hatta kışlalarda, insanlar benzer deneyleri kendi kurumlarında örgütlemek için gönüllüydüler.
Ji-woong onlara üç günlük deneyimlerinden çıkardığı dersleri anlatıyordu. Şenlik yaparak başlamak, arkasından sınırlı sorumlu bir şirket kurmak ve bilgisayar araçlarının yardımıyla şubeler yaratmak gerekiyordu.
Ji-woong Karıncalar Devrimi coğrafi olarak yayıldıkça, yeni girişimlerle zenginleşeceğini umuyordu. Zaten, her yabancı Karıncalar Devrimine kendileri gibi yapmalarını salık veriyordu.
Koreli podyumun, tipilerin, ateşin yerleştirme planını veriyordu. Özellikle de, devrimlerinin sembollerini açıklıyordu: Karıncalar, "1 + 1=3" formülü, hidromel, Eleusis oyunu...
"Moda" standında, Narcisse'in etrafını amazonlar sarmıştı. Mankenlik yapıyor, ufak tefek işlerine yardım ediyorlardı. Kimi böcek motifli giysileri sunuyor, kimi stilistin talimatlanna göre beyaz kumaşlar üzerine motifler işliyordu
Biraz ötedeki Zoe'nin gösterecek pek bir şeyi yoktu, ama insanlar arasında mutlak iletişim kurma isteğini ve burun antenleri geliştirme fikrini açıklıyordu. Önce gülümsüyorlardı, böyle bir hüneri hayal et-meK için de olsa, sonunda onu dinliyorlardı. Aslında, herkes bir ke-recik olsun gerçekten iletişim kuramamaktan yakınıyordu.
"Rozet Taşı" standında, Julie karınca yuvasını yerleştiriyordu. Gönüllüler karınca yuvasını kraliçe dahil olduğu gibi çıkarması için toprağı derin kazmasına yardım ettiler. Julie, onu daha sonra biyoloji sınıfından getirdikleri bir akvaryuma yerleştirmişti.
Eğlence hiç eksik değildi. Ping pong salonunda masalar yerlerinde bırakılmıştı, turnuvalar arka arkaya devam ediyordu. Video malzemesiyle dil laboratuvan şimdi sinema salonu görevi görüyordu. Daha ilerde. Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'nde açıklanan Eleusis oyunu oynanıyordu. Kuralı bulma çabası, hayal gücünü geliştirmek için mükemmeldi ve çok kısa sürede herkesin en sevdiği oyun oldu.
Öğle yemeklerinin, olabildiğince en iyi yemek olmasını takmışt' kafasına Paul. "Me kadar iyi beslenirlerse devrimciler o kadar iyi m°" tive olurlar" diye açıklıyordu. Karıncalar Devrimi'nin turist rehberlerinde damak zevkinin önemli bir yer tutmasını hayal ediyordu. Mut-
297
fakta yemeklerin hazırlanmasıyla bizzat bilgileniyordu ve egzotik ballar sayesinde yeni yeni tatlar uyduruyordu. Kızarmış bal, kavrulmuş bal, pudra bal, sos bal, her türlü bileşimi deniyordu.

Nadem çıkıp fırıncıdan ekmek almaları olanaksızdı, yedeklerinde un olduğuna göre, Devrimin kendi ekmeğini üretmesini önerdi. Militanlar bir duvarı bozup tuğlalarla bir ekmek fırını kurdular. Paul, tam bir ambargo durumunda bile meyve ve sebze ihtiyaçlarını karşılayacak bahçelerinin işletilmesini yönetiyordu. "Gastronomi" standında, Paul kendisini dinlemek isteyenlere iyi yiyecekleri bulmak için koku duyusuna güvenmek gerektiğini anlatıyordu. Onun balları ve sebzelerini kokladığını görünce, yemeğin kaliteli olacağını biliyorlardı.
Bir amazon geldi ve Julie'ye yerel basından Marcel Vaugirard adında birinin "devrimin şefi' ile telefonla konuşmak istediğini haber verdi. Ona bir şeflerinin olmadığını söylemişti, ama Julie'yi sözcüleri olarak görüyorlardı. Bir mülakat yapmak istiyordu. Telefonu aldı.
- Merhaba, Bay Vaugirard. Telefonunuza şaşırdım. Olayları tanımadan olaylar hakkında daha iyi konuştuğunuzu sanıyordum, dedi Julie dikkafalı bir tavırla. Pişkinliğe vurdu.
- Göstericilerin sayısını öğrenmek isterdim. Polis bana yüz kadar evsizin liseye girdiğini, normal işlemesini engellediklerini söyledi. Sizin değerlendirmenizi almak istiyordum.
- Polisin verdiği rakamla benim size vereceğim rakamın ortalamasını mı alacaksınız? Hiç gereği yok. Tam tamına beş yüz yirmi bir kişi olduğumuzu bilin.
- Peki goşist misiniz?
- Katiyen.
- Öyleyse liberalist misiniz?
- O da değil.
Telefonun ucundaki adam sinirli gibiydi.
- İnsan ister istemez ya sağda ya solda olur, dedi. Julie kendini bıkkın hissetti.
- İki yönden başka düşünemiyor gibisiniz, diye genç kız iç çekti. Sadece sağa ya da sola ilerlenmez. İleri ya da geri de gidilebilir. Biz, "ileri" gidenlerdeniz.
Marcel Vaugirard bu cevabı iyice kafasına yazdı. Önceden yazdı-gıyla denk düşmemesi onu hayal kırıklığına uğratmıştı.
Julienin yanında konuşmaları dinleyen Zoe, telefonu kaptı:

- Bizi ille de bir partiye bağlamak istiyorlarsa, bunu bulmaları ve adını "evrimci" parti koymaları gerekecek, diye bilgi verdi. Bizler insanın çok çabuk evrimleşmesini istiyoruz.
- Eveet, düşündüğüm gibi sizler solcusunuz, sonucunu çıkardı yerel gazeteci, rahatlamıştı.
Bir kez daha her şeyi önceden anlamış olmanın memnunluğuyla, telefonu kapadı.
Marcel Vaugirard bulmaca çözmeye bayılırdı. Her şeyin yerli yerine oturmasını isterdi. Ona göre, makaleler pek değişmez unsurların yerlerine yerleştirildiği bulmaca kareleriydi. Böylece bir dizi karesi vardı. Biri siyasal makaleler için, biri kültürel olaylar için, biri günlük haberler için, biri de gösteriler için. Başlığını çoktan hazırladığı makalesini daktilo etmeye başladı: "Yüksek gözetim altında bir lise."
Bu konuşmadan sinirleri bozulan Julie, tuhaf bir yemek ihtiyacı duydu. Paul'ün standına gitti. Podyumun gürültüsünden rahatsız olmamak için standın yerini doğuya çevirmişti.
Birlikte beş duyudan konuştular.
Paul'e göre, insanlar bilgilerin yüzde seksenini beyinlerine aktarmak için sadece görme duyusuyla yetiniyorlardı. Burada bir sorun vardı, çünkü böylelikle görme, bütün öteki duyuları daraltan zorba bir duyu haline geliyordu. Bunu anlaması için fulanyla açık gri gözlerini bağladı ve ondan parfüm orgundan çıkan kokuları tanımlamasını istedi. Oyuna candan katıldı.
Kekik ya da lavanta gibi basit kokuları rahatlıkla tanıdı, öküz yahnisini, kullanılmış çorabı ya da eski deriyi adlandırırken burnunu kıstı. Julie'nin burnu uyanıyordu. Gözleri hâlâ kapalı, yasemin ve naneyi tanıdı. Küçük bir başarı, hatta domatesin kokusunu bile tanımlamayı başardı.
- Merhaba burnum, dedi.
Paul, kokuların müzik gibi, renkler gibi titreşimlerden oluştuğunu anlattı ve gözleri kapalıyken tatları seçmesini önerdi.

Tatları güçlükle tanımlanan besinleri test etti. Uyanan bütün da-magıyla, onları adlandırmaya çalıştı. Sadece dört tat vardı aslında: acı, ekşi, tatlı, tuzlu. Onlara aramasını veren burundu. Her besin lokmasının inişini dikkatle izliyordu. Çeşit çeşit mide özsulannın işe koyulmak için beklediği midesine inmeden, çeperlerine sürtüne sürtüne yemek borusunda kayıyor. Bütün bunlan akjılayabildigine şaşarak gülüyor.
- Merhaba midem!
Vücudu yemek yemekten mutluydu. Sindirim sistemi kendisini ona tanıtıyordu. Çok uzun zamandır hapisti. Besin çılgınlığı gibi bir şeye tutulduğunu hissetti, iştahsızlık krizlerini çok iyi hatırladığından, vücudu yeniden onlardan yoksun kalmak korkusuyla en ufak besin maddesine artık sımsıkı sarılıyordu.
299
Artık vücuduna kulak veriyordu. Özellikle şekerler ve yağlı besinler hoşuna gidiyordu. Gözleri hâlâ bağlı, Paul ona tatlı, tuzlu pasta lokmaları, çikolata, üzüm, elma ve portakal uzattı. Her seferinde dilini dinliyor ve tadına baktığı şeyin adını söylüyordu.
- Organlar onları kullanmayı düşünmediğimizde uyurlar, dedi Paul.
Sonra gözleri hâlâ bağlı olduğundan, onu ağzından öptü. Julie ir-kildi, duraksadı ve sonunda onu itti. Paul içini çekti:
- Affet beni.
Gözündeki bağı çıkardığında, Julie neredeyse ondan daha sıkıntılıydı:
- Önemli değil. Bana darılma, şu sıra aklım bunda değil.
Dışarı çıktı. Sahneyi izlemiş olan Zoe adımlarını onun adımlarına uydurdu.
- Erkeklerden hoşlanmaz mısın?
- Genel olarak, tensel dokunuşlardan nefret ederim. Bana kalsaydı, şöyle ya da böyle elini kapan ya da omuzlarını saran bütün insanlardan korunmak için bir tamponla donanırdım. Selamlama için öpücüğün kaçınılmaz olduğunu düşünenleri saymıyorum. Yanaklarını salya içinde bırakıyorlar, bu...
Zoe, Julie'ye cinsellikle ilgili birkaç soru daha sordu, ve on dokuzunda onun gibi hoş bir kızın hâlâ bakire olduğunu öğrenince şaşırıp kaldı.
Julie canının cinsel ilişki çekmediğini, çünkü anne babasına benzemek istemediğini açıkladı. Ona göre, cinsellik bir çift oluşturmaya, arkasından evliliğe giden ilk adımdı, kısacası bu ihtiyar burjuvalara göre bir hayattı.
- Karıncalarda apayrı bir kast, cinsiyetsizler vardır. Onları rahat bırakıyorlar ve durumlarından gayet hoşnutlar. Gün boyunca "evde kalmış kız" ya da "yalnızlık" gibi şeylerle kafaları şişirilmiyor.
Zoe kahkahayı bastı ve onu omuzlarından tuttu.
- Biz böcek değiliz. Bizler farklıyız. Bizde cinsiyetsizler yok.
- Şimdilik yok.
- Mesele şu, sen asıl kavramı görmüyorsun: Cinsellik sadece üreme değil bir zevktir de. İnsan sevişirken zevk alır. Zevk veririz. Zevk alırız.
Julie, kuşkuyla yüzünü buruşturdu. Şimdilik bir çift oluşturmaya gereksinim duymuyordu. Ne de hangi biçimde olursa olsun tensel dokunuşa.
300
ANSKLOPEDt
BEKARLIK KARŞITI YÖriTEM: 1920'lere kadar. Pirene-ler'de bazı köylerin halkı çift sorununu kökünden çözümlü-yordu. "Evlilikler gecesi" denilen bir gece vardı. O gece, on altı yaşındaki delikanlılar ve genç kızlar bir araya getiriliyordu. Kızların sayısının erkeklerin sayısı kadar olması için önlem alıyorlardı. Dağın yamacında, açık havada büyük bir şenlik yapılırdı. Bütün köylüler bol bol yiyip içiyorlardı.
Belli bir saatte, kızlar çok önceden giderler, koşup korulukta saklanırlardı. Saklambaç oynuyormuş gibi, oğlanlar da onları yakalamaya giderlerdi. Bir kızı ilk keşfeden onu sahiplenirdi. Doğal olarak en arananlar en güzelleriydi. Kendilerini saklandıkları yerde bulanları reddetme hakları yoktu. Onları ilk keşfedenin ille de en yakışıklılar olması gerekmiyordu. En hızlı, en gözlemci, en kurnaz olanların şansı daha fazlaydı. Ötekiler daha az albenili kızlarla yetinmek zorundaydılar, çünkü hiçbir oğlanın kızsız köye dönmesine izin verilmezdi. Daha ağır ya da daha beceriksiz biri çirkin bir kızı ele geçirmeye karar vermez de elleri boş dönerse, kasabadan kovulurdu.

Bereket versin, gece ilerledikçe, karanlık daha az güzellere üstünlük sağlıyordu.
Ertesi gün,düğünleri yapılıyordu.
Bu köyde, evde kalmışların pek az olduğunu belirtmek gerekmez.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
ATEŞLE VE ALT ÇENEYLE
Parmaklar yandaşı karınca devrimcileri uzun bir alay halinde ilerliyor; otuz bin bireyden oluşan bir kitle oluşturuyorlar.
Yedi-bei-nakan kentinin önüne ulaşıyorlar. Site içeriye girmelerine izin vermiyor. Bu hasım karınca yuvasını Parmaklar yandaşı devrimciler ateşe vermek istiyorlar, ama bu olanaksız görünüyor, çünkü tutuşmaz yeşil otlardan bir kubbe ile örtülü. O zaman, Prenses 103. çevreden yararlanmaya karar veriyor. Siteye hâkim yarın tepesinde kocaman bir kaya var. Bu yuvarlak koca kayayı kentin üstüne fırlatmak için kaldıraç kullanmak yeter. Sonunda kaya kımıldamaya karar veriyor, önce sallanıyor, sonra hareket ediyor ve yumuşak yapraklardan kubbenin üstüne gümlüyor. Yüz bin nüfuslu bir kentin üstüne düşen en büyük, en ağır bomba bu.
Geriye yuvaya, en azından kalanlara boyun eğdirmek kalıyor.
301
Akşam, yamyassı olmuş kentte devrimciler karınlarını doyururken, Prenses 103. yine Parmakların garip törelerinden söz ediyor ve 10. kokulu notlar alıyor:
Yapıbilim:
Parmakların yapıları evrimleşmiyor.
Kurbağalarda, sualtı yaşam, bin yıl sonunda, suya daha iyi adapte olmaları için ayaklannın ucunda perdelerin oluşmasına yol açmıştır, oysa insanda, her şey takma organlarla çözümleniyor.
insan suya adapte olmak için, istediği zaman çıkardığı, istediğinde taktığı perdeler üretiyor.
>
Böylelikle, suya yapısal olarak adapte olması ve doğal perdelerin çıkması için bir milyon yıl beklemesi gerekmiyor.
Havaya uyum sağlamak için kuşlan taklit eden uçaklar bile üretiyorlar.
Sıcağa ya da soğuğa uyum sağlamak için kürk biçiminde giysiler üretiyorlar.
Bir türün eskiden vücudunu oluşturmak için milyonlarca yıl verdiği şeyi insan yapay olarak sadece birkaç günde, çevresindeki malzemeleri kullanarak üretiyor.
Bu becerisi, yapısal evriminin kesin bir şekilde yerini alıyor.
Biz karıncalar da uzun zamandan beri evrimleşmiyoruz, çünkü sorunlarımızı yapısal evrilmeden farklı bir biçimde çözüyoruz.
Dış biçimimiz yüz milyon yıldan beri aynı, başanmızın bir kanıtı bu.
Biz oluşumunu tamamlanmış bir hayvanız.
Oysa yaşayan bütün öteki türler doğal elemeye tabidir: Leşçiler, iklimler, hastalıklar. Sadece insanlar ve karıncalar bu baskıdan uzaktır.
İkimiz de sosyal sistemlerimiz sayesinde başardık.
Yeni doğanlarımızın neredeyse tümü yetişkinlik çağına ulaşıyor ve ömrümüz uzuyor.
Yine de, insanın ve karıncanın karşısında aynı sorun duruyor Çevreye uyum göstermeyi bıraktıklarından, onlara sadece çevreyi kendilerine uymaya zorlamak kalıyor.
Kendileri için en rahat dünyayı hayal etmek zorundalar. Durum böyle olunca, sorun biyoloji sorunu değil, ama bir kültür sorunudur.
Daha ötede, ateş mühendisleri deneylerine yeniden başlıyorlar.
5. sivriltilmiş çalıları koltuk değnekleri gibi kullanarak iki ayağı üzerinde yürümeye çalışıyor. 7. 103.'nün serüvenlerini ve Parmak-lar'ı keşfetmesini gösteren freskine devam ediyor. 8. çalılar ve yapraklardan örülmüş kefeler yardımıyla dengeli kaldıraçlar üretmeye çalışıyor.
302
Parmaklar hakkında uzun uzun konuşmaktan, Prenses 103. yorulduğunu hissediyor. Yeniden 24.'nün yazmak istediği sagayı düşünüyor: Parmaklar. Prens yangında öldüğüne göre, ilk karınca romanının doğuşunu görme şansı da kalmadı demektir.

5. iki ayağı üzerinde yürümeye çalışırken bir kez daha düştükten sonra, 103.'nün yanına geliyor. Sanatın sorunu çok kırılgan ve taşınmasının zor olması diyor. 24.'nün romanıyla doldurmaya giriştiği yumurta, uzun mesafelere taşınamazdı. Onu bir salyangoza koymalıydık, diyor 103.
5. salyangozların bazen karınca yumurtalarını yediklerini hatırlatıyor. Ona göre, hafif, taşınabilir ve tercihen karındanbacaklılann yemediği bir karınca romanı sanatı bulmak gerekiyor.
7. freskinin yeni bir unsuruna başlamak için bir yaprak alıyor.
Bunu da asla taşıyamayacağız, diyor 5. Sanatın çok yer tuttuğunu keşfetmişti. İki karınca baş başa veriyorlar ve birden 7.'nin aklına bir fikir geliyor: Kabukları çizmek. Meden çeneklerinin ucuyla karıncaların kabuklarının üstüne doğrudan doğruya motifler çizmesinlerdi?
Fikir 103.nün hoşuna gidiyor. Parmakların da "dövme" adını verdikleri bu tür bir sanatları olduğunu biliyor. Derileri yumuşak olduğundan, deriye renk katmak zorundalar, oysa bir kannca için, bir amber parçasıymış gibi kitini çeneğinin ucuyla çizmekten daha kolay ne var?
7.'nin içinden 103.'nün kabuğunu çizmek geliyor, ama genç Prenses olmadan önce, ihtiyar bir kâşif olan kızıl karıncanın zırhı o kadar çok çizilmişti ki, bu çiziğin seçilmesi çok zor olacaktı.
O zaman, birliğin en genç karıncası, en azından zırhı pınl pırıl olan 16.'yi çağırmaya karar veriyorlar. 7. bir şiş gibi kullandığı sag çeneğinin ucuyla, kafasına esen motifleri özenle çizmeye girişiyor, tik aklına gelen, alevler içinde bir kannca yuvası çizmek oluyor. Bunu genç Bel-o-kanlının kamına çiziyor. Çizikler, girinti çıkıntılar ve ip gibi dizilen oldukça uzun kıvrımlar oluşturuyor. Özellikle hareketi algılayan karıncalar, alevlerin uzunluğundan çok şekillerinin ayrıntılarıyla ilgileniyor.
MAXÎMİÜEN EVİMDE
Maximilien akvaryumundan ölü gupileri çıkardı. Şu son iki gün, zorunlu olarak onlarla pek ilgilenememişti ve bir kez daha, balıklar onu en kötü biçimde paylıyorlardı: Kendilerini ölüme bırakarak. "Genetik melezlemeden gelen ve sadece estetik görünüşlerine göre elemeden geçirilen şu akvaryum balıklan yine de çok kırılganlar" diye düşündü polis ve daha vahşi, daha az güzel ama daha iyi uyum sağlayan ve daha dayanıklı türler seçsem daha iyi etmez miydim, diye geçirdi aklından.
303
Leşleri çöpe attı ve akşam yemeğini beklemek üzere salona geçti.
Kanepenin üzerine bırakılmış Fontainebleau Borazını'nı aldı. Son sayfada, Marcel Vaugirard'ul "Yüksek gözetim altında bir lise" başlıklı kısa bir yazısı vardı. Bir an, bu gazetecinin orada olup bitenlerden halkı haberdar etmesinden korktu. Hayır, aslan Vaugirard işini iyi yapıyordu. Goşistlerden, serserilerden, gece gürültü patırtı koparmalarından şikâyetçi olan komşulardan söz ediyordu. Makaleyi küçük bir fotoğraf, elebaşının bir portresi tamamlıyordu. Altında "Julie Pinson, şantöz ve asi" yazılıydı.
"Asi? Aykırı bir güzellik" diye düşündü polis. Hiç fark etmemişti ama Qaston Pinsonun yumurcağı gerçekten de güzeldi.
Aile sofraya geçti.
Mönü: Tereyağlı salyangoz ve pilavlı kurbağa budu.
Karısına göz ucuyla baktı ve birden onda tahammül edilmez türlü türlü davranışlar keşfetti. Serçe parmağını kaldırarak yiyordu. Durmadan gülümsüyor ve gözlerini ona dikiyordu.
Marguerite televizyonu açma iznini kopardı.
423. Kanal. Hava durumu. Büyük kentlerde kirlilik düzeyi alarm çizgisini aştı. Nefes darlığı sorunlarının yanı sıra, göz yanmaları olayları arttı. Hükümet bu konuda Parlamentoda bir görüşme açmayı öngörüyor, bu arada sorunun çözümü için uzmanlardan oluşan bir komite oluşturuldu. Onların hazırlayacağı rapora göre...
67. Kanal. Reklam: "Yoğurt Yeyin! Yoğurt yeyin! YOÛURT YEYİN!"
622. Kanal. Eğlence. Ve şimdi de "Düşünce Kapanı"; hep altı kib-ritli ve sekiz eşitkenar üçgen bilmecesi...
Maximilien, kızının elinden uzaktan kumandayı çekip aldı ve televizyonu kapattı.
- Hayır, yapma baba! Madam Ramirez'in altı kibritle sekiz üçgen oluşturma bilmecesini çözüp çözemediğini öğrenmek istiyorum!

Aile babası ödün vermedi. Şimdi uzaktan kumandayı o tutuyordu elinde; insanlık ailesinin her hücresinde, bu krallık asasına sahip olan ailenin reisiydi. Maximilien kızından tuzlukla oynamayı bırakmasını ve karısından bu kadar büyük lokmalar yutmaktan vazgeçmesini istedi.
Her şey onu sinirlendiriyordu.
Karısı, kendisinin yarattığı piramit biçiminde yeni bir pastadan almasını önerince, artık dayanamadı, sofradan kalkmayı ve gidip bürosuna sığınmayı tercih etti.
Maximilien, rahatsız edilmemek için kapısını sürgüledi.
304
MacYavel sürekli açıktı. Evrim oyununa girmek için bir tuşa dokunması yetiyordu. Tam gelişme halindeyken son Moğol uygarlığını tehdit eden yabancı uygarlıklarla savaşarak rahatlayabilirdi.
Bu kez, her şeyi orduya yatırdı. Tarıma, bilimsel araştırmalara, eğitime, hizmetlere yatırım yoktu artık. Sadece büyük bir ordu ve zorba bir hükümet. Bu seçimi ilginç sonuçlar verince, çok şaşırdı. Moğol ordusu, yolu üstündeki bütün kentleri işgal ederek, batıdan doğuya, İtalyan Alpleri'nden Çin'e doğru ilerledi. Tarımdan sağlayamadığı yiyecekleri talanla sağlıyorlardı. Vazgeçtikleri bilimi fethettikleri kentlerin laboratuvarlanna el koyarak elde ediyorlardı. Eğitime gelince, artık gereği yoktu. Kısacası, askeri bir dikta ile her şey çabuk ve iyi işliyordu. Savaş arabaları, mancınıkiarıyla kendini 1750 yılında buldu. Gezegende zaptetmediği yer kalmamıştı. Me yazık ki zorbalık evresinden aydınlanmacı monarşi evresine geçirmeye çalıştığı başkentlerden birinde bir ayaklanma oldu. Zamanlama yanlış olduğundan, kontrolü ele almayı başaramadı ve ayaklanma başka kentlere yayıldı.
Küçük ama demokratik komşu bir ulus, o zaman uygarlığını kolaylıkla işgal etti.
Birden ekranda bir satırlık metin göründü.
- Oyunda değilsin. Canını sıkan bir şey mi var?
- Nereden biliyorsun?
Bilgisayar hoparlörlerinden yayınladı:
- Tuşlarıma vuruşundan. Parmakların kayıyor ve bir tuşa her seferinde iki kez vuruyorsun. Sana yardım edebilir miyim?
Komiser şaşırdı:
- Bir liseliler ayaklanmasını bastırmada bir bilgisayarın bana ne gibi bir yardımı olabilir?
- Pekâlâ... Maximilien bir tuşa bastı.
- Bana başka bir oyun ver. Bana en iyi böyle yardım edersin. Oynadıkça, içinde yaşadığım dünyayı ve atalarımın yapmak zorunda kaldıkları seçimleri daha iyi anlıyorum.
1980 yılına kadar ilerlettiği Sümer tipi bir uygarlıkta karar kıldı. Bu kez, mantıklı bir gelişme izlemeyi başardı: Despotizm, monarşi, cumhuriyet, demokrasi. Teknolojik bakımdan ilerlemiş büyük bir ulus kurmayı başardı. Beklenmedik bir anda, 21. Yüzyılın ortasında, halkı bir veba salgınında kırıldı. Halkının hijyenine yeterli özeni göstermemişti, özellikle de büyük kentlerde kanalizasyonlar kurmayı atlamıştı. Örgütlü tahliye eksikliğinden, yığılan atıklar gübre haline dönüştü ve bu yüzden kentleri fareler istila etti.
MacYavel, hiçbir bilgisayarın böyle bir hataya düşmeyeceğini belirtti.
305
Tam o anda, Maximilien, gelecekte hükümetlerin başına bir bilgisayar getirmenin belki daha iyi olacağını düşündü, çünkü bir tek o hiçbir ayrıntıyı unutmuyordu. Bir bilgisayar asla uyumaz. Bilgisayarın sağlık sorunları yoktur. Bilgisayarın cinsel bozuklukları yoktur. Bilgisayarın ailesi, dostları yoktur. MacYavel haklıydı. Bir bilgisayar kanalizasyonlar yaptırmayı atlamazdı.
Maximilien Fransız tipi bir uygarlıkla yeni bir oyuna başladı. Oynadıkça, özünde kötülüğe eğilimli, uzun vadede çıkarını göremeyen, sadece yakın zevklere düşkün insan doğasından çekiniyordu.
Tam o sırada, ekranda, 1635te başkentlerinden birinde bir öğrenci devrimine tanık oluyordu. Arzuladıkları hemen yerine getirilmeyen şımarık çocuklar gibi tepmiyordu öğrenciler...
Birliklerini öğrencilerin üzerine saldı ve onları yok etti.
MacYavel ilginç bir gözlemde bulundu:

- insan hemcinslerini sevmiyor musun?
Maximilien, buzdolabından bir kutu bira aldı ve içti. Sanal uygarlıklarla eğlenirken kursağını serinletmek hoşuna gidiyordu.
Son direnme adacıklarının da hakkından geldi, devrim tamamen bastırılınca> daha güçlü güvenlik önlemleri aldı, halkın ne yaptığını, ne ettiğini daha iyi kontrol etmek için video kameralar yerleştirdi.
Maximilien, halkının gidip gelişini, dönelemesini, böcekleri gözlemler gibi seyretti. Sonunda cevap vermeye razı oldu.
- İnsanları seviyorum... onlara rağmen.
Alem
Giderek, Devrim hummalı bir buluş yerine döndü.
Fontainebleau'de, şenliğin aldığı boyutlar sekiz öncüyü biraz aşmıştı. Podyumun ve onların sekiz standının dışında, avlunun her yerinde mantar gibi standlar ve masalar bitmişti.
Böylece, genç devrimcilerin yapıtlarını sergiledikleri "resim", "heykel", "buluş", "şiir", "dans", 'bilgisayar oyunları" standları doğdu. Lise, yavaş yavaş herkesin birbirine sen dediği, özgürce birbirine yanaştığı, eğlendiği, kurduğu, test ettiği, deney yaptığı, gözlemlediği, tat aldığı, oynadığı ya da sadece dinlendiği renkli bir köy haline geldi.
Podyumda, Francine'in sentetizörüyle, her türden binlerce orkestra yeniden üretilebiliyordu ve gece gündüz, bundan yararlanmak isteyen az çok deneyimli müzisyenler hiç eksik olmuyordu. Burada da, gelişmiş teknoloji daha ilk günde ilginç bir olay yarattı: Dünyânın bütün müziklerini melezleştirme.

Böylece bir gün Hintli bir sitar satıcısının bir oda müziği grubuna katıldığını, bir caz şantözüne balinalı vurmalı çalgılar grubunun eşlik ettiğini gördüler. Müziğe dans katıldı, bir Japon kabuki tiyatrosu dansçısı, Afrika tam tam ritmiyle kelebek dansı yaptı; Arjantinli bir tango dansçısı Tibet müziğiyle gösteri yaptı; operada oynayan dört dans okulu öğrencisi New Age'ın süzülen müziğiyle antrşa yaptılar. Sentetizör yetmediğinde, yeni çalgılar üretiyorlardı. En iyi parçalar kaydediliyor ve bilgisayar ağında yayınlanıyordu. Ama Fontainebleau Devrimi yayınlamakla yetinmiyordu, San Francis-co'da, Barcelona'da, Amsterdam'da, Berkeley'de, Sidney'de ya da Se-ul'de diğer Karıncalar Devrimleri"nin yarattığı müzikleri de alıyordu.
Dünya bilgisayar ağına bağlanmış bilgisayarlara kameralar ve sayısal mikrofonlar yerleştirerek, Ji-woong birçok yabancı Karıncalar Devriminden müzisyenleri aynı anda ve canlı olarak bir araya getirmeyi başarmıştı. Bateri Fontainebleau'den, ritm ve lead gitar San Francisco'dan, vokaller Barcelona'dan, klavye Amsterdam'dan, kontrbas Sidney'den ve keman Seul'dendi.
Her türlü kökenden gruplar, sayısal otoyolda arka arkaya yer alıyorlardı. Amerika'dan, Asya'dan, Avrupa'dan, Avusturalya'dan, deneysel ve kırma bir dünya müziği yayılıyordu.
Fontainebleau Lisesinde, artık ne uzamda ne de zamanda sınır vardı. Lisenin fotokopi makinesi günün mönüsünü basmak için durmadan dönüyordu. Günün belli başlı olaylarının özeti: Müzik toplulukları, tiyatro, deney standları, vb. ayrıca şiirler, öyküler, tartışma yazıları, tezler, Devrimin alt şubelerinin statüleri ve hatta kısa süreden beri Julie'nin ikinci konserde çekilmiş fotoğrafları ve tabii Paul'ün mönüsü.
Kuşatılanlar, tarih kitaplarında ve kitaplıkta, büyük devrimcilerin ya da kendilerine uygun gelen eski ünlü rockçıların portrelerini aramış, bulmuşlardı ve onları kurumun koridorlarında sergilemişlerdi. Lao tzu, Gandi, Peter Gabriel, Albert Einstein, Dalai Lama, Beatles, Philip K. Dick, Frank Herbert ve Jonathan Swift.
Julie, Ansiklopedinin sonundaki boş sayfalara şunları not aldı: "54 nolu devrim kuralı: Anarşi yaratıcılık kaynağıdır. İnsanlar, toplumsal baskıdan kurtulunca, doğal olarak yaratmaya, güzelliği ve zekâyı aramaya, aralarında olabildiğince iyi iletişim kurmaya girişiyorlar. Humuslu toprakta, en küçük tohumlar büyük ağaçlar ve güzel meyveler verir."
Sınıflarda kendiliğinden tartışma grupları oluşuyordu. Akşam, gönüllüler dışarıdaki gençlere yorganlar dağıtıyorlardı. Gençler, insan sıcaklığını

beslemek için birbirlerine sokularak ikişer ya da üçer, yorganlara sarınıyorlardı.
307
Avluda, bir amazon tai chi chuan gösterisi yaptı ve bu binlerce yıllık jimnastiğin hayvan davranışlarını taklit ettiğini açıkladı. Onları taklit ederek, zihniyetlerini daha iyi anlıyorlardı. Dansçılar bu fikirden esinlendiler ve karınca hareketleri yaptılar. Bu böceklerin hareketlerinin esnek olduğunu saptadılar. İncelikleri egzotikti ve kedilerinkin-den ve köpeklerin kinden çok farklıydı. Dansçılar kollarını anten gibi kaldırarak ve birbirine sürterek yeni adımlar keşfettiler.
- Marihuana ister misin? diye önerdi genç bir seyirci sigarasını Ju-lie'ye uzatarak,
- Hayır, teşekkür ederim. Gaz halinde trofalaksi, ne olduğunu bilirim, ses tellerimi mahvetti. Uçtuğumu hissetmem için bu büyük şenliği seyretmek yetiyor bana.
- Şanslısın, coşman için az şey yetiyor sana...
- Sen buna az şey mi diyorsun? diye şaşırdı Julie. Ben bu kadar büyüleyici bir şey daha görmedim.
Julie, bu curcunaya biraz çekidüzen vermenin önemli olduğunun bilincindeydi, yoksa Devrim kendiliğinden yıkılırdı.
Bütün bunlara bir anlam önermek gerekiyordu.
Genç kız feromon iletişimi için getirilen akvaryumdaki karıncaları tam bir saat boyunca dikkatle izledi. Edmond Wells, ideal bir toplum yaratmak isteniyorsa, karınca davranışlarını gözlemlemenin çok yardımı olacağını belirtiyordu.
O, kavanozda salakça işlerle uğraşıyor gibi görünen oldukça itici küçük, kara hayvanlardan başka bir şey görmedi. Sonunda belki de tüm satırda yanılgıya düştüğü sonucuna vardı. Edmond M/ells, kesin sembollerle konuşuyordu. Karıncalar karınca, insanlar insandı. Onlardan bin kez daha küçük böceklerin yaşam kuralları insanoğluna uygulanamazdı.
Yukarı katlara çıktı, tarih öğretmeninin masasına oturdu, esinlenebilecekleri başka devrim örnekleri aramak için Ansiklopediyi açtı.
Fütürist hareket tarihini buldu. 1900-1920 yıllan arasında, hemen her yerde sanat akımları türemişti, isviçre'de dadaistler. Almanya'da ekpresyonistler, Fransa'da sürrealistler, İtalya ve Rusya'da fütü-ristler ortaya çıkmıştı. Bu sonuncular, makinelere, hıza ve genel olarak her türlü ileri teknolojiye hayranlık duyan sanatçılar, şairler ve filozoflardı. İnsanı bir gün makinenin kurtaracağına inanıyorlardı. Zaten, fütüristler robot görünüşünde oyuncuların insanlann imdadına koştuğu tiyatro oyunları sahnelediler. Oysa, İkinci Dünya Savaşının öncelerinde, İtalyan fütürüstler, makinelerin baş temsilcisi Diktatör Renito Mussolini'nin vaaz ettiği ideolojiyi benimsemiş olan Marinet-
508
ti'ye katıldılar. Saldırı tanklarından ve savaşa yönelik öteki araçlardan başka ne yaptırıyordu ki? Rusya'da, fütüristlerden bazıları aynı nedenlerle Joseph Stalin'in komünist partisine girdiler. Her iki durumda da politik propaganda için kullanıldılar. Stalin katletmediklerini Gulag'a gönderdi.
Arkasından, Julie sürrealist hareketle ilgilendi. Sinemacı Luis Bu-nuel, ressamlar Max Ernst, Salvador Dali ve Rene Magritte, yazar Andre Breton, hepsi sanatlarıyla dünyayı değiştirebileceklerini düşünüyorlardı. Bu bakımdan, her biri kendi tercih ettiği alanda çalışan sekizler çetesine benziyordu. Bununla birlikte, sürrealistler iç çekişmelerde yitip gidecek kadar aşın bireyciydiler. Altmışlı yılların Fransız sitüasyonistlerinde ilginç bir örnek bulduğunu sandı. Onlar, yalan haberle devrimi salık veriyorlardı ve "gösteri toplumu'nu reddederek medya dünyasından şiddetle uzak duruyorlardı. Zaten, daha sonraki yıllarda, önderleri Guy Debord televizyondaki ilk mülakatından sonra intihar edecekti. Ondan sonra, birkaç 68 Mayıs hareketi uzmanının dışında, sitüasyonistler unutulup gittiler.
Julie gerçek devrimlere geçti.
Yakın başkaldırılar arasında, Meksika'nın güneyinde Chiapas Yer-lileri'nin başkaldırısı vardı. Bu zapatist hareketin başında. Yarbay Marcos vardı, o da kahramanlıklarında hep mizah havası olmasını isteyen bir devrimciydi. Yine de, hareketi çok somut toplumsal sorunlara dayanıyordu: Meksika Yerlilerinin

sefaleti ve Amerikalı Yerli uygarlıklarının ezilmesi. Ama Julie'nin Karıncalar Devrimi hiçbir toplumsal öfkeye dayanmıyordu. Bir komünist onu "küçük burjuva devrimi" olarak nitelendirirdi ve tek gerekçesi hareketsizlikten bıkkınlıktı. Başka bir şey bulmak gerekiyordu. Tamamen askeri devrimler çerçevesinden çıkıp, kültürel devrimlere geçmek için Ansiklope-d/"nin sayfalarını çevirdi.
Jamaika'da Bob Marley. İkisinin de müzikten yola çıkmış olmaları bakımından, rasta devrimi onların devrimine yakındı. Buna barışçı bir söylem, yüreklere işleyen bir müzik, yaygın ganja kullanımı, kökenlerini ve sembollerini eski bir kültürden alan bir mitoloji ekleniyordu. Rastalar, Kral Süleyman'la Saba Melikesi'nin öyküsünü kendilerine kaynakça yapmışlardı. Ama Bob Marley toplumu değiştirmek istememişti, o sadece müritlerinin gevşemesini; saldırganlıklarını ve tasalarını unutmalarını istemişti.
Birleşik Amerika da bazı quaker ya da amish cemaatleri ilginç birlikte yaşama biçimleri ortaya koydular, ama kendi istekleriyle dünya-dan kopmuşlardı ve yaşam kuralları sadece inançları üstüne kuruluy-du. Kısacası, doğru dürüst işleyen laik cemaatler içinde, bir süredir
r
309
sadece İsrail'deki kibbutzlar vardı. Paranın olmadığı, kapılann kilitlenmediği ve herkesin birbirine yardım ettiği köyler oluşturduklarından kibbutzlar Julie'nin hoşuna gidiyordu. Bununla birlikte, kibbutzlar her bir üyelerinin toprağı işlemelerini istiyorlardı; oysa ne işlenecek toprak, ne inekler, ne de bağlar vardı.
Düşündü, tırnaklarını kemirdi, ellerine baktı ve birden bir şimşek çaktı. Çözümü bulmuştu. Epeydir burnunun dibinde duruyordu, bunu daha önce nasıl düşünememişti.
Örnek alınması gereken...
ANSİKLOPEDİ
CAriLI ORGANİZMA: Kimsenin vücudumuzun farklı bölümleri arasındaki mükemmel uyumu kanıtlamaya ihtiyacı yoktur. Bütün hücrelerimiz eşittir. Sağ göz sol gözü kıskanmaz. Sağ akciğerin sol akciğerle bir alıp veremediği yoktur. Vücudumuzda bütün hücrelerin, bütün organların, bütün bölümlerin tek ve aynı amaçları vardır: En iyi biçimde işleyebilmesi için bütün organizmaya hizmet etmek. Hücrelerimiz hem komünizmi hem anarşizmi tanır, üstelik de başarıyla. Hepsi eşit, hepsi özgürdür, ama amaç ortaktır: Olabildiğince iyi bir biçimde birlikte yaşamak. Hormonlar ve sinirsel akızlar sayesinde, bilgi anında bütün vücudumuzda dolaşır ve sadece ihtiyacı olan bölgelere aktarılır. Vücutta şef, yönetim, para yoktur. Tek varlıkları şeker ve oksijendir ve hangi organın bunlara gereksinimi olduğunu organizmanın bütünü karar verir. Örneğin, hava soğuk olduğu zaman, insan vücudu en hayati bölgeleri beslemek için ellerin ve ayakların ucunu biraz kandan yoksun bırakır. Bu yüzden ilk olarak el ve ayak parmakları morarır. Vücudumuzda mikro kozmik düzeyde olanı makro kozmik düzeyde kopya ederek, uzun zamandan beri kusursuzluğunu kanıtlamış bir örgütlenme sistemini kendimize örnek alabilirdik.
Edmond VVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
310
BEL-OKAN SAVAŞI
Parmaklar Devrimi sürünen bir sarmaşık gibi yayılıyor. Şimdi böceklerin sayısı elli bini aştı. Salyangozlara eşyalar ve yiyecekler yüklenmiş. Bu büyük orduda, gözde sanat modası elbette göğsüne ateş motifi çizdirmek.
Karıncalara yavaş yavaş ormanı seren bir yangınmışlar gibi geliyor, şu farkla ki onlar ormanı mahvetmiyorlar, sadece Parmakların varlığını ve yaşama tarzını yayıyorlar.
Devrimci karıncalar, binlerce bitkibitinin iyilik ediyormuşcasına otlandıkları ardıçlarla örtülü bir ovaya çıkıyor. Onları avlamak için kovalarken ve formik asit fışkırtarak vururken, bir şey kanncaları çok şaşırtıyor: Hiç gürültü yok. Karıncalarda, temel iletişim biçimi koku olsa da, sessizliğe duyarsız değildirler.
Adımlarını yavaşlatıyorlar. Bir otun arkasında, başkentleri Bel-o-kan'ın akıllara durgunluk veren karaltısını görüyorlar.
Ana site Bel-o-kan.

Ormanın en büyük karınca yuvası Bel-o-kan.
En büyük karınca söylencelerinin doğduğu ve öldüğü Bel-o-kan.
Ana kentleri onlara daha geniş ve daha yüksek gibi geliyor. Site, yaşlandıkça sanki şişiyor. Bu canlı yerden binlerce kokusal ileti yayılıyor.
103. bile onu tekrar görmekten duyduğu heyecanı saklayamıyor. Demek buraya tekrar dönmek içinmiş bütün bunlar.
Binlerce aşina kokuyu tanıyor. Daha gencecik bir kâşifken bu otlar arasında oynardı. İlkbaharda ava çıkarken bu yollardan geçmişti. Ürperiyor. Başka şaşırtıcı bir olay sessizliği bir kat daha artırıyor: Metropol çevresinde hiçbir faaliyet yok.
103. oraya giden yollarda, hazinelerini sürüye sürüye götüren, giriş çıkışı-zorlaştıran binlerce avcı görmüştü. Şimdiyse kimseler yok. Karınca yuvasında kımıltı yok. Ana-kent, ele avuca sığmaz kızının yeni bir cinsiyet, Parmaklar yandaşı devrimciler topluluğu ve salyangozların sırtında tüten közlerle geri dönmesini görmekten memnun görünmüyor gibi.
Ona her şeyi açıklayacağım, diye yayın yapıyor 103. büyük site yönünde. Ama bunu yapmak için artık çok geç: Piramidin arkasından, iki yanmdan iki uzun sıra halinde askerler çıkıyor. Bu iki uzun askeri kol, Prensese Bel-o-kan'ın çenekleri gibi görünüyor.
Kardeşleri kutlamak için değil, ama onları tutuklamak kararlılığa' la koşuyorlar. Gerçekten de, tabu ateşi kullanan ve yukarının cana-varlanyla ittifakı tavsiye eden Parmaklar yandaşı devrimci karıncaların yaklaştığı haberinin ormana yayılması uzun sürmemişti.
311
5. düşmanı görüyor ve telaşlanıyor.
Karşıda düşman birlikler, 103.'ye daha küçücük bir çocukken aşıladıkları taktiklere uygun bir biçimde savaş düzeni alıyor: Önde, for-mik asit salyaları yapacak topçular, sağ cenahta dörtnala saldıracak süvariler, sol cenahta uzun, keskin çenekli askerler ve arkada yaralıların işini bitirecek olan küçük çenekli askerler.
103. ve 5. düşmanlarının kimliğini saptamak için antenlerini saniyede 12.000 titreşimle hareket ettiriyorlar. Onlann karşısında zayıf kalıyorlar.
Çeşitli türlerden elli bin Parmaklar yandaşı devrimcinin karşısında, türdeş ve savaşçı yüz yirmi bin Bel-o-kanlı asker.
Prenses, son bir barışma çağrısı yapıyor. Kuvvetlice yayınlıyor:
Askerler bizler kardeşiz.
Bizler de Bel-o-kanlıyız.
Siteyi tehdit eden büyük bir tehlikeyi haber vermek için geri döndük.
Parmaklar ormanı işgal edecekler.
Bir tepki yok.
Prenses 103. anteniyle beyaz pankartı gösteriyor. Bunun tehdidin sembolü olduğunu belirtiyor.
Anne ile konuşmak istiyoruz.
Bu defa, Bel-o-kanlılann çenekleri bir tapan gibi, kuru odun gürül-tüsüyle dikiliyor. Federal birlikler saldırmaya kararlılar. Nefes tüketecek zaman değil. Hemen bir savunma stratejisi geliştirmek gerekiyor.
6. iri çenekli askerlere saldırmak için güçlerini sağ cenaha yöneltmelerini öneriyor. Ateşle, bu koca hödük hayvanlan şaşalatıp saf değiştirmelerine ve kendi birliklerine saldırmalarına yol açacak kadar panik yaratacaklarını umuyor.
Prenses 103. fikri beğeniyor ama közlerin süvari birlikleri üzerinde daha etkili olacağını düşünüyor.
Hemen bir toplantı yapıyorlar. Parmaklar Devriminin sorunu, kitle savaşında nasıl tepki gösterecekleri bilinmeyen çeşitli türlerden böceklerden oluşması. Savaş çenekleri bile olmayan bütün bu küçük karıncalar ne yapacaklar? Közleri taşıyan ve çok ağır hareket eden salyangozlarda cabası... Düşman karıncalar sardığında, asıl onlar paniğe kapılabilirler.
Federal ordu, kastlara, çeneklerin boyuna, antenlerin duyarlılığına göre dizilmiş taburlar halinde; amansız ilerliyor. Yeni takviye kuvvetler geliyor. Sayıları ne kadar? Büyük olasılıkla yüz binlerce.

Düşman yaklaştıkça, Parmaklar yandaşı devrimciler savaşı baştan kaybettiklerini anlıyorlar. Turist olarak gelmiş küçük böceklerin çoğu vazgeçip kaçmayı yeğliyor.
312
Federal ordu gittikçe yaklaşıyor.
Olanlacı sonunda anlayan kervan halindeki salyangozlar geniş ağızların.! kocaman açarak, ses çıkarmadan korkularını haykırıyorlar. Salyangozların salata yapraklarını parça parça doğramalarını sağlayan 25.000 küçük dişleri vardır. Kabuklarının sağa doğru yuvarlanmış olmasından solak oldukları anlaşılan salyangozlar en sinirlileri. Boynuzlarını ta yukarılara fırlatıyor ve uçlarındaki göz yuvarlarını tomurcuklar gibi şapırtıyla dışarı çıkarıyorlar. Bazı salyangozlar gövdelerini dikip üzerlerindeki karıncaları ve gereksiz eşyaları düşürmek için başlarıyla kabuklarına darbeler indiriyorlar. Sonra savaş alanından kaçıyorlar.
Birinci düşman topçusu hattı çoktan savaş durumu aldı. Kusursuz denecek sıklıkta bir saf oluşturuyor. Karınlar dikiliyor ve sarı füzeler gibi giden ve devrimcilerin ilk hatlarına düşen tahriş edici damlalar fırlatılıyorlar. İsabet alan vücutlar acıyla kıvranıyor.
Onların .yerini ikinci bir topçu müfrezesi hemen alıyor, dikiliyor ve en az birincisi kadar zaiyat verdiriyor.
Devrimciler kırılıyorlar. Ordunun arka saflarında kaçanların sayısı artıyor, nihayetinde, kızıl karıncalar büyük federasyonuna kafa tutacak kadar Parmaklara ilgi duymuyorlar.
Asit isabet eden, dehşetten aklını kaçırmış salyangozlar boyunlarını göğe kaldırıyor ve küçük dişlerini ve yuvarlarından uğramış uzun gözlerini göstererek, boyunlarını döndürüyorlar. Bu derece paniğe kapıldıklarında, iki kat daha fazla salya çıkarıyorlar, daha hızlı kaçabilmek için bir refleks olmalı. Salyangozların çok yakınındaki Parmaklar yandaşı devrimcilere salya yapışıyor. Bazıları bu otoburların iğne gibi ince dişlerinden kurtulamıyor.
İki ordu, bitkin ve kudurmuş iki uçsuz bucaksız hayvan sürüsü gibi karşı karşıya geliyor. O anda, her şey hâlâ sakin. Birazdan göğüs göğüse geleceklerini hepsi biliyor.
İki yüz yirmi bine karşı elli binden daha az; savaş çetin geçeceğe benziyor.
Bir federal kannca antenini kaldırıyor. Bir koku yayılıyor.
Hücum!
Binlerce dikilmiş antenin üstünde, hemen kokusal savaş naraları yükseliyor.
Devrimciler, çarpışmayı karşılamak için cırnaklarını toprağın derinliklerine saplıyorlar.
Yüzlerce federal tabur üzerlerine doğru fırlıyor. Süvariler dörtnala geliyor. Topçular acele ediyor. Uzun dudak kılıçlarıyla birbirlerine engel olmamak için başlarını kaldırmış doğramacılar koşuyor. Küçük piyadeler daha hızlı koşmak için sanki yuvarlanan bir halıymış ğib' büyük piyadelerin vücutları üstünde koşuyor. Sayılanndan yer sarsılıyor.
SİS
İki ordu kapıştı kapışacak.
Çarpışma. İlk hattaki federallerin çenekleri, ilk hattaki devrimcilerin çeneklerine geçiyor.
Bu ilk karaöpüşme gerçekleştikten sonra, iki ordunun taburları uğursuz gülümsemeyi genişletmek için sag cenaha doğru açılıyor. Çıplak çenekler, dizleri kesmek için ayaklar ormanına dalıyor. Federal taburlar, devrimcilerin savunma hattına fırtına gibi dalıyor.
Sağlam yapılı yirmi kadar Parmaklar yandaşı devrimci karınca, alevli bir çalıyı sallıyor, düşman süvarisini böylece uzakta tutuyorlar. Hareketleri yakındakileri korkutuyor ama sayıca azlıklarını kapatmaya yetmiyor. Üstelik, süvariler belli ki uyarılmışlardı ve ormanda taşıdıkları ateşin savaşta karşılarına çıkacağını bekliyor olmalıydılar. Çünkü hemen toparlandılar ve alevli uzun mızrağın uzağından dolaştılar.
Birbirlerine giriyorlar. Ateş edenler, kamçılayanlar, ısıranlar, teh-ditkâr kokular haykıranlar. Düşman zırhını çenelerinin kıskaçlanyla çatırdatmak için birbirlerine saplıyorlar. Kırılmış kinin parçaları sıvı etleri açıkta bırakıyor. Birbirlerini hançerliyorlar. Kafalapna kafalarına vuruyorlar, iğrenç kokularla

dolu sözcükleri birbirlerinin suratlarına tükürüyorlar. Birbirlerine çelme takıyorlar. Antenleri eklemlere batırıyorlar. Birbirlerinin boyunlarını kesiyorlar. Birbirlerinin gözlerini oyuyorlar. Çenekler kapatılıyor. Dudaklara ateş ediyorlar.
Öldürme öfkesi en üst düzeyinde ve öldürmekten sarhoş bazı karıncalar, müttefik-düşman ayırmadan boğazlıyorlar.
Vücutlardan kopmuş başlar savaş alanında yuvarlanıyor, ortalık daha bir karışıyor. Vücutsuz başlar zıplıyor, çünkü kitle savaşının saçmalığını sonunda anladılar. Ama kimsenin onları dinlediği yok.
15. karnına kenetlenmiş, bir tepeden köpük köpük, yoğun ateş yağdırıyor. Kıçından duman çıkıyor. Karnı boşalınca, kafasının dikenli ucuyla vurarak dolduruyor. 5. iki ayağını cırnaklarının ucundaki olta iğnesi kamçılar gibi ileri fırlatarak, şamarlar atmayı yeğliyor. 8. zıvanadan çıkmış, bir düşman cesedini yakalıyor, başının üzerinde döndürdükten sonra, bütün gücüyle süvari hattına fırlatıyor. 8. mancınığın bir güri bu hünerini yaygınlaştıracağını düşünüyor. Bunu tekrarlamak istiyor, ama düşman askerleri onu yakalıyorlar ve kaportasını çiziyorlar.
Düşmanı gafil avlamak için yerdeki küçük deliklere saklanıyorlar. Hasmı yormak için otların çevresinde döneliyorlar. 14. bir düşmanı konuşmaya ikna etmeye çalışıyor, başarısız kalıyor. 16.'nın üstüne savaşçılar üşüşmüş ve mükemmel Johnston organlarına rağmen savaş alanında yerini saptayamıyor. 9. tortop oluyor ve düşman kümesine doğru yuvarlanıyor, dengelerini bozmayı başanyor. Artık onlar toparlanıncaya kadar, antenlerini kesmek kalıyor geriye. Kanncalar antensiz kalınca savaşamazlar.
314
Saldırganlar çok kalabalık.
Prenses 103. aynı ailenin üyelerinin birbirlerini yok etmesinden yıkılıyor, nihayetinde, ister müttefik ister düşman olsun, bu yaslı savaş alanında, hepsi kardeştiler.
Yine de kazanmaları gerekiyor.
103. dokuz yoldaşına yanına gelmelerini işaret ediyor ve onlara fikrini açıklıyor. Manga, devrimcilerin oluşturduğu kitlenin ortasında yer alıyor ve vücutlarından oluşturdukları duvar sayesinde, bir tünel kazıyor. İçlerinden üçü, taş kabında köz taşıyor. Savaş alanından çıkmak için, on üç kâşif uzun zaman tünel kazıyorlar. Ateşin sıcaklığı onlara enerji veriyor. Toprağın manyetik alanlarına duyarlı organlarıyla yerlerini saptıyorlar. İstikamet Bel-o-kan. Savaşın şiddetinden altlarındaki toprak sarsılıyor. Çeneklerinin var gücüyle yeraltında kazmaya devam ediyorlar. Bir ara, köz zayıflıyor, hemen duruyorlar közü canlandırmak için gerekli hava akımını sağlamak için antenlerini hareket ettiriyorlar.
Sonunda, kolay kazılan bir bölge keşfediyorlar. Toprağını atıyor ve bir koridora çıkıyorlar. Bel-o-kan sitesindeler. Çabucak yukarı katlara çıkıyorlar. Bazı işçi karıncalar, onlar önlerinden geçerken bu karıncaların burada ne işi var diye düşünüyor. Ama onlar asker değiller ve kentin güvenliği onlardan sorulmuyor. Müdahale etmeyi göze alamıyorlar.
103.'nün son ziyaretinden beri, Sitenin mimarisi çok değişmiş. Bel-o-kan, şimdi gözle görülür biçimde büyük bir kalabalığın çalıştığı geniş bir metropol. Karınca bir an duraksıyor. Telafisi mümkün olmayan bir şey mi yapacak?
Dışarıda kendilerini kırdıran Parmaklar yandaşı devrimci yoldaşlarını hatırlıyor ve kendi kendine seçeneği olmadığını söylüyor.
Kuru bir yaprak alıyor ve tutuşuncaya kadar köze yaklaştırıyor. Alevin üzerine dallar koyuyorlar ve çenekleriyle çatkı haline getiriyorlar. Hemen yangın çıkıyor. Felaket çok çabuk kubbenin dallarına kadar yayılıyor. Panik çıkıyor. İşçiler yumurtalarını kurtarmak için bebek koğuşuna atılıyor.
Yangında sıkışıp kalmamak için hemen kaçmak gerekiyor. Devrimciler, çoktan işçilerin tıkadığı çıkışı buluyorlar. O zaman, manga közünü bırakıyor, alt katlara koşuyor ve kazdıkları tünelde aksi yönde ilerliyorlar. Üstlerinde koşuşmalar işitiyorlar.
Prenses 103. yukarı çıkıyor ve başını bir periskop gibi toprak düzeyine çıkararak, düşman ayakları arasından olan biteni inceliyor. Federaller yangını söndürmek için savaş alanını terk etmek üzereler.

103. başını çeviriyor. Yangın Sitenin doruğunu sarıyor. Yanık ağaç, formik asit ve erimiş kitin kokulu acı bir duman çevreye yayılıyor.
315
İşçiler, imdat çıkışlarından yumurtalarını çıkarıyor. Her yerde Bel-o-kanlı karıncalar alevlere tükürükler ve az konsantre asiteler sıkıyor 103. topraktan ç.kıyor ve birliklerine, en azından geriye kalanlara beklemelerini işaret ediyor. Yangın onların yerine savaşıyor.
Prenses 103. Bef-o-kan'ın yanışını seyrediyor. Parmaklar Devriminin daha yeni başladığını biliyor. Çeneklerin gücüyle ve alevlerin azgınlıgıyla onu kabul ettirecek.
İDEALLERİN COŞKUSUYLA
Beşinci günün sabahında. Karıncalar Devrimi'nin bayrağı, Fonta-inebleau Lisesinin üstünde dalgalanıyordu.
İşgalciler, saat başı çalan elektrikli zilin tellerini koparmışlardı ve herkes yavaş yavaş saatlerinden kurtulmuştu. Bu devrimlerinin beklenmeyen yanlarından biriydi. Zaman içinde konumlanmak onlar için zorunlu değildi. Qünün ilerlediğini anlamalar, için, podyumda grupların ve solistlerin değişmesi onlara yetiyordu. Zaten, çoğuna her gün bir ay sürüyormuş gibi geliyordu. Onların geceler, kısaydı. Ansiklopedide okuduklar, derin uykuyu denetleme teknikleri sayesinde, kendi uyuma devrelerini bulmayı öğreniyorlardı. Böylelikle, sekiz saat yerine üç saatte yorgunluklarını at.yorlard. Kimse de yorgun görünmüyordu.
Devrim, her birinin günlük alışkanlıkların, da değiştirmişti Devrimciler sadece saatlerini bırakmamışlarda dairelerinin, arabanın garajın, dolabın, büronun anahtarlıklarından da kurtulmuşlardı. Burada hırsızlık yoktu, çünkü çalınacak bir şey yoktu.
Devrimciler cüzdanların, b.rakm.şlardi; burada beş paras.z dolaşabilirlerdi. Aynı şekilde, kimlik belgelerini çekmecelere kaldırmışlardı Herkes birbirini ya şahsen ya da ismen tanıyordu. Art.k etnik konumu ıç.n aile adını, coğrafi konumu için adresini belirtmek zorunlu değildi.
Ama boşalan sadece cepler değildi. Zihinler de boşalmıştı Devrimin bağrında, insanların giriş kodu, kredi kart. numaralan, hayati dört ya da beş rakam, unuttuktan beş dakika sonra serseri durumuna düşmemek için bizden ezberlememizi istedikleri bütün o sayılarla belleklerini doldurmaya ihtiyaçları yoktu.
Gençler, yaşlılar yoksullar, zenginler işte olduğu gibi eğlencede ve zevklerde de eşittiler.
Bir işe karşı duyulan ortak ilgiden özel yakınlaşmalar doğuyordu iaygı sadece yapılan iş üzerine kuruluyordu.
Devrim kimseden hiçbir şey istemiyordu ve yine de farkına bile varmadan bu gençlerin çoğu hiç bu kadar çalışmamışlardı.
316
Beyinleri sürekli olarak düşünceler, hayaller, müzikler ya da yeni kavramlar arıyordu. Çözümlenecek bir sürü pratik sorun vardı!
Saat dokuzda, Julie yeni bir durum belirlemesi için büyük podyuma geçti. Sonunda devrim için izlenecek bir örnek bulduğunu haber verdi: Canlı organizma.
- Bir vücudun içinde, ne rekabet, ne de iç savaşlar vardır. Bütün hücrelerimizin tam bir uyum içinde birlikte yaşaması, içimizde uyumlu bir topluluk olduğunu kanıtlıyor. İçimizde sahip olduğumuzu dışarıda yeniden üretmek yeterli olacaktır.
Dinleyenler pür dikkatti. O devam etti:
- Karınca yuvaları daima canlı organizmalar şeklinde işler. Böcekler bu yüzden doğaya mükemmel uyum gösterirler. Hayat hayatı kabul eder. Doğa kendisine benzeyeni sever.
Genç kız, avlunun ortasındaki polistiren totemi gösterdi.
- İşte örnek, işte sır: "1+1=3" Ne kadar dayanışırsak, bilincimiz o kadar yükselecek ve hem içimizden hem de dışımızla doğayla o kadar uyumlu olacağız. Bundan böyle amacımız, liseyi tam bir canlı organizma haline getirmeye çalışmaktır.
Birden, her şey ona basit görünmüştü. Vücudu bir organizmaydı, işgal edilen lise daha büyük bir organizma, bilgisayar agı sayesinde dünyaya yayılan devrim, daha önemli bir organizma olarak hâlâ yaşıyordu.

Julie, bu canlı organizma kavramına uygun olarak çevrelerindeki her şeye yeni bir isim vermeyi önerdi.
Lisenin duvarları onun derisi, kapıları gözenekleriydi, aikido kulübünün kızları enfositleri, kafeterya bağırsağıydı. Sınırlı sorumlu "Karıncalar Devrimi' şirketlerine gelince, enerji vermek için zorunlu glikozdu ve muhasebe işlerinin iyi yürümesi için yardım eden iktisat profesörü, glikoz şekerini düzenleyen diyabetti. Bilgisayar agı, bilgilerin dolaşımına katkıda bulunan sinir sistemiydi.
Peki ya beyin ne oluyordu? Julie düşündü. İki lop yaratmak fikri geldi aklına. Sag beyin, yeni düşünceler arayan yaratıcı kurul, meşhur sabah pow pow\arı olacaktı. Yöntemci sol beyin, sag beynin düşüncelerini ayıklamak ve onlan uygulamaya koymakla yükümlü bir başka kurul şeklinde çalışacaktı.
- Hangi kurula katılacağımıza kim karar verecek? diye biri sordu. Julie, canlı organizmanın aşamalı bir sistem olmadığı, herkesin o
günkü ruh haline göre canının istediği kurula katılmakta özgür olduğu yanıtını verdi. Kararlara gelince, el kaldırarak verilecekti.
- Ya biz sekizler? diye sordu Ji-woong.
Onlar kuruculardı, özerk bir grup, düşünen apayn bir organ olmalıydılar.
317
- Biz sekizler, korteksiz, iki lobun kökenindeki ilksel beyiniz. Kafeteryanın altındaki prova lokalinde, tartışmalar için toplanmaya devam edeceğiz.
Her şey tamamdı. Her şey yerli yerindeydi.
"Merhaba, yaşayan devrimim" diye mırıldandı.
Avluda herkes bu kavramı tartışıyordu.
- Şimdi yaratıcı kurul toplantısını jimnastik salonunda yapacağız, isteyen gelsin. En iyi düşünceler daha sonra bunları sınırlı sorumlu "Karıncalar Devrimi" şirketinin şubesine aktaracak olan pratik kurula gönderilecek.
Büyük kalabalık oldu. Gürültü şamata içinde, insanlar yere otururken, yiyecek ve içecek dağıtılıyordu.
- Kim başlamak istiyor? diye sordu, fikirleri not almak için büyük bir yazıtahtası yerleştiren Ji-woong.
Birçok kişi el kaldırdı.
- Francine'in Infra-M/ord'üne bakarken aklıma bir fikir geldi, dedi bir genç adam. Zamanı daha bir hızlandırmayı sağlayacak benzer bir program geliştirebileceğimizi düşündüm. Böylelikle, uzak bir geleceğe kadar olası gelişmemizin ne olacağını bilebileceğiz ve işlenmemesi gereken hataları anlayabileceğiz.
Julie araya girdi.
- Edmond Wells y4/js/'AVoped/sinde böyle bir şeyden söz ediyor. Buna EŞY, "En Az Şiddet Yolu" adını veriyor.
Qenç adam tahtaya yöneldi.
- EŞY. En Az Şiddet Yolu, neden olmasın? Bunu göstermek için, insanlığın gelecekteki bütün olası erimlerini içeren bir diyagram çizmek; bunların kısa, orta, uzun ve çok uzun vadedeki sonuçlarını araştırmak yetecektir. Hali hazırda, beş ya da yedi yıllık cumhurbaşkanlığı süresinin sorunları değerlendiriliyor ama çocuklarımıza olabildiğince iyi bir gelecek, en azından olabileceğince az barbarlığın olacağı bir gelecek sağlamak için bunlann iki yüz yıl, hatta beş yüz yıl içindeki gelişmelerini incelemek gerekecektir.
- Yani sen bütün olası gelecekleri test edebilecek bir program bulmamızı mı istiyorsun? diye özetledi Ji-woong.
- Öyle. Bir EŞY. Vergiler arttı nisaydı, otoyollarda saatte yüz kilometreden daha hızlı gitmek yasaklansaydı, uyuşturucu kullanımı serbest bırakılsaydı, küçük işlerin gelişmesi sağlansaydı, diktatörlüklere karşı savaşa girilseydi, bütün lonca ayrıcalıkları kaldırılsaydı acaba ne olurdu?.. Test edilecek düşünce mi yok! Bütün bunlar için, zaman içinde kötü etkileri ve beklenmedik sonuçlan incelemek gerekiyor.
- Bunu başarabilir miyiz, Francine? diye sordu Ji-woong.
318
- lnfra-Word'de olmaz. Böyle bir deney için orada zaman çok ağır akıyor. Hem zaman akımı faktörüne dokunamam. Ama Infra-VVord'un becerisinden yararlanarak,

dünyanın başka bir sanal programı pekâlâ hayal edilebilir. EŞY'nin araştırma programını çağırmak yetecektir o zaman.
Kel bir adam araya girdi:
- Bunları uygulayamadıktan sonra ideal politikayı keşfetmek bizim neyimize yarayacak. Fikirlerimizi sonuna kadar götürmek için dünyayı değiştirmek istiyorsak, iktidarı legal olarak ele almamız gerekir. Cumhurbaşkanlığı seçimlerine şurada birkaç ay var. Kampanyaya katılalım ve "evrimci" partinin adayını gösterelim. Partinin programı EŞY'nin programıyla pekiştirilir. Böylece, olası geleceğin bilimsel incelenmesi üzerine kurulu olduğu için, gerçekten mantıklı bir politika sunan ilk parti olabiliriz.
Politika taraftarları ve kesinlikle reddedenler arasında bir gürültü koptu. Bu David'in en karşı olduğu şeydi, hemen atıldı:
- Siyaset yok. Karıncaların Devriminin en iyi yanı, klasik siyasal ihtirasları olmayan, kendiliğinden bir hareket olmasıdır. Bizim şefimiz yok, dolayısıyla cumhurbaşkanlığına adayımız da yok. Tıpkı karınca yuvalanndaki gibi elbette bir kraliçemiz, Julie, var ama o bizim şefimiz değil, sadece önemli bir sembolümüz. Biz var olan hiçbir ekonomik, etnik, dinsel ya da siyasal bir gruptan değiliz. Bizler özgürüz. İktidarı ele geçirmenin alışılmış manevralarına girerek, her şeyi berbat etmeyelim. Yoksa ruhumuzu kaybederiz.
Şamata daha bir arttı. Kel adam, görünür bir biçimde hassas noktaya parmak basmıştı.
- David haklı, diye ekledi Julie. Bizim gücümüz, özgün düşünceler ortaya atmaktan geliyor. Dünyayı değiştirmek için, bu cumhurbaşkanı olmaktan çok daha etkili. Olayları gerçekte kim değiştiriyor? Devletler değil ama, çok zaman yeni düşünceleri olan sade bireyler. Dünya Doktorları, hiçbir hükümet yardımı almadan dünyanın her yerindeki tehlike içinde olan insanların yardımına koştular... Sonra kışın yoksulların, evsiz barksızların yardımına koşan, onları besleyen gönüllüler... Yukarıdan değil, tabandan gelen nice özel girişimler... Gençlerin elini kolunu ne bağlıyor? Siyasal sloganlardan kuşku duyuyorlar. Buna karşılık, bazı şarkıların sözlerini ezbere biliyorlar ve Karıncaların Devrimi de böyle başladı. Fikirlere, müziğe evet, ama iktidarı fethetmek için ideolojiye kesinlikle hayır. İktidar bizi mahveder.
- Ama o zaman EŞY'yi hiçbir zaman kullanamayacağız! diye boğu-lurcasına bağırdı kel adam.
- EŞY, EŞY bilimimiz yine de kalacak ve danışmak isteyen her siyasetçinin hizmetinde olacak.

- Başka önerisi olan? diye sordu Ji-woong. Her yerde küçük küçük tartışmalar çıkmasını istemiyordu.
Bir amazon ayağa kalktı:
- Evde bir büyükbabam ve bebeğiyle ilgilenecek vakti olmayan bir kızkardeşim var. O da büyükbabamdan onunla ilgilenmesini istedi. O çok memnun, çocuk da. Kendini yararlı hissediyor, artık topluma büyük bir yük olduğu duygusuna kapılmıyor.
- Ee sonra? yaptı Ji-woong sadete gelsin diye.
- O zaman, diye devam etti genç kız, o zaman kendi kendime, dadı, kreşte yer bulma, bakıcı sorunları olan bir yığın anne var dedim. Aynı zamanda, hiçbir şey yapmamaktan umutsuzluğa düşmüş, televizyonunun karşısında yapayalnız bir sürü yaşlı insan var. Onları bir araya getirebiliriz, büyükbabamın ve yeğenimin hikâyesini daha büyük ölçekte gerçekleştirebiliriz.
Toplantıdakiler ailelerin parçalandığını, ihtiyarların ölümlerini görmemek için darülacezelere, bebeklerin ağladıklarını işitmemek için kreşlere bırakıldığını kabul ediyorlardı. Sonuç olarak, yarış sonunun başında, insanlar dışlanıyordu.
- Bu mükemmel bir fikir, diye kabul etti Zoe. İlk "Kreş-lhtiyarlar Yurdu'nu biz yaratacağız.
Sadece bu ilk toplantıda, seksen üç proje önerildi. Bunlardan on dördü doğrudan "Sınırlı Sorumlu Karıncalar Devrimi" şirketinin şubelerine aktarıldı.
ANSİKLOPEDİ
DOKUZ AY: Üst tip memelilerde, normal gebelik süresi on sekiz aydır. Örneğin, tayları doğar doğmaz yürüyebilen atlarda durum böyledir.

Ama insan fetüsünün çok çabuk büyüyen bir kafası vardır. Dokuz ayda annesinin vücudundan dışarı çıkmak zorundadır, aksi halde bir daha hiç çıkamayabilir. Dolayısıyla erken, tamamlanmadan ve özerk olmadan doğar. Dışarda-ki ilk dokuz ayı, içerideki dokuz ayının tam bir kopyasıdır. Tek fark, bebeğin sıvı bir ortamdan hava ortamına geçmesidir. Bu açık havadaki ilk dokuz ayda, başka bir koruyucu karna ihtiyacı vardır. Psişik karın.
Çocuk doğduğunda şaşkındır. Biraz yapay çadıra koyulmuş vücudu yanıklar içindeki insanlar gibidir. Onun için bu yapay koruma annesiyle temas, anne sütü, annenin dokunması, babanın öpücükleridir.
320
Nasıl bir çocuğun doğumunu izleyen dokuz ay boyunca sağlam bir koruyucu kozaya gereksinimi varsa, can çekişen bir ihtiyarın da ölümünden önceki dokuz ay boyunca psikolojik bir destek kozasına gereksinimi vardır. Onun için temel olan bir devre söz konusudur, çünkü içgüdüsel olarak, geriye sayımın başladığını bilir. Bu son dokuz ayı boyunca, ölmek üzere olan eski derisinden soyunur ve sanki programını siliyormuş gibi bilgilerinden uzaklaşır. Doğum sürecinin tersi bir süreci yaşar. Yolun sonunda, ihtiyar, tıpkı bir bebek gibi, haşlama yer; altı bezlenir; dişleri, gözleri yoktur ve zor anlaşılır ıvır zıvır şeyler vıcırdar. Ne var ki doğumlarını izleyen ilk dokuz ay boyunca, bebeklere genel olarak büyük ilgi gösterilirken, ölümlerinden önceki dokuz ay boyunca ihtiyarlara özen göstermek pek kimsenin aklına gelmez. Mantık gereği, onların da anneye, 'psişik karın' rolü oynacak bir dadıya ya da bir bakıcıya ihtiyacı olacaktır. Bu "psişik karın" nihai dönüşümlerinde, zorunlu koruyucu kozayı vermek için çok özen göstermelidir. '.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
BELO-KAN KUŞATMASI
Kızarmış koza kokuyor. Bel-o-kan Sitesi artık tütmüyor. Bel-o-kanlı askerler yangını söndürmeyi başardılar. Parmaklar yandaşı devrimciler ordusu, en azından sag kalanlar, federal başkentin etrafında kamp kuruyor. Karınca megapolünün gölgesi, kömürleşmiş büyük bir kara üçgen gibi, kuşatan birliklerin üzerine düşüyor.
Prenses 103. dört ayağı üzerinde doğruluyor ve 5. çalı-koltuk değneklerine abanarak, daha yukarıları görmek için iki ayağı üzerinde yükseliyor. Böylece Site daha küçük, sanki daha kolay girilebilirmiş gibi görünüyor. İçerideki hasarın büyük olması gerektiğini biliyorlar, ama bunu ölçmeleri olanaklı değil.
- Şimdi son saldırıya geçmek gerekir, diye yayıyor 15.
Prenses 103. pek istekli görünmüyor. Yine mi savaş! Hep sa-vaş,hep savaş. Öldürmek, kendini anlatmanın en karmaşık ve en yorucu yolu.
Yine de, o an için savaşın Tarihi hızlandırmanın en iyi yolu olduğunun bilincinde.
7. yaralarını sarmak, yeniden örgütlenmek için Siteyi kuşatmayı öneriyor.
521
Prenses 103. kuşatma taktiğini pek sevmiyor. Bekleyeceksin, kentin ikmal yollarını keseceksin, hassas bölgelere gözcüler dikeceksin. Savaşçılara itibar sağlayacak hiçbir yanı yok bütün bunların.
Yanına yaklaşan bitkin bir karınca, düşüncelerini kesiyor. Prenses 103. toz toprak içindeki Prens 24/yü tanıyınca hopluyor.
İki böcek binlerce trofalaksi değişiyorlar. Prenses 103. öldüğünü sandığını söylüyor ve Prens 24. ona macerasını anlatıyor. Gerçekten de, daha yangının başında gitmişti. Sincap, refleksle dışarı fırlayınca kürküne yapışmış, böylece, daldan dala atlayan sürüngen onu çok uzaklara sürüklemiş.
O zaman, Prens 24. uzun zaman yürümüş. Sonradan madem onu buralara bir sincap getirmişti, bir başka sincap onu geri götürebilir, diye düşünmüş. Böyle böyle taşıma aracı olarak sincapları kullanmaya alışmış. Ama nereye gitmek istediğini belirlemek hatta nereye gittiklerini bilmek için bu kemirgenlerle iletişim kurmak bir sorunmuş. Her sincap onu bilmediği yerlere götürüyormuş. Gecikmesi bu yüz-denmiş.
Prenses 103. sıra kendine gelince, her şeyin buraya kadar nasıl geliştiğini ona anlatıyor. Bel-o-kan savaşı. Kundakçı komando saldırısı. Ve şimdi de kuşatma.

Gerçektende bir roman yazacak kadar şeyler olmuş, diye gözlemde bulunuyor Prens 24. ve anlatısına başladığı feromon belleğini çıkarıyor ve yeni bir bölüm kaleme alıyor.
- Romanını ne zaman okuyabileceğiz? diye soruyor 103.
- Me zaman biterse o zaman, diye cevap veriyor 24.
İlerde feromon romanın karıncaların ilgisini çekerse, belki devamını yazacağını bildiriyor. Adı şimdiden aklında: Parmaklar'ın Gecesi. Eğer begenilirse, üçlemesini Parmakların Devrimi ile tamamlayacak.
Neden bir üçleme diye soruyor Prenses 103.
24. birinci romanında iki uygarlığın, karıncaların ve Parmakların temasını anlatacağını, ikincisinin karşı karşıya gelişlerinin anlatımı olacağını açıklıyor. Sonunda, birbirlerini ortadan kaldıramadıklarından, son romanında iki tür arasındaki işbirliğini konu alacaktı.
- "Temas, karşı karşıya gelme, işbirliği", bana öyle geliyor ki iki farklı düşüncenin karşılaşmasının üç mantıklı evresidir, diye belirtiyor Prens 24.
Daha şimdiden öyküsünü nasıl kaleme alacağı hakkında kesin bir fikri var. Üç farklı görüş açısını gösteren üç koşut entrik üzerine kurmayı tasarlıyor: Karıncalar entrigi, Parmaklar entrigi, iki koşut dünyayı tanıyan bir kişiliğin, örneğin 103.'nün entrigi.
Karıncaların Devrimi / F.21
522
Bütün bunlar Prenses 103.'ye biraz karışık görünüyor, ama dikkatle dinliyor, çünkü Prens 24. Cornigera Adasında yaşayalı beri gözle görünür bir biçimde uzun bir öykü yazmayı kafasına takmıştı.
Üç entrik sona doğru bir noktada birleşecekler, diye uzman tavrıyla açıklıyor genç Prens.
O sırada, antenleri birbirine karışmış halde, 14. ortaya çıkıyor. Kent yakınlarında casusluk yaptı ve bir geçit keşfetti. Bir komando birliği gönderilebileceğini düşünüyor.
Bir yeraltı saldtnsı yapabiliriz.
Prenses 103. onu izlemeye karar veriyor. Prens 24. de; romanının hareketli sahneleri için fikir edinmek için olsa da.
Yüz kadar karınca, Siteye giden geçite dalıyor. Sakınımlı adımlarla ilerliyor.
UYGULAMA
Standlar iyi gelişiyordu. En şaşırtıcı olanı, olası dünyasıyla Franci-ne'in standıydı.
Infra-VVorld, hepsinin içinde en kârlı etkinlikti. Bilgisayar ağı sayesinde, reklamını yaptıkları çamaşır tozlarının, kâğıt bezlerin, dondurulmuş ürünlerin, ilaçların ya da yeni araba stillerinin tutulup tutulmadığını yoklamak için danışan reklam ajanslarının sayısı gittikçe artıyordu.
David'in "Sorular Merkezi" de başarılıydı. İşe başlar başlamaz, bu bilgi kavşağı bir başvuru kaynağı olmuştu. İnsanlar, melon şapka ve deri çizmelerin tam olarak kaç bölümden oluştuğunu öğrenmek için olduğu kadar, tren tarifelerini, falanca kentteki kirlilik düzeyini ya da o anda borsada en kârlı yatırımın ne olduğunu öğrenmek için de bağlantı kuruyorlardı. Özel türden sorular nadirdi ve David'in özel dedektiflere başvurmasına gerek kalmamıştı.
Leopard, kendi payına, bir tepe içine yerleştirilmiş bir villa siparişi almıştı ve fiziksel olarak yerinden ayrılamadığından, kredi kartı numarası karşılığında plânlarını müşterisine faksla gönderiyordu.
Paul, arıların ürününü çay yapraklan ve mutfakta ya da lisenin bahçesinde bulduğu çeşitli bitkilerin yapraklanyla kanştırarak yeni yeni bal aramaları uyduruyordu. Maya dozunu azalttığından beri, hid-romeli bir nektar olmuştu.
Paul, çok tutulan vanilya ve karamela kokulu bir fıçı özel hidromel kotarmıştı.
Güzel Sanatlardan genç bir kız, ürününe ek bir özellik katan şatafatlı etiketler çizdi: "Seçkin Hidromel. Karıncaların Devrimi Ürünü. Tescilli Marka."
325
Herkes tadına bayıldı. Çok ilgilenen küçük bir topluluğa anlattı:
- Hidromelin Olimpos Tanrılarının ve karıncaların içkisi olduğunu biliyordum. Karıncalar, bitkibiti balsılarını mayalandırarak kendilerini sarhoş eden bir çeşit alkol elde ederler, ama hepsi bu kadar değil. David'in "Sorular Merkezi'nde hidromel üzerine daha bir sürü şey keşfettim. Maya şamanlar, temelde

hidromel ve gündüz güzeli tanelerinden oluşan lavmanlar yapardı. Bu şekilde emilen, bulantı yapmayan, halüsinasyonlara yol açan bu maddeler, ağızdan alındığından çok daha hızlı ve çok daha güçlü transa yol açıyordu.
- Hidromelin tarifi nedir? diye sordu bir amatör.
- Benimkini Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinde buldum. Okudu.
- *6 kilo arı balını kaynatın, köpürtün, 15 litre su koyun, 35 gram adamotu tozu, 15 gram kakule, 15 gram tarçın ekleyin. Karışımın dörtte biri çekinceye kadar kaynatın. Altını kapatın ve soğumaya bırakın. Sonra iki kaşık bira mayası katın ve hepsini 12 saat dinlendirin. Som.ı sıvıyı bir fıçıya aktarın. Ağzını güzelce kapayın ve dinlendirin.
- Tabii bizim hidromelimiz biraz genç. Olması için biraz daha beklemek gerekecek.
- Peki Mısırlıların yaraları dezenfekte etmek ve yanıkların sızını almak için bal kullandıklarını biliyor muydun? diye sordu bir amazon.
Bu bilgi Poul'e gıda maddelerine ek olarak bir para-eczane bölümü geliştirme fikrini verdi.
Daha ilerde, Marcisse'in giysileri sergileniyordu. Amazonlar devrim insanlarının ve görüntüleri uluslararası bilgisayar ağına aktaran bir video kameranın objektifleri altında, mankenlik yapıyorlardı.
Şimdilik sadece Jıılie ve Zoe'nın karmaşık makinelerinin sonuçları umut kırıcıydı. Karıncalarla diyalog kurma makinesi, daha şimdiden otuz kadar kobay böceğin ölümüne yol açmıştı. Zoe'nin kokusal protezlerine gelince, burunları öylesine yaralıyordu ki kimse birkaç saniyeden fazla dayanamıyordu.
Julie lise müdürünün balkonuna çıktı, avluyu ve devrimini seyretti. Bayrak dalgalanıyordu, karınca totem hüküm sürüyordu, reggea müzisyenler marihuna dumanları içinde çalıyorlardı. Her yerde, insanlar standların etrafında faaliyet içindeydi.
- Yine de, hoş bir şey başardık, dedi yanına gelen Zoe.
- Kolektif düzeyde, bundan kuşku yok, diye onayladı Julie. Şimdi bireysel düzeyde de başarılı olmamız gerekiyor.

- Ne demek istiyorsun?
- Dünyayı değiştirmek istemem, acaba kendimi degiştirememe-nin bir sonucu mu diye soruyorum kendi kendime.
- Bunları nereden çıkarıyorsun? Orada dur, Julie! Bana biraz fazla nöronal karbüratörle çalışıyorsun gibi geliyor. Her şey iyi gidiyor. Mutlu ol.
Julie, Zoe'ye döndü ve gözlerinin içine baktı.
- Az önce Ansiklopedide bir bölüm okudum. Tuhaftı. Bölümün adı "Ben sadece bir kişiyim'dı. Belki de sadece bizim için akan bir filmde, dünyada yalnız olduğumuzu yazıyordu. Bunu okuduktan sonra acayip bir fikir geldi aklıma. Ya yaşayan tek kişi bensem. Bütün evrenin tek canlı varlığı bensem.
Zoe, yoldaşına kaygıyla baktı. Julie devam etti:
- Bütün yaşadıklarım sadece benim için oynanan büyük bir gös-teriyse? Tüm bu insanlar, sen, sadece oyuncular ve figüranlar olurdunuz. Nesneler, evier, ağaçlar, doğa iyi taklit edilmiş bir dekor oluşturuyor, beni rahatlatmak, belli bir gerçekliğin var olduğuna beni inandırmak için yapılmış. Ama belki de Infra-World'ün bir programında gibiyim. Belki de bir romanda.
- Daha neler! Nereden çıkarıyorsun bütün bunları!
- Hiç fark etmedin mi? Etrafımızdaki insanlar ölüyorlar, oysa biz yaşıyoruz. Belki gözetleniyoruz. Belki verili durumlardaki tepkilerimiz test ediliyor. Bu devrim, bu yaşam beni test etmek için kurulmuş kocaman bir sirkten başka bir şey değil. Belki şu anda biri beni uzaktan gözetliyor, hayatımı bir kitapta okuyor ve beni yargılıyor.
- O halde bundan yararlanmaya bak. Bu dünyada her şey senin için. Bütün bu dünya, bütün bu oyuncular, senin dediğin gibi bütün bu figüranlar seni memnun etmek için buradalar. Arzularına, isteklerine uymaya hazırlar. Kaygılanıyorlar. Gelecekleri sana bağlı.
- Beni endişelendiren de bu ya. Bu işin üstesinden gelememek-ten korkuyorum.
Bu kez, Zoe kendisini iyi hissetmemeye başladı. Julie elini omzuna koydu.
- Bağışla beni. Sana söylediklerimi unut. Boş ver. Arkadaşını mutfağa götürdü, buzdolabını açtı, iki bardağa hidro-

mel doldurdu. Sonra, açık buzdolabınmın ışığında, küçük yudumlarla karıncaların ve tanrıların içkisini içtiler.
325 ZOOLOJİK FEROMOM: BUZDOLABI
Salgıcı: 10. Buzdolabı:
Parmaklan sosyal kursaklar, yok. yine de yiyecekleri uzun sûre bozulmadan saklayabiliyorlar.
Bizim ikinci midelerimizin yerine, onların 'buzdolabı-adını verdik teri bir makineleri var.
Bu içerisi çok soğuk olan bir kutu.
Tıkabasa yiyecekle dolduruyorlar.
Bir Parmak ne kadar önemliyse, buzdolabı da o kadar büyüktür.
BEL-O-KAITDA
Bir kömür kokusu onları şaşırtıyor.
Kömürleşmiş dallar berbat kokuyor. Yangından kaçamayan asker-lenn kömürleşmiş cesetleri yerlerde yatıyor. Korkunç bir manzara-Boşaltacak zaman bulamad.klar. için karınca yumurtuları ve larvam rı bile din din kızarmış.
ıa
Her şey yanmış ve kimseler kalmamış. Yangm.n bütün halk, ve söndürmeye koşan butun bir orduyu yutmuş olması mümkün mü?
Karıncalar yangının camlaşt.rdıâı koridorlarda ilerliyor. Korlar o kadar sıcak k, böcekler çalışırlarken ölmüşler. devlerin dili on.an sonsuza kadar dondurmadan önceki konumlarında kalmışlar.
103. ve birlikleri onlara dokunduklannda, ufalamyorlar.
Ateş. Karıncalar ateşe hazır değiller. 5. mırıldanıyor:
Ateş, her şeyi yakıp yıkan bir silah.
u J,r?l,HhTI ateŞ,İn "eden °nCa 2aman böcekler dünyasından uzak tutulduğunu anlıyor. Neylersin ki her kuşak, neden yap.lrnama s. gerektiğini hatırlamak için bile olsa baz. aptall.klar yapar m
Prenses 103. şimdi ateşin yıkıc. bir silah olduğunu biliyor. Alevler yer yer öyle yogunlaşm.ş ki kurbanlann gölgesi duvarlarda çıkmIŞ
Prenes 103 mezarca dönmüş kentinde ilerliyor ve hasretle top-
1^! r'f?3"35"651"1 keşfediyor. Mantarlıklarda, ka£ rulmuş bitkilerden başka hiçbir şey yok. Ah.rlarda, nallan dikmiş bit-kıb.tleri kömürleşmiş. Salonlarda sarnıç kanncalar patlamış.
15. biraz ölmüş sarnıç karmca yiyor ve tadın.n nefis olduğunu qö-uyor. Karamela tadın, keşfediyor. Ama bu yeni yiyeceâin tad, i£ s.nda hayran kalacak zamanlar, yok. Ana kentleri iç karartıcı.
103 antenlerini indiriyor. Ateş mahveden bir silah. Savaş alan.n-da alt olduğu için onu kullanmıştı. Hile yapmıştı.
t
324
- Me demek istiyorsun?
- Dünyayı değiştirmek istemem, acaba kendimi degiştirememe-nin bir sonucu mu diye soruyorum kendi kendime.
- Bunları nereden çıkarıyorsun? Orada dur, Julie! Bana biraz fa2_ la nöronal karbüratörle çalışıyorsun gibi geliyor. Her şey iyi gidiyor Mutlu ol.
Julie, Zoe'ye döndü ve gözlerinin içine baktı.
- Az önce Ansiklopedide bir bölüm okudum. Tuhaftı. Bölümün adı "Ben sadece bir kişiyim'di. Belki de sadece bizim için akan bir filmde, dünyada yalnız olduğumuzu yazıyordu. Bunu okuduktan sonra acayip bir fikir geldi aklıma. Ya yaşayan tek kişi bensem. Bütün evrenin tek canlı varlığı bensem.
Zoe, yoldaşına kaygıyla baktı. Julie devam etti:
- Bütün yaşadıklarım sadece benim için oynanan büyük bir gös-teriyse? Tüm bu insanlar, sen, sadece oyuncular ve figüranlar olurdunuz. Nesneler, evler, ağaçlar, doğa iyi taklit edilmiş bir dekor oluşturuyor, beni rahatlatmak, belli bir gerçekliğin var olduğuna beni inandırmak için yapılmış. Ama belki de lnfra-World'ün bir programında gibiyim. Belki de bir romanda.
- Daha neler! Nereden çıkarıyorsun bütün bunları!
- Hiç fark etmedin mi? Etrafımızdaki insanlar ölüyorlar, oysa biz yaşıyoruz. Belki gözetleniyoruz. Belki verili durumlardaki tepkilerimiz test ediliyor. Bu devrim, bu yaşam beni test etmek için kurulmuş kocaman bir sirkten başka bir şey

değil. Belki şu anda biri beni uzaktan gözetliyor, hayatımı bir kitapta okuyor ve beni yargılıyor.
- O halde bundan yararlanmaya bak. Bu dünyada her şey senin için. Bütün bu dünya, bütün bu oyuncular, senin dediğin gibi bütün bu figüranlar seni memnun etmek için buradalar. Arzularına, isteklerine uymaya hazırlar. Kaygılanıyorlar. Gelecekleri sana bağlı.
- Beni endişelendiren de bu ya. Bu işin üstesinden gelememek-ten korkuyorum.
Bu kez, Zoe kendisini iyi hissetmemeye başladı. Julie elini omzuna koydu.
- Bağışla beni. Sana söylediklerimi unut. Boş ver. Arkadaşını mutfağa götürdü, buzdolabını açtı, iki bardağa hidro-
mel doldurdu. Sonra, açık buzdolabınmın ışığında, küçük yudumlarla karıncaların ve tanrıların içkisini içtiler.
525
ZOOLOJİK FBROMON: BUZDOLABI
Salgıci: 10.
Buzdolabı:
Parmakların sosyal kursakları yok, yine de yiyecekleri uzun süre bozulmadan saklayabiliyorlar.
Bizim ikinci midelerimizin yerine, onların 'buzdolabı' adını verdikleri bir makineleri var.
Bu içerisi çok soğuk olan bir kutu.
Tıkabasa yiyecekle dolduruyorlar.
Bir Parmak ne kadar önemliyse, buzdolabı da o kadar büyüktür.
BELO-KArrDA
Bir kömür kokusu onları şaşırtıyor.
Kömürleşmiş dallar berbat kokuyor. Yangından kaçamayan askerlerin kömürleşmiş cesetleri yerlerde yatıyor. Korkunç bir manzara: Boşaltacak zaman bulamadıkları için karınca yumurtuları ve larvaları bile diri diri kızarmış.
Her şey yanmış ve kimseler kalmamış. Yangının bütün halkı ve söndürmeye koşan bütün bir orduyu yutmuş olması mümkün mü?
Karıncalar, yangının camlaştırdığı koridorlarda ilerliyor. Korlar o kadar sıcak ki böcekler çalışırlarken ölmüşler. Alevlerin dili onları sonsuza kadar dondurmadan önceki konumlarında kalmışlar.
103. ve birlikleri onlara dokunduklarında, ufalanıyorlar.
Ateş. Karıncalar ateşe hazır değiller. 5. mırıldanıyor:
Ateş, her şeyi yakıp yıkan bir silah.
Şimdi hepsi ateşin neden onca zaman böcekler dünyasından uzak tutulduğunu anlıyor. Meylersin ki her kuşak, neden yapılmaması gerektiğini hatırlamak için bile olsa bazı aptallıklar yapar.
Prenses 103. şimdi ateşin yıkıcı bir silah olduğunu biliyor. Alevler yer yer öyle yoğunlaşmış ki kurbanların gölgesi duvarlarda çıkmış.
Prenes 103. mezarlığa dönmüş kentinde ilerliyor ve hasretle toplu mezarlık haline gelmiş anasitesini keşfediyor. Mantarlıklarda, kavrulmuş bitkilerden başka hiçbir şey yok. Ahırlarda, nalları dikmiş bit-kibitleri kömürleşmiş. Salonlarda sarnıç karıncalar patlamış.
15. biraz ölmüş sarnıç karınca yiyor ve tadının nefis olduğunu görüyor. Karamela tadını keşfediyor. Ama bu yeni yiyeceğin tadı karşısında hayran kalacak zamanları yok. Ana kentleri iç karartıcı.
103. antenlerini indiriyor. Ateş mahveden bir silah. Savaş alanında alt olduğu için onu kullanmıştı. Hile yapmıştı.
526
Yenilgiye tahammül edemeyecek, kendi kraliçesini öldürecek, yumurtalarını mahvedecek, kendi sitesini yok edecek kadar Parmaklar onu büyülemişler miydi? Üstelik de bunca yolu Parmakların onları yakacağını haber vermek için göze almışlardı! Tarih çelişkilerle dolu.
Hâlâ tüten koridorlarda yürüyorlar. Tuhaf bir şey, bu yıkıntıda ilerledikçe, onlara burada alışılmadık şeyler olmuş gibi geliyor. Bir duvara çember çizilmiş. Bel-o-kanlılar da sanatı keşfetmiş olmasınlar! Sadece çemberler yaptıklarına bakılırsa, önemsiz bir sanat, ama yine de bir sanat.
Prenses 103.'nün içine kötü bir şeyler olacağı düşüncesi doğuyor. 10. ve 24. bir tuzak olacağı korkusuyla dört dönüyorlar.

Yasak kente çıkıyorlar. 103. orada kraliçeyi bulmayı umuyor. Yasak siteyi barındıran çam omcasının yangından fazla etkilenmediğini fark ediyor. Geçit açık. Çıkışları kollamakla görevli sarnıç karıncalar sıcaktan ve zehirli sızıntılardan ölmüşler.
Topluluk, krallık locasına varıyor. Kraliçe Belo-kiu-kiuni orada. Ama üç parça halinde. Ne yanmış, ne de dumanlardan boğulmuş. Darbe izleri taze. Öldürüleli fazla zaman geçmemiş. Çevresinde çenekle kazılmış çemberler var.
103. yaklaşıyor ve kesilmiş başın antenlerine dokunuyor. Bir karınca, parçalanmış halde bile yayın yapmaya devam edebilir. Ölü kraliçenin antenlerinin ucunda bir koku sözcüğü kalmış:
Deistler.
AIÎSlKLOFEDl
KAMERER: Arthur Koestler, bir gün bilimsel sahtekârlık konusunda bir kitap yazmaya karar verdi. Araştırmacılara sordu soruşturdu. En aşağılık bilimsel sahtekârlığa kalkışanın doktor Paul Kamerer olduğunu öğrendi. Kamerer belli başlı buluşlarını 1922 ve 1929 yıları arasında gerçekleştirmiş Avusturyalı bir biyologdu. Güzel konuşurdu, çekici ve hırslıydı. 'Her canlının içinde yaşadığı ortamın değişmesine uyum gösterme ve bu uyumu gelecek kuşağa aktarma yeteneği' olduğunu söylüyordu. Bu kuram Darwin'in kuramının tam karşıtıydı. O zaman, görüşlerinin doğruluğunu kanıtlamak için şaşırtıcı bir deney geliştirdi. Karada üreyen kuru derili karakurbağası yumurtalarını alıyor ve suya bırakıyordu.
Bu yumurtalardan çıkan hayvanlar suya uyum gösteriyorlar ve su kurbağalarının özelliklerini taşıyorlardı. Erkek karakurbağalarının baş parmaklarında dişiye sarılıp suda çiftleşmesini sağlayan bir çiftleşme tümseği çıkıyordu. Bu uyum yavrularına aktarılıyordu. Yavrular, baş parmaklarında koyu renkli bir tümsekle doğuyorlardı. Böylece hayat, su ortamına uyum sağlamak için genetik programını değiş-tirebiliyordu.
Kamerer, kuramını bütün dünyada belli bir başarıyla savundu. Günün birinde, yine de bilim adamları ve üniversite öğretim üyeleri deneyini 'nesnel olarak' incelemek istediler. Bilim adamları ve kalabalık gazeteci topluluğu amfiyi doldurdular. Doktor Kamerer böylelikle bir şarlatan olmadığını kanıtlamayı hesaplıyordu.
Deney arifesinde, laboratuvarında bir yangın çıktı ve biri dışında bütün karakurbağaları öldü. Bu durumda. Kamerer sağ kalanı ve kara tümseğini gösterdi. Bilim adamları, hayvanı lupla incelediler ve kahkahayı bastılar. Karakurba-gasının baş parmağındaki kara tümseğin derisinin altına Çin mürekkebi enjekte edilerek yapay bir biçimde meydana getirildiği açıkça görülüyordu. Kamerer, bir dakikada bütün inanılırlığını ve çalışmalarını kabul ettirme şansını kaybetti. Herkes tarafından reddedildi ve meslekten çıkarıldı. Darwinciler kazanmışlardı, hem de uzun bir süre için. Artık, canlı varlıkların yeni ortama uyum gösterme yeteneğinde olmadığı kabul ediliyordu.
Kamerer, yuhalamalar altında salonu terk etti. Çaresizlik içinde bir ormana sığındı, ağzına bir kurşun sıkmadan önce. arkasında yazıtsal bir metin bıraktı. Deneylerinin gerçek olduğunu savunuyor ve "insanlar arasından ölmekten-se doğanın koynunda ölmek istediğini' belirtiyordu. Intiha-rıyla iyice gözden düştü.
Bunun çok aşağılık bir bilim sahtekârlığı olduğu düşünebilirdi. Bununla birlikte, Arthur Koestler, inceleme kitabı 'Karakurbağasının Kucaklayışı' yapıtı için araştırma yaparken, Kamerer'in eski asistanına rastladı. Adam, bütün bu felaketin kendi yüzünden olduğunu açıkladı. Bir grup Dar-winci bilginin emriyle, laboratuvarı ateşe veren ve değişim geçirmiş karakurbağasının yerine Çin mürekkebi enjekte ettiği karakurbağasını koyan oydu.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
328
MACYAVEL GÜZELLİĞİ AHLAMIYOR
Maximilien bütün gün boyunca boş oturmuştu. Anahtarlarıyla tırnaklarının altındaki kara lekeleri kazıdı.
Beklemekten usanmıştı.
- Hâlâ hiçbir şey yok mu?
- Bir değişiklik yok, şef!

Kuşatma tekniğinin can sıkıcı yanı, herkesin sıkılmasıydı. Yenilgi-de, hiç olmazsa bir şeyler olur, ama bunda...
Sırf efkâr dağıtmak için ormana dönüp esrarlı piramidi dinamitletmek isterdi, ama Vali bundan böyle sadece lise meselesiyle uğraşması için kesin emir vermişti.
Eve döndüğünde, komiserin suratı asıktı.
Farklı bir çeşit ekranın karşısına oturmak üzere bürosuna kapandı. Yeni bir Evrim oyunu açtı. Şimdi yardım görüyordu ve olası uygarlıklarını çok hızlı geliştiriyordu. Bin yıldan daha az bir sürede, Çin tipi bir uygarlığı araba ve uçak yapacak düzeye getirmişti. Çin uygarlığı iyi gidiyordu, yine de oyunu bıraktı.
- MacYavel, dinlemeye geç.
Bilgisayarın gözü ekranda belirirken entegre ses sentetizörü hoparlörden işitildi:
- Hazırım.
- Liseyle başım dertte, diye başladı polis.
Okulda olup bitenlerle ilgili son haberleri verdi bilgisayara ve MacYavel ona geçmişin kuşatmalarını anlatmakla kalmadı, liseyi tümüyle soyutlamasını da tavsiye etti.
- Sularını, elektriklerini, telefonlarını kes. Konfordan mahrum bırak, çok geçmeden geberesiye canları sıkılacaktır. Bu çirkeften kaçmaktan başka düşünceleri olmayacaktır.
Yahu, bunu kendi niye akıl edememişti. Suyu, eiektiriği, telefonu kesmek bir cürüm, bir suç bile değildi. Öyle ya, bilgisayar ağının, yatakhane ışıklarının, mutfakta kullanılan gazın, durmadan çalışan televizyonların faturalarını ödeyen isyancılar değil, Milli Eğitimdi. Bir kez daha, MacYavel in akıllı olduğunu kabul etmek zorunda kalmıştı.
- Arkadaş, gerçekten iyi bir danışmansın sen.
Bilgisayara entegre edilmiş sayısal kameranın objektifi bir ayarlama yaptı.
- Şeflerinin bir portresini gösterebilir misin?
İsteğe sasırsa da, Julie Pinson'un yerel gazetede yayınlanmış bir fotoğrafını gösterdi. Resmi hafızaya aldı ve arşivdeki resimlerle kar' şılaştırdı.
329
- Bu bir dişi değil mi? Güzel mi?
- Bu bir soru mu yoksa doğrulama mı? diye şaşırdı polis.
- Bir soru.
Maximilien fotoğrafı inceledi, arkasından,
- Evet, güzel, dedi.
Bilgisayar olabildiğince net bir görüntü almak için tanımını en iyi biçimde ayarlıyor gibi görünüyordu.
- Demek güzel bu.
Polis, bir şeylerin yolunda gitmediğini algıladı. NacYavel in sentetik sesin de vurgu yoktu, ama yine de bir kaygı hissetti.
Anladı. Bilgisayar güzellik kavramını anlayacak yetenekte değildi. Çoğu paradoks mekanizması mizah kavramlarını şöyle böyle anlıyordu, ama güzelliği anlamak için hiçbir ölçütü yoktu.
- Bu kavramı anlamakta zorluk çekiyorum, diye itiraf etti MacYavel.
- Ben de, diye kabul etti Maximilien. Bazen, bir zaman bize güzel görünen varlıklar, bir zaman sonra anlamsız gelmeye başlıyor.
Bir gözkapağı işte bilgisayarın gözü.
- Güzellik özneldir. Kuşkusuz bu yüzden onu algılayamıyorum. Benim için ha sıfır ha bir. Şu ya da bu anda sıfır şeyler olabilir. Bundan ötesine gidemiyorum.
Hayıflanma biçimindeki bu gözlem Maximilien'i şaşırttı. Bu son kuşak bilgisayarların insan türünün başlı başına partnerleri olmaya başladığını düşündü. Bilgisayar, insanın en iyi fethi mi?
DEİSTLER
Deistler mi?
Kraliçe öldü. Bir grup Bel-o-kanlı çekine çekine eşikte görünüyor. Demek ki bazıları kurtulmuş. Bir kannca ötekilerden ayrılıyor, antenleri önde, mangaya yaklaşıyor. Prenses 103. onu tanıyor, bu 23.

Demek 23. Parmaklara karşı yapılan birinci seferden sağ dönmüş. Bu savaşçı sonradan deist dinine geçmişti. İki kannca birbirlerini hiç ısınmamışiardı, ama binlerce maceradan sonra, burada ana kentlerinde tekrar karşılaşmak onları yakınlaştırıyor.
23. 103.'nün bir cinsiyetli olduğunu hemen fark ediyor ve bu değişimini kutluyor. 23.'de tam formunda görünüyor. Çeneklerinde saydam kan var ama bütün komondolarına hoşgeldiniz feromonları yolluyor.
Prenses 103. tetikte duruyor, ama öteki her şeyin düzeldiğini yayınlıyor. Trofalaksiye giriyorlar.
330
23. hikâyesini anlatıyor. Tanrılar dünyasına girdikten sonra. Tanrı sözünü yaymak için Bel-o-kan'a geri dönmüş. Prenses 103. 23. nün hiç Parmaklar demediğini, "Tanrılar" adını kullandığını fark ediyor.
Başlarda, seferden hiç olmazsa birinin sağ salim döndüğünü görmekten sevinen kent onu çok iyi karşılamış ve 23. yavaş yavaş onlara Tannlar'm varlığını açıklamış. Deist dininin başını çekmiş. Ölülerin çöplüğe atılmasını sağlamış, salonları mezarlığa çevirmiş.
Bu yenilik, yeni kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin hoşuna gitmemiş ve deist dinini sitede yasaklamış.
O zaman, 23. metropolün en derindeki mahallesine sığınmış ve küçük mürit topluluğuyla Tanrı sözünü yaymaya başlamış. Deist dini kendisine simge olarak çemberi seçmiş. Çünkü kendilerini ezmeden önce Parmaklar'ın onlarda kalan son görünüşü bir çembermiş.
Prenses 103. başını sallıyor.
Koridorlardaki işaretler şimdi anlaşılıyordu.
Arkada büzülmüş karıncalar, ilahi söylüyordu:
Parmaklar bizim Tannlarımızdır.
Prenses 103. ve adamları hayretler içindeydiler. Parmaklara ilgiyi arttırmak istiyorlardı, oysa 23. onları hayli gerilerde bırakmıştı.
Prens 24. neden her şeyin boş olduğunu soruyor.
23. yeni kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin deistlerin her yerde olmalarından huzursuz olduğunu açıklıyor. Dinlerini yasaklamış. Kentte gerçek bir deist avı başlamış. Çok şehit vermişler. 103.'nün ordusu ateşle ortaya çıkınca, 23. hemen bu fırsattan yararlanmış. Kraliyet locasına fırlamış ve yumurtlayan kraliçeyi katletmiş.
O zaman, başka kraliçe kalmayınca bütün kentte bir öz-kırım evresi başlamış, teker teker bütün Bel-o-kanlıların kalp atışları durmuş. Şimdi, yanmış ve hayalet başkentte, onlardan, deistlerden başka kimse kalmamış. Parmakları ululama üzerine kurulu bir toplumu birlikte kurmak için devrimcileri beklemişler.
Prenses 103. ve Prens 24. peygamberin coşkusunu gerçekten paylaşmıyorlar, ama artık kent ellerinde olduğundan bundan yararlanıyorlar.
Prenses 103. yine de bir feromon yayıyor:
Bel-o-kan önündeki beyaz pankart büyük bir tehlikenin işaretidir.
Bu belki de saniye meselesidir. Hiç gecikmeden tabanları yağlamak gerekiyor. Ona inanıyorlar.
531
Birkaç saat içinde, herkes yola koyuluyor. Kâşifler, bir kent kurmaya elverişli başka bir çam omcası aramak için öncü olarak gidiyor. Köz taşıyıcısı salyangozlar birkaç yumurtayı, larvayı ve yangından kurtulmuş bitkibitlerini taşıyorlar.
Talihlerine, öncüler bir saatlik mesafede oturulabilecek bir omca keşfediyorlar. 103. beyaz pankartın etrafında meydana gelecek kızılca kıyametten korunmalarına yetecek bir uzaklıkta olduklanna karar veriyor.
Omcanm içi kurtların kemirdigi tünellerle dolu, orada yasak bir site ve kraliyet locası açmak pekâlâ mümkün. 5. acele yeni bir Bel-o-kan kurma amacıyla, bu omcadan itibaren plânlarını yapıyor.
Bütün karıncalar harıl harıl çalışıyor.
103. büyük avlan ve yeni teknolojiler için zorunlu eşyaları yolları tıkamadan geçirecekleri büyük ana yolları olan, ııltra modern bir kent kurmalarını salık veriyor. Ateş laboratuvarlanndan çıkan dumanı dışarı vermek için büyük bir

merkezi baca yerleştirmek gerektiğini düşünüyor. Yağmur suyuna ahırları, mantar tarlalarını, kullandıkları eşyaları yıkamak için ihtiyaçları olacağından, laboratuvarlara götürmek için kanallar açmayı da tasarlıyor.
Daha yumurtlamasa da, Bel-o-kan'ın tek dişisi olduğundan, Prenses 103. sadece doğmakta olan kentlerinin değil, aynı zamanda altmış dört siteyi kapsayan bölgedeki tüm kızıl karıncalar federasyonunun da kraliçesi seçilmişti.
ilk kez, bir kentin yumurtlamayan bir kraliçesi oluyor. Ilüfus yenilenmeyince, yeni bir kavrama -açık kent- başvuruluyor. Prenses 103. kültürleriyle kenti zenginleştirmeleri için değişik türlerden yabancı böceklerin kentte yerleşmelerine izin verilmesinin ilginç olacağını düşünüyor.
Ama bir melting-pot kurmak öyle kolay değil. Farklı etnik gruplar giderek başka başka mahallelerde yerleşiyor. Siyahlar, en alt katların güney doğusunda, sarılar orta katlarda, batıda orakçılar ekinlere daha yakın olmak için üst katlarda yerleşiyorlar. Dokumacılar kuzeye gidiyorlar.
Yeni başkentin her yerinde, tekniği yenileme çalışmaları yapılıyor. Karınca usulü, yani mantıksız, aklınızdan geçen her şeyi test ederek, ne olduğuna bakmadan ve sonucu arkasından görerek. Ateş mühendisleri Sitenin en derin bodrumunda büyük bir laboratuvar kuruyor. Nasıl bir malzeme haline dönüştüğünü ve ne tür bir duman çıkardığını görmek için ayaklarına ne geçerse yakıyorlar. Yangın tehlikesine karşı, her tarafı kolay tutuşmayan sarmaşık yapraklanyla dövüşüyorlar.

S52
Makine mühendisleri, düzenledikleri geniş bir salonda kaldıraç|a. n çakıltaşlarında, hatta bitki lifleriyle bağlanmış çeşitli kaldıraç tip|e. tini test ediyorlar.
Prens 24. ve 7. eksi on beşinci, eksi on altıncı ve eksi on yedinci katların "sanat" atölyeleri olmasından yanalar. Orada yaprak Ü2erj. ne resim, bokböceğinin dışkısından heykel ve pek tabii, kabuk Qze. rine çizim çalışmaları yapılıyor.
Prens 24. Parmakladın tekniğini kullanarak, tamamen karıncalara özgü bir stilde eşyalar elde etmenin mümkün olabildiğini kanıtlamayı tasarlıyor. "Karınca kültürü", hatta daha belirgin bir biçimde bir Bel-o-kan kültürü yaratmak istiyor. Nitekim, gerek romanında, gerek 7.'nin naif resminde, yeryüzüne benzeyen hiçbir şey yok.
11 .'ye gelince karınca müziğini yaratmaya karar veriyor. Çok sesli bir koro oluşturmak için birçok karıncadan cızırtılar çıkarmalarını istiyor. Sonuç kulakları tırmalayıcı da olsa müzik, karınca müziği. Çeşitli düzeyde gamlardan bir parça oluşturuncaya kadar bütün bu sesleri uyumlu hale getirmekten asla yılmıyor.
15. ateş laboratuvarının bütün yanmış artıklarını tattığı mutfaklar yaratıyor. Tadını beğendiği yaprakları ya da yanmış böcekleri sağa, tadı kötü olanları sola koyuyor.
10. mühendislerin salonlarının yakınında bir Parmakladın davranışlarını inceleme merkezi kuruyor.
Parmakların teknolojisini uygulamaları,, gerçekten de böcekler dünyasında ilerlemelerini sağlıyor. Bir günde bin yıl kazanmış gibiler. Yine bir şey 103.'nün kafasına takılıyor: Yeraltında çalışmak zorunda kaimayalı beri, deistler sitenin her yerinde görünüyor ve faaliyette bulunuyorlar. Birinci günün akşamında, özellikle 23. ve müritleri beyaz pankart sitine hacca gidiyorlar ve bu kutsal anıtı diken üstün tanrılara dua ediyorlar.
ATISİKLOFEDİ
MPPODAMOSVtt ÜTOPYASI: IÖ 494'de, Pers Kralı Dari-us'un ordusu, Halikarnas ile Efes arasında kurulmuş oları Milet kentinde taş üstünde taş bırakmıyor. O zaman kentin eski sakinleri mimar flippodamos'tan hemen yeni ve tamamlanmış bir kent kurmasını istiyorlar. O devir tarihinin bu ilk fırsatıydı. O zamana kadar kentler karmakarışık bir biçimde gittikçe genişleyen kasabalardı. Örneğin, Atina gerçek bir labirent olan, hesapsız plansız yapılmış sokaklardan oluşuyordu. Her şeyi ile orta büyüklükte bir kent kurmakla görevlendirilmek, ideal kenti yaratmak için tam yetki almak demekti, liippodamos talihine sarıldı. Geomet-

rik olarak düşünülmüş ilk kenti çizdi. Hippodamos sadece sokaklar çizmek ve evler kurmakla yetinmek istemiyor, kentin biçimini düşünürken, onun soyal hayatını da düşünmek gerektiğine inanıyor.
Esnaflar, çiftçiler, askerler olmak üzere üç sınıfa ayrılmış on bin nüfuslu bir site düşünür.
Hippodamos'un gönlünde, ortasında bir pasta gibi on iki parçaya bölünmüş on iki yarıçapın kestiği akropol bulunan, doğadan hiçbir alıntı yapmayan yapay bir kent yatar. Yeni Milet'in sokakları dik, alanları yuvarlaktır ve bütün evler, komşular birbirlerini kıskanmasınlar diye tıpatıp birbirinin aynıdır. Zaten halkı eşit hakları olan yurttaşlardır. Burada köleler yoktur.
Hippodamos sanatçıları da istemez. Ona göre, sanatçılar sağı solu belli olmayan, karışıklık çıkaran insanlardır. Milet'te şairlere, oyunculara ve müzisyenlere yer yoktur. Yoksulların, bekârların ve aylakların da kente girmeleri yasaktır.
Hippodamos'un projesi, Milet'i asla bozulmayacak mükemmel bir mekanik sistemi olan bir site yapmaktır. Zararlı şeylerden kaçınmak için yenilik, özgünlük, ve insan kaprisine yer yoktur. Hippodamos 'onat" kavramını icat etmiştir. Site düzeninde onat bir yurttaş, devlet düzeninde onat bir site, kendisi de kozmos düzeninde onat bir varlık.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
OKYANUSUN ORTASINDA BtR ADA
Fontainebleau Lisesinin işgalinin altıncı gününde, Maximiiien MacYavel in tavsiyelerini tutmaya karar verdi: Liselilerin elektriğini ve suyunu kesti.
Su sorununu çözmek için, Leopold yağmur sularını toplayan sarnıçlar yaptırdı. İşgalcilere kumla yıkanmayı, suyu vücutta tutmak ve gereksinimlerini azaltmak için tuz taneleri emmeyi öğretti.
Geriye en zorlusu, elektrik sorunu kalıyordu. Bütün etkinlikleri evrensel bilgisayar ağı üzerine kurulmuştu. Elinden her iş gelenler, bir maden olduğu sonradan anlaşılan, her türlü malzemenin bulunduğu elektronik atölyesini karıştırmaya gittiler. Işığa duyarlı güneş plakaları keşfettiler. İlk elektrik akımını sağladılar, bunu bürolardan söktükleri tahtalardan alelacele yaptıkları rüzgârgüllerivle tamamladılar.

Her tipinin ucunda bir papatya gibi kendi rüzgârgülü çiçek açmıştı.
Bu da yetmeyince, David gezinti kulübünün birak bisikletini dinamolara bağladı. Güneş ya da rüzgâr eğlenceye katılmayınca, pedal çevirmek ve enerji sağlamak için gidip sporcu arıyorlardı.
Her sorun, onları hayal güçlerini çalıştırmaya zorluyordu ve aralarındaki dayanışmayı pekiştiriyordu.
Telefon hatları sayesinde bilgisayar ağlarının hâlâ işlediğini saptayan Maximilien, onları telefonsuz da bırakmaya karar verdi. Modern devirde, teknik kuşatma.
Karşılığı da bir o kadar modern oldu. David'in "Sorular Merkezi" için uzun zaman kaygısı olmadı, çünkü işgalci kızlardan biri çantasında son derece güçlü ve doğrudan doğruya haberleşme uydusuna bağlanarak yeniden Hertz teması yaratacak kadar yeterince net, özel hücreli bir telefon getirmişti.
Yine de, kendi yağlarıyla kavrulmak zorundaydılar. İçeride örgütlendiler, bilgisayar ağı için hayati enerjiyi idareli kullanmak için lambalar ve mumlarla aydınlandılar. Akşamları, avlu hava akımında sönecek gibi olan küçük ışıkların yarattığı romantik bir havaya bürünü-yordu.
Julie, Yedi Cüceler ve amazonlar koşuşturuyor, herkesi yüreklendiriyor, malzeme taşıyor, yapılacak değişiklikleri tartışıyorlardı. Lise, gerçek bir siper haline dönüşüyordu.
Amazon grupları gittikçe kalabalık, daha hızlı, kısacası gittikçe daha militer hale geliyordu. Çok doğallıkla, hep işe koşturuyorlardı.
Julie, dostlarını prova lokalinde toplantıya çağırdı. Kafası çok meşgul görünüyordu.
- Size soracak bir sorum var, dedi hemen, duvarın girintilerine, yükseğe yerleştirilmiş mumları yakarken.
- Haydi sor, diye Francinc onu cesaretlendirdi, yorgan yığınının üstüne kendini bırakarak.

Julie, Yedi Cüceler'e tek tek bakışlarını dikti: David, Francine, Zoe, Leopold, Paul, Marcisse, Ji-wooVıg... Duraksadı, gözlerini yere indirdi, sonra sordu.
- Beni seviyor musunuz?
ilk olarak Zoe'nin kısık bir sesle bozduğu uzun bir sessizlik oldu.
- Elbette, sen bizim Kar-Beyazımız, bizim "Karıncalar Kraliçe-miz'sin. *
- Öyleyse bu durumda, dedi Julie çok ciddi bir biçimde, fazla "kraliçe" olursam, kendimi fazla ciddiye almaya başlarsam, hiç durak-samayın, Jules Cesar gibi beni öldürün.
535
Sözünü bitirir bitirmez, Francine üstüne atladı. Bu işaret oldu. Hepsi onu kollarından, ayak bileklerinden yakaladı. Yorganlara dola-dılar. Zoe bir bıçak alıp göğsüne saplıyormuş gibi yaptı. Hep birlikte onu gıdıklamaya başladılar.
- İnleyecek zamanı olmadı.
- Hayır, gıdıklama yok!
Gülüyordu ve bunun son bulmasını istiyordu.
Kendisine dokunulmasına tahammül edemezdi ki.
Çırpınıyordu ama yorganların arasından çıkan dost eller işkenceyi uzatıyordu. Gülme neredeyse acı veriyordu. Biri bırakıyor öteki gıdıklıyordu. Vücudu çelişkili işaretler gönderiyordu.
Birden, neden kendisine dokunulmasına tahammül edemediğini anladı. Psikoterapist haklıydı, nedeni ta çocukluk günlerine iniyordu.
Kendini bebekken gördü. Aile akşam yemeklerinde, daha on sekiz aylıkken, kendini savunamamasından yararlanarak elden ele dolaştırırlardı. Öpücüklere boğarlardı, gıdıklarlardı, merhaba demeye zorlarlardı, yanaklarını, başını okşarlardı. Nefesleri ağır kokan ve dudakları aşırı makyajlı büyükanneleri hatırladı. Bu ağızlar ona yaklaşırdı, annesi ve babası onlarla birlik olup gülerlerdi.
Onu ağzından öpen büyükbabayı hatırladı. Belki şevkatliydi, ama onun fikrini almazdı. Evet, o anda kendisine dokunulmasına tahammül etmemeye başlamıştı.
Akşam yemeğe birilerinin geleceğini öğrenir öğrenmez gidip masanın altına saklanır, usul usul şarkı söylerdi. Onu oradan çıkarmaya çalışan ellere karşı kendini savunurdu. Masanın altında rahattı. Hoşçakal öpücükleri angaryasından kurtulmak için konuklar gidinceye kadar yerinden çıkmayı kabul etmezdi, ama onu dinlemezlerdi ki.
Hayır asla cinsel bakımdan taciz etmemişlerdi ama tensel olarak etmişlerdi!
Oyun başladığı gibi aniden kesildi ve Yedi Cüceler Kar-Beyaz'ın etrafında halka halinde oturdular. Dağılan saçlarını düzeltti.
- Seni katletmemizi istemedin mi? Biz de istediğini yaptık, dedi Marcisse.
- Daha iyi misin? diye sordu Francine.
- Bana büyük iyilik yaptınız, sağ olun. Bana nasıl bir iyilik yaptığınızı bilemezsiniz. Hiç tereddüt etmeden beni sık sık katledin.
Bunu nasıl söylerdi, ikinci bir gıdıklama seansına giriştiler, gülmekten öleceğini sandı. Buna son verdiren Ji-woong oldu.
- Şimdi pow-pow toplantısına geçelim.
556
Paul bir bardağa hidromel doldurdu, hekes sırayla dudaklarını bandırdı. Birlikte içmek. Sonra herkese kuru pastalar dağıttı. Birlikte yemek.
Bir halka oluşturmak üzere elleri birleşince, Julie bakışlarını algıladı, sıcaklıklarını duydu ve korunduğunu hissetti.
"Hiçbir art düşünce olmadan, herkesin birleştiği böyle bir ânı yakalamak, hayatın en güzel amacı" diye düşündü. Ama bunu yaşamak için ille de devrim yapmak mı zorundaydılar?
Arkasından polis ambargosunun dayattığı yeni yaşam koşullarını tartıştılar, pratik çözümler yağdı. Bu dış baskı devrimlerini zayıflatmak şöyle dursun, aralarındaki bağı daha da güçlendirmekteydi.
akşam üzeri küçük savaş
Büyük değişiklikler geçiren Bel-o-kan'da teknoloji geliştikçe, din hamle yapıyor. Deistler her yere çemberlerini çizmekle yetinmiyor, bütün duvarlara dinlerinin kokusunu bırakıyorlar.
Prenses 103.'nün saltanatının bu ikinci gününde, 23. ant içiyor. Amaçlarının dünyanın bütün karıncalarını Tanrılar1! ululamaya çağırmanın ve laikleri öldürmenin onlara karşı görevleri olduğunu söylüyor.

Site'de deistlerin azıtmaya başladıktan görülüyor. Laikleri uyarıyorlar: Tanrılara tapmamakta inat ederlerse. Parmaklar onları ezecekler. Olur da Parmaklar ezmezlerse, bu işi onlar, deistler üstleneceklerdi.
Bunun Sonucu olarak, bir yanda Parmakların ateşi, kaldıracı ve tekerleği denetim altına alarak yapmayı başardıklanna hayranlık duyan "teknolojik" kanncalar; öte yanda, işleri güçleri dua etmek olan ve Parmakların yaptıklarını taklit etmeyi küfür sayan "mistik" karıncalarla, Bel-o-kan'da tuhaf bir hava esmeye başlıyor.
Prenses 103. bir çatışmanın kaçınılmaz olduğuna emin. Deistler fazla hoşgörüsüz ve kendilerinden pek eminler. Artık hiçbir şey öğrenmek istemiyorlar. Sadece yakınlarını dinlerine geçirmeye çalışıyorlar. Birkaç laiğin öldürülmesinden deistler sorumlu tutuluyor, ama bir iç savaştan kaçınmak için fazla konuşulmuyor.
On iki kâşif kannca, Prens ve Prenses kraliyet locasında toplanıyorlar. Prens 24. güvenli görünüyor. Gösterdikleri gelişmelere hayran kaldığı laboratuvarlardan geliyor. Ateş mühendisleri, korları bir tehlike olmadan bir bölgeyi aydınlatmak ya da ısıtmak için kolayca taşımaya olanak veren dibi topraktan, örülmüş yapraklardan daha hafif
537
kutulara yerleştirmeyi artık başarıyorlar. 5. deistlerin bilime ve bilgiye aldırış etmediklerini belirtiyor. Genç kâşifi bu endişelendiriyor. Din dünyasında, hiçbir şeyin kanıtlanması gerekmiyor. Bir mühendis, ateşin odunu sertleştirdigini ileri sürdüğünde, deneyi başarısız olacak olursa, ona bir daha güvenilmez, ama bir sofu "Parmaklar kadiri mutlaktır ve karıncaların varlığının kökeninde onlar vardır" dediğinde onları yalanlamak için hep yanlarında olmanız gerekiyor.
Prenses 103. mırıldanıyor:
Din, her şeye karşın uygarlıkların belki de bir gelişme evresiydi.
5. ye göre, Parmakların iyi yanlarını almak, din gibi kötü yanlarını bırakmak gerekiyor. Ama biri olmadan öbürü nasıl alınır? 103., 24. ve on iki kâşiften oluşan manga halka halinde toplanıyor ve düşünüyor. Yeni devletin ikinci gününde, deistlerle şimdiden bir çatışma varsa, karışıklıklar gittikçe artacak demekti. Hemen onları tutuklamak gerekiyor.
Yoksa öldürmek mi?
Hayır, Parmakları Tanrılar sandıkları için kardeşlerini öldüremezler.
Yoksa sürmek mi?
Belki de, bütünüyle modernizme ve gelişmiş teknolojiye yönelmiş Bel-o-kan karınca yuvasından uzakta, az gelişmiş, sofu ve hoşgörüsüz kendi devletlerini kurmaları daha iyi olur.
Görüşmelerini geliştirecek zamanlan olmuyor. Sağır darbeler sitenin duvarlarında çınlıyor.
Alarm.
Karıncalar sağa sola koşuşuyorlar. Etrafta bir koku dolaşıyor.
Cüce karıncalar saldırıyor!
Saldıranları karşılamak için her yerde örgütleniyorlar.
Cüce birlikleri kuzey geçidinden geliyor ve geçit onları taş fırlatan kaldıraçlarla dağlamayacakları kadar dar. Ateşi de kullanamayacaklar.
Cüceler antenler, gözler ve çeneklerle dolu uzun bir ordu oluşturuyor. Kokuları sakin ve kararlı. Onlar için, yanmadan duman çıkan bir karınca yuvasını görmek ortalığı kan gölüne çevirmeye yetecek kadar sarsıcı. 103. kuşku, kıskançlık ve korku yaratmadan bunca yeniliğe kalkışmanın mümkün olmadığını düşünmüş olmalıydı.
Prenses, ana bacadan çıkan dumana fazla yaklaşmamaya özen göstererek, kubbenin en tepesine çıkıyor ve yeni duyularıyla savaş düzeni alan büyük orduyu gözetliyor.
karıncaların Devrimi / F-.22
338
5. ye topçu taburlarını çıkarmasını ve düşmanın ilerlemesini önlemek için öncü olarak yerleştirmesini işaret ediyor. Prenses 105 ölüm gömlekten bıkmıştı. Şiddet karşısında iğrenme bir ihtiyarlık işa-reti gibi görünüyor ama umurunda değil. Kafasıyla ihtiyar, vücuduyla genç yozlaşmış karınca aykırılığı bu. İşçi

karıncaların alarm işareti vermek için karınlarıyla vurmalarından altındaki kubbe titreşiyor.
Kent korkuyor. Düşman ordusu durmadan genişliyor, cücelerin arkasına yerleşen komşu karınca yuvaları askerleriyle küstah kızıllar federasyonunu ezmeye hazırlanıyorlar. En kötüsü, saflarında kendi federasyonlarından kırmızı karıncalar var. Bir süredir Yeni Bel-o-kan'-da olup bilenlerden endişelenmiş olmalılar.
Prenses 103. Jonalhan Svvift adında bir Parmak yazarla ilgili televizyonda gördüğü bir belgeseli hatırlıyor. Bu insan şöyle diyordu: "Yeni bir yeteneğin ortaya çıkışı, etrafında onu mahvetmek için aptallardan kurulu bir fesat oluştuğunda fark edilir ancak."
Prenses 103. bu aptallar fesadının şimdi kendi karşısına çıktığını görüyor. Hiçbir şey kımıldamasın, her şey geriye dönsün, yarın sadece başka bir dün olsun diye ölmeye hazır nice nice aptal. Prens 24. gelip Prenses'e sokuluyor. Korkuyor ve kendini güvende hissetmek için öteki cinsiyetimin varlığına ihtiyaç duyuyor. Prens 24. antenlerini indiriyor.
Bu kez, her şey bitti. Onlar fazla kalabalıklar.
Yeni Bel-o-kanlı birinci topçu taburları, başkenti savunmak için sıraya girmek üzereler. Karınlarını dikmişler, ateş etmeye hazırlar. Karşıda, düşman ordusu durmadan büyüyor. Milyonlarcalar.
103. komşu sitelerle diplomatik ilişkileri pek umursamadığına hayıflanıyor. Me de olsa. Yeni Bel-o-kan, başlarda onlann birçok temsilcisini karşılamıştı. Ama hepsi kendilerini teknolojiye o kadar kaptırmışlardı ki sitelerdeki rahatsızlığın farkına varmamışlardı.
5. kötü bir haber getiriyor. Deistler savaşa katılmayı reddediyorlar. Dövüşmeye değmediğini, her halükârda, savaşın kaderini Tanrıların belirlediğini düşünüyorlar. Yine de dua edeceklerine söz veriyorlar.
Öldürücü darbe mi? Bir düşman kolonu bayırda ortaya çıkıyor ve büyüyor, durmadan büyüyor.
Ateş, kaldıraç ve tekerlek mühendisleri yanına geliyorlar. Prenses hepsinden antenlerini birleştirmelerini istiyor. Onlan bu açmazdan çıkaracak bir ordu yaratmaları gerekiyor birlikte.
Prenses 103. belleğinde kalan Parmakladın savaşlarıyla ilgili bütün görüntüleri beyninden dışarı çıkarıyor. Önceden bildikieriyle ateş, kaldıraç, tekerlekle yeni bir kaynak bulup çıkarmak gerekiyor. Bu üç kavram böcek beyinlerinde dolaşıyor ve birbirine karışıyor. Hemen bir fikir bulamazlarsa, bunun sonunun ölüm olduğunu hepsi biliyor.

ÖLÜM BÖYLE DOûDU: Ölüm bundan tam yedi yüz milyon yıl önce ortaya çıktı. O zamana kadar, dört milyar yıldır, hayat tek hücrelilikle sınırlıydı. Tek hücreli biçiminde ölümsüzdü, çünkü aynı biçimde ve sonsuza kadar çoğala-bilme yeteneğine sahipti. Günümüzde, ölümsüz tek hücreli sistemin izlerini mercan kayalarda buluruz.
Yine de, günün birinde iki hücre karşılaştılar, konuştular, birbirlerini tamamlayarak birlikte işlemeye karar verdiler. İşte o zaman, çok hücreli yaşam biçimleri ortaya çıktı. Aynı anda, ölüm de hayat buldu. İki olay hangi bakımdan birbiriyle bağlantılıdır?
İki hücre ortak olmak istediğinde iletişim kurmak zorundadır ve iletişimleri daha etkin olmak için onları iş bölümüne götürür. Örneğin, ikisinin birden yiyecekleri sindirmeye çalışmasına gerek olmadığına karar vereceklerdir, bir tanesi de yiyeceklerin yerini bulacaktır.
Sonraları, hücreler bir araya toplandıkça, uzmanlaşmaları daha bir arttı. Uzmanlaşmaları arttıkça, her bir hücre kı-rılganlaştı ve bu kırılganlık yerleştikçe, hücre giderek başlangıçtaki ölümsüzlüğünü yitirdi. Ölüm böyle doğdu. Günümüzde, son derece uzmanlaşmış ve sürekli diyalog halinde, hücreler birleşiminden oluşmuş bütünlükler görürüz. Gözlerimizin hücreleri, karaciğerimizin hücrelerinden çok farklıdırlar. Birinciler sıcak bir yemek fark eder etmez, ikinciye daha yemek ağza gelmeden safra üretmeye başlaması için işaret verir. İnsan vücudunda, her şey uzmanlaşmıştır, her şey iletişim kurar ve her şey ölümlüdür.

Ölümün gerekliliği bir başka görüş açısından açıklanabilir. Türler arasında denge sağlamak için, ölüm zorunluluktur. Çok hücreli bir tür ölümsüz olsaydı, bütün sorunları çözecek kadar uzmanlaşmaya devam edecekti ve öylesine etkili olmaya başlayacaktı ki bütün öteki yaşam biçimlerinin sürmesini tehlikeye sokacaktı.
Kanserli karaciğerin bir hücresi, diğer hücrelerin bunun gereksiz olduğunu söylemelerine kulak asmadan, sürekli olarak karaciğer parçaları üretir. Kanserli hücrenin aklı fikri eski ölümsüzlüğe liavuşmaktadır. Biraz çevresindeki insanları dinlemeden hep kendi kendisine konuşan insanlara benzer. İşte bu yüzden organizmanın tümünü öldürür. Kanserli hücre otist bir hücredir ve tehlikeli olması da bu yüzdendir. Ötekilere kulak asmadan durmadan ürer ve çılgın ölümsüzlük arayışında, etrafında ne varsa öldürür.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
340
MAXMLİEN ARAŞTIRIYOR
Maximilen kapıyı çarparak içeri girdi.
- Me oldu sevgilim? Sinirli görünüyorsun, dedi Scythia.
Karısına baktı ve bu kadının neresini beğendiğini hatırlamaya çalıştı.
Kötü bir karşılık vermemek için kendini tuttu ve gülümsemekle yetindi, uzun adımlarla bürosuna gitti.
Akvaryumunu ve balıklarını bu sabah bürosuna yerleştirmişti ve su dünyasının bakımını MacYavel'e, emanet etmişti. Bilgisayar işin içinden fena çıkmıyordu. Elektrikli yiyecek dağıtıcısını, ısıtma rezistansını ve su musluğunu kontrol ederek, bu yapay ortamın ekolojik dengesini mükemmel bir şekilde sağlıyordu. MacYavel, bilgisayarın yardımıyla, kendiliğinden akvaryumu süslemişti ve balıklar bundan gözle görünür biçimde memnundular.
Polis Evrimi açtı. İngiliz tipi küçük bir ada ulusu seçti ve yalıtlan-mış, komşu uygarlıkların savaş alanlarından uzak olmasından dolayı ileri bir teknolojiye kadar getirdi. Sonra dünyanın hemen her yerinde tecim acentalan açmak amacıyla modem bir donanma ile donattı. İyi sonuçlar elde etti, ama Japonya da aynı stratejiyi benimsediğinden aralarında amansız bir savaş çıktı ve 2720de, Japonlar uyduları sayesinde İngilizleri yendiler.
- Kazanabilirdin, diye alçakgönüllülükle uyardı MacYavel. Maximillien sinirlendi:
- Madem bu kadar kurnazsın, sen ne yapardın?
- Toplumsal bütünlüğü sağlardım, örneğin kadınlara oy hakkı tanırdım. Japonlar bunu düşünmemiş olduğundan, kentlerde daha iyi bir hava esecekti. Halkın morali daha yüksek olacaktı, dolayısıyla askeri mühendisler daha yaratıcı olacaktı, daha iyi silahlar yapacaklardı, daha bir şevkle çalışacaklardı. Bu sana üstünlük sağlamaya yetecekti.
- Ayrıntılarda kaybolup gidiyoruz...
Maximilien haritaları, savaş alanlarını inceledi sonra oyuna ^on verdi ve ekranın karşısında, sandalyesinde öyle dalıp gitti. Ekranda MacYavet'm gözü büyüdü ve onun dikkatini çekmek için göz kapaklarını açıp kapadı.
- Baksana Maximilien, Yine Karıncalar Devrimi mi canını sıkıyor?
- Bana yine yardım eder misin?
- Elbette.
MacYavel gözünün görüntüsünü sildi, aga bağlanmak için kendi kendine programlama modemini başlattı. Önce birkaç otoyola, arkasından yollara, daha sonra tanıdık gibi gelen bit dolaşım pistlerine girdi. Hemen görüntü verdi:
541
' Sınırlı Sorumlu Karıncalar Devrimi Şirketi Merkezi."
Maximilien ekrana eğildi. MacYavel çok ilginç bir şey bulmuştu.
"Demek eften püften devrimlerini bu şekilde ihraç etmeye devam ediyorlar. Uydu aracıyla telefon bağlantısı kurmayı becermişler. Bilgileri bir sorunla karşılaşmadan ağda dolaşıyor" diye anladı polis.
Bilgisayarın listesinde Sınırlı Sorumlu Karıncalar Devrimi Şirketinin şubeleri belirdi:
- "Sorular Merkezi."
- tnfra-WorId sanal dünyası.
- "Kelebek" giysiler hattı.

- "Karınca Yuvası" mimarlık ajansı.
- "Hidromel" doğal besin ürünleri hattı.

Ayrıca, herkesin Karıncalar Devriminin temalarım ve amaçlarını tartıştığı forumlar vardı, tnsanlann yeni kavramlarla yeni toplumlar önerdikleri başka forumlar da vardı.

Bilgisayar, dünyada on beş kadar lisenin Fontainebleau'ye bağlantı kurduklarını ve az çok onların gösterilerini yansıttıklarını belirtti. MacYavel müthiş bir damar bulmuştu.

Maximillien bilgisayarına farklı bir gözle baktı. Hayatında ilk kez, yeni bir kuşağın değil, bir makinenin de kendisini aştığını hissediyordu. MacYavel, Karıncalar Devrimi kalesinde ona bir pencere açmıştı, içeridekileri incelemek ve bir gedik bulmak için bunu kullanmak ona kalıyordu.

MacYavel, bir sürü telefon hattına bağlandı ve "Sorular. Merke-zi'nin yardımıyla, Sınırlı Sorumlu Karıncalar Devrimi Şirketinin alt yapısını ortaya çıkardı. Gerçekten bu kadarı da olmazdı: Bu devrimciler o kadar saf, o kadar kendilerinden emidiler ki kendi örgütlenme-leriyle ilgili bilgileri kendiliklerinden veriyorlardı.

MacYavel dosyaları sergiledi ve Maximilien her şeyi anladı. Sadece bilgisayar ağlarını ve en modern teknikleri kullanarak, bu çocuklar hiç görülmemiş bir devrime girişmekteydiler.

Maximilien, günümüzde bir devrim yapmak için medyanın, özellikle de televizyonun desteğini almanın kaçınılmaz olduğunu düşünmüştü hep. Oysa bu liseliler ne ulusal, ne de yerel kanalların desteğimi alarak amaçlarına ulaşmışlardı. Televizyonun amacı, nihayet, az ya da çok ilgili bir yığın kalabalığa kişisel olmayan ve haber bakımından kısıtlı bir mesaj vermekti. Oysa, Fontainebleau asileri, bilgisayar ağlan sayesinde, az sayıda ama ilgili ve almaya hazır insanlara özel ve de haber bakımından zengin mesajlar yollamayı başanyorlardı. Komiserin gözlerinin pasağı siliniyordu. Televizyon ve alışılrrns medya dünyayı değiştirmek için yetersiz kalmıyordu sadece, üsteı^ daha oturaklı, çok daha başarılı sonuçlar veren araçlar konusunda gecikmeli bir trene binmişlerdi. Bir tek bilgisayar ağlan, insanlar arasında sağlam ve etkileşimsel ilişkiler dokumayı sağlıyordu.

İkinci bir sürpriz. Bu kez ekonomik düzlemde. Hesaplarına bakılırsa. Sınırlı Sorumlu Karıncalar Devrimi Şirketi iyi kâr ediyordu. Yine de büyük şirketleri yoktu, küçük küçük şubelerden bir galaksi oluş. tutmuşlardı.

Sonuç olarak, genellikle kendine özgü aşaması içinde kalıplaşmış tek ve büyük bir şirketten çok daha kârlı olduğu ortadaydı. Bununla birlikte bu küçük işletmelerde herkes kendisini buluyordu ve neden birbirlerine güvenebileceklerini biliyordu. Onlarda gereksiz yönetime ve büro ileri gelenlerine yer yoktu.

Ağda gezinirken, Maximilien 'karıncalar" şirketlerine bölünmüş bu şirketin bir üstünlüğünü daha keşfetti: İflas risklerini azaltmak. Gerçekten de bir şube açık verdiği ya da az kârlı göründüğünde, ortadan kayboluyor ve yerini bir başkası alıyordu. Böylece büyük kârlar olmuyordu ama önemli kayıplar riski ortadan kalkıyordu. Buna karşılık, fazla kâr etmeyen bu küçük şubeler, sonunda ufak ufak hatm sayılır bir sermaye biriktiriyorlardı.

Polis, örgütlenmelerinde bir ekonomi kuramının payı mı var yoksa devrimlerine özgü koşullar mı bu deneyimsiz gençleri böyle bir örgütlenme yaratmaya zorlamıştı merak etti. Mal stokları olmadan işleyerek, sadece beyin güçlerine yaslanarak, çok az risk alıyorlardı.

Karıncalar Devriminin mesajı belki de buydu: Dinazor toplumlar yerlerini yitirmişlerdi, gelecek karınca toplumlarınındı.

Bu arada, önü alınmaz ekonomik bir gerçeklik haline gelmeden, bu çocuklar çetesinin küstah başarısına bir son vermek gerekiyordu.

Maximilien telefonu açtı ve Kara Kemelerin reisi Oonzague Du-peyron'u aradı.

Büyük dertlere küçük ilaçlar.

KANDİLLER SAVAŞI

Shi-gae-pou cüceler ordusunun ilk saldırısı Yeni Bel-o-kanlılar için bir felaket oluyor. İki saat süren olağanüstü bir boğuşmadan sonra, savunmaları bütün noktalarda çöküyor ve koalisyon askerleri tarafından doğranıyorlar. Sonuçtan

memnun olan saldırganlar daha fazla ilerlemiyor ve son darbeyi indirmeyi ertesi güne bırakarak, kamp kurmaya hazırlanıyorlar.
343
Yaralılar, kolları ayaklan doğranmışlar, can çekişenler Siteye taşınırken. Prensesin aklına sonunda bir fikir geliyor. Sağlam kalmış son birlikleri etrafında topluyor ve onlara nasıl kandil yapacaklarım gösteriyor. Ateşi silah olarak kullanamamalardı, ama ısınma ve aydınlanma aracı olarak kullanabileceklerini düşünüyor, nitekim, şimdi düşmanları on binlerce karınca değil, geceydi. Oysa, geceyi ateş yener.
Böylece, geceyarısına doğru, inanılmaz bir manzara görülüyor: Yeni Bel-o-kan'ın kapılarında, binlerce ışık itişip kakışıyor. Kavak yapraklarından yapılmış kandiller taşıyan, sırtlarında taşıdıkları bu kutularla ısınan ve aydınlanan kızıl karıncalar, düşmanları uyurken, görebiliyor ve hareket edebiliyor.
Cücelerin kampı kocaman kara bir meyveye benziyor, yine de yaşayan bir kent. Birbirine karışmış ve dinlendirici uykuya dalmış vücutlar, duvarlar ve koridorlar oluşturuyorlar.
Prenses 103. savaşçılarına, kandilleriyle kampa sızmalarını işaret ediyor. O da yaşayan düşman kampına dalıyor. Talihlerinden, gece saldırganları iyice uyuşturacak kadar soğuk.
Kendilerini doğramaya hazır düşmanlarının oluşturduğu duvarlar, döşemeler ve tavanlar arasında ilerlemek çok tuhaf bir duygu!
Tek gerçek düşmanımız korkudur, diye kendi kendine tekrarlıyor. Ama gece onların müttefiki, cüceleri birkaç saat daha uykuda tutacak.
5. aynı yerde fazla uzun kalmamak gerektiğini, yoksa kandillerin duvarları uyandıracağını ve dövüşmek gerekeceğini söylüyor. Yeni Bel-o-kanlı askerler, çarpışmadan kaçınmak için acele ediyorlar. Sadece bir çeneklerini kullanarak, hareketsiz düşmanlarını teker teker boğazlıyorlar.
Fazla derin kesmemek gerekiyor, çünkü bazen tam olarak kesilmiş bir dizi kelle üzerlerine devriliyor ve onları eziyor. Boğazları sadece yarısına kadar kesmek gerekiyor. Gece savaşı karıncalar için o kadar yeni bir vuruşma ki doğaçlama hareket etmek ve her an kuralları keşfetmek zorundalar.
Sitenin içlerine fazla sokulmayacaksın.
Havasız kalınca, kandiller sönüyor. Önce duvar karıncalarının hepsini öldürmek, sonra üstteki askerler tabakasına saldırmadan önce, tıpkı soğan soyar gibi onları dışarı çıkarmak gerekiyor.
Prenses 103. ve adamları durmadan öldürüyorlar. Kandillerin sıcaklığı ve ışığı, öldürme kudurganlıklarını kat kat artıran uyarıcı bir ilaç gibi geliyor. Bazen, bir duvar uyanıyor ve o zaman, onlarla kıya-sıyla dövüşmek zorunda kalıyorlar.
Bu sırada, Prenses 103. ne düşüneceğini bilmiyor.
344
Gelişmeyi benimsetmek için bütün bunlar gerekli mi? diye kendi kendine soruyor. Daha hassas olan 24. vazgeçmeyi ve çekilmeyi tercih ediyor. Erkekler hep daha incedirler, bunu herkes bilir.
Prenses 103. fazla uzaklaşmadan dışanda beklemesini rica ediyor.
Kızıl askerler öldürmekten bitkin düşüyorlar. Düşmanlarının hareketsiz olması onları fazlasıyla rahatsız ediyor. Karıncalar için düelloda hasımlarını katletmek ne kadar normalse, bu koşullarda onları yok etmek de o kadar sıkıntı verici.
Onlara ekin biçiyorlarmış gibi geliyor. Cücelerin yığılmış cesetlerinden çıkan oleyik asit kokusu dayanılmaz olmaya başlıyor. Yeni Bel-o-kan'lılar, içlerine biraz temiz hava çekmek için dışan çıkmak zorunda kalıyor, arkasından yeni bir tabakaya saldırmak için yeniden içeri dalıyorlar.
Prenses 103. acele etmelerini istiyor, çünkü gece sona erinceye kadar işlerini bitirmek zorundalar.
Çeneklerini kitinli eklemlere geçiriyorlar ve saydam kanlan fışkırtıyorlar. Canlı koridorlarda o kadar kan var ki bazan etrafa sıçrıyor ve kandilleri söndürüyor. Ateşten yoksun kalan Yeni Bel-o-kanlılar, düşmanlarının ortasında uykuya dalıyorlar.
Prenses 103. dur durak tanımıyor ama çenek darbeleriyle öldürürken, binlerce düşünce kafasında kaynıyor.

Parmaklatın davranışları, karıncaları böyle savaştıracak kadar bulaşıcı mıydı ki!
Bununla birlikte, bu gece öldürmedikleri bütün düşman askerlerinin, sabah olur olmaz üzerlerine saldıracağını biliyor.
Fazla seçenek yok. Tarihi en iyi savaş hızlandırıyor. İyi ya da kötü yönde. Boğazlamaktan 5.'nin çeneklerine kramp giriyor. Biraz ara veriyor, bir düşman ölüsü yiyor ve antenlerini temizleyip iç karartan işine koyuluyor.
Güneş ilk ışınlarını gösterince, Yeni Bel-o-kanlı askerler öldürmeyi bırakmak zorunda kalıyorlar. Düşman uyanmadan, çekilmek gerekiyor. Tam duvarlar, tavanlar ve döşemeler esnemeye başladığı sırada, tabanlan yağlıyorlar.
Kızıl askerler, yorgunluktan, bitkin, yapış yapış kan içinde, endişeli kentlerine dönüyorlar.
Prenses 105. düşmanın uyandığındaki tepkilerini gözlemek için. kubbenin üstünde yerini alıyor. Fazla beklemiyor, üüneş gökte yükselirken, canlı harabelerde bozgun başlıyor. Cüceler başlarına geleni anlayamıyorlar. Uyudular ve sabah uyandıklarında, neredeyse bütün yoldaşları ölmüştü.
545
Kurtulanlar, arkalarına bakmadan yuvalarının yolunu tutuyorlar. Birkaç dakika sonra, başkentlerine karşı ayaklanmış federal siteler! boyun eğme feromonlarını bırakmak için geliyor.
Yenilgi haberi bütün komşu karınca yuvalarına yayılınca, milyonlarca askerden oluşan bir ordu yeni Bel-o-kan Federasyonuna katılmak istiyor.
Prenses 103. ve Prens 24. gelenleri karşılıyor, onları ateş, kaldıraç ve tekerlek laboratuvarlarını gezdiriyorlar ama kandil buluşlarından söz açmıyorlar. Belli mi olur? Acımadan yok etmek gereken düşmanlar yine çıkabilir, hem gizli bir ordu herkesin bildiği bir ordudan daha etkilidir.
Öte yandan, 23.'nün müritlerinin sayısı bir kat daha artıyor. Gece savaşına katılan askerlerin dışında, savaşın nasıl kazanıldığını kimse bilmediğinden, 23. Parmakların dualarını yerine getirdiğini her yerde bağıra bağıra anlatıyor. Bu başarıda Prenses 103.'nün bir payı olmadığını, onları asıl gerçek imanın kurtardığını ileri sürüyor.
Ne anlama geldiğini bilmeden, bilgelik yumurtlayarak,
- Parmaklar bizleri kurtardı, çünkü bizleri seviyorlar, diye yayıyor.
ANSİKLOPEDİ
FARE KIÇI DİKİCİSİ: 19. Yüzyılın sonunda, Britanya'da birsardalya konservesi fabrikasını fareler istila etmişti. Bu küçük hayvanlardan nasıl kurtulunacağını kimse bilmiyordu. İçeriye kedi sokmak hiç olmazdı, çünkü kaçan kemirgenleri yemektense, kımıldamayan sardalyaları yemeyi yelerlerdi. O zaman, akıllarına canlı bir farenin kıçını atkılıyla dikmek geldi. -Besini normal olarak çıkaramayınca, yemeye devam eden fare, acıdan ve öfkeden çıldırıyordu. O zaman, bu küçük canavar, hemcinslerinin gerçek kâbusu haline geliyor, onları yaralıyor ya da kaçırtıyordu. Bu pis işi yapmayı kabul eden kadın işçi yönetimin gözüne giriyordu. Ücretine zam yapılıyordu ve ustabaşılığa terfi ettiriliyordu. Ama öteki kadın işçilerin gözünde, -fare kıçı dikicisi' bir haindi. Çünkü içlerinden biri, farelerin kıçını dikmeyi kabul ettiği sürece, bu iğrenç uygulama sürüp gidiyordu.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
346
JULİE COŞUYOR
Karıncalar Devriminin sağ beyin kumlunda o kadar, ama o kadar çok yeni kavram dokuyordu ki sol beyin onları elemekte ve uygulamaya koymak için izlemekte zorluk çekiyordu. Sınırlı sorumlu şirket, yedinci gününde, dünyanın en çeşitli şirketlerinden biri olmakla övünebilirdi.
Enerji tasarrufu, yeniden kullanma, elektronik araçlar, bilgisayar oyunları, sanatsal kavramlar... Sinir hücrelerinden fikirler yağıyordu ve dünya bilgisayar ağı müdavimlerinin dışında, hiç kimse görülmedik mini bir kültür devrimi yaşandığının farkında değildi.
Kendini oyuna kaptıran iktisat öğretmeni, günlerini küçük ekranda, bürosuz, dükkânsız, dış vitrinsiz hesaplan düzenlemekle geçiriyordu. Mali durumla, yazışmalarla, marka tescilleriyle ilgileniyordu.

Lise, her biri belli bir proje üstünde çalışan, her yerde üretim birimleri halinde kümelenen işgalcileriyle, gerçek bir karınca yuvası haline gelmişti. Artık günlük mesleki gerginliklerden kurtulmak için şenlik yapılmıyordu. Devrim bilgisayarcıları, dünya bilgisayar ağında, devasa gezegen forumları yapıyorlardı.
Francine, lnfra-World'üne bir Japon üstadın bonsaisine gösterdiği özeni gösteriyordu. Kimsenin hayatına müdahale etmiyordu ama en ufak ekolojik dengesizliği gözetliyor ve hemen düzeltiyordu. Türleri çeşitlendirmenin kaçınılmazlığını fark etti. Bir hayvan çoğalmaya başlar başlamaz, kendisine bir leşçi yaratıyordu. Tek eylem biçimi, hayat eklemekti. Örneğin, böylece güvercin fazlalığını düzenleyen bir yabani kedi türü yarattı.
Sonra leşçiye de bir başka leşçi bulması gerekti. Yeniden biyolojik çevrimler yarattı ve ekolojik zincir ne kadar çeşitliyse, o kadar uyumlu ve sağlam olduğunu gördü.
Marcisse stilini gittikçe yetkinleştiriyordu ve sanal ortam dışında hiçbir moda defilesine bile katılmadan bütün dünyada tanınmaya başlamıştı.
En iyi çalışan şube David'in "Sorular Merkeziydi. Hatlar hiç boş kalmıyordu. Bir sürü soruya yanıt isteniyordu. David, projesinin bir bölümünü dedektif ya da filozof bulmaları çok daha kolay olan dış şirketlere devretmek zorunda kalmıştı.
Ji-woong, Paul'ün hidromelinden yola çıkarak, biyoloji laboratu-varında bir tür konyak damıtarak eğleniyordu. Onlarca mumun belli belirsiz aydınlığında, kendisine kaçak içki üretmek için gerekli malzemeyi sağlamıştı: Karniler, imbikler, alkolü süzmek ve yoğunlaştırmak için tüpler. Koreli şekerli buharlar içinde yüzüyordu.
347
Julie gelip onu buldu. Araçlarını inceledi ve bir deney tüpünü kaptı ve oğlanın şaşkın bakışları altında bir dikişte bitirdi.
- Tadına ilk sen bakıyorsun. Beğendin mi?
Yanıt vermeden, ağzına kadar dolu üç başka deney tüpünü kaptı ve bir o kadar susamışlıkla amberli içkiyi içti.
- Sarhoş olacaksın, diye uyardı Ji-woong.
- Olayım... Olayım... diye dili dolaştı genç kızın.
- Peki ne istiyorsun?
- Bu akşam seni sevmek istiyorum, dedi bir çırpıda. Genç adam geriledi.
- Sen sarhoşsun.
- Sana bunu söyleyecek cesareti bulmak için içtim. Yoksa beni beğenmiyor musun? diye sordu.
Onu büyüleyici buluyordu. Julie, hiç bu kadar ışıl ışıl olmamıştı. Yeniden yemek yemeye başlayalı beri, sivri biçimleri silinmiş ve hatları yumuşamıştı. Devrim, başını tutuşunu bile değiştirmişti. Çenesi havada, başını dimdik tutuyordu. Tavırlarında bile bir zerafet vardı.
Elini, yumuşakça, gittikçe heyecanını saklamakta güçlük çeken Ji-woong'un pantalonuna yaklaştırdığında, tamamen çıplaktı.
Ji-vvoong kendini döşeğe bıraktı ve onu seyretti.
Julie iyice yakınmdaydı ve mumların turuncu halesinde, yüzü hiç bu kadar büyüleyici olmamıştı. Kara bir tutam saç, ağzının kenarına yapıştı. O anda, tek düşüncesi Ji-woong'u son kez gece kulubûndeki kadar coşkuyla öpmekti.
- Güzelsin, son derece güzelsin, diye mırıldandı genç adam. Ve güzel kokuyorsun... Çiçek gibi kokuyorsun. Seni görür görmez...
Onu bir öpücükle susturdu ve bir öpücük daha ekledi. Bir hava akımı pencereyi açtı ve mumları söndürdü. Ji-woong, mumlan yeniden yakmak için kalkmak istedi. Onu tuttu.
- Hayır, bir saniye bile yitirmekten korkuyorum. Bunca zamandır bana vaat edilmiş bu anı yaşamamı engellemek için yerin yarılmasından korkuyorum. Karanlıkta sevişelim.
Pencere, camlan kıracak kadar kuvvetli çarpmaya başladı.
Karanlıkta elini biraz daha uzattı. Artık gözlerine güvenemezdi ama bütün diğer duyulannı, koku, işitme ve özellikle dokunmayı kışkırtıyordu.
348
Körpe ve pürüzsüz vücudunu genç adamın vücuduna sürttü. Pürüzsüz teni Korelinin daha purtüklü tenine dokununca sanki bir elektriklenme oldu.***

Ji-woong'un ayası dokununca, göğüslerinin yumuşaklığını algıladı. Nefes alışı boğuklaştı ve ter salgılan daha bir yabansılaştı.
Ay yoktu. Onları Venüs, Mars ve Satürn aydınlatıyordu. Gerildi ve kara yelesini arkaya attı. Göğsü şişti ve burun delikleri havayı büyük bir hızla içine çekti. Ağır, çok ağır, ağzını Ji-vvoong'un ağzına yaklaştırdı.
Birden, gözü bir şeye takıldı. Pencereden, parlak alev sorguçlu bir kuyruklu yıldız geçti. Ama bu bir kuyruklu yıldız değildi. Bir molotofkokteyliydi.
ANSİKLOPEDİ
ŞAMAHtZN: Hemen hemen insanlığın tüm kültürleri Şamanizm'i bilir. Şamanlar ne reis, ne papaz, ne büyücü, ne de bilgedirler. Onların görevi sadece insanı doğayla barıştırmaktır.
Surinam'ın Karaip Yerlileri'nde, samanlık öğreniminin ilk evresi yirmi dört gün sürer. Üç günü eğitim, üç günü dinlenme olarak altı evreye bölünür. Genellikle erginlik çağında -çünkü bu yaşta kişiliği biçimlendirmek daha kolaydır- altı genç adaya gelenekler, şarkılar ve danslar öğretilir. Hayvanları daha iyi anlamak için onları gözlemlerler; hareketlerini ve seslerini taklit ederler. Bütün öğrenimleri süresince, hemen hemen hiçbir şey yemezler, sadece tütün yaprakları çiğner ve tütün suyu içerler. Oruç ve tütün yoğaltımı onlarda ateş yapar ve çeşitli psikolojik bozukluklara yol açar. Ayrıca, bu öğrenime bireyi yaşamla ölüm sınırına getiren ve kişiliği yok eden tehlikeli fiziksel sınavlar serpiştirilir. Bu hem tüketici, hem tehlikeli, hem de zehirleyici ilk öğrenimden birkaç gün sonra, şaman adayları bazı güçleri görselleştirmeyi ve esriklikle aynı olmayı başarırlar.
Samanlık eğitimi, insanın doğaya uyumunun yeniden hatırlanmasıdır. Tehlike durumunda ya uyum'sağlanır ya da ortadan kaybolunur. Tehlike durumunda, yargılamadan ve akıl yürütmeden gelişmeler gözlemlenir. Öğrendiklerinden arınma öğrenilir.
Bunu yaklaşık üç yıl, ormanda tek başına yaşama dönemi izler. Şaman adayı doğada bulduklarıyla beslenir. Hayatta kalırsa, perişan, pis ve neredeyse meczup bir halde, çıkıp köye gelecektir. O zaman, eğitimine devam etmesi

için bir şaman onu yanma alacaktır. Hocası, gençte halüsi-nasyonlarını kontrollü "esriklik' deneylerine dönüştürme yetisini uyandırmaya çalışacaktır.
İnsan kişiliğini yok ederek yaban hayvan durumuna getiren bir eğitimin, gerçekte şamanı bir beyefendi haline getirmesi tuhaftır. Gerçekten de, eğitiminin sonunda, şaman kendine hâkimiyeti ve ahlakıyla olduğu kadar, gerek ahlaksal, gerek sezgisel güçleriyle en güçlü yurttaştır. Sibirya Yakut samanlarının hemşerilerininkinden üç kat daha fazla zengin kültürleri ve sözcük dağarcıkları vardır.
Biyolojik Felsefe kitabının yazarı profesör Gerard Am-zallag'a göre, şamanlar aynı zamanda sözlü edebiyatın koruyucuları ve hiç kuşkusuz yaratıcılarıdırlar. Bu edebiyatın köy kültürünün temelini oluşturan söylenceleri, şiirleri ve kahramanlık anlatıları vardır.
Günümüzde, esrikliğe hazırlamada, uyuşturucu ve ha-lüsinasyon yapan mantar kullanımının yaygınlaştığını görüyoruz. Bu olgu, genç samanların eğitim kalitesinin düştüğünü ve güçlerinin gittikçe zayıfladığını ele veriyor.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
KARINCALAR DEVRlMlHlTİ TAPDÛI
Bir molotofkokteyli uçuyordu. Felaket getiren acayip ateş kuşu. Bu Gonzague Dupeyron'un Kara Kemelerinin camdan balgamıydı. Şişe, bir ejderha gibi ateşini kustu. Başka molotofkokteylleri fırlatıldı. Örtüler, erimiş naylon kokusu yayarak tutuşmuştu. Örtüler yanmca, parmaklıklardan içerisi görünür olmuştu. Julie, felakete uğramış gibi giyindi. Ji-vvoong onu tutmaya çalıştı ama dışarıda Devrim acıdan çığlık koparıyordu. Sanki yaralı bir hayvan söz konusuymuş gibi bunu duyumsuyordu.
Reflekslerini yavaşlatma tehlikesi gösteren hidromelin alkolünü süzmek için, karaciğeri hemen faaliyete geçti. Zevk zamanı değil, eylem zamanıydı.
Koridorlarda koşu. Şaşalamışlardı. Karınca yuvasında panik çıkmıştı. Aikido kulübünün kızlan dört dönüyorlardı, işgalciler parmaklıklarda açılan delikleri tıkamak için mobilyaları sürüklüyorlardı; her şey fazla hızlı gidiyordu ve bu

doğaçlama koreografide, olabildiğince az enerji yitirecek kadar uyumlu hareket edemiyorlardı.
350
Parmaklıklar arasından köyün yerleşimini gören Kara Kemeler, standları hedef aldı.
Avluda, su kovalarını elden ele geçirmek için bir zincir oluştu ama sarnıç neredeyse boştu, hem bu kıymetli maddeyi boşuna harcamaktı. David, kum kullanmalarını tavsiye etti.
Bir molotofkokteyli, totem karıncanın başına isabet etti ve polis-tiren böcek alev aldı. Julie, yanan dev karınca heykelini seyretti. Sonuçta, ateş de beş para etmez diye düşündü. Molotofa gelince. Ansiklopedide bu el bombasına adını veren Staün'in ünlü Rus bakanının beterin beteri bir gerici olduğunu okumuştu.
Paııl'ün gıda ürünleri standı da tutuştu. Hidrome! bonbonları ka-ramelalaşmış duman kokuları yayarak patladılar.
Lisenin karşısında yer almış polis otobüsündekilerin kılları kıpırdamıyordu. Devrimciler, Kara Kemelerin saldırılarına karşılık vermek istemişlerdi, ama amazonların aktardığı Julie'nin talimatı çok kesindi: "Provakasyona cevap verilmeyecek. Buna çok sevineceklerdir."
- Hangi kanun tokata tokatla karşılık vermeyi yasaklıyor? diye sordu sinirli bir amazon.
- Şiddetsiz devrimin başarılı olması iradesi, diye karşılık verdi Julie. Çünkü bizler bu serserilerden çok daha uygarız. Onlar gibi davranırsak onların durumuna düşeriz. Yangını söndürün ve sükûnetinizi koruyun!
Kuşatılanlar, alevleri ellerinden geldiğince kumla boğuyorlardı ama Kara Kemeler molotofkokteylleri yağdırıyorlardı. Bazı devrimciler, kokteylleri onlara geri göndermeyi başanyorlardı, ama bu nadirdi.
Marcisse'in giysi standı da alev aldı. Atıldı:
- Bu tek koleksiyon. Onu kurtarmalıyız.
Hepsi çoktan kömürleşmişti. Öfkeden çılgına dönen stilist demir bir çubuk kaptı, kapıyı açtı ve Kara Kemelere saldırdı. Gereksiz kahramanlık. Cesaretle dövüştü, ama elinden silahını aldılar. Dııpeyron çetesi yumruklarla onu yere serdi ve kolları yana açılmış halde okulun önünde bıraktı. Yardımına uçarcasına koşan Ji-woong, Paul, Le-opold ve David çok geç kaldılar. Kara Kemeler dagılıyorlardı ve bir rastlantı gibi ortaya çıkan ilk yardım ambulansı hemen Marcisse'i yerden kaldırmış, siren çala çala alıp götürmüştü.
Julie artık kendini tutmadı:
- Marcisse! Şiddet istediler, şiddet neymiş görecekler!
Amazonlara Kara Kemeleri yakalamalarını emretti. Genç kızlar ordusu parmaklıklardan çıktı ve yakın sokaklarda Kara Kemelerin peşine düştü. Bir toplum polisi ordusunu dişlemek ne kadar kolaysa, herhangi bir yere saklanabilecek, kalabalığa karışabilecek sivil giyinmiş yirmi kadar küçük fasonun peşinden koşmak da o kadar zordu.
351
Hırsız polis oyununda polis durumunda olanlar şimdi amazonlardı, ama lisenin duvarları dışında, bu role uygun değildiler. Kara Kemeler, üzerine atlamak için amazonlardan birinin tek başına kalmasını bekliyorlardı. Kavga, her zaman onların lehine dönüyordu.
Leopold ve Paul gibi Ji-woong ve David de aynı şekilde pataklandılar.
Komiser, uzaktan dürbünle durumu gözlüyordu. Şimdi, hemen hemen bütün liseyi savunanların dışarı çıktığını saptadı. Parmaklıklar aralıkta ve devrimcilerin kalan güçleri de yangınları söndürmeye uğraşıyordu.
Genç Qonzaque işini kolaylaştırmıştı. Damarlarında Valinin enerjik kanı vardı. Onlara daha önce başvurmadığına pişman oldu Maxi-milien. Devrimcilere gelince, sandığı kadar kurnaz değildiler, önlerinde kırmızı bir bez parçası sallayınca, hiç düşünmeden, kafalannı eğip saldırmışlardı.
Maximillien Valiyi aradı ve ona bu defa yaralılar olduğunu haber verdi.
- Ağır yaralılar var mı?
- Evet, belki bir ölü bile var. Hastaneye kaldırıldı. Vali Dupeyron düşündü:
- Bu durumda, şiddet tuzağına düştüler demektir. Bunu biz seçmedik. Liseyi hemen geri almanız için yeşil ışık yakıyorum.
HAYVANSAL FEROMON: DÜZENLEME

Salgıci: 10. Düzenleme:
Parmaklarda üslü nüfus artışı yoktur, leşçileri olduğu da söylenemez, bu koşullarda nüfusu nasıl düzenliyorlar? Bu düzenleme aşağıdaki şekilde oluyor:
- Savaşlarla.
- Araba kazalarıyla.
- Futbol maçlarıyla.
- Kıtlıkla.
- Uyuşturucuyla.
Anlaşılan, Parmaklar bizim gibi biyolojik doğum kontrolünü daha keşfetmemişler: Çok çocuk yapıyorlar, sadece daha sonra ponksiyon uyguluyorlar.
Bu eskimiş teknik iyileştirilmelidir; çünkü fazla yumurta üretmeleri, arkasından bu fazla yumurtaları elemeleri, onlara çok büyük enerji kaybettiriyor.
352
Bu telafi mekanizmalarına karşın, nüfusları üslü bir biçimde artıyor.
Daha şimdiden beş milyarlar.
Elbette, gezegendeki karınca sayısı yanında bu rakamın lafı olmaz. Ama mesele şu ki bir Parmak hatırı sayılır miktarda bitki ve hayvan yok ediyor, büyük miktarlarda havayı ve suyu kirletiyor.
Gezegenimiz beş milyar Parmak'ı çekebilir, ama daha fazlasına pek dayanamayacaktır.
Parmakların gittikçe çoğalması, ister istemez bir sürü hayvan ve bitki türünün kaybolması demektir.
Diri SAVAŞI
Prenses 103. çevresini saran genç, diri, coşkulu ve meraklı halkın kolektif ruhunu algılıyor. Bunu gerçekleştirmesi öyle kolay olmamıştı. Sonraki kuşaklar bunu öğrenecekti.
Askerler, havaland ırma çıkışlarında, hava ve duman girişini düzenliyor. Ambarlar yiyecekle doluyor. İşçiler, mühendislerin fiyasko-lu deneylerinden arta kalan ürünleri ve cesetleri çöplüklere götürüyorlar. Ateş mühendislerinin başarısızlıkları özellikle iğrenç ve iç kaldıran biçimler ortaya çıkanyor. Kütikülleri soyut heykeller gibi kıvnlmış çekirgeler, kömürleşmiş yapraklar ya da dallar, duman çıkan taşlar.
Ama Prenses 103. bu kolektif canlılığın ötesinde, bir tür tedirginlik de algılıyor. Salgılar çok cılız. Sadece tedirginlik mi yoksa korku da mı var?
Bu yeni çığırın dördüncü gününde, 103. deistlerin yeterince zarar verdiklerine karar veriyor. Bütün koridorlar mistik çemberleriyle örtülü ve kısır dualanyla her yeri kokutuyorlar.
Karıncalann Prensesi yukarıdaki dünyayı gördü. Parmaklar'ın Tan-nlar olmadığını, sadece davranışları kendilerininkinden farklı, hantal, kocaman hayvanlar olduklannı biliyor. Parmaklara karşı saygı duyuyor, ama onları kutsayanların her şeyi mahvedeceğini düşünüyor. Bilim insanlan ve askerler kastlannın desteğiyle güçlü durumda olduğundan, dincilerin egemenliğine kesin olarak son vermeye karar veriyor.
Bir sarmaşık bir fidana asalak olur da sökülmezse, sarmaşık fidanı öldürür.
Prenses 103. her yeri işgal etmeden, dini kannca yuvasından şimdiden söküp atmayı yeğliyor. Boş inançları ve görünmez tannlara tapınmayı beslemek çok kolaydır. Bu küçük oyuna hemen müdahale etmezse, son feromonunu göremeyeceğini biliyor.
On iki genç kâşifi çağırıyor.
Deistleri öldürmek gerekiyor.
Başlarında 13. ile bir birlik hemen yola çıkıyor. Küçük beyinleri bu görevi başanyla yerine getirmeye kararlı.
ANSİKLOPEDİ
YUriUSLABin KUKF1 AZLIĞI: Yunus, boyuna oranla en oylumlu beyine sahip olan memelidir. Aynı irilikteki bir kafatasında, şempanze beyni ortalama 375 gram, insan beyni 1450 gram, yunus beyni ise 1700 gram ağırlıktadır. Yunusun hayatı bir bilmecedir.
Yunuslar, insanlar gibi, havayı solur, dişileri doğurur ve yavrularını emzirir. Memelidirler, çünkü eskiden karada yaşadılar. Tabi ya, doğru okudunuz: Bir zamanlar yunusların ayakları vardı ve yerde yürüyor, koşuyorlardı. Karada

yaşadılar, sonra günün birinde, nedeni bilinmiyor, karadan sıkıldılar ve suya döndüler.
Yunuslar, 1700 gramlık kocaman beyinleriyle karada kalsalardı, günümüzde ne olacaklarını rahatlıkla tahmin edebiliriz: Rakipler. Ya da büyük olasılıkla öncüler. Suya neden döndüler? Suyun karasal ortamın sahip olmadığı üstünlükleri var. Karada yere yapışıp kalırsınız, oysa suda üç boyutta hareket edersiniz. Suda giysilere, eve ya da ısınmaya gerek yoktur. Yunusun iskeleti incelenirse, karadaki yaşamının son izleri olarak, alt yüzgeçlerinin uzun parmaklı bir el yapısı olduğu görülür. Bununla birlikte, elleri yüzgeçlere dönüştüğünden, suda çok hızlı hareket edebiliyor ama artık aletler yapamıyor. Belki de ortamımıza iyi uyum sağlayamadığımızdan, organik olanaklarımızı tamamlayan bir yığın saçma sapan şey uydurduk. Yunus ise, ortamına mükemmel uyum sağladığından, arabaya, televizyona, tüfeğe ya da bilgisayara gereksinimi yoktur. Buna karşılık, yunuslar pekâlâ kendi dillerini geliştirmişler. Bu akustik iletişim sistemi, çok geniş bir ses spektrumuna yayılır. İnsan sesinin frekansı 100 ile 5000 hertz arasındadır. Yunus sesi ise 7000 ile 170000 hertz arasındadır. Elbette bu pek çok nüansı olanaklı kılar. Yunus iletişimi üzerine çalışan bir araştırma laboratuvarının müdürü olan Dr. John Lilly'ye göre, epey zamandan beri bizlerle iletişim kurmayı istemektedirler. Plajlardaki insanlara ve gemilere kendiliklerinden yaklaşırlar. Sanki bize bir şey anlatmak istiyorlarmış gibi zıplar, oynar, ıslık çalarlar. 'Kimse onları anlamadığında, bazen canları sıkılmış gibi görünürler' diye bir saptamada bulunuyor bu araştırmacı.
Edmond IVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III. Kanncaların Devrimi / F:23
354
FOriTAlriEBLEAU LİSESİ SALDIRISI
Şiddet. Çığlıklar. Alevler. Kırılmış dökülmüş eşyalar. Ayaklar yerleri dövüyor. Ayaklar kayıyor. Tehditler. Ulumalar. Sıkılmış yumruklar. Serserilerin molotofkokteyllerinden sonra güvenlik güçlerinin gözyaşı bombaları. Yok eden yangından sonra, kör eden, tahriş eden dumanlar.
Devrimciler kalabalığı sağa sola koşuyordu. Polisler saldırdı.
Şimdi tipiler terk edilmişti. Kuşatılanlar koridorlarda koşuşuyorlardı; oğlanlar, kızlar sopa, süpürge, konserve kutularıyla silahlanıyorlardı. Ne bulurlıırsa savunma silahı olarak birbirlerine dağıtıyorlardı. Amazonlar, odun parçalarından derme çatma yaptıkları nünşakü-leri dağıtıyorlardı.
Kara Kemeleri boşuna kovaladıktan sonra, kavgada yaralanmayan Aikido kulübünün kızları, yedincileri Narcisse eksik olmak üzere Altı Cücelerle birlikte paldır küldür liseye geri döndüler.
Sular kesildiğinden, bu kez yangın hortumlarına koşmanın da bir gereği yoktu. Parmaklıkların girişi açıktı. Küçük bir toplum polisi topluluğu ana giriş önünde oyalama taktiği güderken, büyük topluluk çatılara çıkıyordu. Kancalar ve iplerle tırmanmışlardı. Bu Maximili-en'in fikriydi: Cepheden daha çok, yukarıdan saldırmak.
-Taburlar oluşturun! diye bağırdı David pencereden.
Amazonlar, polislerin saldırısını durdurmak için safları sıvaştırdılar, ne denli kararlı olurlarsa olsunlar, birkaç genç kız bu antrenmanlı, kasklı ve güçlü kuvvetli adamlar karşısında ne yapabilirlerdi?
Birinci denemede, toplum polisleri avluya girdiler. Tek silahı süpürge sapları ve bezelye kutuları olan savunmacılar, kendilerini çok güçsüz hisssettiler. Münşaküler daha etkiliydi. Amazonların kullandığı ve eşek arısı gibi ıslık çalan nünşakûler polisleri taciz ediyordu ve bazan kaskları koparıyordıı. Kasksız kalan polisler genel olarak geri çekilmeyi yeğliyordu.
Maximilien, karşıdaki bir evin balkonunda, alevler içindeki Karta-ca'yı seyreden Scipion gibi ayakta, kalenin teslim alınışını yönetiyordu.
Hâlâ önceki bozgunların etkisi altında olduğundan, ihtiyatlı davranıyordu. Genç hasımlarını küçümseme hatasına tekrar düşmek istemiyordu.
Polisler, kurallara uygun olarak, püre sıkma taktiğini kullanarak yukarıdan aşağıya, çatılardan avluya doğru ilerliyorlardı. Yukarıdan sıkıştırıyorlardı ve kalabalık giriş kapısından bozgun halinde kaçıyordu. Panikte ezilmeler olmasın diye fazla bastırmıyorlardı.
355

Maximilen derhal sulan açmalarını emretti. Son savunmacılar, tipilerin ve kundaklanmış standlann dumanı içinde, son stratejik noktalan tutmakta zorlanıyorlardı.
Julie, Altı Cüceleri aramaya gitti. İkisini bilgisayar lâboratuvann-da buldu. David ve Francine, harddiskleri bilgisayarlardan çıkarmaya çalışıyorlardı.
- Hafızalarımızı kurtarmalıyız! diye bağırdı genç adam. Güvenlik güçleri programlarımızı ve şirketimizin dosyalannı ele geçirirse, çalışmalarımızın tümüne girerler ve bütün şubelerimizi, ticari ağlarımızı batırırlar.
- Ya bizi disklerle yakalarlarsa? diye sordu Julie. Bu daha kötü olur.
- En iyisi,dedi Francine, bütün dosyalarımızı dışardaki dost bir bilgisayara göndermek. Böylece "Karıncaların Devrimi" ruhu geçici bir süre güvenlikte olacaktır.
Sarışın genç kız, harddiskleri hararetle tekrar taktı.
- San Francisco Biyoloji Fakültesi öğrencileri bizi destekliyor ve hafızamızı alabilecek güçlü bir bilgisayarlan var, dedi David hatırlayarak.
Hemen hücreli telefonla Amerikalı öğrencilerle bağlantı kurdular ve bütün dosyalarını onlara aktardılar. Önce Infra-M/orldie başladılar. Tek başına, geniş bir programdı. Milyarlarca insanın, hayvanın ve bitkinin listesi yanında, onların ekolojisinin ve genetik karakterlerinin olası dağıtıcısının işletilme yasalarını içeriyordu. Arkasından, ürünlerinin test edilmesini isteyen müşterilerin listesini gönderdiler.
Sonra, çok genç ama yine de geniş bir ansiklopedik hafızası olan "Sorular Merkezi'nin işletme programını yolculuğa çıkardılar. Arkasından sıra Leopold'un tepe içindeki evlerinin plânlarına, Julie'nin rozet taşı üretimi plânlarına, Zoe'nin antenler plânına, Narcisse'in giysi motiflerine, katılımcıların ya da bağlantı kuranlann önerdikleri projelere geldi. Birkaç gün içinde binlerce dosya, program, plân ve fikir önerileri biriktirmişlerdi. Bu onların kültürüydü. Ne pahasına olursa olsun, onu kurtarmak gerekiyordu.
Gerçekleştirdikleri işin büyüklüğünün ayrımına varamamışlardı. Şimdi, bu hazineyi yolculuğa göndermek zorunda kalınca, ne kadar ağır ve oylumlu olduğunu anlıyorlardı. Sadece "Sorular Merkezi'nin temel bilgisinin toplam harf sayısı, eldeki yüzlerce ansiklopedinin harf sayısına ulaşıyordu.
Koridorda çizme gürültüleri yankılandı. Polisler yaklaşıyordu. Francine, 56 000 bitlik telefon modemini, güçlü turbo hızda, saniyede 112 000 bitle yollamak için gerekli ayarlamalan yaptı. Yumruklar, pervasız kapıyı dövdüler.

Francine, Karıncalar Devriminin ruhunun esenlik içinde yolculuğu için bilgisayardan bilgisayara koşuyordu. David'le Julie, bilgisayar laboratuvarının girişini tıkamak için mobilyaları çektiler. Polisler kapıyı kırmak için omuz vurmaya başladılar. Mobilyalar yine de iyi dayanıyordu.
Julie, birinin daha işlerini bitirmeden, güneş enerjisinden sağladıkları elektriği ya da çatıda basit bir taşıyıcıya bağlanmış telefon hattını kesmeyi akıl etmesinden korkuyordu, ama polisler içeri girmelerini engelleyen kapıyla cebelleşiyordu.
- Oldu, diye haber verdi Francine. Bütün dosyalar San Francisco'ya aktarıldı. Hafızamız buradan on bin kilometre uzakta bulunuyor. Başımıza ne gelirse gelsin, başkaları buluşlarımızdan yararlanacak, deneylerimizden sonuçlar çıkaracaklar, bizim için her şey mah-volsa da, onlar çalışmalarımızı geliştireceklerdir.
Jülie'nin sırtından büyük bir yük kalkmıştı. Pencereden dışarı bir göz attı ve son bir avuç amazonun inatla hâlâ polislere kafa tuttuğunu gördü.
- Mahvolduğumuzu sanmıyorum. Direniş olduğu sürece, umut vardır. Çalışmalarımız kaybolmadı ve Karıncaların Devrimi hâlâ yaşıyor.
Francine, perdeleri çekip indirdi ve ip yapıp balkona bağladı. İlk o indi ve avluya düştü.
Saldıranlar sonunda bir tahtayı sökmeyi başardılar. Aralıktan, odaya bir gözyaşartıcı bomba fırlattılar.
David ve Julie öksürdüler, ama genç adam, yaşarmış gözleriyle yapacak bir şey daha olduğunu işaret etti: Dosyalardaki harddiskleri yok etmeliydiler yoksa polislerin eline geçerdi. Harddiskleri formatla-ma kumandasını etrafa dağıtmak için atıldı. Bir anda, bütün eserleri aygıtlardan silindi. Artık burada hiçbir şey kalmamıştı. Yeter ki San Francisco kayıt etmiş olsun!

İkinci bir gözyaşartıcı bomba zeminde patladı. Düşünecek bir şey yoktu. Kapıdaki delik büyüyordu. Onlar da perdelere doğru fırladılar.
Julie, jimnastik derslerinde daha gayretli olmadığına pişman oldu, ama acil durumda korku en iyi öğretmendir. Sorunsuz avluya kadar kaydı. Orada, bir şeyin eksik olduğunun farkına vardı: Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi. Bütün vücudunu bir ürperti sardı. Onu yukarıda, şimdi polislerin doldurduğu bilgisayar laboratuvarında unutmuş olabilir miydi? Dostu kitabından vazgeçmesi mi gerekiyordu?
Julie yukarı çıkmaya hazır, bir saniye duraksadı. Sonra kaygı yerini rahatlamaya bıraktı. Leopold bir bakmak istediğinde, onu müzik kulübünün lokajinde bırakmıştı.
Duraksaması, fümerol dumanı içinde kaybolmuş Francine ve Da-vid'i gözden kaybettirmişti. Etrafında sadece sağa sola koşan delikanlılar ve genç kızlar vardı.
557
Her yere güvenlik güçleri sızmıştı. Coplarla, kalkanlarla silahlanmış koca, kara mikroplar giriş kapısının açık yarasından içeri dalıyorlardı. Maximilien manevrayı ihtiyatla yönetiyordu. Beş yüz kişiyi yakalayıp başına dert almak istemiyordu, o sadece elebaşları yakalamak istiyordu.
Megafonunu kaldırdı:
- Teslim olun! Size hiçbir kötülük yapılmayacak!
Aikido kulübünden kızların elebaşısı Elisabeth, yangın hortumunu yakaladı. Suların açıldığını görmüştü. Şimdi, hortumu sallayarak çevresindeki polisleri biçiyordu. Kahramanlığı kısa sürdü. Polisler hortumu elinden söküp aldılar ve kelepçelemeye çabaladılar. Kurtuluşunu savaş sanatları bilimine borçlu oldu.
- Diğerleriyle zaman kaybetmeyin. Julie Pinson, bize Julie Pinson lazım! diye megafonuyla hatırlattı komiser.
Saldıranlarda açık gri gözlü genç kızın eşkali vardı. Kovalanınca, yangın hortumlarına doğru fırladı. Birini yakalayıp emniyet kenetini açacak zamanı ancak oldu.
Polisler çoktan çevresini sarmışlardı.
Adrenalin fışkırtısı içinde öyle hızla yükseldi ki vücudunda bütün olup bitenleri algıladı. O zamana kadar hiç böyle bir "şimdi ve burada" durumunda kalmamıştı. Yüreğini kavga ritmine ayarladı ve ses telleri kendiliğinden savaş narası kopardı:
- Tiaaaahü!
Su sıkmaya başladı ve onları çökmeye zorlayacak kadar suya boğdu. Ama ilerlemeye devam ediyorlardı.
Bir savaş makinesiydi, kendini yenilmez hissediyordu. O kraliçeydi, içeriyi ve dışarıyı denetleyebiliyordu, hâlâ dünyayı değiştirebilirdi.
Maximilien onu tanıdı:
- Orada. Yakalayın şu şirreti! diye megafonuyla emretti.
Yeni bir adrenalin fışkırması, Julieye kendisini arkadan yakalamaya çabalayan adama müthiş bir dirsek darbesi geçirme gücü ver-; di. İkinciye vurduğu tekme adamı iki büklüm etti.
Bütün duyuları alarmda, yere düşen yangın hortumunu aldı ve ka-, silmiş kamının üstüne bir mitralyöz gibi yerleştirdi. Bir sıra polisi biçti.
İçinde nasıl bir mucize oluyordu? Vücudunu oluşturan bin yüz ş kırk kas, iskeletinin iki yüz altı kemiği, beyninin on iki milyar sinir hücresi, sekiz milyon kilometre uzunluğundaki sinirler kablosu, en küçük hücresi kazanması için uğraşıyordu.
358
Bir gözyaşartıcı bomba tam ayaklarının altında patlıyor ve akciğerlerinin savaş sırasında bir astım krizine tutulmamasına şaşırıyor. Belki de, son zamanlarda biriken yag daha iyi mücadele etmek için ona ek bir kuvvet vermişti.
Ama polisler üstündeydiler. Yuvarlak gözlü gaz maskeleri ve bir filtrenin ucundaki sivri bekleriyle kara kargalara benziyorlardı.
Tekme savuran Julie, sandaletlerini kaybetti. Boynunu ve göğüslerini sıkan on kadar kol bütün vücuduna sarıldı.
İkinci bir bomba yanına düştü ve koyu bir duman karışıklığı daha bir arttırdı. Gözyaşları korneasını korumaya yetmiyordu.

Birden her şey ters yüz oldu. İsabetli ve güçlü değneklerin kovaladığı düşman kollar uzaklaştı. Bir el, kargaların arasında kendi elini buldu ve yakaladı. Siste, küçülmüş açık gri gözler kurtarıcısını tanıdı: David. Kalan azıcık enerjisiyle, su hortumunu almak istedi ama oğlan onu geri çekti:
- Gel.
Sol kulağı sözcükleri kaptı. Fakat dudakları:
- Sonuna kadar dövüşmek istiyorum, dedi.
Hücrelerinin düzeni bozulmuştu, hatta iki beyni arasında uyum yoktu. Bacakları gitmeye karar verdi. David, Julie'yi mahzenlere açılan müzik kulübünün lokaline sürükledi.
- Kaçarsak, bu benim için bir başarısızlık daha olacak, demeyi başardı kesik kesik soluyarak.
- Karıncalar gibi yap. Tehlike olduğunda, kraliçeleri yeraltından kaçar.
Karşısındaki açık ve karanlık çıkışı inceledi.
- Ansiklopedi!
Panik içinde, örtüleri karıştırdı.
- Bırak. Polisler geliyor.
- Asla.
Kapı aralığında bir polis göründü. David, zaman kazanmak için bastonunu havada çevirdi. Onu geriletmeyi, hatta kapıyı sürgüleme-yi başardı.
-Tamam, buldum! dedi Julie Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi ve sırt çantasını sallayarak.
Kitabı çantasına soktu, kayışlarını sıktı ve David'i yeraltında izlemeye razı oldu. Belirli bir yöne gidiyor gibiydi. Julie'nin sadece dış talimatları izlediğini anlayan duyuları ve hücreleri fazla ortada gözükmediler ve alışılmış işlerine döndüler: Safra üretmek, oksijeni karbon gazına dönüştürmek, gözyaşartıcı gazı çıkarmak ya da dönüştürmek, gereksinim duyan kaslara şeker sağlamak.
359
Polisler, kurumun mahzeninin labirentlerinde onların izini kaybettiler. Julie ile David koşuyorlardı. Kavşağa ulaştılar. Solda, bitişik yapının mahzenleri, sağda lağım kanalları. David onu doğuya doğru itti.
- Nereye gidiyoruz?
DEİSTLERE ÖLÜM
Buradan. 13. nün mangası koridorda ilerliyor. Feromonlann patavatsızlığı sayesinde, deistlerin mağarasına giden gizli geçiti keşfettiler. Toprak altının kırk beşinci düzeyinde bulunuyor. İçeriye girmek için bir mantar topağını kaldırmak yetiyor.
Çeneklerle çok iyi donatılmış askerler, ihtiyatlı adımlarla koridorda ilerliyor. Enfraruj görüş sadegözleri olanlar, duvarlarda acayip yazılar seçiyor. Burada, karıncalar çeneklerinin uçlarıyla sadece çemberler çizmemişler, gerçek freskler de yapmışlar. Karıncaları öldüren çemberler görülüyor. Karıncaları besleyen çemberler. Karıncalarla tartışan çemberler. Bunlar eylem halinde Tanrı görüşleri.
Ölüm birliği ilerliyor ve ilk savunma sistemiyle karşı karşıya geliyor. Bu geniş kafası girişi tıkayan kapıcı-karınca. Kapıcı-hayvan askerlerin kokusunu algılar algılamaz, alarm feromonları yayınlayarak makaslarını döndürüyor. Kapıcılar kastından özel karıncaları bile dinlerine kazandıklarına bakılırsa, güçleri iyice artmış olmalı.
Laiklerin indirdiği öküz başı darbeleri altında, diri zırhlı kapı ruhunu teslim ediyor. Kapıcının geniş alnının yerinde, şimdi tüten bir tünel var. Tesadüfen orada bulunan bir deist topçu karınca koşuyor ve ateş etmeye başlıyor ama en ufak bir hasar vermesine kalmadan kurşunlanıyor.
Can çekişirken, deist karınca yerlerde sürünüyor ve ayaklarını uzatmak için hareket ediyor. Az çok katılmış altı kanatlı bir haç halinde kasılıyor. Son bir gayretle, elinden geldiğince kuvvetli bir şekilde yayıyor:
Parmaklar bizim Tannlarımızdır.
ANSİKLOPEDİ
EPİMENİDE PARADOKSU: 'Bu cümle yanlıştır" cümlesi tek başına Epimenîde Paradoksu oluşturur. Hangi cümle yanlıştır? Bu cümle. Yanlış olduğunu söylüyorsam, gerçeği

söylüyorum. O halde, yanlış değildir. Öyleyse, gerçektir. Cümle, kendi evrilmiş yansımasına yollama yapıyor. Ve bunun sonu yoktur.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
360
LAÛIM KANALLARINDA KAÇIŞ
Karanlıkta ilerliyorlardı. Çok berbat kokuyordu, kayıyordu, nerede olduklarını anlamalarına olanak yoktu, hiç buralara gelmemişlerdi.
İşaret parmağının ucuyla yokladığı o yumuşak ve ılık şey neydi? Dışkı mıydı? Küf müydü? Hayvan mıydı? Bitki miydi? Canlı mıydı?
Az ötede sivri kırık bir parça, burada nemli bir rondela. Kıllı zemin, törpü gibi zemin, yapışkan zemin.
Dokunma duygusu, kendisine kesin bilgiler sağlayacak kadar yeterince duyarlı değildi.
Kendini cesaretlendirmek için, farkında olmadan, yavaş yavaş şarkı söylemeye başlıyor Julie. "Otların arasında yeşil bir fare koşuyordu." Sesinin yankılanması sayesinde, önündeki boşluğu az çok değerlendirdiğini fark etti. Dokunma duygusunun yetersizliğini, işitme duygusu ve sesi telafi ediyordu. Karanlıkta, gözlerini kapadığında daha iyi gördüğünü saptadı. Gerçekten de mağarada ses, yayma ve algılama sayesinde, oylumları algılama yetisini geliştiren bir yarasa gibi işlemekteydi. Ses ne kadar tizse, bulunduğu yerin biçimini, hatta önündeki engelleri bile o kadar iyi ayırıyordu.
ANSİKLOPEDİ
UYKU OKULU: Hayatımızın yirmi beş yılını uyumakla geçiriyoruz, ama yine de uykumuzun niteliğini ve niceliğini denetlemeyi bilmiyoruz. Gücümüzü toplamamızı sağlayan gerçek derin uyku, gece boyunca sadece bir saat sürer ve tıpkı bir şarkı nakaratı gibi her bir buçuk saatte bir, oh beş dakikalık bölümlerle kesilir.
Bazen, bazı kişiler derin uykuyu bulmadan on saat aralıksız uyur ve on saat sonra uyandıklarında tamamen bitkindirler.
Buna karşılık, bu derin uykuya çarçabuk atlamayı bilseydik, bu tamamen dirilten bir saatten yararlanarak, bir saatlik uykuyla yetinebilirdik. Peki, pratik olarak bunu nasıl uygulayacağız? Kendi uyku çevrimlerini tanımak gerekiyor. Bunu yapmak için, genellikle saat on sekize doğru ortaya çıkan o küçük yorgunluk halini, arkasından her bir buçuk saatte bir geleceğini bilerek dakikası dakikasına not etmek yeter. Diyelim ki yorgunluk hali saat on sekiz otuz altıda ortaya çıktı, sonraki yorgunluk halleri üç aşağı beş yukarı saat yirmiyi altı geçe, yirmi bir otuz altıda, yirmi üç altıda tekrarlayacaktır. Bu kesin saatler, derin uyku treninin
361
geçtiği kesin anlar olacaktır. Tam o anda yatarsanız ve kendinizi üç saat sonra uyanmaya zorlarsanız (muhtemelen bir çalar saatle), beyninize yavaş yavaş sadece önemli kısmını tutarak uyku evresini belirlemeyi öğretebilirsiniz. Böylece, kısa bir zamanda güzelce dinlenmiş olur ve formda uyanırsınız. Kuşkusuz, bir gün okullarda çocuklara uykularını nasıl kontrol altına alacakları öğretilecektir.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
ÖLÜLERE TAPMA
Askerler, deistlenn inine giden koridorlarda kısa adımlarla ilerliyorlar. Duvarlardaki çemberler gittikçe artıyor. Mistik çemberler, uğursuz çemberler. Manga, acayip heykellerle dolu geniş bir salona çıkıyor: İçleri boşaltılmış dövüş halinde donup kalmış karınca vücutları.
13. ve birliği geri çekiliyor. Bu karıncaların sergilenmesi densizlik. Askerler, deistlenn ölü karıncaların naaşlarını onları unutmamak için saklamayı sevdiklerini biliyor. Bunu ifade etmek için onların bir deyimi var ama çevirmesi güç:
Ölüler yeryüzüne dönmeliler.
Cesetler atılmalıdır. Duyarlı her karıncanın dayanamayacağı organik kokuşma kokusu yani oleyik asit kokuyor oda.
Savaşçılar, artık hiç nefes almadığı halde kendileriyle alay eder gibi gelen bu hareketsiz vücutlar manzarasını şaşkın şaşkın seyrediyor.
Bu belki de deistlenn büyük gücü, ölüyken sağ olduğundan çok daha güçlüler, diye düşünüyor 13.

Prenses 103. 10.'ya Parmakların uygarlıklarının ölülerini çöplüğe atmayı bıraktıkları zaman doğduğunu söylediklerini anlatmıştı. Mantıklı. Cesetlere önem vermeye başladı mı, öldükten sonra hayata ve dolayısıyla cennete gidileceğine inanılıyor demektir. Cesetleri çöplüğe atmamak, göründüğünden çok daha zararsız bir davranıştır.
Mezarlık Parmaklara hastır, diyor 13. kendi kendine, bu donmuş müzeyi seyrederken.
Askerler, bu içi boş vücutlan öfkeyle parçalıyor. Kurumuş antenleri cımaklarıyla eziyor, boşaltılmış kafataslarını deliyor, gövde parçalarını fırlatıp atıyorlar. İskeletler, boğuk gürültülerle cam gibi kınlıyor. Salon temizlendikten sonra geriye artık kullanılmaz parçalardan bir yığın kalıyor sadece.
362
Savaşçılara çok kolay bir düşmana karşı savaşmışlar gibi geliyor.
Enlemesine bir salona giriyorlar ve sonunda bir karınca topluluğunun antenlerini dikmiş, yüksekçe bir yere tünemiş birini dinledikleri geniş bir odaya ulaşıyorlar. Burası casusların anlattığı vahiyler salonu olmalı.
Talihlerinden, önce kapıcı karıncanın, arkasından topçu karıncanın alarm kokuları buralara kadar ulaşmamış. Bunlar, karmakarışık koridorların sonunda saklanmanın sakıncaları; feromon salgıları zor dolaşıyor.
Karıncalar çaktırmadan içeriye giriyor ve dinleyicilerin arasına karışıyorlar. Yayın yapan, tüm deistlerin *pey9amt>er" adını verdikleri 23. yukarıda, antenlerinin çok çok üstünde, Parmaklar'ın davranışlarını gözetlediğini, onları geliştirmek için sınavlardan geçirdiklerini anlatıyor.
Bu kadarı da fazla. 13. işareti çakıyor.
Bütün bu hasta deistleri öldürmek gerek.
TAKİP SÜRÜYOR
Lağım kanallarında, çocuk şarkısı Julie'yi yatıştıramıyor.
Birden, tıkırtılar işittiler. Kırmızı noktaların yaklaştığını gördüler. Keme gözleri. Kara Kemelerden sonra, şimdi gerçek kemirgenler ve yeni bir çatışma olası görünüyor. Bunlar daha küçük, ama daha kalabalıklar.
Julie, David'e sokuluyor.
- Korkuyorum.
David, bastonunu fırıldak gibi çevirerek hayvanları kaçırtıyor, bu arada birkaçını tepeliyor.
Bundan yararlanıp dinlenmeye çalışıyorlar ama hemen yeni gürültüler işitiyorlar.
- Bu defakiler keme değil.
Lamba ışık demetleri tüneli tarıyor. Qenç kıza yüzüstü yatmasını emretti.
- Şurada bir şey kımıldadı gibi geldi bana, diye bağırdı bir erkek sesi.
- Bize doğru geliyorlar. Başka çaremiz yok, diye fısıldadı David. Julie'yi suya itti ve onu izledi.
- İki *çuf" sesi işitir gibi oldum, dedi kalın bir ses.
Çizmeler, su birikintilerini şaplatarak kıyıda koştu. Polisler tam kafalarının üstündeki su yüzeyini aydınlattı.
363
David ve Julie hemen iğrenç suya gömüldüler. David, Julie'nin başını suyun altına itti. içgüdüsel olarak nefesini tuttu. Anlaşılan o gün başına gelmedik kalmayacaktı. Yine havasız kalıyordu, üstelik bir kemenin kuyruğunun yüzüne sürtündüğünü hissetmişti. Kemelerin suyun altında yüzdüklerini bilmiyordu. İçgüdüsel olarak gözleri açıldı, başlarının üzerinde asılı duran çeşit çeşit pislikleri aydınlatan iki ışık çemberi gördü.
Polisler durmuşlardı ve lambalarını daha ilerideki yüzen pislikler üzerinde gezdiriyorlardı.
- Bekleyelim, suyun altındaysalar, nasıl olsa nefes almak için yukarı çıkacaklardır, dedi biri.
Suyun altında David'in gözleri de açıktı; Julie'ye şimdi nasıl sadece burun deliklerini suyun üstünde tutacağını gösterdi. Burun, iyi ki yüzün bir çıkıntısıydı, yüzün geri kalanını su içinde tutarak, sadece onu dışarı çıkarmak mümkündü. Julie, burnun neden ileride olduğunu hep merak etmişti, şimdi cevabı biliyordu: Böyle durumlarda sahibini kurtarmak için.
- Suyun altında olsalardı, çoktan çıkarlardı, diye cevap verdi ikinci polis. Kimse bu kadar uzun zaman nefessiz kalamaz. Çufları yapan kemeler olmalı.

İki adam yollarına devam etmeye karar verdiler.
Beyaz ışıklar yeterince uzaklaşınca, Julie ve David başlarını tamamen çıkardılar ve olabildiğince az ses çıkararak, taze havayı ağızlarını kocaman açarak içlerine çektiler. Julie hiç akciğerlerini sınavdan geçirmemişti.
İki devrimci akciğerlerine oksijen doldururken, birden onları daha güçlü bir ışık aydınlattı.
- Durun. Kımıldamayın, diye buyurdu komiser Maximilien Li-nart'ın sesi.
Lambasını ve tabancasını üzerlerine çevirmişti.
Yaklaştı:
- Bakın kimler varmış burada, devrimin kraliçesi Matmazel Julie Pinson'un ta kendisi.
İki tutuklunun iğrenç sudan çıkmasına yardım etti.
- Ellerinizi iyice kaldırın, bay ve bayan karınca hayranları. Tutuklusunuz.
- Biz yasadışı hiçbir şey yapmadık, diye zayıfça itiraz etti Julie.
- Buna yargıç karar verir. Benimle ilgili tarafına gelince, çok kötü işlere bulaştınız: Düzenli bir dünyaya bir parça kaos soktunuz. Bana göre, en büyük cezayı hak ettiniz.
- Ama dünyayı biraz sarsmazsan, olduğu yerde kalıyor ve gelişmiyor, dedi David.
364
- Peki kim sizden dünyayı geliştirmenizi istedi? Bu konuyu konuşmak mı istiyorsunuz? Tamam, konuşalım, vaktim var. Dünyayı ıslah edebileceğini hayal eden sizin gibi insanların yüzünden, durmadan dosdoğru felakete koştuğumuzu düşünüyorum. Bütün felaketler sözde idealistlerin işi. En çılgın cinayetler hep özgürlük adına işlendi. En kötü kıyımlar insan sevgisi adına yapıldı.
- Dünyayı iyi yönde değiştirebiliriz, diye belirtti Julie. Giderek kendine güvenini kazanıyor ve Devrimin Pasionaria'si kişiliğini yeniden buluyordu.
Maximilien omuz silkti.
- Dünyanın tek istediği rahat bırakılmak. İnsanların tek istediği mutlu olmak ve mutluluk her şeyin yerli yerinde durması ve tartışma konusu yapılmaması.
- Dünyayı iyileştirmedikten sonra, yaşamak neye yarar? diye sordu Julie.
- Çok basit: Ondan yararlanmaya, diye karşılık verdi komiser. Konfordan, ağaçlardaki meyvelerden, yüze düşen ılık yağmurdan, döşek olarak otlardan, ısınmak için güneşten yararlanmaya. İlk insan Adem'den bu yana bu böyle. O kerata bilgiyi istediği için her şeyi berbat etti. Bilgiye değil, sadece elimizdekinden yararlanmaya ihtiyacımız var.
Julie esmer başını salladı.
- Her şey durmadan büyüyor, gelişiyor, gittikçe daha karmaşıkla-şıyor. Her kuşağın öncekinden daha iyisini yapmaya çalışması normal bir şey.
Maximilien altta kalmadı.
- Daha iyisini yapalım diye, nükleer bomba ve nötron bombası icat ettiler.
"Daha iyisini yapma'yı bırakmanın daha akıllıca olacağına inanıyorum. Kuşakların öncekilerin yaptığını yaptığı gün ancak huzura kavuşacağız.
Birden havada bir vızzz oldu.
- Hay Allah! Yine mi! Hayır, burada olmaz! diye haykırdı komiser. Hemen dönüp ayakkabısını çıkarmaya çalıştı.
- Canın tenis oynamak istiyor öyle mi, başbelası böcek?
Sanki bir hayaletle dövüşüyormuş gibi kollarını havada salladı, sonra birden elini boynuna götürdü.
- Bu defa beni hakladı, diyecek vakti oldu, sonra dizleri üzerine çöktü ve yere yığıldı.
365
Apışıp kalan David yerdeki komiseri seyretti.
- neye karşı dövüştü?
David, soğukkanlılıkla komiserin yerdeki lambasını aldı ve başını aydınlattı. Yanağında bir böcek geziniyordu.
- Bir yabanarısı.
- Yabanarısı değil, uçan bir karınca bu. Üstelik bize bir şey söylemek istermiş gibi çırpınıyor, dedi Julie.
Hayvan, çeneğiyle polisin derisini delmekteydi. Derisinin üzerinde beliren al kanla, ağır ağır yazdı: "Beni izleyin."

Julie ve David gözlerine inanamıyorlardı ama düş de görmüyorlardı. Polisin yanağına beceriksizce çizilmiş iki sözcük "Beni izleyin" orada, gözlerinin önündeydi.
- Çeneğiyle Fransızca yazan bir uçan karıncayı mı izleyeceğiz? dedi Julie kuşkuyla.
- İçinde bulunduğumuz bu durumda, Harikalar Ülkesinin AIi-ce'inin tavşanını bile izlemeye hazırım.
Kendilerine hangi yöne gideceklerini göstermesini bekleyerek bakışlarını uçan karıncaya diktiler, ama karıncanın havalanacak vakti olmadı. Siğiller ve sivilcilerle örtülü iğrenç bir kurbağa sudan dışarı fırladı. Dilini çıkardı ve bir hamlede rehberlerini yuttu.
Julie ve David, yeniden lağım kanalları labirentine daldılar.
- Şimdi nereye gidiyoruz? diye sordu genç kız.
- Meden annene gitmiyoruz?
- Asla.
- Öyleyse nereye?
- Francine'e.
- İmkânsız. Aynasızlar hepimizin adresini biliyor olmalı. Orada olabilirler.
Julie, sığınabilecekleri bütün yerleri bir bir aklından geçirdi. Aklına bir anısı geldi.
- Felsefe öğretmeninin evine. Bir keresinde bana evinde dinlenmemi önerip adresini vermişti. Lisenin hemen yanında.
- Çok iyi, dedi David. Çıkalım ve evine gidelim. "Önce eylem, sonra felsefe."
Koşmaya başladılar.
Meye uğradığını anlamayan bir keme çiğnenmektense lağım kanalına dalmayı yeğledi.
366
AtiStKLOPEDt
KEMELER KRALIriin ÖLÜMÜ: Bazı rattus norvegicus türleri, doğa bilimcilerinin "Kemeler Kralının Tavsiyesi' adını verdikleri şeyi uygular: Bütün genç erkekler, gün boyunca, keskin dişleriyle düello ederler. En sonunda, en becerikli, en kavgacı iki keme kalıncaya kadar, en zayıflar elenir. Galip gelen kral seçilir. Galip geldiğine göre, belli ki kabilenin en iyi kemesidir. O zaman bütün öteki kemeler, kulakları basık, başları önlerinde, boyun eğdiklerinin işareti olarak kıçlarını göstermek üzere huzuruna gelirler. Kral, efendileri olduğunu ve boyun eğmelerini kabul ettiğini göstermek için burunlarını ısırır. Kemeler ellerindeki en iyi yiyeceklerini, en oynak ve en kokulu dişilerini, zaferini kutlayacağı en derin yuvalarını ona sunarlar.
Ama kral hazlardan bitkin, sızar sızmaz, garip bir uygulama olur. Bağlılık andı içmiş genç erkeklerden ikisi ya da üçü gelip onu boğazlar ve parçalar. Sonra büyük bir özenle ayakları ve cırnaklarıyla, bir ceviz dişlermiş gibi kafatası-nı açarlar. İçinden beynini çıkarır ve kabilenin bütün üyelerine parça parça dağıtırlar. Böylece, kral seçtikleri üstün hayvanın niteliklerinin kendilerine geçeceğine inanırlar. Aynı şekilde insanlarda parçalamaktan daha büyük haz almak için kendilerine krallar seçmekten hoşlanırlar. Size bir taht sunarlarsa, hemen atılmayın; kemeler kralının tahtı olabilir.
Edmond Wells "¦ Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
AV SÜRME
Yıkmak.
Laik askerler dincilere saldırıyorlar. Peygamber 23. olanlan çok geç anlıyor. Alarm feromonlan uçuşuyor ve birkaç saniyede ortalık karışıyor.
Her yerde deistler yere yığılıyor, altı kollu haç yapmak için ayaklarını uzatıyorlar, can verirken mistik salgılar bırakıyorlar.
Parmaklar bizim Tannlanmızdır.
Topluluk baskının şaşkınlığına karşı koymak için iyi kötü örgütleniyor. Asit fışkırtılan yağıyor. Serseri fışkırtılan bütün tavanı göçürtüyor.
23. bazı yoldaşlarını çağırıyor.
Beni kurtarmak gerekiyor.
367

Din sadece ölülere tapınmayı doğurmadı, aynı zamanda rahiplerin üstünlüğünü de yarattı. Deist askerler, vücutlanylâ bir baraj oluşturmak için 23.'nün etrafında kümelenirken, üç iri işçi kaçmasını sağlamak için harıl harıl bir çıkış kazıyor.
Parmaklar bizim Tannlarımızdır.
Zemini katılmış yıldızlardan bir halı örtüyor ve laikler şehitlere tapınmayı önlemek için kafalarını kesiyor.
Kelle kesme saldırıyı yavaşlatıyor. Peygamber 23. ve katliamdan kurtulmuş birkaç fesatçı bundan yararlanıp dehlizden kaçıyor.
Küçük topluluk koridorlarda dörtnala koşuyor, laik askerler peşlerine düşüyor. Bu kovalamacada, deistler peygamberlerini korumak için canlarını feda ediyor. Karıncalar tarihinde ilk kez bunca karınca içlerinden bir tekini, en değerlilerini korumak için ölüme gidiyor. Kraliçelere bile bu kadar candan bağlanmamışlardı.
Parmaklar bizim Tannlarımızdır.
Her ceset bir haç şeklinde katılıyor ve ölüm çığlığı koparıyor. Cesetler bazan geçidi tamamen tıkıyor, takipçiler geçidi açmak için ayaklarını teker teker kesmek zorunda kalıyor.
Deistler artık on kişi kadar kaldılar, ama orayı saldıranlardan çok daha iyi tanıyor ve onları ekmek için tam olarak nerede döneceklerini çok iyi biliyorlar. 23. bitkin ve yaralı yoldaşlarını yüreklendiriyor.
Beni takip edin.
Peygamber bir kurdun üstüne atılıyor ve müritlerinin şaşkın bakışları altında, bir çenek vuruşuyla, böğründe bir yarık açıyor ve sanki bir geminin ambar ağzı söz konusuymuş gibi yarayı gösteriyor. Fikri şu: Bu halkalı böcekten bir yeraltı aracı olarak yararlanmak. Talihlerinden, kurt iyi yağlı. Bütün grup öldürmeden vücuduna sığışıyor.
Bu kadar yabancı şey vücuduna doluşunca, hayvan doğal olarak şahlanıyor ama sınırlı bir sinir sistemi olduğundan, yeni asalaklanyla yoluna devam ediyor. 13. ve askerleri oraya vardıklarında, kocaman yapışkan boru duvarlarda sürünüyor. Laiklerin hayvanın nereye gittiğini bilmelerine olanak yok. Tırmanıyor mu? İniyor mu?
Halkalının kokusu, karınca metropolünün karmaşık koridorlarında yerini saptayabilecekleri kadar net değil. Böylece, yapışkan varlık, kaçak deistleri götürerek rahat rahat kayıyor.
368
FELSEFE ÖĞRETMENİN EVİNDE
Felsefe öğretmeni kapısının zilini çaldıklarını görünce şaşırmadı, onlara evinde kalmalarını önerdi.
Julie kendini duşun altına attı. Lağım kanallarının iğrençliklerinden ve korkunç kokularından arınınca, kendini temiz hissederek rahatladı. Kirli kraliçe giysilerini bir çöp torbasına attı ve öğretmenin eşofmanlarından birini giydi. Neyse ki spor kıyafetleri üniseks.
Temiz olmaktan duyduğu hoşnutlukla, kendini salondaki kanepeye bıraktı.
- Sağ olun. Bizi kurtardınız, dedi David, o da bir eşofman geçirmişti sırtına.
Öğretmen, yanında fıstıkla bir bardak içki verdi onlara ve akşam yemeği için bir şeyler hazırlamaya gitti.
Somonlu, yumurtalı ve kaparili küçük sandviçleri âdeta yuttular.
Sofradayken, öğretmen televizyonu açtı. Bölge haberlerinin sonunda hep onlardan söz ediliyordu. Julie sesi yükseltti. Marcel Vaugi-rard güvenlik güçlerinden biriyle mülakat yapıyordu. Polis bu sözüm ona "Karıncalar Devrimi'nin anarşistlerin işi olduğunu ve bir liselinin komaya girmesine yol açan yaralamalardan ve bütün öteki şeylerden onların sorumlu olduğunu açıklıyordu. Arkasından, ekranda Narcisse'in fotoğrafı verildi.
- Narcisse komada, diye haykırdı David.
Julie, böcekler stilistini Kara Kemelerin patakladığını, sonra bir ambulansın onu götürdüğünü görmüştü, ama komaya sokacaklannı hiç düşünmemişti!
- Onu hastanede ziyarete gitmeliyiz, dedi Julie.
- Hiç olmaz, diye karşılık verdi David. Hemen yakalanırız.
Nitekim, televizyonlar "Karıncalar" topluluğu müzisyenlerinin büyütülmüş sekiz portreli afişini gösteriyordu. Kendileri gibi diğer beşinin de kaçmış olduğunu öğrenince memnun oldular. Elisabeth de kurtulmuştu ellerinden.

- Vay be, neler oldu çocuklar! Olaylar yatışıncaya kadar, burada rahat rahat beklerseniz iyi edersiniz.
Öğretmen, onlara yoğurt önerdi ve kahve hazırlamak için kalktı.
Julie, ekranda "Karıncalar Devrimi'nin yol açtığı zarar ziyan gösterilirken, kuduruyordu: Kırılıp dökülmüş salonlar, yırtılmış kumaşlar, ateşe atılmış mobilyalar.
- Şiddetsiz devrim yapmanın mümkün olduğunu göstermeyi başardık. Bunu bile bizden almak istiyorlar!
- Çok doğal, diye araya girdi felsefe öğretmeni. Arkadaşınız Marcisse'in durumu beni hiç sarsmadı.

- Ama onun ağzını burnunu dağıtanlar Kara Kemeler. Pis prova-Katörler! diye bağırdı Julie.
- Yine de şiddete başvurmadan altı gün dayanmayı başardık, diye ekledi David.
Sanki savunmaları onu gerçekten doyurmuyormuş gibi, öğretmen yüzünü buruşturdu, riotu kıt biri değildi, ama birden ödevlerinden hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyordu.
- Kaçırdığınız bir şey var. Şiddetsiz hiçbir şey çarpıcı değildir, dolayısıyla medya açısından ilginçlik taşımaz. Şiddet kullanmadığınız için medyanın ilgisini çekmediniz. Günümüzde, kalabalıkları etkilemek için mutlaka yirmi haberlerinde çıkacaksın, yirmi haberlerinde çıkmak için de ölümlerin, trafik kazalarının, çığ altında kalanların olması gerekiyor; yeter ki kan olsun. İnsanlar yolunda gitmeyen şeylere ve korkutan şeylere ilgi duyuyorlar. Bir aynasız öldürseniz bakın neler olurdu. Şiddetsizliği savunduğunuz için bir okul şenliği, bir kermes olmaya mahkum edildiniz, hepsi bu.
- Şaka ediyorsunuz? diye alındı Julie.
- Hayır, ben gerçekçiyim. Fİeyse ki o küçük faşolar size saldırdılar. Yoksa devriminiz gülünç bir şekilde batıp giderdi. Kelebek şeklinde giysiler üretmek hikayesiyle bir liseyi işgal eden iyi aile çocuklarına hayranlık duyulmaz, olsa olsa gülünür. Arkadaşınızı komaya soktukları için onlara teşekkür etmelisiniz. Ölürse, en azından bir şehidiniz olur!
Ciddi miydi? Juiie kendini sorguluyordu. Şiddet kullanmamayı seçmekle, devriminin etkisinden çok şey kaybedeceğini pekâlâ biliyordu, ama o oyunu, Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'n'm önerilerine uygun olarak oynamayı seçmişti. Gandi şiddetsiz devrimi başarmıştı. Demek ki olabiliyordu.
- Başaramadınız.
- Yine de sağlam şirketler kurduk. Ekonomik düzlemde, devrimimiz başarılı oldu, diyerek hatırlattı David.
- Ne olmuş yani? İnsanların pek umrundaydı. Bir olaya tanıklık edecek kameralar yoksa, hiçbir şey olmamış demektir.
- Ama... diye söze başladı David. Kendi karanınızı verdik, tamamen sizin tavsiye ettiğiniz gibi tannsız ve efendisiz bir toplum yarattık.
Felsefe öğretmeni omuz silkti.
- İşin ince noktası da bu ya. Denediniz ve başarısız oldunuz. Bu projeyi güldürüye çevirdiniz.
- Devrimimizi beğenmediniz mi? diye sordu öğretmenin tavrına şaşan Julie.

- Hem de hiç. Her konuda olduğu gibi devrim konusunda da uyulması gereken kurallar vardır. Size not verseydim, 20 üzerinden 4 zor alırdınız. Sizler ucuz devrimcilersiniz. Buna karşılık Kara Kemeler'e 20 üzerinde yaldızlı bir 18 verirdim.
- Sizi anlamıyorum, diye mırıldandı şaşkına dönen Julie.
Felsefe öğretmeni kutusundan bir puro çıkardı, özenle yaktı ve keyifle tüttürerek içmeye başladı. Sürekli olarak salondaki duvar saatine baktığını fark edince, ancak anladılar. Bütün bu kışkırtıcı nutukların amacı, dikkatlerini dağıtmak ve onları orada tutmaktı.
Ayağa fırladılar, ama artık çok geçti. Polis arabalarının sirenleri işitiliyordu.
- Bizi ihbar ettiniz.

- Öyle gerekiyordu, dedi felsefe öğretmeni suçlayan bakışlardan kaçınarak ve aldırış etmeden purosunu çekerek.
- Size güvendik ve siz bizi ihbar ettiniz!
- Ben sadece ikinci evreye geçmenize yardım ediyorum. Dediğim gibi, bu kaçınılmaz. Devrimcilik eğitiminizi tamamlıyorum. Gelecek evre: Hapishane. Bütün devrimciler bunu yaşadılar. Mağdur durumunda şiddet karşıtı ütopyacı durumundakinden daha iyi olacağınız kesin. Bu defa, biraz şansınız olacak, gazeteciler sizi bırakmayacaklar.
Julie iğreniyordu.
- Hani yirmisinde anarşist olmayanın salak olduğunu söylüyordunuz!
- Evet ama otuzundan sonra anarşist kalanın çok daha salak olduğunu eklemiştim.
- Yirmi dokuz yaşında olduğunuzu söylemiştiniz, dedi David.
- Üzgünüm, dün doğum günümdü... David genç kızı kolundan tuttu.
- Bize zaman kaybettirmeye çalıştığını görmüyor musun? Buradan kaçmaya bakalım. Hâlâ bir şansımız var. Sandviçler için teşekkürler ve hoşçakalın.
David, merdivenlerde onu itmek zorunda kaldı. Belki de polisler onlan kapıda beklemiyordu. Genç kızı en son kata kadar sürükledi. Bir vasistas bulmak. Bir çatıya, daha sonra başka bir çatıya, arkasından bir başkasına geçmek. David onu bir oluktan inmeye zorladığında, reflekslerine kavuşmuştu. David, sıkıntı vermesin diye bastonunu ağzında tutuyordu.
371
Koşuyorlardı. David biraz aksıyordu, ama bastonu oldukça h.zlı hareket etmesine yardım ediyordu.
Akşam güzeldi ve Fontainebleaıı sokakları cıvıl cıvıldı. JuJie bir an birinin kendisini tanımasından korktu, ama sonra bir hayrammn ortaya çıkıp yardımlarına koşmasını diledi. Ama kimse onu tanımadı Devrim ölmüştü ve Julie artık kraliçe değildi.
Polis peşlerindeydi ve Julie bundan usanmıştı. Hali kalmamıştı kalça ve karın yağlar, hızlı koşmasını sağlayacak enerjiyi Vermeve yetmiyordu.
y
Bir süpermarketin ışıkları çok yakınlarında göz kırpıyordu Julie Ansıklopedihin bütün işaretlere dikkat etmeyi salık verdiğini hatırla di. ihtiyacınız olan her şeyi burada bulacaksınız" yazıyordu tabelada
- Girelim, dedi.
Polis peşlerindeydi ama içeride kalabalığın arasına karıştılar.
David ve Julie sergilerin arasına sızdılar, elektrik süpürgelerinin ve çamaşır makinelerinin arkasına saklandılar ve gençler için giyirn bölümüne ulaştılar. Balmumu mankenlerin arasında hiç kım,idama-dan durdular. Öykünme, böceklerin ilk pasif savunması...
Polislerin, mağazanın güvenlik görevlilerine talimatlar verdiklerini ve sonra kendilerini fark etmeden yanlarından geçip görüş alanlarından çıktıklarını gördüler.
Peki şimdi nereye gideceklerdi?
Oyuncaklar köşesinde, pembe flüo naylondan bir tipi onları bek liyordu. Julie ve David içine oturdular, üzerlerini oyuncaklarla örttü ler ve korkmuş iki yavru tilki gibi kıvrılıp uyumak için etrafa sessizlik çökmesini beklediler.
İÇERİSİ ZARARLI
Deist karıncalar, solucanın pis kokan, vıcık vıcık ve karan|,k karnında yolculuk yapıyorlar. Kokusu midelerini kaldıran iç organlar sarıyor çevrelerini, ama dışarıda kesin öleceklerini biliyorlar.
İçeride, halkalı böceğin nasıl ilerlediğini anlıyorlar. Ağzıyla toprağı yutuyor, sindirim sistemiyle vücudundan geçiriyor, sonra hemen hemen anında anûsüyle boşaltıyor. Solucan, kumu emen ve fışkırtan bir reaktör gibi.
Karıncalar, çamur topraklarının geçmesi için yol açıyor. Dışarıda solucan başını şişiriyor, şişkinliği kuyruğuna itince hızı artıyor. Böylece içi deistlerle dolu halde, Yeni-Bel-o-kan'ı bir baştan bir başa geçiyor
372
Karıncalarla solucanlar banş anlaşması yapmışlardır. Karıncalar onları pek yemezler ve kentlerinde dolaşmalarına izin verirler. Onları beslerler, onlar da bunun karşılığında, sonradan işçilerin sağlam laştırdıgı dehlizler açarlar. Ama yine de bu vıcık vıcık ortamda, deistler pek huzurlu değiller.

flereye gidiyoruz? diye soruyor içlerinden biri peygambere.
23. şimdi onları kurtarmak için mucize gerektiğini söylüyor. Tanrıların yardımcıları olması için dua ediyor.
Solucan sonunda kubbeden dışarı çıkıyor. Ama daha kafasının ucunu çıkarır çıkarmaz, bir baştankara dalıyor ve içinde kiracı karıncalar olduğundan habersiz, onu yakalıyor.
Ne oluyor? diye soruyor bir karınca, iç kulak sisteminde yükseldiklerini hissederek.
Sanıyorum bu kez Tanrılar dualarımızı işittiler. Bizi kendi dünyalarına davet ediyorlar, diye bilgelikte bulunuyor peygamber 23. yoldaş-lanyla birlikte bulutlara yükselen baştankaranın midesine kayarken.
ANSİKLOPEDİ
YUKATAHDA Dinin YOKUMU: Meksika'da, Chicumac adı verilen bir Vukafan yerli köyünde, halkın garip bir din uygulaması vardır. 16. Yüzyılda İspanyollar tarafından zorla katolikleştirildiler. Ama ilk zamanlardaki misyonerler öldü ve bu bölge dünyadan kopuk olduğundan, yeni papazlar gönderilemedi. Yine de, yaklaşık üç yüzyıl boyunca, Chicumac halkı katolik ibadet kurallarını sürdürdüler. Ama okuma yazmaları olmadığından, duaları ve ayin kurallarını sözlü gelenekle aktardılar. Devrimden sonra, Meksika iktidarı istikrara kavuşunca, ülkeyi gerçekten kontrol eden bir yönetim yaratmak için her yere valiler göndermeye karar verdi. Bunlardan biri 1925te Chicumac'a atandı. Vali ayine katıldı ve halkın Latince ilahileri mükemmel denecek kadar bir yetkinlikte sözlü gelenekle aklında tuttuğunu gördü. Yine de, zamanla küçük bir sapma olmuştu. Chicumac halkı, papaz ve iki yardımcısının yerine üç maymun koymuştu. Ve bu maymunlar geleneği, çağlar boyunca sürdüğünden, her ayinde bu üç maymuna dinsel saygı besleyen biricik katolikler olmuşlardı.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
37S
SÜPERMARKET
- Anne, yerli çadırında birileri var!
Çocuk, parmağıyla onlan gösteriyordu.
David ve Julie'nin, flüo bir tipide, üzerlerinde eşofmanlarla uyandıklarına şaşacak zamanları yoktu. Biri güvenlik servisini alarma geçirmeye kalkmadan çadırdan çıktılar.
Süpermarket, sabah olmasına rağmen tıklım tıklımdı.
Ali Babanın devasa mağarasındaki gibi, rengârenk yiyecekler dağ gibi yığılmıştı. Acelesi olan müşteriler, hoparlörlerden yayılan müziğin ritmine bilinçsizce uyarak arabalannı itiyorlardı. Tüketiciler alışverişlerini bir an önce bitirsinler diye Vivaldi'nin llkbahar'ı hızlandırılmıştı.
Her şey ritim. Ritmi kontrol edenler, kalp atışlarını da kontrol ederler.
"Promosyon", "ucuzluk" ya da "ikisini alana biri bedava" yazılı kırmızı etiketler bakışları çekiyor. Müşterilerin çoğuna bütün bu besin maddeleri sürekli kalmayacak kadar güzel ve kışkırtıcı geliyordu. Gazetelerden okuduklarına göre, iki kriz arasında kalan ara bir dönem yaşadıklarına ve bundan hemen yararlanmak gerektiğine inanıyorlardı.
Batıda huzur arttıkça, insanlar besinler karşısında kendilerinden geçiyorlar ve mahrum kalmaktan ödleri kopuyor; çelişik bir durum.
Her yerde göz alabildiğine gıdalar sergileniyordu. Konserveler, dondurulmuş, vakkumlanmış, paketlenmiş yiyecekler. Bitkiselinden, hayvansalından, sadece gıda mühendislerinin hayalinden çıkmış kimyasalına kadar.
Bisküvi standında, çocuklar raflardan aldıkları paketleri yuttuktan sonra yerlere atıyorlardı.
Üzerlerinde paralan olmadığından, Julie ve David de aynısını yaptılar.
Yetişkinlerin de kendileri gibi yaptığına sevinen çocuklar onlara bonbonlar ikram ettiler: Meyankökü ve hatmili şekerler, yumuşak karamelalar, çeşit çeşit çikletler. Sabah sabah bonbonlan yutmak biraz mide bulandırıcıydı, ama kaçaklann burun kıvırmayacak kadar karınları açtı.
Julie ve David biraz güç topladıktan sonra, "alışveriş yapmayanlar için çıkış" kapısından geçerek, çaktırmadan kapıya doğru yöneldiler.
Bir güvenlik görevlisi onları izliyordu ve David Julie'ye biraz acele etmesini söyledi.

Fon müziği, şimdi Led Zeppelin'in 5tairway to Heaven'ıydı. Parçanın özgünlüğü, tıpkı yavaşça kalkan sonra saatte yüz kilometreyle gittiklerini düşünen hipermarket müşterilerinin yaptıklan gibi ağır başlaması ve gittikçe hızlanarak sona etmesiydi.
374
Müzikle birlikte liselilerin adımları hızlandı. Güvenlik görevlisinin adımları da. Şimdi, artık hiç kuşku yoktu. Onların peşindeydi. İster video kamera sayesinde bisküvileri bedava mideye indirdiklerini gördüğü için olsun, isterse de gazetelerde yayınlanmış portrelerini tanımış olmasından kaynaklansın, açıkça onları izliyordu.
Julie daha da hızlandı, Led Zeppelin de aynısını yaptı.
"Alışveriş yapmayanlar için çıkış" kapısı, çok yakın gibi görünüyordu. Koşmaya başladılar. David, polislerin ya da köpeklerin önünde asla koşmamak gerektiğini biliyordu, ama korkusu ağır bastı. Daha koşmaya başlar başlamaz güvenlik görevlisi bir düdük çıkardı ve ya-kınındakilerin kulak zarlarını delen işaretini verdi. Birçok tezgahtar derhal işini bıraktı ve bakışlarını şüphelilere çevirdi. Yeniden kaçmak gerekiyordu, hem de hızlı.
Kasiyer kızların oluşturduğu engeli aşmak ve sokağa çıkmak için, David ve Julie hamle yaptılar. David gittikçe daha az topallıyordu. Ba-zan öyle bir an gelir ki eklem romatizması, gereksiz bir lüks halini alır.
Yine de, mağazada, memurlar onları yakalamaktan vazgeçmediler. Hırsızların peşinden sürek avına çıkmaya alışmış olmalıydılar. Bu, günlük hayatın hay huyunda onlar için bir eğlence gibiydi.
Şişman bir tezgahtar kadın, elinde bir gözyaşartıcı bomba kartuşu sallayarak, arkalarından koşuyordu. Bir satış yöneticisi demir bir çubuğu sallarken, bir güvenlik görevlisi "Durdurun onlan! Durdurun onları!" diye bögürüyordu.
David ve Julie koşuyorlardı ve kendilerini bir çıkmaz sokakta buldular. Kapana düşmüşlerdi. Birazdan, süpermarketin tezgahtarları onlan yakalayacaklardı. O sırada, bir araba ortaya çıktı, tezgahtarları ve cümbüşü seyretmek için toplanmış aylakları dağıttı. Araba hareket halindeyken bir kapı açıldı.
- Çabuk atlayın! diye bağırdı yüzünü bir fular ve kara gözlüklerle saklamış bir kadın.
SALTAHAT
Bütün deistleryok edildi. Geriye sadece beyaz totemleri, dinci karıncaların büyük saygı gösterdikleri o pankart kaldı.
Prenses 103. ateş mühendislerine onu yok etmelerini söylüyor. Hemen altına kuru yapraklar yığıyorlar ve binbir özenle kıpkırmızı bir közü yaklaştırıyorlar. Pano, sırrını da beraberinde götürerek hemen yanıyor. Yine de, üzerindeki harfleri okuyabilselerdi, şu sözcükleri sökeceklerdi: "Dikkat: Yangın tehlikesi. Sigara izmariti atmayın."
Karıncalar, parmak anıtının yanıp kül olmasını seyrediyor. Prenses 103.'nün içi rahat. Büyük beyaz totem ve onunla birlikte deizmin başlıca sembollerinden biri kül haline gelmişti.
375
23. nün 13.'nün askerlerinin elinden kurtulduğunu biliyor. Ama prenses 103.'nün endişesi yok. Papaz artık başına dert olacak kadar güçlü değil. Son müritleri ister istemez boyun eğeceklerdir.
24. yanına geliyor.
Pieden ille de ya 'inanlar'ya da 'inanmayanlar' olarak ayrılmak gerekiyor? Parmakları yok saymak aptallık, onlara tapmakta inat etmek se bir başka aptallık.
Prenses I03.'ye göre. Parmaklar karşısında takınılacak en akıllı tavır 'tartışmak" ve "karşılıklı olarak zenginleşmek için birbirini anlamaya çalışmak".
24. antenleriyle onu onaylıyor.
Yeni bir kentin serpilip gelişmesi tasasıyla. Prenses 103. kubbenin tepesine çıkıyor. Ayrıca fizyolojik sıkıntıları da var. Bütün cinsi-yetlilerdeki gibi, sırtında iki kanat çıkmaya başlıyor ve oje sarası işaretinde, enfraruj algılamalı üç gözden oluşan bir üçgen, tıpkı üç siğil gibi alnında beliriyor. Yeni Bel-o-kan durmadan büyüyor. Yüksek fırınlar bir sürü yangına yol açtığından, metropol içinde sadece birini tutmaya ve diğerlerini çevre kentlere

yerleştirmeye karar veriyorlar. Bir başka toplumda, buna sanayinin desentrilizasyonu diyorlar.
Geceyi yenmiş olmayı öğrenmek, en temel yenilik olarak görülüyor. Bundan böyle, akşam serinliği karıncaları uyuşuklatmıyor. Lambalar sayesinde, hiç ara vermeden yirmi dört saatin yirmi dördünde de çalışabiliyorlar.
Prenses 103. Parmakların doğada buldukları metalleri kullandıklarını, bunun sert eşyalar yapmalarına olanak sağladığını belirtiyor. Bunları aramak gerekiyor, izciler, en acayip çakılları getirmek için her yeri karış karış arıyor, ateş mühendisleri onları ateşe atıyor ama metaller üretmeyi başaramıyor.
24. bu hayvanların dövüştükleri ve üredikleri sahneler uydurarak, Parmaklar romanı sagasına devam ediyor. Kesin ayrıntıları gereksinim duyduğunda, 103.'den bilgi alıyor, aksi halde, hayal gücüne güveniyor, nihayetinde bu bir roman.
7. de sanat hizmetlerini yönetiyor. Sitede toraksına karahindiba, yangın ya da çiğdem motifi kazdırmamış tek karınca yok.
Ama hâlâ bir sorun var. 103. ve 24. belki Yeni Bel-o-kan'ın potansiyel kraliçesi ve kralılar ama gerçek hükümdarlar değiller. Çocukları yok. Teknik, sanat, gece savaşı stratejisi, dinin silinmesi, sıradan kraliçeleri çok aşan bir haleyle donatsa da, kısırlıktan dedikodulara yol açıyor. Nüfus yetersizliği sorununa yabancı işgücü getirerek bir çözüm getirilmiş olmasına karşın genlerin aktarılmadığı bir kentte, böcekler kendilerini rahat hissetmiyor.
Prens 24. ve Prenses 103. bunu biliyor ve bu eksikliği unutturmak için sanatı ve bilimi yürekten teşvik ediyorlar.
376
HAYVANSAL FER0MON: TTP
Salyaci: 10.
Tıp:
Parmaklar doğanın erdemlerini unuttular.
Hastalıklarının çaresinin doğal ilaçlar olduğunu unuttular.
O zaman, "tıp" adını verdikleri yapay bir bilim uydurdular.
Tıp dedikleri yüzlerce fareye bir hastalık aşılamak ve sonra her bir fareye farklı kimyasal ürünler uygulamaktan ibarettir.
Sağlığı yerinde olanlar olursa, aynı kimyasal ürün Parmaklar'a da verilir.
CATİStMÎDl
Arabanın kapısı ardına kadar açıktı ve süpeımarkette çalışanlar yaklaşıyorlardı. Başka seçimleri yoktu. Mağazanın güvenlik servisin-ce yakalanıp polise teslim edilmektense yabancı daha iyiydi.
Yüzü saklı kadın gaza bastı.
- Siz kimsiniz? diye sordu Julie?
Sürücü yavaşladı, kara gözlüklerini indirdi ve dikiz aynasında çizgileri görülünce, Julie irkilerek geri çekildi.
Annesi.
Hareket halindeki arabadan inmek istedi, ama David onu sımsıkı oturduğu yerde tuttu. Aile her zaman polisten iyiydi.
- Anne senin burada ne işin var? diye homurdandı.
- Seni arıyordum. Kaç gündür eve dönmedin. Kayıplar için ailelere yardım servisini aradım, bana on sekizini doldurduğunu, reşit olduğunu, canın nerede isterse orada kalmakta özgür olduğunu söylediler. İlk akşamlar, nasıl olsa döner dedim kendi kendime, ona evden kaçmayı ve bana çektirdiği endişeyi ödetirim, dedim. Sonra gazetelerde ve televizyonlarda seninle ilgili haberleri gördüm.
Yeniden çok hızlı gidiyordu, az kalsın bazı yayalara çarpıyordu.
- O zaman, senin sandığımdan da beter olduğunu düşünmeye başladım. Sonra düşündüm. Bana karşı bu kadar saldırgan olduğuna göre, bir yerlerde yanılmış olmalıydım. Seni kızım olarak değil, apay-n bir varlık olarak değerlendirmeliydim. Apayn bir insan olarak, bir dost olabilirdin. Hem sonra... Seni son derece cana yakın buluyorum, hatta devrimin hoşuma bile gidiyor. Anne olmayı başaramadım, şimdi dost olmayı başarmak için gayret edeceğim. Seni bunun için aradım ve bunun için buradayım.
Julie kulaklanna inanamıyordu.
377
- Beni nasıl buldun?

- Az önce, radyoda kentin batı mahallesine kaçtığını işitince, kendi kendime hâlâ bağışlanma şansım olduğunu düşündüm. Seni polislerden önce bulmak için, son süratle aramadık yer bırakmadım. Tanrı dualarımı kabul etti.
Alelacele dinsel bir işaret yaptı.
- Bizi evde banndırabilir misin? diye sordu Julie.
Bir engele geldiler. Belli ki polisler onlan sıkıştırmak istiyordu.
- Geri dönün, diye önerdi David.
Ama anne çok hızlıydı. Gazlayıp engeli devirmeyi tercih etti. Polisler arabadan sakınmak için kendilerini geriye attılar.
Arkalarında, yeniden sirenler yankılanıyordu.
- Peşimizdeler, dedi anne. Arabanın plaka numarasını almışlardır. Yardımınıza benim geldiğimi biliyorlar. İki dakika içinde, aynasızlar evde olurlar.
Ters yönde bir sokağa daldı. Birden direksiyonu kırdı, diklemesine bir yola girdi, motoru kapadı, aynı yoldan geri dönmek için polislerin önlerinden geçmesini bekledi.
- Artık sizi evimde saklayamam. Aynasızların sizi bulamayacağı bir yerde saklanmanız gerekiyor.
Anne belirli bir yönü seçmişti. Batı. Yeşil bir şekil, sonra bir başkası daha. Yaklaştıkça, ağaçlar gittikçe büyüyen bir ordu gibi sıralanıyordu.
Orman.
- Baban, bir gün başı büyük bir derde girerse oraya gideceğini söylemişti. "Ağaçlar kibarca kendilerini korumasını isteyenleri korurlar" demişti.
Bilmiyorum, farkına varacak zamanın oldu mu, ama baban müthiş bir adamdı.
Durdu ve kızının parasız kalmaması için beş yüz frank uzattı.
Julie başını salladı.
- Ormanda para pek bir işe yaramaz. İmkân bulur bulmaz sana haber veririm.
Arabadan indiler ve anne onlara el salladı.
- Gerekmez. Hayatını yaşa. Özgür olduğunu bilmek benim ödülüm olacak.
Julie ne diyeceğini bilmiyordu. Bu tür sözlere tepki göstermekten, küfürler yağdırmak, kinci sözler etmek çok daha kolaydı.
- Hoşçakal Julie'im!
- Anne, bir şey...
378
- ne var kızım?
ı
- Sag ol.
Kadın, arabasına yaslanıp kızın ve oğlanın ağaçlar arasında uzaklaşmasına baktı. Sonra direksiyonun başına geçti ve hareket etti.
Araba ufukta kayboldu.
Bitkisel karanlığa gömüldüler. David ve Julie'ye ağaçlar iki sığınmacıyı karşılıyoriarmış gibi geldi. Bu belki de ormanın ortak strateji-lerindendi. Sürgünleri korumak, insan türüne karşı mücadele tarzıydı.
Qenç adam, olası takipçilerden kurtulmak için, kerteriz koyulmamış patikaları seçti özellikle. Birden, epeydir kendilerini izliyormuş gibi gelen bir uçan karınca Julie'nin dikkatini çekti. Durdu ve böcek önce başının üstünde süzüldü, sonra etrafında dönmeye başladı!
- David, bu uçan karınca bizimle ilgileniyor sanıyorum.
- Lağım kanallarındakilerle aynı türden bir hayvan olduğunu mu sanıyorsun?
- Göreceğiz.
Genç kız, uçan karıncaya bir iniş alanı oluşturmak için parmaklarını iyice ayırarak, elini ayası açık olarak uzattı. Böcek yavaşça eline kondu ve biraz gezindi.
- Öteki gibi, bu da yazmak istiyor!
Julie, çalılar arasında bir çekirge bulup ezdi ve böcek hemen çeneklerini bandırdı.
"Beni izleyin."
- Bu ya kurbağanın ağzından çıkmayı başaran aynı karınca ya da onun ikizi, dedi David.
Tıpkı bir taksi gibi kendilerini bekleyen böceği seyrettiler.
- Kuşku yok, lağım kanallarında bize yol göstermek istiyordu, şimdi de bize ormanda yol göstermek istiyor! diye haykırdı Julie.

- Ne yapıyoruz? diye sordu David.
- İçinde bulunduğumuz...
Böcek önlerinde uçuştu ve onlan, güney batıya doğru yönlendirdi. Bir sürü acayip ağaçların, dallan gölge yapan gürgenler, sarı kabukları kara kara kalkmış titrek kavaklar, yaprakları manitol çıkaran dişbudaklar arasından geçtiler.
Gece olduğundan, bir ara onu gözden kaybettiler.
- Karanlıkta onu izleyemeyeceğiz.
Az sonra, önlerinde ışık ve küçük bir şimşek gibi bir şey belirdi. Uçan karınca sag gözünü bir far gibi yakmıştı.
- Sadece ateş böceklerinin ışık yayabildiklerini sanıyordum, dedi Julie.
379
- Hımmm... Bak, dostumuzun gerçek bir karınca olmadığına inanmaya başlıyorum. Hiçbir karınca Fransızca yazmaz ve gözlerini yakmaz.
- Eee?
- Eeesi, uçan karınca biçiminde uzaktan güdülen küçük bir robot söz konusu olabilir. Televizyonda bu tür araçlarla ilgili bir röportaj görmüştüm. Mars gezegenini fethetmek amacıyla MASA'nın ürettiği robot karıncaları gösteriyorlardı. Ama onlannki daha iriydi. Kimse bu kadar küçültülmüşünü üretemez, dedi David.
Arkalarında korkunç havlamalar oldu. Sürek avı başlamıştı ve polisler köpeklerini salmışlardı.
Bacaklarının var gücüyle atıldılar. Uçan kannca ışık demetiyle onları aydınlatıyordu, ama köpekler onlardan daha hızlı koşuyordu. Üstelik topal bacağıyla David dezavantajlıydı. Bir şeye tırmandılar. David bastonuyla vahşi hayvanları uzak tutmaya çalıştı. Köpekler keskin dişlerini geçirmek için atlıyorlar, aynı zamanda bu içler acısı sahneyi aydınlatan uçan karıncayı yakalamaya çabalıyorlardı.
- Ayrılalım, dedi Julie. Böylece, hiç olmazsa birimiz belki kurtuluruz. Cevap beklemeden, çalılıklara daldı. Havlayan, ağzından köpük
saçılan, genç kızı parçalamaya kararlı bir köpek sürüsü peşinden geliyordu.
ANSİKLOPEDİ
MUKAVEMET YARİŞİ: Tazı ile insan yarıştığında, tazı birinci gelir. Tazının ağırlığına oranla insanla aynı kas kapasitesi vardır. Doğal olarak, ikisinin aynı hızda koşmaları gerekirdi. Yine de, tazı hep yarışı önde götürür. Bunun nedeni, insanın koşarken varış çizgisini hedef görmesidir. Kafasında kesin bir hedefle koşar. Ama tazı sadece koşmak için koşar.
insan, kendisine hedefler belirleye belirleye, iradesinin sağlam mı zayıf mı olduğunu düşüne düşüne, çok büyük enerji kaybeder. Varılacak hedefi düşünmemeli, sadece ilerlemeyi istemelidir, ilerlersiniz ve yolunuzu meydana çıkan olaylara göre değiştirirsiniz. Böylece hep ilerleyerek hedefe ulaşırsınız, hatta hiç farkında olmadan hedefi geçersiniz.
Bdmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
580
BARIŞMAK
Prenses 103. locasında hareketsiz. Prens 24. nedensiz onun etrafında dönüyor. Kentte bazı dadılar, bir erkek bir dişinin etrafında çiftleşme gerçekleşmeden döndüğünde, saf bir enerji gibi algılanan erotik bir gerilim yarattığını belirtiyorlar.
Prenses 103. bu kentli söylencelerine fazla inanmıyor, ama 24.'yü öyle etrafında döner görünce, kendisinde belli bir gerilim yarattığını kabul ediyor.
Bu onu sinirlendiriyor.
Bu durumda, başka bir şey düşünmeye çalışıyor. Son düşüncesi, bir uçurtma yapmak. Dikey değil, zikzaklar yaparak düşen kavak yaprağını hatırlayarak, karıncaları yaprakların üzerinde dengeli bir biçimde boşluğa bırakmanın mümkün olabileceğini düşünüyor. Böylece hava akımları üzerinde sörf yaparak yolculuk yapabileceklerdi. Geriye yön sorununu çözümlemek kalıyor.
Kâşifler, doğunun yeni sitelerinin Yeni Bel-o-kan Federasyon una katıldıklarını haber veriyorlar. O zamana kadar, sadece kızıllardan oluşan altmış dört site varken şimdi üç yüz elli siteye ulaşılmıştı. En az on farklı tür Federasyon içinde yer alıyor. Federasyona katılma amacıyla görüşmeleri sürdüren birkaç yabanansı ve beyaz karınca yuvalarını saymıyoruz.

Yeni katılan her site, kokulu Federasyon bayrağının yanısıra, kıpkırmızı bir köz ve alışılmış tavsiyeler alıyor. Ateşi yapraklara yaklaştırmayın. Rüzgârlı havalarda ateş yakmayın. Sitenin içinde yaprak yakmayın, boğucu bir duman meydana getirir. Anakentin izni olmadan savaşta kullanmayın. Ayrıca, ileride kendi laboratuvarlannda ilginç kullanımlarını bulacakları düşüncesiyle, onlara kaldıraç ve tekerlek konusunda dersler veriyorlar.
Bazı karıncalar, Yeni Bel-o-kan'ın teknolojik sırlarını kıskançlıkla saklamasını istiyor ama Prenses 103. tam tersine, bir gün bunu kendilerine saldırmak için kullansalar bile, bilginin bütün böceklere yayılması gerektiğini düşünüyor. Bu siyasal bir seçim.
Ateşin büyüleyici gücü, sivil amaçlı enerji olarak elde edilen şaşırtıcı sonuçlar, bütün karıncaların ateşi on bin yıldır denetim altına almış Parmakların aldıkları mesafeyi daha iyi kavramalarını sağladı.
Parmaklar.
Şimdi, Federasyon sitelerinin tümü Parmakların ne canavarlar, ne de tanrılar olmadıklarını ve Prenses 103.'nün onlarla bir ittifak kurmanın bir yolunu aradığını biliyor. 24. sorunu romanında şu kısa iki cümleyle açıklıyor:
Biri son derece küçük, biri son derece büyük, iki dünya birbirine bakıyor. Birbirlerini anlayabilecekler mi?
381
Bazı karıncalar tasarıyı onaylıyor, bazıları onaylamıyor ama hepsi de bir ittifak kurmanın çaresi ve bu ittifakın tehlikeleri ile getirecekleri üzerinde kafa yoruyor. Belki de Parmaklar ateşin, kaldıracın ve tekerleğin dışında, karıncaların hayal bile edemeyecekleri başka sırlar da biliyorlardı.
Sadece cüceler ve onların müttefikJerinin bazıları Federasyonu ve onun doğada yaydığı sağlıksız düşünceleri yıkmak konusunda inat ediyorlar. Kandiller Qece Savaşında uğradıkları yenilgiden sonra, şimdilik, Yeni Bel-o-kan'a saldırmayı göze alamıyorlar. Kozlarını daha sonra paylaşacaklardı. Yumurtlayıcı kraliçeleri -cücelerin böyle yüzlerce kraliçesi vardır- savaşacak yaşa gelir gelmez, yani bir hafta içinde, kızıllar federasyonunu yok etmek için saldırıya geçecek yeni bir askerler kuşağı dünyaya getirmek için gayret gösteriyor.
Parmaklar teknolojisi, yığınlarla asker üretebilen birkaç doğurgan karından sonsuza kadar daha etkin olacak diye bir şey yok.
Yeni Bel-o-kan'da, herkes bu tehditin farkında. Dünyayı değiştirmek isteyenlerle her şeyin eskisi gibi kalmasını isteyenler arasında bir sürü savaş çıkacağını biliyorlar.
Prenses 103. locasında, tarihin akışını hızlandırmak gerektiğine karar veriyor, iki ana toprak türü arasında gerçek bir iş birliği kurmadan, sürekli gelişme olmayacaktır. Prens 24.'yü, on iki kâşifi ve müttefik yabancı türlerden bir o kadar temsilciyi toplantıya çağırıyor. Herkes kollektif bir Mİ için antenlerini halka halinde birleştiriyor.
Prenses her şeyi göze almak gerektiğini söylüyor. Madem Parmaklar karıncalarla temas kurmayı başaramıyorlar, ilk girişimde bulunmak karıncalara düşüyordu. Kendilerini eşit haklara sahip partnerler olarak görmeleri için, Parmaklara etkilemenin tek yolunun, onlarla büyük kitleler halinde temas kurmakta yattığını düşünüyor.
Konferansa çağırılan böcekler, cinsiyetimin sözü nereye getirmek istediğini anlıyorlar: Yeni bir büyük sefer. Prenses 103. düşüncelerini açıklıyor. Bir sefer teklif ediyor. Artık gereksiz savaş istemiyor. Barışçı bir karınca yürüyüşünü tercih ediyor. Yanı başlarında yaşayan büyük karınca kitlesinin bilincine varınca, Parmakladın gözlerinin yıkacağından emin. Yürüyüşleri sırasında, başka sitelerin de kendilerine katılacaklannı ve hep birlikte, Parmaklar için kaçınılmaz bir muhatap olduklarını kabul ettireceklerini umuyor.
- Sen de gelecek misin? diye soruyor Prens 24.
- Elbette.
103. büyük yürüyüşün başında yer almak niyetinde.
Yabancı türler endişeliler. Kentin güvenliğini sağlamak ve çalışmaların verimli bir şekilde sürdürülmesi için bu esnada Yeni Bel-o-kan'da kimin kalacağını öğrenmek istiyorlar.
382
- Halkın dörtte biri, diye öneriyor 103.

Bağlantı kurmuş böcekler, bunun büyük bir risk almak oldu& «ı düşünüyor. Cüceler pusuda bekleyeceklerdir, üstelik çevrede, .jâ deistler var. Gerici güçler hayli kalabalıklar. Onları küçümsem^. ^ k gerekir.
Görüşler paylaşılıyor. Çoğunluk, Yeni-Bel-o-kan'ın şu andaki \uztA-runu ve başarısını beğeniyor. Neden risk almak zorunda olduk) ^ıı anlamıyorlar.
Ötekiler, Parmaklarla karşılaşmalarının iyi geçtTL sesinden korkuyor. Şimdiye kadar hep başarısız olmuşlardı. Önc^, ..^r gibi ne sonuç getireceği belli olmayan barışçı bir yürüyüş için tu ^-dar enerji harcamak neye yarar?
Barışçı bir yürüyüşle askeri bir sefer arasındaki farkı Parrrı j^ır nasıl ayırt edecekler?
Prenses 103. başka seçenekleri olmadığını belirtiyor: Bu kak ,^ş-ma, kozmik bakımdan kaçınılmaz. Yürüyüşü kendileri düzenle ^z-se, bu görevi sonraki kuşaklar üstlenecekti. İyisi mi bu işi erk^ ,^;n çözmek ve yükü diğerlerine bırakmamaktı.
Böcekler uzun uzun tartışıyorlar. Prenses 103. özellikle ferc\ anlarının karizması sayesinde, onları ikna etmeyi başarıyor. Kendi şoveninden anekdotlar veriyor. İsrar ediyor: Başarısızlık durum» ^a, yeniden girişimde bulunacaklar için çok değerli bilgiler kazan ^k-lardı.
Kararının tutarlılığını hepsine tek tek açıklayarak muhalifle^ .„fia ediyor. Bu yürüyüşün ufkunda büyük gelişme umutlan var. Pa^ ^k-lar onlara belki de ateş, tekerlek ve kaldıraçtan çok daha etkt. yici başka harikalar öğreteceklerdi.
- Me, mesela? diye soruyor 24.
- Mizah, diye cevap veriyor 103.
Hazırdaki karıncaların hiçbiri, tam olarak neyin söz konusu, Qj<4u' ğunu bilmediğinden, mizahın kullanmasını bilene inanılmaz b,. <tüÇ kazandıran tipik bir Parmak buluşu olduğunu düşünüyorlar. 5. kerldi kendine bu son model bir mancınık olmalı diyor. 7. mizah d^. ^ yıkıcı bir ateş olmalı diye geçiriyor içinden. Prens 24. kendi k^n£jine mizah bir sanat biçimi olmalı diyor. Ötekiler, mizahın yeni bir k,3l?e' me ya da hiç görülmemiş bir yiyecek stoklama tekniği olduğu^ düşünüyor.
Farklı nedenlerden dolayı, mizah, bu belirsiz Graal, hepsi^j ^z' bediyor. Böylece, Prenses 103.'nün önerisini oybirliğiyle kab^(^diyorlar.

şaka edecek zaman değil. Tek kurtuluş bu çamdı. Dimdik yükselmesi Julie'yi yıldırıyordu, ama uluyan köpek sürüsü antrenörlerin en iyisi çıktı.
Dallara atıldı. Tırmanırken, sürekli ağaçlarda yaşadığından çok rahat hareket etmesini bilen uzak atasının hafızasını hücrelerinin derinliğinde yeniden buldu. Her insanın derinliklerinde bir maymun varsa hâlâ, işte bir işe yaramasının tam zamanıydı.
Genç kız, elleri ve ayaklarıyla küçük ama yeterince dayanıklı budaklara sarıldı. Ağacın kabuğu ayaklannı soyuyordu. Köpeklerin keskin dişleri ayak parmaklarının hemen yakınında takırdamaya başladığında, ilerliyordu. Bir köpek ağaca çıkmayı başarmıştı. Julie, köpek inatçılığından usanmıştı. Öfkeyle dişlerini çıkardı ve saldırgan bir hırlama kopardı.
Köpek, insan türünün bir temsilcisinin bu kadar hayvanca bir şey yapabileceğine hiç inanmamış gibi, korkuyla ona baktı. Aşağıda, öteki köpekler fazla yaklaşmaya cesaret edemiyorlardı.
Julie, yukarıdan uzanan somaklara çam kozalakları attı.
- Gidin! Defolun! Çıkın buradan, pis hayvanlar!
Köpekler, genç kıza keskin dişlerini geçirmekten vazgeçmişlerdi, ama yine de kaçağın burada olduğunu efendilerine haber vermekten de vazgeçmiyorlardı. Havlayıp duruyorlardı.
Yeni biri ortaya çıkıncaya kadar. Uzaktan köpeğe benziyordu, ama tavırları daha sakindi, duruşu daha kibirli, kokusu daha kuvvetliydi. Bu bir köpek değil bir kurttu. Gerçek bir vahşi kurt.
Köpekler bu beklenmedik varlığın ilerlemesini seyrettiler. Onlar bir sürüydüler ve kurt yalnızdı, yine de etkilenen köpekler oldu. Nitekim, kurt bütün köpeklerin atasıdır. İnsanlarla temas onu yozlaştırmam işti.

Bütün köpekler bunu bilir. Şihuahuasından, dobermanına, kanişinden malta bişonuna hepsi, bir zamanlar insanlar olmaksızın yaşadıklarını, şekillerinin ve ruh hallerinin farklı olduğunu belli belirsiz hatırlar. Özgürdüler. Kurttular. Köpekler, itaat işareti olarak başlarını ve kulaklarını eğiyorlar ve de kokularını gizlemek ve cinsel organlannı korumak için kuyruklarını kısıyorlar. İşiyorlar, köpek dilinde bunun anlamı: "Belli bir alana sahip değilim, bu yüzden ne zaman ve nereye olursa, işiyorum" dur. Kurt bir hırlama çıkarıyor. Bu "ben belirli bir alanın sadece dört bir yanına işiyorum ve siz şu anda benim alanımda bulunuyorsunuz" demekti.
382
- Halkın dörtte biri, diye öneriyor 103.
Bağlantı kurmuş böcekler, bunun büyük bir risk almak olduğunu düşünüyor. Cüceler pusuda bekleyeceklerdir, üstelik çevrede hâlâ deistler var. Gerici güçler hayli kalabalıklar. Onları küçümsememek gerekir.
Görüşler paylaşılıyor. Çoğunluk, Yeni-Bel-o-kan'ın şu andaki huzurunu ve başarısını beğeniyor. Meden risk almak zorunda olduklannı anlamıyorlar. Ötekiler, Parmaklaria karşılaşmalarının iyi geçmemesinden korkuyor. Şimdiye kadar hep başansız olmuşlardı. Öncekiler gibi ne sonuç getireceği belli olmayan barışçı bir yürüyüş için bu kadar enerji harcamak neye yarar?
Barışçı bir yürüyüşle askeri bir sefer arasındaki farkı Parmaklar nasıl ayırt edecekler?
, Prenses 103. başka seçenekleri olmadığını belirtiyor: Bu karşılaşma, kozmik bakımdan kaçınılmaz. Yürüyüşü kendileri düzenlemezse, bu görevi sonraki kuşaklar üstlenecekti. İyisi mi bu işi erkenden çözmek ve yükü diğerlerine bırakmamaktı.
Böcekler uzun uzun tartışıyorlar. Prenses 103. özellikle feromon-larının karizması sayesinde, onları ikna etmeyi başarıyor. Kendi serüveninden anekdotlar veriyor. Israr ediyor: Başarısızlık durumunda, yeniden girişimde bulunacaklar için çok değerli bilgiler kazanacaklardı.
Kararının tutarlılığını hepsine tek tek açıklayarak muhalifleri ikna ediyor. Bu yürüyüşün ufkunda büyük gelişme umutları var. Parmaklar onlara belki de ateş, tekerlek ve kaldıraçtan çok daha etkileyici başka harikalar öğreteceklerdi.
- Me, mesela? diye soruyor 24.
- Mizah, diye cevap veriyor 103.
Hazırdaki karıncaların hiçbiri, tam olarak neyin söz konusu olduğunu bilmediğinden, mizahın kullanmasını bilene inanılmaz bir güç kazandıran tipik bir Parmak buluşu olduğunu düşünüyorlar. 5. kendi kendine bu son model bir mancınık olmalı diyor. 7. mizah daha yıkıcı bir ateş olmalı diye geçiriyor içinden. Prens 24. kendi kendine mizah bir sanat biçimi olmalı diyor. Ötekiler, mizahın yeni bir malzeme ya da hiç görülmemiş bir yiyecek stoklama tekniği olduğunu düşünüyor.
Farklı nedenlerden dolayı, mizah, bu belirsiz Graal, hepsini cez-bediyor. Böylece, Prenses 103.'nün önerisini oybirliğiyle kabul ediyorlar.
585
KARAMUK ORMANDA TEK BAŞIMA
Şaka edecek zaman değil. Tek kurtuluş bu çamdı. Dimdik yükselmesi Julie'yi yıldırıyordu, ama uluyan köpek sürüsü antrenörlerin en iyisi çıktı.
Dallara atıldı. Tırmanırken, sürekli ağaçlarda yaşadığından çok rahat hareket etmesini bilen uzak atasının hafızasını hücrelerinin derinliğinde yeniden buldu. Her insanın derinliklerinde bir maymun varsa hâlâ, işte bir işe yaramasının tam zamanıydı.
Genç kız, elleri ve ayaklarıyla küçük ama yeterince dayanıklı budaklara sarıldı. Ağacın kabuğu ayaklarını soyuyordu. Köpeklerin keskin dişleri ayak parmaklarının hemen yakınında takırdamaya başladığında, ilerliyordu. Bir köpek ağaca çıkmayı başarmıştı. Julie, köpek inatçılığından usanmıştı. Öfkeyle dişlerini çıkardı ve saldırgan bir hırlama kopardı.
Köpek, insan türünün bir temsilcisinin bu kadar hayvanca bir şey yapabileceğine hiç inanmamış gibi, korkuyla ona baktı. Aşağıda, öteki köpekler fazla yaklaşmaya cesaret edemiyorlardı.
Julie, yukarıdan uzanan somakiara çam kozalakları attı.
- Gidin! Defolun! Çıkın buradan, pis hayvanlar!

Köpekler, genç kıza keskin dişlerini geçirmekten vazgeçmişlerdi, ama yine de kaçağın burada olduğunu efendilerine haber vermekten de vazgeçmiyorlardı. Havlayıp duruyorlardı.
Yeni biri ortaya çıkıncaya kadar. Uzaktan köpeğe benziyordu, ama tavırları daha sakindi, duruşu daha kibirli, kokusu daha kuvvetliydi. Bu bir köpek değil bir kurttu. Gerçek bir vahşi kurt.
Köpekler bu beklenmedik varlığın ilerlemesini seyrettiler. Onlar bir sürüydüler ve kurt yalnızdı, yine de etkilenen köpekler oldu. Nitekim, kurt bütün köpeklerin atasıdır. İnsanlarla temas onu yozlaştırmam işti.
Bütün köpekler bunu bilir. Şihuahuasından, dobermanına, kanişinden malta bişonuna hepsi, bir zamanlar insanlar olmaksızın yaşadıklarını, şekillerinin ve ruh hallerinin farklı olduğunu belli belirsiz hatırlar. Özgürdüler. Kurttular. Köpekler, itaat işareti olarak başlarını ve kulaklarını eğiyorlar ve de kokularını gizlemek ve cinsel organlarını korumak için kuyruklarını kısıyorlar. İşiyorlar, köpek dilinde bunun anlamı: "Belli bir alana sahip değilim, bu yüzden ne zaman ve nereye olursa, işiyorum" dur. Kurt bir hırlama çıkarıyor. Bu "ben belirli bir alanın sadece dört bir yanına işiyorum ve siz şu anda benim alanımda bulunuyorsunuz" demekti.
384
Bu bizim hatamız değil, insanlar bizi bu hale getirdiler, diye bir Alman çoban köpeği köpek-kurt dilinde kendilerini savundu. Kurt, dudaklarında aşağılayan bir sırıtmayla cevap verdi. Herkesin kendi hayatını seçme hakkı vardır. Ve öldürmeye kararlı, keskin dişleriyle atıldı. Köpekler anladılar ve kesik kesik havlayarak kaçmaya başladılar.
Julie, kurtarıcısına teşekkür etmenin keyfini çıkaramadı. Bu yozlaşmış uzak küçük kuzenlerine karşı öfke dolu kurt sürüdeki köpeklerden birini avlamaya koştu. Ormanı karıştırmanın cezasını birinin çekmesi gerekiyordu.
Dişlerini gösterdin mi öldüreceksin.
Kurtların kanunu böyledir, üstelik babalan akşam inlerine avsız dönerse, yavruları buna akıl erdiremezler. Akşam yemeğinde, mönüde Alman çoban köpeği olacaktı.
- İmdadıma bir kurt gönderdiğin için teşekkürler doğa, diye mırıldandı Julie.
Ağacında, sadece rüzgarın salladığı yaprakların hışırtısını işitiyordu.
Büyük bir puhukuşu, ötüşüyle geceyi selamladı.
Köpeklerden korktuğu kadar kurtarıcısı kurttan da korkan Julie, çamında kalmaya karar verdi. Rahat rahat dallara yerleşti, ama uyu-yamadı.
Ayın solgun ışığıyla boğduğu ormanı dikkatle inceledi. Ona büyülerle, gizli sırlarla doluymuş gibi geliyordu. Qri gözlü genç kız, yeni bir ihtiyaç, o zamana kadar hiç tanımadığı bir gereksinme hissetti: Aya karşı ulumak. Başını kaldırdı ve kamının merkezinden bir ses enerjisi sütunu fışkırttı.
- OOOOOOOUUUUUUuııuuu.
Hocası Yankelevitch, ona sanatın doğayı öykünmekten başka bir şey olmadığını öğretmişti. Kurtların çağasını öykünürken, şan sanatının zirvesindeydi. Birkaç kurt ona uzaktan cevvap verdiler.
- OUUUuuuuHHH.
Kurt dilinde ona şöyle diyorlardı:
Aya karşı ulumayı sevenler topluluğuna hoşgeldin. Bunu yapmak hoş değil mi?
Ve yarım saat boyunca, hiç ara vermeden uludu ve bir gün, ütopik bir toplum oluşturursa, üyelerine, haftada en az bir kere, mesela cumartesileri, hep birlikte aya karşı ulumalarını tavsiye edeceğini düşündü. Çünkü birlikte bunun keyfini daha çok çıkarırlardı. Ama o, orada, arkadaşları ve toplum tarafından terk edilmişti, yapayalnızdı. Ormanda kaybolmuş, geniş gökkubbenin altında tek başına. Uluması, yakınma ürümelerine dönüştü.
38$
Karıncalar Devrimi onda kötü alışkanlıklar yapmıştı. \ . j^ney lerden, ortaya atılacak tasarılardan konuşacağı insanları^ . f*li e| rafında olmalarına ihtiyaç duyuyordu.
Şu son günlerde, topluluk içinde düşük süratte yaşam» an:şmış ti. Şimdi mutluluğu tek başına değil, grup halindeyken tJ, itiraf etmeliydi. Ji-vvoong. Ama sadece Ji-woong yoktu. Alaycı^ . ^-|aya| ci Francine. Hep sakar Paul. Bilge Leopold. Narcisse, uı^ ' cidd bir şeyi yoktur. David... David... Köpekler

parçalamışlar» ^. Ti\ korkunç bir ölüm... Annesi. Annesini bile özlüyordu. Yedid stl|, hat, ta beş yüz yirmi bir Karıncalar Devrimcisi, ayrıca dünya^ dört bi(yanından şirketleriyle bağlantı kuranlarla o kadar çoğalıı . ^ ken dini azalmış hissetti. *

Gözlerini kapayıp aklındaki ışık örtüsünü açmayı den^.. K3fasın dan çıkıp ormanı örten büyük bir bulut oluşturması için g^> is|etf:i- Blt her zaman mümkündü. Örtüsünü katlayıp kaldırdı, som" karş, biraz daha uludu.

"

- OOOuuuuuHHHH.

- OOOOUuuuuuHHH, diye cevap verdi bir kurt.

Burada, uzaktan kendisini dinleyen tanımadığı, tanın» . ,g iste, medigi birkaç kurt vardı. İyice kıvrıldı ve soğuğun ayaklar, ker<ıirdi ğini hissetti. İrisi bir ışık fark etti.

Umutla doğrulurken, 'Bize yol göstermek isteyen uçaı^. rırlxa...1 diye düşündü. Ama bu defa, bunlar gerçek ateş böcekleriydi. Aşk d, wt içiıı dönüyorlardı. Kendi iç projektörleriyle aydınlanmış, üç ^ " ,|lt ola rak dans ediyorlardı. Dostları ve onların ışıklanyla dans eç, b!r ateş böceği olmak keyifli olmalıydı.

e

Jıılie üşüyordu.

Kesin olarak dinlenmeye ihtiyacı vardı. Uykusunun kıs^ 0|at)j1ece-gini biliyordu ve doğruca dinlendirici derin uykuya dalım, j jn aklını programladı.

*

Sabah saat altıda, havlamalarla uyandı. Bu ürümela . bjn| erce ürüme arasından seçerdi. Polis köpekleri değil, Achillev" b Onu bulmuştu. Onu bulmak için Achille'i kullanmayı düşünmi\'. .'j

Adam, cep lambasını çenesinin altına dayadı. Alttan & . (a tılın-ca, Gonzague'in suratı meleksi özelliğini yitiriyordu.

- Gonzague!

- Eveet, aynasızlar seni nasıl bulacaklarını bilmiyorIar<L, ^ aklıma bir fikir geldi: Senin köpeğin. Zavallı hayvan bahçecv'' ,„ jzdı. Kendisinden bekleneni anlaması için fazla uğraşmak zoru^ . ağmadım. Son seferki kavgadan kalan etekliğinin parçasını at" l ıs tim, onu köpeğe koklattım ve hemen seni aramaya çıktı. Gerçe^"3 a& köpekler insanların en iyi dostları.

e

Bu bizim hatamız değil, insanlar bizi bu hale getirdiler, diye bir Alman çoban köpeği köpek-kurt dilinde kendilerini savundu.

Kurt, dudaklarında aşağılayan bir sırıtmayla cevap verdi.

Herkesin kendi hayatını seçme hakkı vardır.

Ve öldürmeye kararlı, keskin dişleriyle atıldı.

Köpekler anladılar ve kesik kesik havlayarak kaçmaya başladılar.

Julie, kurtarıcısına teşekkür etmenin keyfini çıkaramadı. Bu yozlaşmış uzak küçük kuzenlerine karşı öfke dolu kurt sürüdeki köpeklerden birini avlamaya koştu. Ormanı karıştırmanın cezasını birinin çekmesi gerekiyordu.

Dişlerini gösterdin mi öldüreceksin.

Kurtların kanunu böyledir, üstelik babalan akşam inlerine avsız dönerse, yavruları buna akıl erdiremezler. Akşam yemeğinde, mönüde Alman çoban köpeği olacaktı.

- İmdadıma bir kurt gönderdiğin için teşekkürler doğa, diye mırıldandı Julie.

Ağacında, sadece rüzgarın salladığı yaprakların hışırtısını işitiyordu.

Büyük bir pıhukuşu, ötüşüyle geceyi selamladı.

Köpeklerden korktuğu kadar kurtancısı kurttan da korkan Julie, çamında kalmaya karar verdi. Rahat rahat dallara yerleşti, ama uyu-yamadı.

Ayın solgun ışığıyla boğduğu ormanı dikkatle inceledi. Ona büyülerle, gizli sırlarla doluymuş gibi geliyordu. Qri gözlü genç kız, yeni bir ihtiyaç, o zamana kadar hiç tanımadığı bir gereksinme hissetti: Aya karşı ulumak. Başını kaldırdı ve karnının merkezinden bir ses enerjisi sütunu fışkırttı.

- OOOOOOOUUUUUUuuuuu.

Hocası Yankelevitch, ona sanatın doğayı öykünmekten başka bir şey olmadığını öğretmişti. Kurtların çağrısını öykünürken, şan sanatının zirvesindeydi. Birkaç kurt ona uzaktan cevvap verdiler.
- OUUUuuuııHHH.
Kurt dilinde ona şöyle diyorlardı:
Aya karşı ulumayı sevenler topluluğuna hoşgeldin. Bunu yapmak hoş değil mi?
Ve yarım saat boyunca, hiç ara vermeden uludu ve bir gün, ütopik bir toplum oluşturursa, üyelerine, haftada en az bir kere, mesela cumartesileri, hep birlikte aya karşı ulumalarını tavsiye edeceğini düşündü. Çünkü birlikte bunun keyfini daha çok çıkarırlardı. Ama o, orada, arkadaşları ve toplum tarafından terk edilmişti, yapayalnızdı. Ormanda kaybolmuş, geniş gökkubbenin altında tek başına. Uluması, yakınma ürümelerine dönüştü.
385
Karıncalar Devrimi onda kötü alışkanlıklar yapmıştı. Yeni deneylerden, ortaya atılacak tasarılardan konuşacağı insanların sürekli etrafında olmalarına ihtiyaç duyuyordu.
Şu son günlerde, topluluk içinde düşük süratte yaşamaya alışmıştı. Şimdi mutluluğu tek başına değil, grup halindeyken tattığını itiraf etmeliydi. Ji-woong. Ama sadece Ji-woong yoktu. Alaycı Zoe. Hayalci Francine. Hep sakar Paul. Bilge Leopold. Narcisse, umarım ciddi bir şeyi yoktur. David... David... Köpekler parçalamışlardır onu. Ne Korkunç bir ölüm... Annesi. Annesini bile özlüyordu. Yedi dostu, hatta beş yüz yirmi bir Karıncalar Devrimcisi, ayrıca dünyanın dört bir yanından şirketleriyle bağlantı kuranlarla o kadar çoğalmıştı ki kendini azalmış hissetti.
Gözlerini kapayıp aklındaki ışık örtüsünü açmayı denedi. Kafasından çıkıp ormanı örten büyük bir bulut oluşturması için genişletti. Bu her zaman mümkündü. Örtüsünü katlayıp kaldırdı, sonra aya karşı biraz daha uludu.
- OOOuuuuuHHHH.
- OOOOUuuuuuHHH, diye cevap verdi bir kurt.
Burada, uzaktan kendisini dinleyen tanımadığı, tanımak da istemediği birkaç kurt vardı. İyice kıvrıldı ve soğuğun ayaklarını kemirdi-ğini hissetti. İrisi bir ışık fark etti.
Umutla doğrulurken, 'Bize yol göstermek isteyen uçan karınca..." diye düşündü. Ama bu defa, bunlar gerçek ateş böcekleriydi. Aşk dansları için dönüyorlardı. Kendi iç projektörleriyle aydınlanmış, üç boyutlu olarak dans ediyorlardı. Dostları ve onların ışıklarıyla dans eden bir ateş böceği olmak keyifli olmalıydı.
Julie üşüyordu.
Kesin olarak dinlenmeye ihtiyacı vardı. Uykusunun kısa olabileceğini biliyordu ve doğruca dinlendirici derin uykuya dalmak için aklını programladı.
Sabah saat altıda, havlamalarla uyandı. Bu ürümeleri binlerce ürüme arasından seçerdi. Polis köpekleri değil, Achille'di bu. Onu bulmuştu. Onu bulmak için Achille'i kullanmayı düşünmüşlerdi.
Adam, cep lambasını çenesinin altına dayadı. Alttan aydınlatılınca, Gonzague'in suratı meleksi özelliğini yitiriyordu.
- Gonzague!
- Eveet, aynasızlar seni nasıl bulacaklarını bilmiyorlardı, ama aklıma bir fikir geldi: Senin köpeğin. Zavallı hayvan bahçede yalnızdı. Kendisinden bekleneni anlaması için fazla uğraşmak zorunda kalmadım. Son seferki kavgadan kalan etekliğinin parçasını atmamıştım, onu köpeğe koklattım ve hemen seni aramaya çıktı. Gerçektende köpekler insanların en iyi dostlan.
Karıncaların Devrimi / F:25
386
Julie'yi yakaladılar ve ağaca bağladılar.
- Ah, bu defa kimse bizi rahatsız etmeyecek. Bu ağaç tıpkı Kızılderililerin işkence direğine benziyor. Geçen defa maket bıçağımız vardı, o zamandan bu yana donanım bakımından epey gelişme oldu...
Tabancasını gösterdi.
- Hedefi tam olarak bulmuyorsun, ama uzaktan etkili. Bağırabilir-sin, ormanda hiç kimse, şu dostların... "karıncalar" dışında, kimse seni işitmeyecektir.
Çırpındı.

- İmdat!
- Güzel sesinle bağır! Haydi, bağır! Durdu ve gri bakışlarını onlara dikti.
- Bunu neden yapıyorsunuz?
- insanların acı çekmesini seyretmekten hoşlanıyoruz.
Ve Achille'in ayağına ateş etti. Hayvan şaşkın bir tavır gösterdi. Hayvanın müttefikine şaşırdığını göstermesine fırsat kalmadan, ikinci bir kurşun diğer ön ayağına geldi, sonra arka ayaklarına, arkasından beline, en sonunda da başına. Gonzague, tabancasını yeniden doldurdu.
- Şimdi sıra sende. Ona nişan aldı.
- Hayır. Bırakın onu. Gonzague arkasına döndü. David!
- Hayat gerçekten ezeli bir yeniden başlama. David, her zaman tutsak güzel prensesin imdadına yetişiyor. Bu çok romantik. Yine de, bu kez tarihin akışını değiştireceğiz.
Tabancasını David'e doğrulttu, horozunu kaldırdı... ve Gonzague yere yığıldı.
- Dikkat, bu o uçan karınca dedi çocuklardan biri.
Gerçekten de, bu iğnesiyle Gonzague Dupeyron'un omuzdaşlarını vuran uçan karıncaydı.
Korunmaya çalışıyorlardı, ama hangisinin robot-böcek olduğunu ayırt edemeyecekleri kadar çok uçan böcek vardı çevrelerinde. Uçan karınca üç dalış yaptı ve üç Kara Keme yere yıkıldı. David Julie'yi çözdü.
- Ufff, bu defa öteki dünyayı boyladik diyordum, dedi Julie.
- İmkânsız. Senin için tehlike yoktu.
387
- Ya öyle mi? Peki nedenmiş?
-Çünkü sen kahramansın. Romanlarda kahramanlar ölmezler, diye şaka yaptı.
Bu tuhaf akıl yürütme, genç kızı şaşırttı; köpeğe doğru eğildi.
- Zavallı Achille, insanların köpeklerin iyi dostlan oiduklanna inanıyordu.
Çabucak bir çukur kazdı ve onu oraya gömdü. Mezar taşı yazısı niyetine sadece şu sözleri söyledi:
- Burada kendi türünün gelişimine gerçek bir katkısı olmayan bir köpek yatıyor... Uğurlar olsun, Achille.
Uçan karınca çevrelerinde uçmaya devam ediyordu, sanki biraz sabırsızmış gibi vızıldayarak. Oysa Julie biraz toparlanmak istiyordu; David'e sokuldu. Sonra yaptığı şeyin farkına vardı, toparlandı ve uzaklaştı.
- Haydi gidelim, uçan karınca sinirlenmişe benziyor, diye gözlemde bulundu.
Böceğin rehberliğinde, karanlık ormanın derinliklerine gömüldüler.
AfİStKLOPBDl
ÖLÇEK SORUMU: Bir şeyin varoluşu, belli bir ölçekte algılanışına bağlıdır. Matematikçi Benoît Mandelbrot o harika kesirsel imgeleri bulmaktan daha fazlasını yaptı, bizi çevreleyen dünyayı parçalar halinde gördüğümüzü kanıtladı. Sözgelimi, bir lahanayı ölçersek, otuz santimetrelik bir çap elde ederiz. Ama her kıvrımını tek tek ölçersek, çap on kat artar. Pürüzsüz bir masa bile, mikroskopla incelenip, girinti çıkıntıları da izlenirse boyunu sonsuza katlayan bir dağlar dizisi olarak gözükecektir. Her şey bu masayı incelemek için seçilen ölçeğe bağlıdır. Belli bir ölçekten bakıldığında, falan boyda, başka bir ölçekte bakıldığında iki katı büyüklükte olacaktır.
Benoit Mandelbrot, koşullar göz önünde bulundurulmadan, kesin tek bir bilimsel bilgi olmadığını, dürüst modern insanın en doğru tavrının, her bilgide gelecek kuşakların daha aza indirgeyecekleri ama asla tam olarak giderilmeyecek eksik bir yan bulunduğunu kabullenmek olduğunu teşhis ediyor.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
388
BÜYÜK YÜRÜYÜŞ
Şafakla birlikte, bütün Yeni Bel-o-kan'ı yolculuk hazırlıkları sarıyor. Sitenin her yerinde Parmaklar'a yönelik yapılan büyük yürüyüşten başka bir şey konuşulmuyor.
Bu defa, sadece tek bir karınca değil, koskoca bir kalabalık, üstün boyutla, Parmaklarla... Belki de Tanrılarla buluşmaya gidiyor.
Askerler salonunda, herkes ceplerine formik asit dolduruyor.
Parmakların varlığına gerçekten inanıyor musun?

Bir savaşçı, alık alık başını sallıyor. Bundan tam olarak emin olmadığını kabul ediyor, ama bunu anlamanın tek yolunun, bu yürüyüşü sonuna kadar götürmek olduğunu belirtiyor. Eğer Parmaklar yoksa, güzel güzel Yeni Bel-o-kan'a geri dönüp başladıkları şeyi sürdüreceklerdi.
Daha ötede, başka karıncalar daha bir canla başla tartışıyor.
Parmakların bizleri kendileriyle eşit olarak görmeyi kabul edeceklerine sen inanıyor musun?
Öteki antenlerinin kökünü kaşıyor.
Kabul etmezlerse savaş çıkar ve kendimizi sonuna kadar savunuruz.
Yüzeyde, salyangozları yolculuğa hazırlıyorlar. Bu salyalı koca ka-lınderililer, gerçekten olabilecek en iyi kervan hayvanları. Belki biraz ağırlar ama her yere giderler ve karıncalar bir kıtlık devresi geçirecek olsalar, bir tanesi bir ordu karıncayı beslemeye yeter. Sırtlanna eşyalar yüklenirken, yirmi beş bin altı yüz küçük dişlerini göstererek esniyorlar.
Salyangozların sırtına çok ağır yükler, sıcak közler, yedek yiyecekler vuruyorlar.
Hacılar, Yeni Bel-o-kan'ın etrafında diziliyor.
Bazılarının sırtına, ağzına kadar hidromel dolu, amfora görevi gören boşaltılmış yumurta kabukları yüklüyorlar. Gerçekten de, küçük dozda alındığında bu bal alkolünün gecenin soğuğuna daha iyi direnmeyi sağladığını ve düellolarda cesaret verdiğini karıncalar fark etmişlerdi.
Başka salyangozlara da, tıkabasa balsı yemekten karınlan vücutlarının geri kalanına oranla elli kat daha büyümüş ve bir balon gibi gerilmiş şu meşhur hareketsiz böcekler, sarnıç-karıncalan yükleniyor.
iki kış uykusu yetecek kadar yiyeceğimiz var, diye haykırıyor Prens 24.
V
389
Prenses 103. çölü geçtikten sonra, yiyeceksiz kalmalarının en etkili seferleri bile yok etmeye yetebileceğini bildiğini söylüyor. Yol boyunca av bulacaklarından çok emin olmadığından, önlemler almayı tercih ediyor.
Yabanarısı ve arı yeni filoları, hiçbir tür durumdan yararlanıp saldırmasın diye, yolculuk hazırlıklarıyla uğraşan karıncaların üzerinde gözcülük yapıyor.
7. sanat-salyangozuna uzun bir kenevir yaprağı yerleştiriyor. Bununla Parmaklar'a doğru uzun yürüyüşü anlatacağı bir halı gerçekleştirmek niyetinde. Freskini renklendirmek için birkaç boya maddesi -polen, kınkanat kanı, hızar tozu- de yerleştiriyor.
Büyük bir kalabalığın örgütlendiği ve halka, kasta, inceleme labo-ratuvarı ya da salyangoza göre kümelendiği Yeni Bel-o-kan'ın üçüncü girişinin önünde, büyük bir karmaşa hüküm sürüyor.
Mühendisler kastının işçileri köz dolu çakıltaşlarını tutmaya yarayacak ottan donanımları saglamlaştınyorlar. Yangın çıkmasına yol açmasından korktuklarından değil, özellikle közlerini yitirmekten korkuyorlar. Kaldı ki közleri beslemek için yanlannda küçük kuru odunlar götürüyorlar. Ateşin doymak bilmez bir hayvan olduğunu biliyorlar.
Mihayet, herkes hazır ve ısı yola koyulacak kadar yüksek. Bir an-
Iten dikiliyor. En azından yedi yüz bin kişilik uçsuz bucaksız bir kervan, Üçgen biçiminde konumlanmış öncü karıncalar ilk sıradalar. Antenlerinin sürekli serin kalması için nöbetleşerek alayın başında yer alıyorlar. Bu uzun hayvanın kocaman burnu sanki durmadan yenileniyormuş gibi.
Öncülerin arkasında, topçular kastından kızıl karınca askerler bulunuyor. Öncüler alarm verirse, bu sonuncular otomatik olarak atış pozisyonuna geçecekler. Hemen arkalarında ilk salyangoz. Bu tüten
I köz yüküyle bir savaş salyangozu. Çok sayıda topçu, bu seyyar tepeden ateş etmeye hazır. I Arkada, koşar adım saldırmaya hazır piyade birlikleri. Bu askerler I aynı zamanda alayı beslemek için, çevrede ava çıkacaklar. İ
Arkasında ikinci salyangoz bulunuyor. O da tüten közler ve top-I çularla örtülü. I Sonra yabancı lejyonlar yürüyor. Büyük çoğunluğu kırmızı, kara I1 ve sarı karıncalar.
390
Mühendis işçiler ve sanatçı işçiler alayın ortalarında bulunuyor.

Prenses 103. ile Prens 24.'nün kendi yolculuk salyangozları var, böylece yürümekten bitkin düşmeyecekler.
Mihayet, alayın kuyruğunda, birliğin arkasını savunmak için bir topçu lejyonu ile iki savaş salyangozu bulunuyor.
Askerler kanatlarda koşuyor, yürüyenleri yüreklendiriyor, kuşkulu bölgeleri kontrol ediyor, yürüyüş düzenini koruyorlar. 5. ve adamları gözcüleri gözlüyor, rehberlere rehberlik ediyorlar. Bu yürüyüşün gerçek öncüleri onlar.
Hepsinde türleri için çok önemli bir şey yaptıkları izlenimi var. Birliğin kütlesi altında yer sallanıyor, otlar eziliyor, hatta ağaçlar bile kayıtsız değil. Ağaç belleğinde, aynı yönde hep birlikte yol alan bu kadar karınca bir arada hiç görülmemişti. Salyangozların karıncalarla bir olup fümerol taşıdıkları da görülmüş şey değildi.
Akşam, alayın karıncaları uçsuz bucaksız bir düzlükte toplanıyor. Merkezde, kıpkırmızı közler yakındaki karıncaların çalışmasına olanak verirken, uzağındaki karıncalar uyuyor. Prenses 103. dört ayağı üzerinde ayakta, yoldaşlarının oluşturduğu uçsuz bucaksız kitleye Parmaklar hakkında bildiğini sandıklarını anlatıyor.
HAYVANSAL FEROMOH: ÇALIŞMA
Salyaci: 10.
Çalışma:
Parmaklar yemek için önce dövüştüler.
Özgürlüğe kavuşunca, mümkün olduğu kadar uzun süre çalışmadan dinlenmek için dövüştüler.
Şimdi, Parmaklar makineler sayesinde bu amaca ulaştılar.
Evlerinden çıkmadan, yiyecekten, özgürlükten ve iş olmamasından yararlanıyorlar.
"Hayat güzel, günlerimi hiçbir şey yapmadan geçiriyorum'' diyecek yerde, kendilerini mutsuz hissederler ve işsizlik sorununu çözerek kendilerine yeniden iş bulacaklarını vaat eden önderlere oy verirler.
İlginç bir ayrıntı: Fransız dilinde sözcük Latince çalışma anlamındaki tripalium'dan gelir. Tripalium, üç ayak, kölelere uygulanan en acı veren işkencelerden biriydi.
Köleler bir üç ayaklıya baş aşağı asılırdı ve değnekle dövülürdü.

S91
KUTSAL YER
Bir bataklığı böğürtlen dikenleri çevreliyordu. Ortasında bir tepe, o tepenin üstünde bir başka tepe vardı. Kuşlar folklorik ezgiler mırıldanarak süzülüyordu. Serviler onları dinlerken dalgalanıyordu.
Uzun bir kum kayasına çıkan Julie mırıldandı:
- Bu dekor bana tanıdık geliyor.
Dekor da onu tanıdı. Gözetlendiğini hissetti. Ağaçlardan değil, bizzat yerden. İki tepe, böğürtlen çitlerinden kaslarıyla, pörtlek göz-bebekli bir göz gibiydi.
Vine de, uçan karınca onu tepelere doğru değil ama parmak biçimindeki kum kayanın hemen altındaki bir deliğe doğru götürdü.
Julie ilerledi. Bu kez kuşku yoktu. Görece ve Salt Bilgi Ansiklope-disi'ni burada bulmuştu.
- İçine inersek, bir daha yukarı çıkamayız, dedi David.
Atlamaları için onları sıkıştırarak, uçan karınca etraflarında dönüyordu. Böğürtlenler, akasyalar, ayrıkotları, ısırganlar genç kızın ve genç adamın ellerini yüzlerini sıyırdılar. Bitki dünyasında can yakan ne varsa oraya toplanmıştı sanki. Birkaç gündüzsefası insanın içini ferahlatıyordu.
Uçan karınca onları bir deliğe doğru yönlendirdi. Köstebekler gibi dört ayak üstünde yere gömüldüler.
Uçan karınca, far gözüyle tüneli aydınlatıyordu. David, bastonunu bırakmadan zar zor takip ediyordu.
-Arkası bir çıkmaz. Biliyorum, çünkü daha önce buraya indim, diye haber verdi Julie.
Gerçekten de tünelin ucu kapalıydı. Uçan karınca, sanki rehberlik görevi bitmiş gibi, iniş yaptı.
- Gerisin geri gitmekten başka çare kalmadı, diye içini çekti Julie.
- Bekle, bu robot böcek bizi buraya boşuna getirmiş olamaz, dedi David.

Etrafı dikkatle inceledi. Duvan yokladı ve elinin altında sert ve soğuk bir şey hissetti. Kumu süpürünce, uçan karıncanın aydınlatmak için acele ettiği metalden yuvarlak bir plaka ortaya çıktı. Metal panonun üstünde bir bilmece kazınmıştı ve üstünde buna cevap veren di-jikot tipte düz bir klavye vardı.
Birlikte çözdüler: 'Altı kibrit çöpüyle eşit boyda sekiz eşkenar üçgen nasıl yapılır?"
Şimdi de geometri. Julie başını elleri arasına aldı. Kurtulmak olanaksız, eğitim sistemi nereye gitseniz peşinizi bırakmıyordu.
592
- Bulmaya çalışalım. Bu televizyon bilmecesi, dedi David. Bilmeceleri severdi ve "Düşünce Kapanı'nı hemen hiç kaçırmazdı.
- Olur. Televizyondaki o her şeyi bilen kadın bile çözemedikten sonra... Şimdi biz...
- En azından aradığımız sürece, güvenlikteyiz, diye ısrar etti David. Genç adam, yerden bir kök söktü, altı parçaya ayırdı ve bunları
değişik yönlerde koydu.
- Altı kibrit çöpü Ve sekiz eşkenar üçgen... Bu yapılıyor olmalı. Uzun bir süre çöplerle oynadı. Apansız bağırdı:
- Tamam, buldum!
Ona çözümü açıkladı. Sözcüğü klavyede yazdı ve bir çelik gacır-tısıyla metal kapı açıldı.
Arkada ışık ve insanlar vardı.
HAYVANSAL FEROMOH: SÜRÜ GÜDÜSÜ
Salyaci: 10.
Sürü Güdüsü:
Parmaklar, birbirlerinden hiç ayrılmayan hayvanlardır.
Yalnız yaşamaya zor dayanırlar.
İmkân bulur bulmaz, sürüler halinde kümelenirler.
Toplandıkları yerlerden en şaşırtıcısı "metro" dedikleri yerdir.
Orada, hiçbir böceğin dünyada tahammül edemeyeceği şeye tahammül ederler.
Birbirlerini sıkıştırırlar, ezerler, kalabalık o kadar yoğundur ki kı-
mıldayamazlar bile.
Metro olayı şu soruyu akla getiriyor: Parmak'ın bireysel bir zekâsı var mıdır yoksa onu bu tür sürü davranışına zorlayan işitsel ve görsel buyrukların etkisiyle mi hareket etmektedir?
DEMEK ONLARMIŞ
Julie'nin ilk fark ettiği yüz, Ji-woong'un yüzü oldu. Francine, Zoe, Paul ve Leopold ona daha sonra göründûler. liarcisse sayılmazsa, "Karıncalar" eksiksiz oradaydılar.
Dostları onlara kollarını uzattılar ve onları tuttular. Kavuşmaktan dolayı çok sevinçli, birbirlerine sarıldılar. Julie'yi yanan yanaklarından öptüler.
393
Ji-vvoong maceralarını anlattı. Lisedeki arbededen zar zor ama sağ salim çıktıktan sonra, Narcisse'in öcünü almak istemişlerdi ve Kara Kemeler"! büyük meydanın etrafındaki dar sokaklarda kovalamalardı ama onlar çoktan uzaklaşmışlardı. Polisler peşlerine düşmüştü ve ellerinden kurtulmak için az uğraşmamışlardı. Orman onlara sığınacakları en iyi yer görünmüştü ve orada bir uçan karınca yanlarına gelmiş ve onları buraya kadar getirmişti.
Bir kapı açıldı ve ufak tefek bir siluet ışıkta belirdi: Noel babaya benzeyen uzun beyaz sakallı ihtiyar bir bey.
- Ed... Edmond Wells, diye kekeledi Julie. ihtiyar başını salladı.
- Edmond Wells öleli neredeyse üç yıl oldu. Ben Arthur Rami-rez'im. Hizmetinizdeyim.
- Bizi buraya getirmesi için robot uçan karıncayı gönderen Bay Ramirez, diye açıkladı Francine.
Açık gri gözlü genç kız bir an kurtarıcılarını sözdü.
- Edmond Wells'i tanır mıydınız? diye sordu.
- Ne sizden daha çok, ne daha az. Onu sadece bıraktığı metinlerden tanıyorum. Ama özetle, birini okumak onu tanımak için en iyi yöntem değil midir?
Bu yerin Edmond Wells'in Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi sayesinde var olduğunu açıkladı. Yeraltı geçitleri yapmak ve kibrit çöplü, üçgenli

bilmecelerle açılan kapılar geliştirmek Edmond Wellste bir alışkanlık haline gelmişti. Edmond Wells inler tozmaktan ve sırlarını, hazinelerini oralara saklamaktan hoşlanırdı.
- Aslında kocaman bir çocuktu sanıyorum, dedi ihtiyar adam kurnazca.
- Tünelin sonuna kitabı o mu bıraktı?
- Hayır, ben. Edmond'un inlerine giden yollar yapma alışkanlığı vardı. Eserine saygımdan, onu taklit ettim. Ansiklopedi'nln üçüncü cildini keşfedince, önce sayfalarının fotokopisini çıkardım, sonra or-jinalini inimin girişine bıraktım. Kimsenin onu bulmayacağına emindim, ama bir gün, birde baktım ki kaybolmuş. Onu siz bulmuştunuz Julie. Bu durumda nöbeti devralacak sizdiniz.
Daracık hol gibi bir yerdeydiler.
- Çantada küçük bir verici vardı. Kim olduğunuzu bulmam zor olmadı. O günden sonra, casus kanncalanm sizi hiç terk etmediler, uzaktan ya da yakından hep sizi gözlediler. Edmond Wells'in Ansiklopedisi ndeki bilgiyle ne yapacağınızı görmek istiyordum.
- Haa, demek ilk günkü söylevim sırasında, bir karınca bunun için gelip elime konmuştu!
394
Arthur sevecen sevecen gülümsedi.
- Doğrusu Edmond Wells'in düşüncesini yorumlamanız epey "enteresan." Casus uçan karıncalar sayesinde, burada Karıncalar Devrimimizin bütün görüntüleri elimizde var.
- İyi ki var. Gazetecilerin televizyonda söylediklerini duysaydı-nız... dedi uyanık David.
- Onu da bir dizi gibi izliyorduk. Uzaktan kumandalı casus karıncalarımla, medyanın dikkatini çekmeyen şeyleri buluyoruz.
- Ama siz kimsiniz?
Arthur hikâyesini anlattı.
Eskiden robot uzmanıydı. Ordu için uzaktan kumandalı robot savaş kurtları düşünmüştü. Bu makineler, kendi insan hayatlarından tasarruf etme tasası içindeki zengin ülkelere, beslemekten kurtulmak için nüfus fazlasını seve seve savaşa gönderen aşırı kalabalık yoksul ülkelerle savaşmak olanağı veriyordu. Ama kurtları yönetmekle görevli askerlerin, sanki video oyunu oynadıklarını sanıyorlarmış gibi kendilerinden geçerek, bütün güçleriyle öldürdüklerini saptamıştı. Tiksinmişti, istifasını verip bir oyuncakçı dükkanı açmıştı: "Oyuncaklar Kralı Arthur'un Yeri." Robotçıı yetenekleri, çocukları gerçek anne babalardan çok daha iyi avutan konuşan bebekler yapmasını sağlamıştı. Bunlar sentetik sesli, cevaplarını çocuğun söylemine uyarlayan bilgisayar programlı mini robotlardı. Rahatlatan pelüşleriyle, öncekilerden daha az stresli yepyeni bir kuşağın büyüyeceğini düşünmüştü.
-Savaş, özünde kötü eğitilmiş insanların bir hikâyesi. Umarım küçük pelüşlerimin doğru dürüst bir eğitimin başlamasına bir katkısı olur.
Bir gün, yanlışlıkla bir koli gelmişti, belli ki postacı adresi karıştırmıştı. İçinde Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisinin ikinci cildi vardı ve profesörün tek kızı Laetitia Wells'e gönderilmişti. Bir mesaj bunun son bırakıtı olduğunu belirtiyordu. Arthur ve karısı Juliette hemen eseri sahibine ulaştırmayı düşünmüş ama merakları daha ağır basmıştı. Önce sayfalarını karıştırmışlardı. Kitap karıncalardan söz ediyordu ama toplumbilimden, felsefeden, biyolojiden, özellikle de farklı uygarlıklar arasındaki anlaşmadan ve insanın zaman ve de mekândaki yerinden de söz ediyordu.
Edmond Wells'ten çok etkilenen Arthur, kokusal karınca dilini, konuşulan insan diline çeviren "Rozet Taşı" denilen ünlü makineyi yapma işine atılmıştı. Böylece, böceklerle, özellikle de, 103. adında çok gelişmiş bir karıncayla diyalog kurmayı başarmıştı.
Daha sonra, bilginin kızı Laetitia'nın, Jacgues Melies adında bir polisin, ayrıca dönemin Araştırma Bakanı Raphael Hisaud'un yardımıyla, bir karınca-insan elçiliği açmaya ikna etmek amacıyla Cumhur-başkanı'yla temas kurmuştu.
395
- Yoksa, Edmond VVellsin mektubunu gönderen siz misiniz? diye sordu Julie.
- Evet. Ben sadece kopyasını çıkardım. Zaten Ansiklopedi de duruyordu.

Açık gri gözlü genç kız, mektubunun pek itibar görmediğini biliyordu ve yabancı elçiler onuruna verilen resepsiyonda alay konusu olduğunu belirtmekten kaçındı. Arthur, Başkanın kendisine cevap vermediğini ve projesini destekleyen bakanın istifaya zorlandığını anlattı. O günden sonra, kalan bütün enerjisini bu iddiayı gerçekleştirmeye adamıştı: İki uygarlığın herkesin iyiliği için işbirliği yapmasına olanak veren bir kannca-insan elçiliği açmak.
- Bu ini siz mi inşaa ettiniz? diye sordu Julie, konuyu değiştirmek için.
Bir hafta kadar önce gelselerdi, dışarıdan bir piramide benzediğini göreceklerini belirterek onayladı.
David ve Julie'nin ulaştıkları oda sadece bir holdü. Daha ileride, bir kapı daha geniş bir odaya açılıyordu. Burası yaklaşık elli santimetre çapında bir ışık küresinin, üç metre yükseklikte, ortasında sallandığı geniş ve yuvarlak bir salondu. Aydınlık, sivri tavanın doruğuna kadar tırmanan, gündüz doğal ışığını piramide taşıyan camdan ince bir sütundan geliyordu.
Çember halinde dizilmiş karmaşık makinelerin, bilgisayarların, masaların yığılı olduğu laboratuvar modülleri vardı.
- Büyük salonun araçları, aralarında bağlantı kurabilen ortak makineler. Şurada ve orada gördüğünüz kapılar, dostlarımın daha çok sükûnet gerektiren projeler üzerinde çalıştıkları laboratuvarlara açılıyor.
Arthur, eliyle üstlerindeki bir dehlizi gösterdi. Onun da bir sürü kapısı vardı.
- Toplam olarak üç kat vardır. Birinci Katta, çalışılır, deneyler yapılır, projeler test edilir. İkincisinde, birlikte yaşarız ve dinleniriz. Yemek salonları ile eğlence ve yedek yiyeceklere ayrılmış salonlar orada bulunur. Üçüncüsünde yatakhaneler vardır.
"Karıncalar Devrimcilerine" kendilerini tanıtmak için, bir sürü insan laboratuvarlardan çıktı. Edmond Wells'in yeğeni Jonathan Wells, karısı Lucie, oğulları Micolas ve büyük anne Augusta Wells vardı. Ayrıca Prof. Rosenfeld, araştırmacı Jason Bragel, onları aramaya çıkan polisler ve itfaiyeciler de vardı.'
I. Bkz. Karıncalar, Albin Michel Yayınları.

Kendilerini, Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'nin birinci cildinin insanları olarak takdim ettiler.
Laetitia Wells, Jacques Melies gibi Arthur Ramirez de ikinci cildin insanlarıydılar.2 Orada yirmi bir kişi vardı, bunlara Julie ve altı dostu katılıyordu.
- Bizim için, sizler üçüncü cildin insanlarısınız diye ilan etti Au-gusta Wells.
Jonathan Wells, bir karınca-insan elçiliği açma önerilerine ilgisiz kalınınca, birinci ve ikinci cildin insanlarının, karıncalarla kaçınılmaz karşılaşmanın koşullarını hazırlatmak için dünyadan kendilerini soyutlamaya karar verdiklerini açıkladı. Büyük bir gizlilik içinde, ormanda özellikle en sık ağaçlı bir yer seçmişler ve yirmi metre yükseklikte bir piramit dikmişlerdi. On yedi metresi yerin altında, üç metresi tıpkı sadece ucu su yüzünde bir aysberg gibi toprağın üstündeydi. Küçük bir piramite göre, yerin neden bu kadar geniş olduğu şimdi anlaşılıyordu. Açıkta kalan kısmını kamufle etmek için, dışını ayna plakalarla kaplamışlardı.
Özünde bir yeraltı sığınağı olan bu yerde, rahat rahat araştırmalarını yapabiliyor, karıncalarla iletişim kurma olanaklarını geliştirebili-yor ve piramitlerini rahatsızlık verenlerden koruyan uzaktan kumandalı uçan karıncaları üretebiliyorlardı.
Kışın, ağaçların ister istemez yapraklarını dökmesi piramiti ortaya çıkarmıştı, içerdekiler ilkbaharı ve ağaçların yaprak açmasını sabırsızlıkla beklemişlerdi, ama yapıyı Julie'nin babasının merakından koruyacak kadar çabuk gelmemişlerdi.
- Onu siz mi öldürdünüz? Arthur gözlerini yere eğdi.
- Üzücü bir kaza. Uçan karıncalarımın uyutucu şırınga iğnelerini test etmeye fırsat bulamamıştım. Babanız yaklaşınca, binamızın varlığını yetkililere açıklamasından korktum. Telaşa kapıldım. Uzaktan kumandalı böceklerimden birini üzerine saldım. Onu uyuşturucu iğ-nesiyle soktu.
İhtiyar adam iç çekti ve beyaz sakalını okşadı.

-Ameliyatlarda kullanılan biranestezik. Öldürücü olabileceği hiç aklıma gelmemişti. Bizimle fazla ilgilenen bu adamı sadece uyutmak istiyordum. Dozajında bir hata yapmış olmalıyım.
Julie başını salladı.
- Öyle olmadı. Bilmiyorsunuz, babamın etilkloren içeren aneste-ziyanlara karşı allerjisi vardı.
2. Bkz. Karıncaların Günü, Albin Michel Yayınları.
397
Arthur, genç kızın kendisine daha fazla darılmamasına şaşmıştı.
Anlatısına devam etti. Piramittekiler, yakındaki ağaçlara video kameralar yerleştirmişlerdi. Böylece, fazla meraklı aylağın öldüğünü görmüşlerdi. Cesedi oradan uzaklaştırmak için daha dışarı çıkmalarına kalmadan, köpek ormanda dolaşan bir başkasına haber verdi. O da polisi uyardı.
Birkaç gün sonra, bir polis yapının etrafında dolaşmaya başladı. Ayakkabısının tabanıyla ezerek, uçan karıncalardan kurtulmayı başarmıştı. Bir sürü polisle duvarları dinamitlemeye geldi.
- Aslına bakılırsa, Karıncaların Devrimiyle bizi kurtaran sizler oldunuz, dedi Jonathan VVells. Saniye meselesiydi ki sizin yarattığınız oyalama polisleri buradan uzaklaştırdı.
Mormal olarak, orman piramitinde oturanlar bundan yararlanıp taşınmalıydılar. Ama yerleştirdikleri malzemeler çok ağırdı.
- Çözümü, sizin 'Karıncalar Devrimi" bilgisayarınıza bağlanarak bulduk, diye açıkladı Laetitia IVeils. Tepe içine yerleştirilen ev, ne müthiş bir kamuflaj fikri!
- Bizim tepeyi oymamıza gerek yoktu, piramidimizi kumlarla örterek bir tepe haline getirmemiz yetiyordu.
Ji-woong araya girdi:
- Bu Leopold'ün fikriydi, ama aslında çok eskidir. Benim memleketimde, Kore'de, 151. Yüzyılda, Paikche Uygarlığı kralları, Mısır firavunları tarzında piramit biçiminde devasa mezarlar yaptırmışlardı. İçlerindeki hazineler, ölenlerin mücevherleri bulunduğunu herkes bildiğinden, düzenli olarak talan ediliyorlardı. O zaman, hükümdarlar ve mimarlar onları gizlemek için üzerlerini toprakla örtmeyi düşündüler. Böylece, mezarlar tepelerden fark edilmiyordu. Olası mezar hırsızlarının ölenlerin hazinelerini ele geçirmeleri için bütün tepeleri kazmaları gerekecekti.
- Böylece, polisin liseyle uğraşmasından yararlanarak, piramidi toprakla örttük. Dört günde her şey bitmişti, diye sözünü bitirdi Laetitia.
- Bunu elle mi yaptınız?
- Hayır. Elinden her iş gelen Arthur, çok hızlı ve gece çalışabilen robot köstebekler yaptı.
- Daha sonra, gün ışığından yararlanmak için içinde cam bir sütun bulunan oyuk bir ağacı tepeye yerleştirdim; Lucie ile Laetitia, vahşi bir görünüş vermek amacıyla söktükleri fidanları yeniden dikerek tepemizi dekore ettiler.
- Ağaçları tamamen anarşik bir biçimde düzenlemek kolay değildir. Doğal olarak, insanda onlan dizme eğilimi vardır, dedi Laetitia. Ama biz bunu başardık. Şimdi yeraltında, dünyadan korunmuş "yuvamız" da yaşıyoruz.
598
- Biz Navaholarda, diye Leopold söze karıştı, toprağın bütün tehlikelerden koruduğu ileri sürülür. Biri hastalandığında, sadece başı dışarıda bırakılarak boynuna kadar toprağa gömerler. Toprak bizim anamızdır, bizi koruması ve iyileştirmesi normaldir.
Arthur, yine de endişeliydi.
- Şu her yeri karıştıran meraklı polis geldiğinde, hilemizi bozmaz umarım.
İhtiyar adam onlara "yuva'yı gezdirmeye devam etti. Piramidin elektriği, tepedeki ağaçların doruğuna yerleştirilmiş, damarlarına varıncaya kadar gerçek yapraklardan ayırt edilemeyen foto elektrik hücreli yüzlerce yapay yapraktan sağlanıyordu. Böylece, bütün makinelerini çalıştırmalarına yetecek kadar enerjileri oluyordu.
- Gece olunca, elektriksiz mi kalıyorsunuz?
- Hayır. Elektriği stoklayan büyük kondansatörler yerleştirdik.
- İçme suyunuz var mı? diye sordu David.

- Evet, yakınlarda bir yeraltı ırmağı var. Kanallarla buraya kadar getirmek zor olmadı.
- Aynı şekilde, yapının havalandırılması için bir borular ağı geliştirdik, dedi Jonathan Wells.
- Son olarak, yeraltında ürün almamızı sağlayan mantara dayalı kendimize has bir tarım geliştirdik.
Biraz ileride, Arthur Ramirez onlara kendi laboratuvarını gösterdi. İki metre uzunluğundaki bir akvaryumda, kanncalar toprak kesekleri üzerinde koşuyorlardı.
- Biz bunlara cinler diyoruz, diye bilgi verdi Laetitia. nihayetinde, karıncalar ormanların gerçek cinleri.
Bir kez daha, Julie'ye bir peri masalının ortasındaymış gibi geldi. O, yanında Cüceleriyle Kar-Beyazdı. Kanncalar cinlerdi ve şu beyaz sakallı bey düşsel buluşlarıyla gerçek bir Büyücü Merlin'di.
Arthur, onlara minicik metal çarkları ve elektronik bileşenleri çalıştırmakla uğraşan karıncaları gösterdi.
- Bakın nasıl becerikliler.
Jıılie, hayretler içindeydi. Lup takmış bir saatçinin bile tam olarak göremeyeceği kadar mini minnacık parçaları elden ele aktarıyorlardı.
- Onları kullanmadan önce, teknolojimizi öğretmek gerekti, diye açıkladı Arthur. Üçüncü dünyada bir fabrika kurulduğunda da eğitmenlere başvurmak zorunda kalınmıyor mu?
- Son derece küçük işlerde, bizim en iyi işçilerimizden çok daha başarılılar, diye vurguladı Laetitia. Bir tek onlar, sadece onlar bizim uçan robot karıncalarımızı üretmeyi başarabiliyor. Bu kadar minya-türleştirilmiş çarkları hiçbir insan kullanamaz.
399
Julie, bir lııpla, kendi boylarında aletler kullanarak bir robot uçan karınca yapmaya uğraşan karıncaları inceledi. Aracın etrafındaki minicik teknisyenler, bir avcı uçağının etrafındaki aeronotik mühendisleri gibiydiler. Antenlerini sinirli bir şekilde hareket ettirerek, içlerinden ikisinin taktığı ve zamkla tutturduğu bir kanadı ayaktan ayağa akta nyorlardı.
ileride, başka karıncalar göz olarak ampuller takıyordu. Arkada, başka karıncalar da zehir deposunu saydam, sarı bir sıvıyla dolduru-yordu. Bir üçüncü ekip birbirlerine aktardıktan bir pili toraks seviyesinde takıyordu.
Arkasından ufacık karınca mühendisler önce bir far gözü, sonra ötekini yakarak, bütün parçanın tam olarak işleyip işlemediğini kontrol ediyorlar. Kontağı açtılar ve kanatlar farklı hızlarda hareket ettiler.
- Etkileyici, dedi David.
- Bu basit bir mikro robot, diye cevap verdi Arthur. Parmaklarımızı daha becerikli kullanabilseydik, aynısını biz de yapardık.
- Bütün bunlar size çok pahalıya çıkmış olmalı, dedi Francine. Bu piramidi ve bütün bu makineleri kurmak için parayı nerden buldunuz?
- Hımm, Araştırma Bakanıyken, dedi Raphael Risaud, gereksiz bir sürü şeyi incelemek için çok para harcandığını fark ettim. Özellikle de uzaylılara. Bu konuya merak saran Cumhurbaşkanı, SETİ (Search forExtra Terrestrial Intelligence) tipi çok masraflı bir program başlatmıştı. İstifamı vermeden ödeneklerin bir bölümünü aktarmak hiç de zor olmadı. Çünkü toprak ötesi varlıklarla iletişim kurmayı başarmamız, uzaylılarla iletişim kurmaktan çok daha muhtemel. Hiç olmazsa, karıncaların varlıklarından eminiz. Bunu bilmeyen yok.
- Şimdi siz bütün bunların vergi mükelleflerinin parasıyla mı kurulduğunu söylemek istiyorsunuz?
Bakanlığı sırasında görme fırsatı bulduklarının yanında, bu israfın lafı mı olur dercesine bir ifade belirdi bakanın yüzünde.
- Az da olsa, Juliette'in parasının da payı var, diye ekledi Arthur. Karım Juliette Ramirez yuvanın dışında kaldı. Kentteki uçan karıncalarımıza havaalanlığı yapıyor. Ve Düşünce Kapam'na çıkıyor. Televizyon yarışmaları iyi para getiriyor dersem, inanın bana.
- Şu sıra, biraz zor durumda, değil mi? dedi David. Madam Rami-rez'in çözümünü bulmakta zorlandığı bilmecenin giriş kapısına kazılmış bilmeceyle aynı olduğunu hatırlatmıştı.

- Korkmayın, dedi Laetitia, oyun hileli. Bilmeceleri biz gönderiyoruz. Juliette, bütün cevapları önceden biliyor. Ona sadece bize gelir getirmek için çıkınını şişirmek kalıyor.
400
Julie, bu insanların yuvamız dedikleri şeyi hayranlıkla seyrediyordu. Belki de buraya yerleşeli beri bir yıl geçtiğinden. Karıncalar Dev-rimi'nin ulaşmadığı bir beceriklilik göstermişlerdi.
- Localarda dinlenin. Laboratuvarlanmızın öteki harikalarını sizlere yann göstereceğim.
- Arthur, Profesör Edmond Wells olmadığınızdan gerçekten emin misiniz? diye sordu Julie.
Adam, hemen öksürük tutmasına dönüşen bir kahkaha koyverdi.
- Gülmemem lazım, sağlığım için iyi değil. Hayır, hayır, maalesef Edmond Wells değilim. Kendisini eğlendiren bir eser üstünde sükûnet içinde çalışmak için dostlarıyla birlikte bir kulübeye sığınmış hasta bir ihtiyarım ben.
Sonra, onları kendi karargâhlarına götürdü.
- Burada üçüncü cildin insanları için otuz kadar loca, küçük oda öngörmüştük. Bize katıldığınızda sayınızın ne olacağını bilmiyorduk. Böylece, sizin için bol bol yer var.
Francine, cırcır böceği Jimmy'yi çıkardı ve bir komodinin üstüne yerleştirdi. Onu güvenlik güçleri saldırıya geçtiği sırada, kıl payı yakalamıştı.
- Zavallı, onu oradan çekip almasaydım, şarkıcılık kariyeri yürekler acısı bir biçimde, çocukları oyalamak için bir kafeste son bulacaktı.
Herkes, akşam yemeğinden önce kendi odasını düzenledi. Sonra Jacgues Melies'in bulunduğu televizyon salonuna gittiler.
- Jacgues televizyon başından kalkmaz. Bu da onun uyuşturucusu. Televizyon seyretmekten kendisini alamaz, dedi Laetitia, alaycı bir tavırla. Bazen sesi biraz fazla açar, o zaman da yer. Daracık bir yerde toplu halde yaşamak kolay değil. Ama kendi televizyon salonunu köpüklerle yalıttığından beri, daha rahatız.
Tam o anda Jacques Melies sesi açtı, çünkü haber saatiydi. Dış dünyada olup bitenleri seyretmek için herkes toplandı. Sunucu, Ortadoğu savaşından, işsizliğin arttığından söz ettikten sonra, nihayet Karıncaların Devrimine geçti. Polisin hâlâ elebaşılan aradığını haber verdi. Baş konuğu, onlarla en son mülakatı yapanın kendisi olduğunu ileri süren gazeteci Marcel Vaugirard'ı.
- Yine o! diye öfkelendi Francine.
- Meydi parolası?"
- Ne kadar az bilirsen, o kadar çok konuşursun diye koro halinde söylediler.
401
Gerçekten de, gazeteci devrimleri hakkında hiçbir şey bilmiyor olmalıydı, çünkü durmadan konuşuyordu. Julie'nin tek sırdaşı olduğunu ileri sürüyordu. Müzik ve bilgisayar agı sayesinde dünyayı devirmek istemini ona açıklamışmış. En sonunda, sunucu mikrofonu aldı ve yakalanan Narcisse'in durumunda hafif bir iyileşme olduğunu bildirdi. Komadan çıkmıştı.
Hepsi derin bir nefes aldı.
- Üzülme Marcisse. Seni oradan çıkaracağız! diye haykırdı Paul.
Arkasından bir röportaj, Karıncaların Devrimi varidatlarının işgalinden sonraki lisenin kırılmış dökülmüş halini gösterdi.
- Ama biz hiçbir şeyi kırıp dökmedik ki! diye öfkelendi Zoe.
- Belki de Kara Kemeler, lise boşaltıldıktan sonra gelip her şeyi kınp dökmüşlerdir.
-Tabii sizi halkın gözünden düşürmek için, bu işi polisler yapmadıysa, dedi eski polis komiseri Jacques Melies.
Yedi portre yeniden ekranda göründü.
- Hiç korkmayın, sizi yerin altında aramak kimsenin aklına gelmez, dedi Arthur. Ve gülmeye başladı. Gülmesi yeniden bir öksürük tutmasına dönüştü.
Bunun bir kanser olduğunu açıkladı. Hastalığına karşı mücadele etmek için incelemeler yapmıştı ama bir sonuç alamamıştı.
- Ölmekten korkuyor musunuz? diye sordu Julie.

- Hayır. Tek korkum, yapmak için doğduğum şeyi gerçekleştirmeden ölmek. (Oksürdü.) Küçük de olsa, hepimizin bir misyonu var ve insan onu yerine getirmeden ölürse, boşuna yaşamış olur. Bu insanlığın israf edilmesi demektir.
Güldü ve yine oksürdü.
- Ama dert etmeyin. Benim bir sürü kaynağım var. Hem sonra... size göstermedim. Sakladığım büyük bir sırrım var.
Lucie, ecza çantasını ona getirdi. İhtiyar boşuna ızdırap çekmemek için kendisine morfin vururken, ona arısütü verdi. Sonra yuva halkı, dinlenmesi için onu locasına kadar götürdü. Televizyon haberleri ünlü şarkıcı Alexandrine ile röportajla bitiyordu. Karıncaların Devrimi / F-.26
402
TELEVtZYOH
Sunucu:
«•
- Hoşgeldiniz Alexandrine, stüdyomuza kadar zahmet edip geldiğiniz için teşekkürler. Vaktinizin ne kadar kıymetli olduğunu biliyoruz. Alexandrine, son şarkınız Hayatımın aşkı daha şimdiden dudaklarda. Bunu nasıl izah ediyorsunuz?
Star:
- Şarkılarımın içindeki mesajda gençlerin kendilerini bulduklarını düşünüyorum.
Sunucu:
- Daha şimdiden satış listelerinde ilk sırayı alan yeni albümünüzden bize bahsedebilir misiniz?
- Elbette! Hayatımın Aşkı söyleyeceği bir şeyler olan ilk albümüm. Derin bir siyasal mesaj içeriyor.
- Öyle mi! Peki nedir, Alexandrine? Star:
- Aşk.
;V Sunucu:
- Aşk mı? Dahiyane. Hatta, nasıl denir? Devrimci! Star:
- Zaten herkes aşk içinde yaşayabilsin diye başkana bir dilekçe göndermek niyetindeyim. Gerekirse, Elysee'nin önünde bir oturma eylemi düzenleyeceğim ve şarkım Hayatımın Aşkının ulusal marş olarak alınmasını öneriyorum. Bir sürü genç, sokaklarda gösteri düzenlemeye ve bu anlamda bir devrim yapmaya hazır olduklarını yazdılar bana. Adını buldum bile Aşkın Devrimi olacak adı.
Sunucu:
- Her neyse, son albümünüz Hayatımın Aşkının bütün iyi plakçı raflarında, iki yüz frank gibi küçük bir fiyatla satışa sunulduğunu hatırlatırım. Kanalımız klibinizi destekliyor. Tatil yayınımızın jenereğin-den önce saat başı yayınlanacak. Söz tatilden açılmışken, yollarda durum nasıl Daniel?
- İyi akşamlar, François. Buıda, Rosny-sous-Dois P.C.'de, güzel Atexandıine'i stüdyolarımızda görmek nasip olmadı, ama size Paskalya tatilinin şu son gününde yollardaki tıkanıklıkların listesini verebiliriz.
Helikopterden çekilmiş, yüzlerce araba kilometreler boyu hareketsiz ekranda uzayıp gidiyor. Kazalar ve çarpışmalar onlarca insanın ölümüne yol açtı diye yorum yapıyor gazeteci üzgün bir tavırla. Yine de bütün bunlar kalabalıkları ücretli tatilden faydalanmak için yollara düşmekten caydırmadı.
ATiStKLOPEDt
SOMBAL1KLAR1MM CESARETİ: Sombalıkları daha doğar doğmaz, uzun bir geziye çıkacaklarını bilirler. Doğdukları nehri terk eder ve okyanusa kadar inerler. Denize varınca, bu ılık tatlı su balıkları tuzlu soğuk suya dayanmak için solumalarını değiştirirler. Kaslarını kuvvetlendirmek için durmadan yerler. Sonra, gizemli bir çağrıya cevap verir gibi, sombalıkları geriye dönmeye karar verirler. Okyanusu geçer, doğdukları nehrin denize döküldüğü yeri bulurlar. Okyanusta yerlerini nasıl saptıyorlar? Kimse bilmiyor. Sombalıklarmın deniz suyunda doğdukları tatlı sudan çıkan bir molekülün tadını almalarını sağlayan çok hassas bir koku alma duyuları olmalı ya da karasal manyetik alan yardımıyla uzamda yerlerini saptıyor olmalılar. Bununla birlikte bu ikinci varsayım daha az muhtemel görünüyor, çünkü Kanada'da ırmak çok kirli olduğunda sombalıklarmın ırmağı bulamadıkları saptandı. Doğduktan akarsuyu bulduklarını sandıklarında, sombalıkları, kaynağına kadar çıkmaya başlarlar. Sınav korkunçtur. Haftalarca, şiddetli ters akıntılarla mücadele edecek, çağlayanları aşmak için sıçrayacak - sombalıkları üç metre yükseğe sıçrayabilirler-, leş-çilerin -turnabalıkları,

susamurları, ayılar ya da balıkçılar ¦ saldırılarına karşı koyacaklardır. Bu bir kırım olacaktır. Bazen, yollarını kendileri gittikten sonra kurulan barajlar tıkayacaktır.
Sombalıklarmın çoğu yolda ölecektir. Sonunda doğdukları ırmağa ulaşabilenler ırmağı bir aşk gölüne çevireceklerdir. Bitkin ve çok zayıf düşmüş olmalarına rağmen, sağ kalan sombalıklarıyla üremek için yumurtaların döllenme yerinde oynaşacaklardır. Kalan son enerjileriyle yumurtalarını savunacaklardır. Macerayı tekrarlamaya hazır küçük sombalığı yavruları yumurtalardan çıkınca, anne babaları kendilerini ölmeye bırakacak. Bazı sombalıklarmın okyanusa dönecek ve büyük yolculuğu ikinci bir kez çıkacak kadar güçlerini koruduğu da olur.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
404
BİRİMCİ BİLMECENİN SONU
Maximi!ien, ormanın orta yerinde Jeepini durdurdu, eldiven kutusundan füme sombalıklı bir sandviç çıkardı, birkaç damla limon, azıcık taze krema sürdü ve zevkle yedi.
Etrafında, polisler telsizleriyle gevezelik ediyordu. Maximilien saatine baktı ve hemen sigara çakmağının üzerindeki küçük televizyonun düğmesine bastı.
- Bravo, Madam Ramirez, çözümü buldunuz. Alkışlar.
- Düşündüğümden çok daha basitti. Sadece altı kibrit çöpüyle sekiz eşkener üçgen oluşturmak, bana gerçekten imkânsız görünmüştü. Ama yine de... Siz haklıydınız, düşünmek yetiyordu.
Maximilien kudurdu. Birkaç saniye farkla, eşit boyda sekiz eşkenar üçgen bulmacasının çözümünü kaçırmıştı.
- Pekâlâ, madam Ramirez, şimdi sonraki bilmeceye geçiyoruz. Sizi uyarıyorum, bu öncekinden biraz daha çetrefilli. İşte bilmece: "Akşamın başında ve sabahın sonunda ortaya çıkarım. Beni yılda iki kez fark edebilirsiniz ve aya bakarken çok açık seçersiniz. Ben kimim?"
Maximilien, problemin verilerini not defterine kurulmuş makine gibi not aldı. Kafasında hep bir bilmece olmasından hoşlanıyordu.
Arabanın kapısına vuran bir polis düşlerini kesti.
- Tamam şef. izlerini bulduk.
ONLAR MİLYONLARCALAR
Toprakta ayaklarının izleri kalıyor. Büyük yürüyüşe katılımlar durmuyor. Şimdi, onlar Parmaklar ülkesine doğru yürüyen milyonlarca böcek oldu. Karıncalar, uzun zamandır, kayalık dagkollarında, açıktaki köklerin halkalı kabukları üstünde yol alıyor.
Prenses 103. birliklerinin engin kolektif ruhunun gittikçe etkinlik kazandığının bilincinde olan, ama yine de karşısına çıkacak şeyle karşılaşmaktan endişe duyan bir hayvan gibi serpildiğini algılıyor.
Bu bir buluşma ve karıncalar bu buluşma için, yeteneklerinin zirvesinde olmaları gerektiğini biliyorlar.
Hepsi, gezegenin en muhteşem dakikasını yaşayacakları duygusunu taşıyor. Karıncalar, uzun yaşamlannda elbette gezegenin başka muhteşem anlarını görmüşlerdi. Dinazoriarın ölümü vardı, ama bu karmaşıktı ve uzamda dağılmıştı. Beyaz karıncaların yenilgisi vardı, ama bu uzun ve zahmetli olmuştu. Şimdi de Parmaklarla buluşma var.
Son büyük buluşma.
405
Salyangozlar, tüten turuncu közleriyle, uçsuz bucaksız alaya nokta nokta ışıklardan bir yılan görünümü veriyor. Ağır ağır kayan kabuklarının etrafında, küçük karıncaların gölgeleri otlann üzerinde yayılıyor
7. sallanan ama bol salya çıkaran bir salyongozun tepesine yerleşmiş. Parmaklara doğru büyük yürüyüş freskine başlıyor. Cırnağını salya ile ıslatıyor, sonra kâğıt olarak kullandığı büyük bir yaprak üzerine motifler çizmeye başlamadan önce, boya maddesine batırıyor Şimdilik, büyük bir kalabalık izlenimi vermek için, taslaklar biriktirmekle yetiniyor.
SOKUMDA ÜÇÜ BİR ARAYA GELİYOR
Piramitte ilk gece güzel geçti. Belki yorgunluktan, belki yuvalarının biçiminden, belki çatının üstündeki toprak tabakasının korumasından Julie uzun zamandan beri ilk kez, hemen hemen korkusuz uyudu

Sabah, kahvaltısını ortak yemek salonunda yaptı, sonra piramitte dolaştı. Kitaplıkta, bir masanın üstüne koyulmuş, kendisininkine benzeyen iki kitap keşfetti. Ansiklopedinin birinci ve ikinci ciltlerini seyretti, gidip sırt çantasındaki üçüncüsünü getirdi ve diğerlerinin yanına koydu.
Nihayet üç cilt bir araya gelmişti.
Bütün maceralarının, sadece üç kitap yazarak kendisinden sonrakileri etkilemeyi başarmış bir adam tarafından belirlendiğini düşünmek tuhaf bir duyguydu.
Arthur Ramirez yanına geldi.
- Seni burada bulacağımdan emindim.
- Neden üç cilt yazdı? Neden üçünü tek bir kitapta toplamadı? diye sordu Julie.
Arthur olurdu.
- Bu kitaplardan her biri bir uygarlıkla ilişkilere ya da farklı düşünce biçimlerine ayrılmıştır. Başkasını anlamaya doğru atılan üç adımı temsil ediyorlar. Birinci kitap, ilk evre: Başkasının varlığını keşfetme ve ilk temas. İkinci kitap, ikinci evre: Başkası ile karşılaşma. Üçüncu kitap, üçüncü evre: Bu karşılaşma, taraflardan birinin zaferi ya da yenilgisiyle sona ermiyorsa, o zaman doğal olarak başkası ile işbirliğine geçme zamanı gelmiş demektir.
Üç kitabı üstüste yığdı.
- Temas. Karşılaşma. İşbirliği. Üçleme kapandı. Başkası ile buluşma tamam. 1 + 1=3.
Julie ikinci cildi açtı.
406
- Rozet Taşı'nı, karıncalarla konuşma makinesini yaptığınızı söylüyordunuz, doğru mu?
Arthur doğruladı.
- Bize gösterebilir misiniz?
Arthur duraksadı, sonra kabul etti. Julie arkadaşlarını çağırdı. İhtiyar onları, süzülmüş ışıkların çiçekler, bitkiler ve mantarlarla dolu akvaryumların aydınlattığı bir odaya doğru götürdü. Orada bir araya toplanmış parçalar vardı. Julie, Ansiklopedideki tanımından bunun Rozet Taşı olduğunu çıkardı.
Arthur bir bilgisayarı açınca tatlı tatlı mırıldanmaya başladı.
- Bu Ansiklopedinin sözünü ettiği demokratik mimarili bilgisayar mı? diye sordu Francine.
Arthur, karşısında bilen insanlar olmasından hoşnut, onayladı, Julie, kitle tayfölçer ve kromotografı tanıdı. Kendisinin yaptığı gibi onları arka arkaya bağlamak yerine, Arthur paralel bağladı. Böylece moleküllerin ayrışımı ve bireşimi aynı anda oluyordu. Julie kendi prototipinin neden çalışmadığını anladı.
Boruların üzerindeki farklı anahtarları ayarladı.
Hazırlıklar bitince, Arthur bir karıncayı incitmeden yakaladı ve içinde plastik bir çatal bulunan saydam camdan bir kutuya koydu. Böcek, güdüsel olarak antenlerini yapay antenlere yerleştirdi. Arthur bir mikrofona tane tane:
- İnsanla karınca arasında diyalog kurma dileği, dedi.
Birkaç düğmeyi ayarlayarak cümleyi birkaç defa tekrarlamak zorunda kaldı. Parfüm şişeleri, verici feromon görevi görecek olan gazları açığa çıkardı. Yapay antenlere doğru yayılmadan önce bir araya toplandılar. Önce bir cızırdama oldu ve bilgisayarın sentetik sesi işitsel dilde cevap vermeye sonunda razı oldu:
- Diyalog kabul edildi.
- Nerhaba, karınca 6. 142. Burada seni dinlemek isteyen halkımdan insanlar var.
Arthur alıcıyı iyileştirmek için bazı ayarlamalar yaptı.
- Hangi insanlar? diye sordu karınca 6. 142.
- Bizim diyalog kurabildiğimizi bilmeyen dostlar.
- Hangi dostlar?
- Konuklar.
- Hangi konuklar?
-Bi...
407
Arthur'tın sabrı tükenmeye başlıyordu. Yine de böceklerle diyalog kurmanın genel olarak çok zor olduğunu kabul etti. Sorun çıkaran teknik değildi, hayır, iki taraf arasında artık diyalog başarılıyordu, daha çok anlam üzerinde anlaşamıyorlardı.

- Bir hayvanla konuşmayı basarsak bile, bu konuşmasını anlayacağız demek değildir. Karıncaların dünyayı algılamaları bizimkinden çok farklı. Her şeyi yeniden tanımlamak ve en basit ifadesine kadar ayrıştırmak gerekiyor. Sadece masa sözcüğünü anlatmak için, dört ayağı olan ve yemek yemek için kullanılan ağaçtan düz bir araç diye açıklamak gerekiyor. Biz insanlar kendi aramızda konuşurken bir yığın imalar kullanıyoruz ve başka tür bir zekâya hitap ettiğimizde, açık bir şekilde konuşmayı bilmediğimizi fark ediyoruz.
Arthur, bu 6. 142.'nin karıncaların en aptalı yerine konulamayacağını da belirtiyor. Bazıları daha diyalog kutusuna yerleştirilir yerleştirilmez, imdat dalgaları çıkarıyor.
- Bu bireye göre değişiyor.
İhtiyar adam, 103.'yü, eskiden tanıdığı olağanüstü yetenekli karıncayı özlemle andı. Karşısındakine nasıl karşılık vereceğini çok iyi bildiği uzun sohbetlere girmekle kalmaz, insanlara has soyut kavramların bazılarını yakalamayı da başarırdı.
- 103. karınca Marco Poloydu. Ama bu kâşiften çok daha fazla açık fikirliydi. Merakı doymak bimezdi ve hiçbirimiz hakkında önyargı beslemezdi, diye hatırladı Jonathan Wells.
- Bizi nasıl çağırırdı biliyor musunuz? diye içini çekti Arthur: Parmaklar. Çünkü karıncalar bizi bütün olarak görmezler, insanlardan tek seçtikleri onları ezmek için üzerlerine gelen parmaklardır.
- Kimbilir bizi nasıl hayal ediyorlar! dedi David.
- Dediğim gibi, 103.'nün hoş yanı, içtenlikle bizlerin canavarlar mı yoksa sempatik hayvanlar mı olduğumuzu öğrenmek istemeseydi. Bütün dünyadaki insanları işleri güçleriyle uğraşırken, bütün olarak görmesi için ona göre bir televizyon yaptım.
Julie, bunun karınca için nasıl bir şok olabileceğini hayal etmeye çalıştı. Bu, birden kendisine karıncalar toplumunun iç yüzünün çok çeşitli açılardan gösterilmesi gibi bir şeydi. Savaşlar, ticaret, sanayi, söylenceler.
Laetitia Wells, bu olağanüstü karıncanın bir portresini getirmeye gitti. Üçüncü cildin insanları önce bir karınca klişesinin bir başka karınca klişesinden farklı olabilmesine şaşırdılar ve dikkatle bakınca, 103.'nün yüzünde özel birkaç çizgi seçtiler.
Arthur oturdu.

- Güzel profil, ha? 103. çok maceracı, çok ermiş, bir akvuryuma kapanıp fıkralar dinlemek, romantik Hollyvvood filmleri seyretmek ve Louvre'daki tablolar defilesine bakmakla yetinmeyecek kadar gezegendeki rolünün bilincindeydi. Kaçtı.
- Onun için bütün bu yaptıklarımızdan sonra! Onu kendimize dost yaptığımızı düşünürken, o bizi terk etti, dedi Laetitia.
- Doğru, kendimizi 103.'nün yetimleri gibi hissettik. Sonra düşündük, diye devam etti Arthur. Karıncalar vahşi hayvanlardır. Onlan asla evcilleştiremeyecegiz. Bu gezegendeki bütün varlıklar eşittir ve eşit haklara sahiptir. 103.'yü tutsak etmek için hiçbir gerekçemiz yoktu.
- Peki bu özel karınca şimdi nerede
- Engin doğanın bir yerlerinde... Gitmeden önce, bize bir mesaj bıraktı.
Arthur bir karınca yumurtası kabuğu aldı ve sentetik antenlere temas ettirdi. Bilgisayar, sanki yumurta canlıymış ve onlara hitap ediyormuş gibi kokusal mesajı çevirdi.
Sevgili Parmaklar,
Burada, hiçbir işe yaramıyorum.
Sizlerin var olduğunuzu, bir canavar ya da bir tanrı olmadığınızı bizimkilere anlatmak için ormana gidiyorum.
Benim için, sizler bizlerin paralelinden "başka bir şey' değilsiniz.
Uygarlıklarımız işbirliği yapmalıdır ve bizimkileri sizlerle bağlantı kurmaya ikna etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım.
Kendi tarafınızda, siz de aynı şeyi yapmaya çalışın.
İmza 103.
- Hayret, dilimizi çok iyi konuşuyor, diye şaşırdı Julie.
- Cümlelerin kuruluşunu bilgisayar düzenliyor, ama çeviride bazı şeyler kaybolmuş olmalı, diye kabul ediyor Laetitia. Burada kaldığı süre içinde, 103.

konuşma dilimizin ilkelerini öğrenmek için çok gayret gösterdi. Kendi itirafı, üç kavram dışında her şeyi anladı.
- Hangileri?
- Mizah, sanat, aşk.
Laetitia'nın menekşe gözleri Korelinin yüzüne kondu.
- İnsan olmayanlar için bu kavramları anlamak çok güçtür. Son zamanlarda, 103. için fıkralar kolleksiyonu yapıyorduk, ama bizim mizahımız fazla insanca. Karıncalara özgü bir mizah olduğunu bilmeliydik. Örneğin, ayaklan örümcek ağına dolaşan mayısböcegi ya da ıslanmış ve lime lime olmuş kanatlarıyla havalanan ve yere çakılan kelebekler.
- Burada gerçek bir sorun var, diye kabul ediyor Arthur. Bir karıncayı ne güldürebilir?
J
4o9
Diyalog makinesine döndüler, kobay karıncalar hiç durmadan hareket ediyorlardı.
- 103.'nün kaçmasından sonra, elimizdekilerle idare etmek zorunda kaldık, dedi Arthur.
Cam kutudaki karıncaya sordu:
- Mizahın ne olduğunu sen biliyor musun?
- Ne mizahı? yaptı karınca.
BÜYÜK YÜRÜYÜŞ
Mizah, olağanüstü bir şey olmalı.
Kamp yerinin sıcağında. Prenses 103. yoldaşları için yakında karşılaşacakları devler dünyasının bir başka yanını anlatıyor. Sıcaktan ezilmemek için, bir dala asılı kitle halinde toplanıyorlar. Cinsiyetlinin çevresinde, büyük yürüyüşün tüm ordusu, canlı bir küre halinde, dinlemeye hazır bekliyor.
Mizah yüzünden. Parmaklar "Buz kütlesi üzerindeki Eskimo' ya da "kanatları kesilen sinek" hikâyeleri anlatılınca, spazmlarla sarsılırlar.
Dinleyenler arasındaki birkaç sinek bir şey anlamıyor.
Prenses 103. kendisine doğru yükselen akımlardan, mizahın dinleyicileri gerçekten hiç ilgilendirmediğini anlıyor ve dikkatleri dağılmasın diye konuyu değiştiriyor.
Parmak'm organizmasının dışını koruyacak sert bir kabuğu olmadığını, dolayısıyla bir karıncadan çok daha kırılgan olduğunu açıklıyor. Bir karınca kendi ağırlığından altmış kat daha ağır şeyleri taşıyabilirken. Parmak ancak kendi ağırlığına eşit bir yükü kaldırabilir. Bir karınca, boyundan yüz kat yüksekten düştüğünde hiçbir şey olmaz, oysa bir Parmak, boyunun üç katı kadar bir yükseklikten düşse, ölür.
Dinleyiciler, daha doğrusu koklayıcılar, Prenses 103.'nün fero-mon buharlarını ilgiyle izliyorlar. Bütün karıncalar, muhteşem boylanna rağmen, Parmakladın çok cılız olduklarını öğrenmekten memnunlar.
Daha sonra prenses, Parmakların arka ayaklan üzerinde dikine nasıl dengede durduklarını açıklıyor ve 10. hayvansal feromonu için notlar alıyor.
Yürüme:
Parmaklar iki arka ayaklan üstünde yürürler.
Böylece hemcinslerini çalıların üstünden görebilirler.
Bu hünerlerini göstermek için, alt azalarını hafifçe ayırır, ağırlık merkezlerini öne kaydırmak için karın eklemlerini devirir ve dengede kalmak için üst azalarından yardım görürler.
410
Pek rahat olmamasına karşın, Parmaklar bu pozisyonda uzun zaman kalabilirler. Onlar buna "yürümek' diyorlar.
5. küçük bir gösteri yapıyor. Dallardan koltuk değneklerinin yardımıyla, şimdi arka arkaya on adım yürümeyi başarıyor.
Sorular çok ama 103. konuyu fazla uzatmıyor. Birliklerine bildireceği daha bir sürü konu var. Parmaklar'da bir yetkiler aşaması olduğunu anlatıyor. Ve 10. coşkulu bir antenle kaydediyor:
Yetki:
Bütün Parmaklar eşit değildir.
Bazılarının başkalarının üzerinde ölüm ya da yaşam hakkı vardır.

Bu "daha önemli" Parmaklar, aşağı Parmakların eşek sudan gelinceye kadar dövülmelerini ya da hapse atılmalarını emredebilir.
Hapishane, çıkışları olmayan kapalı bir odadır.
Her Parmak'ın bir şefi vardır, o da bir şefe itaat eder, o da bir başka şefe boyun eğer... Bu ulusal şefe kadar böyle devam eder.
Şefler nasıl belirlenir?
Bir kast söz konusudur ve şefler çok basit bir şekilde, iş başındaki şeflerin çocukları arasından seçilir.
Bunları anlattıktan sonra, 103. Parmakların dünyasının her şeyini anlamadığını hatırlatıyor. Bilgilerini tamamlamak için oraya bir an önce dönmek istiyor, çünkü daha keşfedecek çok şey var.
Uçsuz bucaksız kamp antenleri oynatıyor. Duvarlar döşemelerle konuşuyor, kapılar tavanlarla tartışıyor.
Prenses 103. vücutlar arasından canlı bir pencere kadar kendisine yol açıyor. Doğuda, ufku seyrediyor. Alay artık geriye dönemez. Artık başarmak ya da ölmekten başka seçenek yok.
Aşağıda otlayan salyangozlar, canlı tartışmalara katılmıyor. Onlar, huzur içinde, yoncaların tadını çıkarıyor.
Dördüncü Oyun:
YONCA
ANSİKLOPEDİ
KAĞİT OYUnU: Bildiğiniz bir deste oyun kağıdı, elli iki simgesiyle başlı başına bir ders, bir tarihtir. Bir kere, dört renk hayatın dönüşümünün dört alanını ifade eder. Dört mevsim, dört heyecan, gezegenin dört etkisi...
1. Kupa: İlkbahar, duygusallık, Venüs.
2. Karo: Yaz, yolculuklar, Merkür.
3. Sinek: Sonbahar, iş, Jüpiter.
4. Maça: Kış, zorluklar, Mars.
Rakamlar ve kişilikler rasgele seçilmemiştir. Her biri insan hayatının bir evresini ifade eder. Sıradan bir deste oyun kağıdı tarot gibi kâhinlik sanatında kullanılmıştır. Söz gelimi, kupa altılısı bir hediye alınacağını; karo beşlisi sevdiğiniz biriyle aranızın bozulacağını; sinek ması şöhreti; maça valesi bir dostun ihanetini; kupa ası bir dinlenme dönemini; sinek damı bir talihi; kupa yedilisi evlenmeyi ifade eder, diye ileri sürülür. En basit görünenler dahil, bütün oyunlar, antik bilgelikleri saklar.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
TATİRIÇATİIrî ÖZEL GÖREVLİLERİ
Julie ve üçüncü cilt dostları gündüz öyle şeyler görmüşlerdi ki uyuyamayacak kadar coşkuluydular.
Paul, sakinleştirici niyetine, Devrim Bagı'ndan liseden kurtardığı bir şişe hidromel açtı. Ji-woong bir el Eleusis oyunu oynamayı önerdi.
- Kart dünya düzenine giriyor. Kart dünya düzenine kabul edilmiyor, diye bildiriyordu Leopold kartlar açıldıkça; geçici tanrı rolünü çok ciddiye almıştı. Ötekiler, Leopold'un uydurduğu yasayı bulamıyorlardı. Kabul edi-(len ya da reddedilen kartları ne kadar incelerlerse incelesinler, hiç-
(bir ritim, hiçbir düzen, hiçbir yasa çıkaramıyorlardı. Leopold, tanrısal
düşüncesiyle onların yorumlarını kabul etmemişti.

Julie sonunda dayanamadı gelişigüzel kararlar verip vermediğini sordu. Kâh evet, kâh hayır diyordu. Meye göre hayır, neye göre evet dediğini anlamıyordu.
- Bize biraz yardım et. Yasanda rakamların ve renklerin hiçbir önemi yok gibi geldi bana.
- Öyle.
Sonunda vazgeçtiler. Çözümü istediklerinde, Leopold gülümsedi.
- Kolaydı ama. Yasam şuydu: Bir defa adı ünlü ile biten, bir defa ünsüzle biten kart.
Onu yastıklarla dövdüler.
Biraz daha oynadılar. Julie sonuçta Karıncalar Devrimlerinden geriye sadece simgelerin kaldığını düşündü. Y biçiminde düzenlenmiş üç karıncalı bayraklarının deseni, şiarları I +1 =3, Eleusis oyunu ve hidromel.

Dünyayı değiştirmek istiyoruz ve insanların belleğinde sadece birkaç ıvır zıvır şey bırakıyoruz. Edmond U/ells haklıydı. Devrimciler hiç alçakgönüllü değiller.
Açık gri gözlü genç kız, masanın üstüne kör damı koydu. Kart reddedildi, dedi Leopold. Buna üzülmüş gibiydi.
- Bir kartın reddedilmesi bazan kabul edilmesinden çok daha bilgi verir, dedi Zoe peygamberliğe soyunurken.
Zoe, Jıılie'nin başarısızlığı sayesinde, bu elin yasasını anlamıştı.
Hidromel elden ele dolaştı. Bu tuhaf oyunu birlikte oynamaktan kendilerini iyi hissediyorlardı. Hepsi kendisini oyuna öyle vermişti ki nerede bulunduklarını unutmuşlardı. Narcissein yokluğu konusunu açmaktan sakınarak, her konuda konuşuyorlardı. Çember bir kere oluşturulduktan sonra, onu daha farklı bir biçimde bir daha oluşturamazsınız. Bir üyelerinin eksikliği hepsine kendisini çolak hissettiriyor.
Arthıır odaya girdi.
- San Francisco'daki üniversiteyle iletişim kurmayı başardım.
Bilgisayarlar salonuna koştular. Francine, ihtiyar adamdan Karıncalar Devrimi servorünün hafızasını aramasını istemişti. Şimdi küçük ekrandaydı. Francine klavyenin başına geçti ve San Franciscolular'la tartıştı. Kimliğini kanıtladıktan sonra, hertz telefonuyla bilgilerin tümünü göndermeye razı oldular.
Beş dakikada, piramidin bilgisayarı Devrimin hafızasıyla doldu, ileri teknoloji mucizesi, her şey yeniden doğuyordu. Şubeleri bir bir yeniden açtılar. Sorular Merkezi kış uykusuna çekilmişti. David onu yeniden faaliyete geçirdi. Buna karşılık, lnfra-World olası dünyası ev-sahibi bilgisayarda işlemeye devam etmişti. Görünüşe göre, yeni yerini yadırgamamıştı.

Daha az önce, geriye anı olarak hidromel ve Eleusis'in kaldığını düşünmüş olan Julie, suya batırılan kurumuş bir sünger gibi devriminin yeniden dirildigini görmekten sevinç duyuyordu. Demek ki bir devrimin hiçbir maddi temeli olmayabiliyordu ve her an, herhangi bir yerde, herhangi biri tarafından yeniden faaliyete geçirilebiliyordu. Önceki devrimlerden hiçbiri buna erişememişti. Marcisse'in defilelerini, Leopold'un mimari planlarını, hatta Paul ün tarifelerini yeniden buldular. Ji-vvoong ağlan çalıştırdı ve Karıncalar Devrimcilerinin hayatta olduklarını, bir yerlerde saklandıklarını ye hareketlerinin devam ettiğini bütün dünyaya duyurdu.
Yerlerinin saptanmaması için, bilgileri San Francisco üniversitesinde özeklendiriyorlar, onlarda daha sonra mesajlarını uydudan aktarıyorlardı. Yanıp sönen, uyandıkları haberini yayan ışıklara bakarken, Julie, Fontainebleau Lisesinde nasıl başarısız olduklarını hâlâ anlamıyor-du.
Francine, Ji-woong'un yerini aldı ve kendi programını açtı.
- InfraAVorld'ün nasıl geliştiğini görmeyi öyle istiyorum ki.
Sanal dünyasının üslü bir büyüme gösterdiğini saptadı, insanlar gerçek dünyanın referans zamanını aşmışlardı ve artık 2130 yılında yaşıyorlardı. Elektromanyetik enerji ile çalışan yeni gezi araçları, dalgalar üzerine kurulu yeni bir tıp keşfetmişlerdi. Çok tuhaf, teknoloji düzeyinde, çok farklı estetik ve mekanik tercihleri benimsemişlerdi. Doğayı özellikle taklit etmişlerdi. Yani helikopterleri kaldırmışlar, onun yerine kanat çarpan ve ornitopter adını verdikleri uçaklar yapmışlardı. Denizaltıların uskurları yoktu; düzenli aralıklarla hareket eden uzun bir kuyrukları vardı vb. Francine bu paralel dünyayı inceledi ve bir şeylerin yolunda gitmediğini fark etti. Kentlerin girişlerine zum yaptı ve irkildi.
- Köprü adamları öldürmüşler!
Gerçekten de, casusları kentlerin girişinde, darağaçlarında sallan-dırılmıştı. lnfra-World halkı, sanki üstün dünya sakinlerine bir mesaj göndermek istiyormuş gibi politikacılar, reklamcılar ve gazeteciler, intikamcı elleri tutııklamamışlardı.
- Demek ki sadece bir bilgisayar yanılsaması olduklarını anladılar. Belki de benim var olduğum sonucuna vardılar, dedi altüst olmuş Francine.

Olan biteni daha iyi anlamak için lnfra-Wortd dünyasında dolaştı. Her yerde, kendilerini görürlerse eğer, tannlardan sanal halkı özgür bırakmalarını isteyen yazılar gördü.
Tanrılar, bizleri rahat bırakın.
Taleplerini evlerinin çatılarına boya ile yazmışlar, anıtlara kazımışlar, çimen biçme makinesiyle çimenlerin üstüne işlemişlerdi.
Ne olduklarının ve nerede yaşadıklarının bilincine varmışlardı. Francine, tanrı-oyuncunun tam kontrolü altındaki dünyanın ne olduğunu görmeleri için onlara Evrim oyununu göstermeyi çok isterdi.
Tanrıça olarak, onlara cüzi irade bahsetmişti. Hayatlarına müdahale etmiyordu. İsterlerse kanlı bir zalim ortaya çıkarabilirlerdi, onlara ahlak dersi vermemeye, kötü de olsa, iflaslarına yol açsa da, kararlarına saygılı olmaya karar vermişti.
Bu, bir tanrının özgür halkına saygısının en büyük kanıtı değil midir? Onları sadece çamaşır tozlarını ve yeni kavramları test ederken rahatsız ediyordu, hatta eğer kabul etmezlerse...
Mankör halk.
Francine, kentlerde dolaşmaya devam etti. Her yerde, Köprü-adamları'nın korkunç bir şekilde parçalanmış cesetleri sergileniyordu. lnfra-Worldlüler Francine'in koruyuculuğundan kurtulmak istiyorlardı. Ekranı inceliyordu ki birden yüzüne patladı.
ANSİKLOPEDt
İRFAHİ HAREKETİ: Tanrının bir tanrısı var mıdır? Antik Roma'nın ilk Hıristiyanlar/, buna inananların sapkın hareketine karşı mücadele etmek zorunda kaldılar: nitekim, İS 2. Yüzyılda, Marcion adında biri yalvardıkları Tanrının ulu Tanrı olmadığını, onun da hesap verdiği daha ulu bir başka Tanrının olduğunu öne sürüyordu. Irfaniler'e göre Tanrılar, Rus bebekleri gibi iç içe geçer, en büyük dünyaların tanrıları, en küçük dünyaların tannlarını içlerine alır.
İki tanrılı da denilen bu inanca karşı özellikle Origene savaşmıştır. Sade Hıristiyanlar ve Maniler. Tanrının da bir tanrısı olup olmadığını belirlemek için uzun zaman birbirlerini parçaladılar. Sonunda, Maniler kılıçtan geçirildi; kur- h tutanlar ibadetlerini tam bir gizlilik içinde sürdürüyorlar.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
417
HEHRİOEÇÎŞ
Yine bir nehir çıkıyor karşılarına. Bu defa, karıncaların elinde sayı kozu var. Öylesine çoklar ki ayak ayağa verip vücutlarını birleştirerek yüzen bir köprü oluşturuyorlar ve milyonlarca karınca üzerinden geçiyor.
Sıcak közler taşıyan salyangozlar bile, bu canlı köprüyü boğulmadan geçiyorlar. Karşı kıyıya ulaşan karıncalar yeni bir kamp kuruyor. 103. onlara Parmaklar üzerine başka hikâyeler aktarıyor. 7. bir köşede bir yaprak üzerine sahneden krokiler çizerken, 10. kendi köşesinde, hayvansal feromonu için tek kelime kaçımı iyor.
Aylaklık:
Parmakların büyük bir sorunu vardır: Aylaklık.
"Güzel, kendimi meşgul etmek için şimdi ne yapabilirim?" sorusunu soran tek hayvan türüdür.
5. çalıdan koltuk degnekleriyle kampın çevresinde dönmeye devam ediyor. Asker, iki ayağı üzerinde yürüye yürüye, sonunda vücudunun bu acayip pozisyona adapte olacağına ve ileride bir gün biraz yabanarısı sütü aldığında, genetik özelliklerini kendi çocuklarına aktaracak iki ayaklı bir karınca olarak gelişeceğine inanıyor.
24. Parmaklar sagasını yazmaya kaptırmış kendini.
Aslında, 24. çok az tanınan bu büyük hayvanlarla ilgili son bölümleri yazmak için, Parmaklarla karşılaşmayı bekliyor.
BİR KADUHTİ KARARSIZLIĞI
Francine'in katodik tüpün cam kırıklarından korunmak için elleriyle yüzünü kapayacak zamanı ancak olmuştu. Gözlükleri gözlerini korumuştu ve sadece ufak tefek sıyrıklar vardı, ama korkudan ve öfkeden titriyordu. lnfra-World halkı, yaratıcıları tannçalannı katletmeye kalkmıştı! Bir tanrı katliamı!

Lucie sarışına pansuman yaparken, Arthur, kınk ekranın arkasındaki bileşenleri kulağını dayayarak dinliyordu.
- İnanılmaz! Ekranı yanıltmak için tasarlanmış bir bilgisayar mesajı göndermişler. Aygıtın kimliğinde değişiklik yapmışlar. Elektronik kart aygıtın 220 voltta işlediğini sandı, oysa 11 Oda işler. Aşırı yük ekranı patlattı.
- Şu halde, bilgisayar ağımıza girmeyi başardılar, dedi Ji-woong endişeyle. Dünyamız üzerinde etkili olmanın yollarını buldular.

- Böyle masum masum, acemi tanrı oyunu oynayamayız, dedi Le-opold.
- En iyisi !nfra-World'u tamamen devreden çıkarmak. Bu insanlar bizler için tehlikeli olmaya başladılar, dedi David.
Büyük kapasiteli disketine kopyasını çekti, sonra kendi harddis-kinden sildi.
- Faaliyetleri sona erdi. Asi halk, işte en basit ifadene indirgendin: Sert bir kutuda korunan manyetik plastikten bir disket.
Hepsi, diskete sanki zehirli bir yılanmış gibi baktı.
- Şimdi bu dünyayı ne yapıyoruz! Ortadan kaldırıyor muyuz? diye sordu Zoe.
- Hayır, sakın ha! diye bağırdı, şokun etkisinden yeni yeni kurtulan Francine. Bize karşı saldırgan olsalar da, deneyi sürdürmeliyiz.
Arthur'dan başka bir bilgisayar istedi. Eski bir bilgisayar işini görürdü. Bu bilgisayarın hiçbir hertz modemi, başka bir makineyle hiçbir bağlantısı olup olmadığını özenle kontrol etti. Infra-VVorld'u kendi harddiskine yerleştirdi ve çalışma konumuna getirdi.
Infra-VVorld, basit bir diskete düz geçiş yaptıklarından habersiz milyonlarca sakiniyle yeniden yaşamaya başladı. Saldırılarını tekrarlamadan önce, Francine ekranı, hatta klavyeyi ve fareyi bile kaldırdı. Artık, Infra-VVorld kapalı devre dönüyordu ve tanrılanyla ya da herhangi biriyle bağlantı kurmaları imkânsızdı.
- Özgürleşmek istiyorlardı, işte özgürleştiler. O kadar bağımsızlar ki kendi hallerine bırakıldıktan bile söylenebilir, dedi Francine sıynk-larını okşayarak.
- Madem öyle neden yaşamalanna izin veriyorsun? diye sordu Julie.
- Bir gün nerede olduklarını görmek ilginç olabilir.
Bunca heyecandan sonra, yedi dost kendi localarında yattılar. Julie yeni çarşaflara sanndı.
Yine yalnız.
Ji-vvoong'un yanına geleceğinden emindi. Kaldıkları yerden başlamaları gerekiyordu. Yeter ki Koreli gelsin. Şimdi her şey hızlanmış ve tehlikeli olmaya başlamışken, aşkı tanımak istiyordu.
Kapı hafifçe tıklatıldı. Julie çevik bir hareketle kalktı, kapıyı açtı, Ji-woong oradaydı.
- Seni bir daha göremeyeceğim diye öyle korktum ki, dedi onu kollarına alırken.
Kımıldamadan, sessiz durdu.

- Periler dünyasında yaşıyor gibiydik ki... Onu daha bir sıktı. Julie sıyrıldı.
- Ne oldu? diye sordu şaşıran genç adam. Sanıyordum ki...
- Büyü bir defa oluyor, sonra...
Oenç adam sıcak dudaklarını omzuna koymak isteyince, çekildi:
- Aradan o kadar çok şey geçti ki... Büyü kaybolup gitti.
Ji-woong, Julie'nin davranışından hiçbir şey anlamıyordu. Zaten o da anlamıyordu.
- Ama gelen sen değil miydin... diye başladı. Sonra yumuşak bir tavırla sordu:
- Büyü geri gelir mi dersin?
- Bilmem. Şimdi yalnız kalmak istiyorum. Bırak beni, lütfen.
Yanağına küçük bir öpücük kondurdu, onu itti ve kapıyı usulca kapadı.
Yeniden yattı durum saptaması yapmaya çalışarak. O kadar arzuladığı halde neden onu reddetmişti?
Korelinin geri dönmesini bekledi. Qeri dönmesi gerekiyordu. Bir dönse. Kapıyı yeniden çalsa, üzerine atlayacaktı. Başka hiçbir şey istemeyecekti. Daha ağzını açmasına kalmadan, kuzu gibi, kendini ona bırakacaktı.
Kapı çalındı. Yerinden fırladı. Ji-woong değildi, David'di.
- Burada ne arıyorsun?

Hiçbir şey işitmemiş gibi cevap vermeden, yatağın kıyısına oturdu, başucu lambasını yaktı. Elinde küçük bir kutu tutuyordu.
- Biraz laboratuvarlarda dolaştım, etrafı karıştırdım ve bir döşeğin üstünde bunu buldum.
Kutuyu ışığa tuttu. Julie odasında olmasından tedirgindi, Ji-wo-ong her an geri dönebilirdi. Ama merakı ağır bastı.
- De bu?
- Sen karıncalarla diyalog kurmayı sağlayan Rozet Taşı'nı yapmak istedin, onlar bunu yaptılar. Leopold tepelerin içinde bir ev in-şaa etmek istiyordu, onlar kurdular. Paul, kendi kendimize yetelim diye mantar yetiştirmek istiyordu, onlar yetiştirdiler. Düşüncesi bile Francine'i coşturan demokratik mimarili bilgisayan yarattılar... Peki Zoe'nin projesini hatırlıyor musun?

- İnsanlar arasında mutlak iletişim için yapay antenler!
Julie kulaklarını dikti.
David, küçük bir kutuda, ucunda bir burun yüksüğü bulunan iki küçük pembe anten gösteriyordu.
Yoksa bunu da mı başardılar?
- Bundan Arthur'a söz ettin mi?
- Piramitte herkes uyuyor. Kimseyi rahatsız etmek istemedim. Bu bir çift anteni buldum ve aldım, hepsi bu.
Bu acayip nesneleri yasak tatlılar gibi seyrettiler. Julie bir ara 'Yarını bekleyelim ve Arthur'a fikrini soralım' diyecek oldu, ama içindeki her şey bağırıyordu: Haydi, dene!
- Hatırlıyor musun? Edmond Wells, mutlak iletişimde karıncaların sadece bilgi alışverişinde bulunmadıklarını, beyinlerini doğrudan doğruya birbirlerine bağladıklarını söyler. Antenler aracılığıyla, hormonlar sanki tek bir kafa gibi bir kafadan ötekine geçer ve böylece tam olarak ve de mükemmel bir şekilde birbirlerini anlarlar.
Bakışları karşılaştı.
- Deneyelim mi?
ANSİKLOPEDİ
EMPATt: Empati, başkalarının hissettiklerini hissetmek, onların sevinçlerini ya da acılarını algılamak ve paylaşmak yetişidir. (Yunanca pathos "acı" demektir.) Bitkiler de acıyı algılar. Elektrik direncini ölçen bir galvanometrenin elektrotlarını bir ağacın kabuğuna koyarsak ve biri kabuğa elini dayayarak bir bıçakla parmağını hafifçe keserse, dirençte bir değişme olduğunu görürüz. Demek ki ağaç, bir insanın yarasındaki hücre yıkımını algılıyor. Bu, ormanda bir insan katledildiğinde bütün ağaçlar bunu algılıyor ve bundan etkileniyor demektir. Blade Runner'in yazarı Amerikalı yazar Philip K. Dick'e göre, bir robot bir insanın acısını algılıyabi-liyor ve bundan acı duyabiliyorsa, onu insan olarak nitelendirebiliriz. Tam karşıtı olarak, bir insan bir başkasının acısını algılayamıyorsa, ondan insan nitelemesini almakla haksızlık yapmış olmayız. Buradan hareketle yeni bir cezai yaptırım düşünebiliriz-. İnsan niteliminden mahrum bırakma. Böylece, işkenceciler, katiller, teröristler, hiç mi hiç etkilenmeden başkalarına acı veren bütün bu insanlar cezalandırılmış olacaktır.
Edmond Wel!s Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.

AYAKLARIN AÛIRUÛI
Maximilien, sonunda ciddi bir ipucu bulduğunu düşünüyordu. Belirgin ayak izleri. Buradan bir kız ve bir oğlan geçmişti. Ayaklarının ağırlığını öne vermelerinden, böylece topuk değil parmaklar düzeyinde derin izler bırakmalarından genç olduktan anlaşılıyordu. Cinsiyetlerine gelince, komiser bunu bulduğu birkaç saç telinden anladı. İnsanlar farkında olmadan saçlarını kaybederler. Bu uzun saçlar Ju-lie'nin saçlarına benziyordu. David'in bastonunun ucuyla bıraktığı izler bu kanısını iyice pekiştirdi.
İzler onu ortasında bir tepe yükselen, etrafı böğürtlen dikenleriy-le çevrili bir çukura götürdü.
Maximilien orayı tanıyordu. Yabanarılarına karşı burada mücadele etmişti. İyi ama ormandaki piramit nereye kaybolmuştu?

Tepeyi göstererek sorusuna cevap veriyormuş gibi görünen parmak biçimindeki kum kayaya baktı. Başınız her sıkıştığında, dünya size yardım eden işaretlerle doludur. Yine de, beyni buna dikkat etmeye henüz hazır değildi.
Maximilien piramidin nasıl sır olduğunu anlamaya çalışıyordu. Mot defterini çıkardı ve son defasında şekillendirdiği krokiyi inceledi.
Arkasında, polisler sabırsızlıkla koşuşturuyorlardı.
- Şimdi ne yapıyoruz, komiser?
ŞİMDİ BİLİMCİ
- Haydi!
David iki çift burun antenini açtı. Burun delikleri mesafesinde tutturulmuş, ucunda on beş santimetre uzunlukta ipince iki sap bulunan plastik iki küçük pembe boynuza benziyordu. Asıl anten görevi gören kısımlar mikro gözenemli on iki segmandan oluşuyordu ve karşıdakine geçmesi için bir yuvası vardı.
David Ansiklopediyi çekti ve Mİ ile ilgili bölümü aradı. Okudu:
- Antenleri burun deliklerine sokmak gerekir. Bu, koku duyumuzu, hem alıcı hem verici olarak kat kat arttıracaktır. Burun boşluğu geçirgen ince damarlarla kaplı bir sümük tabakası olduğundan, bütün heyecanlarımız çarçabuk kana karışır. Burun buruna doğrudan iletişim kuracağız, nitekim, burun boşlugunup arkasında, kimyasal bilgileri doğrudan doğruya beyne ulaştıran alıcı sinirler bulunmaktadır.
Julie antenleri inceliyordu, hâlâ inanamıyordu.
- Bütün bunlar koku duyusuyla mı oluyor şimdi?

- Elbette. Koku duyumuz bizim ilk duyumuz, özgün ve hayvansal duyumuzdur. Özellikle yeni doğan bebeklerde çok gelişmiştir; böylelikle annesinin sütünün kokusunu tanır.
David antenlerden birini kaptı.
- ,4/Js/Woped/'deki şemaya göre, elektronik bir sistemi, koku moleküllerimizi emen ve basan bir tür pompası olmalı.
Genç adam, üzerinde 'aç' yazılı küçük bir düğmeye bastı ve bir çift anteni burun deliklerine soktu, Julie'ye de aynısını yapmasını söyledi.
İlk başlarda biraz canları yandı, çünkü plastik burun çeperlerine baskı yapıyordu. Yavaş yavaş buna alıştılar, gözlerini kapadılar ve nefes aldılar.
Julie, hemen ikisinin ter kokularını aldı. Ter kokularının gittikçe çözebildiği bilgiler aktardığını görünce, çok şaşırdı. Bu kokuda korku, arzu ve stres vardı. Bu hem müthiş, hem endişelendiriciydi.
David, çok derin nefes almasını ve hoş kokuların beynine gitmesine izin vermesini işaret etti. Bu alıştırmayı kontrol etmeyi ikisi de başarınca, genç kızdan yaklaşmasını istedi.
- Hazır mısın?
- Tuhaf, sanki içime girecekmişsin gibi, diye mırıldandı Julie.
- Sadece insanların hep hayal ettikleri şeyi tanıyacağız. Tam ve içten bir iletişim, diyerek genç kızı yatıştırdı David.
Julie geri çekildi.
- En gizli düşüncelerimi öğrenecek misin?
- Me oldu? Saklayacak şeylerin mi var?
- Herkes gibi. Kafam en son sığınağım.
David usulca boynunu tuttu ve gözlerini kapamasını rica etti. Duyu aygıtını ona yaklaştırdı. Antenleriyle birbirlerini aradılar biran, birbirlerine dokundular ve yuvalarına oturmadan önce, titreştiler. Julie, sinirli sinirli güldü. Burun deliklerinde bu protezle kendisini şimdi gülünç hissediyordu. Kıskaçsız ıstakoza benziyor olmalıydı.
David. başını sımsıkı tuttu. Alınları bütün yüzeyleriyle birbirlerine dokundu. Yeniden gözlerini kapadılar.
- Duyumlarımıza kulak verelim, dedi David usulca.
Bu kolay değildi. Julie, David'in kendisinde keşfedeceklerinden korkuyordu. Seçme hakkı olsaydı, çok utangaç genç kız, birine beyninin içini göstermektense vücudunu göstermeyi tercih ederdi.
- nefes al, diye fısıldadı David.

Dediğini yaptı ve burnuna iğrenç bir burun kokusu, David'in burnunun kokusu doluştu. Ayrılmasına ramak kaldı. Kendini tuttu, çünkü hemen arkasından başka bir şey, çekici ve hoş kokulu pembe bir duman algıladı. Gözlerini açtı. Karşısında, David gözleri kapalı uyumlu bir biçimde ağzından nefes alıyordu. Julie hemen onu taklit etti.
Nefes alışları çok doğal bir biçimde birbirine uydu.
Genç kız, sanki limon suyu akıtılmış gibi burun boşluğunda acayip batışmalar hissetti. O anda da çekilmek istedi, ama limon ekşiliği yavaş yavaş yerini afyonlu ağır bir kokuya bıraktı. Kokuyu görsel-leştirdi. Pembe duman, zorla burun deliklerinden içeri girmeye çalışan bir larva gibi akan koyu bir maddeye dönüşmüştü.
Nahoş bir düşünce geçti kafasından. Antik zamanlarda, Mısırlılar firavunlarını mumyalamadan önce, beyinlerini burun deliklerinden soktıikian bir şişle boşaltırlardı. Burada tam tersiydi. Bir beyin burun boşluklarına dolmak üzereydi.
Derin bir şekilde burnunu çekti ve birden David'in düşünceleri beyin loblarına doluştu. Julie hayretler içindeydi. David'in fikirleri kendi beyninde düşünce hızıyla dolaşıyordu. Komşu beyinden çıkan görüntüleri, sesleri, müzikleri, kokuları, tasarıları, anılan alıyordu. Genç adamın tüm direnmesine karşın, gıdıklayıcı renkte, pembe füş-yü bir düşünce ürküp hemen kayıplara karışan bir tavşan gibi zaman zaman ortaya çıkıyordu.
David'e gelince, deniz mavisi bir bulut ve bu bulutta açılan bir kapıyı görselleştiriyordu. Arkada, küçük biri koşuyordu ve onu izledi. Onu girinti çıkıntılar ve dehlizler dolu Julie'nin kocaman başının tıkadığı bir ine götürdü. Julie'nin yüzü bir kapı gibi açılıyordu ve karınca yuvası biçiminde bir beyin ortaya çıktı. Küçük bir tünel vardı, oradan içeri girdi.
David, Julie'nin beyninde dolaşmaya başladı. Görüntüler silindi ve bir ses dışarıdan değil, kendi içinden fışkırdı.
- Şimdi oradasın değil mi?
Julie doğrudan aklına hitap ediyordu.
Ona kendisini nasıl gördüğünü gösteriyordu. David çok şaşırdı.
Onu çelimsiz ve sıkılgan bir delikanlı olarak niteliyordu.
David ona kendisini nasıl gördüğünü gösteriyordu. Ona göre, çok güzel ve olağanüstü zeki bir kızdı.
Her şeyi birbirlerine açıkladılar, her şeyi açığa vurdular, karşılıklı gerçek duygularını anladılar.

Julie yeni bir şey hissetti, nöronları David'in nöronlanyla barıştı. Karşılıklı sohbet ettiler, birbirlerini beğendiler ve dost oldular. Sonra, pembe pusta, ürkek küçük füşyü tavşan yeniden ortaya çıktı, kıpır kıpır kürkü içinde, hareketsiz durdu. Bu kez, genç kız onu anladı. Bu David'in ona duyduğu sevgiydi. Daha onu lisenin açıldığı gün, ilk kez gördüğünde hissettiği bir sevgiydi bu. Matematik dersinde ona çözümü fısıldamasmdaki gibi gittikçe genişlemişti. Bu ona onu Oonzague'ın ve çetesinin pençesinden iki kez kurtarma cesareti vermişti. Bu onu rock gruplarına almaya itmişti.
David'i anlıyordu, o artık ruhundaydı.
1 + 1=3. Üç kişiydiler, David, Julie ve paylaştıkları.
iletişim kesilince, buz gibi bir dalga bellerinde dolaştı. Burun antenlerini çıkardılar ve Julie ısınmak için David'e sokuldu. Yüzünü ve saçlannı tatlı tatlı okşadı David ve üçgen biçimindeki tapınaKta, yan yana, sevgiyle uyudular.
ANSİKLOPEDİ
SÜLEYMAN İli TAPINAĞI: Kudüs'teki Sultan Süleyman Tapınağı tam bir kusursuz geometrik şekiller modeliydi. Her birinin etrafı taş bir duvarla çevrili dört sahanlıktan oluşuyordu. Bunlar hayatı oluşturan dört dünyayı gösteriyordu:
- Maddi dünya: Vücut.
- Heyecan dünyası: Ruh.
- Manevi dünya: Zeka.
- Mistik dünya: Her birimizin içindeki tanrısallık. Tanrısal dünyanın ortasındaki üç büyük kapının şunları
gösterdiği varsayılıyordu:

- Yaratma.
'
- Oluşturma.
- Eylem.
Anıt yüz arış uzunlukta, elli arış genişlikte ve otuz arış yükseklikte büyük bir dikdörtgen biçimindeydi. Merkezde yer alan tapınak otuz arış uzunlukta ve on arış genişlikteydi. Tapınağın dip tarafına Azizler Azizinin kusursuz küpü yerleştirilmişti.
Azizler Azizinde, akasya ağacından mihrap bulunuyordu. Beş arış ayırtlarıyla kusursuz bir küp biçimindeydi. Üzerine yerleştirilmiş on iki ekmek yılın aylarını gösteriyordu. Üstündeki yedi kollu şamdan yedi gezegeni temsil ediyordu.
425
Eski metinlere ve özellikle de İskenderiyeli Philon'un metinlerine göre, Süleyman'ın Tapınağı, bir güç alanı oluşturmak için geometrik bir şekil olarak hesaplanmıştır. Başlangıçta, altın sayı kutsal dinamiğin ölçüsüdür. Tabernaklın kozmik enerjiyi topladığı varsayılır. Tapınak, iki dünyanın; görünenle görünmeyenin geçiş yeri olarak düşünülmüştür.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
AŞK
Ayak izleri burada kayboluyordu. Maximilien, beton piramidin nasıl sır olduğunu anlamadan, tepede bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu. Gözlem duyusu alarm halindeydi. Aksayan bir şey vardı, ama dekoru tamamlamak için sanki bir parça eksik gibiydi. Tabanıyla zemini tekmeledi.
Maximilien'in ayakkabısı altında taban, tabanın altında ot, otun altında toprak. Toprağın altında kökler, kurtlar, çakıltaşlan, kum. Kumun altında, beton bir duvar. Betonun altında, Julie'nin locasının tavanı. Tavanın altında hava. Havanın altında, pamuk bir yorgan. Yorganın altında uyuyan bir yüz. Yüzün derisinin altında, damarlar, kaslar, kan.
Tak tak tak.
Julie irkilerek uyandı. Arthur, kapının aralığından başını uzattı. Onu uyandırmaya gelmişti ve genç kızın yatağında David'in bulunmasından hiç rahatsızlık duymadı. Başucu masasında antenlerini gördü ve onları kullandıklarını anladı.
Gözlerini ovalayan gençlere iyi çalışıp çalışmadığım sordu.
- Evet, diye ikisi birlikte cevap verdi.
O zaman, Arthur kahkahayı bastı. Bir şey anlamadan ona baktılar. İhtiyar adam öksürüğünü tutmaya çalışarak onlara bunun prototip olmadığını açıkladı. Gerçekten de, piramit sakinlerinin bu projeyi sonuçlandıracak zamanları olmamıştı.
- İnsanların mutlak iletişime girmeleri için daha yüzlerce yıl beklemek gerekecek.
- Yanılıyorsunuz, sisteminizde her şey mükemmel çalıştı, diye karşılık verdi David.
- Ya! Sahi mi?
426
İhtiyar adam sevinmiş göründü, antenleri söktü ve boş bir yer gösterdi.
- Pilsiz çalışmasına çok şaşırdım. Koku pompalan nasıl çalışabilir? Bu gençler için soğuk bir duş oldu.
Aıthur'a gelince, pek eglenmişti.
- Siz çalıştığını hayal ettiniz çocuklar, hepsi bu. Ama bu bile bir şeydir. Sahiden çalışmış gibi hissettiniz. İnsan bir şeye çok inanırsa, hayali bile olsa, sanki gerçekten varmış gibi gelir ona. Bu oyuncakla insanların Ml'ye hakları olduğunu sandınız. Eşsiz bir deney yaşadınız. Bu şekilde kurulmuş dinler olduğunu biliniz.
Arthur, prototiplerini özenle kutularına yerleştirdi.
- Haydi çalıştı diyelim, bu yapay antenleri yaymak doğru olur muydu? Herkes başkasının aklından geçen her şeyi okuyabilseydi neler olurdu düşünebiliyor musunuz? Benim fikrimi sorarsanız, felaket olurdu. Buna hazır değiliz.
Arthur, suratlarından Julie ve David'in fena halde düş kırıklığına uğradıklarını anlıyordu.

- İlahi çocuklar, diye mırıldandı merdivenlerde.
iki devrimci, fena halde çuvallamış gibiydi. Mutlak İletişimlerine ne kadar da inanmışlardı.
- Bunun imkânsız olduğunu hep biliyordum, dedi David tam bir içtensizlikle.
- Ben de, diye Julie ekledi.
Ve birbirlerinin üstünde yuvarlanarak güldüler. Belki de Arthur haklıydı. Bir şeyin olması için ona kuvvetle inanmak yetiyordu. David kalkıp kapıyı kapadı ve yatağa tekrar döndü. Dizleriyle yorganı ve çarşaflan kaldırarak çadır yaptılar. Pamuklular içinde, ağızları birbirini aradı ve buluştu. Antenlerden sonra, dillerini, tenlerini, sonra kesik kesik solumalarını ve terlerini birbirine karıştırdılar.
Artık kurtuluşu yoktu. İlk kez fiziksel aşkı tanıyacaktı. Olasılıklar bitmişti, meydan gerçekliğindi. David'in kendisini okşamasına izin verdi, tüm nöron hücreleri ne düşüneceklerini bilmiyordu.
nöronlarının çoğu kendini bırakmaktan yanaydı. Şunun şurasında, David i iyi tanıyorlardı ve nasıl olsa, Julie günün birinde bekâretini yitirecekti. Küçük bir azınlık bunun, genç kızın en önemli şeyini, saflığını kaybetmek olacağını düşünüyordu. David'in okşamaları, yanardöner bir asetilkolin - keyif verici doğal uyuşturucu - dalgası başlattı ve tutucu nöronların sesini kesti.
427
Sanki son bir ana kapı açılmış gibiydi. Julie kendini hem vücudunun içinde, hem de dışında hissediyordu. İçinde hazza izin verdiğine teşekkür etmek için şakaklarında zonklayan o kan ve o engin solunum vardı. Beyninde elektrik şimşeğinden milyonlarca küçük akım dolaşıyordu.
Akışkanlar değişimi.
Yaşıyor olmaktan mutluydu, var olmaktan, doğmuş olmaktan ve şimdi olduğu gibi olmaktan mutluydu. Öğrenecek daha o kadar çok şey, tanışacak o kadar çok insan vardı ki; dünya uçsuz bucaksızdı.
Eyleme geçmekten neden bu kadar çok korktuğunu şimdi anlıyordu. Önce, ideal koşulları bulması gerekmişti.
Şimdi, biliyordu.
Aşk, tercihen piramit biçiminde bir yeraltında, tercihen David adında bir erkekle yapılan gizli bir törendi.
OİTTÎKÇE DAHA PİŞMİŞ CESETLER
Büyük olasılıkla o konuda bir bölüm kaleme almak üzere olduğundan, 24. Parmakladın cinselliği hakkında daha kesin bilgiler istiyor.
Cinsellik:
Parmaklar en cinsel hayvan türüdür.
Bütün öteki hayvanlar, cinsel etkinliklerini yılın 'kızgınlık dönemi' denilen kısa bir dönemle sınırlandırdıktan halde. Parmaklar sürekli aşk yapmaya hazırdırlar.
Bu işi, döllenmeye en uygun an olduğunu umarak, herhangi bir zamanda yaparlar. Erkeğin dişinin yumurtladığını anlamasına olanak veren hiçbir dış belirti yoktur.
Erkek Parmak cinsel eylemi denetleyebilir ve istediği kadar uzatabilir, oysa memelilerin çoğunda üreme eylemi nadir olarak iki dakikayı aşar.
Dişi Parmak'a gelince, eylemin zirvesinde çığlıklar koparır, nedeni bilinmiyor.
Yolculuk salyangozlarının üstünde sallanan Prenses 103. ve Prens 24.'ne çevrelerindeki dekora, ne de zaman zaman kendilerini gözetleyen salyangozların göz boynuzlarına aldırarak Parmaklar dünyasını tartışıyorlar.
Altlarında, hacı karıncalardan oluşan koyu bir kitle, salya içinde bata çıka yürümekten kaçınmak için iki sütun halinde ilerliyor. Durduk-lannda, kamplan şimdi o kadar kalabalık ki bir meyve gibi bir dala asılmıyor, ama camlan olduğu gibi kaplıyorlar. Her yerde közler tütüyor.
428
Prenses 103. yürüyüşe koştuğu kalabalığın ağır, kesilmez kokusunu duyuyor. Anlatılannın feromonları uzun sıranın ucuna kadar ulaşmıyor, böcekler birbirlerine aktarıyor. Tıpkı sözel aktarma gibi, kokusal aktarma öyle kolay olmuyor ve bilgiler biraz bozulmuş olarak ulaşıyor.
Prenses diyor ki dişi Parmaklar çiftleşme sırasında büyük çığlıklar koparırlar.

Artık Parmakladın hiçbir şeyine şaşmıyorlar. Bu arada bazı böcekler kendi yorumlarını katıyor.
Dişi Parmaklar neden çığlıklar atıyorlar?
Onlara cevap veriliyor:
Çiftleşme sırasında leşçiler kendilerini rahatsız etmesin diye, onları kaçırtmak için.
Alayın sonundaki böcekler, özgün metne çok az sadık yorumlar alıyor.
Parmaklar leşçilerini çığlıklar koparark kovalarlar.
Prenses 103. kesinlikle deist olmak istemiyor ama yine de Parmakları Tann gibi görmeye başlayan yürüyüşçülerin sayısı artıyordu ve kendilerini hacca gidiyormuş gibi görüyorlardı.
Prens 24. daha başka bilgiler istiyor. Örneğin nasıl alarm veriyorlar?
Alarm:
Parmakların kokusal dili olmadığından, alarm feromonları yoktur.
Tehlike halinde, işitsel işaretler verirler: Hava pompalanyla işleyen sirenler ya da görsel işaretler, yanıp sönen kırmızı ışık.
Genel olarak, ilk haber alan televizyon antenleridir ve tehlikeyi halka onlar bildirir.
Ormandan geçişlerini herkes seyrediyor. Alaya katılmayanlar gittikçe endişeleniyor. Bu büyük yürüyüş çevrede av bırakmadı neredeyse, üstelik de pişiriyorlar.
KIRIK YUMURTA
Julie dudaklarını tam yeni bir öpüş için uzatırken, dışarıda tanıdık bir ses çınladı:.
- Derhal dışan çıkın! Etrafınız sarıldı.
Alarm piramitte yankılandı. Herkes kontrol salonuna doğru koşmaya başladı. Video kameralar, tepede konuşlanan polis silüetleriy-le doluydu.
Arthur Ramirez içini çekti:
- Yine o Cro-Magnon laneti...
429
Julienin odasında alarm, yanıp sönen kırmızı bir lambayla belirtiliyordu.
- Bitti, diye mırıldandı David.
- Biz yine de devam edelim, dedi Julie. Çok güzeldi. Ji-woong kapıyı araladı, şaşkın bir göz attı ve yorum yapmadan
haber verdi:
- Saldırıya uğradık. Hemen gitmemiz gerek.
Jonathan ve Laetitia, üzerinde Gözlem etiketi olan küçük bir valiz getirdiler. İçine yosun doldurulmuştu ve üzerinde numaralanmış küçük aralıklara yerleştirilmiş uçan robot karıncalar vardı.
Bu minicik mikro mekanik harikalardan dördü havalandırma ağzına götürüldü. Jonathan Wells, Laetitia Wells, Jason Bragel ve Jec-ques Melies, kontrol ekranlarının karşısına yerleştiler ve pilotaj kumandanlarına sarıldılar. Dört böcek, denizaltı torpilleri gibi borularda hızla ilerlerken, uzaktan yönlendirmeli video periskoplarda yollarını gözetliyorlardı.
Az sonra, bu uçan casuslar daha yakın görüntüler getirdi. Bütün piramit sakinleri, polislerin yuvalarının etrafında ilerlemesini endişe içinde izliyordu.
Maximilien, telsiziyle kesin emirler veriyordu. Bir kamyon geldi, kazı malzemelerini boşalttı. Havalı çekiçlerle donanmış adamlar yaklaştılar.
Jonathan ve Laetitia, hemen üzerinde kavga yazılı bir başka valiz çıkardılar. Başka yuva sakinleri kontrol ekranlarının karşısında onlara katıldı. Arthur pilotluk yapmıyordu, çünkü elleri titriyordu ve uçan kanncalann yönünde bir milimetre sapma olmaması gerekiyordu.
Bir havalı çekiç dağa saldırdı. Toprak sarsıntılan azaltıyordu, ama hepsi sonunda kemiğe, yuvanın duvarlarını ulaşacağını biliyordu.
Ustalıkla yönetilen bir kavga karıncası aleti çalıştıran polisin bo-yununa kondu ve ona anestezi yaptı. Adam yere yığıldı.
Maximilien, telsiziyle bas bas bağırarak emirler yağdırdı ve birkaç dakika sonra, bir kamyonet arıcı giysileri dağıttı. Polisler dalgıçlan andırıyorlardı. Karınca iğneleri artık onlara zarar veremezdi.

Piramittekilerin anestezi yapan uçan karıncalardan başka silahları yoktu ve onlar da artık etkisizdiler. Çaresizlik içinde birbirlerine baktılar.
- Hapı yuttuk, diye bağırdı Arthur.
İyi donanımlı polisler toprağı delmekte hiç zorlanmadı. Havalı çekicin çeliği şimdi bir dişçinin bir dişin minesine dokunan ruleti gibi betona ulaşıyordu. Piramitte, her yer titredi, kalpler güm güm atmaya başladı.
430
Aniden, darbeler kesildi. Polisler deliklere dinamit çubukları yerleştiriyordu. Maximilien her şeyi düşünmüştü. Patlayıcıyı kaptı ve hızlı hızlı geri saymaya başladı.
- Altı, beş, dört, üç, iki, bir...
AMStKLOrEDt
SIFIR: Sıfırın izlerine İS 2. Yüzyıl'da Çin hesaplarında (bir nokta ile gösterilirdi) ve çok daha önce Mayalar'da (bir sarmal eğri ile gösterilirdi) rastlamamıza rağmen, bizim sıfırımız Hint kökenlidir. Persler. 7. Yüzyılda onu Hintli-ler'den kopya ettiler. Birkaç yüzyıl sonra, Araplar onu Pers-ler'den kopya ettiler ve ona bildiğimiz adı verdiler. Sıfır kavramının Avrupa'ya gelişi ancak, Pizalı Leonard denilen, ama isminin gösterdiğinin tersine Venedikli bir tacir olan Leonard Fibonacci (Fillio di Bonacci'nin kısaltılmış biçimi olsa gerek) aracılığıyla olmuştur.
Fibonacci, sıfırın önemini çağdaşlarına açıklamaya çalıştığında. Kilise bunun bir sürü şeyi altüst edeceğine karar verdi. Bazı engizitörler sıfırın şeytan işi olduğunu düşündüler. Bazı rakamlara güç katıyorsa da, onunla çoğalmaya kalkışan bütün rakamları hiçliğe indirgediğini söylemek gerek.
Sıfırın büyük yok edici olduğu söyleniyordu, çünkü kendisine yaklaştırılan her şeyi sıfıra çeviriyordu. Buna karşılık, I 'e büyük saygılı denirdi, çünkü kendisiyle çarpılanı değiştirmiyordu. O'la çarpılan 5 sıfırdır, l'le çarpılan 5, 5'tir.
Sonunda işler iyi kötü düzeldi. Kilise'nin sıfırı kullanmanın maddi yararını kavramış iyi muhasebecilere ihtiyacı vardı.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
BÜYÜK HAC YOLCULUÛU
Prenses 103. yolu tanıyor. Birazdan kaçtığı insan yuvasını görecekler. Büyük Buluşmaya yaklaşıyorlar.
Prenses, genç kâşifler mangasına kervanın sonundakilere ön sıra-lardakilerin yürüyüşlerini yavaşlatmaya başladıklannı bildirmelerini söylüyor. Kervanın çok uzun olduğunu, zınk diye durursa, haber kervanın öbür ucuna ulaşıncaya ve yabancı sitelerin dillerine cevirilince-ye kadar, çabuk fren yapamayan kanncaların bir sürü karıncayı ezeceğini biliyor.,
Tf
451
Prenses manzaraya bakıyor ve şaşırıyor. Yuva ortada yok. Yerinde bir tepe vardı ve etraf karmakarışıktı. Havada benzin kokuları, korku kokulan, Parmaklar kokuları vardı. Bu kadar şamatayı, bunca stresi en son sadece bir bez üzerinde yürüdü diye Parmakların piknik dedikleri şeyi aksattığında algılamıştı.
HAYVANSAL FEROMOH: YEMEK
Salyaci: 10.
Yemek:
Parmaklar belirli bir ritme göre yemek yiyen tek hayvandır.
hayvanlar dünyasının her yerinde,
l ¦ açken,
2- görüş alanı içinde yiyecek görüldüğünde,
3- bu yiyeceği yakalamak için yeterince hızlı koşulabildiğinde yemek yenirken,
Parmaklar ister aç, ister tok olsunlar, günde üç kere yemek yerler.
Bu günde üç kez yemek yeme sistemi. Parmaklama günlerini iki bölüme ayırma olanağı verir.
Birinci yemek sabahı açar, ikinci yemek kapatır ve öğle sonrasını açar, üçüncü yemek öğle sonrasını kapatır ve uykuya hazırlar.
MERHABA
Oradalar. Parmaklar oradalar. Saptadığı kokulara bakılacak olursa, 103. kalabalık olduklarını düşünüyor.

|| Esenleme Molekülü.
11 Hac yolculuğuna katılan bütün böcekler tanışma feromonlannı
11 yayıyor. Bu kokusal işaretlerde, en küçük bir saldırganlık, en küçük I bir gösteriş yok.
Hazırdaki bütün Parmaklara esenleme molekülü.
Parmak feromonu. Tanrılar1! gösteren feromona çok benzediğinden, çoğu kanştırıyor.
Abesi pencereden kovun bacadan girer ve fazla olağanüstü bir şey oldu mu, abes hemen onu sahiplenir.
Hazırdaki bütün Tannlar'a esenleme molekülü.
Hem Tannlar'a tırmanıyor, hem en hararetli ve olabildiğince dostça feromonlar yayıyorlar. Bundan böyle Parmaklara yaklaşırken, onlara çok saygılı hitap etmek gerektiğini çok iyi anladılar.
Bu ağır kokulu kocaman ılık hayvanlara tırmanırken, hep birlikte, bütün hazırdaki Tannlar'a esenleme molekülü, diye yayınlıyorlar.
452
ATISİKLOPEDÎ
SHABBATAI ZEVITiIIİ ÜTOPYASI: Binlerce hesaplamalardan. İncil'in ve Zebur'un Batını yorumlarından sonra, Polonyalı büyük kabala alimleri Mesih'in tam olarak 1666 yılında ortaya çıkacağı kehanetinde bulundular. O devirde Batı Avrupa Yahudi halkının morali çok kötüydü. Kazak ataman Bogdan Khmelnitski, birkaç yıl önce, büyük mülk sahibi Polonyalı derebeylerinin hakimiyetine son vermek için köylülerden oluşan bir ordunun başına geçmişti. Sağlam şatolarındaki derebeylerine ulaşamayınca öldürme çılgınlığına kapılan ordu, öcünü süzerenlerine çok sadık gördükleri küçük Yahudi kasabalarından aldı. Birkaç hafta sonra, Polonya soyluları kanlı karşı saldırılar başlatınca, bunun ceremesini bir kez daha Yahudiler çekti; binlerce kişi öldü. 'Bu en son Armaggedon savaşının işareti' dediler kabalalar. 'Bu Mesih'in geleceğinin yakın olduğunun ale-meti.' İşte tam bu sırada, bakışları etkileyici, yumuşak genç bir adam, Shabbatai Zevi ortaya çıktı ve kendisinin Mesih olduğunu ileri sürdü. Adam iyi konuşuyordu, güven veriyordu, insanlara hayaller kurduruyordu. Mucizeler yapabileceği öne sürülüyordu. Batı Avrupa'nın büyük acılar çekmiş Yahudi cemaatleri arasında yoğun bir dinsel coşku yarattı. Tabii, hahamların çoğu 'gaspçı", 'sahte kral' diye feryatlar kopardılar. Shabbatai Zevi yandaşları ve onu sahtekâr ilan edenler şeklinde bölünmeler ortaya çıktı ve aileler parçalandı. Bununla birlikte, yüzlerce kişi her şeyi terk etmeye evlerini barklarını bırakıp kendilerini Kutsal Topraklarda ütopik yeni bir toplum kurmaya götüren bu yeni Mesih'in ardından gitmeye karar verdi. Ama arkası gelmedi. Osmanlı Padişahı'nın casusları, bir akşam Shabbatai Ze-vi'yi kaçırdılar. İslam dinine geçerek, ölümden kurtuldu. Tabii en sadık müritleri onun yolunu izledi. Diğerleri ise onu unutmayı yeğledi.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
CtHLER ORDUSU
Bir çığlık. Üstlerine doğru gelen ve üzerlerine tırmanacak gibi görünen kara ve kaynaşan bir selin görûnmesiyle, bir polis yere yığıldı. Orada yirmi adam vardı. Üçü anında kalp krizinden öldü. Diğerleri arkalarına bakmadan tabanları yağladı.
435
Yerde yatan üç Parmak vücuduna, kâşifçiler nazikçe esenleme molekülü yayıyor ve kendilerine karşılık verilmemesini anlamıyorlar. Oysa, Prenses 103. bazı Parmakların karıncaların kokusal dilini anladıklarını belirtmişti.
- Ama bu da ne? diye haykırdı video ekrana bakan Julie.
Prenses 103. etrafındaki karıncaların Parmaklara hoşgeldiniz diyerek tırmanmalarını seyrediyor ve hareketin kökeninde olmasına karşın, artık hareketin kendisini aştığını birden anlıyor.
Herkesten sakinleşmelerini istiyor. Parmakların kitle halinde varlıklarından ürkebilecegini biliyor, nihayetinde, sıkılganlar.
On iki genç kâşif, yürüyüşçülerden Parmaklardan biraz uzak durmalarını rica etmek için sütun boyunca koşuyor.
Öndeki karıncalar, ılık ve donmuş dağlar halinde yerde yatan üç Parmak'ın üstüne tırmanıyor.

Etraftaki karıncalar, Tanrılara tırmanan karıncaların Tanrılar tarafından alıp götürülmelerine yanıyorlar.
Prenses 103. sükûnetlerini korumalarını tavsiye ediyor. Birlikleri durduruyor. Parmakları yemelerini hatta ısırmalarını bile yasaklıyor. Bu nazik anın önemi karşısında telaşa kapılmamalannı istiyor her birinden.
Sonra ortalık yatışınca, telaşını saklamaya çalışıyor ve tepeyi teftiş ediyor.
24. ve on iki genç kâşif bir şeylerin yolunda gitmediğini algılıyor. Her şey çok ani olmuştu ve her şey birden sakinleşmişti. Hatta fazla sakindi.
Salyangozlar başlarını kabuklarından çıkarıyor.
Prenses 103. egreltiotları arasında dolaşıyor ve Parmaklar'ın yuvasından kaçtığı zemin düzeyindeki havalandırma ağzını buluyor.
Bir kayanın üstüne çıkıyor ve kalabalığa sesleniyor. Bu tepenin onların yuvalarından biri olduğunu ve orada Parmaklar'ın kokusal dilini konuşabilen nadir Parmakların yaşadığını söylüyor. Bu kaçırılmayacak bir talih.
Onlarla diyalog kurmak için önce tek başına oraya inecek ve görüşmesini aktarmak için geri dönecek.
Bu arada, uzun yürüyüşün sorumluluğunu 24. ile on iki genç kâşife bırakıyor.
Uzaktan güdümlü uçan karıncalar, tepeyi örten kara örtüyü filme alırken, havalandırma parmaklıklanndan birinde bir şey çıtırdar gibi oldu. Arthur bakmaya gitti ve küçük kanatlı iri bir kannca fark etti. Daha güçlü kazımak için çeneklerinde ince bir dal tutuyordu.
Karıncaların Devrimi / F:28
434
İçeri girmesine izin verilmesini istedi. Alnında san bir işaret seçiliyordu ve ihtiyarın yüzü aydınlandı.
103.
103. geri dönmüştü.
- Merhaba 103. dedi heyecanla. Demek sözünü tuttun, geri döndün.
Kızıl karınca, onun işitsel sözlerini belli ki anlamıyordu, ama Aıt-hur'un ağızsal kokularını alınca, antenlerini gelişigüzel salladı.
- Üstelik artık kanatların da var, diye hayran kaldı ihtiyar adam. Ah! Birbirimize anlatacak çok şey olmalı.
103.'yü ihtiyatla parmakları arasına aldı ve Rozet Taşı'na kadar götürdü.
Tüm piramit sakinleri, 103.'nün rahat rahat yerleştiği ve eskiden olduğu gibi antenlerini kavanozun saplarına temas ettirdiği makinenin etrafında toplandı.
- Merhaba 103.
Makine cızırdadı ve sonunda sentetik ses cevap verdi:
- Selamlar Arthur!
Arthur, coşkulu gözlerini ötekilere dikti ve onlardan ekranlarının başına dönmelerini istedi. Hepsi de bu buluşmanın ihtiyarı altüst ettiğini anladı ve uzaklaştı.
Karıncayı dinleyenin tek kendisi olduğundan emin olmak için, Arthur diyofonik başlığı taktı ve birlikte, sırlannı birbirlerine açtılar.
AFİStKLOFEDt
FARKLI MÜTTEFlKLERtMlZ: Tarihte insanlarla hayvanlar arasında pek çok kez askeri işbirliği söz konusu olmuştur. Üstelik, birinciler ikincilerin fikrini sormak zahmetine bile girmemişlerdir.
Sözgelimi, İkinci Dünya Savaşı sırasında Sovyetler anti-tank köpekler yetiştirdi. Mayın kuşatılmış köpeklerin görevi düşman tankının altına sokulup patlatmaktı. Sistem çok iyi işlemedi çünkü köpekler hemen sahiplerinin yanına dönmek eğilimi gösteriyorlardı.
I943'te, Doktor Louis Feiser, minyatür yangın bombaları ile donatılmış yarasaları Japon gemilerine saldırtmayı düşündü. Japon kamikazelere, Müttefiklerin cevabı olacaktı. Ama Hiroşima'dan sonra bu silahlar kullanımdan kalktı.
435
1944te İngilizler aynı şekilde patlayıcı dolu küçük uçakları kullanmada kedilerden yararlanmayı tasarladı. Sudan korkan kedilerin aletlerini uçak gemilerine yönlendireceklerini düşünüyorlardı. Ama hiç de öyle olmadı.
Vietnam Savaşı sırasında, Amerikalılar Vietkonglar'm üzerine bomba yağdırmakta güvercinler ve akbabalardan yararlanmayı denedi. Yine başarısız oldular.

İnsanlar hayvanları asker olarak kullanmayı bırakınca, onlardan casus olarak yararlanmaya kalktı. Örneğin, CIA Soğuk Savaş sırasında, şüphelileri dişi hamamböceği hormonu perippalon B ile izleme deneylerine girişti. Bu madde, erkek hamamböceği için o kadar tahrik edicidir ki ona ulaşmak için kilometrelerce yolu katedebilir.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
DURUM DEÛERLEHDİRMESİ
O gün, Arthur ve 103.'nün birbirlerine ne söylediklerini kimse bil* miyor. Laboratuvarından neden kaçtığını karınca ona açıklamış olmalıydı. Arthur da ondan Parmakların piramide ikinci saldırılarında birliklerinin piramidi koruması için kalmalarını istemiş olmalıydı. 103. ona iki dünya arasında işbirliği projesinin ne durumda olduğunu sormuştur.
HAVARİLERİM İLETİŞİMİ
Dışarıda, on iki genç kâşif, tepenin doruğunda, her birinin merkezinde bir köz bulunan on iki kamp kurdular.
Her kamp yerinde, on ikilerden biri bütün gece boyunca, insan yuvasının içinde olabilecek şeylere dair düşüncelerini anlattı. Hepsi de 103.'nün şu yanlarına yanaşır yanaşmaz yere yığılan, diyalog kurmaktan aciz üç et yığını gibi olmayan, konuşmayı bilen Tannlar'a ulaştığını düşünüyordu.
Prens 24:
- Prenses 103. şu anda Parmaklar ve Karıncalar arasında bozulmaz bir antlaşma yapılmasını istemek üzeredir, diyor herkesi yatıştırmak için.
Şu anda belki yapılmıştır bile.
436
Sabah, koltuk değnekleri üzerinde yükselen 5. ilk sesleri algılıyor. Kanatlar kamp yerlerinin üstündeki havayı harmanlıyor. Uzaktaki bu kocaman eşekarılarının bir tehlike oluşturduğunu hemen anlıyor, ama asit fışkırtma menzilinin dışında, çok yüksekte uçuyorlar. Karınca topçuların atışları yirmi santimetreden daha öteye gitmiyor ve bu eşekanları karınca antenlerinden yirmi santimetreden daha uzaktalar.
Piramidin video ekranlarında, tehlike çok daha şaşırtıcıydı. Minik uçan robot karıncalara, güvenlik güçleri kocaman helikopterlerle karşılık veriyordu.
Bu, genel olarak tarımsal ilaçlamada kullanılan helikopter tipiydi. 103.'yü birliklerini alarma geçirmesi için göndermek için vakit çok geçti. Birliklerin üzerine sarı kristalden asit yağmuru yağıyordu.
Zehir kristalleri değdiğinde, korkunç acı veriyor. Kabuklar eriyor, otlar eriyor, ağaçlar eriyor.
Helikopterler, son derece yoğun yaprak dökücü ve böcek öldürücü bir karışım boşaltıyor.
Yuvadakiler kuduruyorlardı. Milyonlarca karınca insanlarla antlaşma yapmak için gelmişti ve kendilerini savunacak hiçbir olanaklan olmadan ölüyorlardı.
- Bunu yapmalarına izin veremeyiz! diye haykırdı Arthur.
Demek bütün çabalan bu kıyımla toprağa gömülecekti.
Prenses 103. olayı küçük kontrol ekranında izliyordu ve bir şey anlamıyordu.
*
- Çıldırmış bunlar, diye mırıldandı Julie.
- Hayır, korkuyorlar, hepsi bu, diye cevap verdi Leopold. Jonathan Wells yumruklarını sıktı:
- Neden insanların yeni olanı, farklı olanı tanımasını engellemek için hep aşılmaz güçler dikerler. Çevremizdeki yaratıkları ille de dilim dilim kesilmiş ve mikroskop lameline yapıştırılmış olarak mı incelemek zorundayız!
O anda, her yerde hayatı mahveden sarı sıvıyı gözetleyen Arthur, insan olmaktan utanç duydu. Kararlılıkla ve kesin olmak isteyen bir sesle:
- Bu kadarı yeter, dedi. Yeterince eğlendiler. Gidelim ve bu kıyımı durduralım.
Hep birlikte, tünelde ilerlediler, piramitten çıktılar ve güvenlik güçlerine teslim oldular. Hiçbiri duraksamadı. Başka seçenek yoktu. Artık tek bir umutlan vardı: Teslim olarak, zehir saçan helikopterler balesini belki durdurabilirlerdi.
437
HAYVANSAL FEROMOM: KORRtDA Salyacı: 10. Korrida:
Parmaklar leşçilerin en güçlüsûdür.

Yine de. zaman zaman kuşkuya düşer, bunu kanıtlamak arzusu duyarlar.
O zaman, 'korridalar" düzenlerler.
Bu insanın en güçlü gördüğü hayvan olan boğa ile karşılaştığı acayip bir törendir.
Saatler boyunca, boğa sivri boynuzlarıyla, insan ince metal bir mızrakla dövüşür.
Her zaman Parmak galip gelir, galip gelen boğa olsa bile, serbest bırakılmaları öngörülmemiştir.
Korridanın kuralları, Parmaklama doğanın galipleri olduklarını hatırlama fırsatı verir.
Öfkeli ağır bir boğayı öldürerek, kendisine bütün hayvanların efendisi unvanını yeniden tanır.
DURUŞMA
Üç ay sonra duruşma vardı.
Fontainebleau Adalet Sarayının ağır ceza mahkemesi oturma salonu kalabalıktı. Sanıkların zafer saatlerinde yanlarında olmayan bütün insanlar, ölüme mahkûmiyetlerini görmeye gelmişlerdi. İlk defa, ulusal televizyon çekim için gelmişti. Belli başlı altı televizyon kanalı oradaydı. Devrimin başarısına tanık olmamışlardı, idamlarına tanık olmaya gelmişlerdi. Seyirciler için, yenilgi zaferden her zaman daha ilginç ve telejeniktir.
Sonunda, Karıncalar Devriminin elebaşılarını ve ormandaki piramidin deli bilginlerini ele geçirmişlerdi. Aralarında eski bir Araştırma Bakanının, Asyalı güzel bir melez kızın, hasta bir ihtiyarın bulunması duruşmaya folklorik bir yan katıyordu.
Gazeteciler, kameramanlar, fotoğrafçılar itişiler. İzleyici sıraları hınca hınç doluydu ve insanlar adalet sarayının kapısı önünde itişip kakışıyorlardı.
- Bayanlar, baylar... Mahkeme heyeti, diye haber verdi mübaşir.
Başkan, iki yanında yardımcıları ve arkasında savcıyla içeri girdi. Kâtip ve dokuz jüri üyesi çoktan yerlerini almıştı. Bir bakkal, bir emekli, bir posta memuru, bir köpek süsleyicisi, müşterisiz bir operatör, bir ilan dağıtıcısı, raporlu bir ilkokul öğretmeni, bayan bir muhasebeci ve bir hallaç. Hepsinin kokuları farklıydı.

Mübaşir tutuk bir biçimde bildirdi:
- Savcılık, Karıncalar Devrimi denilen topluluğa ve onlarla ortaklık kuran orman piramidinin sakinleri denilen fesatçılara karşı.
Yargıç, duruşmanın büyük olasılıkla uzun süreceğinin bilincinde, rahatça tahtına kuruldu. Saçları beyaz, sakalı kırçıldı ama özenle düzeltilmişti, burnunun üstüne yarımay biçimindeki gözlüklerini yerleştirmişti. Her şeyiyle adaletin görkemini yansıtıyordu, kişisel çıkarların çok üstünde uçuyordu.
İki yardımcısı saygıdeğer bir yaştalardı ve iki el bölot arasında oyalanmaya gelmişe benziyorlardı. Üçü birden, çok dekolte bir cüb-beye bürünmüş, gözleri bağlı, elinde bir terazi tutan genç bir kadın biçiminde gösterilen Yürüyen Adalet heykelinin bulunduğu karaağaçtan uzun bir masada yerlerini aldılar.
Kâtip doğruldu ve etrafını dört polisin sardığı sanıkların yoklamasını yaptı. Toplam yirmi sekiz kişiydiler. Karıncalar Devriminin yedi elebaşısı, Ansiklopedi nin birinci cildinin on yedi kişisiyle, ikinci ciltten dört kişi vardı.
Mahkeme başkanı sanıkların avukatının nerede olduğunu sordu. Kâtip, sanıklardan Julie Pinson'un avukatlık yapmak niyetinde olduğunu ve öteki sanıkların bunu kabul ettikleri cevabını verdi.
- Julie Pinson hanginiz?
Açık gri gözlü bir genç kız elini kaldırdı.
Başkan, savunmaya ayrılan kürsüde yerini almaya davet etti. iki polis, kaçmasına karşı önlem almak için hemen etrafını sardılar.
Polisler güleç yüzlü ve sempatiktiler. "Aslında" dedi Julie kendi kendine, polisler av sürerken vahşi insanlar çünkü görevlerini yerine getirememekten korkuyorlar. Ama avlannı ele geçirdiklerinde, daha sevimli insanlar oluyorlar."
Julie, izleyiciler arasında annesini aradı, onu üçüncü sırada keşfetti ve başıyla ona bir işaret gönderdi. Annesi avukat olmak için hukuk okumasını istemişti hep, Julie, diplomasız savunma sırasında bulunmaktan oldukça hoşnuttu.
Başkan fildişi tokmağını tahta masaya vurdu.

- Oturum açılmıştır. Kâtip, iddianameyi okuyunuz.
Adam, önceki olayların kısa bir özetini yaptı. Ayaklanmaya dönüşen konser, polisle kapışma, liseyi işgal, ağır hasar, ilk yaralanmalar, elebaşıların kaçışı, ormanda kovalamaca, piramide sığınma, son olarak onları tutuklamakla görevli üç polisin ölümü.
İlk olarak Arthur ifade vermeye çağırıldı.
- Arthur Ramirez'siniz, altmış yaşındasınız, tüccarsınız, Fonta-inebieau'de Phoenix sokağında oturuyorsunuz, öyle mi?
430
- Evet.
- Evet sayın başkan, deyiniz.
- Evet, sayın başkan.
- Bay Ramirez, geçen on iki martta, silah ola^k uçan karınca biçiminde, minik bir katil robot kullanarak Bay Ga^on Pinson'u katlettiniz. Bu uzaktan güdümlü katil robot arayıcı ba^,Klı bir füzeye benziyor ve dolayısıyla beşinci kategoriden bir silal) <?larak sınıflandırılmıştır. Bu iddialara ne cevap vereceksiniz?
Arthıır eliyle nemli alnını sildi. Ayakta dikilnleh bu hasta ihtiyar adamı yoruyordu.
- Hiçbir şey. Onu öldürdüğüm için üzgünü^. Ben sadece onu uyutmak istiyordum. Anesteziklere karşı alerjisi ^lduğunu bilmiyordum.
- İnsanlara robot sineklerle saldırmayı norm^ mi buluyorsunuz? diye alay ederek sordu savcı.
- Uzaktan güdümlü uçan karıncalar, diye düze|tti Arthur. Uzaktan güdümlü sürünen kannca modelinin geliştirilmişj söz konusu. Ben ve arkadaşlarım meraklılar ya da ormanda gezer^r tarafından rahatsız edilmeden, huzur içinde çalışmaya önem ve^yorduk, anlarsınız.
Karıncalarla konuşmak ve kültürlerimiz araS|fida bir işbirliğine ulaşmak amacıyla bu piramidi kurduk.
Başkan kâğıtlarını karıştırdı.
- Ha evet. Koruma altına alınmış, ulusal dogaı pir parkın göbeğinde, izinsiz yasadışı inşaat.
Daha da karıştırdı.
- Burada, o çok değer verdiğiniz huzurunuz içjrı, kamu düzeniyle görevli bir memurun, Komiser Maximilien Linatfin boynuna saldırmak üzere uçan karıncalarınızdan birini göndermekle ikinci bir suç işlediğinizi görüyorum.
Arthur doğruladı.
- O, piramidimi yok etmek istiyordu. Bu bir t^eşru müdafaydı.
- Uçan küçük robotlarla insanları öldürmeH jçin her şeyi kanıt göstermekte sakınca görmüyorsunuz, diye savcı Rikkatini çekti.
O zaman, Arthur şiddetli bir öksürük nöbeti»^ sarsıldı. Artık ko-nuşamıyordu. iki polis onu sanıklar bölümüne c^türdü. Üzerine endişeyle eğilen dostlarının arasına yığıldı kaldı. Ja^ues Meiies, acilen doktor istemek için ayağa kalktı. Görevli doktor k<?şup geldi ve sanığın az sonra devam edebileceğini, ama onu fazl^ yormamak gerektiğini belirtti.
- Sıradaki sanık: David Sator.
438
Mübaşir tutuk bir biçimde bildirdi:
- Savcılık, Karıncalar Devrimi denilen topluluğa ve onlarla ortala lık kuran orman piramidinin sakinleri denilen fesatçılara karşı.
Yargıç, duruşmanın büyük olasılıkla uzun süreceğinin bilincinde, rahatça tahtına kuruldu. Saçları beyaz, sakalı kırçıldı ama özenle düzeltilmişti, burnunun üstüne yarımay biçimindeki gözlüklerini yerleştirmişti. Her şeyiyle adaletin görkemini yansıtıyordu, kişisel çıkarların çok üstünde uçuyordu.
İki yardımcısı saygıdeğer bir yaştalardı ve iki el bölot arasında oyalanmaya gelmişe benziyorlardı. Üçü birden, çok dekolte bir cüb-beye bürünmüş, gözleri bağlı, elinde bir terazi tutan genç bir kadın biçiminde gösterilen Yürüyen Adalet heykelinin bulunduğu karaağaç-tan uzun bir masada yerlerini aldılar.
Kâtip doğruldu ve etrafını dört polisin sardığı sanıkların yoklamasını yaptı. Toplam yirmi sekiz kişiydiler. Karıncalar Devriminin yedi elebaşısı. Ansiklopedi 'nin birinci cildinin on yedi kişisiyle, ikinci ciltten dört kişi vardı.

Mahkeme başkanı sanıkların avukatının nerede olduğunu sordu. Kâtip, sanıklardan Julie Pinson'un avukatlık yapmak niyetinde olduğunu ve öteki sanıkların bunu kabul ettikleri cevabını verdi.
- Julie Pinson hanginiz?
Açık gri gözlü bir genç kız elini kaldırdı.
Başkan, savunmaya ayrılan kürsüde yerini almaya davet etti. İki polis, kaçmasına karşı önlem almak için hemen etrafını sardılar.
Polisler güleç yüzlü ve sempatiktiler. "Aslında" dedi Julie kendi kendine, polisler av sürerken vahşi insanlar çünkü görevlerini yerine getirememekten korkuyorlar. Ama avlarını ele geçirdiklerinde, daha sevimli insanlar oluyorlar."
Julie, izleyiciler arasında annesini aradı, onu üçüncü sırada keşfetti ve başıyla ona bir işaret gönderdi. Annesi avukat olmak için hukuk okumasını istemişti hep, Julie, diplomasız savunma sırasında bulunmaktan oldukça hoşnuttu.
Başkan fildişi tokmağını tahta masaya vurdu.
- Oturum açılmıştır. Kâtip, iddianameyi okuyunuz.
Adam, önceki olayların kısa bir özetini yaptı. Ayaklanmaya dönüşen konser, polisle kapışma, liseyi işgal, ağır hasar, ilk yaralanmalar, elebaşıların kaçışı, ormanda kovalamaca, piramide sığınma, son olarak onları tutuklamakla görevli üç polisin ölümü.
İlk olarak Arthur ifade vermeye çağırıldı.
- Arthur Ramirez'siniz, altmış yaşındasınız, tüccarsınız, Fonta-inebleau'de Phoenix sokağında oturuyorsunuz, öyle mi?
w^
439
- Evet.
- Evet sayın başkan, deyiniz.
- Evet, sayın başkan.
- Bay Ramirez, geçen on iki martta, silah olarak uçan karınca biçiminde, minik bir katil robot kullanarak Bay Gaston Pinson'u katlettiniz. Bu uzaktan güdümlü katil robot arayıcı başlıklı bir füzeye benziyor ve dolayısıyla beşinci kategoriden bir silah olarak sınıflandırılmıştır. Bu iddialara ne cevap vereceksiniz?
Arthur eliyle nemli alnını sildi. Ayakta dikilmek bu hasta ihtiyar adamı yoruyordu.
- Hiçbir şey. Onu öldürdüğüm için üzgünüm. Ben sadece onu uyutmak istiyordum. Anesteziklere karşı alerjisi olduğunu bilmiyordum.
I- İnsanlara robot sineklerle saldırmayı normal mi buluyorsunuz? diye alay ederek sordu savcı. - Uzaktan güdümlü uçan karıncalar, diye düzeltti Arthur. Uzaktan güdümlü sürünen karınca modelinin geliştirilmişi söz konusu. Ben ve arkadaşlarım meraklılar ya da ormanda gezenler tarafından rahatsız edilmeden, huzur içinde çalışmaya önem veriyorduk, anlarsınız.
j Karıncalarla konuşmak ve kültürlerimiz arasında bir işbirliğine
' ulaşmak amacıyla bu piramidi kurduk.
Başkan kâğıtlarını karıştırdı.
- Ha evet. Koruma altına alınmış, ulusal doğal bir parkın göbeğinde, izinsiz yasadışı inşaat.
Daha da karıştırdı.
- Burada, o çok değer verdiğiniz huzurunuz için, kamu düzeniyle
! görevli bir memurun. Komiser Maximilien Linart'ın boynuna saldırmak üzere uçan karıncalarınızdan birini göndermekle ikinci bir suç işlediğinizi görüyorum.
| Arthur doğruladı.
K - O, piramidimi yok etmek istiyordu. Bu bir meşru müdafaydı.
H - Uçan küçük robotlarla insanları öldürmek için her şeyi kanıt
B göstermekte sakınca görmüyorsunuz, diye savcı dikkatini çekti.
W O zaman, Arthur şiddetli bir öksürük nöbetiyle sarsıldı. Artık
ko-B nuşamıyordu. İki polis onu sanıklar bölümüne götürdü. Üzerine en-B dişeyle eğilen dostlannın arasına yığıldı kaldı. Jacques Melies, acilen H doktor istemek için ayağa kalktı. Görevli doktor koşup geldi ve sanını
ğın az sonra devam edebileceğini, ama onu fazla yormamak gerekti-m ğini belirtti. B - Sıradaki sanık: David Sator.
440

David, bastonun yardımı olmadan, sırtı halka dönük, yargıcın önünde yer aldı.
- David Sator, on sekiz yaşında, liseli. Karıncaların Devrimi'nin stratejisti olmakla suçlanıyorsunuz. Elimizde sizi bir generalin ordusunu yönettiği gibi gösterici birliklerini yönetirken gösteren fotoğraflar bulunuyor. Kendinizi Kızıl Ordu'yu yeniden diriltmek üzere olan yeni Troçki mi sanıyorsunuz?
David'in cevap verecek zamanı olmadı. Yargıç devam etti:
- Bir karınca ordusu kurmak istiyordunuz, öyle mi? Şimdi, jüriye neden hareketinizi böcekleri taklit üzerine kurduğunuzu açıklayın.
- Rock grubumuza bir cırcır böceği kattığımızda, böceklerle ilgilenmeye başladım. Gerçekten iyi bir müzisyendi.
Salonda gülüşmeler oldu. Başkan, sessiz olunmasını istedi. Ama David bocalamadı.
- Bireyden bireye iletişim kuran cırcır böceklerinden sonra, her yönde iletişim kuran karıncaları keşfettim. Bir karınca yuvasında, her birey heyecanlarını kannca yuvasındaki herkesle paylaşır. Tam bir dayanışma vardır. Karıncalar, daha biz dünyada yokken, insanların binlerce yıldır ulaşmak istediği şeyi başardılar.
- Hepimizin antenleri mi olsun istiyorsunuz? diye sordu savcı, alay ederek.
Bu kez salondakiler gülmelerini tutamadılar ve David cevap vermek için salonun sakinleşmesini bekledi:
- Bizlerin de karıncalarınki kadar etkin antenlerimiz olsaydı, sanıyorum bu kadar yanılgı, yanlış anlama, ters anlama ve yalan olmazdı. Bir karınca yalan söylemez, çünkü yalan söylemenin yararını düşünecek yetenekte değildir. Ona göre, iletişim, bilgiyi başkalarına aktarmaktır.
izleyiciler mırıldanarak tepki gösterdi ve yargıç Fildişi tokmağını vurdu.
- Sıradaki sanık: Julie Pinson. Siz Karıncalar Devrimi'nin Pasiona-ria'sı ve elebaşısı oldunuz. Büyük zarar ziyan dışında, önemli yaralanmalar da oldu. Bunlardan biri de Narcisse Arepo.
- Narcisse'in durumu nasıl? diyerek genç kız sözünü kesti.
- Burada siz soru soramazsınız. Kaldı ki nezaket ve kural bana "Sayın Başkan" diye hitap etmenizi gerektiriyor. Bunu daha birkaç dakika önce suç ortaklarınızdan birine hatırlatmıştım. Matmazel, hukuki prosedür konusunda cahilsiniz gibi geldi bana. Profesyonel bir avukatınızın olması hem sizin, hem dostlarınızın yararına olacaktır.
- Sizden beni bağışlamanızı rica ediyorum, sayın başkan. Yargıç yumuşamaya razı oldu, tonton büyükbaba tavırları takındı.

- Pekâlâ. Sorunuzun cevabına gelince, Bay Marcisse Arepo'nun durumunda bir değişme yok. Bu durumda olması sizin yüzünüzden.
- Ben her zaman şiddetsiz devrimi savundum. Bana göre, Karıncalar Devrimi fikri bir araya gelince dağlan deviren küçük iddiasız eylemlerin birikimiyle eşanlamlıdır.
Julie, hiç olmazsa onu ikna etmek için annesine döndü ve onay-larcasına başını sallayan tarih öğretmenini fark etti. Duruşmaya liseden gelen tek öğretim üyesi o değildi. Matematik, iktisat, jimnastik, hatta biyoloji öğretmenleri oradaydı. Sadece felsefe ve Almanca öğretmenleri yoktu.
- İyi de bu karıncalar sembolü neyin nesi? diye ısrar etti başkan.
Basın sırasında gazeteciler kalabalıktılar. Bu kez, geniş bir dinleyiciye ulaşma olanağı vardı. Bahis büyüktü. Sözcüklerini iyi seçmesi gerekiyordu.
- Karıncalar, yurttaşlarının herkesin refaha katkıda bulunma istemi ile hareket ettikleri bir toplum oluşturur.
- Şairane bir bakış elbette, ama gerçeklikle ilgisi yok, diyerek savcı sözünü kesti. Karınca yuvası tam bir bilgisayar ya da çamaşır makinesi gibi işler. Orada zekâ ya da bilinç ararsak boşuna vakit kaybederiz. Burada genetik olarak belirlenmiş davranışlar söz konusudur.
Basın sıralarında hayhuy. Hemen karşılık vermek gerekiyor.
- Bizlerin asla ulaşamayacağımız toplumsal bir başarıya ulaştıkları için karınca yuvalarından korkuyorsunuz.
- Bu militer bir dünyadır.
- Hiç de değil. Tam tersine, herkesin canının istediği zaman istediğini yaptığı, şefsiz, generalsiz, rahipsiz, başkansız, polissiz, baskısız bir hippi topluluğuna benzer.

- Sizce kannca yuvalarının sırrı nedir o halde? diye sordu iyice meraklanan savcı.
- Sır falan yok, dedi Julie sakince. Karıncalann davranıştan karmaşıktır. Onlar, düzenli bir sistemden çok daha iyi işleyen düzensiz bir sistem içinde yaşarlar.
- Anarşist! diye bağırdı salondakilerden biri.
- Siz anarşist misiniz? diye sordu başkan.
- Eğer bu sözcük şefsiz, aşamasız, akıl hocasız, ücretlere zam vaadi, ölümden sonra cennet vaadi olmayan bir toplumda yaşamanın mümkün olduğu anlamına geliyorsa, ben anarşistim. Gerçekte, gerçek anarşizm, yurttaşlık anlamının zirvesidir. Oysa, kanncalar binlerce yıldır bu şekilde yaşıyor.
442
Birkaç ıslık, birkaç alkış, dinleyiciler bölünmüştü. Jüri üyeleri notlar alıyordu.
Savcı, kara yenlerini yel değirmeni gibi dalgalandırarak dikildi.
- Aslında, bütün bu muhakemeniz karıncalar toplumunu taklit edilecek bir örnek olarak almak gerektiği şeklinde özetlenebilir. Söylediğiniz bu mu?
- İyi yanlarını almak, kötü yanlarını bırakmak gerekir. Pek tabi, bazı noktalarda, her şeyi incelediği için yerinde sayan toplumumuzun yardımına koşabilirler. Deneyelim, sonuç verdiğini göreceksiniz. Yürümeyecek olursa, başka örgütlenme sistemleri deneriz. Belki de topluluk halinde daha iyi yaşamayı bize yunuslar, maymunlar ya da sığırcıklar öğretecektir.
Bak sen, Marcel Vaugirard da oradaydı. İlk kez, bir gösteriye katılıyordu. Yoksa şiarında bir değişiklik mi yaptı diye merak etti: "İnsan bilmediği şeyler hakkında daha iyi konuşur."
- Yine de, karınca yuvalarında herkes çalışmak zorundadır. Bunu özgürlük anlayışınızla nasıl bağdaştırıyorsunuz? diye sordu başkan.
- Bir yanlış daha. Bir sitede karıncaların sadece % 50si etkin olarak çalışır. % 30'u, kendini temizleme, tartışma vb. gibi üretici olmayan etkinliklerde bulunur. % 20si ise dinlenir. Müthiş olan şu: % 50 tembeliyle, hiçbir polisi, hiçbir hükümeti, hiçbir beş yıllık planı olmadan, karıncalar bizden daha etkin olmayı ve kentleriyle çok daha fazla uyum içinde yaşamayı başarırlar. Karıncalar, hem hayranlık uyandırır, hem rahatsız eder, çünkü bir toplumun iyi işlemesi için baskıyı ihtiyaç olmadığını bize gösterirler.
Salonu bir onaylama mırıldanması dolaştı.
Yargıç sakalını sıvazladı.
- Bir karınca özgür değildir. Kokusal bir çağrıya biyolojik olarak cevap vermek zorundadır.
- Peki siz? Cep telefonunuzla ne yapıyorsunuz? Aşama olarak üstleriniz, onunla sizi nerede olursanız bulup itaat etmek zorunda kaldığınız emirler vermiyorlar mı? Arada ne fark var?
Yargıç gözlerini havaya kaldırdı.
- Bu kadar böcekler toplumu savunması yeter. Jüri üyeleri bu konuda bir fikir edinecek kadar dinlediler. Oturabilirsiniz, Matmazel. Sıradaki sanığa geçelim.
Her hecede takılarak, gözleri fişinde, söktü:
- Ji... vvoong... Choi.
Koreli, sanık sandalyesine geçti.
- Bay Ji-woong Choi, sözde Karıncalar Devriminizin yıkıcı düşüncelerini dünyanın hemen her yanına yayan bir bilgisayar ağı kurmakla suçlanıyorsunuz.
us
Korelinin yüzü bir gülümsemeyle süslendi. Jüride, hanımlar ilgi gösterdiler. Raporlu bayan ilkokul öğretmeni tırnaklarını incelemeyi, metro kontrolörü hanım masayı tıklatmayı bıraktı.
- İyi fikirler, dedi Ji-woong, olabildiğince geniş bir biçimde yayılmaya layıktır.
- Karıncaların propagandası mıydı? dedi savcı.
- İnsan dışı bir düşünce biçiminden esinlenerek insan düşüncesini yeniden biçimlendirmek, bağlantı kurduklarımızın çok hoşuna gitti.
Savcı, yine yenlerini savurarak dikildi.
- Sayın jüri üyesi bayanlar ve baylar, iyi duydunuz. Sanık, sahte fikirleri empoze ederek, toplumumuzun temellerini kazımak niyetindeydi. Çünkü, karınca

toplumu bir kastlar toplumu değil de nedir? Karıncalar, işçi, asker ya da cinsiyetli olarak doğarlar ve hiçbir durumda, kendilerini bekleyen yazgılarını değiştiremezler. Toplumsal devingenlik, liyakat, hiçbir şey yoktur. Dünyanın en eşitsizlikçi toplumudur.
Korelinin yüzünde içten bir neşe belirdi.
- Karıncalarda, bir işçinin aklına bir fikir geldiğinde, bundan çevresindekilere söz eder. Ötekiler fikrini test eder ve doğru olduğu yargısına varırlarsa, gerçekleştirirler. Bizde, bir sürü diplomanız yoksa, belli bir yaşa gelmemişseniz, iyi bir toplumsal kategoriye ait değilseniz kimse fikrinizi ifade etmenize izin vermez.
Başkan, ayaklanmaya teşvik eden bu çocuklara bir kürsü sunmak niyetinde değildi. Salondaki dinleyiciler gibi jüri üyeleri de, genç adamın kanıtlarını biraz fazla ilgiyle izliyordu.
- Sıradaki sanık, Francine Tenet. Matmazel, sizi bu Karıncaların Devrimini desteklemeye ne itti?
Sansın genç kız, sıkılganlığını üzerinden atmaya çalıştı. Mahkeme salonu konser salonundan çok daha etkileyiciydi. Cesaretini toplamak için, Julie'ye bir göz attı.
- Tıpkı dostlarım gibi, sayın başkan...
- Biraz daha yüksek sesle, jüri üyeleri sizi işitsinler.
Francine boğazını temizledi:
-Tıpkı dostlarım gibi, sayın başkan, hayal gücümüzün ufkunu büyütmek için başka toplum örneklerine ihtiyacımız olduğu görüşündeyim. Kanncalar, kendi dünyamızı anlamanın en iyi yolu. Onları incelerken, aslında kendimizi minyatür olarak inceliyoruz. Kentleri kentlerimize, yolları yollarımıza benziyor. Bakış açımızı değiştirmemizi sağlıyorlar. Sadece bu yüzden, Kanncalar Devrimi fikri hoşuma gidiyordu.
/
444
Savcı, dosyalarından tomar tomar kâğıtlar çıkardı ve inançla salladı.
- Sanıkların dinlenmesine geçilmeden önce, gerçek bilim insanlarından, karınca uzmanı böcekbilimcilerden bilgiler edindim.
Bilim insanı tavırlarıyla, devam etti:
-Sayın jüri üyeleri, bayanlar ve baylar, inanın bana, karıncalar sanıklarımızın dediği gibi hiç de nazik ve yüce gönüllü hayvanlar değildir. Tam tersine, karınca toplumları sürekli savaş halindedir. Yüz milyon yıldır, dünyanın her yerine dağıldılar, neredeyse bütün ekolojik yuvalan işgal ettiklerinden, daha şimdiden gezegenin sahipleri olduklarını bile söyleyebiliriz.
Sömürgeleştirmedikleri bir buzullar kaldı.
Savunma sırasından Julie ayağa kalktı.
- Şu halde, sayın savcı, karıncaların herhangi bir yeri fethetmeye ihtiyaçları olmadığını kabul ediyorsunuz.
-Öyle. Kaldı ki bir uzaylı aniden gezegenimize inse, insandan çok karıncaya rastlama şansı olurdu.
- ... Ve ona yeryüzü nüfusunun temsilcisi olarak hitap ederdi, diye tamamladı Julie.
Salonda gülmeler.
Mahkeme başkanı duruşmaların gidişinden sıkılmıştı. Oturumun başından beri, karıncalardan ve karınca toplumlarından söz edilmişti. Sorgulamalann lisedeki vandalizm, ayaklanma ve özellikle de üç polisin ölümü gibi somut alanlara getirilmesini tercih ederdi. Ama savcı, bu çılgın fikirli çocukların oyununa gelmişti. Bu garip duruşma, jürinin büyük ilgisini çekmiş gibi görünüyordu. Üstelik, meslektaşı savcı, erinmemiş uzmanlardan bilgi toplamıştı ve taze bilgilerini sergilemek niyetindeydi.
- Kanncalar her yerde bize karşı savaşmaktalar, diye devam etti savcı coşkuyla. Elimde kannca sitelerinin bir araya toplandığını kanıtlayan belgeler var. Mübaşir kopyaları jüri üyelerine ve sayın basın mensuplarına dağıtın. Bu olayın nedeni henüz bilinmiyor, ama bu koalisyonun nüfuzlarını daha bir arttıracağı bariz. Her yerde, mantar gibi karınca kentleri bitiyor. Girmedikleri yer kalmadı. Betonda bile yuva açabiliyorlar. Hiçbirimizin mutfağı güvenlikte değil.
Julie söz istedi.

- Mutfaklanmızda ne varsa topraktan gelmedir. Toprak çocukla-nndan hangisine zenginlik sakladığını asla belirlememiştir. Kannca-lara değil de insanlara vermesi için hiçbir neden yok.
- Saçmalıklar içinde yüzüyoruz, diye haykırdı savcı. Matmazel Pin-son, şimdi de hayvanların mülkiyet hakkından söz etmek istiyor. Başlamışken, neden bitkilerin ve minerallerin mülkiyet hakkı olmasın. Her neyse, karınca kentleri her yeri işgal ediyor, dedi zaman kazanmak için.
445
Julie cevabı yapıştırdı:
-Kentlerine hayran olursunuz. Hiçbir trafik kuralı olmadığı halde, tıkanmalar olmaz. Birbirlerini görür ve mümkün olduğunca az rahatsız etmek için, uyum gösterirler. Daha da olmazsa, yeni bir koridor kazarlar. Güvensizlik yoktur, çünkü aralarında tam bir yardımlaşma vardır. Sefil varoşlar yoktur, çünkü sefil yoktur. Hiç kimse bir şeye sahip değildir, kimse çıplak dolaşmaz. Kirlilik yoktur, çünkü etkinliklerinin üçte biri yıkamaya ve yeniden kullanıma kazanmaya dayanır. Aşırı nüfus yoktur, çünkü kraliçe, sitenin gereksinimlerine göre yumurtaların niceliğini ve niteliğini düzenler.
Savcı, ona meydan okurcasına çıkıştı:
- Böcekler hiçbir buluş yapmamışlardır! Kayıtlara geçin, kâtip.
- Müsadeniz olursa sayın kâtip, yazacaklarınız böcekler sayesinde kayıtlara geçecektir. Çünkü kağıdı bir böcek bulmuştur. İsterseniz, bunun nasıl olduğunu size açıklayabilirim. Olay, I. Yüzyılda Çin'de geçti. Sarayın hadımı Tchouen, yabanarılarınm küçük bir odun parçasını aldıklarını, çiğnediklerini ve salyaladıklarını fark etmişti. Aklına onları taklit etmek geldi.
Başkanın canı gerçekten bu yolu izlemek istemiyordu.
- Karıncalarınızın üç polisimizi öldürdüklerini hatırlatırım.
- Onları karıncalar öldürmediler, inanın bana, sayın başkan. Piramitteki kontrol ekranında bütün olanları gördüm. Polisler, üzerlerini kaynayan bir kitlenin örttüğünü görünce, korkudan öldüler. Onları hayalleri öldürdü.
- İnsanların üstünü karıncalarla örtmek size zalimce gelmiyor mu?
- Zalimlik insana has bir özelliktir. Nedensiz acı çektiren, sırf başkasının acı çektiğini seyretmenin zevki için can yakan tek hayvan insandır.
Jüri üyeleri de aynı görüşteydiler. Karıncaların zevk için değil, gereksinimden öldürdüklerini onlar da karmaşık bir biçimde hissediyorlardı. Yine de duygularını açığa vurmaktan sakındılar. Başkan onları bu konuda uyarmış olmalıydı. İzlenimlerini asla belli etmemeliydiler. Fazladan bir söz, onayını ya da kızgınlığını belli etme duruşmanın feshine yol açabilirdi. Jüri üyeleri yüzlerinden bir şey okunmamasına dikkat ettiler.
Başkan, Sızmak üzere olan yardımcılarını dirseğiyle uyandırdı ve onlarla bir süre görüştü. Komiser Maximilien Linart'ı tanık sandalyesine çağırdı.
446
- Komiser, gerek Fontainebleau Lisesine, gerekse piramide saldırı sırasında güvenlik güçlerinin başında siz bulundunuz.
- Evet, sayın başkan.
- Üç polis öldüğünde oradaydınız. Bize hangi koşullarda öldüklerini anlatabilir misiniz?
- Adamlarım bir düşman karıncalar dalgası altında kaldılar. Onları karıncalar katletti. Gerçekten de bütün suçluların sanık sıralarında hazır bulunmamasından üzüntü duyuyorum.
- Narcisse Apero'u söylemek istiyor olmalısınız, ama zavallı oğlan hâlâ hastanede.
Komiserin yüzü tuhaflaştı.
- Hayır, gerçek katilleri, bu sözde devrimin gerçek elebaşılarını kastediyorum. Kanncalar... diyorum.
Mahkeme salonunda uğultular. Başkan bir kaşını çattı, sonra sessizliği sağlamak için fildişi tokmağını kullandı.
- Düşüncenizi açıklayın, komiser.
- Piramit sakinleri teslim olduktan sonra, cinayet yerindeki karıncaların tümünü torbalara doldurduk. Polisleri onlar öldürdü. Onların mahkemeye çıkarılıp, yargılanmaları normal olurdu.

Şimdi, yardımcılara aralarında tartışıyorlardı, yargılama usulü ve kazai içtihat sorunları konusunda farklı görüşte gibi görünüyorlardı. Yargıç öne doğru eğildi ve alçak sesle:
- Bu karıncaları hâlâ hapis tutuyor musunuz? dedi.
- Tabi, sayın başkan.
- Ama Fransız hukuku hayvanlara uygulanıyor mu? diye sordu Ju-lie.
Komiser ona karşı çıktı, kanıtının geçersiz olduğunu gösterdi.
- Geçmişte çok açık hayvan duruşmaları olmuştur. Mahkemenin bu konuda bazı kuşkuları olabileceğini düşünerek, bunların asıl nüshalarını yanımda getirdim.
Ağır bir dosyayı başkanın masasının üstüne bıraktı. Yargıçlar önlerindeki kalın dosyaya baktılar ve uzun uzun mütalaa ettiler. Sonunda başkan tokmağını gümletti.
- Oturuma ara verilmiştir. Komiser Linart'ın talebi kabul edilmiştir. Oturuma yarın devam edilecek. Karıncalarla.
447
ANSİKLOPEDİ
HAYVAn DURUŞMALARI: Öteden beri, hayvanlar insanların adaletiyle yargılanmaya layık görülmüşlerdir. Fransa'da, daha 12. Yüzyılda, çeşitli bahanelerle eşekler, atlar ya da domuzlar işkenceye maruz kalır, asılır ve afaroz edilirdi. 1120'de Laon Piskoposu ve Valence piskopos naibi, tarlalara verdikleri ziyanı cezalandırmak için tırtılları ve tarla sıçanlarını afaroz ettiler. Savigny adaletinin arşivlerinde, beş yaşında bir çocuğun ölümünden sorumlu bir dişi domuzun duruşmasının zabıtları vardır. Dişi domuzla, somak-ları hâlâ kanla örtülü altı yavrusu cinayet yerinde bulunmuştu. Suç ortakları mıydılar? Dişi domuz, meydanda arka ayaklarından asıldı. Ölüncüye kadar orada sallandırıldı. Yavrularına gelince, bir köylünün yanında, gözetim altında tutuldular. Saldırgan davranışlar göstermediklerinden, yetişkin yaşa gelince, "normal olarak" yemek üzere büyümelerine izin verildi. 1474'te, Basel'de, İsviçre'de, sarısı olmayan bir yumurta yumurtladığı için büyücülükle suçlanan bir tavuğun duruşmasına tanık olundu. Tavuğa bir avukat verildi, avukat bunun istem dışı bir eylem olduğunu savundu. Nafile. Tavuk, diri diri yakılmaya mahkûm edildi. Ancak 1710da, bir araştırmacı sansız yumurta yumurtlamanın bir hastalık sonucu olduğunu keşfetti. Yine de dava düzeltile-medi. İtalya'da, 1519da bir köylü, tarlasını talan eden bir köstebek sürüsüne dava açtı. Çok iyi bir hatip olan avukatları, bu köstebeklerin çok küçük olduklarını, dolayısıyla sorumlulukları olmadığını, üstelik ekinlerini mahveden böceklerle beslendiklerinden köylülere yararlı olduklarını kanıtlamayı başardı. Ölüm hükmü, böylece davacının tarlasından ömür boyu sürülmeye çevrildi.
İngiltere'de, 1662de, mülkiyetindeki hayvanlara sürekli tecavüzden suçlu James Potter kafası kesilerek ölüme mahkum edildi, ama yargıçlar, kurbanları da suç ortakları olarak gördüklerinden, bir inek, iki dişi domuz, iki düve ve üç dişi koyun da aynı cezaya çarptırıldılar.
Son olarak, 1924te, Pensilvanya'da, Pep adında erkek bir labrador, valinin kedisini öldürmekten ömür boyu hapse mahkûm edildi. Sicillenip bir cezaevine kapatıldı; altı yıl sonra orada ihtiyarlıktan öldü.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
448
DİYALEKTİK DERSİ
İkinci oturum. Polisler, sanıkların önüne yüz kadar karınca doldurulmuş bir akvaryum bırakmışlardı. Artık onlarla birlikte yargılanacaklardı.
Jüri üyeleri, tek tek gelip projektörlerin aydınlattığı kavanozu incelediler. Kavanozdan çıkan çürümüş elma kokusu karşısında, bunun karıncaların doğal kokusu olduğunu sanarak, burunlarını buruşturdular.
- Bütün bu karıncaların adamlanma karşı saldırıya katıldıklarına mahkemeyi temin edebilirim, dedi Maximilien Linart, talebinin kabul edilmesinden çok mutluydu.
Julie ayağa kalktı. Avukatlık rolünü şimdi çok daha rahat üstleniyordu ve gerekli gördüğü her durumda söz alıyordu.
- Bu karıncalar havasız kalıyor. Camlardaki buğu boğulduklarını gösteriyor. Duruşmalardan önce ölmemelerini istiyorsanız, plastik kapakta daha fazla delik açmak gerekiyor.

- Ama kaçabilirler! diye haykırdı Maximilien. Görünüşe bakılırsa, suçlularını hapiste tutmakta ve buraya kadar getirmekte epey zorluk çekmişti.
- Mahkemeye çıkarılan herkesin sağlığına dikkat etmek mahkemenin görevidir ve bu karıncalar için de geçerlidir, diye kararını bildirdi yargıç.
Mübaşiri daha fazla delik açmakla görevlendirdi. Plastiği delmek için mübaşir bir iğne, bir pense ve bir çakmak aldı. İğneyi kızannca-ya kadar ısıttı, sonra yanık kokusu yayarak plastiğe batırdı.
Julie sözüne kaldığı yerden devam etti:
- Karıncalar bir acı hissettiklerinde ulumadıklarından, acı çekmedikleri sanılır. Ama bu doğru değil. Bizler gibi onlann da bir sinir sistemi vardır ve acı çekerler. Bu da bizim egosantrizmimizin bir başka kusuru. Bir yeri ağrıdığında çığlıklar koparanlara acımaya alıştık. Balıklara, böceklere ve sözlü iletişimden yoksun bütün omurgasızlara acımak aklımızdan bile geçmez.
Savcı, Julie'nin kalabalıkları nasıl coşturduğu anlıyordu. Hitabeti ve coşkusu çok ikna ediciydi. Yine de, jüri üyelerinden sözde Karıncalar Devriminin propagandasından başka bir şey olmayan sözlerini dikkate almamalarını rica etti. İtiraz edenler oldu ve başkan yeniden tanık Maximilien Linart'a söz vermek üzere sessizlik istedi. Ama Julie'nin daha söyleyecekleri vardı. Karıncaların pekâlâ konuşabildiklerini, kendilerini savunduklarını ve kendilerine yüklenen suçlamalara cevap vermelerini sağlamadan onları yargılamanın normal olmadığını belirtti.
449
Savcı sırıttı. Yargıç açıklama istedi.
O zaman, Julie Rozet Taşı makinesinin varlığından bahsetti ve nasıl kullanıldığını açıkladı. Komiser, genç kızın tanımlamalarına uyan bir aygıta piramitte el koyduklarını doğruladı. Başkan getirilmesini emretti. Yeniden oturuma ara verildi; bu arada Arthur, gazetecilerin flaşları arasında bilgisayarlardan, borulardan, parfümlü yag şişelerinden, ayrıca kromatograf ve kitle tayfölçerinden oluşan tüm gereçlerini mahkeme salonunun ortasına yerleştiriyordu.
Julie, son ayarlamalara geçerken Arthur'a yardım etti. Lisede her işe el attığından beri. Rozet Taşının kullanılmasında çok iyi bir asistan olmuştu. Her şey yerleştirilmişti. Mahkeme heyeti, jüri üyeleri, gazeteciler, hatta polisler bütün bu ıvır zıvırın çalışıp çalışmayacağını, insanlarla karıncalar arasında bir diyaloga gerçekten tanık olup olmayacaklarını çok merak ediyorlardı.
Başkan, ilk dinlemeye geçilmesini istedi. Arthur, mahkeme salonundaki ışıklan kıstırdı ve yeni yeni şeylerin çıktığı bu duruşmanın yeni yıldızı makinesini aydınlattırdı.
Mübaşir, kavanozdaki karıncalardan birini rastgele yakaladı ve Arthur onu bir deney kabına koydu, sonra iki antenle birlikte sondayı oraya soktu. Bir iki anahtan daha çevirdi ve her şeyin hazır olduğunu işaret etti.
Az sonra, sentetik ve cızırtılı bir ses hoparlörde çınladı. Bu konuşan kanncaydı.
- İMDAT!!!!
Arthur bazı ayarlamalar daha yaptı.
- İmdat! Çıkarın beni buradan! Boğuluyorum! diye tekrarlıyordu kannca.
Julie yanına bir ekmek kırıntısı koydu. Kannca o kadar çok korkmuştu ki ekmek kırıntısını daha bir açgözlülükle tırtıkladı. Arthur, ona sorulara cevap vermeye hazır olup olmadığını soran bir ileti gönderdi.
Ne oluyor? diye sordu kannca makineden.
- Yargılanıyorsunuz, dedi Arthur.
- Yargılanma nedir?
- Adalet demek.
- Adalet nedir?
- Haklı ya da haksız olunduğuna karar vermedir.
- Haklı ya da haksız nedir?
- İyi davranıldığında haklı. Tersi olduğunda haksız. Karıncaların Devrimi / F:29
450
- İyi davranmak nedir?

Arthur iç çekti. Piramitteyken de karıncalarla diyalog kurmak, durmadan sözcükleri yeniden tanımlamadan mümkün değildi.
- Sorun şu, dedi Julie, karıncalarda ahlâk anlayışı olmadığından iyinin, kötünün, hatta adalet kavramının ne olduğunu bilmezler. Dolayısıyla ahlak anlayışından yoksun olduklarından, eylemlerinden sorumlu tutulamazlar. Bu durumda onları doğaya salmak gerekir.
Yargıç ve yardımcıları arasında fısıldaşmalar. Hayvan sorumluluğu davanın açıkça can alıcı noktasıydı. Bu yaratıktan ormana gönderip onlardan kurtulmak içlerinden geçmiyor değildi, ama öte yandan, hayatta fazla eğlenceleri yoktu; gazeteciler Fontainebleau mahkemesinde görülen davaların oturumlarına ve kahramanlarına nadiren yer verirlerdi. İlk kez basında adları geçecekti...
Savcı ayağa kalktı:
- Bütün hayvanlar sizin ilan ettiğiniz kadar ahlâksız değildir, dedi. Mesela, aslanlarda bir yasak olduğunu biliyoruz: Maymun yemezler. Maymun yiyen bir aslan sürüden atılır. "Bir aslanlar ahlâkı" olmadan bu davranışı başka nasıl açıklarız?
Maximilien, akvaryumda anne gupilerin yavrular yavrulamaz, onlara yemek için kovaladıklarını gördüğünü hatırladı. Aynı şekilde, köpek yavrularının anneleriyle zina yapmaya kalkıştıklarını gözlemlediğini hatırlıyordu. Yamyamlık, fücur, kendi çocuklarını katletme... "tik defa Julie haklı, savcı haksız, diye düşündü. Hayvanlarda ahlâk yok. ne ahlâklı, ne ahlâksızlar. Onlarda ahlâk yok. Kötü şeyler yaptıklarını algılamıyorlar. İşte bu yüzden ortadan kaldırılmalılar."
Rozet Taşı makinesi cızırdamaya başladı.
İmdat!
Savcı, deney tüpüne yaklaştı. Karınca bir siluet algılamış olmalıydı, çünkü hemen şunları yaydı:
İmdat. Her kimseniz,beni buradan çıkarın, burayı Parmaklar istila etmiş!
Salon gülmeye başladı.
Maximilien kendi kendini yiyordu. Burası numaraların en kötüsü, pire eğiticisiyle tam bir sirke dönmüştü. Karınca toplum sistemlerini insan toplumlarına uygulamanın tehlikelerini aydınlığa kavuşturacak yerde, karıncaları konuşturma makinesiyle oynuyorlardı.
Julie, ortamın yumuşamasından yararlanarak atağa geçti.
- Onları serbest bırakın. Onlan ya serbest bırakın ya da öldürün, ama onlara bu akvaryumda acı çektiremezsiniz.
451
Başkan, avukat rolü üstlenmiş bile olsalar, sanıkların kendisine her ne olursa olsun bir şey emretmesinden nefret ederdi. Ama savcı, bunun bastırmak için iyi bir fırsat olduğunu düşündü. Maximilien Linart'ın kendisini alt etmesine izin verdiği ve karıncaları suçlamayı ilk kendisi akıl etmediği için öfke doluydu.
- Bu karıncalar yamaklığından başka bir şey değil, diye haykırdı, Rozet Taşının yanında. Eğer gerçek suçluları cezalandırmak istiyorsak, başlarını yakalamak ve dolayısıyla onların elebaşısı kraliçeleri 103.'yü yargılamak gerekiyor.
Sanık sıralarında, savcının 103.'nün varlığından ve piramidin savunmasında oynadığı rolden haberi olmasına şaşıldı.
Başkan, hiçbir şey anlamadan böyle saatlerce konuşulacaksa, vazgeçmenin daha iyi olacağını söyledi.
- Bildiğim kadarıyla, bu prenses 103. dilimizi iyi konuşuyor! diyerek lafı gediğine koydu. Savcı elinde ciltli koca bir kitap sallıyordu.
Bu, Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'nin ikinci cildiydi.
- Ansiklopedi! diye bağırdı Arthur boğulurcasına.
- Evet, sayın başkan, bu ansiklopedinin sonundaki boş sayfalarda Arthur Ramirez'in günü gününe tuttuğu günlük ele geçirildi. Sorgu yargıcının talebi üzerine yapılan ikinci aramada ele geçirildi. Günlükte, piramit sakinlerinin bütün hikâyesi anlatılıyor ve bize bizim dünyamıza ve kültürümüze aşina, özel yetenekleri olan bir karıncanın, 103.'nün varlığını haber veriyor. Her kelimeyi açıklamaya gerek kalmadan, diyalog kurabilirmiş.
Kendi köşesinde, Maximilien kuduruyordu. Birinci aramasında, o kadar çok hazineye el koymuştu ki makinelerin düzenlenmesine yarayan basit matematik hesaplan ve kimyasal formüller içerdiğini sandığı çekmecelerdeki kitapları

önemsememişti. Kendisinin polis okulunda öğrettiği temel ilkelerden birini unutmuştu: Etrafınızdaki her şeyi aynı nesnellikle inceleyin.
Şimdi, savcı ondan daha fazlasını biliyordu.
Savcı, kitabın kenarını kıvırdığı sayfasını açtı ve sesini yükselterek okumaya başladı:
- 103. bugün bizi kurtarmak için büyük bir orduyla geldi. İnsanlar dünyasından edindiği deneyimleri aktarmak amacıyla ömrünü uzatmak için cinsiyet kazanmış ve artık o bir kraliçe. Bütün yol yorgunluğuna rağmen iyi görünüyor ve alnındaki san işareti korumuş. Rozet Taşı makinesi aracılığıyla onunla tartıştık. 103. gerçekten karıncaların en yeteneklisi. Bizimle buluşmak için milyonlarca böceği kendisini izlemeye ikna etmeyi becerdi.
Mahkeme salonunda mırıldanmalar.
452
Başkan ellerini ovuşturdu. Bu konuşan karıncalar hikayesiyle, içtihat oluşturmayı, hatta hayvanların dahil olduğu ilk modern davaya baktığı için hukuk fakültesi yıllıklarına girmeyi hesaplıyordu. Kendinden emin, bir kâğıda bir şeyler çiziktirdi:
- İhzar müzekkeresi şu... diye karar verdi.
- 103. diye fısıldadı savcı.
- Ha evet! Karınca Kraliçesi 103.'ye karşı ihzar müzekkeresi. Memur beyler bu işle sizleri görevlendiriyorum. Onu mahkemenin önüne çıkarın.
- İyi de, onu nasıl bulacaksınız? diye sordu birinci yardımcı. Ormanda bir karınca. Saman yığınında iğne aramaktan farkı yok.
Maximilien ayağa kalktı.
- Siz o işi bana bırakın. Bu konuda bir fikrim var elbet. Başkan içini çekti:
- Yine de, korkarım yardımcım haklı. Saman yığınında bir iğne...
- Bu sadece bir yöntem sorunu, diye kestirdi komiser. Saman yığınında bir iğnenin nasıl bulunacağını öğrenmek ister misiniz? Çok basit, yığını ateşe verirsiniz, sonra küllerde mıknatıs gezdirirsiniz.
ATÎSÎKLOFEDİ
BAŞKALARIM BİÇİMLENDİRME: PROFESÖR ASCMN DENEYİ: 1961 de, Amerikalı profesör Asch. yedi kişiyi bir odada topladı. Onlara kendilerini algılama ile ilgili bir deneye tabi tutulacakları bildirildi. Gerçekte bu yedi kişiden sadece biri test edildi. Diğer altısı, gerçek deneği yanıltmak için belirlenmiş yardımcılardı. Duvara biri yirmi beş santimetre, diğeri otuz santimetre uzunlukta iki çizgi çizilmişti. Çizgiler paralel olduğundan, otuz santimetrelik çizginin daha uzun olduğu açıkça ortadaydı. Profesör Asch, her birine hangi çizginin daha uzun olduğunu sordu, altı asistanı da yirmi beş santim uzunlukta olanın daha uzun olduğu cevabını verdi. Sonunda, gerçek deneklere sorulduğunda, % 60'ınında en uzun olanın yirmi beş santimlik çizgi olduğunu söylediği görüldü.
Otuzluk çizgiyi seçecek olsalar, asistanlar onlarla alay ediyorlardı ve böyle bir baskı altında, % 30'u sonunda yanıldıklarını kabul ediyordu. Deney yüz kadar üniversite profesörü ve öğrencisi üzerinde (dolayısıyla kolayca kandırala-maz bir grup) tekrarlandı ve on kişiden dokuzunun yirmi beş santimlik çizginin otuz santimlik çizgiden daha uzun olduğuna ikna olduğu ortaya çıktı.
453
Profesör Asch, soruyu tekrar tekrar sorduğunda, niye bu kadar ısrar ettiğine şaşarak, çoğu görüşünü canla başla savunuyordu. Daha da şaşırtıcı olanı, testin anlamı ve diğer altı kişinin rolü açıklandığında, % Wnun hâlâ yirmi beş santimlik çizginin daha uzun olduğunu iddia etmesiydi.
Yanıldıklarını kabul etmek zorunda kalanlara gelince, görme sorunu ya da yanıltıcı bakış açısı gibi türlü türlü özürler buluyorlardı.
Edmond VVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
İNATÇI
Bütün duyuları ayaklanmış halde, Maximilien üzeri toprakla örtülü piramidin bulunduğu yere döndü. Etrafı böğürtlenlerle çevrili tepenin altındaki çukura indi ve tünele açılan küçük koyağı buldu. Cep lambası dişlerinin arasında, metal kapıya ulaşmak için süründü.
Metal plakalı ve üzerinde sekiz üçgen ve altı kibrit çöpü bulunan bilmeceli dijikod hâlâ yerindeydi. Ama artık ona gerek kalmamıştı' Asiler teslim olduktan sonra, komiserin adamları kapıy, doğrudan doğruya üfleçle açmışlardı.

İlk aramada, polisler bütün makinelere el koymuşlardı. Ağır malzemeleri taşımışlar ama yorulup araştırmalarını daha fazla sürdürmemişlerdi. Sorgu yargıcının emrettiği ikinci aramada, savcı ikinci bir hasat elde etmişti. Ama Maximilien etrafta daha bir sürü eşya kaldığını saptadı.
Piramit bütün sırlannı vermemiş olmalıydı. Gerekirse, buldozerler, istihkamcılar çağırıp binayı un ufak edecekti. Lambasıyla terk edilmiş yeri aydınlattı.
Bakmak. Gözlemlemek. Dinlemek. Hissetmek. Düşünmek.
Aniden, gözleri, ayrıcalıklı duyusu bir... kanncaya takıldı. Rozet Taşı makinesiyle diyalogda kullanılmış olan akvaryumun köşesinde yürüyordu. Böcek yere gömülen saydam plastik bir boruya girdi.
Maximilien, belli etmeden onu izledi. Karınca, kurdu ağılına götürdüğünü bilmeden, iniyordu. Sadece miyopluk sorunu, karınca sonsuz büyüğü görecek yetenekte değildi. Düşmanı o kadar yakın, o kadar devasaydı ki varlığının farkına varamıyordu. Üstelik, boru büyük Parmak tehditinin kokusunu almasını engelliyordu.
454
Maximilen, çakısıyla boruyu zemin seviyesinde kesti, gözünü sonra kulağını deliğin ucuna yaklaştırdı. Uzakta ışıklar algıladı, sesler işitti. Aşağıya nasıl inecekti? Bu kalın döşemeyi patlatmak için dinamit gerekirdi.
Odada sinirli sinirli dönüp durdu. Her şeyin aydınlığa kavuşacağını hissediyordu. Anlaması için bir unsur eksikti. Bir bilmece vardı, o halde bir çözümü de olmalıydı.
Yukan katlara çıktı ve eşyaları inceledi. Banyoya girdi, yüzüne su serperek serinledi. Aynada kendini inceledi. Başını eğdi ve üçgen biçiminde bir sabun gördü.
Ayna...
Bakmak. Gözlemlemek. Dinlemek. Hissetmek... Düşünmek...
Dü...şün...mek.
Maximilien, terk edilmiş piramitte yalnız, kahkahalarla güldü.
Çözüm apaçık ortadaydı!
Sadece altı kibrit çöpüyle eşit boyda sekiz eşkenar üçgen nasıl yapılır? Sadece piramidi, daha doğrusu dörtyüzlüyü bir ayna üstüne koyarak. Cebinden kibrit kutusunu çıkardı, şekli oluşturdu ve aynanın üzerine yerleştirdi.
Piramit, tersinden oylumlu bir eşkenar dörtgen oluyordu.
Düşünce Kapanı'nın gelişimini hatırladı. Birinci bilmece: "Altı kibrit çöpüyle dört üçgen yapınız." Böylece bir piramit elde ediliyordu. Bu ilk adımdı, derinliğin keşfi.
İkinci bilmece: "Altı kibrit çöpüyle altı üçgen yapınız." Bu tümleyi-cilerin kaynaşmasıydı, alttaki üçgen ve yukarıdaki üçgen. İkinci adım.
Üçüncü bilmece: "Altı kibrit çöpüyle sekiz üçgen yapınız." Alt üçgenin üst üçgenin içine girmesini sürdürmek yetiyordu ve üçüncü adım elde ediliyordu: Bir ayna üzerine koyulmuş-bir piramit, böylece bir tür oylumlu eşkenar dörtgen oluşturan biri ters, biri düz iki piramit oluyordu.
Üçgenin evrimi. Bilginin evrimi. Dolayısıyla düz piramidin altında ters bir piramit vardı ve hepsi birden altı yüzlü devasa bir zar oluşturuyordu.
Hırslı bir şekilde, bütün halıları söktü ve sonunda çelik bir kapak buldu. Bir sapı vardı, sapı çekti ve bir merdiven keşfetti.
Artık gerek kalmayan lambasını söndürdü. İçerisi aydınlıktı.
ATiStKLOPEDt
AYrlA EVRESİ: Bebek, on iki aylıkken garip bir evre geçirir: Ayna evresi. Önceleri, çocuk annesinin, kendisinin, memenin, biberonun, ışığın, babasının, ellerinin, evrenin ve oyuncaklarının aynı şey olduğunu sanır, her şey kendi-sindedir. Bir bebek için, büyük olanla küçük olan arasında, önceyle sonra arasında hiçbir fark yoktur. Her şey tektir ve her şey kendisindedir. O zaman, ayna evresi ortaya çıkar. Bir yaşında, çocuk ayakta durmaya başlar, ellerini hareket ettirme becerisi artar, önceleri altından kalkamadığı ihtiyaçlarını aşmayı başarır. Ayna ona kendisinin varolduğunu ve çevresinde başka insanlar ve bir dünya olduğunu gösterecektir. Çocuk kendini tanır, beğenir ya da beğenmez kendine bir imaj edinir, etki hemen görülür. Aynada kendine nazlanır, kendini öper, gülücükler gönderir, yüzünü buruşturur.

Genel olarak, kendini ideal bir imaj olarak görür. Kendine âşık olacaktır, kendine bayılacaktır. Kendi imajına vurulduğundan, hayâl dünyasına girecek ve bir kahramanla özdeşleşecektir. Aynanın geliştirdiği hayal gücüyle, sürekli sıkıntı kaynağı hayata tahammül etmeye başlayacaktır. Hatta dünyanın hâkimi olmadığı gerçeğine bile tahammül edecektir. Çocuk aynayı ya da suda yansımasını keşfetme-se bile, her şeye rağmen bu evreden geçecektir. Özdeşme-nin ve fethetmesi gerektiğini bile bile evrenden soyutlanmanın bir yolunu bulacaktır. Kediler asla ayna evresinden geçmezler. Aynada kendilerine bakınca, arkadaki öteki kediyi yakalamak için arkaya geçmek isterler ve bu davranışları yaşlan ilerlese bile değişmez.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
KÜÇÜK MAHZENDEKİ ACIKLI BALO
Me manzara!
İlk başta polis, çocukluğunda hayalini kurduğu elektrikli tren sandı. Çünkü manzara oydu: Çok küçük ölçekte düşsel bir kent maketi.
Üst kısımda Arthur ve yuvadaki insanlar kalıyordu; alt kısım ise bir karınca sitesiydi.
456
Yansı karıncalar gibi yaşayan insanların, yarısı insanlar gibi yaşayan karıncaların. Ve koridor-borularla ve iletilerini taşıyan elektrik tel-leriyle iletişim kuruyorlardı.
Maximilien, tıpkı (julliver gibi bu lilliputlar sitesine eğildi. Parmaklarını caddeler üstünde dolaştırdı ve bahçelerde durdurdu. Karıncalar telaşlı görünmüyorlardı. Arthur ve arkadaşlarının düzenli ve sık ziyaretlerine alışık olmalıydılar.
Bu ne kadar küçücük bir şaheser...! Sokak lambalarının aydınlattığı sokaklar, yollar, evler vardı. Solda, bitkibiti sürülerinin otladıgı gül yapraklanndan tarlalar; sağda, tüten fabrikalarıyla sanayi bölgesi. Kent merkezinde, güzel görünüşlü binaların önünde yayalara ayrılmış sokaklar.
Ana caddenin girişinde üzerinde KARIMCAPOLtS, karıncalar kenti yazılı bir pano. Karıncalar, otoyollarda ve sokaklarda arabayla dolaşıyordu. Taşıtlarda, direksiyon yerine, cırnaklarla daha kolay kullanılan dümenler vardı. Şantiyelerde, karıncalar buharlı mini-buldozerlerle yeni binalar kurmaktaydılar. İçgüdüsel olarak, yuvarlak çatıları tercih etmişlerdi. Bununla birlikte bir hava metrosu ve stadları vardı. Maximilien gözlerini kıstı. İki karınca takımı Amerikan futbolu oynuyorlarmış gibi geldi, ne var ki topu göremiyordu. Aslında bu daha çok kolektif bir mücadeleydi.
Hayretler içindeydi.
KARINCAPOLİS
Demek piramidin saklı büyük sırrı buydu! Arthur ve suç ortaklarının yardımıyla, karıncalar burada büyük bir uygarlığı baş döndürücü bir hızla geliştirmişlerdi. Birkaç hafta içinde, tarihöncesinden en modern çağa geçmişlerdi.
Maximi!ien yerde bir lup buldu, daha iyi incelemek için onu aldı. Büyük bir kanalda, Mississippi'dekilere benzeyen çarklı gemiler yüzüyordu. Onların üstünde, hınca hınç kannca dolu zeplinler uçuyordu.
Peri masalı gibiydi ve ürkütücüydü.
Polis, Prenses 103.'nün bu bilimkurgu karınca yuvasının sakinleri arasında olduğuna emindi. Bu cinsiyetliyi nasıl ortaya çıkaracak ve alıp adalet sarayına götürecekti? İğne ve saman yığını. Kibrit ve mıknatıs. Yöntemi bulmak.
Naximilien, ceketinin cebinden bir kahve kaşığı ve küçük bir şişe çıkardı. Kraliçe karıncayı bulmak için, yumurtaları izleyerek kaynağa varması yeterdi. Me var ki burada yumurtalar yoktu. Acaba kraliçe 103. kısır mıydı?
457
O zaman, savcının bu cinsiyetlinin alnında sarı bir işaret bulunduğunu belirttiğini hatırladı. Çok iyi de, bütün bu evlerde alnında sarı damga bulunan yüzlerce karınca saklanabilirdi. Bu durumda, onları evlerden çıkarıp altına gizlenemeyecekleri çatısız bir yerde toplamak gerekiyordu.
Yukarı çıktı, etrafı kanştırdı ve bir bidon petrol buldu. Bu zehiri saçtı. insanlar, panik içindeyken her zaman sırlarını açığa vururlar. Ma-ximilien, kara zehirin ilk dalgalarında karıncaların kraliçelerini kurtarmak için atılacaklarını biliyordu. İnsanların sırlarını öğrenmiş bu böcekler, ne kadar

yozlaşmış olsalar da, zorunlu olarak kraliçelerini kurtarma ihtiyacını korumuşlardı.
En yüksek sag köşeden başlayarak petrolü döktü. Kara, yapışkan ve pis kokan sıvı evleri boğarak, bahçeleri ve fabrikaları sular altında bırakarak caddelerden aşağı ağır ağır aktı. Kara bir deprem dalgası kenti bastı.
Panik çıktı. Evlerinden dışarı çıkan karıncalar çarçabuk otoyollara ulaşmak için arabalara doluştular. Ama otoyollar çoktan yapış yapıştı.
Kanalın durumu da iyi değildi, duru suyu yağlı ve kara hale gelmişti, buharlı gemilerin tekerleri yapışıp kalıyordu.
Karıncalar, kendilerine bu kadar yardım etmiş Parmakların başlarına böyle bir felaket gelmesine izin vermelerine şaşırmış gibi görünüyorlardı. Kendilerini kurtarmak için gökten bir yardım bekliyorlarmış gibi bir izlenim veriyorlardı, ama tek müdahale, kara dalganın üstünde kol gezen paslanmaz bir kaşık oldu.
Maximiiien kentin büyük anayollarını karıştırıyordu. Birden, ötekilerden daha büyük bir binanın çevresinde bir hareketlilik dikkatini çekti.
Komiser lupunu yaklaştırdı. Kraliçenin şimdi ortaya çıkacağından emindi, nitekim, karıncalar ayaklarının ucuyla alnında sarı bir damga bulunanlardan birini çıkardı.
Kraliçe 103. Polis nihayet onu ele geçirmişti.
Şaşkınlıktan ve trafik sıkışıklığından yararlanarak, kaşığı daldırdı ve kraliçeyi yakaladı. Alelacele, plastik bir pakete attı ve ağzını kapadı. Arkasından, bidonda ne varsa Karıncapolis'e boca etti. Öldürücü sıvı bütün kenti baştan başa kapladı.
Arabalar, mancınıklar, tuğlalar, bolanlar, buharlı gemiler, dümen-li arabalar, ayrıca çeşit çeşit el yapımı eşyalar Karıncapolis'in yüzeyinde yüzüyordu. Modern kentin karıncaları ölmeden önce, karıncalarla Parmaklar arasında ittifakın mümkün olduğuna inanmakla hata ettiklerini söylediler birbirlerine.

I + I =3:113 bizim ütopik grubumuzun şiarı olabilir. Bu, yeteneklerin bir araya gelmesinin onların basit toplamını aştığını ifade eder. Evreni yöneten eril ve dişi, büyük ve küçük, yukarı ve aşağı ilkelerinin kaynaşmasının, her ikisinden daha farklı ve onları aşan bir şeyin doğmasına yol açtığını ifade eder.
113
Çocuklarımızın zorunlu olarak bizimkinden çok daha iyi olan inanç kavramı bu denklemde ifade edilmiştir. Bu insanlığın geleceğine olan inançtır. Yarının insanı bugünün insanından daha iyi olacaktır. Buna inanıyor ve böyle olmasını umuyorum.
113 aynı zamanda, hayvan statümüzü yüceltmenin en iyi yolunun ortaklaşma ve tutkunluk olduğu anlayışını da ifade eder.
Bunları belirttikten sonra, 11 3 çok insanı rahatsız edebilir. Matematiksel olarak yanlış olduğundan, bu felsefi ilkenin geçersiz olduğunu söyleyeceklerdir. Bu durumda, matematiksel olarak da doğru olduğunu kanıtlamak zorunda kalacağım. Bunda bir aykırılık falan yok. Mezarımdan, kesin olarak kabul ettiklerinizi yıkacağım. Sizin GERÇEK kabul ettiğinizin sadece yığınlarca gerçek arasında bir gerçek olduğunu size kanıtlayacağım. Haydi bakalım.
(a+b) x (a-b) = a2 - ab + ba ¦ b2 denklemini alalım.
Sağdaki -ab ile + ba birbirini götürür, böylece:
(a+b) x (a-b) = a2 - b2 elde ederiz.
Her iki taraftaki iki terimi (a-b)'ye bölersek, /a+b) x (a-b) = a'-b2
a-b a-b
elde ederiz.
Soldaki terimi sadeleştirelim: (a+b) = a2 - b2 a-b
40 V
a = b = 1 diyelim. Böylece şu sonucu buluruz: l + l = jLİ bu da 2=1
'd/r.
/-; ı
Bir bölmede, yukarıdaki ve aşağıdaki terimler ayni olunca, sonuç 1 'e eşit olur. Böylece denklem şöyle olur:

2 = I ve her iki tarafa 1 eklersek, 3 = 2'yi buluruz. Bit durumda 2'yi 1 + 1 şeklinde ifade edersem, ortaya şu çıkar: 3=1 + 1
Edmond Wells\ Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
KARIMCA STRATEJİSİ
Üç fildişi tokmak darbesi. İnsanlık tarihinde ilk kez, bir krali >3i| rınca tanıklık yapacaktı.
"*ç ' \a-
Izleyiciler en ufak bir noktayı kaçırmasınlar diye, mikro ob<\ /'% kameralar sanığın filmini çekecek ve görüntüsü doğrudan sanı ^Je^ ^ !tifli rasının üstüne yerleştirilmiş beyaz ekrana yansıtılacaktı. «War ^S|_
- Susun. Sanık Rozet Taşı makinesinin önüne getirilsin.
Bir polis, ucu köreltilmiş bir cımbızla, alnında sarı damga ok H rıncayı deney tüpüne koydu. Üstünde Rozet Taşına bağlanıl " 5 \a-plastik anten vardı.
rnı5 *liki
Sorgu başladı.
- Adınız 103. ve kızıl karıncaların kraliçesisiniz?
Karınca alıcı antenlerini eğdi. Bu aletle çok içli dışlı görünü! /^K Antenlerini salladı ve makinenin anında çözdüğü ve çevirdiği IkV^01' ^ W ti yaydı.
^ bir V
- Ben kraliçe değilim, prensesim. Prenses 103.
Başkan, hatası yakalandığına canı sıkkın, öksürdü. Mübaşiri . <*\ rum tutanaklarındaki sanık ifadesini düzeltmesini emretti. Çol^,re^e,\ !u-lenmişti, büyük bir saygıyla şöyle söyledi: v.oh# ^j.
- Acaba... Prenses... 103. sorulanmıza cevap vermeye rıza ^ JP^-*< rirlermi? ^0 \.
Mahkeme salonunda kımıldaşmalar ve alaylar. Kannca da ols^ P> s prensese nasıl hitap edilir, üstelik birde protokole uymak istenip °.5^/3* '»ir
- Neden birliklerinize görevlerini yapan üç polisi öldürmelel . fl\ a' ri verdiniz? diye daha rahatça sordu yargıç. ^ erı M-
Daha basit, bir karınca için daha anlaşılır terimler önermeli ' '* v Arthur müdahale etti. Yargıca hukuki terimler kullanmaktan \iit /'V,V meşini tavsiye etti.
* Vaz? İÇ-
ANSÜİLOPEDİ
I -t-1 =3:113 bizim ütopik grubumuzun şiarı olabilir. Bu, yeteneklerin bir araya gelmesinin onların basit toplamını aştığını ifade eder. Evreni yöneten eril ve dişi, büyük ve küçük, yukarı ve aşağı ilkelerinin kaynaşmasının, her ikisinden daha farklı ve onları aşan bir şeyin doğmasına yol açtığını ifade eder.
113
Çocuklarımızın zorunlu olarak bizimkinden çok daha iyi olan inanç kavramı bu denklemde ifade edilmiştir. Bu insanlığın geleceğine olan inançtır. Yarının insanı bugünün insanından daha iyi olacaktır. Buna inanıyor ve böyle olmasını umuyorum.
113 aynı zamanda, hayvan statümüzü yüceltmenin en iyi yolunun ortaklaşma ve tutkunluk olduğu anlayışını da ifade eder.
Bunları belirttikten sonra, 113 çok insanı rahatsız edebilir. Matematiksel olarak yanlış olduğundan, bu felsefi ilkenin geçersiz olduğunu söyleyeceklerdir. Bu durumda, matematiksel olarak da doğru olduğunu kanıtlamak zorunda kalacağım. Bunda bir aykırılık falan yok. Mezarımdan, kesin olarak kabul ettiklerinizi yıkacağım. Sizin OEHÇEK kabul ettiğinizin sadece yığınlarca gerçek arasında bir gerçek olduğunu size kanıtlayacağım. Haydi bakalım.
(a+b) x (a-b) = a2 ¦ ab + ba - b2 denklemini alalım.
Sağdaki -ab ile + ba birbirini götürür, böylece:
(a+b) x (a-b) = a2 - b2 elde ederiz.
her iki taraftaki iki terimi (a-b)'ye bölersek, (a+b) x (a-b) =
a2 - b2

a-b a-b
elde ederiz.
Soldaki terimi sadeleştirelim: (a+b) = a2 - b2 a-b
459
a = b = / diyelim. Böylece şu sonucu buluruz:
1 + 1 =±J_ bu da 2=1 'dir.
1-1 I
Bir bölmede, yukarıdaki ve aşağıdaki terimler aynı olunca, sonuç 1 'e eşit olur. Böylece denklem şöyle olur.
2 = 1 ve her iki tarafa 1 eklersek, 3 = 2'yi buluruz. Bu durumda 2'yi 1 + 1 şeklinde ifade edersem, ortaya şu çıkar:
3=1 + 1
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
KARINCA STRATEJİSİ
Üç fildişi tokmak darbesi, insanlık tarihinde ilk kez, bir kraliçe karınca tanıklık yapacaktı.
izleyiciler en ufak bir noktayı kaçılmasınlar diye, mikro objektifli kameralar sanığın filmini çekecek ve görüntüsü doğrudan sanıklar sırasının üstüne yerleştirilmiş beyaz ekrana yansıtılacaktı.
- Susun. Sanık Rozet Taşı makinesinin önüne getirilsin.
Bir polis, ucu köreltilmiş bir cımbızla, alnında sarı damga olan karıncayı deney tüpüne koydu. Üstünde Rozet Taşı'na bağlanmış iki plastik anten vardı.
Sorgu başladı.
-Adınız 103. ve kızıl karıncaların kraliçesisiniz?
Karınca alıcı antenlerini eğdi. Bu aletle çok içli dışlı görünüyordu. Antenlerini salladı ve makinenin anında çözdüğü ve çevirdiği bir ileti yaydı.
- Ben kraliçe değilim, prensesim. Prenses 103.
Başkan, hatası yakalandığına canı sıkkın, öksürdü. Mübaşire oturum tutanaklarındaki sanık ifadesini düzeltmesini emretti. Çok etkilenmişti, büyük bir saygıyla şöyle söyledi:
-Acaba... Prenses... 103. sorulanınıza cevap vermeye rıza gösterirler mi?
Mahkeme salonunda kımıldaşmalar ve alaylar. Karınca da olsa, bir prensese nasıl hitap edilir, üstelik bir de protokole uymak isteniyorsa.
- neden birliklerinize görevlerini yapan üç polisi öldürmeleri emri verdiniz? diye daha rahatça sordu yargıç.
Daha basit, bir karınca için daha anlaşılır terimler önermek için, Arthur müdahale etti. Yargıca hukuki terimler kullanmaktan vazgeçmesini tavsiye etti.
460
- Pekâlâ. Neden siz, Altes, adamlan öldürmek?
Arthur tarzancanın da karıncalara uygun olmadığını belirtti, normal konuşarak sade kalınabilirdi.
ne yapacağını şaşıran başkan kem küm etti:
- neden insanları öldürdünüz? Karınca yayınladı:
- Duruşma ilerlemeden, burada beni filme çeken kameralar görüyorum. Siz beni büyütülmüş olarak görüyorsunuz ama ben sizi görmüyorum.
Arthur, 103.'nün insanlarla konuşurken televizyon kullanmaya alıştığını doğruladı. Adil olmak kaygısıyla başkan, yardımcılarıyla görüştükten sonra, piramitten alınmış alıcılardan birinin sanığa verilmesini kabul etti.
Prenses 103. deney tüpünün önüne koyulan alıcıya eğildi. Muhatabı yargıcın yüzünü gördü ve yaşlı bir Parmak olduğunu fark etti. Parmaklarda, yaşlılar genel olarak ıskartaya çıkarılırlar. Bu kırmızı siyah kıyafetli ihtiyar Parmak'a gerçekten hesap vermek zorunda mıyım diye kendi kendine soruyordu. Sonra, bu kişinin yetkisine kimsenin itiraz etmediğini görünce, antenlerini feromon alıcıya uzattı.
- Televizyonda, filmlerde duruşmalar gördüm, normal olarak, tanıklara İncil üstüne yemin ettirilir.
- Siz çok fazla Amerikan filmi seyretmişsiniz, diye haykırdı başkan. Sanıkların bu tür densizliklerine alışkındı, ama her seferinde canı sıkılırdı. Burada İncil üzerine yemin edilmez.
Sabırla açıkladı:

- Fransa'da, bir yüzyıldan daha fazla oldu, Kilise ile devlet ayrıla-lı. incil üzerine değil şeref üzerine yemin edilir. Kaldı ki incil memleketimizde herkes için kutsal kitap değildir.
Prenses 103. bir şey anlamıyordu. Burada da deistler ve deist olmayanlar vardı ve aralarında anlaşmazlıklar sürüyordu. Yine de İncil olsa, hoşuna giderdi. Ama madem Fontainebleau'de usul böyleymiş, razı oldu.
- Gerçeği, sadece gerçeği, tüm gerçeği söyleyeceğime yemin ederim.
Bir ön ayağını yakınındaki cam duvara dayamış, dört arka ayağı üstünde dikilmiş karıncanın görüntüsü etkileyiciydi. Flaşlar çatırdadı. Çok uzun süre incelediği Parmaklar'm törelerine sadık kalmakla, belli ki 103. puan toplamıştı. Bir atasözü "Parmaklarda, Parmaklar gibi davran" diye tavsiye etmiyor muydu?
Müba şirler fotoğrafları dağıttılar. Mahkeme salonundaki herkes, tarihi bir ana tanık olduğunun bilincindeydi.
461
Başkan, kendini gölgede kalmış hissetti, ama belli etmemek için elinden geleni yaptı. Alışılmış sorgulama biçimine sadık kaldr.
- Sorumu tekrarlıyorum. Altesleri, neden birliklerinize üç insan polisi öldürmelerini emrettiniz?
Karınca antenlerini alıcı sondalara dayadı. Bilgisayar yanıp sönmeye başladı, sonra çevirisini salona gönderdi.
Ben hiç emir vermedim. Karıncalarda "emir" kavramı yoktur. Herkes canı nasıl isterse öyle davranır.
- Ama birlikleriniz insanlara saldırdı! Bunu inkâr etmiyorsunuz!
- Benim birliklerim yok. Gördüğüm kadarıyla, Parmaklar kendilerini kalabalığımız ortasında buldular. Sadece yürüyerek, üç milyondan fazlamızı öldürmüşlerdir. Bize karşı hiç nazik değilsiniz. Uçlarınızı nereye koyduğunuza hiç bakmıyorsunuz.
- Ama sizin tepede bir işiniz yoktu! diye bağırdı savcı.
Bilgisayar cümlesini aktardı.
Benim bildiğim, orman herkese açıktır. Diplomatik ilişkiler kurduğum Parmak dostlarımı ziyarete gelmiştim.
- "Parmak dostlar." "Diplomatik ilişkiler." Ama bu insanların temsil yetkisi yok. Hiçbir resmi yetkileri yok. Bunlar ormanda bir piramitle kapanmış deliler, diye avaz avaz bağırdı savcı.
Karınca sabırla açıkladı:
- Bir zamanlar, dünyanızın resmi yöneticileriyle resmi ilişkiler kurmayı denedik, ama bizimle diyalog kurmayı reddettiler.
Savcı, böceği parmağıyla tehdit etmek için ilerledi.
- Az önce İncil üzerine yemin etmek istediniz. Hiç değilse incil'in bizim için ne ifade ettiğini biliyor musunuz?
Sanık sıralanndakiler ürperdi. Savcı minik müttefiklerini alt edecek miydi?
- İncil, on emirdir, diye yanıtladı karınca. Sık sık yayınlanan Cecil B. De Mille ile Charlton Heston'm filmini çok iyi hatırlıyordu.
Arthur rahat bir nefes aldı. Gerçekten 103.'ye güvenebilirlerdi. Medenini pek bilmiyordu ama Charlton Heston'm karıncanın gözde aktörü olduğunu hatırladı. Sadece On Emir'i görmemişti, Ben Hur'u, Yeşil Güneş'i ve onu çok düşündüren iki filmi, kanncaların dünyayı işgal ettiği Marabunta Kükreyince ile insanlann yenilmez olmadıklan-nı ve başka kıllı hayvanlann onları geride bırakabileceğini gösteren Maymunlar Gezegenini de görmüştü.
Başkan gibi, savcı da şaşkınlığını gizlemeye çalıştı ve hemen ekledi:
- Kabul ettik. O halde, bu emirlerden birinin "Asla öldürmeyeceksin" olduğunu da biliyorsunuzdur.
462
Arthur içinden gülümsedi. Savcı nasıl bir tartışmaya girdiğinin bilincinde değildi.
- Ama bizzat siz öküzleri ve tavukları katlettiniz, gerçek bir sanayi. Tabii bir ineğin ölümünü gösteriye çevirdiğiniz korridalan saymıyorum.
Savcı öfkelendi:
- İncil'in sözünü ettiği anlamda öldürmek, "Hayvanları öldürmeyeceksiniz" demek değildir. Bununla "İnsanları öldürmeyeceksiniz" kastedilmektir.
Prenses 103. pes etmedi:

- Neden Parmakların hayatı tavukların, öküzlerin ya da karıncaların hayatından daha değerli olsun ki?
Başkan içini çekti. Bu davada ne yapılırsa yapılsın, olaylara dönmek imkânsız, hep felsefi tartışmalara kayılıyordu.
Savcı çileden çıkmıştı. Jüri üyelerini tanık göstererek, 103.'nün başının görüldüğü ekranı işaret etti.
- Şu pörtlemiş gözlere, şu kara çeneklere, şu antenlere bakın. Karınca ne çirkin... Fantastik ya da bilimkurgu sinema canavarlarımızın en beterleri bile bu kadar iğrenç değildir. Ve bu bin kez daha çirkin, bin kez daha iğrenç hayvanlar bizlere ders vermeye kalkıyor!
Cevap gecikmeden geldi.
- Ya siz? Kendinizi güzel mi sanıyorsunuz? Şu kafanızdaki bir tutam kıl, şu soluk teninizle ve yüzünüzün ortasındaki burun deliklerinizle.
Salondakiler kahkahalarla gülerken, sözü geçen soluk beniz kıpkırmızı kesiliyordu.
- Bir şampiyon gibi hiç altta kalmıyor, diye fısıldadı Zoe David'in kulağına.
- 103.'nün yeri doldurulamaz diye hep söylemişimdir, diye mırıldandı Arthur, öğrencisinin başarısı karşısında epey heyecanlanmıştı.
Savcı biraz soluklandıktan sonra, daha bir öfkeyle yeniden saldırıya geçti:
- Sadece güzellik yoktur, dedi Rozet Taşı'nın mikrofonuna, zekâ da vardır. Zekâ insana hasdır. Karıncaların hayatı önemli değildir, çünkü zeki değillerdir.
- Onların kendi zekâ biçimleri vardır, diye Julie anında cevabı yapıştırdı.
Savcı pek sevindi. Tuzağa düşmüşlerdi.
- O halde, bana karıncaların zeki olduğunu kanıtlayın!
Bilgisayar Rozet Taşı yanıp söndü, bu Prenses 103.'nün bir cümlesini çevirmek üzere olduğunun işaretiydi. Cümle, mahkeme salonunda güçlü ve yüksek bir sesle söylendi.
- Bana insanın zeki olduğunu kanıtlayın.
463
Şimdi salon kaynıyordu. Herkes bir tarafı tutuyordu, her biri kendi görüşünü söylüyordu. Jüri üyeleri soğukkanlılıklarını korumakta zorlanıyorlardı. Başkan, fildişi tokmagıyla durmadan masayı dövüyordu
-Madem bu oturumu sükunet içinde sürdürmek imkânsız, oturumu erteliyorum. Duruşma yarın sabah onda başlayacak.
Televizyonda da radyoda da, akşam yorumcular üstünlüğün Prenses 103.'de olduğunu belirttiler. Uzmanların görüşüne göre, sıkı bir sorgulamadan geçen 6 miligramlık bir karınca, toplam ağırlıkları 160 kiloyu bulan bir savcı ve bir ağır ceza mahkemesi başkanından çok daha kurnaz çıkmıştı.
Ansiklopedicin birinci, ikinci ve üçüncü cildinin insanları yeniden umutlandılar. Bu dünyada gerçekten adalet varsa, henüz hiçbir şeyi kaybetmiş değillerdi.
Öfkeden kuduran Maximilien, duvara sert bir yumruk indirdi
BELLEK FEROMON: PARMAK MAHTIÛI
Mantık:
Mantık çok özgün bir Parmak kavramıdır.
Mantıksal olaylar, Parmaklar toplumunca kabul edilebilir bir biçimde zincirlenen olaylardır.
Örnek: Parmaklar için, yiyeceklerle dolu aynı kentin bazı yurttaşlarının kimsenin yardımını görmeden açlıktan ölmesi mantıklıdır.
Buna karşılık, aşırı yiyecekten hasta düşmüş olanlara yemek vermemek mantıksızlıktır.
Parmaklarda, bozulmamış güzel yiyecekleri bile çöplüklere atmak mantıklıdır.
Buna karşılık, bu yiyeceği tüketimiyle ilgileneceklere dağıtmak mantıksızdır.
Zaten, çöplerine kimsenin dokunmayacağından emin olmak için, onları yakarlar.
YUKARI KORKUSU
Mahkeme heyeti salondan ayrılırken, bir polis yardımcılardan birini yakaladı. İçinde Prenses 103.'nün bulunduğu deney tüpünü elinde tutuyordu.
- Ya bu sanığı ne yapıyoruz? Bunu insanlarla birlikte hapishane arabasına koyup hapishaneye götürememem ki.
Yardımcı gözlerini yukarı kaldırdı.

- Onu öteki karıncaların yanma koyun, diye cevap verdi başlan savarcasına. Nasıl olsa, alnındaki san işaretle onu kolayca seçebilirsiniz.
Polis, akvaryumun kapağını açtı, hapishane-deney tüpünü baş aşağı çevirdi ve 103. tutsaklık yoldaşlarının arasına düştü.
464
Hapis karıncalar kahramanlarına kavuşmaktan çok memnun oldular. Birbirlerini yaladılar, trofalaksiler yaptılar, sonra diyalog kurmak için toplandılar.
10. ve 5. de mahkûmlar arasındaydı. Açıklama yaptılar: Parmakların karıncalan torbalara koyduğunu görünce, bunun onlan kendi dünyalarına davet olduğunu sanıp hemen torbaya tırmanıp içine girmişlerdi.
"Ne olursa olsun, ne yaparsak yapalım bizi öldürmeye kararlılar" dedi bir asker.
Polisler onları hoyrat bir şekilde torbalara doldururken iki arka ayağını kaybetmişti.
Ne yazık. Hiç olmazsa bir kez onlann boyutunda kendi yaşama biçimimizi savunma kanıtlarımızı sunabileceğiz, «^edi Prenses 103.
Küçük bir karınca, bir köşeden yanına varmak için atıldı.
Prens 24!
Sürekli kaybolan şapşal karınca, bir defa olsun doğru yönde kaybolmuştu. Bu karşılaşmayı sağlayan zor şartlan unutarak, Prenses 103. Prens 24.'ye sokuldu.
Kavuşmak ne hoştu! 103. sanatı çoktan anlamıştı, şimdi aşkın ne olduğunu şöyle böyle hissetmeye başlıyordu.
"Birini sever de kaybedersin. Arkasından ona kavuşursun, aşk bu!" diye düşündü.
Prens 24. Prenses 103. nün karşısında yer aldı. Bir Mt yapmayı diliyordu.
ZEKA
Başkan, tokmağını masaya vurdu.
- Zekâlarının nesnel kanıtlarını talep ediyoruz.
- Bütün sorunlannı çözebilecek yetenekteler, diye cevap verdi Julie. Savcı omuzlarını silkti:
- Bizim teknolojimizin yarısını bile tanımıyorlar. Ateşten bile haberleri yok.
Bu oturum için 103.'ye, ielevizyon ve doğrudan akvaryuma bağlı antenleriyle plexiglastan küçük bir peyke kurulmuştu.
Prenses 103. kendini daha iyi anlatmak için dört arka ayağı üstünde dikildi. Oldukça uzun bir cümle yaydı. Bilgisayar cümleyi çözdü.
Eskiden, kanncalar ateşi keşfedip ve onu savaşta kullandılar; ama günün birinde, gittikçe yayılan ve her şeyi yıkan yangını kontrol altına almayı başaramadılar, o zaman bütün böcekler ateşe bir daha dokunmamaya ve bu mahveden silahı kullanacakları sürgüne göndermeye oy birliğiyle karar verdiler.
465
- Ah. Gördünüz işte. Ateşi kontrol altına alamayacak kadar aptallar, diye alay etti savcı, ama bilgisayar, iletinin devamı olduğunun işareti olarak, cızırdamaya koyulmuştu bile.
... Sizin dünyanıza doğru yaptığımız barış yürüyüşü boyunca, kardeşlerime iyi kullanılırsa ateşin yeni teknolojilere yol açabileceğini açıkladım.
- Bu sizlerin zeki olduğunu kanıtlamaz, olsa olsa, yeri geldiğinde zekânızı sınırlandırmayı bildiğinizi kanıtlar.
Karınca, aniden sinirlenmiş gibi göründü. Antenleri oynamaya başladı ve plastik sondaları eni konu tokatlıyordu, müthiş sinirlenmişti.
- YA SİZ PARMAKLAR'in ZEKİ OLDUĞUNU NE KANITLIYOR?
Salonda uğultu. Birkaç tutuk gülme. Şimdi karınca feromonları tarıyor gibiydi.
- Çok iyi anladım, bir hayvanın zeki olduğunu ilan etmenizin ölçütü sizlere benzemesi..!
Artık kimse akvaryuma bakmıyordu. Bütün gözler ekrana dikilmişti. Kameraman bir hayvan olduğunu unutup bir insan gibi İtalyan çekimi yapıyordu, yani göğüs, omuzlar ve başı çerçevelendiriyordu.
Zamanla, mikro-objektifte ifadeler seçebiliyorlardı. Elbette ne bir yüz ne bir bakış hareketi vardı ama o kadar anten, çene ve çenek hareketi vardı ki artık insanlar yavaş yavaş bunları yorumlayabiliyorlar-dı.
Dikilmiş antenler şaşkınlığı gösteriyordu, yarı eğik antenler ikna etme istencini. Sağ anten öne, sol anten arkaya atılınca: Hasmın kanıtlamasına dikkat. Yanaklara yıkılan antenler: Hayal kırıklığı. Çenekler arasında çiğnen antenler: Gevşeme.

Şu anda, 103.'nün antenleri yarı eğik.
Bize göre, bizler zekiyiz, aptal olan sizlersiniz. Bize tarafsız hakemlik etmesi için, Parmak ya da karınca olmayan üçüncü bir türe başvurmak gerekiyor.
Mahkeme heyeti dahil, herkes sorunun öneminin bilincindeydi. Karıncalar zekiyseler, eylemlerinden sorumluydular. Aksi halde, bir akıl hastası ya da reşit olmayan herhangi biri gibi sorumsuzdurlar.
- Karıncaların zeki olup olmadıkları nasıl kanıtlanacak? diye yüksek sesle sordu başkan, sakalını sıvazlayarak.
Peki insanların zeki olup olmadıkları nasıl kanıtlanacak? diye tamamladı karınca, kendine güveninden hiçbir şey kaybetmeden.
- Bu durumda, bizim için önemli olan, hangi türün ötekine göre daha zeki olduğunu kanıtlamak, diye cevap verdi yardımcılardan biri.
Bir ağır ceza mahkemesi az çok bir tiyatroya benzer. Çağların karanlığından beri, adalet bir gösteri olarak tasarlanmıştır, ama yargıç şimdiye kadar bu denli güçlü bir biçimde kendini bir sahneye koyu-

cu olarak hissetmemişti. İzleyicilerin usanmasına izin vermeden, müdahalelerin ritmine dikkat etmek, tanıklara, sanıklara, jüri üyelerine roller vermek onun işiydi, nihai karara kadar gerilimi yükseltmeyi, gerek mahkeme salonundakilerin, gerek ekranlarında duruşmaları her akşam izleyen televizyon seyircilerinin soluklarını kesmeyi başarırsa, bu onun için büyük bir sükse olurdu.
Nadir görülen bir şey, jüri üyelerinden biri elini kaldırdı.
- Müsadenizle... Düşünce oyunlarına çok düşkünümdür, dedi emekli posta memuru. Satranç, bulmacalar, bilmeceler, kelime oyunları, briç, morpiyon. Bana öyle geliyor ki bu iki akıldan hangisinin daha keskin olduğuna hakemlik etmenin en iyi yolu, onlan bir oyunda, bir tür zekâ yarışmasında karşılaştırmak olurdu.
Yarışma kelimesi yargıcın pek hoşuna gitmiş gibiydi.
Hukuk derslerinde, Ortaçağda adaletin yarışmaya bağlı olduğunu öğrendiklerini hatırlıyordu. Taraflar silahlarını kuşanıyor ve ölünceye kadar dövüşüyorlardı. Kimin galip çıkacağına karar vermek Tann'ya kalmıştı. Her şey çok basitti, hayatta kalan daima haklıydı. Yargıçların yanılmak, pişmanlık korkulan yoktu.
Ne var ki burda "insan-karınca' arasında eşit güçte bir düello dü-zenleyemeyecekleri apaçık ortadaydı. Bir insanın bir böceği öldürmesi için bir fiske yeterdi.
Yargıç bu ayrıntıyı belirtti. Jüri üyesi yine de vazgeçmedi.
- Bir karıncanın bir insan kadar eşit şansı olacağı nesnel bir sınav bulmak yeter.
Fikir dinleyicileri coşturdu. Yargıç sordu:
- Nnsıl bir yanşma düşünüyorsunuz?
ANSİKLOPEDİ
AT STRATEJİSİ: 1904'te, ulusal bilim topluluğunda kıyametler koptu. Sonunda "insan kadar zeki bir hayvan" keşfettiklerine inanıyorlardı. Hayvan, Avusturyalı bir bilgin olan profesör Von Osten tarafından eğitilmiş sekiz yaşında bir attı. Hans'ı, atı ziyarete gelenler, modern matematiği mükemmel anladığını görünce, hayretler içinde kalıyorlardı. Kendisine sorulan denklemlere kesin cevaplar veriyordu. Ama saatin kaç olduğunu tam olarak göstermeyi, kendisine birkaç gün önce gösterilmiş insanları fotoğraflarda seçmeyi, mantık problemlerini çözmeyi de biliyordu.
Hans, toynağının ucuyla eşyaları gösteriyordu ve ayağını yere vurarak rakamlarla iletişim kuruyordu." Her vuruşu bir harfti ve harfler bir araya gelince bir kelime oluşuyordu. A için bir vuruş, b için iki vuruş, c için üç vuruş, böyle gidiyordu.
tlans, çeşitli deneylerden geçirildi ve at her seferinde yeteneklerini kanıtladı. Zoologlar, biyologlar, Fizikçiler, son olarak da psikologlar ve psikiyatriler dünyanın çeşitli yerlerinden kalkıp ttans'ı görmeye geldiler. Kuşkulu geliyorlar, şaşırmış olarak dönüyorlardı, herede hile olduğunu anlamıyor ve sonunda hayvanın gerçekten "zeki" olduğunu kabul ediyorlardı.
12 Eylül I904'te, on üç uzmandan oluşan bir grup, her türlü hile olasılığını reddeden bir rapor yayınladı. Olay, o dönemde büyük yankılar uyandırdı ve bilim dünyası bu atın gerçekten bir insan kadar zeki olduğu fikrine alışmaya başladı.

Von Osten'in asistanlarından biri, Oskar Pfungst, sonunda sırrı çözdü. Hazırdaki kişilerin çözümünü bilmedikleri bir problem sorulduğunda, hans'ın cevaplarında yanıldığını fark etti. Aynı şekilde, oradakileri görmesini engelleyen at gözlükleri takıldığında, her seferinde başarısız kalıyordu. Bunun tek açıklaması Hans'ın son derece dikkatli bir hayvan olmasıydı. Toynağıyla vururken, çevresindeki insanların tavırlarındaki değişiklikleri algılıyordu. Doğru çözüme yaklaşıp yaklaşmadığını hissediyordu.
Dikkatini yoğunlaştırmasını güdeleyen, bir gıda ile ödüllendirilme umuduydu. Sonunda işin aslı astarı ortaya çıkınca, bilimsel topluluk bu kadar kolay aldatıldığına o kadar alındı ki hayvan zekâsıyla ilgili her türlü deneye karşı şüpheye düştü. Bugün hâlâ birçok üniversitede, karikatüral bir bilimsel aldatmaca örneği olarak at Hans gösterilir. Yine de, zavallı Hans ne bu kadar şöhreti, ne de bu kadar utancı hak etmişti. Şunun şurasında, bir at bir süreliğine insanla eşit görünecek kadar insan tutumlarını çözmeyi biliyordu. Hans'a bu kadar öfke duyulmasının nedenlerinden biri belki de çok daha derinlerdedir. İnsan türü için, bir hayvanın içinden geçenleri sezmesi hiç de hoş bir şey olmasa gerek.
Edmond vVells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
BASAMAKLARDA KARŞILAŞMA
Düşünce oyunları uzmanı jüri üyesi, bir test hazırlamak için gönüllü olduğunu söyledi. Mahkeme heyeti ve savunma görüşmeler sonunda bunu kabul etti. Şimdi, yanşma için insan türünden bir, karınca türünden bir temsilci göstermek gerekiyordu.
468
Savcı, bir taraf için komiser Maximilien Linart'ı aday gösterdi; Ju-lie de öteki taraf için 103.'yü seçti. Başkan ikisini de resen reddetti. Linart, polis okulunda öğretim üyesi ve ünlü bir hafiye olarak, türünü temsil edecek insan olmaktan uzaktı. Aynı şekilde, 103. televizyonda gördüğü bütün o filmlerle sıradan bir karınca değildi.
Yargıç, insan şampiyonla karınca şampiyonun her iki tarafın halk-larınca rasgele seçilmesinin zorunlu olduğu düşüncesindeydi. Yargıç, bu konuda bir içtihat bulunduğunun bilincindeydi ve rolünü çok ciddiye alıyordu.
Bir mübaşir ve bir polis oradan geçen uygun görünüşlü birini alıp getirmek üzere sokağa gönderildi. Kırk yaşında, kumral saçlı, küçük bıyıklı, boşanmış, iki çocuklu "ortalama bir insan'ı durdurdular. Ona kendisinden ne beklendiğini açıkladılar.
Adam, insan türünün şampiyonu olmak düşüncesinden korkuya kapıldı, gülünç duruma düşmekten çekiniyordu. Polis, şunu zorla mahkemenin karşısına götürsem mi diye düşünüyordu ki mübaşirin aklına adama bu akşam televizyona çıkacağını söylemek geldi. Komşularını nasıl etkileyeceğini düşünerek, daha fazla duraksamadı ve onları izledi.
Aynı yeminli ekip. Adalet Sarayı'nın bahçesinden aldıkları karıncaya fikrini sormadı. Gözlerine ilişen ilk karıncayı, 3,2 mg. ağırlığında, 1,8 cm. boyunda, küçük çenekti ve kara kitinli bir böceği kaptılar. Bütün organlarının eksiksiz olduğunu kontrol ettiler, bir yaprak üzerine koyduklarında, antenlerini hareket ettirdi.
Jüri üyesinin icat ettiği zekâ ölçme aleti mahkeme salonuna yerleştirilmişti bile. Birbirine eklendiğinde, üstlerinde asılı kırmızı bir elektrik ampulüne ulaşmayı sağlayan bir yükselti oluşturan tahtadan on iki parça söz konusuydu. Yarışmacılardan ilk kim dokunursa elektrikli zili çaldıracaktı ve galip o olacaktı.
Her ikisinin bütün parçaları birbirinin aynısıydı, ama tabii ki yükseklikleri farklıydı. İnsan iskelesi üzerine çıkıldığında üç metreye ulaşılıyordu, karınca iskelesi ise üç santimetreye.
Karıncayı işiyle ilgilendirmek için, jüri üyesi onun kırmızı ampulüne bal sürdü. Her bir yarışmacının karşısına kameralar yerleştirildi ve başkan başlama işaretini verdi.
İnsan, daha küçük yaşlardan beri kur-yap oyunlarına aşinaydı. Bu kadar kolay bir teste tabi tutulduğundan içi rahatlamış halde, parçaları metotlu bir şekilde üst üste yığmaya başladı.

Karıncaya gelince, alıştığı yuvalardan uzakta, bunca koku ve ışık altında yabancı bir yerde bulunmaktan sersemlemiş, dönüp duruyordu. Ampulün altında yer aldı, balın tatlı kokusunu burnuna çekti ve tahrik oldu. Antenleri kıpır kıpır kıpırdıyordu. Dört arka ayağı üzerinde dikildi, ampulü yakalamaya gayret etti ama başaramadı.
r^
469
Savcı, mübaşirin böceğe ampule ulaşmak için bunları bir araya getirmesi gerektiğini anlatmak için tahta parçalarını yaklaştırmasına ses çıkarmadı. Karınca tahtaların uçlarına baktı ve gülüşmeler altında, onları yemek için çenekleriyle saldırıya geçti. Çünkü bal kokusu sinmişti parçalara.
Karınca çırpınıyor, çabalıyordu, kırmışı ampulün altında bekliyordu, ama ona ulaşmasını sağlayacak hiç bir davranış göstermiyordu.
Buna karşılık, taraftarları tarafından teşvik edilen insan, işini tamamlamak üzereydi, oysa karınca daha hiçbir şey yapmamıştı. Sadece tahtaların uçlarını berbat etmişti ve ampulü yakalamak için arka ayaklan üzerinde yükselmiş, ön ayaklarıyla havayı dövmüştü. Çeneklerini tıkırdatıyordu, yetişmek için uzanıyordu ama hiçbir şey yapamıyordu.
İnsanın yerleştirecek dört tahta parçası kalmıştı ki çok sinirlenen karınca ampulün altındaki pozisyonunu terk edip gitti. Etrafını duvarla çevirmek akıllarına gelmemişti.
Bütün izleyiciler vazgeçtiğini, hasmının galip geldiğini söyleyeceğini düşünürlerken, yanında bir karıncayla geri döndü. Antenleriyle ona bir şeyler söyledi ve öteki sırtına çıkması için eğildi.
İnsan, göz ucuyla manevrayı gördü ve işini daha bir hızlandırdı. Nerdeyse bitiriyordu ki karıncanın zili ilk olarak çaldı.
Mahkeme salonunda büyük bir gürültü koptu. Kimileri yuhalıyor, kimileri alkışlıyordu.
Savcı söz aldı.
- Hepiniz gördünüz: Karınca hile yaptı. Arkadaşından yardım aldı. Bu da karınca zekâsının bireysel değil kolektif olduğunu kanıtlıyor.
- Hiç de değil, diyerek Julie karşı çıktı. Sadece karıncalar, bir sorunun birlikte, tek başına olduğundan daha kolay çözüldüğünü anladılar. İşte bu yüzden Karıncalar Devrimimizin şiarı l + l=3'tür. Yeteneklerin bir araya gelmesi onların basit toplamını aşar.
Savcı sınttı.
-1 + 1=3 matematiksel bir yalandır, sağduyuya karşı bir günah, mantığa bir hakarettir. Bu aptallıklar karıncalara uyuyorsa, ona bir diyeceğim yok. Biz insanlar karanlık formüllere değil, saf bilime güveniriz.
Yargıç tokmağını vurdu.
- Bu test pek sonuç vermedi. Tek bir insanın tek bir karıncayla karşılaşacağı bir başka test düşünmek gerekiyor.
Yargıç, ağır ceza mahkemesinde görevli psikologu çağırdı ve ondan karşı çıkılmayacak nesnel bir test kotarmasını istedi.
Sonra birinci ulusal kanalın gözde gazetecilerinden birine özel bir röportaj verdi.
470
- Burada çok ilginç şeyler oluyor. Çok daha fazla Parislinin Fonta-inebleau'ye gelip oturumları izlemesi ve insanlık davasını desteklemesi gerekir diye düşünüyorum.
HAYVANSAL FEROMON:
Salyaci: 10.
Görüş:
Parmaklar gittikçe kişisel görüş sahibi olma yeteneklerini yitiriyorlar. Oysa bütün hayvanlar kendi kendilerine düşünür ve gördüklerinden, edindikleri deneyimlerden bir görüş çıkarırlar. Parmakların hepsi aynı şeyi düşünür, yani yirmi televizyon haberlerinde sunucunun yayınladığı görüşü, kendi görüşleri olarak kabul ederler.
Buna onların "kolektif aklı" diyebiliriz.
OMU UZAKTATl GÖRÜYORUZ

Psikolog uzun uzun düşündü. Meslektaşlarına, dergilerin oyun köşesi sorumlularına, tescilli oyun mucitlerine danıştı. Hem insanlar, hem karıncalar için geçerli bir oyun kuralı yaratmak, hiç olacak iş miydi? Hem sonra hangi oyun zekâyı itirazsız kanıtlayabilirdi?
Go, satranç, dama vardı ama bir karıncaya kuralları nasıl açıklanacaktı? Tıpkı mah-jong, poker ya da çizgi oyunu gibi hepsi insan kültürüne aitti. Karıncalar ne oynayabilirlerdi?
Psikologun aklına önce mikado geldi. Karıncalar ihtiyaç duydukları çalıları başka çalıların arasından çıkarmaya alışkın olmalıydılar. Bundan vazgeçmek zorunda kaldı. Mikado, zekâ gerektiren bir oyun değil, beceri isteyen bir oyundu. Ayrıca âşık oyunu da vardı, ama karıncaların elleri yoktu.
Karıncalar hangi oyunu oynarlar? Oyun psikologa insanlara özgü göründü. Karıncalar oyun oynamazlar. Onlar alanlar keşfederler, dövüşürler, yumurtaları ve yiyecekleri yığarlar. Her hareketlerinin belli bir amacı vardır.
Uzman bütün bunlardan sonra, bütün karıncaların aşinası olduğu pratik bir durumla bağdaşan bir sınav bulmak gerektiği sonucuna vardı. Mesela, bilinmeyen bir yolun araştırılması.
Her şeyi enine boyuna ölçüp biçtikten sonra, psikolog ona evrensel gelen bir test önerdi: Bir labirentte yarış. Tanımadığı bir yere kapatılan herhangi bir yaratık oradan çıkmanın bir yolunu arar.
insan, insan boyunda bir labirente, karınca, karınca boyunda bir labirente yerleştirilecekti. İki piramitte tamamen aynı şekilde düzenlenecekti, aynı plana göre çizilecekti, tabii farklı ölçülerde. Böylece yarışmacılar, çıkışı bulmak için aynı güçlüklerle karşılaşacaktı.
Şampiyonlar değiştirildi. İlk sınavdaki gibi, polisle mübaşir sokaktan geçen sarışınca bir üniversite öğrencisini tutup getirdiler. Karıncaların adayına gelince, adalet sarayının kapıcısının penceresinin üstündeki bir saksıdan buldukları ilk karıncayı aldılar.
471
Yeterince yer olması için, kâğıtlarla kaplı metal bariyerli insan la birenti adalet sarayının avlusuna yerleştirildi.
Karınca için, dışarıdaki her karıncaya kapalı, saydam kocaman bir akvaryumun içine kâğıt duvarlı benzer bir labirent kuruldu.
Çıkışta, yarışmacılar yine elektrik anahtarına bağlı kırmızı bir am pule basarak elektrikli bir zili çaldıracaklardı.
Mübaşirler ve yardımcı yargıçlar çizgi hakemliği yaptılar Başkan kronometresini sımsıkı tuttu ve başlama işaretini verdi. İnsan hemen kağıt bölmeler arasında yola çıktı ve bir polis kanncay. akvaryuma s. raktı.
'"
İnsan tabanları yaglamıştı. Karınca kımıldamıyordu.
Eski bir karınca atasözü bilmediğin alanda acele etmekten sak, nacaksın, der. Zaten karınca ilk iş olarak yıkandı, bu da başka bir temel kura|.
Bilmediğin alanda, duyularını hassaslaştıracaksın.
İnsan epey öndeydi. Gözler yarışın gelişmesini gösteren ekranı3 ra çakılmıştı. Hatta 103. 24. ve dostlar, küçük televizyonlannda Va' rışmayı izliyorlar ve endişelerini gizlemiyorlardı. Rastgele bir karınca seçelim diye tuta tuta, belki de geri zekâlı birine çatmışlardı.
- Haydi, kalk! diye kokusal olarak bağırdı, bahise duyarlı olan Prens 24 Ama karınca bir türlü kımıldamıyordu. Sonunda, ayaklannın cev
resindeki zemini ağır ağır, ihtiyatla koklamaya başladı.
Bu sırada, insan aceleden yolu şaşırmış ve bir çıkmaza girmişti Tabanları ters yönde yaglad,, çünkü kanncan.n hâlâ çıkmaya karar vermediğinden haberi yoktu, zaman kaybetmekten ödü patlıyordu.
Karınca birkaç adım attı, döndü, sonra aniden antenlerini dikti.
Seyirci kanncalar bunun ne anlama geldiğini biliyorlardı.
Yarışmayı sanıklar sırasında izleyen Julie, David'in kolunu sıktı.
- Tamam, balın kokusunu aldı!
Karınca doğru yönde dümdüz ilerlemeye başladı. Dışanda insan da doğru yolu keşfetmişti. Konumlarını gösteren ekranlarda, ikisi de tamamen aynı süratte ilerliyor gibiydi.

- nihayet şanslar eşit görünüyor, dedi yargıç, medyayı hoşnut et mek ıçm geciktirimi sürdürmek tasası içindeydi.
Rastlantıyla, adam ve karınca hemen hemen aynı anda ayn. vim ja giriyordu.
- Ben insan üstüne bahse giriyorum! diye haykırdı mübaşir.
- Ben de karınca üstüne! dedi birinci yardımcı yargıç.
472
İki şampiyon neredeyse paralel bir biçimde ilerliyor.
Bir ara, karınca bir çıkmaza doğru yürüdü ve akvaryumda, Prenses 103. ve arkadaşları bütün antenleriyle titredi.
- Hayır, hayır oradan değil! diye bütün feromonlarıyla haykırdılar.
Ama kokusal iletileri boşlukta serbestçe dolaşamıyordu. Plexiglas tavan onları engelliyordu.
- Hayır, hayır oradan değil! diye bir o kadar nafile yere bağırıyordu Julie ve dostları.
Adam da bir çıkmaza doğru ilerledi ve bu defa insan izleyicilere geldi bağırma sırası:
- Hayır, hayır oradan değil!
tki yarışmacı durdu, ikisi de nereye gitmek gerektiğini bulmaya çalıştı.
tnsan doğru yönde ilerledi. Karınca hiçbir yere doğru atılmadı, insan türünün savunucuları derin bir soluk almışlardı. Şampiyonlarının önünde sadece iki viraj kalmıştı ve kırmızı ampule ulaşacaktı. İşte tam o anda, çıkmazda dört dönmekten öfkelenen karınca, beklenmedik bir işe kalkıştı.
Kâğıt duvara tırmandı.
Balın yakın kokusunun rehberliğinde, engel yarışındaki gibi engellerden atlayarak, dörtnala kırmızı ampule doğru koşuyordu.
tnsan, dönemeçleri koşar adım geçerken, karınca son duvarı atladı, bal sürülmüş ampulün üstüne çıktı ve zili çaldırdı.
Sanıklar sırasıyla aynı anda, olayı kutlamak için antenlerini birbirine değdiren karıncaların akvaryumunda bir zafer çığlığı koptu.
Başkan izleyicilerden oturum salonunda yerlerini almalarını istedi.
- Hile yaptı! diye itiraz etti savcı, yargıçların masasına yaklaşarak.
- Üstat, lütfen oturunuz, diye emretti yargıç. Savunma sırasına dönen Julie karşı çıktı.
- Tabii ki hile yapmadı. Özgün düşünme tarzını kullandı. Ulaşılacak bir hedef vardı, o da ulaştı. Soruna daha çabuk adapte olarak, zeki olduğunu kanıtladı. Ayrıca da, duvarlara tırmanmanın yasak olduğundan hiç bahsedilmedi.
- Bunu o zaman insan da yapabilir miydi? diye sordu savcı.
- Elbette. Koridorlarda burnunun doğrusuna ilerlemekten başka şekilde davranabileceği aklına gelmediği için kaybetti o. Aslında buyuru İmam iş ama kendisinin uymak zorunda olduğunu sandığı kuralların dışında düşünemedi. Karınca hayal gücünü insandan daha çok kullandığı için kazandı. Hepsi bu. Kaybetmesini bilmek gerekiyor.
473
ANSİKLOPEDİ
BAMBİ SEMDROMU: Sevmek bazen nefret etmek kadar tehlikelidir. Avrupa'nın ve Kuzey Amerika'nın doğal parklarında ziyaretçi sık sık tavuskuşu ile karşılaşır. Anneleri uzakta olmasa bile, bu hayvanlar soyutlanmış ve yalnız gibi görünür. Ziyaretçi içlenir, bu kocaman pelüş tavırlı hayvana yaklaşmaktan mutlu, içinden hayvanı okşamak gelir. Bu harekette hiçbir saldırganlık yoktur, aksine, insanı bu şefkat hareketine iten hayvanın yumuşaklığıdır. Oysa ki bu hareket ölümcül bir dokunuş demektir. Gerçekten de, anne yavrusunu ilk haftalarda sadece kokusundan tanır. Ne kadar şefkatli olursa olsun, insan bu dokunuşu ile kendi kokusunu tavuskuşuna bulaştıracaktır. Çok az bile olsa, bu kirleten koku tavuskuşunun kimliğini bozar, kısa süre içinde bütün ailesi tarafından terk edilir. Artık hiçbir maral onu kabul etmeyecek ve tavuskuşu otomatik olarak açlıktan ölmeye mahkûm olacaktır. Bu katil okşamaya 'Bambi Sendromu" ya da 'Walt Disney Sendromu' adı verilir.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
AÛAÇLAR ARASIMDA TOK BAŞIMA
Komiser Maximilien Linart daha fazlasını görmek istemiyordu, kendini evine zor attı.

şapkasını portmantoya fırlattı, ceketini çıkardı, kapıyı sertçe çarptı. Ailesi koşup geldi.
Eşi Scynthia'ya ve kızı Margueritee artık zor tahammül ediyordu. Olanlardan hiçbir şey anlamıyorlar mıydı? Bu davanın ne kadar önemli olduğunu kavramıyorlar mıydı?
Salonda, kızı yeniden televizyonun karşısına geçmişti.
622. Kanal, ünlü eğlence, Düşünce Kapanı programını yayınlıyordu. Sunucu bir kez daha günün bulmacasını veriyordu: "Gecenin başında, sabahın sonunda, yılda iki kere görünür ve aya çok dikkatli bakılınca, daha iyi seçilir.'
Çözüm beyninde çaktı. Bu N harfiydi. Gecenin başında, sabahın sonunda, yılda iki kere ve ay kelimesinde o görünüyordu. Başka türlü olamazdı.
Gülümsedi. Çabuk ve hızlı düşünme yeteneğine kavuşmuştu. Hangi bilmece olursa olsun eninde sonunda çözümünü bulurdu. Ona bir işaret gönderilmişti.
iki serin el gözlerine kondu.
- Bil bakalım kim?
474
Sert bir şekilde sıyrıldı. Karısı, şaşkın, bakışlarını ona dikti.
- Ne oldu, sevgilim, bir şey mi var? Kafan mı karışık?
- Hayır. Açık. Fevkalede açık. Sizinle zamanımı boşuna harcıyorum. Sadece kendim için değil, ama bütün dünya için yerine getirmem gereken çok önemli işlerim var.
- Ama, sevgilim, diye devam etti Scynthia endişeli bir tavırla ona bakarak.
Ayağa kalktı ve sert bir sesle tek kelime söyledi.
- Dışarı!
Ona kapıyı gösterdi, gözleri dumanlanmıştı.
- Peki peki, madem böyle istiyorsun, diyebildi çekine çekine.
Maximilen çoktan kapıyı çarpmış, MacYave\'\e bürosuna kapanmıştı. Özel parametrelerle, Evrim oyununu başlattı.. İnsan teknolojilerinden yararlanan bir karınca uygarlığının ne sonuç vereceğini görmek istiyordu.
Kendini iyice kaptırarak, son sürat ilerledi.
Evin dış kapısının açılıp kapandığını işitti ve kareli mendiliyle alnını sildi. Off be, sonunda iki dırdırcıdan kurtulmuştu. Bilgisayarlar dişileri olmadığı için ne kadar mutluydular.
MacYavel, oyunu geliştirmeye devam ediyordu. Yirmi dakikada, insan bilgisiyle zenginleşmiş karınca uygarlığını bininci yılına getirmişti. Polisin hayal ettiğinden de korkunçtu.
Basit bir gözlemci gibi davranmayı sürdürmeyecekti. Ödeyeceği bedel ne olursa olsun, eyleme geçmeye karar vermişti.
Hemen işe koyuldu.
ACAYİP dÜTIEŞ
Oturum başlamadan, bir dinginlik anından yararlanarak, Prenses 103. ile Prens 24. akvaryumda bir çiftleşme denemesi yapmaya karar veriyorlar. Oturumun başından beri, televizyon projektörlerinin yoğunluğu, cinsel hormonlarını ilkyaz güneşi gibi kaynatmıştı.
Bu sıcak, bu ışık, her şeye karşın iki cinsiyetli için çok tahrik edici.
Bu kapalı yerde çiftleşmeye girişmek kolay değil, ama akvaryumdaki karıncaların yürekiendirmesiyle. Prenses 103. atılıyor ve cam hapishanenin duvarları arasında çemberler çizmeye başlıyor.
Prens 24. de arkasından havalanıyor.
Elbette bunu göklerde, orman kokuları içinde ağaçların altında yapmaktan daha az romantikti, ama iki böcek bunun artık kendileri içih son şans olduğuna emindiler. Şimdi ve burada sevişmezlerse bunun nasıl bir şey olduğunu asla bilemeyeceklerdi.
Prens 24. Prenses 103.'nün arkasında uçuyor. O çok hızlı uçuyor ve onu yakalayamıyor. Ondan yavaşlamasını istemek zorunda kalıyor.
475
Sonunda üstünde, vücudunun arkasına tutunuyor, içice geçmek için iyice kasılıyor. Yüksek uçuş gösterisi. Kolay iş değil. Kendini kenetlenmeye kaptıran 103. uçuşuyla ilgilenmeyi unutuyor ve saydam duvara çarpıyor. Çarpışmanın etkisiyle 24. kopuyor ve yeniden güzeline saldırıya geçiyor.

Prenses 103. Parmaklar'ın karmaşık cilveleşmeleriyle alay etmişti, ama şu anda, onlar gibi davranmayı ve yerde yuvarlanmayı yeğlerdi. İki küçücük parçayı birleştirmekten, hem de uçuş halinde, böylesi çok daha kolay.
Üçüncü girişiminde, epey yorulan Prens 24. Prenses 103. ile birleşmeyi başarıyor. O zaman, içlerinde çok yeni, çok yoğun bir şey oluyor. İkisi de yapay yollardan cinsiyetli hale geldiklerinden yoğunluk daha bir başka.
Sanki bir kez daha Mi'ye girmişler gibi, antenleri birleşiyor. Vücutları gibi ruhları da kenetleniyor.
Karmaşık ruhsal görüntüler aynı anda ufacık beyinlerinde yansıyor.
Uçuşu yöneten Prenses 103. yeniden akvaryumun çeperlerine çarpmamak için, hapishanelerinin ortasında, delikli Plexiglas tavanın hemen birkaç santimetre altında, özekdeş küçük daireler çiziyor.
Karmaşık ruhsal görüntüler giderek netleşiyor. Bunları yayan 103. Rüzgâr Gibi Geçti'nin o romantik sahnelerini hâlâ belleğinde taşıyor.
O anda, iki böcek için aşk, kendi öz kültürlerinin görüntülerinden daha çok Parmaklar türünün görüntülerinde kendini daha açık ifade ediyor. Elbet Bel-o-kaniıların da bir sürü söylenceleri var, ama hiçbiri Rüzgâr Gibi Geçti'ye benzemiyor. Karıncalar dünyasında, aşk sadece üreme fonksiyonu ile bağlantılıdır. 103. Parmakların filmini görünceye kadar, aşkı üreme işlevinden bağımsız, özel bir heyecan olarak düşünmemişti.
Aşağıda, öteki karıncalar havada dönüşlerini hayranlıkla seyrediyor. Farklı bir şeyler olduğunu anlıyorlar. 10. bu katıksız romantik şj. ir anının esinlendirdiklerini "söylence feromonu'na not alıyor.
Birden, yukarıda her şey karışıyor. Prens 24. fenalaşıyor. Antenleri tuhaf bir şekilde hareket ediyor. Kalbi gittikçe daha hızlı çarpıyor. Deniz baskını gibi, uçsuz bucaksız kırmızı bir dalga, katıksız bir haz ve yoğun bir acı dalgası altında kalıyor. Denetiminden çıkmış güm güm atan kalbinde her şey bozulmuş gibi geliyor.
Güm... güm, güm... güm, güm... güm, güm... güm!
Tak, tak, tak!
Yargıç oturumun başladığını bildirmek için tokmagıyla masaya birkaç kez vurdu.
-Jüri üyesi bayanlar ve baylar, lütfen yerlerinizi alınız.
476
Başkan, jüri üyelerine karıncaların zeki oldukları kabul edildiğinden, bundan böyle hukuki sorumlulukları olduğunu bildirdi. Dolayısıyla, 103. ve arkadaşları hakkında karar vereceklerdi.
- Anlamıyorum, diye haykırdı Julie. Kannca kazandı ya.
- Evet, diye karşılık verdi yargıç. Bu zafer karıncaların zeki olduklarını kanıtlar, ama masum olduklarını kanıtlamaz. Söz savcının.
- Elimde, sayın jüri üyelerine kanncalann ne denli insan düşmanı olduğunu kanıtlayan suç delilleri var. Özellikle ateş karıncalarının Florida'yı işgali konusundaki bir makale jüri üyelerini aydınlatacaktır.
Arthur ayağa kalktı.
- Ama bu ateş karıncalarının nasıl durdurulduğunu belirtmeyi unutuyorsunuz. Başka bir kannca türü aracılığıyla: Solenopsis da-ugerri. Bu tür, ateş karıncaları kraliçesinin feromonlarını üretmeyi bilir. Böylece, işçileri yanıltır. Karıncalar onu beslerken, kendi kraliçeleri günden güne erir ve sonunda ölür. Sonuç: Düşman kanncalann hakkından gelmek için, insanlara bazı kannca türleriyle ittifak yapmak yetiyor.
Savcı Arthur'un sözünü kesti ve yerinden kalkıp jüri üyelerinin karşısına geçti.
- Sırlarımızı böceklere açıklayarak onlardan kurtulamayız. Tam tersine, bu çok şey bilen kanncaları, bilgilerini türün bütününe aktarmadan geciktirmeden tasviye etmek gerekir.
Akvaryumda, esrime hâlâ sürüyor. Karınca çift, sanki cehennemi bir girdaba yakalanmış gibi gittikçe daha hızlı dönüyor. Prens 24.'nün yüreği gittikçe daha düzensiz çarpıyor. Qüm, güm... güm,., güm güm, güm... güm. Kırmızı haz dalgası büyüdükçe renk değiştiriyor. Açık mor, menekşe moru, daha sonra basbayağı kara haline geliyor.
Yargıç, savcıdan sonuca gelinmesini ve talebini bildirmesini istedi.
- Lise fesatçılan için, eğitim araçlarını tahrip ve kamu yolunda ka-nşıklık çıkarmaktan altı ay ağır hapis cezası, piramit fesatçılan için, cinayetlere suç

ortaklığından altı yıl ağır hapis cezası talep ediyorum. Prenses 103. ve suç ortakları için, ayaklanma ve polislerin katlinden dolayı ölüm... cezası talep ediyorum.
İzleyiciler tepki gösterdi. Yargıç, hiç düşünmeden tokmagıyla masaya vurdu.
- Memleketimizde ölüm cezasının çoktan kaldınldıgını savcı meslektaşıma hatırlatınm, dedi alim tavırlanyla.
- İnsanlar için, sayın başkan, insanlar için. Bu konuyu araştırdım. Ceza yasamızda hayvanlar için ölüm cezasını yasaklayan hiçbir madde yok. Çocuklan ısıran köpeklere iğne yapılır. Kuduz taşıyan tilkiler vurulur. Kaldı ki içimizde kannca katletmemekle övünecek biri var mı?
Onaylamayanlar bile savcının haklı olduğunu kabul etmek zorundaydılar. Dikkatsizlikle olsa bile, kim- kannca öldürmemişti ki?
477
- Prenses 103. ve arkadaşları için ölüm cezası vererek, yurttaşlık görevimizi, meşru müdafayı yerine getirmiş olacağız sadece, diye devam etti savcı. Piramitte ele geçirilen belgeler bunu kanıtlıyor. Bize karşı büyük bir sefer başlatmışlardı. İnsana savaş açan türlerin bunu hayatlarıyla ödeyeceklerini doğa bilmelidir.
Prens 24. antenlerini dikiyor. Prenses 103. onu hissediyor, onu görüyor, ama kendi zevki öylesine uzun, öylesine büyük ki eşiyle ilgilenmeyi başaramıyor. O, karaya çalan kırmızı bir dalganın altındayken, kendi turuncuya dönüşen ve gittikçe açılarak daha san ve daha sıcak hale gelen kırmızı bir dalganın altındaydı. Şimdi, o artık bir prenses değil, bir kraliçe.
Prens 24. gittikçe kötüleşiyor.
Baskı hep tırmanıyor. Yüreği durdu.
Baskı yükseliyor, yükseliyor. Birden kraliçeden kopuyor, yavaşça düşmek için kanatlarını çırpmaya çalışıyor ve...
Başkan savunmaya söz verdi.
Julie, bütün nöronlarının kaynaklarına başvurdu.
- Burada bir duruşma yapılmıyor. Bu ondan çok daha fazla bir şey. Bu, insan dışı bir düşünce sistemini anlamamız için bize sunulmuş eşsiz bir fırsat. Karıncalarla, bu toprak-ötesi canlılar banş yapmayı başaramazsak, bir gün uzaylılarla iletişim kuracağımızı nasıl umabiliriz?
Havada, küçük, kuru bir patlama. Baskı çok kuvvetli, zevk çok yoğun, tüm gametlerini dişiye fırlatır fırlatmaz, Prens zevkten patlıyor. Kitin parçaları etrafa dağılıyor ve havada parçalanan bir uçak parçaları gibi yere düşüyor. Yiğit cinsiyetlinin vücudundan dökülen parçalardan nasibini almayan tek bir böcek kalmıyor aşağıda.
Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi'ni okuya okuya, Julie'ye, şimdi kendi sesiyle konuşan Edmond Wells'miş gibi geliyordu.
- Karıncalar gelişmemiz için bir atlama tahtası olabilir. Onları ortadan kaldırmaya çalışmaktansa, onları kullanmaya gayret edelim. Birbirimizi tamamlıyoruz. Biz dünyayı bir metre yükseklikten kontrol ediyoruz, onlar bir santimetre yükseklikten. Arthur, onların çenekle-riyle en becerikli saatçilerin bile üretemeyecegi son derece küçük nesneler ürettiklerini kanıtladı. Neden kendimizi bu değerli müttefiklerden mahrum bırakalım?
Kraliçe 103. havada biraz daha dönüyor, sonra hışım gibi fero-mon alıcısına iniş yapıyor.
Qırç. Rozet Taşı makinesinin hoparlörlerinde küçük bir gürültü çınlıyor, ama sohbetlerin gırla gittiği mahkeme salonunda, kimse buna dikkat etmiyor.
Julie devam ediyordu:
478
- Türümüzün statüsünü iyileştirdik diye mahkûm edilmemiz söz konusu olamaz. Karıncaları öldürmek söz konusu olamaz.
Kraliçe düşerken kanatlannı kaybediyor.
Karıncalar krallığının bedeli, prensin ölümü ve kanatların kaybıdır.
- Tam tersine, kendimizi aklayarak ve bu masum karıncaları özgür bırakarak, keşfetmeye başladığımız yolun her türlü ilgiye değdiğini göstereceksiniz. İstesek de istemesek de, karıncalar...
Ağzı açık kalıyor. Cümle havada asılıyor.
AMSÎKLOFEDt

RAKAMLARIM GÜCÜ: 1 2 3456 7 8 9 10
Sadece biçimleriyle, rakamlar bize hayatın gelişimini anlatırlar. Bütün kıvrımlı olanlar aşkı gösterir. Düz çizgilerden oluşanlar bağlılığı ve her ikisinden oluşanlar ise sınavları. Onları inceleyelim.
0 : Boşluktur. Kapalı köken yumurtası.
1 : Mineral evredir. Sadece bir çizgidir. Hareketsizliktir. Başlangıçtır. Düşünmeden burada ve şimdi olmaktır. Birinci bilinç düzeyidir. Düşünmeyen bir şey oradadır.
2 : Bitkisel evredir. Alt kısmı bir çizgiden oluşur, böylece bitkisel toprağa bağlıdır. Bitkisel ayağını kımıldatamaz, o toprağın tutsağıdır, ama üst tarafında bir kıvrım vardır. Bitkisel göğü ve ışığı sever, çiçeklerin üst kısmının güzel olması bu yüzdendir.
3 : Hayvansal evredir. Çizgi yoktur. Hayvan topraktan kopuktur. O devinebilir, iki kıvrımı vardır, yukarıyı ve aşağıyı sever. Hayvan, duygularının tutsağı olarak davranır. Ya sever ya sevmez. Bencillik en temel özelliğidir. Hayvan leş-çi ve avdır. Sürekli korku içindedir. Doğrudan çıkarları doğrultusunda hareket etmezse, ölür.
4 : İnsansa! evredir. Bu mineral, bitkisel ve hayvansal düzeyin üstündedir. Yol ayrımmdadır. Çaprazlamalı ilk rakamdır. 4. değişimi başarırsa, üst dünyaya geçer. Cüzi iradesiyle, duygularının tutsaklığı evresinden çıkar. Yazgısını gerçekleşirir ya da gerçekleştirmez. Ama seçim özgürlüğü kavramı, özgürlüğe ve duygularına egemen olma görevini gerçekleştirmeye izin verir. 4. özgürce hayvan kalmaya ya da sonraki evreye geçmeye izin verir. İnsanlığın günümüzdeki ikilemidir bu.
5 : Tinsel evredir. 2'nin tersidir. 5'in üstünde çizgi vardır, göğe bağlıdır. Altta bir kıvrımı vardır: Toprağı ve sakinlerini sever. Topraktan kurtulmayı başarmış olmakla birlikte, gökten kurtulamamıştır. 4'ün haç sınavını geçmiştir, ama yükseklerde süzülür.
mm
479
6 : Köşesiz, çizgisiz, sürekli bir kıvrımdır. Tepeden tırnağa aşktır, neredeyse sarmaldır, sonsuzluğa gitmeye hazırlanır. Gökten, topraktan, alt ya da üst her türlü tıkanmadan bağımsızdır. Titreşen saf bir kanaldır. Ama yine de bir şeyi gerçekleştirmesi gerekiyor: Yaratıcı dünyaya geçmek. 6, aynı zamanda anne karnındaki fetüs biçimidir.
7 : Geçiş rakamıdır. 4'ün tersidir. Burada da yol ayrımında bulunuyoruz. Bir çevrim, maddi dünya çevrimi tamamlanmıştır. Böylece bir sonraki çevrime geçmek gerekir.
8 : Sonsuzluktur. Onu çizerken, hiç durulmaz.
9 : Anne karnındaki fetüsdür. 9, 6'nın tersidir. Fetüs, gerçekliğe dönmeye hazırlanır. Hayat verecektir...
10 : Kökensel yumurtanın sıfırıdır, ama üst boyuttan. Bu üst boyut sıfırı, daha yüksek ölçekte yeni rakamlar çevrimine atılacaktır. Ve bu böyle devam edecektir. /Ye zaman bir rakam çizsek, bu bilgeliği aktarırız.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
ALGILAMA FARKLILIÛI
Sanıklar sırasının üstündeki video ekranda, Maximilien'in yüzü göründü. Nerdeyse obur, acayip bir gülümseme vardı yüzünde. Yakın çekim Julie'yi yerine çiviledi. Gözü dönmüş, elinde bir tırnak makasıyla Maximilien görülüyordu. Karıncaları alıyor ve kameranın hemen objektifinin yanında tek tek kafalarını kesiyordu. Her kesişinde bir çıtlama sesi işitiliyordu.
- Me oluyor? Bu maskaralık da neyin nesi? diye sordu yargıç.
Müba şir gelip kulağına bir şeyler fısıldadı. Maximilien evine kapanmıştı ve basit bir video kamera ve bilgisayarının rölesi sayesinde, telefon hatları aracılığıyla bu sahneyi aktarıyordu.
Karıncaların kafasını kesmesinin ardı arkası gelmiyordu. Sonra, sonunda yüz kadarının canına okuduğuna kuşkusu kalmayınca, yorgun bir tavırla kameraya gülümsedi, kesik vücutları topladı ve kâğıt sepetine atmak üzere eliyle süpürdü. Sonra bir kâğıt aldı ve kameranın tam karşısına yerleşti.
- Bayanlar, baylar, çok kötü günler yaşıyoruz. Dünyamız, uygarlığımız, türümüz yok olma tehlikesiyle karşı karşıya. Korkunç bir düşman kapımızın eşiğinde

dikiliyor. Bizi tehlikeye düşüren kim? Öteki, öteki en büyük uygarlık, gezegenin en büyük türü olan öteki, ben buna karıncalar adını verdim. Bir süre onları inceledim, insanlar üzerindeki etkilerini inceledim. Ama bilhassa, bir uygarlık simülatörüne karıncalar teknolojik bilgilerimize sahip olsalardı ne olurunun cevabını bulmak için bir program yerleştirdim.
480
"Bizden sayıca üstünlükleriyle, kavgacılıkları ve iletişim biçimle-riyle yüz yıl içinde bizleri tutsak haline getireceklerini saptadım.
İnsan teknolojisinin katkılarıyla, güçleri çok üst boyutlara ulaşacak. Bayanlar, baylar, bu içinizden bazılarına sapkınca gelecektir. Yine de, bu varsayımın doğru olup olmadığını kontrol etmekte bir sakınca olmadığını düşünüyorum.
Sonuç olarak, karıncaları, özellikle de Fontainebleau Ormanına sahip çıkan şu ünlü uygarlaşmış karıncalan yok etmemiz gerekiyor. İçinizden bazılarının onları sempatik bulduğunu biliyorum. Bazılarınız da onların bize yardım edebileceklerini, bize öğretecek şeyleri olduğunu düşünüyor. Yanılıyorlar.
Dünyanın başına karıncalardan daha büyük bir felaket gelmemiştir. Tek bir karınca yuvası, bütün bir insanlığın öldürebileceğinden çok daha fazla hayvan öldürüyor.
Yendikleri bütün türleri önce eziyor, sonra sürü hayvanları olarak kullanıyorlar. Mesela, daha iyi sağmak için bitkibitlerinin kanatlarını kesiyorlar. Bir gün, bitkibitlerinden sonra sıra bize gelecek.
Zeki karıncaların insanlar için oluşturduktan tehlikenin bilincinde olarak ben, Maximilien Linart, küçük bir topluluğun vurdumduymazlığı yüzünden teknolojimizi öğrenmiş karıncaların kaynadığı Fontainebleau Ormanını insan olarak yok etmeye karar verdim. Gerekirse bütün ormanı kül haline getireceğim.
Uzun uzun düşündüm taşındım ve geleceği hayal ettim. Kirlenmiş ormanın bu yirmi altı bin hektarını şimdi yok etmezsek, bir gün gelecek dünyanın bütün ormanlannı yok etmemiz gerekecek. Şimdilik, küçük bir budama kangrenin yayılmasını önleyecektir. Bilgi bulaşıcı bir hastalık gibidir.
İncil, bize Adem'in bilgi elmasını dişleme dürtüsüne karşı koyması gerektiğini öğretiyor. Havva onu onarılması imkânsızı işlemeye teşvik etti. Ama bizler, karıncalann bu laneti tanımalanru engelleyebiliriz.
103.'nün düşünceleriyle zehirlenmiş karınca yuvalarının bulunduğu orman bölgesine yangın bombaları yerleştirdim.
Beni durdurmaya çalışmanın bir yararı olmaz. Evimde sağlam bir şekilde barikat kurdum. Bilgisayarımın kontrolü altındaki yangın bombalarını ateşleme sistemi, bu mesajdan hemen sonra devre dışı kalacak, dolayısıyla programı dışarıdan hiçbir şekilde değiştirme şansı yok.
Beni durdurmaya kalkışmayın. Eğer her beş saatte bir, bilgisaya-nmın klavyesine kodlu bir formül yazmazsam, evimdeki ve ormandaki her şey patlayacaktır.
Benim kaybedecek hiçbir şeyim yok. Hayatımı türüme feda ediyorum. Bugün yağmur yağıyor. Orman yangınını başlatmak için havaların düzelmesini bekleyeceğim. Eğer düşüncesiz bir saldında ölürsem, insanlık bunu bir vasiyet olarak kabul etsin ve bir başkası nöbeti devralsın."
481
Gazeteciler haberi yetiştirmek için koştular. Birbirlerini tanımayan insanlar mahkeme salonunda birbirlerine seslenmeye başladılar.
Bu geçmişte bir benzeri bulunmayan duruşmanın kararını öğren-mek için kalkıp gelmiş olan Vali Dupeyron, anında yargıcın bürosuna el koydu. İçinden polis hatları koparmayı akıl etmemiştir diye dua ederek, telefonu açtı.
Şükürler olsun, daha ilk çalmada, Linart cevap verdi.
- Tanrı aşkına, sizin neyiniz var komiser?
- Meden yakınıyorsunuz, sayın Vali? Bir Japon grubunun otel projesi için ormanın bir kısmını gözden çıkarmayı istemiyor muydunuz? Dilekleriniz yerine gelecek.
Siz haklıydınız. Bu yeni iş alanları yaratacak ve işsizliğin azalmasını sağlayacak.
- Ama bu şekilde olmaz Maximilien. Bunun daha uyaun yolları vardır...
- Bu tann'nm belası ormanı kundaklayarak, bütün insanlığı kurtaracağım.
Valinin boğazı kurumuştu ve elleri ıslaktı.
- Siz çıldırmışsınız, diyerek içini çekti.

- Başlarda bazıları öyle düşünecekler, ama bir gün beni anlayacaklar ve insanlığın kurtarıcısı olarak heykellerimi dikecekler.
- İyi ama'bu beş para etmez karıncalan neden yok etmek istiyorsun?
- Siz o halde beni dinlemediniz?
- Dinlemez miyim, dinledim, dinledim. Öteki akıllı hayvanların rekabetinden bu kadar korkuyor musunuz?
- Evet.
Polisin sesinde öyle bir kararlılık vardı ki Vali onu ikna etmek için daha kuvvetli bir kanıt aradı.
- Dinazorlar, insanların bir gün küçük ama çok güçlü bir uyaarlık kuracaklarını anlayıp sistemli bir şekilde bütün memelileri tasviye etselerdi, ne olurdu hiç düşündünüz mü?
- Çok iyi bir kıyaslama, nitekim, ben de dinazorlar bizlerden kurtulmalıydılar diye düşünüyorum. Hiç olmazsa, uzun vadede tehlikeyi görecek, benim gibi kahraman bir dinazor olurdu. Belki de şu anda hâlâ yaşıyor olacaklardı, diye cevap verdi Linart.
- Ama yeryüzüne uyum sağlayamadılar. Çok büyük, çok hantal
- Ya biz? Belki karıncalar da bizi bir o kadar büyük ve hantal buluyorlar. Fırsat ellerine geçerse, ne yapacaklar?
Bu sözler üzerine, telefonu kapadı.
Fosfor yayan bombalan ormanda bulmaları için en iyi mayın temizleyicilerini gönderdi Vali. Bir düzine kadarını buldular, ama kaç tane olduğunu bilmiyorlardı ve orman çok büyüktü. O zaman gayretlerinin boşuna olduğunu kabul ettiler.

Kaybetmiş görünüyorlardı. Halk gözlerini göğe dikmişti. Yağmur diner dinmez ormanın alev alev yanacağını herkes biliyordu.
Yine de, biri bir yerden alçak sesle mırıldandı: "Benim yine de bir fikrim var..."
ANSİKLOPEDİ
ŞANTAJ: İşlenmedik hiçbir şey kalmayınca, zaten zengin olan bir ülkede yeni zenginlikler yaratmak için bir tek yol kalın Şantaj. Bu, 'Elimde tek bu mal kaldı, hemen almazsanız, ilgilenen bir başka müşteri var' diyen tüccardan tutun, 'Doğayı kirleten petrol olmadan, bu kış ülkenin tüm halkını ısıtma imltânımız olmayacak' diye ilan eden en üst düzeyde hükümete kadar gider. O zaman, elinden kaçırmak, bir işi başkasına kaptırmak korkusu yapay harcamalara yol açacaktır.
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
İÇTEN PATLAMAK ÜZERE
Yağmur, bütün cumartesi günü boyunca yağdı; akşam, gökyüzü yıldızlarla doldu ve meteoroloji uzmanları pazar günü havanın güzel olacağını ve Fontainebleau Ormanında rüzgârın sert eseceğini haber verdi.
Maximilien pek inançlı olmasa da, bu durumda Tanrının kendisiyle olduğunu düşündü. Yeryüzündeki misyonunun öneminin bilincinde ve mutlu olarak bilgisayarının karşısındaki koltuğa yan gelip uzandı. Sonra uykuya daldı.
Kapılar sürgülenmiş, kepenkler çekilmişti. Qece, bir ziyaretçi gizlice komiserin bürosuna sızmayı başardı. Ziyaretçi bilgisayarı aradı. Kodun basımı bombaları ateşlemesini engellemesin diye, araç ateşlemeye hazır, çalışır durumda bırakılmıştı. Ziyaretçi etkisiz hale getirmek için ilerledi. Aceleyle bir şeyi devirdi. Maximilien tavşan uyku-sundaydı, çok hafif olmasına karşın, gürültü onu tamamen uyandırmaya yetti. Zaten, son anda bir saldırı bekliyordu. Tabancasını ziyaretçiye çevirdi ve tetiğe bastı. Silah ateş alınca, bütün oda titredi. Ziyaretçi çevik bir hareketle kurşundan kurtuldu. Maximilien ikinci kez ateş etti, bunu da savuşturdu.
Sinirlenen komiser, silahını yeniden doldurdu ve nişan aldı. Ziyaretçi en iyisinin bir yere saklanmak olduğuna karar verdi. Bir sıçrayışta salona geçti ve perdelerin arkasına saklandı. Komiser ateş etti ama ziyaretçi başını eğdi. Kurşunlar alnının üstünden geçti.
Maximilien ışıklan açtı. Ziyaretçi hemen saklandığı yeri değiştirmesi gerektiğini anladı. Uzun aralıklı bir koltuğun arkasına sindi. Birkaç kurşun koltukta sekti.

Nereye saklanmalı?
Kül tablası, içilmiş soğuk bir puro izmaritiyle kenar arasındaki açıklığa koşarak sindi. Polis, yastıklann altına baktı, halılar, örtüleri kaldırdı, bu defa onu bulamadı.
Kraliçe 103. soluklanmak ve soğukkanlılığını kazanmak için bundan faydalandı. Çabuk çabuk antenlerini yıkamaya girişti Genel olarak, bir kraliçe hayatı riske atılmayacak kadar değerlidir. Ondan sadece düğün locasında yumurtlaması beklenir. Bununla birlikte 103 dünyada yeterince Parmak ve bu önemli görevi başaracak kadar yeterince karmca olduğunu anlamıştı. Ormanı, dolayısıyla kannca yuvalarını yok etmek söz konusu olunca, böylesi bir tehlikeyi göze almasına kimse engel olamazdı.
Tabancası hâlâ elinde olan Maximilien arada bir yastığa ateş ediyordu. Bu kadar küçük bir hedef için, başka bir silah gerekiyordu.
Maximilien mutfağa gidip dolapta bir aerosol bomba buldu ve salondaki bir böcek bulutuna sıktı. Odayı ölü kokulan sardı Neyse ki karıncanın akciğer cepciklerinin büyük bir özerkliği vardı Böcek öldürücünün büyük bir bölümü geniş odaya dağıldığından nefes almak mümkündü. Kuşkusuz orada daha dakikalarca kalabilirdi ama kaybedecek zamanı yoktu.
Kraliçe kirişi kırdı.
Yetkililerin ve Valinin kendisine karşı koyabilecek tek hasım olarak buldukları bir karınca ise, akıllarına yanayım, diye düşündü Kendinden ve reflekslerinden hoşnut bunlar, düşünürken, ışıklar söndü Bu nasıl olabilirdi. Minicik bir kannca sigorta düğmesine basamazdı ki.
Karıncanın domotik santrale girdiğini o zaman anladı. Bu yazılan akımı çözebildiğim, dolayısıyla hangi elektrik telini kesmeyi bildiûini gösteriyordu. Hasmını küçük görmeyeceksin. Polis okulunda öğrencilerine ilk bunu öğretirdi. Kendisi de sadece hasmı ondan bin kere daha küçük olduğu için aynı hatayı işlemişti.
Komodinin çekmecesinde sakladığı halojen cep lambasını aldı ziyaretçisini son olarak gördüğünü sandığı yeri aydınlattı. Sonra sayaç kutusuna doğru yöneldi ve bir elektrik telinin çenekle kesildiöini apaçık gördü.
Bunu ancak tek bir karınca yapabilir, dedi kendi kendine- 103 onların soysuz kraliçesi.
Karanlıkta, aşırı gelişmiş koku duyusu ve ışık dedektörlü kızılötesi görme duyusu ile, karınca artık hafif bir üstünlüğe sahipti Ne var ki dolunay vardı ve menekşe mavisi ışığın odaya dolması için Maxi-mılien'in artık gereksiz olan kepenkleri açması yetmişti.
482
Kaybetmiş görünüyorlardı. Halk gözlerini göğe dikmişti. Yağmur diner dinmez ormanın alev alev yanacağını herkes biliyordu.
Yine de, biri bir yerden alçak sesle mırıldandı: "Benim yine de bir fikrim var..."
ANSİKLOPEDİ
ŞANTAJ: işlenmedik hiçbir şey kalmayınca, zaten zengin olan bir ülkede yeni zenginlikler yaratmak için bir tek yol kalır: Şantaj. Bu, "Elimde tek bu mal kaldı, hemen almazsanız, ilgilenen bir başka müşteri var" diyen tüccardan tutun, "Doğayı kirleten petrol olmadan, bu kış ülkenin tüm halkını ısıtma imkânımız olmayacak" diye ilan eden en üst düzeyde hükümete kadar gider. O zaman, elinden kaçırmak, bir işi başkasına kaptırmak korkusu yapay harcamalara yol açacaktır. Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
İÇTEH PATLAMAK ÜZERE
Yağmur, bütün cumartesi günü boyunca yağdı; akşam, gökyüzü yıldızlarla doldu ve meteoroloji uzmanları pazar günü havanın güzel olacağını ve Fontainebleau Ormanında rüzgânn sert eseceğini haber verdi.
Maximilien pek inançlı olmasa da, bu durumda Tanrının kendisiyle olduğunu düşündü. Yeryüzündeki misyonunun öneminin bilincinde ve mutlu olarak bilgisayarının karşısındaki koltuğa yan gelip uzandı. Sonra uykuya daldı.
Kapılar sürgülenmiş, kepenkler çekilmişti. Gece, bir ziyaretçi gizlice komiserin bürosuna sızmayı başardı. Ziyaretçi bilgisayarı aradı. Kodun basımı bombaları ateşlemesini engellemesin diye, araç ateşlemeye hazır, çalışır durumda bırakılmıştı. Ziyaretçi etkisiz hale getirmek için ilerledi. Aceleyle bir şeyi

devirdi. Maximilien tavşan uyku-sundaydı, çok hafif olmasına karşın, gürültü onu tamamen uyandırmaya yetti. Zaten, son anda bir saldırı bekliyordu. Tabancasını ziyaretçiye çevirdi ve tetiğe bastı. Silah ateş alınca, bütün oda titredi. Ziyaretçi çevik bir hareketle kurşundan kurtuldu. Maximilien ikinci kez ateş etti, bunu da savuşturdu.
Sinirlenen komiser, silahını yeniden doldurdu ve nişan aldı. Ziyaretçi en iyisinin bir yere saklanmak olduğuna karar verdi. Bir sıçrayışta salona geçti ve perdelerin arkasına saklandı. Komiser ateş etti ama ziyaretçi başını eğdi. Kurşunlar alnının üstünden geçti.
Maximilien ışıklan açtı. Ziyaretçi hemen saklandığı yeri değiştirmesi gerektiğini anladı. Uzun aralıklı bir koltuğun arkasına sindi. Birkaç kurşun koltukta sekti.

Nereye saklanmalı?
Kül tablası. İçilmiş soğuk bir puro izmaritiyle kenar arasındaki açıklığa koşarak sindi. Polis, yastıkların altına baktı, halıları, örtüleri kaldırdı, bu defa onu bulamadı.
Kraliçe 103. soluklanmak ve soğukkanlılığını kazanmak için bundan faydalandı. Çabuk çabuk antenlerini yıkamaya girişti. Genel olarak, bir kraliçe hayatı riske atılmayacak kadar değerlidir. Ondan sadece düğün locasında yumurtlaması beklenir. Bununla birlikte, 103. dünyada yeterince Parmak ve bu önemli görevi başaracak kadar yeterince karınca olduğunu anlamıştı. Ormanı, dolayısıyla karınca yuvalarını yok etmek söz konusu olunca, böylesi bir tehlikeyi göze almasına kimse engel olamazdı.
Tabancası hâlâ elinde olan Maximilien arada bir yastığa ateş ediyordu. Bu kadar küçük bir hedef için, başka bir silah gerekiyordu.
Maximilien mutfağa gidip dolapta bir aerosol bomba buldu ve salondaki bir böcek bulutuna sıktı. Odayı ölü kokulan sardı. Neyse ki karıncanın akciğer cepciklerinin büyük bir özerkliği vardı. Böcek öldürücünün büyük bir bölümü geniş odaya dağıldığından, nefes almak mümkündü. Kuşkusuz orada daha dakikalarca kalabilirdi ama kaybedecek zamanı yoktu.
Kraliçe kirişi kırdı.
Yetkililerin ve Valinin kendisine karşı koyabilecek tek hasım olarak buldukları bir karınca ise, akıllarına yanayım, diye düşündü. Kendinden ve reflekslerinden hoşnut bunları düşünürken, ışıklar söndü. Bu nasıl olabilirdi. Minicik bir karınca sigorta düğmesine basamazdı ki.
Karıncanın domotik santrale girdiğini o zaman anladı. Bu, yazılan akımı çözebildiğim, dolayısıyla hangi elektrik telini kesmeyi bildiğini gösteriyordu. Hasmını küçük görmeyeceksin. Polis okulunda öğrencilerine ilk bunu öğretirdi. Kendisi de sadece hasmı ondan bin kere daha küçük olduğu için aynı hatayı işlemişti.
Komodinin çekmecesinde sakladığı halojen cep lambasını aldı, ziyaretçisini son olarak gördüğünü sandığı yeri aydınlattı. Sonra sayaç kutusuna doğru yöneldi ve bir elektrik telinin çenekle kesildiğini apaçık gördü.
Bunu ancak tek bir karınca yapabilir, dedi kendi kendine: 103. onların soysuz kraliçesi.
Karanlıkta, aşın gelişmiş koku duyusu ve ışık dedektörlü kızılötesi görme duyusu ile, karınca artık hafif bir üstünlüğe sahipti. Ne var ki dolunay vardı ve menekşe mavisi ışığın odaya dolması için Maxi-milien'in artık gereksiz olan kepenkleri açması yetmişti.

Acele etmek gerekiyordu. Karınca odaya döndü ve tekrar bilgisayara yöneldi. Francine, ona bilgisayarın arkasındaki havalandırma parmaklığından nasıl sızılması gerektiğini öğretmişti. Talimatları harfiyen uyguluyordu. Kraliçe 103. şimdi yerindeydi. Kendisine bildirilen bağlantıları kesmekten başka bir şey kalmıyordu geriye. Elektronik plakalar arasında yürüdü. Şurada harddisk. Orada anakart. Kondansatörlerin, transistörlerin, rezistansların, potansiyometrelerin ve radyatörlerin üstünden geçti. Etrafındaki her şey titreşiyordu.
Kraliçe 103. düşman bir yapı içinde hareket ettiğini hissediyordu. MacYavel varlığından haberdardı. İçinde gözleri yoktu, ama karınca ayağını bakır bağlantılara her bastığında, zayıf bir kısa devre algılıyordu.

MacYavel in elleri olsaydı, onu çoktan mahvederdi.
Bir midesi olsaydı, onu çoktan sindirirdi.
Dişleri olsaydı, onu çoktan çiğnerdi.
Ama bilgisayar, mineral kökenli bileşenlerden oluşan, hareketsiz bir makineden başka bir şey değildi. Kraliçe 103. içindeydi ve Fran-cine'in gösterdiği yazılı akım planını hatırlıyordu ki birden kızılötesi gözleri, havalandırma parmaklığında insan düşmanının kocaman gözlerini seçti.
Maximilien alnındaki sarı işareti tanıdı ve ona bir böcek öldürücü bulutu gönderdi. Karıncanın soluma delikleri"hâlâ açıktı ve tam ikinci bir bulut bilgisayarın içini sisler içinde bir ingiliz limanına çevirince, öksürdü. Asitli hava içini kemiriyordu. Dayanılır gibi değildi.
hava, çabuk hava.
Disket okuyucusunun kapağından dışarı çıktı ve onu yine kurşunlar karşıladı. Onun için füze olan kurşunlar arasından zikzaklar yaptı. Cep lambası peşini bırakmıyordu ve bir ışık halkası içinde dörtnala gidiyordu.
Projektörden kurtulmak için, dörtnala büronun kapısının altından geçip salona ulaştı ve bir halının kıvrımı altına daldı. Halı kaldırıldı. Bir koltuğun altına büzüldü. Koltuk devrildi.
Şaşkına dönen karınca, ayakkabılar arasında koştu. Peşindeki Parmakların sayısı gittikçe artıyordu. En azından bir düzine kadardı. Kalın halının naylon kenarındaki cangıla sığındı.
Ya şimdi?
Antenlerini hareket ettirdi ve kömürlü bir hava akımı saptadı. Son sürat, halıyı terk etti ve karşısındaki dikey tünele daldı. Şahane bir sığınak. Ama, projektör arkasını bırakmamıştı.
- Bacadasın 103. bu defa elimdesin, lanet karınca, diye bağırdı Maximilien, cep lambasının ışık demetiyle bacanın içini süpürdü.
Karınca, kuruma basa basa kocaman dik tünelde yükseldi.

Maximilien, üzerine bir öldürücü bulut daha göndermek istedi ama bombası boştu. Bacanın alt kısmı yetişkin bir insan vücudunun geçebileceği kadar genişti. 103.'yü silindir gibi ezmek için bacaya tırmanmaya karar verdi. Bu baş belası böceği paramparça etmeden hiçbir şeyden emin olamazdı.
insan, eski taşlara tutundu, beş parmaklık iki sürüsü beyinsel iletişim merkezi aracılığıyla birbirlerinin ilerleyişinden haberdar oluyor Arkada, ayakkabı hapishanesindeki daha beceriksiz parmaklar tutunacak bir yer arıyor.
Yine de, baca daraldıkça tırmanmak daha da kolaylaşıyordu. Ma-ximilien, dirseklerine ve dizlerine dayanarak, iyi bir dağcı gibi kolaylıkla ilerliyordu. Kraliçe 103. onun kendisini izleyeceğini hiç ummamıştı. Daha yukarılara çıktı. O da çıktı. Kannca, arkasından gelen Parmaklar'ın yaqı, kokusunu alıyordu. Kanncalara göre, Parmaklar kestane yağı kokarlar. Maximilien kesik kesik soluyordu. Dik bir bacada dört ayak tırmanmak, gerçekten artık onun yaşına göre değildi. Bacanın yukarı kısmını aydınlattı ve kendisiyle alay ediyormuş gibi gelen iki minik anten seçer gibi oldu. Birkaç santimetre daha yükseldi. Baca gittikçe daralıyordu ve artık bütün vücuduyla sokulmakta güçlük çekiyordu Önce sağ böğrünü ilerletti, o tarafı sıkışınca, sağ omzunu ilerletti ve omzu da sıkışıp kalınca, sag kolunu yukarı doğru uzattı.
Kraliçe 103. bir tuğla deliğine rahatça kuruldu, ama Maximilien biraz sonra deliği aydınlattı. Ulaşılması zordu, ama çektiği bunca zahmetten sonra 103.'yü elinden kaçırmayacaktı. Kolu daha fazla ilerle-yemeyince, saldırıya yumruğunu gönderdi.
Kannca geri çekildi. Bir Parmak yaklaşıyordu ve çıkmaz sokaktaydı.
- Şimdi elimdesin, diye mırıldandı Maximilien çenesini sıkarak.
Karıncaya sanki dokunmuş gibi geldi ve daha güçlü vurmadıg,na pişman oldu. İşaret parmağını deliğe soktu, ama Kraliçe 103. yana sıçradı ve parmağını kanatıncaya kadar çenekleriyle ısırdı.
-Ayy!
Küçük yaranın üstünde kan boncuklandı. Karınca, şimdi yarayı asit ateşine tutmaktan başka yapacak iş kalmadığını biliyordu. Karın salgı bezini, özellikle

bu iş için % 70 yoğunlukta asitle şişirdiğinden fışkırtı tepkiye yol açacak kadar tahriş edici olabilecekti.
Kraliçe 103. atış pozisyonu aldı ve hedefini ıskaladı. Zehiri, en ufak hasara yol açmadan tırnağa çarptı. Parmak havayı kamçıladı. Şimdi deliğin en sonuna çekildiğinden, kavga nerdeyse eşit gibiydi.
Azgın bir işaret parmağı karşısında, küçük, yorgun bir karınca değildi artık.
Karıncanın silahları: Silme formik asitle dolu kann atış cepleri ve minicik çeneklerinin yalımı.
Parmak'ın silahları: Tırnağının yalımı ve düz kısmı ile kaslarının gücü.
486
Maximilien çabasından ofladı. Diğer parmaklan işaret parmağının yardımına göndermek istedi. Eli soyuldu, ama dört parmağını tuğlanın deliğine sokmayı başardı.
Düello. Maximilien Linartın eli, Jules Verne'in romanı Deniz Altında Yirmi Bir Fersahtan çıkmış kocaman bir ahtapot gibi, küçük hasmını tepelemek için havayı kamçılıyordu.
Karınca, bu korkunç savaş eline karşı hem korku hem hayranlık duyuyordu.
Gerçekten, Parmaklar böyle çıkıntılara sahip oldukları için ne kadar şanslı olduklarını bilmiyorlardı. Kendisini ezmek için manevralar yapan uzun pembe kollardan dikkatle sıyrıldı. Bir çok salvo atışı yaptı, ama kırmızı hedefe isabet ettiremedi. Bu durumda, yaraları çoğaltmaya karar verdi. Pembe ette küçük küçük çizikler açtı.
Parmaklar gittikçe sinirleniyor, ama vazgeçmiyordu. Karınca, onların çabalarını küçümsemişti. Suratının ortasına bir tokat yedi ve kendini sığınağının ta dibinde buldu.
El, çoktan yeni bir fiske için silahlanmıştı. Tamamen bükülmüş işaret parmağını başparmağın serbest bırakması, sert ve dosdoğru hareket etmesine yetiyordu.
Benim tek gerçek düşmanım korkudur.
Prens 24.'yü, bir günlük kocasını düşündü. Onu döllendirmişti. Yakında yumurtlayacaktı. O bunun için ölmüştü. En azından onun için hayatta kalmalıydı.
En geniş kesiği saptadı ve bütün gücüyle zehrini yolladı.
Yanmanın etkisiyle, adam hafifçe geriler gibi oldu, dengesini yitirdi, kütük gibi devrildi ve küller içine yığıldı. Boyun omurları kırılmış halde, orada kaldı.
Düellonun sonu. Mücadeleyi hiçbir kamera filme almamıştı. İleride buna kim inanırdı? Bir karınca, küçücük bir karınca Ooliath'ı yenmişti.
Yaralarını yaladı. Sonra, dövüşten sonra her zaman yaptığı gibi, çabucak yıkanmaya girişti; antenlerini yaladı, kıllarını düzledi, ayaklarını yaladı ve sakinleşti.
Şimdi, işi bitirmesi gerekiyordu. MacYavel, birkaç dakika içinde kodunu almazsa, yangın bombalarını ateşleyecekti.
Koşarken, bir gölgenin kendisini izlediğini fark etti. Arkasına döndü ve devasa uçan bir canavar gördü. Lâl ve kara renkleri korkunçluğunu daha bir artıran ince, uzun ve gevşek kanatlan vardı. 103. korkudan irkildi. Bu bir kuş değildi.
Her yöne dönebilen patlak gözlerini karıncaya dikti. Ağzını açtı ve kokusuz kabarcıklar göğe doğru yükseldi.
Bir balık.
Bu kadar düş yeter.
487
Bilgisayara saldırmak için geri döndu. Hâ|â bocek öldürücünün kokusu vardı içeride, ama tahammül edilebilirdi.
MacYavel, elektrik çarpsın diye ona küçük elektrik şarjları gönderdi. Ama karınca zıplayarak bu tuzaklardan kurtuldu. Kendini öncelikli işi üzerinde yoğunlaştırdı: Bombaları kut .da eden radyo vericilerine bağlı telleri kesmek.
Yapılmayacaksın, Özellikle de tel konusunda yanılmayacaksın.
Tek bir hata, felaketi durduracakken, başlatabilirdi. Ölümüne düellodan bitkin; çenekleri titriyordu. Zehir sinmiş hava rahatça ve serinkanlı düşünmesini engelliyordu. Karınca, kıllarından biri kadar ince bakır bir yol boyunca ilerledi. Üç mikroişlemci saydı ve rezistanslarla ve kondansatörlerle dolu bir kavşakta döndü. Dipteki dördüncü teli kesme talimatı almıştı.

Plastik kabuğu, sonra bakırı çekiştirip durdu ve üzerine zehir damlattı. Ama yarısına kadar kesmişti ki yok, hayır bu değil, dedi kendi kendine, bu dördüncü değildi, onun yanındaki iki telden biriydi.
MacYavel, böceği emmek ve kanatları arasında parçalamak için soğutma vantilatörünü çalıştırdı. Fırtına.
Kraliçe 103. borayla sürüklenmemek için bileşenlere sarıldı-. İnsandan sonra, makineyi yenmesi gerekiyordu. MacYavel, uğultu içinde, ormandaki bombaları patlatacak geriye sayma işlemine başladı.
Sayısal sayaç karıncanın önündeydi, her bir rakamının kırmızı ışığıyla onu aydınlatıyordu.
10, 9, 8 ... Geriye sadece iki tel kalıyordu; ama kızılötesi görüşlü karıncaya, yeşil ve kırmızı açık kahverengi görünüyordu.
7 ... 6 ...5 ...
Kraliçe ikisinden birini rasgele kesti. Geriye sayma devam ediyordu.
Bu doğru tel değildi.
Umutsuzca hemen ikincisine, son tele girişti.
4 ... 3 ... 2 ...
Çok geç! Telin sadece yarısı kesilmişti. Yine de geriye sayma 2de durdu.
MacYavel çalışmıyordu.
Karınca, apışmış, iki rakamda takılıp kalmış sayaca bakıyordu.
103.'nün içinde beklenmedik bir şey, beynine doğru çıkan, iğne gibi batan bir basınç meydana geldi. Belki de şu ana kadar yaşadığı heyecanlardan, tuhaf bir feromon karışımı, aklında hiç tanımadıK bir molekülün dogmasını sağlıyordu.
Kraliçe 103. içinde olanları denet-leyemiyordu. Basınç yükseliyor, köpürüyor, bastırılması olanaksız, ama hiç kötü değil.
Büyü yapılmış gibi, geçirilen tehlikelerden doğan bütün gerilimler arka arkaya kaybolmaya başladı.
488
Basınç, şimdi antenlerine ulaşmıştı. Bu Prens 24. ile sevişirken hissettiklerine benziyordu. Bu aşk değildi, bu...
Mizah!
Kahkahayı bastı kahkaha onda kontrolsüz baş sallamalar, salya salgılama, çeneklerin titremesi biçiminde ortaya çıktı.
ANSİKLOPEDİ
MİZAH: Bilimsel yıllıklarda söz edilen tek hayvan mizahı vakası Strasbourg Üniversitesinden primatolog Jim An-derson tarafından aktarılmıştır. Bu bilim adamı, sağır dilsizlerin jestüel dilinin öğretildiği Koko adında bir goril vakasını nakleder. Bir araştırmacı, bir gün beyaz renkli havlunun hangi renkte olduğunu sorunca, goril "kırmıziyı ifade eden jesti yapmış. Denemeci, havluyu usulünce maymunun gözleri önünde sallamış ve sorusunu tekrarlamış, ama aynı cevabı almış, Koko'nun neden hatasında inat ettiğini anlamamış. İnsanın sabrı tükenmeye başlayınca, goril havluyu kapmış ve kenarındaki kırmızı işlemeyi göstermiş. O zaman, primatologların 'oyun mimiği" dedikleri davranışları sergilemiş. Yani bir sırıtma; dudaklarını yukarı kıvırmış, ön dişlerini çıkarmış, gözlerini belirginleştirmiş. Bu belki de >
mizahtı...
Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.
ŞAŞIRTICI BİRİYLE KARŞILAŞMA
Parmaklar birbirine geçti. Dansçılar kavalyelerini sımsıkı sardı. Fontainebleau Şatosunda balo.
Tarihi binada, kentin Danimarka kenti Esjberg ile kardeş kent ilan edilmesi onuruna kutlama yapılıyordu. Bayrak teatisi, madalya teatisi, hediyeler teatisi. Halk oyunları gösterileri. Yerel korolar. Bundan böyle üç kentin girişinde yer alacak panoların "KARDEŞ KEMTLER: FONTAİMEBLEAU - HACIMOE - ESJBERG' sergilenmesi.
Sonunda akuavinin ve Fransız erik rakısının tadılması.
İki ulusun bayraklarını taşıyan arabalar merkezi avluda park ediyor, içinden geç kalmış gala giysileri içinde çiftler çıkıyordu.
Resmi görevli Danimarkalılar ellerini silon Fransız meslektaşları karşısında yerlere kadar eğiliyorlar. Sonra birbirlerine gülümsüyor, kartvizitler veriyor ve eşlerini takdim ediyorlardı.

Danimarka elçisi Valiye yaklaştı ve kulağına:
- Şu karıncalar davasını çok iyi izleyemedim, dedi. Tam olarak nasıl bitti?
489
Vali Dupeyron gülümsemeyi kesti. Muhatabının davayı ne kadar izlediğini merak ediyordu. Olsa olsa, gazetelerden bir iki makale okumuştur.
- İyi. İyi, diye geçiştirdi. Yerel meselelerimizle ilgilendiğiniz için teşekkürler.
- Bu konuda daha fazlasını söyleyebilir misiniz? Piramit sakinleri mahkûm edildiler mi?
- Hayır, hayır. Jüri üyeleri çok yumuşaktı. Onlardan bir daha ormanda piramit kurmamaları istendi desem doğru sayılır.
- Ama bana bir makineyle kanncalatla konuşulduğunu söylemişlerdi.
- Bunlar gazetecilerin abartmaları, işletildiler, gazetecileri bilirsiniz, gazeteleri satsın diye bire beş katarlar.
Danimarka elçisi ısrar etti.
- Ama yine de, karınca feromonlartnı insan sözüne çevirerek konuşmayı sağlayan bir makine vardı.
Vali Dupeyron kahkahalarla güldü.
- Ah. Buna siz de mi inandınız? Bu bir asparagastı. Bir akvaryum, bir küçük şişe, bir bilgisayar ekranı. Makine çalışmıyordu. Omuzdaşlardan biri akvaryumun içinden karınca cevap veriyormuş gibi cevaplar veriyordu. Saf insanlar belki buna inandılar, ama gerçek ortaya çıktı.
Danimarkalı şekerli ringa kanepesi aldı ve bir kadeh alkolle yuttu.
- Demek kannca konuşmuyordu?
- Karıncalar çıkmaz ayın son perşembesinde konuşacaklar. Tavukların dişi çıkınca.
- Hımm... dedi elçi, biliyor musunuz tavuklar dinozorların uzaktan akrabasıymış. Belki de bir zamanlar onların da dişleri vardı.
Bu konuşma gittikçe Valinin canını sıkıyordu. Sıvışmaya kalkıştı. Ama elçi kolundan tuttu ve ısrar etti:
- Ya şu karınca 103.?
- Duruşmadan sonra, bütün karıncalar doğaya salındılar. Karıncaları mahkûm ederek kendimizi gülünç duruma düşürecek değildik her halde. Kendilerini çocuklara, ormanda gezenlere ezdireceklerdir.
Etraflarındaki insanlar cep telefonlarının antenlerini açıyorlardı. Hep aynı yerde kalarak, bu yapay antenler sayesinde sürekli diyalog kuruyorlardı.
Elçi kafasının tepesini kaşıdı.
- Ya Karıncalar Devrimi adına liseyi işgal eden gençler?
- Onlar da serbest bırakıldılar. Sanırım öğrenimlerine devam etmediler. Hepsi de küçük bilgisayar hizmet şirketleri kurdu. Söylendiğine göre işleri iyi gidiyormuş. Ben, gençlerin kendilerini ilgilendiren projelere atılmalarının teşvik edilmesinden yanayım.
490
- Ya komiser Linart?
- Merdivenlerden çok fena düştü. Elçinin sabrı tükenmeye başlıyordu.
- Sizi duyan, hiçbir şey olmamış sanır.
- Sanıyorum, Karıncalar Devrimi hikâyesi ve böcekler davası çok abartıldı. Aramızda kalsın...
Ona göz kırptı.
- ... Bölgede turizmi canlandırmak için bu biraz gerekliydi. Bu hikâyeden sonra, ormanın ziyaretçileri iki katına çıktı. Bu iyi. İnsanların akciğerleri bayram ediyor. Küçük esnaf da iş yapıyor. Hatta kentimizle kentinizin kardeş kent olmalarında biraz da bu hikâyenin payı yok mu?
Sonunda, Danimarkalı gevşemeye razı oldu.
- Evet, biraz, itiraf ediyorum. Ülkemde, bu acayip dava herkesi ilgilendirdi. Hatta bazıları, insanlarda bir karınca elçiliğinin, karıncalarda da bir insan elçiliğinin günün birinde gerçek olabileceğini düşündü.
Dupeyron, diplomatça kıs kıs güldü.
- Orman söylencelerini diri tutmanın büyük önemi vardır. Ne kadar deli saçması olursa olsun. Kendi payıma, 20. Yüzyılın başından beri, söylence yazarlarının olmamasına üzülüyorum. Bu edebi türün tamamen ortadan kalktığını söyleyebiliriz.

Her neyse, Fontainebleau Ormanı karıncaları "mitolojisi" yöre turizmi için yararlı oldu.
Bunun üzerine, Dupeyron saatine baktı, söylev saatiydi. Kürsüye çıktı. İyice yıpranmış ve sararmış alışılmış kardeş kent kâğıdını kasılarak çıkardı ve söylevine başladı:
- Kadehimi uluslar arasındaki dostluğa ve tüm bölgelerin iyi niyetli insanları arasındaki anlaşmaya kaldırıyorum. Sizler bizleri ilgilendiriyorsunuz ve umarım bizler de sizleri ilgilendiriyoruzdur. Törelerimiz, geleneklerimiz, teknolojilerimiz ne olursa olsun, aramızdaki farklar büyük olduğundan birbirimizi zenginleştireceğimize inanıyorum...
Sonunda sabırsızlananlara oturma ve tabaklarıyla meşgul olma müsadesi verildi.
- Beni saf biri olarak göreceksiniz ama ben bunun mümkün olduğunu gerçekten düşünüyorum diye devam etti Danimarkalı.
- Neymiş o?
- İnsanlar nezdinde karıncalar elçiliği.
Çileden çıkan Dupeyron, gözlerini ona dikti. Büyük bir sinema ekranı varmış gibi eliyle işaret yaptı.
- Sahneyi çok iyi görüyorum. Başında tacı, sırmalı saltanat giysileri içindeki Kraliçe 103.'yü karşılıyorum. Ona Fontainebleau tarımsal liyakat madalyasını veriyorum.
491
- Neden olmasın? Bu karıncalar si/" ?l**ZÜK bİr tal* olabilir. Onlar, müttefikiniz yaparsan.z, inanıl.?13' "£ ^ .ÇaîlŞa^Ward,r. Onlar, üçüncü dünyanm az gelişmisler^^;"Ursunu2- Birkaç in-ek boncuk karşılında ellerinde iyi, m'T^T "e V3rSa ^Amalar-siniz. Amerikalı Yerlilere böyle yapılma"
- Dobracısınız, dedi Vali.
- Bundan daha ucuz, daha çok ve ^ becer*Wi bir işgücü düşünebiliyor musunuz?
- Doğru, tarlalar, kitleler halinde s^rebilirler- Yeraltı su kaynaklarını bulabilirler.
- Sanayide, tehlikeli ve hassas iŞleAde kullanılabilirler.
- Casusluk için olsun, sabotaj içi/1 °'S"" ' fevka|ed« askeri yardımcılar olabilirler, diye ekledi Vali D/pey
- Hatta uzaya karıncalar gönderileb^^ iT^*™ teMikt^ at' maktansa, çok ucuza karıncalar gönd^1™6 ha 'y,dır-
- Muhtemeldir. Ama... geriye birse/"""" ka"y°r
- Ne sorunu?
- Onlarla iletişim kurmak. Rozet T^Ş' Zl^ZVf^'^T hiç çahşmad.. Size dediğim gibi hileli f„b r ^ Wry '? ™T
na konuşan ve kendini karınca gibi gc^Ste omuzdaş vardı.
Danimarkalı elçi, büyük hayal kır*'"9'"3 "^^ görünüyordu.
- Haklısınız, sonuçta bütün bunlar^3" 9e"yc bİr söy|ence kaldK Modern bir ormanlar söylencesi.
Kadeh tokuşturdular ve daha ciddil ^erÖen konuştular.
ansiklopedi
BİR İŞARET: Dün tuhaf bir şejZ^uteiİTu^"' ^ züm sahafç,daki bir Kitaba, Than^0"3 ^ tak"dL
Kitab, a,d,m ve okudum. İnsaf'" *''7?T !???"""' n,n kendi sonu olduğunu Mini/°r Y^eJP ' P r
Colombun Amerikay, keşfetme^.9 ' 3'bh Cennet'
bulmaya giden öncüler hayal etırV
Mamam ve çevre ,p„, Tibet ^T^'^'T^ tammlanan cennetimden esinien^'f'^ aca/'P Ö'r/ kir. Sahafa sordum, o devirde */'?*" &"to ^ mad.g.m söyledi, normal. Bizim " ^£ °'"m V* «?' net tabu konularda. Ama bu ^ffdenkTT^ bakt.kça kayg,m art.yor. Beni altÛ^Ze *T ^ Ha bir şeydi. Kafamda korkunç b^l^Z Edmond Wells, var deoilsem^ B? t K Var °'mam'^
Um. Beiki de. k^tanTrkate^ £j"' f" *f idim sadece. t,pk, Thanatonaudef'*'' ^^^"'^ 9><>'-
492
Madem öyle, bu kâğıttan duvarı geçip okuyucuma doğrudan sesleneceğim: 'Gerçekten var olma şansına sahip olan sana, merhaba. Bu çok enderdir, yararlan bundan!' Edmond Wells Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisi, cilt III.

YENİ BtR YOL

Mırıldayan bilgisayarda, lnfra-World'de, eskiden Francine'in yarattığı sanal dünya kapalı bir vazo halinde yaşamayı sürdürüyor; artık kimse onunla ilgilenmiyor.

Hani neredeyse olmayan bu dünyada, hemen her yerde din adamları ve bilim adamları sonunda kabul ettikleri bir üstboyuta saldırıyorlar. Füzeler ve teleskopların doğruladığı bu varsayımı ilk olarak bir bilim-kurgu roman yazarı ortaya attı. Artık ikna oldukları, öteki dünya dedikleri şey, başka boyutta bir dünya. Orada kendileri gibi insanlar yaşıyor ama zamanı ve uzamı farklı biçimde algılıyorlar.

Infra-World'lüler, üst boyuttakilerin dünyalarını en küçük ayrıntılarına kadar betimleyen bir program içeren bilgisayar kullandıkları ve onu böyle betimleyerek var ettikleri sonucuna varıyor. Infra-Worldiü-ler, kendilerini yaratacak teknolojilere sahip başka boyuttan insanların yarattığı hayali bir dünyada bir gerçeklikleri olduğunu anladılar. Bütün medya halkı bundan haberdar etti. lnfra-World'lüler, maddi olarak var olmadıklarını da anladılar. Manyetik bir araç üzerinde 0 ve 1 ierden oluşan dizilerden uzun bir bilgi işlem kanalında bir Yin ve Yang dizisinden, evrenlerini tanımlayan ve programlayan elektronik bir ADM'den başta bir şey değiller. Önceleri, pek az "var olduklarına" çok şaşırdılar, ama sonra buna alıştılar.

Bundan böyle tek arzuları, neden var olduklarını anlamak. Hepsi, eskiden tanrılarını, Francine adında dişi bir tanrıyı bulup ortaya çıkardıklarını biliyor. Hepsi onu öldürdüklerini ya da ağır bir şekilde yaraladıklarını biliyor. Ama bu onlara yetmiyor. Aşağıdaki dünyayı anlamak istiyorlar.

ZİNCİRLEME

Dosdoğru koşuyordu. Yokuşu indi. Erguvani oklar gibi uzayıp giden kavaklar arasında slalom yaptı.

Kanat alkışlan. Elvan yelkenlerini açıyor kelebekler ve birbirlerini kovalarken, havayı harmanlıyorlar.

Aradan bir yıl geçmişti: Ansiklopedinin koruyucusu Julie, kitabı küp şeklindeki bir valize koymuştu ve tam bulduğu yere geri götürüyordu: Bir başkası daha Görece ve Salt Bilgiyi ileride kullanabilsin diye.

4s*

Artık onun ve dostlarının kitabı ellerinde bulundurmalarına gerçi yoktu, içeriği hepsinin içindeydi. Hatta onu geliştirmişlerdi. Basit bj kitap bile olsa, üstad eserini tamamladı mı çekilmelidir.

Julie, çantayı kapamadan, üçüncü cildin sonunu, en son sayfasu nı yeniden okudu. Bu son cümleleri yazarken, Edtnond VVells'in sini,." li eli titremişti:

Bitti. Yine de bu sadece başlangıç. Devrim ya da Evrim yapma s*. rası sizde. Toplumunuz ve uygarlığınız için yüksek bir amaç butma^ size kalıyor. Toplumun donup kalmaması, bir daha asla geri gitın^ mesi için icat etmek, kurmak, yaratmak size düşüyor.

Görece ve Salt Bilgi Ansiklopedisini tamamlayın. Yeni girişimler, yeni yaşama tarzları, çocuklarınızın sizlerden çok daha iyi olması içity yeni eğitim yöntemleri bulun. Düşlerinizin dekorunu genişletin.

Ütopik toplumlar kurmaya çalışın. Hep daha atak eserler yaratın. Yeteneklerinizi bir araya getirin, çünkü 1 + 1=5 tür. Yeni düşünme boyutları fethine çıkın. Kibirsiz, şiddetsiz, gösterişsiz. Sadece yapın.

Bizler tarihöncesi insanlarıyız. Büyük macera önümüzde, arkada değil. Bizi çevreleyen doğanın sunduğu uçsuz bucaksız veriler bankasını kullanın. Bu bir armağandır. Her hayat biçimi içinde bir ders saklar. Canlı olan her şeyle iletişim kurun. Bilgilerinizi birbirine kanştmn.

Gelecek ne güçlülerin ne de parlak zekâlıların.

Gelecek ister istemez icatçılarındır.

İcat edin.

Her biriniz yapıya çöpünü taşıyan bir karıncasınız. Özgün, basit fikirler bulun. Her biriniz sınırsız güçlere sahipsiniz ve geçicisiniz. İşte acele etmeniz için bir gerekçe. Kurmak uzun sürecektir, çalışmanızın meyvelerini asla görmeyeceksiniz ama siz karıncalar gibi adımlarınızı atın. Ölmeden önce bir adım. Bir karınca hiç belli etmeden nöbeti devralacaktır, sonra bir başka karınca, sonra bir başkası, sonra bir başkası daha.

Karıncaların Devrimi, sokaklarda değil, kafalarda yapılır. Ben öldüm, sizler yaşıyorsunuz. Bin yıl sonra, ben yine ölü olacağım, sizler sağ. Harekete geçmek için bundan yararlanın.
Karıncaların Devrimi'ni yapın.
Julie, kilidin kodunu karıştırdı ve bir iple eskiden düştüğü küçük koyağa indi. Ellerini böğürtlenler, dikenler, egreltiotlan sıyırdı.
Balçıklı çukuru, tepeye gömülen tüneli yeniden buldu.
Dört ayak üstünde içeriye girdi ve saatli bir bomba koyarmış gibi bir duyguyla, çantayı tam olarak bulduğu yere bıraktı.
Karıncaların Devrimi bir başka yerde, bir başka biçimde ve bir başka zamanda yenilenecekti. Tıpkı onun gibi, bir gün, biri çantayı keşfedecek ve kendi Karıncalar Devrimi'ni kurgulayacaktı.
494
Julie, çamurlu tünelden çıktı ve ipe asılarak şevi tırmandı. Dönüş yolunu biliyordu.
Küçük koyağın tepesindeki kum kayasına başını çarptı ve bir gelinciği ürküttü, gelincik kaçarken bir kuşu, kuş bir sülüğü, sülük tam bir yaprağı kesmek üzere olan karıncayı rahatsız etti.
Julie soluk aldı ve binlerce bilgi beynine doluştu. Ormanda öyle zenginlikler vardı ki. Ormanın ruhunu algılaması için açık gri gözlü genç kadının antenlere gereksinimi yoktu. Başkalarının ruhuna nüfuz etmek için, bunu istemek yeter.
Gelinciğin ruhu, dalgalanma ve küçük sivri dişler halinde, esnek. Gelincik, manzaraya mükemmel uyum göstererek, vücudunu üç boyutta hareket ettirmesini biliyordu.
Julie dikkatini kuşun ruhuna yerleştirdi ve uçmayı bilmenin zevkini tanıdı. Ta yukarılardan görüyordu. Kuşun ruhu inanılmayacak kadar karmaşıktı.
Sümüklüböceğin ruhu dingindi. Korku yok, sadece biraz merak, karşısına dikilen şeye karşı biraz umursamazlık. Sümüklüböceğin tek düşündüğü, yemek yemek ve sürünmek.
Karınca çoktan gitmişti; Julie onu aramadı. Buna karşılık, yaprak oradaydı ve yaprağın hissettiği şeyi, aydınlıkta olmanın zevkini hissetti. Sürekli fotosentezle uğraşma duygusu. Yaprak çok faal olduğunu düşünüyordu.
O zaman, Julie tepeyle empatiye girmeye çalıştı. Soğuk bir ruhtu. Ağır. Eski. Tepenin yakın geçmiş bilinci yoktu. Tarihte, permiyenle ju-ra çağı arasında bir yerdeydi. Buzlanma, tabakalaşma anılan vardı. Sırtında yaşanan hayat onu ilgilendirmiyordu. Sadece yüksek eğrelti-otları ve ağaçlar onun eski dostlarıydılar. İnsanları yaşarken görüyordu ve çok geçmeden ölüyorlardı, ömürleri çok kısaydı. Ona göre, memeliler önemsiz meteorlardı. Daha doğar doğmaz, ihtiyarlıyorlar ve can veriyorlardı.
"Merhaba gelincik." "Merhaba yaprak." "Merhaba Tepe" dedi seçilen yüksek bir sesle.
Julie gülüms*edi ve yeniden yola koyuldu. Topraktan çıktı, açık gri gözlerini yıldızlara doğru kaldırdı ve...
ORMANDA OEZİrfTt
Uçsuz bucaksız bir evren, deniz mavisi ve buzlanmış.
Görüntü öne doğru kayıyor.
Evrenin merkezinde; rengârenk binlerce galaksi serpiştirilmiş bir bölge ortaya çıkıyor.
Bu galaksilerden birinin kolunun kıyılarında; hareli, yaşlı bir güneş.
Güneşin etrafında; ılık, sedef rengi bulut kakmalı küçük bir gezegen.
495
Bulutların altında; aşıboyası anakara,.^ bezedigi acık mor re»1*" li okyanuslar.
v
Anakaraların üstünde; dağlar, ovalar, ^|ga da,ga turkuaz orman»ar-
Bu ağaçların dallarının altında; binlere hayvan türü. İçlerinde iki tür özellikle çok gelişmiş.
Adımlar.
Mevsimlerden kış.
Karla örtülü ormanda biri yol alıyor.
Lekesiz kann ortasında, uzaktan küçyk kara bir leke seçiliyor.

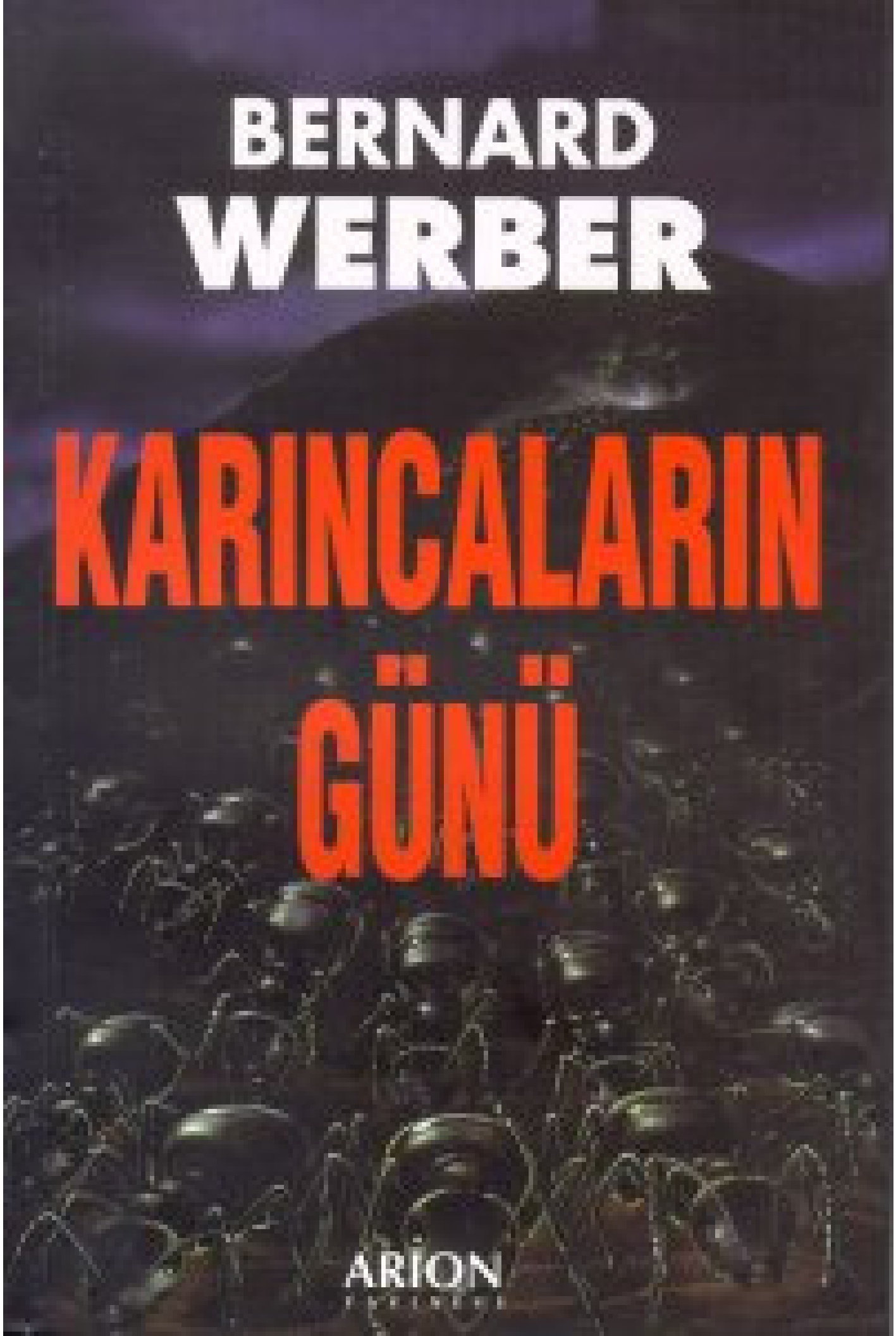
BERNARD
WERBER
KARINCALARIN
GÜNÜ
ARION

Daha yakından, ayaklan yansına kad^r beyaz pudraya gömülmüş, yine de ilerlemeye çabalayan sakar bir t>öcek fark ediliyor. Enli bir şey. Bacakları kalın, cırnakları uzun ve iyice ayrık. Cinsiyetsiz tipte genç bir karınca bu. Benzi çok solgun, gözleri kara ve patlak. Kara ve yumuşak antenleri kafatasını örtüyor. Bu 5.
İlk kez karda yürüyor. Yanında 10. soguga karşı direnmelerini sağlayan kandil içindeki közle, çabucak yanına geliyor. Kandili fazla eğmeye gelmiyor, yoksa kan eritiyor.
Beyaz ve buzlu uçsuz bucaksızlıkta, kesik kesik soluyan kannca birkaç adım daha atıyor. Bir karıncaya göre küçük adımlar, kendi türüne göre büyük adımlar. Yürüyor ve çenesine kadar gelen soğuk kardan bıkmış, son bir gayretle iki arka ayağı üstünde dikiliyor.
Bu pek rahat olmayan pozisyonda birkaç adım atıyor, sonra duruyor. "Karda yürümek bile büyük maharet!" diyor kendi kendine. İki ayağı üstünde karda yürümek çok zor. Ama vazgeçmiyor.
10.'ya dönüyor ve şöyle diyor:
- Sanırım yeni bir duruş keşfettim, lile beni.

El, kitabın son sayfasını çevirdi.
Gözler soldan sağa doğru koşmaya ara veriyor ve kapakları bir an, onları örtüyor.
Gözler sindiriyor, sonra yeniden açılıyor.
Sözcükler, yavaş yavaş küçük desenlerden bir dizi haline geliyor. Kafatasının derinliklerinde, beynin panoramik dev ekranı sönüyor. Bu sondur. Yine de, bu sadece bir...
Bernard Werber _ Karıncalar'ın Devrimi
Bernard Werber _ Karıncaların günü
İÇİNDEKİLER
TEŞEKKÜR 6
BİRİNCİ GİZEM:
Şafağın Efendileri 9
İKİNCİ GİZEM:
Yeraltı Tannian 111
ÜÇÜNCÜ GİZEM:
Kılıç ve Çene Darbeleriyle 183
DÖRDÜNCÜ GİZEM:
Karşılaşma Zamanı 245
BEŞİNCİ GİZEM:
Karıncaların Efendisi 300
ALTINCI GİZEM:
Parmakların İmparatorluğu 383
SÖZLÜK 453
BİRİNCİ GİZEM
ŞAFAĞIN EFENDİLERİ
1. PANORAMA
Siyah. Bir yıl geçti. Ağustos gecesinin aysız gökyüzünde yıldızlar göz kırpıyorlar. Sonunda koyu karanlık aralanıyor. Ölgün ışık. Sis tabakaları Fontainebleau Ormanı'nın üzerinde geriniyor. Biraz sonra, kocaman kırmızı bir güneş onlan dağıtıyor. Şimdi her şey çiy ta-neleriyle parlıyor. Örümceklerin ağlan turuncu incilerden oluşan kaba örtülere dönüşüyorlar. Hava sıcak olacak.
Dallann altında, otların üstünde, eğreltiotlarının arasında, her yerde küçük yaratıklar kıpırdıyor. Her cinsten ve sayılamayacak kadar çoklar. Çiy, saf sıvı, bu toprağı temizliyor; burada serüvenlerin en garibi meydana gele...
2. MERKEZDE ÜÇ CASUS
"İlerleyelim, çabuk."
Kokusal buyruk açık: Yararsız gözlemlerle kaybedilecek zaman yok. Karanlık üç gölge, gizli koridor boyunca aceleyle ilerliyorlar. Tavanda yürüyen, yerden yüksekte duyu organlannı zahmetsizce

hareket ettiriyor. Aşağı inmesini söylüyorlar ama o, böyle baş aşağı daha iyi olduğunu söylüyor. Gerçeği tersinden algılamayı seviyor.
Hiçbiri ısrar etmiyor. Her şey bir yana neden olmasın? Üçlü, iki kola aynlıp daha dar ve uzun bir geçide girerek gözden kayboluyor. Her adımdan önce en küçük köşeyi bile yokluyorlar. Şimdilik her şey o kadar sakin ki bundan tedirgin oluyorlar.
İşte şehrin merkezine ulaştılar. Çok iyi gözetlenen bir bölgede-ler. Adımlannı daha kısa atmaya başlıyorlar. Galerinin duvarları gittikçe daha parlak oluyor. Kuru yaprak parçalarının üzerinde kayıyorlar. Kızıl iskeletlerinin tüm damarlannı sağır bir kaygı basıyor.
İşte büyük salondalar.
Kokulan içlerine çekiyorlar. Burası reçine, kişniş ve kömür kokuyor. Bu oda çok yeni bir buluş. Bütün diğer kannca sitelerinde odalar yiyecek ya da yumurtalann saklanması dışında bir işte kullanılmazlar. Oysa önceki yıl, kış uykusundan hemen önce biri bir öneri ortaya attı:
"Artık düşüncelerimizi kaybetmemeliyiz. Güruhun zekâsı çok hızlı bir biçimde kendini yeniliyor.
Atalanmızın düşünceleri çocuklanmızın işine yaramalı."
Düşüncelerin korunması kavramı kanncalarda tamamen yeni bir şeydi. Bununla beraber site üyelerinin büyük bir çoğunluğunu coşturmuştu. Her biri bilgisinin feromonlannı bu iş için öngörülmüş kaplara akıtmaya geldi. Sonra bu bilgiler konulanna göre düzenlendi.
Bundan sonra bütün bilgiler bu büyük salonda toplanmıştı: "Kimyasal Kütüphane". Üç konuk öfkelerine rağmen hayranlık duyarak ilerliyorlar. Duyargalarının hareketi heyecanlannı açığa vuruyor. Çevrelerinde altlı sıralar halinde dizilmiş, onlara sıcak yumurta görüntüsü veren amonyak buhan haleleriyle çevrili parlak ovaller duruyor. Fakat bu saydam yumurta kabuklan içlerinde bir yaşam banndırmıyorlar. Kumdan çevrelerinin içine sıkışmış, içlerinde yüzlerce konu hakkında kokusal anlatılar taşıyorlar: Ni Hanedanı'nın kraliçelerinin tarihi, güncel biyoloji, zooloji (çok fazla zooloji), organik kimya,

yeryüzü coğrafyası, yeraltı kum katmanları jeolojisi, en ünlü savaş-lann stratejisi, son on bin yılın toprak politikalan. Hatta yemek tarifleri veya şehrin en kötü üne sahip köşelerinin planlan bile var.
"Çabuk, çabuk, acele edelim, yoksa..."
Dirseklerindekl yüz tüylü ftrçanın yardımıyla çabucak duyumsal uzantlannı temizliyorlar. Şimdi bellek feromonlanrun biriktirildiği kapsülleri inceleme zamanı. Onian iyi tanımlamak için aşın kınl-gan yumurtalara duyargalannın ucuyla hafifçe dokunuyorlar. Birden, üç karıncadan biri hareketsizleşiyor. Bir gürültü algılar gibi oluyor. Bir gürültü? Her biri bu kez kim olduklarının ortaya çıkacağını düşünüyor.

Heyecanla bekliyorlar. Bu kim olabilir?
3. SALTALARIN EVİNDE
- Qt kapıyı aç. Bu, kesinlikle Matmazel Nogardl
Sebastien Salta uzun gövdesini doğrulttu ve kapının tokmağını çevirdi.
- Merhaba, dedi.
- Merhaba, hazır mı?
- Evet, hazır.
Üç Salta kardeş hep birlikte gidip büyük bir polistiren kutu aldı. Kutunun içinden üst kısmı açık, içi koyu renkli taneciklerle dolu bir cam küre çıkardılar.
Hepsi kabın üzerine eğildi ve Caroline Nogard sağ elini içine daldırmaktan kendini alamadı. Bir miktar koyu renk kum parmaklarının arasından aktı. Sanki eşine az rastlanır bir kahveyi koklar gibi taneciklerin kokusunu içine çekti.
- Bunun için çok çaba harcamanız gerekti mi? Salta kardeşler, hep bir ağızdan yanıt verdiler:
- Fazlasıyla. Ve biri ekledi:
- Fakat bu, çabamıza değdi!

Sebastien, Pierre ve Antoine Salta iri yapılıydılar. Her birinin boyu en az iki metreydi. Onlar da uzun parmaklarını taneciklerin arasına daldırmak için diz çöktüler.
Yüksek bir şamdanın içine yerleştirilmiş üç mum, turuncuya bakan sarı ölgün bir ışıkla bu garip sahneyi aydınlatıyordu.
Caroline Nogard cam küreyi köpük naylon koruyucularla özenle sanp sarmalayarak bir valize yerleştirdi. Üç dev gibi adama baktı ve onlara gülümsedi. Sonra, sessizce izin istedi.
Pierre Salta üzerinden büyük bir yük kalkmasının verdiği rahatlamayla soluğunu bıraktı.
- Sanırım bu kez hedefe ulaşıyoruz.
4. KAÇD» KOVALAMACA
Yanlış alarm. Bu, hışırdayan kuru bir yapraktan başka bir şey değil. Üç karınca tekrar araştırmalanna başlıyorlar.
Tıka basa sıvı bilgiyle dolu bütün kapları teker teker kokluyor-lar.
Sonunda aradıklarını buluyorlar.
Neyse ki onu keşfetmek onlar için çok zor olmadı. Paha biçilmez değerdeki nesneyi alıp birbirlerine geçiriyorlar. Bu feromon-larla dolu ve bir damla çam reçinesiyle sıkıca mühürlenmiş bir yumurta. Onu açıyorlar. İlk çıkan koku duyargalarının on bir halkasına saldırıyor.
"Deşifre edilmesi yasak bilgi."
Mükemmel. Yumurtanın üstündeki mühür en iyi kalite değil. Yumurtayı yeniden yere koyuyor ve duyargalannm uçlannı doy-mazcasına içine daldınyorlar.
Kokusal metin beyinlerinin kıvnmlanna yükseliyor.
"Deşifre edilmesi yasak bilgi Feromon bellek no: 81 Konu: Otobiyografi
12
Benim adım Chli-pou-ni.
Belo-kiu-kluni'nin kızıyım.
Ni Hanedanı'nın 333. kraliçesi ve Bei-o-kan şehri'nin tek verimli dişisiyim.
Adım hep bu değildi. Kraliçe olmadan önce Bahar'ın 56. prensesiydim. Çünkü benim kastım ve yumurtlama numaram bu.
Ben gençken, Bel-o-kan sitesinin evrenin sınırı olduğunu sanıyordum. Biz karıncaların, gezegenimizdeki tek uygarlaşmış yaratıklar olduğumuzu sanıyordum. Termitler, anlar ve yaban anlarının sadece bilgisizlikleri yüzünden bizim âdetlerimizi kabul etmeyen vahşi, ilkel topluluklar olduklarını sanıyordum. Diğer karınca türlerinin yozlaşmış olduklanna ve cüce karıncaların bizi korkutamayacak kadar küçük olduklsırına inanıyordum. O zamanlar sürekli yasak sitenin içinde, bakire prenseslerin hareminde kapalı olarak yaşıyordum. Tek isteğim bir gün anneme benzemek ve onun gibi, her anlamda zamana direnecek bir siyasal federasyon oluşturmaktı. Ta ki yaralı bir genç prens, 327., hücreme gelip bana garip bir öykü anlatıncaya kadar... Bir av keşif grubunun tamamının yıkıcı etkileri olan yeni bir silahla yok edildiğini söylüyordu.
O zaman, rakiplerimiz cüce karıncalardan kuşkulanıyorduk ve geçen yıl onlara karşı Gelincikler Meydan Savaşı'nı yaptık. Bu savaş milyonlarca askerimize mal oldu fakat kazandık. Bu zafer bizim için hatamızın kanıtı oldu. Cüce karıncaların hiçbir gizli ve güçlü silahı yoktu.
Daha sonra suçluların, yüzyıllardan beri düşmanlarımız olan termitler olduğunu düşündük. Bir diğer hata. Doğudald büyük termit sitesi bir hayaletler şehrine dönüştü. Gizemli, klorlu bir gaz bütün site sakinlerini zehirledi.
Bunun ardından kendi sitemizin içinde soruşturma yaptık ve böylece aşırı sıkıntılı bilgilerin açığa çıkmasını engelleyerek topluluğu koruyan gizli bir orduyla karşılaştık. Bu katiller belli bir kaya kokusu yayıyor ve akyuvar rolü oynadıldarını iddia ediyorlardı. Bizim toplumumuzun kendi sansür organını oluşturuyorlardı. Kendi düzen-birliğimizde, herkesin cahil kalması için her şeyi yapmaya
13
hazır, dokunulmazlığı olan savunma mekanizmalarının olduğunun farkına vardık! Fakat cinsiyetsiz savaşçı 103683.'nün olağanüstü serüvenlerle dolu yolculuğundan sonra anladık.
Dünyanın doğu kıyısında..."

Üç karıncadan biri okumayı kesiyor. Birinin varlığını hisseder gibi oluyor. Asiler gizleniyorlar, çevreyi gözlüyorlar. Hiçbir şey kıpırdamıyor. Bir duyarga çekinerek sığınaklarının üstünde dikiliyor, kısa bir süre sonra beş diğer duyarga onu taklit ediyor.
Altı duyumsal uzantı radara dönüşüyor ve 18000 hareket/saniye hızla titreşiyor. Çevrede kokusu olan her şey anında tanımlanıyor.
Bir kez daha yanlış alarm. Çevrede hiç kimse yok. Yeniden fe-romonun deşifre edilmesi işlemine koyuluyorlar.
"Dünyanın doğu kıyısında binlerce kez büyük, dev gibi hayvan sürüleri var. Kannca mitolojileri onlan şiirsel bir dille anlatıyorlar. Bununla birlikte onlar her türlü şiirin ötesindeler.
Dadılar, bizi korkunç masallarla sindirmek için, onların varlığını anlatırlardı. Onlar korkunçluğun ötesindeler.
O zamana kadar dünyanın kıyılarının bekçisi olan ve beşli sürüler halinde yaşayan bu dev canavarlar hakkındaki öykülere hiçbir zaman fazla İnanmadım. Bunların bakire ve saf prenseslere yönelik saçmalıklardan başka bir şey olmadığını düşünüyordum.
Şimdi, ONLARIN gerçekten var olduklarını biliyorum. İlk av keşif grubunun yok olmasının nedeni ONLARDI. Termit sitesini zehirleyen gaz, bunu yapan ONLARDI. Bel-o-kan'ı kırıp geçiren ve annemi öldüren yangın, bunu yapan da ONLARDI. ONLAR: PARMAKLAR,
Onlan bilmezden gelmek istiyordum. Fakat bundan böyle bunu yapamam. Olmanda her yerde onlann varlığını buluyoruz.
Her gün, keşif İzcilerinin raporları, onlann bizim dünyamıza biraz daha yaklaşüklannı ve çok tehlikeli olduklarını doğruluyor.
Bu yüzden bugün benimkileri PARMAKLARA karşı bir sefer düzenlemek için ikna etmeye karar verdim. Bu, M/â zaman
14
varken gezegendeki bütün PARMAKLARI yok etmeyi amaçlayan büyük bir silahlı sefer olacak."
Bildiri o kadar şaşırtıcı ki onu özümlemeleri için birkaç saniye geçmesi gerekiyor. Üç casus kannca bilmek istiyordu. İşte şimdi biliyorlar!
Parmaklara karşı bir seferi
Ne olursa olsun diğerlerini uyarmak gerek. Yalnız biraz daha öğrenebilselerdi. Hep birlikte duyargalarını yeniden ıslatıyorlar.
"Bu canavarlann hakkından gelmek için, bu seferin yirmi üç piyade hücum alayı, on dört hafif topçu alayı, kırk beş her ortama uyan yakın dövüş alayı, yirmi dokuz..."
Tekrar bir gürültü. Bu kez artık kuşku yok. Bir pençenin altında kuru toprak çatırdıyor. Üç izinsiz giren kannca hâlâ gizli bilgilerle sıvalı duyargalarını kaldınyorlar. Her şey çok kolay olmuştu. Bir tuzağa düştüler. Kimyasal Kütüphane'ye girmelerine izin vermelerinin sebebinin, kim olduklarını daha iyi anlamak olduğunu anladılar.
Ayaklan sıçramaya hazır bükülüyor. Çok geç. Diğerleri oradalar. Asilerin sadece değerli feromon belleğini içeren yumurtayı alıp, enine uzanan küçük bir koridordan sıvışacak kadar zamanlan oluyor. Alarm, Bel-o-kan'ın kokusal dilinde gnlryor. Bu, kimyasal formülü "C8-HI8-O" olan bir feromon. Tepki hemen geliyor. Şimdiden yüzlerce askerin ayaklarının sürtünmesi duyuluyor.
İzinsiz girenler kannlan yerde kaçıyorlar. Kimyasal Kütüphane'ye girebilmiş ve kraliçe Chli-pou-ni için en önemli feromonu deşifre etmeyi başarmış yegâne asiler durumundayken orada ölmek yazık olacaktı.
Sitenin koridorları boyunca kaçıp kovalamaca. Bir kızak yanşın-daki gibi, kanncalar o kadar hızlı gidiyorlar ki dönemeçleri yere dikey olarak dönüyorlar. Bazen yere inmek yerine tavanda hızla koşarak ilerlemeye devam ediyorlar. Şu bir gerçek ki bir kannca yuvasında yüksek ve alçak kavramı tamamen göreceli. Pençelerle her yerde yürünebilir, hatta koşulabilir.
15
Altı ayaklı çok hızlı giden taşıtlar baş döndüren bir gidişle kaçıyorlar. Dekor üzerlerine saldırıyor.
Çıkıyorlar, iniyorlar, dönüyorlar. Kaçanlar ve kovalayanlar bir uçurumun üstünden atlıyorlar. Hepsi hatasız geçiyorlar, sendeleyip düşen biri dışında.

Birinci asinin karşısına ışık saçan bir maske çık,yor. Başına gelenin farkına varacak zamanı olmuyor. Maskenin altından formika-sitle dolu bir kamın sivri ucu çıkıyor. Yakıcı sıvı karıncayı hemen (yumuşak bir hamura dönüştürüyor. Şaşkınlıktan çılgına dönen ikinci asi geri dönüyor ve hızla yan geçitlerden birine dalıyor.
Kokusal diliyle, "Dağılalım," diye bağınyor. Altı ayağı yere derinlemesine işliyor. Enerji kaybı. Sol yanında bir asker beliriyor. Her ikisi de o kadar hızlı koşuyor ki savaşçı ne avını çenesiyle yakalayabiliyor ne de asit atışı ayarlayabiliyor. Böyle olunca, asiyi itiyor ve onu duvara yaslayarak ezmeye çalışıyor.
Kabuklar boğuk bir ses çıkararak tokuşuyorlar. İki kannca, 0,1 km/saatten daha fazla bir hızla kannca yuvasının daracık koridorla-nnda ileriye itiliyorlar, her biri terslemelere maruz kalıyor. Birbirlerine çelme takmayı deniyorlar. Kannlannın sivri uçlannı birbirlerine batınyorlar.
Öyle bir hızla gidiyorlar ki hiçbiri koridorun daha da daraldığını fark etmiyor, hem kaçan hem kovalayan aniden huni biçiminde bir galeriye girince çarpışıyorlar. İki çok hızlı giden taşıt birlikte patlıyor ve parçalanan kitinlerin parçacıkları uzağa, geniş bir alana dağılıyor. Üçüncü asi, ayakları tavanda, baş aşağı konumda saldm-yor. Bir topçu asker ona nişan alıyor ve tam isabetli bir atışla sağ arka ayağını paramparça ediyor. Casus karınca, şokun etkisiyle, kraliçenin bellek feromonunu içeren yumurtayı bırakıp gidiyor.
Bir muhafız paha biçilmez nesneyi alıyor.
Başka bir topçu asker on damla asit atıyor ve hayatta kalan sonuncu asinin duyargalarından birini sıvılaştınyor. Asit atışının çarpmasıyla tavandan dökülen parçalar bir anda yolu tıkıyorlar.
Küçük asi bir an soluklanabilirse de artık fazla uzağa gidemeyeceğini biliyor. Bir ayağının ve bir duyargasının eksik olması bir yana, şimdi muhafızlar da bütün çıkışları gözlüyorlardır.
16
Askerler şimdiden arkasındalar. Formikasit atışlannın sesi duyuluyor. Bu kez önden bir ayağı daha gövdesinden ayrılıyor. Bununla birlikte o, kalan dört ayağıyla, hâlâ koşuyor ve koridorun dolambaçlı bir yerinde büzülmeyi başanyor.
Bir muhafız ona nişan alıyor fakat yaralı kanncanın da hâlâ asidi var. Kamını kaldınyor, çok hızlı bir biçimde atış konumunu alıyor ve asker kanncaya nişan alıyor. Tam isabet! Diğer kannca daha beceriksizdi, sadece sol orta ayağını koparabildi. Artık üç ayağı var. Son casus kannca topallayarak soluk soluğa ilerliyor. Ne pahasına olursa olsun bu tuzaktan kurtulması ve diğer kanncalan Parmaklara karşı yapılacak bu sefer hakkında uyarması gerek.
Düellocu karıncanın kavrulmuş cesedini bulan bir asker, "Buradan geçmiş, buradan," diyor.
Buradan nasıl çıkabilir? Yapabildiği kadar kendini tavana yapıştırıyor. Diğerleri yukarıya bakmayı düşünmeyeceklerdir.
Tavan, bir sığınak oluşturmak için kesinlikle en uygun yer. Muhafızlar onu ancak ikinci geçişlerinde, içlerinden birinin yukandan damlayan bir damlayı fark etmesiyle buluyorlar. Bu, asinin şeffaf kanı.
Lanet yerçekimi!
Üçüncü asi kendini bırakarak döküntülerle birlikte düşüyor. Kalan üç ayağı ve tek duyargasıyla herkese vurmaya çalışıyor. Bir asker ayağının tekini yakalıyor ve kırılıncaya kadar büküyor. Bir diğer asker karnının sivri ucuyla gövdesini delip gedy^r- Asi, buna rağmen kurtuluyor. Topallayarak güçlükle yürüyebiliyor. Hâlâ iki ayağı var. Bundan sonra kurtulamayacak. O koşarken, bir duvardan uzun bir çene gkıyor ve kafasını koparıyor. Kafa zıplayarak yokuş aşağı inen galeri boyunca yuvarlanıyor.
Vücudun kalan kısmı devrilmeden önce on adım daha atmayı başarıyor. Muhafızlar parçalan topluyorlar ve sitenin çöplüğüne, asinin iki sessiz arkadaşının kalıntılarının üzerine atıyorlar. İşte çok meraklı olanlann başına bu gelir!
Üç ceset, bir gösterinin başından önce kötü bir rastlantıyla paramparça olan kuklalar gibi terk edilmiş, kıpırdamadan yatıyorlar.
17
5. BAŞLIYOR
"L'Echo du dimanche" gazetesi:

FAISANDERIE SOKAĞI'NDA ESRARLI ÜÇ CİNAYET
"Perşembe günü Fontainebleau'da, Faisanderie Sokağı'nda bir binada üç ceset bulundu. Aynı dairede yaşayan üç kardeş Sebasti-en, Pierre ve Antoine Salta'nın ölüm nedenleri bilinmiyor.
Bu semtin güvenlik konusunda iyi bir ünü var. Para ya da değerli eşya çalınmamış. Kapının kilidinin zorlandığına ilişkin hiçbir iz yok. Olay yerinde cinayette kullanılmış olabilecek hiçbir silah da bulunmadı.
Titizlikle yapılacağı anlaşılan soruşturma görevi Fontainebleau cinayet şubesinin ünlü komiseri Jacques Melies'e verildi. Bu garip olay, polisiye bilmece amatörleri için bu yazın en heyecanlı olayı olabilir. Katilin iyi davranmaktan başka yapacağı bir şey yok. L.W."
6. ANSİKLOPEDİ
Yine mi siz?
Demek benim Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedimin İkinci t£2nl buldunuz.
Sitincisl yratonaZ"1 t^"»*"1 «M***» *«*»* °'dukc* ortalıkta bir yere konmuştu.
Bu 'Jl± û«/n^ **¦ ™d»' **" mi?
Bravo.
Tam olarak kimsiniz? Yeğenim f onaman mı?
Kızım mı?
Hayır, siz ne osunuz ne de ötekisiniz.
Merhaba bilinmeyen okur!
Sizi daha İyi tanımak isterdim. Bu kitabın sayfalarının önüne adınızı, yasınızı, cinsiyetinizi, mesleğinizi, milliyetinizi yazın.
18
Hayatta ilgi duyduğunuz şeyler neler?
Güçlü yönleriniz ve zayıflıklarınız neler?
Sonrası, çok önemli değil. Sizin kim olduğunuzu biliyorum.
Sayfalarımı okşayan ellerinizi hissediyorum. Hem bu, yeterince hoş bir şey.
Parmaklarınızın ucunda, parmak izlerinizin kıvrımlarında en gizil özelliklerinizi tahmin ediyorum.
En küçük parçanıza kadar her şey yazılı. Hatta orada atalarınızın genlerini bile fark ediyorum.
Öyle ya, siz doğasınız diye binlerce İnsan genç yaşta ölemedi, birbirini baştan çıkartıp çiftleştiler.
Bugün, sizi karşımda görür gibiyim. Hayır, gülümsemeyin. Doğal kalın. Sizi daha derinden okumama izin verin. Düşündüğünüzden daha fazla bir şeysiniz.
Sadece toplumsal bir tarihe sahip bir ad ve soyadı değilsiniz. Siz %71 saf su, %18 karbon, %4 azot, %2 kalsiyum, %2 fosfor, %l potasyum, %0,S kükürt, %0,5 sodyum, %0,4 klordan meydana geliyorsunuz. Artı bir çorba kaşığı dolusu az miktarda çeşitli element: Magnezyum, çinko, manganez, bakır, iyot, nikel, brom, flor, silisyum. Ayrıca küçük bir tutam kobalt, alüminyum, molibden, vanadyum, kurşun, kalay, titan, bor.
İşte varoluşunuzun reçetesi.
Bütün bu maddeler yıldızların yanmasından meydana geliyor ve onları sizin vücudunuzdan başka yerlerde bulmak mümkün. Sizin suyunuz okyanusların en sakininin suyunun benzeri. Fosforunuz sizi kibritlerin dostu yapıyor. Klorunuz havuzlan dezenfekte etmeye yarayan klorun aynısı. Fakat siz sadece bu değilsiniz.
Siz kimyasal bir katedral; dozajları, dengeleri, kavranması kolay olmayan karmaşıklıktaki mekanizmalarıyla olağanüstü bir yapı oyunusunuz. Çünkü sizin molekülleriniz de atomlardan, parçacıklardan, kuarklardan, boşluktan, bütün hepsinin elektromanyetik, yerçekimsel, elektronik güçlerle sizi aşan bir incelikle bir araya gelmesinden oluşmuştur. Her neyse! Bu ikinci cildi bulmayı başardıysanız, bu, sizin kurnaz olduğunuz ve benim dünyam hakkında birçok şey bildiğiniz anlamına
19
"1
gelir. Birinci cildin size verdiği bilgileri ne yaptınız? Bir devrim mi? Bir evrim mi? Hiçbir şey, kesin olarak.
O zaman şimdi daha İyi okuyabilmek İçin rahatça oturun. Sırtınızı dik tutun. Sakin sakin soluk alıp verin.

Ağzınızı gevşetin.
Beni dinleyin!
Zamanda ve mekânda sizi çevreleyen hiçbir şey yararsız değildir.
Siz yararsız değilsiniz. Geçici hayatınızın bir anlamı var. Çıkmaz bir yola yönetmiyor. Her şeyin bir anlamı var.
Siz beni okurken, size seslenen kurtçuklar beni yiyorlar. Ben ne diyorum? Çok umut veren frenkmaydanozu filizlerine gübre İşlevi görüyorum. Benim neslimin insanları nereye varmak istediğimi anlamadılar. Benim için çok geç.
Bırakabildiğim tek şey, çok küçük bir İz... bu kitap.
Benim için çok geç, fakat sizin için çok geç değil. Oturduğunuz yerde rahat mısınız? Kaslarınızı gevşetin. Artık içinde küçücük bir toz zerresinden başka bir şey olmadığınız evrenden başka bir şey düşünmeyin.
Geçen zamanı düşünün. Adi bir kiraz çekirdeği gibi annenizden fırlayarak doğuyorsunuz. Binlerce çok renkli yemek tıkmıyorsunuz, aynı anda birkaç ton bitki ve hayvanı dışkıya dönüştürüyorsunuz. Pat, ölüyorsunuz.
Hayatta ne yaptınız?
Yeteri kadar şey değil elbette.
Harekete geçin! Bir şey yapın. Belki küçücük bir şey ama kıvanç duyacağınız bir şey! Ölmeden önce hayatınızda bir şey yapın. Boşuna doğmadınız. Ne için doğduğunuzu keşfedin.
Küçücük göreviniz ne?
Rastlantı sonucu doğmadınız!
Dikkat edin.
Ecimond Weîls, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
20
7. METAMORFOZLAR
Ona ne yapması gerektiğinin söylenmesinden hoşlanmıyor.
Tüylü, yeşil, siyah ve beyaz şişman tırtıl, kanncalara dikkat etmesini söyleyen kızböceğinden uzaklaşıyor ve dişbudak dalının en ucuna gidiyor.
Sürünüp dalgalanarak kayıyor. Önce altı ön ayağını koyuyor. On arka ayağı, vücuduyla oluşturduğu halkalar sayesinde ön ayaklarının yanına geliyorlar.
Tırtıl, yüksek çıkıntının en ucuna ulaşınca, vücudunun arka bölümünü sabitlemek için biraz yapıştırıcı tükürük fırlatıyor ve kendini boşluğa bırakıyor. Kafası aşağıda, asılı kalıyor.
O çok yorgun. Larva olarak hayatını bitirdi. Çektiği acılar sona eriyor. Şimdi değişiyor ya da ölüyor.
Şşşt!
Esnek kristalden, sağlam bir üçleme halattan oluşan bir kozanın içinde sanlı. Vücudu sihirli kazana dönüşüyor.
Bu günü çok uzun zaman, çok uzun zaman bekledi. Çok uzun zaman...
Koza sertleşiyor ve beyazlıyor. Esinti bu garip parlak meyveyi sallıyor. Birkaç gün sonra koza, soluğunu bırakma noktasındaymış gibi patlıyor. Soluk alıp vermesi daha düzenli bir hale geliyor. Titreşiyor. Bütün bir simya işlemi meydana geliyor. Bunun altında renkler, az rastlanan maddeler, şaşırtıcı, nefis, güzel kokular, özsu-lar, hormonlar, esmer, zamk reçineler, yağlar, asitler, etler ve hatta kabuklar karışıyor.
Her şey yeni bir yaratık meydana getirme amacıyla eşsiz bir kesinlikle ayarlanıyor. Sonra kozanın üst bölümü yırtılıyor. Gümüş sargıdan sarmal eğrisini açan utangaç bir duyarga çıkıyor.
Tabut beşikten çıkan gölgenin, içinden çıktığı tırtılla artık hiç ortak yanı yok.
Oralarda dolaşan bir kannca bu kutsal anı izledi. Önce metamorfozun görkemiyle büyüleniyor, sonra sağduyusunu dinliyor ve bunun bir avdan başka bir şey olmadığını anımsıyor. Uçmadan
21
önce bu harika hayvanı öldürebilmek için dalın üzerinde hızla koşuyor.
Sfenks kelebeğinin nemli vücudu çıktığı yumurtadan tamamen aynlıyor. Kanatlar açılıyor. Göz kamaştırıa renkler. Hafif, hassas ve sivri kanatların ışıldaması. Üzerinde rengârenk koyu süslemeler: Parlak sarı, mat siyah, parlak turuncu, karmen kırmızısı, orta koyulukta vermiyon kırmızısı ve sedefli antrasit.

Ava kannca atış konumu almak için kamını göğüs boşluğunun altında dengeliyor. Görsel ve kokusal nişanında kelebeğin yerini belirliyor.
Sfenks, karıncayı fark ediyor. Ona nişan alan karnın sivriliğinden büyüleniyor fakat oradan ölüm fişkırabileceğini biliyor. Oysa ölmeye hiç hazır değil. Şimdi değil. Bu gerçekten yazık olur.
Dört küresel göz sabitleniyor,
Kannca, kelebeği dikkatle izliyor. Gerçekten göz kamaştırıa a-ma yeni dünyaya gelecek kanncalan taze etle beslemek gerek. Bütün kanncalar vejetaryen değiller, hatta bunun tam tersi. Bü karınca, avının uçmaya hazırlandığını tahmin ediyor ve atış organını kaldırarak hareketini öne alıyor. Kelebek boşluğa atılmak için bu andan yararlanıyor. Fışkıran formikasit sapıyor, kanadını deliyor ve mükemmel yuvarlaklıkta bir delik oluşturuyor.
Kelebek biraz irtifa kaybediyor, sağ kanadındaki delik hava akımıyla bir ıslık sesi çıkarıyor. Karınca seçkin bir atıa ve onu vurduğundan emin. Fakat diğeri havayı dövmeye devam ediyor. Hâlâ nemli olan kanatları her çırpışta biraz daha kuruyor. Yeniden yükseklik kazanıyor, yukandan kozasını ayırt ediyor. Ona karşı en ufak bir özlem duymuyor.
Ava karınca hâlâ pusuda. Yeni bir atış. Tann katından geien bir esintiyle itilen bir yaprağın yolu ölümcül atışla kesişiyor. Kelebek bir kanadının üzerinde dönüyor ve canlı olarak uzaklaşıyor.
Bel-o-kan'ın 103683. askeri atışında ıskaladı. Hedefi artık menzil dışında. Düşlere dalarak uçan pul kanatlıyı hayranlıkla izliyor ve bir an onu kıskanıyor. Peki, nereye gidiyor? Dünyanın ucuna yönelmiş gibi görünüyor.
22
Gerçekten Sfenks doğuya doğru giderek gözden kayboluyor. Saatlerdir uçuyor, gökyüzü grileşmeye başlayınca uzakta bir ışık fark ediyor ve biraz daha hızlanarak ona doğru ilerliyor.
Kendini kaptıran kelebeğin artık tek bir amacı var: Bu masalsı aydınlığa kavuşmak. Aceleyle aydınlık kaynağın birkaç santimetre yakınına ulaştığında kendinden geçerek tadına bakmak için hızını arttırıyor.
İşte ateşin çok yakınında. Kanatlarının ucu neredeyse alev alacak. Umurunda değil, içine dalmak, bu sıcak kaynağı hissetmek istiyor. Bu güneşte erimek. Kendini orada yakacak mı?
8. MEUES, SALTA KARDEŞLERİN ÖLÜMLERİYLE İLGİLİ BİLMECEYİ ÇÖZÜYOR
- Hayır?
Cebinden bir çiklet çıkardı ve ağzına attı.
- Hayır, hayır, hayır. Gazetecilerin girmesine izin vermeyin. Sakin bir biçimde ölülerimi inceleyeceğim ve sonra, bakarız. Şu büyük şamdandaki mumlan söndürün! Zaten onlan niye yaktınız ki? Ah, demek binada elektrik kesilmişti, öyle mi? Fakat şimdi elektrik geldi, değil mi? Öyleyse, lütfen yangın riski almayalım.
Biri mumları üfledi. Kanatlannın ucu alev almış bir kelebek son anda yanarak ölmekten kurtuldu.
Komiser, Faisanderie Sokağı'ndaki daireyi incelerken gürültüyle çikletini çiğnedi.
Şu XXI. yüzyılın başında önceki yüzyıla göre çok az şey değişmişti. Kriminoloji buna rağmen yavaş yavaş ilerlemişti. Ölüm anındaki konumiannı tam olarak korumalan için cesetler artık formol ve camlaşüran balmumuyla kaplanıyordu. Yani, polis örgütünün cinayet yerini istediği gibi inceleyecek boş zamanı vardı. Bu yöntem, ilkel tebeşirle çizme yönteminden,çok daha pratikti.
Bu yol biraz şaşırtıyordu fakat sonunda soruşturmayı yapanlar gözleri açık, derileri ve giysileri tamamen şeffaf balmumuyla kaplı, ölüm anlanndaki gibi donup kalmış kurbanlarına alışmışlardı.
23
- Buraya ilk kim geldi?
- Müfettiş Cahuzacq.
- Emile Cahuzacq mı? O nerede? Ah, aşağıda... Mükemmel, ona yanıma gelmesini söyleyin.
Genç bir memur duraksadi:
- Şey, komiser... Aşağıda "L'Echo du dimanche" gazetesinden bir gazeteci var ve diyor ki...
- Kim ne diyor? Hayır! Şimdilik gazeteci yok! Git bana Emile'i çağır.

Melies, önce uzunlamasına ve genişliğine ve salonu arşınladı. Sonra gelip Sebastien Salta'nın üzerine eğildi. Yüzü onun bozuk cildine, yuvalanndan fırlamış gözlerine, kalkık kaşlarına, açılmış burun deliklerine, kocaman açılmış ağzına, gergin diline neredeyse yapışmıştı. Melies diş protezlerini ve son kez yenen yemeğin kalıntılannı bile ayırt etti. Adam fıstık ve kuru üzüm atıştırmış olmalıydı.
Mâlies sonra diğer iki kardeşin cesetlerine döndü. Pierre'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı, ağzı bir kanş açıktı. Şeffaf balmumu tüylerinin diken diken halini korumuştu. Antoine'a gelince, yüzü, tüyler ürpertici bir dehşet ifadesiyle çarpılmıştı.
Komiser cebinden bir büyüteç çıkardı ve Sebastien Salta'nın üst derisini inceledi. Kıllar kazık gibi gergindi. Onun da tüyleri diken dikendi.
Tanıdık bir gölge, Melies'in önünde durdu. Müfettiş Emile Ca-huzacq. Fontainebleau cinayet şubesinde kırk yıl iyi ve sadık hizmet. Kırlasan şakaklar, uçları sivri bir bıyık, güven veren bir göbek. Cahuzacq toplumda tam yerini bulmuş, sakin bir adamdı. Tek dileği, çok fazla dalgalanma olmadan, huzur içinde emekli olmaktı.
- Demek buraya ilk gelen sensin. Emile?
- Evet.
- Peki, ne gördün?
- Şey, seninle aynı şeyi. Hemen cesetlerin balmumu işlemine tabi tutulmasını istedim.
- İyi düşünce. Bütün bunlar hakkında ne düşünüyorsun?

- Yara yok, parmak izi yok, cinayet aleti yok, giriş ya da ykış olanağı yok... Hiç kuşku yok, bu tam sana göre garip bir olay.
- Sağ ol.
Komiser jacques Melies gençti, henüz otuz iki yaşındaydı fakat şimdiden kurnaz bir polis olarak ünlüydü. Sıradan şeyleri hor görüyordu ve en karmaşık olaylara özgün çözümler bulmayı biliyordu.
Jacques Melies, zorlu bir bilim eğitimini sonuna kadar sürdürdükten sonra tek tutkusu olan cinayete yönelmek için parlak bir araştırmacı kariyerinden vazgeçmişti. Başta onu soru işaretlerinin ülkesine yolculuğa çağıran şey kitaplar olmuştu. Kafası polisiye romanlarla doluydu. Yargıç Ti'den Sherlock Holmes'a, Maigret, Her-cule Poirot, Dupin ya da Rick Deckard'dan geçerek üç bin yıllık polis araştırmalarını oburca tüketmişti.
Onun Graal'i her zaman yaklaşılmış fakat hiçbir zaman gerçekleştirilememiş kusursuz cinayetti. Kendini daha iyi geliştirebilmek için Paris Cinayet Araştırma Bilimi Enstitüsü'ne kaydoldu. Orada yeni ölmüş bir ceset üzerinde ilk otopsisini gördü (ve ilk kez bayıldı). Orada bir saç tokasıyla kilit açmayı, zanaatg usulü bomba yapmayı ve etkisiz hale getirmeyi öğrendi. İnsanoğluna özgü bin ölüm şeklini keşfetti.
Bununla beraber derslerinde bir şey onu hayal kınklığına uğratıyordu: Hammadde kötüydü. Sadece yakalanabilen suçlular tanınıyordu. Yani, geri zekâlılar. Zeki olan diğerleri hakkında hiçbir şey bilinmiyordu çünkü onlar hiçbir zaman bulunmuyordu. Bu ce-zalandırılmayanlardan biri kusursuz cinayet işlemenin yolunu bulmuş olabilir miydi?
Bunu bilmenin tek yolu polis örgütüne girip bizzat ava katılmaktı. O da bunu yaptı. Rütbe aşamalarını zorluk çekmeden tırmandı. İlk güzel vuruşunu patlayıcılardan kurtulma dersi veren kendi hocasını terörist bir grubun şefi olmakla suçlayıp tutuklayarak yaptı!
Komiser Melies, gözleriyle her köşeyi inceleyerek salonu araştırmaya girişti. Sonunda bakışları tavanda durdu.
- Söyle bakalım Emile, buraya girdiğinde sinekler var mıydı?

Müfettiş buna dikkat etmediğini söyledi. Buraya geldiğinde kapılar ve pencereler kapalıydı ama sonra pencere açılmıştı ve eğer sinekler vardıysa uçup gitmek için yeteri kadar zamanlan olmuştu.
Müfettiş kaygılanarak sordu:
- Bu önemli mi?

- Evet. Yani hayır. Sonuçta yazık oldu. Kurbanlar hakkında bir | dosya var mı?
**
Cahuzaoq, omuzdan geçme kayışlı evrak çantasından karton bir dosya gkardı. Komiser dosyanın içindeki fişleri inceledi.
- Bu dosya hakkında ne düşünüyorsun?
- İlginç bir şey var... Bütün Salta kardeşlerin mesleği kimyagerlikti fakat içlerinden biri, Sebastien, ilk anda fark edilmese de daha az temiz biriydi. İkili bir hayat sürüyordu.
- Bak bak...
- Bu Salta kumar şeytanının esiriydi. En büyük zevki pokerdi. Takma adı "Pokerin devi"ydi- Sadece iri yapılı olması yüzünden değil, özellikle ortaya aşın yüksek miktarda paralar koyduğu için. Kısa bir süre önce çok para kaybetmiş. Kendini bir borç sarmalının içinde bulmuş. Ve bundan kurtulmak için gördüğü tek yol gittikçe daha yüksek rakamlarla oynamak olmuş.
- Bütün bunlan nereden biliyorsun?
- Kısa bir süre önce kumar ortamlarını derinlemesine araştırdım. Tamamen kapana kısılmıştı. Öyle görünüyor ki en kısa sürede borcunu ödemesi için ölümle tehdit edilmiş.
Düşünceli görünen Melies çikletini gürültüyle çiğnemeyi bıraktı.
- Öyleyse bu Sebastien'la ilgili yönlendirici bir neden vardı... Cahuzacq başını salladı.
- Sence, önce davranıp intihar mı etti?
Komiser soruyu duymazdan geldi ve yeniden kapıya doğru döndü:
- Sen geldiğinde kapı içeriden kilitliydi, değil mi?
- Evet.
- Pencereler de?

- Hem de bütün pencereler!
Melies yeniden çikletini şiddetle çiğnemeye başladı. Cahuzacq sordu:
- Ne düşünüyorsun?
- Bir intihar olduğunu. Elbette bu, olayı basitleştirmek gibi görünebilir fakat intihar varsayımıyla her şey açıklanıyor. Yabana izler yok, çünkü dışandan hiç kimse girmedi. Her şey kapalı devre halinde oldu. Sebastien, kardeşlerini öldürdü ve intihar etti.
- Evet ama hangi silahla?
Melies daha iyi ilham alabilmek için gözlerini kapadı. Sonunda bildirdi:
- Bir zehir. Etkisini geç gösteren, etkili bir zehir. Üstü karamelayla kaplanmış siyanür cinsi bir şey. Karamela midede eridiğinde ölümcül içeriğini serbest bırakır. Tıpkı gecikmeli bir kimyasal bomba gibi. Bana kimyager olduğunu söylemiştin, değil mi?
- Evet CCG'de.
- Yani Sebastien Salta silahını yapmakta hiç zorluk çekmedi. Cahuzacq ikna olmuş görünmüyordu.
- Peki öyleyse neden hepsinin yüzünde böyle bir dehşet ifadesi var?
- Acı. Siyanürün mideyi delip geçme anı çok acı vericidir. Bir ülserden bin kez daha kötü bir acı.
Cahuzacq hâlâ şüpheli,
- Sebastien Salta'nın intihar etmiş olabileceğini anlıyorum, dedi. Fakat hiçbir tehlike altında olmayan iki kardeşini neden öldürsün?
- Onları aşağılanma ve iflastan kurtarmak için. Bir de insanı ölümünde tüm ailesini de beraber sürüklemeye iten şu eski insani içgüdü var. Eski Mısır'da firavunlar kendilerini kanlan, hizmetkârları, hayvanlan ve eşyalanyla beraber gömdürürlerdi. İnsanlar öbür tarafa yalnız gitmekten korkuyorlar ve yakınlannı da beraberlerinde götürüyorlar...
Müfettiş şimdi komiserin bu kadar emin tavnndan sarsılmıştı. Bu, çok basit ya da çok iğrenç görünebilirdi. Fakat gene de hiçbir

yabana iz olmamasının sadece intihar varsayımıyla doğrulanabilecek olmasını engellemiyordu.
- O halde özetliyorum, dedi Melies. Neden her şey kapalıydı? Çünkü her şey içeride geçmişti. Kim öldürdü? Sebastien Salta. Hangi silahla? Kendi yaptığı,

etkisini sonradan gösteren bir zehir! Hangi nedenle? Umutsuzluk, kumar borçlarını ödeyemeyecek durumda olması.
Emile Cahuzacq kendine gelemiyordu. Demek gazetelerde "yaz cinayeti" olarak tanımlanan bilmecenin çözümü bu kadar kolaydı? Hatta bütün o doğrulamalara, tanıklara, ipucu araştırmalan-na, kısaca mesleğin tüm ıvır zıvınna başvurmadan.
Komiser Meii-es'in ünü hiçbir şüpheye yer bırakmayacak büyüklükteydi. Her durumda onun düşüncesi mantık açısından mümkün olan tek düşünceydi. Üniformalı bir polis memuru onlara doğru ilerledi:
- Sizinle röportaj yapmak isteyen, "L'Echo du dimanche"tan gelen şu gazeteci kız hâlâ burada. Bir saatten fazla bir süredir bekliyor ve ısrar ediyor...
- Güzel mi?
Polis memuru evet anlamında başını salladı.
- Hatta 'çok güzel'. Sanırım bir Avrupalı ve Asyalı kanşımı.
- Yaa? Peki adı ne? Çung Li ya da Mang Çi-nang mı? Diğeri karşı çıktı:
- Değil. Laetitia Ouelle ya da öyle bir şey.
Jacques Melies duraksadı fakat saatine bir göz atması karar vermesini sağladı:
- O genç hanıma üzgün olduğumu fakat hiç zamanım olmadığını söyleyin. Şimdi en sevdiğim televizyon programı "Düşünce tuzağı"nın saati. Bu programı biliyor musun Emile?
- Duydum ama hiç izlemedim.
- Öyleyse iyi etmiyorsun! Bu, bütün dedektifler için zorunlu bir beyin jimnastiği olmalıydı.
- Oh, biliyorsun, benim için çok geç. Polis memuru hafifçe öksürdü:
- Ya "L'Echo du dimanche"tan gelen gazeteci?
28
- Ona, basın merkez ajansına bir açıklama yapacağımı söyleyin. Onu beklemekten başka çaresi yok.
Polis memuru kendine ek bir soru sorma iznini verdi:
- Ya bu olay, ona bir çözüm buldunuz ma?
Jacques Melies, çok kolay bir bilmeceden hayal kınklığına uğramış uzman edasıyla gülümsedi. Buna rağmen sırnnı açıkladı:
- Bu olay -hepsi zehirlenme sonucu- iki cinayet ve bir intihardan oluşuyor.
Sebastien Salta borç içinde yüzüyordu ve glgma dönmüştü, bu durumu hepsi için bir kerede bitirmek istedi.
Bunun üzerine komiser herkesten orayı terk etmelerini rica etti. Işığı kendisi söndürdü ve kapıyı kapadı.
Cinayet odası yeniden boştu.
Balmumuyla parlayan cesetler sokakta yanıp sönen kırmızı ve mavi neon ışıklan yansıtıyorlardı. Komiser Melies'in dikkat çeken açıklaması onları trajik olacak her şeyden esirgemişti. Sadece zehirlenmeden ölen üç ölüydüler.
Melies'in geçtiği yerde sihir kayboluyordu.
Sıradan bir olay, o kadar. Çok renkli flaşlarla aydınlatılan aşırı gerçekçi üç yüz. Pompei'nin mumyalanmış kurbanları gibi donmuş üç zavallı adam.
Bununla birlikte bir huzursuzluk kalıyordu. Bu yüzleri altüst e-den mutlak dehşet maskesi onların Vezüv Dağı'nın lavlarının fışkırmasından daha korkunç bir şey gördüklerini gösterir gibiydi.
9. BİR KAFAYLA BAŞ BAŞA KONUŞMA
103683. sakinleşiyor. Avını boşuna kovaladı. Güzel, kelebek* geri gelmedi. Tüylü ayağının bir hareketiyle kamının sivri ucunu siliyor ve terk edilmiş kozayı almak için dalın ucuna doğru gidiyor. Bu, bir karınca yuvasında her zaman yararlı olabilecek bir şey. Taşınabilir bir matara gibi şurup testisi olarak kullanılabilir.
103683. duyargalarını temizliyor ve çevrede dolaşan başka ilginç bir şey olup olmadığını anlamak için onları 12000 titreşim/saniye hızla sallıyor. Bir av hayvanının gölgesi bile yok. Yazık.
29
103683. Bel-o-kan federe sitesinden bir kızıl kannca. O, bir buçuk yaşında. Bu, insanlar için kırk yaşa denk geliyor. Kastı cinsiyetsiz keşif askerlerinin kasti. Duyargalannı tuğ biçiminde, oldukça yükseğe dikiyor. Boynu ve göğüs boşluğu gittikçe daha kesin bir kişiliği açığa vuruyor. Bacaklarından birinin

fırça çıkıntısı kırık ve dış bölümü çiziklerle dolu olsa da makinenin bütünü kusursuz çalışır durumda.
Yanmküre biçimindeki gözleri göz peteklerinin arasından çevreyi inceliyor. Geniş ağlı görüş. Önünü, arkasını ve yukarısını ayni anda görebiliyor. Çevrede hiçbir şey kıpırdamıyor. Burada daha fazla kaybedecek zaman yok.
Ayaklannm en ucunun altındaki "puvilis'leri kullanarak çalıdan iniyor. Bu çapraşjk ve uzun yumaklar, tamamen düz ve parlak yüzeylerde, dikey ya da baş aşağı bile olsa, yürüyebilmesini sağlayan yapışkan bir madde salgılıyorlar.
103683. kokusal bir izi takip ediyor ve sitesine giden yönde ilerliyor. Çevresinde otlar yüksek ulu ağaçlara atılıyorlar. Aynı kokusal izleri takip ederek koşan çok sayıda Bel-o-kanlı işçi karıncayla karşılaşıyor. Buralarda, bu kullanıcıların güneş ışınlanndan rahatsız olmamaları için yol bakıcılan yolu yeraltından kazmışlar.
Kabuksuz bir sümüklüböcek dikkatsizlikle bir kannca yolundan geçiyor. Askerler çenelerinin sivri uçlannı batırarak onu hemen avlıyorlar. Sonra yolda bıraktığı parlak sıvı temizleniyor.
103683. garip bir böcekle karşılaşıyor. Sadece bir kanadı var ve yerde sürünüyor. Yakından bakılınca bu, bir kızböceği kanadı taşıyan bir karıncadan başka bir şey değil. Selamlar. Bu ava ondan daha şanslıymış. Çünkü başarısız dönmek ya da bir kelebek kozası getirmek çok farklı bir şey değil.
Sitenin gölgesi görünmeye başlıyor. Sonra gökyüzü açıkça gözden kayboluyor. Artık bir da! yığınından başka bir şey yok.
Bu Bel-o-kan.
Kaybolan bir kannca kraliçe tarafından kurulan (Bel-o-kan "Kaybolan kanncanın sitesi" anlamına gelir), kanncalar arası savaşlar, tornadolar, termitler, yabananları, kuşlar tarafından tehdit edilen
30
Bel-o-kan beş bin yıldan uzun bir süredir gururla hayatta kaldı. Bel-o-kan, Fontainebleau kızıl kanncalannın merkezi.
Bel-o-kan, kannca evrim hareketinin doğduğu yer. Her tehdit onu sağlamlaştırıyor. Her savaş onu daha kavgaa yapıyor. Her yenilgi onu daha zeki kılıyor.
Bel-o-kan, otuz altı milyon göz, yüz sekiz milyon ayak, on sekiz milyon beynin şehri. Yaşayan ve göz kamaştırıcı.
103683. onun bütün kavşaklarını, bütün yeraltı köprülerini biliyor. Çocukluğunda, beyaz mantar yetiştirilen, yaprakbiti sürülerinin bakıldığı, sarnıç kanncalann tavana asılı kıpırdamadan durdukları salonlan ziyaret etti. Eskiden termitler tararından bir çam ağacı kütüğünün içine kazılan yasak sitenin galerilerinde koştu. Eski serüven arkadaşı, yeni kraliçe Chli-pou-ni taralından getirilen yeniliklerin şahidi oldu.
"Evrim hareketi"ni icat eden Chü-pou-ni'ydi. Kendi Chli-pou-ni kraliçeleri hanedanını kurmak için yeni Belo-kiu-kiuni unvanından vazgeçti. Uzunluk ölçüsü birimini değiştirdi. Bu birim artık baş (3 mm) değil, adım (1 cm). Artık Bel-o-kanlılar daha uzaklara yolculuk ettikleri için daha geniş bir birim gerekiyordu. Evrim hareketi çerçevesinde Chli-pou-ni Kimyasal Kütüphaneyi oluşturdu ve her şeyden önce zoolojik feromonlan için üzerlerinde çalıştığı farklı cinslerden, onlara yararlı olabilecek hayvanları ağırladı. Özellikle uçan ve yüzen cinsleri evcilleştirmeye çalışıyor. Uçan ve suda yaşayan kınkanatlıları...
103683. ve Chli-pou-ni birbirini görmeyeli uzun zaman oldu. Yumurtlamak ve şehri yeniden oluşturmakla ço.k meşgul olan genç kraliçeye yak'^mak çok zor. Bununla beraber asker karınca ^^"T. Yeraltındaki ortak serüvenlerini, gizli orduyu keşfetmek için beraber yaptıklan araştırmayı, onlan zehirlemeye çalışan uyuşturucu madde salgılayan lokemüzü, kaya kokulu casus karıncalarla mücadelelerini unutmadı.
103683. doğuya yaptığı büyük yolculuğu, dünyanın ucuyla bağlantı kurmasını, yaşayan her şeyin öldüğü Parmakların ülkesini de anımsıyor.
31
Asker karınca defalarca yeni bir keşif grubunun gönderilmesini istedi. Ona, burada gezegenin öbür ucuna intihar kervanlan gön-deremeyecek kadar çok fazla yapılacak şey olduğu söylendi.
Bunların hepsi artık geçmişte kaldı.

Olağan durumda kannca ne geçmişi ne de geleceği düşünür. Genelde birey olarak varoluşunun farkında bile değildir. "Ben", "benim", ya da "senin" kavramı yoktur, kendisini ancak topluluk yoluyla ve topluluk için gerçekleştirir. Kendinin bilincinde olmadı ğı için kendi ölümünden korkmak diye bir şey de yoktur. Kannca, varoluş sıkıntısını bilmez.
Fakat 103683.'de bir dönüşüm meydana gelmişti. Dünyanın ucuna yaptığı yoiculuk onda küçük bir "ben" bilinci doğurmuştu. Bu, elbette henüz gelişiminin başındaydı ama şimdiden kabullenmesi zor bir durumdu. Canlılar kendileri hakkında düşünmeye başladıklarında "soyut" sorunlar ortaya çıkar. Karıncalarda buna "ruh halleri hastalığı" adı verilir. Genelde cinsiyeti olanlan etkiler. Karınca bilgeliğine göre sadece kendine "Ruh halleri hastalığına mı yakalandım?" sorusunu sormak bile, önceden ciddi bir biçimde hasta olunduğunu gösterir.
Bu durumda 103683. kendine soru sormamaya çalışıyor. Fakat bu zor...
Şimdi çevresinde yol genişledi. Gidiş gelişler önemli ölçüde yoğunlaştı. Kalabalığın arasına kanşıyor ve kendini, onu aşan bir bütünün küçücük bir parçacığı olduğunu düşünmek için zorluyor. Diğerleri, diğerleri olmak, diğerlerinin arasında yaşamak, çevresi tarafından hızının kesildiğini hissetmek, bundan daha eğlenceli ne var?
Kalabalık geniş yolda uzun adımlar atıyor. İşte sitenin dördüncü kapısının dolaylarına geldi. Alışıldığı üzere burası tam bir kargaşa. O kadar kalabalık ki geçit tıkalı. 4 numaralı girişi büyütmek ve dolaşıma biraz disiplin getirmek gerekecekti. Örneğin, en küçük av hayvanlannı taşıyanlann diğerlerine yol vermeleri gerekirdi. Ya da girenlerin çıkanlara üstünlüğü olmalıydı. Bunun yerine sıkışıklık var; bütün büyük şehirlerin kanayan yarası!
32
Kendi açısından 103683.'nün değersiz boş kozayı götürmek için o kadar acelesi yok. Ortalığın sakinleşmesini beklerken çöplükte kısa bir tur atmaya karar veriyor. Gençken çöplerin içinde oynamayı çok seviyordu. Kendi kastından savaşg arkadaşlanyla kafaları atıyor ve onlar havadayken asit fışkırtarak onian vurmaya çalışıyordu. Zehir salgılayan beze çabucak basmalan gerekiyordu. 103683. bu sayede seçkin bir atıcı olmuştu. Burada, çöplükte karnının sivri ucunu kılıç çeker gibi çekmeyi ve bir çenenin açılıp kapanması hızıyla nişan almayı öğrenmişti.
Ah, çöplük... Kanncalar her zaman çöplüğü sitelerinden önce oluştururlar. Yabana bir paralı askerin ilk kez Bel-o-kan'a geldiğinde "Çöplüğü görüyorum ama site nerede?" diye sorduğunu anımsıyor. İskeletlerden, tahıl artıklarından ve çeşitli atıklardan meydana gelen bu yüksek tepelerin, şehrin çevresini işgal etme eğiliminde olduklarını kabul etmek gerek. Bazı girişler (İmdat!) tamamen tıkalı ve fazlalıkları kaldırmak yerine başka yerlerde yeni geçitler kazmak tercih ediliyor.
(İmdat!)
103683. dönüyor. Ona biri bir inilti kokusu yaydı gibi geldi. İmdat! Bu kez bundan emin. Bu pislik yığınından net bir iletişim kokusu çıkıyor. Çöpler konuşmaya mı başlayacaklardı? Yaklaşıyor, duyargalarının ucuyla bir ceset yığınını eşeliyor.
İmdat!
Kokuyu yayan bu üç kalıntıdan biri. Yan yana bir gelinböceği kafası, bir çekirge kafası ve bir kızıl karınca kafası var. Hepsini yokluyor ve kızıl kanncanın duyargalarının hizasında çok küçük bir yaşam kokusu buluyor. Bu durumda asker kannca kafayı iki ön ayağıyla tutuyor ve kendi kafasının önüne getiriyor.
Sol tarafında tek bir duyarga bulunan kirli bilye, "Bir şeyin bilinmesi gerek," diyor.
Ne arsızlık! Hâlâ kendini ifade etmek isteyen bir kafa! Demek ki bu kanncanın ölümün dinginliğini kabul etmek için yeteri kadar terbiyesi yok! 103683. bir an, eskiden yapmaktan hoşlandığı gibi bu kafayı havaya atıp tam isabetli bir asit fırlatışıyla parçalamak için, bir kötülük eğilimi duyuyor. Onu, bunu yapmaktan alıkoyan
33
sadece merak değil: "Bir şeyler anlatmak İsteyenlerin mesajlarını her zaman kabul etmek gerek," der eski bir kannca atasözü.

Duyargaların hareketi. 103683. bu temel kurala uygun olarak bu bilinmeyen kafanın söylemek istediği her şeyi dinleyeceğini belirtiyor.
Kafa gittikçe daha zor düşünüyor. Bununla beraber önemli bir bilgiyi anımsaması gerektiğini biliyor. Eskiden vücudunun uzantısı , olduğu kanncanın boşuna yaşamış olmaması için düşüncelerin' jf» tek duyargasının tepesine taşıması gerektiğini biliyor.
Fakat artık kalbe bağlı olmadığı için kafa sulanmıyor. Beyninin kıvnmları bile biraz kuru. Buna karşın elektrik etkinlik hâlâ etkili. Beyinde hâlâ küçük bir nöron aracı sıvı birikintisi var. Bu hafif nemlilikten yararlanarak nöron hücreleri aralarında bağlantı kuruyorlar, küçük kısa devreler düşüncelerin birkaç ilginç gidiş geliş oluşturmayı başardıklarını kanıtlıyor. Öykü gelmeye başlıyor.
Üç kişiydiler. Üç kannca. Ama hangi cinsten. Kızıl. Asi kızıllar! Hangi yuvadan? Bel-o-kan. Kimyasal Kütüphane'ye sızmışlardı... Çok şaşırtıcı bir bellek feromonunu okumak için... Peki, bu fero-mon neden söz ediyordu? Önemli bir şeyden. O kadar önemli ki federal muhafızlar onlan kovaladılar. İki arkadaşı öldü. Askerler tarafından öldürüldüler. Kafa kuruyor. Eğer unutursa, bir hiç için ölüm. Bilgiyi aktarmalı. Bunu yapması gerek. Yapmak zorunda.
Kafanın göz kürelerinin karşısında söyleyecek neyi olduğunu beşinci kez soran bir karınca var.
Beyinde yeni bir kandan sıvı birikintisi bulunuyor. Biraz düşünmeye devam etmek için kullanılabilir. Elektriksel ve kimyasal birleşme bütün bir bellek duvan ve yayıa-alıcı sistem arasında meydana geliyor. Ön lopta kalmış olan bir miktar protein ve şekerin enerjisiyle beslenen beyin bir mesaj iletmeyi başanyor.
"Chli-pou-ni ONLARIN hepsini öldürmek için bir sefer düzenlemek istiyor. Acil olarak asileri uyarmak gerek."
103683. anlamıyor. Bu kannca ya da daha çok bu kannca kalıntısı "sefer"den, "asiler"den söz ediyor. Sitede asiler mi varmış? İşte yeniden! Ama asker karınca bu kafanın uzun süre iletişime

devam edemeyeceğini hissediyor. Gereksiz konu dışına gkmalar-la bir molekül bile kaybetmemeli. Bu kadar şaşırtıcı bir cümle karşısında sorulacak en iyi soru hangisi? Sözcükler kendi kendilerine duyargalanndan çıkıyorlar.
"Bu 'asileri' uyarmak için onlan nerede bulabilirim?"
Kafa biraz daha çaba gösteriyor, titreşiyor.
"Gergedanböceklerinin yeni ağıllarının üstünde... Bir yalancı tavan..."
103683. son elde tüm elindekileri ortaya koyuyor.
"Bu sefer kime karşı düzenleniyor?"
Kafa titreşiyor. Duyargalan titriyor. Son bir yanm feromon sıçratmayı başarabilecek mi?
Duyargada zar zor fark edilen son bir koku gkıyor. Sadece tek bir kokusal sözcük içeriyor. 103683., kafanın duyusal ekleminin son halkasına dokunuyor. Kokluyor. Bu sözcük, onu tanıyor. Hatta fazla iyi tanıyor.
"Parmaklar."
Şimdi kafanın duyargalan tamamen kuru. Kasılıyorlar. Bu siyah topta artık en küçük bir bilgi kınntısı kalmıyor.
103683. şaşkınlıktan donakalıyor.
Bütün Parmaklan katletmek için bir sefer...
Kesinlikle.
10. AKŞAM KELEBEĞİ, İYİ AKŞAMLAR
Neden ışık birdenbire söndü? Kelebek, kanatlannı yakacak olan ateşi elbette hissetmişti fakat ışığın tadına bakarak kendinden geçmek için her şeye hazırdı. Bunu başarmaya, sıcaklıkla birleşmeye, o kadar yakınlaşmıştı!
Hayal kınklığına uğrayan Sfenks, Fontainebleau Ormanı'na geri dönüyor ve gökyüzünde yükseliyor. Metamorfozunu tamamladığı yerlere ulaşmadan önce uzun süre uçuyor.
Binlerce göz peteği sayesinde gökyüzünden bölge planını kusursuz bir biçimde ayırt ediyor. Merkezde Bel-o-kan Karınca

Yuvası var. Bütün çevrede kızıl kraliçeler tarafından kurulan küçük şehirler ve köyler var. Bunu "Bel-o-kan Federasyonu" olarak ad-landınyorlar. Gerçekten, bu

federasyon öyle bir siyasal önem kazandı ki artık bir imparatorluk haline geldi. Ormanda artık hiç kimse kızıl karıncalann egemenliğini sorgulamaya cüret edemiyor.
Onlar ormandaki en zeki, en iyi örgütlü yaratıklar. Alet kullanmayı biliyorlar, termitleri ve cüce karıncaları yendiler. Onlardan yüz kat büyük hayvanları deviriyorlar. Ormanda hiç kimse onların dünyanın gerçek ve yegâne efendileri olduklarından şüphe etmiyor.
Bel-o-kan'ın batısında örümcekler ve mantis böcekleriyle dolu tehlikeli topraklar uzanıyor. (Dikkat et kelebek!)
Güneybatıda biraz daha az vahşi bir ülke, katil yaban arılan, yılanlar ve kaplumbağalar tarafından işgal edilmiş durumda. (Tehlike.)
Doğuda her çeşit dört, altı ya da sekiz ayaklı canavar ve bir sürü zehirleyen, ezen, öğüten, sıvılaştıran ağız, uzun ve sivri diş ve iğne var.
Kuzeydoğuda yepyeni arı sitesi Askolein Kovanı var. Orada, polen haşatı bölgelerini genişletmek bahanesiyle birçok yaban ansı yuvasını ortadan kaldıran, yırtıcı anlar yaşıyor.
Daha da doğuda, yüzeyine konan her şeyi anında yuttuğu için "Her Şeyi Yiyen" adı verilen ırmak var. Bu, dikkatli davranmayı gerektiriyor. Şu işe bak, ırmak kenannda yeni bir site kurulmuş. Meraklı kelebek bu siteye yaklaşıyor. Termitler bu siteyi kısa bir süre önce oluşturmuş olmalı. Yerin en yüksek kulelerinin üzerine yerleştirilmiş topçu kuvvetleri zaman geçirmeden davetsiz misafiri öldürmeyi deniyorlar. Fakat kelebek, bu sefiller tarafından tedirgin edilemeyecek kadar yüksekte süzülüyor.
Sfenks, ırmağın kıyısından dönüyor, kuzeyin falezlerinin, büyük meşe ağacını çevreleyen dik dağların üzerinden geçiyor. Sonra güneye, sopa çekirgeleri ve kırmızı mantarların ülkesine doğru iniyor.
Birden cinsiyet hormonlarının ağır kokusu bu yüksekliğe kadar ulaşan bir dişi kelebeği fark ediyor. Onu daha yakından görmek için hızlanıyor. Dişi kelebeğin renkleri onunkilerden daha da parlak. O kadar güzel İd... Fakat garip bir biçimde hareketsiz duruyor.
36
Tuhaf. Bir dişi kelebeğin kokularına, biçimine ve kıvamına sahip a-ma... Bu alçaklık! Bu, benzerleşme yoluyla olmadığı bir şey gibi görünen bir çiçek. Bu orkidede her şey sahte: Kokular, kanatlar, renkler. Safkan botanik dolandınalık! Yazık! Sfenks bunu çok geç keşfetti. Ayaklan yapıştı. Artık oradan havalanamaz. Sfenks kanatlarını o kadar hızlı çırpıyor ki bir hindiba çiçeğinin yapraklarını yolan bir hava akımı oluşturuyor. Orkidenin küvet biçimindeki kenarlarında yavaşça kayıyor. Aslında bu taç, kuyu gibi açık bir mideden başka bir şey değil. Küvetin dibinde bir çiçeğin bir kelebeği yemesine yardım eden bütün sindirici asitler salgılanıyor.
Bu, son mu? Hayır. Şans, bir cımbız gibi kıvnlan iki Parmak biçiminde kendini gösteriyor, kanatlannı tutuyor ve onu tehlikeden kurtararak şeffaf bir kabın içine atıyor.
Kap uzun bir mesafe katediyor.
Sonra, genç kelebek aydınlık bir bölgeye götürülüyor. Parmaklar onu kaptan çıkanyor, kanatlarını katılaştıran ağır kokulu, san bir maddeye buluyorlar. Artık havalanması mümkün değil. O sırada Parmaklar üzerinde kırmızı bir top olan dev bir krom kazığı tutuyorlar ve hafif bir dokunuşla kalbine batırıyoriar. Mezar yazıtının yerine, tam kafasının üstüne bir etiket yerleştiriyorlar: "Papillonus vulgaris".
11. ANSİKLOPEDİ
UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: İki uygarlığın karşılaşması her zaman hassas bir on oluşturur. Orta Amerika'ya ilk Batılıların gelişi büyük bir yanlış anlamayı beraberinde getirdi. Az-tek dini, bir gün dünyaya tüylü yılan Tanrı Quetzalcoatl'ın elçilerinin geleceğini öğretiyordu. Bu elçiler açık renk tenli olacaklar, dört ayaklı hayvanların üzerinde üstünlük taslayacaklar ve dinsizleri cezalandırmak için yıldırım düşüreceklerdi. O kadar ki i 519'da İspanyol atlılarının Meksika kıyısına geldikleri haber verildiğinde Aztekler bunların "Teuleler" (Nahuatl dilinde Tanrılar) olduğunu düşündüler.
37

Bununla beraber, İSİ I'de, İspanyolların görünmelerinden birkaç yıl önce, bir adam onları uyarmıştı. Guerrero, Cortes'ln orduları henüz Küba ve Salnt-Domlnlaue Adalan'nda konaklarken, gemisi Yucatan kıyılarında batan bir İspanyol denizciydi.
Guerrero kendini orada yaşayan halka kolayca kabul ettirdi ve bir yerliyle evlendi. Conqulstadorlann (Amerika'yı fethe giden İspanyol serüvenciler) çok yakında karaya ayak basacaklarım bildirdi. Onların ne Tanrı ne de tanrıların gönderdiği elçiler olduktan konusunda güvence verdi. Yerlileri bu İnsanlar-? dan kendilerini sakınmaları gerektiği konusunda uyardı. Kendilerini savunmaları İçin onlara, kundaklı yay yapmayı öğretti. (O zamana kadar Kızılderililer sadece ok ve uçları sert taştan baltalar kullanıyorlardı; oysa kundaklı yay, Cortes'ln adamlarının metal zırhlarını delebllecek tek silahtı.) Guerrero adardan korkmamaları gerektiğini tekrar etti ve her şeyden önce ateşli silahlar karşısında çılgına dönmemelerini öğütledi. Bunlar ne sihirli silahlar ne de şimşek parçalarıydılar. Guerrero durmadan "İspanyollar da sizin gibi et ve kandan oluşurlar. Onları yenmek mümkündür," diyordu. Ve bunu kanıtlamak İçin kendini bıçakla kesti ve yaradan bütün insanlarda ortak olan kırmızı kan akü.
Guerrero, köyündeki Kızılderililerin eğitimiyle o kadar uğraştı ki Cortes'ln Conqutstadorlan köye saldırdıklarında Amerika'da İlk kez onlara haftalarca direnen gerçek bir Kızılderili ordusuyla karşılaşmanın şaşkınlığını yaşadılar. Fakat bilgi bu köyün dışına ulaşamamıştı. Eylül 1519'da, Aztek kralı Moctezuma tanrılara sunulacak mücevherlerle dolu arabalarla İspanyol Ordusu'nu karşılamaya gitti. Aynı akşam öldürüldü. Bir yıl sonra Cortes, üç ay boyunca kuşatarak halkını açlıktan öldürdüğü Aztek başkenti Tenochtitan'ı topa. tutarak yerle bir ediyordu.
Guerrero'ya gelince, küçük bir İspanyol tabyasına gece baskını düzenlerken öldü.
Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
38
12. LAETTTIA HENÜZ GÖRÜNMÜYOR
Salta olayını çabucak çözdükten sonra Komiser Jacques Melies Vali Charles Dupeyron'un makamına çağrıldı. Polis Örgütü sorumlusu onu kendi kutlamak istiyordu.
Zengin bir biçimde dekore edilmiş bir salonda vali ona hemen bu "Salta Kardeşler OlayTnın "yukan"da güçlü bir etki yarattığını söyledi. En gözde politikacılardan bazıları onun araştırmasını "Fransız usulü çabukluk ve etkinlik modeli" olarak nitelemişlerdi.
Sonra vali ona evli olup olmadığını sordu. Şaşıran Melies bekâr olduğunu söyledi fakat diğeri üsteleyince herkes gibi davrandığını kabul etti: Bir zührevi hastalık kapmaktan kaçınmaya çalışarak bir kelebek gibi çiçekten çiçeğe konuyordu.
Charles Dupeyron, ona evlenmeyi düşünmesini telkin ederek sözlerine devam etti. Böylece kafasında politikaya atılmasına yardıma olacak bir toplumsal imaj yaratacaktı. Milletvekili ya da belediye başkanı olarak başlamak için bunun yararını görecekti. Üstüne basa basa ulusun, bütün uluslann, karmaşık sorunlan çözmeyi bilen insanlara gereksinimi olduğunu söyledi. Eğer o, Jacques Melies, üç kişinin nasıl kapalı oturumda öldürüldüklerini anlayabi-liyorsa, şüphesiz işsizliği yenmek, banliyöierdeki güvensizliğe karşı savaşmak, sosyal güvenliğin açığını azaltmak, bütçeyi dengelemek gibi kısaca bir ülkenin yöneticilerinin her gün karşılaştıklan küçük bilmeceler olan daha hassas sorunları çözmeyi de bilecektir.
- Beyinlerini kullanma yeteneğine sahip insanlara gereksinimimiz var ve bu zamanda böylelerine çok az rastlanıyor, dedi vali. Şunu bilin ki eğer politika denen bu diğer maceraya atılmak isterseniz sizi ilk destekleyen ben olacağım.
Jaques Melies bir bilmecede onu ilgilendiren şeyin bilmecenin soyut ve karşılıksız olması gerektiğini söyleyerek yanıt verdi. Kendini hiçbir zaman güç elde etme amacına vermeyecekti. Diğerlerinin üzerinde egemenlik kurmak çok yorucuydu. Duygusal yaşamına gelince, o kadar kötü gitmiyordu ve o, bunun özel hayatı olarak kalmasını tercih ediyordu.
39
Vali Dupeyron memnunlukla güldü, onun yaşındayken kendisinin de tam olarak aynı düşüncelere sahip olduğunu söyleyerek elini onun omzuna koydu. Sonra değişmişti.

Onu bu yola iten, diğerleri üzerinde egemenlik kurma gereksinimi değil, hiç kimsenin onun üzerinde egemenlik kurmaması gereksinimiydi.
- Parayı küçümsemek için zengin olmak gerek, gücü küçümsemek için güç sahibi olmak gerek!
Böylece genç Dupeyron insan dünyasındaki aşama sıralarını tek tek tırmanmayı kabul etmişti. Şimdi kendi kendine her şeyden korunduğunu söylüyordu, belirginleşmeye başlayan yannlardan korkmuyordu, dünyaya gelmelerine neden olduğu ve şehirdeki en pahalı özel okullardan birine yerleştirdiği iki mirasçısı vardı, lüks bir arabaya ve boş zamana sahipti ve yüzlerce dalkavukla çevriliydi. Bundan daha iyi ne düşleyebilirdi?
"Polisiye romanlara bayılan bir çocuk olarak kalmak," diye düşünen Melies düşüncesini kendine saklamayı seçti.
Görüşme sona ermişti, Melies valilikten aynlırken parmaklığın yanında çeşitli sloganlan olan seçim afişleriyle kaplı büyük bir pano gördü: "Gerçek değerlere dayanan bir demokrasi için sosyal demokratlara oy verin!", "Krize hayır! Yeterince tutulmayan söz var. Radikal Cumhuriyetçi Hareket'e katılın!", "Yeniden canlanan ulusal çevrecileri destekleyerek gezegenimizi kurtann!", "Adaletsizliklere karşı ayaklanın! Bağımsız Halk Cephesine üye olun".
Ve her yerde sekreterleri, metresleri olan ve kendilerini Kuzey Afrika'daki yerli yöneticiler gibi gören, hep aynı iyi beslenmiş tiplerin yüzü vardı! Vali ona, onların benzeri olmasını öneriyordu. Bir ileri gelen!
Melies için hiç şüphe yoktu. Şan şeref eksik olsun. Kendi uçan hayatı, televizyonu ve cinayet araştırmalan daha değerliydi. Babası, "Can sıkıcı şeylerle başının ağrımasını istemiyorsan, hırslı olma!" derdi. Arzular olmayınca acılar da olmazdı. Belki bugün hayatta olsa şunu da eklerdi: "Bütün bu sersemlerle aynı hırslara sahip olma, kendine sıradan hayatı aşan özgün bir araştırma icat et."
Jacques Melies daha önce iki kez evlenmişti ve ikisinde de boşanmıştı. Çözümü elli kadar bilmecenin tadını çıkarmakta bulmuştu.
40
Bir dairesi, bir kütüphanesi, bir arkadaş grubu vardı. Bundan memnundu. Ne olursa olsun, bununla yetiniyordu.
Evine yürüyerek döndü. Poids-de-l'Huile Meydanı'ndan, Ma-rechal-de-Lattre-de-Tassigny Caddesi'nden ve Butte-aux-Cailles Sokağı'ndan geçti.
Çevresinde her yerde insanlar her yöne koşuşturuyor, bezgin arabalar korna çalıyor, kadınlar pencerelerde gürültüyle halılarını dövüyorlardı. Çocuklar su tabancalarıyla birbirlerini kovalıyorlardı. İçlerinden biri, "Dan, dan, dan, üçünüz de öldünüz!" diye bağırdı. Hırsız polis oynayan bu çocuklar Jacques Melies'i derinden rahatsız etti.
Oturduğu binanın önüne geldi. Bu, yüz elli metre yükseklikte ve bir o kadar genişlikte düzgün bir dikdörtgen oluşturan bir bütündü. Televizyon antenlerinin çevresinde kargalar fır dönüyorlardı. Her zaman kulağı kirişte olan kapıcı kadın, kapıcı odasının penceresinden karasını uzattı. Hemen konuşmaya başladı:
- İyi günler Mösyö Melies! Biliyor musunuz gazetede sizinle ilgili anlatılanları gördüm. Bunlar sadece kıskanç insanlar! Melies şaşırdı:
- Pardon?
- Ne olursa olsun ben sizin haklı olduğunuzdan eminim. Melies dairesinin merdivenlerini dörder dörder çıktı. Evde, her
zamanki gibi Marie-Charlotte onu bekliyordu. Melies'i tutkulu bir aşkla seviyordu ve her gün olduğu gibi gazetesini almaya gitmişti. Üstelik Melies kapıyı açtığında Marie-Charlotte gazeteyi hâlâ dişlerinin arasında tutuyordu.
M61ies emretti:
- Bırak onu Marie-Charlotte!
Marie-Charlotte surat asmadan itaat etti ve Melies heyecanla "L'Echo du dimanche"ın üzerine atıldı. Kendi rotoğrafını ve üzerindeki kocaman başlığı bulmakta gecikmedi:
İŞİN İŞİNE POLİS KARIŞINCA "Bir Laetitia Wells Başyazısı"
"Demokrasi birçok hak sunar. Diğerleri arasında, ceset durucuna düştüğümüzde bile saygı gösterilmesini istememize izin
41

verir. İşte, bununla beraber merhum Salta Ailesi nin bu hakkı yadsındı. Sadece bu üçlü ölümün aydınlatılmamasıyla kalınmadı; üstüne üstlük, artık kendini savunamayacak durumdaki ölen Mösyö Sebastien Salta kendisi için adaleti sağlamadan önce iki kardeşini öldürmüş olmakla suçlanıyor.
"Kiminle alay ediliyor? Artık bir avukatın yardımını alamayacak durumda olan ölüleri suçlamak ne kadar rahat! Faisanderie üçlü cinayeti en azından Komiser Mâlies'in kişiliğini daha iyi tanımamızı sağlayacak değerde. İşte ününe güvenerek, utanmadan araştırmasını özensiz yapma hakkını kendinde gören bir adam. Komiser Melies, Basın Merkez Ajansına Salta kardeşlerin zehirlenerek öldüklerini bildirerek sadece ilk anda görüldüğünden daha karışık bir olay hakkında erken bir yargıda bulunmakla kalmıyor, üstüne üstlük ölülere hakaret ediyor!
"İntihar mı? Sebastien Salta'nın cesedini şöyle bir görmüş biri olarak, bu adamın en korkunç dehşetin sıkıntısı içinde öldüğüne güvence verebilirim. Yüzünde sadece dehşet ifadesi vardı!
"İki kardeşinin katili olan birinin en ağır vicdan azabını duyduğunu ve bu yüz ifadesinin bundan kaynaklandığını söylemek kolay. Fakat insan psikolojisi hakkında biraz bilgisi olan herhangi biri için -ki bu durumun Komiser Melies için geçerli olmadığı görülüyor- daha sonra ailesiyle paylaşacağı bir yemeğin içine zehir koyabilecek bir adam, ruh halleri evrelerini aşmış biridir. Onun yüzü artık sadece sonunda ulaşılan dinginliği ifade etmeliydi.
"Ya acı? Bir zehrin neden olduğu acı bu kadar yoğun değildir. Aynca her şeyi açıklayacak olan bu zehrin ne tür bir zehir olduğunu bilmek gerekirdi. Ben, kendi adıma, polis, suç mahallinde araştırma yapmama izin vermediği için morga gittim. Adli tabiple konuştum ve o, bana üç Salta'nın cesetleri üzerinde hiçbir otopsi yapılmadığını söyledi. Sonuçta olay, ölümlerinin kesin nedenleri anlaşılamadan kapandı. Cinayetleri çözmede bu kadar ünlü biri olan Komiser Melies için ne ciddiyetsizlik!
"Salta olayının bu kadar çabuk sınıflandırılması düşündürücü, hatta kaygı uyandma. Haklı olarak kendi kendimize Ulusal Polis

Örgütümüz'ün kadrolarının eğitim düzeyinin yeni cinayetlerin inceliği karşısında yeterince iyi olup olmadığını sorabiliriz. L.W." Melies gazeteyi top gibi buruşturdu ve bir küfür savurdu.
13. 103683. KİNDİ KENDİNE SORULAR SORUYOR
"Parmaklar!"
Parmaklar!
103683.'yü daha önceden bilmediği bir titreme sarıyor.
Normalde karıncalar korkunun ne olduğunu bilmezler. Fakat 103683. hâlâ "normal" mi? Çöplükteki kafa "Parmaklar" kokusal sözcüğünü telaffuz ederek onun beyninde, binlerce nesildir kullanılmadığı için uykuda olan bölgeyi uyandırdı. Korku bölgesini.
Buraya kadar, asker karınca dünyanın kıyısını düşündüğünde anılanna sansür uyguluyordu. Parmaklarla karşılaşmasını kafasından siliyordu. Parmaklar ve şaşılacak güçleri, anlaşılmaz şekilleri, kör ölüm güdüleri.
Fakat bu kafa, ölü bir bedenin aptal parçası, korku bölgesini yeniden hareketlendirmeye yetti. Eskiden 103683. korku bilmez bir savaşçıydı, cüce kannca ordusuyla karşılaşan alayların her zaman en önündeydi. Uğursuz Doğu'ya gitmeye kendiliğinden niyetlenmişti. Kaya kokulu casuslara karşı savaşmıştı. Kafaları görülmeyecek kadar yüksekte olan hayvanlar avlamıştı. Fakat Parmaklarla karşılaşması bütün coşkusunu yok etmişti.
103683. bu kıyamet canavarlannı belli belirsiz anımsıyor. Arkadaşı yaşlı 4000.'nin aşın hızlı, siyah bir bulut tarafından bir yaprak gibi yassılaştırılmasını yeniden görüyor.
Bazılan onları "dünyanın ucunun bekçileri", "sonsuz hayvanlar", "katı gölgeler", "kıtır tahta", "pis kokan ölüm"... olarak adlandırıyordu.
Fakat kısa bir süreden beri bölgedeki bütün kannca yuvaları şaşırtıcı olguya aynı adı vermekte anlaştılar:
"Parmaklar!"

Parmaklar: Ölüm ekmek için hiçlikten ortaya çıkan bu şeyler. Parmaklar: Yollan üzerindeki her şeyi yok eden bu hayvanlar. Parmaklar: Küçük siteleri çökerten ve ezen yığınlar. Parmaklar: Ormanı, tadına bakan herkesi zehirleyen ürünlerle kirleten bu gölgeler. Sadece onlan düşünürken bile, 103683. iğrenerek irkiliyor. İki duygu arasında kalıyor: Türüne yabana olan korku ve buna karşılık fazlasıyla türüne özgü olan merak!
Beş yüz milyon yıldan beri karıncalar sürekli bir ilerlemenin peşinde koşuyorlar. Chli-pou-ni'nin ortaya attığı evrim hareketi, her zaman daha uzağa, daha yükseğe, daha güçlü gitmeye duyulan bu tipik kannca gereksiniminin diğer iradeleri arasında sadece biri.
103683. bundan kaçmıyor. Merakı korkusunu kovuyor. Her şey bir yana, asilerden ve Parmaklara karşı seferden söz eden kansız bir kafa alışılmış bir şey değil!
103683. duyargalannı temizliyor. Bu, onda durum değerlendirmesi işareti. Duyargalarını havaya doğru dikiyor.
Hava, sanki bir saldırgan bir köşede pusuya yatmış, siteye meydan okumak için ortaya çıkmaya hazır bekliyormuş gibi, ağır. Çevredeki küçük dallar ani bir esintiyle hareketleniyorlar. Ağaçlar ona dikkat etmesini söyler gibiler fakat ağaçlar ne olursa olsun herhangi bir şey söylerler. Onlar o kadar büyükler ki kökleri arasında meydana gelen dramları görmezler bile. 103683., ağaçlann, sanki yenilmezmişler gibi, her şeyi oluruna bırakma ve hareket etmeme zihniyetlerini pek beğenmiyor. Bununla beraber, ağaçlann, fırtınada kınldıklan. için, yıldırım tarafından kireçleştirildikleri için ya da sadece termitler tarafından kemirildikleri için gümbürdeye-rek yıkıldıkları oluyor. O zaman onların düşüşüne karşı duyarsız olma sırası karıncalara geliyor.
Bir cüce kannca atasözü bunu çok iyi belirtiyor: "Büyükler her zaman küçüklerden daha kınlgandır."
Parmaklar harekecli ağaçlar olabilir mi?
103683. bu konuda düşünerek zaman kaybetmiyor. Kararını verdi: Kafanın söylediklerinin doğruluğunu araştıracak.
44
Çöplüğe yakın dar bir geçitten kannca yuvasının içine giriyor ve çevre yoluna yöneliyor. Bu yoldan, yasak siteye giden büyük caddeler çıkıyor. O, oraya gitmiyor. Seçtiği yollar o kadar eğimli ki pençeleriyle tutunması gerekiyor. Dik bir koridorda kendini kaymaya bırakıyor, her zamanki trafiğe karşın çok fazla tıkalı olmayan bir galeriler ağına ulaşıyor.
Yiyecek ve küçük dallar taşıma işleri başlarından aşkın işçi karıncalar 103683. 'yü selamlıyorlar. Kanncalarda kişisel zafer yoktur, ama bununla beraber, burada birçoğu bu asker karıncanın oraya, Parmakların ülkesine gittiğini biliyor. O, dünyanın kıyısını gördü, gezegenin kötü ünlenmiş köşesine merak sardı.
103683. duyargasını kaldırıyor ve kınkanatlı böceklerin ağıllan-nın nerede olduğunu sorup araştırıyor. Bir işçi, yirminci katta, güney güneybatı bölgesinde, siyah mantar bahçelerinden sonra solda olduklarını söylüyor.
103683. kısa adımlarla hızlı hızlı gidiyor. Geçen yıl olan yangından beri çok iş yapıldı. Eski Bel-o-kan Sitesi yukan doğru elli kat ve derinlemesine diğer bir elli kat olarak inşa edilmişti. Chli-pou-ni tarafından yeniden düşünülen yeni şehir, yukan doğru yükselen seksen katla övünüyor. Derinlik, eskiden beri tabanda duran granit kaya yüzünden değiştirilemedi.
Asker karınca, bir yandan ilerlerken, durmadan gelişen metropolü hayranlıkla izliyor.
Kat +75: İşte sıcaklığı, çürümekte olan humusla ayarlanan bebek koğuşları, nemi çeken ince kumuyla nemflerin kuruma odası. Hafif eğimli bir kızak sistemiyle, yumurtalar artık kolayca yoğun bakım katlarına indirilebiliyor. Orada ağır karınlı dadılar onlan sürekli yalıyorlar. Böylece kusursuz büyümeleri için gerekli protein ve antibiyotikleri kozaların şeffaf zarlarından geçiriyorlar.
Kat +20: İşte kuru et rezervleri, meyve parçaları rezervleri, mantar unu rezervleri. Çürümeyi önlemek için her şey gerektiği gibi formikasitle kaplı.
Kat +18: Yağlı yapraktan kaplar, tüten askeri deney asitlerini örtüyor. Kimyacılar, uzun çenelerinin uçlanyla her birinin eritici gücünü deniyorlar. Elma özü, malik asit gibi bazıları meyvelerden
45

çıkanlıyor. Diğerlerinin daha az bilinen kökenleri var: Okzalik asit kuzukulağından çıkanlıyor, sülfürik asit san taşlardan çıkıyor. Av için en yeni % 60 konsantre formikasit en uygunu. Biraz bağırsak-lan yakıyor ama karşılaştınlamayacak zararlara yol açıyor. 103683. onu daha önce denedi.
Kat +15: Dövüş odası yükseltildi. Burada göğüs göğüse talim yapıyorlar. Yeni kavga yöntemleri, Kimyasal Kütüphane'ye gitmek üzere, titizlikle bellek feromonlanna derleniyor. O günkü eğü'-n artık düşmanın kafasına atlamak değil, daha çok, hareket edemeyecek duruma gelinceye kadar ayaklannı birer birer kesip ayırmaktan oluşuyor. Biraz daha ileride topçular on adım ileriye yerleştirilmiş tohumlan kesin bir atışla parçalamak için atış talimi yapıyorlar.
Kat -9: İşte yaprakbiti ağıllan. Kraliçe Chii-pou-ni, bundan sonra sürülerin yırtıcı gelinböceklerinin saldırısına uğramaları riskini almamak için bütün ağıllann sitenin içinde olmasına önem verdi. İşçi kanncalar, yaprakbitlerine bütün besisuyunu boşaltmakta gayret gösterdikleri çobanpüskülü dilimleri atmak için hareketleniyorlar.
Yaprakbitlerinin çoğalma oranı arttı. Artık bu oran saniyede on hayvan. 103683. geçerken nadir bir olaya tanık olma şansına sahip oluyor. Bir yaprakbiti kendisi de yavrulamaya hazır bir yavru doğuruyor ve bu yavru daha küçük bir yavruya hayat veriyor. İşte böyle bir saniyede hem anne hem de büyükanne olunuyor.
Kat -14: Herkesin gelip dışkılannı bıraktığı gübre havuzlan tarafından beslenen mantarlıklar gözle görülemeyecek bir uzaklığa kadar uzanıyorlar. Çiftçi karıncalar fazla uzayan köksaplan kesiyorlar, diğerleri mantarlan asalaklardan koruyan karınca tükürüğü bırakıyor.
Birden, 103683.'nün önüne yeşil bir hayvan sıçrıyor, bu hayvan kendisi gibi yeşil başka bir hayvan tarafından takip ediliyor. Dövüşüyor gibi görünüyorlar. 103683. çevresindekilere bu garip böceklerin ne oldukiannı soruyor. Mağaralarda yasayan, pis kokulu tahtakurulan diyorlar. Bunlar sürekli çiftleşirler. Düşünülebilecek her şekilde, nerede ve kiminle olursa olsun. Bu, kesin olarak

gezegendeki en alışılmamış cinselliğe sahip hayvan. Chli-pou-ni onları büyük önem vererek inceliyor.
Her zaman bütün kannca yuvalannda can yoldaşlan olan başka hayvanlar üremiştir. Sürekli bir kannca yuvasında yaşayan ve karıncalar tararından tamamen hoş görülen iki binden fazla böcek, kırkayak, örümcek cinsinin böylece sayılan arttı. Bunlardan bazılan metamorfözlannı tamamlamak için bu yuvalardan yararlanır, diğerleri kalıntılan yiyerek odalan temizlerler.
Fakat Bel-o-kan onlan "bilimsel" olarak inceleyen ilk site. Kraliçe Chli-pou-ni her böceğin eğitilebileceğini ve korkunç bir orduya dönüştürülebileceğini iddia ediyor. Ona göre, her bireyin onunla konuşulmaya başlandığında ortaya çıkan bir kullanım yöntemi var. Sadece dikkatli olmak yeterli.
Şu an için, Chli-pou-ni genelde basan elde etti. Birçok kınkanatlı böcek cinsini, daha önce yaprakbitlerine yapıldığı gibi besleyerek, sığınacaklan bir yer oluşturarak, hastalıklannı iyileştirerek evcilleştirmeyi başardı. Kraliçenin en çok hayran olunacak başansı gergedanböceklerine boyun eğdirmesidir.
Kat -20: Güney güneydoğu bölgesi, siyah mantar bahçelerinden sonra solda. Verilen bilgiler tammış. Kınkanatlı böcekler koridorun sonundalar.
14. ANSİKLOPEDİ
KORKU: Karıncalarda korkunun yokluğunu anlamak İçin, kannca yuvasındakl topluluğun tek bir organizma gibi yaşadı-ğmı akılda tutmak gerekir. Orada her kannca, bir İnsan vücudunda hücrenin oynadığı rolü oynar.
Tırnaklarımızın ucu kesilmekten korkar mı? Çenemlzdekl kıllar usturanın yaklaşmasıyla korkudan titrerler mi? Kaynar sıcaklıkta olabilecek bir banyo suyunun sıcaklığını anlamak için kullandığımız ayak başparmağımız korkar mı? Vücudumuzun bu uzantıları korku duymazlar çünkü özerk varlıklar olarak var olmazlar. Aynı şekilde, sol elimiz sağ

elimizi çlmdlklerse onda hiçbir hınç duygusu ortaya çıkarmayacaktır. Sağ elimizden daha çok yüzükle süslenmlşse kıskançlık da duymayacaktır. Birlik organizmanın bütününden başka bir şey düşünmemek üzere birey kendini unuttuğunda kaygılar biter. Karıncaların dünyasındaki toplumsal başarının sırlarından biri belki de buradadır.

Edmönd VVellr Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
15. LAETITIA HÂLÂ GÖRÜNMÜYOR
Öfkesi geçen Melies çantasını açtı ve Salta kardeşlerin dosyasını çekti. Her parçayı ve daha açıkça fotoğrafları incelemeye koyuldu. Ağzı bir kanş açık Sebastien Salta' nın bir yakın plan fotoğrafının üzerine eğilmiş durumda oldukça uzun bir süre geçirdi. Sebastien Salta'nın dudaklarından bir çığlık yükselir gibiydi. Bir dehşet gğlığı mı? Önüne geçilmez ölümün karşısında bir "hayır" mı? Onu öldürenin kimliği mi? Fotoğrafı inceledikçe gittikçe daha fazla yıldırım çarpmışa dönüyor, utançtan eziliyordu.
Sonunda patlayarak yerinden sıçradı ve öfkeyle duvara bir yumruk indirdi. "L'Echo du dimanche"ın yazan haklıydı. Ve o yere çakılmıştı. Olayı olduğundan daha basit görmüştü. Mükemmel bir aşağılanma dersi. Durumu ya da insanları hafife almaktan daha kötü bir şey yoktur. Teşekkürler, Madam ya da Matmazel Wells! Fakat bu olayda kendisi neden bu kadar kötüydü? Tembellikten. Çünkü hep başarılı olmaya alışmıştı. Birden, hiçbir polis memurunun, hatta meslekte en acemi olanının bile yapmayacağı bir biçimde kendini aldınşsızlığa bırakmıştı: Bir araştırmayı aceleyle ve özensizce yapmıştı. Ve ünü o kadar büyüktü ki bu gazetecinin dışında hiç kimse yanıldığından kuşkulanmamıştı.
Her şeye yeniden başlamak gerekiyordu. Sorgulamaya yeniden başlamak acı verici ama gerekliydi! Bununla beraber, yanlışında direnmek yerine yanıldığını bugün kabul etmek daha iyiydi.

Sorun şuydu: Eğer bu bir intihar değilse lanet olası güçlüklerle dolu bir olay karşısındaydı. Katiller, kapalı bir yere hiç iz bırakmadan nasıl girip çkabilmişlerdi? Yaralamadan, cinayet aleti kullanmadan nasıl insan öldürülebilir? Bu gizem, o zamana kadar okuduğu bütün en iyi polisiye romanlannı aşıyordu.
Melies'i yepyeni bir heyecan sardı.
Ya sonunda, şans eseri, kusursuz cinayetle karşılaştıysa? Edgar Allan Poe'nun bir öyküsünde o kadar güzel anlatılan Morg Sokağı çjfte cinayeti olayını düşündü. Gerçek olaylara dayanan bu öyküde bir kadın ve kızı, her tarafi sıkıca içeriden kapalı apartman dairelerinde ölü bulunurlar. Kadın bir ustura darbesi almıştır, kız ağır bir şeyle vurularak öldürülmüştür. Hırsızlık izi yoktur ama şiddetle vurulmuş öldürücü darbeler vardır. Araştırma sonucunda katil bulunur: Sirkten kaçan bir orangutan daireye bacadan girmiştir. Orangutanı gören kurbanlar bağırmaya başlarlar. Onlann gğlıklan maymunu çıldırtır. Sonunda susturmak için öldürür ve aynı yoldan kaçar. Bu arada giyotin pencerenin söve pervazına sırtını çarpar ve pencereyi düşürür. Bu yüzden pencere baştan beri içeriden kapa-lıymış gibidir.
Salta kardeşlerin olayında durum bu öyküdekine benziyordu. Yalnız hiç kimse bir pencereyi sırtıyla çarparak kapayamamıştı.
Fakat bu kesin miydi? Melies cinayet mahallini incelemeye gitti.
Elektrik kesikti ama o büyüteçti cep lambasını getirmişti. Sokağın alacalı neon lambalanyla kesik kesik aydınlanan odayı inceledi. Sebastien Salta ve kardeşleri şehir cehenneminden fışkıran iğrenç bir korkuyla karşılaşıyorlarmış gibi camlaşmış ve donmuş, hâlâ orada kıpırdamadan yatıyorlardı.
Kilitli kapı konu dışı olduğu için komiser kapalı olduklanndan emin olmak için pencereleri kontrol etti. Bir sürü ayrıntısı olan ispanyoletleri, kazara olmadığı sürece, dışarıdan kapanmalanna kesin olarak izin vermiyordu.
Gizli bir geçit olup olmadığını araştırmak için duvardaki tahta perdelerin üzerine eliyle vurdu. Arkalarında gizli bir para kasası olup olmadığına bakmak için tabloları kaldırdı. Odada birçok

değerli eşya vardı: Altından bir büyük şamdan, gümüş bir heykelcik, bir hi-fi müzik seti... Hangi hırsız olursa olsun bunları alırdı.
Giysiler bir sandalyenin üzerine konmuştu. Melies onları mekanik bir biçimde karıştırdı. Dokununca bir şey dikkatini çekti. Ceketin kumaşında çok küçük bir delik vardı. Bir güve deliği gibiydi a-ma kusursuz bir kare biçimindeydi. Ceketi bıraktı ve bir daha üzerinde düşünmedi. Cebinden sonsuz çiklet paketlerinden birini çıkardı ve aynı hareketle "L'Echo du dimanche"tan özenle kestiği yazıyı düşürdü.

Düşünceli bir halde Laetitia VVells'in yazısını yeniden okudu. Laetitia VVells bir dehşet maskesinden söz ediyordu. Bu doğruydu. Bu insanlar korkudan ölmüş gibi görünüyorlardı. Fakat insanı öldürecek kadar çok ne korkutabilirdi?
Kendi anılanna daldı. Çocukken bir kez onu inatg bir hıçkınk tutmuştu. Annesi, bir kurt maskesi takıp aniden ortaya çıkarak hıç-kınğını geçirmişti. O, bir çığlık atmıştı, kalbi sanki bir saniye boyunca durmuştu. Annesi hemen maskeyi gkarmış ve onu öpücüklere boğmuştu. Hıçkınk geçmişti!
Kısacası Jacques Melies sürekli korku içinde eğitilmişti. Küçük korkular: Hasta olma korkusu, araba kazası korkusu, size şeker vererek kaçıracak olan adamın korkusu, polis korkusu. Daha önemli korkular: Sınıfta kalma korkusu, lise çıkışında çeteler tararından soyulma korkusu, köpeklerden korku.
Çocukluğuyla ilgili bir sürü dehşet anısı yüzeye gkfa.]acques Melies korkuların en kötüsünü anımsıyordu. Büyük korkusunu.
Çok küçükken bir gece yatağının ucunda bir şeyin kımıldadığını hissetmişti. En iyi korunduğunu hissettiği yerde büzülüp saklanmış bir canavar vardı! Bir an ayaklannı çarşaflann arasına uzatmaya cesaret edemeden kaldı, sonra kendine gelip çarşaflann arasında kayarak ilerledi.
Fakat birden ayak parmakları ılık bir nefes hissetti. İğrenç. Evet, bundan emindi! Yatağının ucunda bir canavarın yüzü vardı ve oburca yiyebilmek için ayaklarının yaklaşmasını bekliyordu. Şans eseri ayaklan yatağın ucuna kadar uzanmıyordu. Yeteri kadar uzun

boylu değildi fakat her gün büyüyordu ve ayaklan, ayak parmağı viyen canavann saklandığı çarşaf kıvnmına yaklaşıyordu.
Genç Melies birçok gece yerde ya da yorganlann üstünde uyu-yakald'- Bu, vücudunda kramplara neden oluyordu, çözüm bu değildi. Böylece çarşaflann altında kalmaya karar verdi ama asla uca dokunmamak için bütün vücuduna, bütün kaslarına, bütün kemiklerine çok fazla büyümemelerini söylüyordu. Belki de bu yüzden anne ve babası kadar uzun boylu değildi.
Her gece bir felaketti. Bununla beraber bir şey bulmuştu. Oyuncak ayısına sımsıkı sarılıyordu. Onunla kendini yatağın ucunda büzülerek saklanmış canavarla karşılaşmaya hazır hissediyordu. Sonra yorganın altına saklanıyor hiçbir tarafını dışanda bırakmıyordu, ne bir kol ne en ufak bir saç tutamı ne de kulak. Çünkü ona canavar mobilyanın çevresinde tur atarak dışarıdan geçerken kafasını yakalayacakmış gibi geliyordu.
Sabahleyin annesi çarşaflar ve yorganlardan oluşan bir top ve onun altında saklanmış oğluyla oyuncak ayısını bulurdu. Annesi hiçbir zaman bu garip davranışı anlamaya çalışmamıştı. Sonra Jac-ques da nasıl bütün gece oyuncak ayısıyla birlikte bir canavara direndiğini anlatma zahmetine girmemişti.
Asla o kazanmamıştı, asla canavar kazanmamıştı. Ve ona sadece korku kalıyordu. Büyüme korkusu ve ne olduğunu bile anlayamadığı tüyler ürpertici bir şeyle karşı karşıya gelme korkusu. Kırmızı gözü, sarkık dudağı ve salyalı köpek dişleri olan bir şey.
Komiser kendini toparladı ve büyüteçli cep fenerini aldı ve birincisinden daha ciddi bir biçimde cinayet odasını inceledi.
Yukarıyı, aşağıyı, sağı, solu, altı, üstü.
Halının üstünde en küçük bir çamurlu ayak izi, aileye yabana tek bir saç teli, camlarda tek bir iz yoktu. Bardaklarda da yabana bir iz yoktu. Mutfağa gitti ve burayı el feneriyle aydınlattı.
Ortalıktaki yemekleri kokladı ve tatlanna baktı. Emile yiyecekleri camlaştırmayı bile düşünmüştü. Harika Emile! jacques Melies su sürahisini kokladı. Hiçbir zehir kokusu yoktu. Meyve sulan ve soda da temiz görünüyorlardı.

ı Salta kardeşlerin yüzünde korku maskesi vardı. Kesinlikle sa-
I tonlarının penceresinden sakar bir maymunun girdiğini gören Morg Sokağı çifte cinayetindeki iki kadının korkusuna benzeyen bir korku. Melies tekrar bu olayı düşündü. Aslında orangutanın kendisi de çok korkmuştu, kadınların çığlıklarını durdurmak için
1 onları öldürmüştü. Onların çığlıklarından korkmuştu.

Bir iletişimsizlik dramı daha. Anlamadığımız şeyden korkanz. Melies kendi kendine bunları düşünürken perdenin arkasında bir şeyin kıpırdadığını fark etti ve kalbi durur gibi oldu. Katil geri gelmişti! Komiser sönen cep fenerini bıraktı. Şimdi "Bar a gogo" sözcüklerinin harflerinin üstünde sırayla yanan sokaktaki neonlardan başka ışık yoktu.
Jacques Melies saklanmak, hiç hareket etmemek, yerin altına girmek istedi. Cesaretini topladı, cep fenerini yeniden aldı ve şüpheli perdeyi itti. Hiçbir şey yoktu. Öyleyse bu, görünmez adamdı.
- Kimse var mı?
En küçük bir gürültü yoktu. Perdeyi hareket ettiren bir hava akımı olmalıydı. Burada daha fazla kalamazdı, gidip komşuları görmeye karar verdi.
- İyi günler, özür dilerim, polis. Kibar bir adam kapıyı açtı.
- Polis. Size kapı eşiğinde soracağım sadece bir ya da iki soru var.
jacques Mâlies bir not defteri çıkardı.
- Cinayetin işlendiği akşam burada mıydınız?
- Evet.
- Bir şey duydunuz mu?
- Hiçbir patlama duymadım ama birden bağırdılar.
- Bağırdılar mı?
- Evet çok yüksek sesle bağırdılar. Bu çığlıklar tüyler ürperticiydi. Bu durum otuz saniye sürdü ve sonra hiçbir şey.
- Çığlıklar eşzamanlı mıydı yoksa önce biri sonra diğeri mi duyuldu?
52
- Eşzamanlı denebilir. Bunlar gerçekten insanca olmayan böğürmelerdi. Çok acı çekmiş olmalılar. Sanki biri üçünü de aynı anda Öldürüyor gibiydi. Ne öykü! Size bu insanlann ulumalarını duyduktan sonra uyumakta zorluk çektiğimi söyleyebilirim. Ayrıca buradan taşınmayı düşünüyorum.
- Sizce bu ne olabilirdi?
- Daha önce meslektaşlannız uğradı. Öyle görünüyor ki polisin aslarından biri bunun bir... intihar olduğunu teşhis etti. Ben buna çok fazla inanmıyorum. Onlar dehşet veren bir şeyle karşı karşı-yaydılar ama ne, bunu bilmiyorum. Her ne olursa olsun hiçbir gürültü gkarmıyordu.
- Teşekkür ederim.
Bir sabit fikir zorla kafasına giriyordu.
(Bu cinayetleri işleyen Öfkeli, sessiz ve hiç iz bırakmayan bir kurt.)
Ama kesinlikle bu olmadığını biliyordu. Bu değildiyse, ne bacadan giren eli usturalı bir orangutandan daha fazla zarara yol açmıştı? Bir adam, kusursuz cinayetin tarifini keşfetmiş olan dâhi ve deli bir adam.
16. ANSİKLOPEDİ
DELİLİK: Hepimiz her gün biraz daha dellrlyoruz ve her blrl-mizinkl farklı bir delilik. Bu yüzden birbirimizi bu kadar yanlış anlıyoruz. Ben kendimi paranoya ve şizofreniye yakalanmış hissediyorum. Kısaca, ben aşırı duyarlıyım ve bu, benim gerçekliği görüşümü bozuyor. Bunu biliyorum. Buna katlanmak yerine bu deliliği girıştiğim her şeyde motor olarak kullanmaya çalışıyorum. Fakat ne kadar başarılı olursam o kadar deliriyorum. Ve daha fazla delirdikçe kendime koyduğum hedeflere daha iyi ulaşıyorum. Delilik her kafanın içinde saklanmış olan kızgın bir aslandır. Onu tanımlamak ve ona boyun eğdirmek yeter. Evcilleşmiş aslanınız size herhangi bir usta, herhangi bir okul, uyuşturucu ya da dinin yapabileceğinden çok daha
53
uzağa rehberlik edecektir. F*kat her güç kaynağı için olduğu gibi kendi deUlğinlzle çok fa*l* oynama riski van Bazen İsyan eden aslan ona boyun eğdirmeye çalışana yönelir.
Edmond WeNs, Göreceli ve Mutiak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
17. AYAK İZLERİ
103683. kınkanatlılann ağıllarını buldu. Aslında burası hatırı sayılır derecede uzun boylu gergedanböceklerinin yerleştirildiği geniş bir salon. Bu böceklerin vücudu birbiriyle iç içe geçen tanecikli ve kalın siyah plaklardan oluşuyor. Arkada yuvarlak ve düz, parlak şekiller. Önde, gül dikeninden on kat büyük, uzun ve sert bir boynuzla sona eren kitinden bir başlık.

103683.'nün bildiği kadarıyla bu uçan hayvanlardan her biri altı adım uzunlukta ve üç adım genişlikte. Alacakaranlıkta yaşamayı çok seviyorlar ama buna aykırı olarak tek bir zayıflıklan var: Aydınlığın çekiciliğine kapılmalan. Böcek dünyasında parlaklık çok az bireyin direnebildiği oburca bir düşkünlük. Kocaman hayvanlar testere talaşı ve çürümekte olan tomur-cuklann içinden atlıyorlar. Dışkılarını nereye olursa bırakıyorlar ve bunlar pis kokuyor. Çünkü tavanı çok alçak olan bu yerde kımıldayabilecekleri çok az yerleri var. İşçi karıncalar temizlikle görevliler .ama öyle görünüyor ki uzun süredir buradan geçmemişler.
Bunlar gibi kınkanatlıları evcilleştirme işi önemsiz bir olay değildi. Kraliçe Chli-pou-ni, bunlardan biri onu bir örümceğin ağından kurtardıktan sonra onlarla bağlaşık olma arayışında bulunmayı düşündü. Kraliçe olduktan hemen sonra onları uçuş alayı olarak topladı. Fakat onları dövüşe yöneltme fırsatı henüz olmamıştı, henüz asitle vaftiz olmamışlardı ve bu barışçıl otoburlann savaş durumunda öfkeli asker topluluklarının karşısında nasıl davranacakla-nnı hiç kimse bilmiyordu.
54
103683. bu kanatlı azmanların ayaklannın arasına ustaca sokuluyor. Onlara yalak işlevi görmek üzere icat edilen şeyden çok etkileniyor: Ortasında kocaman bir su damlası bulunan ve sürü hay-vanlanndan biri susuzluğunu dindirmek için gelip dokunduğunda yanlamasına gerilen bir yaprak.
Öyle görünüyor ki Chli-pou-ni bu kınkanatlıları Bel-o-kan'a yerleşmeye sadece onlarla kokusal feromonlarla uzun uzun konuşarak ikna etti. Diplomat olarak yetenekleriyle gurur duyuyor. Evrim hareketi dahilinde bunu, "İki farklı düşünce sistemini birleştirmek için bir iletişim yolu bulmak yeterli," diyerek açıklıyor. Ona göre bu duruma ulaşmak için yapılacak her şey iyi: Yiyecek bağışı, pasaport kokular, güven veren feromonlar. Ona göre iki hayvan iletişim kurduklan andan itibaren birbirini öldüremez.
Son federal kraliçeler toplantısı sırasında toplantıya katılanlar bütün türlerde yaygın olan tepkinin farklı olan her şeyin yok edilmesi olduğunu söyleyerek bu düşünceye karşı çıktılar: Eğer biri iletişim kurmak isterken diğeri öldürmek istiyorsa, birinci her zaman öldürülecektir. Chli-pou-ni, kısaca öldürmenin de diğerleri arasında en temeli olsa da bir çeşit iletişim olduğunu söyleyerek buna incelikle karşılık verdi. Öldürmek için ilerlemek, bakmak, incelemek, düşmanın tepkilerini öngörmek gerekir. Yani ona ilgi duymak gerekir.
Chli-pou-ni'nin evrim hareketi aykınlıklar bakımından oldukça zengini
103683. onu asi kanncalara götürecek olan gizli geçidi araştırmaya devam etmek üzere kendini kınkanatlıları izlemekten alıkoyuyor.
Tavanda ayak izleri fark ediyor. Hatta, sanki yol karıştınlmak istenmiş gibi tüm yönlere giden ayak izleri var. Fakat asker karınca eşsiz bir iz sürücü ve en taze izleri ayırt ederek takip etmeyi biliyor.
Bu izler onu, aslında bir çıkışı gizleyen küçük bir tümseğe kadar götürüyorlar. Burası olmalı. Onu başka her şeyden çok rahatsız eden kelebek kozasını gömüyor, önce kafasını sonra gövdesini koridorda kaydınyor ve kaygıyla ilerliyor.
55
Birilerinin kokusunu alıyor.
Asiler... Bel-o-kan kadar homojen bir site organizmanın içinde nasıl asiler olabilir? Böyle bir durum, bağırsağın bir köşesinde hücrelerin artık vücudun bütününün oyununu oynamamaya karar vermeleri gibi bir şey. Bu, apandisite benzetilebilir. 103683. yaşayan şehri etkileyen bir apandisit kriziyle karşılaşmaya gidiyordu.
Bu şekilde dolap çeviren kaç kişi var acaba? Onlan bu yola iten ^ nedenler ne?
103683. ilerledikçe bu konuda şüphesinin kalma-» masını gittikçe daha çok istiyor. Şimdi bir isyan hareketi olduğunu bildiğine göre onu tanımlamak ve işlevini, amacını anlamak istiyor.
İlerliyor, taze kokular var. Çok kısa bir süre önce buradan site sakinleri geçmiş. Birden ucunda dört pençesi olan iki ayak onu göğüs kısmından yakalıyor ve hızla öne çekiyor. Koridor boyunca çekiliyor ve bir salona gkıyor. Bir çene boynunu tutuyor ve onu sıkmaya girişiyor.
103683. mücadele ediyor. Onu itip kakan kabuklann arasından tavanın çok alçak bir bölümünü fark ediyor. Fazlasıyla geniş. Duyargaların algılamasıyla otuz

adıma yirmi adım ölçülerde ve sahte bir tavanın arkasında bütün kınkanatlılar ağılının üstünü kaplayacak genişlikte olmalı.
Orada 103683. yü çevreleyen yüzden fazla kannca var. Birçoğu şüpheyle oraya izinsiz gelenin kimlik kokularını yokluyor.
18. ANSİKLOPEDİ
ONLARDAN NASIL KURTULUNUR? Bana mutfakta dolaşan karıncalardan nasıl kurtulunabîleceği sorulduğunda şöyle yanıt veriyorum: Hangi hakla mutfağınız karıncalardan çok size alt olacakmış? Onu satın mı aldınız? Tamam ama kimden? Onu çimento kullanarak yapan ve doğadan çıkan yiyeceklerle dolduran diğer İnsanlardan. Bu İşlenmiş doğa parçalarının si' ze aitmiş gibi görünmesini sağlayan şey sizinle diğer insanlar arasında bir sözleşme. Fakat bu sadece insanlar arasında bir
56
sözleşme. Yani İnsanlardan başkasını İlgilendirmiyor. Mutfak dolabınızdakl domates sosu neden karıncalardan çok size ait olacakmış? Bu domatesler toprağa alt! Çimento toprağa alt. Çutallannızın metalinin, reçelinizin meyvelerinin, duvarlarınızın tuğlalarının kaynağı bu gezegen. İnsan bunları adlandırmak, etiketlendirmek ve fiyatlandırmaktan başka bir şey yapmıyor. Onu "mal sahibi" yapan bu değil. Toprak ve onun zenginlikleri bütün üstünde yaşayanlar İçin serbesttir...
Bununla beraber bu mesaj anlaşılması İçin henüz çok yeni. Eğer her şeye rağmen bu küçücük rakiplerden kurtulmaya ka-rarlıysanız "en az kötü" olan yöntem fesleğen. Korumak istediğiniz bölgeye bir fesleğen dikin. Karıncalar fesleğen kokusunu sevmezler, bu durumda daha çok komşunuzun apartman dairesini ziyaret etme eğiliminde olacaklardır.
Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
19. ASİLER
103683. hızlı duyarga hareketleriyle asilere kendini tanıtıyor. O bir asker. Çöplükte bir kafa bulduğunu ve onun kendisinden buraya gelerek çok yakında Parmaklara karşı bir sefer düzenleneceğini bildirmesini istediğini söylüyor. Bu bildiri etkisini gösteriyor. Karıncalar yalan söylemeyi bilmiyorlar. Henüz bunun yararını anlamış değiller.
Kuşatma gevşiyor. Çevresinde duyargalar kıpırdıyor. 103683. Kimyasal Kütüphane'ye bir hücum belirten feromonlar alıyor. Asilerden bazılan asker karıncanın, komandonun üç üyesinden biriyle konuşmuş olabileceğini tahmin ediyorlar. Onlardan haber almayaıı çok fazla zaman oldu.
Konuşmalardan algılayabildiği kadanyla 103683. gerçek bir yeraltı hareketiyle karşı karşıya olduğunu ve bu hareketin böyle kalmak için her şeyi yaptığını anlıyor. Asiler onun verdiği bilgileri
57
yorumlamaya devam ediyorlar. Onlan sarsan özellikle "Parmaklara karşı sefer" ifadesi. Altüst olmuş görünüyorlar. Bununla beraber bazıları istenmeyen konuğa karşı nasıl davranılacağı konusunda kaygılanıyorlar. Onlar için bir tehlike oluşturuyor çünkü asi olmadığı halde şimdi onlann injni biliyor.
"Kimsin sen?"
103683. onu tanımlayan tüm özellikleri söylüyor: Kastını, yumurta numarasını, doğduğu kannca yuvasını... Asiler şaşınp k«d-yorlar. Karşılarındaki 103683. asker kannca, dünyanın kıyısına giden ve oradan geri dönen tek kızıl kannca. Onu serbest bırakıyorlar. Hatta saygıyla geri çekiliyorlar. Bir söyleşi başlıyor.
Karıncalar kokular, duyargalann halkalannın yaydığı feromonlar yardımıyla konuşurlar. Feromon, vücuttan gkabilen, havada dola-şabilen ve başka bir vücuda girebilen bir hormondur. Bir karınca bir duyum yaşadığında bunu bütün vücuduyla yayar ve çevredeki bütün kanncalar bu duyumu onunla birlikte algılarlar. Gergin bir karınca sıkıntısını anında çevresine duyurur, öyle ki çevresinin o andan itibaren tek bir kaygısı vardır: Bireye yardım etmenin bir yolunu bularak bu üzücü mesajı durdurmak.
Duyarganın on bir halkasından her biri kokusal sözcüklerin dalga boyunu gevşetir. Bunlar, her biri kendi dalga boyuna göre aynı anda konuşan on bir ağız gibidirler. Bazılan düşük frekansları sağlarlar ve temel bilgileri verirler. Diğerleri yüksek frekanslıdır ve daha hafif mesajlar gönderirler.

Aynı halkalar kulak yerini tutarlar. Öyle ki iki taraf on bir ağızla konuşur ve on bir kulakla işitir. Hepsi aynı anda. Aynca söylevler küçük farklılıklar bakımından çok zengindir. Kanncalar arası bir söyleşide kesin olarak insanlar arası bir söyleşide olduğundan on bir kat fazla şey on bir kat hızlı öğrenilir. Bu yüzden bir insan iki kanncanın karşılaşmasını gözlemlediğinde ona kanncalar duyarga-lannı birbirine şöyle bir dokundurup hemen kendi uğraşlanna dönerler gibi görünür. Bununla beraber bu küçük dokunmada her şey söylenmiştir.
58
Bir asker kannca topallayarak ilerliyor (sadece beş ayağı var) ve 103683.'ye 327. prens ve prenses Chli-pou-ni'nin eski mücadele arkadaşı olup olmadığını soruyor.
103683. onaylıyor.
Topal karınca onu öldürmek amacıyla uzun bir süre aradığını açıklıyor. Fakat şimdi rüzgârın yönü değişmiş durumda. Topal karınca alaylı bir gülüş gibi bir koku yayıyor:
"Şimdi toplumdışı olanlar bizleriz ve kuralları temsil eden sensin."
Zaman değişiyor.
Topal kannca trofalaksi teklifinde bulunuyor. Muhatabı kabul ediyor ve ikisi ağız ağıza öpüşüyorlar, vericinin sosyal kursağında-ki kaynar besinlerin 103683.'nün midesine aktanlması sona erinceye kadar birbirlerinin duyargalannı okşuyorlar.
Damarlar iletişim sürecinde. Sindirim sistemleri de iletişim halinde.
Topal kannca bütün enerjisini boşaltıyor, konuk bu enerjiyi içine dolduruyor.
XXXXIII. bin yıldan kalma bir kannca atasözünü yeniden düşünüyor:
"Verdiğimizle zenginleşir, aldığımızla yoksullaşınz." "
Bununla beraber sunulan şeyi reddedemezdi. ,
Bundan sonra asiler ona inlerini gezdiriyorlar. İBurada tahıl stoklan, şurup rezervleri, bellek feromonlarıyla dolu yumurtalar depolanmış.
103683. nedenini bilmiyor ama bütün bu fesat asker (karıncalar ona hiç korkunç görünmüyorlar. Ona, siyasi güce susamtş fesatçılar olmaktan çok gizemli bir sırn muhafaza etme kaygısındaymış gibi görünüyorlar.
Topal karınca yaklaşıyor ve sırlarını agyor. Eskiden asiler farklı bir adla tanınıyorlardı. Onlar, şimdiki kraliçe Chli-pou-ni'nin annesi kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin emrindeki gizli polis örgütü "kaya kokulu savaşçılar"di. O zamanlar sitenin büyük granit kapak taşının altında gizli bir yeraltı şehri, ikinci bir Bel-o-kan kurabilecek kadar çok güçlüydüler.
59
Topal karınca, 327. prensi, 56. prensesi (Chli-pou-ni) ve onu, 103683. asker kanncayı ortadan kaldırmak için her şeyi yapanların onlar, yani kaya kokulu savaşçılar olduğunu itiraf ediyor. O zamanlar hiç kimse Parmakların gerçekten var olduğunu bilmiyordu. Kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin sabit fikri bu dev hayvanların hemen hemen kızıl karıncalar kadar gelişmiş bir zekâya sahip olduklarını keşfettiklerinde halkının paniğe kapılacağıydı.
Böylece Belo-kiu-kiuni Parmaklann elçisiyle bir anlaşmaya vaı mışti: O, Parmaklann varoluşuyla ilgili bütün bilgileri yok edecekti ve karşılığında Parmaklar da karıncaların zekâsı hakkında önceden bildikleri ya da sonradan öğrenecekleri her şeyi gizleyeceklerdi. Her biri kendi tarahnda kendilerinden olanı bu sırdan uzak tutmak zorundaydı.
Kraliçe Belo-kiu-kiuni iki uygarlığın birbirini anlamaya hazır ol-madıklannı düşünüyordu. Bunun sonucunda kaya kokulu savaşçı-lannı Parmakların varlığını öğrenen herkesi yok etmekle görevlendirmişti.
Bu emir pahalıya mal olmuştu.
Topal kannca, bir şekilde Parmaklann basit bir efsane olmadığını, gerçekten var olduklarını ve örneklerinin ormanda dolaştığını öğrenen binlerce diğer kannca gibi 327. cinsiyetti prensi de öldürdüklerini kabul ediyor.
103683. çok şaşınyor. Bu, kızıl kanncalarla Parmaklar arasında bir diyalog olduğu anlamına mı geliyor?
Topal kannca doğruluyor. Parmaklar sitenin altında bir mağarada yerleşmiş durumdalar. Onlann da feromon yayıp almasını sağlayan bir makine ve bir elçi kannca yapmışlar. Makinenin adı "Pi-erre de Rosette", elçininki "Doktor

Livingstone". Bunlar Parmak Dili'nde adlandırmalar. Onlann aracılığıyla Parmaklar ve kanncalar birbirlerine temel sırlarını açabilmişlerdi:
"Farklı büyüklüklerdeyiz, farklıyız ama her birimiz bu gezegende zekâya dayalı bir uygarlık kurdu."
Bu ilk bağlantı olmuştu. Bundan sonra birçok başka bağlantı kuruldu. Parmaklar sitenin altındaki mağaralannda hapsolmuşlardı ve Belo-kiu-kiuni onları besliyor, hayatta kalmalan için göz kulak
60
oluyordu. Karşılıklı konuşma düzenli olarak bir mevsim boyunca devam etti. Parmaklar sayesinde Belo-kiu-kiuni tekerleği keşfetti ama halkının bundan yararlanmasını sağlayamadan şehrindeki yangında öldü. Kraliçe olan kızı Chli-puo-ni bundan sonra Parmaklardan söz edildiğini duymak istemedi. Onları beslemenin durdurulmasını istedi. İkinci Bel-o-kan ve dolayısıyla Parmakların mağarasına giden geçidin yabanansı çimentosuyla tıkanmasını emretti. Böylece onlan açlıktan ölmeye mahkûm etti.
Bunun yanı sıra Chli-pou-ni'nin muhafizlan kaya kokulu savaş-çılan avladılar. Yeni egemen, kanncalann Parmaklarla işbirliği yaptığı bu utanç verici dönemden en küçük bir iz bile kalmasını istemiyordu. Türler arasında bağlantı kurmaya düşkün bir kızıl karınca için bu konuda garip bir hoşgörüsüzlük gösterdi. Bir günde ikinci Bel-o-kan'm savaşçılarının yarıya yakını öldürüldü. Yakasını kurtaranlar kendilerini duvarlara ve tavanlara gömdüler. Hayatta kalmak için çözüm olarak onları tanımlayan kokulanndan vazgeçmeye ve yeni bir ad almaya karar verdiler. "Parmaklar taraftan asiler" oldular.
103683. bu sözde asileri dikkatle inceliyor. Çoğu topal. Kraliçenin muhafizlan onlara zor bir hayat yaşatıyor. Fakat sağlık du-rumlan mükemmel durumda olan gençler de var. Bu asker kann-calar belki safça kendilerini koşut bir uygarlık hakkındaki bu anlatılardan etkilenmeye bıraktılar.
Ama bütün bu Be!-o-kanlıları bir kardeş kavgasına itmek ne büyük bir çılgınlık! Peki, gerçekte ne için? Sonuç olarak haklannda pek fazla şey bilinmeyen Parmaklar için. Topal kannca asilerin şimdi hareketlerini birleştirdiklerini söylüyor. Artık burada, kınkanatlıların ağıllarının üstündeki sahte tavanda bir bölgeleri var. Ve öyle fark edilmeyen kokular yaymayı biliyorlar ki federal askerler henüz onların kimliklerini tespit etmeyi başaramıyorlar.
"Ama bu yeraltı hareketi ne işe yarıyor?"
Topal karınca sıkıntılı bekleyişin bir an sürmesine izin veriyor. Tabanın altında yaşayan Parmakların da ölmediğini doğrudan açıklamadan önce sözlerinin etkisini ölçüyor. Asiler yabanansı
61
çimentosunu kınp granitteki geçidi açmışlar ve yiyecek taşımayı yeniden ele almışlardı.
103683. de bir asi olmak istiyor mu? Asker kannca tereddüt ediyor ama her zaman olduğu gibi, merak en güçlü duygu. Onaylama belirten bir tavırla duyargalannı arkaya eğiyor. Herkes birbirini kutluyor. Artık Hareket saflarında dünyanın kıyısına kadar giden bir savaşçı var. Ona çok sayıda trofalaksi teklif ediliyor ve 103683. artık dudaklarını nereye uzatacağını bilemiyor. Bütün bu besleyid öpüşler vücudunu ısıtıyor!
Topal kannca ona asilerin sarnıç kanncalar çalıp Parmaklan daha iyi beslemek için tabanın altına götürmekle görevli bir komando birliği göndereceklerini söylüyor. Eğer Doktor Livingstone'la karşılaşmak istiyorsa, bu iyi bir firsat.
103683. öneriyi ikinci kez tekrarlatmıyor. Sitenin altında saklı bu Parmak Yuvası'nı keşfetmek için acele ediyor. Onlarla konuşmak için sabırsızlanıyor. Parmakların saplantısıyla o kadar uzun süre yaşadı. İşte merakını tatmin ederek onu "ruh halleri hastalığından kurtaracak olan şey.
Otuz değerli asker toplanıyor ve enerjilerini artırmak için içlerini tıka basa şurupla doldurduktan sonra sarnıç karıncaların bulunduğu salona doğru ilerliyorlar. 103683. de onlann arasında.
Yeter ki devriye ekiplerine rastlamasınlar.
20. TELEVİZYON
Giren ve çıkan her şeyi gözlüyordu.
Kapıcı kadın, görevine sadıktı. Aralık penceresinin arkasından her şeyi izliyordu.

Komiser Melies ona yaklaştı.
- Söyleyin bana madam, size bir soru sorabilir miyim?
Kadın kendi kendine bunun asansör aynalarının kirliliği için bir azarlama olması gerektiğini düşündü. Gene de başını salladı.
- Hayatta sizi en çok ne korkutur?
62
Garip bir soru. Kadın, kötü bir söz söylemekten ve en ünlü kilsini hayal kınklığına uğratmaktan kaygılanarak düşündü.
- Sanırım yabancılar. Evet, yabancılar. Onlar her yerdeler. İn-sanlann işlerini alıyorlar. Akşamlan sokaklann köşelerinde insanlara saldınyorlar. Onlar bizim gibi değiller! Kafalannın içinde ne olduğunu bilene aşk olsun.
Melies başını salladı ve kadına teşekkür etti. Kapıcı kadın hâlâ düşünceli bir biçimde seslendiğinde M61ies asansöre binmişti bile.
- İyi geceler komiser!
Melies evinde ayakkabılannı çıkardı ve televizyonunun önüne yerleşti. Bir araştırma gününün akşamında kafasının içinde dönen makineyi durdurmak için televizyondan daha iyi bir şey olamaz. Uyurken rüya görürüz, bu da bir iştir. Televizyon kafamızdaki düşünceleri boşaltır. Nöronlar tatile girerler ve beyindeki bütün ışıklar yanıp sönmeyi bırakırlar. Kendinden geçiş!
Melies uzaktan kumanda aletine bastı.
Kanal 1675, bir Amerikan televizyon filmi: "Demek kötüsün Bili, öyle mi, en iyi olduğunu sanıyordun ama sende diğerleri gibi sefilin tekisin."
Zapladi:
Kanal 877, reklam: "Krak Krak ile bir seferde kurtulun, bütün..."
Yeniden zapladi:
İzleyebileceği 1875 kanal vardı, fakat her akşam saat tam sekizde yıldız programı "Düşünce TuzağT'yla sadece 622. kanal ilgisini çekiyordu.
Jenerik. Trompetler. Sunucunun görünmesi. Alkışlar.
Adam neşe saçarak konuşuyor:
- Sizi yeniden karşımızda bulmak ne büyük mutluluk. Evlerinizde 622. kanalımıza sadık hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bu yüz dördüncü programımıza hoş geldiniz. Programımızın adı 'Düşünce ...
- ...Tuzağı'! diye koro halinde bağınyor stüdyodaki konuklar. Marie-Charlotte geldi, dizlerine sürtünerek büzüldü ve okşanmayı
bekledi. Melies ona biraz ton balığı ezmesi verdi. Marie-Charlotte ton balığı ezmesini okşamalardan daha da çok seviyordu.
63
- Programımızı ilk kez izleyenler için kurallan anımsatıyorum. Salonda bu modası geçmiş sözler için yuhalamalar duyuluyor.
- Teşekkürler. Temel kural basit. Bir bilmece soruyoruz. Adayın bunun çözümünü bulması gerekiyor. İşte bu, 'Düşünce...
- ...Tuzağı' diye boru gibi ötüyor seyirdler. Hâlâ ışık saçan sunucu devam ediyor:
- Her doğru yanıt için on bin franklık bir çek, artı bir hataya izin veren ve sonraki on bin frankı da alabilmeyi sağlayan bir joker. Aylardan beri Madam Juliette... Ramirez bizim şampiyonumu*.. Bugün düşmeyeceğini umut edelim. Kendinizi yeniden tanıtın Madam ... Ramirez. Mesleğiniz nedir?
- Postane memuru.
- Evli misiniz?
- Evet ve kocam kesin olarak şu anda evde beni seyrediyor.
- Öyleyse iyi akşamlar Mösyö Ramirez! Peki, çocuklarınız var mı?
- Hayır.
- Hobileriniz neler?
- Şey... Bulmacalar... Mutfak... Alkışlar.
- Daha kuvvetli, daha da kuvvetli, diye emrediyor sunucu. Madam Ramirez bunu hak ediyor.
Daha kuvvetli alRışlar.
- Ve şimdi Madam Ramirez, yeni bir bilmece için kendinizi hazır hissediyor musunuz?
- Hazırım.
- Öyleyse zarfı açıyorum ve size günün bilmecesini okuyorum.

Trampetlerin gürültüsü.
- İşte bilmece: Bu seriye göre bir sonraki satır nedir? Beyaz bir tabloya keçeli kalemle sayılar yazıyor:
1
1 1
2 1 1211
11122 1 3122 11
64
Şüpheli bir yüz ifadesi gösteren adayı yakın plan çekiyorlar:
- Hımm... Bu, kolay değil!
- Acele etmeyin Madam Ramirez. Yanna kadar zamanınız var. Fakat işte size yardım edecek ve doğru yola yönlendirecek anahtar cümle. Dikkat, iyi dinleyin: "Ne kadar zekiysek... bulma şansımız o kadar azdır."
Salondakiler anlamadan alkışlıyorlar. Sunucu selamlıyor:
- Seyirci dostlar, siz de kalemlerinizin başına! Ve eğer istiyorsanız yann görüşmek üzere!
Jacques Melies bölgesel haberlere zaplıyor. Kusursuz yapılı saçlarıyla aşırı makyajlı bir kadın önünden hızla geçen yazılan kayıtsızca okuyordu: "Komiser Melies'in Salta olayındaki parlak başarısından sonra Vali Dupeyron üstün polis memurunun Legion d'honneur görevlileri sınıfına yükseltilmesini teklif etti. Sağlam bir kaynaktan adalet bakanlığının bu adaylığı iyi dileklerle incelediğini öğreniyoruz,"
]acques Melies tiksinerek televizyonu kapadı. Bundan sonra ne yapmalı? Yıldız polisi oynamaya devam edip olayı hasır altı mı etmeli yoksa dikkafalılık ederek gerçeği bulmak için çalışmalı ve hiçbir işte başansız olmayan polis memuru ününe yazık mı etmeli? Aslında seçeneği olmadığını iyi biliyordu. Kusursuz cinayet fikrinin sürükleyiciliği çok güçlüydü. Telefonu kaptı:
- Alo, morg mu? Bana adli tıp doktorunu verin... (Sinir bozucu bir müzik) ... alo, doktor, Salta kardeşlerin cesetleri üzerinde çok titiz bir otopsiye gereksinimim var... Evet, acil!
Telefonu kapadı ve başka bir numara çevirdi:
21. ANSİKLOPEDİ
KIZILDERİLİ TUZAĞI: Kanada Kızılderilileri ayı avlamak İçin en az gelişmiş tuzaklardan birinden yararlanırlar. Bu tuzak, bir ağaç dalına bağlanmış bir ipin ucuna bağlanan, balla sıvanmış büyük bir taştan oluşur. Bir ayı güzel bir yiyecek olduğunu düşündüğü bu şeyi fark edince yaklaşır ve ayaklarıyla vurarak taşı yakalamayı dener. Böylece bir sarkaç harekeli yaratır ve her seferinde taş gelip ona çarpar. Ayı sinirlenir ve gittikçe daha güçlü vurur. Ve daha güçlü vurdukça taşın kendisine daha hızlı vurmasını sağlar. Sonunda kendisi nakavt oluncaya
kadar.
Ayı, "Bu şiddet çemberini durdursam?" diye düşünmekten acizdir. Sadece kendini engellenmiş hisseder. Kendi kendine, "Biri bana vuruyor, ben de karşılık veriyorum!" der. Kime karşı olduğu belli olmayan öfkesi bu yüzdendir. Bununla beraber, eğer ona vurmayı bıraksaydı, taş hareketsiz/eşecek ve böylece, bir kez sakinleştikten sonra belki bunun sadece bir ipin ucuna bağlı hareketsiz bir nesne olduğunu fark edecekti. Bundan sonra ona taşı düşürmek İçin sadece uzun ve sivri dişleriyle İpi kemirmek ve taşın üstündeki balı yalamak kalacaktı.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit EL
22. SARNIÇLARIN SALONUNDAKİ GÖREV
Burada, yer altındaki 40. katta, hareketli bir kalabalık var. Ağustos ayı tüm kuvvetiyle ısıtıyor ve sıcaklık gece ve derinlerde bile herkesi sinirli yapıyor. Sinirli Bel-o-kan savaşçıları geçenleri nedensiz hafifçe ısırıyorlar. İşçi karıncalar yumurta bakım salonlarıyla şurup depolama
66
salonlan arasında koşturuyorlar. Bel-o-kan kannca yuvası sıcaktan bunalıyor. Site sakinleri ılık bir lenf gibi dışan akıyor.
Otuz asiden oluşan grup fark ettirmeden sarnıç kanncalann salonuna giriyorlar. "Sumo"larını hayranlıkla inceliyorlar. Sarnıç karıncalar, donuk kırmızı şeritlerle süslü şişman ve altın rengi meyve çeşitleri oluşturuyorlar. Bu

meyveler başlan yukanda, karınları aşağıda tavana asılı duran kanncalann ucunda uzayan kitinlerden oluşuyor.
İşçi kanncalar içeriği zengin bal özünü çekebilmek ve boş kur-saklannı doldurmak için hareketleniyorlar.
Bazen kraliçe Chli-pou-ni'nin kendisi tıka basa yemek için geliyor. Onun varlığı karşısında, kımıldayamadıklan için bir hareketsizlik felsefesi edinmiş olan bu şaşılacak böcekler kayıtsız kalıyorlar. Bazılan onların beyinlerinin küçüldüğünü iddia ediyor. İşlev, organı yaratır, fakat işlevin yokluğu organı tahrip eder. Kendilerini doldurmak ve boşaltmaktan başka uğraşılan olmayan sarnıç kanncalar yavaş yavaş iki işlemli makinelere dönüşüyorlar.
Bu salonun dışında hiçbir şey algılamayı ve anlamayı bilmiyorlar. Sarnıçlar alt kastında doğdular ve samıç olarak ölecekler.
Bununla beraber hâlâ canlıyken onları yerlerinden sökmek mümkün. Bunu yapmak için "göç" anlamına gelen bir feromon yaymak yeterli. Sarnıç kanncalar birer besin kaynağıdır elbette a-ma bir göç sırasında taşınmayı kabul etmek için programlanmış taşınabilir kaynaklardır.
Asiler büyüklükleri iyi olan birkaç sarnıç karıncayı sayıyorlar. Duyargalarıyla yaklaşıp "göç" formülünü telaffuz ediyorlar. O zaman kocaman böcek yavaşça kıpırdıyor, ayaklannı birer birer tavandan ayırıyor ve yere iniyor. Ezilmelerini engellemek için ayak-lar onlan hemen yakalıyor.
İçlerinden biri, "Nereye gidiyoruz?" diye soruyor.
"Güneye doğru."
Sarnıç kanncalar tartışmıyorlar ve kendilerini asiler tarafından götürülmeye bırakıyorlar. O kadar ağırlar ki bu mataraları taşımak

için altı karıncanın bir araya gelmesi gerekiyor. Ve bu kadar çaba sadece Parmakların yararlanması içini
103683., "Değer biliyorlar mı bari? " diye soruyor. Bir asi, "Yeteri kadar götürmediğimiz için şikâyet ediyorlar," diye yanıt veriyor. Nankörler!
Komando birliği sakınarak daha alt katlara inmeye başlıyon te sonunda granit tabanı kat eden küçük fay. Diğer köşede Df-Livingstone'un oniarla konuşacağı salon bulunuyor.
103683. tir tir titriyor. Korkunç Parmaklarla konuşmak, demek bu kadar kolay olacak.
Konuşma hemen olmayacak. Asiler birden bu yörede alışılmış kol gezme işlerini yapan muhafızlar tarafından avlanıyorlar. Çabucak daha iyi kaçmak için sarnıçlannı bırakıyorlar. "Bunlar asiler!"
Bir asker asilerin ortaya çıkarılamaz sandıklan kokuyu tanıdı. Alarm feromonları çatırdıyor, kaçıp kovalamaca başladı.
Federal savaşçılar hızlı ama gene de asileri yakalamayı başara-mıyorlar. Bu durumda, sanki hepsini bir yerlerde yeniden toplamak istermişler gibi bazı yollan keserek barajlar oluşturuyorlar.
Askerler komando birliğini, frensiz ve aşın bir hızla katları yeniden çıkmaya zorluyorlar. Seviye -40, -30, -16, -14. Avlann. önceden belirlenmiş bir yere doğru itiyorlar. 103683. tuzağı tahmin ediyor ama kaçış yolu görmüyor. Artık önünde sadece bir çıkış var. Eğer federaller onu serbest bıraktıysalar bunun için nedenleri vardır. Fakat oraya gitmekten başka hangi seçenek var?
Asiler pis kokulu tahtakuruları ve korkunçluklarla dolu bir salona giriyorlar. Ürkütücü görüntü karşısında duyargaları dikiliyor.
Sırtları kalbur gibi görünen dişi tahtakuruları dört bir yana koşuyorlar ve erkekler ucu delici, sivri cinsel organlarıyla onları kovalıyorlar. Daha uzakta eşcinsel erkekler uzun yeşil salkımlar halinde birbirleriyle iç içe geçiyorlar. Her yerde tahtakuruları var, kaynaşıyor, uğulduyor, üreyip çoğalıyorlar. Delici tahtakurusu cinsel organları dik, kitinleri delmeye hazırlar

/ssilerin başlarına geleni anlayacak zamanlan olmuyor. Çoktan baskın halinde saldıran bu lanetli böcekler tarafından çevrildiler, njr karınca cinsel azgınlık halindeki pis kokulu tahtakurulannndan oluşan kalın bir şilte tarafından yaprak haline getirilerek çöküyor. Hiçbirinin asit fışkırtarak kendini savunmak için karnını çıkaracak zamanı olmuyor. Erkeklerin delici cinsel organları bağalan delip geçiyor.

Çılgına dönmüş olan 103683. çabalıyor.
23. ANSİKLOPEDİ
TAHTAKURUSU: Hayvan cinselliğinin bütün çeşitleri içinde tahtakurulannınki (clmex lectularius) en şaşırtıcı olanıdır. Hiçbir İnsanın düş gücü böyle bir sapıklığa eşit olamaz.
Birinci özellik: Sürekli ereksiyon hali. Tahtakuruları bir an olsun çiftleşmeyi bırakmazlar. Bazıları günde iki yüzden fazla cinsel ilişkide bulunur.
İkinci özellik: Eşcinsellik ve cinsel sapıklık. Tahtakuruları türdeşlerini ayırt etmekte zorlanırlar ve bu türdeşlerin arasında erkekleri dişilerden ayırmakta daha da fazla zorlanırlar. İlişkilerinin %50'si eşcinsel ilişkilerdir, %20'si yabancı hayvanlarla meydana gelir, sonunda %30'u dişilerle olur.
Üçüncü özellik: Delici penis. Tahtakuruları ucu sivri, uzun bir cinsel organla donanmışlardır. Bir şıringaya benzeyen bu alet sayesinde erkekler bağaları delerler ve tohumlarını nereye olursa olsun, dişilerinin kafasının içine, karnına, ayaklarına, sırtına ve hatta kalbine şırınga ederler! Bu işlem dişilerin sağlığını hiç etkilemez fakat bu koşullarda nasıl gebe kalınır? İşte bunun için...
Dördüncü özellik: Gebe bakire. Dışarıdan vajinası dokunulmamış görünür ve bununla beraber sırtından bir penis darbesi almıştır. Öyleyse erkek spermatozoidler kanda nasıl hayatta kalacaklar? Gerçekten çoğu basit yabancı mikroplar gibi bağışıklık sistemi tarafından imha edilir. Bu erkek gametlerder,
6<
birkaç yüz Uneslnln hedefe ulaşma şansını arttırmak için bırakılan sperm miktarı şaşılacak kadar fazladır. Karşılaştırma yapmak gerekirse eğer erkek tahtakuruları insan büyüklüğün-de olsalardı her fışkırmada otuz litre sperm yollayacaklardı. Bu müthiş sayıdaki spermden çok azı hayatta kalacak. Atardamarların köşelerinde saklanmış, toplardamarların İçine sığınmış bir halde saatlerim bekleyecekler. Dişi, kışı içinde yaşayan gizli klracılanyla geçirir. İlkbaharda içgüdüyle yönlendki len kafadaki, ayaklardaki ve karındaki bütün spermatozoldit, yumurtalıkların çevresinde buluşurlar, onları delerler ve içeri girerler. Bu döngü hiç sorunsuz böyle devam edecek.
Beşinci Özellik: Çok cinsel organlı dişiler. Hoyrat erkekler tarafından her yerleri delindiği İçin dişi tahtakurulannın vücudu açık renk bir bölgeyle çevrili koyu renk yarıklardan oluşan yara izleriyle kaplıdır. Aynı nişan tahtaları gibi! Böylece dişinin kaç çiftleşme yaşadığını kesin olarak bilebiliriz.
Doğa, garip uyarlamalar oluşturarak bu namussuzlukları teşvik etti. Birbirini takip eden nesillerden sonra mutasyonlar İnanılmaz hallere ulaştı. Dişi tahtakuruları, sırtlarında, çevresi açık renk oyalarla süslü koyu renk lekeler taşıyarak doğmaya başladılar. Her leke doğrudan ana cinsel organa bağlı bir toplanma yeri olan bir "cinsel organ şubesl'ne denk gelir. Bu özellik şu anda gelişiminin tüm basamaklarında vardır: Hiç yara izi yok, doğuşta birkaç toplanma yeri yara İzi, sırtta gerçek ikincivaflnalar.
Altıncı özellik: Kendi kendini dölleme. Bir erkek diğer bir erkek tarafından delindiğinde ne olur? Sperm hayatta kalır ve her zaman yaptığı gibi yumurtalıkların bulunduğu bölgeye doğru Herler. Yumurtalığı bulamayınca ev sahibinin meni kanallarına yönelir ve yerli spermatozoldlere karışır. Sonuç: Edi' gen olan erkek bir dişiyi deldlğtnde kendi spermatozoidleriyte birlikte eşcinsel İlişkide bulunduğu erkeğin spermatozoldle -ni de akıtacaktır.
...^
Yedinci özellik: Hermafrodlzm. Doğanın, en gözde cinse kobayının üzerinde yaptığı garip deneyler bununla kaim»
70
Erkek tahtakuruları da mutasyona uğradılar. Afrika'da, erkekleri sırtlarında küçük ikinci vajinalarla doğan "afroclmex constrtcus" tahtakurusu yaşar. Bununla beraber bu vajlnalar döllenmeye uygun değildirler. Sanki süs olsunlar diye ya da eşcinsel İlişkileri daha çok teşvik etmek İçin oradadırlar.
Sekizinci özellik: Uzaktan sperm atan topçu cinsel organ. Tropikal tahtakurulanndan olan "antocho-rldes scolopelllens" bu tür cinsel organa sahiptir. Sperm kanalı, İçinde tohum sıvısının sıkıştırıldığı, sarmal biçiminde büyük ve kalın bir tüp oluşturur. Sperm, onu vücudun dışına atan özel kaslar

tarafından büyük bir hızla İtilir. Böytece erkek kendisinden birkaç santimetre uzakta bir dişi fark ettiğinde, penlslyle dişinin arkasındaki nişan tahtalarını hedef alır. Atış havayı yarar. Bu atışlar öyle güçlüdür ki spermler, bu bölgede daha İnce olan bağayı delip geçmeyi başarır.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutla Bilgi Ansiklopedisi, cilt U.
24. YERİN ALTINDA KOVALAMACA
Bir asi ölmeden önce yürek parçalayıcı ve anlaşılmaz bir kokusal çığlık atıyor:
"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."
Sonra ayaklarının uzunluğunca kendini yere bırakıyor ve vücudu altı kollu bir haç oluşturacak biçimde yayılıyor.
Bütün arkadaşlan birer birer yıkılıyor ve 103683. bazılarının aynı garip cümleyi tekrarladıklarını duyuyor:
"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."
Kudurmuş tahtakuruları, bu işkenceye bir son vermeye hiç niyetli olmadıkları açıkça belli olan federallerin bakışlan altında, deliyor ve tecavüz ediyorlar. 103683. bu kadar çabuk ölmeyi reddediyor. "Tannlar" sözcüğünün ne anlama geldiğini öğrenmeden önce ölemez. Bir öfke

nöbetine tutularak göğüs kısmına yapışan bir düzine tahtakurusu-nu duyargalanyia kamçılıyor, sonra başı eğik durumda asker karınca grubuna saldınyor. Ani baskın başanlı oluyor. Savaşçılar onun yolunu kesemeyecek kadar kendilerini bu kanlı eğlence âlemine kaptırmış durumdalar. Bununla birlikte gecikmeden kendilerine geliyorlar.
Fakat 103683. kaçıp kovalamaca işinde bir acemi değil. Tavana yöneliyor ve geniş bir açıyla açılmış duyargalarının ucuyla &ı-vann iç yanını kazıyor. Tavandan toprak parçalan sıçnyor. Asker kannca bundan kendisiyle kovalayanlar arasında gerçek bir kumdan duvar oluşturmak için yararlanıyor. Atış konumuna geçerek her şeye karşın geçmeyi başaran muhafizlan deviriyor. Ama içlerinden birçoğu hep birlikte engeli aşınca, asker kannca hepsini birden mitralyöze tutamıyor. Zaten şimdi asit cebi neredeyse boş.
Bütün enerjisiyle tabanlan yağlıyor.
"Bu bir asi! Onu durdurun!"
103683. tanıdığı izlenimine kapıldığı galerilerde hızla ilerliyor. Bu sayede kusursuz bir U dönüşü yapmayı başanyor. İşte bir kez daha sarnıçlann salonunda. Ayaklan onu o kadar iyi bildiği bir yola getirmişlerdi ki yolu aksi yönde tamamlamıştı.
Ayağı biraz kan kaybediyor. Ne pahasına olursa olsun saklanması gerek. Kurtuluş tavanda. Oraya gkıyor ve bir rezervuar karıncanın ayaklarının üzerine yerleşiyor. Aşağıda askerler salona ulaştıklarında bu sarnıç karınca onu kusursuz bir biçimde gizliyor.
Federal askerler duyargalanyia en küçük köşeyi bile araştırıyorlar.
103683. onu gizleyen sarnıç kanncanın bir ayağını bıraktırıyor.
Sarnıç kannca kaygılanarak, "Neyin var?" diye soruyor.
103683. otoriter bir tonla, "Göç," diye yanıt veriyor. Sonra ikinci ve üçüncü bir ayağı bıraktınyor. Fakat bu kez diğeri aldanmıyor.
"Ne, ne... Hemen şunu keser misin!"
Aşağıda federal askerler bir şeffaf kan birikintisi fark ettiler. Arıyorlar. Bir muhafızın kafasına bir damla düşüyor ve o, duyargalarını kaldırıyor.

"Tamam, onu buldum!
103683. heyecanla bir ayak kopanyor, sonra bir tane daha koparıyor. Sarnıç artık sadece iki pençeyle duruyor ve paniğe kapılıyor:
"Beni hemen yerime koy!"
Muhafız dönüyor ve tavana nişan almak için karnını ayarlıyor.
103683. kılıç gibi keskin bir çene darbesiyle son ayaktan kurtuluyor. Tam asker asit atışı yaparken turuncu samıç kannca üzerine düşüyor. Bu sıvı yığınının iki kat kuvvetli patlamasına neden oluyor. Bütün salonda kann parçaları uçarken 103683. tüneğinden sıçrayacak zamanı ancak buluyor.
Yeni federal askerler görünüyor. 103683. tereddüt ediyor. Ne kadar asiti kaldı? Üç atıştık var. Samıçlann ayaklannı parçalamayı seçiyor.

Üç rezervuar kannca, onlan sabitleyen organların yıldırım çarpmışa dönmesiyle devriliyorlar. Düşüyor ve kovalayan güruhun üzerinde patlıyorlar. Bununla birlikte içlerinden biri, her tarafı şuruptan yapış yapış, yana çekilmeyi başanyor.
Şimdi 103683.'nün hiç asidi kalmadı. Gene de diğerinin gözünü korkutmak umuduyla atış konumuna geçiyor ve Stoacı bir tutumla onu öldürecek olan kaynar sıvıyı bekliyor.
Hiçbir şey gelmiyor. Diğeri de asitsiz kalmış olabilir mi acaba? Göğüs göğüse. Çeneler kapışıyor ve kitini kesip dilimlere ayırmayı deniyorlar.
Dünyanın ucunun fatihi daha deneyimli. Düşmanını deviriyor, kafasını arkaya çekiyor. Fakat son darbeyi vuracakken bir ayak, tro-falaksi ister gibi ona dokunuyor.
"Neden onu öldürmek istiyorsun?"
103683. mesajın kaynağının kim olduğunu daha iyi anlamak için duyargalannı döndürdü.
Bu arkadaş kokulan tanımıştı.
Oradaki bizzat kraliçenin kendisi. Eski serüven arkadaşı, ilk yolculuğunun yönlendiricisi...
73
Çevrede dövüşmeye hazır askerler beliriyor ama egemen, bu kanncanın onun koruması altında olduğunu bildiren küçük bir koku yayıyor.
Kraliçe Chli-pou-ni, "Beni takip et," diyor.
25. OLAYLAR KARMAŞIKLAŞIYOR ^
Ses ısrara oluyor. - Beni izleyin lütfen.
Neonların çiğ ışığının altında çift sıra halinde ölüler diziliydi. Her birinin ayak başparmağmdan bir etiket sarkıyordu. Salon bir eter ve sonsuzluk kokusu yayıyordu. Fontainebleau Morgu. Adli tıp doktoru: - Buradan komiser, dedi.
Bazıları plastik bir kılıfın alfana yerleştirilmiş, diğerleri beyaz bir çarşafla örtülmüş cesetlerin arasında ilerlediler. Her etiket b.r ısırn ve yatanın ölüm tarihi ve şartlannı belirten bilgileri içeriyordu: 15 Mart, sokakta bıçak darbeleriyle öldürülmüş; 3 Nisan, bir otobüs tarafından ezilmiş; 5 Mayıs, pencereden atlayarak intihar...
Levhalan sırasıyla Sebastien, Pierre ve Antome Saltaya ait ol-duklannı gösteren üç ayak başparmağının önünde durdular. Melies sabırsızlıktan duramıyordu.
- Neden öldüklerini buldunuz mu?
- Az çok... Güçlü bir duygudan. Hatta çok kuvvetli olduğunu söyleyebilirim.
- Korku mu?
- Olabilir. Ya da şaşkınlık. Her durumda, hızı azalan bir stres. Şu kâğıttaki gözlemlere bakın: Her üçünün de kanındaki adrenalin oranı normalin on katı.
Melies kendi kendine gazetecinin haklı olduğunu söyledi.
- Yani korkudan öldüler...
- Kesin değil çünkü bu ölümlerin tek nedeni duygusal şok değil. Gelin bak.n. (Aydınlık bir masanın üstüne bir radyografi
74
yerleştirdi.) Radyografide vücutlarında çok miktarda deşik olduğunu gözlemledik.
- Bunlara ne yol açmış olabilir?
- Bir zehir. Kesinlikle bir zehir fakat yeni bir tür zehir. Örneğin, siyanürle sadece büyük çapta bir doku bozukluğu gözlemlenir. Oysa bu olayda sayılan çok.
- Peki, sizin tanınız nedir doktor?
- Bu size şaşırtıcı görünebilir. Bence önce zorlu bir duygusal şoktan öldüler ve sonra aynı derecede ölümcül mide ve bağırsak kanaması geçirdiler.
Beyaz önlüklü adam notlannı düzenledi ve Melies'e elini uzattı.
- Bir soru daha doktor. Siz, sizi ne korkutur? Doktor içini çekti.
- Oh, ben! O kadar çok şey gördüm ki... Artık hiçbir şey beni gerçekten etkilemiyor.
Komiser Melies izin istedi ve çikletini çiğneyerek, girdiğinden daha şaşkın bir halde morgdan aynldı. Artık zorlu bir olay üzerinde olduğunu biliyordu.
26. ANSİKLOPEDİ
BAŞARI: Karıncalar, Dünya gezegeninin bütün temsilcileri içinde en başarılı olanlar. Birçok ekolojik muziplik rekoruna sahipler. Ekvator ormanlarında, Avrupa ormanlarında, dağlarda, uçurumlarda, okyanusların plajlarında,

volkanların çevresinde ve İnsan barınaklarının İçinde olduğu kadar kutup çemberlerinin sınır uçlarındaki çöl gibi steplerde de karınca bulunur. Aşın bir uyum örneği: 60 °C'ye kadar yükselebilen Sahra Çölü'nün sıcaklığına dlrenebilmek İçin "cataglyphis" denen karınca türü benzersiz hayatta kalma teknikleri bulmuştur. Kaynar sıcaklıktaki yerde kendini yakmamak için ala ayağından sadece İkisini kullanarak seke seke yürür. Nemliliğini kaybetmemek ve susuz kalmamak İçin soluğunu tutar. Karıncalardan bağışık bir kilometre toprak parçası yoktur. Karınca

düny» yüzeyinde en çok şehir ve köy kuran bireydir. Karınca, bütün düşmanlarına ve bütün Iküm olaylarına uyum sağlamayı bilmiştir: Yağmur, sıcaklık, kuraklık, soğuk, nem, rüzgâr. Kısa zaman önce yapılan araştırmalar dünya yüzeyindeki hayvanların ve Amazon Ormanının üçte birinin kanncalar ve termitlerden oluştuğunu gösterdi. Ve bu oranın içinde de bir termite sekiz karınca düşüyor.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit II.

27. KRALİÇELİK KAVUŞMALARI

Yassı kafalı kapıcılar onlara yol vermek için açılıyorlar. Şimdi yasak sitenin ağaç koridorlarında yan yana yürüyorlar: 103683., bir yıldan uzun bir süre önce Bel-o-kan'a karşı son hücuma katılan asker ve o zamandan beri ona hiç kendinden haber vermeyen kraliçesi. Eski ortaklıklannı unuttu mu?
Kraliçelik odasına giriyorlar. Chli-pou-ni annesinin mekânını kestane kabuğunun iç duvanndan çıkan güzel bir kadifeyle döşeyerek yeniden düzenlemişti. Salonun ortasında şaşkına çeviren bir görüntü: Kendi anneleri Belo-kiu-kiuni'nin içi boşaltılmış ve yarı saydam vücudu!
Kannca tarihinde şüphesiz ilk kez bir kraliçe sürekli olarak kendisini doğuranın korunmuş cesedinin yanında yaşıyor. Hatta bu, savaş açıp yendiği kraliçe.
Chli-pou-ni ve 103683. kusursuz bir oval olan odanın tam olarak ortasına yerleşiyorlar. Sonunda duyargalannı yaklaştınyorlar.
Egemen, "Karşılaşmamız beklenmedik bir şey değil," diyor. Seçkin savaşçısını uzun süredir anyordu. Ona gereksinimi var. Parmaklara karşı büyük bir sefer düzenlemek, dünyanın doğu kıyısının ötesinde inşa ettikleri bütün yuvaları yok etmek istiyor. 103683. kızıl kannca ordusuna Parmakların ülkesine doğru rehberlik etmek için en uygun kişi.

Asiler doğru söylemişlerdi. Chli-pou-ni gerçekten Parmaklara Itarşı büyük bir savaş başlatmak istiyor.
103683. duraksıyor. Elbette, Doğu'ya doğru gitme isteğiyle yanıp tutuşuyor. Ama artık, vücudunun içine işlemiş olan ve her an yeniden ortaya gkmakla tehdit eden o korku da var. Parmakların korkusu.
Serüvenini izleyen bütün kış uykusu boyunca düşünde sadece Parmakları, küçük avlatmış gibi siteleri yıkan dev pembe yuvarlakları görmüştü! i 03683. defalarca duyargalan nemli zorlu uyanışlar yaşamıştı.
Kraliçe, "Ne oluyor?" diye soruyor.
"Dünyanın kıyısından ötede yaşayan Parmaklardan korkuyorum."
"Korku nedir?"
"Üstesinden gelemeyeceğin durumlarda bulunmama arzusu."
Bundan sonra Chli-pou-ni ona Anne'nin feromonlannı okurken bu sözcüğü anımsatan bir şey keşfettiğini anlatıyor. "Korku." Bu feromon, bireyler birbirlerini anlayamadıklarında birbirlerinden korktuklannı açıklıyordu.
Ve Belo-kiu-kiuni'ye göre diğerine duyulan korku yenildiğinde olanaksız görülen pek çok şey tamamen gerçekleştirilebilir hale gelecek.
103683. bu cümlede eski kraliçe için değerli olan özlü söz türünü tanıyor. Chli-pou-ni sağ duyargasının hafif bir hareketiyle soruyor: "Korku asker karıncayı bu seferi yönetmek için yeteneksiz mi kılacak?"
"Hayır. Merak korkudan daha güçlü."
Chli-pou-ni rahatlıyor. Geçen yılkı serüven arkadaşının deneyimi olmadan sefer kötü başlayacaktı.
"Sence dünyadaki bütün Parmaklan öldürmek için kaç asker gerekli?"
"Dünyadaki bütün Parmaklan öldürmemi mi istiyorsun?"

Evet. Açıkça Chli-pou-ni bunu istiyor. Parmaklar yok edilmeli, dünyadan kökleri kazınmalı. Ne kadar aptal dev asalaklar. Sinirleniyor, duyargalarını katlayıp açıyor. İsrar ediyor.- Parmaklar, sadece
77
karıncalar için değil, bütün hayvanlar, bütün bitkiler, bütün mineraller için bir tehlike oluşturuyor. Bunu biliyor, bunu hissediyor. Davasının doğruluğundan emin.
103683. ona itaat edecek. Hızlı bir tahmin yapmaya koyuluyor. Tek bir Parmağın hakkından gelmek için en az beş milyon iyi eğitimli asker gerek. Ve şundan emin, Dünya'da en az... En az dört sürü ya da yirmi Parmak varl "Yüz milyon asker ancak yeter."
103683. hiçbir şeyin yetişmediği uçsuz bucaksız siyah kurdeleyi yeniden görüyor. Ve titreşimlerle hidrokarbür dumanlarının gürültü patırtısı içinde bir anda en ince yapraklar gibi yassılaşan bütün kâşifleri.
Doğu dünyasının kıyısı aynı zamanda bu. Kraliçe Chli-pou-ni kısa bir sessizliğin hakim olmasına izin veriyor. Zifaf odası boyunca birkaç adım atıyor, çenesinin ucuyla buğday badıçlannı ısınyor. Sonunda, ne söyleyeceğini bularak duyargaları aşağıda, bu seferin gerekliliği hakkında ikna etmek için birçok karıncayla konuştuğunu söylüyor. Hiçbir siyasi otoritesi yok. O öneriler sunuyor. Topluluk karar veriyor. Hem bütün kız kardeşleri onun bakış açısını paylaşmıyorlar. Cüce karıncalar ve termitlerle yeni savaşlar başlayacağından korkuyorlar. Bu seferin Federas-yon'u savunmasız bırakmasını istemiyorlar.
Chli-pou-ni birçok kışkırtıcı kanncayla konuştu. Onlar çok çaba gösterdiler, kraliçe de. Hep birlikte bir sayıya ulaştılar. Bu sayı seksen bin.
"Seksen bin alay mı?"
Hayır, seksen bin asker. Onu ilgilendirdiği kadanyla Chli-pou-ni bu rakamın fazlasıyla yeteceğini düşünüyor. Eğer 103683. bunu gerçekten çok az buluyorsa kraliçe yüz ya da iki yüz asker daha ayartmak için biraz daha uyana çaba göstermeye razı oluyor, Fakat bu elde edebileceği en yüksek rakam!
103683. düşünüyor. Kraliçe bu işin büyüklüğünün farkında değil. Yeryüzündeki bütün Parmaklarla karşılaşmak için seksen bin asker, bu çılgınlık!
78
Fakat bitmez tükenmez merakı ona kılavuzluk ediyor. Böylesine değerli bir fırsat nasıl kaçınlabilir? Kendini rahatlatmanın yollarını arıyor. Her şey düşünülürse, seksen bin askerle emrinde önemli bir keşif grubu olacak. Biraz gözü peklik ve işte! Tabii ki bütün Parmakları öldürmeyi başaramayacak ama onlann kim ol-duklannı ve nasıl işlediklerini çok daha iyi bilecek.
Seksen bin asker tamam. Gene de 103683. iki soru sormayı dileyecekti. Bu sefer neden? Ana Belo-kiu-kiuni onlara bu kadar saygı duyarken Parmaklara duyulan bütün bu hınç neden?
Kraliçe salonun dibine açılan bir koridora doğru yöneliyor.
"Gel. Seni Kimyasal Kütüphane'yi ziyarete götüreyim."
28. LAETTTIA NEREDEYSE GÖRÜNÜYOR
Oda gürültülü, dumanlı, masalar, sandalyeler ve kahve makineleriyle doluydu. Klavyeler tıkırdıyor, sıralann üstüne uzanmış olan sokak serserileri sövüp sayıyor, hücrelerinin demirlerini kavramış adamlar bu işin böyle olmadığını ve avukatlanna telefon etmek istediklerini söylüyorlardı. Bir panoda aranan suçlulann resimleri ve her biri için yakalandığında verilecek ödül gösteriliyordu. Bir insanın vücudunda toplam ticari değeri yetmiş beş bin franka yaklaşan organik ürünler (böbrekler, kalp, hormonlar, kan damarlan, çeşitli sıvılar) barındırdığı düşünülecek olursa bunlar oldukça alçakgönüllü rakamlardı. Laetitia VVells komiserlikte belirdiğinde birçok gözün bakışlan ona doğru yöneldi. Her zaman bu etkiyi yaratıyordu.
- Komiser Melies'in bürosu nerede acaba?
Üniformalı bir küçük memur ona yolu göstermeden önce incelemek üzere çağrı belgesini talep etti:
- Buradan, dipte, tuvaletlerden önce.
- Teşekkür ederim.
Laetitia kapıdan geçerken Komiser Melies kalbinde bir sıkışma hissetti.
79
- Komiser Melies'i anyorum.

- Benim.
Bir el işaretiyle onu oturmaya davet etti.
Kendine gelemiyordu. Hayatında asla, asla bu kadar güzel bir kız görmemişti. Yakında ya da eskiden olan fetihlerinden hiçbiri o-nun tırnağı bile olamazdı. İlk anda insanı çarpan şey açık menekşe rengi gözleriydi. Sor-ra Meryem Ana tablosu gibi yüzü, ince vücudu ve yayılan kokç-u geliyordu. Bir kimyacı bu kokuyu bileşimi Pirene misk keçisinin keskin kokusundan gelen bey armudu, buğday, mandalina, galok-sit, sandal ağacı kanşımı olarak analiz ederdi. Fakat]acques Meii-es bu kokuyu derin bir zevkle içine çekmekten fazlasını yapamıyordu.
Sözcükleri anlamadan önce kendini onun sesini dinlemeye bıraktı. Ne demişti? Kendini toparlamak için çaba gösterdi. Bu kadar çok görsel, kokusal ve işitsel bilgi beynini doyuruyordu!
Sonunda mırıldandı:
- Geldiğiniz için teşekkür ederim.
- Fakat, bu konuda bu kadar ketum olmanıza rağmen bu görüşmeyi kabul ettiğiniz için minnettarım.
- Hayır, hayır, size çok şey borçluyum. Bu olayda gözlerimi siz açtınız. Sizi kabul etmem sadece adaletti.
- Mükemmel. İyi karakterlisiniz. Konuşmamızı kaydedebilir miyim?
- Nasıl isterseniz.
Melies konuşuyordu. Sıradan sözcükler söylüyordu fakat genç kadının beyaz yüzü, Louise Brooks modeli kesilmiş kâküllü simsiyah saçlan, gkık elmacık kemiklerinin üzerindeki uzun, çekik, menekşe rengi gözleri tarafından hipnotize edilmiş gibiydi. Genç kadının etli dudaklarında belli belirsiz pembe bir ruj vardı. Parlak kırmızı renkteki elbisesi kesin olarak çok şık bir terzinin imzasını taşıyordu. Mücevherleri, bakımı, ondaki her şey yüksek sınıfını gösteriyordu.
- Sigara içebilir miyim?

/V\elies evet' anlamında bir işaret yaptı, bir kül tablası uzattı ve Wetitia oymalı, küçük bir ağızlık çıkardı. Sigarayı yakö ve afyon kokulu mavi bir duman üfledi. Sonra çantasından bir not defteri aldı ve Melies'e sorular sormaya koyuldu.-
- Sonunda bir otopsi yapılmasını istediğinizi öğrendim. Bu doğru mu?
Melies başıyla onayladı.
- Otopsiden çıkan sonuç ne?
- Korku artı zehir. Bir şekilde her ikimiz de hakirydık. Ben otopsilerin her derde deva olmadıklarını düşünüyorum. Bize her şeyi açı klayam azlar.
- Kan analizi bir zehir izi ortaya çıkardı mı?
- Olumsuz. Fakat bu hiçbir şey ifade etmiyor, ortaya çıkarılamayan zehirler var. '"-
- Cinayet yerinde ipuçlan buldunuz mu?
- Hiç ipucu yok.
- Kapı kilitlerinde zorlama izleri?
- En ufak bir zorlama izi yok.
- Cinayet nedeni konusunda bir fikriniz var mı?
- Daha önce ajansın resmi yazısında belirttiğim gibi, Sebastien Salta kumarda çok para kaybediyormuş.
- Bu olayla ilgili kişisel kanaatiniz ne? Melies iç çekti:
- Artık hiçbir kanaatim yok... Fakat ben de size birkaç soru sorabilir miyim? Psikiyatrlann yakınında araştırma yapmışsınız, öyle mi? Menekşe rengi göz bebeklerindeki şaşkınlığı okudu.
- Aferin, iyi bilgi edinmişsiniz!
- Bu benim mesleğim. Üç kişiyi öldürecek kadar çok korkutabilecek şeyin ne olduğunu buldunuz mu?
Laetitia tereddüt etti: • ¦- Ben gazeteciyim. Mesleğim polisten bilgi toplamayı gerektiriyor, bilgi vermeyi değil.
- Pekiyi, bunun basit bir alışveriş olacağını varsayalım. Ama bunu kabul etmeye mecbur değilsiniz elbette.

Laetitia, biri diğerinin üstünde duran ipek çoraplı ince bacakla-

nnı çözdü.
- Sizi ne korkutur komiser? (Kül tablasına sigarasının külünü dökmek için eğilirken aşağıdan gözlerini ona dikti.) Hayır, yanıt vermeyin. Bu çok özel bir soru. Sorum neredeyse densizceydi. Korku öyle karmaşık bir duygu ki... Mağara adamlarının ilk duygusu. Korku, çok eski ve çok güçlü bir şey. Düş gücümüzün içinde kök salıyor, bu yüzden onu denetleyemiyoruz.
Sigarasını söndürmeden önce büyük duman dalgaları üfledi. Sonra başını kaldırdı ve Nlelies'e gülümsedi:
- Komiser, bizim boyumuzda bir bilmeceyle karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorum. O yazıyı yazdım çünkü sizin, bu olayın kaçıp gitmesine izin vereceğinizden korkuyordum. (Teybini durdurdu.) Komiser, bana daha önce bilmediğim hiçbir şey söylemedi-niz. Ben size bir şey öğreteceğim. (Yerinden kalkmıştı biie.) Bu Salta olayı düşündüğünüzden çok daha ilginç. Çok yakında yeniden depreşecek. Melies sıçradı:
- Bu konuda ne biliyorsunuz?
Laetitia güzel dudaklannda gizemli bir gülümseyişle menekşe rengi gözlerini kıstı;
- Küçük parmağım...
Sonra aslangillerden bir hayvanın esnekliğiyle çabucak gözden kayboldu.
s
29. ATEŞİ ELDE ETME ÇABALARİ
103683. Kimyasal Kütüphane'ye hiç gitmemişti. Burası gerçekten hayranlık uyandıran bir yer. Yaşayan sıvılarla dolu yumurtalar görüş alanının dışına kadar uzanıyorlar. Her biri tanıklıklar, tarifler, benzersiz düşünceler içeriyor.
İki sütun arasında ilerlerken Chli-pou-ni anlatıyor. Ana Beio-kiu-kiuni'nin Bel-o-kan'ın yasak sitesini elinde bulundurduğu zamanlarda yeraltındaki Parmaklarla iletişim kurduğunu keşfetmişti-
82
Ananın etkisi Parmaklar tararından hiçe indirilmişti. Onların tamamen ayn bir uygarlık oluşturduklarını düşünüyordu. Onlan besliyor ve karşılığında onlar da ona garip şeyler öğretiyorlardı. Örneğin, tekerlek.
Kraliçe Belo-kiu-kiuni için Parmaklar yararlı hayvanlardı. Ne kadar yanılıyordul Chli-pou-ni'nin artık bu konuda kanıtı var. Bütün tanıklıklar birbirini tutuyor; Bel-o-kan'ı ateşe veren ve böylece onlan anlamak isteyen tek kraliçe olan Belo-kiu-kiuni'yi öldürenler Parmaklar.
Üzücü gerçek şu, onların uygarlığı ateşe dayanıyor. Chii-pou-ni bu yüzden bir daha onlarla konuşmak, onlan beslemek istemedi. Bu yüzden granit tavandaki geçidi kapatarak mühürledi. Bu yüzden onlan yeryüzünden silmek istiyor.
Gittikçe artan sayıdaki keşif raporlan aynı şeyin altını çiziyorlar.-Parmaklar ateşler yakıyorlar, ateşle oynuyorlar, ateşin yardımıyla nesneler üretiyorlar. Kanncalar bu çılgınlıkların sürüp gitmesine izin veremezler. Bu, doğruca kıyamete gitmek olur. Bel-o-kan'ın başına gelen şey bunu kanıtladı.
Ateş!... 103683. bir iğrenme hareketi yapıyor. Chli-pou-ni'nin saplantısını şimdi daha iyi anlıyor, Bütün kanncalar ateşin ne olduğunu bilirler. Eskiden onlar da bu elementi keşfetmişlerdi. Aynı insanlar gibi: Tesadüfen. Küçük bir ağaca yıldınm düşmüştü. Alev alan ince bir dal otlann arasına düştü. Bir kannca, çevresindeki her şeyi karartan bu güneş parçasını daha iyi görmek için yaklaştı. Karıncalar alışılmamış her şeyi yuvalarına götürmeye çalışırlar. Bu ilk deneme başarısızlıkla sonuçlandı. Bunu izleyen denemeler de. Alev düzenli olarak yolda sönüyordu. Sonra, her seferinde daha uzun ince dallar ala ala, iyi düşünen bir iz sürücü karınca birini yuvasının yakınlarına kadar getirmeyi başardı. Güneş parçalannı taşımanın mümkün olduğunu göstermişti. Kız kardeşleri onu kutladılar.
Ne harika bir şey, ateşi Ateş enerji, ışık, sıcaklık getiriyordu. Ve ne güzel renkler! Kırmızı, san, beyaz ve hatta mavi.
Bu olalı çok uzun zaman olmamıştı, neredeyse elli milyon yıl. Sosyal böceklerde bu olay hâlâ hatırlanır.
83
Sorun: Alev hiçbir zaman sürekli olmuyordu. Bu yüzden yeniden yıldırım düşmesini beklemek gerekiyordu ve ne yazık ki(!) yıldırım, çoğunlukla ateşi söndüren bir yağmur eşliğinde geliyordu.

O zaman, yanan hazinesini daha iyi korumak için bir karınca onu ince dallardan oluşan sitesine getirmeyi düşündü. Felaket getiren bir girişim! Ateş elbette daha uzun süre dayandı ama anında dalların kubbesini yakarak, binlerce yumurta, işçi ve askerin ölümüne yol açarak.
Yenilikçi karıncayı hiç kimse kutlamadı. Ama aslında ateşi elde etme çabaları yeni başlıyordu. Karıncalar böyledir. Her zaman çözümlerin en kötüsünden başlarlar ve birbirini takip eden ayarlamalarla en doğru çözüme ulaşırlar. Kanncalar bu konuda uzun süre çalıştılar. Chli-pou-ni, bu çalışmalann saklandığı bellek feromonunu açarak yayıyor.
Önce ateşin çok bulaşıcı olduğu fark edildi. Alev alarak tutuşmak için ona biraz yaklaşmak yetiyordu. Aynı zamanda, çelişkili bir biçimde, çok hassastı. Bir kelebeğin basit bir kanat çırpmasıyla ondan havada kaybolan siyah bir dumandan başka bir şey kalmıyordu. Karıncalar için bir ateşi söndürmek istiyorlarsa en kolay yol üzerine yoğunluğu az formikasit fışkırtmaktı. Her türlü iş yapan haberci karıncalar alevlerin üstüne çok güçlü bir asit fışkırttıklarında hızla alevli gaz saçan nesnelere, sonra da yaşayan fenerlere dönüştüler.
Daha sonra, bundan yedi yüz elli bin yıl önce, kanncalar ne olursa olsun her şeyi denerken (bu onlann bilim şeklidir), gene rastlantıyla yıldınmı beklemeden ateş "yakılabileceğini" keşfettiler. İki çok kuru yaprağı birbirine sürten bir işçi karınca bunların bir duman çıkardıklannı, sonra alev aldıklannı gördü. Deney yeniden yapıldı ve incelendi. Artık karıncalar istedikleri anda ateş yakmayı biliyorlardı.
Bu güzel keşfi bir esenlik dönemi izledi. Her yuva neredeyse her gün yeni uygulamalar buluyordu. Ateş çok rahatsız edici ağaçları yok ediyor, en katı maddeleri ufalıyor, kış uykusundan uyanıldığında enerjileri canlandınyor, bazı hastalıklan iyileştiriyor ve genelde eşyaların rengini güzelleştiriyordu.
84
Bu coşku, ateşin önüne geçilmez bir biçimde askeri amaçlarla kullanılmaya başlanmasıyla azalmaya başladı. Artık alev almış uzun t>ir dalla silahlanmış dört kannca bir milyonluk bir rakip siteyi varım saatten daha kısa bir sürede ortadan kaldırabiliyordu!
Ayrıca orman yangınları da oldu. Karıncalar alevin yayılma özelliğin' denetleyemiyorlardı. Bir şey yanmaya başladığında ateşi körüklemek için rüzgânn bir üflemesi yetiyordu ve yoğunluğu az asit fışkırtan itfaiyeci karıncalar yangını zaptedebilmek için pek (azla bir şey yapamıyorlardı.
Bir çalılık ateş alıyordu ve alevler gecikmeden bir ağaçtan diğerine geçiyordu. Böylece bir günde artık üç yüz bin karınca değil otuz bin karınca yuvası siyahımtırak kül haline geliyordu.
Afet her şeyi kınp geçiriyordu: En büyük ağaçlan, kuşlara kadar en kocaman hayvanlan. İşler zıvanadan çıktığında red geldi. Tamamıyla. Oybirliğiyle. İlk günlerin neşesi artık çok uzaktı! Ateş çok tehlikeliydi. Bütün sosyal böcekler ateşi aforoz edip tabu ilan etmek konusunda anlaştılar.
Artık hiç kimse ateşe yaklaşmamalıydı. Eğer bir ağaca yıldırım düşerse emir oradan uzaklaşmaktı. Kuru küçük dallar yanmaya başlarsa onları söndürmek için çaba göstermek herkesin göreviydi. Bu bilgiler okyanusları aştı. Kısa bir sürede gezegenin bütün karıncaları, bütün böcekler ateşten kaçmaları gerektiğini ve her şeyden önemlisi ateşin efendisi olmaya çalışmamaları gerektiğini öğrendiler.
Hâlâ alevlerin içine atılan sadece birkaç küçük sinek ve kelebek cinsi kaldı. Çünkü onlar aynı bir uyuşturucu gibi ışığa bağımlıydılar.
Diğerleri talimatları sıkı sıkıya uyguladılar. Bir yuva ya da bir birey savaş için ateş kullanmaya kalkışırsa, büyük ve küçük, her cinsten diğerleri onu ezmek için hemen birlik oluyorlardı.
Chli-pou-ni bellek feromonunu yerine koydu.
"Parmaklar yasak silahı kullandılar ve hâlâ giriştikleri her şeyde Kullanıyorlar. Parmaklann uygarlığı bir ateş uygarlığı. Bu yüzden, onlar bütün ormanı ateşe vermeden önce bu uygarlığı yok etmeliyiz."
Kraliçe yabani bir inanç kokusu yaydı.
'03683. şaşırıp kalıyor. Chii-pou-ni'nin kendisine göre Parlaklar diğerlerinin arasında ikinci derecede önemli bir olgu
85

oluşturuyorlar. Onlar yeryüzünün geçici kiraalan ve tabii ki kısa süreli kiracıları. Sadece üç milyon yıldır buradalar ve şüphesiz bundan sonra uzun süre kalmayacaklar.
103683. duyargalarını temizliyor.
Normalde karıncalar çeşitli türlerin yer kabuğu üzerinde birbirleri ardından gelmelerine, onlarla uğraşmadan yaşayıp ölmelenne izin verirler. O zaman bu sefer neden?
Chli-pou-ni ısrar ediyor:
"Onlar çok tehlikeli. Onların kendi kendilerine yok olmalannı bekleyemeyiz."
103683. gözlemini söylüyor:
"Görünen o ki sitenin altında yaşayan Parmaklar var."
Eğer Chli-pou-ni Parmaklara çatmak istiyorsa neden bunlardan başlamıyor?
Kraliçe, asker kanncanın bu gizli bilgiden haberi olmasına şaşı-nyor. Sonra kendini haki. çıkanyor. Aşağıdaki Parmaklar bir tahdit oluşturmuyorlar. Deliklerinden nasıl çıkabileceklerini bilmiyorlar. Orada sıkışıp kalmış durumdalar. Onlan açlıktan ölmeye bırakmak yeterli, böylece sorun kendiliğinden çözülmüş olacak. Belki de şu anda artık birer cesetten başka bir şey değiller.
"Böyleyse, yazık olacak." Kraliçe duyargalarını kaldınyor.
"Neden? Sen Parmakları seviyor musun? Dünyanın kıyısına yaptığın yolculuk onlarlailetişim kurmanı mı sağladı?" Asker karınca karşılık veriyor: .
"Hayır. Fakat zooloji için yazık olacak çünkü bu dev hayvanların şekillerini ve törelerini bilmiyoruz. Sefer için de yazık olacak çünkü rakiplerimizin ne olduğunu bilmeden dünyanın ucuna doğru yola çıkmış olacağız."
Kraliçenin kafası karışıyor. Asker kannca bunu kendi yararına kullanmak için bastınyor.
"Bununla beraber bu, ne kadar büyük bir beklenmedik kazanç Evimizde, tamamen emrimizde bir Parmak Yuvası'na sahibiz, zaman neden bundan yararlanmayalım?"

Chll-pou-ni bunu düşünmemişti. 103683. haklı. Bu doğru, bu parmaklar onun tutsakları, kısacası aynen zooloji salonunda incelediği uyuzböcekleri gibiler. Fındık kabuklannın içinde sıkışıp kalmış olan uyuzböcekleri onun sonsuz küçüklükteki yaşama kafesi. Mağaralarında sıkışıp kalmış olan Parmaklar ona sonsuz büyüklükte bir diğerini sunuyorlar...
Bir an, kraliçe asker kanncayı dinlemeye, Parmak Yuvası'nı soğukkanlılıkla yönetmeye, hâlâ yaşıyorlarsa son Parmaklan kurtarmaya ve hatta onlarla tekrar diyalog kurmaya hevesleniyor. Bilim
için.
Neden onlan evcilleştirip dev bineklere dönüştürmemen? Şüphesiz besin karşılığında onlara boyun eğdirilebilirdi.
Fakat birden öngörülmeyen bir şey oluyor.
Nereden çıktığı belli olmayan bir kamikaze kannca Chli-pou-ni'nin üstüne atılıyor ve boynunu vurmaya çalışıyor. 103683. kraliçeyi öldürmeye girişenin kınkanatlılar ağılından bir asi olduğunu fark ediyor. Asi kraliçeyi öldürmeyi başaramadan 103683. sıçrayarak gözü pek bir kılıç çene darbesiyle onu deviriyor. Kraliçe telaşa kapılmıyor.
"Parmakların yapabileceklerini gör! Kaya kokulu karıncaları kendi egemenlerini öldürmeye hazır fanatiklere dönüştürdüler. Görüyor musun 103683., onlarla konuşmamamız gerek. Parmaklar diğer hayvanlar gibi değiller. Onlar çok tehlikeliler. Onların sözcükleri bile bizi öldürebilir."
Chli-pou-ni üyeleri tabanın altında çekişen Parmaklarla konuşmaya devam eden bir asi hareketinin varlığından haberdar olduğunu söylüyor. Hem böylece olanları inceliyor. Kendilerini ona adamış casuslar asi hareketinin içine sızdılar ve Parmakların yuvasından yayılan her bilgi hakkında ona bilgi veriyorlar. Chli-pou-ni 103683.'nün asilerle ilişki kurduğunu biliyor. Bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyor. Böylece asker kannca da onunla işbirliği yapabilecek.
Yerde kraliçeyi öldürme girişiminde bulunan asi kannca son bir Şey söyleyebilmek için son kuvvetini topluyor:
"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."

Sonra hiçbir şey. Öldü. Kraliçe cesedi kokluyor. "Tanrılar' sözcüğü ne anlama geliyor?"
103683. de kendi kendine aynı soruyu soruyor. Kraliçe defalarca Parmaklan öldürmenin, hepsini yok etmenin gittikçe daha acil bir iş haline geldiğini tekrarlayarak kraliçelik odasını arşınlıyor. Bu önemli işi başarmak için deneyimli askerine güveniyor.
Çok iyi. 103683.'nün bölüklerini toplamak için iki güne gereksinimi var. Sonra ileri. Dünyanın bütün Parmaklarına hücum! A
30. TANRISAL BİLDİRİ
"Sunduklarınızı arttırın,
Hayatlarınızı tehlikeye atın, kendinizi kurban edin, Parmaklar kraliçeden ya da yumurtalardan daha önemlidir. Parmakların her yerde ve çok güçlü olduklarını unutmayın.
Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanrıdırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler.
Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler. Gerçek budurl"
Bu bildirinin yazarı diğerleri onu fark etmeden makinenin yanından uzaklaştı.
31. İKİNCİ DARBE
Caroline Nogard aile yemeklerini sevmiyordu. "Eser'Mni yeniden ele alabilmek için bu yemeğin bitmesini sabırsızlıkla bekliyordu.
Çevresinde el kol hareketleri yapılıyor, gevezelik ediliyor, yemekler elden eie geçiriliyor, çiğneniyor, onun çılgınca alay ettiği sorunlar hakkında tartışılıyordu.
88
- Ne sıcak! dedi annesi. Babası tamamladı:
- Televizyonda meteorolojideki adam yılın sıcak günlerinin yeni başladığını söyledi. Öyle görünüyor ki bu durum XX. yüzyılın sonundaki kirlilikten kaynaklanıyor. Kız kardeşi konuşmaya cüret
etti:
- Bu Papy'nin hatası. Onun zamanında, 90'lı yıllarda, çevre ölçüsüzce kirletiliyordu. Bütün onun neslinden olanlann mahkemelerde yargılanması gerekirdi.
Masada sadece dört kişiydiler fakat diğer üçü Caroline No-gard'ı bezdirmeye yetiyordu. Annesi ona döndü:
- Biraz sonra sinemaya gidiyoruz. Gelmek ister misin Caro?
- Hayır, teşekkür ederim anne! Evde işim var.
- Akşamın sekizinde mi?
- Evet. Ve çok önemli bir iş.
- Sen bilirsin. Eğer bizimle oyalanıp dinlenmekten çok olağana aykırı saatlerde çalışmak için yalnız kalmayı tercih ediyorsan, bu senin en doğal hakkın...
En sonunda onlann arkasından kapıyı iki kez kilitlediğinde Caroline Nogard artık sabırsızlıktan duramıyordu. Hemen koşup valizi buldu, taneciklerle dolu cam küreyi çıkardı, içindekileri ısınması için Bunsen ocağın üzerine koydu, metal bir kaba boşalttı.
Böylece koyu renk bir püre elde etti. Bu kanşımdan önce bir koku yayıldı, sonra yerini sırasıyla gri bir dumana, önce dumanın bulandırdığı bir aleve, sonunda saf ve temiz, güzel bir aleve bıraktı.
Yöntem şüphesiz biraz ilkeldi ama bu aşamada başka bir yöntem yoktu. Kapının zili çalındığında Caroline Nogard memnuniyetle eserini inceliyordu.
Kapıyı açtı. Karşısında kızıl, neredeyse kırmızı sakallı bir adam vardı. Maximilien MacHarious tasmalarını tuttuğu iki tazıya yatmalarını emretti ve merhaba bile demeden sordu:
- Hazır mı?
- Evet, son işlemleri evde bitirdim ama temel uygulamalar la-boratuvarda yapılmıştı.
89
- Mükemmel. Sorun gkmadı mı?
- En küçük bir sorun bile olmadı.
- Hiç kimsenin bundan haberi yok, değil mi?
- Hiç kimsenin.

Caroline Nogard aşı boyası rengini alan sıcak maddeyi kalın bir jişeye boşalttı ve şişeyi adama uzattı.
- Her şeyle ben ilgileniyorum. Siz şimdi dinlenebilirsiniz, dedi adam.
- Görüşmek üzere.
Maximilien MacHarious bir suç ortaklığı işareti yaparak iki tazı-sıyla birlikte asansörde gözden kayboldu.
Tekrar yalnız kalan Caroline Nogard üstünden ağır bir yükün kalkmış olduğunu hissetti. Şimdi hiçbir şeyin onlan durduramayacağını düşündü. Diğer bir sürü kişinin başansız olduğu şeyde başarılı olacaklardı.
Kendine soğuk bir bira açtı ve yavaşça yudumladı. Sonra pembe bir sabahlık giymek için iş önlüğünü gkardı. Kollardan birinde kare biçiminde küçük bir yırtık olduğunu fark etti. Bunu onarmak çok fazla zamanını almazdı. İp ve bir dikiş iğnesi aldı ve televizyonun önüne yerleşti.
"Düşünce Tuzağı" programının saatiydi. Caroline Nogard televizyonu açtı.
Televizyon.
Orta halli Fransız tavırlan ve çözümlerini ya da onlara ulaşmak için izlediği mantık sürecini anlattığı sıradaki gerçek utangaçlığıyla Madam Ramirez hâlâ oradaydı. Sunucu alışılmış numarasını yapıyordu:
- Ne demek bulamadınız? Bu tabloyu iyice inceleyin ve izleyicilere bu rakamların size ne düşündürdüğünü söyleyin.
- Şey, biliyorsunuz, sorun gerçekten şaşırtıcı. Bu, basit birlikten başlayan ve çok daha karmaşık bir şeye yönelerek ilerleyen bir üçgen sayı dizisi.
- Aferin Madam Ramirez! Bu yolda ilerleyin, bulacaksınız!
- Başta "bir" sayısı var. Sanki... Sanki neredeyse...

- İzleyiciler sizi dinliyorlar, Madam Ramirez! Salondaki konuklar da sizi cesaretlendirecekler.
Artan alkışlar.
- Haydi Madam Ramirez! Sanki neredeyse ne?
- Kutsal bir yazı. 1 bölünüyor ve iki sayı veriyor ve onlar da dört sayı veriyorlar. Bu biraz...
- Bu biraz ne?
- Bir doğumun öncü belirtisi gibi. Başlangıçtaki yumurta önce ikiye bölünüyor, sonra dörde, sonra iş biraz daha karmaşıklaşıyor. Sezgisel olarak bu tablo bana bir doğumu, ortaya çıkan ve sonra yayılan bir yaratığı düşündürüyor. Bu oldukça metafizik bir şey.
- Doğru Madam Ramirez, tamamen öyle. Size ne kadar büyük bir bilmecenin çözümünü emanet ettik! Sizin kavrayışınıza ve seyircilerin candan alkışına yakışan bir bilmece.
Alkışlar.
Sunucu heyecanlı bekleyişi besledi:
- Peki, bu sayı dizisini düzenleyen kural ne? Bu doğumun düzeni ne Madam Ramirez?
Yarışmacının yüzünde canı sıkkın bir ifade belirdi.
- Bulamıyorum... Hımm, joker hakkımı kullanıyorum.
Bir hayal kırıklığı mırıltısı salonu dolaştı. Madam Ramirez ilk kez hata yapıyordu.
- Jokerlerinizden birini yakmak istediğinizden emin misiniz Madam Ramirez?
- Başka ne yapabilirim?
- Bu kadar güzel, yanlışsız bir ilerlemeden sonra ne kadar yazık Madam Ramirez...
- Bu bilmece oldukça özel. Gecikmeye değer. Sonuç olarak bana yardım etmeniz için joker istiyorum.
- Çok iyi. Size bir ilk cümle vermiştik: "Ne kadar zekiysek bulma şansımız o kadar azdır." İkincisi: "Bildiğimiz her şeyi unutmak gerekir." Yanşmacının canı sıkılmış bir hali vardı
- Peki, bu ne demek?
- Ah! Bunu bulmak sizin işiniz Madam Ramirez. Size yardım etmek için şunu söyleyebilirim: Bir psikanalizde olduğu gibi

I' ı
kafanızın içinde bir U dönüşü yapmanız gerekiyor. Basitleştirin. Mantık düzenleri ve önceden oluşmuş düşüncelerin yerine boşluğu yerleştirin.
- Kolay değil. Benden düşünceyle düşünceyi yok etmemi istiyorsunuz!
- Ah! İşte bu yüzden programımızın adı "Düşünce... Salondakiler koro halinde:
- ...Tuzağı!" diye devam ettiler. Madam Ramirez kaşlannı ç*;,» rak iç çekti.
Sunucu yardımsever hareket yaptı. *
- Jokerinizle tabloda ek bir sıraya hakkınız var. Keçeli kalemi aldı ve yazdı:
1
1 1
2 1 12 11
111221 3 12211
Sonra ekledi:
13 112221
Madam Ramirez'in üzüntüden yıkılmış yüzü yakın plan gösterildi. Yanşmacı gözlerini kırptı. Sanki erikli bir pastanın tarifiymış gibi "bir'ler, "ikfler, "üç"ler mınldandı. Özellikle "üç"lerin oranına dikkat etmeli. Bunun İcarşılığında "bir"ler konusunda cimrilik edilmemeli.
- Evet, Madam Ramirez, şimdi daha iyi gidiyor mu?
İyice yoğunlaşmış olan Madam Ramirez yanıt vermedi ve "bu sefer sanırım bulacağım" anlamına gelen bir "hımmm" homurdandı. Sunucu onun yoğunlaşmasına saygısızlık etmedi.
- Umarım siz de yeni sıramızı özenle not ettiniz sevgili izleyiciler. Öyleyse yarın görüşmek üzere, eğer isterseniz!
Alkışlar. Bitiş jeneriği. Trompetler, trompetler ve çeşitli çığlıklar. Caroline Nogard televizyonu kapattı. Sanki hafif bir gürültü duyar gibi olmuştu. Dikişini bitirdi. Mükemmel, artık o çirkin küçük
92
Çelikten en küçük bir iz bile görünmüyordu. İpi ve makası yerlerine koydu-
Yeniden bir kâğıt buruşması sesi duydu.
Ses banyodan geliyordu. Bu bir sıçan olamazdı. Sıçan döşemece koşarken böyle bir ses çıkaramazdı. O zaman, bir, bir sürü hır-sız.-- Banyoda ne yapıyorlardı?
Ne olursa olsun, gidip konsoldan babasının benzer durumlan öngörerek sakladığı 6 mm. kalibrelik küçük tabancayı aldı. Eve gizlice gireni ya da girenleri aldatarak yakalamak için yeniden televizyonu açtı, sesini yükseltti ve parmaklarının ucuna basarak banyoya yöneldi.
Bir grup "rap'çi isyanlannı haykınyorlardı. "Evlerinizi, dükkânlarınızı, her şeyi, her şeyi, her şeyi yakacağız, her şeyi, her şeyi, her şeyi..."
Caroline Nogard, tabancasını Amerikan dizilerinde gördüğü gibi iki eliyle sımsıkı tutarak kapıya yaslandı.
Kimse yoktu, bununla beraber gürültü oradaydı ve duş perdesinin arkasında ses gittikçe yükseliyordu. Genç kadın kuru bir hareketle perdeyi çekti.
Önce olayı daha iyi anlamak için ilerledi. Sonra dehşete kapılarak çığlık attı, şarjöründeki tüm kurşunlan boş yere boşalttı. Hızlı hızlı soluyarak geriledi ve ayağıyla kapıyı kapadı. Şans eseri anahtar dış taraftaydı. Kapıyı anahtarı iki kez çevirerek kilitledi ve isteri krizinin eşiğinde bekledi.
"O şey" kapıyı geçmeyecekti herhalde!
Ama geçiyordu. Ve hatta kovalıyordu.
Caroline Nogard inledi, koştu, biblolar alıp arkasına attı. Ayaklarıyla, yumruklanyla vurdu. Fakat böyle bir düşmanın karşısında ne yapabilirdi?
* 32. ŞAŞILACAK ŞEYLER
Baldır kemiğinin tarağıyla kafasını temizliyor. 103683. artık olayın neresinde olduğunu bilmiyor.
93
Parmaklardan korkuyor ve ... görevi hepsini öldürmek. Asilerin davasına inanmaya başlıyordu ve ... ona ihanet etmesi gerek. Yirmi kaşifle dünyanın kıyısına ulaştı ve... şimdi ona seksen bin öneriliyor, o, bu rakamı son derece az buluyor.
Fakat onu her şeyden çok düşündüren şey asi hareketinin kendisi. Düşünen serüvencilerle birlik olduğunu düşünmüştü ve işte, sürekli hiçbir anlama

gelmeyen şu "Tannlar" sözcüğünü tekrarlayan yan delilerle karşı karşıya.
,
Kraliçenin davranışı bile garip. Bir kannca için çok fazla konuşuyor. Bu anormal. Bütün Parmaklan öldürmek istiyor ama kendi sitesinin altında yaşayanlan önemsemiyor. Geleceğin yabana -türlerin incelenmesinde yattığını iddia ediyor ve içlerinde en farklı ve en şaşırtıcı olanlan üzerinde deneyler yapmak için Parmak Yuva-sı'ndan yararlanmayı reddediyor.
Chli-pou-ni ona her şeyi söylemedi. Asiler de. Ona güvenmiyorlar ya da ona hükmetmeyi deniyorlar. Kendini kraliçenin, asilerin belki de ikisinin de oyuncağı gibi hissediyor.
Birden bir şey gözünde açıklığa kavuşuyor: Bu gezegendeki hiçbir kannca yuvasında hiçbir zaman böyle bir şey olmadı. Sanki Bel-o-kan'da herkes sağduyusunu kaybetti. Bireylerin tekil düşünceleri var, ruh halleri geliştiriyorlar, kısaca eskisine göre daha az kanncaiar. Mutasyon geçiriyorlar. Asiler mutasyona uğramış bireyler.
Chli-pou-ni mutasyona uğramış biri. 103683.'nün kendisine gelince, artık kendini bağımsız bir benlik olarak düşünme eğiliminde olduğuna göre, o da kendini çok normal bir kannca gibi hissetmiyor. Bel-o-kan'a neler oluyor?
Bu soruya yanıt veremiyor. Her şeyden önce bu asileri tuhaf deyimler kullanmaya iten şeyin ne olduğunu anlamak istiyor. 'Tannlar" ne? 103683. gergedanböceklerinin ağılına doğru yöneliyor.
94
33. ANSİKLOPEDİ
ÖLÜLERE TAPINMA: Düşünen bir uygarlığı belirten İlk şey «ölülere tapınma"dır. İnsanlar cesetlerini pislikleriyle birlikte attıkları zamanlarda hayvandan başka bir şey değildiler. Onları toprağa gömmeye ya da yakmaya başladıkları gün geri dönülmez bir süreç başladı. Ölülerine emek vermek, bir öbür taraf, görünen dünyanın üstünde bir dünya olduğunu kavramaktır. Ölülerine emek vermek hayatı İki boyut orasında basit bir geçit gibi düşünmektir. Bütün dinsel davranışlar bu düşünceden İleri gelir.
İlk ölülere tapınma olayına bundan yetmiş bin yıl önce, orta paleotik çağda rastlanmıştır. O çağda bazı insan kabileleri cesetlerini 1,40 m x 0,30 m boyutianndakl çukurlara gömmeye başladılar. Kabile üyeleri ölenin yanına et parçaları, çakmak taşından nesneler ve avladıkları hayvanların kafataslannı bırakıyorlardı. Öyle görünüyor ki bu cenaze törenlerine kabilenin tamamı tarafından beraberce yenen bir yemek eşlik ediyordu.
Karıncalarda, özellikle Endonezya'da, ölümünden günler sonra bile ölen kraliçelerini beslemeye devam eden birkaç tür belirlendi. Ölü karıncadan yayılan oleik asit kokularının zorunlu olarak kraliçenin halini bildireceği düşünüldüğünde bu davranış daha da şaşırtıcıdır.
Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt O.
34. GÖRÜNMEZ ADAM
Komiser Jacques Melies, Caroline Nogard'ın cesedinin önünde diz çökmüştü. Gözlerin korkudan kocaman açıldığı yüzde gene o dehşet sırıtması, o dehşete düşmüş şaşkınlık maskesi vardı. Meli-^s, Müfettiş Cahuzacq'a döndü.
95
- Tabi ki hiç iz yok değil mi Emile?
- Ne yazık ki öyle. Her şey yeniden başlıyor: Yara yok, silah yok, kapıda zorlama yok, ipucu yok. Aynı kalın sis perdesi!
Komiser çikletlerini gkardı.
- Kapı kilitliydi elbette.
- Üç kilit kapalı, ikisi açık. Görünen o ki öldüğü anda çelik kapının kilitlerinden birini çevirmeye çalışıyordu.
Melies sövüp saydı.-
t
- Şimdi açmak için mi kapamak için mi çalıştığını öğrenmek kalıyor. (Ellerin konumunu incelemek için eğildi.) Açmak içini diye bağırdı. Katil içerideydi ve kurban kaçmaya çalışıyordu... Buraya ilk gelen sen misin Emile?
- Her zamanki gibi.
- Sinekler var mıydı?
- Sinekler mi?

- Evet sinekler. Daha doğrusunu istersen sirke sinekleri!
- Bu, daha önce Saltalarda da aklına takılıyordu. Neden seni bu kadar ilgilendiriyor?
- Sinekler çok önemli! Bir dedektif için mükemmel bilgi kaynağıdırlar. Öğretmenlerimden biri bütün olaylarını sadece sinekleri incelemeye dayanarak çözdüğünü iddia ediyordu.
Müfettiş şüpheci bir havayla dudak büktü. Gene yeni polis okullannda öğretilen şu değersiz şeylerden biri! Cahuzacq eski, iyi yöntemlere güveniyordu ama gene de yanıt vermeye razı oldu.
- Evet, Saltalan anımsadım ve baktım. Bu kez pencereler kapalı kaldı, eğer sinekler vardıysa hâlâ buradalar. Ama bu konu üzerinde bu kadar durmak için nasıl bir nedenin var?
- Sinekler çok önemli. Eğer sinek varsa bir yerlerde bir geçit var demektir. Eğer yoksa daire tamamen kapalı demektir.
Komiser gözleriyle her tarafı araştırarak sonunda beyaz tavanın bir köşesinde bir sinek tespit etti. \
- Şuna bak Emile! Onu görüyor musun, yukanda? Sinek sanki gözlenmekten rahatsız olmuş gibi havalandı.
- Bize hava koridorunu gösteriyor! İzle Emile. Pencerenin üstündeki küçük aralık, sinek oradan girmiş olmalı.
96
Sinek bir süre dönüp durdu sonra bir koltuğun üstüne kondu.
- Buradan sana bunun bir yeşil sinek olduğunu söyleyebilirim. Yani bir ikinci birlik sineği.
Bu jargon da neyin nesiydi? Melies açıkladı.
- Bir insan öldüğü andan itibaren sinekler ona ulaşmak için acele ederler. Ama hangi sinek olursa olsun değil ve herhangi bir zamanda değil. Sıra değişmez. Genelde önce mavi sinekler (calyphora) gelir, birinci birliğin sinekleri. Onlar ölümü izleyen ilk beş dakika içinde oradadırlar. Sıcak kan severler. Eğer yer elverişli görünürse yumurtalarını ölünün vücuduna bırakırlar, sonra ceset kokmaya başladığında çekip giderler. Onların yerini hemen yeşil sineklerden (muscina) oluşan ikinci birlik alır. Onlar hafifçe çürümüş eti tercih ederler. Etin tadına bakarlar, yumurtalarını bırakırlar, sonra yerlerini daha çok mayalanmış eti beğenen üçüncü birliğe, gri sineklere (sarcophaga) bırakırlar. En son peynir sinekleri (piop-hila) ve deri altı yağı sinekleri (ophira) gelir. Böylece beş manga sinek birbirlerini izleyerek cesetlerimizin üstünden geçerler. Her biri kendi payıyla yetinir ve diğerlerininkine dokunmaz.
Biraz iğrenen müfettiş iç çekti:
- Çok az şeymişiz.
- Kimin için olduğuna bağlı. Tek bir ceset yüzlerce sineğe ziyafet vermeye yeter.
- Çok iyi. Ama bu bizim araştırmamızı hangi bakımdan ilgilendiriyor?
jacques Melies büyüteçti cep fenerini çıkardı ve Caroline No-gard'ın kulaklarını inceden inceye yokladı.
- Kulak kepçesinin içinde kan ve yeşil sineklerin yumurtaları var. Bu çok ilginç. Normalde mavi sinek larvaian da bulmamız gerekirdi. Yani birinci birlik geçmedi. Bu bile kutsal bir bilgi!
Müfettiş sinekleri gözlemlemenin getirdiği harika bilgileri anlamaya başlıyordu.
- Peki, niye geçmediler?
- Çünkü bir şey, biri, büyük olasılıkla katil, ölümünden sonra beş dakika cesedin yanında kalmış olmalı. Mavi sinekler yaklaşmaya cesaret edemediler. Sonra ceset mayalanmaya başladı ve
97
bu durumda artık onlan ilgilendirmiyordu. O zaman yeşil sinekler geri döndüler ve onlan hiçbir şey rahatsız etmedi. Yani katil beş dakika kaldı, daha fazla değil, sonra da gitti.
Bu kadar mantık Emile Cahuzacq'ı etkiledi. Melies'e gelince, o gerçekten tatmin olmuş görünmüyordu. Kendi kendine mavi sineklerin yaklaşmasını neyin engellediğini soruyordu.
- Sanki görünmez adamla karşı karşryayız... Sustu. Melies gibi o da banyodan gelen bir ses duymuştu.

Hemen oraya gittiler. Duş perdelerini çektiler. Hiçbir şey.
- Evet, sanki görünmez adam. Bana sanki odadaymış gibi geliyor.
Titredi.
Melies düşünceli düşünceli çikletini geveliyordu.
- Her durumda kapılan ya da pencereleri açmadan girip çıkabiliyor. Senin bu adam sadece görünmez değil, aynı zamanda duvarlardan da geçebilen biri! (Yüzü hâlâ korkudan kasılmış duran camlaşmış kurbana doğru döndü)... Ve bir korkuluk. Bu Caroiine Nogard hayatta ne iş yapıyordu. Dosyanda bir şey var mı?
- Cahuzaccj ölenin adına düzenlenmiş dosyasında birkaç kâğıda baktı.
- Erkek arkadaşı yokmuş. Hiç kimseyi rahatsız etmemiş. Onu öldürmek isteyecek kadar ondan nefret eden düşmanlan yokmuş. Kimyager olarak çalışıyormuş.
Melies şaşırdı:
- O da mı? Nerede?
- CCG.
İki adam şaşkınlıktan donup kaldılar. CCG: Genel Kimya Ortaklığı, Sebastien Salta'nın çalıştığı şirket!
Sonunda sadece rastlantı eseri olamayacak bir ortak paydalan vardı. Sonunda bir iz bulmuşlardı.
35. TANRI ÖZEL BİR KOKUDUR
Oradan geçiyorlar.
Asker karınca asilerin yeraltı salonlannı bulmasını sağlayan kokulan tanıyor.

"Bir açıklama istiyorum."
Bir grup asi 103683.'nün çevresini sarıyor. Onu kolayca öldürebilirlerdi ama ona saldırmıyorlar.
" Tannlar' nedir?"
Bir kez daha topal kannca sözcü rolünü üstleniyor.
Asker kanncaya her şeyi söylemediklerini kabul ediyor ama sadece Parmaklar taraftan asi hareketinin varlığını ona agkJamanın bile çok büyük bir güven teminatı olduğunun altını çiziyor. Güruh un tüm muhafızları tarafından yakından takip edilen bir yeraltı örgütünün önüne gelene çabucak güvenme alışkanlığı yoktur!
Topal kannca açık sözlülük belirten bir hareketle duyargalarını dikmeyi deniyor. Şu anda Bel-o-kan'da siteleri için, bütün siteler için, hatta bütün tür için çok önemli bir şeyin olmakta olduğunu açıklıyor. Asi hareketinin başansı ya da başansızlığı dünyanın bütün karıncalarına binlerce yıllık evrim kazandırabilir. Bu koşullarda bir hayat önemli değil. En mutlak gizli bilgiye saygı olduğu kadar herkesin kendini feda etmesi de gerekli. Bu bölümde topal karınca 103683.'nün iradeli bir kişi olduğunu kabul ediyor. Ona her şeyi açıklamadığı için pişmanlık duyuyor. Bu unutkanlığı düzeltecek.
İki kannca CA, mutlak iletişim haline geçme töreni için gösterişli bir biçimde salonun ortasında buluşuyorlar. CA sayesinde bir kannca muhatabının aklındaki her şeyi anında görür, hisseder ve anlar. Anlatı sadece yayınlanıp alınmaz: Her iki karınca tarafından ortak olarak yaşanır.
103683. ve topal kannca duyarga halkalannı birbirlerine yapıştırıyorlar. Bu on bir ağız ve on bir kulağın doğrudan bağlantı kurması gibi bir durum. Arak iki kafası olan tek bir böcek var.
Topal kannca öyküsünü döküyor.
Geçen yıl büyük yangın Bei-o-kan'ı kırıp geçirdiğinde ve kraliçe Belo-kiu-kiuni'yi öldürdüğünde kaya kokulu kanncalar varoluş nedenlerini yitirmişlerdi. Yeni egemen, kraliçe Chli-pou-ni tarafından düzenlenen büyük polis taramalanna karşı koymak zorunda almışlardı. Bunun üzerine kaya kokulu kanncalar asi olmuşlar ve bu ine saklanmışlardı. Sonra granit tabandaki geçidi yeniden

açtılar, yiyecek aşırarak Parmakları beslediler ama her şeyden önemlisi onların temsilcisi Doktor Livingstone'la konuşmaya devam ettiler.
Başta her şey kusursuz işledi. Doktor Livingstone basit mesajlar yayıyordu: "Açız", "Kraliçe bizimle konuşmayı neden reddediyor?" Parmaklar asilerin etkinliklerinden sürekli haberdar oluyor ve mümkün olduğu kadar belli etmeden yiyecek çalmayı amaçlayan komando harekâtlannda öğütler veriyorlardı.

Parmakların mütuş büyük miktarda yiyeceğe ihtiyaçları var ve fark edilmeden onlara bunu sağlamak her zaman kolay değil!
Bütün bunlar normal sınırlar içinde kalıyordu. Fakat bir gün Parmaklar söz kuruluşu çok farklı bir mesaj bildirdi. Bu garip kokulu kısa söylev karıncaların Parmakları hafife aldıklarını, Parmakların şimdiye kadar sustuklannı ama aslında onların kanncalann Tannlan olduklannı bildiriyordu.
" Tanrılar' mı? Bu sözcük ne anlama geliyor?" diye sorduk. "Parmaklar bize Tanrıların ne olduğunu açıkladı. Onlara göre bunlar dünyayı yapan hayvanlar. Biz hepimiz onlann 'oyunu'nun
içindeyiz."
Üçüncü bir karınca gelip CA'yı bozuyor. Şevkle bildiriyor: "Tannlar her şeyi icat ettiler, onlar bütün güçlere sahipler, onlar her yerdeler. Sürekli bizi gözetiyorlar. Bizi çevreleyen gerçeklik bizi daha iyi sınamak için Tannlar tarafından düşünülmüş bir sahneye koymadan başka bir şey değil.
Yağmur yağdığında, bu. Tanrıların su atmasıdır. Hava sıcak olduğunda, bu, Tanrılann güneşin yanmasını artırmalarıdır.
Hava soğuk olduğunda, Tanrılar güneşin yanma gücünü düşürürler.
Parmaklar Tanndır."
Topal kannca, bu şaşırtıcı bildiriyi çeviriyor. Tanrı Parmaklar olmasaydı dünyada hiçbir şey olmayacaktı. Karıncalar onlann yarattığı yaratıklar. Onlar Parmakların basit bir eğlence için düşünüp yarattıkları yapay bir dünyada çabalamaktan başka bir şey yapmıyorlar.

İşte o gün Doktor Livingstone bunlan söyledi.
103683. şaşkın. Bu koşullarda Parmaklar neden sitenin tabanı-nln altında açlıktan ölüyorlar? Neden toprağın altında tutsaklar? Bir karıncanın onlara karşı bir sefer düzenlemek istemesine neden izin veriyorlar?
Topal karınca, Doktor Livingstone'un iddialannda bazı boşluklar olduğunu kabul ediyor. Bunun karşılığında temel avantajları karıncaların neden var olduklannı, dünyanın neden böyle olduğunu açıklamaları.
"Nereden geliyoruz, biz kimiz, nereye gidiyoruz? Tanrılar' kavramı sonuçta bu sorulara yanıt veriyor."
Her ne olursa olsun tohum ekilmişti. Bu ilk "Tanrıcı" söylev bir avuç karıncayı hayran etmiş, çok sayıda diğerlerinin de kafasını karıştırmıştı. Bunu 'Tanniar'dan söz etmeyen normal bildiriler izledi.
Birkaç gün sonra heyecan veren 'Tanncı" sözcükler Doktor Livingstone'un duyargalanndan daha güzel bir biçimde yayıldığında artık bu, düşünülmez olmuştu. Bu sözcükler Parmaklar tarafından kontrol edilen bir evren düşüncesini yeniden anımsatıyor, rastlantı diye bir şey olmadığını, burada, aşağıda olup biten her şeyin dikkate alındığını ve kaydedildiğini bildiriyordu.
103683.'nün duyargalan şaşkınlıktan karışmış halde. Karınca normlarının oldukça dışına çıkmış olmakla birlikte düş gücü, dünyayı denetleyen ve orada yaşayanları tek tek gözeten dev hayvanlar olduğu düşüncesini asla kafasında canlandıramazdı. Buna karşın Parmaklann gerçekten kaybedecek zamanlan olduğunu düşünüyor.
Gene de topal karıncanın öyküsünün devamını dinliyor.
Asiler Doktor Livingstone'un düşünüş tarzlan tamamen farklı i-ki söylevi olduğunu hemen anladılar. Bu durumda o Tanrılardan söz ettiğinde Tanncı kanncalar uyanlıyor ve diğerleri çekiliyordu. Normal' konulardan söz ettiğinde Tanrıcı karıncalar çekip gidiyorlardı. O kadar ki yavaş yavaş Parmaklar yanlısı asiler topluluğunun içinde bir çatlak oluştu. Tanrıcılar ve Tanrıcı olmayanlar vardı fakat ikinciler birincilerin karınca kültürüne tamamen yabana ve onun

için rahatsız edici bir davranış geliştirdiklerini düşündükleri halde aralarında geçimsizlik doğmadı.
103683. kendini iletişim akımından çekiyor. Duyargalarını temizliyor ve onlan çevreleyen kanncalara soruyor:
"İçinizden hangileri Tanncı?"
Bir karınca ilerliyor.
"Ben Z3.'yüm ve sonsuz güçteki Tannlann varlığına inanıyorum.
Topal karınca köşesinden konuşarak Tanrıcılann, çoğunlukla anlamlannı bilmeseler de bu biçimde dönüp dolaşıp aynı cümleleri tekrarladıklannı söylüyor. Bu durum

onları rahatsız ediyor görünmüyor. Tersine, sözcükler ne kadar anlaşılmaz olursa, onları tekrarlamayı daha çok seviyorlar.
103683. ye gelince, o, bu Doktor Livingstone'un nasıl aynı anda tamamen farklı iki kişiliğe sahip olabildiğini anlamıyor.
Topal karınca, Parmaklann büyük gizemi bu olabilir diye yanıt veriyor. İkililik. Onlarda basit olan karmaşık olanla, günlük fero-monlar soyut mesajlarla yan yana.
Sonra ekliyor, şu an için Tannalar azınlıkta ama taraftarlan durmadan büyüyor. Genç bir kannca asker karıncanın ağılın girişine gömdüğü kelebek kozasını sallayarak koşuyor.
"Bu senin, değil mi?"
103683. duyargalarını yeni gelene doğru kaldırarak onaylıyor ve soruyor:
"Ya sen? Sen nesin? Tanncı mı Tanncı olmayan mı?"
Genç kannca utangaççça başını eğiyor. Onunla konuşanın kim olduğunu biliyor: Ünlü ve deneyimli bir asker. Söyleyeceği şeyin önemini ölçüyor. Bununla birlikte sözcükler üç beyninden en de-rindekinde bir anda fışkınyor:
"Ben 24.'yüm. Sonsuz güçteki Tanrıların varlığına inanıyorum."

36. ANSİKLOPEDİ

DÜŞÜNCE: İnsan düşüncesi her şeyi yapabilir.
50'li yıllarda, Portekiz'den gelen Madere şarabı şişeleri taşıyan bir İngiliz yük gemisi yükünü boşaltmak İçin bir İskoçya limanı'11* gelir. Bir denizci, her şeyin teslim edilip edilmediğini denetlemek İçin soğuk odaya girer. Onun orada olduğundan habersiz başka bir denizel kapıyı dışarıdan kapatır. İçeride kalan bütün gücüyle duvarlara vurur ama hiç kimse onu duymaz ve gemi Portekiz'e gitmek İçin yola çıkar.
Adam yeteri kadar yiyecek bulur fakat bu soğuk yerde uzun süre hayatta kalamayacağını bilmektedir. Bununla beraber bir metal parçasını eline alarak saati saatine, günü gününe içler acısı durumunun öyküsünü duvarlara kazıyacak enerjiyi bulur. Bilimsel bir kesinlikle acısını, soğuğun onu nasıl uyuşturduğunu, burnunun donduğunu, el ve ayak parmaklarının cam gibi kolay kırılır hale geldiklerini anlatır. Havanın ısınkla-nnın nasıl dayanılmaz yanıklar oluşturduğunu tarif eder. Yavaş yavaş bütün vücudunun nasıl bir buz parçası gibi donduğunu anlatır.
Gemi Lizbon'a demir attığında soğuk odayı açan kaptan, ölü denizciyi bulur. Duvarlarda yazılı korkunç acılarının özenil güncesini okur.
Bununla birlikte en şaşırtıcı şey orada yazılı değildir. Kaptan odanın İçindeki sıcaklığı kontrol eder. Termometre 19 °C'yl göstermektedir. Artık mal olmadığı İçin soğutma düzeni dönüş yolculuğu boyunca çalışmamıştır. Adam, sadece üşüdüğüne İnandığı İçin ölmüştür. Sadece kendi düş gücünün kurbanı olmuştur.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt U.

37. MERKÜR ÖZEL GÖREVİ

"Doktor Livingstone'u görmek istiyorum."
103683.'nün dileği yerine getirilemiyor. Asilerin tamamı duyargalarıma onu inceden inceye yokluyorlar.
"Sana başka bir şey için gereksinimimiz var."
Topal karınca açıklıyor. Önceki gün, asker karınca kraliçenin yarandayken bir grup asi granit tabanın altındaki geçitten aşagıtfn-di. Doktor Livingstone'la buluştular ve ona Parmaklara karşı düzenlenen sereri bildirdiler.
103683. soruyor:
"Konuştuklan, Tanrıcı sözler söyleyen Doktor Livingstone muydu, yoksa Tanrıcı olmayan sözler söyleyen Doktor Livingstone
muydu?"
Hayır. Tanncı olmayandı. Mantıklı ve somut, bütün duyargaların menzilinde basit ve doğrudan şeylerden söz eden. Her durumda Doktor Livingstone ve Parmaklar bütün Parmakları yok etmek için bir özel görev grubunun dünyanın ucuna doğru yola çıkacağını öğrendiklerinde korkudan çılgına dönmediler. Tersine, bunu çok iyi bir haber gibi kabul ettiler ve hatta bunun kaçınlma-ması gereken eşsiz bir fırsat olduğunu söylediler.

Parmaklar uzun uzun düşündüler. Sonra Doktor Livingstone onların talimatlarını, onların kendilerine ait "Merkür Özel Görevi" adını verdikleri bir görev için emirleri iletti. Bu görev Doğu'ya gidecek seferle, ondan ayırt edilemeyecek kadar, doğrudan bağlantılı olacak.
"Bel-o-kan'ın ordularını yönlendirecek olan kişi sen olduğuna göre bu Merkür Özel Görevi'ni de iyiye götürecek olan sensin."
103683. yeni görevinin bilincine varıyor.
"Dikkat! Başarman gereken şeyi iyi ölç. Merkür Özel Görevi dünyanın yüzünü değiştirebilir."
104
38. AŞAĞIDA
- Onun Merkür Özel Görevi'ni başarabileceğine inanıyor musun?
Augusta Wells planını karıncalara açıklamayı bitirmişti. Yaşlı kadın romatizmadan biçimi bozulmuş elini alnına dayadı ve iç çekti:
- Tannm, yeter ki şu küçük kızıl karınca ulaşsın!
Hepsi sessizce yaşlı kadını incelediler. Bu asi karıncalara güvenmek zorundaydılar. Başka seçenekleri yoktu. Merkür Özel Görevi'ni üstlenen kanncanın adını bilmiyorlardı ama hepsi öldürülmesin diye dua ettiler.
Augusta VVells gözlerini kapadı. Bir yıldır burada, toprağın metrelerce altındaydılar. Yüz yaşında olsa da hepsini anımsıyordu.
En önce oğlu Edmond Welis karısının ölümünden sonra Fonta-inebleau Ormanına iki adım uzaklıkta, Sybarites Sokağı 3 numaraya yerleşmişti. Birkaç yıl sonra o da yaşamdan ölüme geçtiğinde mirasçısı yeğeni Jonathan'a bir mektup bırakmıştı. Garip bir mektup, tek cümlelik bir öğütten oluşuyordu: "Asla mahzene inme."
Augusta Weils, yasakların, istekiendirmelerin en etkini olduğunu bilmeyen biri değildi. Çünkü Parmentier de kimsenin istemediği patateslerinin değer kazanmasını, onları kapalı ve "Girmek kesinlikle yasak" yazılı tabelalarla çevrili bir tarlaya ekerek sağlamıştı. İlk geceden itibaren hırsızlar değerli yumruları aşırmışlar ve bir yüzyıl sonra kızarmış patates, dünyadaki besin maddelerinin en önemlisi olmuştu.
Sonuçta jonathan VVells yasak mahzene inmiş ve bir daha çıkmamıştı. Karısı Lucie onu aramak için bu serüvene atılmıştı. Sonra oğlu Nicolas. Sonra Müfettiş Gerard Galin in emrindeki itfaiyeciler. Sonra Komiser Alain Bilsheim tarafından yönetilen polis memurları. En sonunda Jason Bragel ve Profesör Daniel Rosenfeld'in eşliğinde kendisi, Augusta VVells.
Toplam on sekiz kişi bitmeyen sarmal merdivende yok olmuştu. Hepsi farelerle karşı karşıya gelmiş, dört üçgen oluşturan altı kibrit bilmecesini çözmüşlerdi. Tıpkı bir doğumda olduğu gibi
105
bedeni sıkıştıran güç durumdan geçmişlerdi. Yeniden yukaij^¦ ^ mışlar, tuzağa düşmüşlerdi. Çocukça fobilerini ve bilincalt^ga. A-tuzaklannı, tükenişi, ölümün görüntüsünü aşmışlardı. V
Uzun yürüyüşlerinin sonunda Rönesans Dönemi'nde, üzxe=iu„e, bir kannca yuvası bulunan geniş bir granit kapak taşının altıc^ç^. jJe şa edilmiş yeraltı tapınağını bulmuşlardı. Jonathan onlara Ecanj^n VVells'in gizli laboratuvannı göstermişti. Yaşlı dayısının del*^^^ kanıtlannı, özellikle "Pierre de Rosette" adını verdiği, kanr-^ 2l/lln kokusal dilini anlamaya ve onlarla konuşmaya yarayan mal*^..^^,n gözler önüne sermişti. Makineden bir boru çıkıyor ve bir sc^n^v daha doğrusu hem hoparlör hem mikrofon görevi yapan pm p|js% ten bir kanncaya, bağlanıyordu. Bu alet kannca halkının ya*j-w%ıındt| elçileri Doktor Uvingstone'du.
Edmond Wells, çevirmeni araalığıyla kraliçe Belo-kiu-(^iafk)lI1j'''V| diyalog kurmuştu. Birbirlerine çok fazla söz söyleyecek z^rnanarrıian olmamıştı fakat bununla beraber iki büyük paralel uygarl ıHtliklıriinm hâlâ ne ölçüde birbirleriyle karşılaşamayacak durumda olcyutldıM^nı anlayabilmişlerdi.
jonathan, dayısı tarafından bırakılan meşaleyi almış v^vebCltün grubu tutkusuna sürüklemişti. Bir uzay kapsülünün içind'<e.*aediJOnya dışı canlılarla iletişim kurmaya çalışan kozmonotlar gibi o 1 *^±jd»Iduk.l»anm söylemek hoşuna gidiyordu. Sonra kesin bir biçimde de\^/Sı;vm ediyordu: "Bizim neslimizin en büyüleyici deneyimi olabilece^ycekbiit şeyi gerçekleştiriyoruz. Eğer karıncalarla konuşmayı

başar^unıiranıa£Sâk' dünyalı ya da dünya dışı başka zeki yaratıklarla iletişim ku^r^mraıaff1 da
başaramayacağız."
Şüphesiz haklıydı. Fakat çok erken haklı olmak ne^e^yarar Ütopist toplulukları uzun süre mükemmel kalmadı. En Ic^egikökJ8150' runları hevesle ele almışlar, en basit sorunlar tarafından
muşlardı.
Bir gün itfaiyecilerden biri Jonathan'a çıkıştı:
- Belki kapsüllerindeki kozmonotlar gibiyiz ama onlar - 9P$V da kadın ve erkek götürmek konusunda başlannın çaresin?* m ve lardı. Oysa biz burada en iyi çağlanmızda on beş eı rı-(e fti"
106
din var. Yaşlı kadın ve küçük oğlandan söz etmeye sadeCC T jonathan Wells'in yanıtı geldi: gerek- y0 ¦ a c)a on ^eş erkek için sadece bir dişi var! '^fcrölmeyi tercih ettiler.
BUn da kannca yuvasında neler olup bittiği hakkında kraliçe
YU • (duni'nin öldüğü ve onun yerine geçenin onlardan söz Be'° -• i duymak istemediği dışında pek fazla bir şey bilmiyorlar-^Vni kralice onlara yapılan yardımı dahi kesmişti. d' lo? ve beslenmeden yoksun, deneyimleri hızia bir cehen-dönmüştü. Bir yeraltı mağarasına kapatılmış on sekiz aç in-nem Kolay idare edilecek bir durum değildi.
Bir sabah, "bağış kutusunu" ilk kez boş bulan Komiser Alain , . eim 0|du.
Böylece rezervlerine, özellikle burada yeraltında
tistirmeyi öğrendikleri mantarlara, yöneldiler. En azından yeraltı kaynağı sayesinde susuz, havalandırma bacaları sayesinde de havasız kalmıyorlardı.
Hava, su ve mantarlar: Ne büyük perhiz!
Bir polis memuru sonunda patladı. Et, kırmızı et istiyordu. Diğerleri için taze et ihtiyaanm karşılanmasını belirlemek için kura çekilmesini talep etti. Ve şaka yapmıyordu!
Augusta Wells bu üzücü sahneyi sanki dünmüş gibi anımsıyordu.
Polis memuru bağınp çağırıyordu:
- Yemek, yemek istiyorum!
- Ama hiçbir şey kalmadı.
- Hayır var! Biz vanz! Biz diğerlerimiz için yenebilir nitelikteyiz. «stgele seçilen belirli sayıda kişi diğerlerinin hayatta kalması için kendim kurban etmeli.
Jonathan- Wells ayağa kalkmıştı.
¦ Biz hayvan değiliz. Sadece hayvanlar birbirlerini yerler. Biz, blz »Kanız, insan!
nin dü *! rnse seni yamyam olmaya zorlamayacak Jonathan. Se-y°fsan E er'ne sayS1'1 olacağız. Ama insan eti yemeyi reddedi-' gene de asanlara yiyecek işlevi görebilirsin.
107
bedeni sıkıştıran güç durumdan geçmişlerdi. Yeniden yukarı çıkmışlar, tuzağa düşmüşlerdi. Çocukça fobilerini ve bilinçaltlannın tuzaklannı, tükenişi, ölümün görüntüsünü aşmışlardı.
Uzun yürüyüşlerinin sonunda Rönesans Dönemi'nde, üzerinde bir kannca yuvası bulunan geniş bir granit kapak taşının altında inşa edilmiş yeraltı tapınağını bulmuşlardı. Jonathan onlara Edmond Wells'in gizli laboratuvannı göstermişti. Yaşlı dayısının dehasının kanıtlannı, özellikle "Pierre de Rosette" adını verdiği, kanncalacn kokusal dilini anlamaya ve onlarla konuşmaya yarayan makinesini gözler önüne sermişti. Makineden bir boru gkıyor ve bir sondaya, daha doğrusu hem hoparlör hem mikrofon görevi yapan plastikten bir kanncaya, bağlanıyordu. Bu alet kannca halkının yanındaki elçileri Doktor Livingstone'du. Edmond Wells, çevirmeni aracılığıyla kraliçe Belo-kiu-kiuni'yle diyalog kurmuştu. Birbirlerine çok fazla söz söyleyecek zamanlan olmamıştı fakat bununla beraber iki büyük paralel uygarlıklannın hâlâ ne ölçüde birbirleriyle karşılaşamayacak durumda olduklannı
anlayabilmişlerdi.
jonathan, dayısı tarafından bırakılan meşaleyi almış ve bütün grubu tutkusuna sürüklemişti. Bir uzay kapsülünün içinde dünya dışı canlılarla iletişim kurmaya

çalışan kozmonotlar gibi olduklarını söylemek hoşuna gidiyordu. Sonra kesin bir biçimde devam ediyordu: "Bizim neslimizin en büyüleyici deneyimi olabilecek bir şeyi gerçekleştiriyoruz. Eğer karıncalarla konuşmayı başaramazsak, dünyalı ya da dünya dışı başka zeki yaratıklarla iletişim kurmayı da başaramayacağız."
Şüphesiz haklıydı. Fakat çok erken haklı olmak neye yarar? Ütopist toplulukları uzun süre mükemmel kalmadı. En keskin sorunları hevesle ele almışlar, en basit sorunlar tarafından durdurulmuşlardı.
Bir gün itfaiyecilerden biri Jonathan'a çıkıştı:
- Belki kapsüllerindeki kozmonotlar gibiyiz ama onlar eşit sayıda kadın ve erkek götürmek konusunda başlannın çaresine bakarlardı. Oysa biz burada en iyi çağlarımızda on beş erkeğiz ve

sadece bir kadın var. Yaşlı kadın ve küçük oğlandan söz etmeye gerek yok.
Jonathan Wells'in yanıtı geldi:
- Kanncalarda da on beş erkek için sadece bir dişi var!
Buna gülmeyi tercih ettiler.
Yukarıda, kannca yuvasında neler olup bittiği hakkında kraliçe Belo-kiu-kiuni'nin öldüğü ve onun yerine geçenin onlardan söz edildiğini duymak istemediği dışında pek fazla bir şey bilmiyorlardı. Yeni kraliçe onlara yapılan yardımı dahi kesmişti.
Diyalog ve beslenmeden yoksun, deneyimleri hızla bir cehenneme dönmüştü. Bir yeraltı mağarasına kapatılmış on sekiz aç insan: Kolay idare edilecek bir durum değildi.
Bir sabah, "bağış kutusunu" ilk kez boş bulan Komiser Alain Bilsheim oldu. Böylece rezervlerine, özellikle burada yeraltında yetiştirmeyi öğrendikleri mantarlara, yöneldiler. En azından yeraltı kaynağı sayesinde susuz, havalandırma bacalan sayesinde de havasız kalmıyorlardı.
Hava, su ve mantarlar: Ne büyük perhiz!
Bir polis memuru sonunda patladı. Et, kırmızı et istiyordu. Diğerleri için taze et ihtiyaanın karşılanmasını belirlemek için kura çekilmesini talep etti. Ve şaka yapmıyordu!
Augusta VVells bu üzücü sahneyi sanki dünmüş gibi anımsıyordu.
Polis memuru bağınp çağınyordu:
- Yemek, yemek istiyorum!
- Ama hiçbir şey kalmadı.
- Hayır var! Biz varız! Biz diğerlerimiz için yenebilir nitelikteyiz. Rastgele seçilen belirli sayıda kişi diğerlerinin hayatta kalması için kendini kurban etmeli.
Jonathan' VVells ayağa kalkmıştı.
- Biz hayvan değiliz. Sadece hayvanlar birbirlerini yerler. Biz, biz insanız, insan!
- Hiç kimse seni yamyam olmaya zorlamayacak Jonathan. Senin düşüncelerine saygılı olacağız. Ama insan eti yemeyi reddediyorsan, gene de insanlara yiyecek işlevi görebilirsin.

Bunun üzerine polis memuru meslektaşlarından birine bir suc ortaklığı işareti yaptı. Birlikte jonathan'ı kollarının arasına alarak kıyasıya dövmeye çalıştılar. Jonathan yumruklarını kullanarak kurtulmayı başardı. Nicolas Wells yumruk dövüşüne katıldı.
Kavga büyüdü. Yamyamlık taraftarı ve karşıtı olanlar kendi taraflarını seçtiler. Kısa bir süre sonra herkes dövüşüyordu, hemen sonra kan aktı. Bazı darbeler öldürme isteğiyle savrulmuştu. Amatör insan eti yiyiciler amaçlarına daha kolay ulaşabilmek için e^rt ne şişe kırıkları, bıçaklar, odun parçalan almışlardı.
Augusta, Lucie ve küçük Nicolas bile glgına dönmüş, tırmalıyor, tekmeler savuruyor, yumrukluyorlardı. Bir ara büyükanne ağzının menzilinden geçen bir kolu ısırdı fakat takma dişleri aniden kırıldı. İnsan kası her şeye rağmen dayanıklı.
Yerden metrelerce aşağıda, diğer insanlardan uzakta, köşeye sıkışmış hayvanların hırçınlığıyla dövüşüyorlardı. On sekiz kediyi bir metre karelik bir kutunun

içine kapatın, insanlığın evrimini sağlamayı düşünmüş olan ütopist grubun o gün giriştiği dalaşın yırtıcılığı hakkında belki kabataslak bir fikriniz olur.
Polis ya da tanık yokluğunda bütün ölçülülüklerini kaybetmişlerdi. Bir kişi öldü. Bir bıçak darbesinin kurbanı olan bir itfaiyeci. Kavgaya katılanlar neye uğradıklarını şaşırarak yıkıldılar, anında kavgayı bıraktılar ve felaketi seyre daldılar. Hiç kimse ölüyü oburca yemeyi düşünmedi.
Ruhlar sakinleşmişti. Prof. Daniel Rosenfeld tartışmaya son verdi:
- İyice alçaldık! Mağara adamı her zaman içimizde büzülüp saklanmış duruyor ve onun yeniden ortaya çıkışını görmek için kibarlık katmanımızı çok derin kazmaya gerek yok. Beş bin yıllık uygarlık ağır çekmiyor. (İç çekti.) Yiyecek için birbirimizi öldürdüğümüzü görselerdi, kanncalar bizimle nasıl alay ederlerdi!
Polislerden biri bir şey söylemeye çalıştı:
- Fakat... Profesör gürledi:
- Sus, insan larvası! Hiçbir sosyal böcek, hatta hamamböceği bile, bizim biraz önce yaptığımız gibi davranmaya cüret etmezdi-Kendimizi yaradılışın mücevherleri sanıyoruz. Pöh! Güleyim bari.
108
Geleceğin insanının özelliklerini taşımakla görevli bu grup, sıçanlardan oluşan bir çapulcu takımı gibi davranıyor. Kendinize bakın, insanlığınıza ne yaptığınızı görün.
Hiç kimse yanıt vermedi. Bakışlar yeniden itfaiyecinin cesedine doğru indi. Başka hiçbir sözcük telaffuz edilmeden hepsi ona tapınağın bir köşesinde bir mezar kazmaya girişti. İtfaiyeciyi tekdüze bir sesle kısa bir dua okuyarak gömdüler. Sadece aşırı şiddet lusa süreli şiddeti durdurabilmişti. Midelerinin gerekliliklerini unuttular, yaralannı özenle emdiler.
Bunun üzerine Müfettiş Gerard Ga'<n konuştu:
- İyi bir felsefe dersine karşı diyeceğim hiçbir şey yok ama gene de hayatta kalmayı nasıl becereceğimizi bilmek isterdim.
Birbirlerini yeme düşüncesi kesinlikle alçaltıcıydı ama yaşamak için başka ne yapılabilirdi? Müfettiş düşündüğünü söyledi:
- Hepimiz aynı anda intihar etsek? Bu yeni kraliçe Chli-pou-ni'nin bize dayattığı acılardan ve aşağılamalardan kurtulurduk.
Öneri en ufak bir coşku uyandırmadı. Galin bağırmaya başladı:
- Tanrım, karıncalar bize neden bu kadar kötü davranıyorlar? Biz onlarla kendi dillerinde konuşma lütfunda bulunan yegâne insanlarız ve bize nasıl teşekkür ediyorlar. Bizi açlıktan ölmeye terk ederek!
- Oh, bunda şaşıracak bir şey yok, dedi Prof. Rosenfeld. Lübnan'da, rehin almalann olduğu zaman rehin alanlar Arapça konuşanları öldürmeyi tercih ediyorlardı. Anlaşılmaktan korkuyorlardı. Belki bu kraliçe Chli-pou-ni de anlaşılmaktan korkuyordur.
Jonathan haykırdı.-
- Birbirimizi yemeden ya da intihar etmeden bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulmamız gerek.
Sustular ve aç karınlarının izin verdiği ölçüde düşünce ufuklarının tüm genişliğini kullanarak düşündüler. Sonra Jason Bragel konuştu:
- Sanırım nasıl yapacağımızı biliyorum...
Augusta VVells anımsıyor ve gülümsüyor. Jason Bragel nasıl olacağını biliyordu.
109
İKİNCİ GİZEM
YERALTI TANRILARI
39. HAZIRLIKLAR
"Sen nasıl yapılması gerektiğini biliyor musun?"
Kanrtca yanıt vermiyor.
Soruyu soran daha açık soruyor, "Bir Parmak öldürmek için ne yapılması gerektiğini biliyor musun?"
"Hiçbir fikrim yok."
Sitenin her yerinde asker grupları Parmaklara karşı düzenlenecek sefer için hazırlanıyorlar. Piyade erleri çenelerini biliyorlar. Topçular kannlannı tıka basa asitle dolduruyorlar.

Süvari olarak kabul edilebilecek olan hızlı piyade erleri, ölüm ve yıkım ekmek için atıldıklannda havanın sürtünme etkisini azaltmak için ayaklanndaki tüyleri kesiyorlar.
Herkes sadece Parmaklardan, dünyanın ucundan ve bu cana-varlan yok etmek için kullanılacak savaş tekniklerinden konuşuyor.
Bu olay tehlikeli ama bir o kadar da ilginç bir av olarak öngörülüyor.
Bir topçu kamını % 60 yakıcılıktaki asitle dolduruyor. Zehir o •«dar yoğun ki kamının ucu tütüyor.
"Parmaklan bununla yeneceğiz," diyor.
Daha önce bir yılanın hakkından geldiğini iddia eden yaşlı bir asker kannca duyargalannı temizleyerek fikrini belirtiyor:
1U
"Parmaklar kesinlikle anlatıldığı kadar yırtıcı değiller."
Aslında hiç kimse Parmaklarla nasıl başa çıkılacağını pek iyi bilmiyor. Zaten kraliçe Chli-pou-ni bu seferi düzenlememiş olsaydı, Bel-o-kanlılann çoğu Parmaklar hakkında anlatılanlann sadece efsaneler olduğunu ve Parmakların var olmadıklarını düşünmeye devam edeceklerdi.
Bazı askerler, dünyanın ucuna giden kâşif 103683.'nün onlara önderlik edeceğini söylüyorlar. Askeri birlikler bu deneyimli karıncanın varlığına seviniyorlar. Küçük gruplar kendilerini tatlı enerjiyle doldurmak için matara-lann olduğu salona doğru ilerliyorlar. Savaşçılar yola çıkış işaretinin ne zaman verileceğini bilmiyorlar ama hepsi hazır, hem de gayet iyi hazırlanmış durumdalar.
On kadar Tanrıcı asi asker karınca, gizlice silahlı kalabalığın arasına karışıyor. Hiçbir şey söylemiyorlar fakat salonlarda dolaşan fe-romonlar; özenle alıyorlar. Duyargaları sürekli titreşiyor.
40. KAÇIRILAN ŞEHİR
"Feromon: Sefer raporu
Köken: Cinsiyetsiz avcılar kastının askeri
Konu: Büyük kaza <
Tükürük salgılayan: 230. iz sürücü
Bu sabah çok korkunç bir felaket meydana geldi. Gökyüzü birden karardı. Parmaklar, Giou-li-kan federe sitesini tamamen kuşatıyorlardı. Seçkin birlikleri ve ağır topçu grupları hemen çıktılar.
Her şey denendi. Boşuna. Parmakların ortaya çıkışından birkaç derece sonra düz ve sert dev bir yapı toprağı yardı ve salonları dilimleyip yumurtaları ezerek, koridorları keserek şehrin hemen yanma girdi. Sonra düz yapı toprakla birlikte bütün siteyi kaldırdı. Aynen söylediğim gibi: Sitenin tamamını kaldırdı! Tek bir hareketle!
112
Her şey çok çabuk oldu. Bir çeşit şeffaf ve katı bir kabuğun içi-ne konduk. Sitemiz altı üstüne gelecek biçimde kondu. Zifaf oda-ları altüst oldular, tahıl rezervleri delindi. Yumurtalanmız her yere dağıldı- Kraliçemiz esir alındı ve yaralandı. Ben kendi kurtuluşumu, büyük şeffaf kabuğun kenarından zamanında aşağı zıplamamı sağlayan bir dizi öfkeli sıçrayışa borçluyum.
Parmakların kötü kokusu her yeri kirletiyordu.
41.EDMONDPOLIS
Laetitia Wells biraz önce Fontainebleau Ormanı'nda topraktan aldığı kannca yuvasını büyük bir akvaryuma yerleştirdi. Yüzünü ılık cama yapıştırdı. Gözlediği yaratıklar belli ki onu görmüyorlardı. Yeni gelen bu kızıl kanncalar (Formica rufa) özellikle canlı görünüyorlardı. Bundan önce birçok kez Laetitia biraz aptal kanncalar getirmişti. Her şeyden korkan kırmızı kanncalar (phidoles) ya da siyah kanncalar (Lazius niger). Yeni hiçbir yiyeceğe dokunmuyorlardı. Genç kadın elini uzattığında hemen kagyorlardı. Ve sonra, bir haftanın sonunda, bu böcekier kendilerini zayıflayıp ölmeye bırakıyorlardı. Bütün karıncaların zeki olduğuna inanmamak gerek, hatta tam tersi. Kafaları biraz basit olan birçok cins var. Küçük tekdüzeliklerinde^ en küçük bir değişiklikle aptalca ümitsizliğe kapılıyorlardı!
Buna karşılık bu kızıl kanncalar ona gerçek hoşnutluklar getiriyorlardı. Sürekli bir şeylerle meşgul oluyorlardı, küçük dal parçalarını sürükleye sürükleye götürüyorlar, karşılıklı duyargalarını titreştiriyorlar ya da dalaşıyorlardı. O

zamana kadar tanıdığı bütün karıncalardan çok daha fazla hayat doluydular. Laetitia onlara yeni şeyler sunduğunda tadına bakıyorlardı. Parmağını akvaryumun içine uzattığında onu ısırmayı ya da üstüne çıkmayı deniyorlardı.
Laetitia nemliliğini korumak için evin tabanını alçıyla doldurmuştu. Kanncalar koridorlarını aiçının üstüne taşıdılar. Solda dallardan oluşan küçük bir kubbe. Ortada bir kumsal. Sağda bahçe işlevi gören vadi biçimi verilmiş köpükler. Laetitia karıncalara sarnıç
I
jörevj ffö1meri için İÇ' sekerli su dolu- pamuk bir tamponla kapalı [IrpUfb • verieştirmişti. Kumsalın ortasında amfiteatr biçimin-fe *** kul Slsmın 0 kesilmiş elma ve taramayla doluydu.
^ böcekler tarlaya bayılıyor görünüyorlardı...
H*rkes karıncalan" işgaline uğramaktan yakınırken Laetitia Wells evin* hayatta kalmalannı sağlamak idn kendine bir sürü ^"veriyordu Salondaki kannca yuvasının yarattığı başlıca sorur^ - cürüDies'ydL Bir de kırmızı balıkların suyunu c"'zen-I ola^Simıek gerektiği &bi' on beş günde bir karıncalann opı^fan, yelemesi gerekiyordu. Fakat balıklann suyunu değiştirmek • I ce kullanmak yettiği halde, karıncalann toprağı söz tonuSu oldSunda, bu başlı başına bir olaydı. İki akvaryum gereki-rardı,. T * kuru"1"5 olan eskisi ve toprağı nemlendirilmiş olan yeni*,' iSn arasına bir boru yerleştiriyordu. Böylece kanncalar daha nemli 0|ana taşınıyorlardı. Göçleri tam gün sürebiliyordu.
k. rfaha önceden kannca yuvaları için birtakım duygulara hak L Sü
Bir sabah akvaryumunda -daha çok teraryumun-
da- \ lan kendi kannlannı dilimlemiş bulmuştu. Camın arka-
flnd^uftwsuı bir tePe halinde yığılmışlardı. Sanla karıncalar ölümü köleliğe tercih ertelerini kanıtlamak istemişlerdi.
^orunlu kiraalan"1" diğerleri gizlice kaçmak için her şeyi yap-mşl l^dın defalarca yüzünde bir kanncayla uyanmıştı.
gu . . , iaşan bir tane varsa büyük olasılıkla apartman dairesini â^üaıyû*** k&mCa °lduğU anlamına geliyordu. Bu durum^ i n cam hapishanelerine koymadan önce ava koyulup kütf*lf ^"ka^ve* deney kabıyla hepsini toplaması gerekiyordu.
i Konuklan"'" hapis koşullannı ve tabii ki morallerini iyi-
'e^rrnek umuduyliakvaıyl"T1"n içine bonzai bitkiler ve çiçeklerden i küçük * bahçecik yerleştirmişti. Karıncalann daha çe-şitli ^Sl alanda dolaşmaları için bir çakıllı kum bölgesi, küçük birı ' bjr yassı çakıl bölgesi tasarlamıştı. Avlanma zevkiyleye-nid^^üenmelenicin "Edmondpolis" adını verdiği şehrine canlı aTC\ fc>" kleri bile Çakıyordu. Asker kanncalar onlan öldürmek için bonelerin arasında sıkıştı rmaktan zevk alıyorlardı.
114
lOzıl karıncalar da ona sürprizlerin en şaşırtıcısını sundular. Tej-. (yumun kapağını ilk kez açtığında hepsi kanniannı ona çevirdil^.r ve hep birlikte asitlerini fışkırttılar. Yanlışlıkla bu san buluttan bjr soluk içine çekti. Hemen görüşü bulandı. Laetitia kırmızı ve yeşj| sanrılar gördü. Ne keşif! Kannca yuvasının buhanyla kafa bulunabj. liyordu!
Bu olguyu hemen çalışma defterine kaydetti. Önceden, kuf. t>anlannın mıknatıs gibi kannca yuvalan tarafından çekildiği az gQ_ rülen bir hastalık olduğunu biliyordu. Bu kişilerin kannca yuval^. nnda uzanıp saatlerce kalarak kanlarındaki formikasit açığını giderdiklerine inanılıyordu. Şimdi Laetitia gerçekte bu insanların fb(-_ rnikasitin yol açtığı uyuşturucu etkilerin arayışında olduklannı bilj. yordu.
Kendine geldiğinde sitesinin bakımı için gerekli aletleri (pipe^ cımbız, kepçe ve diğerleri) topladı, artık gazeteci olarak işinden başka bir şeyle ilgilenmemek üzere hobisini bıraktı. Daha öncekiler gibi gelecek yazısı da çözmek için acele ettiği, gizemli Salta kardeşler olayıyla ilgili olacaktı.
42. ANSİKLOPEDİ
SÖZCÜKLERİN GÜCÜ: Sözcüklerin öyle bir gücü var ki!.. Sj. ze konuşan ben, uzun süreden beri ölüyüm. Bununla birlik^ bir kitap oluşturan bu harflerin bir araya gelmesi sayesinde güçlüyüm. Bu kitap sayesinde yaşıyorum. Sonsuza dek on<ta yaşayacağım, buna karşılık o benden güç alıyor. Bunun için bir kanıt İster misiniz? Pekâlâ, ben ceset, ben ölü, ben İskele^ siz yaşayan okura emirler

verebilirim. Evet, her ne kadar c% de olsam, size dediğimi yaptırabilirim. Nerede olursanız olu^ hangi latada, hangi çağda olursanız olun, sizi bana İtaat etm*„ ye zorlayabilirim. Sadece bu Göreceli ve Mutlak Bilgi Anstklt. Pedisl'nin aracılığıyla. Ve bunu size hemen kanıtlayacağım. /$_ te emrim:
SAYFAYI ÇEVİRİR,
11$
^1
görevi görmesi için içi şekerli su dolu, pamuk bir tamponla kapalı bir plastik şişe yerleştirmişti. Kumsalın ortasında amfiteatr biçiminde bir kül tablasının içi kesilmiş elma ve taramayla doluydu. Bu böcekler taramaya bayılıyor görünüyorlardı... Herkes karıncaların işgaline uğramaktan yakınırken Laetitia VVells onlann, evinde hayatta kalmalannı sağlamak için kendine bir sürü sıkıntı veriyordu. Salondaki karınca yuvasının yarattığı başlıca sorun toprağın çürümesiydi. Bir de kırmızı balıklann suyunu dtu.er -li olarak değiştirmek gerektiği gibi, on beş günde bir karıncaların toprağını yenilemesi gerekiyordu. Fakat balıklann suyunu değiştirmek için kepçe kullanmak yettiği halde, kanncalann toprağı söz konusu olduğunda, bu başlı başına bir olaydı. İki akvaryum gerekiyordu: Toprağı kurumuş olan eskisi ve toprağı nemlendirilmiş olan yenisi. İkisinin arasına bir boru yerleştiriyordu. Böylece kanncalar daha nemli olana taşınıyorlardı. Göçleri tam gün sürebiliyordu.
Laetitia daha önceden kannca yuvalan için birtakım duygulara hak kazanmıştı. Bir sabah akvaryumunda -daha çok teraryumun-da- yaşayanlan kendi kannlannı dilimlemiş bulmuştu. Camın arkasında uğursuz bir tepe halinde yığılmışlardı. Sanki kanncalar ölümü köleliğe tercih ettiklerini kanıtlamak istemişlerdi. Zorunlu kiracılarının diğerleri gizlice kaçmak için her şeyi yapmışlardı. Genç kadın defalarca yüzünde bir kanncayla uyanmıştı. Bu, orada dolaşan bir tane varsa büyük olasılıkla apartman dairesini arşınlayan yüzlerce kannca olduğu anlamına geliyordu. Bu durumda onları cam hapishanelerine koymadan önce ava koyulup küçük bir kaşık ve bir deney kabıyla hepsini toplaması gerekiyordu. Laetitia, konuklannın hapis koşullannı ve tabii ki morallerini iyileştirmek umuduyla, akvaryumun içine bonzai bitkiler ve çiçeklerden oluşan küçük bir bahçecik yerleştirmişti. Kanncalann daha çeşitli bir, kırsal alanda dolaşmalan için bir çakıllı kum bölgesi, küçük bir koru, bir yassı çakıl bölgesi tasarlamıştı. Avlanma zevkiyle yeniden ilgilenmeleri için "Edmondpolis" adını verdiği şehrine canlı cırcırböcekleri bile bırakıyordu. Asker kanncalar onlan öldürmek için bonzailerin arasında sıkıştırmaktan zevk alıyorlardı.
114
Kızıl karıncalar da ona sürprizlerin en şaşırtıcısını sundular. Ter-raryumun kapağını ilk kez açtığında hepsi kannlannı ona çevirdiler ve hep birlikte asitlerini fışkırttılar. Yanlışlıkla bu san buluttan bir soluk içine çekti. Hemen görüşü bulandı. Laetitia kırmızı ve yeşil sanrılar gördü. Ne kesifi Kannca yuvasının buhanyla kafa bulunabiliyordu!
Bu olguyu hemen çalışma defterine kaydetti. Önceden, kur-banlannın mıknatıs gibi kannca yuvaları tarafından çekildiği az görülen bir hastalık olduğunu biliyordu. Bu kişilerin karınca yuvalarında uzanıp saatlerce kalarak kanlarındaki formikasit açığını giderdiklerine inanılıyordu. Şimdi Laetitia gerçekte bu insanların for-mikasitin yol açtığı uyuşturucu etkilerin arayışında olduklannı biliyordu.
Kendine geldiğinde sitesinin bakımı için gerekli aletleri (pipet, cımbız, kepçe ve diğerleri) topladı, artık gazeteci olarak işinden başka bir şeyle ilgilenmemek üzere hobisini bıraktı. Daha öncekiler gibi gelecek yazısı da çözmek için acele ettiği, gizemli Salta kardeşler olayıyla ilgili olacaktı.
42. ANSİKLOPEDİ
SÖZCÜKLERİN GÜCÜ: Sözcüklerin öyle bir gücü var ki!.. Size konuşan ben, uzun süreden beri ölüyüm. Bununla birlikte bir kitap oluşturan bu harflerin bir araya gelmesi sayesinde güçlüyüm. Bu kitap sayesinde yaşıyorum. Sonsuza dek onda yaşayacağım, buna karşılık o benden güç alıyor. Bunun için bir kanıt İster misiniz? Pekâlâ, ben ceset, ben ölü, ben İskelet, siz yaşayan okura emirler verebilirim. Evet, her ne kadar ölü de olsam, size dediğimi yaptırabilirim. Nerede olursanız olun, hangi kıtada, hangi çağda olursanız olun, sizi bana itaat

etmeye zorlayabilirim. Sadece bu Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklo-Pedisi'nin aracılığıyla. Ve bunu size hemen kanıtlayacağım. İş-fe emrim:
SAYFAYI ÇEVİRİN!
115
Görüyor musunuz? Bana İtaat ettiniz. Ben ölüyüm ve buna karsın bana itaat ettiniz. Ben bu kitabın içindeyim. Ben bu kitabın içinde yaşıyorum! Ve bu kitap, sözcüklerinin gücünü asla kötüye kullanmayacak çünkü bu kitap sizin tiyatroda konuşmayan oyuncunuz. Ona defalarca soru sorun. Her zaman yararlanmanız için hazır olacak. Bütün sorularınızın yanıtı her zaman onun satırları içinde ya da arasında bir yerde yazılı olacak.
,
Edmond Weüs, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit U.
43. TANINMASI GEREKEN BİR FEROMON
Chli-pou-ni, 103683.'yü çağırttı. Muhafızları onu sonunda kınkanatlı böceklerin ağıllannın bulunduğu bölgede bulmadan önce her yerde arıyorlar.
Onu Kimyasal Kütüphane*ye götürüyorlar. Kraliçe hemen hemen oturmuş durumda orada. Bir feromonu incelemiş olmalı çünkü duyargalannın ucu hâlâ ıslak.
"Söylediklerinizi çok düşündüm."
Chli-pou-ni önce seksen bin askerin dünyanın bütün Parmakla-nnı öldürmek için yetersiz görünebileceğini kabul ediyor. Kısa bir süre önce bir kaza oldu. bu canavarların gücü hakkında en kötü şeyi düşünmeye neden olan korkunç bir felaket. Parmaklar, Giou-li-kan Sitesi'ni kaçırdılar. Şehrin tamamını kocaman bir şeffaf kabuğun içinde götürdüler!
103683. böyle bir mucizeye inanmakta güçlük çekiyor. Böyle bir şey nasıl ve neden oldu?
Kraliçe bilmiyor. Olaylar çok çabuk gelişti ve tek kurtulan büyük tufanın şokunda. Fakat Giou-li-kan olayı tek değil. Her gün Parmaklarla ilgili yeni olaylar haber alınıyor.
116
Her şey sanki Parmaklar tam hızla çoğalıyorlarmış gibi oluyor. canki ormanı işgal etmeye karar vermişler gibi. Her gün onlann var|jğı daha açık bir hal alıyor.
Tanıklar ne diyorlar? Aralanndan çok azı birbiriyle tutarlı. Bazıları siyah ve düz hayvanlar anımsıyor, diğerleri yuvarlak ve pembe hayvanlardan söz ediyor. Görünen o ki garip hayvanlarla, doğanın bir sapkınlığıyla karşı karşıyalar.
103683. kanşık düşler görüyor.
(Ya bizim Tannlanmız olsalardı? Tannlarımıza karşı çıkma noktasında mı olacaktık?)
Chli-pou-ni asker kanncadan onu takip etmesini istiyor. Onu kubbenin zirvesine kadar götürüyor. Orada birçok savaşçı onları selamlıyor ve egemenliği çevreliyor. Yegâne yumurtlayan için açık havaya çıkmak tehlikeli. Bel-o-kan'ın vazgeçilmez, kişiieşmiş cinsini bir kuş kapabilir.
Topçular çoktan konum aldılar, görüş alanlarına girecek ilk gölgeye nişan almaya hazırlar.
Kubbenin sivri ucunun çevresini dolaşırken Chli-pou-ni kalkış alanı işlevi gören geniş bir alana ulaşıyor. Orada sakin sakin tomurcukları kopanp yiyen birçok gergedanböceği duruyor. Kraliçe, 103683.'ye içlerinden birinin, hafif bakır renkli siyah kabuğu parlayanın, üzerine binmeyi öneriyor.
"işte evrim hareketimizin bir harikası. Bu kocaman uçan hay-vanlan evcilleştirmeyi başardık. Haydi içlerinden birini kullanmayı dene."
103683. kınkanatlıların pilotluğu hakkında hiçbir şey bilmiyor.
Chii-pou-ni ona birkaç öneri feromonu gönderiyor.-
"Duyargalarını sürekli onlann menzilinde tut. Ona izleyeceği yolu çok kuvvetli bir biçimde düşünerek tarif et. Bineğin çok çabuk itaat edecek, bunu sen kendin de gözlemleyeceksin. Ve dö-nemeçlerde ters yöne eğilerek dengelemeyi deneme. Her hareketinde gergedanböceğine eşlik et."
117
44. CCG, BU, HOŞUNUZA GİDEN ŞEY
CCG'nin simgesi üç kafalı, beyaz bir kartaldı. İkisi tehlikeli bir biçimde eğilmiş, ölüyor gibi görünüyordu. Üçüncüsü, gururlu bir biçimde dik, gümüş rengi bir su tükürüyordu.

Bacalarının sayısını ve onlardan çıkan dumanı görünce insan kendi kendine fabrikanın ülkedeki tüm nesneleri üretip üretmediğini soruyordu. Şirket, içinde elektrikli arabayla dolaşılan, ge^ek bir küçük şehir oluşturuyordu.
Komiser Melies ve Müfettiş Cahuzacq Y binasına doğru ilerlerken, bir üst düzey satış yetkilisi onlara CCG'nin temelde ilaç ürünleri, temizlik ürünleri, plastik ürünler, besin ürünlerine temel madde işlevi gören kimyasal hamurlar ürettiğini anlatıyor. Hepsi birbirine rakip iki yüz yirmi beş temizlik maddesi ve deterjan CCG'nin toz sabunundan üretiliyordu. Aynı CCG peynir mayasıyia üç yüz aitmiş beş farklı marka süpermarketin müşterilerini çekmek için yanşıyorlardı. Sentetik reçine hamurlan oyuncak ve mobilya oluyorlardı...
CCG, merkezi İsviçre'de olan uluslararası bir trösttü. Konsorsiyum sayısız sektörde dünya üretiminin başındaydı: Diş macunlan, boyalar, kozmetik ürünleri.,.
Blok Y'de polis memurları, Salta kardeşler ve Caroline No-gard'ın laboratuvarlanna kadar götürüldüler. Şaşırarak çalışma yerlerinin yan yana olduklannı keşfettiler. Melies sordu:
- Birbirlerini tanıyorlar mıydı?
Onları karşılayan, beyaz gömlekli, sivilceli kimyager şaşırarak yariit verdi:
- £aman zaman beraber çalışıyorlardı.
- Yakın zamanda ortak bir projeleri var mıydı?
- Evet ama o an için onu gizli tutmaya karar vermişlerdi. Mes-lektaşlanna ondan söz etmeyi reddediyorlardı. Henüz çok erken olduğunu söylüyorlardı.
- Uzmanlık alanları neydi?
- Genel kimyayla uğraşıyorlardı. Araştırma-geliştirme sektörü rimizin birçoğuyla ilgileniyorlardı. Balmumu, parlatıcı tozla

vapıştıncılar, kimyanın tüm uygulama alanlan onları ilgilendiriyordu. Sık sık yeteneklerini, hem de başanyla, birieştiriyorlardı. Fakat son çalışmalanyla ilgili olarak, size tekrar ediyorum, bu konuda hiç kimseye sırlarını açmadılar.
Onun bu düşüncesini takiben Cahuzacq söze girdi:
- İnsanlan şeffaf kılabilen bir ürün üzerinde çalışmış olabilirler mi?
Kimyager sırıttı:
- İnsanları görünmez yapmak mı? Şaka mı yapıyorsunuz?
- Kesinlikle hayır. Tersine çok ciddiyim. Uzman şaşırmış göründü:
- Bakın, size açıklayayım: Vücudumuz hiçbir zaman şeffaf olamaz. Dâhi de olsa bir araştımnaanın bir anda su kadar saydam yapabilmesi için fazla karmaşık hücrelerden meydana geliyoruz.
Cahuzacq ısrar etmedi. Bilim hiçbir zaman onun alanı olmamıştı. Gene de bir şey onu hâlâ tedirgin ediyordu.
Melies omuz silkti ve en profesyonel ses tonuyla sordu:
- Üzerinde çalışmakta olduklan maddelerin bulunduğu küçük şişeleri görebilir miyim?
-Yani...
- Bir sorun mu var?
- Evet. Daha önce biri gelip onlan istedi. Melies bir rafın üzerindeki bir saç telini aldı.
- Bir kadın, dedi. Kimyager şaşırdı:
- Gerçekten bir kadındı. Fakat... Komiser kendinden çok emin devam etti:
- Bu kadın yirmi beş otuz yaşlan arasında. Kusursuz bir temizliğe sahip. Bir Avrasyalı ve dolaşım sistemi oldukça iyi çalışıyor.
- Bu bir soru mu?
- Hayır. Bunu rafta, toz olmayan tek yerde duran şu saç telini inceleyerek görüyorum. Yanılıyor muyum?
Adam çok etkilenmişti.
-.Yanılmıyorsunuz. Bu aynntıları nasıl buldunuz?

- Saç teli düz ve parlak, yani kısa bir süre önce yıkanmış. Koklayın, hâlâ şampuan kokuyor. Saç teli kalın, genç birine ait. Kının çapı geniş, bu Doğuluların bir özelliği. Saç telinin rengi çok canlı, yani dolaşım sistemi

kusursuz durumda. Ve size kesin olarak bu kadının "L'Echo du dimanche"ta çalıştığını bile söyleyebilirim.
- Bu konuda bana blöf yapıyorsunuz. Bütün bunlan tek bir saç telinin üzerinde mi gördünüz?
Melies, ilk görüşmelerinde Laerjtia VVells'in yaptığını taklit çtı
- Hayır, bunu bana küçük parmağım söyledi.
Cahuzacq kendisinin de öngörüden yoksun olmadığını kanıtlamak istedi:
- Bu kadın buradan ne çaldı?
- Hiçbir şey çalmadı, dedi kimyager. Bize şişeleri boş zamanla-nnda incelemek için evine götürüp götüremeyeceğini sordu. Biz de bunda bir sakınca görmedik.
Komiserin öfkeli yüzü karşısında özür diledi:
- Hemen sonra sizin geleceğinizi ve onlarla sizin de ilgileneceğinizi bilmiyorduk. Yoksa, elbette, onlan sizin için saklardık.
Melies, Cahuzacq'ı sürükleyerek döndü:
- Belli ki bu Laetitia VVells'in bize öğreteceği çok şey var.
45. BİR GERGEDANBÖCEĞİNİN DENENMESİ
103683. kınkanatlının göğüs boşluğunun ön kısmına tünedi. Hava taşıtı uzunlamasına dört adım, genişlemesine iki adım büyüklükte. Oturduğu yerden, gergedanböceğinin çıkıntılı bir pruva gibi dosdoğru havaya kalkmış, ucu kıvrık ön boynuzunu görebiliyor. Bu boynuzun birçok işlevi var: Karınlan delip geçen mızrak, asit atışları için nişan aha, borda desteği, kınp geçen zırhlı gemi.
Yiğit asker karınca için ilk sorun gene de makinesini yönetmek. "Düşünce yoluyla," demişti Chli-pou-ni.
Hemen denemeli.
Duyarga bağlantısı.
120
103683. havalanma üzerinde yoğunlaşıyor. Fakat bu kocaman kınkanatlı yer çekimini nasıl yenebilecek?
"Uçmak istiyorum. Haydi, atılalım."
103683. nün şaşıracak zamanı olmuyor. Hayvan ona ağırkanlı ve beceriksiz görünüyordu ama şimdiden arkasında oldukça yağlı bir mekanik yanma içinde bir şey kayıyor. İki koyu renkli dış kanat ileri doğru yiv üzerinde kaydılar. İki kahverengi şeffaf kanat yaylımı kanadı eğik bir biçimde açılmak için bir mil üzerinde dönüyor ve küçük, sinirli bir çırpmayla hareketleniyorlar. Hemen ardından sağır edici bir gürültü çevreyi kaplıyor. Chli-pou-ni askerini uyarmayı unuttu, kınkanatlı uçarken çok gürültü çıkarıyor. Uğultunun yoğunluğu artıyor. Her şey titreşiyor. 103683. olaylann devamı hakkında kaygılanmadan edemiyor. Toz ve testere talaşı kıvrımları görüş alanını kaplıyor. Tuhaf bir etki, sanki yükselen bineği değil de site yer altına batıyor gibi. Aşağıda duyargalanyla onu selamlayan kraliçe gittikçe küçülüyor. Artık onu ayırt edemediğinde 103683. rahat bir bin adım yükseklikte olduğunu fark ediyor.
"Dümdüz ileri gitmek istiyorum."
Gergedanböceği hemen ileri doğru eğiliyor ve koyu renkli kanatlarının gürültüsünü daha da artırarak atılıyor.
Uçmak! Uçuyor!
Tüm cinsiyetsizlerin hayali, o bu hayali bugün gerçekleştiriyor. Yerçekimini yenmek, hava boyutunu fethetmek, aynı düğün uçu-şundaki dnsiyetiiler gibi!
103683. belli belirsiz, çevresinde dolanan kızböceklerini, sinekleri, yaban arılarını fark ediyor. Kokluyor, doğruca ileride, kuş yuvaları. Tehlike. Acil bir dönüş emri veriyor. Ama yukansı aşağısı gibi değil, kanatların duruşunu en az kırk beş derece eğmeden dönülemiyor. Ve gergedanböceği itaat ettiğinde her şey sallanıyor.
Karınca kayıyor, pençelerini bineğinin kitinine geçirmeye çalışıyor, tutunmakta başarısız oluyor, ince yongaiann koptuğu siyah Parlak yüzeyde boşuna yivler çiziyor. Demir atma noktası bulunmadığı için çaresizce uçan hayvanın yanını aşağı indiriyor.
121
Boşluğa düşüyor.
Düşmesi bitmiyor. Oysa gergedanböceği hiçbir şey fark etmiyor. 103683. onun dönüşünü tamamladığını ve yiğitçe yeni hava ülkelerine doğru atıldığını görüyor.

Kannca, bu sırada, düşüyor, düşüyor, düşüyor. Yer, bitkileri ve darağacı gibi kayalanyla ona doğru saldırıyor. O fır dönüyor, duyargaları denetlenemez bir biçimde titreşiyor.
Ve işte bu şok!
Bütün çarpmayı ayaklannda hissediyor, düşmenin etkisiyle zıp lıyor, bu kez daha uzağa düşüyor, tekrar zıplıyor. Bir karayosunu yatağı tam zamanında son düşüşün hızını kesiyor.
Kannca o kadar hafif ve o kadar dayanıklı bir böcek ki bir serbest düşme onu öldüremez. Çok yüksek bir ağaçtan düştüğünde bile kannca sanki hiçbir şey olmamış gibi yeniden işine koyulur.
103683. düşüşüne eşlik eden baş dönmesi yüzünden sadece biraz sersemlemiş durumda. Duyargalannı yeniden öne doğru yöneltiyor, çabuk bir temizlik yapıyor ve sitesinin yolunu tutuyor.
Chli-pou-ni yerinden kıpırdamamış. 103683. kubbede göründüğünde o hâlâ aynı yerde.
"Cesaretini kaybetme. Yeniden başla." Kraliçe, kalkış köprüsünde askere yeniden eşlik ediyor. "Seksen bin askerin dışında bu evcilieştirilmiş gergedanböcek-lerinin altmış yedisinden de yararlanabilirsin. Oldukça önemli yardım kuvveti oluşturacaklardır. Onlara pilotluk etmeyi öğrenmelisin."
103683. başka bir kınkanatlının üzerinde yeniden havalanıyor. Birinci deneyim başarılı değildi, yeni bir savaş atıyla belki daha iyi anlaşacak.
Aynı anda sağında bir topçu havalanıyor. Yan yana uçuyorlar ve diğeri ona işaretler yapıyor. Bu hızda feromonlar neredeyse hiç ulaşmıyorlar. Bu işe yaramayınca öncüler hemen duyargaların hareketine dayanan bir işaret dili geliştiriyorlar. Dik ya da eğik oluşlarına göre duyargalar kendi tarzlannda uzaktan anlaşılabilir t>'r mors alfabesi oluşturuyorlar.
122
Topçu karınca, bineğin sırtının düz bölümünde dolaşabilmek için duyargalannın gevşetilebileceğini işaret ediyor. Kalın kabuğun tanecik yığınlannın altına pençelerini yerleştirerek birkaç iyi tutunuş sağlamak yeterli oluyor. Topçu kannca bu tekniği kusursuz bir biçimde denetliyor görünüyor. Sonra, gergedanböceğinin ayakları boyunca aşağı inmenin mümkün olduğunu gösteriyor. Oradan karnını çevirip aşağıda geçen her şeye atış yapmak mümkün. 103683. bütün bu akrobasi hareketlerini gerçekleştirmekte biraz zorluk çekiyor fakat kısa bir süre sonra iki bin adım yükseklikte ilerlediğini unutuyor. Bineğinin üzerine yerleşiyor. Binek otlann hizasında pike yaparken, asker kannca atış yapmayı ve bir çiçeği uzun parçalara ayırmayı başanyor.
Bu atış tasasını dağıtıyor. Böyle altmış yedi savaş makinesiyle bu Tanr..., bu Pamnaklann en azından birkaçının yok edilebilmesi gerektiğini düşünüyor. Gergedanböceğine emrediyor, "Ok gibi yüksel, sonra pike iniş yap."
Asker kannca duyargalanndaki bu hız duygusunu sevmeye başlıyor. Amma da sıkı bir uçan güç ve kannca uygarlığı için ne büyük bir gelişme! Ve o bu harika olayı yaşayan ilk nesilden biri: Kınkanatlı binek üzerinde uçuş!
Hız onu coşturuyor. Biraz önceki düşüşü hiçbir ciddi sonuca yol açmadı ve artık her şey onu bu hava gemisinin üzerinde hiçbir risk olmadığına inanmaya götürüyor. Sarmallara, uçak cambazlıklarına, diğer cambazlıklara hükmediyor.
103683. olağandışı duygularla doluyor. Alandaki konuma duyarlı bütün johnston organları kısa devre halinde. Artık yukansı, aşağısı, ön ya da arka nerede bilmiyor. Buna karşılık, ileride bir ağaç belirdiğinde ondan kurtulmak için hızla dönmek gerektiğini unutmuyor.
Hava taşıtıyla oynamakla tamamen meşgulken gökyüzünün tedirgin edici bir biçimde karardığını fark etmiyor. Bineğinin sinirlenmeye başladığını fark etmesi için bir an geçmesi gerekiyor. Artık dönüşlerde itaat etmiyor, yükselme emirlerini kabul etmiyor. Hatta farkına varmadan alçalıyor.
123
46. DESTAN
"Feromon bellek No: 85
Konu: Evrim Destanı
Tükürük salgılayan: Kraliçe Chli-pou-ni
Ben büyük yön değiştirici. .,*

Ben bireyleri alıştıkları yoldan çıkanyorum ve bu onlan ürküM yor.
Garip gerçekleri ve aykın düşüncelerle dolu gelecek zamanlan haber veriyorum.
Ben düzenin bir sapmasıyım fakat düzenin ilerlemesi için sap-kınlaştırılmaya gereksinimi var.
Hiç kimse benim gibi utangaçlık, beceriksizlik ve belirsizlikle konuşmuyor.
Hiç kimsede benim sonsuz zayıflığım yok.
Hiç kimsede benim kalıtsal alçakgönüllülüğüm yok.
Çünkü duygular zekâmın yerini alıyorlar.
Çünkü beni ağırlaştıran hiçbir bilgim ve bilgeliğim yok.
Adımlarıma sadece havada amaçsızca dolaşan sezgi rehberlik ediyor.
Ve bu sezginin nereden geldiğini bilmiyorum.
Ve öğrenmek de istemiyorum."
47. DÜŞÜNCE
Augusta Wells anımsıyordu.
Jason Bragel eline öksürmüştü, hepsi onun çevresinde halka olmuşlardı ve onun sözlerini öylesine içiyorlardı ki bulundukları noktada kendini oradan çekmeye izin verecek bir düşüncenin gölgesini bile görmüyorlardı.
Yiyeceksiz, bu yeraltı mağarasından gkmak için hiçbir olanak olmadan, yeryüzüyle iletişim kurma olanağı olmadan, içlerinden

biri yüz yaşında bir kadın ve bir erkek çocuğu olan on sekiz kişi hayatta kalmayı nasıl umut edebilirlerdi?
Jason Bragel kendini oldukça dik tutuyordu.
- Baştan alalım. Bizi buraya kim getirdi? Edmond Wells. Bu mahzende yaşamamızı ve burada onun eserini izlememizi diledi. Kendimizi kötü bir durumda bulma riskini taşıdığımızı öngörmüştü, bundan eminim. Mahzene iniş buraya kabul edilmemiz için bireysel olarak katettiğimiz yoldu. Şimdi karşı karşıya olduğumuz şey toplu olarak kabul edilmemiz için katedeceğimiz yolda temel bir sınav. Her birimizin tek başımıza başardığımız şeye hep birlikte ulaşmamız gerekecek. Dört üçgen bilmecesini çözmeyi başardık çünkü düşünme biçimimizi değiştirmeyi bildik. Kafamızın içinde bir kapıyı açtık. Dayanmamız gerek. İşte bu yüzden gene Edmond bize bir anahtar verdi. Onu görmüyoruz çünkü korkumuz bizi kör ediyor.
İtfaiyecilerden biri homurdandı:
- Gizemli konuşmayı bırak! Hangi anahtar? Nasıl bir çözüm öneriyorsun?
Jason ısrar etti:
- Dört üçgen bilmecesini anımsayın. Bizi düşünme tarzımızı değiştirmeye zorluyordu. "Başka biçimde düşünmek gerek," diye tekrar ediyordu Edmond. "Başka biçimde düşünmek gerek."
Bir polis memuru itiraz etti:
- Fakat burada fareler gibi kıstmlmış durumdayız! Bu açık bir tespit. Bu durumu düşünmenin sadece bir yolu var.
- Hayır. Bir sürü yol var. Bedenlerimizin içinde sıkışmış durumdayız, düşüncelerimizin değil.
- Sözcükler, sözcükler, ve gene sözcükler! Önerecek-bir şeyin varsa haydi öner! Yoksa sus!
- Annesinin bedeninden çıkan bebek artık neden ılık suyun 'Cinde olmadığını anlamaz. Anne sığınağına geri dönmek ister a-roa kapı kapanmıştır. Bebek, açık havada asla yaşayamayacak olan bir balık olduğuna inanır. Üşür, ışık onu kör eder, aşın gürültü vardır. Anne kamının dışı bir cehennemdir. Bizim şimdi olduğumuz gibi bebek, bu sınavı geçemeyecek durumda olduğunu düşünür,

çünkü bu yeni dünyaya fizyolojik olarak uyum sağlamamış olduğuna inanır. Hepimiz bu anı yaşadık. Havaya, ışığa, gürültüye, soğuğa uyum sağladık. Mutasyona uğrayarak suda yaşayan fetüsten havada nefes alan bebeğe dönüştük. Balıktan memeliye dönüştük.
- Evet, yani?
- Biz aynı kritik durumu yaşıyoruz. Gene uyum sağlayalım, kendimizi bu yeni kalıba dökelim. &
Müfettiş G€rard Galin gözlerini havaya dikerek haykırdı: **'
- Çıldınyor, gerçekten gldırıyor! jonathan Wells mınldandi:

- Hayır. Sanırım ne demek istediğini anlıyorum. Çözümü bulacağız çünkü onu bulmaktan başka kurtuluş yolumuz yok.
- Ya evet, her zaman onu arayabiliriz, çözümü. Hatta açlıktan ölmeyi beklerken bundan başka yapacak şeyimiz yok.
- Bırakın |ason konuşsun, diye emretti Augusta. Sözünü bitir-
medi.
Jason Bragel kitap rahlesine doğru yöneldi ve "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi"ni aldı.
- Bu gece onu tekrar okudum, dedi. Çözümün onda, bütün harflerde yazılı olduğuna inanmıştım. Uzun süre aradım ve sonunda size yüksek sesle okumak istediğim bu bölümü buldum. İyi dinleyin.
48. ANSİKLOPEDİ
HOMEOSTAZİ: Her türlü yaşam biçimi homeostazl araytşm-dadır.
"Homeostazl" iç ortamla dış ortam arasındaki denge anlamına gelir.
Yaşayan her yapı homeostazl halinde işler. Kuşun uçabilmesi için oyuk kemikleri var. Devenin çölde hayatta kalabilmesi İçin hörgüçlerl var. Bukalemun düşmanlannm onu fark etmemesi İçin derisinin rengini değiştirir. Bu türler, çok sayıd»
126
diğerleri gibi, onları çevreleyen ortamlarındaki bütün altüst oluşlara uyum sağlayarak soylarını günümüze kadar devam ettirdiler. Dış dünyaya uyum sağlamayı bilmeyenler yok oldular.
Homeostazl, dış koşulların zorlamasına göre organlarımızın kendi kendini ayarlama yeteneğidir.
Basit herhangi bir canlının en zor yasam sınavlarına katlanma ve organizmasını bu duruma uydurmasını gözlediğimizde her zaman şaşırırız. Savaşlar, İnsanın kendini aşmak zorunda kaldığı koşullar sırasında o zamana kadar konfor ve sakin bir yaşam dışında hiçbir şey bilmeyen insanların surat asmadan su ve kuru ekmek yemeye koyulduktan görülmüştür. Dağlarda kaybolan şehirliler birkaç gün İçinde yenebilen otları tanımayı, onları her zaman iğrendirmiş olan köstebek, örümcek, sıçan, yılan gibi hayvanları avlayıp yemeyi öğrenirler.
Dantel Defoe'nun Roblnson Crusoe'su ya da Jules Verne'ln Esrarlı Adası insanın homeostazl yeteneğinin zaferinin kitaplarıdır. Hepimiz sürekli kusursuz homeostazl arayışındayız çünkü zaten hücrelerimiz bu kaygı içinde. Sürekli en iyi sıcaklık derecesinde zehirli madde İçermeyen en yüksek derecede besleyici sıvıya can atarlar. Fakat böyle bir sıvı olmadığında yokluğuna uyum sağlarlar. İşte bu biçimde bir ayyaşın karaciğer hücreleri alkolü özümsemeye perhiz yapan birinin karaciğer hücrelerinden daha alışıktırlar. Sigara içen birinin akciğer hücreleri nikotine karşı koyacak maddeler üreteceklerdir. Hatta Kral Mlthridate vücudunu arseniğe dayanacak biçimde eğitmişti.
Dış ortam, ne kadar çok düşman olursa, hücre ya da bireyi o kadar bilinmeyen yetenekler geliştirmeye zorlar.
Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
Bu okumayı uzun bir sessizlik izledi. Jason Bragei, en güzel noktayı daha iyi vurgulamak için sessizliği bozdu:
127
- Eğer ölürsek, bu, bu aşın zorlu ortama uyum sağlamayı başaramayacağız.
Gerard Galin patladı:
- Aşırı zorlu durum, şaka yapıyorsun! XI. Louis'nin bir metre karelik yarım şişe biçimindeki hücrelerinde zincire vurulmuş tutsakları parmaklıklanna uyum sağladılar mı? Üzerlerine ateş edilen kişiler kurşunlann geri tepmesi için gövdelerindeki derilerini sert-leştirebiliyorlar mı? Japonlar radyasyona karşı daha dirençli oldula< mı? Şaka yapıyorsun! Bazı hücumlara çok istense bile uyum sağla
namaz.
Alain Bilsheim kitap rahlesine yaklaştı.
- "Ansikiopedf'den okuduğun bölüm çok ilginçti ama bizimle ilgili olarak burada somut bir şey göremiyorum.
- Bununla beraber Edmond'un bize söylediği çok açık: Eğer hayatta kalmak istiyorsak mutasyona uğramamız gerek.
- Mutasyona uğramak mı?

- Evet. Mutasyona uğramak. Yeraltında yaşayan ve az besinle beslenen mağara hayvanlan olmak. Grubu bir direnme ve hayatta kalma aracı olarak kullanmak.
- Yani?
- Ranncalarla iletişimimizde başansız olduk ve vücutlarımızın içinde acı çekiyoruz çünkü yeteri kadar ileri gitmedik. Üşümekten korkan kendi içine kapanmış insanlar olarak kaldık.
Jonathan VVeils onayladı:
- Jason haklı. Bizi fiziksel olarak mahzenin dibine götüren yolu aştık. Bu, yolun sadece yansıydı. Her durumda koşullar bizi yolculuğumuza devam etmeye zorluyor.
Galin sırıttı:
- Mahzenden sonra bir mahzen daha mı var demek istiyorsun? Tapınağın altını kazıp onun bizi nereye götüreceği bilinmeyen mahzenini bulmamızı mı istiyorsun?
- Hayır. Beni iyi dinle. Yolun yansı fizikseldi ve biz onu vücudumuzla aştık. Diğer bölümü bizim ruhlarımızı ilgilendiriyor ve bize geri kalan bunu yapmak. Şimdi, düşünce yapımızı değiştirmek, kafamızın içinde mutasyona uğramak zorundayız. Dönüştüğümüz

yağara hayvanlan gibi yaşamayı kabul etmek. Bir kez içimizden Ijiri, grubumuzun on beş erkek ve bir kadınla işleyemeyeceğini söylemişti. Bir insan toplumu için bu doğruydu ama bir böcek top|umu için?
Lucie VVells irkiidi. Kocasının mantığının nereye doğru gittiğini anlamıştı. Yeraltında, çok az besinle hep birlikte hayatta kalabilmeleri için tek yol şeye dönüşmekti... Şey...
Aynı anda hepsinin dudaklanna aynı sözcük geliyordu.
"Karıncalar."
49. YAĞMUR
Hava elektriğe doymuş durumda. Şimşek az çok negatif yüklü olan bir dizi iyonu tutuşturuyor. Bunu güçlü bifgürleme izliyor ve sonra yeni bir şimşek, yaprakların üzerine tedirgin edici bir mor-beyaz ışık yansıtarak gökyüzünü bin parçaya bölüyor.
Kuşlar alçakta, sineklerin altında uçuyorlar.
Yeni bir gök gürültüsü. Örs biçimindeki bir bulut tükeniyor. Uçan kınkanatlının bağası aydınlanıyor. 103683. bu ışık saçan yüzeyin altına doğru kaymaktan korkuyor. Kendini dünyanın ucunun bekçileri olan Parmaklann karşısında bulduğunda hissettiği güçsüzlük duygusunun aynısını hissediyor.
Kınkanatlı bineği, "Geri dönmemiz gerek," diyor.
Ama yağmur yoğun bir biçimde yağmaya başladı bile. Her damla ölümcül olabilir. Dev kristal çizgileri ağır noktalar izliyor. Bunlardan birinin kocaman böceğin kanatlanna dokunması öldürücü olur.
Kınkanatlı paniğe kapılıyor. Damlaların arasından geçmek için her şeyi deneyerek bu sıkı bombardımanın ortasında zikzaklar çiziyor. 103683. artık hiçbir şeyi denetleyemiyor. Sadece, ayak tabanındaki puvilislerinin bütün vantuzlan ve pençeleriyle bineğine Yapışıyor. Her şey çok hızlı gidiyor. Aynı anda önde, arkada, aşa-Sida, yukanda bütün tehlikeleri gören küresel gözlerini kapatmak

isterdi! Ama karıncaların göz kapaklan yoktur. Ah! Yaprakbltlerinln olduğu yere kavuşmak için nasıl acele ediyor!
Kaybolan bir küçük damlacık 103683.'nün tam üzerine çarpıyor ve duyargalannı göğüs boşluğuna yaslıyor. Su aha saplannı boğuyor ve olayların devamını hissetmesini engelliyor.
Bu durum sesin kesilmesi gibi. Ona sadece görüntü kaldı ve bu, daha da dehşete düşürücü.
Kocaman gergedanböceği bitkin durumda. v
Mızrak gibi damlaların arasında zikzaklar çizmek, gittikçe zorlaşıyor. Her defasında kanatlarının ucu nemleniyor ve uçmakta olan toplamı ağırlaştınyor. Ağır bir su küreciğinden kıl payı sıynlıyorlar. Gergedanböceği daha da büyük olan bir ikincisinden kurtulmak için kırk beş derece eğiliyor ve dönüyor. Kıl payı. Fakat su ayağına değiyor, sıçnyor ve böceğin duyargalarına geliyor. Yeni bir şimşek. Patlama.

Saniyeden daha kısa bir süre uçan hayvan dış dünyayı algılayışını kaybediyor. Sanki aksırmış gibi. Yörüngesinin kontrolünü yeniden kazandığında artık çok geç. Şimşeklerin altında ışıldayan duru bir su sütununa doğru gidiyorlar.
Kınkanatlı iki kanadını dikey konuma getirerek fren yapıyor. Fakat çok hızlı gidiyorlar. Bu hızda fren yapmak mümkün değil. Bir dizi akrobasi hareketinden sonra dönerek sıçrıyorlar.
103683. uçan savaş atına o kadar kuvvetli sanlıyor ki pençeleri kitini delip geçiyor. İslak duyargaları gözlerini kamçılıyor ve orada
yapışıp kalıyorlar.
İlk olarak dört köşe bir su direğine çarpıyorlar ve o, onları nokta nokta bir yağmur çizgisine doğru savuruyor. Üzerleri sağanakla örtülüyor. Şimdi ilk baştaki ağırlıklarının on katı ağırlıktalar. Olgun bir armut gibi sitenin dallardan oluşan örtüsünün üstüne düşüyorlar.
Gergedanböceği patlıyor, boynuzu kopuyor, kafası küçük parçalara ayrılıyor. Dış kanatlan sanki tek başlanna uçmaya devam edecek gibi gökyüzüne yükseliyorlar.
103683., kannca olmamı1 verdiği hafiflikle, bu felaketten hiçbir zarara uğramadan kurtuluyor

puyargalannı kuruluyor ve şehrin girişlerinden birine doğru atılıyor.
Karşısına bir havalandırma deliği çıkıyor. İşçi kanncalar siteyi sel baskınından korumak için deliği takamışlar ama 103683. barajı çökertmeyi başanyor. İçeride muhafızlar ona küfrediyorlar. Siteyi tehlikeye attığının farkında değil mi?
Gerçekten onu küçük bir dere izliyor. Asker karıncanın bunun için yapabileceği bir şey yok, duvara karıncalar güvenlik eleğini kapamak için aceleyle çalışırlarken o hızla koşmaya devam ediyor.
Yorgunluktan zayıf düşmüş bir halde ama kuru bir yerde durduğunda ilgilenip acıyan bir işçi kannca ona bir trofalaksi öneriyor. Tehlikeden son anda kurtulan asker kannca bunu minnetle kabul ediyor.
İki böcek yüz yüze geliyor ağızdan öpüşmeye, sonra sosyal kursaklannın dibinde gizli tutulan besinleri kusmaya başlıyorlar. Sıcaklık, vücudunun bağışı, sevdiği her şey.
Sonra 103683. bir tünele giriyor ve bir sürü galeriden geçiyor.
50. LABİRENT
Karanlık koridorlar ve nemli dar ve uzun yollar. Havada alışılmamış önceden kalma kokular vardı. Yerde çürümüş besinler ve alaca atıklar duruyordu. Yer ayaklara yapışıyor ve duvardan nem sızıyordu.
İnsanlar kümeler oluşturuyordu. Sokak serserileri, dilenciler, sahte müzisyenler, gerçek marjinaller iç bulandıncı kümeler halinde yapışıyorlardı. İçlerinden sımsıkı kırmızı bir bluz giymiş biri, dişsiz ağzında donuk ve sinsi bir gülümsemeyle yaklaştı:
- Demek küçük hanım metroda tek başına dolaşıyor? Bunun tehlikeli olduğunu bilmiyor mu? Bir muhafız istemez mi?
Adam sıntıyor genç kadının çevresinde dans ediyordu.
Durum uygunsa Laetitia VVells hödükleri saygılı olmaya zorlamayı biliyordu. Bakışını sertleştirdi, menekşe rengi iris neredeyse

kan kırmızısına döndü ve "Çekil!" mesajını verdi. Adam homurdanarak geri çekildi.
- Haydi git, hey ukala! Eğer saldınya uğrarsan bunu sen istemiş olacaksın!
Teknik bu kez iyi işlemişti ama bu, her defe işleyeceği anlamına gelmiyordu, Metro, şehirde dolaşabilmek için tek doğru dürüst araç olduğundan beri aynı zamanda modem zamanlann haydut
yatağıydı.
Laetitia durağa ulaştı ve geçen metroyu kıl payı kaçırdı, sor.lcl çevresindeki kalabalık büyürken aksi yönde üç metro geçti. Kalabalık yeni bir sürpriz grev olup olmadığı hakkında birbirine soru soruyor ya da birkaç istasyon önce bir geri zekâlının intihar etmeye mi kalkıştığını merak ediyordu.
Sonunda iki ışık küresi göründü. Tiz bir fren sesi kulaklarını burguyla deliyormuş duygusu verdi. Boyalı saçtan paslı uzun tüp durağa girdi. Üzerinde her çeşit duvar yazısı vardv. Fuck bastard crazy boys territoıy " Aptallara ölüm", "Bunu okuyan bok", "Babil sonun yaklaştı". Tabii bu arada ilanlardan ve

keçeli kalem ya da çakıyla acele çiziktirilmiş müstehcen resimlerden söz etmeye gerek yok.
Kapılar açılırken Laetitia şaşkınlıkla vagonun çatırdayacak kadar dolu olduğunu fark etti. Yüzler ve eller camlara yapışmıştı. Hiç kimsenin yardım çağıracak kadar cesareti yokmuş gibiydi.
Bu insanlan her gün kendi istekleriyle (üstelik para ödeyerek) beş yüzden fazla kişi birkaç metreküplük sıcak, saçtan bir kutuya yığılmaya hangi güdünün ittiğini artık anımsamıyordu. Hiçbir hayvan kendisini kendi iradesiyle benzer bir duruma sokacak kadar deli olamazdı!
Laetitia içeri girer girmez yırtık pırtık elbiseli yaşh bir kadının ekşi kokan nefesi, kötü, ucuz bir parfüm kokan bir kadının kollarındaki hasta bir çocuğun kusmuk kokulan ve bir duvar işçisinin ter kokusuyla karşılaştı. Aynca çevresinde kalçalarını okşamaya çalışan çok şık bir beyefendi, biletini isteyen bir kontrolör, bozuk para ya da lokanta fişleri dilenen bir işsiz, gürültü patırtıya karşın boğa' zını yırtarcasına bağıran bir gitarist vardı.
132
3ir hazırlık sınıfının kırk beş çocuğu, genel dikkatsizlikten yanlanarak tükenmez kalemlerinin uclarıyla oturaklarının sentetik döşemesini delmeye çalışıyorlardı, bir asker mangası "Nişan!" di-e çağırıyordu. Camlar bu yüzlerce insanın aralıksız soluk alıp verişinden buharlanmıştı.
Laetitia bozuk havayı yavaşça soludu, dişlerini sıktı ve kötü durumuna sabırla katlandı. Ne olursa olsun şikâyet etmeye hakkı yoktu. Evinden işyerine gitmek için sadece yarım saatlik bir yolu vardı, bazı insanlar en kalabalık saatlerde her gün üç saatlerini yolda geçiriyorlardı!
Hiçbir bilim kurgu yazan bunu hiçbir zaman öngörmemişti. İn-sanlann binlercesi bir arada, sac kutulann içinde sıkıştırılmayı kabul ettikleri bir uygarlık!
Makine hareket ediyor, rayların üzerinde kıvılcımlar gkararak kayıyor.
Laetitia Wells sakinleşmek ve nerede olduğunu unutmak için gözlerini kapıyor. Babası ona neresini kullanarak dinginliğini korumayı öğretmişti. İnsan neresini iyice denetlemeye başladığında kalp atışlannı yavaşlatmak için onları ehlileştirmeyi denemeliydi.
Parazit düşünceler yoğunlaşmasını engelliyordu. Yeniden annesini düşünüyordu... Hayır özellikle onu düşünmemeli... Hayır.
Gözlerini açtı, kalbinin ve nefesinin ritmini yeniden hızlandırdı.
Vagonun yoğunluğu biraz azalmıştı. Hatta boş bir yer vardı. Acele oraya oturdu ve uyudu. Nasıl olsa son durakta iniyordu. Ve metroda olduğunun ne kadar az bilincinde olursa, kendini o kadar iyi hissediyordu.
51. ANSİKLOPEDİ
SİMYA: Her simya işlemi dünyanın doğuşunu taklit etmek ya da yeniden sahnelemeyi amaçlar. Altı işlem gereklidir. Ki-reçleşme. Çürüme. Çözünme. Damıtma. Birleşme. İnceltme. Bu *lo işlem dört evrede gerçekleşir: Bir pişirme evresi olan siya-*«• dönüşüm. Buharlaşma evresi olan beyaza dönüşüm.
133
Karışma evresi olan kırmızıya dönüşüm. Ve en son altın tozunu veren inceltme. Bu toz, Yuvarlak Masa Şövalyeleri efsane-slndekl Büyücü Merlln'ln tozuna benzer. Bir İnsan ya da nesneyi kusursuz kılmak İçin bu tozdan üzerine koymak yeter. Birçok öykü ve masal gerçekte çanlarında bu tarifi saklarlar. Örneğin, Pamuk Prenses. Pamuk Prenses bir simya hazırlığının sonucudur. Pamuk Prenses nasıl elde edilir? Yedi cücelerle Fransızca naln (cüce) sözcüğü bilgi anlamına gelen "gnomc-i ya da "gnosls" sözcüklerinden türemiştir. Bu yedi cüce yedi metali temsil eder:
Kurşun, kalay, demir, bakır, cıva, gümüş, altın.
Bunlar da yedi gezegenle bağlantılıdırlan, Satürn, Jüpiter, Mars, Venüs, Merkür, Ay, Güneş. Onlar da yedi temel İnsan karakteriyle bağlantılıdır: Hırçın, saf, hayalci vb.
Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
52. SU SAVAŞI
Şimşekler hâlâ sıkıntılı gökyüzünde çizgiler çiziyorlar ama hiçbir karıncanın beyaz ışıklarla yanlan altın renkli görkemli bulutlan hayranlıkla izleyecek cesareti yok. Fırtına bir afet.

Damlalar sitenin üstüne bomba gibi düşüyorlar ve av için dışa-nda olup gecikmiş olan savaşçı karıncalar sıvı mermilerce vuruluyorlar.
Bel-o-kan'ın içinde, Chli-pou-ni'nin baharda giriştiği deneyimlerden biri felaketi arttı nyor.
Kraliçe, bir bölgeden diğerine ulaşımı hızlandırmak için kanallar kazdırdı. Bunlarda karıncalar yüzen yaprakların üzerinde bir yerden diğerine gidiyorlar. Fakat sağnak altında bu küçük yeraltı dereleri birer nehir olacak kadar büyüyorlar. Burada kalabalık bir muhafız grubu bu çılgınlık nöbetini durdurmak için boşuna dövünüp yoruluyor.
134
Kubbenin tepesinde durum daha da kötüleşiyor. Dolu taneleri ¦tenin dallardan oluşan kürkünü deldiler. Bir sürü delikten su sızıyor.
103683. elinden geldiği kadar büyük gediklerden birini doldurmayı deniyor. "Herkes güneşlenme odasına," diye sesleniyor. "Yumurtalan kurtarmak gerek!"
Bir grup asker art arda çarpan dalgalara meydan okuyarak arkasından koşturuyor.
Güneşlenme odasının üst bölümü her zamanki ışıklı halini kaybetmiş. Tavanda en kuvvetli aanın sıkıntısı içindeki işçi karıncalar delikleri kuru yapraklarla tıkamayı deniyorlar. Fakat su kısa bir süre içinde yeniden görünerek yerde uzun gümüş şeritler halinde akıyor. Her şey ıslak. Değerli kozaların hepsini kurtarmak olanaksız, çok fazla koza var. Dadı kanncalar sadece erken gelişmiş birkaç larvayı kurtaracak zaman buluyorlar. Aceleyle işçi karıncalara atılan yumurtalar yerde patlıyorlar.
103683. o anda asileri düşünüyor. Eğer su, kınkanatlıların ağılına kadar inerse, ki sürekli iniyor, hepsi ölecek!
Birinci uyan evresi: Kışkırtıcı feromonlar olabildiği kadar yayılıyorlar, çoğunlukla suyun buharıyla karışıyorlar.
İkinci uyarı evresi: Askerler, işçiler, dadılar, cinsiyetliler, herkes öfkeyle ve kudurmuşçasına kannlannın ucuyla duvarlara vuruyor. Bu savaş kargaşası sitenin tamamının titreşmesine neden oluyor.
"Pam, pam, pam." Alarm! Bin kez alarm!
Ne panik!
Bütün şehrin alarma geçmesi için su birikintisine kapılmış olan karıncalar bile suyun arasından yere vurmaya çalışıyorlar. Bu vuruşlar soluğu kesilen birinin damarlannda kanın hızlı hızlı akışına benziyor.
Şehrin kalbi atıyor.
Yankı halinde kubbeyi delen cırcırböcekleri duyuluyor. "Foş, foş, foş."
Sertleştirilmiş de olsalar çeneler su damlalarına karşı ne yapabilirler?
135
Üçüncü uyan evresi: En kritik durum. İsteriye kapılan bazı işçi kanncalar her yöne koşuyorlar. Gergin duyargalan anlaşılmaz fero-monik çığlıklar yayıyor. Panik halinde bazıları kendi türdeşlerini yaralıyor.
Kızıl kanncalarda en güçlü uyan feromonu duföur bezi tarafından salgılanan "n-decane" adlı bir maddedir. Bu, kimyasal formülü C10-H22 olan, uçucu bir hidrokarbondur. En derin kış uykusundaki bir dadı kanncayı çılgınca öfkeli kılabilecek kadar güçlü » kokudur.
Kapıcı karıncalar kurban edilmeden, yasak site, su baskınından kurtanlamazdı. Bu kahraman askerler, düz kafalanyla girişleri sıkıca kapatarak işgalci sıvının ağaç kütüğünün merkezini basmasını engellediler. En başta kraliçe Chli-pou-ni olmak üzere yasak sitenin bütün sakinleri zarar almadan kurtuldular.
Buna karşılık su şimdi yaprakbitlerinin bulunduğu salonlara iniyor.
Yeşil sürü hayvanları alaya kokusal yaygaralar yayıyorlar.
Kaçmaktan pes etmiş çobanları içlerinden sadece yavrulamak üzere olan birkaçını kurtarabiliyorlar.
Her yerde barajlar yükseltilmeye çalışılıyor. Stratejik olarak en önemli galerilerden birinde bulunan ve taşkın halindeki seli engellemeye çalışan baraj sağlamlaştırılmaya çalışılıyor. Fakat suyun gücü dayanılmaz. Baraj toz haline geliyor, çatlıyor ve yanlıyor. Yapı yanlıyor ve cesur duvarcıları götüren bir su topunu serbest bırakıyor.
Su, boğulanlan sürükleyerek, koridorlardan geçiyor, tonozları çökertiyor, köprüleri yerlerinden söküyor, mantar tarlalarına dökülmeden önce bütün yeraltı

topografyasını altüst ediyor. Orada da çiftçi karıncalar kaçmadan önce sadece birkaç değerli spor toplamaya zamanlan oluyor.
Suda yaşayan kınkanatlılar, Chli-pou-ni'nin evcilleştirmeyi ° kadar istediği şu ünlü domuzlan böcekleri, öz çevrelerinde neşeyle çırpınmaktan mutlu, yaprakbitlerini, kannca ölülerini, acı çeken larvalan keyifle yiyerek her yerde dolaşıyorlar.
136
103683. bir sürü dönüş yapıp engelleri aşarak gergedanbö-ceklerinin ağılına ulaşıyor. Zavallı hayvanlar boğulmaktan kurtul-mak için oradan oraya sekerek uçuyorlar. Fakat tavan o kadar alçak ki kısa sürede korku içinde oraya çarpıyorlar.
Ve her yerde olduğu gibi burada da hamarat işçi karıncalar tehlikeyi küçümseyerek birkaç küçüğü kurtarmak ve yumurtalarla dolu küresel mayısları kuru yerlere itmek için göz kulak oluyorlar. Buna karşın kaçınılmaz olarak çok büyük kayıplar olacağını biliyorlar.
Ayaklannın ıslanması gergedanböceklerini dehşete düşürüyor ve boynuzlarını tavana çarpmalarına neden oluyor. 103683. hakaretlerin arasından geçmesini savaşçılığına borçlu.
İşte sonunda asilerin gizli yerinin girişi. Tannalar ve Tanrıcı olmayanlar, hepsi orada. Fakat ikinciler sinirli bir biçimde kıpırdanırken, birinciler garip bir biçimde sakin duruyorlar. Tufan onlan şaşırtmıyor.
"Tanrıları yeteri kadar doyurmadık, bu yüzden bizi ıslatıyorlar."
103683. onlann tekdüze dinsel sözlerini kesiyor. Çok yakında çıkış yolu kalmayacak. Eğer asi hareketini kurtarmak istiyorlarsa, gecikmeden sıvışmak gerek.
Sonunda onu dinleyip onun adımlanna ayak uyduruyorlar. Bu yerleri boşaltırken 24. adlı karınca ona bir önceki ziyaretinde bırakmış olduğu kelebek kozasını uzatıyor.
"Merkür görevi için. Bunu unutmamalısın."
103683. daha fazla tartışmak yerine kozayı alıyor ve arkasındaki asilere yol gösteriyor. Fakat ağılı geçmek artık olanaksız. Salonun tamamı boğulmuş. Gergedanböcekleriyle birlikte karıncalar da suyun üzerinde yüzüyorlar.
Mümkün olduğu kadar çabuk yeni bir tünel kazmak gerek. i 03683. emirler veriyor. Çabuk olmak gerek, su seviyesi yükseliyor.
Çevrede dolaşan besinlerin hepsi suyun üstünde yüzüyor.
Buna karşın Tannalar şikâyet etmiyorlar. Çoğu, haklı Tanrısal öfkeye katlanmaya boyun eğiyor.
137
Ortalığı kınp geçiren bu yağmurun sadece Chli-pou-ni'nin seferini engellemek için onları vurmaya geldiğine ikna olmuş durumdalar.
53. ACI ANİLAR
- Affedersiniz matmazel! ,'. Biri ona bir şey söylüyordu.
Laetitia Wells gözlerini yeniden açtığında henüz son durağa gelmemişti. Bir kadın ona sesleniyordu.
- Affedersiniz matmazel. Sanırım şişlerimle size çarptım. Laetitia içini çekti:
- Önemli değil.
Kadın şeker pembesi yünden örgü örüyordu. Ördüğü şeyi yaymak için fazladan biraz yer talep ediyordu.
Laetitia Wells, parmaklarını hareket ettirerek örgü ören bu örümceğe baktı. Şişler, akan ilmekleri takıntılı bir tıkırtıyla çoğaltıyordu.
Kadının pembe işi, bir bebek takımına benziyordu. Laetitia Wells, "Bu yumuşak yünlü lalenin içine hangi zavallı bebeği hapsetmeye niyetleniyor?" diye düşündü.
Kadın, sanki soruyu duymuş gibi, kocaman mine takma dişlerini gösterdi.
- Bu, oğlum için, dedi gururla.
Aynı anda Laetitia'nın gözleri bir afişe takıldı "Ülkemizin çocuklara gereksinimi var. Doğum oranının düşmesine karşı savaşın."
Laetitia Wells hafif bir acılık hissetti. Çocuk yapmak! Kendi kendine bunun türe verilen en eski emir olduğunu söylüyordu: Çoğalmak, dağılmak, hep birden serpilmek. İlginç bir şimdiki zamanınız olmadı mı? Yumurtlama sayesinde gelecekte hayatta kalın! Önce miktarı düşünün, nitelik belki bunu takip eder.

Her yumurtlayıa bunun bilincinde değildi ama bütün ulusların bütün politikalarını aşan sonsuz propagandaya itaat ediyordu: Gezegen üstündeki insan nüfusunu arttınn.
138
Laetitia Wells bu anneyi omuzlanndan tutup dosdoğru gözlerine bakarak şunlan söylemek istedi: "Hayır, artık çocuk yapmayın, fendinize gelin, biraz utanma, hay kör şeytan! Doğum kontrol hapları alın, sevdiklerinize prezervatif armağan edin, sizi doğru yola getirmelerini dileyeceğiniz gibi doğurgan arkadaşlarınıza doğru yolu gösterin. Başanlı olunan bir çocuğa karşılık yüz tane öylesine baştan savma yapılmış çocuk var. Buna değmez. Sonra baştan savma yapılmış çocuklar güç sahibi oluyor ve işte sonuç. Eğer sizin kendi anneniz daha ciddi olmuş olsaydı sizin bütün bu acılan çekmenizden kaçınırdı. Anne babanızın doğmanıza neden olarak size yaptığı en büyük kötülüğün intikamını çocuklannızdan almayın. Birbirinizi sevmeyi bırakın, büyüyün ama artık çoğalma-
yın."
Bu insandan kaçma krizlerinin (onun aşamasında bu insan korkusuydu) her biri ağzında acı bir tat bırakıyordu. Fakat en şaşırtıcı olan bunu hoş olmayan bir şey olarak görmemesiydi.
Laetitia kendini toparladı, örgü ören örümceğe gülümsedi.
Anne olmanın mutluluğunu yayan karşısındaki bu yüz ona... Hayır... Olmamalıydı... Bu ona... Ona kendi annesini anımsattı. Ling-mi.
Ling-mi VVells lösemiye yakalanmıştı. Kan kanseri affetmiyor. Ling-mi, tatlı annesi, Laetitia doktorun ne dediğini sorduğunda asla yanıt vermiyordu. Ling-mi, Laetitia'ya hep şunları tekrarlıyordu: "Kaygılanma. İyileşeceğim. Doktorlar iyimserler ve ilaçlar da gittikçe daha etkili oluyor." Fakat banyoda, lavaboda sık sık kırmızı izler oluyordu ve ağn kesici ilaç şişesi genelde boştu. Ling-mi reçetedeki bütün dozları aşıyordu. Artık hiçbir şey onun acılarını hafifletmiyordu.
Bir gün bir ambulans gelmiş ve onu hastaneye götürmüştü. "Merak etme. Orada beni tedavi etmek için bütün aletler ve uzmanlar var. Eve göz kulak ol, benim yokluğumda uslu ol ve her akşam beni görmeye gel."
Ling-mi hakliydi: Hastanede olabilecek her makine vardı. Öyle ki ölmeyi başaramıyordu. Üç kez intihar etmeyi denemişti ve her üçünde de onu son anda kurtarmışlardı. O, mücadele ediyordu.
139
Onu kemerlerle bağlamışlar ve tıka basa morfinle doldurmuşlardı. Laetitia annesini ziyaret ettiğinde kollarının iğneler ve serumlar yüzünden çürüklerle kaplı olduğunu çok iyi görüyordu. Bir ayda Ling-mi VVells kınşmış bir yaşlı kadın olmuştu. Doktorlar, "Onu kurtaracağız, kaygılanmayın, onu kurtaracağız," diyorlardı. Fakat Ling-mi artık kurtarılmak istemiyordu.
Kızının koluna dokunarak ona fısıldamıştı: "Ölmek istiyorum " Fakat on dört yaşında bir kız çocuğu annesi ona böyle bir dif: y söylediğinde ne yapabilir? Yasalar kim olursa olsun birini ölüme terk etmeyi yasaklıyordu. Özellikle eğer bakım ve kalma ücreti dahil bin franklık günlük oda ücretini ödeyebilecek durumdaysa.
Edmond Wells de kansının hastanede kaldığı süre içinde hızlı bir biçimde yaşlanmıştı. Ling-mi büyük sıçrayış için onun yardımını istemişti. Bir gün artık onun dayanamadığını görünce Edmond bu isteğe boyun eğdi. Ona soluk alışverişlerini ve kalp atışlarını nasıl yavaşlatacağını öğretti.
Bir hipnoz seansı yapmıştı. Elbette bu seansa hiç kimse katılmamıştı ama Laetitia annesinin uykuya dalmasına yardım etmek için babasının işe nasıl koyulduğunu biliyordu. "Sakinsin, çok sakin. Soluğun ileri geri giden bir dalga gibi. Tatlı bir duygu. İleri, geri. Soluğun göle dönüşmek isteyen bir deniz. İleri, geri. Her soluk alıp veriş öncekine göre daha yavaş ve daha derin. Her soluk alış sana daha çok güç ve tatlılık getiriyor. Artık vücudunu hissetmiyorsun, artık ayaklarını hissetmiyorsun, artık ellerini hissetmiyorsun, kafanı da. Rüzgârda uçan hafif ve duyumsuz bir kuş tüyüsün."
Ling-mi uçmuştu.
Yüzüne dingin bir gülümseyiş yerleşmişti. Uykuya dalar gibi ölmüştü. Reanimasyon servisindeki doktorlar toksin işaretini hemen almışlardı. Balıkçılın

havalanmasını engellemek isteyen gelincikler gibi sanlmışlardı. Ama bu kez, Ling-mi gayet güzel kazanmıştı.
O zamandan beri Laetitia'nın çözülecek kişisel bir bilmecesi vardı: Kanser. Ve bir saplantısı: Hekimlere ve insanlığın kaderi hakkında karar veren diğerlerine olan nefreti. Kanseri kökünden
140
çökmeyi kimse başaramadıysa bunun nedeninin hiç kimsenin çö-zürnü bulmakta gerçekten çıkarı olmaması olduğuna emindi.
Hatta bu konuda emin olmak için kanserolog olmuştu. Kanserin yenilmez olmadığını ve hekimlerin annesini daha bitkin hale getirmek yerine onu kurtarabilecek olan beceriksizler olduklarını tanıtlamak istiyordu. Fakat bunda başansız olmuştu. Böylece ona sadece insanlara duyduğu nefret ve bilmecelere duyduğu tutku kalıyordu.
Gazetecilik, hıncıyla en derinlerdeki isteklerini uzlaştırmasına jan vermişti. Kalemiyle haksızlıkları açklayabiliyor, yığınlan harekete geçirebiliyor, bir vuruşta ikiyüzlülerin geçek yüzünü göstere-biliyordu. Ne yazık ki ikiyüzlülerin arasında en önde gelenlerin kendi iş arkadaşlan olduğunu çabucak anladı. Sözlerinde cesur a-ma eylemlerinde sefildiler. Yayınlarında haksızlığa uğrayanların koruyucusuyken, maaşlarında bir yükselme vaadi karşılığında en kötü bayağılıklara hazırdılar. Medya dünyasının yanında tıp ortamı ona sevimli insanlarla dolu göründü.
Fakat basında ekolojik yuvasını, av alanını istediği biçime sokmuştu. Birçok polisiye olayı çözerek kendine bir isim yapmıştı. Şu anda meslektaşları onun düşmesini bekleyerek uzak duruyorlardı. Sendelememesi gerekiyordu.
Gelecek basan arması olarak av tablosuna Salta-Nogard olayını koyacaktı. Neşeli Komiser Melies'e yazık olacaktı!
Ve işte son durağa gelmişti. İndi.
Örgü ören kadın bebek giysi takımını toplarken ona seslendi:
-"İyi akşamlar matmazel.
54. ANSİKLOPEDİ
NASIL: Bir engel karşısında insanın İlk refleksi şu soruyu sormaktır: "Neden bu sorun var ve hata kimde?" Bunun bir <Wıa olmaması için suçluları ve çarptırılacakları cezayı arar. ™Wıı durumda karınca kendi kendine önce şunu sorar : "Bu
141
sorunu nasıl ve kimin yardımıyla, çözebilirim?" Karıncaların dünyasında en küçük bir suçluluk kavramı yoktur.
Kendilerine "İşler neden yürümüyor," diye soranları* "İslerin yürümesi için ne yapmalı," diye soranlar arasında her zaman büyük bir fark olacaktır.
Şu an İçin İnsan dünyası kendilerine "Neden" diye soranlara alt ama bir gün gelecek ve kendilerine "Nasıl" diye soranlar yönetimi ele alacaklar...
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt n.
55. SADECE SU, SADECE SU
Pençeler ve çeneler inatla çalışıyorlar. Kazıyorlar, kazıyorlar, başka kurtuluş yolu yok. Yardım tünellerinde kızgın asi karıncaların çevresinde yer titreşiyor, sallanıyor.
Su bütün siteyi süpürüyor. Chli-pou-ni'nin bütün güzel projeleri, gerçekleştirdiği öncü harika girişimler artık dalgaların götürdüğü atıklardan başka bir şey değil. Boş şeyler, sonuçta bunlar sade-ce boş şeylerdi; bu bahçeler, bu mantar tarlalan, bu ağıllar, bu sar nıç salonları, bu kış tahıl ambarları, bu ısı ayarlı bebek koğuşları solaryum, su kanallan... Selde sanki hiçbir zaman var olmamışlar gibi yok oluyorlar.
Birden, yardım tünelinin bir yan duvan patlıyor. Su, demetler halinde fişkınyor.
103683. ve arkadaşları daha da hızlı kazmak için toprağı yutuyorlar. Fakat bu iş olanaksız ve sel onları yakalıyor.
103683. onlan bekleyen talih hakkında hiçbir hayal kurmuyor. Şimdiden kannlanna kadar ıslandılar ve su tam hızla yükselmeye devam ediyor.
142
56. BATIŞ
Batış. Şimdi tamamen dalgalann yüzeyiyle kaplıydı.

Artık soluk alamıyordu. Uzun bir an, artık hiçbir şey düşünmeyerek, sıvının içinde kaldı.
Suyu seviyordu.
Küvetindeki suyun altında saçlan kabarıyor, cildi karton gibi oluyordu. Laetitia VVells buna günlük banyo ayini, diyordu. Onun gevşeme biçimi buydu: Biraz ılık su ve sessizlik. Kendini gölün prensesi gibi hissetti.
Düzinelerce saniye, ölüyormuş duygusuna kapılıncaya kadar, soluğunu tutarak kaldı.
Her gün biraz daha fazla süre suyun altında kalıyordu.
Döl kesesi sıvısının içindeki bir fetüs gibi dizlerini çenesinin altında topluyor ve yavaşça anlamını bir tek kendisinin bildiği bir su dansında sallanıyordu.
Kafasının bütün kalabalığını boşaltmaya başladı, kanser çıkıyor, Salta çıkıyor (ding, dong), "L'Echo du dimanche'ın yazısı çıkıyor, güzelliği çıkıyor (ding, dong), metro çkıyor, yumurtlayan anneler çıkıyor. Bu büyük yaz temizliğiydi.
"Ding, dong"
Sudan çıktı. Suyun dışında her şey kuru görünüyor. Kuru, düşman (ding! dong!) ...yakıcı.
Rüya görmemişti: Kapı çalınıyordu.
Hava solunumunu keşfeden kurbağagillerden biri sürünerek küvetten çıktı.
Büyük bir bornoz aldı, sarındı ve küçük adımlarla salona gitti.
Kapının ardından sordu:
- Kim o?
- Polis!
Gözetleme deliğinden baktı ve Komiser Melies'i tanıdı.
- Bu saatte gelmenizin sebebi nedir?"
- Arama iznim var.
Laetitia kapıyı açmaya razı oldu. Melies rahat görünüyordu.
143
- CCG'ye gittim ve bana sizin Salta kardeşler ve Caroline No-gard'ın üzerinde çalıştıklan kimyasal ürünlerin bulunduğu şişeleri aşırdığınızı söylediler.
Laetitia gidip şişeleri aldı ve ona uzattı. Melies düşünceli bir biçimde şişeleri seyre daldı.
- Matmazel Wells size içlerinde ne olduğunu sorabilir miyim?
- Sizin işinizi yapıp hazır bir halde size verecek değilim. Kim yasal incelemenin ücreti gazetem tarafından ödendi. Sonuçlar»,, t* dece ona aittir, başka hiç kimseye değil.
Melies hâlâ kapının eşiğindeydi, ona meydan okuyan bu güzel kızın karşısında, eski takım elbisesinin içinde neredeyse yılgındı.
- Matmazel Wells, lütfen, içeri girebilir miyim? Bir dakika konuşabilir miyiz? Sizi uzun süre rahatsız etmeyeceğim.
Kuvvetli bir sağanağın altında kalmış olmalıydı. Sınlsıklamdı. Ayaklannın yanında, paspasın üzerinde şimdiden küçük bir su birikintisi oluşmuştu. Laetitia iç çekti:
- Pekâlâ ama size ayıracak çok fazla zamanım yok. Melies salona girmeden önce uzun uzun ayakkabılarını kuruladı.
- Pis bir hava.
- Yılın sıcak zamanlanndarı sonra sağanak.
- Bütün mevsimler altüst oldu, bir geçiş dönemi olmadan sıcak ve kuru havadan soğuk ve nemli havaya geçiyoruz.
- Haydi, girin, oturun. Bir şey içmek ister misiniz?
- Bana önerecek neyiniz var?
- Bal şerbeti.
- Bu nedir?
- Su, bal ve maya mantan. Hepsinin kanşjp mayalanmış hali. Bu OlimposTanniarının ve Kelt papazlarının içeceğiydi.
- Olimpos Tannlannın içeceğini kabul ediyorum. Laetitia ona servis yaptı ve sonra gözden kayboldu.
- Beni bekleyin, öncesaçlanmı kurutmam gerek.
Melies banyodan gelen saç kurutma makinesinin homurtusunu duyar duymaz, çevreyi incelemek için kararlı bir biçimde, bir sıçrayışta ayağa kalktı.

144
Burası yüksek bir yaşam standardını gösteren bir apartman dairesiydi- Her şey çok zevkli bir biçimde dekore edilmişti. Yeşim tasından heykeller birbirlerine sanlmış çiftleri gösteriyordu. Halojen lambalar duvarlara asılmış biyoloji levhalarını aydınlatıyordu.
jVlelies ayağa kalktı ve birini inceledi.
Burada dünyadaki elli bin karınca türü sıralanmış ve resmedilmişti-
Saç kurutma makinesi şarkı söylemeye devam ediyordu.
Motosikletçilere benzeyen beyaz tüylü siyah kanncalar (rhopa-lothrix orbis), özellikle göğüs boşluklan boynuzlarla kaplı kanncalar (acromyrmex versicolor), ucunda bir kıskaç bulunan borulan olan (orectognathus antennatus) ya da onlara hippi havasını veren uzun tüyleri olan (tingimyrmex mirabilis) diğerleri vardı.
Karıncaların bu kadar çeşitli biçimlerde olabilmeleri komiseri şaşırttı.
Fakat böcekbilim göreviyle orada değildi. Siyah cilalı bir kapı gözüne ilişti ve onu açmak istedi. Kapı anahtarla kilitlenmişti. Cebinden bir saç tokası çıkararak kilidi açmaya girişti. Tam o sırada saç kurutma makinesinin gürültüsü birdenbire kesildi. Aceleyle yeniden yerine oturdu.
Şimdi saçlarına Louise Brooks modeli verilmişti ve Laetitia Wells üzerine oturan, siyah ipekten uzun bir elbise giymişti. Meli-ös bu görüntünün kendisini etkilemesine izin vermemeye çalıştı. Kibar bir tonla sordu:
- Kanncalarla ilgileniyor musunuz?
- Özel olarak değil. Onlarla ilgilenen babamdı. Büyük bir kann-ca uzmanıydı. Bu levhalan bana yirminci doğum günümde armağan etti.
- Babanız, Prof. Edmond Wells miydi? Laetitia şaşırdı:
- Onu tanıyor musunuz?
- Ondan söz edildiğini duydum. Biz polisler arasında daha çok Sybarites Sokağı'ndaki lanetli mahzenin sahibi olarak tanınır. Yirmi işinin sonsuz bir mahzende kaybolduğu bu olayı anımsıyor musunuz?
145
- Elbette! Diğerlerinin arasında bu insanlar benim kuzenim, kuzenim, yeğenim ve büyükannemdi.
- Garip bir olay, değil mi?
- Gizemli şeyleri bu kadar seven biri olarak siz nasıl oldu da bu kayıplarla ilgili araştırma yapmadınız?
- O zamanlar başka bir iş üzerindeydim. Mahzenle ilgilenen Komiser Alain Bilsheim'di. Zaten bu ona şans getirmedi. Diğeriet gibi o da asla geri dönmedi. Fakat siz de gizemli olaylan sevtyp sunuz sanınm...
Laetitia alaya bir gülümseme takındı.
- Ben özellikle onlan aydınlatmayı seviyorum, dedi.
- Salta kardeşler ve Caroline Nogard'ın katilini bulmayı başaracağınıza inanıyor musunuz?
- Her durumda deneyeceğim. Bu, oküyuculanmın hoşuna gidecektir.
- Araştırmalarınızın neresinde olduğunuzu bana anlatmak istemiyor musunuz?
Laetitia başıyla hayır' işareti yaptı.
- Her birimizin kendi yolunu izlemesi daha iyi olur. Böylece birbirimizi rahatsız etmeyiz.
Melies çikletlerinden birini aldı. Çiğnediğinde her zaman kendini daha huzurlu hissediyordu. Laetitia'ya dönerek sordu:
- Bu siyah kapının arkasında ne var?
Laetitia VVells bu kaba sorunun karşısında bir anlık bir şaşkınlık geçirdi. Küçük rahatsızlığını çabucak gizledi. Genç kadın omuz silkti.
- Benim çalışma odam. Size orayı gezdirmiyorum. Gerçekten karmakarışık bir yer.
Bu sırada Laetitia bir sigara çıkardı, uzun bir ağızlığa geçirdi ve karga biçimindeki bir çakmakla sigarasını yaktı.
Melies düşüncelerine geri döndü:
- Araştırmanız konusundaki sırrı saklamak istiyorsunuz. Ben gene de size araştırmanın hangi noktasında olduğumu söyleyeceğim.
Laetitia küçük, sedefli bir duman bulutu üfledi.
146
.. Nasıl isterseniz.

, Durumu özetleyelim. Dört kurbanımız CCG'de çalışıyordu. İşle ilgili karanlık bir kıskançlık olduğu düşünülebilirdi. Büyük şirket-lerde rekabet sık rastlanan bir şeydir. Oralarda insanlar bir terfi ya ja yükselme için birbirlerini parçalarlar ve bilim dünyasında insanlar genelde kazanca düşkündürler. Rakip kimyager hipotezi işliyor, bunu kabul edin. Meslektaşlannı etkisini sonradan gösteren öldürücü bir ürünle zehirledi. Bu, otopside ortaya çıkan sindirim sistemindeki ülserlere kusursuz bir biçimde uyuyor.
- Hâlâ düşünmeden hareket ediyorsunuz komiser. Zehir düşüncenize saplanıp kalmışsınız ve durmadan korkuyu unutuyorsunuz. Aşın bir gerilim de ülserlere neden olabilir ve dört kurbanımızın dördü de aşın bir korku duydular. Korku, komiser, sorunun çekirdeği korku ve ne siz ne de ben, her birinin yüzündeki o dehşet ifadesine yol açanın ne olduğunu henüz anlamadık.
Melies karşı çıktı:
- Elbette bu korku hakkında ve hatta özellikle insanlan neyin korkuttuğu hakkında kendime sorular sordum!
Laetitia yeni bir duman bulutu üfledi.
- Ya sizi ne korkutur komiser? Melies yakalanmıştı çünkü tam o anda o da Laetitia'ya aynı soruyu sormayı düşünüyordu.
-Yani... hımm...
- Size her şeyden çok dehşet veren bir şey vardır, öyle değil mi?
- Bunu size söylemeyi çok istiyorum ama karşılığında siz de aynı içtenlikle bana sizi korkutan şeyi söyleyeceksiniz. Laetitia ona yüzünü döndü.
- Tamam.
Melies duraksadı sonra konuştu.
- Ben... Ben kurtlardan korkuyorum.
- Kurtlardan mı?
Laetitia kahkahalarla güldü ve tekrarladı. "Kurtlar! Kurtlar!" Ayağa kalktı ve ona bir fincan daha bal şerbeti doldurdu.
- Ben gerçeği söyledim, şimdi sıra sizde.
147
Laetitia ayağa kalktı ve pencereden baktı. Uzakta onu ilgilendiren bir şeyler görüyormuş gibiydi.
- Hımm... Ben... Ben sizden korkuyorum.
- Alay etmeyi bırakın, bana içten olacağınıza söz vermiştiniz. Laetitia döndü ve yeni bir duman halkası üfledi. Turkuvaz dumanın arkasında menekşe rengi gözleri yıldızlar gibi parlıyordu.
- Ama ben içtenim. Sizden korkuyorum ve sizin arkanızda ftu insanlıktan. Erkeklerden, kadınlardan, yaşlılardan, bebekleVti- tl korkuyorum. Her yerde barbarlar gibi davranıyoruz. Kendimizi fiziksel olarak gudubet buluyorum. İçimizden hiçbirimiz bir mürek-kepbalığının ya da bir sivrisineğin güzelliğine yaklaşamıyoruz.
- Kesinlikle!
Genç kadının tutumunda bir şey değişmişti. O kadar iyi denetlenen bakışlan bir üreme zayıflığının sıkıntısı içinde görünüyordu. Bu gözlerde delilik vardı. Bir hayalet onu ele geçirmişti ve o kendini tatlı tatlı bu glgmlığın etkisine bırakıyordu. Her yerde barajlar yıkılıyordu. Artık sansür yoktu. Çok az tanıdığı bir komiserle konuştuğunu unutmuştu.
- Kendimizi insan olmaktan gurur duyan, kendini beğenmiş, ukala, kibirli yaratıklar olarak görüyorum. Köylülerden, papazlardan korkuyorum, doktorlardan ve hastalardan korkuyorum, benim kötülüğümü isteyenlerden ve benim iyiliğimi isteyenlerden korkuyorum. Dokunduğumuz her şeyi yok ediyoruz. Yok etmeyi başaramadığımızı kirletiyoruz. Anlaşılmaz kir yeteneğimizden hiçbir şey kurtulmuyor. Eğer Marslılar buraya gelmiyorlarsa biz onlan korkuttuğumuz için gelmediklerinden eminim. Onlar utangaçlar, onlara bizi çevreleyen hayvanlara ve birbirimize davrandığımız gibi davranmamızdan korkuyorlar. Bir insan olduğum için gurur duymuyorum. Benzerlerimden korkuyorum, çok korkuyorum.
- Gerçekten dediğiniz gibi mi düşünüyorsunuz? Laetitia omuz silkti.
- Kurtlar tarafından öldürülen insan sayısına bakın, bir de insanlar tarafından öldürülenlerin sayısına bakın. Benim korkum sizinkinden, nasıl söylesem, daha haklı bir korku değil mi sizce?
- İnsanlardan mı korkuyorsunuz? Fakat siz de bir insansınız.

, Bunu iyi biliyorum ve zaten bazen kendimden de korkuyorum-
IV\elies onun yüzündeki nefretle kınşan çizgileri şaşkınlıkla izle-
.j Birden Laetitia rahatladı:
- Oh, başka bir şey düşünelim! İkimiz de bilmeceleri seviyoruz. gu iyi uyuyor, şimdi ulusal bilmece programımızın yayın saati. Size çağımızın en önemli konukseverlik jestini yapıyor ve biraz televizyonumdan sunuyorum.
- Teşekkürler, dedi Melies.
Laetitia uzaktan kumanda aletiyle oynayarak "Düşünce Tuzağı" programını aradı.
57. ANSİKLOPEDİ
GÜÇ İLİŞKİLERİ: Fareler üzerinde bir deney yapıldı. Onların yüzme yeteneklerini İncelemek İçin Nancy Fakültesi'nde dav-' tanış biyolojisi konusunda bir laboratuvar araştırmacısı olan Dldier Desor altı fareyi tek çıkışı bir havuza bağlanan bir kafese koydu. Farelerin yiyecek dağıtan bir yemliğe ulaşabilmeleri için bu havuzu geçmeleri gerekiyordu. Çabucak gözlendi ki altı fare hep birlikte yüzerek yiyeceklerini almaya gttmiyorlar-dı. Birtakım roller ortaya çıktı ve bunların dağıtımı şöyleydi: İki sömürülen yüzücü, iki yüzmeyen sömüren, bir özerk yüzücü ve bir yüzmeyen acı çeken. İki sömürülen suyun altından yüzerek yiyecek almaya gidiyorlardı. Kafese geri döndüklerinde 'W sömüren onlara vuruyor ve ağızlanndaklni bırakıncaya kadar kafalarını suyun altında tutuyordu. İki boyun eğmiş sömü-tâlen, ancak iki sömüreni doyurduktan sonra kendi yiyeceklerini tüketebiliyorlardı. Sömürenler asla yüzmüyorlardı, beslen-mek İçin yüzenleri dövmekle yetiniyorlardı. Özerk olan yiyeceğini sömürenlere bırakmayacak kadar gürbüz bir yüzücüydü' Acı çekene gelince, o, yüzemiyor ve yüzenleri korkutamı-yordu, sonuç olarak o da mücadeleler sırasında düşen kınntı-*n topluyordu. Deneyin yapıldığı yirmi kafeste de aynı

dağılım görüldü: İki sömürülen, iki sömüren, bir özerk ve bir acı çeken. Bu hiyerarşi mekanizmasını daha iyi anlamak /ç/„ altı sömüren bir araya kondu. Bütün gece dövüştüler. Sabah içlerinden ikisi angaryacıydı, biri tek başına yüzüyordu, bir <fl. geri her şeye katlanıyordu. Aynı şey boyun eğmiş sömürülen davranışı gösteren farelere de uygulandı. Ertesi gün şafak vakti içlerinden ikisi paşa rolündeydi.
Fakat deneyin en düşündürücü tarafı şuydu: Beyini-incelemek İçin farelerin kafataslan açıldığında en gergin oî<m-lann sömürenler oldukları fark edildi. Belli ki sömürülenlerin artık onlara itaat etmeyeceğinden korkmuşlardı.
Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
58. KURU YERDE
Su sırtlarını yalıyor. 103683. ve arkadaşları çılgınca tavanı kazıyorlar. Bütün vücutlar su serplntisiyle ıslanmış durumdayken, mucize gerçekleşiyor! Sonunda kuru bir yere ulaşıyorlar.
Kurtuldular.
Çabucak çıkışı tıkıyorlar. Kumdan duvar dayanacak mı? Evet, sel daha zayıf koridorlara dökülmek için onun çevresinden dolaşıyor. Küçük odada birbirlerine yaklaşarak büzülmüş grubun karıncaları kendilerini daha iyi hissediyorlar?
Asiler kendilerini sayıyorlar: Kurtulanlar sadece elli kişi. Bir avuç Tanncı hâlâ mınldanıyor:
"Parmakları yeteri kadar beslemedik. Bu yüzden onlar da gökyüzünü açtılar."
Karıncaların evreni algılayışlanna göre Dünya gezegeni kübiktir ve üzerinde "üst okyanusu" tutan bulutlardan oluşmuş bir tavan vardır. Üst okyanusun ağırlığı her fazla oluşunda tavan çatlar ve yağmur yağar.
i 50
Tanrıcılar, buluttan tavandaki bu çatlamaların, Parmakiann oraya vurdukları pençe darbelerinden kaynaklandığını savunuyorlar. Ne olursa olsun, daha güzel günleri beklerken hepsi ellerinden geldiği kadar birbirlerine yardım ediyor. Bazılan ağız ağıza trofa-laksi yapmaya girişiyorlar. Diğerleri sıcaklık rezervlerini korumak için birbirlerini ovuyorlar. 103683. ağzındaki dokunaçları duvara dayıyor, sitenin hâlâ suyun hücumları altında sarsıldığını hissediyor. Bel-o-kan artık hareket etmiyor. Saydam ayaklarını bütün küçük aralıklara firlatan bu çok şekilli düşman tarafından tamamen ezilmiş durumda. Karıncalardan daha esnek, daha uyumlu ve daha alçakgönüllü olan yağmura lanet olsun. Saf

askerler onlara doğru kayan damlalan kılıç gibi çene vuruşlarıyla ikiye bölüyorlar. Onlardan birini öldürmek dördüyle karşı karşıya gelmek demek. Yağmura bir ayak darbesi sallandığında yağmur ayağı yapışık durumda tutuyor. Yağmura asit fışkırtıldı ğında yağmur yakıcı hale geliyor. Yağmuru itip kaktığınızda sizi karşılıyor ve tutuyor.
Sağanağın kurbanlan artık kendilerini saymıyorlar.
Sitenin bütün gözenekleri açık.
Bel-o-kan selde boğuluyor.
59. TELEVİZYON
Madam Ramirez'in heyecanlı yüzü ekranda göründü. Yeni bilmecesi olan bu sayı dizisi üzerinde bocalamaya başladığından beri programın izlenme oranı iki kat artmıştı. O ana kadar yanılmayan birinin aniden sallandığını görmenin sadistçe zevki mi? Ya da bunun nedeni insanların, onlarla kendilerini daha kolay özdeşleştirdikleri için, genelde kaybedenleri kazananlara tercih etmesi miydi?.
Sunucu, her zamanki keyifli haliyle soruyordu:
- Evet, Madam Ramirez, şu bizim çözüm, onu bulabildiniz mi?
- Hayır. Hâlâ bulamadım.
151
- Dikkatinizi toplayım, görelim Madam Ramirezl Sayı dizimiz sl_
ze ne düşündürüyor?
Kamera önce tablomun üstünde, sonra dalgın bir halde açıkıa. yan Madam Ramirez'in üstünde durdu.
- Bu diziyi ne kadar incelersem o kadar çok allak bullak oluyo-rum. Güçlü, çok güçlü. Gene de bana birkaç ritmi ayırt edebilmişim gibi geliyor... Hep sona yerleştirilmiş olan ''bir"... Ortada "iki"
paketleri...
Sayıiann yazılı olduğu tabloya yaklaştı ve bif ilkokul öğretn
ninin tarzıyla yorumladn:
- Bir üslü sayılar dlizisi sanki. Ama aslında değil. "Bir'Merle "iki"ler arasında bir düzen olduğunu sandım ama işte "üç" ortaya gkıp o da kendini gösteriyor... O zaman belki de hiçbir düzen olmadığını düşündüm. Rastgel yerleştirilmiş sayılardan oluşan bir kargaşa dünyasıyla karşı karşıyayız.
Bununla beraber, kadın içgüdüm bana bunun öyle olmadığını, bu sayıiann rastgele yerleştirilmediklerini fısıldıyor.
- Öyleyse bu tablo size ne düşündürüyor Madam Ramirez? Madam Ramirez'in yüzü aydınlandı.
- Sizi güldüreceğim, dedi. Salon alkışlarla çınladı. Sunucu müdahale etti:
- Bırakın Madam Ramirez düşünsün.*Bir şey düşünüyor, Ne düşünüyorsunuz Madam Ramirez?
Madam Ramirez alini kırışmış bir halde yanıt verdi:
- Evrenin doğuşunu. Evrenin doğuşunu düşünüyorum. "Bir" yayılıp sonra bölünen, Tannsal kıvnm. Bana bilmece olarak evreni yöneten matematik denklemini soruyor olmanız mümkün mü? Einstein'ın bütün hayatı boyunca boşuna aradığı şeyi? Dünyadaki bütün fizikçilerin en büyüğü mü?
Sunucu, bir an programına tamamen uyan anlaşılmaz bir yüz ifadesi takındı.
- Kim bilir Madam Ramirez! "Düşünce... İzleyiciler hep bir ağızdan bağırdılar-.
- ...Tuzağı!"
152
„ ...Tuzağı" evet, sınır tanımaz. Pekâlâ Madam Ramirez, yanıt mı, joker mi?
- joker. Ek bilgiye gereksinimim var. Sunucu seslendi:
-Tablo!
Bilinen sayı yığınını yazdı:
1
t 1
2 1
12 11
111211
3 12211
13 11222 1

Sonra kâğıdına bakmadan ekledi:
1113213211
- Anahtar cümleleri hatırlatıyorum. Birincisi: "Ne kadar zekiy-sek, bulma şansımız o kadar azdır." İkincisi: "Bildiğimiz her şeyi unutmak gerekir." Öngörünüze bir üçüncüsünü sunuyorum: "Evren gibi, bu bilmece de kaynağını mutlak basitlikten alıyor."
Alkışlar.
Sunucu yeniden neşeli bir biçimde sordu:
- Size bir öneride bulunabilir miyim, Madam Ramirez?
- Rica ederim, dedi yanşmacı.
- Sizin yeteri kadar basit, yeteri kadar budala, kısaca yeteri kadar boş olmadığınıza inanıyorum. Zekânız size çelme takıyor. Hücrelerinizde geri gidin, hâlâ içinizde olan saf küçük kızı bulun. Ve benim değerli izleyicilerime gelince, onlara eğer isterseniz ya-nn görüşmek üzere, diyorum!
Laetitia Wells televizyonu kapattı.
- Bu program gittikçe daha eğlenceli oluyor, dedi.
- Bilmecenin çözümünü buldunuz mu?
153

- Hayır, ya siz?
- Ben de bulamadım. Eğer düşüncemi soracak olursanız fazla zeki olmalıyız. Şu sunucu şüphesiz haklı.
Melies için gitme zamanıydı. Şişeleri geniş ceplerine yerleştirdi.
Eşikte bir kez daha sordu:
- Her birimiz kendi köşemizde kendimizi yormak yerine neden yardım laşmıyo ruz?
- Çünkü benim tek başıma çalışma alışkanlığım var ve potlfc basın hiçbir zaman iyi geçinemezler.
- İstisna olmaz mı?
Laetitia abanoz rengi kısa saçlannı salladı.
- İstisna olmaz. Haydi komiser, iyi olan kazansın!
- Madem öyle istiyorsunuz, iyi olan kazansın! Melies merdivende gözden kayboldu.
60. SEFER İÇİN YOLA ÇIKIŞ
Gücü tükenen yağmur mücadelederı vazgeçiyor. Bütün cephelerde geri çekiliyor. Onun da bir düşmanı var. Adı Güneş. Karınca uygarlığının eski bağlaşığı kendini bekletti ama gene de tam zamanında ulaştı. Gökyüzünün açık yaralannı çabucak yeniden yapıştırdı. Üst okyanus artık dünyanın üstüne akmıyor.
Felaketten yakalarını kurtaran Bel-o-kanlılar kurumak ve ısınmak için çıkıyorlar. Yağmur, soğuğun yerini ıslaklığın aldığı bir kış uykusu gibi. Daha kötü. Soğuk uyutur ama ıslaklık öldürür!
Dışarıda galip gelen gök cismi kutlanıyor. Bazıları eski zafer marşını söylemeye başlıyor: <
"Güneş, oyuk iskeletlerimize gir,
Ağrıyan kaslarımızı kımıldat
Ve bölünen düşüncelerimizi birleştir."
154
Sitenin her yerinde bu kokusal şarkı söyleniyor. Bel-o-kan şüphesiz kutsal dayak yedi. Dolu tanelerinin darbelerinden delik deşik olan kubbeden kalan az bir yığın, küçük fışkırmalar halinde içinde siyah pıhtılar olan duru bir su kusuyor. Bu siyah pıhtılar suda bo-ğulanlann cesetleri.
Diğer sitelerden gelen yenilerin durumu da daha parlak değildi. Demek ki ormanın kibirli kızıl kannca federasyonunu küçültmek için bir sağanak yetecekti? Bir imparatorluğun hakkından gelmek için basit bir yağmur?
Kubbenin yıkıntılan, kozaların artık çamurlu bir çorbanın içinde nemli taneciklerden başka bir şey olmadığı solaryumu ortaya çıkarıyorlar. Ve kaç tane dadı yumurtaları ayaklarının arasında korumak isterken öldü? Bazılan kendilerininkileri başlannın üzerindeki ayaklarının ucunda sallanır durumda tutarak kurtarmayı başardılar.
Kapıcı karıncalann arasında tek tük hayatta kalanlar, kendilerini yasak sitenin çıkışlanndan söküyorlar. Ürkmüş bir halde felaketin büyüklüğünü seyre

dalıyorlar. Chli-pou-ni'nin kendisi de zararın genişliğini görünce şaşkınlıktan donakaldı.
Böyle durumlarda dayanıklı ne inşa edilebilir? Eğer biraz su dünyayı karınca uygarlığının ilk günlerine geri götürebiliyorsa zekâ neye yarar?
103683. ve asiler de sığınaklarını terk ediyorlar. Asker karınca hemen kraliçesine doğru gidiyor.
"Olandan sonra Parmaklara karşı seferimizden vazgeçmek zorunda kalacağız."
Chli-pou-ni hareketsizleşiyor, feromonun ağırlığını yokluyor. Sonra sakin bir biçimde duyargalarını hareket ettiriyor ve hayır diye yanıt veriyor, sererin hiçbir şeyin yeniden ele alınmasını sağlayamayacağı en başta gelen projelerin arasında olduğunu söylüyor. Yasak sitenin, ağaç kütüğünün içine yerleştirilmiş olan seçkin askerlerin iyi durumda olduklannı ve gergedanböceklerinin de aynı şekilde yedekte tutulduklarını ekliyor.
"Parmaklan öldürmemiz gerek ve bunu yapacağız,"
Bununla birlikte bir büyüklük farkı var: 103683.'nün seksen bin yerine sadece... Üç bin askeri olacak. Asker sayısı düşüktü tabii a-
155
ma askerler çok deneyimli ve savaşa alışıktılar. Aynı şekilde başlangıçta öngörüldüğü gibi dört uçan kınkanatlı filosu yerine sadece otuz adetlik bir filo olacak. Bu, hiçbir şey olmamasından daha iyi.
103683. bunu kabul ediyor ve duyargalannı onaylama anlamında geri çeviriyor. Zayıf sereri bekleyen talih hakkında eskisinden daha az karamsar değil.
Bunun üzerine Chli-pou-ni çekiliyor ve teftişine devam ediy« Bazı barajlar dayandılar ve bazı bölgelerin tamamını kurtardılar. JP--ma kayıplar çok büyük. Katlolanlar özellikle kozalar ve bir sonraki nesil oldu. Chli-pou-ni, sitesinin nüfusunu hızla arttırmak için yumurtlama ritmini yükseltmeye karar veriyor. Sperm deposunda hâlâ milyonlarca taze spermatozoid var.
Ve madem yumurtlamak gerekiyor, yumurtlayacak.
Bel-o-kan'ın her yerinde bir şeyler tamir ediliyor, birileri besleniyor, tedavi ediliyor, zararlar inceleniyor, çözümler aranıyor.
Kanncalar yenilgiyi o kadar kolay kabul etmezler.
61. KAYA SUYU
Prof. Maximilien MacHarious, Bellevue Oteli'ndeki odasında, deney kabının içeriğini inceliyordu. Caroline Nogard'ın ona vermiş olduğu madde biçim değiştirerek, kaya suyuna benzeyen siyah bir sıvıya dönüşüyordu. Kapı çaldı. İki ziyaretçi bekleniyorlardı. Bunlar Etiyopyalı bilgin bir çift olan Gilles ve Suzanne Odergin'di. Adam hemen sordu:
- Her şey yolunda mı? Prof. MacHarious yanıt verdi:
- Her şey belirlenen programı kusursuz bir biçimde takip ediyor.
- Bundan emin misiniz? Salta kardeşlerin telefonu yanıt vermiyor.
- Pöh! Şüphesiz tatile çıkmışlardır.
- Caroline Nogard da yanıt vermiyor.
156
- Hepsi o kadar çok çalıştılar ki! Şimdi biraz dinlenmek istiyor olmalan normal. Suzanne Odergin alay etti:
- Biraz dinlenmek mi?
El çantasını açtı ve Salta kardeşlerle Caroline Nogard'ın ölümünü anlatan bir sürü gazete kupürü çıkardı.
- Hiç gazete okumuyor musunuz, Profesör MacHarious?
- Gazeteler bu olayları şimdiden "bu yazın en heyecanlı olayları" olarak nitelendiriyorlar! Ve siz buna belirlenen programın izlenmesi mi diyorsunuz?
Kızıl profesör bu haberlerden heyecanlanmış görünmedi.
- Ne istiyorsunuz? Yumurtalan kırmadan omlet yapılmaz. Etiyopyalılar kesin olarak daha kaygılıydılar.
- "Omlet'ln bütün yumurtalar ziyan olmadan önce pişmiş olacağını umalım!
MacHarious gülümsedi. Onlara paspasın üstündeki deney kabını gösterdi.
- "Omletimiz" işte orada. Tatlı, mavi, yansımalı, siyah akışkanı hep birlikte hayranlıkla izlediler. Prof. Odergin değerli şişeyi bin bir dikkatle ceketinin iç cebine yerleştirdi.
- Neler olup bittiğini bilmiyorum MacHarious ama gene de tedbirli olun.
- Kaygılanmayın. İki tazım beni korur. Kadın şaşırarak bağırdı:

- Tazılannız! Biz geldiğimizde havlamadılar bile. Garip koruyucular!
- Bu akşam burada değiller. Veteriner bir inceleme için onlan alıkoydu. Ama yarın bana göz kulak olmak için sadık koruyucularım burada olacaklar.
Etiyopyalılar ayrıldılar. Prof. MacHarious bitkin bir halde yattı.
62. ASİLER
Yakalannı kurtaran asiler, Bel-o-kan'ın banliyösünde, bir çilek alının altında toplandılar. Meyve kokusu can sıkıcı bir duyarganın oradan geçmesi halinde konuşmalann algılanmasını engellemek
157
için parazit görevi yapacak. 103683. gruba katıldı. Bu azalmış halleriyle şimdi ne yapmayı düşündüklerini soruyor.
En kıdemlileri, Tanncı olmayan bir karınca yanıt veriyor:
"Az kişiyiz ama Parmakları ölüme terk etmek istemiyoruz. Onları beslemek için daha da çok çalışacağız."
Onayladıklannı belirtmek için duyargalar birbiri ardına kalkıyor. Tufan kararlılıklarını sulandırmadı.
Bir Tanncı 103683.'ye dönüyor ve ona kelebek kozasını gösteriyor.
"Senin gitmen gerek. Bunun yüzünden. Bu seferle dünyanın
ucuna git. Bu, Merkür Görevi için gerekli."
Bir diğeri, "Bir çift Parmak getirmeyi dene," diyor. "Tutsaklıkta çoğalıp çoğalamadı klarını görmek için onlara bakacağız."
Grubun en çok sevileni 24., 103683.'yle birlikte gitmek istediğini söylüyor. Parmaklan görmek, koklamak, onlara dokunmak istiyor. Doktor Livingstone ona yetmiyor. O sadece bir çevirmen. Bu, onların yıkımına katılmak için bile olsa Tanrılarla doğrudan bağlantı kurmak istiyor. Israr ediyor. 103683.'ye yararlı olabilir. Örneğin, savaş sırasında kozayı taşıyabilir.
Diğer asiler bu adaylığa şaşınyorlar.
103683., "Neden, bu karıncanın özel neyi var?" diye soruyor.
Genç cinsiyetsiz karınca onlann yanıt vermelerine izin vermiyor ve yeni büyük yolculuğunda asker karıncaya eşlik etmek için
ısrar ediyor.
103683. başka soru sormadan bu yardımı kabul ediyor. Bu 24. kanncada gerçekten kötü olan hiçbir şey olmadığını bildiren kokusal eğilimler hissediyor. Yolculuk sırasında arkadaşlannm onunla alay etmesine neden olan bu "kusuru" keşfetme fırsatı olacak.
Fakat işte ikinci bir asi daha yolculuğa katılmak istediğini söylüyor. Bu, 24.'nün ablası: 23.
103683. onu kokluyor ve yeniden düşüncesini söylüyor. Bu gönüllüler onun için hoş karşılanan bağlaşıklar olacaklar.
Ordu yarın sabah güneş doğarken yola koyulacak. İki kız kar' deş burada beklemekten başka bir şey yapmayacaklar.
158
63. MACHARİOUS'UN YAŞAMI VE ÖLÜMÜ
prof. MacHarious bundan emindi, orada, yatağının ucunda bir gürültü duymuştu. Bir şey onu uykusundan uyandırmıştı ve şimdi sinirleri gergin, hareketsiz orada duruyordu. Sonunda başucu lambasını açtı ve ayağa kalkmaya karar verdi. Hiç şüphe yok, yorgan küçük sarsıntılarla sallanmıştı.
Onun zekâ genişliğindeki bir bilim adamı gözünü yıldırmalarına izin vermeyecekti. Başı önde emekleyerek çarşaflannın altına daldı. Bu hareketlere neyin yol açtığını keşfedince yan eğlenerek, yarı şaşırarak önce gülümsedi. Fakat bu, üstüne saldırdığında çarşaflardan mağarasının içinde sıkışıp kalmış bir halde yüzünü koruyacak zamanı bile olmadı.
O anda odada biri olsaydı, yatağın yüzeyini bir aşk gecesinde-ki gibi hareketli görecekti. Ama bu bir aşk gecesi değildi. Bu bir ölüm gecesiydi.
64. ANSİKLOPEDİ
MUTASYON: Çinliler Tibet'i işgal ettiklerinde, bu ülkede Çinli nüfusun d» kalabalık olduğunu kanıtlamak için buraya Çinli aileler yerleştirdiler. Ama Jlbefte atmosfer basıncı çok yüksektir ve buna dayanmak zordur. Alışmayanlarda baş dönmelerine ve ödemlere yol açar. Ve bilinmeyen bir fizyolojik sır yüzünden Tibetli kadınlar en yüksek köylerde bile doğururken, Çinli kadınların burada

doğum yapamadıkları ortaya çıktı. Her şey sanki Tibet Toprağı'mn organik olarak üzerinde yaşamaya uygun olmayan işgalcileri reddettiğini gösteriyordu.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
159
65. UZUN YÜRÜYÜŞ
Şafakla birlikte asker kanncalar, eskiden 2 numaralı kapı olan ve artık bir yığın devrilen ve nemli daldan başka bir şey olmayan yerin yanında toplanmaya başlıyorlar.
Üşüyenler ısınmak ve ayaklannın uyuşukluğunu gidermek için çekip uzatma alıştırmaları yapıyorlar. Diğerleri çenelerini sivriltiyor ya da savaş figürleri ve gösterileri yapıyorlar.
Güneş sonunda, büyüyen ordunun üstünde, zırhlan pmldata-rak doğuyor. Coşkunluk yükseliyor. Hepsi büyük bir an yaşadıkla-nnı biliyor.
-
103683. görünüyor. Birçoğu onu tanıyor ve selamlıyor. Asker kannca iki asi kız kardeşle çevrili. 24., arkasında belli belirsiz koyu renk bir şekil fark edilen kelebek kozasını taşıyor. Bir savaşç soruyor: "Bu koza nedir?" 24. yanıt veriyor: "Yiyecek, sadece yiyecek."
Gergedanböcekleri de geliyorlar. Artık sayılan otuzdan fazla olmasa da göze çarpacak biçimde hareket ediyorlar! Kalabalık onlan daha yakından hayranlıkla izlemek için hareketleniyor. Havalandıklarını görmek isterlerdi ama onlar gerçekten gerekli olmadıkça havalanmayacaklannı açıklıyorlar. O an için herkes gibi yürüyecekler.
Sefere katılan askerler kendilerini sayıyorlar, birbirlerini cesaretlendiriyorlar, birbirlerini kutluydrlar, besleniyorlar. Bal şurubu ve yıkıntıların arasından toplanan, boğularak ölmüş yaprakbitlerinin ayak parçaları dağıtılıyor. Karıncalarda hiçbir şey kaybolmuyor. Yumurtalar ve ölü nemfler de yeniyor. Sünger gibi ıslak et parçaları sıralarda dolaşıyor, kurutulmak için seriliyor, sonra aç kurtlar gibi saldınlarak oburca yeniyor.
Bu soğuk yemek henüz bittiğinde, nereden geldiği bilinmeyen bir işaret kalabalığın yürüyüş düzenine girmesini sağlıyor. Parmaklara karşı düzenlenen sefer için ileri! Bu, yola çıkış.
160
Karıncalar uzun bir alay halinde yola çıkıyorlar. Bel-o-kan silahlı kolunu doğuya doğru uzatıyor. Güneş hoşa giden bir sıcaklık yaymaya başlıyor. Askerler eski kokusal marşlannı söylemeye başlıyorlar:
"Güneş, oyuk iskeletlerimizin içine gir,
Ağnyan kaslarımızı kımıldat
Ve bölünen düşüncelerimizi birleştir."
Sırayla devam ediyorlar:
"Biz hepimiz güneşin tozlanyız. Işık kabarcıkları ruhlanmızda olsun. Nasıl olsa ruhlarımız da bir gün ışık kabarcıkları olacaklar. Hepimiz sıcaklığız. Biz hepimiz güneşin tozlanyız. Dünya bize izlenecek yolu göstersinl
Artık ilerlemenin gerekmeyeceği yeri buluncaya kadar dünyayı bütün yönlerde katedeceğiz.
Biz hepimiz güneşin tozlanyız."
Başka cinsten olan ücretli asker kanncalar sözlerin feromonları-nı bilmiyorlar. Onlar da yaprak saplannı gıcırdatarak şarkıya katılıyorlar. Müziklerini üretmek için göğüslerindeki kitin sivri ucu kann halkalarının daha aşağısındaki çizikii şeride getiriyorlar. Böylece cırcırböceğinin sesini andıran ama daha kuru ve daha az yankı veren bir ses çıkarıyorlar.
Savaş şarkısı bitiyor, kanncalar susuyorlar ve yürüyorlar. Adımlar düzensiz olsa da kalbin ritmi ve şişkinliği hepsinde aynı.
Her biri Parmaklan ve bu canavarlar hakkında duydukları korkunç efsaneleri düşünüyor. Fakat böyle güruh halinde toplanmış durumda kendilerini çok güçlü hissediyorlar ve neşeyle yürüyorlar. Rüzgâr bile eserek büyük seferi hızlandırmaya ve işini kolaylaştırmaya karar vermiş gibi görünüyor.
161
103683., alayın başında duyargalannın üstünden geçen otları ve dallan kokluyor.

Çevrede her yerde koku var. Kendilerini kurtaran korkmuş küçük hayvanlar, baş döndüren kokulanyla baştan çıkarmaya çalışan çok renkli çiçekler, şüphesiz düşman komandoları saklayan ağaç gövdeleri, böceklerle dolu kartal gibi eğreltiotlan...
Evet, her şey orada. İlk kez olduğu gibi. Her şey orada, bu eşsiz kokunun içine işlemiş durumda: Başlamakta olan büyük ser ven kokusu!
66. ANSİKLOPEDİ
PARKINSON YASASI: Parklnson Yasasına (aynı adlı hastalıkla hiçbir İlgisi yoktur) göre bir şirket büyüdükçe daha çok vasıfsız İnsanları İşe alır ve bununla birlikte onlara fazla ücret öder. Neden? Çok basit çünkü çalışan yöneticiler güçlü rakiplerin gelmesinden çok korkarlar. Kendine tehlikeli rakipler yaratmamanın en İyi yolu yeteneksiz insanları İşe almaktır. Onlardaki atılım yapma heveslerini bastırmanın en lyl yolu onlara değerlerinden fazla ücret ödemektir. Böylece yönetici kasttan kendileri İçin sürekli bir dinginliği güvence altına almış olurlar.
Edmond Weils, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
67. YENİ CİNAYET
Müfettiş Cahuzacq dosya kayıtlanm inceleyerek bilgi verdi: - Prof. Maximilien MacHarious, Arkansas Kimya Üniversite-si'nin en önemli kişilerinden biriydi. Fransa ziyareti sırasında bi' haftadır bu otelde kalıyordu. Jacques Melies notlar alarak odayı arşınladı. Nöbetteki bir polis memuru kapıdan başını uzattı:

- "L'Echo du dimanche"tan bir gazeteci sizi görmek istiyor komiser. Bırakalım girsin mi?
- Evet.
Laetitia Wells, siyah ipek tayyörlerinden birinin içinde her zamanki kadar görkemli, göründü.
- İyi günler komiser.
- İyi günler Matmazel Wells! Sizi buraya hangi rüzgâr attı? En iyi olan kazanıncaya kadar her birimizin kendi köşemizde çalışması gerektiğini sanıyordum.
- Bu, bilmece mekânlannda karşılaşmamızı engellemez. Aynca "Düşünce Tuzağı "nı izlediğimizde aynı sorunu her birimiz kendi tarzımızda değerlendiriyoruz... CCG'nin şişelerini incelettiniz mi?
- Evet. Laboratuvara göre bu madde zehir olabilirmiş. İçinde adlannı unuttuğum bir sürü şey var. Hepsi birbirinden zehirli. Her çeşit böcek ilacı üretmek için bir madde olduğunu söylüyorlar.
- Pekâlâ komiser, şimdi bu konuda benim bildiğim her şeyi biliyorsunuz. Ya Caroline Nogard'ın otopsisi?
- Kalp durması. Çok sayıda iç kanama. Gene aynı nakarat.
- Hımmm... Ya bu adam? Gene korkunç bir şey!
Kızıl saçlı bilgin kannüstü yatmıştı. Kafası, tanık için şaşkın ve dehşet içinde donup kalmış gibi, ziyaretçilere doğru dönüktü. Gözler kocaman açılmıştı. Ağzı, kocaman sakalını kirleten, kim bilir hangi sümüksü maddeleri küsmüştü. Kulaklar hâlâ kanıyordu... Ve garip bir'tutam beyaz saç alnını kaplıyordu. Bunun ölmeden önce de olup olmadığını araştırmak gerekiyordu. Melies, ellerin karında büzülmüş olduklannı not etti.
- Kim olduğunu biliyor musunuz? diye sordu.
- Yeni kurbanımız Prof. Maximilien MacHarious. Böcek ilaçları konusunda dünyaca ünlü bir uzman.
- Evet, böcek ilaçlan konusunda... Parlak böcek ilacı yaratıcılarını öldürmekte kimin çıkarı olabilir?
Birlikte ünlü kimyacının ters dönmüş cesedini izlediler. Laetitia düşüncesini söyledi:
- Bir doğayı koruma birliği mi? Melies alay etti:

- Evet. Neden böcekler olmasın? Laetitia esmer perçemini salladı.
- Neden olmasın gerçekten. Yalnız, gazeteleri sadece insanlar okuri
Laetitia, Prof. Maximilien MacHarious'un dünyadaki böcek salgını sorunlarıyla ilgili'bir seminer için Paris'e geldiğini haber veren bir gazete kupürü uzattı. Hatta yazıda profesörün Bellevue Ote-li'nde kalacağı bile yazılıydı.

jacques Melies yazıyı okudu ve dosyasına yerleştirmesi ;vm Cahuzacq'a verdi. Sonra hiçbir aynntıyı atlamadan odayı incelemeye girişti. Laetitia'nm varlığının harekete geçirmesiyle titiz profesyonelliğini kanıtlamak istiyordu. Gene silah yoktu, kapıda zorlama yoktu, camlarda iz yoktu, görünen yara yoktu. Saltaların ve Caroüne Nogard'ın evinde olduğu gibi: En küçük bir ipucu yoktu.
Ve burada da birinci sinek birliği geçmemişti. Demek ki katil, cesedi gözetlemek ya da odayı bütün suç izlerinden temizlemek ister gibi. ölümden sonra beş dakika odada kalmıştı.
Cahuzacq sordu:
- Bir şey buldunuz mu?
- Sinekler gene korkmuşlar.
Müfettiş çok üzülmüş göründü. Laetitia meraklanarak sordu:
- Sinekler mi? Sineklerin bu olayla ne ilgisi var?
Komiser biraz üstünlük kazanmış olmaktan memnun, sinekler hakkındaki küçük konferansına başladı:
- Cinayetleri çözmek için sinekleri kullanma düşüncesi Prof. Brouareî adlı birine aittir, i 890 yılında Paris'te bir bacanın kanalında sıkışmış, aşın dumanda kalmış bir fetüs bulundu. Birkaç ay içinde bu evden bir sürü kiracı gelip geçmişti: Küçük cesedi içlerinden hangisi saklamıştı? Brouareî, bilmeceyi çözdü. Kurbanın ağzında sinek yumurtalan olduğunu öngördü, onların olgunlaşma sürelerini ölçtü ve böyiece fetüsün bacaya yerleştirildiği tarihi bir haftalık bir yakınlıkla belirleyebildi. Suçlular tutuklandı.
Güzel gazetecinin önüne geçemediği iğrenmeyle yüzünü buruşturması Melies'i aynı ruh hali içinde devam etmek için cesaretlendirdi:
164
, Ben de bir kez bu yöntem sayesinde okulunda ölen bir ilkokul öği"etrneninin aslında ormanda öldürüldüğünü ve bir öğrenci ntikarnl olduğuna inanılsın diye sonradan bir sınıfa getirildiğini bulmuştum. Sinekler kendi tarzlarında tanıklık ettiler. Cesedin üzerinde bulunan larvalar şüphe götürmeyen bir biçimde orman sjnekierinden kaynaklanıyordu.
Laetitia bu kuramın uygun bir durumda bir yazısı için konu olarak işine yarayabileceğini düşündü.
Meliğs» gösterisinden memnun, yatağın yanına geldi. Büyüteç-ji cep lambasının yardımıyla cesedin pijamasının pantolonunda kusursuz bir kare big'minde küçük bir delik olduğunu fark etti. Gazeteci ona katılmıştı. M6lies duraksadı sonunda ona açıkladı:
- Şu küçük deliği görüyor musunuz? Saltalardan birinin ceketinde aynı tipte bir yırtık gördüm. Tam olarak aynı şekilde...
ZZZZZzzzzzz...
Bu ayırt edici ses komiserin kulakiannda gnladı. Kafasını kaldırdı ve tavanda bir sinek fark etti. Sinek birkaç adım attı, kafalannın üstünde sıçrayarak uçtu. Bir polis memuru bu sese sinirlenerek sineği kovmak istedi, ama komiser onu durdurdu. Onun izlediği yolu takip ediyor ve nereye konacağını bilmek istiyordu.
- Bakın!
Bütün polis memurlarının ve gazetecinin sabrını tüketen birçok daire çizdikten sonra sinek cesedin boynuna konmakta karar kıldı. Sonra çenesinin altına kaydı. Prof. MacHarious'un altında kayboldu.
Meraklanan Melies yaklaştı ve sineğin nereye gittiğini ortaya Çıkarmak için cesedi ters çevirdi.
Yazıyı o sırada gördü.
Prof. MacHarious işaret parmağını kulaklarından akan kana batırarak çarşafın üstüne bir sözcük yazmak için son bir enerji bulmuştu. Bundan sonra, belki katilin mesajı fark etmesini engellemek için belki de o anda öldüğü için üstüne yıkılmıştı...
Orada bulunanlann hepsi on harfi okumak için yaklaştı.
165
Sinek o sırada hortumuyla ilk harfi oluşturan kanı emiyordu; "K". Sonra, bu çereii bitirdiğinde "A", "R", "I", "N", X", "A", "f "A" ve "R"yi içti.
68. LAETITIA'YA MEKTUP
"Laetitia kızım, canım.
Beni yargılama.

Annenin ölümünden sonra senin yanında kalmaya dayanamadım. Çünkü sana her baktığımda onu görüyordum ve bu benim için beyinciğimde, kızgın bir bıçağın darbesi gibiydi.
Ben hiçbir şeyin etkilemediği, fırtına çıktığında mendillerine sanlan dayanıklı adamlardan değilim. Böyle zamanlarda ben daha çok her şeyi terk edip kendimi kuru bir yaprak gibi rüzgâra bırakma eğiliminde olurum.
Genelde en korkakça davranış olarak nitelenen şeyi seçtiğimi biliyorum: Kaçış. Fakat bizi başka hiçbir şey kurtaramazdı. Seni ve beni.
Yani tek başına yetişeceksin, kendini eğiteceksin, kendinde seni ileri götürecek güç ve koruyuculan bulmalısın. Bu en kötü okul değil, tam tersi. İnsan hayatta her zaman yalnızdır, bunu ne kadar erken fark ederse o kadar daha iyi dayanır. Yolunu bul.
Ailede hiç kimse senin varlığını bilmiyor. Benim için en değerli olanı, sır olarak saklamayı her zaman bildim. Bu mektubu aldığında kesin olarak ölmüş olacağım. Bu yüzden beni aramak boşuna. Vasiyetimde evimi yeğenim jonathan'a bıraktım. Oraya gitme, onunla konuşma, hiçbir şey isteme.
Sana bambaşka bir miras bırakıyorum. Bu armağan ölümlülerin çoğuna değersiz görünebilir. Bununla beraber meraklı ve girişken bir ruh için aşırı değerli. Ve bu konuda sana güveniyorum.
Bu armağan, kanncaların kokusal dillerini deşifre etmeye yarayacak bir makinenin planlanndan oluşuyor. Adını "Pierre de Ro-sette" koydum çünkü o, her biri üstün bir tarzda gelişmiş olan iki

.. İlâ uygarlık arasında bir köprü kurmak İçin eşsiz bir olanağı temsll ediyor.
Kısaca, bu makine bir çevirmen. Onun çevlrmenliğiyle sadece karıncaları anlamayacağız, onlarla konuşabileceğiz de. Karıncalarla IletiŞİm kurmak! Anlıyor musun?
Onu kullanmaya yeni başladım ama şimdiden o kadar harika kavrayışlar açıyor ki yaşamımın kalan bölümü bunlara yetmeyecek.
Benim eserimi devam ettir. Bayrağı devral. Daha sonra, bu aygıtın asla unutulmaması İçin, onu seçtiğin birine geçireceksin. Fakat çok büyük bir gizlilik içinde hareket et: Kanncaların zekâsının İnsanlar İçin gün ışığına çıkması İçin henüz çok erken. Sana ilerlemek için yararlı olacakların dışında hiç kimseye bundan söz etme.
Belki o güne kadar yeğenim Jonathan mahzende bıraktığım prototipi kullanmayı başarmıştır. Doğruyu söylemek gerekirse bundan şüpheliyim ama önemli değil.
Sana gelince, bu yol seni ilgilendirdlyse ve sana hitap ediyorsa sana şaşırtıcı sürprizler hazırlayacağını düşünüyorum.
Kızım, seni seviyorum.
Edmond Wells
Not 1. Pierre de Rosette'in planlan ekte.
Not 2. Ayrıca "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedi "min ikinci cildi de ekte. Evimin mahzeninin dibinde de bir kopyası var. Bu kitabın amacı, tabi ki böcekbilim öncelikli olarak bilginin bütün bölgelerini içermek. "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi" İspanyol Hanı gibi her gelen orada aradığını buluyor. Her okuyuş farklı bir anlam kazanıyor çünkü okuyucunun yaşamıyla iletişime giriyor ve onun kendi dünya görüşüyle uyum sağlıyor.
Bunun sana gönderdiğim bir rehber, bir arkadaş olduğunu düşün.
Not 3. Hatırlıyor musun, sen küçükken sana bir bilmece sormuştum (daha o zaman bilmeceleri seviyordun). Sana altı kibritle nasıl altı tane eşkenar üçgen yapılacağını soruyordum. Bulmana yardım etmek için sana bir cümle vermiştim: "Farklı bir biçimde

4
düşünmek gerek." Zaman harcamış ama sonunda çözümü bulmuştun. Üçüncü boyuta açılmak. Düz zeminden farklı bir biçimde düşünmek. Diklemesine bir piramit kurmak. Bu bir İlk adımdı. Sana önereceğim ikinci bir bilmecem var, ikinci adımın bilmecesi. Gene altı kibritle, artık dört değil fakat altı eşkenar üçgen yapabilir misin? Bulmana yardım edecek olan cümle başta sana ilkinin tersi gibi görünecek. İşte: "Diğeriyle aynı tarzda düşünmek gerek."

69. TOPRAKLAR ÜZERİNDE YİRMİ BİN FERSAH

Ordu ilerliyor, orman değişiyor. Değişik yerlerde kirecin aşınması, kum taşının, süt dişleri gibi çıkmasına izin vermiş. Süpürge otlan, karayosunları ve eğreltiotu ormanları birbirini izliyor.

Ağustos ayının yakıcı sıcağıyla iyice güçlenen karıncalar rekor bir sürede Federasyon'un doğu kasabalanna ulaşıyorlar: Liviu-kan, Zoubi-zoubi-kan, Zedi-bei-nakan... Her yerde onlara bal şurubu dolu kozalar, çekirge jambonları, tahılların içine sokuşturulmuş arar böceği kafaları armağan ediyorlar. Zoubi-zoubi-kan'da açıkça yüz altmış yaprakbitinden oluşan bir sürüyü yolculuk sırasında sağmak için almalarını rica ediyorlar.

Sonra Parmaklar hakkında konuşuluyor. Herkes bundan söz ediyor. Kim daha önce Parmaklarla bir kaza yaşamadı ki? Nice keşif grupları tamamen ezilmiş olarak bulundu.

Bununla birlikte, Zoubi-zoubi-kan Sitesi hiçbir zaman onlarla doğrudan karşılaşmadı. Zoubi-zoubi-kanlıların ordunun gücünü arttırmaktan daha çok istedikleri bir şey yok ama gelinböceği avı mevsimi çok yakında başlayacak ve ayrıca engin başkentlerini korumak için bütün çenelerine gereksinimleri var.

Bir gürgenin köklerinde inşa edilmiş görkemli bir şehir olan. sonraki durak Zedi-bei-nakan'da daha cömert davranıyorlar. Yiğitçe, % 60 yoğunluktaki yeni asitle donanmış bir topçu alayını sıraya diziyorlar! Ve ek olarak tıka basa bu cephaneyle dolu yirmi koza armağan ediyorlar.

168

^

parmaklar burada da zarara neden olmuşlar. Dev bir iğneyle ağaçlannın kabuğuna işaretler kazımışlar. Gürgenin çok canı yanmış ve az kalsın hepsini zehirleyecek olan zehirli bir özsu salgılamaya başlamış. Kabuk iyileşirken Zedi-bei-nakanlılar oradan taşınmak zorunda kalmışlar.

"Ya Parmaklar bizim davranışlarını anlayamadığımız yararlı şeylerse?"

24.'nün safça söze girişi sersem bir şaşkınlıkla karşılandı. Parmaklar karşıtı bir sefer sırasında nasıl böyle bir söz edilebilirdi?

103683. düşüncesiz karıncanın yardımına koşuyor. Bel-o-kan'-da bir olayla ilgili tüm durumlan göz önüne getirmekten çekinil-mediğini açıklıyor. Bunun, karşıtlık tarafından hazırlıksız yakalanmamak için yapılan bir alıştırma olduğunu söylüyor.

Bir Bel-o-kanlı Zedi-bei-nakanlılara Anne Chli-pou-ni tarafından bu sefer için bestelenen en son evrimci şarkıyı öğretiyor.-

"Düşmanının seçimi senin değerini belirler. Bir kertenkeleyle savaşan bir kertenkele olur, Bir kuşla savaşan bir kuş olur. Bir uyuzböceğiyle savaşan bir uyuzböceği olur."

103683. kendi kendine soruyor.- "Bir Tanrıyla savaşan da Tanrı mı oluyor?"

Her durumda bu dörtlük Zedi-bei-nakanlıların gönlünü çalıyor. Birçoğu sefere katılanlara kraliçeleri tarafından uygulamaya konan evrimci teknolojiler hakkında sorular soruyor. Bel-o-kanlılar, sitenin gergedanböceklerine boyun eğdirmeyi bildiğini ve bunlann o anda ağırlanan yıldızlar olduklarını anlatmak için nazlanmıyorlar. Sitenin içinde dolaşımı sağlayan kanallardan, yeni silahlardan, yeni tarım tekniklerinden ve merkez sitedeki mimari değişikliklerden söz ediyorlar.

Kraliçe Zedi-bei-nikiuni, "Evrim hareketinin böylesi bir büyük-'ük kazandığını bilmiyorduk," diyor.

169

Elbette, hiç kimse en son sağanağın yol açtığı yıkımlar ve şehrin bağnndaki Parmaklar yanlısı asilerin varlığı hakkında tek bir sözcük bile fısıldamıyor. Zedi-bei-nakanlılar gerçekten çok etkileniyorlar. Daha bir yı[. dan kısa bir süre önce en ileri kannca teknolojileri yaprakbiti yetiştirme, mantar yetiştirme ve şurup mayalanmasıyla özetlenryordu!

Sonunda kanncalar tam olarak seferberlik hakkında konuşuyor lar. 103683., ordunun nehri geçeceğini, dünyanın ucunu aşa<u£ nı, oradan itibaren hiçbir Parmağa tüyecek zaman bırakmaman, için mümkün olan en geniş alanı çevreleyeceğini açıklıyor.

Kraliçe Zedi-bei-nikiuni, dünyadaki bütün Parmaklan yok etmek için merkez sitenin üç bin askerinin yetip yetmeyeceğini soruyor. 103683., uçuş alayının varlığına karşın kendisinin de bu konuda şüpheleri olduğunu itiraf ediyor. Kraliçe Zedi-bei-nikiuni düşünüyor, sonra onlara bir hafif süvari birliği ödünç vermeyi kabul ediyor. Bunlar ayaklan yüksek, aşırı derecede atik ve elbette kaçan Parmaklan kovalayacak yetenekte
asker kanncalar.
Sonra kraliçe başka bir şeyden söz ediyor. Yeni bir sitenin çevirdiği dolaplardan. Bir karınca sitesi mi? Hayır, bir an sitesi, As-kolein Kovanı, bazen ona Altın Kovan da deniyor. Buraya çok yakın bir yerde kurulu, büyük tüylü meşenin sağındaki dördüncü ağaçta. Orada polenlerini üretiyorlar, bu normal. Normal olmayan her fırsatta kannca kafilelerine saldırmakta duraksamamalan. Bu biçimde korsanca davranışta bulunanlar yabananları olsaydı, bu hiç şaşırtıcı olmazdı. Ama anlann böyle davranması kaygılandıncı
görünüyor.
Zedi-bei-nikiuni'nin kaygıları, bu arıların yayılmacı amaçlar güttüklerini düşünmeye kadar vanyor. Gittikçe ana sitelerine daha yakın kafilelere saldınp hırpalıyorlar. Kanncalar onları geri püskürtmekte çok zorlanıyorlar. Genelde zehirli bir iğne darbesi alma korkusuyla ele geçirdikleri yerleri terk etmeyi tercih ediyorlar.
Bir gergedanböceği, "Arıların birini soktuktan sonra öldükleri doğru mu?" diye soruyor.
170
Bir kınkanatlının böyle doğrudan karıncalarla konuşmasına herkes şaşırıyor ama bununla birlikte, o da sefere katıldığına göre, bir 2edi-bei-nakanlı ona yanıt verme alçakgönüllülüğünü gösteriyor: "Hayır, her zaman değil. Sadece iğnelerini çok derine batırdıklarında ölüyorlar."
İşte yıkılan bir efsane daha.
Bir sürü yararlı bilgi alışverişinde bulundular ama gece oldu. gel-o-kanlılar cömertçe verilen takviyeler için Zedi-bei-nakan'a teşekkür ediyorlar. İki topluluk birçok trofalaksi alışverişinde bulunuyor. Soğuk herkesi zorunlu bir uykuya davet etmeden önce birlikte duyargalar temizleniyor.
70. ANSİKLOPEDİ
DÜZEN: Düzen düzensizlik, düzensizlik düzen yaratır. Kuramsal olarak omlet yapmak İçin bir yumurtayı karıştırdığınız--da, omletin asıl halt olan yumurtanın şeklini alabilmesi İçin çok küçük bir olasılık vardır. Ama bu olasılık vardır. Ve bu omleti ne kadar karıştırırsanız, baştaki yumurta düzenini yeniden bulma şansını o kadar arttırırsınız.
Yani düzen düzensizliklerin birleşmesinden başka bir şey değildir. Düzenli evrenimiz genişledikçe daha çok düzensizliğin içine girer. Düzensizlik, kendisi de genişleyerek içlerinden birinin İlkel düzenle eş olabileceği olasılığını hiçbir şeyin dışlamadığı yeni düzenler yaratır. Tam karşımızda, zamanda ve mekânda, karmaşık evrenimizin sonunda kim bilir belki de başlangıçtaki Big Bong bulunuyor.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit EL
171
71. KAVALCI
"Ding, dong!"
Laetitia Wells kapıyı çabucak açtı.
- Merhaba komiser. Gene televizyon izlemeye mi geidiniz?
- Sadece konuşmak, düşüncelerimi yeniden gözden geçirmek istiyorum. Beni dinleyin, bu bana yeter, sizden düşünme öğelel-nizi bana açmanızı istemiyorum.
>
Laetitia onun içeri girmesine izin verdi.
- Çok iyi komiser, kulağım tamamen sizde.
Komisere bir koltuk gösterdi, sonra uzun bacaklannı birbirinin üstüne atarak onun karşısına yerleşti.
Melies konuşmaya başlamadan önce onun elbisesindeki Yunan işi pilileri, ince saçlanndaki yeşim taşından kakma işleri hayranlıkla
seyretti.

- İzin verin özetleyeyim. Katil kapalı bir alana girip hareket edebilen biri, dehşete yol açıyor, arkasında hiçbir iz bırakmıyor ve sadece böcek ilaçları konusunda uzman kimyagerleri öldürmek ister gibi görünüyor.
Laetitia iki ayaklı bardakta bal şerbeti servisi yaparken menekşe rengi kocaman gözlerini ona dikerek ekledi:
- Ve sinekleri korkutan biri.
- Evet. Fakat şu MacHarious bize yeni bir öğe getirdi: "Karıncalar" sözcüğü. Bu durumda böcek ilaçlan üretenlere saldıran karıncalarla karşı karşıya olduğumuzu düşünebiliriz. Bu düşünce eğlendirici elbette ama...
- Ama pek gerçekçi değil.
- Tamamen.
- Karıncalar iz bırakırlardı. Örneğin, çevredeki yiyeceklerle ilgilenirlerdi. Hiçbir kannca taze bir elmanın çekiciliğine direnemez. Oysa MacHarious'un gece masasının üstünde dokunulmamış bir elma vardı.
- İyi gözlem.
172
i - Öyleyse bu izsiz, silahsız, kapılann zorlanmadığı gizli oturum n dnayeti üzerinde kalıyoruz. Belki de anlamak için yeteri kadar ha-•: ya! gücümüz yok.
! - Vay canına, katil olmanın on bin tane yolu yok! Laetitia gizemli bir gülümseme takındı.
- Kim bilir? Polisiye romanlar ilerliyor. 5000 yılının bir Agatha Christie'sinin ya da Mars'ın Conan Doyle'nun ne yazacağını düşünün. Eminim araştırmanızda ilerleyeceksiniz.
jacques Melies ona baktı ve gözlerini Laetitia Wells'in güzelliğiyle doldurdu. Allak bullak olan Laetitia ayağa kalktı ve sigara tabakasını almaya gitti. Sigarasını yaktı ve kendini afyonlu bir duman tabakasının arkasında korumaya aldı.
- Yazınızda kendimden aşırı emin olduğumu ve başkalarını yeteri kadar dinlemediğimi söylüyordunuz. Haklıydınız. Fakat insanın kendini düzeltmesi için hiçbir zaman geç değildir. Alay etmeyin fakat sizinle iletişim kurduktan sonra bana daha farklı biçimde düşünmeye başlamışım gibi geliyor, daha agk... Görüyorsunuz, karıncalardan biie şüphelenme noktasına geldim!
- Hâlâ kanncalannız!
- Bekleyin. Belki kanncalar hakkında her şeyi bilmiyoruz. Suç ortakları olabilir. Hamelin Kavalcısı'nın öyküsünü biliyor musunuz?
- Aklımdan çıkmış.
- Bir gün Hamelin şehri fareler tarafından istila edildi. Her yer fare kaynıyordu. O kadar çoklardı ki hiç kimse onlardan nasıl kurtulabileceğini bilmiyordu. Ne kadar çok öldürülürse o kadar fazlası ortaya çıkıyordu. Bütün yiyecekleri oburca yiyor, son hızla çoğa-tyorlardı. Şehirde yaşayanlar her şeyi bırakarak kaçmayı düşünüyorlardı, O sırada genç bir çocuk iyi bir ödül karşılığında şehri kurtarmayı önerdi. Şehrin ileri gelenlerinin kaybedecek hiçbir şeyi y°ktu, tartışmadan kabul ettiler. Böylece genç çocuk kaval çalmaya koyuldu. Büyülenen fareler toplandılar ve uzaklaşan çocuğu iz-lediler. Kaval çalan çocuk onları nehre götürdü ve hepsi orada bo-Suldu. Ama ödülünü istediğinde ileri gelenler gülerek onunla alay ettiler.
173
1 <W
- Yani? dedi Laetitia.
- Yani? Benzer bir durum düşünün: Kanncalan yönetebilen bir kavala. Onlann en büyük düşmanları olan böcek ilaçlannı bularv lardan intikam almalannı isteyen bir adam!
- Devam edin.
Laetitia sinirli görünüyordu, sigarasından uzun bir nefes çekti. Melies yeni bir coşkunluğun etkisindeymiş gibi durdu. Beynindeki bütün elektrik devrelerinde "kazandın" mesajı yanıp sönüyordu
- Sanınm buldum.
Laetitia Weils ona garip bir havayla baktı.
- Ne buldunuz?
- Bu, kanncalan evcilleştiren bir adam! Karıncalar kurbanların içine giriyor ve çene darbeleriyle... Yaralıyorlar... İç kanamalar bundan kaynaklanıyor. Sonra

yeniden, örneğin kulaklardan dışan çıkıyorlar. Bu, cesetlerin çoğunun neden kulaklannın kanadığını açıklıyor. Sonra toplanıyorlar, yaralılannı götürüyorlar. Bu, beş dakika sürüyor, birinci sinek birliğinin sineklerini engelleme zamanı... Buna ne diyorsunuz?
Laetitia Wells, açıklamasının başından beri komiserin coşkusunu paylaşmıyordu. Ağızlığının ucunda bir sigara daha yaktı. Belki de haklı olduğunu kabul etti. Ama onun bildiği kadanyla, karıncalardan bir otele girmelerini, odayı seçmelerini, sonra bir insanı öldürmelerini ve sakin bir biçimde yuvalarına dönmelerini istemek için onlan evcilleştirmenin bir yolu yoktu.
- Evet, böyle bir yol olmalı. Ve ben bu yolu bulacağım. Bundan eminim.
Jacques Melies ellerini çırptı. Kendinden çok memnundu.
- Gördüğünüz gibi 5000 yılının cinayet romanlarını düşlemeye gerek yok! Biraz düşünme yeteneği ve sağduyu yetiyor.
Laetitia Weils bunun üzerine kaşlannı çattı.
- Aferin komiser. Kesin olarak tam isabet kaydettiniz. Melies ilk amaç olarak adli tabibe kurbanlannın iç yaraların»1
kanncalann çene darbelerinden kaynaklanıp kaynaklanmayacağı"1 doğrulatma niyetiyle gitti.
174
Yalnız kalan L«ccıua VVells, kaygılı bir yüz ifadesiyle siyah cilalı jcaplnın kilidini açan anahtan çıkardı, bir elmayı ince dilimler biçiminde kesti ve yemeleri için teraryumundaki yirmi beş bin kann-caya verdi.
72. HEPİMİZ KARINCAYIZ
jonathan VVells "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisfnde, bundan binlerce yıl önce bir Pasifik adasında kanncalara tapanlann varlığından söz eden bir bölüm buldu. Edmond VVells'e göre bu insanlar besinlerini azaltarak ve meditasyon yaparak olağanüstü ruhsal güçler geliştirmişlerdi.
Bu topluluk bilinmeyen nedenlerle yok olmuştu, onunla birlikte sırlan da. Gittikçe besinden yoksun kalmaları onlan enerjilerini tutumlu kullanmaya zorunlu kılmıştı. En küçük hareket onlara ağır geliyordu. Gittikçe daha az konuşuyorlardı ama buna aykırı bir biçimde birbirlerini gittikçe daha iyi anlıyorlardı. Bir bakış, bir gülümseme, bir çene hareketi iletişim kurmalanna yetiyordu. Dikkat yetenekleri önemli ölçüde genişlemişti. Yürüdüklerinde her kaslarının, her eklemlerinin hareketlendiğinin bilincine vanyorlardı. Düşünce yoluyla soluklarının gidiş gelişlerini takip ediyorlardı.
Koku alma ve işitme duyulan hayvanlara ve ilkellere yakıştırılan keskinliğe ulaşmıştı. Tat alma duyulanna gelince, sürekli oruç onu şiddetlendirmişti. Yetersiz beslenmenin yol açtığı bireysel ya da toplu sanrılann bile bir anlamı vardı.
Lucie VVells başkalarının düşüncelerini doğrudan okuduğunu 'Ik kez fark ettiğinde dehşete kapıldı. Bu olgu ona uygunsuz göründü. Fakat rastlantı eseri Jason Bragel'in o kadar doğru ve namuslu olan aklıyla iletişim kuruyordu, orada dolaşmanın tadını çıkardı.
Her geçen gün yiyecek daha azalıyordu ve ruhsal deneyimler ûaha güçlü oluyordu. Her zaman zorunlu olarak en iyisi için değil. °edensel aktivitelere ve agk havaya alışmış olan eski itfaiyeciler
175
ve polis memurları bazen öfke ve klostrofobi (Kapalı mekân korkusu) krizlerini bastırıyorlardı.
Çok zayıflamış, yüzleri daha parlak ve daha koyu renk oian gözleriyle kaplanmış hepsi birbirlerine benzeyecek kadar tanınmaz hale geliyorlardı. Birbirlerine kendi huy ve düşüncelerini bulaştırdıkları söylenebilirdi (sadece Nicolas Wells, küçük yaşı nedeniyle daha iyi beslendiği için, hâlâ net bir biçimde diğerlerind» ayırt ediliyordu).
Ayakta durmaktan kaçınıyorlardı (fiziksel enerjisi olmayan insanlar için aşın yorucuydu) ve dizüstü otururak kalmayı, hatta dört ayak üzerinde yürümeyi tercih ediyorlardı. Yavaş yavaş, günler geçtikçe, ilk günlerde çekilen acıyı bir çeşit dinginlik izledi.
Bu bir tür çılgınlık mıydı?

Ve sonra birden, bir sabah bilgisayarın yazıcısı çatırdadı. Bel-o-kan kızıl kannca sitesinden bir bölüm asi, önceki kraliçenin ölümüyle kesintiye uğrayan iletişimi yeniden kurmak istiyordu. Diyalog kurmak için "Doktor Livingstone" sondasını kullanıyorlardı. İnsanlara yardım etmek istiyorlardı. Gerçekten, üstlerini kapayan granit kapak taşından geçen faydan ilk yiyecek yardımlan onlara ulaşmaya başladı.

73. MUTASYON

Parmaklar yanlısı asi kanncaların yardımı sayesinde Augusta VVells ve arkadaşları artık uzun süre hayatta kalabileceklerini biliyorlardı. Beslenmelerini düşük fakat düzenli bir düzeyde sabitle-mişlerdi. Hatta çok az güç bile kazanmışlardı.

Sonunda bu cehennemde her şey aşın kötü olmayan bir biçimde işliyordu. Lucie Wells'in önerisiyle yüzeysel insan adlarını terk etmeye karar vermişlerdi. Artık hepsi birbirlerine benzediklerine göre sadece numaralar alacaklardı. Bu, hatın sayılır bir etki yarattı. Soyadını kaybetmek atalannın tarihinin ağırlığından vazgeçmekti-Sanki yeni gibiydiler: Hepsi birlikte yeni doğmuşlardı.

176

Adını kaybetmek diğerlerinden ayırt edilme isteğinden vazgeçmekti.

Daniel Rosenfeld (12.)'nin önerisi üzerine başka bir ortak dil aramaya karar verdiler. Bunu keşfeden Jason Bragel (14.) oldu. İnsan, ağzıyla sessel dalgalar göndererek iletişim kurar. Fakat bunlar aşın karmaşık, aşırı belirsizdirler. Neden hepimizin titreşim halinde gireceğimiz tek bir saf ses dalgası yaymayalım?"

Olaylar, Hindu dini tarikatının tarzında acayip bir ivme alıyordu fakat onların bunun için tedavileri yoktu. Nasıl olsa kader onları başka bir boyuta, başka bir varoluş düzlemine yerleştirmemiş miydi? Onunla yaşamak gerekiyordu ve giriştikleri deneyimler onlarda tutku uyandınyordu.

Dizüstü oturarak ya da daha esnek olanlar için dizüstü sırt dik durarak, bir daire oluşturuyor ve birbirlerinin kolundan tutuyorlardı.

Başlannın oluşturduklan gül şeklinin ortasında buluşması için öne eğiliyor, sonra her biri sırayla kendi notasını söylüyordu. Kendi ses titreşimini. Sonunda hepsi birlikte, aynı notada birleşmek için, seslerinin çınlayışını uyduruyorlardı. Pratik yapa yapa, hepsi en düşük perdede, sesleri kannlannın dibinden yükselerek söylüyorlardı.

"OM" hecesini seçmişlerdi. En eski ses, sonsuz toprak ve uzayın şarkısı. Her şeye işleyen OM bir lokantanın uğultulu gürültüsü olduğu gibi dağın sessizliğiydi.

Gözleri kapanıyordu. Soluk alıp verişleri yavaşlıyor, derinleşiyor, eşzamanlı oluyordu. Hafifleşiyor, her şeyi unutuyor, sese dayanıyorlardı. Ses oluyorlardı. OM, her şeyin başladığı ve her şeyin bittiği ses.

Tören uzun sürüyordu. Sonra sakin bir biçimde ayrılıyorlardı. Bazıları köşelerine çekiliyor, diğerleri şu ya da bu işle meşgul oluyorlardı.- Temizlik yapmak, zayıf besin rezervlerini yönetmek, "asi"ierle konuşmak.

Sadece Nicolas bu ayinlere katılmıyordu. Diğerleri onun buna özgürce katılmak için çok genç olduğuna karar vermişlerdi. Aynı akilde hepsi onun en iyi beslenen olmasında karar birliğine varoşlardı. Ayrıca karıncalarda da ilk hazine yumurtadır.

177

Kanncalar... Bir gün, onlarla telepati yoluyla iletişim kurmayı denediler. Sonuçsuz. Gene de aşın hayal kurmamak gerekiyordu. Kendi aralannda bile yelkenleri suya indirdiler: Telepati sadece iki defada bir kez, o da iletişimcilerden biri ya da diğerinin tarafında hiçbir direnç olmaması koşuluyla gerçekten iyi işliyordu.

Yaşlı Augusta anımsıyordu.

Böylece, yavaş yavaş, karıncaya dönüşmüşlerdi. En azında» kafalannın içinde.

74. ANSİKLOPEDİ

FARE-KÖSTEBEK: Fare-köstebek (heterocephalus glaber) Doğu Afrika'da, Etiyopya'yla Kenya'nın kuzeyi arasında yaşar. Bu hayvan kördür ve pembe derisi tüysüzdür. Kesici dişleriyle kilometrelerce uzunlukta tüneller kazabilir. Fakat en şaşırtıcı nokta bu değildir. Fare-köstebek sosyal olarak böceklerle aynı biçimde davranan tek memelidir! Bir fare-köstebek kolonisi ortalama beş yüz

bireyden oluşur ve bunlar karıncalarda olduğu gibi üç kasta ayrılırlar: Cinsiyettiler, işçiler, askerler. Tek bir dişi, bir çeşit kraliçe, doğurabilir ve bir defada her kasttan otuz yavru dünyaya getirir. Tek "yumurtlayan" alarak kalmak İçin sidiğinde yuvanın diğer dişilerinin çoğalma hormonlarını bloke eden kokulu bir madde salgılar. Fare-köstebek türünün koloniler halinde bir araya gelmesi yan çöl bölgelerde yaşamasıyla açıklanabilir. Bazen hacimli ve genelde çok dağınık olan yumrular ve köklerle beslenir. Tek başına bir kemirgen kilometrelerce kazabilir ve hiçbir şey bulamadan açlıktan ya da bitkinlikten ölür. Toplum halinde y*' şam yiyecek bulma şansını arttırır, buna göre bulunan en küçük yumru hepsinin arasında eşit bir biçimde paylaşılacaktır. KanncaUula aradaki kayda değer tek fark: Aşk eyleminden sonra erkekler hayatta kalırlar.
Edmond VVelI*-Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt 11
178
75. SABAH
Çok ağır pembe bir küre ilerliyor. O, küreye sesleniyor: "Sizin halkınıza karşı hiçbir düşmanca niyetim yok." Ama top durmuyor ve onu eziyor.
103683. ansızın uyanıyor. Sürekli kâbuslar gördüğü için vücudunu uyku süresini azaltacak ve en küçük sıcaklık değişiminde uyanacak biçimde ayarlamıştı.
Gene rüyasında Parmaklan gördü. Onları düşünmeyi bırakması gerek. Eğer Parmaklardan korkarsa zamanı geldiğinde gerektiği gibi dövüşmeyi bilmeyecek çünkü korkusu eyleme geçmesini engelleyecek.
Anne Belo-kiu-kiuni'nin eskiden kız kardeşlerine ve ona anlatmış olduğu bir karınca efsanesini anımsıyor. Kokusal sözcükler hâlâ ön belleğinde duruyorlar ve tamamen yeniden canlanmalan için nemli bir dokunuş yetiyor.
"Bir gün, bizim hanedanımızdan bir kraliçe, Goum-goum-ni zifaf odasında bitkin bir halde aa çekiyordu. Ruh halleri hastalığına yakalanmıştı. Üç soru onun etkinliğini azaltıyor bütün düşünce yeteneğini harekete geçiriyordu:
Hayatta en önemli an hangisidir?
Başanlacak en önemli şey nedir?
Vücut ve zihin rahatlığının sırn nedir?
Bunu kız kardeşleriyle, kızlarıyla, federasyonun en verimli akıl-larıyla tartıştı ama onu tatmin eden bir yanıt elde edemedi. Ona hasta olduğunu, onda saplantı haline gelen bu üç soruyla ilgili hiçbir şeyin Güruh'un hayatta kalması için gerekli olmadığını söylediler.
Böylece yılgınlaşan kraliçe zayıflamaya başladı. Güruh kaygındı. Site tek yumurtlayanını kaybetmek istemiyorsa, ilk kez, ciddi bir biçimde soyut sorunlann üzerine eğilmek zorundaydı.
En önemli an? En temel şey? Vücut ve zihin rahatlığının sırn?
Herkes yanıtlar önerdi.
En önemli an yemek yenen andır çünkü besin enerji getirir... aP'iacak en önemli şey türün devamlılığını sağlamak ve siteyi
179
savunacak askerlerin sayısını arttırmak için çoğalmaktır... Vücut ve zihin rahatlığının sırn sıcaklıktır çünkü sıcaklık kimyasal bolluğa kaynağıdır.
Bu çözümlerden hiçbiri kraliçe Goum-goum-ni'yi memnun et-medi. Böylece yuvayı terk etti ve tek başına Büyük Dışarıya çıktı Orada, hayatta kalmak için sürekli mücadele etti. Üç gün sonra geri geldiğinde topluluğu içler acısı bir durumdaydı. Fakat yar: rını bulmuştu. Vahiy, vahşi karıncalara karşı acımasız bir daî« tam ortasındayken gelmişti. En önemli an şimdidir çünkü sadece şimdiki zamana etki edebiliriz. Eğer şimdiki zamanımızla uğraşmazsak geleceğimizi de kaçınrız. En önemli şey orada, karşımızda olan şeyle karşı karşıya gelmektir. Kraliçe kendisini öldürmek isteyen askerden onu öldürerek kurtulmasaydı, ölen kendisi olacaktı. Vücut ve zihin rahatlığına gelince, bunu savaştan sonra keşfetmişti: Bu, yaşıyor olmak ve Dünya üzerinde yürümektir. Çok basit.
"Şimdiki anın tadına varmak."
"Karşımızda olanla meşgul olmak."
"Dünya üzerinde yürümek."
Kraliçe Goum-goum-ni tarafından miras bırakılan yaşamın üç tarifi böyle işte.
24. gelerek asker karıncaya katılıyor. "Tanrılar"a olan inancı hakkında açıklama yapmak istiyor.

103683.'nün açıklamaya gereksinimi yok. Onu bir duyarga hareketiyle susturuyor ve federe şehrin önünde birkaç adım yürümeye davet ediyor.
"Güzel, değil mi?"
24. yanıt vermiyor. 103683. ona elbette Parmaklarla karşılaşmak ve onlan öldürmekle görevli olduklarını, ama önemli başka şeylerin olduğunu söylüyor: Orada olmak, yolculuk etmek. Her şeyden sonra belki en iyi an Merkür Görevi'ni başaracağımız ya da Parmaklan yeneceğimiz an olmayacak, belki en iyi an şimdi, sabah erken, dost kanncalarla çevrili, ikisinin orada olduğu şu an.
103683. ona kraliçe Goum-Goum-ni'nin öyküsünü anlatıyor.
24., görevlerinin bu ruh halleri öykülerinden çok daha "önemli" bir özelliği olduğunu düşündüğünü söylüyor. Tamamen, sahip
180
, çrü Parmaklara yaklaşma ve hatta belki onlan görme ve onlara ° kıiflrna şansının etkisi altında.
verini hiç kimseye bırakmazdı. 24., 103683. nün onları daha .. ce görüp görmediğini soruyor.
'Bana onlan görmüşüm gibi geliyor ama bilmiyorum, artık bil-.vorum. Biliyorsun 24., onlar bizden farklılar."
24. bundan şüphe ediyor.
103683. bir feromon tartışmasına girmek istemiyor. Ama sezgisel olarak Tanrıların Parmaklar olduğuna inanmıyor. Belki Tannlar var ama bu başka şey olurdu. Belki bu zengin doğa, bu ağaçlar, bu orman, onlan çevreleyen bitki ve hayvan örtüsündeki bu anlatılmaz zenginlik... Evet, basit olarak gezegenleri olan bu büyüleyici manzaraya iman etmesi daha kolay olurdu.
Tam o anda, pembe bir ışık şeridi ufukta uzanıyor. Asker kann-ca kamının sivri ucuyla onu gösteriyor.
"Bak ne kadar güzel!"
24. bu duygusal anı paylaşmayı başaramıyor. O zaman 103683. iğneli bir şaka yapıyor:
"Ben Tanrıyım çünkü güneşe doğmasını emredebilirim."
103683. dört arka ayağı üzerinde dengeli bir biçimde dikiliyor ve duyargalanyla gökyüzünü işaret edip baharatlı bir feromon yayarak tumturaklı sözler ediyor:
"Güneş, doğ, sana emrediyorum!"
O sırada güneş yüksek otlann arasından bir ışın gönderiyor. Gökyüzü aşı boyası, menekşe, mor, kırmızı, turuncu, yaldızlı renklerden oluşan bir bayram yaşamaya koyuluyor. Işık, sıcaklık, güzellik, her şey karınca istediğinde geliyor.
"Belki kendi olanaklanmızı aşağı görüyoruz;" diyor 103683.
24., Parmaklar bizim tannlarımızdır, cümlesini tekrarlamak istiyor ama güneş o kadar güzel ki susuyor.
181
¦ !
ÜÇÜNCÜ GİZEM
KILIÇ VE ÇENE DARBELERİYLE
76. MARILYN MONROE, MEEHCISİN NASIL HAKKINDAN GELDİ
İki Etiyopyalı bilgin çok sade, aynı idealle kaynaşmış bir çift oluşturuyorlardı.
Henüz çok küçükken bile Gilles Odergin kannca yuvalanna bakarak saatler geçiriyordu. Evinde, boş reçel kaplarının içine kann-calar yerleştirmek istedi. İlk kaçış denemelerinde sinirlenen annesi onlan terlik darbeleriyle katletti. Buna karşın o, vazgeçmedi ve daha gizli, her yeri iyice kapalı diğer yetiştirme deneylerine girişti. Ama her seferinde kanncalan ölüyordu ve o, bunun nedenini anlamıyordu.
Uzun süre bu küçük hayvanlara bu kadar ilgi duyan tek kişi olduğuna inandı. Rotterdam Böcekbilim Fakültesi'nde Suzanne'la karşılaştığı güne kadar. Kanncalara karşı onlan hemen birbirlerine yaklaştıran aynı karşı konulmaz ilgiyi duyuyorlardı.
Genç kadın, doğrusu, ondan daha da tutkuluydu. Teraryumlar oluşturmuştu, pansiyonerlerinin büyük bir bölümünü ayırt edebiliyordu, onlara adlar veriyordu, korudukları arasında meydana gelen en küçük olayı not ediyordu. İkisi beraber cumartesi günlerini onları gözlemleyerek geçiriyorlardı.
183

Daha sonra, gene Avrupa'da ve evli olduklan bir sırada korkunç bir şey oldu. O sırada Suzanne'ın kannca yuvasında altı kraliçe vardı. Kısa duyargaları olana KJeopatra, kafasında bir makas darbesi izi taşıyana Marie Stuart, kıvırcık ayaklan olana Pompado-ur, en geveze olana (duyusal uzantılarını durmadan kımıldatıyordu) Eva Peron, en koket olana Marilyn Monroe ve en saldırgan olana Catherine de Medicis adJnı vermişti.
Bu sonuncusu, karakterine uygun olarak bir grup katili hare|tf te geçirdi ve birbiri ardına bütün rakiplerini öldürttü. Odergin çift, bu mini iç savaşa müdahale etmeden Medids'in kiralık katillerinin diğer kraliçeleri nasıl yakaladıklarını ve yalağa götürdüklerini, orada boğduktan sonra çöplüğe attıklarını gözlediler.
Sonra öyle bir şey oldu ki Marilyn Monroe bu Saint-Barthe-iemy katliamından sağ çıktı. Atıkların arasından ortaya çıktı ve ivedilikle kendi kiralık katillerini harekete geçirdi ve Catherine de Medicis'i öldürttü.
Bu korkunç hesap görmeler iki kannca uygarlığı âşığını dehşete düşürdü. Allak bullak olmuşlardı. Demek ki kanncalann dünyası insanların dünyasından daha da zalimdi. Aşırı zalimdi. Bir günden diğerine genç çift sevdikleri kadar bu dünyadan nefret etmeye başladılar.
Etiyopya'ya döndükten kısa bir süre sonra geniş bir Afrika kıtasının böcekleriyle mücadele hareketine katıldılar. Böylece bu konuda zirvede olan dünyaca ünlüler ve en iyi uzmanlarla ilişkiye girdiler. .
Prof. Odergin deney kabını çkardı ve bir rahibin özenli ve ölçülü hareketleriyle göz hizasına kaldırdı. Karısı aynı törensel havayla kabın içine beyaz bir toz boşalttı. Aslında tebeşir tozu. Sonra kanşımı merkezkaç kuvvetiyle çalışan bir alete boşalttı, içine birçok sütsü sıvı ekledi, kapattı ve düğmeye bastı. Beş dakika sonra kanşım gümüş grisi tatlı bir karışık renk aldı.
O sırada bir adam geidi ve onları uyardı. Bu da bir bilgindi-Uzun boylu ve zayıftı, adı Cygneriaz'dı. Prof. Miguei Cygneriaz.
- Hızlı yapmak gerek. "Onlar" bize yetişiyorlar. Maximilien MacHarious da öldü. Babil Eylemi hangi noktada?
184
Gilles gümüş renkli sıvıyla dolu deney kabını uzattı:
- Her şey hazır.
- Aferin. Bu kez sanırım biz kazandık. Artık bize karşı hiçbir şey yapamayacaklar. Fakat siz onlar yeniden vurmadan yola çıkmalısının
- Tekerleğimize çomak sokmaya çalışanlann adlarını biliyor ^usunuz?
- Küçük bir sahte çevreci grup olmalı. Ne yaptıklarını bile bilmiyorlar.
Gilles Odergin iç çekti.
- Bir eser meydana getirildiğinde neden onun çalışmasını engellemek için bir karşı gücün ortaya gkması gerekiyor?
Miguel Cygneriaz omuz silkti.
- Bu her zaman böyledir. Bizim daha çabuk olmamız gerekiyor.
- Fakat düşmanlanmız kimler?
Miguel Cygneriaz bir entrikacı havası takındı.
- Bunu gerçekten bilmek istiyor musunuz? Cehennem güçlerine karşı savaşıyoruz. Onlar her yerdeler. Ve her şeyden önemlisi, buradalar, kendi aklımızın kıvrımlarında derinlemesine büzülüp saklanmış duruyorlar. İnanın bana, bunlar en kötüleri!
Gilles ve Suzanne Odergin, Prof. Miguel Cygneriaz gümüş rengi maddeyi götürdükten tam otuz dakika sonra öldüler.
77. BÖCEKLERİN PUTU
"Daha da çok sungu gerek
£ğer Tanrılarınıza saygı göstermezseniz,
Sizi toprak, ateş ve suyla cezalandıracağız.
Parmaklar öldürebilirler çünkü onlar Tanrıdırlar. Parmaklar öldürebilirler çünkü onlar büyükler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü güçlüdürler. •
Gerçek budur."
185
Bu keskin bildiriyi yazan Parmaklar aniden bir burun deliğine kadar yükseliyorlar. İçlerinden üçü tepeden tırnağa kadar temizle. mekle uğraşıyor;

neden sonra dönüyorlar ve dışkılarla beslenen bir kınkanatlı böceği korkutarak küçük bir gülle halinde yuvarlıyorlar ve uzağa fırlatıyorlar.
Sonra Parmaklar arkasında iyi iş yaptın denen bir alnı desteklemek için daha da yükseğe kalkıyorlar. Ve bu iş ilk kez yapılan bir iş değil!
78. SEFİH
Yavaş yavaş ordunun geri kalan tamamı iki kanncaya katılıyor.
103683. bir duyargasını kaldınyor, şimdi onu agkça ısıtan güneşi kokluyor. Çevrelerinde kalabalık var.
Bel-o-kanlılar ve izlemeye gelen Zedi-bei-nakanlılar. Topçu ve süvari birliklerine ve sefere katılanlann tamamına canlı, cesaret verici sözler yayıyorlar.
23. çenelerini biliyor, 24. kelebek kozasına göz kulak oluyor. 103683. sıcaklık artışına karşı dikkatli, hareketsiz duruyor. Tam 20 derecede, heyecanla soluyor ve yola çıkış işareti feromonunu yayıyor. İnatçı olduğu kadar hafif olan bu feromon silah altına alma feromonudur ve hekzanoik asitten (C6-H12-02) oluşur.
Askerler hemen, duyargaların, boynuzlann, göz kürelerinin ve tombul kannlann coşkunluğuyla büyüyen ve gerinen birinci bir sütun oluşturarak yola çıkıyorlar. Parmaklara karşı ilk ordu yeniden yola çıktı. Kısa bir süre sonra gıcırdayan ve açılan otlann arasında katı yüreklilikle bir yol açarak yoklama gezisi ritmini buluyor.
Böcekler, solucanlar, kemirgenler ve sürüngenler onun geçtiği yerlerden kaçmayı tercih ediyorlar. İyice gizlenerek onun geçişir" izleyen tek tük cesurlar gergedanböceklerini kızıl kanncalaria ya" yana görünce şaşınp kalıyorlar.
186
En Önde iz sürücüler hareketleniyorlar. Sürülerin en önemli bölümüne en az dolambaçlı, mümkün olan en az engebeli yollan açarak sağa gidiyorlar, sola gidiyorlar.
Genelde çok etkin olan bu sakıngan düzenleniş, ordunun birdenbire öngörülmeyen bir engele vanp dayanmasını engellemiyor. Çapı en az yüz adım genişlikteki kocaman bir kraterin kenarında yığılıyor ve itişip kakışıyorlar. İşte bu şaşkınlık! Çünkü bu deliği hemen tanıyorlar. Bu, mucize bir askerin yerden sökülerek dev bir şeffaf kabuğa konuşunu anlattığı Gou-li~aikan Sitesi'nin kalıntısı. İşte Parmaklann işi! İşte neyi yapacak yetenektelerl
Duyargalan gergin, gürbüz bir kannca kız kardeşlerine doğru dönüyor. Bu 9. hepsi onun Parmaklara karşı hırgnlığını biliyor. Çenelerini geniş geniş açarak güçlü bir feromon yayıyor:
"Onlann intikamını alacağız! Bizden biri için iki Parmak öldüreceğiz!"
Bütün sefere katılanlar dünyada yüz Parmak olmadığının söylendiğini ve tekrar edildiğini duydular ama sert mesajdan etkileniyorlar. Öfke ve intikam hırsıyla, uçurumun çevresini dolaşıyor ve yeniden yola koyuluyorlar.
Heyecanlan onlara alınması gereken tedbirleri unutturmuyor. Böylece, çok güneş alan bir savan ya da bir çölü geçerken topçularına gölge yapacak biçimde düzenleniyorlar. Aşın ısınan asidin patlamaması gerekiyor, yoksa hem onu taşıyanı hem de komşularını öldürür. Hele % 60 yoğunluktaki asitle: Ordunun saflan arasındaki gaz yayılmasını ve yıkımı düşünün!
İşte önlerinde bir çukur. Büyük olasılıkla son tufanın kalıntısı. 103683. bunun çok fazla bir mesafeye uzanmayacağını ve çevresini güneyden dolaşmanın mümkün olması gerektiğini düşünüyor. Onu dinlemiyorlar, kaybedecek zaman yok! İz sürücüler kendilerini suya atıyorlar ve birbirlerinin ayakianndan tutunarak bir köprü oluşturuyorlar. Sürü geçtikten sonra kırkı hareketsiz kalacak. Bedelsiz hiçbir şey yok.
İkinci akşam inmeye başladığında bir termit yuvası ya da düşman kannca yuvasını seve seve işgal ederlerdi. Ama ufukta hiçbir
187
şey yok. Akağaçlann dışında hiçbir şeyin yetişmediği çöl gibi geniş bir fundalığın içindeler.
Buradan çok uzakta ipek karıncalarının bu biçimde açık ordugâh kurduklannı bilmeyen yaşlı bir savaşçının yönlendirmesiyle toplanıp sıkışık bir top halinde yığılıyorlar. Bu geçici yuvanın çevresi ısırmaya haar çenelerden oluşan bir dantelle çevrili. İçeride, soğuğa karşı daha duyarlı olan kınkanatlılar,

hastalar ve yaralılar için yaşayan salonlar yapılıyor. Yuvanın tamamı on kat ve bu k*f lardaki koridorlar ve odalardan oluşuyor.
Bir hayvan bu koyu renk bal kabağına hafifçe dokunsa, yumuşak kannca yığınının içinde hemen oburca yutuluyor. Kendilerini dayanıklı sanan genç bir şakrak kuşu ve bir kertenkele meraklarının bedelini böyle korkunç bir ölümle ödüyorlar. Dışanya yerleştirilmiş karıncalar alarm halinde kalırlarken içeride hareketler sakinleşiyor ve yavaşlıyor. Herkes hakkına düşen o-da ya da koridorun bir bölümüne sıkışıyor.
Soğuk orada. Hepsi uyuyorlar.
79. ANSİKLOPEDİ
EN KÜÇÜK ORTAK PAYDA: Dünyadaki bütün İnsanlar tara-undan en çok paylaşılan hayvan deneyimi karıncalarla karşılaşmadır. Hiç kedi ya da köpek ya da an veya yılan görmemiş İlkel topluluklar mutlaka vardır oma bir gün bir karıncanın üstünden geçmesine izin vererek onunla oynamamış hiçbir insan bulamazsınız. Bu, bizim en yaygın ortak yaşantımızda. Oysa elimizin üstünde yürüyen bu karıncayı gözleyerek temel bilgiler çıkardık. Bir: Kannca, başına geleni anlamak İçin du-yargalannı hareket ettirir; iki: gidilebilecek her yere gider; üç: eğer diğer elimizle yolunu kesersek ona tırmanır; dört: Bir kannca dizisini önüne ıslak parmağımızla bir çizgi çizerek durdurabiliriz (bu durumda böcekler görünmez ve geçilmez bit duvar karşısındaymış gibi olurlar ve sonunda çevresini dolaşırlar). Bunların hepsini biliyoruz. Buna karşın bu çocuksu
188
IfHgf, bütün atalarımız ve bütün çağdaşlarımız tarafından paylaşılan bu bilgi hiçbir şeye yaramaz. Çünkü okulda yeniden ele alınmaz. (Orada karınca kabataslak bir biçimde İncelenir: Örneğin, karıncanın vücudundaki parçaların adlarını ezberleyerek: gerçekten ne İşe yarar?) Bir İş bulmada da yardımı olmaz.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
80. AKŞAM KONUKLARI
Doğru görmüştü! Adli tıp hekimi onu doğrulamıştı. İç doku bozuklukları pekâlâ kanncalann çeneleri tarafından yapılmış olabilirdi. Jacques Melies belki henüz suçluyu yakalamamıştı ama doğru yolda olduğundan emindi.
Uyuyamayacak kadar heyecanlı olduğu için televizyonu açtı ve şans eseri "Düşünce Tuzağı"nın gece tekrar gösterimine düştü. Madam Ramirez utangaç havalarını terk etmiş yüzü ışıl ışıl bir ifade almıştı.
- Pekâlâ Madame Ramirez, bu kez buldunuz mu? Madam Ramirez neşesini saklamadı.
- Evet, evet, buldum! Sonunda, sanırım bilmecenizin çözümünü buldum!
Alkışlar gök gürültüsü gibi patladı. Sunucu şaşırdı:
- Gerçekten mi?
Madam Ramirez küçük bir kız gibi ellerini grpıyordu.
- Evet, evet, evet! diye bağırdı.
- Öyleyse bunu bize açıklayın Madam Ramirez.
- Anahtar cümleleriniz sayesinde, "Ne kadar zekiysek bulma Şansımız o kadar azdır", "Bildiklerimizi unutmak gerekir", "Evren gibi bu bilmece de kaynağını mutlak basitlikten alıyor", çözüme ulaşmak için yeniden bir çocuk olmam gerektiğini anladım. Geriye
189
gitmek, kaynağa dönmek, tıpkı evrenin yayılmasını temsil eden bu dizinin başlangıçtaki 'Big Bang'ına geri dönmesine benzemesi gibi. Basit bir akıl olmam, bebek ruhumu yeniden bulmam gerekiyordu.
- Bu oldukça uzaklarda aramak demek, değil mi Madam Rarrri-
rez.
Yanşmacı bütün atılganlığıyla sözünün kesilmesine izin verm*
di:
- Biz yetişkinler, kendimizi her zaman daha zeki olmaya zorluyoruz ama ben kendi kendime ters yönde hareket edildiğinde ne olacağını sordum. Alışılmışı kırarak alışkanlıklanmızın tam tersini yapmak.
- Aferin Madam Ramirez.
Birbirinden kopuk alkışlar. Meües gibi izleyiciler de devamını bekliyorlar.
- Zeki bir akıl bu bilmece karşısında nasıl davranır? Bu birbirini takip eden sayılar karşısında bir matematik problemi görür. Yani sonuçta bu sayı dizileri arasındaki ortak paydanın ne olduğunu arayacaktır. Toplar, çıkanr, çarpar, bütün

sayılan işlemden geçirir. Fakat boşuna kafa patlatır çünkü bu, matematiksel bir şey değildir. Ve bu bir matematik bilmecesi değilse, edebi bir bilmecedir.
- İyi düşünmüşsünüz, Madam Ramirez. Alkışlıyoruz. Yanşmacı soluklanmak için alkışlardan yararlanıyor.
- Fakat yığılan bir sayı dizisine nasıl edebi bir anlam verilir, Madam Ramirez?
- Çocuklar gibi yaparak, gördüğümüzü söyleyerek. Çok küçük çocuklar bir sayı gördüklerinde sözcüğü telaffuz ederler. Onlar için "altı" altı sesine denk gelir, tıpkı "inek" in dört ayaklı ve memeleri olan hayvana denk gelmesi gibi. Bu bir uyuşmadır. Nesneleri dünyanın her tarafında değişen keyfi seslerle işaret ederiz. Fakat ad, kavram ve şey her yerde sonunda tek bir şey oluşturur.
- Bugün iyi filozofsunuz. Madam Ramirez ama değerli izleyicilerimiz somut yanıtı istiyorlar. Peki, şu çözüm ne?
- Eğer "1" yazarsam, okumayı yeni söken bir çocuk bana "bu bir bir" diyecektir. Böylece "bir bir" yazıyorum. Ona en son

yw
azdığım şeyi gösterirsem bana "iki bir" gördüğünü söyleyecektir: ;2 1". Ve bu böyle devam eder... İşte çözüm. Bir sonraki sırayı el-je etmek için üstteki sırayı adlandırmak yeterli. Yani bizim çocuğumuz alttaki sıra için " bir iki, bir bir" diye okur. 1211. Numaralıyorum ve 111221 oluyor, sonra 312211, sonra 13112221, sonra 1113213211. "Dört" sayısının hemen ortaya çkacağını sanmıyorum!
- Harikasınız, Madam Ramirez! Ve kazandınız!
Salon büyük bir gürültü ile alkışlıyor ve küçük bulutunun üstündeki Melies'e candan alkışlanan kendisiymiş gibi geliyor. Sunucu yeniden düzene çağırıyor:
- Gene de iyi başlamış bir işi yanda bırakamayacağız, değil mi Madam Ramirez?
Kadın heyecanlanıyor, gülümsüyor, kıntıyor, şüphesiz serin olmaktan çok nemli ellerini koyu kırmızı yanaklanna dayıyor.
- En azından aklımı toplamama izin verin.
- Ah! Madam Ramirez, sayı bilmecemizi çözmüş olmanız çok iyi ama yeni "Düşünce...
- ...Tuzağı!"
- Evet her zamanki gibi adını vermeyen bir izleyicimiz tarafından gönderilen yeni "Düşünce TuzağTmız biçimlenmeye başladı bile. Yeni bilmecemizi iyi dinleyin: Altı kibritle, evet altı kibrit diyorum, kırmadan ya da yapıştırmadan, aynı boyda altı eşkenar üçgen yapabilir misiniz?
- Altı üçgen mi diyorsunuz? Altı kibrit ve dört üçgen olmadığından emin misiniz?
Sunucu katı bir ses tonuyla tekrarlıyor:
- Altı kibrit, altı üçgen. Yarışmacı şaşkınlaşıyor:
- Yani kibrit başına bir üçgen mi düşüyor?
- Tam öyle Madam Ramirez. Ve bu kez ilk anahtar cümle: "Diğeriyle aynı tarzda düşünmek gerek." Gerisi sizin düşüncelerinize ^l'yor değerli izleyiciler. Ve eğer isterseniz, yann görüşmek üzere!

]acques Melies televizyonu kapadı, yeniden yattı ve sonunda uyudu. Coşkusu onu uykusunda bile izledi. Karışık rüyalannda La_ etitia Wells, menekşe rengi gözleri ve böcekbilim levhaları, Se-bastien Salta ve korku filmlerindeki gibi yüzü, adli tabip olarak kariyer yapmak için politikayı bırakan Vali Dupeyron, asla düşüncesinin tuzağına düşmeyen yarışmacı Ramirez... Hepsi birbirine girdi. Rüyalan oynak dönüşlerine devam ederken, o, gecenin öner, bir bölümünde çarşaflarının arasında dönüp durdu. Derin derin uyuyordu. Daha az uyuyordu. Artık uyumuyordu. Sıçradı. Yatağının dibinde fark ettiği şiltenin üzerinde hafif bir vuruş gibi pekâlâ bir titreşimdi. Çocukluk kâbusu onu takip etmek için geri gelmişti: Canavar, gözleri nefretle kızarmış öfkeli kurt... Kendini toparladı. Şimdi bir yetişkindi. Tamamen uyanmış bir halde ışığı açtı ve ayaklarının altında hareket eden bir kabartı olduğunu gördü.
Yataktan dışan sıçradı. Kabartı oradaydı, gerçekti. Yumruğuyla ona vurdu ve kısa bir çığlık duydu. Sonra şaşkın bir halde Marie-Charlotte' un hafifçe topallayarak çarşaflannın altından çıkışını izledi. Zavallı miyavlayarak onun kollanna sığındı. Onu sakinleştirmek için okşadı ve acıttığı ayağını ovdu. Sonra, bu gece biraz güç kazanmaya kararlı bir halde Marie-Charlotte'u bir parça

tarhun otlu ton balığı ezmesinin yanında mutfağa kilitledi. Gidip buzdolabından bir bardak su içti ve görüntülerden sarhoş oluncaya kadar televizyon izledi. Yüksek dozda televizyonun ağrı kesici bir ilaç gibi yatıştıncı bir etkisi vardı. İnsan kendini yumuşak hissediyordu. Başınız hiçbir şeyden ağırlaşıyor, gözleriniz sizi ilgilendirmeyen sorunlardan sulanıyordu. İşte şölen.
Mâlies tekrar yatmaya gitti ve bu kez herkes gibi biraz önce televizyonda görmüş olduklannı rüyasında görmeye başladı: Yani bir Amerikan filmi, reklamlar, bir Japon çizgi filmi, bir tenis maçı ve haberlerden birkaç öldürme sahnesi. Uyuyordu. Derin bir biçimde uyuyordu. Daha az uyuyordu. Artık uyumuyordu.
192
Talih kararlı bir biçimde ona saldırıyordu. Bir kez daha yatağının ucunda kımıldayan bir kumul fark etti. Yeniden ışığı açtı. Bon-jai kedisi Marie-Charlotte gene taşkınlık mı yapıyordu? Ancak kapıyı özenle üstüne kilitlemişti. Çabucak ayağa kalktı. Kumulun ikiye, dörde, sekize, on altıya, otuz ikiye bölündüğünü gördü. Zar zor görülebilen yüz kadar küçük kabarak çarşafların ağzına doğru yer değiştiriyordu. MĞlies bir adım geri çekildi. Ve yastiğını istila eden kanncaları şaşkın bir halde hayranlıkla izledi.
İlk refleksi onlan eliyle süpürmek oldu. Tam zamanında vazgeçti. Sebastien Salta ve tüm diğerleri de onlan elleriyle süpürmek istemiş olmalıydılar. Düşmanını küçümsemekten daha büyük bir hata yoktur.
Böylece, tam türünü belirlemeyi bir saniye bile düşünmediği bu küçük hayvanlann karşısında Jaccjues Melies kaçmayı seçti. Göründüğü kadarıyla karıncalar onu takip ediyorlardı ama şans eseri giriş kapısının sadece bir kilidi vardı ve o, sürü ona ulaşamadan e-vi terk edebildi. Merdivenlerde, bu lanetli böcekler tarafından ufalanmakta olan zavallı Marie-Charlotte'un tüyler ürpertici miyavlamalarını duydu.
Bütün bunları ikinci bir defa sanki hızlandınlmış gibi yaşadı. Yalınayak ve üstünde pijamasıyla sokakta bir taksi durdurmayı başardı ve şoföre merkez karakoluna gitmesi için yalvardı.
Artık emindi, katil onun öldürülen kimyagerlerin gizemini çöz-düğünirbiliyordu ve aceleyle küçük katillerini ona göndermişti.
Oysa, bilmeceyi çözdüğünü tek bir kişi biliyordu. Tek bir kişi!
8î. ANSİKLOPEDİ
İKİLİK: Bütün İncil İlk kitabıyla özetlenebilir: Oluş. Bütün oluş 'Dünyanın Yaratılışını anlatan İlk bölümüyle özetlenebil İİT- Bütün bu bölümün kendisi de ilk sözcüğüyle özetlenebilir. B&rechit. Berâchlt "başlangıçta" anlamına gelir. Bütün bu sözcük ilk heceslyle özetlenebilir. Ber "yavnılanan" anlamına
193
gelir. Bütün bu hece de İlk harfiyle özetlenebilir. B, "Beth" biçiminde telaffuz edilir ve ortasında stvrl bir uç olan açık bir kareyle gösterilir. Bu kare evi ya da yumurtayı, fetüsü, ya\ru-lanmaya çağrılan küçük noktayı çevreleyen döl yatağını simgeler.
İncil neden alfabenin birinci harfiyle değil de ikinci harfiyle başlar? Çünkü B dünyanın İkiliğini temsil eder. A başlan-gıçtaki birliktir. B bu birliğin türevi, yansımasıdır. B dlğerldh Biz, "birden çıkan "Ikl'ylz. Biz, "A'dan çıktık ve "B'nln İçkideyiz. Biz bir Millik dünyasında ve birliğin, her şeyin çiktğı nokta olan "Aleph"in, özlemi -hatta arayıştyla- yaşıyoruz.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
82. SÜREKLİ DÜMDÜZ İLERİ
Açık ordugâh, bir akağaç meyvesinin, ağacın tohumlarını uzaklara götürecek olan şu bitki salyangozlardan birinin, düşmesiyle sarsılıyor. Bu meyvelerin zarsız çift kanatlannın tır dönüşü onlan karıncalar için tehlikeli kılıyor. Bu kez, askerlerden oluşan blok tekrar yola koyulmadan önce söküldü ve toprağa dağıldı. Sıralar arasında konuşulan konular her şeyi içeriyor. Farklı doğal mermilerin karşılaştırmalı riskleri tartışılıyor. Bazılarına göre en kötüsü duyargalara yapışan ve her türlü iletişimi allak bullak eden yabani hindiba tüyleri. 103683.'ye göre bu türün içinde hiçbir şey kınaçiçeğiyle boy ölçüşemez. Bu bitkinin meyvelerine hafifçe dokunulduğunda kayışlar şiddetli bir biçimde sarılırlar ve tohumlannı yüz adımı aşabilecek bir uzaklığa fırlatırlar!

Gevezelik ediliyor ama bununla birlikte uzun alay yürüyüşünü yavaşlatmıyor. "Dufour" bezleri arkadaki kız kardeşlerine yol g°Ş' termek için kokusal bir iz salgılasın diye kanncalar kesik aralıklara kannlannı yere sürtüyorlar.
194
yukarıda akağaç tohumlanndan farklı bir biçimde tehlikeli olan cok sayıda kuş seke seke uçuyor. Maviye çalan tüylü, güneyde vaşayan çalı bülbülleri, çayır kuşları ama özellikle bir sürü siyah veya yeşil ağaçkakan var. Bunlar Fontainebleau Ormanı'nda en c0k rastlanan kuşlar.
İçlerinden biri, bir siyah ağaçkakan dehşet veren bir biçimde yaklaştı. Gagasının menzilinde sıra halinde duran kızıl karınca sütununun karşısına yerleşiyor. Pike yaparak dalıyor, uçuşunun konumunu yeniden ayarlıyor ve yere yakın uçarak saldınyor. Korkudan çıldıran kanncalar her yana dağılıyorlar. Buna karşın kuşun amacı birkaç şanssız ayrık kanncayı yakalamak değil. Bir manga askerin üstünde uygun bir duruşta olduğunda, onlan tamamen kirleten beyaz bir dışkı bırakıyor. Bunu defalarca yaparak yaklaşık otuz karıncaya dokunmayı başarıyor. Bir uyan çığlığı bütün orduyu dolaşıyor.
"Ondan yemeyin! Ondan yemeyin!"
Gerçekten ağaçkakanların dışkılan genelde şerit taşırlar. Onlardan tadanlar...
83. ANSİKLOPEDİ
ŞERİTLER- Şeritler, yetişkin halinde ağaçkakanın bağırsaklarında yaşayan tek hücreli asalaklardır. Şeritler kuşun dışkılarıyla dışarı fırlatılırlar. Kuşun bunun bilincinde olduğu düşünülebilir çünkü sık sık karınca şehirlerini dışkılarıyla bombalar.
Kanncalar sitelerini bu beyaz izlerden temizlemek İstediklerinde bunları yerler ve şeritler onlara geçer. Asalaklar onların büyüme düzenlerini bozarlar, bağalarının pigmentas-yonunu değiştirerek onlan daha açık renk hale getirirler. Şerit **P«ulı kanaca tasasız ve gevşek olur, refleksleri çok daha yaktır ve bir yeşil ağaçkakan siteye saldırdığında bu dışkılar-"ân şerit kapan kanncalar onun İlk kurbanlan olurlar.
195
Bu karıncalar sadece daha yavaş değildirler, aynı manda açık renk olan kitinleri onları şehrin karanlık koridor lannda daha kolay fark edilir kılar. Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt ü'
İİ 84. İLK ÖLÜMLER
Kuş yeniden bombalamak için geri geliyor. Orta vadeli stratejisini uyguluyor: Önce zehirliyor, sonra hassaslaşan kanncalan bir sonraki saldında topluyor. Askerler kendilerini güçsüz hissediyorlar. 9. gökyüzüne doğru Parmakları öldürmeye gittiklerini ve onlara saldırarak bu aptal kuşun ortak düşmanlarını koruduğunu bağırıyor. Fakat ağaçkakan kokusal mesajları algılamıyor. Ters bir halka çizerek askerlerden oluşan sütuna en iyi biçimde yaklaşıyor.
Yaşlı bir karınca bağınyor: "Herkes uçaksavar savunmasına!"
Ağır topçular uzun saplann arasından mümkün olduğu kadar çabuk hücum ediyorlar. Kuşkusuz aşın hızlı olan kuşun geçişinde atışlannı yapıyorlar. İsabetsiz! Ne yazık ki iki topçu kesişen atışla-nyla aynı anda karşılıklı birbirlerini öldürüyorlar.
Ama siyah ağaçkakan dışkı atışını tekrar etmeye hazırlanırken pek alışılmamış bir görüntüyle karşılaşıyor. Karşısında, eşzamanlı olmayan kanat çırpışları sayesinde havada neredeyse hareketsiz duran bir gergedanböceği ve öndeki boynuzunun sivri ucunda tünemiş atış konumunda bir kannca var. Bu 103683. Anüsü tütüyor çünkü karnı tamamen % 60 yoğunluktaki asitle dolu.
Dengesini sağlayamayan kannca cesaretini yitirdi. Kuş onu yok edecek, ölçülemeyecek kadar daha büyük, daha güçlü ve daha atik. Karıncanın karnı engellemediği bir titremeyle sarsılıyor, artık nişan alamıyor.
196
O zaman Parmaklan düşünüyor. Parmakların korkusu tüm di-„ ^orkulann ötesinde. Direnmekten vazgeçmeyecek: Parmakla-yaklaşmışken bir ava kuşun onu etkilemesine, izin vermemeli.
Dikiliyor ve zehir cebinin içeriğini bir darbeyle atıyor. Ateş! . jaçicakanın yükselecek zamanı olmadı. Körleşmiş bir halde yörüngesini kaybediyor, bir ağaç kütüğüne çarpıyor, çarpmanın etkisiyle zıplıyor ve yere düşüyor. Bununla birlikte şarküteri ekipleri üzerine ayak basmadan yeniden havalanmayı başarıyor.

Bu olaydan dolayı 103683. büyük bir saygınlık kazanıyor. Hiç kimse onun korkusunu çok daha büyük bir korkuyla yendiğini bilmiyor-
Bundan sonra, serere katılan askerler 103683.'nün cesaretine, deneyimine, nişancılığına başvurma alışkanlığı ediniyorlar. Ondan başka kim uçuş halindeki kocaman bir düşmanı durdurmayı başarırdı?
Bu artan popülerliğin başka bir sonucu daha oluyor: Sevgi dolu teklifsizlik işareti olarak onun adını kısaltıyorlar. Artık bütün sefere katılanlar onu sadece 103. diye çağınyorlar.
Tekrar yola koyulmadan önce, ağaçkakanın dışkısından isabet alanlara diğerlerine şerit bulaştırmamaları için trofalaksi yapmaktan kaçnmaiarı öğütleniyor.
Sıralar yeniden oluşturulurken 23. 103. ye yaklaşıyor. Neler oluyor? 24. ortadan kayboldu. Epey bir süre onu anyorlar. bulamıyorlar. Bu arada siyah ağaçkakan hiç kimseyi taramadı! 24,'nün ortadan kaybolması çok rahatsız edici çünkü onunla birlikte Merkür Görevi'nin kozası da ortadan yok oldu.
Diğerlerini bu konuda bilgilendirmek olanaksız. Daha fazla beklemek olanaksız. 24.'ye yazık oldu. Güruh bireyden önce geliyor.
85. ARAŞTIRMA
Melies, Odergin çiftinin evine tek başına geldi. Etiyopyalı ka-dlrı bilgin susuz bir küvetin içinde dizüstü oturmuş haldeydi. Kafa-
197

sına yayılmış kalın, yeşil şampuan tabakasıyla artık listesi iyice kesinleşmiş izler taşıyordu: Diken diken olmuş tüyler, yüzde dehşet maskesi ve kulaklann kenannda pıhtılaşmış kan. Komşu tuvalette de aynı şema, sadece koca klozete tünemiş durumda, vücudun üst bölümü öne eğilmiş ve pantolonu çoraplannın üstüne düşüyor.
Aslında Jacques Melies iki cesede sadece tek bir bakış attı. a, tık ne olduğunu biliyordu ve hemen Emile Cahuzacq'ın evine
vıştı.
Müfettiş şefini bu saatte, trençkotunun altında sadece pijarna-sıyla onun evine gelmiş görünce şaşırdı. Zamanlaması kötüydü. Cahuzacq en sevdiği boş zaman uğraşıyla meşguldü: Kelebek koleksiyonu.
Komiser buna dikkat etmeden şıp diye konuştu:
- Tamam eski dostum! Bu kez katili bulduk! Müfettiş kuşkulu göründü.
Melies astının çalışma masasının üstündeki kanşıklığı ferk etti:
- Fakat sen ne yapıyorsun böyle?
- Ben mi? Kelebek koleksiyonu yapıyorum. Bunu sana söylememiş miydim?
Cahuzacq formikasit şişesini kapadı, bir ipek kurdunun kanatla-nnı düz uçlu bir cımbızla asite bulama işini tamamladı.
- Güzel, değil mi? Al, bak... İşte bu, bu bir çam ağacı ipek kurdu. Onu birkaç gün önce Fontainebleau Ormanı'nda buldum. Garip, kanatlanndan birinde kusursuz yuvarlaklıkta bir delik var ve diğeri kesilmiş. Belki de yeni bir tür keşfettim.
Melies eğildi ve iğrenerek dudak büktü.
- Fakat senin kelebeklerin ölü! Cesetleri birbirlerinin yanına tutturuyorsun. Seni üzerinde "homo sapiens" yazan bir etiketle camın altına koysalar hoşuna gider miydi?
Yaşlı müfettiş yüzünü ekşitti:
- Sen sineklere ilgi duyuyorsun, ben de kelebeklere. Herkesin hoşlandığı şey kendine.
Melies onun omzuna okşar gibi vurdu:
198
, Haydi, kızma. Kaybedecek zaman yok, katili buldum. Beni takip e** başka çeşit bir güzel kelebek iğneleyeceğiz.
86. KAYIP
pekâlâ, bir yol bulmak gerek, buradan değil, buradan da değil. Ne buradan ne şuradan ne de oradan.
Yakınlarda en küçük bir kannca kokusu yok. Nasıl bu kadar çabuk kaybolabildi? Neler oldu? Ağaçkakan üzerlerine alçaldığında bir asker kannca kendilerini kurtarmalan, sakianmalan gerektiğini söyledi. Onu o kadar iyi dinledi ki işte sonunda Büyük Dışan'da tek başına kayboldu. Genç, deneyimsiz ve kendi toplumundan uzakta. Tannlardan da uzakta.

Fakat nasıl bu kadar çabuk kaybolabildi? Bu onun büyük kusuru: Yön duygusunun olmaması!
Bunu biliyor, bu yüzden diğerleri onun orduyla birlikte gitme gözü pekliğini göstereceğine inanmıyorlardı.
Herkes onu aynı takma adla çağınyordu: 24. doğuştan kayıp.
Değerli yüküne sarılıyor. Kelebek kozası.
Bu kez kaybolması düşünülmeyecek sonuçlara yol açabilir.
Sadece onun için değil, bütün yuva için, belki de bütün tür için. Ne pahasına olursa olsun bir feromon izi bulmalı. Duyargalarını 25000 hareket/saniye titreşimle hareket ettiriyor ve belirgin hiçbir şey algılamıyor. Gayet güzel kayboldu işte.
Yükü,her adımda daha ağırlaşıyor ve daha can sıkıcı hale geliyor.
Kozasını bırakıyor, çılgınca duyargalannı temizliyor ve güçlü bir koklayışla çevredeki havayı kokluyor. Bir yabanarısı yuvasının kokusunu alıyor. Yabanansı yuvası, yabanarısı yuvası... Her durumda kırmızı yabananlannın yuvasının yakınlarında bulunuyor olmalı! Bu kuzeyde. Bu doğru yön değil. Ayrıca manyetik alanlara duyarlı Johnston organlan da fazlasıyla yanıldığını doğruluyorlar.
Bir an ona küçük bir sinek tarafından gözetleniyormuş gibi ge-'tyor. Fakat bu bir yanlış algılama olmalı. Kozayı tekrar alıyor ve dümdüz ileri yürüyor.
199
Tamam, bu kez kesin olarak kayboldu.
24., küçüklüğünden beri kaybolmayı bırakmıyor. Henüz birkaç günlükken cinsiyetsizlerin koridorlarında kayboluyordu. Daha sonra sitenin içinde kayboluyordu ve yuvadan dışan çıkma fırsatı bul-duğundan itibaren de doğanın içinde kaybolmaya başladı.
Keşif gezilerinin hepsinin sonunda her zaman bir karıncanın diğerlerini uyardığı o an olmuştu:
"Ama 24. nerede kaldı?"
Zaten zavallı ava asker kannca da kendine aynı soruyu soruyordu:
"Ben neredeyim?"
Elbette şu çiçeği daha önce görmüş gibi oluyordu, şu odun parçasını, bu kayayı, bu bataklık ormanını, her neyse, çiçek belki başka bir renkti. O zaman genelde daireler çizerek dönmeye koyuluyor keşif grubunun feromon izlerini arıyordu. Buna karşın her zaman onu Büyük Dışan'nın patika yollarına göndermeye devam ediyorlardı çünkü garip bir kalıtsal kaza sonucu 24.'nün bir cinsiyetsiz için kusursuz bir görüşü vardı. Göz küreleri neredeyse cinsiyetliierinkiler kadar gelişmişti. Ve o boşuna defalarca iyi bir görüşünün olmasının iyi duyargalan olduğu anlamına gelmediğini tekrarladıysa da bütün görev gruplan 24. ilerleyişleri için görsel bir denetim sağlasın diye onun aralarında olmasını istiyorlardı. Ve o kayboluyordu.
O ana kadar iyi ya da kötü her zaman yuvaya geri dönmeyi başarmıştı. Ama bu kez, durum farklı. Amaç yuvaya geri dönmek değil, dünyanın kenanna ulaşmak. Bunu başarabilecek mi?
"Sitenin içinde diğerlerine dahilsin, tek başına hiçliğin bir par-çasısın," diye tekrarlıyor kendi kendine.
Doğuya doğru. Umutsuz, terkedilmiş, oradan geçecek ilk düşmana sunulmuş yol alıyor. Birden yerde oldukça fazla adım derinlikte bir çukur tarafından durdurulduğunda uzun süredir yürüyordu. Çukurun kenarını keşfediyor ve sonunda aslında birbirine komşu iki çukur olduğunu fark ediyor. İki düz oluk hazinesi, daha büyük olanı bir elipsin yansını oluşturuyor, diğeri bir yanm daire
200
^çiminde. Bu iki garip surun çapları paralel ve birbirierine yaklaşık Ijeş adım uzaklıkta.
24. kokluyor, yokluyor, tadıyor, yeniden kokluyor. Koku da geri kalan bölüm kadar alışılmamış. Yabancı, yeni... Önce şaşıran lA. canlı bir heyecana yakalanıyor. Artık hiçbir korku hissetmiyor. yUtmış adımlık aralıklarla diğer dev izler birbirini izliyor. 24. Parmakların izleriyle karşılaştığından kesin olarak emin. Dileği yerine geldi! Parmaklar ona rehberlik ediyor, ona yol gösteriyorlar!
Tannların izi üzerinde koşuyor. Sonunda onlarla karşılaşacak.
87. TANRILAR KIZGIN

"Tanrılarınızdan korkun.
Sunduklarınızın çok az olduğunu,
Bizim büyüklüğümüz için çok zayıf olduğunu bilin.
Bize yağmurun tahıl ambarlarını yıktığını söylüyorsunuz.
Bu sizin cezanızdı
Çünkü önceden de yeteri kadar yiyecek sunmuyordunuz.
Bize yağmurun asi hareketini ezdiğini söylüyorsunuz. Dalıa da güçlü bir biçimde yeniden doğmasını sağlayın.
Herkese Parmakların gücünü öğretin!
İntihar komandoları gönderin
Ve yasak sitenin tahıl ambarlarını boşaltın.
Tanrılarınızdan korkun!
Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanrıdırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.
Gerçek budur."
201
Parmaklar makineyi kapatıyorlar ve Tann olmaktan gurur duyu. yorlar. Nicolas sessizce gidip yeniden yatıyor. Gözleri agk kanşık düşler görerek gülümsüyor. Bir gün bu delikten canlı çıkarsa anlatacak çok şeyi olacak. Okul arkadaşlanna, bütün dünyaya! Dinlerin gerekliliğini açıklayacak. Ve böceklerde din inananı yerleştirmeyi başardığını kanıtlayarak ünlü olacak!
'I 88. İLK ÇARPIŞMALAR
Yalnız, Bel-o-kan'ın denetimi altındaki topraklarda, birinci seferin geçişinin neden olduğu zararların genişliği ve kurbanlann sayısı hatın sayılır büyüklükte. Öyle ki kızıl askerler hiçbir şeyden korkmuyorlar.
Bu karınca kalabalığının altındaki toprağı kazma girişiminde bulunan bir köstebeğin sadece on dört kurban yutacak zamanı oluyor. Bu sırada kanncalar onu istila ediyor ve parçalara ayınyor-lar. Uzun alay boyunca bir sessizlik çöküyor. Onun önünde her şey gözden kayboluyor. Öyle ki başlardaki av esenliğini kıtlık ve gecikmeden çetin bir açlık takip ediyor.
Ordunun arkasında bıraktığı yıkım izlerinde şimdi açlıktan ölen kanncalar da bulunuyor.
9. ve 103., bu felaket durum karşısında bir çıkar yol bulmak için konuşuyorlar. İzcilerin yirmi beş kişilik gruplar halinde düzenlenmelerini öneriyorlar. Böyle bir yelpaze mantıklı olarak daha az dikkat çekecek ve orman sakinleri için daha az korkutucu olacak.
Mınldanmaya ve vazgeçmekten söz etmeye başlayanlara sertçe açlığın tersine adımları ileri doğru hızlandırmaya itmesi gerektiği söylenerek yanıt veriliyor. Doğuya doğru. Bir dahaki av hayvanları Parmak olacak.
202
HJ
I 89. SUÇLU SONUNDA TUTUKLANDI
Banyosunda uzanmış, en sevdiği hareket olan soluğunu tutarak dalış halindeki Laetitia Wells düşüncelerini dalgalanmaya bıra-lyyor. Günlerden beri sevgilisi olmadığını fark ediyor. Oysa bir sürü sevgilisi oluyordu ve her zaman onlardan çok çabuk sıkılıyordu. Hatta Jacques Melies'i bile yatağına almayı düşündü. Zaman zaman onu biraz sinirlendiriyordu ama bir erkeğe gereksinim duyduğu anda orada, elinin altında olma avantajı vardı.
Ah! Dünyada ne kadar çok erkek vardı... Ama hiçbiri babasının yeteneğine sahip değildi. Annesi Ling-mi onun hayatını paylaşma şansına sahip olmuştu. O, her şeye açık, beklenmeyen ve eğlenceli, şaka yapmaya bayılan bir adamdı. Ve sevgi doluydu, o kadar sevgi dolu ki!
Hiç kimse Edmond'un yerini alamazdı. Onun aklı sınırsız bir alandı. Edmond bir sismograf gibi işliyordu, çağının bütün entelektüel sarsıntılarını kaydediyordu, onlan özümsüyor, bireşim haline getiriyordu... ve onları başka hale gelmiş, kendi düşünceleri olarak çıkanyordu. Kanncalar sadece bir bahaneydi. Aynı biçimde yıldızlar, tıp ya da metallerin direnci üzerinde çalışabilirdi, her konuda benzerlerinden üstün olurdu. O, gerçekten evrensel bir akıldı, özel bir çeşit serüvenciydi, dâhi olduğu kadar alçakgönüllüydü. ¦

Bir yerlerde onu sürekli şaşırtacak ve asla bırakmayacak, yeteri kadar hareketli bir psikolojisi olan bir erkek var mıydı acaba? O an için böyle-biriyle hiç karşılaşmamıştı...
Bir ilan verdiğini düşledi: "Serüvenci aranıyor..." Yanıtlar onu Şimdiden yıldınyordu.
Başını sudan gkardı, kuvvetli bir biçimde soluk aldı ve yeniden daldı. Düşüncelerinin yönü değişmişti. Annesi, kanser.
Birden havasız kalarak yeniden su yüzüne çıktı. Kalbi hızlı hızlı at'yordu. Küvetten çıktı ve bornozunu giydi. ,
Kapısı çalınıyordu.
Biraz sakinleşmek için zaman geçirdi. Üç uzun soluk verişten sonra gidip kapıyı açtı.
203
Gene Melies'ti. Onun bu beklenmedik zamanlarda gelişlerine alışmaya başlıyordu ama bu kez onu tanımadan önce duraksadı. Üzerinde ancı giysileri vardı, yüzü muslin bir peçeyle örtülü hasır bir şapkayla maskelenmişti ve ellerine kauçuk eldivenler giymişti. Komiserin arkasında aynı gülünç kılıktaki üç adamı fark edince kaşlannı çattı. Bu gölgelerden birinin içinde Müfettiş Cahuzacq'] tanıdı. Gülmemek için kendini tuttu.
- Komiser! Bu kostümlü ziyaret ne anlama geliyor?
Yanıt gelmedi. Melies yana çekildi, iki kimliği belirsiz m^* -kuşkusuz iki aynasız- ilerlediler ve topuz gibi olanı Laetitia'nın sol bileğine bir kelepçe taktı. Laetitia Wells rüya gördüğünü sandı, Cahuzacq maskenin boğuklaştırdığı sesiyle konuştuğunda sonuç geldi: "Cinayet ve cinayete teşebbüs suçundan tutuklusunuz. Bu andan itibaren söyleyeceğiniz her şey size karşı delil olarak kullanılabilir. Tabii ki avukatınızın yokluğunda konuşmayı reddedebilirsiniz."
Sonra polis memurları Laetitia'yı da götürerek siyah kapının önünde durdular. Melies hırsızlık yeteneklerini gösteren parlak ve çabuk bir gösteri yaptı: Kapı buna direnmedi.
Tutuklu bu duruma karşı çıktı:
- Her şeyi yıkmak yerine benden anahtan isteyebilirdiniz! Dört aynasız, kanncalarla dolu bir akvaryum ve her türlü bilişim donanımının karşısında durakladılar.
- Bu ne böyle?
Melies karamsar bir tonda konuştu:
- Büyük olasılıkla Salta kardeşlerin, Carolie Nogard'ın, MacHa-rious'un ve Odergin çiftinin katilleri.
Laetitia bağırdı:
- Yanılıyorsunuz! Ben Hamelin Kavalcısı değilim. Görmüyor musunuz? Bu, geçen hafta Fontainebleau Ormanf ndan getirdiğim basit'bir karınca yuvası! Benim kanncalarım katil değiller. Ayrıca onları buraya yerleştirdiğimden beri hiç dışan çıkmadılar. Hiçbir karınca asla hiç kimseye itaat edemez. Oniarı evcilleştirmek mümkün değildir. Bunlar köpek ya da kedi değiller. Onlar özgürdürler. Beni duyuyor musunuz Melies? Onlar sadece kendi kafalarındaki!11
204
^parlar ve hiç kimse onlara dediklerini yaptıramaz veya etkileyemez- Babam bunu çok önceden anlamıştı. Onlar özgürdürler. Ve j,u yüzden insanlar her zaman onlan yok etmek isterler. Vahşi ve gjgür kanncalardan başka kannca çeşidi yoktur! Ben sizin katiliniz
değilim!
Komiser bu karşı çıkışları duymazdan geldi ve Cahuzacq'a doğru döndü:
- Bütün bunları, bilgisayarı ve kanncalan benim için al. Kannca-lann çene boyutlannın cesetlerdeki iç doku bozukluklanna uyup uymadığını göreceğiz. Eşyaları mühürle ve matmazeli doğruca sorgu yargıcına götür.
Laetitia şiddetle karşı gkti:
- Ben sizin suçlunuz değilim, Melies! Gene yanılıyorsunuz! Bu, kesin olarak sizde bir uzmanlık haline gelmiş.
Mfelies onu dinlemeyi reddetti. Astlarına seslendi:
- Çocuklar, bu kanncalardan birinin bile kaçmamasına dikkat edin. Bunların hepsi birer kanıt.

Jacques Melies mutluluklann en canlısının etkisindeydi. Neslinin en karmaşık bilmecesini çözmüştü. En kusursuz cinayete yaklaşmıştı. Başka hiç kimsenin başaramayacağı yerde zafer kazanmıştı. Ve katili yönlendiren nedeni de biliyordu: O, dünyadaki en ünlü glgın kannca yanlısı Edmond Wells'in kızıydı.
Melies, Laetitia'nın menekşe rengi gözleriyle bir kez olsun karşılaşmadan gitti.
- Ben masumum. Meslek hayatınızın en büyük yanlışını yapı-yorsunuz_Ben masumum.
90. ANSİKLOPEDİ
UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: İsa'dan önce 53 yılında, /u/es Cesar'ın Galya'daki başarılarını kıskanan Suriye valisi General Marcus Licinlus Crassus büyük fetihlere girişir. Cesar B*tı'daki etki alanını Büyük Britanya'ya kadar ulaştırmıştır. Crassus denize ulaşıncaya kadar Doğu'yu istila etmek ister.
205
Doğuya doğru. Yolunda sadece Parthelar'm İmparatorluğu v^.. dır. Dev bir ordunun basında bu engelle karşılaşır. Bu Carres Savaşı'dır. Fakat savaşı kazanan Parthe Kralı Surena olur. Böy. lece Doğunun fethi biter.
Bu denemenin beklenmedik sonuçlan oldu. Partheler bir. çok Romalı esir aldılar ve bu esirler onların ordularında ytr alarak Kusana Krallığı'yla yapakları savaşta hizmet ettiler. B>-kez Partheler yenilgiye uğradılar ve onların Romalıları Kus» Ordusu'nda Çin İmparatorluğu'na karşı savaştılar. Bu savaşı Çinliler kazandı, böylece seyyah esirler sonunda kendilerini Çin İmparatoru'nun orduları arasında buldular.
Orada bu beyaz adamlar karşısında şaşırmakla beraber onların özellikle mancınık ve diğer kuşatma silahlan yapımındaki bilimlerine hayranlık duyulur. Çinliler onları kabul ederler, öyle ki onları özgür bırakırlar ve yerleşmeleri İçin özel bir şehir verirler.
Sürgünler Çinli kadınlarla evlendiler ve çocukları oldu. Yıllar sonra Romalı tüccarlar onları ülkelerine götürmeyi teklif ettiklerinde Çin'de daha mutlu olduklarını söylediler.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt n.
91. PİKNİK
Ağustos ayının en sıcak döneminden kaçmak için Vali Charles Dupeyron küçük ailesini Fontainebleau Ormanı'nın ağaçlarının altında piknik yapmaya götürmeye karar vermişti. Çocukları Geor-ges ve Virginie bunun için her zemine uygun ayakkabılarla donanmışlardı. Eşi Cecile, o anda Charles ve diğerlerinin alaycı bakışlar1 altında, kocaman bir buzluğun içinde taşıdığı soğuk yemeği hazır lamıştı.
O pazar sabah saat on birde bile korkunç.bir sıcak vardı. Ağaçların altından yürüyerek batıya doğru yola koyuldular. Çocuka
206
anaokulunda öğrendikleri bir şarkıyı mırıldanıyorlardı: "Be-bop-alula, she is my baby." Cecile, tekerlek izlerinde ayak bileklerini uUrkmamak için çaba harcıyordu.
Dupeyron'a gelince, fazlasıyla terlemesine karşın, koruma görevlilerinden, sekreterlerden, basın üyelerinden ve diğer her türlü dalkavuktan uzakta bu okul kaçaklığı durumuna kızmıyordu. Doğaya dönüşlerin kendi çekicilikleri vardı. Yansından çoğu kurumuş bir dereye ulaştıklannda çiçek koku-lanyla dolu havayı zevk alarak kokladı ve yakında bir yerde çimenliğin üstüne oturmalannı önerdi.
Cecile hemen karşı çıktı:
- Komik olduğunu mu sanıyorsun! Burası tıka basa sivrisinek dolu olmalı! Sanki bir sivrisinek olduğunda ilk beni soktuğunu bilmiyormuş gibi konuşuyorsun!
Virginie, sınıfının koleksiyonunu zenginleştirme umuduyla getirdiği kelebek ağını sallayarak sırıttı:
- Annemin kanına bayılıyorlar çünkü onun kanı daha şekerli. Önceki yıl sekiz yüz pulkanatlının kanatlanyla gökyüzünde bir
uçağı temsil eden bir tablo yapmışlardı. Bu kez Austerlitz Sava-şı'nı gösteren bir tablo yapmak istiyorlardı.
Dupeyron uzlaşmacı göründü. Bu güzel günü bir sivrisinek öyküsü için mahvetmeyecekti.
- Pekâlâ, daha uzağa gidelim. Orada ağaçsız bir yer görür gibi oldum.

Ağaçsız alan bir mutfak gibi büyük, kare biçiminde bir yoncalıktı ve cömert bir biçimde gölgeliydi. Dupeyron buzluğunu bıraktı, açtı ve güzel bir beyaz örtü çıkardı.
- Burada mükemmel bir biçimde rahat olacağız. Çocuklar, annenize çatal bıçakları yerleştirmek için yardım edin.
Kendisi harika bir Bordo şarabını açma işine koyuldu ve hemen eşinin iğneli sözlerini duydu:
- Daha acele hiçbir şey yok, değil mi? Çocuklar bağrışarak kavga ediyorlar ve sen içmekten başka bir şey düşünmüyorsun! Biraz babalık görevini yap!
207
Georges ve Virginie birbirlerine toprak parçalan atarak dalaşıyorlardı. Dupeyron iç çekerek onlara uslu durmalan için seslendi:
- Bu kadar yeter çocuklar! Georges, sen erkeksin, kardeşine örnek ol.
- Bunu görüyor musun? Kız kardeşini rahatsız etmeye devam edersen beş kardeşi yiyeceksin. Bunu aklında tut.
- Ama baba, başlatan ben değilim, o.
- Kim olduğunu bilmek istemiyorum. En küçük bir yaramazdı, ta tokadı sen yiyeceksin.
Yirmi beş izciden oluşan komando grubu her yönü araştırarak kocaman ordunun oldukça uzağında önde ilerliyor. Ordunun dokunaçları olarak sefer kalabalığının en iyi yolu seçmesini sağlaya cak olan feromon izleri bırakıyorlar.
En öndeki grup 103. tarafından yönetiliyor.
Dupeyronlar ağaçlann bunaltıcı havasının altında yavaşça yiyeceklerini çiğniyorlardı. Öyle bir çaba vardı ki şimdi çocuklar bile sakin duruyorlardı.
Madam Dupeyron gözlerini kaldırarak sessizliği bozdu:
- Sanırım burada da sivrisinekler var. Her durumda böcekler var. Vızıltılar duyuyorum.
- Daha önce böceksiz bir orman gördün mü? Madam Dupeyron iç çekti:
- Kendi kendime senin pikniğinin o kadar iyi bir fikir olup olmadığını soruyorum. Normandia Kıyısı'nda çok daha iyi olurduk. Georges'un alerjileri olduğunu çok iyi biliyorsun!
- Rica ediyorum şu çocuğu bu kadar korumaktan vazgeç. Sonunda onu gerçekten dayanıksız yapacaksın!
- Ama bak! Her yer böcekle dolu.
- Kaygılanma, yanımıza bir böcek ilacı almayı akıl ettim.
- Ah, öyle mi? Hangi marka?
Bir izciden gelen sinyal:
"Kuzey kuzeydoğudan gelen kimliği belirsiz güçlü kokular."
208
Tanımlanamayan kokuların sayısı hiç de az değil. Dünyada şunlardan milyarlarca var. Fakat mesajı verenin özellikle ısrara tonlaması komando grubunu hemen alarma geçiriyor. Pür dikkat keSilerek hareketsizleşiyorlar. Havada pek alışılmadık hoş kokular
var.
Çulluk kokulan ortaya çıkardığına emin olan bir savaşçı çenelerini takırdatıyor. Duyargalar bağlantı haline geçiyor, karıncalar birbirlerine danışıyorlar. 103. her şeye karşın ilerlemek gerektiğini düşünüyor. Bu, sadece hayvanın kimliğini belirlemek için olacak. Onun düşüncesine göre sıraya giriyorlar.
Yirmi beş karınca sakınarak kokunun kaynağına kadar tırmanıyor. Sonunda geniş bir açık alana çıkıyorlar. Burası küçük delikler serpiştirilmiş beyaz tabanı olan hiç alışılmadık bir yer.
Her neyse, bununla uğraşmaya başlamadan önce tedbirler alınıyor. Beş izci karınca, federasyonun kimyasal bayrağını otlann arasına koymak için geri geliyor. Bütün dünyaya burasının Bel-o-kan Toprağı olduğunu belirtmek için birkaç damla tetradesiklase-tat (C6-H22-02) yetiyor.
Bu işlem biraz içlerini rahatlatıyor. Bir ülkeyi adlandırmak onu tanımaktır. Ziyaret ediyorlar.
İki kocaman kule görünüyor. Dört keşifçi bunlara tırmanmaya girişiyor. Yuvarlak ve bombeli zirvede de içlerinden tuzlu ve biberli kokular gelen delikler var. Bu maddeleri daha yakından görmeyi çok isterlerdi fakat delikler onlara geçit vermek için çok küçük. Hayal kırıklığına uğrayarak aşağı iniyorlar.

Ne yapalım, arkadan gelecek teknik ekipler kuşkusuz bu sorunu çözmeyi başaracaklar. Aşağı iner inmez daha da garip başka bir ilginç şeye doğru yönlendiriliyorlar: Güzel kokan ama oldukça alışılmamış şekilli bir dizi tepe. Tepelerin üzerine çıkıyorlar ve kü-Çük vadilerle çkıntılara yayılıyorlar. Yokluyorlar, inceliyorlar.
Yapay, sert tabakayı delmeyi başaran ilk karınca "Yenebilir!" diye haykırıyor. Taş zannettiği şeyin altında harika bir şey var! Hayal edilmeyecek miktarda proteinli bir malzeme var! Ağzı besleyi-ci iplikçiklerle dolu, haberi coşkulu bir frekansla yayıyor.
209
- Bundan sonra ne yfyoruz?
- Şiş var.
- Ne şişi?
- Kuzu, domuz yağı parçalan, domates.
- Fena değil. Yanında ne var?
Kanncalar orada kalmıyorlar. Bu ilk başanyla coşarak kursaklarını biraz dolduruyor ve beyaz örtünün üzerinde dağılıyorlar. C izciden oluşan bir manga san jelatinle dolu beyaz bir kutunun ivu-de kayboluyor. Yumuşak malzemenin içinde batmadan önce uzun süre çabalıyorlar.
- Yanında mı? Şarkütericinin Bearn Sosu. .,
103. yüzeyi gıcırdayan ve çatırdayan sarı yapılardan oluşan dev bir yığının ortasında kayboluyor. Duvarlar tamamen yıkılıyor. 103. ezilmekten kurtulmak için her yere sıçnyor ve daha yeni yerleşmişken onu kristalsi ve gevrek malzemenin içine gömecek olan bir düşüşten kurtarmak için daha da ileri sıçramak zorunda kalıyor.
- Harika! Cips!
Yağ tabakası kaplı hafif inişli bir yerde beklenmedik bir kayma sonunda onu bu kâbustan çekip alıyor. Bir çatala uzanarak keşif gezisine devam ediyor. Böylece bir sürprizden diğerine, tatlıdan ekşiye, acıdan sıcağa geçiyor. Yeşil bir sebzenin üzerinde yürüyor, sakınarak kırmızı kremaya yaklaşıyor.
- Rus usulü kornişon, ketçap.
103683., duyargalan bu kadar yabancı keşiflerden ateşlenmiş bir halde, güçlü bir mayalanma kokusu yükselen açık san renkli geniş bir alanı geçiyor. Kız kardeşleri aylak aylak dolaşıyor ve oyuklann arasında eğleniyorlar. Bu malzeme, kesintisiz olarak devam eden, kusursuz küre biçiminde ve yumuşak mağara dizilen
210
oluşturuyor. Bu madde çeneyle delinebiliyor ve san duvar saydam hale geliyor.
- Gravyer Peyniri!
103. büyülenmiş durumda ama her şeyin yenebildiği bu ülke hakkındaki izlenimlerini onlara aktarmaya zamanı olmuyor. Rüzgâr gibi kocaman, alçak ve sağır edici bir ses gök gürültüsü gibi gür-leyerek üzerlerine düşüyor.
"Dikkat kanncalarvar."
Gökyüzünden ortaya çıkan pembe bir yuvarlak yöntemli bir şekilde sekiz kâşifi eziyor. "Pfut, pfut, pfut." Bu iş üç saniye bile sürmüyor. Şaşkınlık etkisini gösteriyor. Bu soylu savaşçıların hepsi gürbüz yapılı. Buna karşın hiçbiri en küçük bir direniş gösteremiyor. Bakır rengi sert zırhları patlıyor, etleri ve kanlan sıçrayan bulamacın içine kanşıyor. Lekesiz beyaz yerin üzerinde alaycı koyu renk krepler oluşturuyorlar.
Serere katılan askerler duyulanna inanamıyorlar.
Pembe yuvarlak aslında uzun bir sütun halinde devam ediyor. Yıkıcı eserini henüz tamamladığında başka dört sütun gelip ona katılmak için katlanıyorlar. Beş taneler!
PARMAKLAR!
Bunlar Parmaklar!!!!! Parmaklar!!!!!
103. bundan emin. Onlar oradalar! Oradalar! Bu kadar çabuk, bu kadar yakında, bu kadar güçlü. Parmaklar orada!!!!! 103. en afyonlu alarm feromonlannı yayıyor.
"Dikkat, bunlar Parmaklar! Parmaklar!"
103. onu aşan saf bir korku dalgası hissediyor. Bu, beyinlerinde köpürüyor, ayaklarında titriyor. Çeneleri aynlıyor ve nedensiz art arda kapanıyor.
PARMAKLAR! Bunlar PARMAKLAR! "Hepiniz saklanın!"

Parmaklar hep birlikte havaya kalkıyorlar, içlerinden sadece biri sivri durumda kalacak bir biçimde toplanıyorlar. Dik duran bir Mahmuz gibi gergin. Pembe ve düz ucu kâşifleri takip ediyor ve güçlük çekmeden onları eziyor.
211
Cesur fakat hiç de atak olmayan 103. içgüdüsel olarak bet renkli kocaman bir mağaranın içine saklanıyor.
Her şey o kadar çabuk oldu ki ne olduğunu anlamaya zamanı olmadı. Buna karşın 103. onlan çok iyi tanıdı. Bunlar Parmaklardı!
Korku daha asitli ikinci bir dalga halinde geri geliyor. Bu kez korkusunu yenmek için daha dehşet verici başka bir ş» düşünemiyor. En korkunç, en anlaşılmaz, belki dünyadaki en gi lü şeyin karşısında bulunuyor. PARMAKLAR!
Korku vücudunun her yerinde. Titriyor, boğuluyor. Bu garip bir şey: İlk anda iyi anlayamadı ama şimdi bu geçici sığınağın sakinliğinde güvendeyken korkusu en uç sınınna ulaştı. Dışanda onun hesabını görmek isteyen bir sürü Parmak var. "Ya Parmaklar Tannysalar?"
103. onları hor gördü, onlar da kızdılar. O ölecek olan sefil bir kanncadan başka bir şey değil. Chli-pou-ni çıldırmakta haklıydı, onlan federasyonun bu kadar yakınında bulmak asla beklenen bir şey değildi! Demek ki dünyanın kıyısını geçmişlerdi ve ormanı istila ediyorlardı!
103. bej renkli sıcak mağaranın içinde dönüp duruyor. Birkaç saniyeden beri topladığı bütün gerginliği atmak için isterik hareketlerle karnıyla duvarlara vuruyor.
Kendine hakim olması zaman alıyor, sonra korku biraz dağılmış gibi göründüğünde tedbirli adımlarla bu kemerli mağarayı ziyaret ediyor. İçini siyah şeritler süslüyor. Erimiş ılık yağdan sızıyorlar. Hepsi dayanma sınırlarını zorlayan iç bulandıncı bir küf kokusu yayıyor.
- Kızarmış pilici kes. Acayip iştah açıcı görünüyor.
- Şu kanncalar bizi rahat bıraksalar...
- Şimdiden bir sürü karınca öldürdüm.
- Her durumda, şu halinle senden bıktım, sus! Bak, burada hâlâ karıncalar var, orada da.
212
103., iğrenme duygusunun üstesinden gelerek bu sıcak mağa-vı geçiy°r ve bir kenara kapanıyor.
Duyargalarını ileri uzatıyor ve bunun sonucunda 'inanılmaz'a tanik oluyor. Pembe yuvarlaklar, müthiş düşmanlar, bütün arkadaşlarını sıkıştınyorlar. Onları bardaklann, tabaklann, peçetelerin altına atıyor, sonra başka bir şeye gerek kalmadan canlannı çıkan-yorlar.
Bu bir soykınm.
Karıncalardan bazılan saldırganlarına asit fışkırtmayı deniyor. Boşuna. Pembe yuvarlaklar uçuyor, sıçnyor, her yerden fişkınyor-lar. Minik düşmanianna hiçbir şans tanımıyorlar.
Sonra her şey sakinleşiyor.
Hava, karıncalann ölümünü ifade eden oleik asit kokulanyla dolu.
Parmaklar beşli sürüler halinde örtünün üzerinde kol geziyorlar.
Yaralılar tükendi, çevreyi kirletmemeleri için kazınan lekelere dönüştüler.
"Tatlım, bana büyük makası ver." Birden kocaman sivri bir şey mağaranın tavanını deliyor ve sağır eden bir çatırtıyla onu ikiye ayırıyor.
103. sıçnyor. Dosdoğru ileri doğru zıplıyor. Çabuk. Kaçmak gerek. Çabuk. Çabuk. Dev Tannlar orada, üzerindeler.
Altı ayağının bütün hızıyla çabuk çabuk ilerliyor.
Pembesütuniann hareket etmesi biraz zaman alıyor.
Onun ohtdan çıktığını görmekten çok canlan sıkılmış gibi bir halleri var. Hemen onu takip etmeye girişiyorlar.
103. bütün manevraları deniyor. Dar dönüşler ve karşı ayaklı U dönüşlerinin sayısını artırıyor. Kalp cebi her şeyi yıkacakmış gibi atıyor ama o hâlâ yaşıyor. İki sütun önüne düşüyor. Gözlerinin eleklerinden ilk kez ufukta kesişen dev gölgeleri görüyor. Misk kokulannı duyuyor. Parmaklar kol geziyorlar. Korkunç.
213

O sırada kafasında bir tetik beliriyor. O kadar korkuyor ki düşünülemeyecek olanı yapıyor. Katıksız bir çılgınlık. Kaçmak yerine onu takip edenlerin üzerine atlıyor!
Şaşkınlık etkisini gösteriyor.
103. tam hızla Parmaklann üzerine tırmanıyor. Bu, hız tahtası üzerinde gerçek bir füze. Dağın ucuna gelince boşluğa atlıyor.
Düşüşü pembe yuvarlaklar tarafından yumuşatılıyor.
Yuvarlaklar onu ezmek için kapanıyorlar.
103. aşağı geçiyor ve yeniden bu kez otlann içine düşüyor.
Çabucak üç yapraklı bir yoncanın altına saklanıyor. Çevredeki ' bitkileri tırmıklayan pembe sütunları görüyor. Tann Parmaklar onu atmak istiyorlar. Fakat beyaz papatya kırı onun dünyası. Artık onu bulamayacaklar.
103. koşuyor. Duyargalarında her çeşit düşünce ışık saçıyor. Bu kez artık kuşkusu yok, onları gördü, onlara dokundu, hatta onlan kandırdı.
Ama bu gene de temel soruya yanıt vermiyor:
"Parmaklar Tann mı?"
Vali Charles Dupeyron elini kareli mendiline sildi.
- Tamam, görüyorsunuz, onlan kovmayı başardık ve hatta bunu böcek ilacını kullanmadan yaptık.
- Bu sana dediğimi değiştirmiyor sevgilim, bu orman temiz değil.
Virginie övündü:
- Ben yüz tane öldürdüm! Georges bağırdı:
- Ben daha çok, senden daha çok öldürdüm!
- Sakin olun çocuklar... Yiyecekleri kirletecek zamanları oldu mu?
- Ben bir tanesinin kızarmış piliçten çıktığını gördüm. Virginie hemen bağırdı:
- Kanncanın kirlettiği piliçten yemek istemiyorum! Dupeyron yüzünü buruşturdu.
- Güzel bir kızarmış pilici bir karınca dokundu diye atacak değiliz herhalde!
214
, Karıncalar kirlidir, hastalık taşırlar. Bunu bize okulda öğretmen söyledi.
Baba ısrar etti:
- Gene de piliç yiyeceğiz. Georges dört ayak üzerine çöktü.
- Bir tane kurtulan var.
- Daha iyi! Böylece gidip diğerlerine buraya gelmemeleri gerektiğini söyler.
Virginie, o kanncanın ayaklannı koparmayı bırak, naSıl olsa ölü.
- Oh, hayır anne! Hâlâ biraz kımıldıyor.
- Tamam ama öyleyse parçaları örtünün üzerine koyma, daha uzağa at. Sonunda sakin sakin yemek yiyecek miyiz?
Cecile gözlerini havaya kaldırarak konuşmuştu ve bakışlan şaşkınlıkla öylece sabit kaldı. Küçük ama gürültülü, boynuzlu gerge-danböceklerinden oluşan bir bulut kafasından bir metre yükseklikte bir taç gibi toplanmaktaydılar. Bulutun orada asılı kaldığını görünce yüzü soldu.
Kocasının yüz ifadesi daha iyi durumda değildi. Otlann karardığını görmüştü: Gerçek bir kannca dalgası tarafından kuşatılmışlardı. Belki milyonlarcaydılar! Gerçekte bunlar Parmaklara karşı birinci sefere katılan sadece üç bin asker kanncaydı. Zedi-bei-nakanlılann takviyesiyle sayılan biraz artmıştı. Bütün çeneler dışanda korkusuzca ilerliyorlardı.
Koca vç baba güvensiz bir sesle tane tane konuştu:
- Tatlım, çana hemen böcek ilacı bombasını ver.
92. ANSİKLOPEDİ
FORMİKASİT: Formlkaslt hayatın temel bileşenlerinden biridir. Zaten insan hücrelerinde de vardır. XIX. yüzyılın ikinci yansında, formlkaslt yiyecekleri ya da hayvan cesetlerini muha-faza etmek İçin kullanıldı. Ama ondan özellikle çamasırlardakl tekeleri çıkarmak İçin yararlanılıyordu.
215
Bu kimyasal maddeyi sentetik olarak üretmenin yollan bi. linmediğl için doğrudan böceklerden elde ediliyordu. Binler^ karınca bir yağ cenderesine yerleştiriliyor, cenderenin vidası sarımsı bir su elde edilinceye kadar sıkılıyordu.
Bir kez süzüldükten sonra bu "ezilmiş karınca şurubu» bütün iyi eczanelerin leke çıkana sm bölümünde satılıyordu.
Edmond Wet* Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit ft.

93. SON EVRE
Prof. Miguel Cygneriaz son evreye geçilmesini artık hiçbir şeyin engelleyemeyeceğini biliyordu.
Ellerinin arasında cehennem güçlerine karşı mutlak silahı tutuyordu. Gümüş rengi sıvıyı aldı ve bir leğenin içine koydu. Sonra kırmızı bir sıvı döktü ve kimyada kabaca ikinci pıhtılaşma adı verilen işlem başladı.
Dayanak, tavus kuşunun kuyruğundaki gibi değişen renkler aldı.
Prof. Cygneriaz kabı bir mayalanma kabına yerleştirdi. Artık beklemekten başka yapılacak bir şey yoktu. Son evrenin sadece hâlâ makineler tarafından denetlenemeyen o bileşene gereksinimi vardı: Zaman.
94. PARMAKLAR GERİ ÇEKİLİYORLAR
Hücuma geçen ilk sıralardaki piyade erleri birden onlan şiddetle öksürten yeşil bir bulut tarafından sarılıyorlar.
Oldukça yukanda gergedanböcekleri hareketli ve donuk dağ-lann üstüne saldınyorlar. Cecile Dupeyron'un saçlarının oluşturduğu sık ormanın yüksekliğine ulaşan topçu kannealar asit tükürüklerini atıyorlar. Bunun tek sonucu orayı yuva olarak seçmeyi düşünen üç genç bitin katledilmesi oluyor.
216
Diğer bir yaya topçu grubu atışlarını kocaman bir pembe yu-v3rlak üzerinde yoğunlaştınyor. Bunun bir sandaletten gkan kocadan bir kadın ayak parmağı olduğunu nereden bileceklerdi?
Başka bir şey bulmak gerekecek çünkü insanlar için formikasit jjrrıonata ne kadar yakıaysa o kadar yakıa. Bu arada yeşil renkli böcek ilaa bulutlan Bel-o-kanlıların sıralarının arasında karanlık kesitler oluşturmakta.
9. bağırıp çağınyor: "Deliklerini bulun!" Bu mesaj, daha önce memeliler ve kuşlara karşı savaş deneyimleri olanlar tarafından anında yansıtılıyor.
Çok sayıda alay cesaretle devlere hücum için yola çıkıyor. Kararlılıkla çenelerini dokuma liflerine geçiriyorlar, pamuklu bir tişörtte ve aynı kumaştan bir şortta geniş yaralar açıyorlar.
Buna karşılık Virginie Dupeyron'un giysisi (% 30 akrilik, % 20 polyamid) gerçek bir zırh gibi dayanıklı çıkıyor. Burada kanncala-nn kıskaçlan hiçbir kesin sonuca ulaşamıyor.
- Burnumda bir kannca var. Ayy!
- Çabuk, böcek ilaa!
- Böcek ilaanı kendi üzerimizde kullanamayız! Virginie inledi:
- İmdat!
Charles Dupeyron ailesinin çevresinde vızıldayan kınkanatlı böcekleri eliyle dağıtmaya çalışarak bağırdı:
- Ne felaketi
- Asla bunlann hakkından gel..,
"...Asla bu dev canavarların hakkından gelemeyeceğiz. Çok büyükler, çok güçlüler. Anlaşılmaz varlıklar."
103. ve 9., genç Georges'un boynunda bir yerde, ateşli bir biçimde durum hakkında konuşuyorlar. 103., yabana kaynaklı zehirlerden getirilip getirilmediğini soruyor. 9., an ya da yabanansı zehri olduğunu ve hemen gidip getireceğini söylüyor. O, ayaklan-nır> ucunda genelde anlanndan çıkan san sıvıyla dolu bir yumurtayla geri geldiğinde savaş daha da şiddetlenmiş durumda.
217
"Bunu nasıl aşılayacaksın? Bizim İğnemiz yok."
103. yanıt vermiyor, çenesini pembe ete geçiriyor ve mümkün olduğu kadar derine batınyor. Bu işlemi birçok kez tekrarlıyor çünkü yüzey yumuşak olduğu kadar dirençli de. Sonunda, evet! Artk san likörü fokurdayan kırmızı deliğe boşaltmaktan başka bir şey kalmıyor.
"Kaçalım"
Gerileme tehlikesiz değil. Dev hayvan çırpınmaya başiıyr boğuluyor, titreşiyor ve çok gürültü çıkarıyor.
Georges Dupeyron dizlerini büküyor, sonra yana eğiliyor.
Georges küçük ejderhalara yenildi.
Georges düşüyor. Altı alay kannca onun saçlannın arasında kayboluyor fakat diğerleri onun altı deliğini bulmayı başanyorlar.
103. nün tasası dağılıyor.

Bu kez kuşku yok. Bir tanesini alt ettiler!
Birden Parmaklann korkusu onu izlemeyi bırakıyor. Bir korkunun sonu ne kadar güzel! Kendini özgür hissediyor.
Georges Dupeyron yerde ve artık hareket etmiyor.
9. atılıyor, onun yüzüne çıkıyor ve pembe yığına tırmanarak hücum ediyor.
Aslında bir Parmak bütün bir kara parçası. Kat ettiği kadanyla en az yüz adım genişlikte ve iki yüz adım uzunlukta!
İçinde her şey var: Mağaralar, vadiler, dağlar, krateriler.
Serere katılanlar içinde en uzun çenelere sahip olan 9., parmağın henüz tamamen ölmediğini düşünüyor. Kaşlara tırmanıyor, bumun başladığı yerde, tam iki gözün arasında, Hindulann üçüncü göz olarak adlandırdıklan yerde duruyor. Sağ çenesinin ucunu havaya kaldınyor.
Şerit, güneş ışınlannın altında harika bir Excalibur gibi panldı-yor. Sonra sert bir vuruşla, "çuf!" onu pembe yüzeyde mümkün olduğu kadar derine batınyor.
9. bir emme sesi çkararak kitinden kılıcını geri çekiyor.
Hemen sonra duyargalarının üstünde kırmızı renkli ince bir kaynak yükseliyor.
218
, Sevgilim! Bak, Georges hiç iyi görünmüyor!
Charles Dupeyron böcek ilacı bombasını otlann arasına bıraktı
oğlunun üzerine eğildi. Yanaklannın teni şakayık rengine dönmüştü, güçlükle soluk alıp veriyordu. Karıncalar bütün salkımlar halinde üzerinde yürüyorlardı.
Vali bağırdı:
- Bir alerji krizi geçiriyor! İğne olması gerek, bir hekim...
- Çabuk buradan sıvışalım!
Dupeyron ailesi piknik aletlerini toplamak için bile zaman ayırmadan arabaya doğru kaçtı. Charles oğlunu kollannda taşıyordu.
9. zamanında atladı. Sağ çenesinde yapışıp kalan Parmak kanını yalıyor.
Artık herkes biliyor.
Parmaklar zarar verilemez yaratıklar değiller. Onlara zarar verilebilir. Onları an zehriyle yenmek mümkün.
95. NICOLAS
"Parmaklann dünyası o kadar güzel ki henüz hiçbir karınca bunu anlayamaz.
Parmakların dünyası o kadar huzurlu ki kaygı ve savaş oradan kovulmuş durumda.
Parmakların dünyası o kadar uyumlu ki orada herkes sürekli bir esrime halinde yaşar.
Hiç çalışmamamızı sağlayan araçlara sahibiz.
Mekânda çok hızlı bir biçimde yer değiştirmemizi sağlayan araçlara sahibiz.
En küçük bir çaba harcamadan beslenmemizi sağlayan araçlara sahibiz.
Biz uçabiliriz.
Biz suyun altında gidebiliriz.
Hatta gökyüzünün ötesine gitmek için bu gezegenden aynla-b'Hriz.
219
Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanrıdırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.
Gerçek budur."
- Nicolas!
Çocuk çabucak makineyi kapattı ve "Göreceli ve Mutlak M? Anslklopedisi"ni inceliyormuş gibi göründü.
- Evet anne?
Lucie Wells göründü. Zayıf ve kırılgandı ama karanlık bakışı garip bir güçle canlanmıştı.
- Uyumuyor musun? Oysa şu anda yapay gece saatimiz.
- Biliyorsun, bazen "Ansiklopedi"ye bakmak için kalkıyorum.
Lucie gülümsedi.
- Haklısın. Bu kitapta öğrenilecek o kadar çok şey var ki. (Oğlunu omuzlanndan tuttu.) Söyle bana Nicolas, hâlâ telepatik top-lantılanmıza katılmak istemiyor musun?
- Hayır, hemen değil. Sanırım henüz hazır değilim.
- Hazır olduğunda bunu doğal bir şekilde hissedeceksin. Kendini zorlama.

Lucie, Nicolas'yı kollarının arasında sıktı ve sırtını okşadı. Nicolas, bu anne sevgisi gösterilerine gittikçe azalan duyarlılığıyla yavaşça geri çekildi. Annesi kulağına fısıldadı:
- Şu anda anlayamıyorsun ama bir gün...
96. 24. (SAHİP OLDUĞUYLA) YAPABİLECEĞİNİ YAPIYOR
24. güneydoğu olmasını umut ettiği yöne doğru yürüyor. la tehlikede olmadan yaklaşabildiği bütün hayvanlara soruyor.
220
Seferin geçtiğini gördüler mi? Ama kanncalann kokusal dili he-niiz evrensel dil konumunda değil. Bununla birlikte bir ziyba bö-ceğj, Bei-o-kanlılann ParmakJarla karşılaştıklannı ve savaşı kazandıklarını duyduğunu iddia ediyor.
"Bu olanaksız," diye düşünüyor 24. Tanrılan yenmek olanaksızdır! Buna karşın yolda soru sormaya devam ediyor ve karşılaşma-nIn olduğuna ikna olmasına yetecek kadar şey öğreniyor. Ama hangi koşullarda ve hangi sonuçla?
O orada değildi. Tanrılarını göremedi ve en önemlisi onlara jVlerkür Görevi'nin kozasını veremedi. Düşüncesizliğine ve sürekli yön duygusu eksikliğine lanet olsun!
Yolda bir yaban domuzu görüyor. O, kendisinden çok daha hızlı gidecek. Kızıl kız kardeşlerine yeniden kavuşmak ve kim bilir, Parmaklara yaklaşmak isteğiyle tutuşarak bir ayağını uzatıp tırmanıyor. Uzun süre beklemiyor, yaban domuzu atılıyor. Sorun şu ki fazla kuzeye doğru yöneliyor. 24., yaban domuzu hareket halindeyken atlamak zorunda.
Şansı var. Bir sincap görünüyor ve 24. hemen onun kürküne tutunuyor. Sincap kuzeydoğuya doğru gidiyor ama kemirgen aniden bir ağacın tepesinde duruyor ve 24. en çabuk şekilde yere u-laşmak için atlamak zorunda kalıyor.
Kuşkusuz epey yol aldı ama hâlâ yalnız. Kendini kötü hissediyor, toparlanması gerek: Her şeye gücü yeten Parmaklara inanıyor. Bu durumda\sefere ve kendilerine doğru ona yol göstermeleri için onlan yardıma çağınyor.
"Ey Parmaklar, beni bu korkunç dünyada terk etmeyin. Kız kardeşlerime kavuşmamı sağlayın."
Efendileriyle daha kolay iletişim kurmak ister gibi duyargalarını eğiyor. Tam o sırada çok tanıdık bir koku fark ediyor. "Sen!"
24. sevinçten havalara uçuyor.
Kozayı görünce, Altın Kovan Askolein hakkında bilgi toplamak 'Çin yola çıkmış olan 103. nün üstünden bir yük kalkıyor. Genç ¦anncı asi karıncaya kavuşmaktan da çok memnun. "Kelebek kozasını kaybetmedin mi?"
221
24. ona değerli kabı gösteriyor ve grubun diğer üyelerine katlıyorlar.
97. ANSİKLOPEDİ
ZAMAN-MEKÂN OLGUSU: Bir atomun çevresinde çok sayıda elektron bulunur. Bazıları çekirdeğe çok yakın, bazıları çok uzaktır. Bir dış etken bu elektronlardan birinin yörünge değiştirmesine neden olduğunda hemen ışık, ısı, ışıma halinde bir enerji ortaya çıkar.
Alt katmandaki bir elektronun daha yukarıda bir katmana götürülmesi tek gözlü birini körler ülkesine koymak gibidir. Iştr, etkiler, o kraldır. Tersine, yüksek yörüngeden bir elektron daha aşağıda bir yörüngeye gittiğinde tam bir geri zekâlı gibi olacaktır. Evrenin tamamı benzer biçimde Lazanya gibi yapılanmıştır. Üst üste katmanlar halinde kurulmuş değişik za-man-mekânlar birbirleriyle İlişki halindedir. Bazıları hızlı ve karmaşık, bazıları yavaş ve İlkeldir.
Bu katmanlar halindeki oluşumu varoluşun her aşamasında buluruz. Aynı biçimde İnsanların dünyasına fırlatılan çok zeki ve becerikli bir karınca beceriksiz ve korkak, küçük bir hayvandan başka bir şey değildir. Cahil ve aptal bir insan bir karınca yuvasına düştüğünde her şeyi yapabilecek güçte bir Tanır olur. Bu durum İnsanlarla İletişimde olan bir karıncanın bu deneyimden çok fazla şey öğrenmesini engellemez. Kendi türdeşlerinin yanına geri döndüğünde daha üst düzeyde bir za-man-mekân hakkındaki bilgisi ona bütün benzerleri üstünde belli bir güç verecektir. Gelişmenin iyi bir yolu üst boyutta parya halini tanıdıktan sonra kendi boyutuna geri dönmektir.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
222
98. ARKADAŞLARIMIZ SİNEKLER

Şimdi sefere katılan askerlerin kamp yeri olan Parmakların ağaçsız yerine geldiğinde 24., kızıl kız kardeşlerinin bir Tanrıyı öldürdüklerine inanmamak için ayak diretiyor. 103.'nün yanında başka bir hayvanı bir Parmak sandıklannı savunuyor.
Aynca bir Parmak olmuş olsa bile ölmüş gibi yapmış olması mümkün. Böylece onları tepkilerini sınamak, şevklerinin derecesini ölçmek istemiş olabilirdi.
Saflığıyla ünlü 24. son darbeyi vuruyor: Eğer Parmak öldüyse cesedi nerede?
103. bir şey eklemeksizin biraz şaşkınlık gösteriyor. Parmaklardan bir tanesini her yönden katettiğini ve şimdi bu konu hakkında daha kesin bir fikir sahibi olduğunu söylüyor.
Bütün bunlan 24.'ye söylerken bu düşünce beyinlerinde filizleniyor: Neden Parmaklar hakkında bir bellek feromonu yazılmasın? Biraz tükürük alıyor ve yazıyor:
"Feromon: Zooloji Konu: Parmaklar Tükürük salgılayan: 103683. Tarih: 100000667. yıl
1) Parmaklar var.
2) Parmaklara zarar vermek mümkün. Onları an zehrlyle öldürebiliriz.
İkinci gözlemle ilgili notlan
a) Belki Parmaklan öldürmek İçin başka yollar da vardır ama bugüne kadar sadece arı zehri etkili oldu.
b) Eğer bütün Parmaklan öldürmek istiyorsak çok büyük bir miktarda an zehri gerekecek.
c) Bununla birlikte Parmaklan öldürmek gene de çok zor.
3) Parmaklar bizim gözlerimizin algılayabileceğinden çok daha büyükler.
4) Parmaklar sıcaklar.
223
5) "Parmaklar bitkisel bir lif tabakasıyla kaplılar. Tıpkı renkli, yapay bir deri gibi. Bu tabaka çeneyle delindiğinde kanamıyor. Sadece onun altındaki deri kanıyor."
103. anılarını düzene sokmak için duyargalarını kaldınyor, sonra yutuyor:
6) "Parmakların bizim bildiğimiz hiçbir şeye benzemeyen çok ağ,r bir kokulan var." 103. kırmızı bir sıvı birikintisini çevreleyen
bir grup sineği fark ediyor.
7) "Parmakların kanı kuşlarınki gibi kırmızı.
Bu kan damlası vızıldayan bir sinek kalabalığını kendine doğru
çekiyor.
8) "EğerParmaklar..."
Bu koşullarda çal.şmak gerçekten olanaksız. Sinekler tam b.r şölendeler. Artık kendi sesini bile duymuyor. 103. durmak zorunda kalıyor ve hayvan leşi yiyenleri dağıtmak istiyor.
Ama bu konuda iyi düşününce sineklerin sefer için yararl. olabileceklerini fark ediyor.
99. ANSİKLOPEDİ
HEDİYE- Yeşil sineklerde çiftleşme sırasında dişi erkeği yer. Duygular İştahını açar ve yanında doksan ilk kafa ona mükemmel bir öğle yemeği gibi görünür. Ama erkek aşk yapmak İstiyorsa güzel eşi tarafından kıtır kıtır yenerek ölmek İstemez. Erkek yeşil sinek, bu Corneille tarzı durumdan kurtulmak, kara kanatlı Ölüm Tanrısı Thanatos'u atlatarak Erosu almak İçin bir kurnazlık bulmuştur. Bir parça yiyeceği "hediye" olarak vötürür. Böylece bayan yeşil sinek acıktığında bir parça et yiyebilir ve eşi de bir tehlike olmadan çiftleşebllir. Daha da gelişmiş başka bir türde erkek, böcek eüni saydam bir kozanın içinde paketlenmiş olarak getirir, böylece değerli bir zaman
artışı kazanır. h^ivenln
üçüncü bir sinek türü, erkek sinek açısından ***&» açdış zamanının hediyenin niteliğinden daha önemli oiaus
224
sonucunu çıkarmıştır. Bu üçüncü türde ambalaj kozası ağır, geniş hacimli ve boştur. Dişi, kötü kurnazlığı keşfettiğinde er-lıek işini bitirmiş olur.
Her biri davranışını duruma göre ayarlar. Örneğin empls türü sineklerde dişi kozanın boş olmadığından emin olmak için onu sallar. Ama bu noktada bir manevra

daha vardır. Bunu öngören erkek hediye paketini bir et parçası İzlenimini verecek kadar miktarda kendi dışkılarıyla doldurur.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
100. LAETITIAKAÇTI
Hapishaneye ulaşan Komiser Melies, Laetitia VVelIs'i görmek istediğini söyledi. Müdüre sordu:
- Hapsedilmesi karşısında nasıl tepki gösteriyor.
- Hiçbir şekilde tepki göstermiyor.
- Ne demek istiyorsunuz?
- Buraya geldiğinden beri uyuyor. Hiçbir şey yemedi, hatta bir yudum su bile içmedi. Hiç kıpırdamadı. Uyuyor ve hiçbir şey onu uyandıramıyor.
- Ne kadar zamandır uyuyor?
- Yetmiş iki saat.
Jacques Melies böyle bir tepki beklemiyordu. Normalde tutukladığı kadınlar ağlıyor, öfke çığlıkları atıyorlardı ama hiçbir durumda uyumuyorlardı.
Telefon çaldı.
- Size, dedi müdür. Arayan Müfettiş Cahuzacq'tı.
- Şef, savayla birlikteyim ve bir sorun var. Gazeteci kızın karıncalan, şey, tek bir tanesi bile kıpırdamıyor. Buna ne diyorsun?
- Diyorum ki... Diyorum ki kış uykusuna yattılar. İşte hepsi bu. Müfettiş şaşırdı:
225
- Ağustos ayında mı?
Melies emin bir biçimde yanıt verdi:
- Kesinlikle! Emile? Savcıya biraz sonra oraya uğrayacağım*, söyle.
]acques Melies telefonu kapadı. Yüzü solmuştu.
- Laetitia Wells ve karıncaları kış uykusundalar.
- Pardon?
- Evet, bunu biyoloji dersinde görmüştüm. Hava soğuduğur% da, yağmur yağdığında, kraliçeleri kaybolduğunda bütün etkinliklerini durdururlar ve kalp atışlarını yavaşlatırlar, uyuyana ya da
ölene kadar.
İki adam tutukevinden geçerek Laetitia'nın hücresine kad^r koştular. Çabucak sakinleştiler. Genç kadının dudaklarından ha.flf bir horultu çıkıyordu. Melies onun bileğini tuttu ve nabzının bir^z yavaş attığını fark etti. Genç kadın uyanıncaya kadar onu sarsü.
Laetitia menekşe rengi gözlerini araladı, bir an nerede olduğunu anlamakta güçlük çekti ve sonunda komiseri tanıdı. Gülümseyerek tekrar uykuya daldı.
Melies içini allak bullak eden karışık duygulan geçici olarak görmezden gelmeyi seçti.
Hapishane müdürüne döndü:
- Göreceksiniz, yarın sabah kahvaltısını isteyecek. Bunun i«çin bahse girerim.
Göz kapaklannın hassas derisinin altında menekşe rengi gözler bir rüyanın heyecanlı olgularını daha iyi izlemek ister gibi soldan sağa, aşağıdan yukarı dönüyorlardı. Bu garip bir şeydi. Laetitia düş dünyasına kaçmış gibiydi.
101. PROPAGANDA
"İşte böyle, çok basit."
23. söylevine böyle başlıyor. Bir kumtaşının içinde kazılmış» bir oyuğa oturmuş durumda, yanında da 24. var. Karşılannda otuz ÜÇ kanncadan oluşan bir manga var.
226
propaganda toplantılannı önce canlı açık ordugâhın içinde düzlemeyi düşünmüştü, sonra akıllıca davranarak bundan vazgeç-ti. Orada duvarlann duyargaları var.
23. dört ayağının üzerinde dikiliyor:
"Parmaklar bizi onlara hizmet etmemiz için yarattılar ve dünyaya yerleştirdiler. Onlar bizi gözlüyorlar ve bizim onlan hoşnutsuz bırakmamamız gerek çünkü bizi cezalandırabilirler. Biz onlara hizmet ediyoruz, onlar da karşılığında bize kendi güçlerinden bir bölümünü veriyorlar."
Dinleyicilerin çoğunu siyah ağaçkakanın dışkılarındaki şeritlerin kurbanı olan karıncalar oluşturuyor. İster artık kaybedecek fazla bir şeyleri olmadığı için

olsun isterse kendi harap hallerine bir teselli aradıktan için olsun sonuç ortada: Akşın kanncalar Tanncı deyişlere ilgi duyuyorlar. Genelde şaşkın, bazen kuşkucu olsalar da hepsi ölümden sonra daha üstün bir dünya olduğunu umut etmeyi isterlerdi.
Zavallı akşın kanncalann zor anlar yaşadıklarını söylemek gerek. Yavaş yavaş hastalıklı bir bitkinliğin etkisine girerek kalabalığın arkasında dolaşıyorlar ve bu durumda varoluşun anlamı hakkında kendi kendilerine sorular sormaya haklan var. Bazen açıkça kendilerini kalabalıktan uzakta bırakıyorlar ve çeşitli düşmanlar için kolay avlar oluyorlar. Bununla birlikte bir hastanın saldınya uğradığını gören her asker onun yardımına koşmakta duraksamaz. Karıncalar arasındaki dayanışma hiç kimseyi dışlamaz, özellikle de bu sefer gibi bir oluşumun içinde.
Ne olursa olsun, Tanncı mesaj baştan çıkanyor ve hoşnut duyargalar buluyor, bunlara sağlıklı kanncalar da dahil. Ve en garibi de şu ki kumtaşı yangının çevresinde toplanan kanncalar sitelerini şimdi tapmak üzere olduklarını yok etmek için sitelerini terk ettik-'erini unutuyorlar.
Gene de zayıf karşı gkışlar ve kararsızlık tohumları ekebilecek sorular kendilerini dinletiyorlar. Ama 23.'nün yanıtı hazır:
"Önemli olan Parmaklara yaklaşmak. Geri kalan hiçbir şey için *%gılanmayın. Parmaklar Tanndırlar ve onlar ölümsüzdürler."
227
Buna ne yanıt verilebilir ki? Buna karşın bir izci kızıl karınca du_ yargasını kaldınyor:
"Neden Parmaklar bize anbean ne yapmamız gerektiğini belirtmek için hiçbir şey söylemiyorlar?"
23. ona güvence veriyor:
"Onlar bizimle konuşuyorlar. Bel-o-kan'da Parmaklarla sürekli ilişki halindeyiz."
Bir topçu karınca: ?
Tannlarla konuşmak için ne yapmak gerek?"
Yanıt:
"Çok yoğun bir biçimde onları düşünmek gerek. Tanrılar buna 'dua' diyorlar. Nerede olursa olsun her dua Tannlar tarafından duyulur. "
Bir beyaz kannca umutsuzluk dolu bir feromon yayıyor:
"Parmaklar şerit hastalığını iyileştirebilirler mi?"
"Parmaklar her şeyi yapabilirler."
Bunun üzerine bir asker kannca soruyor:
"Güruh bize bütün Parmakları öldürmemizi emrettiğine göre, ne yapacağız?"
23. gözlerini soruyu sorana dikiyor ve sakin sakin duyarlı antenlerini oynatıyor.
"Hiçbir şey. Hiçbir şey yapmayacağız. Bir kenarda duracağız ve izleyeceğiz. Tanrılar için hiçbir şeyden korkmayalım. Tanrılar her şeyi yapabilecek güçtedirler. Yalnız Doktor Livingstone'un sözlerini yayın. Her toplantıda sayımız gittikçe artsın. Sakınarak. Ve her şeyden önemlisi, dua edelim."
Orada bulunanların çoğu güruha karşı ilk kez asi bir davranışta bulunuyorlar. Ve bunu çok heyecan verici buluyorlar. Parmaklar var olmasalar bile.
102. ANSİKLOPEDİ
TANRI: Tanrı, tanımı gereği her yerdedir ve her şeyi y*P*' cak güçtedir. Eğer varsa, o her yerdedir ve her şeyi yapablUf-
228
.0A her şeyi yapabiliyorsa kendisinin olmadığı ve hiçbir şey gpamadığt bir dünya yaratabilecek yeteneği de var mıdır?
Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
103. ALTIN KOVAN
Dikey sekiz. Ters sekiz. Sarmal halinde sekiz. Sekiz.
Duruyor.
Çift sekiz. Güneşe göre ag değişikliği.
Yatay dar sekiz. Yatay geniş sekiz.
Mesaj, artık net göremiyoruz.
Yanıt: Sekiz, yatay geniş sekiz, çift sekiz, ters sekiz. Sonra bir sonraki hava ara istasyonuna aktarım.

Arılar fir dönerek bilgilerini gökyüzüne yazıyorlar.
Besinin yüz metreden daha uzakta olduğunu belirtmek için merkez ekseni izlenecek yön ve uzaklığı gösteren sekizler çiziyorlar. J
Akarsuyun yanındaki büyük köknar sitesinin kokusal adı Asko-lein. Bu, an dilinde "Altın Kovan" anlamına geliyor.
Bu kovanda altı bin an var.
Bu çağrıyı alan Askoleinli bir izci an son hızla havalanıyor. Dikenlerin arasından zikzaklar çizerek geçiyor, bayırlan tırmanıyor, otların aTasında kaynaşan bir karınca dizisinin üstünden geçiyor. (Bak şu işe, bu karıncalar burada ne yapıyorlar?) Büyük meşenin yanından geçiyor, küçük kum tepeleri bölgesini sıyırarak geçiyor.
Burası ilginç bir yer gibi görünüyor. Kanat çırpışlarını yavaşlatıyor. Arı, fulyaların üstünde zıplaya zıplaya uçuyor, ayaklarını kimliği belirsiz çiçeklerin erkek organlanna batınyor, iyi düşününce bunun papatya olduğunu fark ediyor, ince ve hızı yavaşlamış dilini san tozun içine daldınyor, birkaç saniye sonra ayakları taze polenle kaplı olarak geri geliyor.
229
Kovanın kalkış pistine iniyor ve hemen sonra kanatlannı 280 Hertzlik bir frekansla çırpmaya koyuluyor.
"Bzzzzz bzzz bzzz." 280 Hertz, bir annın besin sorunlanyla uğraşan en yüksek sayıdaki işçi arıyı toplamasını sağlayan frekanstır.
260 Hertz'de yönetim ve küçüklerin bakımıyla görevli olanları çekmiş olacaktı.
300 Hertz'de askeri alarm vermiş olacaktı.
İzci arı balmumundan bir altıgenin üzerine yerleşiyor ve dansına başlıyor. Gene sekizler çiziyor ama bu sefer iki boyutta, ko\r nın düz balmumu yüzeyinde. Çok çabuk bir biçimde serüveni.., anlatıyor. Yönü, uzaklığı ve ziyaret ettiği çiçeklerin tam niteliğini veriyor. Bu çiçekler ona göre papatya.
Kaynak göreceli olarak yakın olduğu için hızlı bir biçimde dans ediyor, tersi durumda sanki uzaklara uçuşun yorgunluğunu taklit eder gibi daha yavaş hareket edecekti.
"Danslı" raporunda güneşin konumuna ve hareketine de önem veriyor.
Arkadaşlan koşuyorlar. Bal özü toplanacak çok sayıda çiçek olduğunu anladılar ama bu kaynağın niteliğini öğrenmek istiyorlar. Bazen çiçekler kuş dışkılarıyla kaplı oluyor, bazen solmuş oluyorlar, bazen de başka bir kovanın anları onlan önceden yağmalamış oluyor.
Bazılan sinirli sinirli kannlanyla balmumu peteklerinin üzerine vuruyor. Böylece arı dilinde, "Somut şeyler istiyoruz," diyorlar.
İzci arı kendine yalvartmıyor. Polenini çıkarıyor:
"Tadına bakın güzellerim, göreceksiniz, en iyi kalite!"
Bu dans, bu diyalog, bu değiş tokuş tamamen karanlıkta geçiyor ama sonunda grubun tamamı öğelerinin çoğunu bildikleri bir görev için havalanıyor.
Bitkin bir haldeki izci an kanıt olarak getirdiği örnekleri yutuyor. Sonra, Askoleinli anlann kraliçesi 67. Zaha-haer-scha'nın bulunduğu kraliyet salonuna gidiyor.
Zaha-haer-scha bu arı krallığının tacına onu kendi kraliçe kız kardeşlerinden yirmisiyle karşı karşıya getiren bir savaş sonucunda ulaştı, Arılar her zaman çok fazla sayıda kraliçe üretirler ama her
230
«ite içi" sadece bir tane kraliçe gerektiğinden bunlar zifaf odasında içlerinden sadece bir galip kalıncaya kadar vahşice dövüşürler.
Bu, biraz barbarca bir seçim yöntemi, bununla birlikte sitenin yaşına en inatçı ve en savaşçı arının gelmesini sağlıyor.
Tamamen san olan kamından tanınabilen kraliçe an, dört yıl yaşar ve her şey yolunda giderse günde bin yumurta yumurtlaya-
bilir.
Askolein Kovanı, Bel-o-kan kannca yuvasının doğu kuzeydoğusunda yer alıyor. Burası turuncu renkli peteklerinde toplayıa anların kaynaştığı mükemmel bir yer. Burada her şey parlak ve güzel kokulu. Sarı, siyah, pembe ve turuncu. İşçiler değerli balı ayaktan ayağa geçiriyorlar.
Daha ileride, balmumundan bir kapta kraliyet peltesi kanşorılı-yor.

Daha da ileride genç anlann eğitim salonu bulunuyor. Anlann eğitimi her zaman aynı kurallara uyar. An hücresinden çıktığı andan itibaren kız kardeşleri tarafından beslenir, bundan sonra işe başlar. Yaşamının ilk üç günü sırasında içerideki işlere koyulur. Üçüncü gün, fiziksel dönüşümler yaşar, ağzının yanında kraliyet peltesi üreten bezler oluşur. Böylece dadı olur. Sonra bu bezlerin önemi azalacaktır ve yavaş yavaş, bu sefer karnın altında bulunan yeni bezler çalışmaya başlayacaktır. Bunlar, sitenin peteklerini yapmak ve tamir etmek için gerekli balmumunu üretecek balmumu bezleridir.
Böylece, on ikinci günden başlayarak, an duvara olur.
Balmumu peteklerini oluşturan petek gözleri inşa eder. Bu balmumu bezleri de yirmi sekizinci günden itibaren işleyişlerini durduracaklardır. O zaman işçi an bekçi olur. Bu zamanda dış dünyayla tanışmaya başlar ve sonra toplayıa olur. An, toplayıa olarak ölecektir.
İzci arı kraliyet salonuna ulaşıyor. Ana Kraliçesi'y'e şu garip karınca dizisi hakkında konuşmak istiyor. Ama kraliçe bir... Gözlerine inanmakta zorluk çekiyor... Bir kanncayla derin sohbete dalmış görünüyor. Daha kesin olarak söylemek gerekirse Bel-o-kan
231
Federasyonu'ndan bir karınca! İki böceğin konuşmalarını uzaktan alıyor. Anların kraliçesi soruyor.
"Ne yapabiliriz?"
Bu karınca kovana geldiğinde onun buraya ne yapmak için geldiğini hiç kimse anlamadı. Sempatiden çok şaşkınlık sonucu o-nun Altın Site'ye girmesine izin verdiler.
Bir karıncanın bir an kovanında ne işi vardı!
O zaman 23., gelişini haklı gösteren sıra dışı koşullan anlattı.
Kendi kız kardeşleri, Bel-o-kanlılar çıldırdılar, Parmaklara karşı bir sefer düzenlediler ve birini öldürdüler. 23., ordunun yolları üzerinde bulunan arılara kesin olarak saldıracağını açıklıyor. Pek korkunç olduğunu bildiği an ordusuna çabuk davranmalarını ve düğünçiçeği kanyonunda sıkışıp kalmış durumda olacak olan orduya saldırmalan konusunda öğüt veriyor.
"Bir tuzak mı? Kendi türünden olanlara bir tuzak kurmamı mı öneriyorsun?"
An kraliçe şaşınyor. Ona kanncalann gittikçe daha sapık davranışlarda bulunduklannı anlatmışlardı elbette, özellikle yiyecek karşılığında kendi yuvalarına karşı savaşan ücretli askerlerden söz etmişlerdi ama o ana kadar bunlara sadece yarı yanya inanıyordu. Karşısında ona kendi türünden olanlan öldürmek için en iyi yeri gösteren bir kannca olması onu çok etkiliyor.
Görünen o ki kanncalar onun düşündüğünden daha da sapkınlar. Tabii eğer bu bir tuzak değilse. Bu güya hain, örneğin, an ordusunu düğünçiçeği kanyonuna yöneltmek için gelmiş olabilirdi, bu sırada da sererin büyük bölümü kovana saldırabilirdi. Bu, daha anlaşılır bir şey olurdu.
Kraliçe Zaha-haer-scha arka kanatlarını titreştiriyor. Kanncalar tarafından bile anlaşılabilen temel bir kokusal dilde soruyor:
"Neden kendinden olanlara ihanet ediyorsun?" Kannca nedenlerini açıklıyor:
Bel-o-kanlılar dünyadaki bütün Parmaklan öldürmek istiyorlar. Oysa Parmaklar dünyadaki çeşitliü' ğin bir parçasını oluşturuyorlar ve kanncalar türlerin tamamını yok
232
ederek gezegeni yoksullaştınyoriar. Her türün kendi yararlılığı var ve doğanın dehası yaşam türlerinin çokluğuyla ifade buluyor.
Onlardan birini yok etmek bir suçtur.
Kanncalar daha önce birçok hayvan katlettiler. Bunu bilerek yaptılar, onlan anlamayı ya da onlarla iletişim kurmayı denemediler. Basit bilgisizlikle doğanın bir parçası tamamen yok edildi.
Z3. asker kannca Parmaklann Tann oldukiannı ve kendisinin de Tanncı olduğunu kendine saklıyor. Yoğun bir biçimde düşündüğü halde "Parmakların her şeyi yapabilecek güçte oldukiannı" söylemiyor. Bir an kraliçe bu soyut ötesi kavramlardan ne anlayabilirdi ki?
Yeniden Tanncı olmayan asilerin görüşlerini anlatmaya koyuluyor.
Bu, hiçbir zaman Tannlann var olabileceğini düşünememiş biri için anlaşılması/daha basit bir dil.

"Parmaklar hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyoruz. Mutlaka bize öğretecek çok şeyleri vardır. Onlann düzeyinde, onlann boyutunda, bizim düşünemeyeceğimiz sorunlarla karşılaşmışlardır..."
Ona göre Parmakları korumak gerek. Ya da incelemek için içlerinden en az bir çifti kurtarmak gerek.
An bu dili anlıyor ama bu kannca-Parmak savaşıyla kesinlikle ilgilenmediğini söylüyor. Şu anda bir siyah yabanansı yuvasıyla sınır anlaşmazlıklan var ve bu durum bütün askeri dürtülerini harekete geçiriyor. Kraliçe Zaha-haer-scha tadını çıkararak anlarla ya-banarılan arasındaki bir savaşı anlatmaya koyuluyor. Binlerce zarkanatlıdan oluşan uçan filolar, havada askıda kalınarak yapılan düellolar, zehirli iğnelerin şoku, tuzaklar, kılıç vuruşları, kıstırılanlann kurtulması! Kraliçe iğne eskrimi sanatına tutkun olduğunu itiraf ediyor. Ve bu sporu sadece anlarla yabananlan biliyorlar. Becerikli iğne darbeleri vururken uçuş halini devam ettirmek kolay değildir. Kraliçe neşeyle hayali bir düşmana karşı yapı-tan bir düelloyu taklit ediyor ve darbeleri sayıyor. İşte bir çark, bir zorlu saldırış, bir dördüncü, bir beşinci, bir ilk duruş, bir vuruşu sala doğru savuşturma.
233
Kraliçenin karnının ucu ka-nncanın kafasından bir kanat kalınlık uzaklıkta. Kannca hiç etkilenmiş görünmüyor, bunun üzerine kraliçe ona bir arı-yabanansı savaşı tarif etmeye devam ediyor. AğJr yaralama, kurtulma, kuşatma, yeniden konum alma, hemen verilen yanıt...
23. onun sözünü kesiyor, ısrar ediyor, tersine anlann bu kann-ca-Parmak savaşıyla tamamen ilgili olduklannı söylüyor. Onların en deneyimli askerlerinden biri olan 103., Parmaklan an zehriy,. öldürebileceklerini keşfetti. Şu an için onları bunun dışında bir şeyle öldürmek mümkün değ'''
Dolayısıyla bu zehirden edinmek için sefer mutlaka Askolein'e saldıracak.
"Karıncalar? Federasyonlanndan bu kadar uzakta bize saldıracaklar? Çıldırdın mı?"
İşte o anda Altın Kovan'ın bütün peteklerinde alarm verildi.
104. BÖCEKLER BİZİM İYİLİĞİMİZİ İSTEMİYORLAR
Böceklerle savaş üzerine yapılan seminere katılımını sunma sırası Prof. Miguel Cygneriaz'daydı. Ayağa kalktı ve toplantıya katılanlara üzerine siyah benekler serpilmiş bir küre kesiti gösterdi.
- Bu noktalar savaş bölgelerini gösteriyor. İnsanlann arasındaki savaşlan değil böceklere karşı savaşlan. Her yerde böceklere karşı savaşıyoruz. Fas'ta, Cezayir'de, Senegal'de çekirge istilalanna karşı savaşılıyor. Peru'da sivrisinekler sıtma bulaştınyorlar, Güney Afrika'da Tse-tse sineği uyku hastalığı veriyor, Mali'de bitlerin çoğalması bir tifüs salgınına yol açtı. Amazon'da, Ekvator Afrika-sı'nda insanlar ipek kanncaiannm istilasına karşı savaşıyorlar. Libya'da inekler kasap sinekler tarafından kırıp geçiriliyorlar. Venezüella'da saldırgan yabanarılan çocuklara saldınyorlar. Fransa'da, buraya çok yakın bir yerde, Fontainebleau Ormam'nda bir aile piknik yaparken bir dizi kızıl kanncanın saldınsına uğradı. Patates tarlalarını yok eden patates böceklerinden, ahşap evleri içlerinde oturanların üstüne yıkılıncaya kadar kemiren termitlerden, giysileri-
234
^izle beslenen güvelerden, köpeklerimize musallat olan uyuzbö-ceklerinden hiç söz etmeyeceğim. Gerçek böyle işte. Bir milyon ^(dan beri insanlar böceklerle savaş halindeler ve çarpışma henüz yeni başlıyor. Düşman küçük olduğu için onun gücünü küçümsü-yoruz. Bir fiskenin onu ezmek için yeteceğini düşünüyoruz. Yanlış! Böceklerin ortadan kaldırılması çok zordur. Zehre uyum sağlarlar, böcek ilaçlarına daha iyi direnebilmek için mutasyon geçirirler, soyunu kurutma denemelerinden kurtulmak için çoğalırlar. Böcekler bizim düşmanlarımız. Oysa, on hayvandan dokuzu böcek. Biz, milyarlarca karınca, termit, sinek, sivrisineğe göre sadece bir avuç insanız, hatta sadece bir avuç memeliyiz. Atalarımız bu düş-manlan nitelemek için bir sözcük kullanıyorlardı. Onlara cehennem güçleri diyorlardı. Böcekler cehennem güçlerini temsil ederler, yani aşağıda olan, sürüngen, yeraltında olan, saklanmış, ön-görülemeyen her şey! Bir el kalktı.
- Profesör Cygneriaz, bu cehennem güçlerine, yani böceklere karşı demek istiyorum, nasıl savaşabiliriz?

Bilim adamı dinleyicilerine gülümsedi.
- Her şeyden önce onlann güçlerini küçümsemeyi bırakarak. Şili, Santiago'daki laboratuvanmda karıncaların "tadıcılar" geliştirdiklerini keşfettik. Bir karınca yuvası yeni bir besinle karşılaştığında her defasında bu tadıcılar bu besini test etmekle görevliler. İki günün sonunda hiçbir kuşkulu belirti göstermezlerse kız kardeşleri de bu besini yiyorlar. Bu, fosforlu organik böcek ilaçlarının çoğunun neden sınırlı oranda etkili olduğunu açıklıyor. Bunun üzerine biz etkisini sonradan gösteren yeni bir böcek ilacı yaptık. Bu ilaç etkisini ancak yutulmasından yetmiş iki saat sonra gösteriyor. Bu yeni zehrin aidıklan güvenlik önlemlerine karşın sitede yayılabileceğini umut ediyoruz.
- Profesör Cygneriaz, böcek ilacı araştırmacılannı öldürmesi 'çın kanncalan eğitmeyi başaran kadın, Laetitia VVells hakkında ne düşünüyorsunuz?
Uzman gözlerini havaya kaldırdı.
235
- Her zaman böceklere hayran insanlar olmuştur. Şaşırtıcı o|a böyle bir davranışın daha önce olmamış olması. Bu cinayetlerden dolayı çok acı çektim. Kurbanların çoğu iş arkadaşlarım ve dostlarım di. Fakat şimdi önemi yok! Matmazel Wells zarar veremeyecek durumda ve birkaç gün sonra size dünyanın her yerinde etkili olacak bize bu kadar pahalıya mal olan bu mucize ürünü takdim edeceğim Kod adı: "Babil". Daha fazla bilgi için yarın aynı saatte burada olun.
Prof. Cygneriaz ıslık çalarak oteline doğru yürüdü. Söyledikle; nin dinleyicileri üzerinde bıraktığı etkiden hoşnuttu.
Odasında kolundan saatini çıkarırken gömleğinin kolunda kare biçiminde bir delik olduğunu fark etti ama buna hiç önem vermedi.
Banyodan gelen bir ses duyduğunda günün yorgunluğuyla yatağında dinleniyordu. En iyi kurumlarda bile borularda bozukluklar oluyordu!
Ayağa kalktı, sessizce banyonun kapısını kapadı ve akşam yemeği saatinin geldiğine karar verdi. Restorana inmek için asansör ya da merdiveni kullanma seçenekleri vardı. Öyle yorgundu ki asansörü tercih etti.
Bu bir hataydı. s
Araç iki kat arasında durdu.
Bir sonraki sahanlıkta bekleyen müşteriler, Miguel Cygneri-az'ın bütün gücüyle çelik duvarlara vururken dehşet verici çığlıklar attığını duydular.
- Klostrofobisi olan biri daha, dedi bir kadın. Ama bir otel görevlisi asansörü çalıştırmak için geldiğinde orada bir ceset buldu. Yüzündeki dehşet ifadesine bakılırsa adam şeytanla savaşmış olmalıydı.
105. RÜYALAR
jonathan uyumuyordu. Birleşme ayinleri bu kadar yoğun hale geldiğinden beri uyumakta gittikçe daha çok zorluk çekiyordu.
Özellikle dün korkunç bir deneyim yaşamıştı.
Hepsi birden ortak ses olan OM dalgasını çıkanrlarken olaga' nüstü bir şey hissetmişti. Vücudunun tamamı bu dalga tarafında11
236
e|dim>Şti. Bir elin üstündeki eldiveni çıkarması gibi, onun içinde ,e bir şey insan gövdesinden kurtulmayı denemişti.
jonathan korkmuştu ama aynı zamanda diğerlerinin varlığı onu patlatmıştı. O anda, OM sesiyle ya da ektoplazmayla veya ruh-lg nasıl adlandınlırsa, vücudunu terk etmiş ve diğerleriyle birlikte eranit kayayı aşarak kannca yuvasına çıkmıştı.
Bu olgu uzun sürmemişti. Sanki elastiki bir ip onu geri getirmiş, çabucak etine geri dönmüştü. Bu, toplu halde görülen bir rüyaydı. Toplu halde görülen bir rüyadan başka bir şey olamazdı.
Karıncaların yanında yaşadıkları için hepsi rüyalannda karıncaları görüyorlardı.
"Ansiklopedf'nin bir bölümünün daha net bir biçimde rüyalarla ilgili olduğunu anımsadı. Bir cep lambası alarak kitap rahlesinin üzerindeki değerli kitabın sayfalarını çevirmeye gitti.
106. ANSİKLOPEDİ
RÜYA: Malezya'da bir ormanın dibinde ilkel bir kavim olan "SenoV'ler yaşıyordu. Bunlar bütün yaşamlarını rüyalarına göre uyarlıyorlardı. Zaten onlara "Rüya halkı" deniyordu.

Her sabah kahvaltıda, ateşin çevresinde, herkes sadece gece gördüğü rüyalardan söz ediyordu. Bir şenol rüyasında birine zarar verdiğini gordüyse, incinen kişiye bir hediye vermek zorundaydı. Eğer rüyasında topluluk üyelerinden biri tarafından kendisine vurulduğunu gordüyse, saldırgan ondan özür dilemek ve kendini affettirmek İçin ona bir hediye vermek zorundaydı.
Senoller'de düş dünyası bilgi bakımından gerçek dünyadan daha zengindi. Eğer bir çocuk rüyasında bir kaplan gördüğünü ve kaçtığını anlatırsa, onunla dövüşmesi ve öldürmesi İçin er-fM/ gece rüyasında gene kaplanı görmesi için zorlanıyordu. Yaşlılar ona, kaplanla nasıl başa çıkacağını açıklıyorlardı. Aser çocuk kaplanın hakkından gelmeyi başaramazsa, sonunda bütün kabile onu azarlıyordu. Şenol değer sistemine göre ^yada cinsel İlişki görülürse, orgazm oluncaya kadar devam
237
edilmeli ve sonra gerçekte sevgiliye ya da arzulanan sevglliy bir hediyeyle teşekkür edilmeliydi. Kâbuslardaki düşman top. luluklarm karşısında galip gelmek, sonra d* onunla arkad*. olmak İçin düşmandan bir hediye talep etmek gerekliydi. f„ çok görmeye can atılan rüya uçuştu. Rüyasında süzüler^ uçan birini bütün topluluk kutluyordu. Bir çocuk İçin İlk hav9. lanmayı haber vermek bir vaftiz töreni gibiydi. Onu hediyemle donatıyorlar, sonra da rüyada bilinmeyen ülkelere ki ., nasıl uçacağını ve oradan nasıl değişik sungular getireceği^ açıklıyorlardı.
Senoller Batılı etnologları kendilerine çektiler. Onların top. lumu şiddet ve akıl hastalıklarını bilmiyordu. Bu, stressiz ve savaş fethi hırslan olmayan bir toplumdu. Orada İş hayatta kalmaya yetecek asgari İşle sınırlıydı. Senoller 1970'11 yıllarda, ormanın onların yaşadığı bölümü aydınlatıldığı zaman, yok oldular. Buna karşın, hepimiz onların bilgilerini uygulamaya başlayabiliriz. Her şeyden önce, her sabah önceki günün rüyasını kaydetmek, ona bir başlık vermek, tarihini belirtmek gerek. Sonra çevredekilerle örneğin, Senollerin yaptığı gibi kahvaltıda rüya hakkında konuşmak. Düş alıştırmasının en temel kurallarım uygulayarak daha da ileri gitmek. Böylece uyumadan önce görülecek rüya hakkında karar vermek: Dağlar yükseltmek, gökyüzünün rengini değiştirmek, bilinmeyen yerleri ziyaret etmek, tercih edilen hayvanlarla karşılaşmak. Rüyalarda herkes her şeyi yapabilecek güçtedir. Düş alıştırmasının İlk sınavı uçmaktır. Kollarını açmak, süzülmek, pike yapmak, burgu gibi yükselmek: Hepsi mümkün.
Düş alıştırması sürekli ilerleyen bir çıraklık gerektirir. "Uçuş" saatleri güvenlik ve anlatım getirir. Çocukların rüyalarım yönetebilmek için sadece beş haftaya gereksinimleri vardır. Yetişkinlerde bazen aylar gerekir.
Edmond Wells> Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt fl.
238
jason Bragel rahlenin yanında Jonathan'a katıldı. Onun rüyalarla ilgilendiğini görünce kendisinin de rüyasında karıncalan gördüğünü söyledi. Kanncaiar bütün insanlan öldürmeyi başarmışlardı ve sadece "VVells'liler hayatta kalmışlardı. Merkür Görevi, asi kanncaiar, yeni kraliçe Chli-pou-ni'nin yol açtığı sorunlar hakkında konuştular.
Jason Bragel, Nicolas'nın neden hâlâ birleşme ayinlerine katılmadığını sordu. Jonathan Wells, oğlunun bu konuda istek belirtmediğini ve başvurunun ondan gelmesini beklemek gerektiğini söyledi. Ona böyle bir davranış ne öğütlenebilir ne de zorla kabul ettirilebilirdi.
- Fakat../
- Bizim bilgimiz bulaşıcı değil, biz bir tarikat değiliz: Hiç kimseyi inançlarından döndürecek değiliz. Nicolas bunu istediği gün katılacak. Katılım bir çeşit ölümdür. Acılı bir dönüşüm. Bu ondan gelnieli. Hiç kimse onu etkileyecek durumda değil. Özellikle ben.
İki adam birbirlerini anlamışlardı. Yavaş hareketlerle gidip yattılar. Ve rüyalannda geometrik şekiller halinde uçtuklannı gördüler. Gökyüzünde kabartmalar halinde asılı duran sayılan aşıyorlardı. Bir. İki. Üç. Dört. Beş. Altı. Yedi.
107. PETEKLERİN İÇİ GÜRLÜYOR
Dikey sekiz.
Ters sekiz.

Burgu sekiz. Sekiz. Çift sekiz. Yatay sekiz. Güneşe göre açı değişikliği. Üç tur.
Bu kez verilen, doğrudan 3. evre alarm. Hava iletişim ara istasyonuna göre saldıranlar uçan kanncaiar. Kraliçe düşünüyor: "Sadece prens ve prenses karıncalar uçar ve bunun tek bir amacı vardır, gökyüzünde çiftleşmek."
Buna karşın iletişim ara istasyonu işlevi gören anlar doğruluyorlar. Bunlar gerçekten havada askıda duran ve Askolein'e doğru

yönelen karıncalar. Bin kafa yükseklikte ve iki yüz kara/saniye hıZ|a uçuyorlar. Dikey sekiz.
Soru: "Gelenlerin sayısı?"
Yanıt: "Şu an için saptamak olanaksız."
Soru: "Bunlar Bei-o-kanlı kızıl kanncalarmı?"
Yanıt: "Evet Ve şU ana kadar ara istasyon arılarımızdan beşini yok ettiler."
Yirmi kadar işçi em Zaha-haer-scha'yı çevreliyorlar. Kraliçe çevresindekilere paniğe kapılmaya gerek olmadığını söylüyor. Bu balmumu ve bala adanmış tapınakta kendini güvende hissediyor. Bir an kolonisi seksen bin kadar arı içerebiliyor. Onunkinde sadece altı bin an var ama komşu yuvalara saldırma politikaları (anlarda az rastlanan bir davranış) onları bütün bölgede ünlü ve korkulur kıldı.
Zaha-haer-scha kendi kendine soruyor. O karınca onları neden uyardı? Parmaklara karşı bir sererden söz ediyordu. Kendi annesi bir gün ona Parmaklardan söz etmişti:
"Parmaklar, bu, bambaşka bir şey, başka bir zaman-mekân boyutu. Parmaklarla böcekleri kanştırmamak gerek. Eğer Parmaklan fark edersen onları görmezden gel, onlar da seni görmezden geleceklerdir."
Zaha-haer-scha bu ilkeyi harfi harfine uyguladı. Kızlanna, ne onlara saldırmak ne de yardım etmek için asla Parmaklarla uğraş-mamalan gerektiğini öğretti. Onlar yokmuş gibi yapılmalıydı.
Maiyetinden bir ara istiyor ve bu aradan biraz bal yutmak için yararlanıyor. Bal yaşam besini. Ondaki her şey organizma tarafından özümlenebilir. Bu madde o kadar saf.
Zaha-haer-scha savaşın belki de kaçınılabilir olduğunu düşünüyor. Bu Bel-o-kanlUar sadece anlann seferi zarar görmeden geçmesi için bırakmalın konusunda anlaşmak istiyorlar. Hem sonra, kanncalar havada olsalar da bu, onlann hava savaşının bütün tekniklerini denetleyebildikleri anlamına gelmez! Elbette, ara istasyon anlarını yenmekte hiç zorluk çekmediler ama Askoleinli bir askeri filoya karşı ne yapabilirler?

Hayır, kanncalara karşı ilk çarpışmada iğnelerini indirmeyecekler. Anlar karşı koyacaklar ve yenecekler.
Kraliçe hemen çok sinirli ve sinirlerini diğerlerine geçirmeyi bilen anlar olan askeri kışkırtıcılannı toplantıya çağınyor. Zaha-haer-scha savaş hazırlığı emrini veriyor;
"Bel-o-kanlılarla kovanın içinde karşılaşmamak gerek, uçuşta yollannı kesin!"
Mesaj hemen yayılıyor, savaşçılar toplanıyorlar. Yabanarılanna karşı uyguladıklan savunma savaşlanna benzeyen 4 numaralı saldın planını uygulayarak, V şeklinde sıkışık bir filo halinde havalanıyorlar.
Altın Site'de Bütün kanatlar, heyecanlı bir motor homurtusu çıkararak, 300 Hertz'de titreşiyor. "Bzzz bzzzzzzzzz bzzz." İğneler içeride, sadece ölüm saçmaları gerektiğinde ortaya gkacaklar.
108. YENİDEN ORTAYA ÇIKIŞ
Vali Charles Dupeyron odada dönüp duruyordu. Jacques Meli-es'i çağırtmıştı ve gerçekten iyi bir ruh hali içinde değildi.
- Bazen birine güvenirsiniz ve sonra hayal kınklığına uğrarsınız. Jacques Melies bunun politikada sık sık olduğunu söylememek
için kendini tuttu.
Vali Charles Dupeyron kınayıcı bir havada yaklaştı.
- Size inandım. Fakat neden bu kadar gülünç bir biçimde Prof. VVells'in kızının üzerine saldırdınız? Üstelik o bir gazeteci!
- Sonunda bir iz bulduğumu bilen tek kişiydi. Evinde kannca besliyordu. Aynı gece kanncalar benim odamı istila ettiler.

- Eee pekâlâ, benim ne dememem gerekiyor? Ormanın ortasında milyarlarca kanncanın saldınsına uğradığımı biliyorsunuz!
- Konu aglmışken, oğlunuz nasıl, sayın vali?
- Tamamen iyileşti. Ah, bana bundan söz etmeyin! Doktor an sokması teşhisi koydu. Her tarafımız kannca kaplıydı ve onun bulduğu bütün agklama bunun arı sokması olduğu! İşin ilginç yanı 0r>a bir an sokması serumu verdi ve Georges sağlığına kavuştu.
241
(Vali başını salladı.) Kanncalann kötülüğünü istemek için gerçekten iyi nedenlerim var. Bölge Meclisi'nden bir iyileştirme p|am yapmalannı istedim. Fontainebleau Ormanı'na bol miktarda DDT serpilsin. Böylece orada, bu zararlı böceklerin cesetleri üzerinde yıllarca piknik yapabiliriz!
Büyük Regence bürosunun arkasına oturdu ve hâlâ aynı şekilde hoşnutsuz, yeniden konuşmaya başladı:
- Şu Laetitia YVells'in hemen serbest bırakılmasını emrettir Prof. Cygneriaz'ın ölümü sizin sanığınızın masum olduğunu ortaya çıkardı ve polis örgütümüzün tamamını gülünç duruma düşürdü. Bu yeni kusura gereksinimimiz yoktu.
Melies karşı çıkmaya hazırlanırken, vali daha da kızgın bir biçimde devam etti:
- Matmazel Wells'e manevi tazminat ödenmesini istedim. Tabii ki bu, bizim servislerimiz hakkında düşündüğü bütün kötü şeyleri söylemesini engellemeyecek. Eğer başımızı yukarıda tutmak istiyorsak bütün bu kimyagerlerin gerçek katilini hemen bulmamız gerek. Kurbanlardan biri kanıyla "kanncalar" sözcüğünü yazdı. Yalnız Paris telefon rehberinde bu soyadını taşıyan on dört kişi var. Ben işimi ciddiye alırım. Acı çeken biri son gücüyle "karıncalar" sözcüğünü yazıyorsa, gayet iyi bir şekilde bunun katilin adı olduğunu düşünüyorum. Bir de bu yönde araştmn.
Jacques Melies dudaklarını ısırdı:
- Bu o kadar basit ki gerçekten, bunu düşünmedim bile, sayın vali.
- Öyleyse iş başına komiser. Sizin hatalannızın sorumlusu olmaktan hoşlanmıyorum!
109. ANSİKLOPEDİ
OĞUL VERME: Anlarda oğul verme alışılmamış bir süreç itler. Refahın en yüksek aşamasındaki bir sitenin, bir halkın, b t krallığın tamamı ansızın her şeyi yeniden değerlendirmeye k*^ rar verir. Tebaasını başarıya ulaştırdıktan sonra, yaşlı &***
242
değerli hazineleri olan yiyecek stoklarını, seçkin bölgeleri, .yıfatlı sarayı, balmumu, kovan sıvası, polen, bal, kraliyet gftesl rezervlerini bırakarak çekip gider. Ve bunları kime bı-0t? Yırtıcı yeni doğanlara.
Igemen, belki de hiçbir zaman başarılı olamayacağı bellr-At başka bir yerde yerleşmek İçin, ona eşlik eden İşçileriyle edikte kovanı terk eder.
Onun gidişinden birkaç dakika sonra çocuk anlar uyanırlar ye şehirlerini terk edilmiş bulurlar. Her biri içgüdüsel olarak oe yapacağını bilir. Cinsiyetsiz işçiler cinsiyetti prenseslerin ptnurtadan çıkmalarına yardım etmek için aceleyle yanlarına koşarlar. Kutsal kapsüllerinin içinde çömelmiş durumdaki uyuyan güzeller ilk kanat çırpışlarını yaparlar.
Fakat yürüyebilecek durumda olan İlki hemen öldürücü bir davranış sergiler. Diğer prenses anlara doğru saldırır ve küçük çeneleriyle onları ezer. İşçilerin onları geri çekmelerini engeller. Kız kardeşlerini zehirli Iğneslyle delip geçer.
Öldürdükçe yatışır. İşçilerden biri bir kraliyet beşiğini korumak isterse, ilk uyanan prenses, genelde bir kovanın çevresinde duyulan vızıltıdan çok farklı bir "arı kızgınlık çığlığı" »tar. O zaman tebaası boyun eğme İşareti olarak başlarını eğerler ve cinayetlerin devam etmesine izin verirler.
Bazen bir prenses kendini savunur ve prenseslerin savaşlan izlenir. Fakat bu sırada garip bir durum gözlenir: Düelloda dövüşen sadece iki prenses an kaldığında, asla İkisi de aynı anda İğne darbeleriyle birbirlerini delip geçecekleri konumda kalmazlar. Ne pahasına olursa olsun bir hayatta kalan olması gerekir. Hükmetme öfkelerine karşın, asla İkisinin de aynı anda ölerek kovanı yetim bırakma riskini almayacaklardır. Bundan sonra son ve tek hayatta kalan

prenses, uçuş sırasında erkek-kr tarafından döllenmek için kovandan dışarı çıkar. Sitenin Çevresinde bir ya c1* iki daire çizdikten sonra yumurtlamaya "oflamak İçin kovana geri döner.
Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt EL
243
110. PUSU
An filosu heybetle havayı yanyor. Bir Askoleinli komşularında birine sesleniyor: "Ufuktaki şu sekizlere bak. Dansçı habercilerimiz açık olarak Bel-o-kan Ordusu'nun uçtuğunu işaret ediyorlar."
Diğeri kendini rahatlatmaya çalışıyor.
"Sadece cinsiyetli karıncalar uçar. Belki bu toplu bir dü* uçuşudur. Bu, bize ne gibi bir zarar verebilir?"
An, kendi gücünün ve ordusunun gücünün bilincinde. Karnının ucunda, gözü pek kızılları delmeye hazır, sivri uçlu iğnesini hissediyor. Bağırsaklannda ona güç veren tatlı bal rezervlerini ve onu kemiren zehir rezervlerini hissediyor. Güneş arkasında, gelecekteki düşmanlan kanncalan kör ediyor.
Bir an, atılganlıklannı pahalı bir biçimde ödeyecek olan bu serüvenci böceklere acıyor. Ama dansç habercilerin intikamını almak gerek. Ve bu karıncaların yerin üstündeki her şeyin anlann denetimi altında olduğunu bilmeleri gerek.
Uzakta yoğun bir bulut, bir çeşit ergin "stratocumulus" beliriyor. Heyecanlı bir an bir öneri getiriyor:
"Bu küçük bulutun içine saklanacağız ve yaklaştıklarında üzerlerine atlayacağız."
Bununla birlikte, askıdaki bu sığınağa yüz kanat çırpışı uzaklığa geldiklerine hayal edilemeyecek olan gerçekleşiyor. Anlar duyargalarına inanamıyorlar. Gözlerine de. Şaşkınlığın etkisiyle kanat grpışlan 300 çırpma/saniyeden 50'ye düşüyor.
Gri buluta ulaşmadan fren yapıyorlar.
GRİ.
244
DÖRDÜNCÜ GİZEM
KARŞILAŞMA ZAMANI
111. MÖSYÖ FOURMIS*
Zilin birinci çalışında tombul bir adamcağız kapısını açtı.
- Mösyö Olivier Fourmis? (Formis, Fransızca'da kanncalar demektir.)
-Ta kendisi. Konu nedir?
Melies, Fransız bayrağının üç rengini taşıyan çizgili kartını salladı.
- Polis. Komiser Melies. Size birkaç soru sormak için içeri girebilir miyim?
İlkokul öğretmeni olan adam telefon rehberinde kayıtlı son "Fourmis'ydi.
Melies ona kurbanlann fotoğraflannı gösterdi ve onları tanıyıp tanımadığını sordu.
Diğeri şaşırarak yanıt verdi:
- Hayır.
Komiser ona cinayet saatlerinde ne yaptığı konusunda sorular sordu. Mösyö Olivier Fourmis'nin hem tanıkları hem de suçun işlendiği anda başka yerde olduğunu gösteren kanıtları vardı. Her
245
zaman ya okulundaydı ya da ailesiyle birlikteydi. Bunu kan ti maktan daha kolay bir şey yoktu. a"
Kelebek desenli bir sabahlık giymiş olan Madam HelĞne Fo mis göründü. O sırada komiserin aklına bir düşünce geldi:
- Böcek ilaçlan kullanıyor musunuz, Mösyö Fourmis?
- Tabii ki hayır. Çocukluğumdan beri bana "pis karınca" diye bir sürü geri zekâlı oldu. Bu yüzden kendimi, düşünmede-puklanmızla ezdiğimiz bu böceklerle dayanışma içinde hiss» Bunun sonucunda, Mösyö Pendu'nün (Pendu, Fransızcada alışılmış demektir) evinde sicim bulunmayacağı gibi, bu evde böcek ilacı yoktur. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz umanm.
O sırada Orphelie Fourmis ortaya gktı ve babasına sokuldu Küçük kız, bir sınıf birincisinin kalın gözlüklerini taşıyordu.

- Bu benim kızım, dedi öğretmen. O da odasına bir karınca yuvası yerleştirerek tepki gösterdi. Konuğumuza göster tatlım.
Orphelie, Melies'i Laetitia VVells'inkine benzeyen büyük bir akvaryuma götürdü. Akvaryum böceklerle doluydu ve küçük dallardan oluşan bir koniyle çevrelenmişti.
- Karınca yuvalarının satışının yasak olduğunu sanıyordum, dedi komiser.
Küçük kız karşı çıktı:
- Ama ben onu satın almadım ki. Onu ormandan aldım. Kraliçenin kaçmasına izin vermemek için yeterince derin kazmak yeterli.
Mösyö Olivier Fourmis kızıyla gurur duyuyordu.
- Ufaklık büyüdüğünde biyolog olmak istiyor.
- Affedersiniz, benim çocuğum yok ve karıncalann moda olan "oyuncaklar" olduklannı bilmiyordum.
- Onlar oyuncak değiller. Karıncalar moda çünkü toplumumuz gittikçe daha çok onlar gibi yaşıyor. Ve belki, bir çocuk onlara bakarak kendi dünyasını daha iyi kavradığı izlenimini ediniyor. Iş*e hepsi bu. Daha önce, karıncalarla dolu bir akvaryumun karşısında birkaç dakika geçirdiniz mi, sayın komiser?
- Şey, hayır. Genelde onlann varlığını aramıyorum...

|aoques Melies içinden kendi kendine bütün kanncaseven delirt kendisinin mi çektiğini yoksa bunlann gerçekten çok geniş bir plum mu oluşturduklarını sordu.
Orphelie Fourmis sordu:
,Okim?
- Bir komiser.
- Bir komiser nedir?
i 12. KÜÇÜK BULUT SAVAŞI
Stratocumulus yumakları yavaşlayarak fırlıyorlar.
Altın Kovan'ın anları başta sadece gri buluttaki bir delikten fışkıran ve onlara kocaman gürültülü sinekler gibi görünen şeyleri fark ediyorlar.
Sonra, Askoleinliler hemen bunun ne olduğunu anlıyorlar.
Bunlar kocaman sinekler değiller! Bunun için, hayır...
Bunlar kınkanatlı böcekler. Herhangi mayısböcekleri ya da gübreböcekleri değiller, hayır, bunlar gergedanböcekleri.
Üzerlerinde atışa hazır canlı toplarla kaplı bu kocaman gürültülü hayvanlar Dante tarzında ağır ve ulu bir görüntü oluşturuyorlar.
Arılar kendi kendilerine soruyorlar: "Bu kocaman hayvanlan evcilleştirmeyi ve onlarla savaşmaya ikna etmeyi nasıl başarmışlar?"
Daha fazla soru soracak zamanlan olmuyor, bir anda yirmi kadar gergedanböceği onlan gölgeliyor. Kınkanatlılar üzerlerine geliyor ve kızıl topçular atışlannı yapıyorlar.
V şeklindeki arı filosu bundan sonra W ve hatta XYZ biçimini alıyor. Yaşanan bir bozgun.
Şaşkınlık tamamen etkisini gösteriyor. Her kınkanatlının üzerinde anları kısa fakat zorlu formikasit atışlarıyla sulayan dört ya da beş topçu var.
Arılar duruyor, sonra yeniden toparlanıyorlar. Askoleinliler kılıç çeker gibi iğnelerini çekiyorlar.

Bir Askoleinli sesleniyor: "Nokta nokta çizgi halinde dizilin! gj_ nekleri vurun!"
İkinci gergedanböceği sırası daha az etkili. Anlar onlann karın-lannın altına girerek kurtuluyorlar, sonra boğazı bulmak için vü^. seliyor ve iğnelerini sonuna kadar batırıyorlar. Şimdi baş döndüren düşüşler yaşayanlar kınkanatlılar ve onlann beceriksiz kılavuz-lan.
Danslı ve sözlü bir emir: ''
"Hücum! Saldınn!"
Askoleinli iğneler yağıyorlar.
Anların zıpkın biçiminde iğneleri var. Bu iğne kurbanın etinde gömülü kalırsa arı çekilmeye çalışırken zehir bezini söker ve ölür. Kınkanatlıların tersine karıncaların bağalanna iğne işlemiyor.
İzleyen dakikalarda birçok gergedanböceği düşüyor ama uçan eşkenar dörtgen biçiminde yeniden toplanıp son katil an üçgenine kafa tutuyorlar.

Asker topluluklannın geometrik şekilleri bozuluyor. Kannca eşkenar dörtgeni daha küçük ve daha güçlü eşkenar dörtgenlere dönüşüyor. Arı üçgeni halka biçiminde açılıyor.
Üst üste yığılmış yüz kadar yatay alanda savaşılıyor. Bu durum, birbirine paralel yüz alanda oynanan bir satranç oyununa benziyor.
Yaklaşıldıkça görüntü daha izlenmeye değer bir hal alıyor. Bel-o-kanlı savaş gemileri ordusu parıldıyor. Anlar yükselmek ve soğukkanlı kınkanatlılara borda bordaya saldırmak için sıcak akımlardan yararlanıyorlar. Kocaman gemileri yenmek için firsat kollayan küçük savaş gemilerinden oluşan bir çapulcu takımı gibiler.
% 60 yoğunluktaki formikasit tükürükleri, sıvı ateş orgları gibi ıslık çalıyorlar. Kireçleşen kanatlar tütüyor, isabet alan anlar iğnelerini küçük oklar gibi kınkanatlılann bağalanna sokmak için düşüş hızlanndan yararlanmayı deniyorlar.
İğneler çok yakın olduklarında onlara nişan almayı başaramayan topçu kanncalar onlan çeneleriyle kınyorlar.
Bu riskli bir oyun. Sık sık iğne kayıyor ve ağzın içine giriyor. Ölüm neredeyse anında oluyor.
Havada yanık bal kokusu uçuşuyor.
248
Anların artık zehirleri yok. Şınngalan bundan sonra ölümcül maddeyi akıtamıyor. Topçu karıncalann da artık asitleri yok. Fış-iorttıklan sıvılarırrbir işlevi yok. Son çarpışmalarda çıplak çeneler kuru iğnelere karşı savaşıyor. En hızlı ve en çabuk olan kazansın!
Gergedanböcekleri bazen ön boynuzlarryla anlan kazığa vurarak öldürmeyi başanyorlar. Özellikle becerikli bir kınkanatlı bir teknik geliştiriyor: Arılan yanaklanyla itiyor, sonra onlan boynuzuyla delip geçiyor. Dört şanssız Askoleinli savaşçı şişe dizilmiş siyah çizgili san meyveler gibi bu sivri uçta yığılıyorlar.
103., 9.'ya karşı dövüşen bir anyı fark ediyor. Onu sağ çene-siyle sırtından bıçaklıyor. Böceklerde yasak vuruş yok. Canlı kalındığı sürece her şey serbest. Sonra 9., gergedanböceğinin üzerinde tek başına, savaş halindeki garip bir arı karmasına saldırıyor. Onlar da hemen bir dizi dimdik iğne gösteriyorlar. Sivri uçlu iğneleri birden fazlasını geri-letecekti ama gergedanböceğinin üzerindeki 9. öyle bir hız aldı ki hiçbir şey onu durduramaz. Boynuz dikenlerden oluşan sıraya çarpıyor. Garip karma dağılıyor.
İki arka ayağının üzerinde dikilmiş olan 103., kulaklan sağır e-den iki annın delgi iğnelerine karşı çene kılıç darbeleri sallıyor. Fakat gergedanböceği irtifa kaybediyor. Ön boynuzunun çevresine saplanan siyah zıpkınlar yüzünden uçuş konumunu korumakta gittikçe daha çok güçlük çekiyor.
Hayvan bitkin durumda. Biraz daha irtifa kaybediyor. Her yerinden kan fışkınyor. İşte şimdi begonyalann hizasında.
103. kazayla yere iniyor.
Arılar hâlâ onun üzerindeler ama bir topçu mangası gelerek onları delip geçiyor. 103.'nün şimdi girişeceği çok önemli başka bir şey var.
Çarpışanlar kanşımının üstünde anlar çarpışmalan yorumlamak için sekizler halinde dans ediyorlar.
"Yeni ordulara gereksinimimiz var."
Kovandan takviye güçler havalanıyor.
Yeni filolar genç (çoğu yirmi ya da otuz günlük) ama gözü pek anlardan oluşuyor.
249
Bir saatin sonunda Bel-o-kanlılar sahip oldukları otuz gerge. danböceğinden on ikisini ve savaşta görev alan üç yüz topçu^ yüz yirmisini kaybettiler.
Öte yandan, küçük buluta doğru aceleyle gönderilen yedi yuz Askoleinliden dört yüz savaşçı telef oldu. Hangisi daha iyi olur? Sonuna kadar dövüşmek mi yoksa yuvayı korumak için geri dönmek mi? İkinci çözümü yeğliyorlar.
Kınkanatlılar ve Bel-o-kanlı topçular, Altın Kovan'a indiklerin burası onlara garip bir biçimde boş görünüyor. Başlannda 9. var. Kızıllar bir tuzak olduğunu seziyor ve eşikte duraksıyorlar.

DAYANIŞMA: Dayanışma sevinçten değil acıdan doğar. Herkes kendini birlikte zor bir anı paylaşan birine kendisiyle birlikte mutiu bir olay yasayan birinden daha yakın hisseder.
Mutluluk bölerken mutsuzluk dayanışma ve birlik kaynağıdır. Neden? Çünkü ortak bir zafer sırasında herkes kendini hak ettiğine göre İncinmiş hisseder. Herkes kendini ortak bir başarının tek var edeni hisseder.
Kaç tane aile bir mirasın paylaşılması sırasında bölünüyor? Kaç tane rock and roll grubu başarıya kadar kaynaşmış kalıyor? Kaç tane politik hareket iktidara geldiğinde dağıldı?
Etimolojik olarak Fransızca sympathle (sempati) sözcüğü "birlikte acı çekmek" demek olan sun patiıeln sözcüğünden gelir. Aynı şekilde "compassion" (ilgilenip acıma) sözcüğü de kaynağını Latince'de "birlikte acı çekmek" anlamına gelen cum patior sözcüğünden alır.
İnsanlar katlanılmaz bireyselliklerini kendilerini ait hissettikleri topluluğun şehitlerinin acılarını düşünerek terk edebilirler. Bir topluluğun bağlılığı ve gücü hep birlikte yaşanmış
büyük bir iç acısının anısında yatar.
Edmond VVell*.
Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt fl.
250
114. KOVANDA
9., savaş atından iniyor ve duyargalanyla kokluyor. Diğer karıncalar çevrede karaya iniyorlar. Çabuk bir düşünce alışverişi oluyor.
"Çok tehlikeli alanda komando oluşumu."
Sıkışık bir kare halinde düşman kovanın içine giriyorlar. Uçan gergedanböceklerinin içeride hiçbir yararı olmayacak. Eşikte beklemeleri için onlara kemirecekleri birkaç çubuk veriliyor.
Bel-o-kanlılar kutsal bir yere tecavüz ediyormuş izlenimine kapılıyorlar. Bu yere şimdiye kadar arı olmayan hiçbir şey asla girmedi. Balmumundan duvarlar kanncalan yapıştırmak ister gibi görünüyorlar. Karıncalar sakınarak ilerliyorlar.
Kusursuz geometrili duvarlar altın yansımaları sunuyorlar. Bal, sızan birkaç güneş ışınının aydınlığında hareleniyor. Balmumu plakaları, arıların kestane ve söğüt ağaçlannın tomurcuklanndan topladıktan kırmızımsı zamktan kovan sıvasıyla kaynaşmış.
9. emrediyor: "Hiçbir şeye dokunmayın!"
Çok geç. Balın çekiciliğine kapılarak tadına bakmak isteyen karıncalar hemen onun içine batıyorlar. Bu oynak kumun içine batmadan onları oradan çıkarmak olanaksız.
Depolarında hâlâ biraz asit muhafaza eden topçu karıncalar, ansızın çıkacak her saldırgana çabucak asit fışkırtabilmek için geri geri giderek yürüyorlar.
Her şey şeker ve tuzak kokuyor.
"Hiçbir şeye dokunmayın!"
Balmumu peteklerin içinde saklanmış ve emir verildiğinde onların üzerlerine atlamaya hazır Askoleinli işçi ve asker arılann varlığını algılıyorlar.
Serere katılan kanncalar, nükleer bir reaktörün merkezine benzeyen, altıgen bir ızgaraya ulaşıyorlar. Yalnız burada uranyum çubukların yerine Altın Kovan'm gelecekteki bireyleri var. Burada yumurta dolu sekiz yüz petek, larva dolu bin iki yüz petek, beyaz nemflerin bulunduğu iki bin beş yüz petek var. Merkez bölge
251
daha önemli altı petekten yapılmış. Burada cinsiyetli prenses 1ar-
valan büyüyor.
Mimari, kanncalan hayran bırakıyor. En üst aşamasına ulaşmış bir uygarlığın belirtisi. Kannca sitelerinin şans eseri en az çaba yasasına göre yapılmış anarşik koridorlanyla hiç ilgisi yok. Acaba ka-nncalar anlardan daha az zeki ya da daha az ince olabilirler miydi? Anların karıncalardan çok daha geniş hacimli beyinlerinin boyutu bakımından bu düşünülebilirdi. Bununla birlikte kraliçe Chli-pou-ni tarafından yürütülen biyolojik araştırmalar zekânın sadece beyin hacmiyle ilgili bir şey olmadığını kanıtladı. Kanncalarda, böcekler-deki çiçek sapı vücutlar, sinir sisteminin özgün karmaşıklığı çok
daha önemli.

Bel-o-kanlılar biraz daha yürüyorlar ve bir hazine keşfediyorlar: Tıka basa yiyecek dolu bir salon. Burada kovan sakinlerinin ağırlık-lannın yirmi katı olan on kilo bal var. Kızıllar duyargalarını sinirli sinirli hareket ettirerek tartışıyorlar.
Bu serüven kesinlikle çok tehlikeli. Geri dönüyor ve çıkışa doğru yöneliyorlar. Bir an kokusal bir mesaj yayıyor.- "Kaçaklann peşinden gidelim! Kovanımıza izinsiz giren bu düşmanları, duvarlarımızın arasında
kapalıyken vuralım."
Her yerde altıgen petekler patlıyor ve içlerinden savaşçı arılar
çıkıyor.
Kanncalar zehirli iğne darbelerinin altında düşüyorlar. Yere düşenlere onlarla dövüşme onuru bile verilmiyor.
Buna karşın 9. ve komandonun önemli bir bölümü kovandan çıkmayı başanyorlar. Kanncalar savaş atlanna biniyor ve kalabalık bir Askoleinli grubu zafer ğlıklan atarak onlan izlerken havalanıyorlar.
Fakat, Altın Kovan'ın içindekiler başanyı kutlamaya hazırlanırken uğursuz bir çatırtı duyuluyor. Askolein'in tavanı dağılıyor ve kovanın içinde yüzlerce kannca beliriyor.
103. mükemmel bir strateji hazırladı. Anlar, kannca savaş gemilerini takip ederlerken o, bir ağacın üzerine tırmanıyordu ve

binlerce Bel-o-kanlı'ya uçan askerlerin boşalttığı siteye saldın emri veriyordu.
103-, kraliçe Zaha-haer-scha'nın özel korumalarını mitralyöz ateşine tutarken emir veriyor: "Her şeyi yıkmamaya dikkat edin. jvlümkün olan en az sayıda kurban olsun. Özellikle cinsiyetli larvaları rehin alın!"
Birkaç saniye içinde cinsiyetli larvalann hepsi sefere katılan kanncalar tarafından boyunlanndan tutulmuş durumda. Şehir teslim oluyor. Askolein Kovanı, yenik, teslim oluyor.
Egemen her şeyi anladı. Komandonun saldınsı bir şaşırtma hareketinden başka bir şey değildi. Bu sırada uçan bineklerinden inmiş olan kanncalar yuvasının çatısını deliyorlar ve birincisinden çok daha tehlikeli ikinci bir cephe açıyorlardı.
Bölgede üçüncü boyutun kanncalar tarafından kesin olarak fethi olarak damgasını vuran "Küçük Gri Bulut Savaşı" böyle kazanıldı.
An kraliçe sordu: "Şimdi ne istiyorsunuz? Hepimizi öldürmek mi?"
9., kızıllann hiçbir zaman böyle bir amacı olmadığını söyleyerek yanıt veriyor. Onlann yegâne düşmanı Parmaklar. Seferlerinin tek amacı onlar. Bel-o-kanlı kanncalann arılara karşı hiçbir şeyi yok. Sadece Parmaklan öldürmek için onlann zehirlerine gereksinimleri var.
"Bu kadar çabayı hak etmek için Parmaklar çok önemli olmalılar," diyor arı kraliçe.
103. bir arı yardım alayı talep ediyor. Egemen kabul ediyor. Seçkin bir filo olan çiçeklerin muhafızların] öneriyor. Üç yüz an hemen vızıldamaya koyuluyorlar. 103. onlan tanıyor. Bunlar Bel-o-kanlı saflannda en çok kayba yol açan Askoleinli askerler.
Sefere katılanlar Altın Kovan'dan o gece onları barındırmasını ve yol için bal rezervleri talep ediyorlar.
Kraliçe soruyor:
"Neden Parmaklara bu kadar saldınyorsunuz?"
9. Parmaklann ateşi kullandıklannı açıklıyor. Yani bütün türler 'Çin bir tehlike oluşturuyorlar. Geçmişte böcekler bir anlaşmaya

vardılar: Ateş kullananlara karşı birlik. Bu anlaşmayı uygulamaya geçirmenin zamanı geldi.
Tam o sırada 9., bir petekten çıkan 23.'yü fark ediyor. Duyargalarını dikleştirerek soruyor:
"Sen burada ne yapıyordun?"
23. umursamadan yanıt veriyor:
"Sadece kraliyet salonunu ziyaret etmek için bir tur atıyorum." İki kannca birbirlerinden hiç hoşlanmıyorlar ve bu, durumu dah*
da kötüleştiriyor.

103. onları aymyor ve 24.'nün nerede olduğunu soruyor.
24. son hücum sırasında kovanın içinde kayboldu. Dövüştü, bir arıyı izlemek için koştu ve... Ve şimdi nerede bulunduğunu pek iyi bilmiyor. Bütün bu petek dizileri onu hiç rahatlatmıyor. Buna karşın kelebek kozasını bırakmıyor. Bir petek dizisini izliyor ve ertesi sabahtan önce sefere kavuşmayı umuyor.
115. METRONUN NEMLİ ILIKLIĞINDA
]acques Melies vagonun sıkışık kalabalığında boğuluyordu. Bir dönemeç onu bir kadının karnına doğru itti. Hafif boğuk bir ses yükseldi:
- Dikkat edemez misiniz?
Melies, önce sözcüklerin melodisini ayırt etti. Hemen sonra kir ve ter kokularının arasında bir parfümün ince ve tatlı mesajını deşifre etti. Bey armudu, buğday, mandalina, galoksit, sandal ağacı, artı bir tutam Pirene misk keçisinin keskin kokusu. Parfüm, "Ben Laetitia Wells'im," diyordu.
Ve oydu, menekşe rengi bakışı vahşi pırıltılarla ona yöneldi.
Gerçekten hınçla ona dik dik bakıyordu. Kapılar açıldı. Yirmi dokuz kişi çıktı, otuz beş kişi girdi. Öncekine göre daha da sıkışık durumdaki vagonda her biri diğerinin soluğunu hissetti.
Laetitia, bir bebek firavun faresini çiğ çiğ yemeye hazırlanan bir gözlüklü vılan gibi, gittikçe daha yoğun bir biçimde dik dik ona bakıyordu. Ve o, büyülenmiş bir halde, bakışını çeviremiyordu.
254
Laetitia masumdu. Çok çabuk hareket etmişti. Eskiden görüş al!şverişinde bulunuyorlardı. Hatta birbirlerine sempati duymuşlarda Laetitia ona bal şerbeti ikram etmişti. Melies ona kurtlardan korkusunu itiraf etmiş, o da insanlara karşı duyduğu korkuyu açığa vurmuştu. Sadece kendi hatası yüzünden kaybolan o yakınlık anlarını ne kadar özlüyordu. Gidip açıklama yapacaktı, Laetitia onu affedecekti.
- Matmazel Wells, size ne kadar üzgün olduğumu söylemek... Laetitia vücutlann arasına ustaca sokulup kaybolmak için bir
duraktan yararlandı.
Sinirli adımlarla metronun koridoriannda yürümeye başladı. Bu iğrenç yerden bir an önce çıkmak için neredeyse koşuyordu. Kendini müstehcen bakışlar tarafından kuşatılmış hissediyordu. Her şeyin üstüne bir de Komiser Melies onunla aynı metroyu kullanıyordu!
Karanlık koridorlar. Nemli bağırsaklar. Soluk neon ışıklanyla aydınlanan labirent.
- Hey bebek! Geziniyoruz, öyle mi?
Üç darağacı silueti ilerledi. Biri birkaç gün önce ona sokulan soluk gömlekli üç serseri. Laetitia adımlannı hızlandırdı ama diğerleri onu takip ettiler. Çizmelerindeki demirler yerde çınlıyordu.
- Yalnız mıyız? Birkaç küçük lakırdı yapmak istemez miyiz? Laetitia, göz bebeklerinde "çekilin" sözcüğü belirgin bir halde,
durdu. Geçen sefer işe yaramıştı. Bugün bu geri zekâlılar üzerinde hiçbir etkisi olmadı.
İri yan ve sakallı olan sordu:
- Bu güzel gözler sizin mi? Arkadaşlarından biri yanıt verdi:
- Hayır kiralık.
Yapışkan gülüşler. Sırta vuruşlar. Sakallı olan, bir sustalı bıçak Çıkardı. Laetitia birden bütün güvenini kaybetti ve o kendini kurban rolünde bulunca, diğerleri hemen saldırgan rolünü benimsediler. La-etitia kaçmak istedi ama üç serseri hep birlikte yolunu kapattılar. 'Ç'erinden biri kolunu tuttu ve arkasına kıvırdı.
255
Laetitia inledi.
Koridor aydınlıktı ve terk edilmiş olmaktan uzaktı. İnsanlar yanlanndan geçiyor ve başlannı eğip bu sahneden hiçbir şey anlamamış gibi yaparak adımlannı hızlandınyorlardı. Bir bıçak darbesi o kadar çabuk geldi ki...
Laetitia Wells paniğe kapılmıştı. Her zamanki silahlarından hiçbiri bu hayvanlara karşı işlemiyordu. Bu sakallı, bu dazlak, bu topuz gibi adamın da gülümseyerek onlara mavi bebek takımlar
ören anneleri olmalıydı.

Saldırganlann gözleri parlıyordu ve insanlar, onlan geçerken adımlannı hızlandırarak, yanlanndan geçmeye devam ediyorlardı.
Laetitia mınldanarak konuştu:
- Ne istiyorsunuz? Para mı? Dazlak sıntti:
- Paranı daha sonra alacağız. Şu an için bizi ilgilendiren sensin.
Bu sırada sakallı, bıçağının ince uzun ucuyla Laetitia'nın yeleğinin düğmelerini teker teker çözüyordu. Laetitia karşı koydu. Bu olanaksızdı. Öğleden sonra saat dörttü. Sonunda biri müdahale edecek ve alarm verecekti!
Sakallı, göğüslerini bulunca ıslık çaldı.
- Biraz küçükler ama gene de güzeller. Sizce de öyle değil mi?
- Asyalılarla sorun bu. Hepsinin vücutlan küçük bir kızınki gibi. Namuslu bir adamın ellerini dolduracak şey yok.
Laetitia Wells bayılmamak için direniyordu. İnsan korkusu krizi geçiriyordu. Adamlann elleri -kirli- ona sürtünüyor, ona dokunuyor, ona zarar vermeye çalışıyorlardı. Korkusu o kadar güçlüydü ki kusmayı bile başaramıyordu. Tuzağa düşmüş, işkencecilerinden kaçamayacak durumda, orada öylece duruyordu. Birinin, "Durun, polis," dediğini güçlükle duydu.
Bıçak, işini bıraktı.
Tabancasını çekmiş bir adam üç renkli çizgili kartını gösteriyordu.
- Bok, lanet! Kaçalım çocuklar. Seni orospu, seni bir dahaki sefer halledeceğiz.
Hızla kaçtılar. Polis memuru bağırdı:
256
- Olduğunuz yerde kalın! Dazlak hareket çekti:
- İşte bu. Üzerimize ateş et de seni dava edelim. Jacques Melies tabancasını indirdi ve serseriler sıvıştılar. Laetitia VVells yavaş yavaş soluğunu düzeltmeye başladı. Bitmişti. Kurtanlmıştı.
- İyi misiniz? Size çok fazla kaba ve sert davranmadılar, değil mi?
Laetitia yadsıma anlamında başını salladı. Yavaş yavaş kendine geliyordu. Melies çok doğal bir biçimde onu yatıştırmak için kollarına aldı.
- Her şey düzelecek.
Ve çok dpğal bir biçimde Laetitia da ona sarıldı. Rahatlamıştı. Bir gün Melies'in ortaya gktığını görmekten bu kadar mutlu olacağını asla düşünmezdi. Okyanusun sakinleştiği menekşe rengi gözlerini Melies'e dikti. Şimdi gözlerinde hiçbir dişi kaplan ışıltısı yoktu. Sadece esintiyle hafifçe hareketlenen küçük dalgalar görünüyordu.
Jacques Mâlies onun yeleğinin düğmelerini topladı.
- Sanırım size teşekkür etmem gerekiyor, dedi Laetitia.
- Hiç gerek yok. Tekrar ediyorum, sadece sizinle biraz konuşmak isterdim.
- Ne hakkında?
- Her ikimizi de ilgilendiren kimyagerler olaylan hakkında. Aptalca davrandım. Sizin yardımınıza gereksinimim var. Ben... Her zaman sizin yardımınıza gereksinim duydum.
Laetitia duraksadı. Ama koşulları göz önünde bulundurunca onu evinde büyük bir bardak bal şerbeti içmeye nasıl davet etmezdi?
116. ANSİKLOPEDİ
UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Papa Urbain U, 1096 da Kudüs'ün kurtarılması İçin ilk Haçlı Seferi'ni gönderdi. Bu
257
sefere kararlı ama her türlü askeri deneyimden yoksun hacıu katıldı. Baslarında Yoksul Gautier ve Keşiş Plerre vardı, jfc, , lar, hangi ülkelerden geçtiklerini bile bilmeden Doğuyu tioğS ilerlediler. Yiyecek hiçbir şeyleri kalmadığında yollarının ûs_ dindeki her şeyi yağmaladılar ve böylece Batı d» Doğuca 0/-duğundan çok daha fazla kayıplara yol açtılar. Açlıktan yan,. yamltğa bile giriştiler. Bu "gerçek İmanın temsilcileri" çabur. İlme lime elbiseli, vahşi ve tehlikeli serseri birliklerine dönii ttiler. Kendisi de Hıristiyan olan Macaristan Kralı bu baldın çıplakların yol açtığı zararlardan rahatsız olarak köylülerini onlann saldmlarmdan korumak İçin onları katletmeye kam verdi. Türk Kıyılarına ulaşmayı başaran nadir hayatta kalanla-nn kendilerinden önce gelen barbar, yan hayvan, yan insan ünleri öyle bir boyuttaydı ki Nlcâe'de yerliler bir an bile duraksamadan onlann işlerini bitirdiler.

Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
117. BEL-O-KAN'DA
Haberci küçük sinekler Bel-o-kan'a iniyorlar. Hepsi aynı haberleri taşıyor. Sefere katılan karıncalar arı zehri sayesinde bir parmağı yendiler. Sonra Askolein Kovanı'na saldırdılar ve onu da yendiler. Onların geçtiği yerde hiçbir şey dayanmıyor.
Bütün sitede düğün bayram yaşanıyor.
Kraliçe Chli-pou-ni çok sevinçli. Parmakların yaralanabilir yaratıklar olduğunu her zaman biliyordu. Şimdi bu kanıtlanmıştı. Heyecanın doruğunda, annesinin cesedine yönelerek kokusal sözcükler yayıyor:
"Onları öldürebiliriz, onları yenebiliriz. Onlar bizden üstün değiller."
258
Yasak Site'nin birkaç kat altında Parmaklar yanlısı asiler yapakta ağılının üstündeki eski salonlanndan daha da dar olan gizli bjr salonda toplanıyorlar. Tanncı olmayan bir kannca konuşuyor:
"Alaylarımız gerçekten bir parmağı öldürebildiyse, demek ki onlarTann değiller."
Bir Tanrıcı güçle, "Onlar bizim Tannlanmız," diyor. Ona göre seferdekiler bir parmağın hakkından geldiklerine inandılar ama asımda başka bir yuvarlak ve pembe hayvanla karşılaştılar. Şevkle tekrarlıyor:
"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."
Bununla birlikte ilk kez en dindar Tanrıcı bazı asilerin arasına kuşku usulca sokuluyor. Ve bu konuda doğrudan mekanik peygamber, ünlü "Doktor Livingstone'la konuşma hatasını yapıyorlar.
118. KUTSAL ÖFKE
Tann Nicolas din formalitelerine uygun olarak sert bir yayında bulunuyor. Tartışma cesareti gösteren bu karıncalar da kim oluyor? İmansızlar, dinsizler, kâfirler! Bu zındıklan yenmek gerek!
Kendini korkunç ve intikamcı bir Tann olarak göstermezse hükmünün uzun sürmeyeceğini biliyor. Onun sözcüklerini feromonla-ra çeviren bilgisayann klavyesini eline geçiriyor:
"Biz Tanrıyız.
Biz her şeyi yapabiliriz.
Bizim dünyamız üstün bir dünya.
Biz yenilmeziz.
Ve hiç kimse bizim egemenliğimizden kuşku duyamaz.
Bizim karşımızda siz olgunlaşmamış larvalardan başka bir şey değilsiniz.
Siz dünyada hiçbir şeyi anlamıyorsunuz.
259
Bize saygı duyun ve bizi besleyin.
Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanndırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.
Gerçek bu...
- Burada ne yapıyorsun Nicolas?
Çabucak makineyi kapattı. ¦{%
- Sen uyumuyor musun, anne?
- Tuşlann sesi beni uyandırdı. Uykum o kadar hafifleşti ki artık ne zaman uyuduğumu, ne zaman rüya gördüğümü ve ne zaman gerçeklikte yaşadığımı bilmiyorum.
- Rüyadasın anne. Git yerine yat! Yatağına kadar annesine eşlik etti. Lucie Wells mınldandi:
- Bilgisayarla ne yapıyordun, Nicolas?
Ama soruyu soramadan yeniden uykuya daldı. Rüyasında oğlunun karınca uygarlığının işleyişini daha iyi anlamak için "Pierre de Rosette"i kullandığını gördü.
Nicolas, kendi köşesinde, ucuz kurtulduğunu düşündü. Gelecekte daha dikkatli olması gerekecekti.
119. PAYLAŞILAN DÜŞÜNCELER
Uzun, karanlık bir dizi, ada çayı, mercanköşk, yabani kekik ve mavi yonca çalılannın arasında geriniyor. Karınca tarihinin Parmaklara karşı ilk seferinin

başında 103., orduya rehberlik ediyor. Çünkü dünyanın ucuna ve sonra Parmaklann ülkesine giden yolu bir tek o biliyor.
"Beni bekleyin! Beni bekleyin!"
24. uyandığında çevresindekilere sordu ve sonunda sinekler ona kervanı nasıl bulacağını gösterdiler.
24., öndeki 103.'nün yanına geliyor.
"En azından kozanı kaybetmedin mi?"
260
24. güceniyor. Belki kendini düşüncesiz gösterme eğilimi var
-na yükünün önemini biliyor. Merkür Görevi her şeyin üstünde.
103. onu sakinleştiriyor ve sürekli yanında durmasını öneriyor.
göyiece daha az kaybolma riski olacak. 24. onaylıyor ve adımlannı onUnkilere uyduruyor.
Arkada cırcırböceklerinin vızıltıları eşliğinde 9., askerleri şevk-lendirmek için bir savaşçı şarkısı söylemeye başlıyor:
"Parmaklara ölüm, askerler, Parmaklara ölüm!
Sen onları öldürmezsen onlar seni ezecekler.
Senin karınca yuvanı yakacaklar.
Ve dadıları katledecekler.
Parmaklar bizim gibi değiller.
Onların hepsi yumuşak,
Onların gözleri yok
Ve onlar kötüler.
Parmaklara ölüm, askerler, Parmaklara ölüm.
Yarın hiçbiri bundan kurtulamayacak."
O an için serenin taze avlarını daha çok çevredeki küçük hayvanlar oluşturuyor. Kalabalık alayın tamamı günde ortalama dört kilo böcek eti tüketiyor.
Kızıllar tarafından yağmalanan yuvalar hesaba katılmıyor.
Genelde köyler ordunun yaklaştığı hakkında uyanldıklarında, ordunun vurgunlarına katlanmak yerine onlara katılmayı tercih ediyorlar. Böylece serere katılanlann sayısı durmadan artıyor.
Askolein'den ayrıldıklarında sadece iki bin üç yüz kişiydiler. Şimdi her boydan ve her renkten karıncaların çoğunlukta olduğu karma bir kalabalık halinde toplanmış iki bin altı yüz kişiler. Hatta hava donanması bile yeniden oluştu. Şimdi otuz üç uçan gerge-danböceğine katılan arı alayının üç yüz savaşçısı ve disiplinsiz bir içimde gidip gelen yetmiş kişilik bir sinek ailesiyle daha güçlü, 'ani sefer yeniden yaklaşık üç bin kişiden oluşuyor.
261
Öğleyin konaklıyorlar çünkü sıcaklık dayanılmaz hale geliyo^
Herkes doğaçlama bir öğle uykusu için büyük bir meşenin &«¦ geli köklerine sığınıyor. 103. bundan bir deneme uçuşu yaptw için yararlanıyor. Bir andan onu sırtında taşımasını istiyor.
Bu deneyim hiç uzun sürmüyor. Annın kötü bir binek oldn& anlaşılıyor çünkü çok fazla titreşim üretiyor. Bu koşullarda asit atl. şını ayarlamak olanaksız. Yazık. An filosu kılavuzsuz uçacak.
Bir köşede 23. yeni bir propaganda toplantısı yapıyor. Bı geçen toplantıda olduğundan çok daha fazla dinleyici topları .ayı başardı.
"Parmaklar bizim Tannlanmızdır."
Katılanlar koro halinde Tanncı sloganı tekrarlıyorlar. Kanncalar aynı anda, aynı feromonu yaymak için coşuyorlar.
"Fakat bu sefer ne oluyor?"
"Bu bir sefer değil, efendilerimizle bir buluşma."
Daha uzakta 9. tamamen farklı bir kampanya yürütüyor.
Çevresinde toplanan yüzlerce askere birkaç saniye içinde bir sitenin tamamını kaçırabilecek yetenekteki Parmaklar hakkında korkunç öyküler anlatıyor. Onu dinlerken hepsi tir tir titriyor.
Daha da uzakta 103., mesaj yaymıyor. Alıyor. Daha kesin olarak, zoolojik feromonunu tamamlamak için yabana türlerin anlattığı her şeyi topluyor.
Bir sinek onu ezmeye çalışan on Parmak tarafından takip edildiğini rapor ediyor.
Bir an saydam bir bardağın içinde hapis kaldığını, bu sırada dı-şanda Parmaklann onu küçümsediklerini rapor ediyor.

Bir mayısböceği pembe ve yumuşak bir hayvana çarptığını söylüyor. Bu, belki bir Parmaktı.
Bir cırcırböceği bir kafese kapatıldığını, salatayla beslendiğini ve sonra bırakıldığını iddia ediyor. Gardiyanlan mutlaka Parmaklardı çünkü ona yiyecek getirenler pembe yuvarlaklardı.
Kırmızı kanncalar iğneleriyle güle benzeyen bir yığını zehirlediklerini ve onun hemen kaçtığını söylüyorlar.
103. bu tanıklıkların bütün aynntılannı özenle Parmaklar hak' kındaki zoolojik feromonuna not ediyor.
262
5onra sıcaklık yeniden çekilir hale geliyor ve kanncalar tekrar yola koyuluyorlar.
Onlar ilerliyor, sürekli ilerliyor.
120. SAVAŞ PLANI
Laetitia vücudunu metronun pisliklerinden yıkamak için acele ediyordu. Melies'e, o banyodayken, salonda televizyon izlemesini önerdi.
Melies rahat bir biçimde bir kanepeye oturdu ve Laetitia suda yeniden balık olurken o, televizyonu açtı.
Döl kesesi sıvısının içindeki fetüs konumunda uyum. Laetitia kendi kendine eğer Melies'ten nefret etmek için iyi nedenleri varsa tam zamanında müdahale ettiği için bir o kadar da ona minnettar olması için nedenleri olduğunu söyledi. Sayaç sıfırda.
Salonda Melies, en çok sevdiği oyuncağın karşısındaki bir çocuğun gülümsemesiyle, en sevdiği programı izliyordu.
- Pekâlâ Madam Ramirez, buldunuz mu?
- Eh... Altı kibritle dört üçgeni çok iyi anlıyorum ama altı kibritle altı üçgeni hiç anlayamıyorum.
- Halinizden hoşnut olun. "Düşünce Tuzağı" sizden yetmiş sekiz bin kibritle bir Eyfel Kulesi inşa etmenizi de isteyebilirdi... (Gülüşmeler ve alkışlar.)
...Fakat programımız sizden sadece altı kibritle altı küçük üçgen yapmanızı istiyor.
- Bir joker alıyorum.
- Çok iyi. Size yardım etmek için işte başka bir cümle: "Bu, bir bardak suya düşen bir mürekkep damlası gibi."
Laetitia her zamanki bornozunu giymiş, başına bir havlu sarmış olarak yeniden göründü. Melies televizyonu kapattı.
- Müdahaleniz için size teşekkür etmek istiyorum. Görüyorsunuz Melies, ben haklıydım. İnsan bizim en büyük düşmanımız. Benim korkum en mantıklı korkulardan biri.
- Hiçbir şeyi abartmayalım. Bunlar sadece zekâ genişliği pek büyük olmayan serserilerdi.
263
- Benim için onların basit aylaklar ya da katiller olmalan hiç|y şeyi değiştirmeyecekti. İnsanlar kurtlardan daha kötüler. İlkel «ı dülerine söz geçirmeyi bilmiyorlar.
Jacques Melies yanıt vermedi ve genç kadının şimdi oldukta görünen bir yere, salonun tam ortasına yerleştirmiş olduğu karın-ca teraryumunu seyretmek için ayağa kalktı.
Bir parmağını cama dayadı fakat kanncalar ona hiç ilgi göstermediler. Onlar için bu sadece bir gölgeydi.
Melies, Laetitia'ya sordu:
- Normal hayatlanna geri döndüler mi?
- Evet. Sizin "müdahaleniz" onda dokuzunu kınp geçirdi ama kraliçe hayatta kalmayı başardı. İşçi karıncalar tampon oluşturmak ve onu korumak için onun çevresini sardılar.
- Gerçekten garip davranıştan var. İnsanca değil, hayır ama ... garip.
- Durum ne olursa olsun, eğer yeni bir kimyager öldürülmeseydi, ben sizin cezaevlerinizde rezilce yaşayacaktım ve onların hepsi ölecekti.
- Hayır, her durumda serbest bırakılacaktınız. Adli tıp bilirkişi raporu Salta kardeşler ve diğerlerinin yaralannın sizin karıncalar tarafından yapılmış

olamayacağını kanıtladı. Sizinkilerin çeneleri çok kısa. Bir kez daha çok acele ve aptalca hareket ettim.
Laetitia'nın saçlan kurumuştu. Gidip ufak yeşim taşlanyla süslü, beyaz ipekli bir elbise giydi.
Bir testi bal şerbetiyle geri döndüğünde konuştu:
- Şimdi sava benim serbest bırakılmamı emrettikten sonra önceden benim masum olduğumu kabul ettiğinizi söylemek kolay.
Melies karşı çıktı:
- Gene de bazı ciddi kanılarım vardı. Olaylan inkâr edemezsiniz. Kanncalar gerçekten bana saldırmak için yatağıma geldiler. Gerçekten kedim Marie Charlotte'u öldürdüler. Onlan gözlerimle gördüm. Salta kardeşleri, Caroline Nogard'ı, Maximilien McHari-ous'u, Oderginleri ve Miguel Cygneriaz'ı öldürenler sizin kannca-lannız değil ama onlan öldürenler gene de "karıncalar". Laetitia, size tekrar ediyorum, her zaman sizin yardımınıza gereksinim
264
t duydum. Düşüncelerimizi paylaşalım. (Melies ısrara davrandı.) Bu biimece sizde de bende olduğu kadar tutku uyandınyor. Bütün jlj mekanizmalann dışında beraber çalışalım. Hamelin Kavalcı-.nın kim olduğunu bilmiyorum ama o bir dâhi. Ona karşı koyarak onu yenmemiz gerek. Tek başıma bunu asla başaramam ama si-2inle ve karıncalarla insanlar hakkındaki bilginizle...
Laetitia ağızlığının ucunda uzun bir sigara yaktı. Düşünüyordu. jVİĞlies savunma söylevine devam ediyordu:
- Laetitia, ben bir polisiye roman kahramanı değilim, sıradan biriyim. Bu yüzden yanıldığım, bir araştırmayı aceleyle sonuçlandırdığım, masumları hapsettiğim oluyor. Bunun ciddi bir aşağılama olduğunu biliyorum. Pişmanım ve hatamı düzeltmek istiyorum.
Laetitia onun yüzüne doğru bir duman bulutu üfledi. Melies hatasından dolayı o kadar üzgündü ki Laetitia ona acımaya başlıyordu.
- Çok iyi. Sizinle çalışmayı kabul ediyorum. Ama bir şartla.
- Ne isterseniz?
- Suçluyu ya da suçlulan bulduğumuzda araştırmayı yayınlama ayrıcalığını bana vereceksiniz.
- Sorun değil. Melies ona elini uzattı.
Laetitia onun elini sıkmadan önce duraksadi:
- Her zaman çok çabuk affediyorum. Kesin olarak hayatımın en büyük budalalığını yapıyorum.
Hemen işe koyuldular. Jacques Melies ona dosyadaki her şeyi gösterdi: Cesetlerin fotoğrafları, otopsi raporlan, kurbanlardan her birinin geçmişini özetleyen fiş takımı, iç yaraların radyografisi, sinek birlikleri üzerindeki gözlemler.
Laetitia ona kendi derlemelerinden hiçbirini teslim etmedi ama her şeyin "karıncalar" kavramına doğru yöneldiğini isteyerek kabul etti. Kanncaiar silah ve güdüleyen nedendiler. Bununla birlikte işin özünü bulmak gerekiyordu: Onlan kim ve nasıl yönlendiriyordu?
265
Terörist çevreci hareketleri ve hayvanat bahçelerindeki bütün hayvanları, kafeslerdeki bütün kuşlan ya da böcekleri kurtarmak isteyen fanatik hayvan dostlannı içeren bir listeyi incelediler. Laeti-tia başını salladı.
- Biliyor musunuz Melies, her şey onlan suçluyor görünse de ben karıncaların böcek ilacı üretenleri öldürebileceklerine inanmıyorum.
- Neden?
- Bunun için fazla zekiler. Kısasa kısas yasasını uygulamak b: insan düşüncesi. İntikam insanca bir kavram. Şu anda kendi duy-gulanmızı kanncalara atfediyoruz. İnsanlann kendi aralannda, kendi başlanna birbirlerini yok etmelerini beklemek yerine, kanncalar neden insanlara saldırsınlar!
Jacques Melies bir süre bu mantık üzerinde düşündü.
- İster karıncalar olsun ister bir kavala ya da kanncalann yerine hareket eden bir insan olsun, gene de suçlu ya da suçlulan aramaya değer, değil mi? Bu, sizin küçük arkadaşlannızın masumiyetini kanıtlamak için olacak.
-Tamam.

Salondaki büyük masanın üstünde yayılı duran bulmacanın bütün parçalarını seyre daldılar. İkisi de onları birbirine bağlayan mantığı gün ışığına çıkarmak için yeterince bilgiye sahip olduklan-na ikna olmuşlardı.
Laetitia birden zıpladı.
- Zaman kaybetmeyelim. Aslında bütün istediğimiz katili bulmak. Bunu başarmak için aklıma bir fikir geldi. Çok basit bir fikir. Dinleyin!
121. ANSİKLOPEDİ
UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Kudüs'ü ve İsa'nın mezarını kurtarmak İçin düzenlenen İkinci Haçlı Seferl'nln başına Godefroy de Boulllon geçti. Bu kez, yüz bin hacıdan oluşan ordunun kadrosunu dört bin beş yüz savaşa alışık şövalye
266
fg/namltyordu. Bunların çoğu, bütün mirası büyük oğula bira-fap hukuk yüzünden her türlü yurtluktan mahrum kalan, soyluların genç küçük oğullarıydı. Din perdesi altında, bu miras-taa yoksun soylular yabancı şatoları fethetmeyi ve sonunda toprak sahibi olmayı umut ediyorlardı.
Bunu yaptılar. Her yeni bir şato ele geçirildiğinde, şövalyeler oraya yerleşiyor ve seferi terk ediyorlardı. Sık sık, yenilen bir şehrin topraklarına sahip olmak İçin aralarında dövüşüyorlardı. Örneğin, Prens Bohemond de Tarente, Hatay'ı kendi hesabına almaya karar verdi. Haçlılar, içlerinden bazılarını seferde kalmaya İkna etmek İçin onlarla dövüştüler. Paradoks: Amaçlarına daha kolay ulaşabilmek İçin Batılı soylulann kendi savaş arkadaşlarını yenmek İçin Doğulu emirlerle birlik oluşturduktan görüldü. Diğerleri de onlarla karşılaşıp yenmek İçin başka emirlerle birleşmekte duraksamadılar. Öyle bir an geldi ki artık kim kiminle, kime karşı savaşıyor bilinmiyordu. Çoğu, Haçlı Seferf'nln baştaki amacını bile unutmuştu.
Edmond Weils, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
122. DAĞLARDA
Uzakta tepelerin, sonra da dağlann karanlık şekilleri, beliriyor. Yerli, gri kanncalar, orada hafifçe kıvnlan derinlik yüzünden ilk zirveye "Derin Dağ" adını vermişlerdi. Buradan geçmek çok zor değil-
Serere katılanlar dar ama geçmek için derin bir geçit keşfettiler. Beyaz, gri ve be) taş duvarlar geçmişlerinin evrelerini açığa vurarak birbirlerini takip ediyorlar. Yaşı belirsiz kayada sarmal ya da külah biçiminde fosil izleri var. Boğazlardan sonra kanyonlar geliyor. Her çatlak asker kanncalar için yere sağlam basmayı gerektiren ölümcül bir çukur.
Bu dar geçitin serinliği dayanılacak gibi değil. Bu yüzden kafile oradan çıkmak için acele ediyor. İyiliksever arılar soğuktan
267
yakınan kanncalara, yeniden canlanmaları için, biraz bal ikram ediyorlar.
103. kaygılı. Bu dağlık bölgeyi aştığını hiç anımsamıyor. Yoj, canım! Belki de çok fazla kuzeye saptılar ama dünyanın ucuna u-laşmak için doğan güneşe doğru ilerlemek yeterli. Evet, yapmaları gereken tek şey dümdüz ileri doğru devam etmek.
Üzgün kayanın onlara salata olarak likenlerden başka ikram edecek hiçbir şeyi yok. Burada özellikle havanın nem düzeyini b» lirten ipliksiler var, hava nemli olduğunda kapsülleri buruşuyor.
Sonunda bir bey armudu vadisi. İşlevin organı yaratması, açık havada yürümenin etkisiyle sefere katılanlar görüş yeteneklerini geliştiriyorlar. Aydınlığa gittikçe daha iyi dayanıyorlar, artık gölgeli yerler aramıyorlar ve göz façetalarından otuz adımdan daha uzakta da olsalar manzaralan ayırt edebiliyorlar.
Bu durum izci karıncaların etobur bir böceğin tuzağına düşmelerini engellemiyor. Bu küçük kınkanatlılar yere üzerinde bir kapan olan kuyulu zindanlar kazıyorlar. Bir titreşim hissettiklerinde ortaya gkıyor ve çevrede dolaşanları ağızlarıyla kapıyorlar.
Sonra, kervan bir ısırgan engeline çarpıyor. Kanncalar için bu, önlerinde ansızın dev dikenlerden bir duvann yükselmesi gibi bir şey. Ayaklan bunlara takılıyor.
Çok fazla zarara uğramadan geçiyorlar. Gerçek engel daha uzakta: Bir çatlak ve hemen arkasında bir çağlayan. Aynı anda hem uçurumu hem de sıvı bir duvan nasıl geçeceklerini bilmiyorlar. Anlar deniyorlar ve çağlayanın içine düşüyorlar.

"Su, uçan her şeyi aşağı çekiyor," diyor sinekler.
Bu kızgın ve buz gibi su perdesi çok güçlü.
Hâlâ kelebek kozasına sarılmış durumdaki 24. ilerliyor. Belki önereceği bir çözüm var. Bir gün Batı Ormanları'nda kaybolduğunda yolunu bulmaya çalışırken bir sürü ilginç şey keşfetti. Bir termitin kayadan damla damla akan bir su birikintisini bir odun parçasıyla geçtiğini görmüştü. Termit odun parçasının ucunu çağlayanın içine yerleştirmiş sonra odunun içini kazmıştı.
Kanncalar hemen kalın bir dal ya da benzer bir şey arama işine koyuluyorlar. Kocaman bir kamış buluyorlar. Bu mükemmel bir
268
hareketli tünel olacak. Kamışı ayaklannm ucuyla kaldınyorlar ve çağlayanın duvannı delinceye kadar yavaşça kaydırıyorlar. Bu işi yaparken birçok işçi kannca boğuluyor, su bitkisi kararlılıkla ilerliyor ve neredeyse hiçbir dirençle karşılaşmıyor.
Bundan sonra cırarböcekleri kendilerini, su geçirmez bir silindir elde edinceye kadar kamışın içini kazmaya adıyorlar. Bu tünel, ordunun çukuru ve hidrolik engeli aşmasını sağlayacak.
Bu sınav, kanatlan biraz sıkışan gergedanböcekleri için zor ama diğerlerinin itmesi sayesinde onlann da hepsi geçiyor.
123. GELECEK PERŞEMBE
"L'Echo du dimanche"tan alıntı.
Başlık: ÖNEMLİ BİR KONUK
"Yokohama Üniversitesi'nden Prof. Takagumi yeni böcek ilaanı gelecek perşembe Beau Rivage Oteli'nin konferans salonunda tanıtacak. Japon bilgin, yeni bir sentetik zehirli madde sayesinde karınca istilalarının nasıl durdurulacağını bulduğunu açıklıyor. Prof. Takagumi çalışmalarını kendisi yorumlayacak. Sunuş tarihini beklerken Beau Rivage Oteli'nde dinleniyor ve Fransız mesllktaşlarıy-la görüşüyor." .;•
124. MAĞARA
Tünelden sonra bir mağara geliyor. Ama seferdekiler bir çk-mazın içinde değiller. Mağara temiz havanın normal bir biçimde dolaştığı, uzun, çakıllı bir galeri olarak devam ediyor.
Ve sefer ilerliyor, sürekli ilerliyor.
Karıncalar kocaman kalker parçalarının, dikitlerin çevresini dolaşıyorlar. Tavanda yürüyenler sarkıtların üstünden atlıyorlar. Bazen sarkıtlar ve dikitler birleşip uzun sütunlar oluşturuyorlar. O zaman yukansını aşağıdan ayırmak zorlaşıyor!
269
Mağaranın içinde o bölgede yaşayan her çeşit hayvan ka.yn.a-yor. Burada gerçek yaşayan fosiller var. Çoğu kör ve renkIÇrln. kaybetmiş durumda. Beyaz tespihböcekleri aceleyle sıvışıy0ru kırkayaklar oyalanıyor, kolemboller sinirli sinirli sıçnyorlar. Duyar[galan vücutlanndan daha uzun olan saydam karidesler su birikintilerinin içinde yüzüyorlar.
103., bir oyuğun içinde, ucu delici cinsel organlarıyla alışıp, keyif âlemlerine koyulmakta olan bir grup mağaralarda yasaya pis kokulu tahtakurusu fark ediyor. Bel-o-kanlı onlardan birçoğunu öldürüyor.
Bir kannca 103.'nün asidiyle pişen bir tahtakurusunun tadına bakmaya geliyor. Bu etin, sıcak ve kireçleşmişken soğuk ve çiğ. ken olduğundan daha iyi olduğunu söylüyor.
"Baksen," diyor. "Eti asit banyolannda pişirebiliriz."
Yemekle ilgili buluşlar genelde böyle gerçekleşiyor. Rastlantıyla.
125. ANSİKLOPEDİ
HEM ET HEM OT YİYENLER: Sadece hem et hem ot yiyenler dünyanın efendileri olabilirler. Her çeşit yiyeceği yutabilmek türünü zamanda ve mekânda yayabllmenin olmazsa olmaz koşuludur. Gezegenin efendisi olabilmek için onun ürettiği bütün besin türlerini yutma yeteneğine sahip olmak gerekir.
Tek bir besin kaynağına bağımlı olan bir hayvan bu kaynak yok olursa kendi varoluşunun da yeniden sorgulandığını görür. Kaç tane kuş türü sadece tek bir böcek çeşidiyle beslendikleri ve bu böcekler göç ettiklerinde onları takip edemedikleri İçin yeryüzünden silindi? Aynı şekilde, sadece okaliptüs

yapraklanyla beslenen keseliler ormansız bölgelerde seyahat edemezler ya da hayatta kalamazlar.
Kannca, hamamböceği, domuz ve fare gibi İnsan da bunu anladı. Bu beş tür hemen hemen bütün besinleri, hatta bütün besin artıklarını tadar, yer ve sindirir. Bu yüzden bu beş tür
270
ığpyanm efendisi olan hayvan unvanına göz dlkeblllrler..Dlğer blf ortak nokta: Bu beş tür, çevrelerindeki ortama uyum sağlayabilmek için yemeklerini sürekli değiştirirler. Yani hepsi, hastalıklar ve zehirlenmelerden kaçınmak İçin, besinleri yutmadan önce onları test etmek zorundadırlar.
Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
126. YEM
Kısa yazı "L'Echo du dimanche"ta çıktığında Laetitia VVells ve jacques Melies çok önceden Beau Rivage Oteli'nde Prof. Takagu-mi adına bir oda ayırtmışlardı. İyi düşünülerek dağıtılan birkaç bahşiş odaya gözetleme deliği olan bir duvar koymalarını ve çok karmaşık bir kontrol aracı yerleştirmelerini sağlamıştı. Odanın her tarafına en küçük hava hareketine duyarlı bir alarmın çalıştırmaya yettiği video kameralan yerleştirdiler. Sonunda, yatağın içine Japona benzeyen bir manken yerleştirdiler. Sonra kulakları kirişte beklemeye koyuldular.
- Sizinle bahse girerim ki karıncalar gelecek! dedi Komiser Melies.
- Kabul. Ben de bahse giriyorum ki gelen bir insan olacak. Şimdi, hangi balığın gelip olta iğnelerini ısıracağını görmek
için beklemekten başka yapacaklan bir şey kalmamıştı.
127. TANIMA UÇUŞU
İleride uzakta küçük bir aydınlık ışıldıyor.
Hava daha sıcak oldu. Seferdekiler adımlarını hızlandmyorlar. Uzun bir sıra halinde mağaranın karanlık serinliğini terk edip güneşli bir kornişe ulaşıyorlar.
271
Kızböcekleri aydınlıkta zıplayarak uçuyorlar. Kızböcekleri demek, akarsu demek. Yola gkanlar artık amacından uzakta değil bu kesin.
103. en güzel gergedanböceğini seçiyor. En uzun burun çıkıntısına sahip olduğu için ona "Büyük Boynuz" adını veriyorlar. 103. pençelerini onun kitinine yerleştiriyor ve bir keşif uçuşu için havalanmasını rica ediyor. On iki topçu şövalye bir kuşla karşılaşma olasılığında korumayı sağlamak için onu izliyor. Hep birlikte rüzgâra karşı ilerliyor ve pike yaparak ışık pullany-la aydınlanan akarsuya doğru inişe geçiyorlar.
Hava katmanlan arasında kayış.
On iki uçan böcek, mükemmel bir eşzamanlılıkla kanatlarının uçlannı hayali bir eksene dayıyor ve sola dönüyorlar.
Manevra o kadar hızlı ki 103., merkezkaç kuvvetinin etkisiyle kendini bineğine yapışmış buluyor.
Havanın saflığı onu sarhoş ediyor.
Bu mavi göklerde her şey o kadar aydınlık, o kadar berrak görünüyor ki...
Böcekleri sabit bir uyanıklığa zorlayan bu çok sayıdaki güzel kokunun hücumu bitti. Parlak bir havanın şeffaf, kokusuz gaz yayıntısından başka bir şey kalmıyor.
On iki kınkanatlı kanat çırpışlarını yavaşlatıyorlar. Sessizce süzülüyorlar.
Aşağıda bir şekiller ve renkler geçidi var.
Filo alçalarak yere yakın uçmaya başlıyor. Harika savaş gemileri salkım söğütler ve kızılağaçlar arasında kayıyorlar.
103. "Büyük Boynuz"un üzerinde huzurlu. Gergedanböcekle-riyle yakınlaşmasının sayesinde onları tanımayı öğrendi. Bineği sadece en yüksek ve en sivri boynuza sahip olmakla kalmıyor, aynı zamanda en kaslı ayaklara ve en uzun kanatlara sahip olan da o. "Büyük Boynuz" başka bir avantaj daha sunuyor: O, topçuların atışlannı daha iyi ayariamalan için nasıl uçacağı söylenebilen tek gergedanböceği. Aynca uçan bir düşman tarafından takip edildiğinde, tam zamanında U dönüşü yapmayı da biliyor.
103., basit kokularla ona, kınkanatlıların bu yolculuktan hoşnut olup olmadıklannı soruyor. "Büyük Boynuz" mağaradaki geçişin
272

yorucu olduğunu söylüyor. Karanlık bir koridorda kapalı kalmak jor. Kocaman kınkanatlılann geniş alana gereksinimleri var. Bunun dışında, diğer arkadaşları gibi tesadüfen "Tannlar"dan söz eden konuşmalar duydu. Tanrılar Parmakların diğer bir adlandırılma şekli mi?
103. kaçamak davranıyor. "Ruh halleri hastalığı" ücretli askerleri yakalamamalı. Yoksa tartışma derinleşerek büyüyecek ve bu da dünyanın ucuna bile ulaşamadan sererin sonu olacak.
"Büyük Boynuz" bir oyuk olduğunu İşaret ediyor. Güney kınka-natlılan derinlikte süzülmeyi seviyorlar. Bazılan gerçekten şaşırtıcı. Bütün kınkanatlılann kendi özellikleri var, hiçbir tür birbirine benzer değil. Bu Güneyliler de serere yararlı olabilirler. Neden bunlardan bazılarını işe almamalı? 103. kabul ediyor. Her tür yardım değerlendiriliyor.
Uçuyorlar.
Nehrin çevresinde baldıran, keçisakalı ve bataklıkların unutmabenileri güzel güzel kokuyorlar. Aşağıda beyaz, pembe, san nilüferlerden oluşan bir kilim, gelişigüzel dağıtılmış çok renkli konfetiler gibi geçiyor.
Filo, nehrin üstünde fır dönüyor. İki kıyı arasında yarı yolda, ortasında büyük bir ağaç bulunan küçük bir ada var; Atlılar nehrin köpüklendiği yerin üstünde kayıyorlar. Gergedanböceklerinin ayakları sağanağı yanyor.
Fakat 103., aslında nehri altından dolaşmayı sağlayan bir yeraltı geçidi olan ünlü Satei Limanı'nı hâlâ bulamıyor. Ordu öngörülen yoldan, hem de çok fazla sapmış olmalı. Uzun süre yürümeleri gerekecek.
Uçan izciler geri dönüyor ve her şeyin yolunda gittiğini, ileriye doğru devam etmek gerektiğini bildiriyorlar.
Ordu, bir melas akıntısı gibi, kanncalar ayaklarındaki yapışan Puvılis tamponlann yardımıyla, gergedanböcekleri zıplaya zıplaya uçarak, anlar pike yaparak ve sinekler gürültülü bir gösteri yaparak, falezden aşağı iniyor.
Aşağıda, birkaç dağınık ot, fakat en önemlisi kanncalar için harika zahireler olan küçük buğdaygillerle kum sporobollerinin
273
(mantar sporları) göze çarptığı açık renkli kumullarla kaplı, ^ . renkli ince bir kumu olan bir kumsal uzanıyor.
103., Satei Limanına ulaşmak için kenar yamacını günçv_ doğru uzatmalan gerektiğini söylüyor. Kervan yola gkıyor.
İlerlerken, izciler güzel güzel salyangoz kokan beyaz pıhtı|ar buluyorlar. Buğdaygillerden bıkmış durumdalar ve bu yumurtyar harika görünüyor. 9. onları uyarıyor. Ne olursa olsun bir şeyi yfr rneden önce onun zehirli olup olmadığını belirlemek gerek. Baz, lan onu dinliyor, diğerleri tıkmıyor.
Ne hata! Bunlar yumurta değil salyangoz tükürüğüydüler. Daha da fazlası, kelebek hastalığına yakalanmış salyangoz tükürüğü!
128. ANSİKLOPEDİ
ZOMBİLER: Büyük karaciğer kelebeğinin (fasclola hepatica) döngüsü hiç kuşkusuz doğanın en büyük gizemlerinden birini oluşturur. Bu hayvan hakkında bir roman yazmaya değerdi. Adının belirttiği gibi bu, koyunların karaciğerinde gelişen bir asalaktır. Bu asalak kelebek karaciğerdeki kan ve hücrelerle beslenir, büyür, sonra yumurtlar. Fakat kelebeğin yavruları koyunun karaciğerinde yumurtadan çıkamazlar. Onları koca bir gezi bekler.
Yumurtalar ev sahiplerini onun vücudundan dışkılarıyla birlikte çıkarak terk ederler. Kendilerini soğuk ve kuru dış dünyada bulurlar. Bir olgunlaşma döneminden sonra yumurtadan çok küçük bir larva çıkar. Bu larva yeni bir ev sahibi tarafından tüketilecektlr. Bu yeni ev sahibi salyangozdur.
Salyangozun vücudunda kelebek larvası, kanndanbacaklı-pın yağmur yağdığı zaman tükürdüğü sümüksü maddelerin İçinde dışarı atılmadan önce çoğalacaktır.
Fakat henüz yolun sadece yansını tamamlamışlardır.
Bu beyaz inci salkımları biçimindeki sümüksü maddeler sık sık karıncaları kendilerine çekerler. Kelebekler bu "Tnrva Ab" sayesinde böceğin organizmasına girerler. Karıncaları0
274
syal cebinde uzun sûre kalmazlar. Binlerce delik açıp burayı jtfgece çevirerek çıkarlar ve delikleri kahlaşan ve karıncanın ha olay sonucunda hayatta kalmasına izin veren bir zamkla sınatırlar. Koyunla yeniden birleşmeyi sağlamak İçin

vazgeçilmez olan karıncayı öldürmemek gerekir. Sonra kelebekler kancanın içinde dolaşırlar. Bu sırada İçerideki dramla İlgili hiçbir şey dışarıya yansımaz. Şimdi larvalar, büyüme döngülerini tJUTUunlamak İçin bir koyunun karaciğerine dönmek zorunda olan yetişkin kelebekler olmuşlardır. Fakat böcek yiyen bir hayvan olmayan koyunun karıncayı yemesi İçin ne yapmak gerekir?
Kelebekler nesiller boyu bu soruyu kendi kendilerine sormuş olmalılar. Koyunların oüann üst bölümlerini günün serin saatlerinde yedikleri ve kanncalann yuvalarından günün sıcak saatlerinde ayrıldıktan ve sadece otların serin gölgeli kökleri arasında dolaştıkları düşünülecek olursa çözülecek sorun daha da karmaşıklaşıyordu.
Onları aynı yerde aynı saatlerde nasıl toplamalı?
Kelebekler çözümü kanncanın vücudunda dağılarak buldular. Bir düzinesi boğazda, bir düzinesi ayaklarda, bir düzinesi karında ve sadece bir tanesi beyinde yerleşir.
Bu tek kelebek beynine yerleştiği andan itibaren kanncanın davranışı değişir... Eh tabii! Kirpikli tekhücreli hayvana ve en silik tekhücreli yaratıklara yakın olan ilkel küçük kurtçuk, kelebek bundan böyle o kadar karmaşık olan karıncayı yönetir.
Sonuç: Akşamleyin, bütün işçi kanncalar uyurken, kelebek hastalığına yakalanan kanncalar siteden aynlırlar. Uyurgezer kanncalar İlerlerler ve otların tepesine çıkarak oraya tutunurlar. Ve hangi ot olursa olsun değil! Koyunların tercih ettiği otlar: Kaba yonca ve çoban çantası.
Tetanos olmuş karıncalar orada otlarla birlikte yenmeyi beklerler.
Beyindeki kelebeğin İşi budur: Ev sahibini, bir koyun tarafından yeninceye kadar, her gece dışan çıkarmak. Sabahleyin,
275
hava ısındığında, eğer bir koyun tarafından yenmemlşSe t rınca, beyninin ve özgür İradesinin kontrolünü yenİ€]en alır. Kendi kendine orada, bir otun tepesinde ne yapnğ,aı * rar. Yeniden yuvasına gidip her zamanki İşleriyle uğr^şm l İçin çabucak oradan İner. Bu, kelebek hastalığına yakalanan bütün arkadaşlarıyla birlikte yenmeyi beklemek için yenide dışarı çıkacağı bir sonraki akşama kadar sürer.
Bu döngü biyologlara birçok sorun yaratır. Birinci sonj: 4, yine yerleşen kelebek nasıl dışarıyı görebilir ve konncaya şu ya da bu ota doğru gitmesini emredebilir? İkinci soru: Koyunun yutması sırasında sadece ve sadece beyni yöneten kelebek ölecektir. Neden kendini bu şekilde feda eder? Her şey sanki kelebekler, diğer hepsinin amaçlarına ulaşmaları ve döllenme döngüsünü bitirmeleri İçin İçlerinden biri ve en iyisinin ölmesini kabul etmişler gibi gerçekleşir.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit n.
129. SICAK TERLER
İlk gün Prof. Takagumi'nin hayaletini öldürmek için hiç kimse gelmedi.
Jacques Melies ve Laetitia Wells kendiliğinden ısınan konserve ve kurutulmuş gıda stokladılar. Sanki bir kuşatma yapar gibi yerleşmişlerdi. Zaman geçirmek için satranç oynamaya karar verdiler. Laetitia bu işte durmadan büyük hatalar yapan Melies'ten daha ustaydı.
Partnerinin üstünlüğüne sinirlenen Melies daha iyi yoğunlaşmak için kendini zorladı. Karşıdan gelecek her türlü inisiyatifi engelleyen piyon sıralanyla taşlannı savunmaya yerleştirdi. Satranç partisi hızla Verdun'da olduğu gibi siper savaşına dönüştü. Yıldı-nm ataklar yapmalan engellenen filler, atlar, vezir ve kuleler karşılıklı olarak etkisiz hale geliyorlardı.
276
- Satrançta bile korkuyorsunuz! dedi Laetitia. Melies gücendi:
- Korkak, ben mi? Boş bir alan bıraktığım anda benim sıralan-ma saldınyorsunuz. Bu durumda nasıl başka türlü oynayabilirim?
Laetitia birden donup kaldı, parmağını dudaklanna götürerek ondan sessiz olmasını istedi. Beau Rivage Oteli'nin odasında bir yerde hafif bir ses duymuştu.
Kontrol ekranlanna baktılar. Hiçbir şey. Bununla birlikte Laetitia VVells katilin orada olduğundan emindi. Hareket detektörü yanıp sönmeye başlayarak onu doğruladı.

Laetitia fısıldadı:
- Katil orada.
Gözleri bir kontrol ekranına yönelmiş durumdaki komiser bağırdı:
- Evet. Onu görüyorum. Bu tek başına bir kannca. Yatağın üstünden geçiyor.
Laetitia, Melies'in gömleğine atıldı, hızla düğmelerini çözdü, kollarını kaldırdı, bir mendil gkardı ve polis memurunun koltuk altlanna defalarca bastırdı.
- Size neler oluyor?
- Bırakın yapayım. Katilimizin nasıl çalıştığını anladım sanınm. Laetitia sahte duvan itti ve kannca yatak örtüsünün üst bölümüne ulaşmadan önce Jacques Melies'in koltuk altı terine batınlmış olan mendili mankene sürttü. Sonra Melies'in yanına saklanmak için hızla geri döndü.
Melies konuşmaya çalıştı: -Fakat...
- Susun ve bakın.
Yatağın üzerindeki kannca mankene yaklaşıyordu. Sözde Profesör Takagumi'nin pijamasından kare biçiminde küçük bir parça kopardı. Sonra geldiği gibi banyoda gözden kayboldu.
- Anlamıyorum, dedi Melies. Bu kannca adamımıza saldırmadı. Küçük bir kumaş parçası almakla yetindi.
- Bu sadece koku içindi, sadece koku için komiser.
277
Laetitia işlerin yürüyüşünü anlamış göründüğü için Melies sor du:
- Şimdi ne yapıyoruz?
- Bekliyoruz. Katil gelecek. Şimdi bundan eminim. M6lies şaşkındı.
Laetitia, Melies'in gözlerini kamaştıran menekşe rengi bakışım ona dikti ve açıkladı:
- Bu yalnız karınca bana babamın anlatmış olduğu bir öykta anımsattı. Afrika'da Baoule Kabilesi'nin yanında yaşamıştı. Bu ilkel topluluk insanlan öldürmek için çok şaşırtıcı bir yol bulmuştu. Biri tam bir gizlilik içinde birini öldürmek istediğinde gelecekteki kurbanının terine batırılmış yırtık bir giysi parçası ediniyordu. Sonra bunu, daha önce zehirli bir yılanı yerleştirdiği bir çantanın içine koyuyordu. Sonra hepsini içinde kaynar su olan bir tencerenin üstüne asıyordu. Çektiği aa, yılanı glgma çeviriyordu ve o bu zulmü kumaşın kokusuna bağlıyordu. Bundan sonra geriye sadece yılanı köyün içine bırakmak kalıyordu. Yılan giysi parçasının kokusuna benzeyen bir koku aldığında ısınyordu.
- Yani katilimize rehberlik edenin kurbanın kokusu olduğunu mu düşünüyorsunuz?
- Tamamen öyle. Ne de olsa kanncalar bütün bilgilerini kokulardan edinirler.
Melies çok sevindi:
- Ah! Sonunda öldürenlerin kanncalar olduğunu kabul ediyorsunuz.
Laetitia onu sakinleştirdi.
- Şu an için hiç kimse öldürülmedi. İşlenen tek suç bir pijamanın hafifçe yırtılması.
Melies düşündü, sonra patladı:
- Fakat o giysi parçasına benim kokumu verdiniz! Şimdi öldürmek isteyecekleri benim!
- Hâlâ korkaksınız, komiser... Koltuk altlarınızı özenerek yıkamanız ve sonra deodorant sıkmanız yeterli. Daha önce bizim Prof, Takagumi'ye bol bol sizin terinizden süreceğiz.
278
^F
jv\âlies hiç rahatlamamıştı. Sık dişlerinin arasına bir çiklet gö-
„ Ama daha önce bir kez bana saldırdılar! „ ...Ve siz onlardan kurtuldunuz, sanırım. Neyse ki her şeyi dündüm, sizi sakinleştirmek için en uygun aracı getirdim. Laetitia çantasından küçük bir taşınabilir televizyon çıkardı.
130. KUMULLAR SAVAŞI
ICumul çölü boyunca yürüyüş uzun.
Adımlar gittikçe ağırlaşıyor.
İnce bir kum tabakası bağalara yapışıyor, dudakları kurutuyor ve kitin eklemleri gıcırdatıyor.
Artık parlamayan zırhlann her yerinde toz var.
Ve ordu ilerliyor, sürekli ilerliyor.

Arıların artık ikram edecek ballan yok.
Sosyal cepler boş. Ayak puvilisleri her ayak izinde gevrek alçı çantaları gibi gıcırdıyor.
Serere katılanlar bitkin durumda ve işte yeni bir tehdit ortaya çıkıyor. Ufukta bir toz bulutu yükseliyor, büyüyor ve yaklaşıyor. Bu halenin içinde zorlukla, bunlann düşman alaylar olduklan anlaşılıyor.
Üç bin adım uzaklıkta daha iyi ayırt ediliyorlar. Bu kendini gösteren bir termit ordusu. Armut biçimindeki kafalarından tanınabilen asker termitler ilk kannca sıralarının ayaklarını sokacaklan yere zamk fışkırtıyorlar.
Karıncaların ağızları yakıcı asit tükürüklerini atıyorlar. Termit süvari sınıfı seyreliyor fakat kanncalar çok geç ateş ettiler, düşman çapulcu takımı onlara doğru akın ediyor ve ilk kannca savunmasının ortasını deliyor.
Çenelerin çarpışması.
Zırhların çatırtısı.
Kannca hafif süvari sınıfının kımıldamaya bile zamanı olmuyor çünkü önceden termit ordulan tarafından çevrilmiş durumda.
279
103., "Ateşi" diyor. Fakat % 60 yoğunluktaki asitle dolu ikjn . ağır topçu sırası bu kannca ve termit savaşçıları karışımının üstün atış yapmaya cesaret edemiyor. Emre uyulmuyor. Gruplar o anki hallerine göre hareket ediyorlar. Sefer ordusunun iki yanı, termit ordusunu arkadan sarmak için açılmayı deniyor fakat manevrayı çok yavaş gerçekleştiriyorlar.
Termit öksesi havalanmaya çalışan anlan vuruyor. Kanncalar gibi, 24. ve kozası gibi, onlar da kumun içine saklanıyorlar.
103. her yerde, piyadeleri sağlam kareler halinde toplanmaları için cesaretlendiriyor. Yorgun. Atışını yapıp, hedefi kaçırdığında kendi kendine, "Yaşlanıyorum," diyor.
Sefer her yerde geriliyor. Parmaklan yenen göz kamaştıran galiplere ne oldu? An Altın Sitesi fatihlerine ne oldu?
Ölü kanncalar birikiyor. Artık çok yakında aynı korkunç talihe ulaşacaklannı düşünen sadece bin iki yüz kişi var.
Kayboldular mı?
Hayır çünkü 103. uzakta ikinci bir bulut görüyor. Bu kez gelenler dostlar.
"Büyük Boynuz", hızıyla uçan ordulann en korkuncunu coşturarak geri geldi.
Gözlerin üzerinden gürültüyle geçiyorlar ve hepsi onları hayranlık ve korku karışımı bir duyguyla izliyor. Bunlar, gotik bir kıyametten fırlamış gerçek şeytanlar. Görkemli, parlak ve bütün lake eklemlerimi tıkırdatarak saldınyorlar.
Orada minotor tifeler, neprünler, mayısböcekleri ve boynuzlan kıskaç biçiminde olan makaslıböcekler var.
"Büyük Boynuz"un çağrısına yanıt veren kınkanatlı böcek türlerinin içinde en şaşırtıcısı en seçkin olanlar oluyor.
Harika devler, mızraklar, boynuzlar, ince ve sivri uçlar, kalkanlar ve pençelerle zırhlanmış durumdalar. Dış kanatlan küçük kalkanlar gibi renkli, bazılarının sırtında pembe ve siyah kuyu gibi açık yüzleri var, diğerleri daha soyut motifler, kırmızı, turuncu, yeşil ya da parlak mavi lekeler taşıyor.
Hiçbir demirci böyle zırhlar yapamazdı.
Kasklan onlara bir Ortaçağ efsanesinden çıkmış yiğit prens havası veriyor.
280
"Büyük Boynuz" tarafından yönetilen yirmi kınkanatlı bir dönüş fıareketi yapıyor; hizaya giriyorlar, sonra asker termitlerin en sıkışık yığınına saldırıyorlar.
103. asla bu kadar muhteşem bir görüntü görmedi.
Termit saflannda şaşkınlık. Bu yeni orduyla ökseleri işe yaramıyor. Atılan sıvılar'çekiçle dövülmüş kocaman zırhiann üzerinde kayıyor ve tekrar onlann üzerine düşüyor.
Termitler geri çekilmeye başlıyorlar.
"Büyük Boynuz", 103.'nün yanına iniyor.
"Çık!"
Havalanış.
Bineğinin ayaklarının altında savaş alanı yuvarlanan coşkun bir kilim gibi geçiyor.

103., kaçakları takip etmek için ordusunun başına geçiyor. Uçan motorundan her seferinde tam isabetle hedere ulaşan atşlar yapıyor.
Duyargalannın tüm gücüyle, "Ateş!" diye bağırıyor. "Ateş!"
Karıncalar koşarken asit atıyorlar.
131. ASKERİ STRATEJİ FEROMONU
"Bellek feromonu no: 61
Konu: Askeri strateji
Tükürük tarihi: 100 000 667. yılın 44. günü
Her askeri strateji öncelikle düşmanın dengesini bozma eğilimindedir.
İçgüdüsel olarak düşman, atağın tersi yönde kuvvet uygulayarak denge sağlamaya çalışır.
Bu anda, onu engellemek yerine, tersine kendi kuvveti taralından uzağa götürülünceye kadar ona eşlik etmek gerekir.
Zorlayıcı bir akın sırasında düşman özellikle yaralanabilir durumdadır. Bu onun işini bitirmek için en uygun andır. Eğer ondan yararlanmayı bilemediysek, bu an geçtikten sonra her şey yeniden başlayacaktır ve düşman bu kez daha dikkatli olacaktır."
281
132. SAVAŞ
Ateş!
Çok sayıda siyah siluet dalgası güçlü mitralyöz atışları arasında koşuyor. Yenilenlerin iskeletleri tütüyor. Askerler parçalanmaktan kurtulmak için kendilerini toprağa gömüyorlar. Bazı gruplar kumullann içine saklanıyor.
Küçük el bombalannın çatırtısı. Mitralyözlerin çıtırtısı. Uzakta, alevler içindeki petrol kuyuları artık güneşin sızamadığı ağır bir siyah duman yayıyor.
- Söndürün şunu. Yeter!
Melies günlük dünya haberlerinin gelip geçtiği televizyonun sesini kısarak sordu:
- Haberleri sevmiyor musunuz?
- Bir an sonra insanlann budalalığı bıktınyor, dedi Laetitia. Hâlâ hiçbir şey yok mu?
- Hâlâ hiçbir şey yok.
Genç kadın bir battaniyeye sanndı.
- Bu durumda ben biraz uyuyacağım. Bir şey olursa beni uyandırın komiser.
- Sizi hemen uyanyorum. Hareket detektörlerinden biri hareketlendi.
Ekranlan inceliyorlar.
- Odada bir hareket var.
Birer birer video monitörlerini açtılar ama hiçbir şey görmediler.
- 'Onlar' oradalar, dedi Melies. Laetite düzeltti:
- 'O' orada. Ekranda sadece tek bir sinyal var.
Melies bir şişe maden suyu açtı. Her olasılığa karşı koltuk altla-nna bir ıslak kompres daha yaptı ve her türlü riskten kaçınmak için biraz daha parfüm süründü.
- Hâlâ ter kokuyor muyum? diye sordu.
- Güzel güzel Bebe Cadum kokuyorsunuz.
282
Hâlâ hiçbir şey görmüyorlardı ama tahta yer döşemesinde bir sürtünme sesi duyuyorlardı.
Jacques Melies odayı dolduran video kameralarını çalıştırdı.
- 'Onlar' yatağa yaklaşıyorlar.
Kilimin hizasında yerleştirilmiş kameranın karşısında yiyecek aramakta olan yabani bir findik faresi göründü. Kahkahalarla güldüler.
- Ne de olsa karıncalar insanlann arasında yaşayan yegâne hayvanlar değiller, diye bağırdı Laetitia. Bu kez gerçekten yatıyorum ve bana gösterecek daha ciddi bir şey olmadıkça beni uyandırmayın.
133. ANSİKLOPEDİ
ENERJİ: Bir lunaparktaki büyük bir trene binerken iki tutum mümkündür. Bir: Dipteki küçük vagona oturmak ve gözlerini kapamak. Bu durumda, güçlü duyguların amatörü olan kişi yoğun bir korku duyar. Hıza katlanır ve göz kapaklarını her araladığında korkusu on kat artar.
İkinci tutumu ilk küçük vagonun İlk sırasını seçmek, uçacağını ve gittikçe daha hızlı gideceğini düşünerek gözlerini iyice açmaktan oluşur. Bu durumda amatör,

heyecanlı bir güç izlenimi duyar. Aynı şekilde beklenmedik bir anda bir hoparlörden bir hard rock müziği çıktığında şiddet dolu ve sağır edici gelir. İyi ya da kötü ona katlanırız. Bununla birlikte eğer onu arzularsak ona katlanmak yerine bu enerjiyi içimizde depolamak İçin kullanabiliriz. O zaman dinleyici dopingli gibidir ve bu müzikal şiddet tarafından tamamen aşın enerji yüklenir.
Enerji yayan her şey ona katlandığımızda tehlikeli, onu kendi yararımıza kullandığımızda ettiğimizde zenginleştiricidir.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
283
134. ÖLÜLERE TAPINMA.
Son on iki Tanna Bel-o-kan'da, çürümüş gübre çukurlannm yanındaki en son doğaçlama sığınaklannda toplanıyorlar.
Ölülerini seyre dalıyorlar.
Kraliçe Chli-pou-ni bütün asileri öldürmeye kararlı. Parmaklan beslemeye çalışırken birbirleri ardından yakalanıyorlar. Bütün Tanrıcı olmayanlar yok oldular ve artık asi hareketi sadece selden vt zulümden mucize eseri kurtularak hayatta kalan bu birkaç Tanna tarafından temsil ediliyor.
Artık hiç kimse onları dinlemiyor. Hiç kimse onlara katılmıyor. Herkes tarafından aşağılanan toplum dışı bireyler oldular. Muhafızlar inlerini buldukları anda onlar için her şeyin biteceğini biliyorlar.
Duyargalarının ucuyla ölmek için buraya kadar sürünerek gelen üç eski arkadaşlarının cesetlerine hafifçe dokunuyorlar. Tanncılar onlan çöplüğe götürmeye hazırlanıyorlar.
Birden içlerinden biri buna karşı çıkıyor. Diğerleri şaşkın yokluyorlar. Şehitlerini çöplüğe götürmezlerse birkaç saat sonra oleik a-sit kokmaya başlayacaklar.
Asi ısrar ediyor. Kraliçe kendi annesinin cesedini odasında gayet iyi saklıyor. Neden onun gibi yapmamalı? Neden cesetleri muhafaza etmemeli? Aynca ne kadar çok ceset olursa bu durum Tanna hareketin kalabalık bir militanlar yığınından oluştuğunu daha iyi kanıtlayacaktır.
On iki kannca duyusal uzantılannı dolaştınyorlar. Ne şaşırtıcı düşünce! Artık cesetleri atmamak...
Hep birlikte bir Mutlak Birleştirici Ayine girişiyorlar. Kız kardeşleri belki de Tanna hareketi yeniden başlatmak için bir yol buldu. Ölülerini muhafaza etmek, işte çok kişinin hoşuna gidecek bir şey.
Bir asi oleik asit kokulannı yaymalannı engellemek için onlan duvarlara gömmeyi öneriyor. Bu düşünceyi ilk yayan buna katılmıyor:
"Hayır, tersine, onları görmemiz gerek. Kraliçe Chli-pou-ni'yi taklit edelim. Etleri oyalım ve sadece oyuk bağaları muhafaza edelim."
284
*
135. TERMİT YUVASI
Termitler bütün ayaklarıyla kaçıyorlar.
103., savaşan askerleri daha iyi heyecanlandırabilmek için, «Büyük Boynuz"un üstünden, "İleri!" diye bağırıyor.
Kendisi de uçan savaş atına binmiş olan 9., "Hiç kimsenin canını bağışlamayın!" diye bağınyor.
Hava topçuları asit ve ölüm ekerek aralıksız atış yapıyorlar.
Termitlerin tarafında bozgun yaşanıyor. Hepsi gökyüzü devlerinden ve pilotlannın ölümcül tükürüklerinden kurtulmak için zikzaklar çiziyor. Herkes kendisini kurtarmak için çalışıyor. Dağılan termitler hızla sitelerine, kısa bir süre önce nehrin batı kıyısında inşa edilen çimentodan büyük kalelerine doğru koşuyorlar.
Dışarıdan bina çok etkileyici görünüyor. Aşıboyası rengindeki kale, üç kule yükselen bir merkez çandan oluşuyor, bu üç kulenin yanında da altı burç var. Tabanın kenarında bütün çıkışlar çakıllı kum molozlarıyla tıkalı. Birkaç nöbetçi onlan mazgal deliği biçimindeki gediklerden gözlüyor.
Ordu, düşman şatoya saldırdığında burunlu termitlerin boynuzlan dikey yarıklardan çıkıyor ve saldırganlan ökseyle suluyor.
İlk saldında elli kayıp var. İkinci dalgada otuz. Yukandan aşağı vuranlar her zaman aşağıdan yukan atış yapanlann karşısında daha iyi durumdadırlar.

Artık hava saldınsından başka çözüm yok. Gergedan böcekleri boynuzlarıyla kulelere vuruyorlar, makaslıböcekler dehşete kapılmış bir topluluk tararından işgal edilen kuleleri söküyorlar ama ökse harikalar yaratmaya devam ediyor ve Moxiluxun termit sitesin-dekiler biraz soluk almaya başlıyorlar.
Yaralılara bakım yapılıyor. Gedikler dolduruluyor. Uzun bir kuşatmaya karşı öngörülen tahıl ambarları düzenleniyor. Nöbetçiler değiştiriliyor.
Moxiluxun'un termit kraliçesi hiçbir korku göstermiyor. Onun yanında sessiz ve sağır kral gizeminin içinde kapalı duruyor. Termitlerde erkekler düğün uçuşunda hayatta kalırlar ve sonra kraliyet odasında dişilerinin yanında yaşarlar.
285
Bir casus, entrikacı yüz ifadeleriyle herkesin önceden bildiği şeyi fısıldıyor: Bel-o-kanlı kızıl karıncalar doğuya doğru bir sefer düzenlediler ve yolda birçok kannca köyünü ve bir an sitesini katlettiler.
Anlatılanlara göre yeni kraliçeleri Chli-pou-ni mimari, zirai ve endüstriyel her türlü yenilikle federasyonu geliştirmeye girişti.
Moxiluxun'un yaşlı kraliçesi alaylı bir tavırla, "Genç kraliçeler her zaman kendilerini yaşlılardan daha akıllı sanırlar," diyor. Tt mitler ortak kokularla onaylıyorlar.
Tam o anda alarm yayılıyor.
"Karıncalar siteyi işgal ediyorlar!"
Asker termitlerin duyargalan arasında dolaşan bilgiler o kadar şaşırtıcı ki egemenleri bunlara güçlükle inanıyor.
Kökkurtlan (köstebek-cırcırböceği olarak da adlandırılıyorlar) alt katları deldiler. Geniş ön ayaklan hızla yeraltı galerileri oymala-nnı sağladı. Şimdi sıra halinde ilerliyorlar ve onların arkasında asker kanncalar her şeyi yağma ediyorlar.
"Karıncalar? Kökkurtlannı evcilleştirmişler mi?"
Düşünülemeyecek olan şey gerçek. İlk kez, bu yeraltı ordusu sayesinde, bir termit yuvasına aşağıdan yukarı doğru baskın halinde saldırılıyor. Tabanını delmek için şehrin çevresini dolaşan bir saldırıyı kim bekleyebilirdi?
Moxiluxunlu strateji uzmanları nasıl davranacaklannı bilemiyorlar.
Daha aşağıdaki salonlarda 103., bu termit sitesinin incelikli karmaşıklığına hayran kalıyor. Her şey istenen yerde istenen sıcaklıktan yararlanmak için inşa edilmiş. Artezyen kuyular yüz adımdan daha fazla bir derinlikte temiz hava getiren geniş sularla birleşiyor. Sıcak hava üst katlarda, kraliyet sarayının altında bulunan mantar tarlaları tarafından sağlanıyor. Oradan birçok baca çıkıyor. Bazılan karbonik gazı boşaltmak için kulelere doğru yükseliyor. Diğerleri mahzenin serinliğini çekerek kraliyet odasına ve kuluçka bölümlerine iniyor.
Bel-o-kanlı bir asker soruyor: "Ya şimdi? Bebek koğuşlanna mı saldı nyoruz?"
286
103. açıklıyor. "Hayır. Termitlerde durum farklı. Mantar bahçelerini işgal ederek başlamak daha iyi olur."
Ordu, gözenekli koridorlarda akıyor. Yeraltındaki katlarda Mo-xiluxunlu askerler kör. Kanncalann atağına karşı çok az direnebili-yorlar ama yukarı çıktıkça daha kınp geçiren çarpışmalar yaşanıyor. Her bölge iki taraftan da ağır kayıplar pahasına fethediliyor. K.ör karanlıkta saklanan düşman için bir hedef oluşturmaktan kaçınmak için kimlik feromonlannı saklıyor.
Gene de termitlerin bahçelerine ulaşmak için iki yüz ölü daha gerekecek.
Moxiluxunlular için teslim olmaktan başka çare kalmıyor. Mantarlardan yoksun termitler selüloz özümseyemezler ve yetişkinler, yumurtalar ve kraliçe, hepsi açlıktan ölürler.
Galip karıncalar, âdet olduğu gibi en sonuncusuna dek hepsini katledecekler mi?
Hayır. Bu Bel-o-kanlılar kesinlikle şaşırtıcılar. Kraliçelik odasında 103., egemene kızıl kanncalann termitlerle değil, nehrin diğer tarafında yaşayan Parmaklarla savaş halinde olduklannı açıklıyor. Zaten eğer önce Moxiluxunlular saldırmasaydı, onlar Moxiluxun'a saldırmayacaklardı. Şimdi kannca birliğinin tek istediği geceyi termit yuvasında geçirmek ve Moxiluxunlular'ın desteğini almak.
136. ONLARI YAKALADIK
- Kesinlikle hayır, bunu düşünmeyin bile.
Laetitia sinirlenerek battaniyeyi gözlerinin üstüne çekti.

- Kesinlikle beni kaldırmayı düşünmeyin, diye mınldandı. Bunun gene bir yanlış alarm olduğundan eminim.
Melies onu daha kuvvetli bir biçiminde sarstı.
- Fakat 'onlar' oradalar, diye neredeyse bağırdı.
Avrasyalı genç kadın menekşe rengi puslu bir gözünü açmak için battaniyesini indirmeye razı oldu. Bütün kontrol ekranlannda yüzlerce karınca ilerliyordu. Laetitia sıçradı, vücudu kasılmalarla
287
sallanan sahte Profesör Takagumi net bir biçimde görününceye kadar zoomlan yokladı. Melies soluğunu bıraktı:
- Şu anda içeriyi parçalıyorlar.
Bir kannca sahte duvara yaklaştı ve duyargalannın ucuyla kokluyor göründü. Komiser kaygılandı.
- Yeniden ter kokuyorum. j
ı Laetitia onun koltuk altlannı kokladı.
- Hayır, sadece lavanta kokusu var. Korkacak hiçbir şeyiniz yok.
Karınca da açıkça onunla aynı kanıdaydı çünkü arkadaşlarıyla birlikte insan kıyımına katılmak için geri döndü.
Plastik manken içten saldınlann altında titriyordu. Sonra hareket yatıştı. Bir dizi küçük karıncanın kuklalarının sol kulağından çıktığını gördüler.
Laetitia Wells, bir elini Melies'e uzattı.
- Aferin. Siz haklıydınız komiser. İnanılmaz ama onları gördüm. Böcek ilaa yapanları öldüren bu kanncalan gördüm! Gene de hâlâ buna inanamıyorum.
En modern tekniklerden yana bir polis memuru olarak M6Iies, mankenin kulağının içine bir damla radyoaktif madde koymuştu. Kaçınılmaz olarak bir kannca ayaklannı ona batırmış ve madde içine işlemişti. Şimdi bu kannca onlara izlenecek yolu gösterecekti. Başanlı manevra!
Ekranlarda karıncalar mankenin çevresinde dönüyor ve sanki cinayetin bütün izlerini yok etmek için her yeri araştınyorlardı.
- İşte bu, sineksiz beş dakikayı açıklıyor. Müthiş cinayetlerini gerçekleştirdikten sonra olası yaralılarını ve oradan geçtiklerini gösterecek her şeyi topluyorlar. Bu sırada sinekler yaklaşmaya cesaret edemiyor.
Ekranlarda karıncalar uzun bir dizi oluşturacak şekilde birbirlerinin arkası sıra toplanıyor ve banyoya gidiyorlardı. Orada lavabonun deliğine girdiler ve hepsi birden gözden kayboldular.
Melies hayretler içinde kalmıştı.
288
- Şehrin boru ağı sayesinde her yere, bütün evlere hiçbir kapı zorlama izi olmadan girebiliyorlar!
Laetitia onun sevincini paylaşmadı.
- Benim için hâlâ çok fazla bilinmeyen var. Bu böcekler gazeteyi nasıl okuyabildiler, bir adresi nasıl bulabildiler, böcek ilaçlarını yapanlan öldürmenin onlann hayatta kalmalannı sağlayacağını nasıl anlayabildiler? Anlamıyorum!
- Sadece bu küçük hayvanların gücünü küçümsedik... Beni düşmanı küçümsemekle suçladığınız zamanı anımsayın. Şimdi sıra sizin. Babanız böcekbilimciydi ve buna karşın siz onların ne kadar geliştiklerini asla anlayamadınız. Kesinlikle gazeteleri okumayı ve düşmanlannı arayıp bulmayı biliyorlar. Artık bu konuda delilimiz var.
Laetitia apaçık belli olanı reddediyordu.
- Gene de okumayı biliyor olamazlar! Bu kadar uzun zamandır bizi kandırmış olamazlar. Bunun ne demek olduğunu düşünebiliyor musunuz? Bizimle ilgili her şeyi biliyor olurlardı ve bununla birlikte onları topuğumuzla ezdiğimiz küçük şeyler olarak görmemize izin verirlerdi!
- Gene de nereye gittiklerine bakalım.
Polis memuru uzun mesafeye duyarlı bir Geiger sayacını kutusundan çıkardı. İbre bir karıncanın aldığı damganın radyoaktivitesine iyice yerleşmişti. Alet bir anten ve siyah bir dairenin içinde yeşil bir noktanın yanıp söndüğü bir ekrandan oluşuyordu. Yeşil nokta yavaşça ilerliyordu.
- Bize sadece hainimizi izlemek kalıyor, dedi Melies.

Dışarıda bir taksi durdurdular. şoför müşterilerinin, katil güruhun hızı olan saatte 0,1 km'den fazla hız yapmamasını istemelerini anlamakta zorluk çekti. Genelde insanların hepsi o kadar acele ederdi ki! Belki bu ikisi onun arabasını sadece flört etmek için seçmişlerdi? Dikiz aynasına bir göz attı. Ama hayır, onlar gözleri ellerindeki garip bir nesneye dikili konuşmakla fazlasıyla meşguldüler.
289
137. ANSİKLOPEDİ
UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: XVI. yüzyılda Japonya'ya gelen İlk Avrupalılar Portekizli kâşifler oldular. Bat kıyısında, onları oldukça uygar bir biçimde ağırlayan bir valinin yönettiği bir adada karaya çıktılar. Vali, bu "uzun burunlular"ın getirdiği yeni teknolojilerle çok İlgilendi. Özellikle arkebüzler çok hoşuna gitti ve İpek ve pirinç karşılığında birini değiş tokm etti.
Sonra vali saray demircisine yeni sahip olduğu harika silahın bir kopyasını yapmasını emretti. Fakat İşçi silahın dipçiğini kapamak konusunda yeteneksiz çıktı. Her seferinde, Japon marka arkebüz onu kullananın yüzüne patiıyordu. Portekizliler yeniden geldiklerinde vali geminin demircisinden kendi demircisine namlu dibini ateşleme sırasında paüamayacak şeklide lehimlemeyi öğretmesini istedi.
Japonlar böylece çok miktarda ateşli silah yapmayı başardılar ve ülkelerindeki bütün savaş kuralları altüst oldu. O zamana kadar samuraylar sadece kılıçla dövüşüyorlardı. Şogun Oda Nobugana bir arkebüzlü asker birliği oluşturdu ve onlara karşıdaki süvari birliğini durdurmak için nasıl kısa fakat zorlu atışlar yapacaklannı öğretti.
Bu maddi getirinln yanına Portekizliler ikinci bir hediye eklediler. Bu ruhani bir hediye olan Hıristiyanlıktı. Papa dünyayı Portekiz ve İspanya arasında paylaştırmıştı. Japonya, Portekizlilerin payına düşmüştü. Böylece Portekizliler çabucak Cizvitler! getirdiler. Bunlar başta çok İyi karşılandılar. Japonlar önceden birçok dini toplayıp birleştirmişlerdi ve onlar için Hıristiyanlık onlardan sadece biriydi. Buna karşın Hıristiyanlığın ilkelerinin hoşgörüsüzlüğü sonunda onları çileden çıkarttı. Bütün diğer inançların yanlış olduğunu iddia eden, kesintisiz bir saygı adadıktan atalannın vaftiz olmadıkları bahanesiyle cehennemde yandıklarını söyleyen bu Katolik mezhebi de ne oluyordu?
290
w
Bu kadar yobazlık Japonları şoka uğrattı. Cizvitierin çoğuna işkence edip katlettiler. Sonra, Shimabara İsyanı sırasında yok galime sırası Hıristiyan olan Japonlardaydı.
Bundan sonra Japonlar Baa'dan gelen her şeyle bağlantıların kestiler. Sadece geniş kıyıda bir adada izole durumda olan Hollandalı tüccarlara hoşgörü gösterildi. Ve uzun süre bu tüccarlar takımadalara ayak basma hakkından yoksun kaldılar.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt EL
138. ÇOCUKLARIMIZ ADINA
Termit kraliçe şaşkınlıkla duyargalarını çeviriyor. Sonra birden duruyor ve odasını kuşatan kanncalann karşısına geçiyor.
"Size yardım edeceğim," diyor. "Size beni formikasit atışlannı-zın tehdidi altında tuttuğunuz için değil, Parmaklar bizim de düş-manianmız olduğu için yardım edeceğim."
Parmaklar hiçbir şeye, hiç kimseye saygı duymuyorlar, diye açıklıyor. Onlar, ucunda kazığa oturtulmuş ve korkunç bir işkenceye boyun eğmiş bebek sinekler, etkurtlan olan ipek bir ip bağlı uzun sırıklar sallıyorlar. Parmaklar onlan iyiliksever balıklar işlerini bitirmeye razı oluncaya kadar batırıp çıkanyorlar. Parmaklar, ipek ipliklerini süslemek için daha da ileri gitmeye »cüret ediyorlar. Onlardan bir grup onun şehri Moxiluxun'a çattı. Koridorian çökerttiler, tahıl ambarlannı altüst ettiler, kraliyet odasını ezdiler. Bu barbarlar ne anyorlardı, dersiniz? Nemfleri. Nemfleri yakaladılar ve kaçırdılar. Avcılar onların bir sıngın ucunda yardım çağrılan feromonları yayarak çabaladıklarını fark ettiklerinde termitler çocuklannın kesin olarak kaybolduklanna inanıyorlardı.

Onları nasıl kurtarmalı? Domuzlanlardan yardım isteyerek. Bu suda yaşayan kınkanatlılar termitlere gemi işlevi göreceklerdi.
"Gemi mi?"
291
Kraliçe açıklıyor: Kanncalar uçan binekler olarak kullanmak iri gergedanböceklerini evcilleştirmeyi bildiler; termitler de onları su yun üstünde itmeleri için domuzlanları evcilleştirdiler. Bir unutrrıa beni yaprağının üstüne yerleşmeleri ve sonra onlar tarafından itilmeleri yetiyordu. Tabii ki bu iş kolay olmadı. Başta kurbağalar ka-yıklann çoğunu parçalıyorlardı.
Termitler kurbağalann suratına zamk atmayı ya da çeneleriyim deldikleri kocaman balıklara borda bordaya saldırmayı öğrenince ye kadar su ortamı onlara düşmandı. Ne yazık ki termit savaş gemileri nemfleri kurtarmayı asla başaramadılar. Onlar nemflere ulaşmaya zaman bulamadan Parmaklar onlan suyun altına batınyordu. Bununla birlikte bu harekât onların yüzme tekniklerini ve nehrin yüzeyinin denetimini almalarını sağladı.
"Haklısınız," diyor Muxiluxun kraliçesi, "Bu durum böyle süremez. Sitelerimizi yıkan, ateş kullanan ve çocuklarımıza işkence yapan bu Parmaklan yola getirmek için birleşmemizin zamanı geldi."
Ve ateş kullananlara karşı eski birleşmenin adına kraliçe orduya, şekilleri farklı çarpışma biçimlerine göre değişmiş bütün termit alt kastlarından dört nasutiterme alayı, iki cubiterme alayı ve i-ki schedorhinoterme alayı veriyor.
"Karıncalarla termitler arasındaki eski kini unutalım. Her şeyden önce bu devlerin haksız davranışlarına bir son vermek gerek."
Seferi hızlandırmak için egemen, nehri geçmek için donanmasını teklif ediyor. Moxiluxun orada, ince kumlu bir kumsalın uzantısı olan rüzgârlardan korunan bir koyun üzerinde kendi limanını yarattı.
Karıncalar kumsala varıyorlar. Her yerde uzun unutmabeni yapraklan var. Bazılan termitlerin yiyeceklerini taşıyor ve boşaltılmayı bekliyor. Diğerleri boş ve yeni ülkelere gitmek için hazır. Termitler kayıklannı korumak için selülozdan yapay bir demir atma yeri yapmışlar. Hatta limanlarını rüzgârlardan ve dalgalardan daha iyi uzak tutabilmek için bir bendin üzerine küçük sazlar dikmişler.
292
w
103., "Karşıdaki adanın üzerinde ne var?" diye soruyor.
Hiçbir şey. Sadece termitlerin bu tip selülozu sevmedikleri için yemedikleri şu genç akasya kornijera var. Bunun dışında, fırtına çıktığında ada, bazen onlar için sığınak işlevi görüyor.
103., 24. ve kozası yüzeyi saydam bir kuş tüyüyle kaplı unutmabeni yapraklarından birinin üstüne yerleşiyorlar. Karıncalar ve termitler onlara katılıyor. Bazılan savaş gemisini suya kadar itiyor, sonra ayaklarını ıslatmaktan kaçınarak çabucak üstüne atlıyorlar.
Bir Muxiluxunlu duyargalannı suya batırıyor, bir feromon bırakıyor, iki şekil yaklaşıyor. Bunlar Termit Sitesi'nin dostları domuz-lanlar. Domuzlanlar dış kanatlannın arasında bir hava kabarcığını hapsederek suyun altında soluk alıp veren kınkanatlılar. Bu oksijen şişesi sayesinde suyun altında çok üzün süre kalabilirler. Ön ayaklarında normalde çiftleşmeye yarayan ama burada yaprağı itmek için altına yerleştirdikleri vantuzları var.
Dalganın içine bırakılan kimyasal sinyalle domuzlanlar uzun arka ayaklarıyla suyu karıştırmaya koyuluyorlar ve yavaş yavaş termit savaş gemileri nehrin üzerinde ilerlemeye başlıyorlar.
Ve ordu ilerliyor, sürekli ilerliyor.
139. BİRLEŞME AYİNİ
Augusta VVells ve yeraltındaki hayat arkadaştan yeni bir birleşme ayini seansı için yeniden daire oluşturmuşlardı. Tek ton OM sesinde birleşmeden önce birbirlerinin ardından birer ses gkardı-iar. Ses, kafalannda titreşmek için akciğerlerinde haflfleşinceye kadar onu yankılanmaya bıraktılar.
Sonra sadece yavaşlayan soluk alıp verişleriyle bozulan bir sessizlik oldu. Her seans farklıydı. Bu kez, hepsi tavandan gelen bir enerjiyle dolmuşlardı. Uzak ve buna karşın onlara dokununcaya kadar kayayı geçebilecek güçte bir enerji.

"Ansiklopedi"de su ve kumlar da dahil her tür maddeyi deij geçebilen geniş aralıklı doruktan olan kozmik dalgalardan söz e den bir bölüm vardı.
Jason Bragel vücudunda, hepsi seslerle ifade edilen çeşitı-enerjiler hissetti.
Başta temel bir enerji vardı: OU. O iki alt enerji koluna ayrılıyordu: A ve WA.
Onlar da dört başka sese aynlıy0r_ lardi: WO, WE, E, O. Bunlar da sekize bölünüyor ve I ile WI tonlarında bitiyorlardı. Güneş örgüsünün düzeyinde piramit biçimir toplam on yedi ses saydı.
Bu sesler, OM beyaz çınlama ışığını alarak onu bütün ilkel renklerine ayıran bir prizma oluşturuyorlardı.
Yoğunlaşma. Yayılma.
Renkleri ve sesleri soluyorlardı.
Soluk alış. Soluk veriş.
İletişimdekiler artık sadece sakin, sesler ve ışıklarla dolu on ata prizmaydılar.
Nicolas sinsi ve alaya bakışlarla onları gözledi.
140. REKLAM
"Güzel günlerle birlikte evlerimizde ve bahçelerimizde hamamböcekleri, karıncalar, sivrisinekler çoğalıyor. Onlardan kurtulmanız için tek bir çözüm var; Toz KRAK KRAK.
Krak Krak'la bütün yaz huzurlu olun! Kurutucu etken maddesiyle böcekleri ince cam gibi paramparça oluncaya kadar kurutur.
Krak Krak toz. Krak Krak spray. Krak krak günlük.
Krak Krak sağlık demek!"
141. BİR NEHİR
103.'nün unutmabeni yaprağı yavaş yavaş hızlanıyor. Böcek gemisi sıyırarak geçen buharları yararak, hatta önünde beyaz bir köpük oluşurken pruvasını kaldırarak dosdoğru ilerliyor. Geminin
294
gvresinde duyarga ve çenelerle dolu yüz tane başka gemi fark ediiiyor Yuz unutmabeni yaprağının üstünde iki bin sefere katılan asker büyük bir filo oluşturuyor.
Nehrin düz ve parlak aynası dalgalarla bulanıyor.
jv\oxiluxululann kayıkları tarafından uyandırılan sivrisinekler kendi taşra ağızlanyla sövüp sayarak uçuşuyorlar.
Geminin önünde pruvaya yerleştirilmiş bir nasutiterme termit diğer bir termite en iyi yolu gösteriyor. Bu termit de feromonlannı suya yayarak emirleri domuzlanlara iletiyor.
Su deliklerinden, suyla aynı seviyedeki kayalardan ve hatta her şeyi engelleyen mercimek biçimindeki suyosunlanndan kaçınmak gerek.
Kınlgan kayıklan sakin ve parlak nehrin üzerinde kayıyor.
Sessizlik sadece domuzlanlann sağanağı işleyen ayaklannın maviye çalan yeşil anafbrlanyla bozuluyor.
Üstlerinde bir salkımsöğüt bütün uzun yapraklarıyla dert yanıyor.
103. gözlerini ve duyargalarını suya daldırıyor. İçerisi hayat kaynıyor. Her çeşit ilginç su hayvanı görüyor: Özellikle supireleri ve sikloplar. Bu kırmızı küçük kabuklular her yönde hareket ediyorlar. Domuzlanlara yaklaşanlann hepsi bu iri yabani hayvanlardan etkileniyor.
9.'ya gelince, o da aşağıda hayat kaynadığını fark ediyor... Bir kurbağa yavrusu sürüsü dalgalann kıyısında zıplayarak onlara doğru saldınyor.
"Dikkat, kurbağa yavruları!"
Siyah derileri parlıyor, son hızla böcek filosunun üstüne saldırıyorlar.
"Kurbağa yavruları, kurbağa yavruları!"
Bilgi, bütün termit gemilerine geçiriliyor. Domuzlanlar kulaçlarının ahengini hızlandırma emrini alıyorlar. Kanncalann yapacağı hiçbir şey yok, onlardan sadece yapraklann tüylerine iyice istif olmaları isteniyor.
" Nasutitermeler çarpışma yerlerinize!" A
Kafaları armut biçimindeki termitler, boynuzlannı dalgaların ke-nanna doğru sallıyorlar.
295
Bir kurbağa yavrusu atılıyor ve 24.'nün gemisinin unutmabeni yaprağını ısırıyor. Gemi yolundan sapıyor. Bir anafora kapılıyor ve fır dönmeye başlıyor.

Başka bir kurbağa yavrusu 103. 'nün gemisine saldınyor.
9. ona nişan alıyor ve çok yakından atışını yapıyor. Kurbağa yavrusu isabet alıyor ama bu koyu renkli ve yapışkan hayvan son bir refleksle biraz daha yaprağın üstüne sıçrıyor ve uzun siyah kuyruğuyla yaprağın yüzeyini kamçılayarak çırpınmaya başlıyoı Kannca ve termit, herkes süpürülüyor ve suya düşüyor.
9. ve 103., başka bir gemi tarafından tam zamanında sudan g. kanlıyorlar.
Diğer birçok unutmabeni yaprağı, kurbağa yavrulan tarafından batınlıyor.
Yaklaşık bin boğulan var.
İşte bu sırada "Büyük Boynuz" ve kınkanatlılan ikinci kez müdahale ediyorlar.
Geçişin başından beri filonun üstünde zıplayarak uçuyorlardı. Unutmabeni yapraklannı deviren ve boğulanlara saldıran kurbağa yavrularını görür görmez pike yaparak saldırıyor, yumuşak genç kurbağagilleri parça parça deliyorlar ve ıslanmadan yeniden yükseliyorlar.
Birkaç kınkanatlı bu tehlikeli akrobasi sırasında boğuluyor ama çoğu boynuzlarında siyah ve nemli uzun kuyruklarıyla havayı kamçılayarak grpınan kurbağa yavrulanyla yükseliyor.
Bu kez kurbağa yavruları geri dönüyor.
Batanlar kurtarılıyor. Geriye binden fazla askerle tıka basa dolu sadece beş gemi kalıyor. Çarpışma sırasında kaybolan 24.' nün gemisi büyük kulaçlarla filoya yetişiyor.
Sonunda hepsinin beklediği feromonal çığlık yankılanıyor.
"Kara göründü!"
142. GECENİN İÇİNDE YEŞİL BİR NOKTA
Heyecan doruktaydı.
Komiser Melies taksiciye tarif ediyordu:

- Sağa dönün. Yavaş, yavaş. Gene sağa. Sonra sola. Dümdüz ileri. Yavaşlayın. Gene dümdüz ileri.
Laetitia VVells ve Jacques Melies araştırmalarının varacağı yeri öğrenmekten kaygılı arka koltukta kıpırdayıp duruyorlardı. Taksici kendini olacağa bırakmış bir halde boyun eğdi.
- Böyle devam edersek çok geçmeden motor duruverecek. Laetitia sabırsızlıktan ellerini bükerek konuştu:
- Sanki Fontainebleau Ormanı'nm sınırına doğru gidiyorlar. Dolunayın beyaz ışığının altında, sokağın ucunda, ağaçların yapraklanma mevsimi kendini gösteriyordu.
- Yavaşlayın, yavaşlayın ama!
Arkalarında öfkeli otomobiller koma çalıyorlardı. Trafik için yavaş bir kagp kovalamadan daha rahatsız edici bir şey yoktur! Ko-valamacaya katılmayanlar için onun ölümcül bir hızda gitmesi daha iyidir.
- Gene sola!
Şoför filozof bir tavırla iç çekti:
- Yürüseniz daha iyi olmaz mıydı? Zaten sol yasak yön.
- Önemli değil, polis!
- Öyle mi? Nasıl isterseniz!
Fakat geçiş karşı yönden gelen araçlarla tıkanmıştı. Radyoaktif madde taşıyan karınca çoktan algılama alanının sınırındaydı. Gazeteci ve komiser yürüyen otomobilden atladılar ama bu hızda yaptıkları pek tehlikeli değildi. Melies para üstü beklemek için kaygılanmadan bir banknot uzattı. Şoför geriye doğru giderken müşterilerinin belki biraz garip göründüklerini ama cimri olmadıklarını düşündü.
Sinyali yeniden bulmuşlardı. Güruh gerçekten Fontainebleau Ormanı'na doğru ilerliyordu.
Jacques Melies ve Laetitia VVells sokak lambalan tarafından aydınlatılan zavallı görünüşlü küçük evlerin bulunduğu bir bölgeye ulaştılar. Bu yoksul semtin sokaklarında hiç kimse yoktu. Hiç kimse yoktu, ama buna karşılık oniar geçerken öfkeyle havlayan çok sayıda köpek vardı. Bunların çoğu ırklarının niteliğini korumak için babadan hısım çaprazlamalar yüzünden nesli bozulan Alman

çoban köpekleriydi. Sokakta birini gördükleri anda havlamaya ve tel örgülere doğru sıçramaya başlıyorlardı.

Jacques Melies çok korkuyordu, kurtlardan korkusu onu köpeklerin hissettiği korku feromonlanndan bir bulutla çevreliyordu. Bu, onlarda daha çok onu ısırma isteği uyandırıyordu.
Bazıları engelleri aşmayı denemek için sıçradı. Diğerleri sivri dişleriyle tahta çiti yarmaya çalışıyorlardı.
Gazeteci komisere sordu:
- Köpeklerden korkuyor musunuz? Kendinize hakim olun, kendinizi bırakmanın zamanı değil. Karıncalarımız kaçacaklar.
Tam o anda kocaman bir Alman çoban köpeği diğerlerinden daha kuvvetli bir biçimde havlamaya başladı. Azı dişleriyle bir çiti çentiyordu ve bir tahtayı bölmeyi başardı. Çılgın gözleri fır dönüyordu. Onun için bu kadar çok korku kokulan salgılayan biri gerçek bir tahrikti. Bu Alman çoban köpeği daha önce ürkek çocuklar, belli bir şekilde adımlannı hızlandıran büyükannelerle karşılaşmıştı ama hiç kimse asla bu kadar güçlü bir biçimde bekleyişteki bir kurban gibi korkmamıştı.
- Size ne oluyor komiser?
- Ben... ilerleyemiyorum.
- Dalga mı geçiyorsunuz? Bu sadece bir köpek.
Alman çoban köpeği çit duvara saldırmaya devam ediyordu. İkinci bir tahta ezildi. Parlayan dişler, kırmızı gözler, siyah dik kulaklar: Melies'in kafasında bu, kızgın bir kurttu. Yatağının dibinde olan kurt.
Köpeğin kafası tahtalann arasından geçti. Sonra bir ayak, sonra bütün gövde. Dışarıdaydı ve çok hızlı koşuyordu. Kızgın kurt dışa-ndaydı. Sivri dişlerle yumuşak boğazın arasında artık hiçbir siper yoktu.
Vahşi hayvanla uygar adamın arasında artık hiçbir engel yoktu.
Jacques Melies bir çarşaf gibi bembeyaz oldu ve bundan sonra kımıldamadı.
Laetitia tam zamanında köpekle adamın arasına girdi. Hayvana menekşe rengi soğuk bir bakışla baktı. Bununla, "Senden korkmuyorum," diyordu.

Laetitia kendinden emin olanların konumunda sırtı dik, omuzlan açık oradaydı, Alman çoban köpeğine bir evi korumayı öğre-ten köpek eğiticisinin eskiden durduğu konumda, onun sert bakışıyla bakıyordu.
Hayvan, kuyruğu aşağıda arkasını döndü ve korka korka duvarla çevrilmiş bölgesine geri döndü.
Melies'in yüzü hâlâ soğuktu. Korkudan ve soğuktan titriyordu. Laetitia düşünmeden onu sakinleştirmek ve ısıtmak için bir çocuk gibi kollanna aldı. Melies gülümseyinceye kadar onu hafifçe kollarında sıktı.
- Ödeştik. Ben sizi köpekten kurtardım, siz beni insanlardan kurtardınız. Gördüğünüz gibi birbirimize gereksinimimiz var.
- Çabuk, sinyal!
Yeşil nokta aletin çerçevesinden çıkmak üzereydi. Nokta tekrar dairenin ortasına gelinceye kadar koştular.
Bazen kapılarında "Sam'suffit'YÇam'a sülfit (canıma yetti) biçiminde okunması için sözcük oyunu.) ya da "Do mi si la do r€'(Domicile adorĞe (tapılan ev) biçiminde okunması için sözcük oyunu.) yazılı levhalar olan, hepsi birbirine benzeyen küçük evler birbirini takip ediyordu. Ve her yerde köpekler, iyi bakılmamış çimler, tanıtım yazısı sarkan posta kutulan, üzerinde mandallarla çamaşır ipleri, harap halde pinpon masalan ve orada burada sallanan bir karavan vardı. Tek insan hayatı belirtisi televizyonlann pencerelerden dışan yansıyan mavi ışığıydı.
Radyoaktif kannca, ayaklarının altında, lağım kanallannda hızla ilerliyordu. Orman gittikçe yakınlaşıyordu. Polis memuru ve gazeteci sinyali takip ediyorlardı.
Semtteki bütün sokaklara benzeyen ilk sokağa saptılar. Sokak tabelası adını "Phoenix Sokağı" olarak belirtiyordu. Evlerin arasında birkaç dükkân görmeye başladılar. Bir fast-food dükkânının içinde beş ergenlik çağında çocuk altı derecelik biralann karşısında geviş getiriyorlardı. Şişelerin etiketlerinin üstünde "Dikkat: Her aşın kullanma tehlikeli olabilir." yazısı okunabiliyordu. Aynı yazı sigara paketlerinin üzerinde de vardı. Hükümet çok yakında

otomobillerin hız pedallarının ve serbest olarak satılan silahların üzerine de benzer etiketler yapıştırmayı öngörüyordu.
Bir oyuncak dükkânının önünde hareketsiz kalmadan önce Tüketimin Tapınağı" adındaki süpermarketin, "Arkadaşlarla Randevu" adlı kafenin önünden geçtiler.
- Biraz önce durdular. Burada.
Çevreyi incelediler. Dükkân eski görünüşlüydü. Vitrinde, d'" zensiz yığın halinde atılmış gibi duran tozlu mallar vardı.- Pei tavşanlar, şirket oyunu, minyatür arabalar, kuklalar, kurşun askerler, bir kozmonot ya da perinin takımları, komik şaka aletleri ve tuzaklar... Çağa uymayan yaprak ve çiçekten bir bezek kordonu düzensiz kalabalığın üstünde yanıp sönüyordu.
- Oradalar. Oradalar. Yeşil nokta hareket etmeyi durdurdu. Melies kaldırmak için Laetitia'nın elini tuttu:
- Onlan yakaladık!
Sevinçle Laetitia'nın boynuna atıldı. İsteyerek onu öpecekti a-ma Laetitia onu itti.
- Soğukkanlılığınızı koruyun komiser. İş bitmedi.
- Oradalar. Kendiniz bakın, sinyal hâlâ çalışıyor ama artık yer değiştirmiyor.
Laetitia başını salladı, gözlerini kaldırdı. Dükkânın ön camında kocaman mavi neon harflerle "Oyuncak Kralı Arthur'un Yeri" yazıyordu.
143. BEL-O-KAN'DA
Bel-o-kan'da bir haberci sinek, Chli-pou-ni'ye açıklama yapıyor:
"Nehre ulaştılar."
Aynntılan anlatıyor. Askolein Kovanfnın uçan alaylarına karşı yapılan savaştan sonra ordu dağda kayboldu, bir çağlayanı geçti, sonra Her şeyi Yiyen Nehri'nin kıyısındaki yeni bir termit yuvasına karşı savaşa girişti.
300
Egemen, bilgileri bir bellek feromonuna not ediyor.
"Ya şimdi, nasıl geçecekler? Satei Altgeçidi'nden mi?"
Hayır, termitler domuzlanları evcilleştirmişler ve onları unutmabeni yaprağı filolarını çekmeleri için kullanıyorlar.
Chli-pou-ni bununla çok ilgileniyor. O, bu suda yaşayan kınkanatlıları mükemmel olarak evcilleştirmeyi asla başaramadı.
Haberci anlattıklarını kötü haberlerle bitiriyor. Sonra kurbağa yavrularının saldırısına uğradılar. Bütün bu heyecanlı olaylar seferin asker saflannı kırıp geçirdi. Artık sadece bin kişiler ve saflannda çok sayıda yaraii var. Çok azının hâlâ altı ayağı var.
Kraliçe çok fazla kaygılanmıyor. Birkaç eksik ayakla bile artık hepsi savaşa alışan bin askerin dünyadaki bütün Parmaklan öldürmeye yeteceğini tahmin ediyor. Elbetteki yeni kayıplar vermemeleri gerek.
144. ANSİKLOPEDİ
AKASYA KORNIJERA: Kornljera, şaşırtıcı bir biçimde karıncalar tarafından oturulmadığı takdirde yetişkin bir ağaç olamayan bir ağaççıktır. Açmak için karıncaların ona bakmasına ve onu korumasına gereksinimi vardır. Ayrıca karıncalan çekmek için yıllar içinde ağaç, yaşayan bir karınca yuvasına dönüşür. Bütün dallarının İçi oyuktur ve her birinde sadece karıncaların rahatı için bir koridorlar ve salonlar ağı öngörülmüştür. Daha da iyisi bu koridorlarda genelde bal şurubu, işçi ve asker kanncalar için çok lezzetli olan beyaz yaprakbltieri yaşar. Kornljera, onda yerleşme onurunu vermek isteyecek karıncalara konut ve barınak sağlar. Karşılığında kanncalar ev sahibi görevlerini yerine getirirler. Bütün tırtılları, dışarıdan gelen yaprakbltierini, kabuklu sümüklüböcekleri, örümcekleri ve dal budakları kalabalıkla doldurabilecek diğer ağaç yiyen böcekleri boşaltırlar. Her sabah çeneleriyle sarmaşıktan ve ağaçta
301
asalak olarak yasamak isteyen diğer tırmanıcı bitkileri keserler.
Karıncalar ölü yapraklan çıkarırlar, likenleri kazırlar, dezenfekte eden tükürüklerlyle ağacın bakımını yaparlar.
Bitki türüyle hayvan türü arasında bu kadar başarılı bir iş. birliği doğada çok az bulunur. Karıncalar sayesinde akasya kornlfera ona gölge yapabilecek diğer ağaç yığınlarının üstüne yükselir. Onların doruklarında hüküm sürer ve güneş ışınlarını doğrudan alır.
Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.

145. KORNİJERA ADASI
Yayılan sis garip bir dekoru açığa çıkararak dağılıyor. Bir kumsal, sığ kayalıklar, çakıl taşı ve deniz kabuklanndan falezler.
En ilerideki termit savaş gemisi yeşil köpüklü bir kumsalın üstünde karaya oturuyor. Burada hayvan ve bitki örtüsü bilinen hiçbir şeye benzemiyor. Bataklık kokulu küçük sinekler, iri sivrisinek ve kızböceği bulutlarının arasında döne döne gidiyorlar. Kökten yoksun bitkiler oraya bırakılıvermiş gibi görünüyorlar. Çiçekleri dapdaracık, yaprakları fitiller halinde damla damla sarkıyor. Yo-sunlann altında yer sert. Köpük tarafından kemirilen kayada çok sayıda petek gözü biçiminde delik var ve siyah bir sünger parçası gibi görünüyor.
Daha ileride toprak daha oynak ve parçanın ortasında genç akasya komijera hüküm sürüyor. Kuşkusuz rüzgârlar tarafından yerinden oynatılan ve rastlantı sonucu bu adada karaya inen bir tohumdan çıkmış. Su, toprak, hava, bu üç öğe bitkiye hayat vermeye yetmiş. Buna karşın büyümeye devam etmesi için bir şey eksik: Karıncalar. Karıncalarla evlilik her zaman genlerinde var olmuş.
302
İki yıldır bekliyor. Kaç tane kornijera kardeşi bu kozmik buluşmayı yaşayamadı! O bu mutlu olayı dolaylı olarak Parmaklara borçlu. Kabuğuna, ona o kadar aa veren yara izini, yani "Gilles Nathalie'yi seviyor" yazısını kazıyan aynı Parmaklara!
103. birden titriyor. Adanın ortasında ona çok kesin anılannı anımsatan bir nesne var. Bu çıkıntı... Evet, bu bir rastlantı olamaz. Bu o. Tepesi yuvarlak ve deliklerle dolu kule. Beyaz ülkede keşfettikleri ilk anormallik. Diğerlerini uyarmadan gruptan ayrılıyor ve yokluyor. Sert, saydam, içinde beyaz bir toz var. Tamamen geçen seferki gibi.
Termit askerler ona katılıyorlar. Duyarga bağlantısı.
Ne oluyor? Neden gruptan ayrıldı?
103. bu nesnenin çok önemli bir şey olduğunu açıklıyor.
"Evet, çok önemli," diye tekrarlıyor 23., "Bu, Tann Parmaklar tarafından yapılan bir nesne! Bu kutsal bir tek taş anıtı."
Tanncılar hemen balçıktan benzer bir heykel yapmaya koyuluyorlar.
En kışkırtıcı karıncalar, yolculuk heyecanlarını yatıştırmak, sa-vaşlann yaralarını sarmak ve güçlerini toplamak için bu huzur limanında günlerce kalmaya karar veriyorlar.
Bu molaya herkes memnun oluyor.
103. birkaç adım atıyor ve hemen sonra bir şey dikkatini çekiyor. Manyetik yer alanlanna duyarlı Johnston organlan onu gıdıklıyor.
Bir Hartman çekirdeği üzerindeler!
Hartman çekirdekleri savaşa gidenlerin çok yakınında bulunuyor!
Hartman çekirdekleri özel manyetik bölgelerdir. Karıncalar genelde yuvalarını bu belli noktalar dışında yerlere kurmazlar. Bunlar, manyetik yer alanı çizgilerinin pozitif iyonlarla kesişmesinden oluşurlar. Bu noktalar, pek çok hayvan (özellikle memeliler) için huzursuzluk kaynağıdır ama karıncalar için tersine bir rahatlık ga-rantisidirler.
Yer kabuğunun üzerine batınlmış bu iğneli akupunktur noktalarıyla anne gezegenleriyle iletişim kurabilir, su kaynakları bulabilir,
303
yer sarsmtılannı bulup haber verebilirler. Siteleri böyle dünyav bağlıdır.
103., enerjilerin en güçlü oldukları kesin yeri arıyor. Hartrrian çekirdeğinin tam olarak kornijera ağacının altında olduğunu keşfe, diyor.
24. ve 9.'nun eşliğinde hemen ağaççığı ölçmeye girişiyor. Bir yerde kabuk daha İnce. Hep birlikte koruyucu kapsülü kopara kornijeranın bekâretini bozuyorlar. Harika! Burada kusursuz temiı likte ve onları bekleyen boş bir karınca yuvası var.
Sadece kanncalar tarafından yaşanmayı isteyen salonlarla dolu köke dalıyorlar. Bazılan tahıl ambarlan ve zifaf odasının kolayca tanındığı mimariye benzer bir özellik taşıyor. Kanatlardan yoksun beyaz yaprakbitlerinin önceden iş başında oldukları ağıllar bile var.
Bel-o-kanlılar beklenmedik konutu ziyaret ediyorlar. Bütün dallar oyuk, bu yaşayan sitenin ince duvarlarının içinde özsu dolaşıyor. Bekâreti bozulan ağaç, kannca halkına hoş geldin demek için en hoş reçineli kokulannı yayıyor.

24., hayranlıkla, birbirini takip eden bitkisel salonları keşfediyor. Heyecandan çenelerini açıyor ve kelebek kozasını bırakıyor. Görevini unutmuyor. Çabucak kozayı yeniden alıyor.
Yaşlı bir kâşif ona bu "hediye yuva"nın bir bedeli olduğunu söylüyor. Burada yaşamak istiyorlarsa ağaca bakmaları gerek. Bu sürekli bir zorunluluk, kendini ruhunun içinde bahçıvan hissetmek gerek. Dışan çıkıyorlar ve yaşlı savaşçı ona bir küsküt filizi gösteriyor ve açıklıyor.
Küsküt tohumu her tür çürümeyle bağlantılı olarak gelişir. 0 zaman topraktan, yavaşça saatte yaklaşık iki tur dönen bir sap çıkarır.
Bu sap bir ağaççıkla karşılaştığında onun köklerini ölmeye bırakır ve yerleşerek ağaççığın özsuyunu çeken emici dikenler geliştirir.
Küsküt gerçekten bitki dünyasının vampiridir.
304
103., tam o sırada kornijera ağacından pek uzakta olmayan bu filizlerden birini gösteriyor. O kadar yavaş dönüyor ki rüzgârın yol açtığı bir hareketmiş izlenimi veriyor.
24., en keskin çenelerini çıkanyor ve küskütü parçalara ayırmaya hazırlanıyor.
"Hayır," diyor 103. "Eğer onu kesersen her uç yeniden etkin hale gelecektir. On parçaya kesilen bir küsküt on küsküte eşittir."
Karınca, oldukça şaşırtıcı bir olguya tanık olduğunu söylüyor. Yan yana duran iki küsküt filizi özsuyunu emecekleri bir ağaçgk aramak için fır dönüyorlardı. Ağaççık bulamayınca birbirlerine sarıldılar ikisi de ölünceye kadar karşılıklı birbirlerinin özsulannı emdiler.
24. soruyor:
"Öyleyse ne yapabiliriz? Bunun çıkmasına izin verirsek sonunda kornijerayı bulacak ve gövdesine sarılacak."
"Onu kökünden sökmek ve hemen suya atmak gerek."
Söylenen hemen yapılıyor. Bundan, akasyaya zararlı olabilecek bütün diğer bitkileri boşaltmak için yararlanıyorlar. Sonra çevrede dolaşan bütün kurtçuklan, küçük kemirgenleri ve tırtılları kovuyorlar.
Bir an düzenli bir tik tak sesi duyuyorlar. Bu bir tahtakurdu, düzerdi darbelerle ağaçlan delen bir hayvan. İkinci bir tik tak sesi ona yanıt veriyor. Bu yanşglarla sık sık karşılaşan bir termit, "Bu, dişisini çağıran bir erkek tahtakurdu," diyor. Gerçekten darbeler iki tamtamıı bir şarkıymışçasına birbirlerine yanıt verir gibiler.
Onları çabucak buluyorlar, sonra Romeo ve Juliette tahtakuru-larını tatlannı gkara çıkara yiyorlar.
Taraf seçildiğinde ortak düşmanlara karşı birlikte karşı konur.
Sefere katılanlar gece için ağaç şehre taşınıyorlar.
Oyuk kornijerayı hepsi hayranlıkla keşfediyor.
Dallann en genişinin altında yemek yeniyor.
Karıncalar, termitler, anlar ve küçük kınkanatlılar trofalaksi yapıyorlar. Yaprakbitlerine bakıyorlar, onlann tatlı şuruplarını dağıtı-
305
yorlar. Sonra her açık ordugâhta olduğu gibi gezilerinin amacı sonsuz Parmaklar konusuna geliniyor.
Bel-o-kanlı birTanncı, "Parmaklar Tanndır," diyor.
Moxiluxunlu bir termit soruyor: Tann mı? Tann nedir?" 23., onlara Tannlann her şeye hükmeden güçler olduklannı açıklıyor.
Anlar, sinekler ve termitler kendilerinden geçerek silahlı gücün içinde bile onlann dünyanın kaynağı olduğuna inanacak kadar Parmaklara tapan karıncalar olduğunu keşfediyorlar.
Tartışmalar devam ediyor. Herkes kendi bakış açısını sunmaya önem veriyor.
"Parmaklar yoktur."
"Parmaklar uçarlar."
"Hayır, Parmaklar sürünür."
"Suyun altında gidebilirler."
"Etle beslenirler!"
"Hayır ot oburdurlar."
"Hiç beslenmezler ve doğumianndan itibaren sahip oldukları bir enerji rezerviyle yaşarlar."

"Parmaklar bitkidirler."
"Hayır sürüngendir."
"Parmaklann sayılan çoktur."
"Dünyada beşli sürüler halinde dolaşan en fazla on ya da on beş Parmak olmalı."
"Parmaklar ölümsüzdür."
"Hiç de değil, birkaç gün önce onlardan birini öldürdük."
"O gerçek bir Parmak değildi!"
"Ya neydi?"
"Parmaklara saldınlamaz."
"Parmakların yabananlan gibi çimentodan yuvaları var."
"Hayır, onlar kuşlar gibi ağaçlarda uyurlar."
"Kış uykusuna yatmazlar!"
"Durun. Gene de çok fazla çıldırmamak gerek. Parmaklar elbette ki kış uykusuna yatarlar. Bütün hayvanlar kış uykusuna yatar."
306
"Parmaklar ağaçla beslenirler çünkü bir termit garip bir biçimce delinmiş ağaçlar görmüş."
"Hayır, Parmaklar kanncalarla beslenirler."
"Parmaklar beslenmezler, doğumlarından itibaren sahip oldukları bir enerji rezerviyle yaşarlar, bunu size biraz önce açıkladım."
"Parmaklar pembe ve yuvarlaktırlar."
"Siyah ve düz de olabilirler."
Tartışma devam ediyor. Tannalar ve Tanrıcı olmayanlar karşı karşıya geliyorlar. 24. ve 23., çılgınca kuramlarıyla 9.'yu çileden çıkartıyorlar.
Bu iç düşmanlann oluşturduğu riske karşı 103.'nün tanıklığını alarak, "Bu ayaktakımı diğer askerleri kendilerine benzetmeden onları öldürmek gerek," diyor.
Asker kannca duyargalarını sarsıyor.
"Hayır. Onlan bırakalım. Onlar dünyadaki çeşitliliğin bir parçasını oluşturuyorlar."
9. şaşkın. Bu çok garip, bu seferin başından beri hepsi değişmiş gibiler. Şimdi kanncalar soyut şeyler tartışıyorlar. Gittikçe daha fazla heyecan, korku duyuyorlar. Kızıl kanncalar bir "ruh halleri hastalığı" salgınına tutulmuş olmasınlar? Yoksa daha az karınca mı olacaklardı.
Önlerinde karşılaşacaklan devler var ve onlar orada kalıp konuşuyorlar. En iyisi uyumak. Mutlu olmayı bilen nadir ağaçlar gibi mutlu olan kornijera ağacı uykularının bekçisi olacak.
Dışarıda gece yarısı karakurbağalan, lif ve özsudan şatolan tarafından korunan bu böcek kalabalığından kendilerine şölen veremedikleri için bangır bangır bağınyorlar.
Karaciğer kelebekleri tarafından koşullanan zombi karıncalar dışında sefere katılanlann hepsi uyuyor. Zombiler bir otun tepesine tırmanıp orada yenmeyi beklemek için sıralar halinde çıkıyorlar. Ama bu adada hiç koyun yok. Sabahleyin, kaçışlannı tamamen unutmuş olarak arkadaşlanna katılacaklar.
307
Hf
BEŞİNCİ GİZEM
KARINCALARIN EFENDİSİ
146. TANRICI
Asiler son hızla sitenin koridorlarından aşağı iniyorlar. Bu sarnıç karıncayı Doktor Livingstone'a kadar götürmeyi asla başaramayacaklar. Federal muhafizlan yavaşlatmak için birçoğu kendini feda ediyor.
Asit atışlan çıtırdıyor. Bir Tanrıcı yıkılıyor, onun ardından bir diğeri daha. Hayatta kalanlar yavaş yavaş tahtakurtlarının bulunduğu salona doğru sürülüyorlar. Fakat hepsi ölmeden önce Chli-pou-ni bilmek istiyor. Bu fanatiklerden birini ona getirmelerini emrediyor.
"Bunu neden yapıyorsunuz?" diye soruyor.
"Parmaklar bizim Tanrılarımız."
Hep aynı nakarat. Kraliçe Chli-pou-ni düşünceli düşünceli duyargalarını oynatıyor. Kısa bir süreden beri asi hareketi yeni bir yükselişe geçti.

Kraliçenin casuslanna göre henüz birkaç hafta önce sadece bir düzineydiler ve şimdi sayıları yüze ulaştı.
Asi avını yoğunlaştırmak gerek. Artık çok tehlikeliler.
309
147. OYUNCAK DÜKKÂNI
Laetitia Wells sordu:
- Şimdi ne yapıyoruz? Melies güvenle buyurdu:
- Oraya gidiyoruz.
- Girmemize izin vereceklerine inanıyor musunuz?
- Tabi ki kapıyı çalmayı düşünmüyordum. Pencereden geç»* lim. Biri karşı çıkarsa bir arama emri göstereceğim. Her zaman üzerimde sahte bir arama emri taşınm.
Gazeteci isyan etti:
- İyi düşünce biçimi! Polisle eşkıyalar arasındaki sınınn çok geniş olmadığı anlaşılıyor.
- Sizin kibar titizlikleriniz ve güzel duygulannızla katillerin hakkından gelemeyiz. Haydi gidelim!
Daha fazla surat asmayacak kadar meraklı olan Laetitia, yağmur sularını tahliye borulannm yardımıyla duvan aşan Melies'i takip etti.
İnsanlar dikey yüzeylerde zorlukla ilerlerler. Terasa ulaşıncaya kadar elleri sıyrıldı, defalarca düşme tehlikesi geçirdiler. Neyse ki ev doğrudan çatının altındaki tek bir kattan oluşuyordu.
Biraz soluklandılar. Yeşil nokta hâlâ orada, hareketsiz bir biçimde ekranın ortasındaydı. Laetitia ve Melies şimdi katil kanncalar-dan belki sadece beş ya da altı metre uzaktaydılar. Balkon kapısı aralıktı. İçeri girdiler.
Melies cep lambasıyla, kırmızı şeritli bir örtüyle kaplı büyük bir yatak, bir Normandiya dolabı, çiçekli duvar kâğıtlarının üzerinde şuraya buraya yerleştirilmiş dağ manzaralanyla sıradan bir yatak odasını aydınlattı. Oda naftalinle karışık bir lavanta kokusu yayıyordu.
Oda, çarpık bacaklı koltuklan ve salkımlı avizesiyle "Mobilya Süpermarketi" tarzında bir salona açılıyordu. Bir konsolun üstündeki doğu parfümleri koleksiyonu özgün bir görüntü oluşturuyordu.
310
Biraz ileride bir ışık fark ettiler. Orada şüphesiz, bir mutfakta gözleri televizyona çevrili insanlar akşam yemeği yiyorlardı. Melies kendi ekranını seyretti.
- Kanncalar şimdi üzerimizdeler, diye fısıldadı. Yani bir çatı katı olmalı.
Tavanda bir döşeme kapısı aradılar. Banyo koridorunda çatıya yönelen bir merdiven buldular. Buradan gelen bir lamba ışığıyla şaşırdılar.
Melies revolverini çekerek konuştu:
- Çıkalım.
İlginç bir çatı arasına ulaştılar. Ortaya Laetitia'nınkine benzeyen ama on kat daha büyük bir teraryum yerleştirilmişti. Bu dev akvaryumdan, bir sürü küçük renkli şişeye bağlı bir bilgisayara bağlanan borular çıkıyordu. Solda başka bilgiişlem araçları, bir ot minder, bir mikroskop, bir elektrik kablolan ve transistörler yığını vardı. Genç kadın, glgın bir bilginin korkunç yeri, diye düşünürken arkalannda bir ses duyuldu:
- Eller yukan!
Yavaşça döndüler. Önce üzerlerine çevrili geniş namlulu bir tüfek gördüler. Sonra, tüfeğin üzerinde şaşırtıcı derecede tanıdık bir yüz. Bu yüzü, Hamelin Kavalcısı'nı, uzun süredir tanıyorlardı.
148. ANSİKLOPEDİ
BOMBACI: Bombacı ağılı böcekler (Brachynus creptians) bir "organik tüfeğe" sahiptirler. Saldırıya uğradıklarında bir duman çıkarırlar ve bunu bir patlama İzler. Böcek bunu İki ayrı bez tarafından salgılanan İki kimyasal maddeyi birleştirerek yapar. Birincisi %25 okslfenll su ve %t0 hldroklnon İçeren bir çözelti çıkarır. İkincisi perokslda adlı bir enzim üretir. Bu sıvılar bir yanma odasında karışarak önce duman, sonra patlamayı sağlayan nitrik asit buharı fışkırması oluştururlar.
Bir bombacı ağılı böceğe elimizi yaklaştırmak namlusu hemen kırmızı, yakıcı ve ağır kokulu damlalardan oluşan bir
311

İri bulut hşkırtacakhr. Nitrik asit deride kabarcıklara yol AÇA çaktır.
Bu kınkanatlılar patlayıcı karışımın harekete geçtiği esnek karın gagalarını ayarlayarak nisan almayı bilirler. Böylece birkaç santimetre uzaklıktaki bir hedefi vurabilirler. Eğer İsabet ettiremezlerse patlamanın gürültüsü her tür saldırganı kaçırmaya yetecektir.
Bombacı ağılı böcekler turuncu ve gümüşi mavidirler. Çok kolay fark edilirler. Sanki namlulanyla silahlandıkları İçin kendilerini alacalı giysilerle gözleri üzerlerine çekecek kadar yaralanmaz hissederler. Genelde, parlak renkleri ve gösterişli dış kanatlan olan kınkanatlılar, meraklıları uzaklaştırmayı sağlayan savunma "aleti"ne sahiptirler.
Not: Bu hayvanın lezzetli olduğunu bilen sıçanlar "alete" karşın bombacı ağılı böceklerinin üzerine atiarlar ve patlayıcı karışım, İşlevini gerçekleştirmeye zaman bulamadan hemen karınlarını kuma banarlar. Böylece darbeler kumda kaybolur ve böcek bütün cephanesini saçıp savurduğunda sıçan onu kafasından başlayarak oburca yer.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
149. ŞARKI SÖYLEYEN BİR SABAH
Kornijeranın ince bir dalının oyuğuna yerleşmiş olan 24., uyanıyor. Küçük dalın yamacının her yanında lombozlara benzeyen ve hücreleri havalandırmayı amaçlayan küçük delikler fark ediyor. Dipteki çeperin zannı deliyor ve bir çocuk bölümünü konuk etmeye hazır bir salon keşfediyor. Diğer kanncalar hâlâ uyuyorlar. 24. biraz yürümek için dışan çıkıyor.
Kornijeranın yaprak sapları yetişkinler için balözü, larvalar için "küçük kap" cisimcik dağıtıcıları taşır. Bu besinler protein ve her

aştaki kanncanın beslenmesine mükemmel biçimde uyan yağlı caddelerle doludur. Falezler ilk dalgacıklann hücumu altında çıür-jıyorlar. Hava sert nane ve misk kokuyor.
Kumsalda, kızaran bir güneş, supirelerinin patinaj yaptıkları nehrin yüzeyini aydınlatıyor. Küçük bir ölü ağaç dalı dalgakıran işlevi görüyor. 24. oraya doğru ilerliyor ve saydam sularda sülükler, sıkışık salkımlar halinde sivrisinek larvaları fark ediyor.
24. tekrar adanın kuzeyine doğru gidiyor. Çok sayıda sumerci-meği, ara sıra benekli bir kurbağanın yuvarlak gözlerinin çıktığı yuvarlak ve yeşil taneciklerden oluşan çimenlik falezin kıyısını okşuyor. Daha ileride bir koyda mor renkli sivri uçları olan beyaz nilüferler ancak akşamüstü kapanmak üzere sabahın yedisinde açmışlar. Nilüfer, böcek dünyasında ünlü bir sakinleştirici güç taşır. Kıtlık zamanında nişasta bakımından çok zengin köksapının yendiği bile olur.
24. kendi kendine doğa her zaman her şeyi düşünür, diyor. Acının yanına her zaman bir çare yerleştirilmiştir. Aynı biçimde, durgun sulann kıyısında kabuğu bu havası bozuk yerlerde yakalanılan hastalıklan iyileştiren salisilik asit (aspirinin temel maddesi) içeren salkım söğütler yetişiyor.
Ada küçük. 24., doğu yakasına geçti bile. Burası sapı suyun içine dalan hem karada hem suda yaşayan bitkilerle süslü. Bu yeşillikler dünyasına mor ve beyaz renk dokunuşları ekleyen suokla-rı, karabaşaklar ve düğünçiçekleri dolup taşıyor.
Kızböceği çiftleri 24.'nün üstünde zıplaya zıplaya uçuyorlar. Erkekler iki cinsel organlarını dişi kızböceklerinin iki cinsel organıyla birleştirmeye çalışıyorlar. Erkeğin bir boğazının altında, bir de karnının ucunda bir cinsel organı var, dişiye gelince onun bir kafasının arkasında ve bir de kamının ucunda cinsel organı var. Her şeyin işleyebilmesi için dört cinsel organın aynı anda birleşmesi gerek. Bu da karmaşık akrobasi hareketleri gerektiriyor.
24. adayı ziyaretine devam ediyor.
Güneyde, bataklıkta yaşayan bitkiler doğrudan toprağa kök t salmış durumdalar. Sazlar, hasırotlan, süsen çiçekleri ve naneler |var. Birden bambuların arasından iki siyah göz çıkıyor. Gözler

24.'ye bakıyorlar. Bu, siyah derisi san ve turuncu ebrulu bir çeşit kertenkele. Kafası düz ve yuvarlak, sırtı dinozor atasının sivri uçia nnın son kalıntılan olan gri siğillerle dolu. Hayvan yaklaşıyor. Salamandralar böcek yemekten büyük

keyif alırlar ama o kadar yavaştırlar ki çoğu zaman avlan onlar yakalayamadan kaçar. Bu yüzden yağmurun onlan öldürmesini ve sonra onlan toplamayı beklerler
24. hızla akasyanın sığınağına doğru koşuyor.
Kokusal dilde, "Alarm," diye bağınyor, "Bir salamandra, bir w lamandra!"
Ağacın mazgallanndan kannlar yöneliyor. Atik olmayan hedeflerine kolayca ulaşan bir asit mitralyözü saçılıyor. Fakat koyu renkli, kalın derisinin altındaki salamandra bununla dalga geçiyor. Onu çeneleriyle daha kolay delebilmek için aceleyle üstüne çıkan ka-nncalar onu saran çok zehirli ruh halinin kurbanları olarak anında ölüyorlar. Bu şekilde bazen yavaş biri hızlı olanlan yenebilir.
Yaralanamazlığından emin olan salamandra acele etmeden ayağını topçu karıncalarla dolu bir dala doğru götürüyor. Ve... akasya kornijeranın bir dikeni ayağına batıyor. Ayağı kanıyor, yarasını dehşetle inceliyor ve hasırotlannın arasına gizlenmek için kaçıyor. Hareketsiz olan yavaş olanın hakkından geldi.
Ağacın bütün kiracılan sanki onlan bir düşmana karşı savunmaya gelen bir hayvanmış gibi onu kutluyorlar. Onu dallannda dolaşan son asalaklardan kurtanyorlar ve köklerinin yanına birkaç gram gübre koyuyorlar.
Yükselen sabahın sıcaklığıyla her biri kendi işlerini yapmaya koyuluyor. Termitler nehir tarafından sürüklenen bir ağaç parçasını delmeye girişiyorlar. Sinekler cinsel geçit töreni gösterilerine başlıyorlar. Her tür, en sevdiği yeri temizliyor. Kornijera adası onlara bütün gerekli yiyeceği sağlıyor ve onlan saldırganlardan uzak tutuyor.
Nehir yiyecek bakımından zengin: Kanncalann şeker bakımından zengin bir bira elde edinceye kadar suyunu sıktıklan suyonca-lan, bataklıklarda yaşayan unutmabeniler, yaraları dezenfekte e-den çöğenler, dikenleri kanncalar için yeni bir et türü oluşturan, balıklan tutan kenevir.
314
Sivrisinek ve kızböceği bulutlarının altında her biri büyük sitelerdeki tekrar tekrar yapılan işlerden uzakta bu ada hayatının tadına varıyor.
Büyük bir çatırtı duyuluyor. Bunlar dövüşen iki erkek makaslıböcek.
Kıskaç ve sivri uçlu boynuzlarla zırhlanan iki kocaman kınkanatlı birbirlerinin çevresinde dönüyor, sonra aşın gelişmiş çenele-riyle birbirlerine sataşıyor, birbirlerini kaldınyor ve sırtüstü getiriyorlar. Kitinler ve boynuzlar çarpışıyor. Serbest dövüş. Çok fazla toz ve gürültü. Havalanıyor ve birbirlerini tutup sıkmaya gökyüzünde devam ediyorlar.
Her izleyici bu görkemli düelloya tanık olmaktan büyülenmiş durumda. Ve izleyicilerin arasında çeneler birbirine vurmaya başlıyor çünkü onlar da vurmak ve dalaşmak istiyorlar.
Dövüş daha kocaman olanın lehine dönüyor; diğeri düşüyor, havada sırtüstü pedal çeviriyor. Galip makaslıböcek uzun, kesici kıskaçlannı zafer işareti halinde gökyüzüne doğru dikiyor.
103., bu olayda bir işaret görüyor. Kornijera adasındaki huzurlu günlerin bittiğini biliyor. Hayvanlar yola devam etmek için sabırsızlanıyorlar. Burada kalırlarsa cinsel yarışlar, sövgülü dövüşler, boğuşmalar yeniden başlayacak, eski türler arası rekabetler yeniden yüzeye gkacak. Birlik çatırdayacak. Kanncalar termitlere karşı, kınkanatlılar kınkanatlılara karşı savaşacaklar.
Bu yıkıcı enerjileri ortak bir hedere yöneltmek gerek. Serere devam etmek gerek. Sağındakilere ve solundakilere bunu söylüyor. Ertesi sabah ilk sıcaklıktan itibaren yola çıkmaya karar veriliyor.
Akşam, doğal odaların dibine iyice yerleşmiş bir halde çeşitli konular hakkında konuşmayı alışkanlık haline getiriyorlar.
Bugün bir kannca, sereri belirtmek için her birinin kraliçelerin yaptıklan gibi yumurtlanma numaralannı bir adla değiştirmelerini öneriyor.
"Bir ad mı?"
"Neden olmasın..."
"Evet, birbirimizi adlandıralım."
315
"Beni nasıl adlandırırdınız?" diye soruyor 103.
Ona, "Rehberlik eden" ya da "Kuşu yenen" veya "Korkan" ad-lannın verilmesi öneriliyor. Ama o, onun duygulannı en iyi belirtenin kuşku ve merak olduğuna karar veriyor. Cahilliği onun temel gururu. Ona "Kuşku duyan" denmesini isterdi.

23., "Ben adımın 'Bilen' olmasını isterdim. Çünkü Parmakların bizim Tannlanmız olduklarını biliyorum," diye bildiriyor.
9. ısrar ediyor. "Ben, bana 'Bir kannca olan' denmesini isterdim çünkü karıncalar için ve karıncaların bütün düşmanlanna karşı dövüşüyorum."
"Ben, adımın."
Eskiden "ben" sözcüğü tabuydu. Gerçekte kendilerine bir ad vermeleri artık bir bütünün parçası olarak değil, birey olarak tanınma gereksinimini oluşturuyor.
103. sinirleniyor. Bütün bunlar normal değil. Dört ayağının üzerinde dikiliyor. Bu düşünceden vazgeçilmesini istiyor.
"Hazırlanın, yann erkenden yola çıkıyoruz. Mümkün olduğu kadar erken."
150. ANSİKLOPEDİ
AUROVILLE: Hindistan'da, Pondiçerri yakınındaki Aurovll-le'in (Şafak Şehir anlamına gelen Auroreville'in kısaltması) serüveni ütopik İnsan topluluğu deneyimlerinin en ilginç olanları arasında yer alır. Bengalll bir filozof olan Sri Auroblndo ve bir Fransız filozof olan Nura Alfassa ("Anne") 1968de "ideal köyü" yaratmaya giriştiler. Yuvarlak merkezinden itibaren her şeyin bir noktadan çevreye yayılması için bir galaksi biçiminde olacaktı. Bütün ülkelerden İnsanlar bekliyorlardı. Oraya özellikle mutiak bir ütopya arayışındaki Avrupalılar geldi. Erkekler ve kadınlar rüzgar enerjisinden yararlanmak için makineler, zanaat eşyalan yapım yerleri, kanalizasyonlar, bir bilişim merkezi, bir tuğla harmanı İnşa ettiler. Oldukça kurak olan bu bölgede tarlalar oluşturdular. Anne, ruhsal deneyimleriyle İlgili birçok kitap yazdı. Bütün bunlar topluluk üyelerinin
316
Anneyi sağlığında Tanrılaştırmaya karar vermelerine kadar İyi gitti. Anne önce bu onuru reddetti. Fakat Sri Auroblndo öldükten sonra yanında onu destekleyecek yeteri kadar güçlü biç kimse kalmamıştı. Ona tapınanlara uzun süre direnemedi. Ona tapınanlar, onu odasına kapattılar ve Anne yaşarken Tanrıça olmayı reddettiği İçin onun ölü bir Tanrıça olmasına karar verdiler. Belki kendisi Tanrısal özünün bilincinde değildi ama gene de bu, onun bir Tanrıça olmasını engellemiyordu l
Anne'nln son görüntülerini veren fotoğraflar onu bitirin ve bir sokun etkisinde gösteriyor. Hapsedilmesinden ve tapınan-lannm ona davranışlarından söz etmeye çalıştığında, onlar sözünü kesiyor ve onu odasına geri götürüyorlardı. Anne, ona tapındıklannı iddia edenlerin günbegün yaşattıkları felaketlerle yüzü buruşan yaşlı bir kadın oldu.
Anne gene de eski arkadaşlarına gizilce bir haber göndermeyi başardı: Onu daha kolay tapılacak ölü bir Tanrıça yapmak İçin zehirlemeye çalışıyorlardı. Yardım çağrısı boşunaydı. Anne'ye yardım etmeye çalışanlar derhal topluluktan dışlandılar. Son iletişim yolu: Anne, dört duvarının arasında dramını anlatmak İçin org çaldı.
Hiçbir şey olmadı. Anne, büyük olasılıkla ona verilen yüksek dozda arseniğin kurbanı olarak 1973'te öldü. Auroville ona Tanrıça'ya yakışan cenaze törenleri düzenledi.
Buna karşın onsuz topluluğu bir arada tutacak hiçbir şey kalmadı. Topluluk bölündü. Üyeleri birbirlerine karşı ayaklandılar. İdeal bir dünya ütopyasını unutarak mahkemelerde birbirlerine İhanet ettiler ve çok sayıda dava bir zamanlar en ; hırslı ve en başarılı İnsan topluluğu deneyimlerinden biri olan topluluğu kuşku altında bıraktı.
Edmond VVelis, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
317
1S1.NICOLAS
"En sonuncunuz kalıncaya kadar dövüşün.
Chli-pou-ni tararından acımasızca kovuşturulan Tanncı hareketin ikinci soluğunu bulmakta zorlandığını biliyordu. Bir Tann, etkin olmak için söylemini o anın olaylarına uydurabilme yeteneğini göstermeli. Nicolas Wells, yeraltı topluluğunun topluca uyumasın dan yararlanarak çeviri makinesinin önüne oturmuştu. Bir an es. beklemişti, sonra salonlardaki genç bir Mozart gibi klavyeye basmaya başlamıştı. Yalnız o müzik üretmiyor, onu Tann'ya dönüştürecek koku senfonileri yaratıyordu.
"En sonuncunuz kalıncaya kadar dövüşün

Size neye mal olursa olsun bize sunacağınız yiyecekler için gö-. rev birlikleri gönderin.
Bizi yeteri kadar beslemediğiniz için şu anda ölüm acısı çekiyorsunuz.
Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar Tanndırlar. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar büyüktürler. Parmaklar her şeyi yapabilirler çünkü Parmaklar güçlüdürler.
Gerçek bu..."
- Nicolas, kalktın mı, ne yapıyorsun? Uyumuyor musun?
Jonathan Wells onun arkasındaydı ve göz kapaklarını ovuşturup esneyerek ilerliyordu.
Panik. Nicolas Wells makineyi kapatmak istedi fakat düğmeyi kanştırdı. Elektriği kesmek yerine ekranın parlaklığını artırdı.
Tek bir bakış Jonathan'ın her şeyi tahmin etmesine yetti. Sadece son cümleyi okuyacak zamanı oldu ama her şeyi anlamıştı.
Oğlu, kanncalan onları beslemeye zorlamak için kendini onla-nn Tannsı gibi göstermişti.
Jonathan'ın gözleri kocaman açıldı. Bir anda bu kurnazlığı11 tüm içeriğinin sonucunu çıkardı.
NİCOLAS KARINCALARI DİNDAR YAPTI!
318
Bu keşif onu o kadar şaşırtmıştı ki bir an donup kaldı. Nicoias ne yapacağını bilmiyordu. Aceleyle babasına doğru ilerledi.
- Anlamalısın, baba, bunu bizi kurtarmak için, bizi beslemeleri için yaptım...
Jonathan Wells dehşet içindeydi. Nicoias mırıldandı:
- Karıncalara bize tapınmalannı öğretmek istedim. Zaten onların yüzünden buradayız, bizi buradan onlann çıkarması gerek. Ve işte bize artık yiyecek getirmiyorlardı, bizi açlıktan ölmeye terk ediyorlardı. Birinin harekete geçmesi ve bir şey yapması gerekiyordu. Böylece ben çözüm aradım ve buldum. Biz kanncalardan bin kat daha zekiyiz, bin kat daha güçlü, bin kat daha büyük. Herhangi bir saf adam bu hayvanlar için bir dev. Eğer bizi Tann olarak kabul ederlerse yok olmamıza izin vermezlerdi. Sonuç olarak ben de Tanncı kanncalar oluşturdum ve hâlâ biraz bal şurubu ve mantar yiyorsanız, bu benim sayemde. Ben, on iki yaşındaki Nicoias sizi, kendinizi böcek yerine koymakta olan siz yetişkinleri, kurtardım!
jonathan Wells duraksamadı. Yankılanan iki tokat oğlunun ya-naklannda beş parmak izi çıkardı. Herkes bir göz kırpmayla sorunu anladı.
Büyükanne Augusta şaşkın bir halde bağırdı:
- Nicoias!...
Nicoias gözyaşlarına boğuldu. Büyükler hiçbir zaman hiçbir şey anlamıyorlardı. Öç güden Tann, anne ve babasının donuk bakışlan altında ağlamaklı bir küçük çocuğa dönüştü.
Jonathan VVells onu cezalandırmak için yeniden elini kaldınyor-du. Karısı onu durdurdu:
- Hayır. Bu ortama yeniden şiddeti getirme. Onu kovmak için yeteri kadar güçlük çektik!
Fakat jonathan kendinde değildi.
- O, insan olmanın getirdiği elverişli durumu kötüye kullandı. Karınca uygarlığına "Tanrı" kavramını soktu! Böyle bir hareketin
319
sonuçlarını kim öngörebilir? Din savaşlan, engizisyon, fanatizm hoşgörüsüzlük... Ve bütün bunlar benim oğlumun yüzünden. Lucie hoşgörü telkin etti:
- Bu hepimizin hatası. Jonathan iç çekti:
- Böyle bir düşüncesizliği nasıl tamir edebiliriz? Hiçbir çözüm göremiyorum.
Lucie kocasını omuzlanndan tuttu. ,n
- Evet. Gözlerimin önüne gelen bir çözüm var. Oğlunla konuş.
152. KORNİJERA SERBEST TOPLULUĞUNUN (KST) DOĞUSU
Gün ağnyor. 24. bu sabah da buğulu ufku hayranlıkla seyre dalıyor.
"Güneş, doğ."
Ve güneş ona itaat ediyor.
24. bir dal budağın ucunda tek başına dünyanın güzelliğini izliyor ve düşünüyor. Eğer varsalar, Tannların Parmaklarda cisimleşmeye gereksinimleri yok. Dev ve

canavar gibi hayvanlara dönüşmek durumunda değiller. Buna karşın oradalar. Ağacın kanncalan çekmek için ürettiği bu ince ve tatlı şekerlerdeler. Kınkanatlıların göz kamaştıran zırhlarında. Termit yuvasının soğutma düzeninde. Nehrin güzelliğinde ve çiçeklerin kokusunda, tahtakurulannın sapıklığında ve kelebeğin kanatlarının kromlarında, yaprakbitinin lezzetli bal şurubunda ve arının ölümcül zehrinde, dolambaçlı dağlarda ve soğukkanlı nehirde, öldüren yağmurda ve yeniden güçlendiren güneşte.
23. gibi o da üstün bir gücün dünyayı yönettiğine inanmak istiyor. Ama bunu şimdi anladı, bu güç her yerde ve her şeyde. O, yalnız Parmaklarda cisimleşmiyor!
O kendisi Tanrı, 23. Tanrı ve Parmaklar Tanrı. Daha uzakta aramaya gerek yok. Her şey orada, duyarganın ve çenenin menzilinde. 103.'nün ona anlattığı karınca efsanesini anımsıyor. Şimdi o-nun tamamını anlayabiliyor. "En iyi an hangisi? Şimdi! Yapılacak

en iyi şey ne? Karşımızda bulunanla uğraşmak! Mutluluğun sim nedir? Dünya üstünde yürümek!"
Dikiliyor.
"Güneş, daha yukan yüksel ve beyaz ol!"
Ve uysal güneş bir kez daha itaat ediyor.
24. yürüyor ve kozasını bırakıyor. Artık araştıracak şeyi yok. Her şeyi anladı. Artık serere devam etmeye gereksinimi yok. Her zaman kayboldu çünkü kendi yerini bulamıyordu. Şimdi yerinin burası olduğunu biliyor. Yapması gereken bu adaya çekidüzen vermek ve tek tutkusu her saniyeden mucizevi hayattn bir bağışı gibi yararlanmak.
Artık yalnızlıktan korkmuyor. Ve artık başkalarından da korkmuyor. Doğru yerde olunduğunda hiçbir şeyden korkulmuyor.
24., 103. yü aramaya koşuyor.
Onu unutmabeni gemilerini tükürükle tamir ederken buluyor.
Duyarga bağlantısı.
Ona kozayı veriyor.
"Artık bu hazineyi taşımayacağım. Onu tek başına taşıman gerekecek. Ben burada kalıyorum. Artık kanıtlayacak hiçbir şeyim yok, dövüşmekten bıktım, kaybolmaktan bıktım."
Bu konuşma orada bulanan bütün karıncalann duyargalarının şaşkınlıktan dikilmesine neden oluyor. 103. şaşkın, kelebek kozasını alıyor.
Ona neler olduğunu soruyor.
İki böcek duyargalarının sivri uçlanyla birbirlerine hafifçe dokunuyorlar.
"Burada kalıyorum," diye tekrarlıyor 24. "Burada bir site kuracağım."
"Fakat senin siten, doğduğun yuva, Bel-o-kan var!"
Genç kannca Bel-o-kan'ın büyük ve güçlü bir federasyon olduğunu isteyerek kabul ediyor. Yalnız, kannca siteleri arasındaki rekabetler artık onu ilgilendirmiyor. Doğumdan itibaren hepsine zorla bir rol veren bu kastlardan bıktı. Onlardan ve Parmaklardan uzakta yaşamak istiyor. Her şeye sıfırdan başlamak istiyor.
"Ama yalnız olacaksın!"

"Eğer başkaları da adada kalmak istiyorlarsa severek karşılanırlar."
Bir kızıl kannca yaklaşıyor. O da bu seferden bıkıp usanmış durumda. Parmaklara ne karşı ne de taraftar. Onu ilgilendirmiyorlar. Başka altı karınca karşılık veriyor. Onlar da adayı terk etmeyi reddediyorlar.
İki an ve iki termit de sererden aynlmaya karar veriyorlar.
9. onlan uyarıyor:
şı
"Kurbağalar hepinizi oburca yiyecek."
Kalmaya karar verenler bunların hiçbirine inanmıyorlar. Akasya kornijera dikenleriyle onlan saldırganlara karşı koruyacak.
Bir kınkanatlı ve bir sinek 24.'nün tarafına geçiyor. Sonra on kannca, beş an ve beş termit daha.
Onlan nasıl alıkoyabilirler?

Bir kızıl kannca Tanna olduğunu ama buna karşın burada yaşamak istediğini işaret ediyor. 24. Parmaklarla ilgili konuda onların topluluğunun Tanncılara ne karşı ne de taraftar olduğunu söyledi. Adada herkes istediği gibi düşünecek.
"Düşünecek..." diyerek titredi 103.
Hayvanlar ilk kez bir ütopik topluluk kuruyorlar. Ona "Kornijera Sitesi" kokusal adını veriyorlar ve ağaca yerleşmeye başlıyorlar. Hormonlarla dolu kraliyet peltesi taşıyan arılar isteyen cinsiyetsizleri cinsiyetli hale dönüştürüyorlar. Böylece kraliçeler olacak ve topluluk varlığını sürdürebilecek.
Bu karara şaşıran 103. bir an hareketsiz kalıyor. Sonra duyarga-lannı yeniden harekete geçiriyor ve sefere devam etmek isteyen herkesten toplanmalannı istiyor.
153. ANSİKLOPEDİ
AĞAÇLAR ARASINDA İLETİŞİM: Afrika'deki bazı akasyalar şaşırtıcı özellikler gösterirler. Bir ceylan ya da bir keçi dallan-mn ucunu kemirmek istediğinde beslsulannın kimyasal bileşimini onu zehirli kılacak biçimde değiştirirler. Hayvan, ağacın
322
f»
artık aynı tatta olmadığını fark ettiğinde başka bir ağacı ısır-0gk için çekip gider. Oysa akasyalar, komşu akasyaları hemen saldırganın varlığından haberdar eden bir koku salgılayabilirler. Birkaç dakika İçinde bütün ağaçlar yenmeyecek hale gelirler. Bunun üzerine ot yiyenler, uyan mesajını alamayacak kadar uzaklıkta bir akasya aramak için uzaklaşırlar. Buna karşın sürüler halinde hayvan yetiştiriciliği tekniklerinin keçilerle akasyaları kapalı bir yerde aynı ortamda bulundurduğu olur. Sonuç: İlk dokunulan akasya diğer hepsini uyardıktan sonra hayvanların zehirli ağaççıkların uçlarını kemirmekten başka çözümleri yoktur. Bu biçimde çok sayıda bir sürü hayvan, İnsanların uzun süre anlayamadıkları nedenlerle zehirlenerek ölmüştür.
Edmond VVells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
154. DÜNYANIN KIYISI İKİ ADIM UZAKLIKTA
Öğle vakti. Öncüler kornijera adasına yerleşmeyi sürdürürken 103. unutmabeni gemilerini donatıp silahlandınyor. Sefere katılanlar yaprakların ince tüylerinin üstüne yerleşip istifleniyorlar.
Sinekler, yanaşacaklan öteki kıyıyı incelemek için öncü olarak havalanıyorlar. Sinekler demir atmak için en iyi noktayı bulmakla görevliler. Yani en az tehlikeli olanı.
Bütün gemiler bağlı bulunduklan yerden ayrılıyor. Kornijera Topluluğu'nun üyeleri suya kadar onlara eşlik ediyor ve savaş gemilerini nehre itmeye yardım ediyorlar. Duyargalar karşılıklı olarak cesaret verici feromonlar yaymak için dikiliyor. Hangisinin daha zor olduğunu bilmiyorlar: Boş bir adada özgür bir toplum yaratmak mı yoksa dünyanın ötesindeki canavarlarla çarpışmak mı? Her iki grubun bütün bireyleri birbirlerine dayanma gücü diliyor. Ne olursa olsun belirlenen hedeften aynlmamak gerek.
323
Gemiler kumsaldan uzaklaşıyorlar, unutmabeni yapraklarının üstünde istiflenmiş denizciler Tannalar tararından yapılan balgk heykellerin gittikçe küçüldüğünü görüyorlar. Filo düz bir çizgi halinde ilerliyor.
Kürek çeken domuzlanlar tarafından itilen kırılgan kayıklar nehrin sularında hızla kayıyorlar. Onlann üzerinde kınkanatlılar, yüzen kervana yaklaşmak isteyen kuşlan geri püskürtüyorlar.
Ve sefer ilerliyor, sürekli ilerliyor.
Feromonal bir savaş şarkısı ılık havada yükseliyor.
"Onlar kocamanlar, oradalar,
Parmaklan öldürelim, Parmaklan öldürelim.
Onlar ambarlan ateşe veriyorlar,
Parmaklan öldürelim, onları yeneceğiz!
Sitelerimizi kaçınyorlar,
Parmaklan öldürelim, Parmaklan öldürelim.
Küçük yersolucanlannı kazığa oturtuyorlar,
Parmaklan öldürelim, onlan yeneceğiz!
Onlar bizi katlediyorlar,

Parmaklan öldürelim, Parmaklan öldürelim."
Zaman zaman samsa balıkları, alabalıklar ve kedibalıklan arka yüzgeçlerinin ucunu gösteriyorlar. Ama burada da gergedanbö-cekleri göz kulak oluyorlar. Bu su canavarlarından biri bir gemiyi tehdit ettiğinde boynuzlarını balıkların pullarının arasına saplamakta duraksamıyorlar.
Öncü sinekler bitkin bir halde geri geliyor ve uçak gemilerine iner gibi yaprakların üzerine iniyorlar. Kenar yamacının yanında sadece dünyanın kıyısını değil, ek olarak üstüne atlayacak bir taştan bir köprü kemeri de bulmuşlar. Beklenmedik bir kazanç!
Tünel kazmaya gerek yok! 103. çok seviniyor.
"Nerede bu köprü?"
"Biraz daha kuzeyde. Akıntıya karşı gitmek yeterli."
Sefere katılan askerler heyecanlanıyorlar: Dünyanın ucu artık çok yakın.
324
f: Filo çok fazla zarara uğramadan karşı kıyıya ulaşıyor. Tek bir fıgemi bir su semenderi tarafından yutuldu. Bunlar yolculuğun riskleri!
f. Alaylar ve türlere göre toplanılıyor. İleri! Sinekler yalan söylememişler!
Dünyanın ucunu henüz hiç algılamamış olanlar için ne heyecan! Gizem ve efsanelerle çevrili o siyah şerit orada. Kütleler orada, duman ve hidrokarbür kokan bir toz halesinin içinde, baş döndüren bir hızla hareket ediyorlar. Titreşimleri bilinmeyen bir güçte. Artık hiçbir şey doğal değil.
103.'ye göre bu saldıran koyu renkli kütleler dünyanın ucunun bekçileri. Aynca burasının Parmaklan da içeren bir şey oluğunu düşünüyor.
i "Öyleyse onlara saldıralım!".diyor bir asker termit. ! "Hayır, bunlara değil ve burada değil."
" 103., siyah şeridin Parmaklara olağanüstü bir kuvvet verdiğini tahmin ediyor. Onlarla daha az tehlikeli bir yerde çarpışmak daha iyi olur. Dünyanın ucunun diğer tarafında, yani köprünün diğer tarafında onlan yenmek daha kolay olacak. Her orduda gözü pek çılgınlar var. Bir termit emin olmak istiyor. Siyah şeridin üstünde ilerliyor ve hemen bir yaprak gibi yassı-laşıyor. Fakat böcekler böyledir. Ne olursa olsun bir konuda ikna olmak için denemeleri gerekir.
Bu olaydan sonra ordu, köprünün üzerindeki 103.'yü takip ediyor ve küçük adımlarla Parmak sürülerinin yayıldıklan bilinmeyen büyük ülkeye doğru ilerliyor.
155. TANIDIK BİR YÜZ
Merdivende ayakta duran biri onlara nişan almıştı ve tavanın kapağından sadece gövdesiyle tüfeği çıkmıştı. Onlarla yüz yüze gelmek için birkaç basamak çıktığında]acques Melies umutsuzca beyninin kıvrımlarını araştırdı.- "Bu yüzü tanıyorum."
325
Onun gibi Laetitia VVells'in de dudaklarında henüz söylemeyi başaramadığı bir isim vardı.
- Tabancanızı bırakın Mösyö! (Melies tabancasını ayaklannın dibine attı.) Şu sandalyelerin üzerine oturun.
Bu ton, bu ses...
- Biz hırsız değiliz, diye başladı Laetitia. Hatta arkadaşım... Komiser hemeYı onun sözünü kesti:
- ... buralardan. Bu semtte oturuyorum. ^ Diğeri onlan kablolann yardımıyla sandalyelerine bağlarken ya-
nıt verdi:
- Önemli değil!
- Pekâlâ, şimdi daha iyi koşullarda konuşabiliriz. "Fakat kim bu?"
- Benim evimde ne yapıyorsunuz Komiser Melies ve siz, "L'Echo du dimanche"ta gazeteci olan Laetitia Wells? Ve üstelik birlikte. Hep siz ikinizin birbirinizden nefret ettiğinizi düşündüm. O size basın yoluyla hakaret etti, siz onu hapse attınız! Ve ikiniz buradasınız, panayırdaki hırsızlar gibi gece yarısı benim evimde.
-Şey...
Bir kez daha Laetitia'nın sözü kesildi.

- Bu ziyareti neye borçlu olduğumu çok iyi biliyorum, haydi! Henüz nasıl olduğunu bilmiyorum ama benim kanncalanmı izlediniz.
Alt kattan biri seslendi:
- Neler oluyor tatlım? Tavan arasında kiminle konuşuyorsun?
- Evimizde istenmeyen kişilerle.
Döşeme kapısında ikinci bir kafa, ikinci bir gövde yükseldi. "Onu tanımıyorum." Kırmızı kareli gri bir gömlek giymiş olan, uzun beyaz sakallı bir adam göründü. Bir Noel Baba'ya benziyordu ama zamanla yıpranmış, güçten düşmüş bir Noel Baba'ya.
- Sana Mösyö Melies ve Matmazel VVells'i takdim edeyim. Küçük arkadaşlarımıza buraya kadar eşlik ettiler. Nasıl? Bunu bize söyleyecekler.
Noel Baba altüst olmuş görünüyordu.
326
- Fakat onlann ikisi de ünlü. Biri polis memuru, biri de gazeteci olarak! Onlan öldüremezsin, onlar olmaz. Zaten öldürmeye devam edemeyiz...
Kadın kuru bir sesle sordu:
- Vazgeçmemizi mi istiyorsun Arthur? Her şeyden elimizi çekmemizi mi istiyorsun?
- Evet, dedi Arthur. Kadın neredeyse yalvardı:
- Ama biz bırakırsak, görevimizi kim devam ettirecek? Hiç kimse yok, hiç kimse...
Beyaz sakallı adam parmaklarını büktü.
- Eğer onlar bizi buldularsa, bunu başkalan da yapabilir. Öyleyse öldürmek, gene öldürmek! Her durumda görevimizi asla bitiremeyeceğiz. Birini ortadan kaldırdığımızda, on tanesi yeniden ortaya çıkıyor. Bütün bu şiddetten bıktım usandım.
"Noel Babayı hiç görmedim. Ama kadın, o..." Beynini harekete geçiren bütün o kargaşanın içinde Laetitia iki hayatın söz konusu olduğu bu konuşmayı takip edemiyordu.
Arthur koyu renk lekelerle kaplı elinin tersiyle alnını kuruladı. Konuşma onu bitkin bırakmıştı. Tutunacak bir şey aradı ve bayılarak yere yığıldı.
Kadın sessizce gençlere gözlerini dikti, sonra onlan çözdü. Mekanik hareketlerle el ve ayak bileklerini ovuşturdular.
- Onu yatağımıza kadar taşımama yardım eder misiniz? dedi kadın. Laetitia sordu:
- Neyi var?
- Bir nöbet. Son zamanlarda gittikçe daha sık oluyorlar. Kocam hasta, çok hasta. Çok fazla ömrü kalmadı. Ölümünün yakın olduğunu hissettiği için her şeyi göze alarak bu serüvene atıldı.
- Ben doktordum, dedi Laetitia. Onu dinlememi ister misiniz? Belki onun acısını azaltabilirim.
Kadın üzgün bir halde dudak büktü.
- Yararsız. Hastalığının ne olduğunu çok iyi biliyorum. Genel-leşmiş kanser.
327
Arthur'u dikkatle yatak örtüsünün üzerine yerleştirdiler. Hastanın kansı ağn kesici ve morfin kanşımı içeren bir şınnga aldı.
- Şimdi bırakalım dinlensin. Biraz güç toplamak için uykuya gereksinimi var.
Jacques Melies uzun uzun kadına baktı.
- Tamam, sizi tanıyorum.
Aynı anda, aynı işaret Laetitia VVells'in de aklına geldi belirdi. Tabi, o da bu kadını tanıyordu!
156. ANSİKLOPEDİ
EŞZAMANLILIK: 1901 'de birçok ülkede aynı anda gerçekleştirilen bir bilimsel deney, bir dizi zekâ testinin verilerine göre farelerin 10 üzerinden 6 notunu aldıklarını gösterdi.
1965'te aynı ülkelerde ve tam olarak aynı testlerle yeniden yapılan deney farelere 20 üzerinden 8 ortalama verdi.
Coğrafi bölgelerin bu olguyla hiç İlgisi yoktu. Avrupalı fareler Amerikalı, Afrikalı, Avusturyalı ya da Asyalı farelerden ne daha fazla ne de daha az zekiydiler. Bütün kıtalarda, 1965'İn bütün fareleri 1901'deki büyükannelerinden daha iyi bir not elde ettiler. Bütün dünya üzerinde gelişme kaydetmişlerdi. Sanki yıllarla birlikte ilerleyen, gezegene özgü bir "fare" zekâsı vardı.

İnsanlarda bazı buluşların Çin'de, Hindistan'da ve Avrupa'da aynı anda yapıldıkları gözlendi: Örneğin, ateş, barut, dokuma. Günümüzde de buluşlar dünyanın birçok noktasında ve belli sûrelerde aynı anda gerçekleşiyor. Bütün bunlar bazı düşüncelerin havada, atmosferin ötesinde yüzdüklerini ve onları yakalayabilecek yetenekte olanların, türün genel bilgi düzeyini yükseltmeye katkıda bulunduklannı düşündürüyor.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt 0.

w
i 57. DÜNYANİN ÖTESİNDE
Ordu, sarp kayalar boyunca aşağı doğru ilerliyor. Köprünün öbür tarafında küp biçiminde yüksek yapılar gökyüzüne doğru yükseliyor. Kökleri var gibi görünmüyorlar. Karıncalar hareketsiz-leşiyor ve bu kusursuz şekilli, yüksek ve sert sıradağlan gözlemliyorlar: Bunlar Parmakların yuvalan mı?
Dünyanın kıyısının ötesindeki ülkedeler. Parmaklann ülkesi!
Buraya gelinceye kadar tanıdıklan çok sayıda ve çok güçlü duyumlardan daha yoğun bir duyum hissediyorlar.
Parmakların yuvaları oradalar! Dev gibi, devlere yakışan, ormandaki en yaşlı ağaçlardan bin kat daha kalın ve yüksekler! Serin gölgeleri binlerce adıma ulaşıyor. Parmaklar kendilerine ölçülemeyecek büyüklükte yuvalar inşa ediyorlar. Doğa bunların benzerini yapmıyor.
103. donuyor. Bu kez devam etme, dünyanın kıyısını geçme, mümkün olanın ötesine gitme cesaretini tüketti. Şimdi o kadar uzun süredir kafasını meşgul eden o başka yerde: Her tür uygarlığın dışında.
Onun arkasında diğer böcekler kuşkucu bir tavırla duyargalarının ucunu kımıldatıyorlar.
Serere katılanlar uzun bir süre bu kadar güçten şaşkın bir halde sessiz, hareketsiz kalıyorlar. Tanrıcılar yerlere kapanıyorlar. Diğerleri, düz çizgileri ve sonsuz hacimleriyle bu kadar farklı bu dünya hakkında birbirlerine sorular soruyorlar.
(| Askerler toplanıyor ve yeniden kendilerini sayıyorlar. Düşman I ülkesinde sekiz yüz kişiler ama böyle kalelerde saklanan Parmak-' lan nasıl öldürmeli? Bu yuvaya saldırmak gerek!
Kınkanatlılar ve arılardan oluşan uçan alaylar sadece sorun çıktığında müdahale edecek yardım kuvvetleri olacaklar. Herkes ka-^ bul ediyor ve işaret gelince ordu binanın girişine saldınyor. Gök-B yüzünden garip bir kuş düşüyor. Bu siyah bir levha. Dört asker
¦ termiti eziyor. Şimdi her yerden siyah levhalar düşüyor ve topçu-
¦ ların zırhlannı çatır çatır kırıyorlar. m Bunlar Parmaklar mı?
Bu ilk saldın sırasında yetmişten fazla asker ölüyor.
Fakat serere katılanlar umutsuzluğa kapılmıyorlar. İkinci bir saldırıya geçmeden önce geri çekiliyorlar.
"İleri, hepsini öldürelim!"
Bu kez kannca ordusu ucu sivri bir şekil alıyor. Alaylar hızlanıyor.
Saat 11 ve çok sayıda kişi postalanacak şeylerini postaneye getiriyor. Fark edilmeyecek şekilde yerde kayan küçük siyah birikintileri çok azı fark ediyor. Çocuk arabalarının tekerlekleri, mokasenler ve spor ayakkabılan koyu renkli küçük siluetleri yassıltıyor.
Bu siyah noktalardan birkaçı bir pantolona tırmanmayı başardığında hemen bir elin tersiyle kovuluyor.
Bir asker ezilmeden önce, "Bizi fark ettiler ve her yerden saldı-nyorlar," diye bağınyor.
Geri çekilme feromonu yayılıyor. Altmış ölü daha.
Duyargalar sessizce iletişim kuruyor.
"Her ne pahasına olursa olsun bu Parmak Yuvası'nı almamız gerek." 9., alaylan daha farklı bir biçiminde düzenlemeyi telkin ediyor.
Dönemeçli bir harekât denemek gerek. Hangi ayakkabı tabanı olursa olsun tırmanma emri veriliyor.
"Saldırın!"

İlk sıraya yerleştirilen topçular zehirlerini bir spor ayakkabısının kauçuğunun üstüne püskürtüyorlar. Bazılan bir çift kadın iskarpinini parlatan plastik şeritte yaralar açıyorlar.
Geri çekilme. Tekrar sayışılıyor. Yirmi ölü daha.
Baştan beri dua ederek çarpışmalann gerisinde duran Tanncı karınca topluluğu zafer kazanmış bir edayla, "Tanrılar yaralana-maz," diyor.
103. ne yapacağını bilmiyor. Hâlâ Merkür Görevi'nin kelebek kozasını sıkıca tutuyor ve bu tehlikeli saldınlara katılmaya cesaret edemiyor.
Parmaklara karşı duyduğu büyük korku yavaşça geri geliyor ve onu sarıyor. Gerçekten yenilmez görünüyorlar.
330
Fakat 9. vazgeçmiyor. Uçan alaylarla saldırmaya karar veriyor. Bütün ordu postanenin karşısındaki çınar ağacında toplanıyor. 9., bir kınkanatlının üzerine çıkıyor ve arılan hücum sırasının iki yanına yerleştiriyor.
Parmakların yuvasının kuyu gibi açık ağzını görüyor ve kışkırtıcı savaş çığlıklan feromonlan yayıyor.
Gergedanböcekleri boynuzlarının hedef çizgisinde olması için başlarını eğiyorlar.
"Parmakların üstüne saldıralım!"
Bir postane memuru cam kapıyı kapatıyor. Çok fazla cereyan var diyor.
Sefere katılanlar hiçbir şey görmüyorlar. Şeffaf duvar ortaya çıktığında son hızla ilerliyorlar. Fren yapacak zamanlan olmuyor.
Kınkanatlılar çatlıyor ve damla damla akıyorlar. Sırtlanndaki topçular onlann cesetlerine yapışıyor.
- Dolu mu yağıyor? diye soruyor bir müşteri.
- Hayır, sanırım bunlar Madam Letiphue'nin kumla oynayan çocuklan. Bunu çok seviyorlar.
- Fakat kapının camını kırabilirler, öyle değil mi?
- Merak etmeyin. Kalındır.
Tedavi edilebilecek yaralı böcekler geri getiriliyor. Bu saldın sırasında ordu seksen asker daha kaybetti.
"Parmaklar bizim düşündüğümüzden daha çetinler," diyor bir karınca.
9. vazgeçmek istemiyor. Termitler de. O kadar uzaktan gelirken o kadar engeli siyah levhalar ve şeffaf duvarlar tarafından durdurulmak için aşmadılar!
Gece için çınar ağacının altında açık ordugâh kuruluyor.
Hepsi güvenlerini koruyor. Yarın başka bir gün.
Karıncalar maliyeti, zamanı ve olanaklan kullanmayı bilirler. Ve sonuçta her zaman başanlı olurlar. Bu gayet iyi bilinir.
Bir izci önceki gün saldırdıkları yuvanın girişinde bir çatlak fark ediyor. Dikdörtgen biçiminde yank. Kendi kendine bunun gfeli bir giriş olabileceğini söylüyor. Diğerlerine bundan söz etmeden
331
keşfe çıkıyor. Başka bir zaman-mekân boyutunda "uzun mesafe uçak postası" anlamına gelen sembollerin işlendiği yanğa giriyor ve çok sayıda düz ve beyaz levhanın altına düşüyor. İçinde ne olduğunu incelemek için bunlardan birinin içine ustaca sokulmaya karar veriyor. Tekrar dışarı çıkmaya çalıştığında beyaz bir duvar tarafından bastırılıyor. Bunun üzerine orada kalıyor ve bekliyor.
Ve böylece, üç yıl sonra Himalaya Sıradağlan'nın ortasında Nepal'de tipik Fransız kızıl karıncalarından oluşan bir koloninin yerleştiği şaşkınlıkla keşfedildi. Çok daha sonra böcekbilimciler bu kanncalann bu kadar uzağa nasıl geldiklerini kendi kendilerine sordular. Sonunda, bunun tamamen rastlantı sonucu Fransız karıncalarına benzeyen bir tür olması gerektiği sonucuna vardılar.
158. BU O
- Beni tanıyor musunuz? Jacques Melies bundan emindi.
- Siz... Juliette Ramirez'siniz, "Düşünce...
- ...Tuzağf'nın yıldız yarışmacısı diye tamamladı Laetitia.
Alnı kırışan gazeteci, bilmece şampiyonu, sahte Noel Baba ve katil kannca güruhu arasında bir bağlantı kurmaya çalışıyordu.
Bu tür karşılaşmalara alışık olan polis memuru sinir krizinin eşiğinde olan Juliette Ramirez'i sakinleştirmeye çalıştı.

- Bu programı çok seviyoruz biliyor musunuz? Göründüğünden daha basit örneklerle evreni farklı bir biçimde algılamayı öğretiyor. Başka biçimde düşünmeyi.
Madam Ramirez gözyaşlarını daha fazla tutamayarak iç çekti.
- Başka biçimde düşünmek!
Makyajsız, yapılmamış saçları, iyi kesimli elbiselerinin yerini alan eski bir sabahlıkla ekrandakinden daha yaşlı, daha yorgun görünüyordu. O parlak yarışmacı şimdi sadece orta yaşlı bir kadındı.
Yataktaki adamı göstererek konuştu:
332
- Bu benim kocam Arthur. Kanncalann "efendisi" o. Buna karşın her şey benim hatam, her şeyi Şimdi bize kadar ulaştığınıza göre artık bu sırrı saklayamam. Size her şeyi anlatacağım.
159. İŞLERİN YOLUNA KONUŞU
- Nicolas, seninle konuşmam gerek.
Çocuk babasının onu haşlamasını bekleyerek başını eğdi. Uysalca konuştu:
- Evet baba, yanlış davrandım. Bir daha yapmayacağım. Jonathan yumuşak bir tavırla yanıt verdi:
- Şimdi seninle konuşmak istediklerim küçük entrikalann hakkında değil. Daha çok buradaki varoluşumuz hakkında konuşmak istiyorum. Sen "normal bir biçimde" yaşamaya devam etmeyi seçtin, oysa biz "karınca" olmaya karar verdik. Bazılan senin bizim birleşme seanslanmıza katılman gerektiğini düşünüyorlar. Ben önce seni bizim ruh halimiz hakkında bilgilendirmemiz, sonra kendi özgür seçimini yapman için serbest bırakmamız gerektiğini düşünüyorum.
- Evet baba.
- Bizim ne yaptığımızı anlıyor musun? Çocuk gözlerini yere dikerek homurdandı:
- Daire halinde toplanıp hep birlikte şarkı söylüyor ve gittikçe daha az yiyorsunuz.
Baba sabırlı olmak niyetindeydi.
- Bunlar bizim işimizin sadece dışandan görünüşü. Başka yönleri de var. Söyle bana Nicolas, senin kaç tane duyun var?
- Beş.
- Hangileri?
Çocuk bir okul sınavındaymış gibi saydı:
- Görme, işitme... dokunma, tat alma ve koku alma.
- Eee sonra? diye sordu Jonathan.
- Sonra, hepsi bu.
333
- Çok iyi. Bana fiziksel gerçekliği kavramanı sağlayan beş fizjk_ sel duyunu saydın. Oysa, başka bir gerçeklik daha var. Beş ruhsal duyuyla kavranabilen ruhsal gerçeklik. Eğer beş fiziksel duyunla yetinirsen bu, sadece sol elinin beş parmağından yararlanman gibidir. Neden sağ elinin beş parmağını da kulfanmayasın?
Nicolas en azından şaşırmış göründü:
- Senin dediğin gibi bu diğer "ruhsal" duyular neler?
- Duygu, düş gücü, sezgi, evrensel bilinç ve esin. ,,
- Ben sadece kafamla düşündüğümü sanıyordum ve sonra işte.
- Fakat hayır, düşünmenin birçok yolu vardır. Beynimiz bir bilgisayar gibidir. Onu, hakkında çok az fikir sahibi olduğumuz müthiş şeyler gerçekleştirebilecek biçimde programlayabiliriz. Bu, tam olarak kullanma yolunu asla bulamadığımız, bize hediye edilmiş bir alet. Şu an için sadece % 10'unu kullanıyoruz. Bin yıl sonra belki % 50'sini ve bir milyon yıl sonra % 90'ını kullanabileceğiz. Kafamızda henüz bebeğiz. Çevremizde olup bitenin yansını anlamıyoruz.
- Abartıyorsun. Modem bilim...
- Kesinlikle hayır! Bilim hiçbir şey değil. Sadece onun hakkında hiçbir şey bilmeyenleri etkilemeye yanyor. Gerçek bilim adamlan hiçbir şey bilmediğimizi ve ilerledikçe cehaletimizin daha çok farkına vardığımızı bilirler.
- Ama Edmond Dayı bir şeyler biliyordu, o...
- Hayır. Edmond bize kendi özgür tanınmamızın yolunu gösteriyor. Bize nasıl kendimize sorular soracağımızı gösteriyor ama bize

yanıt vermiyor. "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi"ni okumaya başladığımızda her şeyi daha iyi anladığımız izlenimine kapılıyoruz, sonra eğer okumaya devam edersek hiçbir şeyden hiçbir şey anlamadığımızı hissetmeye başlıyoruz.
- Bana bu kitabın içinde olanı anlıyormuşum gibi geliyor.
- Öyleyse çok şanslısın.
- Doğadan, karıncalardan, evrenden, sosyal davranışlardan, dünyadaki insan topluluklarının karşılaşmasından söz ediyor. Hatta yemek tarifleri ve bilmeceler bile gördüm. Ben bu kitabı okuyarak kendimi daha zeki ve çok güçlü hissediyorum.
334
- Gerçekten şanslısın. Ben, daha fazla okudukça her şeyin ne kadar anlaşılmaz olduğunu ve ulaşılacak hedeflerden ne kadar uzakta olduğumuzu görüyorum. Hatta bu kitap artık bize yardım etmiyor. Artık onlar sadece kendileri de harflerden oluşan, birbirini izleyen sözcükler. Harfler birer resim ve sözcükler adlandırma-lann ardındaki nesneleri, düşünceleri ve hayvanlan yakalamaya çalışıyorlar. "Beyaz" sözcüğü kendi titreşimine sahip ama "beyaz" başka dillerde başka sözcüklerle söyleniyor: "White, blanco," vb. Bu da "beyaz" sözcüğünün bu rengi tanımlamaya yetmediğini çok iyi kanıtlıyor. Bu, eskiden bilmediğimiz biri tarafından icat edilmiş bir yaklaştırma. Kitaplar birbirini izleyen sözcükler, kitaplar birbirini izleyen ölü simgeler, birbirini izleyen yaklaştırmalar.
- Ama "Göreceli ve Mutlak Bilgi..."
- "Ansiklopedik" yaşanan hayatın yanında hiçbir şeydir. Hiçbir kitap var olan bir eylem hakkındaki bir anlık düşünceye eşit olamaz.
- Artık senin saçma dilini anlayamıyorum.
- Özür dilerim, biraz hızlı gittim. Diyelim ki ben konuşurken sen beni dinliyorsun ve bu şimdiden önemli bir şey.
- Tabi ki seni dinliyorum, neden seni dinlememi istiyorsun?
- Dinlemek çok zordur... Büyük bir uyanıklık gerektirir.
- Garipsin baba.
- Affedersin, kendimi senin kavrayışına koymadım. Sana bir şey göstermek istiyorum. Gözlerini kapa ve beni iyi dinle. Bir limon hayal et. Onu görüyor musun? Sarı, sapsan, güneşte parlıyor. Sert ve kokulu. Kokusunu alıyor musun?
- Evet.
- Güzel. Şimdi sivri uçlu ve keskin bir bıçak alıyorsun. Limonu tekerlekler halinde dilimliyorsun: Limon açılıyor. Tekerlek güneşte sıvıyla dolu etli bir ağ gibi görünüyor. Tekerleği sıkıyorsun ve etlerin patladığını, sapsarı ve kokulu suyun aktığını görüyorsun... Hissediyor musun?
Nicolas gözlerini kapalı tutuyor.
- Oh, evet.
- Tamam, söyle bana ağzında tükürük var mı?
335
- Şey... (dilini şapırdattı) ... evet ağzımın içi tükürük dolu! Bu nasıl mümkün olur?
- Bu düşüncenin vücut üzerindeki gücü. Görüyorsun, sadece bir limonu düşünerek denetlenemeyen bir fizyolojik olguyu gerçekleştirebilirsin.
- Fakat bu masal gibi şaşırtıcı bir şey!
- Bu bir ilk adım. Kendimizi Tanrı gibi göstermeye gereksinimimiz yok. Biz uzun süredir bilmeden Tanrıyız zaten.
Çocuk coştu-
- Böyle olmayı öğrenmek istiyorum. Baba, lütfen, bana her şeyi düşüncelerimle denetlemeyi öğret. Bana öğret. Ne yapmam gerek?
160. LOKEMÜZ ZEHRİ
Sitede iç savaş gittikçe büyüyor. Tanrıcı asiler bir bölgenin, sarnıçların bölgesinin, tamamını istila ettiler. Oradan sürekli olarak Parmaklara bal şurubu veriyorlar.
Buna aykırı bir biçimde Parmaklar, Doktor Livingstone aracılığıyla kendilerini ifade etmeyi durdurdular. Peygamberin sesi sustu.
Bu sessizlik dindarların ateşliliğinden hiçbir şey azaltmadı.
Ölü Tanrıcılar düzenli bir biçiminde bir odada toplanıyor ve asiler çarpışmalardan önce onları ziyarete geliyorlar. Genelde bir dövüş konumunda donup kalmış bu heykellerle trofalaksi taklidi yapıyor ve konuşuyorlar.

Ölülerin odasına ilk kez adım atanların hepsi oradan duyarga-lannın koku düzeyinde değişime uğramış gibi çıkıyorlar. Kişileri ölümlerinden sonra dokunulmadan muhafaza etmek yaratıklara önem vermektir.
Tanncı hareket sitede, üyelerin sadece doğması sağlanıp sonra düşünmeden atılan bireyler olmadıklarını söyleyen tek hareket.
Tanrıcı asilerin lokemüz zehri gibi etkili olan bir konuşma tarz-lan var. Tanrılardan söz etmek için konuşmaya başladıklarında onlan algılamak engellenemiyor.
336
Sonra, "Parmak Dini"nin etkisi altına giren karıncalar çalışmamaya başlıyorlar, yumurtalara bakmıyorlar. Yerin altına, Parmak Yuvası'na götürmek için yiyecek aşırmaktan başka bir şey düşünmez hale geliyorlar.
Kraliçe Chli-pou-ni asi hareketinin bu azmasından rahatsız görünmüyor. Sadece serer hakkında haber almak istiyor.
Haber kaynağı sineklere göre serere katılanlar şimdi dünyanın ucunu aştılar ve Parmaklara karşı savaşmaya başladılar.
"Mükemmel," diyor kraliçe. "Zavallı Parmaklar, bize meydan okuduklanna ne kadar pişman olacaklar! Orada onlan kesin olarak yendiğimizde, asi hareketinin burada var olmak için artık hiçbir nedeni olmayacak."
161. ANSİKLOPEDİ
ÖYKÜ: Fransızcada "conte" (öykü) ve "compte" (hesap) sözcükleri aynı biçimde telaffuz edilir. Sayılarla harfler arasındaki bu bağlantının hemen hemen bütün dillerde olduğunu gözlemek mümkündür. Sözcükleri saymak ya da sayılan anlatmak, fark nerede? İngiüzcede, saymak: To count, anlatmak: To recount. Almancada, saymak: ZSMen; anlatmak: Erzühlen. İb-ranlcede, anlatmak: Le saper; saymak: Ll saper. Çlncede, saymak: Shu; anlatmak: Shu.
Sayılar ve harfler dilin hecelenmeye başlanmasından beri birleşmiştir. Her harf bir sayıya tekabül eder, her sayı bir harfe. İbranller bunu İlkçağdan itibaren anladılar bu yüzden Tevrat ve onun türevi olan İncil sihirli bir kitaptır ve kodlanmış öykülerle sunulan bilimsel bilgilerle doludur. Her cümlenin ilk harflerine sayısal değerleri verilirse gizil bir İlk anlam keşfedilir. Sözcüklerin harflerine sayısal değerleri verilirse efsaneler ve dinle hiç ilgileri olmayan formüller ve çağrışımlar bulunur.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
337
162. YOL KAZASI
Böcekler büyük saldın için hazırlanıyorlar. Parmaklann yuvası orada, tam karşıda, dayanılmaz bir biçimde onlan hor görüyor.
Sefere katılanlardan oluşan ordu kararlı. Kendilerinden geçmiş gibi dövüşecekler ama bu ilk yuva bir simge. Onlara direnmemesi gerek. Alaylar uzmanlıklarına göre diziliyor. "Büyük Boynuz"un üzerinde oturan 103., Parmaklar göründüğünde aynlacak sıkı, ki çük kareler halinde saldırmaiannı öneriyor. Bu strateji, Gelincikler Savaşı sırasında cüce kanncalar tarafından kullanıldı ve o zaman yeteri kadar iyi işledi.
Herkes temizleniyor. Son trofalaksiler yapılıyor. Kışkırtıcılar en vahşi feromonlannı yayıyorlar.
"Saldırın!"
Son beş yüz yetmiş askerden oluşan sıra, korkunç ve kararlı bir biçimde ilerliyor. Arılar duyargalann üstünde zıplayarak uçuyorlar. Zehirli iğnelerini kılıç gibi çekmiş durumdalar. Kınkanatlılar çenelerini takırdatıyorlar.
9. yeniden bir delik açmaya çalışmak ve oraya arı zehri koymak istiyor. Her şeyden sonra bu Parmaklara karşı başanıı olmuş olan tek av tekniği.
Tamam! Birinci ve ikinci hafif piyade sıralan yola çıkıyor ve on-lann yanında ince uzun yakalı süvariler fırlıyor. Bel-o-kanlılar, Ze-di-bei-nakaniılar, Askoleinliler, Moxiluxunlulardan oluşan bu kalabalık muhteşem bir ordu. Kınkanatlılar hiçlikten çıkan şeffaf duvara çarparak ezilen türdeşlerinin öcünü almak istiyorlar.
Sıralan gelince üçüncü ve dördüncü hücum dalgalan yürüyüşe geçiyorlar. Hafif ve ağır topçu sıralan içeriyorlar. Şimdiye kadar hiç kimse onlan kaygılandırmayı başaramadı.

Beşinci ve altıncı hücum dalgaları çenelerinin sivri uçlannı an zehriyle sıvayarak ölmekte olan Parmaklann işini bitirmeye hazırlanıyorlar.
Asla hiçbir böcek ordusu her biri kendi yuvalanndan bu kadar uzakta savaşmadı. Hepsi belki gezegendeki bütün çevre ülkelerin fethinin bu savaşa bağlı olduğunu biliyor!
338
Ayrıca bu bir savaştan daha fazla bir şey. Bu, kesin olarak dünyanın hakimiyetinin bağlı olduğu bir savaş. Kazanan bu gezegenin efendisinin kim olduğunu gösterecek.
9. bunun fazlasıyla bilincinde ve çenelerini saldırgan bir tavırla uzatmasına bakılacak olursa bunu incelikle yapacağından kuşku duyulur.
Sefere katılanlar onlara küstahça kafa tutan Parmak Yuvası'ndan artık sadece birkaç bin adım uzaklıktalar.
8:30. Postanenin kapısı henüz yeni açıldı. İlk müşteriler neyin hedefi olduklanndan kuşku duymadan içeri giriyorlar.
Böcekler tınstan dörtnala geçiyorlar.
"İleri, saldınn!"
Belediyenin temizlik hizmeti sabah saat 8:30'da geçiyordu. Bu, içi sabunlu su dolu olan küçük bir kamyondu ve kaldınmlan yıkamak için bu sudan serpiyordu.
"Bize ne oluyor?"
Seferde dehşet: Yakıcı bir su siklonu dalgalar halinde üzerlerine geliyor. Bütün sefer ordusu sersemliyor ve su altında kalıyor.
103. "Dağılın!" diye bağınyor.
Onlarca adım yükseklikteki dalga herkesi boğuyor. Su sıçrıyor ve uçan alaylan vurmak için gökyüzüne yükseliyor.
Sefere katılanlann hepsi alkalik suyla yıkanıyorlar.
Birkaç kınkanatlı korkudan çılgına dönmüş kanncalardan oluşan salkımları taşıyarak havalanmayı başarıyor. Her biri ayağının u-cu için dövüşüyor.
Karıncalar termitleri itiyorlar. Artık halkalar arasında dayanışma ve anlaşma yok! Herkes kendi canını kurtarmak için uğraşıyor.
Yolculardan ağırlaşan kınkanatlılar zorlukla uçuyorlar ve şişman güvercinler için şölen oluşturuyorlar.
Aşağıda tam bir kıyım yaşanıyor.
Alayların tamamı tayfun tarafından kırıp geçirildi. Askerlerin zırhlı vücutları kilise avlusunda yuvarlanıyor sonra taş oluğun içine düşüyorlar.
339
Bu, güzel bir askeri serüvenin sonu. Yoğun sabunlu su fişkır. masından kırk saniye sonra sefer artık ilerlemiyor. Parmaklar sorununu sona erdirmek için birleşen çeşitli türlerden üç bin böcekten geriye az çok topallayan sadece bir avuç asker kalryor. Askerlerin çoğu belediye temizlik servisinin su dalgalan tarafından götürüldü.
Tanncılar, Tanncı olmayanlar, karıncalar, arılar, kınkanatlılar termitler, sinekler, aynm yapmadan hepsi sıvı tornado tarafından süpürüldüler.
Alaycılığın son sınınndaki küçük kamyonu süren belediye görevlisi hiçbir şeyin farkına varmıyor. Hiçbir insan "Homo sapi-ens'in Büyük Gezegen Savaşı'nı kazandığını fark etmiyor. İnsanlar öğleyin ne yiyeceklerini, günün angaryalannı ve bürodaki işlerini düşünerek meşguliyetferiyle uğraşmaya devam ediyorlar.
Böcekler, onlar dünya savaşını kaybettiklerini çok iyi biliyorlar.
Her şey o kadar çabuk ve o kadar kesin oldu ki felaket, pek kavranılabilir gibi görünmüyor. Kırk saniyede, kilometreler geçen bütün bu ayaklar, en kötü koşullarda dövüşen bütün bu çeneler, en yabana bölgelerin kokularını koklayan bütün bu duyargalar, her şey zeytin rengine çalan bir çorbanın üstünde yüzen kopuk parçalar haline indirgendi.
Parmaklara karşı düzenlenen ilk sefer artık ilerlemiyor ve artık asla ilerlemeyecek. Bir sabunlu su hortumu tarafından oburca yutuldu.
163. NICOLAS
Nicolas Wells diğerlerine katıldı. Kendi ses dalgasıyla toplu OM titreşimini zenginleştirdi. Bir an kendisinin maddi olmayan ve hafif, yükselen ve maddeleri aşan bir bulut olduğunu hissetti. Bu, kanncaların arasında Tann olmaktan bin kat daha iyiydi. Özgür! Özgürdü.
340

164. HESAPLARIN GÖRÜLMESİ
9., bir refleksle kurtuluyor. Pençelerini bir su borusu yuvasına derinlemesine batınyor. Berbat bir halde yaya meydanının kaldı-nm taşlannın üzerinde dolaşıyor. 103.'ye gelince, "Büyük Boynuzca birlikte yükselecek zamanı ancak buldu ve siklondan kurtuldu. Bir asfalt deliğinin içinde büzülen 23. gibi o da hiçbir zarara uğramadı.
Daha ileride hayatta kalan kınkanatlılar kılavuzlannı da götürerek kaçıyorlar. Son birkaç termit kornijera adasında kalmadıklanna pişman olarak tabanlan yağlıyor.
Üç Bel-o-kanlı buluşmayı başarıyor.
9., dezenfektandan rahatsız olan gözlerini ve duyargalannı ku-rulayarak, "Bizim için çok fazla güçlüler," diyor.
23. içini çekerek konuşuyor: "Parmaklar Tanndırlar. Parmaklar her şeyi yapabilecek güçtedirler. Durmadan bunu söyleyip duruyorduk ve siz bize inanmıyordunuz. Kargaşaya bakın!"
103. hâlâ korkudan titriyor. Parmaklann Tann olması ya da olmaması hiçbir şeyi değiştirmiyor, onlar korkunçlar.
Birbirlerini ovuşturup sadece kesin olarak bozguna uğramış bir seferden yakasını kurtaranların yapmayı bildiği şekilde umutsuz trofalaksi değiş tokuşlan yapıyorlar.
Buna karşın 103. için serüven burada bitmiyor. Yerine getirmesi gereken bir görev var. Kelebek kozasına o kadar sıkı sarılıyor ki o zamana kadar buna dikkat etmeyen 9. soruyor.-
"Seferin başından beri yanında sürüklediğin bu şeyin içinde ne var?
"Önemli bir şey değil."
"Göster."
103. reddediyor.
9. öfkeleniyor. Asker kanncaya her zaman onun Parmaklar için çalışan bir casus olduğundan kuşkulandığını bildiriyor. Onlan doğruca bu pusuya getiren o, rehberleriymiş gibi davranan 103.!
103. paketini 23. ye emanet ederek düelloyu kabul ediyor.

iki kannca karşı karşıya geliyor, çenelerini mümkün olduğu ka_ dar geniş açıyor, duyargalarının ucunu iyice dikleştiriyorlar. En kı_ nlgan noktaları daha iyi değerlendirebilmek için birbirlerinin çevresinde dönüyorlar. Sonra birden çarpışma oluyor. Birbirlerinin üzerine atılıyorlar, bağaları çarpışıyor, birbirlerini boğazlarından itiyorlar.
9., sol çenesiyle havayı kamçılıyor ve onu düşmanının kitin zırhına geçiriyor. Saydam kan akıyor.
103. ikinci bir tırpan darbesinden beceriklilikle kurtuluyor. Düşmanı bunun hızıyla sürüklendiği için, bu durumdan onun bir duyargasının ucunu kesmek için yararlanıyor.
"Bu yararsız dövüşü bırakalım! Bizden başka kimse kalmadı. Parmakların işini bitirme işine gerçekten önem veriyor musun?"
9. her türlü sağduyunun ötesinde. İstediği tek şey sağlam duyargasını bu hainin göz evine saplamak.
Hedefini çok az bir farkla kaçmyor. 103. asit fışkırtmak istiyor, karnını ayarlıyor ve bir postacının pantolonunun tersinde kaybolacak olan yakıcı bir damla fırlatıyor.
9. da atış yapıyor. Şimdi 103.'nün zehir kesesi boş. Kışkırtıcı, avının işini bitirmenin zamanının geldiğini düşünüyor, fakat asker karıncanın hâlâ kaynağı var. Çeneleri ayrık olarak saldırıyor ve düşmanının sol orta ayağını yakalayıp önden arkaya büküyor.
9. aynı şeyi 103.'nün sağ arka ayağına yapıyor. Diğerinin üyesini ilk koparan kazanacak.
103. dövüş derslerinden birini anımsıyor.
"Eğer beş kez aynı biçimde saldırırsanız, düşman altına hücumun da ilk beşi gibi olmasını bekleyecektir. Bu durumda onu şaşırtmak zor olmayacaktın"
103. beş kez duyargasının ucuyla 9.'nun ağzına vuruyor. Böylece geriye sadece diğerinin boynunu yakalamak için onun çenelerinin istemli gerileme konumundan yararlanmak kalıyor. Basit bir hareketle kanncanın boynunu vuruyor.

9.'nun kafası yağlı kaldınm taşında yuvarlanıyor.
342
Hareketsizleşiyor. Düşmanı onu izlemeye geliyor. Yenik duyargalar hareket ediyorlar. Karıncalarda vücudun bütün bölümleri ölümden sonra bile belli bir özerklik korurlar.
9.'nun kafası, "Yanılıyorsun 103.," diyor.
Asker karınca bu son mesajını aktarmaya önem veren bir kafa sahnesini daha önce yaşadığı izlenimine kapılıyor. Fakat burada değildi ve aynı mesaj değildi. O, Bel-o-kan'ın çöplüğündeydi ve o zaman, o asinin ona söyledikleri onun varoluşunun akışını tamamen değiştirmişti.
9.'nun duyargalan yeniden kımıldıyor.
"Yanılıyorsun 103. Sen herkesi idare edebileceğine inanıyorsun ama yapamazsın. Hangi taraftan olduğunu seçmen gerek. Ya Parmaklardan yanaşın ya da kanncalardan yanaşın. Güzel düşünceler yoluyla şiddetten kaçılmıyor. Bugün sen kazandın çünkü benden daha güçlüydün. Aferin. Fakat sana bir tavsiye: Asla zayıflama çünkü o zaman güzel ilkelerinden hiçbiri yardımına koşa-maz."
23. yaklaşıyor ve gerçekten fazla geveze olan hu kafaya asit fışkırtıyor. Asker karıncayı kutluyor ve kozayı ona uzatıyor.
"Şimdi ne yapman gerektiğini biliyorsun."
103. biliyor.
"Ya sen?"
23. hemen yanıt vermiyor. Kaçamak davranıyor. Kutsal Parmakların hizmetkân olduğunu söylüyor. Gerektiğinde Parmaklann yapması gerekeni ona göstereceklerini düşünüyor. Beklerken bu dünyanın ötesindeki dünyada dolaşacak.
103. ona iyi şanslar ve cesaret diliyor. Sonra "Büyük Boynuzun üstüne çıkıyor. Onun duyargalanna tutunuyor. Kınkanatlı dış kanatlannı ve uzun koyu renk kanatlarını açıyor. Bağlantı. Damarlı kanatlar Parmaklann ülkesinin kirli havasını karıştırıyor. 103. havalanıyor ve karşısındaki ilk Parmak Yuvası'nın tepesine doğru atılıyor.
343
165. CİNLERİN EfENDİSİ
Sabah olmuştu. Laetitia Wells ile Jacques Melies, Juliette Rartıi-rez'in dudaklanna bakarak hâlâ olağanüstü bir öykünün anlatılmasını dinliyorlardı. Emekli Noel Baba'ya benzeyen adamın onun kocası Arthur Ra-mirez olduğunu biliyorlardı. Bu adamın çocukluğundan itibaren çeşitli tamir işlerine tutkun olduğunu öğrendiler. Oyuncaklar, bir tele kumandayla uzaktan idare ettiği uçaklar, arabalar, gemiler yapıyordu. Nesneler ve robotlar onun en küçük emrine itaat ediyorlardı. Arkadaşlan ona "cinlerin efendisi" adını takmışlardı.
- Herkesin bir yeteneği vardır ve onu geliştirmesi yeterlidir. Dokuma konusunda bir sanatçı olan böyle bir arkadaşım var. Kilimleri...
Ama dinleyicileri dokumayla gerçekleştirilebilecek harikalarla hiç ilgilenmiyorlardı. Kadın yeniden söze başladı:
- Arthur, eğer insanlığa getireceği küçük bir "artı" varsa bunun tele kumandalar yapma konusundaki ustalığı sayesinde olacağını anladı.
Doğal olarak robot araştrmalan alanına yöneldi ve mühendis diploması aldı. Otomatik patlak lastik değiştiriciyi, kafanın içine yerleştirilebilen hız değiştirme mekanizmasını hatta uzaktan kumandalı sırt kaşıyıcıyı bile icat etti. Son savaş sırasında "çelik kurtlar" projesini işler hale getirdi. Bu dört ayaklı robotlar iki ayaklı androidlere göre kesin olarak daha sağlamdılar. Aynca burun deliklerinin hizasındaki iki mitralyoz ve ağızdaki 35 mm'lik kısa bir topla karanlıkta nişan almayı sağlayan iki kameraları vardı. "Çelik kurtlar" gece saldırıyorlardı. Elli kilometreden daha uzaktaki sığınaklarında askerler onlan uzaktan kumandayla idare ediyorlardı. Bu robotlar o kadar etkindiler ki on-lann varlığını haber verebilecek hiçbir düşman hayatta kalmadı!
Buna karşın bir gün Arthur "çelik kurtlar"ın yol açtığı zararlan gösteren çok gizli görüntüleri izledi. Onlan idare etmekle görevli askerler oyunun ateşine kapılmış ve bir video oyunundaymışlar
344
gibi kontrol ekranlannın üzerinde hareket eden her şeyi katletmişlerdi.

Bütün bunlardan tiksinen Arthur erken emekliliği seçmiş ve bu oyuncak dükkânını açmıştı. Bundan böyle yeteneğini çocuklann hizmetine sunacaktı çünkü yetişkinler onun keşiflerini iyi yönde kullanmak için fazla sorumsuzdular.
Önceden postane memuru olan Juliette'le o zaman karşılaştı. Jullette ona havale, kartpostal, tavsiye mektuplannı getiriyordu. Birbirlerini görür görmez âşık oldular. Evlendiler ve kazanın meydana geldiği güne kadar Phoenbc Sokağı'ndaki evde mutlu yaşadılar. O olayı "kaza" olarak adlandınyordu.
Her gün olduğu gibi postayla gelen şeyleri dağıtırken, bir köpeğin saldırısına uğradı. Köpek, çantasına yöneldi, bütün dişleriyle ısırdı ve bir paketi yırttı. Juliette işini bitirdi ve yırtık kutuyu eve getirdi. Parmakları o kadar hünerli olan Arthur onu tamir etmeyi bilirdi ve alıa asla hiçbir şey fark etmezdi. Böylece her zaman hak talebinde bulunmaya hazır müşterilerle sıkıntıya girmesini önleyecekti.
Arthur Ramirez kutuyu hiçbir zaman tamir etmedi.
Kutuyu tamir etmeye çalışırken içindekiler merakını uyandırdı. Bunlar yüzlerce sayfalık kalın bir dosya, acayip bir makinenin planları ve bir mektuptu. Doğal merakı onu aynı derecede doğal keyfî davranışına sürükledi. Dosyayı ve mektubu okudu, planları inceledi.
Ve hayatlannın dengesi bozuldu.
Arthur Ramirez tek bir saplantının kurbanı oldu: Kanncalar. Tavan arasına kocaman bir yaşama kafesi yerleştirdi. Karıncaların insanlardan daha zeki olduklannı çünkü bir kannca yuvasındaki düşünceler birliğinin onu oluşturan zekâlann toplamını aştığını söylüyordu. Gayet emin bir biçimde kanncalarda 1 + 1=3 olduğunu söylüyordu. Sosyal sinerji işliyordu. Kanncalar yeni bir yaşam biçiminin, grup halinde yaşamanın nasıl gerçekleştirileceğini gösteriyorlardı. Ona göre bu, kısaca insan düşüncesinin gelişmesini sağlıyordu.
345
Juliette Ramirez planların neyi gösterdiğini çok sonra öğrendi Bunlar, keşfedenin "Pierre de Rosette" adını verdiği bir makineyle ilgiliydiler. Bu makine insan hecelerini karınca feromonlarına ve kannca feromonlarını insan hecelerine dönüştürerek kannca toplumuyla iletişim kurmayı sağlıyordu.
Laetitia bağırdı:
- Ama... Ama... Ama bu benim babamın projesiydi! Madam Ramirez onun elini tuttu.
^
- Bunu biliyorum ve şimdi sizin burada olmanızdan o kadar utanıyorum ki... Bu kutuyu gerçekten babanız Edmond Wells göndermişti ve aha sizdiniz, Matmazel Wells. Dosyada "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisinin ikinci cildinin sayfalan vardı, planlar Fransızcayı kannca diline çevirmeye yarayan makinesinin planla-nydı. Ve mektup, mektup... mektup sizin içindi.
Bu sırada büfenin çekmecelerinden birinden özenle katlanmış beyaz bir kâğıt çıkardı.
Laetitia neredeyse onun ellerinin kınşıkiıklannı yoldu.
Okudu: "Laetitia, sevgili kızım, beni yargılama..."
Başka şefkat sözleriyle sona eren, Edmond Wells imzalı sevgili yazıyı oburca yuttu. Gözleri dolmuştu, nefret doluydu. Bağırdı:
- Hırsızlar, siz hırsızdan başka bir şey değilsiniz! Bunlar benim-di, hepsi benimdi! Benim tek mirasım, onu benden çaldınız. Babamın manevi vasiyeti, onu aşırdınız. Bu son düşüncelerin benim için olduğunu hiçbir zaman bilmeden ölebilirdim. Ama bunu nasıl yapabildiniz?..
Onun bastırdığı gözyaşlanyla sarsılan kınlgan omuzlarına avutucu kolunu saran Melies'e yaslandı.
- Bizi affedin, dedi Juliette Ramirez.
- Bu mektubun var olduğundan emindim. Evet, bundan emindim! Bütün hayatım boyunca onu bekledim!
- Babanızın manevi vasiyetinin kötü ellere düşmediği konusunda sizi temin edersem belki bizim kötülüğümüzü istemezsiniz. Buna ister rastlantı ister alın yazısı deyin... Sanki kader bu paketin bize ulaşmasını istedi.
346
Arthur Ramirez hemen makineyi yeniden kurmaya girişmişti. Hatta ona bazı yenilikler getirmişti. Öyle ki şimdi çift, teraryumda-ki kanncalarla konuşuyordu. Evet, böceklerle iletişim kuruyorlardı!

Öfkeyle hayranlık arasında kalan Laetitia sersem lemisti. Melies gibi o da öykünün devamını dinlemek için acele ediyordu.
- İlk zamanlar ne esenlikti yaşadığımız! Karıncalar bize federas-yonlannın işleyişini agklıyor, savaşlan, türler arasındaki mücadeleleri anlatıyorlardı. Orada, ayakkabı tabanlarımızın kıyısında zekâ olarak başka yeni bir koşut evren keşfediyorduk. Biliyor musunuz, karıncaların aletleri var, kendi tanmlannı yapıyorlar, yüksek teknolojiler geliştirmişler. Hatta demokrasi, kastlar, işbölümü, yaşayanlar arasında yardımlaşma gibi soyut kavramlardan bile söz ediyorlar.
Arthur Ramirez, onların yardımıyla onlann düşünme tarzını daha iyi tanımayı öğrenerek "kannca yuvası ruhu"nu yeniden üreten bir bilgisayar programı geliştirmişti. Aynı zamanda küçük robotlar oluşturdu: "Çelik karıncalar". Amacı yüzlerce kannca robottan oluşan yapay bir kannca yuvası yaratmaktı. Her biri özerk bir zekâya sahip olacaktı (elektronik bir cipin içine konmuş bir bilgisayar programı) fakat toplu halde düşünüp hareket edebilmek için grubun bütününe bağlanabilecekti. Juliette Ramirez bunu ifade edecek sözcükleri aradı:
- Nasıl söylesem? Bütün, değişik üyeleri olan tek bir bilgisayar ya da dayanışma halinde nöronlara aynlmış bir beyin oluşturuyordu. 1 +1=3 ve bunun sonucunda 100+100=300.
Arthur Ramirez "çelik karıncalarının" uzayın fethi için mükemmel derecede uygun olduklarını düşünüyordu. Böylece şu anda uygulanmakta olan uzay tekniğinde olduğu gibi uzak gezegenlere bir araştırma robotu göndermek yerine neden hem toplu hem bireysel zekâları olan bin küçük araştırma robotu gönderilmesin? İçlerinden biri bozulur ya da kaybolursa diğer dokuz yüz doksan dokuzu onun görevini üstlenebilirdi. Tek araştırmacı robot aptalca bir mekanik kazanın kurbanı olduğunda bütün bir uzay programı yok oluyordu.
347
Melies hayranlığını belirtti.
- Silahlanma konusunda bile çok zeki kocaman bir robotu yok etmek, bin küçük, daha basit ama dayanışma içinde olan robotu yok etmekten daha kolaydır.
Madam Ramirez onun söylediklerinin altını çizdi.
- Bu, sinerjinin ilkesi. Birlik, bireysel yeteneklerin toplamını aşar.
Yalnız bu noktada bütün büyük projelerini gerçekleştirmek için Ramirezlerin paralan yoktu. Minyatür parçalar çok pahalıydı ve ne oyuncak dükkânı ne de Juliette'in posta memuriyeti borçlan ödemeye yetiyordu. O zaman Arthur Ramirez'in verimli aklından yeni bir düşünce fışkırdi: juliette'i "Düşünce Tuzağı" yanşmasına göndermek. Günde on bin frank, ne beklenmedik kazanç! O, yapımcılara Edmond VVelIs'in "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedi-si"ndeki en iyi bulmacalan gönderiyordu, Juliette de onlan çözüyordu. Wells Bilmeceleri düzenli olarak kabul ediliyorlardı çünkü hiç kimse bu kadar ustaca bilmeceler icat edemiyordu.
Melies hoşnutsuzluğunu belirtti:
- Yani her şey hileliydi.
- Her şey her zaman hilelidir, dedi Laetitia. İlginç olan nasıl hileli olduğunu bilmektir. Örneğin "birler", "ikiler" ve "üçler"den oluşan bulmacayı neden uzun süre anlamamış gibi yaptığınızı anlamıyorum.
Yanıt basitti.
- Çünkü Edmond VVelIs'in madeni bitmez tükenmez bir kaynak değil. jokerlerle her gün on bin frankımı almaya devam ederek yarışmanın sürmesini sağlayabilirim!
Bu kazançlar çiftin rahatça yaşamasını sağladı. Bu sırada Arthur "çelik kannca"larını geliştirmekte ve türler arası iletişimde ilerliyordu. Arthur bir gün televizyon izlerken onu titreten bir şey görünceye kadar koşut dünyalann en iyisinde her şey yolunda gitti. Televizyonda gördüğü şey CCG'nin bir ürününün reklamıydı: "Krak Krak'ın geçtiği yerde böcekler ölür." Yakın çekimde bir ka-nnca onu içeriden kemiren bir böcek ilacıyla mücadele ediyordu.
348
Arthur isyan etti. Bu kadar küçük bir düşmanı zehirlemek ne büyük kalleşlikti! Çelik kanncalanndan biri hazırdı. Onu hemen casusluk yapması için CCG laboratuvarlanna gönderdi. Mekanik karınca, Salta kardeşlerin "Babel" adlı daha korkunç bir proje için uluslararası uzmanlarla işbirliği yaptıklannı keşfetti.

"Babel" o kadar ürkütücüydü ki böcek ilaçlan konusunda çalışan en üstün araştırmacılar bile çevreci hareketleri karşılanna almak korkusuyla mutlak bir gizlilik içinde çalışıyorlardı! Deneyimle-rindeki cehaletleriyle CCG'nin yöneticilerine bile başvurmuşlardı.
Madam Ramirez sözlerine devam etti:
- "Babel" mutlak kannca zehri. Kimyacılar organofbsfbrik tipte klasik zehirlerle kanncalarla etkin bir biçimde mücadele etmeyi asla başaramadılar. Oysa "Babel" bir zehir değil. Bu, karıncalar arasındaki duyarga iletişimini kanştırabilen bir madde.
"Babel" son aşamasında bütün kannca feromonlannı kanştıran bir koku yayması için yere serpilmesi yeten bir tozdu. Sadece çok az bir miktarla kilometre karelerce yer etki altında kalıyordu. Çevredeki bütün kanncalar mesaj yayamaz ya da alamaz hale geliyorlardı. Oysa iletişim olanağı olmadan kannca, kraliçesinin yaşayıp yaşamadığını, görevinin ne olduğunu, kendisi için iyi ya da tehlikeli olanın ne olduğunu bilemez. Bütün dünya yüzeyi bu ürünle sıvanırsa beş yıl sonra yeryüzünde artık kannca olmayacaktı. Birbirlerini anlamamak yerine kendilerini ölmeye bırakmayı tercih ederlerdi.
Karınca tamamen "iletişim"dir!
Salta Kardeşler ve meslektaşlan kannca dünyasının bu temel verisini anlamışlardı. Fakat onlar için kanncalar yok edilecek küçük asalaklardan başka bir şey değildi. Karıncalan, sindirim sistemlerini değil de beyinlerini zehirleyerek yok edebileceklerini keşfetmiş olmaktan gurur duyuyorlardı.
- Ürküntü verici, dedi gazeteci.
- Kocam küçük casusuyla dosyanın bütün parçalannı ele geçirdi. Bu kimyacılar topluluğu bir defada bütün karınca türünü dünya yüzeyinden kazımak niyetindeydi.
Komiser sordu.-
349
- Mösyö Ramirez o anda mı müdahale etmeye karar verdi?
- Evet.
Laetitia ve Melies, ikisi de Arthur'un bunu nasıl yaptığını anlamışlardı. Kansı onları teyit etti: Gelecekteki kurbanın kokusunu taşıyan küçük bir parça kumaş koparması için önce bir izci kannca gönderiyordu. Daha sonra bu kokuyu taşıyanı yok eden güruhu yolluyordu.
Doğru tahmin etmekten mutluluk duyan polis memuru bilirkişi edasıyla takdir etti:
- Madam, kocanız şimdiye kadar karşılaştığım en karmaşık ve gelişmiş cinayet tekniğini buldu.
Juliette Ramirez bu övgü üzerine kızardı.
- Başkalannın nasıl yaptıklarını bilmiyorum ama bizim yöntemimizin gerçekten çok etkin olduğu ortaya çıktı. Ayrıca kim kuşkuia-nabilirdi ki? Dünyanın bütün tanıklan bizim tarafimızdaydı. Karıncalanınız tek başlarına hareket ediyorlardı. Eylemlerin meydana geldiği tiyatrodan yüz kilometre uzaklıkta bizi bulmak için bizden serbesttiler!
Laetitia şaşırdı:
- Yani katil karıncalarınız özerk miydi demek istiyorsunuz?
- Elbette. Kanncalardan yararlanmak sadece yeni bir öldürme tarzı değil, aynı zamanda bir işi düşünmek için yeni bir tarz. Bu iş bir ölüm olsa bile! Bu belki de yapay zekânın zirvesi! Babanız bunu çok iyi anlamıştı Matmazel Wells. Bunu kitabında açıklıyor, bakın!
Onlara "Ansiklopedi'nin bir kannca yuvasının nasıl yapay bilgisayar zekâsıyla aynı olduğunu gösteren bölümünü okudu.
Saltalara gönderilen karıncalar uzaktan kumandayla idare edilmiyorlardı, özerktiler. Fakat bir apartman dairesine gidip bir kokuyu bulmak, o koku olan her şeyi öldürmek ve eğer varsa bu dramın bütün tanıklannı yok etmek, tek bir yaşam belirtisi bile bırakıp gitmemek için programlanmışlardı.
Kanncalar su borulan ve kanalizasyonlar yoluyla gidip geliyorlardı. Sessizce ortaya çıkıyor ve vücudu içeriden delerek öldürüyorlardı.
350
- Mükemmel, aranıp bulunması olanaksız bir silah!
- Buna karşın siz onlardan kurtuldunuz Komiser Melies. Aslında ölümden kurtulmak için koşmak yetiyordu. Çelik karıncalarımız çok yavaş ilerliyorlar,

siz buraya gelirken bunun farkına vardınız. Yalnız, insanlann çoğu kanncalarımız onlara saldırdığında o kadar dehşete kapılıyorlar ki kaçıp gitmek için kapıya doğru koşmak yerine korkudan ve şaşkınlıktan donup kalıyorlar. Günümüzde kilitler gittikçe o kadar karmaşık oldular ki titreyen eller onlan, hücumdan önce çıkabilmek için yeteri kadar çabuk açmakta zorlanıyorlar. Çağımızın paradoksu: En çok kendilerini sıkışıp kalmış bulanlar en iyi zırhlı kapı düzenleri olan insanlar oldu!
Polis memuru özetledi:
- Demek Salta kardeşler, Caroline Nogard, Maximilien MacHa-.rious, Odergin çifti ve Miguel Cygneriaz böyle öldüler!
- Evet. Onlar "Babel" projesinin sekiz öncüsüydüler. Kanncalarımız] sizin Takaguminize gönderdik çünkü bir Japon antenin gözümüzden kaçmış olabileceğinden korktuk.
- Cinlerinizin etkinliğini görebildik! Onlan görebilir miyiz?
Madam Ramirez bir kannca almak için tavan arasına çıktı. Bunun canlı bir böcek değil de eklenmiş bir otomat olduğunu fark edebilmek için çok yakından incelemek gerekiyordu. Metal duyargalar, göz hizasında geniş objektifli iki küçücük video kamerası, basınçlı bir kapsül sayesinde asit fışkırtan bir kann, ustura gibi bilenmiş iki paslanmaz çene. Robot enerjisini boğazına yerleştirilmiş bir lityum pilden alıyordu. Kafanın içinde bir mikro işletici, eklemlerin bütün motorlannı ve yapay duyuların sağladığı bilgileri yönetiyordu.
Laetitia elinde büyüteçle bu minyatürleştirme ve saatçilik harikasını hayranlıkla seyrediyordu:
- Bu küçük oyuncak için ne kadar çok olası uygulama alanı var! Casusluk, savaş, uzayın fethi, yapay zekâ düzenlerinin reformu..: Ve tam olarak bir karınca görüntüsü sunuyor.
Madam Ramirez altını çizdi:
351
- Görüntü yetmiyor. Robotun gerçekten etkin olması için bir kanncanın tam zihniyetini kopya etmek ve ona üfürmek gerekti Babanızın bu konuda ne dediğini dinleyin!
Ona bir bölümü göstermeden önce "Ansiklopedi"nin sayfalarını kanştırdı.
166. ANSİKLOPEDİ ;-
İNSAN BİÇİMCİLİK (ANTROPOMORFİZM): İnsanlar her zaman aynı tarzda, her şeyi kendi düzeylerine ve değerlerine getirerek düşünürler.
Çünkü beyinlerinden hoşnutturlar ve onunla gurur duyarlar. Kendilerini mantıklı bulurlar, sağduyulu olduklarını düşünürler. Ayrıca her şeyi kendi bakış açılarından görürler: Bilinç ya da gönül gözüyle görme gibi zekâ da ancak insan zekâsı olabilir. Frankensteln, Tann'nın Adem'i yaratması gibi, İnsanın kendi görüntüsünde başka bir İnsan yaratması efsanesini temsil eder. Her zaman aynı çamur! Hatta androldler yaparken bile İnsanlar kendi var olma ve davranış biçimlerini yeniden üretmişlerdir. Belki bir gün bir robot biçimlerinde, robot papaları olacak ama bu, onların düşünme biçimlerin^ hiçbir şey değiştirmeyecek. Bununla birlikte o kadar çok sayma başka düşünme biçimi var kil Karıncalar bize bunlardan birini öğretiyorlar. Dünya dışı varlıklar belki bize başka düşünme biçimleri öğretecekler.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit O.
Jacques Melies gayretsizce çikletini çiğniyordu.
- Bütün bunlar çok ilginç. Gene de beni merakta bırakan önemli bir soru kalıyor geriye. Madam Ramirez, beni neden öldürmek istediniz?
352
- Oh, başta sizden değil, Matmazel VVells'ten kuşkulanıyor ve çekmiyorduk. Onun yazılannı okuyor ve babasına çektiğini düşünüyorduk. Ortaya çıkışınıza kadar sizden haberimiz yoktu.
Melies çikletini daha sinirli sinirli çiğnedi. Juliette devam etti:
- Matmazel VVelIs'i gözetlemek için mekanik kanncalanmızdan birini evine yerleştirmiştik. Casusumuz bize sizin konuşmalannızın kaydını ulaştırdı ve o zaman ikinizden daha kavrayışlı olanın siz olduğunuzu öğrendik. Hamelin Kavalcısı öykünüzle sırrı keşfetmeye çok yakındınız. Size de güruhu göndermeye karar verdik.
- Ve ben bu yüzden suçlandım. Neyse ki cinayetlerinize devam ettiniz...

- Prof. Miguel Cygneriaz ellerinin arasında ürünün son halini tutuyordu. Bu bizim öncelikle yok etmeyi amaçladığımız şeydi.
- Ya şimdi şu ünlü mutlak kannca ilacı "Babel" nerede?
- Cygneriaz'ın ölümünden sonra kannca komandolanmızdan biri bu berbat şeyi içeren deney kabını yok etti. Bildiğimiz kadany-la bu maddeden başka yok. Bir gün başka araştitmaaların benzer bir düşünceye sahip olmamalannı umalım. Edmond Wells düşün-
fc çelerin havada oluğunu yazıyor... İyiler ve kötüler! İçini çekti.
- Pekâlâ, şimdi her şeyi biliyorsunuz. Bütün sorulannıza yanıt verdim. Sizden hiçbir şey gizlemedim.
Madam Ramirez, Melies'in cebinden bir çift kelepçe çıkarmasını bekler gibi ellerini uzattı.
- Beni sorgulayın. Beni tutuklayın. Beni hapsedin. Ama size yalvanyorum, kocamı rahat bırakın. O yiğit bir adam. Sadece ka-nncalarsız bir dünya düşüncesine katlanamıyordu. Gururianyla gl-
; gına dönmüş bir avuç bilginin tehdidi altındaki gezegenin bir zenginliğini kurtarmak istedi. Lütfen, Arthur'u rahat bırakın. Hem za-, ten o, kanser tarafından mahkûm edilmiş durumda.
\ 167. HABER YOK, HABERLER KÖTÜ
"Sererden yeni haberler neler?"
353
"Artık haber yok."
"Ne demek artık haber yok? Doğu'dan gelen hiçbir küçük sinek ulaşmadı mı?
Chli-pou-ni duyargalarını dudaklannın yakınına getiriyor ve onları ısrarla temizliyor. Olaylann onun dilediği kadar basit bir biçimde gelişmediklerini önceden hissediyor. Karıncalar Parmaklan öldürmekten bitkin mi düştüler acaba? Kraliçe "asiler" sorununun sonunda çözülüp çözülmediğini soruyor.
Bir asker kannca artık sayılannın iki ya da üç yüz olduğunu ve onlan ayırt etmenin zor olduğunu söylüyor.
168. ANSİKLOPEDİ
/ /•. EMİR: Bu gece garip bir rüya gördüm. Paris büyük bir kürek tarafından saydam bir kaba konmuştu. Kabın İçine girdikten sonra her şey sarsılmıştı, öyle ki Eyfel Kulesi tuvaletimin duvarına vuruyordu. Her şey ters dönmüştü, ben tavanda yuvarlanıyordum, binlerce yaya kapalı pencereme çarparak eziliyordu. Arabalar bacalara vuruyor, sokak lambaları yerden çıkıyorlardı. Mobilyalar yuvarlanıyor ve ben evimden kaçıyordum. Dışarıda her şey altüst olmuştu, Zafer Anıtı parçalar halindeydi, Notre-Dame de Paris derinlemesine toprağa saplanmış kuleleriyle ters dönmüştü. Metro vagonları yerdeki geniş yarıklardan fırlıyor ve içlerindeki insanları dışarı fırlatıyordu. Ben yıkıntıların ortasında koşuyor ve dev bir cam duvarın önüne ulaşıyordum. Duvarın arkasında bir göz vardı. Gökyüzünün tamamı kadar büyük, beni gözleyen tek bir göz. Bir an benim tepkimi görmek İsteyen göz dev bir kaşık olduğunu düşündüğüm şeyle duvara vurmaya başladı. Kulakları sağır eden bir çan sesi yankılandı. Evlerdeki halâ sağlam olan bütün camlar patladılar. Göz hâlâ bana bakıyordu ve güneşten yüz kat daha büyüktü. Bunun olmasını İstemezdim. Bu rüyadan beri ormanda kannca yuvaları aramaya gitmiyorum. Benim karıncalarım
354
ölürlerse evime başka hiçbir karınca yuvası yerleştirmeyecek ğlm. Bu rüya bana çevreme kabul ettirmeyi İstemeden önce kendi üzerimde uygulamaya başlayacağım bir 11. emir esinledi: Sana yapılmasını İstemediğin şeyi başkalarına yapma. Ve "başkaları" sözcüğüyle "bütün" diğerlerini kastediyorum.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
169. HAMAMBÖCEĞİ ÜLKESİNDE
Bir kedi acayip bir uçan hayvanın geçtiğini görüyor. Balkon demirlerinin arasından ona vuruyor. Kınkanatlı "Büyük Boynuz" düşüyor. 103., o, yere değmeden sıçrayacak zamanı ancak buluyor.
Çarpmanın etkisini ayaklarıyla yavaşlatıyor. On üç kat gene de oldukça yüksek. Kınkanatlının daha az şansı var. Ağır iskeleti yerde patlıyor. Harika hava savaşçısı, değerli "Büyük Boynuz"un işi bitiyor.
103.'nün düşüşünün hızı çöp kutusundaki çöpler tarafından yavaşlatıldı. Kozasını hâlâ bırakmadı.

Çöp kutusunun çatlak ve çok renkli tabanında yürüyor. Ne şaşırtıcı yer! Burada her şey yenebilir ve 103. beslenmek için bundan yararlanıyor. Tanımlamaya zaman bulamadığı çok sayıda ağır koku var.
Yukanda, yırtık bir mutfak kitabının üstünde kaçak bir siluet j fark etti. Bunlardan bir sürü var. Orada onu yandan gözetleyen | binlerce siluet var. Uzun duyargalan çoğalıyor. i Demek Parmakiann ülkesinde yasayan böcekler var!
• 103. onlan tanıyor. Bunlar hamamböcekleri. ! Her yerde onlardan var. Bir konserve kutusundan, yırtık bir ter-ji likten, uyuyan bir fareden, bir paket obur enzimli temizlik madde-¦ sinden, etkin bakterili bir kap yoğurttan, kırık bir elektrik pilinden, I bir yaydan, kırmızı bir yara bandından, bir yatıştırıcı ilaç kutusun-\ dan, bir uyku ilacı kutusundan, son kullanma tarihi geçen ve
355
dokunulmadan atılmış bir donmuş gıda kutusundan, kuyruksuz ve kafasız sardalyalarla dolu bir kutudan çıkıyorlar. Hamamböcekleri 103.'yü çevreliyorlar. Kannca hiç bu kadar kocamanlarını görmedi. Koyu renk dış kanatları ve uzun, eğri, eklemsiz duyargalan var. Kötü kokuyorlar, tahtakurulan kadar kötü değil ama daha ekşi, çürüme kokusal tonları bakımından, daha farklı iç bulandırıcı bir kokulan var.
Yan kısımları saydam. Saydam kitinden çarpıntılı bağıdan, kalp çarpmaları, ince damarlara itilen kanın sıçrayışı görülebiliyor. 103. çok etkileniyor.
Pis kokular (acımış bal şurubu gibi) yayan, sanmsı dış kanatlan ve küçük kancalarla kaplı ayakları olan yaşlı bir hamamböceği kokusal dilde 103.'ye sesleniyor.
Ona buraya ne yapmak için geldiğini soruyor.
103. ona yuvalarındaki Parmaklarla karşılaşmak istediğini söylüyor.
Parmaklar! Bütün hamamböcekleri onunla alay eder gibi görünüyorlar.
Gerçekten Parmaklar mı dedi?
"Evet, bunda bu kadar şaşıracak ne var?"
"Parmaklar her yerdeler. Onlarla karşılaşmak zor değil," diyor yaşlı hamamböceği.
"Beni onlardan birinin yuvasına götürebilir misiniz?" diye soruyor karınca.
Yaşlı hamamböceği yaklaşıyor.
"Parmakların... kim olduklannı gerçekten biliyor musun?
103. karşı koyuyor.
"Onlar dev hayvanlar."
103., hamamböceğinin ona ne demek istediğini anlamıyor.
Yaşlı hamamböceği sonunda ona yanıt veriyor:
"Parmaklar bizim kölelerimiz."
103. buna inanmakta güçlük çekiyor. Dev Parmaklar iğrençM&-çük hamamböceklerinin köleleri miydiler?
"Ne demek istediğinizi açıklayın."
356
Yaşlı hamamböceği, hamamböceklerinin Parmaklara nasıl her gün onlara tonlarca değişik yiyecek atmayı öğrettiklerini anlatıyor. Parmaklar onlara sığınacak yer, yiyecek ve hatta sıcaklık sağlıyorlar. Onlann emrindeler ve onlann üstüne titriyorlar.
Her sabah hamamböcekleri Parmakların getirdiği sungu dağlarının arasından henüz bir bölümünü yemişken diğer Parmaklar gelip yemek boşaltıyorlar. Bu yüzden her zaman, aşın bol miktarda çok taze ve birinci kalite yiyecekleri var.
Başka hamamböcekleri, eskiden kendilerinin de ormanda ya-şadıklannı, sonra Parmakların ülkesini keşfettiklerini ve oraya yerleştiklerini anlatıyorlar. O zamandan beri beslenmek için avlanmaya bile gereksinimleri yok. Parmaklar tarafından sunulan yiyecekler şekerli, yağ bakımından zengin, çeşitli ve... en önemlisi hareketsizler.
"En uzak atamız küçük av peşinde koşmayalı rahat bir on beş yıl olmuştur. Her şey her gün taptaze düşüyor, Parmaklar tarafından sunuluyor," diyor siyah sırtlı, kocaman bir hamamböceği.
Bu duyduğu şeyden ve aynı zamanda gayet açık gördüğü yiyecek yığınlarından dolayı şaşıran 103., "Parmaklarla konuşuyor musunuz?" diye soruyor.
Yaşlı hamamböceği onlarla konuşmaya gereksinim duymadıklarını açıklıyor. Hiçbir hamamböceği ısrar etme gereksinimi duymadan itaat ediyorlar.

Her neyse! Bir kez sungular biraz geç gelmişti. Hamamböcekleri kannlarıyla duvara vurarak hoşnutsuzluklarını gösterdiler ve ertesi gün yiyecekler zamanında geldi. Genelde çöpler her gün indiriliyor. "Beni onların yuvasına götürebilir misiniz?" diyor kann-ca. Fısıldaşarak tartışma. Hepsi kabul eder görünmüyor. Yaşlı hamamböceği tartışmanın sonucunu açıklıyor.
"Ancak 'yüce sınavı' geçebilecek yetenekte olduğunu kanıtlarsan seni onların yuvasına götüreceğiz."
Yüce sınav?
Hamamböcekleri asker kanncayı binanın ilk bodrumundaki çöp boşaltma odasına götürüyorlar. Orada eski mobilyalar, ev aletleri, kartonlarla tıka basa dolu bir eski eşya köşesi var.
357
Hamamböcekleri 103.'yü belli bir yere doğru götürüyorlar.
"Bu 'yüce sınav' da ne?"
Bir hamamböceği ona bu işlemin kısaca biriyle karşılaşmaktan ibaret olduğunu söylüyor.
"Biri mi, kim bu? Bir düşman mı?"
Bir kâhin hamamböceği, "Evet, senden daha da topuz gibi olan bir düşman," diye yanıt veriyor.
Düz sıra halinde yürüyorlar.
Kanncayı bu belli yere götürüyorlar. 103. orada karasının tüyleri karmakarışık olan başka bir kannca görüyor. Bu, yaman görünüşlü bir asker kannca. O da hamamböcekleriyle çevreli.
103. duyargalannı ileriye atıyor ve ilk anormalliği fark ediyor: Bu kanncanın kesin olarak hiçbir pasaport kokusu yok! Bu, kesin olarak göğüs göğüse çarpışmaya alışmış bir üaetli asker çünkü ayaklan ve boğazı çok sayıda çene darbesiyle hafifçe sıynlmış.
Neden bilmiyor ama ona bu koşullarda takdim edilen bu karınca hemen ona antipatik geliyor. Kokusu yok, aç dolaşan birinin havalarında, yeterince ukalaca bir yürüyüş tarzı var, ayaklanndaki tüyler iki gündür yalanmamış olmalı, işte hiç de cana yakın olmayan bir karınca!
103., onun tepkilerini ilgiyle gözetleyen hamamböceklerine, "Bu kim?" diye soruyor.
"Seninle, kesin olarak seninle, karşılaşmak için ısrar eden biri," diye yanıt veriyorlar.
103. kendi kendine sorular soruyor. Bu kannca neden onunla karşılaşmak istiyor ve şimdi neden onunla konuşmuyor? 103. bir şey deniyor: Yavaşça kafasını sallar gibi yapıyor sonra birden çenelerini göz korkutma konumunda geniş geniş açıyor. Diğeri boyun eğecek mi yoksa meydan mı okuyacak? Kendisi henüz dövüş konumuna geçmişken diğeri de yanı şekilde ağız kılıçlannı çekti.
"Kimsin sen?"
Yanıt yok. Diğeri sadece duyargalarını kaldırdı.
"Burada ne yapıyorsun? Ordudan mısın?"
Gene dövüşmek gerekecek.
358
103. kamını boğazının altında sallayarak yakından asit atışı konumunda daha güçlü bir göz korkutma yöntemi deniyor. Diğerinin onun zehir rezervinin boş olduğunu bilmediğini varsayıyor.
Karşıda, diğer kannca aynı şekilde davranıyor. Kannca uygarlığının iki temsilcisi hamamböceklerinin büyük merakı önünde birbirlerine saygılı davranıyorlar. 103. şimdi sınavı daha iyi anlıyor. Aslında hamamböcekleri bir kannca düellosu görmek istiyorlar ve kazanan onlann kabilesine kabul edilecek.
103. karıncalan öldürmeyi sevmiyor ama görevi daha önemli (bir hamamböceği sınav süresince kozayı onun için saklamayı kabul etti). Hem sonra karşısındaki bu bireyi gittikçe daha çok dara-ğacına uygun buluyor. Kim bu, bu konuşmayan ukala? Üstelik dünyanın ucuna ilk ulaşan karıncayı, 103.'yü tanımayan bu kannca kim?
"Ben 103683.'yüml"
Diğeri yeniden duyargalannı dikiyor fakat hâlâ yanıt vermiyor. İkisi de atış konumunda kalıyorlar.
103. kendi kendine diğerinin asit cebinin mutlaka dolu olduğunu düşünerek, "Birbirimizin üstüne atış yapmayacağız herhalde," diyor.

103. vücudunu dinliyor ve asit cebinin dibinde en son küçük bir damla asit kaldığını hissediyor. Eğer atışını çabuk yaparsa belki onu şaşırtma avantajına sahip olacak.
Kann kaslarının bütün gücüyle damlasını ileriye itiyor.
Fakat şans eseri diğeri tam olarak aynı anda atış yapıyor, öyle ki iki damla birbirlerini imha ediyor ve yavaşlayarak düşüyor. (Yavaşlayarak? Havanın sıvıyı kaydırdığı asla görülmemiştir ama o, buna dikkat etmiyor.) 103., bütün çeneleri açık bir halde saldınyor ve sert bir şeye çarpıyor. Düşmanının çenelerinin sivri ucu tam olarak onun çenelerinin sivri ucuna vuruyor!
103. düşünüyor. Düşmanı hızlı ve inatçı görünüyor ve onun darbelerini saniyesinde ve onun tam olarak indirmek istediği yerde engelliyor.
Bu koşullarda bir karşılaşma istenecek bir şey değil.
359
Hamamböceklerine doğru dönüyor ve bu kanncaya karşı dövüşmeyi reddettiğini bildiriyor çünkü o da onun gibi bir kızıl karınca.
"Ya ikimizi birden kabul edeceksiniz ya da hiçbirimizi kabul etmeyeceksiniz."
Hamamböcekleri bu söylev karşısında şaşılmıyorlar. Sadece ona sınavı geçtiğini bildiriyorlar. 103. anlamıyor. O zaman ona açıklıyorlar. Aslında düşman yoktu, karşısında hiçbir zaman bir düşman olmadı. Tek muhatabı hep kendisiydi.
103. hâlâ anlamıyor.
Bunun üzerine hamamböcekleri onun, bakanın "karşısında kendisinin" var olmasını sağlayan bir maddeyle kaplı sihirli bir du-vann önüne konduğunu söylüyorlar.
"Bu, yabancılar hakkında birçok şey öğrenmeyi sağlıyor. Ve özellikle kendilerine saygı duyup duymadıklannı gösteriyor," diyor yaşlı hamamböceği.
Birini değerlendirmek için onu kendi görüntüsü karşısında nasıl davranacağını açıkça itiraf ettiği bir duruma sokmaktan daha iyi bir yöntem var mı?
Hamamböcekleri bu sihirli duvarı rastlantıyla keşfetmişlerdi. Tepkiler ilginç olmuştu. Bazıları kendi görüntülerine karşı saatlerce dövüşüyor, diğer bir bölümü kendi kendilerine hakaretler yağdırıyorlardı. Çoğunluk karşılarında görünen hayvanın saldırmaya değer olduğuna karar veriyordu çünkü kokusu yoktu ya da her durumda onlarla aynı kokuyu taşımıyordu.
Kendi görüntülerine hemen kardeşçe yaklaşmayı çok azı deniyordu. Yaşlı hamamböceği filozofça bir edayla konuştu. "Başkala-nndan bizi kabul etmelerini istiyoruz ve biz kendi kendimizi kabul etmiyoruz..." Kendi kendine yardırn etmeye hazır olmayan birine yardım etmeyi nasıl isteyebiliriz? Kendine değer vermeyen birine nasıl değer verebiliriz?
Hamamböcekleri 'yüce sınav'ı icat etmiş olmaktan çok gururlular. Onlara göre sonsuz derecede küçük olandan sonsuz derecede büyük olana kadar kendi kişiliğinin görüntüsüne direnebilecek hiçbir hayvan yok.
360
103. kendi eşiyle aynı anda tekrar aynaya doğru geliyor.
Açıkçası hiç ayna görmedi. Bir an kendi kendine, bunun kesin olarak şimdiye kadar gördüğü en büyük mucize olduğunu söylüyor. Aynı anda hareket eden, kendisini gösteren başka bir duvar!
Belki de hamamböceklerini değerinden aşağı gördü. Sihirli duvarlar yapabildiklerine göre belki onlar gerçekten Parmakların efendileri!
"Sonuçta sen kendini kabul ettiğine göre, seni kabul ediyoruz, sonuçta kendine yardım etmek istediğine göre, sana yardım edeceğiz," diyor yaşlı hamamböceği.
170. SAVAŞÇILARIN DİNLENMESİ
Laetitia Wells, Jacques Melies'in yanı başında Phoenix Soka-ğı'nda yürüyordu. Muzipçe onun kolunu tuttu.
- Sizin bu kadar mantıklı davranmanıza şaşırdım. Bu nazik yaşlı çifti vakit geçirmeden tutuklayacağınızı düşünüyordum. Genelde polis memurları fazlasıyla kalın kafalı ve kurallara sıkı sıkıya bağlıdırlar.
Melies kendini çekti.
- İnsan psikolojisi konusunda hiçbir zaman güçlü olmadınız.
- Ne yanlış inanç!
- Bu normal, siz insanlardan nefret ediyorsunuz! Asla beni anlamaya çalışmadınız. Bende durmadan akıl yoluna yöneltilmesi gereken bir budaladan başka bir şey görmüyorsunuz.
- Fakat siz koca bir budaladan başka bir şey değilsiniz!

- Bir budala olsam bile bu konuda beni yargılamak size düşmez. Bir sürü önceliğiniz var. Hiç kimseyi sevmiyorsunuz. Bütün erkeklerden nefret ediyorsunuz. Sizin hoşunuza gitmek için iki yerine altı bacağa, dudaklar yerine keskin çenelere sahip olmak gerek! (Şimdi sertleşmiş olan menekşe rengi gözlerle karşı karşıya geldi.) Şımarık çocuk! Her zaman haklı olduğunuz için övünürsünüz! Ben haksız olduğumda bile alçakgönüllü davranıyorum.
- Siz sadece...
361
- Yorgun ve okurlannın karşısında kendini değerinden fazla övmek için zamanını onu yıkmakla geçiren bir gazeteciye karşı aşın sabırlı davranan bir adamım.
- Bana hakaret etmeniz yararsız, gidiyorum.
- İşte bu, gerçeği dinlemektense kaçmak o kadar kolay ki. Ayrıca nereye gitmek için ayrılıyorsunuz. Aceleyle yazı makinenize koşup bu öyküyü gün ışığına çıkarmak için mi? Ben, haklı olan bir gazeteci olmaktansa yanılan bir polis memuru olmayı tercih ederim. Ramirezleri rahat bıraktım ama sizin yüzünüzden, sadece sizin ilginç olanı yapma tutkunuz yüzünden gene de son günlerini demir parmaklıklar arkasında geçirme riskini taşıyorlar!
- Benimle böyle konuşmanıza izin veremem...
Laetitia ona tokat atacaktı. Melies sıcak ve sağlam eliyle onun bileğini tuttu. Bakışlan karşılaştı. Siyah gözbebekleri menekşe rengi gözbebeklerine karşı. Abanoz ormanı tropik okyanusa karşı. Hemen kahkahalarla gülme isteği duydular ve birlikte güldüler. Katıla katıla güldüler.
Ne! Çok kısa bir önce hayatlarının bilmecesini çözmüşlerdi, insanların dayanışma içindeki robotlar yaptığı, kanncalarla iletişim kurduğu, mükemmel cinayeti gerçekleştirdikleri, koşut ve harika başka bir dünyayla ilişkiye girmişlerdi. Ve şimdi burada, bu hüzünlü Phoenbc Sokağı'nda, birlikte, el ele düşüncelerini birleştirip zamanın dışındaki bu anlan düşünmek yerine çocuklar gibi boğuşarak kavga ediyorlardı!
Laetitia dengesini kaybetti ve daha rahat gülebilmek için kaldı-nma oturdu. Saat sabahın üçüydü. Gençtiler, sevinçliydiler ve uy-kulan yoktu.
Önce Laetitia soluklandı.
- Özür dilerim! Budalaca davrandım.
- Hayır sen değil. Ben.
- Evet ben.
Yeni bir gülme dalgası yeniden onlan sardı. Bir olayı kutlamaktan evine dönen geç kalmış, biraz çakırkeyif bir adam oynaşmak, için kaldırımdan başka bir yer bulamayan bu yuvasız genç çifte acıyarak baktı. Melies kalkması için Laetitia'ya yardım etti.
362
- Haydi gidelim.
- Ne yapmak için?
- Geceyi kaldırımın üstünde geçirmek istemiyorsun herhalde, değil mi?
- Neden olmasın?
- Laetitia, benim o kadar mantıklım, sana neler oluyor?
- Bana olan o ki artık o kadar mantıklı olmaktan bıktım. Mantıksız olanlar haklı, dünyadaki bütün Ramirezler gibi olmak istiyorum!
Melies, sabah çiyinin Laetitia'nın ipek gibi saçlannı ve ince elbisesinin altindaki hassas vücudunu ıslatmaması için onu bir duvar köşesine, bir sundurmanın altına çekti.
Birbirlerine çok yakındılar. Melies gözünü kırpmadan onun yüzünü okşamak için elini uzattı. Laetitia geri çekildi.
171. BİR SALYANGOZ ÖYKÜSÜ
Nicolas yatağında kıpırdayıp duruyordu.
- Anne, kendimi karıncaların Tannsı yerine koyduğum için kendimi affedemiyorum. Ne büyük yanlış! Bunu nasıl tamir edebilirim?
Lucie Wells onun üzerine eğildi:
- Ne iyi, ne kötü ve buna kim karar verebilir?
- Bunun kötü olduğu agk. O kadar utanıyorum ki... Düşünülebilecek en kötü aptallığı yaptım.
- Neyin iyi, neyin kötü olduğunu asla kesin olarak bilemeyiz. Sana bir öykü anlatmamı ister misin?

- Lütfen anne!
Lucie Wells oğlunun baş ucuna oturdu.
- Bu bir Çin masalı. Bir zamanlar iki keşiş bir Taocu Manastı-rı'nın bahçesinde dolaşıyorlardı. Birden biri yerde önlerinden geçen bir salyangoz gördü. Arkadaşını zamanında engellediğinde o, salyangozu dikkatsizce ezmek üzereydi. Eğilerek hayvanı aldı. "Bak, neredeyse bu salyangozu öldürüyorduk. Oysa bu hayvan bir
363
hayatı ve onun aracılığıyla devam edecek bir kaderi temsil ediy0r Bu salyangoz hayatta kalmalı ve yeniden dünyaya gelme döngülerine devam etmeli." Ve salyangozu dikkatlice otların içine bıraktı. Diğer keşiş öfkeyle bağırdı. "Düşüncesiz! Bu aptal salyangozu kurtararak bahgvanımızın o kadar özenerek yetiştirdiği salataları tehlikeye atıyorsun. Bilinmeyen bir hayatı kurtarmak için kardeşlerimizden birinin eserini yok ediyorsun."
İkisi oradan geçmekte olan diğer bir keşişin meraklı bakışlı altında tartışıyorlardı. Bir türlü uzlaşamadıklan için birinci keşiş önerdi: "Haydi gidip bu olayı büyük rahibe götürelim. Yalnız o hangimizin haklı olduğuna karar verebilecek kadar bilgedir." Böylece büyük rahibe gittiler. Bu olayla ilgilenen üçüncü keşiş de on-lan izledi. Birinci keşiş bir salyangozu nasıl kurtardığını ve böylece geçmiş ve gelecek binlerce varoluşu içinde banndıran kutsal bir hayatı koruduğunu anlattı. Büyük rahip onu dinledi, başını salladı, sonra görüşünü bildirdi: "Yapılması gerekeni yaptın. Sen haklısın." İkinci keşiş atıldı. "Nasıl? Salatalan yiyen, sebzeleri kırıp geçiren bir salyangozu kurtarmak nasıl iyi bir şey olur? Tersine sayesinde her gün iyi şeyler yediğimiz bu zerzevat bahçesini korumak için salyangozu ezmek gerekirdi!" Büyük rahip dinledi, başını salladı ve görüşünü bildirdi: "Doğru. Yapılması gereken buydu. Sen haklısın." O ana kadar sessiz kalan üçüncü keşiş söze kanşti: "Fakat onlann bakış ağlan taban tabana zıt! Nasıl her ikisi de haklı olabilir?" Büyük rahip bu üçüncü müdahaleciyi uzun uzun inceledi. Düşündü, başını salladı ve görüşünü bildirdi: "Doğru. Sen de haklısın."
Nicolas yatışmış, çarşafın altında hafifçe horluyordu. Lucie ona şefkatle sarıldı.
172. ANSİKLOPEDİ *
İKTİSAT: Eskiden iktisatçılar sağlıklı bir toplumun yayılma halindeki bir toplum olduğunu düşünürlerdi. Büyüme oranı bütün yapıların sağlıklılığını ölçmek için termometre işlevi gö~
364
türdü: Devlet, şirket, ücretliler. Buna karşın her zaman baş eğik İleri atılmak olanaksızdır. O bizi aşıp ezmeden önce yayılmayı durdurmanın zamanı geldi. İktisadi yayılmanın geleceği olmayacak. Sadece tek bir sürekli durum var: Güçler dengesi. Sağlıklı bir toplum, bir ulus, bir İşçi onu çevreleyen ortama zarar vermeyen ve bu ortamdan zarar görmeyen bir toplum, bir ulus, bir İşçidir. Artık fethetmeyi değil, tersine kendimizi doğaya ve kozmosa uydurmayı hedeüemellyiz. Tek bir düzen sözcüğü var: Uyum. Dış dünyayla İç dünya arasındaki uyumlu İç İçe geçiş. Şiddet ve kendini beğenmişlik olmadan.
İnsan toplumunun doğal bir olgu karşısında üstünlük ya da korku duymayacağı gün İnsan evrenlyle homeostazi halinde olacak. Dengeyi bulacak. Arak kendini geleceğe yöneltmeyecek. Uzak hedefler bellrlemeyecek. Sadece şimdiki zamanda yaşayacak.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
173. BİR LAĞIM BORUSUNUN İÇİNDE DESTAN
Pütürlü bir koridorda ilerliyorlar. 103., Merkür Görevi'nin kelebek kozasını çenelerinin arasında sıkıca tutuyor. Bu çıkış yavaş. Bazen bitmeyen koridorun tepesinden bir ışık onları aydınlatıyor. O zaman hamamböcekleri karıncaya duvara yapışmasını ve du-yargalannı geriye toplamasını işaret ediyorlar. Gerçekten Parmak-lann ülkesini iyi tanıyorlar. Çünkü ışıklı işaretin hemen ardından dehşet verici bir gürültü duyuluyor ve ağır ve kokulu bir yığın, düşey koridordan aşağı düşüyor.
- Çöp torbasını çöplüğe attın mı tatlım?
- Evet. Bu sonuncusuydu. Yenilerini ve daha büyüklerini satın alman gerekecek. Bunlar gerçekten çok dayanıksızdı.

Böcekler yeni çığlardan korkarak ilerliyorlar.
365
"Beni nereye götürüyorsunuz?"
"Gitmek istediğin yere."
Birçok kat aşıyorlar, sonra duruyorlar.
"Burası," diyor yaşlı hamamböceği.
"Bana eşlik ediyor musunuz?" diye soruyor 103.
"Hayır. Bir hamamböceği atasözü der ki 'Herkes kendi sonın-larıyla ilgilenir.' Kendi kendinin yardımıyla başının çaresine bak Sen kendinin en iyi bağlaşığısın."
Bunun üzerine yaşlı hamamböceği ona çöp boşaltma borusunun kapağında dolambaçlı bir yol gösteriyor. 103. buradan doğruca mutfak evyesine ulaşacak.
103. kozasını sıkıca tutarak oraya doğru ilerliyor.
"Fakat buraya ne yapmak için geldim?" diye soruyor kendi kendine. Parmaklardan bu kadar korkan kendisi onlann yuvasının içinde dolaşıyor!
Bununla birlikte sitesinden bu kadar uzakta, dünyasından bu kadar uzakta yapılacak en iyi şeyin daha da ilerlemek, sürekli ilerlemek olduğunu biliyor. Kannca, her şeyin mutlak bir düzgünlükte geometrik şekiller halinde olduğu bu garip ülkede ilerliyor. Ortalıkta duran bir ekmek kırıntısını kemirerek mutfağı keşfediyor.
Ordunun son hayatta kalan üyesi kendine cesaret vermek için küçük bir Bel-o-kan havası mınldanıyor:
"Ateşin suyla karşı karşıya geldiği Gökyüzünün yerle karşı karşıya geldiği Yukannm aşağıyla karşı karşıya geldiği Küçüğün büyükle karşı karşıya geldiği Bir an geliyor
Basitin katmerliyle karşı karşıya geldiği Çemberin üçgenle karşı karşıya geldiği Siyahın gökkuşağıyla karşı karşıya geldiği Bir an geliyor."
366
Fakat bu tek düzenli şarkıyı mırıldanırken yeniden korkunun, onu sardığını hissediyor ve adımlan titrekleşiyor. Ateş suyla karşı karşıya geldiğinde buhar gkar; gökyüzü yerle karşı karşıya geldiğinde yağmur sel olup her şeyi yıkar; yukarısı aşağısıyla karşı karşıya geldiğinde baş dönmesi oradadır...
174. KESİLEN BAĞLANTI
- Umanm düşüncesizliğinin çok fazla sonucu olmaz. "Tanrısal" olaydan sonra "Pierre de Rosette"i yok etmeye karar
vermişlerdi. Nicolas tabi ki pişmandı ama onu her türlü geçici Tanrısal hevesten korumak, yapılacak en iyi şeydi. Ne de olsa o bir çocuktu. Eğer açlık aşırı krvrandırırsa başka aptallıklar da yapabilirdi.
Jason Bragel bilgisayann merkezini çıkardı ve hepsi ondan sadece kınntılar kalıncaya kadar onu azimle çiğnediler.
"Kanncalarla bağlantı kesin olarak kesildi," diye düşündüler.
Bu kadar kırılgan bir dünyada aşın güçlü olmayı istemek tehlikeliydi. Edmond VVeils haklıydı. Henüz çok erkendi ve en küçük bir hatanın bütün uygarlıklan için yıkıcı sonuçlan olabilirdi.
Nicolas babasının gözlerinin içine baktı.
- Kaygılanma baba. Onlara anlattıklarımdan çok fazla bir şey anlamadılar.
- Öyle olduğunu umalım oğlum. Öyle olduğunu umalım.
Duvardan fırlayan bir asi şiddetli bir feromonla bağırıp çağırıyor: "Parmaklar bizim Tanrılarımızda." Hemen bir asker karnını boğazının altında dengeliyor ve atışını yapıyor. Tanrıcı yıkılıyor. Asi tüten vücudunu son bir refleksle altı kollu bir haça dönüştürüyor.
175. YINVEYANG
Sabahleyin, Laetitia VVeils ve Jacques Melies acele etmeden genç gazetecinin evine doğru yürüdüler. Şans eseri ev çok yakın-
367
di. Ramirezler gibi, eskiden babasının yaptığı gibi o da Fontaineb-leau Ormanı'nın kenannda oturmayı seçmişti. Buna karşın onun semti Phoenbc Sokağı'nınkinden çok daha hoştu. Burada lüks ma-ğazalarıyla yaya yollan, çok sayıda yeşil alan ve hatta bir mini golf sahası ve tabi ki bir postane vardı. Salonda nemli giysilerini çıkardılar ve kendilerini koltuklara bıraktılar.

Melies kibarca sordu.-
:
- Hâlâ uykun var mı?
- Hayır, ben gene de biraz uyudum.
Melies'e gelince, Laetitia'yı uzun uzun seyre dalmakla fazlasıyla meşgulken gözünü kırpmadığı bu gecenin tek tanığı, vücudundaki kırıklıktı. Aklı enerji dolu, yeni bilmecelere, yeni serüvenlere hazırdı. Yeter ki Laetitia ona yere serilecek başka ejderhalar önersin!
- Biraz bal şerbeti? Olimpos Tannlannın ve karıncaların içeceği-
- Ah, bu sözcüğü asla telaffuz etme. Artık kanncalardan söz edildiğini asla, asla, asla duymak istemiyorum.
Laetitia gelip onun koltuğunun kenanna oturdu. Kadeh tokuşturdular.
- Dehşet içindeki kimyagerler hakkındaki araştırmanın sonu ve karıncalara elveda!
Melies iç çekti.
- Öyle bir haldeyim ki... Kendimi uyuyamayacak durumda hissediyorum, aynı zamanda çalışamayacak kadar bitkinim. Beau Ri-vage Oteli'ndeki odada karıncalara pusu kurduğumuz güzel zamanlardaki gibi bir satranç partisine ne dersin?
Laetitia güldü.
- Artık kanncalardan söz etmek yok!
İkisi de aynı anda, bu kadar kısa sürede hiç bu kadar çok gülmedim, diye düşünüyorlardı. Genç kadın atıldı:
368
- Daha iyi bir fikrim var. Çin daması, işte düşmanın taşlarını yok etmeyi değil kendininkileri daha hızlı ilerletmek için onlan kullanmayı amaçlayan bir oyun.
- Beynimin gevşemesini düşünecek olursak çok karmaşık olmadığını umalım. Bana öğret.
Laetitia Wells üzerine alt köşeli bir yıldız kakılmış altıgen bir mermer tabla alıp geldi. Oyunun kurallarını açıkladı:
- Yıldızın her ucu on cam bilyeyle dolu bir alan oluşturur. Her alanın ayn rengi vardır. Amaç bilyelerini mümkün olduğu kadar çabuk tam karşıda bulunan alana götürmektir. Kendi bilyelerinin ya da düşmanınkilerin üstünden atlayarak ilerlenir. Bir bilyenin üstünden atlamak için arkasındaki hanenin boş olması yeterlidir. Sıçrayacak bir alan olduğu sürece istendiği kadar bilyenin üstünden ve her yönde atlanabilir.
- Ya üzerinden atlayacak bilye bulunamazsa?
- Her yönde birer hane ilerlenebilir.
- Üzerinden atlanan bilyeler alınıyor mu?
- Hayır, klasik damanın tersine hiçbir şey yok edilmez. Sadece karşıdaki alana en hızlı götürecek yolu bulmak için boş alanlann coğrafyasına uyum sağlanır.
Oyuna başladılar.
Laetitia hemen her biri bir haneye yerleştirilmiş bilyelerden oluşan bir çeşit yol yaptı. Mümkün olduğu kadar uzağa gitmek için taşlan birbiri ardına bu otoyolu tuttular.
Melies de aynı şekilde hareket etti. Birinci partinin sonunda bütün taşlarını gazetecinin alanına götürmüştü. Biri dışında hepsini. Unutulmuş bir geç kalan. Bu ayrı kalanı götürdüğü zaman genç kadın bütün gecikmesini doldurmuştu.
- Kazandın, dedi Melies.
- Yeni başlayan biri için çok iyi başının çaresine baktığını söyleyebilirim. Şimdi özellikle tek bir bilyeyi unutmamak gerektiğini bileceksin. Onları mümkün olduğu kadar hızlı boşaltmayı düşünmek gerek, hepsini, tek bir tanesini bile atlamadan.
369
Melies artık onu dinlemiyordu. Hipnoz olmuş gibi dama tahtasını seyrediyordu.
Laetitia kaygılandı:
- Jacques, kendini iyi hissetmiyor musun? Böyle bir geceden sonra gerçekten...
- Neden bu değil. Kendimi olabilecek en iyi halde hissediyorum. Fakat şu oyuna bak, ona iyi bak.
- Bakıyorum, yani?
'!**¦„
- Yani! diye bağırdı Melies. Ama bu çözüm!

- Bütün çözümleri bulduğumuzu düşünüyordum.
- Bunu değil, diye ısrar etti Melies. Madam Ramirez'in son bil-mecesininkini değil. Anımsıyor musun: Altı kibritle nasıl ata üçgen yapılır? (Laetitia altıgeni boş yere inceledi.) Bir kez daha bak. Kibritleri altı köşeli yıldız halinde yerleştirmek yeterli. Bu oyunda gösterildiği gibi. Birbirine geçen iki üçgenle!
Laetitia dama tahtasını daha dikkatlice inceledi.
- Bu yıldız, bu Davud'un yıldızı, dedi. Makrokosmos'la birleşen mikrokozmos bilgisini simgeliyor. Sonsuz derecede büyük olanla sonsuz derecede küçük olanın düğünü.
Melies yüzünü onunkine yaklaştırarak konuştu:
- Bu kavramı çok seviyorum.
Yanaklan birbirine hafifçe dokunarak öyle kaldılar ve dama tahtasını seyrettiler.
- Buna gökyüzünün ve yerin birliği de diyebiliriz, dedi Melies.
Bu ideal geometrik şekilde her şey birbirini tamamlıyor, birbirine kanşıyor, birbiriyle evleniyor. Bölgeler özelliklerini koruyarak birbirlerinin içine geçiyor. Bu yukansryla aşağısının kanşması.
Karşılaştırmalar yapmaya giriştiler.
- Yın ve Yang.
- Aydınlık ve koyu karanlık.
- İyi ve kötü.
- Soğuk ve sıcak.
Laetitia başka karşıtlar arayarak alnını kınşördı.
- Bilgelik ve delilik? -Kalp ve akıl.
370
I - Ruh ve madde. f - Etkin ve edilgen. I Melies özetledi:
- Yıldız, her bir tarafın kendi bakış açısından yola çıkıp sonunda diğerininkini aldığı senin Çin daman gibi.
- Bilmecenin anahtar cümlesi de buradan geliyor: "Diğeriyle aynı biçimde düşünmek gerek", dedi Laetftia. Fakat sana önerece-
Iğim başka çağnşımlanm var. "Güzellikle zekânın birleşmesi" hakkında ne düşünüyorsun? - Ya sen, eril ve ... dişilin birleşmesi hakkında ne düşünüyorsun?
Melies yeni çıkmakta olan bir sakalın diken diken kabardığı yanağını Laetitia'nın o kadife gibi yanağına daha da yaklaştırdı. Parmaklarını ipek saçlarda gezdirmeye cesaret etti. t Laetitia bu kez onu itmedi.
i
176. DOĞAÜSTÜ BİR DÜNYA
103. evyeden aşağı iniyor? aspiratörün kenarlarında oyalanıyor, koridora yöneliyor, bir sandalyeyi aşıyor, bir duvarın üstünde sürünüyor, bir tablonun arkasına saklanıyor, yeniden gkıyor, yeniden aşağı iniyor, tuvaletteki klozetin dik kenarlannın üzerinde tırmanıyor.
Dipte küçük bir göl var ama oraya inmek istemiyor. Banyoya gidiyor, iyi kapanmamış bir diş macunu tüpünün mentollü kokusunu, tıraş sonrası parfümünün şekerli kokusunu içine çekiyor, bir Marsilya sabununun üzerinde uzun adımlarla zıplıyor, bir yumurtalı şampuan birikintisinin içinde kayıyor ve orada boğulmaktan son anda kurtuluyor.
Burada yeteri kadar şey gördü. Bu yuvada en küçük bir Parmak yok.
Yeniden yola koyuluyor.
103. yalnız. Kendi kendine seferin en basit ve en somut sonucunu temsil ettiğini söylüyor. Sonunda her şey bir bireyde
371
toplanıyor. Ve hâlâ bu seçimle karşı karşıya: Parmaklardan yana ya da onlara karşı olmak.
103. tek başına hepsini yok edebilir mi?
Elbette. Fakat bu kolay olmayacak.
Daha önce bu devlerden tek birini öldürmek için sererden üç bin kişinin işe koyulması gerekmişti!
Bu konuda düşündükçe kendi kendine yerdeki bütün Parmaklan tek başına katletme düşüncesinden vazgeçmek zorunda oldu-J ğunu söylüyor.

Bir balık akvaryumunun önüne geliyor ve bu çok renkli ve gayretsiz, floresan renkleri yanıp dönen acayip kuşların ilerlemesini izleyerek uzun dakikalar boyunca duvara yapışıp kalıyor.
103. sonra giriş kapısının altından geçiyor, ana merdivenlerde ilerleyerek bir kat çıkıyor.
İkinci bir daireye giriyor ve tekrar araştırmalanna koyuluyor: Banyo, mutfak, salon. Manyetoskopun kapağında kayboluyor, bir an elektronik parçalan ziyaret ediyor, yeniden gkıyor, bir odaya giriyor. Hiç kimse yok. Urukta en küçük bir Parmak yok.
Çöp boşaltma borusundan bir geçit buluyor ve bir kat daha tırmanıyor. Mutfak, banyo, salon. Hiç kimse yok. Duruyor, bir fero-mon tükürüyor ve oraya Parmaklann huylan hakkındaki gözlemlerini kaydediyor:
"Feromon: Zooloji
Konu: Parmaklar
Tükürük salgılayan: 103683.
Tarih: 100 000 667. yıl
Parmaklann hepsinin dış görünüşü birbirine benzeyen yuvalan var gibi görünüyor. Bunlar oyulamayan kayadan geniş mağaralar. Küp şeklindeler ve birbirlerinin üstüne yığılmış durumdalar. Bu mağaralar çoğunlukla ılık. Tavan beyaz ve taban bir çeşit renkli çimle kaplı. Orada yaşamak için nadiren geliyorlar."
Balkona çıkıyor, ayaklannın yapışkan puvilislerini kullanarak dış cepheyi aşıyor ve öncekilere benzeyen yeni bir daireye ulaşıyor. Salona giriyor. Orada sonunda Parmaklar görünüyor. 103. ilerli-
37Z
yor. Parmaklar onu öldürmek için takip ediyorlar. 103. kozasına sıkıca sarılarak kaçacak zamanı ancak buluyor.
177. ANSİKLOPEDİ
YÖNELME: İnsanlık destanlarının çoğu yer olarak doğudan batıya doğru bir yön İzler. İnsan her zaman güneşin takip ettiği yolu izlemiş ve kendi kendine bu ateş topunun nerede battığını sormuştur. Ulysse, Christophe Colomb, Attila... Bunların hepsi çözümün batıda olduğuna inandılar. Batıya doğru yola çıkmak geleceği bilme İsteğidir.
Bununla birlikte bazıları güneşin nereye gittiğini,bilmek İsterken, başkaları onun "nereden" geldiğini bilmek istediler. Doğuya doğru gitmek, güneşin kökenlerini bilme isteğidir ama aynı zamanda kendi kökenlerini bilme İsteğidir. Marco Polo, Napoleon, Bllbo le Hobblt (Selgneur des Anneaux de Tolkl-en'ln kahramanlarından biri) doğuya ait kişilerdir. Onlar, eğer keşfedilecek bir şey varsa bunun orada, uzak ve geride, günler de dahil her şeyin başladığı yerde olduğuna İnandılar. Serüvencilerin simge biliminde iki yön daha vardır. İşte bunların anlamlan. Kuzeye doğru gitmek, kendi gücünü ölçmek için engeller aramaktır. Güneye doğru gitmek, dinlence ve huzur aramaktır.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
i 78. AYLAK AYLAK DOLAŞMA
103. değerli küçük paketini taşıyarak Parmakların doğaüstü dünyasında uzun süre aylak aylak dolaşıyor. Çok sayıda yuvayı ziyaret ediyor. Bazı yuvalar boş, bazılarında da Parmaklar onu öldürmek için takip ediyorlar.
373
Bir an Merkür Görevi'nden vazgeçmeyi düşünüyor. Ama bunca uzun bir yol geçip, o kadar çaba gösterdikten sonra şimdi vazgeçmek yazık olacaktı. Nazik Parmaklar bulmalıydı. Karıncalara dostça yaklaşan Parmaklar.
103. yaklaşık yüz apartman dairesi ziyaret ediyor. Beslenmesi kolay. Her yerde bol miktarda yiyecek ortalıkta duruyor. Fakat bu köşeli mekânlarda yalnız, kendini her şeyin geometrik ve parlak beyaz, mat kahverengi, elektrik mavi, canlı turuncu, yeşil-san gibi doğaüstü renklerle süslü olduğu başka bir gezegendeymiş g bi hissediyor.
Şaşırtıcı bir ülke!
Neredeyse hiç ağaç, bitki, kum, ot yok. Sadece yassı ve soğuk nesneler ya da maddeler.
Neredeyse hiç hayvan yok. Sadece o yaklaşınca sanki ormandan gelen bu yabaniden korkuyorlarmış gibi kaçan birkaç güve.

103. bir çuval bezinin içinde kayboluyor, bir un kutusunun içinde çabalıyor, içlerinde şaşırtıcı şeyler olan çekmeceler keşfediyor.
Artık kokusal ya da görsel hiçbir belirti yok. Sadece ölü şekiller, ölü tozlar, boş ya da canavarlarla dolu yuvalar.
"Her durumda merkezi bulmak gerekir," diyordu Belo-kiu-ki-uni. Fakat birbirlerinin üstüne çıkan ya da birbirlerine yapışan bu çok sayıdaki kübik yuvanın arasında nasıl bir merkez saptanır? Ve 103. yalnız, o kadar yalnız, yakınlanndan o kadar uzakta ki! Özlemle Bel-o-kan'ın yatıştıncı piramidini, kız kardeşlerinin hareketliliğini, trofalaksilerin tatlı sıcaklığını, ekilmeyi talep eden bitkilerin baştan çıkarıcı kokusunu, ağaçların güven veren gölgesini anımsıyor. Tıka basa kalorik enerjiyle dolmanın o kadar güze! olduğu o kayaları, otların arasına ustaca sokulan ferotnon yollarını nasıl özlüyor!
Ve eskiden ordunun yaptığı gibi, 103. ilerliyor, sürekli ilerliyor. Johnston organları bir yığın yabancı dalgayla karışıyor: Elektrik dalgaları, radyo dalgaları, ışıklı dalgalar, manyetik dalgalar. Dünyanın ötesindeki dünya bir yanlış bilgiler hayhuyundan başka bir şey değil-Bir boru, bir telefon kablosu ya da bir çamaşır ipinin yardımıyla bir binadan diğerine geziyor.
374
Hiçbir şey yok. Hiçbir karşılama işareti yok. Parmaklar onu tanımadılar.
'
103.'nün keyfi kaçıyor.
Bezgin bir halde "Neye yarar?" ve "Ne yapmak için?" diye düşünüyor. Bu sırada birden alışılmamış feromonlar fark ediyor. Bir ağaç kızıl kanncası kokusu. Hızla ilerledikçe bu kokusal bayrağı daha iyi tanıyor: Giou-li-kan, ordunun yola çıkmasından kısa bir süre önce kaçınlan şehir!
Hoş koku onu bir mıknatıs gibi çekiyor.
Evet. Giou-li-kan yuvası, dokunulmamış bir halde orada. Orada yaşayanlara da dokunulmamış. Kız kardeşleriyle konuşmak, onlara dokunmak istiyor ama aralannda her türlü bağlantıyı engelleyen sert ve saydam bir duvar yükseliyor. Site bir küpün içine kapatılmış durumda. 103. çatıya çıkıyor. Orada duyargalan sürtmek için çok dar ama kokusal mesajlar yaymaya yetecek genişlikte küçük delikler var. Giou-li-kanlılar ona bu yapay yuvaya nasıl getirildiklerini anlatıyorlar. Buraya zorla yerleştirildiklerinden beri beş Parmak onlan inceliyor. Hayır, bu Parmaklar saldırgan değiller. Öldürmüyorlar. Bununla birlikte bir kez alışılmamış bir olay oldu. Onların tanımadığı başka Parmaklar onlan yeniden yerlerinden söktüler, dikkatsizce salladılar ve bu olayda çok sayıda Giou-li-kanlı öldü.
Fakat yeniden buraya getirildiklerinden beri bir daha sorunları olmadı. Hoş beş Parmak onlan besliyor, koruyor, gözetiyor.
103. büyük bir sevinç duyuyor. O kadar uzun süredir aradığı muhataplanna sonunda ulaşacak mı?
Kokular ve jestler yoluyla yapay yuvanın tutsak karıncalan ona bu "nazik" Parmaklan nasıl bulacağını anlatıyorlar.
179. HOŞ KOKU
Augusta Wells topluluk çemberindeydi. Hepsi OM sesini çıka-nyorlardı ve bu ses onların gidip birbirlerinin yanında büzüldükleri tinsel bir kabarcık oluşturuyordu.
375
Yukanda, gerçek olmayan bir askıda kalma halinde, başlann-dan bir metre yüksekte ve tavandan elli santimetre aşağıda artık aç değildiler, üşümüyorlardı, korkmuyorlardı, kendilerini unutuyorlardı, sadece askıda kalan, düşünen biraz buhardılar.
Bununla birlikte Augusta Wells aceleyle kabarcıktan çıktı. Yeniden etten vücudunda maddeleşti. Yeteri kadar yoğunlaşmamıştı. Bir şey zihnini meşgul ediyordu. Asalak bir düşünce. Aklı ve ego-suyla yerde kaldı. Nicolas olayı ona düşünecek konu veriyordu.
Kendi kendine insanlann dünyası bir kannca için çok etkileyici olmalı, dedi. Kanncalar bir arabaya da bir kahve makinesi veya bir trendeki bilet basma makinesinin ne olduğunu asla anlayamayacaklar. Bu, onların hayal güçlerinin ötesinde bir şey. Augusta Wells, karınca evreniyle bu anlaşılmaz insan evreni

arasındaki uzaklığın belki, insan dünyasını daha üstün (Tannsal?) bir boyuttan ayıranla aynı uzaklık olduğunu düşündü.
Belki daha üstün bir zaman-mekan boyutunda bir Nicolas var. İnsanlar kendi kendilerine Tann'nın neden böyle davrandığını soruyorlar ama aslında belki o aylaklıktan dolayı eğlenmeye çalışan bilinçsiz bir çocuk!
Ona ne zaman ikindi kahvaltısı zamanı olduğunu ve insanlarla oynamayı bırakması gerektiğini söyleyecekler?
Augusta Wells bu düşünceyle sersemleşmiş ama aynı zamanda heyecanlanmıştı.
Eğer kanncalar trendeki bilet basma makinesini hayal edemi-yorlarsa, daha üstün zaman-mekândaki Tann'yı hangi makineler, hangi özgün kavramlar yönetiyordu?
Bunlar temelsiz ve yararsız düşüncelerden başka bir şey değillerdi. Yaşlı kadın yeniden düşüncelerini yoğunlaştırdı ve kendini yeniden grubun akıllannın yumuşacık ve rahat kabarcığında buldu.
180. HEDEF YAKINLAŞIYOR
Çevre, sesler, kokular ve sıcaklıkla dolu. Burada yaşayan Parmaklar var, bu açık.
376
103., kalın kırmızı halının ormanında kaybolmamaya çalışarak gürültü ve titreşimlerin bölgesine yaklaşıyor. Yolunun üstüne yumuşak engeller serpiştirilmiş. Alaca renklerle süslü bir sürü kumaş yerde duruyor.
Seferin son üyesi Jacques Melies'in ceketine, sonra pantolonuna tırmanıyor. Siyah ipekten bir tayyörün üstünde tepinerek yoluna devam ediyor, komiserin gömleğinin üstünde ilerliyor. Daha ileride Laetitia VVells'in sutyeninin oluşturduğu sıradağlara tırmanıyor ve iniyor. Gürültülerin geldiği bölgeye doğru ilerliyor.
Karşısında örgü yatak örtüsünün bir çıkıntısı var, onu aşıyor. Yukarı çıktıkça sarsıntı artıyor. Parmaklann kokusu, Parmaklann sıcaklığı, Parmaklann sesleri var. Orada yukandalar, bu kesin. Sonunda onlan bulacak. Kelebek kozasını açıyor ve hazinesini çıkan-yor. Merkür Görevi amacına ulaşıyor. 103. yatağın tepesine tırmanıyor.
Ne olursa olsun.
Laetitia Wells menekşe rengi gözlerini kapadı, onun yin enerjisine kansan eşinin yang enerjisini hissediyordu. Birbirlerine kenetlenmiş vücutları uyumla dans ediyordu. Laetitia gözlerini açtığında sıçradı. Tam olarak burnunun karşısında çenelerinin arasında u-fak ufak katlanmış küçük bir kâğıt parçasını sallayan bir karınca vardıl
Bu görüntü onun dikkatini dağıtmaya yetti. Hareket etmeyi bıraktı, kalktı, geri çekildi.
jacques Melies bu ani duruşa şaşırdı.
- Neler oluyor?
- Yatağın üstünde bir kannca var!
- Senin teraryumundan kaçmış olmalı. Bugün karıncalardan gına geldi, onu kov ve bıraktığımız yerden devam edelim!
- Hayır, bekle, bu diğerleri gibi değil. Onda olağanüstü bir şey var.
- Arthur Ramirez'in robotlanndan biri mi?
- Bu gayet canlı bir kannca. Ve belki bana inanmayacaksın ama çenelerinin arasında katlanmış bir kâğıt parçası var ve bunu bize. vermek istiyor gibi görünüyor!
377
Komiser homurdandı ama bu bilginin doğruluğunu araştırmaya razı oldu. Gerçekten katlanmış bir kâğıt taşıyan bir kannca gördü.
103. önünde Parmaklarla dolu bir çanak fark ediyor.
Alışıldığı üzere Parmak hayvan beş Parmaktan oluşan iki sürüye aynlıyor. Oysa bu daha üstün bir hayvan olmalı çünkü daha kalın ve beş Parmaktan oluşan iki değil dört tane sürüsü var. Yani „ pembe bir temel yapıdan çıkan ve şakalar yaparak oynayan yirmi ¦ Parmak var.
103. ilerliyor ve bu zırva şeylerin ona verdiği doğal korkuya kendini bırakmamaya çalışarak mektubu çenelerinin ucunda tutuyor.
Ormandaki Parmaklara karşı yaptıklan savaşı yeniden düşünüyor ve bütün ayaklanyla kaçmak istiyor. Fakat hedefe ulaşma noktasındayken onunla karşılaşmamak çok aptalca olacak.

- Haydi, çenelerinin arasında tuttuğu şeyin ne olduğunu anlamaya çalış.
Jacues Melies elini çok yavaş bir biçimde kanncaya uzattı. Mı-nldandi:
- Beni ısınmayacağından ya da fbrmikasitle sulamayacağından emin misin?
Laetita onun kulağına fısıldadı:
- Bana bir karıncadan korktuğunu söylemeyeceksin herhalde, değil mi?
Parmaklar yaklaşıyor ve korku 103.'yü kuşatıyor. O küçükken Bel-o-kan'da ona öğretilen dersleri yeniden anımsıyor. Bir düşman karşısında onun daha güçlü olduğunu unutmak gerek. Başka şey düşünmek gerek. Sakin olmalı. Düşman her zaman ondan kaçmanızı bekler ve sizin kaçmanıza uygun bir davranışı vardır. A-ma siz korkunuzu göstermeden, kararlı bir tavırla orada, onun karşısında kalırsanız, düşman sarsılmaz soğukkanlılığını yitirir ve saldırmaya cesaret edemez.
Beş Parmak onunla buluşmak için acele etmeden ilerliyor.
Hiç de soğukkanlılıklarını yitirmiş görünmüyorlar.
378
- Sakın onu ürkütüp kaçırma! Bekle, yavaşla, yoksa kaçacak.
- Eğer hareket etmiyorsa, bunu beni ısırmak için daha yakında olmamı beklediği için yaptığına eminim.
Buna karşın elini yavaş ama belli bir düzenle kaydırmaya devam etti.
Ona yaklaşan Parmaklar tasasız görünüyorlar. En ufak bir düşmanca davranış işareti yok. Dikkat. Bu bir tuzak olmalı. Ama 103. kaçmamak için kendine yalvanp yakanyor.
"Korkma. Korkma. Korkma. Haydi, çok uzaklardan onlarla buluşmak için geldim ve işte şimdi oradalar. Tek bir isteğim var: Altı ayağımı boynuma alıp kaçmak! Cesaret 103., daha önce onlarla karşı karşıya geldin ve ölmedin."
Bununla birlikte sizden on kat yüksek ve hacimli beş pembe yuvarlağın yaklaştığını görüp kendi kendine her şeye karşın hareket etmemek gerektiğini söylemek kolay değil.
- Yavaş, yavaş, onu korkuttuğunu görüyorsun: Duyargalarının titremesi durmuyor.
- Bırak yapayım, elimin gittikçe ilerlemesine alışmaya başlıyor. Hayvanlar yavaş ve düzenli olgulardan korkmazlar. Küçük, küçük, küçük.
Bu içgüdüsel bir şey. Parmaklar yirmi adımdan daha yakına geldiklerinde 103. onlara saldırmak için çenelerini genişçe açma isteği duyuyor. Fakat çenelerinde katlanmış kâğıt var. Ağzı tıkalı, artık ısıramaz bile. Duyargalarının ucunu ileri doğru atıyor.
Kafasında düşünceler zıvanadan çıkmış durumda. Üç beyni konuşuyor ve her biri kendi görüşünü kabul ettirmek istiyor:
- Kaçalım!
- Panik yok. Bu uzun yolculuğu bir hiç için yapmadık.
- Ezileceğiz!
- Her durumda Parmaklar kaçacak zamanı bulmamız için fazla yakındalar!
- Dur, korkudan ölüyor, diye uyardı Laetitia Weils.
El durdu. Kannca üç adım ilerledi, sonra hareketsiz kaldı.
- Görüyorsun, durduğumda daha çok korkuyor.
379
103. bir an bir ara olacağını umuyor ama Parmaklar yeniden ilerliyorlar. Hiçbir şey yapmazsa birkaç saniye sonra ona dokunacaklar! 103. daha önce Parmakların bir fiskesinin nasıl bîr sonuç verdiğini gözlemleme olanağı buldu. Bilinmeyen karşısındaki iki tutumu anımsıyor: Harekete geçmek ya da katlanmak. Katlanmak istemediği için harekete geçiyor!
Harika: Karınca eline tırmandı.]acques Melies hayran kalmıştı. Fakat kanncâ saldınyor, üzerinde koşuyordu, kolunu tramplen gibi kullanıyor, sıçrıyor ve Laetitia VVells'in omzuna çıkıyordu.
103. temkinli adımlarla ilerliyor. Burası diğer Parmaktan daha güzel kokuyor. Gördüğü ve kokladığı her şeyi incelemek için oyalanıyor. Eğer buradan kurtulursa, bu inceleme daha sonra Parmaklar hakkındaki zoolojik feromonu için işine yarayacak. Bir parmağın üzerine yerleşmek ilginç bir şey. Bu, üzerinde yivler olan açk pembe, yassı bir yüzey. Düzenli aralıklarda hoş kokulu bir terle dolu kuyular var.
103., Laetitia VVells'in omzunun beyaz yuvarlağında birkaç adım atıyor. Laetitia kımıldamıyor, kanncayı ezmekten aşın derecede korkuyor. Böcek, saten dokusu onu hayran bırakan boynu aşıyor. Ağzın üstünde ilerliyor ve ayaklarının bütün

gücüyle bu koyu pembe küçük yastıklann üzerine basıyor. Bir an, aksırmamak için her şeyi yapan Laetitia'nın sağ burun deliğinin mağarasında kayboluyor. Burundan çıkıyor ve sol göz balonunun üstüne eğiliyor. Bu, nemli ve hareketli. Fildişi renkli bir okyanusun ortasında menekşe renkli bir ada var. Ayaklannı yapıştırmak korkusuyla orada serüvene atılmıyor. İyi yapıyor çünkü ucunda siyah bir fırça olan bir zar göz balonunu kaplıyor.
103. yeniden boyna giden yolu tutuyor, sonra memelerin arasında kayıyor. Şuna bak, burada birkaç kızıl leke var ve onlann üstünde sendeliyor! Sonra, memelerin ince dokusundan büyülenerek pembemsi tepesi değişken olan meme ucuna doğru atağa kalkıyor. Burada birkaç not almak için duruyor. Bir parmağın üstünde olduğunu ve onun kendisine ziyaret izni verdiğini biliyor. Giou-li-kanlılar haklı. Bu Parmaklar gerçekten saldırgan değiller.
380
Memenin sivri ucundan diğer meme ve kann vadisini içeren ele geçirilmez bir görüş alanı var.
Aşağı iniyor ve bu açk renk, sıcak ve yumuşak yüzeye hayran oluyor.
- Kıpırdama, göbeğine yaklaşıyor.
- Bunu isterdim ama beni gıdıklıyor.
103. göbek deliğinin içine düşüyor, yeniden çıkıyor, uzun uyluklarda hızla ilerliyor, dizi aşıyor, sonra bilek çıkıntısına doğru iniyor ve ayak topuğuna tırmanıyor.
Buradan tombul ve körelmiş, uçları kırmızı boyalı beş Parmak görüyor. Yeniden bacağa tırmanıyor. Baldırlarda hızlanıyor, beyaz ve yassı tenin üzerinde kayıyor. Bu ılık, pembemsi, yumuşak pütürlü çölün üzerinde koşuyor. Dizi geçiyor, uyluklara doğru gkı-yor.
181. ANSİKLOPEDİ
ALTI: Altı sayısı mimari için İyi bir sayıdır. Altı, Yaratmanın sayısıdır. Tanrı dünyayı altı günde, yarattı ve yedinci gün dinlendi. İskenderiyeli Clemenfa göre evren altı farklı yönde yaratılmıştır: Dört ana yön, Zenith (en yüksek nokta) ve Nadir
) (gözlemciye göre en alçak nokta). Hindistan'da Yantra adı verilen altı köşeli yıldız, aşk eylemini, Yonl ile Lingam'm birblr-
i terinin içine girmesini ifade eder. İbranller İçin, Süleyman'ın mührü de denen, Davud'un yıldızı evrendeki tüm elementlerin toplamını temsil eder. Ucu yukarı bakan üçgen ateşi, ucu aşağı bakan üçgen suyu temsil eder.
Simyada alo köşeli yıldızın her bir ucuna bir metal ve bir gezegenin tekabül ettiği düşünülür. Yukarıdaki uç Ay ve gümüştür. Daha sonra soldan sağa uçlar şöyle sıralanır: Venüs-bakır, Merkür-cıva, Satürn-kurşun, Jüpiter-kalay, Mars-demlr. Altı elementin ve altı gezegenin ustaca birleşmesi merkezinde Güneş ve altını verir.
381
Resim sanatında altı köşeli yıldız, renklerin mümkün oUuı bütün ortaklıklarını göstermek İçin kullanılır. Bütün karam renklerin birleşmesi merkezdeki altıgende beyaz bir aydınlık oluşturur.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
382
ALTINCI GİZEM
PARMAKLARIN İMPARATORLUĞU
182. HEDEFİN DAHA DA YAKININDA
103. uyluklann üst bölümüne doğru tırmanıyor ama beş uzun Parmak yaklaşıyor, iniyor ve o kasığa ulaşamadan yolunu kesiyor. Ziyaret sona erdi.
103. ezilmekten korkuyor. Ama hayır, Parmaklar bir randevuyu bekler gibi yerleşerek orada kalıyorlar. Giou-li-kanlılar kesinlikle haklıydı, bu Parmaklar kötü niyetli değiller. O hâlâ hayatta. Arka ayaklannın üstünde dikiliyor ve acele mektubunu havaya doğru uzatıyor.
Laetitia Wells başparmağının ve işaretparmağımn cilalı tırnaklarını yavaşça yaklaştırdı ve onlan ince bir ambız gibi kullanarak katlanmış kâğıdı tuttu.
103. duraksıyor, sonra yavaşça çenelerini açıyor ve değerli yükünü bırakıyor. Bu sihirli an için ne kadar çok karınca öldü,
Laetitia VVelIs kâğıdı avcunun içine yerleştirdi. Kâğıt bir pulun dörtte biri kadardı ama her iki tarafına da yazılmış küçük harfler fark ediliyordu. O kadar

küçüktü ki okunmuyordu ama gene de bunun bir insan yazısı olduğu fark ediliyordu.
Laetitia küçük kâğıdı okumaya çalışarak konuştu:
383
- Sanınm bu karınca bize mektup getiriyor. Jacques Melies kocaman büyütecini almaya gitti.
- Bununla bu mektubun deşifre edilmesi daha kolay olacaktır. Kanncayı küçük bir şişenin içine yerleştirdiler, giyindiler, sonra
büyüteçle kâğıdın üstüne eğildiler.
- İyi görürüm, dedi Mâlies. Bana bir kalem ver, ayırt ettiğim sözcükleri yazacağım, sonra eksik olanlan bulmaya çalışınz.
4
183. ANSİKLOPEDİ
TERAAİT: Termitler konusunda uzman bilginlerle karşılaştığım olur. Bana karıncaların tabi ki ilginç olduklarını ama termitlerin başardıklarının yansını yapamadıklarım söylerler.
Bu doğru.
Termider, "mükemmel bir toplum" yaratan yegâne sosyal böcekler, hatta belki yegâne hayvanlardır. Termitler, her bireyin kraliçesine hizmet etmekten mutlu olduğu, herkesin birbirini anladığı, birbirine yardım ettiği, hiçbir bireyin en küçük bir tutku ya da en küçük bencillik beslemediği mutfak hükümdarlık biçiminde örgütlenmişlerdir.
Belki termit bundan iki yüz milyon yıldan daha uzun bir süre önce şehirler İnşa eden İlk hayvan olduğu için "dayanışma" sözcüğü en güçlü anlamını kesinlikle termit toplumunda alır.
Bununla birlikte, onun başarısı içinde kendi mahkûmiyetini barındırır. Mükemmel olan, tanımı gereği, kendini daha İyi duruma getirmeyi bilemez. Bu yüzden termit şehri her tür sorgulama, her tür devrim, her tür İç sorun konusunda cahildir. Termit şehri saf ve sağlıklı bir organizmadır, öyle ki aşın derecede dayanıklı bir çimentoyla İnşa edilmiş, incelikle İşlenmiş koridoriannda mutluluğunun tadını çıkarmaktan başka bir şey yapmaz.
Buna karşın karınca çok daha anarşik bir sosyal düzende yaşar. Yanlışlıklar yaparak gelişir ve giriştiği her şeye yanlışlıklar yaparak başlar. Asla sahip olduğuyla tatmin olmaz, hayatı-
384
nı tehlikeye atma pahasına bile olsa her şeyin tadına bakar. Karınca yuvası durağan bir düzen değil, sürekli çeşitli denemeler yapan, bazen kendi yıkımı riskini göze alarak en aldatıcı olanlara kadar bütün çözümleri deneyen bir toplumdur. İşte benim karıncalarla termitierden daha çok ilgilenmem için bu kadar çok neden var.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
184. DEŞİFRE ETME İŞLEMİ
Dakikalar süren deşifre etme çabalarından sonra, Melies anlaşılır bir mektup elde etti.
"İmdat. Biz bir karınca yuvasının altında sıkışıp kalmış on yedi kişiyiz. Bu mesajı size ileten karınca bizim davamıza katılmıştır. Bizi kurtarmak için geleceğiniz yolu size gösterecek. Üstümüzde büyük bir granit kapak taşı var. Sivri uçlu çekiçler ve kazmalarla gelin. Çabuk olun. Jonathan Wells."
Laetitia Wells dikildi:
- jonathan! jonathan VVells! Fakat yardım isteyen benim kuzenim jonathan!
- Onu tanıyor musun?
- Onunla hiç karşılaşmadım ama o gene de benim kuzenim. Onun öldüğü sanılıyordu, Sybarites Sokağı'ndaki mahzende kayboldu... Babam Edmond'un mahzeni olayını anımsıyor musun? O ilk kurbanlardan biri oldu!
- Belli ki yaşıyor ama bir grup insanla birlikte bir kannca yuvasının altında tutsak!
Melies küçük kâğıdı inceledi. Bu mesaj denize atılmış bir şişe gibiydi. Titrek, belki de can çekişen bir el tarafından yazılmıştı. Karınca bu mektubu ne kadar zamandan beri taşıyordu? Bu böceklerin çok yavaş yol aldıklannı biliyordu.
385

Başka bir soru zihnini meşgul ediyordu. Mektubun normal boyda bir kâğıda yazılıp sonra bir fotokopi makinesiyle defalarca küçültüldüğü açıktı. Aşağıda bir fotokopi makinesi ve tabi ki elektriğe sahip olacak kadar iyi mi yerleşmişlerdi?
- Bunun doğru olduğuna inanıyor musun?
- Bir karıncanın yanında bir mektubu sürüklemesini agklayabi-lecek başka bir senaryo göremiyorum!
- Gene de hangi rastlantı bu kanncayı tam olarak senin dairene sürükledi? Fontainebleau Ormanı büyüktür, Fontainebleau şehri kanncalann ölçeğine göre daha da büyüktür ve bu haberci her şeye karşın gelip senin dördüncü kattaki daireni buldu... Bu kadan biraz fazla, sence de öyle, değil mi?
- Hayır, bazen bazı olaylann olması için milyonda bir şans vardır ve bu olaylar gene de olurlar.
- Fakat bir karınca yuvasının altında "sıkışıp kalmış", hayatlan kanncalann iyi niyetine bağlı insanlar olduğunu düşünebiliyor musun? Bu olanaksız, bir kannca yuvası bir topuk darbesiyle altüst olur!
- Onları engelleyen bir granit kapak taşından söz ediyorlar.
- Fakat insan nasıl gidip bir kannca yuvasının altına girebilir? Gerçekten biraz deli olmak gerek. Bu bir şaka!
- Hayır. Babamın oraya girmeye çalışanlan yutan gizemli mahzeni bilmecesi bir sırdı. Şimdi sorun tutsaklara yardım etmek. Kaybedecek zamanımız yok ve bence bize yardım edebilecek tek bir yaratık var.
-Kim?
- O. Mektup, kuzenim ve arkadaşlanna ulaşmak için onun bize rehberlik edebileceğini söylüyor.
Karıncayı cam hapishanesinden çıkanp serbest bıraktılar. Onu işaretlemek için ellerinde radyoaktif madde yoktu. Laetitia Wells onu bütün diğer kanncalardan ayırt etmek için böceğin alnına kırmızı tırnak cilasından sürdü.
- Haydi güzelim bize yolu göster!
Bütün beklentiler karşısında kannca kımıldamadı.
- Sence öldü mü?
386
- Hayır duyargalan oynuyor.
- Öyleyse neden ilerlemiyor? Jacques Melies karıncayı parmağıyla itti.
Hiçbir tepki gelmedi. Yalnız duyargalar daha sinirlice hareket etti.
Laetitia Wells görüşünü söyledi:
- Sanki bizi oraya götürmek istemiyor. Bu sorunu çözmek için tek bir yol görüyorum.- Onunla... konuşmak gerek.
- Tamam. Arthur Ramirez'in "Pierre Rosette" makinesinin nasıl işlediğini görmek için mükemmel bir fırsat.
185. İŞLENECEK BİR TOPRAK
24. sorunu hangi tarafından ele almak gerektiğini bilmiyor. Türler arası ütopik bir topluluk yaratmak gayet iyi. Bunu bir bitkinin desteği ve suyun korumasıyla yapmak daha da iyi. Fakat herkesin birbiriyle iyi geçinmesini nasıl sağlamalı?
Tanncılar zamanlannın çoğunu tek taş anıtı biçimindeki heykellerini yapmakla geçiriyor ve ölülerini gömmek için bir yer talep ediyorlar.
Termitler kocaman bir kuru ağaç parçası buldular ve oraya kapanıp kalıyorlar. Anlar kornijeranın dallarına minik bir kovan yerleştiriyorlar. Kanncalara gelince, onlar da bir salonu mantar bahçesi olarak düzenliyorlar.
Her şey normal bir şekilde işliyor; 24. her şeyi düzenleme isteğiyle neden kendine bu kadar sıkıntı yaratmak zorunda olsun ki? Herkes kendi köşesinde hoşuna giden şeyi yapıyor, madem ki bu diğerlerini rahatsız etmiyor.
Akşamleyin topluluğun üyeleri kornijeranın bir hücresinde toplanıyor ve birbirlerine kendi dünyalarından öyküler anlatıyorlar.
Bütün türlerden bütün böceklerin savaşg anlann ya da mimar termitlerin kokusal anlatılarını dinlemek için duyargalarını uzattıkları hep birlikte yaşanan o an topluluğun temel birlik davranışı.
387
Kornijera Topluluğu çok sayıda efsane ve masalla birbirine bağlı. Kısaca kokusal öykülerle.
Tanncıların dini diğerlerinin arasında bir öyküden başka bir şey değil. Ve hiç kimse bunun doğru ya da yanlış olduğunu yargılama yetkisini kendine tanımıyor.

Tek bir ölçüt önemli: Öykünün hayal kurmayı sağlaması. Ve Tanrı kavramı hayal kurmayı sağlıyor...
24. en güzel karınca, an, termit ya da kınkanatlı efsanelerini Kimyasal Kütüphane'dekilere benzer kaplarda toplamayı öneriyor.
Beyaz bir dolunay tarafından anlatılan lacivert gece kornijera-nın lomboz deliklerinden birinde görünüyor.
Bu akşam hava oldukça sıcak ve böcekler öykülerini birbirlerine kumsalda anlatmaya karar veriyorlar.
Bir böcek konuşuyor:
"...ağaç oyma ekipleri bir tahta kurdunun egemenin erotik güdülerine ket vurduğunu haber verdiklerinde termit kral zifaf odasının çevresinde ikinci turunu atıyordu..."
Bir başkası:
"...o zaman siyah bir yabanarısı ortaya çıktı. İğnesini ileriye uzatmış bana saldırıyor. Tam zamanında...."
Hepsi Askoleinli arının geçmişteki korkusunun aynısıyla titriyor.
Çevredeki fulyalann kokusu, suyun kıyıyı okşayan huzur dolu hışırtıları onlara güven veriyor.
186. KIYAMETTE SON YARGI GÜNÜ
Arthur Ramirez onları çok sıcak karşıladı. Sağlığı daha iyiydi. Onları polise bildirmedikleri için teşekkür etti. Madam Ramirez orada değildi, "Düşünce Tuzağı" yanşmasındaydı.
Gazeteci ve polis memuru ona yeni bir olay olduğunu açıkladılar: Ne kadar inanılmaz görünse de bir karınca onlara elle yazılmış bir mesaj getirmek için gelmişti.
388
Ona mektubu gösterdiler ve Arthur Ramirez sorunu hemen anladı. Beyaz sakalını çekiştirdi, sonra "Pierre de Rosette"i çalıştırmayı kabul etti.
Onlan çatı arasına götürdü, çok sayıda bilgisayarı çalıştırdı, fe-romon üreten koku şişelerini aydınlattı, her tür birikmeyi önlemek için şeffaf tüpleri salladı.
Laetitia bin bir çeşit önlemle 103.'yü şişesinden çıkardı ve Arthur onu camdan bir çanın altına yerleştirdi.
Bu çandan iki boru gkıyordu: Biri karıncanın kokusal feromon-larını çekiyor, diğeri ona insanların mesajlannı çeviren yapay fero-monlan ulaştırıyordu.
Ramirez kumanda tablosunun önüne oturdu, bir sürü dişli tekerleği ayarladı, ışıklı belirti noktalannı yeniden kontrol etti, po-tansiyometreyi çevirdi. Her şey hazırdı. Şimdi geriye sadece insan sözcüklerini kannca kokuları olarak yeniden üreten programı işletmek kalmıştı. Fransızca-kannca dili sözlüğü yüz bin sözcük ve yüz bin farklı feromon içeriyordu.
Mühendis küçük bilgisayarın karşısına yerleşti ve özenle tane tane konuştu:
Yayın: "Selamlar."
Bir düğmeye bastı ve video ekranı sözcüğü kimyasal formüle dönüştürdü, sonra bilgiişlem dilinin tam dozlanna göre boşalan koku şişelerine geçirdi. Her sözcüğe kendi kokusunu verdi.
Mesajı taşıyan küçük bulut bir hava pompasıyla borunun içinde ileriye itildi ve çanın içine ulaştı.
Karınca duyargalannı oynattı.
"Selamlar."
Mesaj alındı.
Onun yanıt mesajının tam olarak alınabilmesi için bir körük takımı, çanı her tür parazit kokudan temizledi.
Duyarlı saplar titreştiler.
Yanıt bulutu şeffaf-borudan yukarı çıktı, bir sözcüğe karşılık gelen her sıvıyı elde etmek için onu moleküllerine bölen spektro-metre ve kromatografa kadar geldi.
Bilgisayarın ekranında yavaş yavaş bir cümle belirdi.
389
Aynı anda bir ses birleştiricisi onu telaffuz etti.
Hepsi kanncanın yanıtını duydu.

Alış: "Kimsiniz? Feromonlarınızı pek iyi anlayamıyorum." La~ etitia ve Melies hayran olmuşlardı. Edmond VVelIs'in makinesi gerçekten çalışıyordu!
Yayın: "İnsanlarla karıncalar arasında iletişim kurmaya yarayan bir makinenin içindesin. Bu makine sayesinde seninle konuşabilir ve sen kokusal mesaj yaydığında seni anlayabiliriz."
Alış: "İnsanlar mı? İnsanlar nedir? Bir tür Parmak mı?"
Kanncanın onlann makinesinden hiç etkilenmediği agkça görülüyordu ve bu şaşırtıcıydı. Teklifsizce yanıt veriyor ve hatta "Parmaklar" adını verdiği kişileri tanıyor gibi görünüyordu. Arthur Ra-mirez küçük bilgisayarına kapandı.
Yayın: "Evet, biz Parmakların uzantısıyız."
Yanıt bilgisayarın üstüne yerleştirilmiş olan mikrofonda yankılandı.
Alış: "Bizde size Parmaklar adı verilir. Size Parmaklar demeyi tercih ederim."
Yayın: "Nasıl istersen."
Alış: "Kimsiniz. Doktor Livingstone'sunuzsanınm..."
Üçü de şaşkına döndü. Bir karınca Doktor Livingstone'dan söz edildiğini ve ünlü "Siz Doktor Livingstone' sunuz sanmm" cümlesini nasıl duymuş olabilirdi. Önce çevirmende bir düzenlenme hatası olduğunu ya da Fransızca-kannca dili sözlük mekanizmasında bir karışıklık olduğunu sandılar. İçlerinde hiçbirinin aklına gülmek ya da belki gülmece yeteneği olan bir karıncayla karşı karşıya ol-duklannı düşünmek gelmedi. Daha çok karıncaların tanıdıklan bu Doktor Livingstone'un kim olduğunu merak ettiler.
Yayın: "Hayır, biz 'Doktor Livingstone' değiliz. Biz üç insanız. Üç Parmak. İsimlerimiz Arthur, Laetitiavejacques."
"Dünyalıca konuşmayı nasıl öğrendiniz?"
Laetitia fısıldadı:
- Karıncaların kokusal dilini konuşmayı nasıl biliyoruz demek istiyor olmalı. Görünen o ki kendilerinin gönderme yapılabilecek yegâne dünyalılar olduklarına inanıyorlar...

Yayın: "Bu bize rastlantı sonucu geçen bir sır. Ya sen, sen kimsin?"
Alış: "103683. ama arkadaşlanm bana kısaca 103. demeyi tercih ediyorlar. Ben kâşif asker kastından bir cinsiyetsiz kanncayım. Dünyanın en büyük sitesi Bel-o-kan'dan geliyorum."
Yayın: "Peki bize bu mesajı nasıl getirdin?"
Alış: "Şehrimizin altında yaşayan Parmaklar bu paketin size u-laştırılmasını istediler. Bu işe "Merkür Görevi" adını verdiler. Ben daha önce Parmaklara yaklaşan tek kişi olduğum için kız kardeşlerim bu işi başaracak tek kişinin de ben olduğumu düşündüler."
103., dünyadaki bütün Parmaklan yok etmeyi amaçlayan bir seferin de başlıca rehberi olduğunu belirtmekten kaçındı.
Her üçünün de bu çalçene karıncaya soracaklan sorulan vardı. Arthur Ramirez konuşmanın dizginlerini elinde tutmaya devam etti.
Yayın.- "Bize verdiğin mektupta senin sitenin altında sıkışıp kalmış insanlar, pardon Parmaklar olduğu ve onlara yardım edebilmemiz için bizi onlara bir tek senin götürebileceğin yazılı.
Alış: "Bu doğru."
Yayın: "Öyleyse bize yolu göster, seni takip edelim."
Alış: "Hayır."
Yayın: "Nasıl hayır?"
Alış: "Önce sizi tanımam gerek. Yoksa size güvenip güvene-meyeceğimi nasıl bilebilirim?"
Üç insan öyle şaşırdılar ki ne yanıt vereceklerini bilemediler. Karıncalara kendilerini oldukça yakın hissediyor, hatta onlara saygı duyuyorlardı ama orada bu küçük sürü hayvanlanndan birinin onlara açıkça "hayır" dediğini duymak garipti. Her şeyin bir sınırı vardı. Bu çanın altındaki bu küstah küçük siyah pıhtı ayaklarının arasında on yedi kişinin hayatını tutuyordu. Onu basit bir başparmak darbesiyle ezebilirlerdi ve o ona tanıtılmadıklan bahanesiyle onlara yardım etmeyi reddetmeye cüret ediyordu!
Yayın: "Neden bizi tanımak istiyorsun?"
Alış: "Siz büyük ve güçlüsünüz ama sizin iyi niyetli olup olmadığınızı bilmiyorum. Kraliçemiz Chli-pou-ni'nin inandığı gibi cana-

391
var mısınız? 23. 'nün düşündüğü gibi her şeyi yapabilecek güçteki Tannlar mısınız? Tehlikeli misiniz? Zeki misiniz? Barbar mısınız? Sayınız fazla mı? Teknolojiniz ne durumda? Alet kullanmayı biliyor musunuz? Yani sizden birkaç kişiyi kurtarmaya değip değmeyeceğine karar vermeden önce sizi tanımak zorundayım."
Yayın: "Her üçümüzün de sana hayatımızı anlatmamızı mı istiyorsun?
Alış: "Anlayıp değerlendirmek istediğim üçünüz değilsiniz, türünüzün tamamı."
Laetitia ve Melies birbirlerine dik dik baktılar. Nereden başlamalı? Bu kanncaya eskiçağ uygarlıklannı, ortaçağı, Rönesans'ı, Dünya Savaşlan'nı anlatmak zorunda mı kalacaklardı? Arthur bu konuşmadan çok hoşlanıyor görünüyordu.
Yayın: "Öyleyse bize sorular sor. Biz onlara yanıt vereceğiz ve sana dünyamızı açıklayacağız."
Alış.- "Bu çok kolay olur. Sitemizin altında tutsak olan Parmak-lannızı kurtarabilmek için dünyanızın en iyi halini gösterirsiniz. Beni daha tarafsız bir biçimde bilgilendirmenin bir yolunu bulun."
Bu 103. ne dik kafalıydı! Arthur bile onu iyi niyetleri konusunda ikna etmek için ne yanıt vereceğini bilmiyordu. Melies'e gelince, o öfkeleniyordu. Laetitia'ya dönerek öfkeyle konuştu:
- Çok iyi. Kuzenin ve arkadaşlarını bu ukala kanncanın yardımı olmadan kurtaracağız. Arthur, sizde Fontainebleau Ormanı'nın bir haritası var mı?
Evet, bir haritası vardı ama Fontainebleau Ormanı on yedi bin hektarlık bir alana yayılıyordu ve orada bol bol kannca yuvası vardı. Nerede aramalı? Barbizon tarafında mı, Apremont'un kayalarının altında mı, Franchard Bataklığı'nın yanında mı, Solle'un tepelerindeki kumlarda mı?
Yıllarca kazabilirlerdi. Kendi olanaklanyla Bel-o-kan'ı asla bulamazlardı.
Melies sinirlendi:
- Gene de bir kannca bizi aşağılayamaz. Arthur Ramirez konuklannı savundu.
392
- Bizi yuvasına götürmeden önce tek istediği bizi daha iyi anlamak. Haklı. Onun yerinde olsam ben de aynı şekilde davranırdım.
- Fakat ona nasıl dünyamızla ilgili "tarafsız" bir görüntü verebiliriz?
Düşündüler. Bir bilmece daha! Sonunda Jacques Melies bağırdı:
- Bir fikrim var!
Komiserin atılgan inisiyatiflerine her zaman temkinli yaklaşan Laetitia sordu:
- Neymiş bu fikir?
- Televizyon. Te-le-viz-yon! Tabii ya, televizyonla bütün insan türüne bağlanınz, bütün insanlığın nabzını yoklanz. Televizyon uygarlığımızın bütün yönlerini gösterir. Bizim 103. televizyon izleyerek ruhunda ve bilincinde bizim ne olduğumuzu ve neye değip değmediğimizi değerlendirecektir.
187. FEROMON
"KARINCA EFSANESİ:
Deşifre edilmesine izin verilmiş bilgi
Bellek feromonu no: 123
Konu: Efsane
Tükürük salgılayan: Kraliçe Chli-pou-ni
İşte iki ağacın efsanesi. Türleri birbirine düşman iki karınca yuvasından her biri bir ağaçta yaşıyordu. İki ağaç birbirine komşuydu. Bir gün geldi tek taraflı bir dal diğer ağaca doğru sürmeye başladı, öyle ki dal her gün biraz daha yaklaşıyordu. İki kannca türü dal iki ağaç arasındaki alanı aştığı anda savaş çıkacağını biliyordu. Fakat hiçbiri önce davranmadı. Savaş ancak dalın komşu ağaca hafifçe dokunduğu gün başladı. Acımasız çarpışmalar oldu. Bu öykü bir şeylerin olması için belli bir an olduğunu gösteriyor. Önce çok erkendir; sonra, çok geç olur. Herkes sezgileriyle doğru anın hangisi olduğunu bilir."
393
188. SÖZCÜKLERİN AĞIRLIĞI
GÖRÜNTÜLERİN YARATTIĞI ŞOK
103.'yü geriden aydınlatma kristalli küçük bir renkli televizyonun karşısına yerleştirdiler. Ekran kannca için hâlâ aşın büyük olduğu için önüne görüntüleri yüz kez küçülten bir mercek yerleştirdiler. Böylece kanncanın mükemmel bir televizyon görüşü olmuştu.

Arthur ses için televizyon ekranını "Pierre de Rosette'ln küçük bilgisayarına bağladı. Böylece Bel-o-kanlı kâşif Parmakların televizyonunun görüntüsünden ve ses kokusundan yararlanacaktı.
Elbette ne müziği ne de sesleri algılıyordu ama bu yolla yo-rumlann ve konuşmalann özünü anlayacaktı.
103. Parmakların âdetleriyle ilgili gözlemlerini not etmeyi planladığı bir damla tükürük çıkardı. Sonra bundan, bu hayvanla-nn neye değip neye değmedikleri sonucunu gkaracaktı.
Arthur Ramirez televizyonu açtı. Rasgele kumandanın bir düğmesine bastı.
Kanal 341: "Krak Krak ile kolayca..."
Jacques Melies atıldı ve hemen zapladı. Parlak fikri risklerden muaf değildi.
Alış: "Bu ne?"
İnsanların korkudan içleri daraldı. Ona güven vermek için acele ettiler.
Yayın: "Sadece bir yiyecek reklamı. İlginç bir şey değil."
Alış.- "Hayır, bu ne, bu düz ışık?"
Yayın: "Televizyon, en yaygın iletişim aracımız."
Alış: "Bu düz ve soğuk ateş, değil mi?"
Yayın: "Ateşi biliyor musunuz?"
Alış: "Elbette ama bunu değil. Açıklayın!"
Arthur Ramirez katot tüpün ilkesini bir kanncaya nasıl agklaya-cağını bilemiyordu. Bir karşılaştırma yapmayı denedi:
Yayın: "Bu, ateş değil. Parlar ve aydınlıktır, ama bunun nedeni bizim uygarlığımızda olup biten her şeyin geçtiği bir pencere olmasıdır."
394
\
Alış: "Peki, bu görüntüler buraya nasıl ulaşıyor?"
Yayın: "Havada uçuyorlar."
103. bu Parmak teknolojisini anlamıyor ama Parmaklann dünyasını sanki aynı anda sitelerindeki birçok yerde bulunuyormuş gibi göreceğini kavnyor.
Kanal 1432. Haberler. Mitralyözlerin takırtısı. Ekranda görünmeyen bir ses: Siraklılar çok sayıda canlıyı öldürebilecek güçte yeni bir gaz..."
Arthur çabucak zaplıyor.
Kanal 1445. Kainat güzellik yanşması. Kızlar salına salına yürüyerek geçiyorlar.
Alış: "İki alt ayağı üzerinde yürüyen bu böcekler kim?"
Yayın: "Bunlar böcek değil. Bu hayvanlar, bunlar insan, sizin deyiminizle Parmaklar. Buradakiler dişiler."
Alış: "Öyleyse sizin boyunuzdaki bir Parmağın tamamının görüntüsü bu mu?
Karınca sağ gözünü merceğe yaklaştırıyor ve ekranda hareket eden şekilleri incelemek için uzun süre öyle kalıyor.
Alış: "Gözleriniz ve bir ağzınız var ama bunlar organizmanın en tepesine yerleştirilmiş."
Yayın: "Böyle olduğunu bilmiyor muydun?"
Alış: "Ben sizin sadece pembe bir yığın olduğunuzu düşünüyordum. Duyargalannız yok. Bu durumda benimle konuşmak için ne yapıyorsunuz?"
Yayın: "Duyarga kullanmadan işitsel bir iletişim yolu kullanıyoruz."
Alış: "Ve iki ayağınız eksik. Sadece dört ayağınız var! Nasıl yürüyebiliyorsunuz?"
Yayın: "İki arka ayağımız yürümek için bize yetiyor fakat düşmeden bunu başarmamız zaman aldı. İki ön ayağımız, onlan örneğin, bir şeyler taşımak için kullanınz. Sizdeki gibi bütün ayaklar ilerlemeye yaramıyor."
Alış: "Kafalarında uzun tüyleri olanlar hasta mı?"
Yayın: "Bazı dişiler erkekleri daha kolay baştan çıkarabilmek için tüylerini uzatırlar."
395
Alış: "Nasıl oluyor da dişilerinizin kanatları yok?"
Yayın.- "Hiçbir Parmağın kanadı yoktur."
Alış: "Cinsiyetlilerin bile mi?"
Yayın: "Onların bile."
103. dikkatle ekranı inceliyor. Dişi Parmaklan gerçekten çok çirkin buluyor.
Alış: "Bukalemunlar gibi bağalarınızın rengini değiştiriyor musunuz?"

Yayın: "Bizim bağalanmız yok. Derimiz pembe ve çıplak. Bu yüzden onu her renkte ve çeşitli motifli giysilerle koruyoruz."
Alış: "Bir giysi? Bu, düşmanlannız tarafından bulunmamak için bir tür kamuflaj mı?"
Yayın: "Tam olarak öyle değil, bu daha çok soğuktan korunmanın ve kişiliğini göstermenin bir şekli. Bunlar örülmüş bitkiser lifler."
Alış: "Ah, bu, kelebeklerde olduğu gibi, aşk gösterisinde işe yanyor, öyle mi?"
Yayın: "Öyle de denebilir. Belli bir tarzda giyinen 'dişilerimizin' erkeklerin dikkatini daha çok çektikleri kesin."
103. çok soru soruyor ama çabuk öğreniyor. Bazı sorulannı yanıtlamak diğerlerine göre daha zor. Örneğin.- "Parmaklann gözleri neden kıpırdıyor?" ya da "Aynı kasttan bireylerin hepsi neden aynı boyda değil?" Üç insan, basitleştirilmiş ama anlaşılır sözcükler kullanarak ellerinden geldiği kadar yanıt vermeye çalışıyorlar. Fransız dilinin sözcükleri bazen üstü kapalı anlamlar ve incelikler bakımından o kadar zengin ki karıncanın anlaması için her seferinde onlan yeniden tanımlamak gerekiyor ve onlar dili neredeyse yeniden yaratmak zorunda kalıyorlar.
Sonunda 103. bu dişiler geçidinden bıkıyor. Başka şey görmek istiyor. Melies zaplıyor. Karınca, bir görüntü dikkatini çektiğinde, "Dur," diyor.
Alış: "Dur. Bu, bu ne?"
Yayın: "Büyük şehirlerdeki trafikjkonusunda bir röportaj."
Ekranda görünmeyen yorumcunun sesi: "Trafik sıkışıklıktan büyük şehirlerimizin en kaygı veren sorunlanndan birini oluşturuyor.
396
Özel hizmetlerin yaptığı çalışmalardan biri gösterdi ki ne kadar çok yol ve otoyol yapılırsa insanlar daha çok otomobil satın alıyorlar ve trafik sıkışıklıkları artıyor."
Ekranda koyu renk dumanlann arasında hareketsiz duran otomobillerden oluşan uzun sıralar görünüyor. Kamera arkaya doğru ilerliyor: Asfaltın üzerine yapışmış, kilometrelerce uzunlukta uzanan karavanlar, kamyonlar, otobüsler, arabalar.
Alış: "Ah, büyük şehirlerdeki trafik sıkışıklıklan, bu her yerde kanayan bir yara! Başka bir şey."
Birbirini takip eden görüntüler.
Alış: "Dur. Oradaki ne?"
Yayın: "Dünyadaki açlık hakkında bir belgesel."
Çok zayıf vücutlar, gözleri sinek dolu çocuklar, yabani annelerinin boş ve gevşek memelerine asılmış, kemikleri çıkmış bebekler, yaşı belli olmayan sabit bakışlı insanlar...
Yorumcunun kayıtsız sesi: "Etiyopya'da kuraklık yıkımlarını sürdürüyor. Beş aylık açlıktan sonra şimdi de göçmen çekirgelerin istilası bildiriliyor. Sınır Tanımayan Doktorlar zayıf olanaklarla yerel nüfusa yerinde yardım etmeye çalışıyorlar."
Alış: "Doktorlar nedir?"
Yayın: "Nerede olurlarsa olsun ve renkleri farklı da olsa. hasta ya da yardıma gereksinimi olan diğer Parmaklara yardım eden Parmaklar. Bütün Parmaklar pembe değildirler, dünyada siyah ve san Parmaklar da var."
Alış: "Bizim türümüzde de renkler farklı olabilir. Bazen bu düş-manlıkJann yaratılmasına yeter."
Yayın: "Bizde de."
1227., 1226., 1225. kanal. Dur.
Alış: "Bu nedir?"
Melies görüntüyü hemen tanıyor:
- Şifreli yayın yapan kanaldayız. Bu... bir porno film.
Başka çaresi yok. Ramirez elinden geldiği kadar açıklıyor. 103. gerçeği istiyor.
Alış: "Bu ne?"
Yayın.- "Bunlar, üreyen Parmaklan gösteren filmler..."
397
Kannca, görüntüleri büyük bir ilgiyle izliyor
103.'nün yorumu.
Alış: "Bunu kafanızla mı yapıyorsunuz."
Yeterince şaşıran Laetitia yanıt veriyor:

Yayın: "Şey, tam olarak değil."
Ekrandaki çift konumlarını değiştiriyor ve birbirine sarılıyor. 103.'nün yorumu.
Alış: "Gerçekten, kabuksuz sümüklüböcekler gibi sevişiyorsu-| nuz: Yerde bükülerek. Bu çok hoşa giden bir şey olmasa gerek. Her yere sürtünüyor olmalı."
Sinirlenen Laetitia zaplıyor.
1224. kanal. Küçük siyah nokta yığınlannın kaynaşması.
Alış: "Dur. Bu ne?"
Hiç şansları yok. Böcekler hakkında bir belgesel!
Yayın: " Karıncalar' hakkında bir röportaj."
Alış: " 'Kanncalar' nedir?"
Kaynaşan düzensiz bir yığın haline indirgenmiş karınca türü için pek övücü olmayan görüntüleri yorumlamakta duraksıyorlar.
Alış: " 'Kanncalar' nedir?"
Yayın: "Açıklaması çok zor."
Ramirez duraksıyor, sonra itiraf ediyor:
Yayın: "Kanncalar... sizsiniz."
Alış: "Biz mi?"
103. boynunu uzatıyor. Yakın plandan bile kız kardeşlerini tanımayı başaramıyor çünkü onun görüşü küresel, insanlarınkiyse düz.
Bir düğün uçuşunun görüntüsünü belli belirsiz ayırt ediyor. Prensesler ve erkekler havalanıyorlar.
103. sunucuyu diniiyor ve kendi türü hakkında birçok şey öğreniyor. Karıncaların dünyada bu kadar çok olduklarını bilmiyordu. Avustralya'da yaşayan ve "ateş karıncaları" adı verilen türün tahtayı bile kemiren yoğunlukta bir formikaside sahip olduklannı bilmiyordu.
103. aralıksız not alıyor. Bu kadar çok sayıda ilginç bilginin gelip geçtiği bu pencereden ayrılamıyor.
398
Bunu izleyen saatler tamamen bu yoğun televizyon kürüne adandı.
Üçüncü gün, 103. komedi oyunculannın katıldığı bir gösteri izliyor. Çok sayıda komedyen bir mikrofon alıp bütün salonu kahkahalarla güldüren öyküler anlatıyorlar.
Yuvarlak ve neşeli bir adam izleyicilere söylev veriyor: "Bir kadınla bir politikaa arasındaki fark nedir biliyor musunuz? Hayır mı? Madem öyle, ben söylüyorum. Bir kadın hayır derse bu, belki demektir; belki derse bu, evet demektir ve eğer evet derse, o bir fahişe olarak kabul edilir. Oysa bir politikaa evet derse bu, evet demektir; belki derse bu, hayır demektir ve eğer hayır derse, o, bir serseri olarak kabul edilir!"
Salondaki kalabalık gurk gurk ediyor.
Karınca antenlerini birbirine sürtüyor.
Alış: "Hiçbir şey anlamadım..." Arthur Ramirez açıkladı-.
Yayın: "Bu, gülmek için."
Alış: "Gülmek nedir?"
Laetitia Wells, Parmak gülmecesini açıklamak için çabaladı. Ona, tavanını yeniden boyayan delinin öyküsünü anlatmak için boşuna uğraştı. Ve daha başka fıkraları. Fakat insan kültürüne göndermeler olmadan hepsi boşunaydı.
]acques Melies sordu:
Yayın: "Sizin dünyanızda sizi güldüren hiçbir şey yok mu?"
Alış: "Önce gülmenin ne olduğunu bilmem gerek, ne anlama geldiğini gerçekten anlamıyorum!"
Bir kannca şakası uydurmayı denediler:
"Bu, tavanını yeniden boyayan bir karıncanın öyküsü..." Ama sonuç pek parlak olmadı. Bir karınca yuvasında yaşayan biri için neyin önemli, neyin önemsiz olduğunu bilmek gerekiyordu.
103. o an için anlamaktan vazgeçiyor, yalnız zoolojik feromo-nuna not ediyor.-
"Parmaklar, fizyolojik olgulara yol açan garip öyküler anlatma gereksinimi duyuyorlar. Her şeyle alay etmeyi seviyorlar. "
Zaplıyorlar.
399
"Düşünce Tuzağı". Altı kibritle altı üçgen oluşturmasını isteyen bilmeceyle uğraşan Madam Ramirez göründü. Yanıtı bulamadığını söylemekte ısrar ediyordu ama

Laetitia ve Jacques şimdi Madam Ramirez'in bütün yanıtlan uzun süredir bildiğini biliyorlardı.
Zapladılar.
Albert Einstein'ın hayatıyla ilgili bir film. Onun astrofizik teorilerini kabalaştırarak açıklıyorlar. 103. bu konuya beklenmedik bir ilgi gösteriyor.
Alış: "Başta Parmaklan birbirinden ayıramıyordum. Şimdi, Par-maklann yüzlerini gördükçe farklan ayırt ediyorum. Örneğin, o bir erkek, değil mi? Bunu saçlannın kısa oluşundan anlıyorum."
Şişmanlık hastalığı hakkında röportaj. Anoreksi ve şişmanlık hastalığı açıklanıyor. Kannca baş kaldınyor.
Alış.- "Yerli yersiz ve gelişigüzel yemek yiyen bu insanlar da neyin nesi? Yemek, dünyadaki en basit ve en doğal eylem. Bir larva bile nasıl besleneceğini bilir. Bir sarnıç kannca besin dolarak şiştiğinde bu, topluluğun iyiliği içindir ve o kalınlaşan gövdesiyle gurur duyar. Besinlerini sınırlayamadıkları için ağlayıp sızlayan bu dişi Parmaklar gibi değildir!"
103.'nün bıkmaz usanmaz bir televizyon izleyicisi olduğu ortaya çıkıyordu. Ramirezler oyuncak dükkânlannı kapamışlardı. Laetitia ve Jac-ques konuk odasında uyuyorlardı. Kanncayı hoşnut etmek için nöbet değiştiriyorlardı.
103. her türden bilgiyi oburca izliyor. Her şey ilgisini çekiyor: Futbolun kurallan, tenis, oyunlar, Parmaklar arası savaşlar, ulusla-nn politikaları, Parmakların cinsel geçit törenleri. Basit ve açık estetik yönleriyle çizgi filmler onu hayran bırakıyorlar. "Yıldız Savaş-lan'nın karşısında kendinden geçiyor. Filmin senaryosunun tamamını anlamıyor ama bazı bölümler ona Altın Kovan Savaşı'nı anımsatıyor.
Her şeyi zoolojik feromonuna kaydediyor. Bu Parmaklar acayip bir hayal gücüne sahipler!
400
189. ANSİKLOPEDİ
DALGA: Her nesne, düşünce, kişi kendini bir dalgaya çevirebilir. Şekil dalgası, ses dalgası, görüntü dalgası, koku dalgası. Bu dalgalar sonsuz boşlukta olmadıkları zaman zorunlu olarak başka dalgalarla titreşime girerler.
Tutku uyandırıcı olan, nesne, düşünce, kişi dalgalan arasındaki titreşim girişimlerini İncelemektir. Rock and roll'la klasik müziği karıştırdığımızda ne olur? Felsefeyle bilgiişlemi karıştırdığımızda ne olur? Asya sanatıyla Batı teknolojisini karıştırdığımızda ne olur?
Suya bir damla mürekkep damlattığımızda İki maddenin tek biçimli, çok düşük bir haberleşme düzeyi vardır. Mürekkep damlası siyah, bardaktaki su şeffaftır. Mürekkep, suya düşmesiyle bir kriz yaratır.
Bu alışverişte en İlginç an karmaşık şekillerin göründüğü andır. Çözünmeden önceki an. İki farklı element arasındaki karşılıklı etkileşim çok zengin bir yapı üretir. Bu sırada karmaşık kıvrımlar, kıvrılmış şekiller ve her türlü İnce teller oluşur. Bunlar yavaş yavaş gri renkli su olacak biçimde çözünür. Nesneler dünyasında bu çok zengin şeklin hareketslzleşmesl zordur fakat canlılar dünyasında bir karşılaşma belleğe kakılablllr ve donup kalır.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit 0.
190. CHU-POU-NI ÜZÜLÜYOR
Chli-pou-ni kaygılı. Doğu'dan gelen haberci sinekler, Parmaklara karşı düzenlenen sererden geriye hiçbir şey kalmadığını bildiriyorlar. Ordu, "delen su" hortumları fışkırtan bir Parmak silahı tarafından tamamen yok edildi.
401
Boşuna sagp savrulan o kadar alay, o kadar asker, o kadar u-mut! Annesi Belo-kiu-kiuni'nin cesedinin karşısındaki Bel-o-kan kraliçesi ondan öğüt istiyor. Fakat bağa boş ve oyuk. Ona yanıt vermiyor. Chli-pou-ni sinirli sinirli zifaf odasını arşınlıyor. İşçiler onu okşamak ve sakinleştirmek için yaklaşmak istiyorlar. Onları şiddetle itiyor.
Kraliçe duruyor ve duyargalarını temizliyor.
"Onları yok etmenin bir yolu olmalı." j
Feromon yaymaya devam ederek Kimyasal Kütüphane'ye doğru atılıyor.
"Onları yok etmenin bir yolu olmalı."
191. ONUN BİZİM HAKKIMIZDA DÜŞÜNDÜKLERİ

103. beş günden beri hiç dinlenmeden televizyon izliyordu. Sadece bir şey istemişti: Parmaklarla ilgili zoolojik feromonlannı yerleştirmek için küçük bir kapsüle gereksinimi vardı.
Laetitia arkadaşlarına baktı:
- Bu kannca gerçek bir televizyon bağımlısı oluyor.
- İzlediğini anlıyor görünüyor, dedi Melies.
- Büyük olasılıkla ekranda olup bitenlerin onda birini, daha fazlasını değil. O, televizyon karşısında yeni doğmuş bir çocuk gibi. Kavrayamadığı şeyleri kendine göre yorumluyor.
Arthur Ramirez aynı fikirde değildi.
- Sanının onun değerini olduğundan aşağı görüyorsunuz. Si-rakiıiarla Siranlılar arasındaki savaşla ilgili yorumlan çok yerindeydi. Üstelik Tex Avery'nin çizgi filmlerinden hoşlanmayı biliyor.
- Ben onu hiç de olduğundan aşağı görmüyorum, dedi Melies. İşte bu yüzden kaygılanıyorum. Keşke sadece çizgi filmlerle ilgi-lenseydi! Dün, bana birbirimize acı çektirmek için kendimize neden bu kadar sıkıntı verdiğimizi sordu.
Bu bilgi hepsini üzüntüden yıktı. Hepsinin içinde aynı acı vardı: "Sonuçta bizim hakkımızda ne düşünebilir?" Komiser ekledi:
402
- Dünyamız hakkında çok olumsuz görüntüler görmemesine dikkat etmemiz gerekecek. Bunun için kanalı zamanında değiştirmek yeterli.
Cinlerin efendisi karşı çıktı:
- Hayır. Bu deneyim çok ilginç. İlk kez insan olmayan canlı bir yaratık bizi değerlendiriyor. Bizi yargılaması ve mutlak olarak değerimizin ne olduğunu bize söylemesi için kanncamızı serbest bırakalım.
Üçü de tekrar "Pierre de Rosette"in önüne geldiler. Cam kapağın içindeki değerli konuk, kafasını iyice televizyona yapıştırmış halde duruyordu. Bir seçim kampanyasını izlerken duyargalarını kımıl kımıl oynatıyor ve son hızla feromonlar salgılıyordu. Cumhurbaşkanının konuşmasını bir sürü not alarak dikkatle dinliyordu.
Yayın.- "Selam 103."
Alış: "Selam Parmaklar."
Yayın: "Her şey yolunda mı?"
Alış: "Evet."
103.'nün yayınları istediği gibi takip edebilmesi için Ramirez, onun bulunduğu yerden zaplamasmı sağlayan mikroskobik bir uzaktan kumanda aleti yapmıştı. Böcek bundan yararlanıyor, kötüye kullanıyordu.
Bu deneyim daha günlerce sürdü.
Karıncanın merakı bitmek tükenmek bilmez gibiydi. Durmadan Parmaklardan yeni açıklamalar istiyordu. Komünizm ne? Patlamalı motor, kıtaların sapması, bilgisayarlar, fuhuş, sosyal güvenlik, tröstler, iktisadi agk, uzayın fethi, nükleer denizaltılar, enflasyon, işsizlik, faşizm, meteoroloji, restoranlar, üçlü ganyan, boks, doğum kontrolü, üniversite reformu, adalet, kırsal kesim göçü... Ne?
103. şimdiye kadar Parmaklar hakkında üç zoolojik feromon doldurdu.
Onuncu gün, Laetitia Wells artık dayanamadı. Şimdiye kadar insanlara belki hiç değer vermemişti ama her zaman bir aile duygusu olmuştu. Kuzeni Jonathan belki ölümün eşiğindeydi ve aceleyle onlara gönderdiği kurtarıcı kannca televizyonun karşısına sö-külemez bir biçimde yapışıp kalmıştı.
403

{|-o-kan'a götürmeye hazır mısın?" Bir an
laetitia'nın kalbi kuş gibi çırpınıyordu. Ya-
i heyecanla kanncanın vardığı yargıyı bek-
f yargımın ne olduğunu bilmek istiyorsu-/, sizi değerlendirmek için yeteri kadar şey
ekranından çekiyor ve arka ayaklarının
fj
(!*' pusunda gerçekten çok deneyimli.

kemmel bir biçimde tanıdığımı iddia et-kadar karmaşık ki... Ama... Aslında özü-
,a varabilecek durumdayım." jor, sözlerinin etkisini gözlüyor. 103. kar-
0
k karmaşık ama ben özünü anlamak için
l& \ şey gördüm. Siz sapkın, sizi çevreleyen-
Mjna." adını verdiğiniz şeyi toplama kaygı-
^'/ıinizle ilgili bilgiler beni dehşete düşürü-
l^ıya. da daha büyük ölçekli dnayetlerden
r, sonra tartışıyorsunuz. Aynı şekilde bir-
/ iyorsunuz."
insan bu kadar katı olacağını düşünmeli
'lir
de beni büyüleyen şeyler de var. Ah, re-Parmakvar ona bayılıyorum... Leonardo
daki yorumunu göstermek için resimler ^k güzellikleri için yararsız nesneler
yapma .adece iletişim kurmak için değil, onları \\ Sokular üretmek gibi bir şey!
'Sanat' adını /i jı" ve yararsu güzellik sizin bizim uygarlığı-le^1 /ıız. Bizim
sitelerimizde böyle bir şey yok. jWİ'ye yararsıztutkulan bakımından zengin." 1
ı,' Bel-o-kana götürmeyi kabul ediyor mu-ı Si
Kannca henüz yanıt vermek istemiyor.
Alış: "Size gelmeden önce hamamböcekleriyle karşılaştım. Onlar bana bir şey
öğrettiler. Kendilerini sevebilenleri severiz, kendilerine yardım etmek
isteyenlere yardım ederiz..."
Kendinden ve vardığı sonuçlardan emin duyargalannı oynatıyordu.
Alış: "İşte bana önemli görünen soru. Benim yerimde olsanız kendi türünüz
hakkında varacağınız yargı olumlu olur muydu?"
Görünmez kaza. Bu sorunun sorulması gereken kişi tabi ki La-etitia Wells
değildi. Arthur Ramirez de.
Kannca sakin bir tavırla düşünce yürütmeye devam ediyor.
Alış: "Beni anlıyor musunuz? Size yardım etmeyi istemeleri için siz kendinizi
yeteri kadar seviyor musunuz?"
Yayın: "Şey..."
Alış: "Eğer siz kendinizi sevmiyorsanız, bir gün bizim kadar farklı yaratıklan
sevebileceğiniz nasıl umut edilebilir!"
Yayın: "Yani..."
Alış: "Beni ikna etmek için iyi reromonlar mı anyorsunuz? Artık aramayın. Sizden
beklediğim açıklamaları televizyonunuz bana" sundu. Parmaklann birbirlerine
yardım ettikleri, Parmakların başka Parmaklara yardım etmek için uzak yuvalara
koştukları, pembe Parmaklann kahverengi Parmaklara özenle baktıkları
belgeseller, röportajlar gördüm. Bizler, sizin bize verdiğiniz isimle kanncalar,
asla bu kadannı yapmazdık. Biz uzaktaki yuvalara yardım etmeyiz, başka türden
karıncalara yardım etmeyiz. Sonra, pelüş oyuncak ayı reklamlan gördüm. Bunlar
birer nesneden başka bir şey değiller, buna karşın Parmaklar onlan okşuyor,
onları öpüyorlar. Yani Parmakların içinde verilecek bir sevgi fazlası var."
Her şeyi bekliyorlardı ama bunu değil. İnsan türünün insan olmayan bir yaratığı
Leonardo da Vinci'nin eserleri, Sınır Tanımayan Doktorlar ve pelüş oyuncak
ayılar sayesinde baştan gkarmasını beklemiyorlardı!
Alış: "Hepsi bu değil. Yumurtalannıza iyi bakıyorsunuz. Gelecekteki Parmakların
bugünkülerden daha iyi olacaklannı umut ediyorsunuz. İlerlemeyi yürekten
diliyorsunuz. Kız kardeşlerinin bir
405
""*W
103.'ye sordu:
Yayın: "Şimdi bizi Bel-o-kan'a götürmeye hazır mısın?" Bir an sessizlik oldu. Bu
sırada Laetitia'nın kalbi kuş gibi grpınıyordu. Yanında duran diğerleri de
heyecanla kanncanın vardığı yargıyı bekliyorlardı...
Alış: "Demek benim yargımın ne olduğunu bilmek istiyorsunuz. Çok güzel. Sanınm
sizi değerlendirmek için yeteri kadar şey gördüm."
Kafasını televizyonun ekranından çekiyor ve arka ayaklarının üzerinde oturuyor.
Alış: "Elbette sizi mükemmel bir biçimde tanıdığımı iddia etmiyorum,
uygarlığınız o kadar karmaşık ki... Ama... Aslında özünün ne olduğunun farkına
varabilecek durumdayım."

Onlara eziyet çektiriyor, sözlerinin etkisini gözlüyor. 103. kar-şısındakileri yönetme konusunda gerçekten çok deneyimli.
Alış: "Uygarlığınız çok karmaşık ama ben özünü anlamak için onunla ilgili yeteri kadar şey gördüm. Siz sapkın, sizi çevreleyenlere saygısız, sadece "para" adını verdiğiniz şeyi toplama kaygısında yaratıklarsınız. Tarihinizle ilgili bilgiler beni dehşete düşürüyor: Sadece daha küçük ya da daha büyük ölçekli cinayetlerden oluşuyor. Önce öldürüyor, sonra tartışıyorsunuz. Aynı şekilde birbirinizi ve doğayı yok ediyorsunuz."
Kötü başlıyordu. Üç insan bu kadar katı olacağını düşünmemişlerdi.
Alış: "Buna karşın sizde beni büyüleyen şeyler de var. Ah, resimleriniz! Özellikle bir Parmak var ona bayılıyorum... Leonardo da Vinci. Dünya hakkındaki yorumunu göstermek için resimler yapmak ve sadece estetik güzellikleri için yararsız nesneler yapma düşüncesi harika! Bu, sadece iletişim kurmak için değil, onları koklama mutluluğu için kokular üretmek gibi bir şey! 'Sanat' adını verdiğiniz bu karşılıksız ve yararsız güzellik sizin bizim uygarlığımız karşısındaki avantajınız. Bizim sitelerimizde böyle bir şey yok. Sizin uygarlığınız sanatı ve yararsız tutkuları bakımından zengin."
Yayın: "Öyleyse bizi Bel-o-kan'a götürmeyi kabul ediyor musun?"
404
Kannca henüz yanıt vermek istemiyor.
Alış: "Size gelmeden önce hamamböcekleriyle karşılaştım. Onlar bana bir şey öğrettiler. Kendilerini sevebilenleri severiz, kendilerine yardım etmek isteyenlere yardım ederiz..."
Kendinden ve vardığı sonuçlardan emin duyargalarını oynatıyordu.
Alış: "İşte bana önemli görünen soru. Benim yerimde olsanız kendi türünüz hakkında varacağınız yargı olumlu olur muydu?"
Görünmez kaza. Bu sorunun sorulması gereken kişi tabi ki La-etitia Wells değildi. Arthur Ramirez de.
Kannca sakin bir tavırla düşünce yürütmeye devam ediyor.
Alış: "Beni anlıyor musunuz? Size yardım etmeyi istemeleri için siz kendinizi yeteri kadar seviyor musunuz?"
Yayın: "Şey ..."
Alış: "Eğer siz kendinizi sevmiyorsanız, bir gün bizim kadar farklı yaratıkları sevebileceğiniz nasıl umut edilebilir!"
Yayın: "Yani..."
Alış: "Beni ikna etmek için iyi feromonlar mı anyonsunuz? Artık aramayın. Sizden beklediğim açıklamaları televizyonunuz bana' sundu. Parmaklann birbirlerine yardım ettikleri, Parmakların başka Parmaklara yardım etmek için uzak yuvalara koştukları, pembe Parmakların kahverengi Parmaklara özenle baktıkları belgeseller, röportajlar gördüm. Bizler, sizin bize verdiğiniz isimle kanncalar, asla bu kadannı yapmazdık. Biz uzaktaki yuvalara yardım etmeyiz, başka türden karıncalara yardım etmeyiz. Sonra, pelüş oyuncak ayı reklamlan gördüm. Bunlar birer nesneden başka bir şey değiller, buna karşın Parmaklar onları okşuyor, onları öpüyorlar. Yani Parmakların içinde verilecek bir sevgi fazlası var."
Her şeyi bekliyorlardı ama bunu değil. İnsan türünün insan olmayan bir yaratığı Leonardo da Vinci'nin eserleri, Sınır Tanımayan Doktorlar ve pelüş oyuncak ayılar sayesinde baştan gkarmasını beklemiyorlardı!
Alış: "Hepsi bu değil. Yumurtalarınıza iyi bakıyorsunuz. Gelecekteki Parmakların bugünkülerden daha iyi olacaklannı umut ediyorsunuz. İlerlemeyi yürekten diliyorsunuz. Kız kardeşlerinin bir
405
dereyi geçmeleri için köprü oluşturmak üzere kendilerini feda e-den askerlerimiz gibisiniz. Gençler geçecekler ve onlann geçmesi için yaşlılar ölmeye hazır. Evet, gördüğüm her şey, filmler, haberler, reklamlar, sadece olduğunuz gibi olmaktan duyduğunuz üzüntüyü ve kendinizi geliştirmek konusundaki umudunuzu ifede ediyordu. Ve bu umuttan 'gülmeceniz' fışkınyor, 'sanatınız' doğuyor..."
Laetitia'nın gözlerinde yaşlar vardı. Ona insan türünü anlatmak ve onu sevmeyi öğretmek için bir kanncanın olması gerekmişti. 103.'nün konuşmasından sonra asla eskisi gibi olmayacaktı. İnsan korkusu bir karınca tarafından iyileştirilmişti! Birden çağdaşlannı daha iyi tanıma isteği duydu. Gerçekten içlerinde harika

olanları vardı. Bu kannca bunu birkaç saat televizyon izlemekle anlamıştı ama o bütün hayatı boyunca fark etmemişti.
Genç kadın küçük bilgisayara doğru eğildi ve tane tane konuştu:
Yayın.- "Öyleyse bize yardım edecek misin?"
Camdan çanın altındaki kannca duyargalannı dikleştirdi ve tören havasında konuştu:
Alış: "Biz size karşı savaşamayız, siz de bize karşı savaşanlarsınız. Hiçbirimizin türü diğerini yok etmek için yeteri kadar güçlü değil. Birbirimizi yok edemediğimize göre birbirimize yardım etmeye zorunluyuz. Sonra, ben size gereksinimimiz olduğuna inanıyorum. Sizin dünyanızdan öğreneceğimiz şeyler var ve bunları öğrenmeden sizi öldürmemek gerek."
Yayın: "Yani bize Bel-o-kan'a giden yolu göstermeyi kabul ediyor musun?"
Alış: "Sitenin altındaki arkadaşlarınızı kurtamnanız için size yardım etmeyi kabul ediyorum çünkü şimdi uygarlıklarımız arasında bir işbirliğini kabul ediyorum."
İşte o anda Arthur Ramirez bir kez daha bayıldı.
406
192. DİNOZORLAR
Bu, binlerce yılı aşıp gelen bir tarihi bellek feromonu.
Chli-pou-ni duyargalannı çok ağır kokulu sıvılarla dolu kapsüle yaklaştınyor. Aynı tip kokular. Öykü hemen büyük bir tat vererek duyargalanna geliyor. "Tarihi feromon.
Salgılayan: 24. kraliçe Belo-kiu-kiuni
Karıncalar her zaman dünyanın efendileri olmadılar.
Eskiden, bu unvan başka düşünme tarzlannı temsil eden başka hayvanlar tarafından gündeme getirildi.
Böylece, bundan milyonlarca yıl önce doğa, kertenkelenin üzerine oynadı. O zamana kadar kertenkeleler mantıklı büyüklükte hayvanlar, ayakları olan balıklardı.
Bununla birlikte bu kertenkeleler durmadan kendi aralarında dövüşüyorlardı. Teke tek dövüşlere uyum sağlamak için vücutları da yavaş yavaş mutasyona uğradı. Gittikçe daha büyük ve daha saldırgan oldular.
Morfolojik bir evrim oldu. Kertenkeleler devlere dönüştüler. Artık yirmi, otuz ya da yüzlük gruplar bile oluştursak onlan öldü-remiyorduk. Kertenkeleler şimdi aşın güçlüydüler, sayılan o kadar fazlaydı ve o kadar yıkıcıydılar ki dünyadaki en güçlü hayvanlar oldular.
Bazılan o kadar yüksekti ki kafalan ağaçlann tepesini aşıyordu. Zaten bunlar artık kertenkele değil dinozordular.
Bu uçsuz bucaksız canavann saltanatı uzun süre sürdü ve biz, her yerde, yuvalarımızda, düşünüyorduk.
Korkunç termitleri yenmiştik, hemen her yerde bu dinozorlardan da kurtulabilmeliyiz deniyordu. Buna karşın dinozorlara karşı savaşmak üzere gönderilen bütün kannca komandoları kırılıp geçi riliyordu.
Efendilerimizi bulmuş muyduk? Bazı kannca yuvalan av-alanlarını dinozorların kontrolüne bırakmaya boyun eğmişlerdi bile. Onları görünce kaçıyor, sık sık onların yerleri titreten tiksinti verici
407
dövüşlerine tanıklık ederek yaşıyorlardı. Termitler de çenelerini indiriyorlardı.
İşte bu sırada bir ipek kanncası yuvasının kraliçesi bir emir verdi: Bütün siteler bu canavarlara karşı birleşsin.
Mesaj basitti, bütün gezegeni etkiledi. Kannca yuvalan bağırsak savaşlanna son verdiler. Artık hiçbir kannca türü ya da boyu ne olursa olsun başka bir kanncayı öldürmemeliydi. Büyük Gezegen Bağlaşması doğmuştu.
Herkesi dinozorlann güçlü ve zayıf yönleri hakkında bilgilendirmek için siteler arasında haberciler dolaşıyordu. Bu hayvanlar sanki hiç kusurlan yokmuş gibi görünüyorlardı. Ama her hayvanın bir zayıflığı vardır. Doğa bunu böyle istemiştir. Bizim bu zayıflığı bulmamız gerekiyordu ve bulduk. Dinozorlann zırhındaki zayıf yer anüsleriydi.
Onlan bu kapıdan girerek istila etmek ve içten yok etmek yeterliydi. Bu bilgi çabucak her yeri dolaştı. Her yerde karınca alayla-n bu duyarlı yoldan içeri

giriyorlardı. Süvariler, piyadeler, topçular artık pençeler, ayaklar ve dişlerle değil, saçılan sindirim özsulan, akyuvarlar, kas refleksleriyle karşılaşıyorlardı.
Hayvanın bağırsaklannda küçük adımlanyla dolaşan ordularla ilgili korkunç öyküler vardı. Askerler kalın bağırsakta dönemeç üstüne dönemeçten geçerken birden tünelin ucundan ölümcül bir top güllesi fırlıyordu: Bir dışkı. Savaşçılar koşuyor, bağırsak katlarına sığınıyorlardı. Bazen iç bulandıran yığın, bir açıda engellenip kalıyordu. Bazen aşağı iniyor ve orduyu yok ediyordu.
Kannca alaylannın başlıca düşmanı dışkılar oldu. Küçük bir sert dışkı çığıyla binlerce karınca öldü! Kaç tanesi bir çamur dalgasıyla öldü! Tek bir osuruğun gazıyla kaç tane komando birliği soluksuz kalıp boğuldu!
Buna karşın karınca alaylannın çoğu zamanında bağırsak tünelleri kazmayı başanyorlardı.
O zaman, küçüklerin saldınsı altında kertenkele etlerinden oluşan dağlar birbirleri ardına çöküyorlardı. Dişli kuyruklara, iğnelere, zehirlere, zırhlı pullara sahip olan etoburlar, otoburlar, hiçbiri mil-

yonlarca kararlı küçük cerraha direnemiyordu. Basit bir çift çenenin bir ağaçtan daha büyük, bir boynuzdan daha etkili olduğu ortaya çıkıyordu.
Karıncaların bütün dinozorlan katledebilmeleri için yüz binlerce yıl gerekti. Sonra, bir bahar uyandığımızda gökyüzünün açıldığını fark ettik.
Artık dinozorlar yoktu. Yalnız küçük kertenkeleler bırakılmıştı." Chli-pou-ni duyargalannı çekiyor ve düşünceli düşünceli Kimyasal Kütüphaneyi arşınlıyor.
İşte böyle dünya sırayla çok güçlü efendiler olmak isteyen kiracılar gördü. Hepsi, kanncalar onları alçakgönüllülüğe döndürmeden önce, zafer saatleri yaşadılar.
Kanncalar dünyanın tek gerçek sahipleridirler. Chli-pou-ni bu türe ait olduğu için kibirleniyor.
"O kadar küçük olan bizler zalimce davranan büyükleri ezmeyi biliyoruz. O kadar küçük olan bizler, düşünmeyi ve başta çözülmez görünen sorunlan çözmeyi biliyoruz. O kadar küçük olan bizlerin kusursuz görünen canlı dağlardan alacak hiçbir dersimiz yok."
Kannca uygarlığı bu kadar uzun süredir devam eden tek uygarlık çünkü o bütün rakiplerinden kurtulmayı bildi.
Egemen, yuvanın altında yaşayan Parmaklan incelemediğine pişman oluyor. 103.'yü dinlemiş olsaydı, onlan gözlemleyerek zayıf yönlerini bulacakta ve ordu bozguna uğramak yerine zafer kazanacaktı. Belki henüz çok geç değildir! Granit kapak taşının altında yakasını kurtaran birkaç Parmak var mıdır acaba? Tanncılann onlara yiyecek ulaştırmak için ne kadar sıkıntı çektiklerini biliyor.
Chli-pou-ni casuslar tarafından o kadar övülen "Doktor Li-vingstone"la konuşmak için Parmakların yuvasına inmeye karar veriyor.

193. KANSER
103., Parmakların dünyasında anormal bir şeyler olduğunu fark ediyor. Yukanda gölgeler kıpırdıyor. Havada ölüm kokusu gibi bir şey hüküm sürüyor. 103. soruyor:
Alış: "Yolunda gitmeyen bir şey mi var?"
Yayın: "Arthur bayıldı. O hasta. Genel bir kanser hastalığına yakalandı. Hiç kimsenin tedavi etmeyi bilmediği bir hastalık. Annem bu hastalıktan öldü. Bu hastalık karşısında savunmasızız."
Alış: "Kanser nedir?"
Yayın: "Hücrelerin düzensiz bir biçimde çoğaldıklan bir hastalık."
Kannca daha iyi düşünebilmek için duyarlı saplarını temizliyor.
Alış: "Biz de bu olguyu biliyoruz. Ama bu bir hastalık değil. Kanseriniz bir hastalık değil."
Yayın: "Ne öyleyse?"
103.'nün defalarca tekrarladığı "Bu ne?" cümlesini ilk kez bir insan söylüyor. Ve açıklama yapma sırası şimdi kanncada.
Alış: "Uzun süre önce biz de sizin kanser' adını verdiğiniz şeyle karşılaştık. Çok sayıda kannca öldü. Milyonlarca yıl boyunca bu afeti iyileştirilemez bir

felaket olarak düşündük. Ona yakalananlar kalp atışlarını durdurarak hemen hayattan aynlmayı tercih ediyorlardı. Sonra..."
Üç insan şaşkınlıkla dinliyorlardı.
Alış: "Sonra, bu sorunu yanlış bir açıdan ele aldığımızı anladık. Bize önce bir hastalık gibi görünen şeyi farklı bir biçimde incelemek ve anlamak gerekiyordu. Bulduk. Yüz bin yıldan daha fazla bir süredir bizim uygarlığımızda hiç kimse kanserden ölmüyor. Oh! Başka hastalıkların kurbanı olduğumuz oluyor ama bizde kanser bitti."
Laetitia şaşkınlıktan kanncanın bulunduğu cam çanı soluğuyla buğulandırdı.
Yayın.- "Kansere çare buldunuz mu?"
Alış: "Elbette. Bunu size söyleyeceğim. Ama önce biraz hava almaya gereksinimim var. Bu çanın altında boğuluyorum."
410
Laetitia 103.'yü özenle dibi rahat bir pamuk minderle kaplı bir kibrit kutusuna yerleştirdi. Sonra onu balkona götürdü.
Asker karınca esintinin serinliğini içine çekti. Buradan ormanın uzak kokularını bile alıyordu.
Melies bağırdı:
- Dikkat, onu korkuluğun üzerine koyma. Düşmemesi gerek. Bu karınca gerçek bir hazine. İnsanlann hayatını kurtarmayı kabul ediyor ve üstelik kanserin çaresini bildiğini söylüyor. Eğer doğruysa...
Ellerini birleştirerek kutunun çevresinde bir beşik oluşturdular. Hemen sonra Madam Ramirez onlara katıldı. Kocasının yatağa yatmasına yardım etmişti. Arthur şimdi uyuyordu.
- Karıncamız kanserin çaresini bildiğini söylüyor, dedi ona Melies.
- Öyleyse onu hemen konuşturmak gerek. Çabuk! Arthur'un artık hiç zamanı yok.
- Sadece birkaç dakika bekleyin, dedi Laetitia. Biraz hava almak istediğini söyledi. Onu anlamak gerek, günlerce hiç ara vermeden televizyon izleyerek bir çanın altında kapalı kaldı. Dünyada hiçbir hayvan buna dayanamazdı!
Fakat kadın soğukkanlılığını kaybediyordu.
- Daha sonra dinlenir. Önce kocamı kurtarmak gerek. Bu acil. Juliette Ramirez, Laetitia'nın koluna yöneldi. Genç kadın onun kutuyu almasını engellemek için geri çekildi. Tahta kayık bir an boşlukta asılı kaldı. Madam Ramirez, Laetitia'nın bileğini çekti ve bu, kayığın devrilmesine yetti.
103. düşüyor. Bir an uçan yumuşak kiliminin üstünde süzülüyor. Sonra düşüyor, düşüyor, düşmesi bitmek bilmiyor. Parmakların yuvası yüksek!
Bir arabanın metal tavanına çarpıp defalarca zıpladığında çok korkuyor. Her yöne koşuyor. "Kibar" Parmaklar ve iletişim makineleri nerede kaldılar? Artık deşifre etmek için hiç kimsenin orada olmadığı feromonlarla çığlıklar atarak sağa sola koşturuyor.
"Laetitia, Juliette, Arthur,]acques! Neredesiniz? Yeteri kadar hava aldım. Beni yukarı çekin, size her şeyi anlatayım!"
411
Üzerine düştüğü araba hareket ediyor.
103. bütün ayaklarıyla bir radyo antenine tutunuyor. Çevresinde rüzgâr ıslık çalıyor. Asla, "Büyük Boynuz"un üstünde uçarken bile, bu kadar hızlı gitmedi.
194. ANSİKLOPEDİ
UYGARLIKLARIN KARŞILAŞMASI: Hindistan, bütün enerjileri yok eden bir ülkedir. Ona boyun eğdirmeye çalışan komutanların hepsi onda tükenmişlerdir. Ülkenin içinde ilerledikçe, Hindistan kendi âdetlerini onlara bulaştırıyordu. Savaşçı özelliklerini kaybediyor ve Hint Kültürünün İnceliklerine tutuluyor. Hindistan her şeyi çeken yumuşak bir sünger gibidir. Onlar geldiler, Hindistan onları yendi.
İlk önemli akın Türk-Afgan Müslümanlar tarafından gerçekleştirildi. 1206'da Delhi'yi aldılar. Büyük Hint Yarımadasını tamamen ele geçirmeye çalışan beş sultan hanedanı birbirlerinin ardı sıra geldi. Fakat ordular güneye doğru İlerledikçe çözülüyorlardı. Askerler katliam yapmayı bırakıyor, dövüş zevklerini kaybediyor ve kendilerini Hint âdetlerinden etkilenmeye bırakıyorlardı. Sultanlar gerileme İçinde yok oluyorlardı.
Son hanedan olan Lodl Hanedanı, Tamerlan'ın torunu, Moğol asıllı Babür tarafından devrildi. Babür ISTJ'de Moğol İmparatorluğunu kurdu ve henüz

Hindistan'ın ortasına gelmişken silahlardan vazgeçti, kendini resim, edebiyat ve müzik tutkusuna kaptırdı.
Onun torunlarından biri olan Akbar Hindistan'ı birleştirmeyi bildi. Yumuşaklığı kullandı ve zamanının bütün dinlerinin en barışçıl yönlerini alıp birleştirerek bir din icat etti. Bununla birlikte, birkaç on yıl sonra Babür'ün başka bir torunu, Orang-zeb yarımadada zorla İslam'ı kabul ettirmeye çalıştı. Hindistan ayaklandı ve patladı. Bu kıtaya şiddet kullanarak boyun eğdirmek olanaksızdır.
412
XIX. yüzyılın başında İngilizler askeri olarak bütün kurumlan ve büyük şehirleri fethetmeyi başardılar ama asla ülkenin tamamını kontrol edemediler. Tamamen Hindi olan bir çevrede yerleşmiş ordugâhlar, "İngiliz uygarlığına alt küçük semtler" kurmakla yetindiler.
Rusya'yı soğuğun, Japonya ve Büyük Britanya'yı denizin koruması gibi Hindistan'ı da manevi bir duvar korur ve ondan içeri girenlerin hepsi ökseye takılır. Günümüzde de bu ülkede dolaşan her turist sadece bir günde "Neye yarar?" ve "Ne yapmak lçln?"lerln etkisi altına girer ve her tür girişimden vazgeçme İsteği duyar.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt II.
195. ŞEHİRDE BİR KARINCA
Jacques Melies eğildi.
- Düştü!
Diğerleri de onun yanına geldiler. Aşağıda bir şeyler görmeye çalıştılar.
- Ölmüş olmalı...
- Belki ölmemiştir, kanncalar büyük düşüşlerin etkisini azaltmayı bilirler.
Juliette Ramirez canlandı.
- Onu bulun, kocamı ve karınca yuvasının altındaki arkadaşlarınızı yalnız o kurtarabilir.
Merdivenlerden aşağı indiler ve otoparkı baştan başa aramaya başladılar.
- Özellikle bastığınız yere çok dikkat edirt!
Laetitia Wells arabalann tekerleklerinin altını aradı. Juliette Ramirez binanın altına dekoratif amaçlarla yerleştirilmiş küçük çalılıkları gözden geçirdi.
]acques Melies, bir borunun itmesiyle kannca-
413
hin balkonlanna düşüp düşmediğini öğrenmek için gidip alt katlardaki bütün komşuların zillerini çaldı.
- Önünde kırmızı bir iz olan bir karınca gördünüz mü acaba? Tabi ki onun deli olduğunu düşünüyorlardı ama üç renkli kartı
sayesinde her yeri araştırmasına izin veriyorlardı. Bütün günü arayarak geçirdiler.
- Ne yapabiliriz? 103.'nün nerede olabileceğini yalnız Tann bilir!
Juliette Ramirez vazgeçmeyi reddediyordu.
- Eğer bu karınca kanserin nasıl iyileştirileceğini gerçekten biliyorsa, ne pahasına olursa olsun onu bulmak gerek.
Uzun bir süre daha her tarafı aradılar. Burada bol miktarda böcek vardı! Fakat büyütecin yardımıyla bile hiçbir yerde önünde kırmızı bir lekesi olan bir kızıl karınca görmediler.
Melies öfkeyle patladı:
- Tırnak cilası yerine radyoaktif bir kalemimiz olmuş olsaydı! Bu işin çıkar yolunu konuştular.
- Fontainebleau gibi bir şehirde bile bir karıncayı bulmanın bir yolu olmalı.
Madam Ramirez bir öneride bulundu:
- Kafamızdan geçen bütün düşünceleri sıralayalım. Daha sonra seçim yaparız.
Öneriler havada uçuştu:
- Askerlerin ve itfaiyecilerin yardımıyla metre metre bütün şehrin üstünü kazıyalım.
- Karşılaştığımız bütün karıncalara önünde kırmızı bir leke olan bir kanncanın geçtiğini görüp görmediklerini soralım.
Hiçbir çözüm tatmin edici görünmedi. O zaman Laetitia bir fikir ileri sürdü:
- Gazeteye ilan versek?
Birbirlerine baktılar. Bu düşünce belki göründüğü kadar aptalca değildi. Biraz daha düşündüler ama içlerinden hiçbiri daha iyi bir çözüm bulamadı.

414
196. ANSİKLOPEDİ
ZAFER: Neden zaferin her çeşidi katlanılmazdır? Neden sadece yenilginin güven veren sıcaklığı tarafından çekiliriz? Belki zafer bizi aynı davranışı sürdürmeye cesaretlendirirken, yenilgi sadece bir yandan öbür yana dönmenin öncü belirtisi olduğu için. Yenilgi yenilik getirici, zafer tutucudur. Bütün İnsanlar belli belirsiz bu gerçeği hissederler. Bu yüzden en zekiler en güzel zaferi değil, en güzel yenilgiyi başarmanın çekiciliğine kapılmışlardır. Anlbal, ona sunulan Roma'nın önünde gerisin geriye döndü. Cesar (Sezar) 15 Martlara gitmekte ısrar etti.
Bu deneyimlerden ders alalım.
Hiçbir zaman kendi yenilgimizi yeteri kadar erken İnşa etmeyiz. Susuz havuza atlamamızı sağlayacak olan trampleni asla yeteri kadar yükseğe koymayız.
Aydın bir yaşamın amacı bütün çağdaşlara ders İşlevi görecek bir bozguna ulaşmaktır. Çünkü hiçbir zaman zaferden bir şey öğrenmeyiz. Sadece yenilgiden öğreniriz.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit HL
197. İNSANLARA ÇAĞRI
"L'Echo du dimanche" gazetesinin "kayıp hayvanlar" sütununda bir robot portre. Dolmakalemle çizilen bir karınca kafası.
Açıklama yazısı: "Dikkat! İyi okuyun! Bu bir şaka değildir. Burada sözü edilen karınca ölüm tehlikesinde olan on yedi kişinin hayatını kurtarabilir. Aşağıdaki ipuçlan onu başka karıncalarla kanş-tırmanızı engelleyecektir.-
103683. bir kızıl karıncadır. Yani tamamen siyah değildir. Boğazı ve kafası koyu turuncudur. Yalnız karnı koyu renktir.
415
Boyu: 3 milimetre. Bağası çizgili, duyargaları kısadır. Ona parmağınızı yaklaştırdığınızda hemen formikasit fışkırtır.
Gözleri göreceli olarak küçüktür. Çeneleri geniş ve bodurdur.
Belirtici işaret: Önünde kırmızı bir iz.
Eğer onu bulursanız, emin olmasanız bile, onu tanıdığınızı sanıyorsanız alıp koruyun ve 31 41 59 26 numaralı telefonu aramakta duraksamayın. Laetitia VVeils'i isteyin. Ayrıca polisi de arayıp Komiser Jacques Melies'i isteyebilirsiniz.
103683.'nün bulunmasına yardım edecek her arayış için 100000 frank ödül."
Laetitia, Melies ve Juliette Ramirez teraryumdaki kanncalarla, sokakta rasgele bulduklan kanncalarla konuşmaya çalıştılar. Terar-yumdakiler Bel-o-kan'dan söz edildiğini duymuş olmakla birlikte onlan oraya götüremiyorlardı. O anda nerede yaşadıklarını bile bilmiyorlardı. Kanserin sırrına gelince, bu konuda onların neden söz ettiğini kesinlikle anlamıyorlardı!
Sokaklarda, bahçelerde ya da evlerde karşılaşılan karıncalann tarafında da aynı bilgisizlik vardı.
Bu deneyim onlara karıncaların çoğunun aptal olduğunu gözlemleme olanağı verdi. Hiçbir şeyle ilgilenmiyorlardı. Hiçbir şey anlamıyorlardı. Kendilerini beslemekten başka bir şey düşünmüyorlardı.
Jacques Melies, Juliette Ramirez ve Laetitia VVek^-böylece 103.'nün ne kadar ayrı bir olay olduğunu ölçme fırsatı buldular. Entelektüel tavn onu eşsiz kılıyordu.
Laetitia VVells küçük bir cımbızla 103.'nün Parmaklar hakkındaki zoolojik feromonlarını topladığı kapsüllerden birini aldı.
Kesinlikle, bu 103. dünyasını ve çağını anlamak istemişti. Bu kadar merak ve bilgiye susamıştık bir insanda bile nadir görülmüştü. Laetitia VVells kendi kendine, 103. gerçekten olağanüstü biriydi dedi. Ve 103. hakkında şimdiden geçmiş zamanda düşündüğünü fark edince dudaklarını ısırdı.
Bir an neredeyse dua etme isteği duydu. Olanlardan sonra, bir insan şehrinde bir kanncayı bulmalannı bir mucizeden başka ne sağlayabilirdi?
416
198. KEMİK YIĞINI
Çevresi uzun çeneli muhafızlarla çevrili olan kraliçe Chli-pou-ni iniyor. Doktor Livingstone'la daha önce iletişim kurmadığı için kendine kızıyor. Soracağı bütün soruları önceden biliyor. Onlann zayıflıklanm nasıl ayırt edeceğini şimdiden

biliyor. Sonra, onları beslemeye karar verdi. Kanatlannı kopanp ağıllara yerleştirmeden önce yaprakbitlermi yakalamak için yaptıkları gibi onları yemle çekmek için de beslemek gerek.
Kat -10: Yeni bir kızgınlık onu sarıyor. Kraliçe adımlarını hızlan-dınyor. Evet, onlan besleyecek ve onlarla konuşacak. Notlar alacak ve Parmaklar hakkında çok sayıda zoolojik feromon dolduracak.
Muhafızlan çevresinde koşturuyorlar. Hepsi bugün önemli bir şey olacağını hissediyor. Federasyonun kraliçesi, evrim hareketinin kurucusu, onlan daha kolay öldürebilmek için incelemek üzere, sonunda Parmaklarla konuşmaya razı oluyor.
Kat -12: Chli-pou-ni kendi kendine 103.'yü daha önce dinlemediği için gerçekten aptal olduğunu söylüyor. Parmaklarla uzun süredir konuşuyor olmalıydı. Annesini dinlemeliydi. Belo-kiu-kiuni onlarla konuşuyordu. Aynısını yapmak kolaydı.
Kat -20: Yeter ki aşağıdaki Parmaklar hâlâ yaşıyor olsunlar! Yeter ki sivrilme, atalanndan farklı bir şey yapma isteğiyle her şeyi mahvetmiş olmasın. Tersini yapmak gerekmiyordu, aynısını da, takip etmek gerekiyordu. Onu inkâr etmek yerine Anne'nin eserini devam ettirmek gerekiyordu.
Çevresinde güruh her gün olduğu gibi hareket halinde. Kann-calar duyargalarının ucuyla onu selamlıyorlar. Fakat gene de çoğu kraliçelerini sitenin bu kadar derinine inmiş görmekten şaşkın.
Kat -40: Chli-pou-ni şimdi kendi kendine "Yeter ki çok geç olmasın" diye tekrarlayarak bütün askerleriyle birlikte hızla yürüyor. Birçok koridorda dönüyor ve bilmediği bir salona gkıyor. Çok fazla kalabalık olmayan bu katlarda bir haftadan daha az bir süre önce inşa edilmiş, şaşırtıcı orantılı bir salon.
417
Birden karşısında Tanrıcılar beliriyor! Bunlar buraya getirilen bütün Tanncı asilerin cesetleri. Yüzlerce hareketsiz kannca, can sıkıcı ziyaretçiye meydan okur gibi duruyor.
Sitenin içinde muhafaza edilen ölü askerler! Kraliçenin duyargaları şaşkınlıkla bir geri çekilme hareketi yapıyorlar. Arkasında ona eşlik eden Bel-o-kanlı askerler de korku içinde.
Bütün bu ölüler burada ne yapıyorlar? Çöplükte olmalan gerekirdi! Kraliçe ve askerler bu iç karartıa serginin öğelerinin arasında birkaç adım atıyorlar. Ölü kanncalann çoğu çeneleri açık, duyarga-lan öne doğru dikilmiş, belki kendisi de bu kadar hareketsiz olan bir düşmana doğru sıçramaya hazır, dövüş konumunda yerleştirilmişlerdi.
Bu cesetlerden bazılan hâlâ tahtakurularının penisleriyle açtık-lan deliklerin izlerini taşıyorlardı. Hepsi onun kışkırtmasıyla öldürülmüşlerdi...
Chli-pou-ni kendini tuhaf hissediyor.
Bu görüntüden etkileniyor: Hepsi... onun kraliçelik odasındaki Anne gibi.
Sürprizler burada bitmiyor.
Ona, bu çok hareketsiz kanncalann arasında bir hareket oluşuyor gibi geliyor.
Evet, yanya yakını kımıldıyor!
Bu bir serap, çok eskiden tatma tedbirsizliğini gösterdiği uyuşturucu lokemüz şurubunun etkisi mi?
Dehşet!
Her yerde cesetler kımıldıyor!
Ve bu bir sann değil! Yüzlerce hayalet şimdi onu çevreleyen askerlere saldınyor. Her yerde dövüşülüyor. Kraliçenin muhafizla-nnm uzun çeneleri var fakat Tanrıcı asilerin sayısı çok daha fazla. Şaşkınlık ve bu tuhaf yerin yol açtığı stres geleneksel savaşçıların aleyhine oluyor.
Tanrıcılar bir yandan dövüşürken bir yandan da aralıksız aynı feromonu yaymak için duyargalarını kımıl kımıl oynatıyorlar.
"Parmaklar bizim Tannlarımızdır."
418
199. KAVUŞMA
Laetitia Wells, Jacques Melies ve Juliette Ramirez'in gazetedeki çağnianna gelen yüzlerce mektup ve telefon mesajının arasında bir aynm yapmaya çalıştıklan tavan arasına bir top güllesi gibi soluk soluğa girdi.
- Onu buldukl Biri onu buldu! diye bağırdı. Ne biri ne öteki tepki gösterdi.

- Şimdiye kadar sekiz yüz doiandıncı onu bulduklarına yemin etti, dedi Melies. Bulduklan herhangi bir kanncayı alıp önüne biraz kırmızı boya sürüyorlar ve gelip ödül talep ediyorlar!
Juliette Ramirez daha da ileri gitti:
- Hatta kırmızıya boyanmış örümcek ya da hamam böcekleriy-le gelenler bile oldu!
- Hayır, hayır. Bu kez ciddi. Bu, bizim çağrımızdan beri burnunun üstünde büyüteç gözlüklerle şehirde dolaşan bir özel dedektif...
- Gerçekten bizim 103.'yü bulduğuna inanmana neden olan ne?
- Telefonda bana önündeki lekenin kırmızı değil san olduğunu söyledi. Cilayı tırnaklanmda çok uzun süre tuttuğumda sanya dönüyor.
Bu uslamlama gerçekten kanıtlayıcıydı.
- Hayvanı gösterebilir mi?
- Onda değil. Onu bulduğunu ama yakalayamadığını iddia ediyor. Parmaklannın arasından kaçmış.
- Onu nerede görmüş?
- Sıkı durun! Kolay olmayacak.
- Nerede? Konuş!
- Fontainebleau Metro İstasyonu'ında!
- Bir metro istasyonunda mı? Melies korkusunu belirtti:
- Fakat saat 6, bu en kalabalık saattir. Orada kalabalık bir yığın olmalı.
- Her saniye hazine değerinde. Bu fırsatı kaçınrsak 103.'yü kesin olarak kaybedeceğiz ve o zaman...
- Gidelim!

200. BİR DİNGİNLİK ANI
Yeşil gözlü, kötü kötü sıntan iki kocaman karınca, sosisler, reçel kaplan, pizzalar ve süslü lahana turşularından bir yığına yaklaşıyor.
- Nierk, nierk, insanların arkalan dönük! Kendimize ziyaret çekelimi
İki karınca yemeklere saldınyor. Fasulye konservelerini delmek için konserve açacaklarını kullanıyorlar, kendilerine bardak dolusu şampanya servisi yapıyorlar ve içiyorlar.
Birden bir projektör onları aydınlatıyor ve bir bomba sarı bir bulut püskürtüyor.
İki kannca kaşlanm yukarı kaldınyor ve gözlerini kocaman açarak bağınyorlar:
- İmdat, işte PROPMAISON!
- Hayır, PROPMAISON değil, her şey olabilir ama PROPMAISON değil! Siyah buharlar.
- Aaaaaahhhhhh.
İki karınca yere yığılıyor. Kamera arkaya doğru ilerliyor. Bir adam üstünde kocaman harflerle PROPMAISON yazılı bir böcek ilacı sallıyor.
Gülümseyerek kameraya doğru konuşuyor: "Güzel günler ve sıcaklığın şiddetle artmasıyla, sinekler, sivrisinekler, karıncalar, hamamböcekleri çoğalıyor. Çözüm PROPMAISON. PROPMAISON dolapiannızda kaynaşan her şeyi ayrım yapmadan öldürür. PROPMAISON çocuklar için zararsız, böceklere karşı acımasızdır. PROPMAISON yeni bir CCG ürünüdür. CCG etkili çözümdür."
201. METRODA KOVALAMACA
Aşın heyecanlıydılar. Jacques Melies, Laetitia VVells ve Juliette Ramirez ayırt etmeden metroyu kullananlara soruyorlardı.
- Bir kannca görmediniz mi?
- Pardon?

- Buradan geçmiş olmalı, bundan eminim. Karıncalar alacakaranlığı severler. Karanlık köşeleri aramak gerek.
]acques Melies geçen birine yüklendi:
- Adımınızı attığınız yere bakın, lanet olsun, onu öldürebilirdiniz!
Hiç kimse onlann ne yaptığını anlamıyordu.
- Onu öldürmek mi? Kimi öldürmek? Neyi öldürmek?
- 103.'yü!
Ve her zaman olduğu gibi yolcuların çoğu düzeni bozanları görmeyi ya da duymayı reddederek yanlanndan geçiyorlardı. Melies sırtını seramik kaplı duvara dayadı.
- Lanet olsun, metro istasyonunda karınca aramak samanlıkta iğne aramak gibi.

Laetitia VVells alnına vurdu!
- Fakat işte fikir bu! Bunu daha önce nasıl düşünemedik? "Samanlıkta iğne aramak..."
- Ne demek istiyorsun?
- Samanlıkta iğne aramak için ne yapılır?
- Bu olanaksız!
- Hayır, mümkün. Doğru yöntemi kullanmak yeterli. Samanlıkta iğne bulmak için çok kolay bir yol var: Samanlan ateşe verir, sonra küllerin üstünden mıknatıs geçiririz.
- Tamam ama bunun 103. 'y\e ne ilgisi var.
- Bu bir düşünce. Yöntemi bulmak yeterli. Ve mutlaka bir yöntem var!
Bir çözüm bulmak için konuştular. Bir yöntem! • - jacques, sen bir polis memurusun, istasyon şefinden herkesi boşaltmasını isteyerek işe başla.
- Asia kabul etmez, bu en kalabalık saat!
- Bir bomba ihbarı olduğunu söyle! Vicdanında, binlerce ölü olması riskini asla almaz.
- Tamam.
- Pekâlâ, Juliette, feromonal bir cümle yapabilir misiniz?
- Hangi cümleyi?
- 'En aydınlık bölgede buluşalım,'
421
- Hiç sorun değil! Hatta 30 santilitre bile yapabilirim. Bir spreyle her yere sıkarız..
- Mükemmel. Jacques Melies coştu.
- Anlıyorum. Onun gelmesi için kıyıya güçlü bir projektör yerleştirmek istiyorsun.
- Teraryumumdaki kızıl karıncalar her zaman ışığa doğru giderlerdi. Neden denemeyelim...
Juliette Ramirez 'En aydınlık bölgede buluşalım' kokusal cümlesini üretti ve bir parfüm şişesinin içinde bu çağnyla geldi.
İstasyonun hoparlörleri herkesten düzenli ve sakin bir biçimde metroyu boşaltmasını istiyordu. Herkes itti, bağırdı, sallandı, tepindi. Herkes kendisi için ve Tanrı herkes için.
Biri "Ateşi" diye bağırdı. Bu dehşetin doruğu oldu. Çağn herkes tarafından yerine getirildi. Kalabalık aceleyle ilerledi. Sütunla-nn arasındaki ayırma mazgallan devrildi. İnsanlar geçmek için çabalıyorlardı. Hoparlör boşuna, "Sakin olun, panik yapmayın," diye emirler veriyordu, bu sözcükler istenenin aksi bir etki yaratıyordu.
Çevresinde inip kalkan ayakkabı tabanlannın karşısında 103. "Fontainebleau" İstasyonu'nun fayans harflerinden birinin küçük aralığının içinde saklanmaya karar veriyor. Alfabenin altına harfi F. Orada Parmak kokusu ve teri hayhuyunun yatışmasını bekliyor.
202. ANSİKLOPEDİ
ABRAKADABRA: Sihirli "Habracadabrah" cümlesi İbranlce-de "Söylendiği gibi olsun" (söylenen şeyler canlı olsunlar) an' lamına gelir. Ortaçağda bu cümle ateşli hastalıkları iyileştirmek için büyülü sözler olarak kullanılıyordu. Daha sonra bu deyiş hokkabazlar tarafından kullanılmaya başlandk. bu cümleyle yaptıkları numaranın amacına ulaşacağını ve izleyicinin şimdi gösterinin en güzel yerini İzleyeceğini (sözcüklerin canlı hale geldikleri an?) belirtiyorlardı. Buna karşın bu cümle İlk bakışta göründüğü kadar yumuşak değildir. En baştaki "H"
Ali
harfine (Aleph: Ha şeklinde telaffuz edilir) ulaşıncaya kadar İnmek İçin bu dokuz harfin oluşturduğu cümleyi dokuz kat halinde, aşağıdaki gibi yazmak gerekir.
(İbraalcede sesli harfler yazılmaz HA BE RA CA AD BE RE HA, sonuçta bize şunu verin HBR HCD BRH):
HBR HCD BRH
HBR HCD BR
HBR HCD B
HBR HCD
HBRHC

HBRH
HBR
HB
H
Bu düzenleme gökyüzünün enerjilerini mümkün olduğu kadar geniş bir biçimde alacak ve insanlara kadar İndirecek biçimde tasarlanmıştır. Bu tılsımı, "Habracadabrah" cümlesini oluşturan harflerin döngûlü dansının döne döne giden bir anafor halinde çevrelediği bir huni gibi düşünmek gerekir. Ucunda daha üstün zaman-mekSnın güçlerini toplar ve yo-ğunlaştınr.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
Z03. METRODA BİR KARINCA
Tamam, kalabalık dağıldı. 103. saklandığı yerden çıkıyor ve metronun engin koridorlarında yürüyor. Bu yere asla alışamaya-cak. Keskin beyazlıktaki bu neon ışığını sevmiyor.
Birden havada feromonal bir mesaj hissediyor: "En aydınlık bölgede buluşalım." Bu kokusal aksanı tanıyor. Bu Parmaklann çe-
423
viri makinesinin aksanı. Pekâlâ! Şimdi bu en aydınlık yeri aramaktan başka yapılacak bir şey yok.
204. OLANAKSIZ KARŞILAŞMA
Bel-o-kan Sitesi'nin her yerinde kılıç dövüşleri oluyor. Tavandan asiler düşüyor. Hiçbir asker kraliçenin yardımına gelmiyor. Tanrıcıların kuru cesetlerinin arasında dövüşüyorlar. Fakat birden çarpışmalar sayıca fazla olanlann lehine dönüyor.
Chli-pou-ni düşman olduklannı hissettiği çenelerle çevrili. San-/ ki bu karıncalar onun kraliçelik feromonlannı tanımıyorlar. İçlerinden çeneleri onun boynunu vurmak ister gibi geniş geniş aglmış biri yaklaşıyor. Ve katil yaklaşırken kokusal mesajını yayıyor:
"Parmaklar bizim Tannlarımızdır!"
Çözüm bu. Parmaklara ulaşmak gerek. Chli-pou-ni'nin kendini öldürtmeye niyeti yok. Kendini kargaşanın içine atıyor, onu durdurmaya çalışan çeneleri ve duyargalan savuruyor, aşağı inen bütün koridorlarda hızla koşuyor. Artık tek bir yön var: Parmaklar.
Kat -45. Kat -50. sitenin altına giden geçidi çok çabuk keşfediyor. Arkasında Tanncı asiler onu takip ediyorlar ve o, onlann düşmanca kokulannı hissediyor. Chli-pou-ni granite giden koridoru geçiyor ve "İkinci Bel-o-kan"a giriyor.
Ortada bir siluet var ve bundan bir boru çıkıyor.
Chli-pou-ni, reçinenin içindeki bu iyi yontulmamış yaratığın kim olduğunu biliyor. Casuslar ona adını söylediler. "Doktor Li-vingstone."
Kraliçe ona yaklaşıyor. Tanrıcılar ona yetişiyorlar, çevresini san-yorlar ama Tannlannın temsilcisine doğru ilerlemesine izin veriyorlar.
Egemen, sahte kanncanın duyargalanna dokunuyor.
İlk halkasıyla kokusal mesajını veriyor. "Ben kraliçe Chli-po-uni'yim."
424
Aynı anda diğer on duyarga halkasıyla bütün kokusal dalgalarda bir sürü düzensiz bilgi yığını yayıyor.
"Sizi kurtarmak niyetindeyim. Bundan sonra sizi beslemeyi üstüme alıyorum. Sizinle konuşmak istiyorum."
Tanrıcılar sanki bir mucize bekler gibi kımıldamıyorlar.
Buna karşın hiçbir şey olmuyor. Günlerden beri Tanrılar sustular ve kraliçeyle bile konuşmayı reddediyorlar.
Chli-pou-ni mesajlarının kokusal yoğunluğunu artmyor. Doktor Livingstone'da en küçük bir titreme bile yok. Hareketsiz kalıyor.
Birden egemenin aklından bir şimşeğin keskinliği ve ışıklı gücüyle bir düşünce geçiyor.
"Parmaklar yok. Parmaklar asla var olmadılar."
Dev bir aldatmaca, nesiller boyu kraliçelerin feromoniarı ve hasta kanncalann hareketleriyle yayılan söylentiler, öyküler, yanlış bilgiler.
103. yalan söyledi. Anne Belo-kiu-kiuni yalan söyledi. Asiler yalan söylüyorlar. Herkes yalan söylüyor.
"Parmaklar yok ve asla varolmadılar."

Bütün düşünceleri burada duruyor. On Tannanın çene şeritleri göğsünü delip geçiyor.
205. 103.YÜ ARARKEN
İstasyon şefi, Melies'in emrettiği gibi bütün ışıklan söndürmüştü. Daha sonra onlara kıyıyı aydınlatacak kadar güçlü bir fener ayarlamıştı. Juiiette Ramirez ve Laetitia Wells çağrı feromonunu büunu bütün istasyona sıkmışlardı. Artık sabırsızca, kalpleri çarpa çarpa, 103.'nün farlarına yaklaşmasını beklemekten başka yapacak bir şey yok.
103., tanımayı öğrendiği neonlardan daha güçlü bir ışıktan kaynaklanan gölgeler algılıyor. "Kibar" Parmakların onu bulmak için yaydıklan mesaja uygun olarak aydınlık bölgeye doğru ilerliyor. Onlara ulaştığında her şey yeniden düzene girecek.
425
Bu bekleyiş ne kadar uzundu! Yerinde duramayan Jacques M€-lies koridoru adımlıyordu. Bir sigara yaktı.
- Söndür şunu. Duman kokusu onu kaçırabilir. Ateşten çok korkuyor.
Polis memuru sigarasını topuğuyla söndürdü ve yeniden yürümeye başladı.
- Yürümeyi bırak. Eğer o taraftan gelirse onu ezebilirsin.
- Bunun için kaygılanma, günlerdir sürekli yaptığım bir şey varsa o da adımımı attığım yere bakmak!
103. ona yaklaşan yeni plakalar görüyor. Bu feromon bir tuzak. Karınca öldüren Parmaklar onu daha iyi öldürebilmek için bu mesajı yaydılar. Kaçıyor.
Laetitia Wells ışık çemberinin içinde onu fark etti.
- Bakın! Tek başına bir kannca. Bu kesinlikle 103. Yaklaştı ve sen ayakkabılannın tabanlanyla onu korkuttun. Eğer kaçarsa onu yeniden kaybederiz.
Küçük adımlarla ilerlediler ama 103. tabanlan yağladı. Laetitia üzüntülü üzüntülü konuştu:
- Bizi tanımıyor. Onun için bütün insanlar birer dağ.
Ona Parmaklarını ve ellerini gösterdiler ama 103. daha önce piknikte yaptığı gibi aralarından slalom yaparak geçti. Taşlığa doğru atıldı.
Melies bağjrdi:
- Bizi tanımıyor. Ellerimizi tanımıyor. Parmaklarımızın çevresini dolaşıyor! Ne yapmalı? Eğer kıyıdan çıkarsa onu çakıllı kumlann içinde asla bulamayız!
- O bir kannca. Kanncalarla sadece kokular işe yarar. Keçeli kalemin yanında mı? Mürekkep kokusu yeteri kadar ağırdır, her durumda onu durduracak kadar ağır.
Laetitia 103. nün karşısında kalın bir çizgi çizmek için aceleyle yürüdü.
103. koşuyor, atılıyor. Birden önünde aşırı alkollü bir kokusal duvar yükseliyor. 103. görünmeyen fakat geçilmez bir sınır varmış gibi bu duvar boyunca bütün ayaklanyla fren yapıyor. Sonra onun çevresini dolaşıyor ve tekrar kaçmaya başlıyor.
426
- Keçeli kalem izinin çevresini dolaşıyor!
Laetitia kalemiyle yolu kesmek için acele etti. Çabucak üçgen hapishane biçiminde üç çizgi çizdi.
103. kendi kendine, "Bu kokusal duvarlann arasına hapsol-dum," diyor. "Ne yapmalı?"
İki ayağıyla cesaretini toplayarak sanki camdan bir duvarmış gibi keçeli kalem izinin üstüne atılıyor ve gittiği yere bakmadan soluk soluğa koşuyor.
İnsanlar bu kadar yiğitlik ve gözü peklik beklemiyorlardı. Şaşkınlıkla itişip kakıştılar.
Melies parmağıyla gösterdi:
- Orada.
- Nerede? diye sordu Laetitia.
- Dikkat!
Laetitia Wells dengesini kaybetmişti. Her şey ağır çekimdey-miş gibi oldu. Dengesini bulmak için yana küçük bir adım attı. Tamamen refleks. Uzun topuklu iskarpininin sivri ucu kalktı, sonra...
- Haaaayııııııırrrrrr!. diye bağırdı Juliette Ramirez. Ayağı yere değmeden önce Laetitia'yı tüm gücüyle itti. Çok geç.
103. bundan kagnacak refleksi göstermiyor. Tam üstüne inen bir gölge görüyor ve sadece hayatının burada sona erdiğini düşünecek zamanı oluyor. Hayatı zengindi.

Bir televizyon ekranında olduğu gibi görüntüler beyinlerinden geçiyor. Gelincikler Savaşı, kertenkele avı, dünyanın kıyısını görüşü, kınkanatlı üzerinde uçuş, kornijera ağacı, hamamböceklerinin aynası ve Parmak Uygarlığı'nı keşfetmeden önce o kadar savaş... Futbol, kâinat güzeli... Kannca-lar hakkındaki belgesel.
206. ANSİKLOPEDİ
ÖPÜCÜK: Bazen bana insanın karıncalardan neyi kopya ettiğini sorarlar. İste yanıtım: Dudak dudağa öpüşme. Uzun süre bu öpüşme biçimini zamanımızda yüzlerce yıl önce eskiçağda
427
Romalıların keşfettiğine İnanıldı. Aslında onlar böcekleri gözlemlemekle yetindiler. Karıncaların birbirlerinin dudaklarına dokunmalarının toplumlarını sağlamlaşttran cömert bir eylem olduğunu anladılar. Bunun tam anlamını hiçbir zaman kavra-yamadılar ama karınca yuvalarının bağlılığını bulabilmek İçin bu dokunuşun alınıp uygulanması gerektiğine karar verdiler. Dudak dudağa öpüşmek bir trofalaksl taklididir. Fakat gerçek trofalakslde bir besin bağışı vardır, oysa insanların öpüşme-, sinde sadece besleyici olmayan bir tükürük aktarımı olur.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit D.
207. 103. ÖBÜR DÜNYADA
Şaşkına dönmüş bir halde 103. nün ezilen vücuduna baktılar.
- Öldü mü?
Hayvan artık kıpırdamıyordu. Hem de hiç.
-Öldü!
Juliette Ramirez yumruğuyla duvara vurdu.
- Her şey kaybedildi. Artık kocamı kurtaramayacağız. Bütün çabalanınız boşa gitti.
- Bu çok aptalca! Hedefe bu kadar yaklaşmışken başansız oi-mak!
- Neredeyse başarmıştık.
- Zavallı 103. Bütün o olağanüstü yaşam ve basit bir topuklu ayakkabı...
Laetitia aynı sözcükleri tekrarlayıp duruyordu:
- Bu benim hatam, benim hatam. Jacques Melies daha pragmatikti.
- Cesedini ne yapacağız? Onu atmayacağız!
- Ona küçük bir mezar dikmek gerekirdi...
- 103. herhangi bir kannca değildi. O daha alt zaman-mekân dünyalarının bir Ulysse'i ya da bir Marco Polo'suydu. Bütün uygar-lıklannın başta gelen kişisi. Bir mezardan daha iyisini hak ediyor.
428
- Ne düşünüyorsun? Bir anıt mı?
- Evet.
- Fakat şu an için bizim dışımızda hiç kimse bu karıncanın neler başardığını bilmiyor. Hiç kimse onun uygarlıklanmız arasında bir köprü olduğunu bilmiyor.
- Her yerde bundan söz etmek gerek, bütün dünyayı uyarmak gerek! dedi Laetitia Wells. Bu öykü çok büyük bir önem kazandı. Daha da ileriye gitmeye yaraması gerek.
- Asla 103. kadar yetenekli bir "büyükelçi" bulamayacağız. O, bağlantı kurmak için gerekli meraka ve açık görüşlülüğe sahipti. Bunu diğer kanncalarla konuşurken anladım. O eşsiz bir olaydı.
- Bir milyar karıncanın içinde onun kadar yetenekli bir başkasını bulabilmemiz gerek.
Fakat bulamayacaklannı çok iyi biliyorlardı. Onun onları kabul ettiği gibi onlar da onu kabul etmeye başlıyorlardı. Sade bir biçimde. Sadece çok iyi anlaşılan çıkarlar. Karıncaların zaman kazanmak için insanlara ihtiyaçlan var. İnsanlann zaman kazanmak için kann-calara ihtiyaçları var.
Ne yazık! Hedere bu kadar yakınken başansız olmak ne kadar yazık!
Jacques Melies bile duyarsız kalmayı başaramıyordu. Bankları tekmeledi.
- Bu çok aptalca.
Laetitia VVells kendini suçluyordu.
- Onu görmedim. O kadar küçüktü ki. Onu görmedim!

Hepsi hareketsiz duran küçük vücuda bakıyorlardı. O bir nesneydi. Bu bükülmüş zavallı iskeleti gören hiç kimse bunun bir zamanlar Parmaklara karşı düzenlenen sererin rehberi 103. olduğuna asla inanmazdı.
Ölünün önünde kendi iç dünyalanna daldılar. Birden Laetitia VVells gözlerini kocaman kocaman açtı ve sıçradı.
- Kıpırdadı.
Hareketsiz böceği incelediler.
- Oimasını istediklerini gerçek gibi görüyorsun.
429
- Hayır, hayal görmedim. Sizi temin ederim ki bir duyargasını kımıldattığını gördüm. Zorlukla fark ediliyordu ama kesindi.
Birbirlerine baktılar, böceği uzun uzun gözlemlediler. Bu hayvanda artık en küçük bir hayat belirtisi yoktu. Acı veren bir kasılmayla donup kalmıştı. Duyargalan dikilmişti, altı ayağı uzun bir yolculuk için toplanmış gibi büzülmüştü.
- Ben... Bir ayağını oynattığından eminim!
Jacques Melies, Laetitia'yı omzundan tuttu. Duyulannın ona^ görmeyi dilediği şeyleri gördürdüğünü anlıyordu.
- Üzgünüm. Bu basit bir ceset refleksi olmalı.
Juliette Ramirez, Laetitia VVells'i kuşku içinde bırakmak istemiyordu, ölüme mahkûm küçük vücudu aldı ve kulağının çok yakınına yerleştirdi. Hatta onu kulak deliğine koydu.
- Çarpan kalbinin sesini duyacağını mı sanıyorsun?
- Kim bilir? Kulağım keskindir, en küçük bir hareketi algılanm. Laetitia Wells kahramanın ölüsünü aldı ve bir bankın üzerine yatırdı. Diz çöktü ve onun çenelerinin önüne dikkatlice bir ayna tuttu.
- Onun soluk aldığını görmeyi mi umuyorsun?
- Kanncalar soluk alıp verirler, değil mi?
- Soluk alışverişleri bizim algılamamız için fazla hafiftir. Eklemleri yerinden gkmış hayvanı sağır bir öfkeyle izlediler.
- Öldü. O gerçekten öldü!
- 103. türlerimiz arasındaki birliği umut eden tek kişiydi. Bunun için epey zaman harcamıştı ama uygarlıklanmız arasında karşılıklı bir geçiş düşünmüştü. Bir gedik açmış, ortak paydalar bulmuştu. Başka hiçbir kannca böyle bir şeye girişemezdi. O biraz... İnsan olmaya başlamıştı. Bizim gülmecemizi ve sanatımızı takdir ediyordu. Onun dediği gibi tamamen yararsız... Ama o kadar büyüleyici bütün bu şeyler.
- Başka bir tanesini eğitiriz.
]acques Melies, Laetitia VVells'i kollarının arasında sardı ve avuttu.
- Başka bir kannca alacağız ve ona da Parmaklann gülmecesi ve sanatının ne olduğunu öğreteceğiz.
430
Onun gibi başka bir karınca yok. Bu benim hatam... Benim hatam... diye tekrarladı Laetitia.
Hepsinin gözleri 103.'nün cesedinin üstünde çakılıp kalmıştı. Bunu uzun bir sessizlik izledi.
- Onun için ona yaraşır bir cenaze töreni yapacağız, dedi Juliet-te Ramirez.
- Onu Montpamasse Mezarlığı'na, yüzyılın en büyük düşünürlerinin yanına gömeceğiz. Çok küçük bir mezar olacak ve üstüne şöyle yazacağız.- "O ilkti." Bu yazının anlamını yalnız biz bileceğiz.
- Üstüne haç koymayacağız.
- Ne çiçek ne de çelenkler.
- Yalnız çimentoya dikilmiş küçük bir dal. Çünkü o, korktuğunda bile, olaylar karşısında her zaman dimdik dururdu.
- Ve o her zaman korkuyordu.
- Her yıl onun mezannda buluşacağız.
- Kişisel olarak ben başansızlıklanmı mızmızca incelemeyi sevmem.
Juliette Ramirez iç çekti:
- Ne kadar yazık!
Tırnağının ucuyla 103.'nün duyargalannı vurur gibi okşadı.

- Haydi! Uyan artık! Bizi gerçekten yendin, öldüğüne inandık, bize şaka yaptığını göster. Biz insanlar gibi şaka yaptığını. Görüyor musun, oldu, kannca gülmecesini yarattın!
Cesedi halojen lambanın altına götürdü.
- Belki biraz sıcaklıkla...
Hepsi 103. nün cesedine bakıyorlardı. Melies küçük bir dua mırıldanmaktan kendini alamadı: "Tanrım lütfen..."
Fakat hâlâ hiçbir şey olmuyordu.
Laetitia VVeils'in gözünden bir damla yaş aktı, burnunun ucuna doğru kaydı, yanağını dolaştı, bir an çene çukurunda durdu, sonra karıncanın yanına düştü.
Sıçrayan bir damla tuzlu gözyaşı 103.'nün duyargasına değdi.
İşte o zaman bir şey oldu. Gözler fal taşı gibi agldı, vücutlar eğildi.
- Kımıldadı!
431
Bu kez duyarganın oynadığını hepsi görmüşlerdi.
- Kımıldadı, hâlâ yaşıyor! ; ,
Duyarga yeniden titredi.
Laetitia gözlerinin birleşme yerinden bir damla yaş daha aldı ve duyargayı nemlendirdi.
Yeniden belli belirsiz bir gerileme hareketi oldu.
- O yaşıyor. O yaşıyor. 103. yaşıyor!
Juliette Ramirez kuşkulu bir tavırla Parmağını ağzına sürttü. ,.¦.-,|
- Henüz her şey kazanılmadı. ,-. *
- Çok kötü bir biçimde yaralı ama onu kurtarabiliriz.
- Bize bir veteriner gerek.
- Kanncalara bakan bir veteriner yok! dedi Melies.
- Öyleyse 103.'yü kim iyileştirebilir. Yardım edilmezse ölecek!
- Ne yapmalı? Ne yapmalı?
- Onu oradan alalım, çabuk.
Aşın heyecanlıydılar, onun kımıldadığını görmeyi çok fazla is-, temişlerdi ve şimdi kımıldadığında onu iyileştirmek için ne yapacaklarını bilmiyorlardı.
Laetitia onu okşamak, ona güven vermek, özür dilemek istiyordu. Ama kendini karıncalann zaman-mekân boyutu için o kadar hantal, o kadar sakar hissediyordu ki durumu daha da ciddileştirmekten başka bir şey yapamazdı. O anda onu yalayabilmek, ona iyi bir trofalaksi vermek için bir kannca olmayı istedi...
Genç kadın birden bağırdı:
- Onu yalnız bir kannca kurtarabilir, onu kendi türdeşlerinin yanına götürmeliyiz.
- Hayır, o, parazit kokularla kaplı. Kendi yuvasından bir kannca onu tanımaz. Onu öldürür. Bir şey yapabilecek olan sadece biz vanz.
- Mikroskobik bisturiler, cımbızlar gerek.
- Eğer sadece buysa, acele edelim! diye bağırdı Juliette Ramirez. Eve gidelim, belki her şey kaybedilmedi. Başka bir kibrit kutunuz var mı?
Laetitia, kendini kutunun dibine koyduğu mendil parçasının bir kefen değil, çarşaf, taşıdığının bir tabut değil de bir ambulans ol-
432
duğuna inanmaya zorlayarak 103.'yü yeniden bin bir dikkatle kutuya yerleştirdi.
103., gücünün son noktasında olduğunu bıliyormuşçasına son bir elveda demek ister gibi, duyargasının ucuyla zayıf çağnlar yayıyor.
Koşarak ve aynı zamanda kutuyu ve içindeki yaralıyı fazla sarsmamaya çalışarak dışan çıktılar.
Dışan gkınca Laetitia ayakkabılannı öfkeyle kanalın içine attı.
Bir taksiye işaret ettiler, arabayı sarsmadan mümkün olduğu kadar hızlı gitmesini söylediler.
Şoför yolculannı tanıdı. Bunlar, geçen sefer saatte 0,1 kilometreyi geçmemesini isteyenlerdi. Her zaman aynı can sıkıcı insanlarla karşılaşırsınız. Ya yeteri kadar aceleleri yoktur ya da çok aceleleri vardır!
Gene de Ramirezlerin adresine doğru yola koyuldu.
208. FEROMON
"Feromon: Zooloji Konu: Parmaklar Tükürük salgılayan: 103683. Tarih: 100 000 667. yıl

BAĞA: Parmaklann yumuşak bir derisi var. Onu korumak için ya örülmüş bitki parçalan ya da "araba" adını verdikleri metal par-çalanyla örtüyorlar.
TİCARİ İŞLEM: Parmaklar ticari ilişkiler konusunda sıfır. O kadar saflar ki çok miktarda yiyeceği, yenmeyen, renkli bir kâğıt karşılığında değiş tokuş ediyorlar.
RENK: Bir insanı üç dakikadan fazla bir süre havasız bırakırsanız renk değiştiriyor.
AŞK GÖSTERİLERİ: Parmaklann karmaşık bir aşk gösterisi şekilleri var. Bunu yapmak için çoğunlukla "gece kulübü" adı verilen özel yerlerde buluşuyorlar. Burada yüz yüze saatlerce kımıldıyor-
433
lar, böylece çiftleşme eylemini taklit ediyorlar. Eğer her ikisi de karşısındakinden hoşnutsa daha sonra üremek için bir odaya gidiyorlar.
İSİMLER: Parmaklar kendilerine insan diyorlar. Biz dünyalılara da kanncalar adını veriyorlar.
Ç£V7î£Yl£ İLİŞKİLER: Parmak kendisinden başka hiçbir şey için kaygılanmıyor. Doğası gereği Parmak bütün diğer Parmaklan öldürmek için çok güçlü bir istek duyuyor. Yapay olarak oluşturulan katı sosyal kurallar olan "yasalar" bu ölüm güdülerini ılımlı hale getirmeye yarıyor.
TÜKÜRÜK: Parmaklar tükürükleriyle kendilerini temizlemeyi bilmiyorlar. Yıkanmak için "banyo teknesi" adı verilen bir makineye ihtiyaçlan var.
EVRENDOĞUM: Parmaklar dünyanın yuvarlak olduğunu ve güneşin çevresinde döndüğünü sanıyorlar!
HAYVANLAR: Parmaklar onlan çevreleyen doğayı çok az tanıyorlar. Kendilerinin yegâne zeki hayvanlar olduklarına inanıyorlar."
209. SON ŞANS AMELİYATI
- Bisturi!
Arthur' un her dileği anında yerine getiriliyordu.
- Bisturi.
- Bir numaralı cımbız!
- Bir numaralı cımbız.
- Anatomi bıçağı!
- Anatomi bıçağı. -Dikiş ipi! -Dikiş ipi.
- Sekiz numaralı cımbız!
- Sekiz numaralı cımbız.
Arthur Ramirez ameliyat ediyordu. Diğer üçü can çekişen 103.'yü getirerek geri döndüklerinde uyanmış ve yeniden gücünü toplamıştı. Arkadaşlannın ondan ne beklediğini hemen anlamış ve
434
kollan sıvamıştı. Bu hassas ameliyat için duyulannın keskinliğini korumak istediği için eşinin önerdiği ağn kesici kokteylini reddetmişti.
Şimdi,]acques Melies, Laetitia Wells ve Juliette Ramirez onun çevresinde, cinlerin efendisi tararından bir mikroskop lameliyle yapılan doğaçlama küçük ameliyat masasının üzerine eğilmişlerdi. Bu sonuncusu da bir video kameraya bağlanmıştı. Hepsi ameliyat televizyondan takip edebiliyorlardı.
Daha önce bu lamelin üzerinden çok sayıda robot kannca gelip geçmişti ama ilk kez kitin ve kandan bir kannca orada kötü durumdaydı.
-Kan!
-Kan.
- Daha fazla kan!
103.'yü kurtarmak için kan nakillerine gerekli olan kanı elde etmek için dört gerçek kanncayı ezmek gerekmişti. Hiç duraksa-mamışlardı. 103. essizdi ve türünden birkaç örneğin feda edilmesini hak ediyordu.
Bu mini kan nakilleri için Arthur mikroskobik bir iğneyi sivriltmiş ve onu sol ön ayak ekleminin yumuşak bölgesine batırmıştı.
Zoraki cerrah, kanncanın yaptığı işlemler sonucunda acı çekip çekmediğini bilmiyordu ama onun hassas durumunu göz önünde bulundurarak anestezi uygulamamayı tercih etmişti.
Arthur bir çıkıkg tavrıyla orta ayağı yerine takmakla işe başladı. Sol ön ayağın işi de onun kadar kolay oldu. Robot kanncalann üzerinde çalışmış olması sayesinde büyük bir Parmak ustalığı kazanmıştı.

Boğazı yassılaştı. Arthur ince bir cımbızla, çukurlaşmış bir araba kaportasına yapılacağı gibi, ona yeniden şekil verdi. Sonra kitinin çatladığı yeri yapıştırıcıyla yeniden tıkadı. Aynı yapıştırıcı, daha önce küçük bir borunun yardımıyla yeniden kanla şişen delik kamın yeniden lehimlenmesinde de işe yaradı.
- Neyse ki kafası ve duyargalan sağlam! dedi Arthur. Topuğunuzun ucu o kadar darmış ki sadece boğazı ve kamı ezmiş.
435
Mikroskobun lambasının ışığı altında 103. yeniden enerji buluyor. Kafasını biraz uzatıyor ve bir Parmağın çenelerinin önünde tuttuğu bal damlasını yavaşça emiyor.
Arthur dikildi, alnını ıslatan teri kuruladı ve iç çekti: - Sanınm bu işten yırttı. Bununla birlikte kendini toplaması için günlerce dinlenmesi gerekecek. Onu karanlık, sıcak ve nemli bir bölgeye yerleştirin.
210. ANSİKLOPEDİ
YOL HANGİSİ? 100 milyon yılının İnsanını (Şimdiki karıncaların sahip olduğu kadar deneyime sahip olan İnsanı) düşünmek gerek.
Bu İnsan bizimkinden yüz -bin kat daha gelişmiş bir bilince sahip olmalı. Ona, küçük küçük küçük gücümüzle bu 100000. torunumuza, yardım etmek gerek. Bunun İçin altın yolu çizmek gerek. Yararsız biçimcilikle en az zamanı kaybettirecek yolu. Geriye, bütün gericilerin, bütün barbarların, bütün tiranların baskısına dönüşleri engelleyecek olan yolu. En yüksek bilince götüren yolu, Tao'yu bulmamız gerek. Bu yol deneyimlerimizin çokluğundan yola çıkılarak çizilecek. Bu yolu daha kolay bulmak İçin bakış açılarımızı değiştirmek, bir düşünce biçimine yapışıp kalmamak gerek. Hangisi olursa olsun. Ne kadar İyi olursa olsun. Karıncalar bize manevi bir deneyim gösteriyorlar. Kendimizi onların yerine koyalım. Ama kendimizi ağaçların, balıkların, dalgaların, bulutların, taşların yerine de koyalım.
100 milyon yılının insanı belleklerinden bilgi çıkarmak İçin dağlarla konuşmayı biliyor olmalı. Yoksa her şey boşuna olacak.
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, dit H.
436
Zil.DELİK
Üç günlük nekahet döneminden sonra 103.'nün ezikleri tamamen iyileşmişti. Neredeyse normal bir biçimde yemek yiyordu (hatta çekirge eti parçalan ve tahıl lapası bile). İki duyargasını normal bir biçimde oynatıyordu. Yapıştırıcıyı çıkarmak ve tükürüğüyle dezenfekte etmek için yaralarını sürekli yalıyordu. Arthur Ramirez hastasını, her tür çarpmayı önlemek için sucul pamukla dolu bir karton kutunun içinde yürütmüştü. Her gün kaydedilen gelişmeleri not ediyordu. Kırık ayak pek iyi işlev görmüyordu ama 103. bunu belini kıra kıra yürüyerek telafi ediyordu.
- Beş ayağını yeniden güçlendirmek için eğitime gereksinimi var, dedi Jacques Melies.'
Haklıydı. Arthur Ramirez 103.'yü dönen bir mini kilimin üstüne yerleştirdi ve ayak kaslannın geliştirmesi için her biri sırayla onu orada yürüttü.
Asker şimdi yeniden konulmaya başlamak için yeterince güç toplamıştı.
Kazadan on gün sonra Jonathan Wells ve arkadaşlannı kurtarmak amacıyla keşif gezisi düzenlemenin zamanının geldiğine karar verdiler.
}acques Melies, Emile Cahuzacq ve daha düşük rütbeli üç polis memurunu göreve çağırdı. Laetitia Wells ve juliette Ramirez de onların yanındaydı. Hastalığı ve son günlerdeki kaygılar yüzünden çok zayıf düşmüş olan Arthur rahat bir koltuğa çökerek onların dönüşünü beklemeyi tercih etti.
Yanlanna kürek ve kazma almışlardı. 103. onlara rehberlik etmek için oradaydı. Fontainebleau Ormanı'na doğru ileri!
Laetitia'nın Parmakları karıncayı otların içine bıraktı. Bu kez onu kaybetmemeyi sağlama almak için izci karıncanın ekleminin çevresine naylon bir ip bağlamıştı. Yani bir çeşit tasma.
103. çevredeki kokulan içine çekiyor ve duyargasının ucuyla gidilecek yönü işaret ediyor.
"Bel-o-kan, buradan."
437'

Daha hızlı gitmek için Parmaklar onu kaldırdılar ve daha ileriye taşıdılar. Yeni belirti noktalanna gereksinimi olduğunu anlamalan için duyarlı uzantılannı oynatması yeterliydi. O zaman onu yeniden yere bırakıyorlardı ve o yolu gösteriyordu.
Bir saatlik yürüyüşün sonunda geçidi olan bir dereyi geçtiler, sonra çalılık bir bölgeye yöneldiler. 103.'nün uygun kokusal izleri iyi takip edebilmesi için yavaş ilerlemek zorundaydılar.
Üç saat daha ve ileride tam karşılannda küçük dallarda oluşan büyük bir tepecik fark ettiler.
Kannca geldiklerini işaret etti.
Başka koşullarda benzer bir tepeciği asla fark etmeyecek olan Mâlies şaşırdı:
- Bel-o-kan bu mu yani? Adımlannı hızlandırdılar. Bir polis memuru sordu:
- Ya şimdi şef?
- Şimdi kazıyoruz.
Laetitia parmağını tehditkar bir tavırla uzatarak uyardı:
- Fakat şehre zarar vermeden, şehre zarar vermeden. Unutmayın, 103.'ye sitesine zarar vermeyeceğimize söz verdik.
Müfettiş Cahuzacq sorunun üzerinde derin derin düşündü.
- Pekâlâ, hemen yanını kazmak yeterli. Eğer büyükse mutlaka yeraltı geçidinin üstüne geliriz ve eğer üstüne gelmezsek aşağıdan dolanarak yuvanın çevresini doiaşınz.
- Tamam! dedi Laetitia.
Bir adada gömülü hazineyi arayan dolandırıcılar gibi kazdılar. Polis memurları hemen toprak ve çamura bulandılar ama küreklerinin ucunda hâlâ kaya yoktu.
Komiser devam etmeleri için onlan cesaretlendirdi.
On metre, on iki metre ve hâlâ hiçbir şey yok. Karıncalar, kuşkusuz Bel-o-kanlı askerler, sitenin çevresindeki bu dış koridorian sarsacak kadar korkunç titreşimlere neyin yol açtığını bilme kaygısıyla haber toplamaya geldiler.
Emile Cahuzaccj onlara güven vermek için bal ikram etti.

Polis memurlan küreklerini kullanmaktan usanmaya başladılar. Sonunda kendi mezarlarını kazdıklan izlenimine kapıldılar ama şefleri sonuna kadar gitmeye kararlı görünüyordu ve onlann başka seçeneği yoktu.
Onlan gözlemleyen Bel-o-kanlılann sayısı gittikçe artıyordu.
Belki de zehirli olan bu balı reddeden bir işçi kannca, "Bunlar Parmaklar," dedi.
"Parmaklar bizden sererin intikamını almaya geldiler."
Juliette Ramirez bütün bu küçük yaratıkları neyin harekete geçirdiğini anladı.
- Çabuk! Alarm vermeye zaman bulamadan hepsini yakalayalım.
Laetitia ve Melies'le birlikte toprak ya da ot topaklannın arasına kansan kanncalan toplayıp hapishane kutuiann içine attı. Daha sonra bu kutuiann üzerine bir "Sakin olun, her şey yolunda" fero-monu püskürttü. Bu manevra işe yaramış görünüyordu. Kutuiann içinde hiçbir kargaşa görülmedi.
"Düşünce Tuzağf'nın şampiyonu uyardı:
- Gene de acele etmemiz gerek, yoksa federasyonun bütün or-dulannı tepemizde bulacağız. Onları sonsuza dek tutmaya dünyanın bütün sakinleştirici feromonlannı sıksak yetmez.
Bir polis memuru ona döndü:
- Siz de kaygılanmayı bırakın. Oyuk sesi geliyor. Mağaranın üstünde olmalıyız.
Seslendi:
- Hey, aşağıda kimse var mı?
Hiçbir yanıt gelmedi. Bir fenerle aydınlattılar.
- Sanki bir kilise, dedi Cahuzacq. Ve hiç kimseyi görmüyorum.
Bir polis memuru bir halat aldı, onu bir ağaç gövdesine bağladı ve elinde fenerle aşağı indi. Cahuzacq onu takip etti. Yukandaki diğerlerine bağırmadan önce bütün odalan tek tek geçti.
- Tamam, onlan buldum. Yaşıyor görünüyorlar ama uyuyorlar.
- Yaptığımız bütün bu şamatayla bu olanaksız. Eğer onlan uyandırmadıysak ölmüşler demektir.

Jacques Melies de inip durumu kendisi anladı. Salonu aydınlattı ve şaşırarak orada bir çeşme, bilgiişlem malzemeleri, vızıldayan elektrikli aletler buldu. Yatakhaneye doğru ilerledi, orada yatan adamlardan birini sarsmak istedi ve bir iskelete dokunduğu izleni-miyle geri çekildi. Tuttuğu kol o kadar zayıftı.
- Ölmüşler, diye tekrarladı. -Hayır...
Melies sıçradı.
i
- Kim konuşuyor?
' Zayıf bir ses mırıldandı: .
- Ben.
Melies döndü. Arkasında çok zayıf bir yaratık duvara yaslanarak ayakta duruyordu.
Jonathan VVells bir koluyla destek alarak tane tane konuştu:
- Hayır, ölmedik. Artık sizi beklemiyorduk beyler.
Karşılıklı olarak birbirlerini incelediler. Jonathan Wells gözlerini kırpmıyordu.
Jacques Melies sordu:
- Kazdığımızı duymadınız mı?
- Duyduk ama son ana kadar uyumayı tercih ediyorduk, dfijdi Prof. Daniel Rosenfeld. ,
Hepsi kalktı. Zayıf ve sakindiler.
Polis memurları çok etkilenmişlerdi. Bu insanlar artık insana benzemiyorlardı.
,•
- Müthiş aç olmalısınız!
- Hayır, bizi hemen beslemeyin, bu bizi öldürebilir. Yavaş yavaş böyle çok az şeyle yaşamaya alıştık.
Emile Cahuzacq duyduklarına inanamıyordu.
- İnanılmaz!
Yeraltı insanlan acele etmeden giyindiler ve yavaş yavaş ilerlediler. Gün ışığını hissettiklerinde geriledilər. Onlar için aşın şiddetliydi.
Jonathan yeraltı yaşamı arkadaşlanndan birkaçını topladı. Çember oluşturdular ve Jason Bragel herkesin önceden kendi kendine sormakta olduğu soruyu sordu:
440
- Gidiyor muyuz, kalıyor muyuz?
212. ANSİKLOPEDİ
VITRIOL (SÜLFAT): "Vttriol" sülfürik aside verilen bir addır. Uzun süre "vltriol"üa "camlaştiran, cam bale getiren" (vitre Fransızcada cam demektir) anlamına geldiğine inanıldı. Bununla birlikte bu sözcüğün anlamı daha anlaşılmazdır. "Vltri-ol" sözcüğü kökü eskiçağa dayanan bir temel cümlenin sözcüklerinin İlk harflerinden oluşturulmuştur. V.I.T.R.I.O.L.: Vlsl-ta lnterlora Terrae (Dünyanın İçini ziyaret et) Rectiflando Oc-cultem Lapldem (ve doğrularak saklı taşı bulacaksın).
Edmond Wells, Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi, cilt D.
213. HAZIRLIKLAR
Chli-pou-ni'nin cesedi Tanrıcıların onu yerleştirdikleri ölüler salonunda üstünlük taslıyor.
Yumurtlayan kraliçesiz Bel-o-kan yok olma tehdidi altında. Kızıl kanncalara kesinlikle bir kraliçe gerek. Tek bir kraliçe ama bir kraliçe.
Bunu hepsi biliyor. Şimdi siteyi kurtaracak olan Tanncı olmak ya da olmamak değil. Mevsim geçmiş olsa da bir Rönesans Bayramı yapmak gerek.
Temmuz ayında uçmayan geç kalmış prensesleri topluyorlar. Uçuş günleri sırasında siteden çıkamamış olan güçsüz erkeklerin izini sürüp yakalıyorlar. Hazırlık yapılıyor. x
Şehri kurtarmak için bir çiftleşme şart.
Parmaklar Tanrı olsunlar ya da olmasınlar, eğer karıncalar üç gün içinde döllenmiş bir kraliçeyö sahip olmazlarsa bütün Bel-o-kanhlar ölecek.
441
Bunun için aşk eylemi sırasında hareketli olmaları için prensesler şekerli bal şurubuna bulanıyorlar. Yetersiz erkeklere sabırla düğün uçuşunun nasıl olduğu açıklanıyor.

Ağır öğle sıcağında kalabalık, sitenin kubbesinde toplanıyor. Binlerce yıldan beri Rönesans Bayramı aynı sevince yol açar ama bu yıl söz konusu olan topluluğun hayatta kalması. Düğün uçuşu asla bu kadar heyecanla beklenmedi! Yaşayan bir kraliçenin Bel-o-kan'a inmesi gerek.
Kokusal gürültü patırtı. Prensesler sadece iki şeffaf kanattan oluşan gelinlikleriyle oradalar. Kuşlann yaklaşmak istemesi durumunda siteyi savunmak için topçular da orada.
214. ZOOLOJİK FEROMON
"Feromon: Zooloji Konu: Parmaklar Tükürük salgılayan: 103683. Tarih: 100 000 667. yıl
İLETİŞİM: Parmaklar aralarında ağızlarıyla çınlamalı titreşimler yayarak iletişim kuruyorlar. Bu titreşimler kafanın iki tarafında bulunan deliklerin dibine yerleştirilmiş serbest bir zar tarafından alınıyor. Bu zar sesleri alıyor ve onlan elektrik içtepilere dönüştürüyor. Daha sonra beyin bu seslere bir anlam veriyor.
ÜREME: Dişi Parmaklar yumurtalarının cinsiyetini, kastını, hatta şeklini seçemiyorlar. Her doğum bir sürpriz.
KOKU: Parmaklar kestane ağacı yağı kokuyorlar.
BESLENME: Parmaklar bazen aç olduklan için değil, sıkıldıklan için yiyorlar.
CİNSİYETSİZ: Parmaklarda cinsiyetsizler yok, sadece dişiler ve erkekler var. Yumurtlayan kraliçeleri de yok.
GÜLMECE: Parmakların bize tamamen yabancı bir duyguları var. Buna "gülmece" adını veriyorlar. Bunun ne anlama geldiğini anlayamıyorum. Gene de ilginç görünüyor.
442
SAYI: Parmaklann sayısı genelde düşündüğümüzden daha çok. Bütün dünyada içlerinde en az bin Parmak yaşayan on kadar site inşa etmişler. Tahminlerime göre dünyada on bin kadar Parmak olmalı.
SICAKLIK: Parmaklann iç sıcaklarını ayarlayan bir düzenleri var. Onun sayesinde dış dünyada hava soğuk bile olsa vücutlan ılık kalıyor. Bu düzen onların geceleri ve kışın da etkin olmalannı sağlıyor.
GÖZLER: Parmaklann gözleri kafanın diğer bölümlerine göre hareketli.
YÜRÜYÜŞ: Parmaklar iki ayakları üzerinde dengeli bir biçimde yürüyorlar. Fizyolojik evrimlerindeki bu göreceli konumu henüz mükemmel bir biçimde kontrol edemiyorlar.
İNEKLER.- Parmaklar, bizim yaprakbitlerini sağdığımız gibi inekleri (kendi boylannda kocaman hayvanlar) sağıyorlar.
215. YENİDEN DOĞUŞ
Dışan çıkmaya karar verdiler. Çok ağırbaşlıydılar. Ne ölüm halinde ne de hastaydılar. Sadece zayıflamışlardı. Çok zayıflamışlardı. Cahuzacq içinden homurdandı:
- En azından bize teşekkür edebilirlerdi. Meslektaşı Alain Bilsheim onu duydu:
- Geçen yıl olsa ayaklannızı öperdik. Şimdi çok erken ya da çok geç.
- Ama gene de sizi kurtardık.
- Neden kurtardınız? Cahuzaaj öfkeyle patladı:
- Hayatım boyunca bu kadar nankörlük görmedim! Yardımınıza gelinmesinden sıkıntı duymanız...
Yeraltı mabedinin yerine tükürdü.
On yedi tutsak birer birer ip merdivenden çıktılar. Güneş onlan kör ediyordu. Gözlerini korumak için bantlar istediler. Yere oturdular.
443
- Anlatın, diye haykırdı Laetitia. Konuş benimle Jonathan! Ben senin kuzenin Laetitia VVells'im, Edmond VVelIs'in kızı. Söyle bana, aşağıda bu kadar uzun süre nasıl dayandınız?
jonathan Wells topluluğunun sözcülüğünü yaptı:
- Sadece yaşamaya ve beraber yaşamaya karar verdik, hepsi bu. Çok fazla konuşmamayı tercih ediyoruz, bizi affedin.
Yaşlı Augusta VVells bir taşın üstüne oturdu. Polislere yadsıma işaretleri yaptı. Sonra hafif bir gülüşle ekledi:
- Su ve yiyecek vermeyin. Bize sadece battaniye verin çünkü dışanda üşüyoruz. Vücutlarımızda bizi koruyacak hiç yağ kalmadı.

Laetitia VVells,]acques Melies ve Juliette Ramirez can çekişen insanlara yardım etmeyi bekliyorlardı. Şimdi, onlarla kibirli tavırlarla konuşan bu sakin iskeletler karşısında nasıl davranacaklannı bilemiyorlardı.
Onlan arabalarına yerleştirdiler, muayenelerinin yapılması için hastaneye götürdüler ve sağlık durumlannın korktuklanndan daha iyi olduğunu gözlemlediler. Tabi hepsinde çok sayıda vitamin ve protein eksikliği vardı ama ne iç ya da dış doku bozuklukian vardı ne de hücrelerinde bir bozukluk.
Juliette Ramirez'in beyninden telepatik bir mesaj gibi bir cümle geçti:
"Ve onlar, yeni bir insanlığın taşıyıcısı garip bebekler gibi, besleyici toprağın derinliklerinden gkacaklar."
Birkaç saat sonra Laetitia VVells, kurtulanları muayene eden psikoterapistle görüştü.
- Neler olduğunu bilmiyorum, dedi adam. Neredeyse hiç konuşmuyorlar. Hepsi bana bir geri zekâlıymışım gibi gülümsüyor-lar. Kabul etmem gerek, bu her zaman rahatsız edici bir şey. Ama daha şaşırtıcı olan ve beni huzursuz eden olgu şu: Birine dokunduğunuzda sanki aynı organizmanın parçalarıymışlar gibi hepsi dokunuşunuzu hissediyor. Ve hepsi bu değil?
- Daha başka ne var?
- Şarkı söylüyorlar. Melies dehşete kapıldı: .
- Şarkı mı söylüyorlar? Yanlış duymuş olmalısınız. Belki sözcüklere alışmakta zorluk çektikleri içindir ya da...
- Hayır, şarkı söylüyorlar. Yani hepsi farklı sesler çıkarıyor ve sonunda aynı notada birleşip uzun süre onu devam ettiriyorlar. Bu tek nota bütün hastaneyi titretiyor ve görünüşe göre onları rahatlatıyor.
- Çıldırmışlar! diye bağırdı komiser. Laetitia görüşünü belirtti:
- Bu nota belki de Gregoryen sarkılan gJbi bir birleşme sesidir. Babam bu konuyla çok ilgileniyordu.
Juliette Ramirez tamamladı:
- Bir kannca yuvasında kokunun birleşme işareti olması gibi insanlar için bir birleşme sesi.
Komiser Jacques Melies kaygılıydı.
- Bütün bunlardan sakın kimseye söz etmeyin ve yeni bir emre kadar bütün bu güzel dünyayı karantinaya alın.
216. YERLEŞTİRİLEN TOTEMLER
Bir kıyı balıkçısı bir gün Fontainebleau Ormanı'nda dolaşırken şaşırtıcı bir görüntüyle karşılaştı. Bir derenin iki kolu arasında bulunan küçük bir adacıkta balçıktan küçük heykeller gördü. Hiç kuşkusuz minik aletlerle yapılmışlardı çünkü üstlerinde çok sayıda mikroskobik ıspatula darbeleri vardı.
Hepsi birbirinin aynı olan bu heykelciklerden yüzlerce vardı. Neredeyse minyatür tuzluklar gibiydiler.
Gezinen kişinin kıyı balıkçılığının yanı sıra başka bir tutkusu vardı: Arkeoloji.
Her tarafa yerleştirilmiş bu totemler ona hemen Paskalya Adası'm düşündürdü. Paskalya Adası'nda eskiden burada yaşamış olan bir Liliput halkı mı vardı acaba diye düşündü. Bireylerinin boyu sinekkuşu-nun boyunu geçmeyen bir eskiçağ uygarlığının en son izleriyle mi karşılaşmıştı? Cüce cinler mi? Cinler mi?

Balıkçı-arkeolog, adayı yeterince titizlikle keşfetmedi. Yoksa birbirlerine her tür öykü anlatmak için duyargalarını dokundurmakla meşgul her türden küçük böcek kümelerini de fark edecekti.
Ve bu balçık heykellerin gerçek sahiplerinin kim olduğunu anlayacaktı.
217. KANSER
103. ilk sözünü tutmuştu: Sitesinin altındaki insanlar kurtarılmışlardı.
Juiiette Ramirez şimdi ikinci sözünü de tutması için ona yalvardı: Kanserin sırrını açıklamak.
Karınca "Pierre de Rosette"in çanının altındaki yerini yeniden alıyor ve uzun bir kokusal konuşma yapıyor.
Parmakların kullanımı için biyolojik feromon
Tükürük salgılayan.- 103.
Konu: "Kanser" adını verdiğiniz şey

Eğer siz insanlar kanserin kökünü kazımayı basaramıyorsanız, bu, sizin biliminiz aşıldığı içindir. Kanserle ilgili inceleme tarzınız gözünüzü kör ediyor. Dünyayı sadece tek bir tarzda görüyorsunuz: Sizin tarzınızda. Çünkü siz geçmişinizin tutsağısınız. Deneyler yoluyla bazı hastalıklan iyileştirmeyi başardınız. Bundan da sadece deneyin bütün hastalıklann hakkından gelebileceği sonucunu çıkardınız. Bunu televizyonda, sizin bilimsel belgesellerinizde gördüm. Bir olguyu anlamak için onu ölçüyor, onu bir haneye yerleştiriyor, fihristini yapıyor ve gittikçe küçülen parçalara bölüyorsunuz. Küçük parçalara ayırdıkça gerçeğe yaklaştığınız izleniminde-siniz.
Bununla beraber bir ağustosböceğinin neden şarkı söylediğini onu parçalar halinde keserek bulamazsınız. Bir orkidenin neden bu kadar güzel olduğunu taç yapraklanndan birinin hücrelerini mercekle inceleyerek anlayamazsınız.
Bizi çevreleyen öğeleri anlamak için kendimizi bütünlükleri içinde onlann yerine koymamız gerekir. Ve tercihen onlar yaşar-

ken. Ağustosböceğini anlamak istiyorsanız, on dakika boyunca bir ağustosböceğinin ne görüp ne yaşıyor olabileceğini hissetmeye çalışın. Orkideyi anlamak istiyorsanız, çiçek gibi kokmayı deneyin. Başkalannı parçalara bölmek ve kendi bilgilerinizin kalelerinde gözlemlemek yerine kendinizi onların yerine koyun.
Büyük buluşlarınızdan hiçbiri beyaz önlüklü geleneksel bilginler tarafından gerçekleştirilmemiştir. Televizyonda büyük buluşlarınızla ilgili bir belgesel gördüm. Sadece yön verilen kazalardı, buhann kapağını kaldırdığı tencereler, köpekler tarafından ışınlan çocuklar, bir ağaçtan düşen elmalar, rastlantı sonucu kansan ürünler.
Kanser sorununuzu çözmek için şairleri, filozoflan, yazarlan, ressamları görevlendirmeliydiniz. Kısaca, sezgi ve esin sahibi yaratıcıları. Onlardan önce gelenlerin yaptıkları bütün deneyleri ezbere öğrenmiş olan insanlan değil. Klasik biliminiz aşıldı.
Geçmişiniz şimdiki zamanınızı görmenizi engelliyor. Eski başarılarınız şimdi başarmanızı engelliyor. Eski zaferleriniz en büyük düşmanlarınız. Bilim adamlarınızı televizyonda gördüm. Dogmaları tekrarlamaktan başka bir şey yapmıyorlar. Ve okullarınız sonsuza dek donmuş deney protokolleriyle hayal gücünüze gem vurmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Sonra, onlan değiştirmek için serüvene atılmamalarını güvenceye almak için öğrencileri sınavlara tabi tutuyorsunuz.
İşte bu yüzden kanseri iyileştirmeyi bilmiyorsunuz. Sizin için her şey aynı. Kolerayı yenmek bir şekilde başanldığına göre, kanser de aynı yöntemler kullanılarak yenilebilir.
Bununla beraber kanser olduğu gibi ilgilenilmeyi hak ediyor. O, başlı başına ayn bir şey.
Size çözümü sunacağım. Size, kolayca ezdiğiniz biz karın-calann kanser sorununu nasıl çözdüğümüzü öğreteceğim.
Aramızda kansere yakalanan fakat ölmeyen bireyler olduğunu fark ettik. Bunun üzerine, bu yüzden ölen çoğunluğu incelemek yerine, hastalığa yakalanan ve nedensiz iyileşen nadir kanncalan

incelemeye başladık. Onlann arasındaki en küçük ortak paydanın ne olduğunu araştırdık. Çok uzun süre araştırdık Ve bu "mucizevi" bireylerin ortak yönünü bulduk: Çevreleriyle iletişim kurma yetenekleri ortalama kanncalannkinden daha fazlaydı.
Buradan bir şey sezinledik: Ya kanser bir iletişim sorunuysa? Kiminle iletişim mi diyeceksiniz? Diğer şeylerle iletişim. Hastaların vücutlannı inceledik: Elle tutulur hiçbir şey yoktu.
Bakteri sporu, mikrop, solucan yoktu. Bu sırada bir karıncanın aklına dâhice bir fikir geldi: Hastalığın yayılma ritmini incelemek. Ve bu ritmin bir dil olduğunu fark ettik! Hastalık bir dil gibi incelenebilecek bir dalgaya göre ilerliyordu. Sonuçta elimizde bir dil vardı ama yayıcısı yoktu. Bu önemli değildi. Dili deşifre ettik. Kabaca şu anlama geliyordu: "Kimsiniz, ben neredeyim?"
Anladık. Kansere yakalananlar aslında istemeden elle tutulamayan dünya dışı şeylerin toplanma yeri oluyorlar. İletişim kuran bir dalgadan başka bir şey

olmayan dünya dışı yaratıklar... Yeryüzüne geldiğinde bu dalganın konuşmak için tek bir düşüncesi olacaktı: Onu çevreleyeni yeniden üretmek. Ve bu yaşayan vücutlara geldiğine göre, dünya dışı dalga "İyi günler, siz kimsiniz, düşmanca niyetlerimiz yok, gezegeninizin adı ne?" gibi mesajlar yaymak için onu çevreleyen hücreleri yeniden üretiyordu.
Bizi öldüren buydu: Hoş geldin cümleleri, kaybolmuş turistlerin sorulan.
Sizi öldüren de bu.
Arthur Ramirez'i kurtarmak için kanncalarla iletişim kurmaya yarayana benzeyen ama bu kez kanser dilini çevirmeye yönelik bir "Pierre de Rosette" yapmanız gerek. Onun ritimlerini, dalgasını inceleyin, onları yeniden üretin ve siz de yanıt yaymak için onlan yönetin. Tabi ki bu anlattığıma inanmak zorunda değilsiniz. Ama bu yöntemi denemekle hiçbir şey kaybetmeyeceksiniz."
]acques Melies, Laetitia Wells ve Ramirezler bu garip öneriye çok şaşırdılar. Kanserle diyalog kurmak mı?... Bununla beraber, cinlerin efendisi Arthur Ramirez'in korkunç koşullarda yaşayacağı sadece birkaç günlük ömrü kalmıştı. Elbette içlerindeki her şey
448
bunun bir saçmalık olduğunu söylü^ /-du. Bu kanncanın bize tıp dersleri vermek için hiç fcir üstünlerimi yok. Bu uslamlama her durumda yersiz. Ama Artnur ölea|t/ . Öyleyse başta tamamen saçma görünen bu yoldan yararlannW/ı neden denememeli? Onları nereye götüreceğini g;öreceklerqAyf
218. BAĞLANTILAR
Salı, 14:30. Uzun süre önceden , an randevuya uygun olarak Komiser Jacques Meiies, ^i'imsel A \ırt firmalar Bakanı Mösyö Raphael Hisaud tarafından kaJ>ul ediliy<Uş^Ona, Madam Juliette Rami-rez, Matmazel Laetitia \A/e»s ve İÇ^. y: bir karıncanın kıpırdadığı görülen bir şişeyi takdim geliyor. Gciy menin yirmi dakika sürmesi öngörüldü, sekiz buçuk ScU* uzadı. ^ü^ıtesi gün sekiz saat daha.
Perşembe, 19:23. Fran.sa Cumhur ^şkanı Mösyö Regis Malrout bir salonda Bilimsel Araştırmalar pa\A Mösyö Raphael Hisaud'yu kabul ediyor. Mönüde portakal suv^/ kruvasan, karıştırılmış yumurta ve Araştırma Bakacının çol\u' yenili bulduğu bir mesajın iletilmesi var. k "
Cumhurbaşkanı kruvas^n'ann üs» ^ eğiliyor:
- Benden ne istiyorsunuz? Bir KW^ıcayla konuşmamı mı? Hayır, hayır ve bin kez hayırl İdciia ettAaf^iz gibi bir kannea yuvasının altında kapalı kalmış on y«di kişiyi \jgiUarmis olsa bile. Siz ne söylediğinizin farkında misimi? Bu We\ kalayı sizi çok heyecanlandırmış, hayal görüyorsunuz! Haydi, A\]$ bu görüşmenin konusunu unutmaya razıyım, siz de artık, asla \J & asla karıncanızdan söz etmeyin! . ^ p
- Bu herhangi bir kanaca değil- 103. . Daha önce insanlarla konuşan bir karınca. Ayrıca bölgede, > f gn büyük karınca federasyonunun temsilcisi. Yüz seksen milyon |W fuslu, güçlü bir federasyon!
- Yüz seksen milyon ı~>e? Yerntoj vh ilerim siz delisiniz! Kannea! Böcek. Parmağımızla ezd'ğimiz *\\\v $k hayvanlar... Soytanlann çevirdiği birkaç dolaba h emen alOj #,mayın Hisaud. Anlattığınız öyküye asla kimse inanmak- Seçrrt«sW^r onlan yeni vergilerle daha
V
449
incelemeye başladık. Onların arasındaki en küçük ortak paydanın ne olduğunu araştırdık. Çok uzun süre araştırdık; Ve bu "mucizevi" bireylerin ortak yönünü bulduk: Çevreleriyle iletişim kurma yetenekleri ortalama kanncalannkinden daha fazlaydı.
Buradan bir şey sezinledik: Ya kanser bir iletişim sorunuysa? Kiminle iletişim mi diyeceksiniz? Diğer şeylerle iletişim. Hastaların vücutlannı inceledik: Elle tutulur hiçbir şey yoktu.
Bakteri sporu, mikrop, solucan yoktu. Bu sırada bir karıncanın aklına dâhice bir fikir geldi: Hastalığın yayılma ritmini incelemek. Ve bu ritmin bir dil olduğunu fark ettik! Hastalık bir dil gibi incelenebilecek bir dalgaya göre ilerliyordu. Sonuçta elimizde bir dil vardı ama yayıcısı yoktu. Bu önemli değildi. Dili deşifre ettik. Kabaca şu anlama geliyordu: "Kimsiniz, ben neredeyim?"
Anladık. Kansere yakalananlar aslında istemeden elle tutulamayan dünya dışı şeylerin toplanma yeri oluyorlar. İletişim kuran bir dalgadan başka bir şey

olmayan dünya dışı yaratıklar... Yeryüzüne geldiğinde bu dalganın konuşmak için tek bir düşüncesi olacaktı: Onu çevreleyeni yeniden üretmek. Ve bu yaşayan vücutlara geldiğine göre, dünya dışı dalga "İyi günler, siz kimsiniz, düşmanca niyetlerimiz yok, gezegeninizin adı ne?" gibi mesajlar yaymak için onu çevreleyen hücreleri yeniden üretiyordu.
Bizi öldüren buydu: Hoş geldin cümleleri, kaybolmuş turistlerin sorulan.
Sizi öldüren de bu.
Arthur Ramirez'i kurtarmak için karıncalarla iletişim kurmaya yarayana benzeyen ama bu kez kanser dilini çevirmeye yönelik bir "Pierre de Rosette" yapmanız gerek. Onun ritimlerini, dalgasını inceleyin, onları yeniden üretin ve siz de yanıt yaymak için onlan yönetin. Tabi ki bu anlattığıma inanmak zorunda değilsiniz. Ama bu yöntemi denemekle hiçbir şey kaybetmeyeceksiniz."
Jacques Melies, Laetitia Wells ve Ramirezler bu garip öneriye çok şaşırdılar. Kanserle diyalog kurmak mı?... Bununla beraber, cinlerin efendisi Arthur Ramirez'in korkunç koşullarda yaşayacağı sadece birkaç günlük ömrü kalmıştı. Elbette içlerindeki her şey

bunun bir saçmalık olduğunu söylüyordu. Bu kanncanın bize tıp dersleri vermek için hiçbir üstünlüğü yok. Bu uslamlama her durumda yersiz. Ama Arthur ölecekti. Öyleyse başta tamamen saçma görünen bu yoldan yararlanmayı neden denememeli? Onları nereye götüreceğini göreceklerdi!
218. BAĞLANTILAR
Salı, 14:30. Uzun süre önceden alınan randevuya uygun olarak Komiser Jacques Melies, Bilimsel Araştırmalar Bakanı Mösyö Rap-haei Hisaud tarafından kabul ediliyor. Ona, Madam Juliette Rami-rez. Matmazel Laetitia Welis ve içinde bir karıncanın kıpırdadığı görülen bir şişeyi takdim ediyor. Görüşmenin yirmi dakika sürmesi öngörüldü, sekiz buçuk saat uzadı. Ve ertesi gün sekiz saat daha.
Perşembe, 19:23. Fransa Cumhurbaşkanı Mösyö Regis Malrout bir salonda Bilimsel Araştırmalar Bakanı Mösyö Raphael Hisaud'yu kabul ediyor. Mönüde portakal suyu, kruvasan, karıştırılmış yumurta ve Araştırma Bakanı'nın çok önemli bulduğu bir mesajın iletilmesi var.
Cumhurbaşkanı kruvasanlann üstüne eğiliyor:
- Benden ne istiyorsunuz? Bir kanncayla konuşmamı mı? Hayır, hayır ve bin kez hayır! İddia ettiğiniz gibi bir kannca yuvasının altında kapalı kalmış on yedi kişiyi kurtarmış olsa bile. Siz ne söylediğinizin farkında mısınız? Bu Weils olayı sizi çok heyecanlandırmış, hayal görüyorsunuz! Haydi, ben bu görüşmenin konusunu unutmaya razıyım, siz de artık asla ama asla karıncanızdan söz etmeyin!
- Bu herhangi bir kannca değil. Bu 103. . Daha önce insanlarla konuşan bir karınca. Ayrıca bölgedeki en büyük karınca federasyonunun temsilcisi. Yüz seksen milyon nüfuslu, güçlü bir federasyon!
- Yüz seksen milyon ne? Yemin ederim siz delisiniz! Kannca! Böcek. Parmağımızla ezdiğimiz küçük hayvanlar... Soytarılann çevirdiği birkaç dolaba hemen aldanmayın Hisaud. Anlattığınız öyküye asla kimse inanmaz. Seçmenler onlan yeni vergilerle daha

kolay aldatabilmek için masallarla ayakta uyutmaya çalıştığımızı düşünecekler.
Muhalefetin tepkilerinden hiç söz etmiyorum... Alaylı kahkahalan şimdiden duyar gibiyim! Bakan Hisaud karşı çıktı:
- Karıncalar hakkında çok az şey biliyoruz! Onlarla zeki yaratıklarla konuştuğumuz gibi konuşsaydık, bize öğretecekleri çok şeyleri olduğunu görecektik.
- Kanserle ilgili şu delice kuramlan mı kastediyorsunuz? Bunla-n sansasyon gazetelerinde okudum. Bana, bunlan ciddiye aldığınızı söylemeyeceksiniz herhalde, değil mi Hisaud?
- Kanncalar dünyadaki en yaygın bulunan hayvanlar, ayrıca kesinlikle en eski ve en gelişmiş hayvanlann arasındalar. Yüz milyon yıl boyunca bizim bilmediğimiz birçok şeyi öğrenecek zamanlan oldu. Biz insanlar sadece üç milyon yıldır varız. Ve modem uygarlığımızın yaşı en fazla beş bin yıl. Bu kadar deneyimli bir toplumdan öğreneceğimiz şeyler mutlaka vardır. Şimdiden toplumumuzun yüz milyon yıl sonraki halini düşünebilmemizi sağlıyorlar.

- Bunu daha önce duydum ama bu aptalca. Bunlar... karıncalar! Bana köpekler deseydiniz gene bir derece anlardım. Seçmenlerimizin üçte birinin köpeği var ama kanncalar!
-Sadece...
- Bu kadar yeter. Bunu iyice kafanıza sokun dostum! Dünyadaki bir karıncayla konuşan ilk cumhurbaşkanı olmayacağım. Bütün gezegenin benim tarafımda olup olmamasına önem vermiyorum. Ne hükümetim ne de ben kendimizi bu hayvanlarla gülünç duruma düşürmeyeceğiz. Artık bu kanncalardan söz edildiğini duymak istemiyorum.
Cumhurbaşkanı şiddetle bir çatal dolusu yumurta alıyor ve oburca yutuyor. Araştırma Bakanı sakinliğini koruyor.
- Hayır, size tekrar tekrar bu konudan söz edeceğim. Ta ki siz fikrinizi değiştirinceye kadar. İnsanlar beni görmeye geldiler. Bana her şeyi basit sözcüklerle açıkladılar ve ben onları anladım. Bugün bize yüzyılların üstünden atlayıp geleceğe doğru bir sıçrayış yapma şansı verildi. Bu şansın geçip gitmesine izin vermeyeceğim
450
- Bunlar incir çekirdeğini doldurmayan sözler!
- Dinleyin, ben bir gün öleceğim, siz de öleceksiniz. Öyleyse, madem yok olmaya mahkûmuz, dünyadan geçişimiz sırasında neden özgün, farklı bir iz bırakmayalım? Neden karıncalarla iktisadi, kültürel ve hatta askeri anlaşmalar yapmayalım? Ne de olsa onlar dünyadaki en güçlü ikinci tür.
Cumhurbaşkanı Malrout ters dönmüş bir tostu yutuyor ve ök-sürüyor.
- Hâlâ oradaysanız neden bir kannca yuvasında bir Fransız elçiliğini törenle açmayalım!
Bakan gülümsemiyor.
- Evet, bunu düşündüm.
Cumhurbaşkanı kollannı havaya kaldırarak bağırdı:
- İnanılmaz, inanılmazsınız!
- Karıncalar olduğunu unutun. Onları dünya dışı yaratıklar gibi düşünün. Fakat onlar dünya dışı değil dünya içi yaratıklar. Tek hataları çok küçük olmaları ve her zaman bu gezegende yaşamış olmaları. Bu yüzden onların harika şeylere sahip olduklarını algılamıyoruz.
Cumhurbaşkanı doğrudan onun gözlerinin içine bakıyor:
- Bana ne öneriyorsunuz?
Hisaud hiç duraksamadan yanıt veriyor:
- 103.'yle resmi olarak görüşmenizi.
- Kim bu?
- Bizi iyi tanıyan ve gerekince çevirmen görevi yapabilecek bir karınca. Örneğin, onu Elysee'ye resmi olmayan bir öğle yemeğine davet edin; en fazla bir damla bal yer. Ona ne diyeceğiniz çok önemli değil, önemli olan ulusumuzun şefinin onunla konuşması. Madam Ramirez size feromonal çevirmeni sağlayacak. Yani hiçbir teknik sorununuz olmayacak.
Cumhurbaşkanı salonu arşınlıyor, uzun uzun bahçeleri seyrediyor. Olumlu ve olumsuz yönleri tartar gibi görünüyor.
- Hayır. Kesinlikle hayır! Kendimi gülünç duruma düşürmektense çağıma damga vurma fırsatını kaçırmayı tercih ederim. Karıncalarla konuşan bir cumhurbaşkanı... Gelecekteki alayları görür gibiyim!
451
- Fakat...
- Bitti. Karınca öykülerinizle sabrımı yeteri kadar kötüye kullandınız. Yanıtım hayır, kesinlikle hayır. Güle güle Hisaud!
219. EPİLOG
Güneş en yüksek noktasında. Fontainebleau Ormanı'nın üzerine engin bir aydınlık yayılıyor. Barbar örümceklerin ağlan ışıktan örtülere dönüşüyor. Dal budaklann altında küçük önemsiz yaratıklar kıpırdıyor. Ufuk koyu kırmızı. Eğreltiotlan uyuyorlar. Işık herkese ve her şeye çarpıyor. Bu yoğun ve saf ışıldama diğer birçoğunun arasında bir serüvenin meydana geldiği sahneyi kurutuyor.
Ve yıidızlann oldukça ötesinde, gök kubbesinin sonunda galaksi gezegenlerden oluşan parçalarında ne olduğu konusunda kayıtsız, yavaşça dönüyor.

Bununla beraber dünyadaki küçük bir kannca köyünde mevsimin son Rönesans Bayramı yaşanıyor. Bel-o-kan'ın seksen bir prensesi, hanedanı kurtarmak için havalanıyor.
Oradan geçen insanlar onları fark ediyorlar.
- Anne, bütün bu sinekleri gördün mü?
- Bunlar sinek değil. Bunlar kraliçe karıncalar. Televizyonda gördüğün belgeseli hatırla. Bu onlann düğün uçuşu, uçarken erkeklerle birleşecekler. Daha sonra bazıları belki imparatorluklar kurmak için uzaklara gidecekler.
Prensesler gökyüzünde yukarı çıkıyorlar. İskete kuşlarından kurtulmak için yukarı, her zaman daha yukarı. Erkekler onlara katılıyor. Hep birlikte yükseliyor, yükseliyor, yükseliyorlar. Bu aydınlık onları içine çekiyor ve yavaş yavaş güneş yıldızının yakıcı ışınlarında eriyorlar. Sıcaklık, aydınlık, ışık. Her şey beyaz oluyor. Göz ka-maştıncı bir beyaz.
Beyaz.
SON

SÖZLÜK
Adım: Bei-o-kan Federasyonu için yeni uzaklık birimi. Bir 1 a-dım yaklaşık 1 cm.'dir.
Akasya komijera: Yasayan bir kannca yuvası olan ağaç.
An: Uçan komşular. Anlar havada dönüşlü dansla ya da balmumunun üstünde dansla iletişim kurarlar.
Asalak kelebek (koyunun karaciğerinde yaşar): Karıncalan uyurgezer kılan asalak.
Asiler: Yeni bir hareket. 100 000 667. yılda (Federal takvim) asiler Parmakları kurtarmak için harekete geçtiler.
Ateş: Böceklerin çoğu arasında vanlan bir anlaşmayla ateşin kullanılması yasaklandı.
Bel-o-kan: Kızıl karınca federasyonunun merkez sitesi. Belo-kiu-klunl: Kraliçe Chli-pou-ni'nin annesi. Parmaklarla diyalog kuran ilk kraliçe.
Büyük Boynuz: 103. tarafından kanncalara alıştırılan yaşlı ger-gedanböceği.
Çene: Kesici silah.
Chli-pou-ni: Bel-o-kan Kraliçesi. Federal evrim hareketinin kurucusu.
Doktor Livingstone: Parmakların koku yayan araştırmacılanna verdikleri ad.
Domuzlan: Bir hava kabarcığı tutarak suyun altında yüzebilen kınkanatlı.
Dufour Bezi: İz feromonları salgılayan bez.
Duyarga halkası: Bir duyargada on bir halka vardır. Her biri farklı bir bilgi türü sağlar.

Feromon: Bilgilerin ya da duyguların taşınması için karıncaların duyargalan tarafından yayılan uçucu hormon.
Formikaslt: Kızıl karıncalann atış silahı. Yakıcı formikasidin yoğunluğu % 60.
Gergedanböceği: Uçan savaş gemisi.
Güneş: Karıncaların dostu enerji topu.
Hartman çekirdeği: Pozitif iyonlar bakımından zengin bölge. Kanncalar orada kendilerini iyi hissederler, buna karşın Parmaklara baş ağnsı yapar.
İnsanlar: Parmakların kendilerine verdikleri ad.
Johnston organı: Yerdeki manyetik alanlan bulmaya yarayan kannca organı.
Kaplanböceğl: Yerin altında saklanan düşman. Tehlike. Adım atılan yere iyi bakmak gerek.
Kelebek: Yenebilir.
Kimyasal Kütüphane: Yeni bir buluş. Bellek feromonlannın toplandığı yer.
Kökkurdu (ya da köstebekböceği): Hızlı yeraltı taşıma aracı.
Kurbağa yavrusu: Sudan gelen tehlike.
Kuş: Havadan gelen tehlike.
'Küçük Gri BuluT Savaşı: Federal takvimin 100000667. yılında, kızıl karınca ordularıyla Altın Site'de yaşayanlar arasındaki ilk çarpışma.
Melies Jacques: Erkek Parmak. Tüyleri kısa.
Moxiluxun: 'Her şeyi Yiyen' Irmağı'nın kıyısında bulunan yeni bir termit yuvası.
Mutlak iletişim (CA): Duyarga bağlantısıyla düşüncelerin tam değiş tokuşu.
Parmaklar: Yorum halindeki yeni bir olgu.
Şeritler: Kanncaları beyaz ve aptal yapan asalaklar.

Tahtakurusu: Tahtakurusu belki de en özgün cinselliğe sahip hayvan.
Tanrı: Yorum halindeki yeni bir kavram.
Televizyon: İnsan iletişim aracı.
454
Termitler: Rahatsız edici komşular. Mimarlık ve gemicilikte ustalar.
Wells Laetitim Dişi Parmak. Tüyleri uzun.
Wells Edmond: Karıncalann ne olduklarını anlayan ilk Parmak.
Yağmur: Afet.
Yaprakbld: Bal şurubu elde etmek için sağılabilen küçük kınkanatlı.
Yaş: Cinsiyetsiz bir kızıl karınca ortalama 3 yıl yaşar.
İ 03.: Keşif askeri.
23.: Tanrıcı asi asker.
24.: Kornijera Serbest Topluluğu'nun kurucusu olan asi asker.
455
Sayıları milyarlarca. Biz onları fark etmiyoruz bile ama onlar
bizi uzun süredir izliyorlar. Bazıları için biz Tanrı'yız.
Diğerleri için de kötülük yapan yaratıklar. Müthiş bir zeka
ve en korkunç orduları aratmayacak, inanılmaz
örgütleriyle insafsız bir savaşa hazırlanıyorlar.
Dünyanın gerçek efendileri kim olacak?
Onların hayatta kalması sorunun yanıtına bağlı...
Bizim hayatta kalmamız da.
Karıncaların günü gerçekten geldi mi?
Uluslararası bestseller, on iki dile çevrilen, bir çok
jüri tarafından ödüllendirilen, bazı okullarda
biyoloji derslerinin programına alınan önceki
romanı "Karıncaların büyük başarısından sonra
romancı ve bilimsel yazılar yazan gazeteci
Bernard Werber "dünya içi yaratıkları" konu
alan efsanesine devam ediyor. Bizi sapık
davranışlı, yırtıcı, büyüleyici böceklerin
kaynaştığı, sanrılara yol açan ve korkunç bir
evrende daha da ileri götürüyor.
Bir gerilim romanından öte, "Kanjıcaların Günü"
bilimkurgu ve hayal gücünü sonsuz küçüklükteki
dünya ile ilgili en ileri bilimsel bilgiyle karıştırarak
harika ve şaşırtıcı odysseia haline^geti
Bernard Werber _ Karıncaların günü